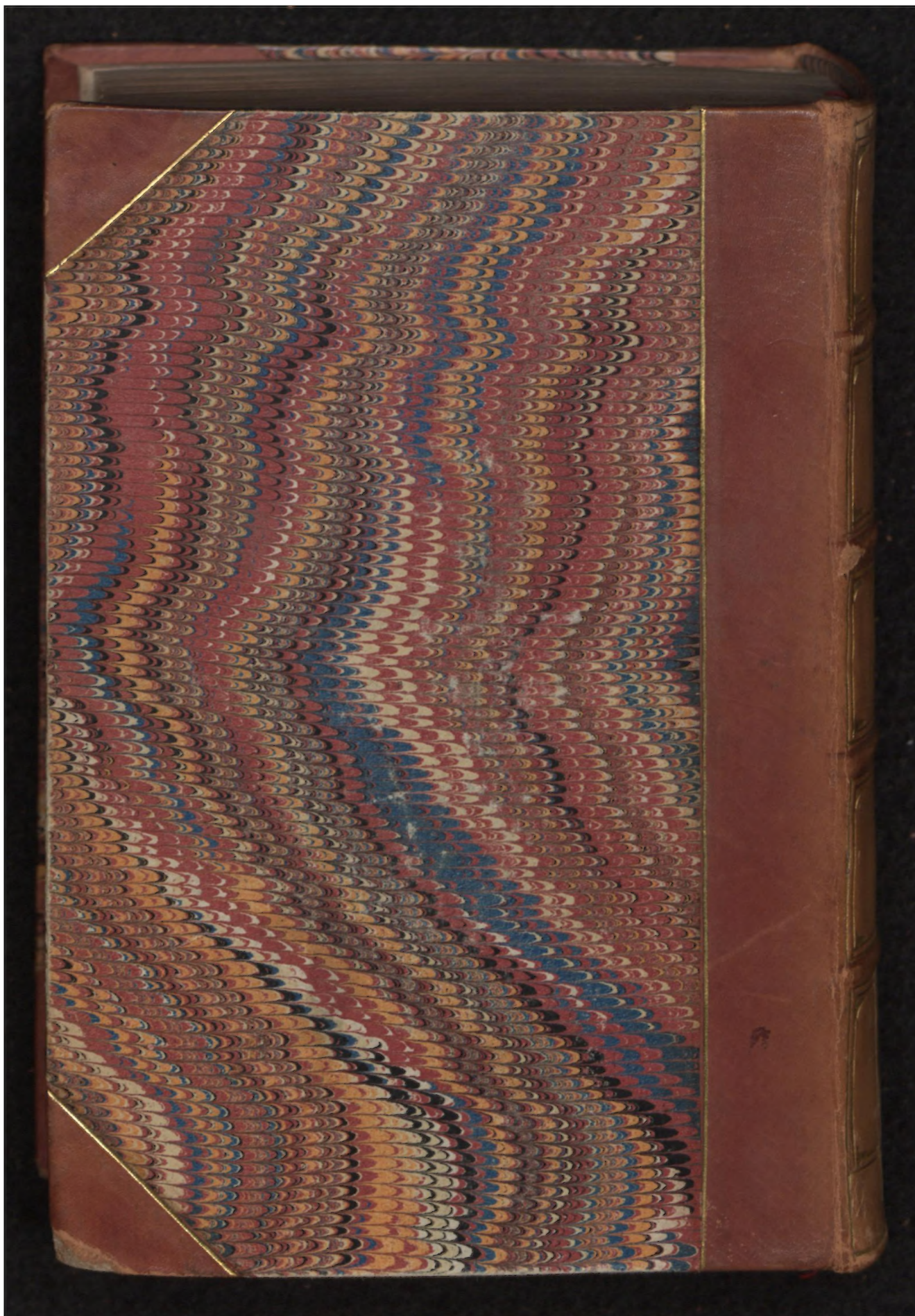

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.1.4

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.1.4

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.1.4

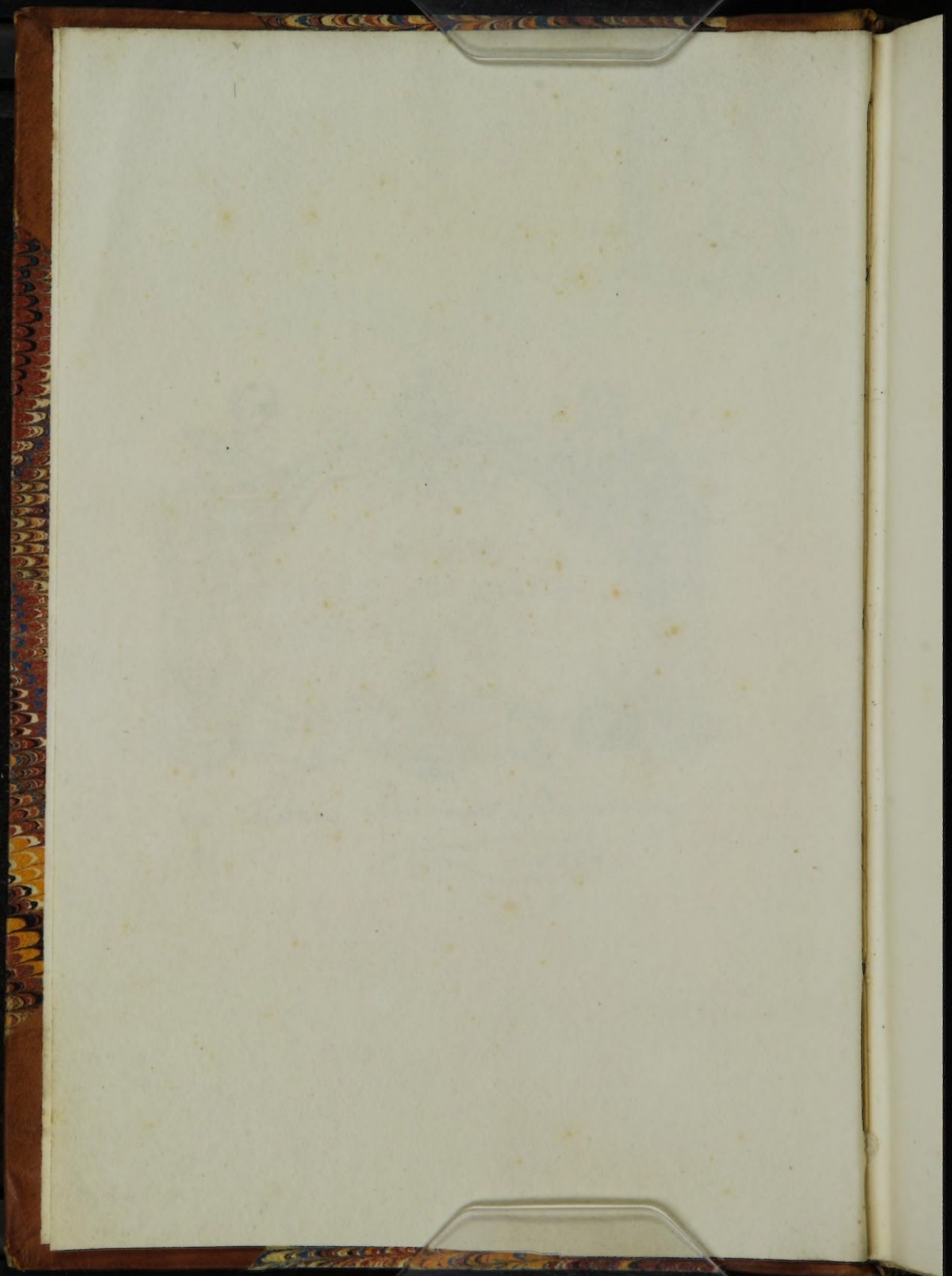
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.1.4

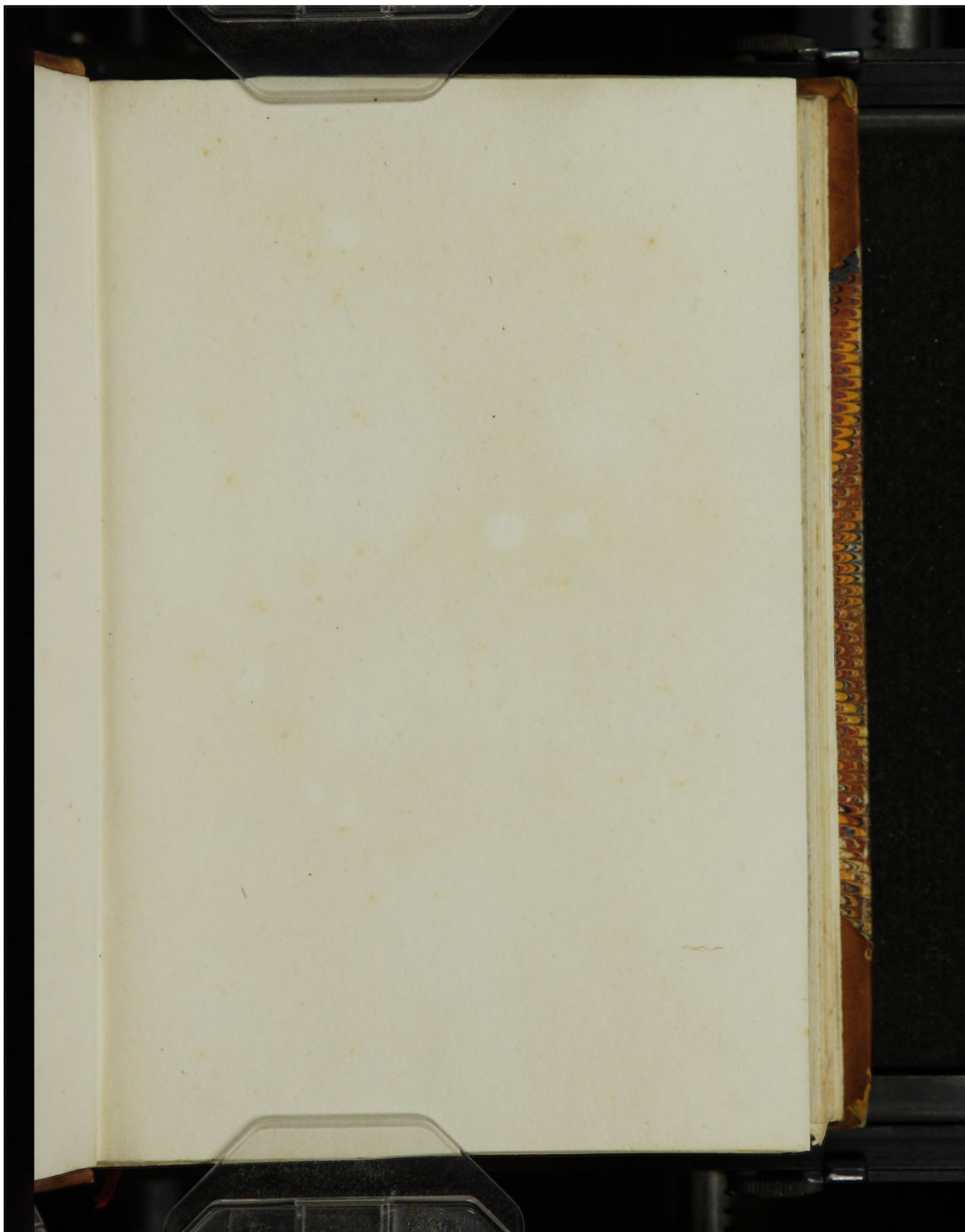
No. 2/1

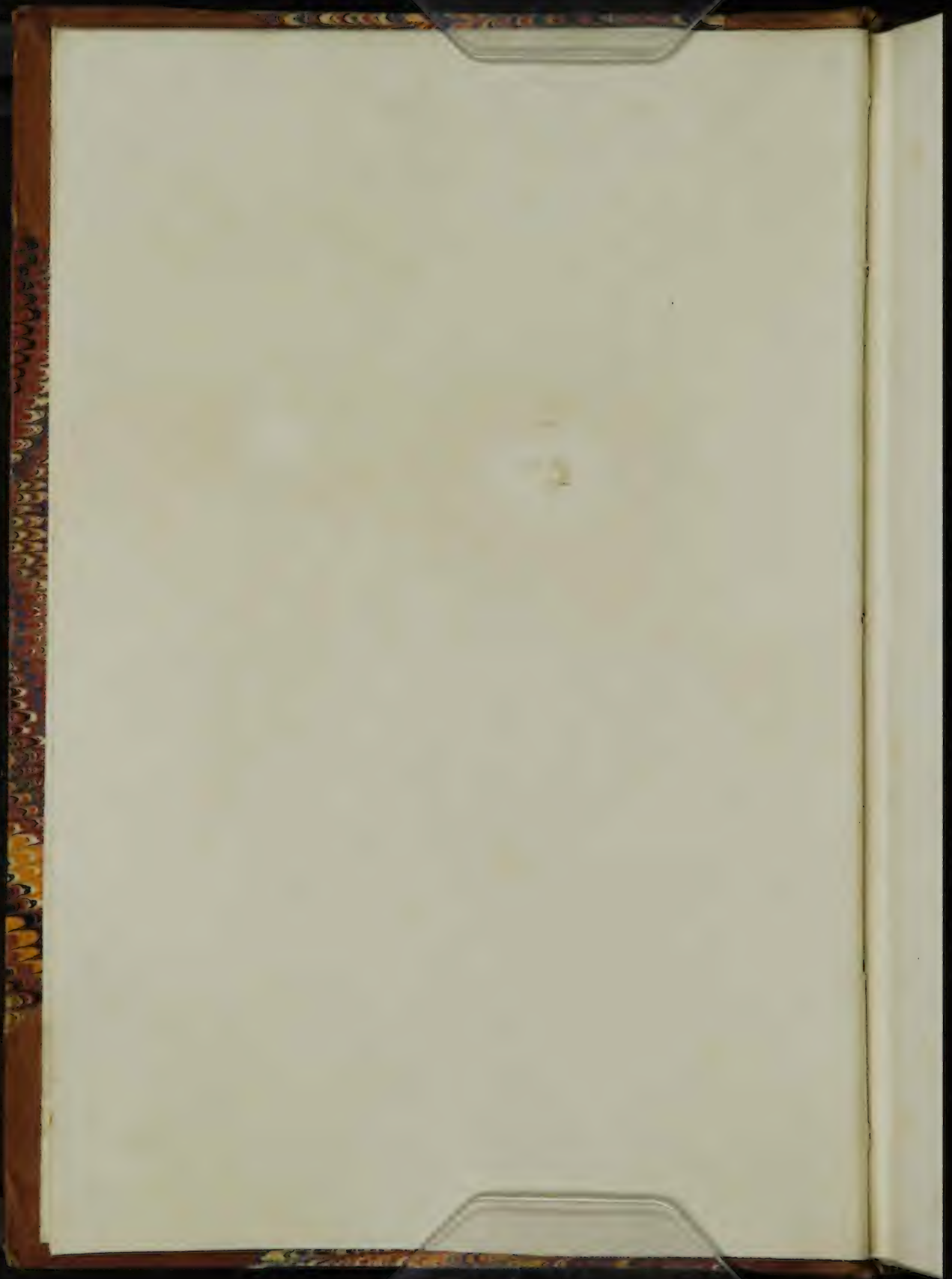

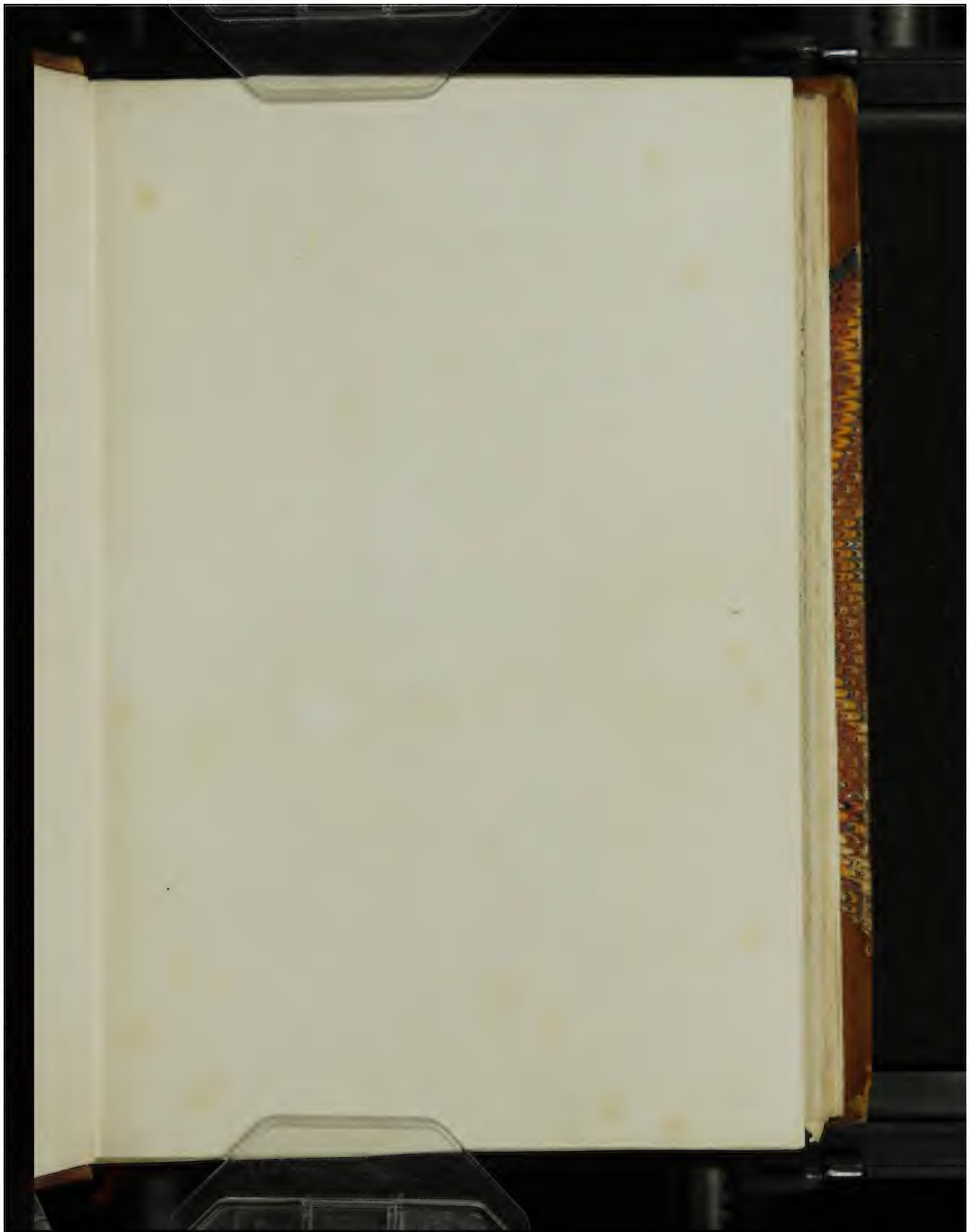
Ex Libris Joannis Nencini
1874

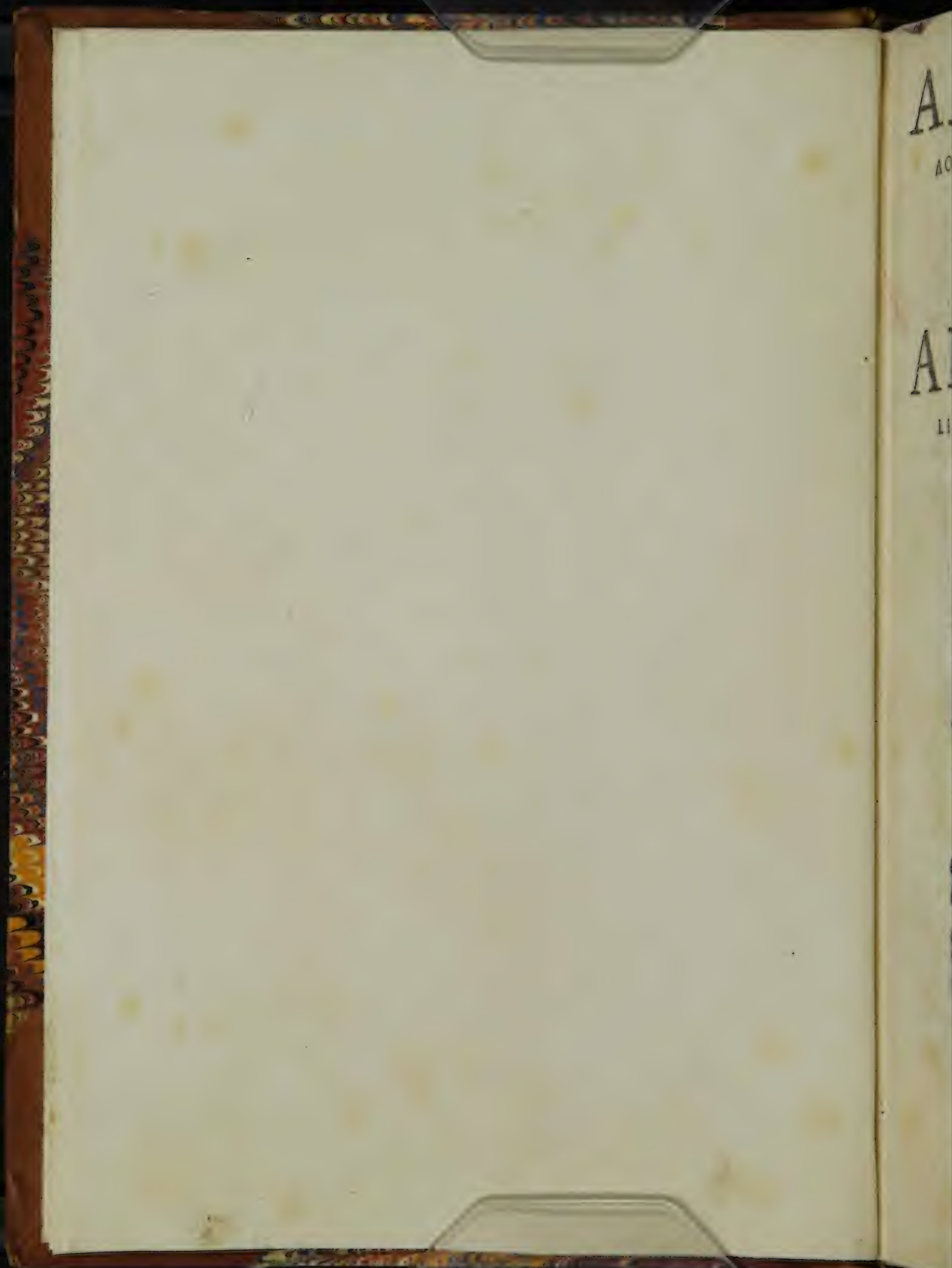
LIBRERIA
CENTRALE FIRENZE
INCUNABULA
1474-1499

ΑΡΙΣΤΟΤΕ

ΛΟΥΣ ΠΑΣΑΝ ΛΟΓΙΚΗΝ, ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ,
ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑ-
ΤΕΙΑΝ ΠΕΡΙΕΧΩΝ
ΤΟΜΟΣ Α'.

ARISTOTE

LIS OMNEM LOGICAM, RHETORI
CAM, ET POETICAM DISCI
PLINAM CONTINENS.
TOMVS I.

VENETIIS.

INDEX.

Aristotelis uita ex Suida.		
Porphyr. uita ex Suida		
Index capitulatim & numeris ostendens, quæ singulis libris tractantur.		
Porphyr. quinque uoces.		
Arist. de predicamentis	lib.	I.
De interpretatione.	lib.	I.
Prior. res.	lib.	II.
Post. res.	lib.	II.
Topicorum	lib.	VIII.
Elenchorum	lib.	I.
Rhetor. ad Theodectem	lib.	III.
Rhetor. ad Alexandrum	lib.	I.
De arte poetica	lib.	I.
Gemellis comis scitu dignissima obseruata sunt.		

FEDERICVS TVRRISANVS
STVDIOSIS. S.

N Vllum finem facimus imprimēdi libros, græcos
præsertim, ac latinos; qui ut castigatiores in
diesque emendatiores in lucē prodeant, sedulō operam
damus. neque morā ullam interponēdā ducimus, quin,
quātum eniti possumus, communem uobis omnibus tū
utilitatem, tum etiam dignitatem afferamus; ut quiuis
facile possit intelligere familiam quoque nostram inter
cæteras, quæ huic rei operam nauant, singulari studio ac
uoluntate erga uos omnes semper extitisse; atque ut ta
li munere defungi in longū sibi liceat, nunc cupere ma
gis uehementer. Quantum enim laborem non sine ma
gno quidem sumptu suscipimus commodi uestri gra
tia, testis est magnus librorum numerus, quos tum in
philosophia, tū in multiplici genere disciplinæ impres
sos ætati uestræ & reliquæ deinde posteritati manda
mus. Et nunc noua cura sollicitauit animum nostrum;
ut Aristotelem ipsum sæpius impressum, officina etiam
nostra recens excultum ac denuo perpolitum, ad usus
quoque uestros aptiorem atque commodiorem uobis
traderemus, & in custodiam fidemque uestram concre
deremus. Is enim omnis philosophiæ princeps ac tan
quam parens fatali quodam acumine ingenij ita præsti
tit sapientia cæteris; ita pene solus inter reliquos mor
tales, quorū memoria aliqua extat, admirabili quedam
ordine philosophiam est prosequutus scriptis manda
tam sempiternis, ut sibi meritō diuini honores ab omni
bus habeantur. Itaque cum æternitate temporis pene

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΒΙΟΣ ΠΑΡΑ ΣΟΥΪΔΑ

Αριστοτέλης υἱὸς νικυμάχου καὶ φαυσιάδου. ὃς νικύμαχος ἰατρὸς
 ὡς τῷ τῷ ἀσκληπιαδῶν γένει ἀπὸ νικυμάχου τῷ μαχάωνος ἐκ σα-
 γείρων πόλεως τῆς θράκης. φιλόσοφος. μαθητὴς πλάτωνος, Ἰω-
 λῶς τῷ φωνίῳ. καὶ ἀδελφοὺς μὲν ἔχεν ἀρίμνησον καὶ ἀρίμνησιν
 θυγατέρα δὲ ἀπὸ θυσιάδου τῆς θυγατρὸς ὀρμείου τῆς οὐνούχου.
 ὅς καὶ θλαδίαν ὦν, αὐτὴν ἔσπειρε. γαμψυμένη δὲ ἔτις ἡ ἀριστο-
 τέλους θυγάτηρ πεκνώσασα, περὶ τὴν λελύθησεν ἀριστέλους τῆς
 πατρὸς. ἔρχε δὲ καὶ υἱὸν νικύμαχον υἱὸν ὀρπυλίδου παλλακῆς. ὡς ἡ-
 γάγετο μετὰ θυσιάδα παρ' ὀρμείου τῷ οὐνούχου, ὅς τις ὡς ἀρχὸν
 ἀταρνέως χώρα δὲ αὐτῇ βιάδου. οὐβούλου δὲ τῆς βί' ἱεροῦ δου-
 λῶς γεροντὸς ἔλαβε καὶ αὐτῇ ὀρμείου παιδὶ καὶ γνησιότου ἀριστο-
 τέλους. ἥρξε δὲ ἐπὶ τῇ γ' τῆς ἀδριπαιτικῆς κληθείσης φιλοσο-
 φίας, ὅτι τὸ ἐν περὶ πλάτωνα ἡγεῖται καὶ πρὸς διδάξαι ἀναχωρήσας τῆς
 ἀκαδημίας, ἐν ἡ πλάτωνος ἐδίδασκεν. ἐλθὼν δὲ ἐν τῇ σ' ὀλυμ-
 πιάδι. καὶ ἀπέθανεν ἀκύνειον πῶν ἐν χαλκίδι. διότι ἐκείναις το-
 πρὸς οὐδὲν ἴσως; ἐπειδὴ ἔρχετο παλαιὰ εἰς ὀρμείαν τὸν οὐνού-
 χου. οἱ δὲ φασι νόσφ' αὐτὸν τελευτῆσαι βιώσας ἐπὶ τῇ ο'.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ ΒΙΟΣ ΠΑΡΑ ΣΟΥΪΔΑ.

Πορφύριος ὁ καλεῖται χριστιανὸν γράψας. ὅς κυρίως ἐκείναις
 βασιλίδι, τύριος φιλόσοφος μαθητὴς ἀμελίου τῆς πλωτίνης μα-
 θητῆς. διδάσκαλος δὲ ἱαμβλίου γεροντὸς ὡς τῷ χρόνῳ ἀνρη-
 λικανῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔως τῆς διοκλητιανοῦ τῆς βασιλείας ἐ-
 ρχεται βιβλία πάμπαν, φιλόσοφα τε καὶ ῥητορικά καὶ γραμ-
 ματικά. ὡς δὲ καὶ λογίνας τῆς κριτικῆς ἀκροασίμνος, περὶ θεῶν
 ὀνομάτων ἀπὸ ἀρχῶν β' περὶ ὕλης σ' περὶ ψυχῆς περὶ
 βόηθον ε' περὶ ἀρχῆς ἐμψύχων δ' περὶ τῆς γνώσεως αὐτὸν δ'
 περὶ ἀσωμάτων, περὶ τῆς μίαν εἶναι τὴν πλάτωνος καὶ ἀριστο-
 τέλους αἵρεσιν ζ' εἰς τῆς ἰουλιανοῦ τῆς χαλδαίου φιλοσόφου
 ἰστορίαν ἐν βιβλίοις δ'. καλεῖται χριστιανὸν λόγους ἰερεῖ τῆς
 ὀμήρου φιλοσοφίας περὶ ἀριστέλειον. περὶ τῆς εἶναι

πλὴν συγχωρῶν τὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ φιλολόγου ἰσορείας βιβλία εἰς πᾶσι γέ-
 νους καὶ εἰδους καὶ διαφορὰς καὶ ἰδίᾳ καὶ συμβεβηκέσσι. πρὸς τῆς
 καὶ Πίνδαρον τῶν νεύων ποιῶν. πρὸς τῆς ὕμνων ὠφελείας
 τῆς βασιλέων βιβλία ἰσχυρῶν καὶ τιμῶν ἔς τὸ δουκυδί-
 δου προίμιον πρὸς ἀρετὴν ἔς τὴν μινουκιανὸν τέχνην. καὶ
 ἄλλα πολλὰ καὶ μάλιστα ἀστρονομία. ἐν οἷς καὶ εἰσαγωγὴ
 ἀστρονομικῶν ἐν βιβλίοις τοῖς. καὶ γεωμετρικὰς ἀρχάς.
 οὗτος ἐστὶν ὁ πορφύρειος ὁ πλὴν καὶ χριστιανῶν ἐφύβρετον γλῶσ-
 σον κινήσας. πορφύρειος ὁ τῶν χριστιανῶν πλέμους, ἀπὸ φοινίκης
 πόλεως τύρου.

Index capitulatim & numeris ostendens, quæ
 singulis libris tractantur.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

πρὸς σημείων συχρῶς τε καὶ φωνῆς κεφάλαιον α', καὶ τὰ πλὴν
 πρὸς λατίνοις διαίρεσιν, οἷ καὶ εἰς δύο βιβλία τέμνουσι πλὴν
 περὶ γεωμετρίας ταύτην. ἡ δὲ εἰς πέντε τμήματα διαίρεσις
 μαχλινίνου ὅστι.

2	Τὸ ὄνομα, καὶ ἀόριστον ὄνομα καὶ πᾶσις ὄνομαζος.	54
3	Τὸ ῥῆμα, καὶ ἀόριστον ῥῆμα, καὶ ῥημαζος πᾶσις.	55
4	Πρὸς λόγου καὶ ἀρχαίας καὶ εἰδῶν αὐτῆς.	55
	Πρὸς καὶ φάσος καὶ ἀρχαίας.	56

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

5	Πρὸς τῶν ὑποκειμένων καὶ κατηγορουμένων περὶ τῶν, ἡ καὶ
ὁ λόγος, ἡ ἀντιθέσις καὶ τῆς ἀντιθέσεως αὐτῆς.	57
6	Αντιθέσεων καὶ νόστος.	57
7	Ὅτι μὴ ἀρμόζει ὁ πρὸς τῶν ἀντιθέσεων καὶ νόστος, ὅπου καὶ
φασος ἡ ἀπόφασος οὐκ ἐστὶ μία.	58
8	Πᾶσις ἐν τοῖς μέλλουσιν ἀντιθέσεσι τὸν πρὸς τῶν ἀντιθέ-
σεων καὶ νόστος ληπτέον.	59

- 1 τὸ κατὰ λατίνους διδυτὸς βιβλίον κεφάλαιον α'. ποδὶ ἀρ
φαιδων ἀορίτων τε καὶ ἄλλων, τῆς τε ἀντιθέσεως αὐτῆς. 62
- ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ. 62
- ποδὶ τῆς ὕψους ἀορίτων ἑξακειμῶν περτάων. 63
- 2 Τίς ὅστις ἀπόφανσις μία, καὶ τίνα συνθέμενα ἀληθῶς κα
τηγορεύει, καὶ πάλιν χωρὶς ἀληθῶς. 64
- ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 65
- 3 ποδὶ ἀρφαίδων τῆς μετὰ τὸ πνὴ περτάων, καὶ τῆς ἐν
αὐτῇ ἀντιθέσεως. 66
- ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.
- 4 τίνας ἀρφαύσεις μᾶλλον πῶς ἐναντίας καλεῖν χρὴ. 70
- ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟ-
ΤΕΡΩΝ ΠΡΩΤΟΝ. 74
- ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ. ποδὶ τῆς ἑξῆς χημάτων. 74
- 1 ποδὶ περτάων, ὅρου καὶ συλλογισμοῦ. 74
- 2 ποδὶ τῆς ἐν ταῖς ἀπαισίς πρώτασι καὶ πρῶτον. 75
- 3 ποδὶ τῆς ἐν ταῖς μετὰ τὸ πν περτάσι καὶ πρῶτον. 76
- ΣΧΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ. 77
- 4 ποδὶ τὸ πνὴ πῶς, συλλογιστικῶν καὶ ἀσυλλογιστῶν ἐν τῷ
ἀπρώτῳ χήματι. 80
- ΣΧΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 80
- 5 ποδὶ τῆς ἐν τῷ β' χήματι συλλογισμῶν, καὶ πῇ τέλει, καὶ ἀπ
λῆς. 80
- 6 ποδὶ τῆς ἑξῆς χήματος καὶ τῆς ἐν αὐτῷ συλλογισμῶν. 83
- 7 ποδὶ ἑξῆς χημάτων, καὶ τῆς ἀπλῶν συλλογισμῶν τε
λειώσας. 85
- 8 ποδὶ τῆς μίξεως, καὶ πρῶτον ποδὶ συλλογισμῶν ὕψους ἀμφοτέ
ρων ἀναγκαίων ἐν ἑξῆς χήματι. 87
- 9 Μίξεις ἀναγκαῖαι καὶ ὑπάρχοντες ἐν τῷ πρῶτῳ χήματι. 88
- 10 Αἱ ἐν τῷ διδυτῷ χήματι μίξεις τῆς αὐτῆς. 89
- 11 Αἱ ἐν τῷ ἑξῆς χήματι μίξεις τῆς αὐτῆς. 90
- 12 ποδὶ τῆς ἐνδεχομένης καὶ τῆς κατ' αὐτὴν ἀντιθεσεως, καὶ τῆς

* IIII

- ἵζ αὐτῶ περτάζων. 93
- 13 πῶδισυλλογισμῶν ἵζ ἀμφοτέρων ἐνδεχομένων ἐν τῷ α' χίματι. 94
- 14 μίξεις ἐνδεχομένου καὶ ὑπάρχοντος ἐν τῷ α' χίματι. 97
- 15 μίξεις ἀναγκαίου καὶ ἐνδεχομένου ἐν τῷ α' χίματι. 101
- 16 πῶδισυλλογισμῶν ἵζ ἀμφοτέρων ἐνδεχομένων περτάζων ἐν β' χίματι. 104
- 17 μίξεις ἐνδεχομένου καὶ ὑπάρχοντος ἐν β' χίματι. 106
- 18 μίξεις ἀναγκαίους καὶ ἐνδεχομένου ἐν διδυτέρῳ χίματι. 107
- 19 πῶδισυλλογισμῶν ἵζ ἀμφοτέρων ἐνδεχομένων ἐν γ' χίματι. 109
- 20 μίξεις ἐνδεχομένου καὶ ὑπάρχοντος ἐν γ' χίματι. 111
- 21 πίζης ἀναγκαίου καὶ ἐνδεχομένου ἐν γ' χίματι. 112
- 22 πῶδισυλλογισμῶν, πῶς τελεῖσθαι, καὶ πρῶτον πῶδισυλλογισμῶν. 113
- 23 ἕποθετικοὶ συλλογισμοί, καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδιώατον πῶς περαινόνται. 115
- 24 πῶδισυλλογισμῶν καὶ ποσότητος τῶν συλλογισμῶν ὅρων. 115
- 25 πόσους διὰ εἶν τῶν συλλογισμῶν ὅρων. 116
- 26 πῶδισυλλογισμῶν, πόσας χρὴ εἶναι καὶ περσυλλογισμῶν. 117
- 27 πῶδισυλλογισμῶν τῶν ἐνδεχόμενων χίματι ἐξ ἀδίων ἢ χαλεπῶν καὶ ἀναγκαίων ἢ ἀνασχετόντων. 118
- ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.** 119
- 28 πῶδισυλλογισμῶν περτάζων. 119
- 29 πῶδισυλλογισμῶν ἐν συλλογισμοῖς μέσον διυρίσας. 121
- 30 πῶδισυλλογισμῶν εἰς ἀδιώατον ἀπαχύντων συλλογισμῶν, καὶ ἄλλων ἕποθετικών. 125
- 31 ὅτι πάντες πανταχοῦ συλλογισμοὶ διὰ τῶν περσυλλογισμῶν τῶν πῶδισυλλογισμῶν γίνονται. 127
- 32 πῶδισυλλογισμῶν, καὶ συλλογισμοῦ αὐτῆς. 128
- ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.** 129
- 33 πῶδισυλλογισμῶν ἀναλυστικῶν συλλογισμῶν εἰς χίματα καὶ περτάσεις. 129
- 34 πῶδισυλλογισμῶν εἰς ὅρους ἀναλυστικῶν. 130

6 ὅτι
7 ὅτι
8 πῶδισυλλογισμῶν
9 πῶδισυλλογισμῶν
10 πῶδισυλλογισμῶν
11 ὅτι
12 πῶδισυλλογισμῶν
13 πῶδισυλλογισμῶν
14 πῶδισυλλογισμῶν

1 πῶδισυλλογισμῶν
2 πῶδισυλλογισμῶν
3 πῶδισυλλογισμῶν
4 πῶδισυλλογισμῶν

1 πῶδισυλλογισμῶν
2 πῶδισυλλογισμῶν
3 πῶδισυλλογισμῶν
4 πῶδισυλλογισμῶν
5 πῶδισυλλογισμῶν

- 6 ὅτι τὰν τὸν ἔχῃ διαιρεῖται. 258
 7 ὅτι πᾶν κατηγοροῦ μὲν ἢ ὅρος ὅστιν, ἢ ἰδιον, ἢ γένος, ἢ συμβε-
 βηκός. καὶ πῶς ἔχῃ αὐτὸς κατηγορίας σκοπεῖν χρῆ. 259
 8 ποδὶ περτάως διαλεκτικῆς. 260
 9 ποδὶ περβλήματος διαλεκτικῆς, καὶ ποδὶ θιάως. 261
 10 ποδὶ συλλογισμοῦ καὶ ἐπαγωγῆς. 262
 11 ὅτι ὅργανα τῆς τῆς συλλογισμῶν δι' οὐρίας τέτταρα. 263
 12 ποδὶ τῶ ἐκ λέγειν τὰς περτάσεις. 263
 13 ποδὶ τῶ διελθεῖν, προσχωρῶν ἐκαστον λέγειν. 264
 14 ποδὶ τῶ τῶς διαφορὰς εὐρεῖν, καὶ τῆς τῶ ὁμοίου σκέψεως, καὶ
 χρείας τῆς ὀργάνων ζυγίων. 269

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΡΙΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

- 1 ποδὶ τῶ κατηγοροῦ μὲν καὶ ἐπὶ τῶ κατηγοροῦ μὲν καὶ
 τὸ ὑπάρχειν τινί, καὶ εἶναι πᾶσι φέρεται. 271
 2 τόποι περβλήμάτων τῶ ὑπάρχειν ἢ μὴ. 272
 3 ποδὶ τῆς αὐτῆς τόποι ἄλλοι. 280
 4 τόποι ἐκ τῆς ὁμοίων, ἐκ περθιάως, ἐκ τῶ μᾶλλον καὶ ἥττον,
 καὶ τῶ ἀπλῶς, καὶ τῶ κατὰ. 284

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΡΙΚΩΝ

ΤΡΙΤΟΝ.

- 1 τόποι εἰς τὰ ποδὶ βελιού καὶ αἰρετωτέρῃ περβλήματι. 287
 2 τόποι ἄλλοι εἰς τὰ αὐτὰ. 289
 3 πάλιν ἄλλοι εἰς τὰ αὐτὰ. 292
 4 ποδὶ τῆς αἰρετῆς καὶ φθιτῆς ἀπλῶς. 293

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΡΙΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

- 1 τῆς τῶ γένους περβλήμάτων τόποι. 298
 2 τόποι ἄλλοι ποδὶ αὐτῶ. 300
 3 ἄλλοι ποδὶ τῶ αὐτῶ. 304
 4 ποδὶ τῶ αὐτῶ. 305
 5 τόποι ἄλλοι εἰς τὸ γένος. 309

6 Αἱ εἰς τὸ αὐτὸ. 312

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΡΙ-
ΚΩΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

- 1 Ποσαχῶς λέγεται τὸ ἴδιον. 316
- 2 Τόποι εἰς τὸ ἴδιον ἰδί. 316
- 3 Αἱ ποδὶ τῶ αὐτῶ. δέκα. 317
- 4 Αἱ εἰς τὸ αὐτὸ. 324
- 5 Ποδὶ τῶ αὐτῶ, αἱ. 329

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΡΙΚΩΝ
ΕΚΤΟΝ.

- 1 Τόποι ὅρου ἀνασκληστικῶς καὶ εἰς τὸν. 339
- 2 Ποδὶ τῶ ὅρου τόποι αἱ. 339
- 3 Αἱ ποδὶ τῶ αὐτῶ. 340
- 4 Ποδὶ τῶ ὅρου τόποι αἱ. 343
- 5 Ποδὶ τῶ αὐτῶ. 354

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΡΙΚΩΝ
ΕΒΔΟΜΟΝ.

- 1 Εἰς ταυτὸ καὶ εἰς τὸν, τόποι ἰ. 366
- 2 Εἰς ταυτὸ τόποι πέντε, καὶ ἑξῆς. 368
- 3 Τόποι εἰς τὸ καὶ σκληρὰ καὶ ἀνασκληρὰ καὶ περὶ φημὶ καὶ τηροῦν μὲν, καὶ ὅτι ἔχον ἀναρρεῖν ἢ καὶ σκληρὰ καὶ φημὶ. 371

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΡΙΚΩΝ
ΟΓΔΟΟΝ.

- 1 Πρόθεσις τῶς λεχνησομνίων τόπων ἑξῆς τῶ ὅρου τῶς, καὶ πρῶτον οἱ εἰς κρῖν τῶ συμποράσματος. 375
- 2 Ποδὶ ἐπαγωγῆς καὶ διαρίσσεως. 375
- 3 Ποδὶ ἀκριβείας καὶ ὁρίσσεως. 378
- 4 Ποδὶ κωλύσεως τῶς συμποράσματος. 383
- 5 Ποδὶ φημὶ λόγου. 387

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΙΚΩΝ

ΕΛΕΓΧΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄.

- 1 Ὅτι πῶς συλλογισμὸς σοφιστικὸς, καὶ τί ἐστίν. 396

- 312 2 Ὅτι τῷ σοφιστῇ μάλλον περὶ ὁρῶν ἔστι δὲ δοκεῖν εἶναι σοφῶς, ἢ
316 ἔστι πρὸς ἑστὶ τῶν λόγων εἶδη, καὶ ποῖον αὐτῶν σοφιστικόν. 397
- 316 3 Περὶ τῶν σοφιστῶν σοχασμῶν. 398
- 317 4 Περὶ τῶν ἐξω τῆς λέξεως πῶς λογισμῶν. 400
- 324 5 Ὅτι πάντα πῶς λογισμοὺς ἀναγκάειν εἰς τὴν τῶν ἐλέγχων
329 ἀγνοίαν. 403
- 335 6 Ὅτι ἡ ἀπάτη γίνεται ἐν τῷ μὴ δύνασθαι διακρίνειν τὸ πολλα-
χῶς λεγόμενον. 406
- 339 7 Τοῦ φαινομένου καὶ τῶν σοφιστικῶν συλλογισμῶν διαφορὰ. 407
- 339 8 Ὅτι πᾶσα ἐπιστήμη ιδίους ἔχει ἐλέγχους, ὧν ὁ διαλεκτικὸς
340 οὐχ ἄπτεται. 408
- 343 9 Ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ λόγοι ἄλλοι μὲν πρὸς τὸ νόημα. ἑτέροι δὲ
354 πρὸς τὴν διάνοιαν, ἄλλοι οἱ αὐτοί. 409
- 361 10 Περὶ ὁρωθέντων πειραστικῆς, καὶ διαφορᾶς ὁριστικοῦ καὶ σο-
φιστικοῦ. 411
- 366 11 Ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ διαλεκτικὸς πρὸς τὴν γλῶσσαν πῶς εἰσμενόν, καὶ ἀ-
366 πρὸς οὐτὴν διακρίνεται ἢ μεταφυσικῶς. 412
- 368 12 Τόποι σοφιστικῶν πυνθανομένων πρὸς τὸ ψευδόμενον διαφέρει
371 ἢ πῶς ἀποδέχεται. 414
- 375 13 Περὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἀδολοχεῖν ἢ σοφικίζειν. 415
- 375 14 Περὶ σοφιστικῆς κρύψεως, καὶ πῶς πρὸς αὐτὴν ἀνακινεῖν ὄντας ἀκ-
378 τήν. 417
- 383 15 Περὶ χρήσεως τῶν τῶν λόγων. 419
- 387 16 Περὶ φανερῶς λήξεως τῶν ἀπκρινόμενων. 420
- 381 17 Περὶ ὁρῶν λήξεως τόποι πρὸς τὸ λέναι αὐτὴν ἐν τοῖς λόγοις πα-
396 ραλογισμοῦς. 423
- 396 18 Περὶ τῆς λήξεως τῶν πῶς συμβεβηκὸς πῶς λογισμῶν. 428
- 396 19 Περὶ τῆς λήξεως τῶν ἐξω τῆς λέξεως πῶς λογισμῶν. 430
- 396 20 Περὶ τῆς λήξεως τῆς ἀδολοχίας καὶ σοφικισμοῦ. 434
- 396 21 Περὶ τῶν ἐπὶ αὐτῶν καὶ τῶν χαλεπῶν καὶ τῶν ὁρομένων λόγων. 435
- 396 22 Ἐπίλογος τῶν ὁκτὼ βιβλίων καὶ τῶν δύο πρὸς ἐλέγχων. 437
- 396 23 Ἐπίλογος κεινὸς πάσης τῆς λογικῆς. ἐν ᾧ τῶν συλλογίζεσθαι

δύρετὸς εἶναι φησι.

438

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Τῶν εἰς τρία τοῦ πρώτου.

443

- 1 ὅτι οὐκ ἐστὶν εὐδὸς πινος γλῶσσης ἀφωρισμένον ἢ ῥητορικὴν, ἀλλὰ
καὶ ἀπὸρ ἢ διαλεκτικὴν, καὶ ὅτι χρήσιμος, καὶ ὅτι οὐδ' πεῖ
σαι ὄργανον αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ ἰδίῳ τὰ πιθανά. 443
- 2 τὴν ῥητορικὴν, καὶ τί εἰκὸς ὅτι, καὶ τί σημεῖον καὶ τεκμήριον, καὶ
τὴ διαφύρουσι, καὶ τὴ πρῶτον δειγμάτων. 447
- 3 ὅτι τρία τῆς ῥητορικῆς εἶδη, καὶ τὴ τέλος ἐκείνου, καὶ πᾶσι ὧν
διὰ λαβεῖν τὰς περὶ τὰς. 452
- 4 πᾶσι ὧν ἐχει διὰ τὸ μέλλοντα συμβεβηκέναι τὰ μέγιστα. 455
- 5 ὧν διὰ σοφίαν εἶδαι περὶ πόντους, ἢ ἀρχὴν πόντους. τί δὲ τὴν ἡδύ
δαίμονια καὶ ἐκ τίνων τὰ μέγιστα ταύτης. 457
- 6 πᾶσι ἀγαθῶν καὶ συμφερόντων. 461
- 7 πᾶσι τὸ μέγιστος ἀγαθῶν, καὶ τὸ μάλλον συμφερόντων. 464
- 8 πᾶσι τῶν πολιτειῶν, πόσαι καὶ πόται, καὶ πᾶσι τέλους ἐκεί
νης. 469
- 9 πᾶσι ἀρετῆς καὶ κακίας, καὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ, ὅτι ὧν τὰ
ἐκώμα γίνεται καὶ τὰ ὀνείδη. 470
- 10 πᾶσι τῆς κατηγόριας καὶ ἀχρηστίας, ἐκ πόσων καὶ ποιῶν
διὰ πρῶτον εἶδος συλλογισμῶν. 475
- 11 ἅπαντα ἡδέα. 478
- 12 πᾶσι ἔχοντες ἀδικούσι, καὶ πόται καὶ πόται. 482
- 13 πᾶσι ἀδικημάτων καὶ ἐπεικῶν. 485
- 14 πᾶσι μείζονων καὶ ἐλαττόνων καὶ ἀδικημάτων. 488
- 15 πᾶσι τῶν ἀτίμων πείσεων. 489

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Τῶν εἰς τρία τοῦ δευτέρου.

494

- 1 ὅτι διὰ ποιόν τινα κατὰ σκευὴν τὸν κριτῶν. 494
- 2 οἷς ὀργίζονται, καὶ ὡς ἔχοντες καὶ δὲ ποῖα. 495
- 3 πᾶσι ἔχοντες περὶ αἰεσί, καὶ περὶ πῖνασ' περὶ ὡς ἔχοντες, καὶ
δὲ τίνων περὶ ἄνθρωπον. 499

438	4	πῖνασ' ἐπιλοῦσι καὶ μισοῦσι, καὶ διαπῖ.	501
443	5	τί ἔστι φόβος καὶ τὰ φοβερὰ, καὶ ὥς ἑκάστοι ἔχοντες δεδίασι	504
443	6	πῶς αἰχμῶνται καὶ ἀναιχμῶνται, καὶ περὶ πῖνασ', καὶ πῶς ἔχοντες.	506
443	7	πῶς χεῖρ ἔχουσι, καὶ πῶς αὐτοὶ ἔχοντες.	510
447	8	πῶς ἐλέους.	510
447	9	πῶς νεμέαυς.	512
447	10	πῶς φθόνου.	515
452	11	πῶς ζήλου.	516
455	12	πῶς παθῶν καὶ ἔξεων τῶν νέων.	517
455	13	πῶς παθῶν καὶ ἔξεων τῶν περὶ βυτῶν.	519
457	14	πῶς ἡδῶν τῆς ἀκμαζούσης ἡλικίας.	520
461	15	τὸ τῶν δόχλων ἡδῶς ποῖον.	521
464	16	τῶν πολούτων ἂν ἔπειτα ἡδῶ.	521
464	17	πῶς τῶν δωατῶν καὶ δόχλων ἡδῶ.	522
469	18	ὅτι ἐστὶ κοινὰ πῖνα πάντων τῶν τῶν λόγου εἰδῶν.	522
470	19	πῶς δωατῶν καὶ ἀδωατῶν.	523
470	20	πῶς πρᾶξι γράμματος, πόθεν εἶδη, καὶ πῶς αὐτοῖς, καὶ πόθεν χρῆσθαι.	526
475	21	πῶς γνώμης τί ἔστι, καὶ πόσα εἶδη αὐτῆς, καὶ πῶς χρῆσθαι αὐτῇ, καὶ πῖνα ὠφέλειαν ἔχει.	527
478	22	πῶς ἐνθυμημάτων.	530
482	23	τόποι ἐνθυμημάτων.	533
485	24	τόποι τῶν φαινομένων ἐνθυμημάτων.	540
488	25	πῶς λυαίνων.	543
489	27	πῶς τῶν αὐξάνων καὶ μειονῶν.	545
494		ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ	
494		Τῶν εἰς τρία τοῦ τρίτου.	546
495	1	πῶς τῶν τῆς ῥητορικῆς μορῶν.	546
495	2	λέξεως ἀρετῇ.	548
499	3	πῶς ψυχρᾶς λέξεως.	551
499	4	πῶς εἰκόνος.	553

5	ὅπρην ἑλπίζειν.	554
6	πὸρὶ ὄγκου τῆς λέξεως.	555
7	πὸρὶ πρὶ ποντοῦ τῆς λέξεως.	555
8	πὸρὶ ῥυθμοῦ.	557
9	πὸρὶ λέξεως εἰρομένης, καὶ αὐτῆς ἀντιπῶν.	558
10	πὸρὶ λέξεως τῆς ἀσείας καὶ τῆς ἀδοκιμῶντα.	561
11	πὸρὶ τῆς περὶ ὁμμάτων ποιῆν:	563
12	ὅπρην ἑκείνην γλῆσιν ἀρμόττει λέξις.	566
13	πὸρὶ τῆς τῆς λόγου μορφῶν	568
14	πὸρὶ περιστομῶν.	569
15	τόπρην εἰς τὸ ἀκρίβειαν διαβόλῶν.	572
16	πὸρὶ διηγήσεως.	573
17	πὸρὶ πίστεων.	576
18	πὸρὶ ὁρωτήσεως καὶ τῆς γελῶν.	579
19	πὸρὶ ἐπιλόγου.	580
1	περὶ ὁμῶν περὶ ἀλέξανδρον.	582
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΠΡΟΣ		
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ.		585
2	πὸρὶ τῆς περὶ ἐπιτομῶν λόγου, καὶ ἀκρίβειαν.	585
3	πὸρὶ πόσων καὶ κρίων καὶ τίνων ἀπὸ τοῦ βουλομένης καὶ τῶν ἐκκλησιῶν συμβαλλόντων.	588
4	πὸρὶ τῆς ἐκωμαστικῆς εἰδους καὶ ψευδῆς.	595
5	πὸρὶ τῆς κατηγορικῆς καὶ τῆς ἀκροατικῆς εἰδους.	597
6	πὸρὶ τῆς ὑπερτατικῆς εἰδους.	599
7	τὰς καὶ πᾶσι τοῖς εἰδεσι.	600
8	πὸρὶ τῆς πίστεων καὶ μάλιστὰ πὸρὶ τῆς ἐκείνης.	600
9	πὸρὶ τῆς πρὸς αἰγμάτων.	603
10	πὸρὶ περὶ ἐκείνων.	605
11	πὸρὶ ἐκείνων.	605
12	πὸρὶ γνώμης.	606
13	πὸρὶ σημείων.	606
14	πὸρὶ ἐλέγχου.	607

554	15	πὸ τῆς εἰκότος, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς περὶ εὐρημένων.	607
551	16	πὸ τῆς μαρτυρίων καὶ μαρτύρων.	609
553	17	πὸ τῆς βασιλείου.	610
557	18	πὸ τῆς ὀρεως.	610
558	19	πὸ τῆς περὶ αὐτῆς ἡρώδους.	611
561	20	πὸ τῆς αἰτημάτων.	613
563	21	πὸ τῆς παλιλλογίας.	614
566	22	πὸ τῆς εἰρωνείας.	614
568	23	ὅθεν ὅτιν ἀσεία λέγειν, καὶ τῶν λόγων μνησθῆναι.	615
569	24	πὸ τῆς ἑξῶν ὀνομάτων.	616
572	25	πὸ τῆς τῆς ὀρμηνείας.	616
571	26	πὸ τῆς σάφους δηλοῦ.	617
576	27	πὸ τῆς αὐτῆς τῶν.	618
579	28	πὸ τῆς παρσιώδους.	619
580	29	πὸ τῆς παρσιώδους.	619
582	30	πὸ τῆς παρσιώδους.	619
πρὸς	31	πὸ τῆς διηγήσεως.	623
585	32	πὸ τῆς τάξεως διηγήσεως.	625
585	33	πὸ τῆς βιβλικῆς.	625
πρὸς	34	πὸ τῆς περὶ αὐτῆς ἡρώδους.	627
588	35	πὸ τῆς περὶ τῆς καὶ ἀρχῆς τῆς.	627
595	36	πὸ τῆς ἐκωμωστικῆς εἰδους καὶ κακολογικῆς.	629
597	37	πὸ τῆς κατηγορικῆς εἰδους.	632
599	38	πὸ τῆς ὑπερτατικῆς εἰδους.	640
600	39	Επίλογος τῆς περὶ εὐρημένων ἀπάντων.	641
600		ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.	645
603	1	τῆς τεχνῶν διαφορᾶς, ἐν αἷς ποιοῦνται μύησιν.	645
605	2	ποίους ἀνάγκη μμεῖσαι.	646
605	3	πᾶς ὅτι μμεῖσαι.	647
606	4	τὰ τῶν ποιητικῶν γλῆσσιν, καὶ πῶς διέσπασται εἰς διάφο- ρα εἶδη.	647
607	5	πὸ τῆς κωμωδίας καὶ ἐκπαιδείας καὶ τραγωδίας διαφορᾶς.	649

- 6 πρὸς Ἰαγωθίασ καὶ τῆς αὐτῆς μὲν. 650
7 πρὸς πνὰ δει τὴν οὐσασιν εἶναι τῆς περὶ γμάτων. 652
8 πρὸς μλθου. 653
9 τὴν τῆς πρὸς τῆς οὐσασιν καὶ τὴν διαφῶρει οὐ ποιητῆς ἰσοεικον. 654
10 μλθων διαφῶρα. 655
11 πρὸς περὶ πετῆας καὶ ἀναγνωρίσας. 656
12 μὲν Ἰαγωθίασ καὶ τὴν ποσὸν, καὶ εἰς ἃ διαρῆται κεχω-
ρισμένα. 656
13 ὧν δει σοχάξεισθαι καὶ ἃ δει οὐ λαβεῖσθαι σωισάντας οὐ μλ-
θους, καὶ πόθεν εἶναι τὴν Ἰαγωθίασ οὐσασιν. 657
14 τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν πῶς πρὸς οὐσασιν. 658
15 ὧν σοχάξεισθαι δει πρὸς τὰ ἡθῆ. 668
16 ἀναγνωρίσας εἶδῃ. 661
17 ὅτι δει περὶ οὐ μλθων τίθεσθαι 662
18 πρὸς δέσας καὶ λυάσας τῆς Ἰαγωθίασ. 663
19 περὶ διανοίσας καὶ μὲν αὐτῆς. 664
20 περὶ λέξεως καὶ τῆς μὲν αὐτῆς. 665
21 περὶ ὀνόματος. 666
22 λέξεως ἀρετῆ. 668
23 περὶ τῆς διηγηματικῆς καὶ ἐν μέσῳ ποιητικῆς. 670
24 ἐποποιίσας περὶ Ἰαγωθίασ διαφῶρα, καὶ πῶς λέγειν χρὴ
τὰ φθούρῃ. 671
25 περὶ περὶ λημμάτων καὶ λυάσων ἐκ ποσων τε καὶ ποίων εἰ-
δῶν αὐτῆς. 673
26 ὅτι βελτίων ἢ Ἰαγωθίασ μίμησις, ἢ ἢ ἐποποιητικῆς. 675

35 πρὸς
36 πρὸς
37 πρὸς
38 πρὸς
39 εἰς
40 πρὸς
41 πρὸς
42 πρὸς
A P
1 τὴν
2 οὐ
πρὸς
3 οὐ
4 οὐ
5 πρὸς
6 πρὸς
7 πρὸς
8 πρὸς
9 πρὸς
10 πρὸς
11 πρὸς
12 πρὸς
13 πρὸς
14 πρὸς
σμο
πρὸς
πρὸς
15 πρὸς

- 35 Πόρι τῆ ἀναγκαίου, κὶ τῆς τῆς ὁρων θέσεως. 131
- 36 Πόρι τῆς τῆς ὁρων ἐκθέσεως. 1322
- 37 Πόρι ἐκθέσεως τῆς τῆς συλλογισμοῦ σωθέτων καὶ πλάγιων ὁρων. 132
- 38 Πόρι τῆς τῆς συλλογισμῶν ἀναδιπλώσεως κὶ θέσεως. 134
- 39 Εἰς τὸ θεόντως ἀναλυσεν ἕως οὐκ αἰ. 135
- 40 Πόρι τῆς τῆς ἕως οὐκ αἰ. συλλογισμῶν ἀναλυσέως, καὶ τῆς δὲ τῆς ἀδυνάτου πᾶσαινομένων. 137
- 41 Πᾶς τῶν συλλογισμῶν ἕως οὐκ αἰ. εἰς τὸν χρόνον ἀναγαγεῖν ἔστιν. 137
- 42 Πόρι συλλογισμῶν ἀορίτων κὶ συμπόρασμά τ' κανόνος. 140
- ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟ-
ΤΕΡΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 144
- 1 Τινὲς συλλογισμοὶ πλείω συλλογίζονται. 144
- 2 ὅτι ἐκ ψευδῶν ἐν τῷ α' χρόνῳ ἀληθεῖς συμπράττειται. 145
- Πόρι τῆς πρώτου χρόνου. 146
- 3 Ὅτι καὶ τὸ ε' χρόνῳ δὲ ψευδῶν ἀληθεῖς συμπράττειται. 150
- 4 Ὁμοίως καὶ ἐν τῷ γ' χρόνῳ. 152
- 5 Πόρι τῆς κύκλω δειξέως, ἐν τῷ α' χρόνῳ. 155
- 6 Πόρι τῆς αὐτῆς ἐν τῷ β' χρόνῳ. 157
- 7 Πόρι τῆς αὐτῆς ἐν τῷ γ' χρόνῳ. 158
- 8 Πόρι τῆς ἐν συλλογισμοῖς ἀντιστροφῆς ἐν τῷ α' χρόνῳ. 159
- 9 Πόρι τῆς ἐν τῷ β' χρόνῳ συλλογισμῶν ἀντιστροφῆς. 161
- 10 Πόρι τῆς αὐτῆς ἐπὶ τῷ γ' χρόνῳ. 161
- 11 Πόρι τῆς διάδυνάτου δειξέως. 163
- 12 Πόρι τῆς αὐτῆς δὲ τῆς β' χρόνου. 165
- 13 Πόρι τῆς αὐτῆς δὲ τῆς γ' χρόνου. 166
- 14 Πᾶς διαφόρου σιν ὁ δεικτικὸς κὶ ὁ εἰς τὸ ἀδυνάτου συλλογισμὸν. 167
- Πόρι τῆς δυνάτου χρόνου. 168
- Πόρι τῆς γ' χρόνου. 168
- 15 Πόρι τῆς ἕως οὐκ αἰ. ἀντικειμένων συλλογίζεσθαι. 169

* II III

16	Πορὶ τῆ αὐτῆ δὲ τῆ διὰ τὸν ἡμίμαθ.	170
17	Πορὶ τῆ αὐτῆ δὲ τῆ εἰς ἡμίμαθ.	170
18	Πορὶ τῆ τοῦ ἐν ἀρχῇ ἀντιπαρα.	172
19	Πορὶ τῆ μὴ πρὸς ὅτι συμβαίνειν τὸ φεῖδ.	173
20	Πορὶ λόγου φεῖδους καὶ τῆ μὴ καὶ συλλογίζεσθαι, καὶ ἐ- λέγχου.	175
21	Πορὶ τῆς καὶ τὴν ὑπόληψιν ἀπάτης.	176
22	Πορὶ τῆς ἐν πρώτῳ ἡμίμαθ ἀντιπαραφάν, τῆς ὁρων.	179
23	Πορὶ ἐπαγωγῆς.	180
24	Πορὶ πρὸς εἰγμάθ.	181
25	Πορὶ ἀπαγωγῆς.	182
26	Πορὶ ἐνστάσεως.	182
27	Πορὶ εἰκόθους καὶ σημείου, καὶ ἐνθυμήμαθ.	184
28	Πορὶ τῆ φυσιογνωμονεῖν, ἥτις συλλογισμοῦ φυσιογνωμονι- κοῦ.	185
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ, Η΄		
ΤΟΙ ΤΗΣ ΑΓΟΔΕΙΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΝ.		187
1	Ἄρα ὅτι ἀπόδειξις, καὶ ὅτι ὅτι καὶ πῶς.	187
2	Ἀπόδειξις τί, καὶ εἶδος τε καὶ ὕλη, ἥτοι περὶ τὰς καὶ περὶ τὰς ἀλλων τε καὶ ἀμέσων διαφορὰς.	188
3	Κατὰ τὴν ἐναντία τῶν πορὶ ἀπὸ δειξέως ἀπὸ δειξέως ὁρισμοῖς παραμύων.	190
4	Ὅτι ἀναγκαῖον τὴν ἀλήθειαν εἶναι καὶ τῆς ἐν ἀπὸ δειξέως συλλο- γισμῶν. τίς καὶ παντὸς, καὶ ἀπὸ αὐτῶν, καὶ καὶ ἀπὸ αὐτῶν.	192
5	Πῶς συμβαίνει διαμαρτάνειν πορὶ τὴν πρὸς τὸν καὶ ἀπὸ αὐτῶν.	193
6	Ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις γίνεται δὲ τῆς καὶ ἀπὸ αὐτῶν καὶ μέσον ἀ- ναγκαίου.	194
7	Ὅτι ἐκ τῶν ἄλλων γίνονται λαβεῖν καὶ τῶν ἀρχαῖς, ἢ περὶ βλημά- των. καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶν ὅτι ἄλλων γίνονται μεταβαίτα δειξέαι.	196
8	Ὅτι αἰ μὲν καὶ τῶν ἀρχῶν, αἰ δὲ εἶδαι, καὶ πῶς τίνος. πε- ρὶ περὶ γινώσκου τῶν ἀρχῶν καὶ διαφορᾶς, καὶ πορὶ χρεῖας τῆς ἐνδυσὶ καὶ ἰστοτάτῶς ἀξιωμασιν.	199

9 Ἄρα
10 Πορὶ
11 Πορὶ
12 Πορὶ
13 Πορὶ
14 Πορὶ
15 Πορὶ
16 Πορὶ
17 Πορὶ
18 Πορὶ
19 Πορὶ
20 Πορὶ
21 Πορὶ
22 Πορὶ
23 Πορὶ
24 Πορὶ
25 Πορὶ
26 Πορὶ
27 Πορὶ

- 9 Ἄρα δ' ὠτήματα πρὸς ἀπόδειξιν ἀρμόζει, καὶ ὅτι ἰδιά τιν
δ' ὠτήματα καθ' ἐκείνῳ ἐπιστήμῳ ὄσιν. ἔπειτα μαθημα
των καὶ ποδὶ ἀνέκτατος τῆς συλλογισμῶν. 201
- 10 Ποδὶ διτῆς ἀφ' ἀείξεως, τῆς μὲν τῆς ὅτι, τῆς δὲ τῆς διότι, καὶ
τῆς αὐτῆς χρεῖας. 23
- 11 Ὅτι τῆς οὐκ ἀπὸ ἐπιστημονικὸν μάλιστα τὸ πρῶτον ὄσι. 205
- 12 Ποδὶ τῆς κατὰ διάθεσιν ἀγνοίᾳς (αὐτὴ γὰρ πῶς ἀπόδειξιν ἔχει
ράττει) διτῆς καὶ πρῶτον, τῆς ἐξ ἀμέσων περτάων γνο
μῆς. 207
- 13 Ποδὶ τῆς δὲ τῆς ἐμμέσων περτάων ἐν συλλογισμῶ ἀγ
νοίᾳς. 209
- 14 Ποδὶ ἄλλον τῆς ἀγνοίᾳς ἔργον. εἴ τις αἰσθησις ἐκλείπειν.
210
- 15 Ὅτι οὐκ εἰς ἀπειρον γίνονται τὰ τῆς ἀφ' ἀείξεων ἀναλύσεις,
οὐτὲ ὑπὲρ τὸ ἀνῶ, ὅτε καὶ τῶ. 211
- 16 Ὅτι οὐτὲ τὰ μετὰ ἐξ ἀπειρα. 212
- 17 Ὅτι οὐκ ἀπὸ ἀπειρα ὄσι μέσα περτάων σφαιρικῆς ἐμμέσου, δι
ὧν ὑπὲρ ἀμέσων αἰάχεται. 213
- 18 Προτάων σφαιρικῆς ἐμμέσου, τὰ μέσα οὐκ εἶναι ἀπει
ρα. 214
- 19 Ὅτι οὐκ ἀπὸ ἀπειρα σφαιρικῆς πρὸς ἀφ' ἀείξεων καὶ τῶς ἐμμέσου
περτάων, ἀναλυτικὴ ἀπόδειξις. 217
- 20 Ποία ἀπόδειξις μάλλον ἐπιστημονικὴ, καὶ ὅτι καὶ τὸ λου βελ
πῶν τῆς κατὰ μέσους. 219
- 21 Ὅτι ἀπόδειξις ἡ δεικτικὴ τῆς σφαιρικῆς κρείττων. 221
- 22 Ὅτι ἡ αὐτὴ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀποδείξεως κρείττων. 223
- 23 Τὴς ἐπιστήμης ἀκριβεστέρα καὶ τὴς μίας ἐπιστήμης, τὴς ἐτέρᾳ καὶ
ὅτι τῆς αὐτῆς πλείους ἀφ' ἀείξεως εἶναι ἐγχερεῖ. 224
- 24 Ὅτι τῆς ἀφ' τύχης οὐκ εἰς ἐπιστήμην, οὐ δὲ αἰσθησις ὄσιν ἐ
πίσταται. 224
- 25 Τὰς αὐτῶς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς ἐν συλλογισμῶν ἀδύνατον. 225
- 26 Ὅτι ἐπιστήμην καὶ ἐπιστήμην διαφέρει τῆς δοξαστικῆς καὶ δόξης. 227
- 27 Ποδὶ ἀγνοίᾳς. 228

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΥΣΤΕ-
ΡΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

- 229
1 Οὐτέ τι ἄρα τὰ ἐν ταῖς ἐπισήμῃς ζητοῦμενα. 229
2 Ὅτι πάντα τὰ ζητοῦμενα μέσου ζητήσεως ἔστι. 229
3 Ὅτι ἀπὸ διφθίς καὶ ὀρισμοῦ οὐ τὸ αὐτὸ, καὶ διαφορὰ αὐτῶν. 230
4 Ὅτι οὐκ ἔστι συλλογισμὸν ἀφ' ἀκινῶναι τὸ ὄρισμόν. 232
5 Ὅτι οὐτὶ διαιρουμένου ἕως ἀφ' ἀκινῶναι τὸν ὄρισμόν. 233
6 Ὅτι οὐκ ἀφ' ἀκινῶναι ὄρισμός, τῷ λαμβάνειν ὀρισμοῦ ὄρι-
σμόν. 234
7 Τὸ τί ἔστιν, καὶ ἀπὸ δεικνόν εἶναι. 235
8 Τὸ τί ἔστι, δι' ἄλλου τί ἔστι δεικνύσθαι. 236
9 Περὶ τῷ τί ἔστιν, καὶ ὅτι ἔστι. 236
10 Περὶ ὀρισμοῦ τῷ τί ἔστι, καὶ τῷ δὲ τί. 237
11 Ὅτι ἀπὸ διφθίς διόρυθ' ὅτε τὸ τε ἡρώων αἰτίαν γίνετ'. 238
12 Περὶ τῷ γινέσθαι καὶ γινέσθαι. 241
13 Τῶν κυκλικῶν γιγνομένων αἰάσκη καὶ τῷ ἀπὸ δεικνόν κυκλικῶ
εἶναι. 242
14 Πῶς δὲ θηρύνειν τὰ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενα. 243
15 Ὅτι ῥᾶον ὀρίσθαι τὸ καθ' ἑκάστων, ἢ τὸ καθόλου. 246
16 Ὅτι ἡ τῆς ζώων αἰάσκη, καὶ ἡ αἰάσκη περὶ τὸ ἔχειν δι-
πορεῖν τῆς μύσων, εἰς τὸ ἀφ' ἀκινῶναι τὰ προβλεπόμενα
συμβάλλεται. 247
17 Περὶ αἰτίων καὶ αἰτιατῶν, καὶ εἰ τὸ αὐτὸ πλείω ἔστιν αἰτία. 248
18 Περὶ τῆς ἀρχῶν, πᾶς τε γίγνεται γνώμεγι, καὶ πῆς ἡ γνω-
ρίζουται ἕξις. 251
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΝ. 253
1 Περὶ σκοποῦ τῆς ῥητικῶν. Συλλογισμός τί, καὶ διαφορὰ αὐ-
τῶν. 253
2 Ὅτι περὶ εἰς χρήσιμος ἢ περὶ γρατεία. 254
3 Προβλεπμάτων εἶδη, καὶ ὅτι προβλεπόμενα καὶ πρὸτασις δια-
φορεῖ τῷ πρώτῳ. 255
4 Τὸ ἔρος, γλῶσ, ἴδιον, καὶ συμβεβηκός, ὁ καὶ διττός. 257
5 Ὅτι χωρὶς πρὸς ἑκάστη τὸ προβλεπόμενων διαλαβεῖν καὶ. 257

ΝΤΟΣ Ἀναγκάίου χρυσάορι καὶ εἰς τὴν
τῆς πρὸ Ἀριστοτέλει κατηγορημάτων διδασκα-
λίαν, τὴν γὰρ πᾶν γένος. καὶ τὴν διαφορὰ,
τίτε εἶδος, καὶ τὴν ἰδίον, καὶ τὴν συμβεβηκός,
εἰς τε τὴν τῆς ὁρισμάτων ἀπόδοσιν, καὶ ὁλως
εἰς τὰ πρὸ διαιρέσεως καὶ ἀφαιρέσεως. χρησίμης οὖσης τῆς
τῶν θεωρημάτων, σὺν τῶν σοι πρὸ ἀποδοσιν ποιούμενος, πειρά-
σομαι διὰ τῶν ἐραχίων, ὥς ποῦ ἐν εἰσαγωγῇς βόπῃ, τὰ παρὰ τοῖς
προσβυττοῖς ἐπελθεῖν, τῶν μὲν βαθυτέρων ἀπεχόμενος ἐν-
τημάτων, τῶν δὲ ἀπλοῦς δόξων συμμέτρως σοχαζόμενος. Αὐ-
τίκα πρὸ γένων τε καὶ εἰδῶν, τὸ μὲν εἴτε ὑφέσκηκεν, εἴτε καὶ
ἐν μύσιν φιλαῖς ἐπινοίαις κέεται, εἴτε καὶ ὑφέσκηκεν τὰ σώμα
τὰ ὄντι, ἢ ἀσώματα, καὶ πότμον χωρεῖν, ἢ ἐν τοῖς αἰδητοῖς,
καὶ πρὸ τῶν ὑφέσκηκεν, πρὸ αἰτήσομαι λέγειν, βαθυτάτης
οὖσης τῆς τοιαύτης πραγματείας, καὶ ἄλλης μείζονος δε-
μῆς ὑπετάξω. εἰ δὲ ὅπως πρὸ ἀπλῶν τε καὶ τῶν περικειμένων
λογικῶν οἱ παλαιοὶ διέλαβον, καὶ τῶν μάλιστα οἱ ἐν
τῇ περιπαρῶν, νῦν σοι πειράσομαι διεικνύειν.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

Εἴοικε δὲ μήτε εἶδος, μήτε τὸ εἶδος ἀπλῶς λέγεσθαι. γέ-
νος γὰρ λέγεσθαι καὶ ἡ πινῶν ἐχόντων πως πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς
ἄλληλοις ἀθροισις, καθ' ὅσην μενόμενον, εἴη ἀκλειδῶν λέγε-
σθαι γένος, ἐκ τῆς ἀφ' ἑνὸς ὁμοῦ, λέγω δὴ τὸ Ἡρακλείους, καὶ
τὸ πᾶσι τοῖς τῆς ἐχόντων πως πρὸς ἀλλήλοις τὴν ἐπ' ἐκείνῃ
οἰκειότητα κατὰ ἀρχὴν τὴν τῶν ἄλλων γένων κεκλη-
μένον. λέγεσθαι δὲ καὶ ἄλλως πάλιν γένος, ἡ ἐκείνου τῆς γένε-
ως ἀρχή. εἴτε ἀπὸ τῆς τεκνέως, εἴτε ἀπὸ τῆς τόπου ἐν ᾧ πρὸς
γένονεν. οὕτω γὰρ ὁρίσθη μὲν ἀπὸ ταντάλου φαμὲν ἔχειν εἰς
γένος, ἔχον δὲ ἀπὸ Ἡρακλείους, καὶ πάλιν Πίνδαρον μὲν Θηβαῖον
εἶναι εἰς γένος, Πλάτωνα δὲ Ἀθηναῖον. καὶ γὰρ ἡ παλαιὰ ἀρχὴ τίς ὄντι

Porphy. V. uoces.

a

τῆς ἐκείνου γένεως, ὡς πρὸς καὶ ὁ πατήρ. ὅτι δὲ εἴκοι περὶ
 χειρὸν εἶναι τὸ σημαίνον. Ἡρακλείδαι γὰρ λέγονται,
 οἱ ἀπὸ γένους καλεσθέντες Ἡρακλέους, καὶ κεκροπίδαοι οἱ
 ἀπὸ Κέκροπος, καὶ οἱ τῶν ἀγχιεῖς, καὶ περὶ τὸν γε
 ὠνομάσθη γένος, ἡ ἐκείνου τῆς γένεως ἀρχή. μετὰ δὲ ταῦτα,
 καὶ τὸ πλεονάζον τῆς ἀπὸ μᾶς ἀρχῆς, οἷον Ἡρακλέους. ὁ
 ἀφορίζοντες καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλων χωρίζοντες, ἐφαμέναι ὅλον
 ἀθροισμα Ἡρακλειδῶν γένος. Ἄλλως δὲ πάλιν γένος λέγε-
 ται, ὡς ἡ ἀποτάσσεται τὸ εἶδος, καθ' ὁμοιότητά ἴσως ἐν τῷ
 εἰρημένον. καὶ γὰρ ἀρχὴ τῆς οὐσίας τοῦ γένους τῆς οὐφ' αὐ-
 τὸ, καὶ δοκεῖ τὸ πλεονάζον πρὸς πᾶν τὸ οὐφ' αὐτὸ. Τει-
 χῶς ἐν τῷ γένους λεγόμενον, πρὸς τῷ εἶναι πρὸς τοῖς πελο-
 πόφοις ὁ λόγος. ὁ καὶ ἀπογράφοντες ἀπὸ δὲ δώκασι, γένος
 εἶναι λέγοντες, τὸ κατὰ πλεονάζον καὶ διαφορόντων τῷ εἶ-
 δει, ἐν τῷ πρὸς κατηγορούμενον, οἷον τὸ ζῶον. Τῶν γὰρ κα-
 τηγορουμένων, τὰ μὲν καθ' ἐνὸς λέγεται μόνον, ὡς τὰ ἀτο-
 μα, οἷον Σωκράτης, καὶ τὸ οὐτό, καὶ τὸ ὅτι. Τὰ δὲ
 κατὰ πλεονάζον, ὡς τὰ γένη, καὶ τὰ εἶδη, καὶ αἱ διαφοραὶ,
 καὶ τὰ ἴδια, καὶ τὰ συμβεβηκότα κινῶν, ἀλλὰ μὴ ἰδίως πι-
 νί. ἔστι δὲ γένος μὲν, οἷον τὸ ζῶον. εἶδος δὲ, οἷον ὁ ἀνθρώπος.
 Διαφορὰ δὲ, οἷον τὸ λογικόν. ἴδιον δὲ, οἷον τὸ γελῶν. συμ-
 βεβηκός δὲ, οἷον τὸ λευκόν, τὸ μέλαν, τὸ καθεύδον.

Τῶν μὲν γὰρ καθ' ἐνὸς μόνον κατηγορουμένων, Διαφέρει τὰ
 γένη, ὡς ταῦτα κατὰ πλεονάζον κατηγορεῖται.

Τῶν δ' αὖ κατὰ πλεονάζον, τῆς μὲν εἰδῶν, ὅτι τὰ μὲν εἶδη
 καὶ κατὰ πλεονάζον κατηγορεῖται, ἀλλ' οὐ διαφορόντων τῷ
 εἶδει, ἀλλὰ τῷ ἀριθμῷ. ὁ γὰρ ἀνθρώπος εἶδος ὢν, κατὰ Σω-
 κράτη καὶ Πλάτωνα κατηγορεῖται, οἱ οὐ τῷ εἶδει διαφέ-
 ρουσιν, ἀλλὰ τῷ ἀριθμῷ. τὸ δὲ ζῶον γένος ὢν, ἀνθρώπου κὴ
 βοῦς καὶ ἵππου κατηγορεῖται. οἱ Διαφύρουσι καὶ τῷ εἶδει
 ἀλλήλων, ἀλλ' οὐχὶ τῷ ἀριθμῷ μόνον. τῶν δ' αὖ ἰδίων, δια-
 φέρει τὸ γένος, ὅτι τὸ μὲν ἴδιον καθ' ἐνὸς μόνον εἶδος, οὐ ὅτιν

- ἴδιον, κατηγορεῖται καὶ τῆς ἑξῆς εἰδὸς ἀτόμων, ὡς ἔχει
 λατικὸν ἀνθρώπου μένου, καὶ τῆς κατὰ μέρος ἀνθρώπου.
 ἔδὲ γένος, οὐχ ἐνὸς εἰδὸς κατηγορεῖται, ἀλλὰ πολλῶν τε
 καὶ διαφρόντων. τῆς δ' αὖ διαφορᾶς καὶ τῆς κοινῆς συμβε-
 βηκῶν διαφῶραι τὸ γένος, ὅτι καὶ κατὰ πλείονων καὶ
 διαφρόντων τῷ εἶδει κατηγοροῦνται αἱ διαφοραὶ καὶ τὰ
 κοινῶς συμβεβηκῶτα, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ τί ἔστιν κατηγορεῖται,
 ἀλλ' ἐν τῷ ὅποιον τί ἔστιν. ὁρωτησάντων γὰρ Ἰνδῶν, τί ἔστιν ἐκεῖ-
 νο, καθ' οὗ κατηγορεῖται ἑαυτῶν, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα. τῶς
 δὲ διαφορᾶς καὶ τὰ συμβεβηκῶτα, οὐκ ἀποκρινόμεθα. οὐ
 γὰρ ἐν τῷ τί ἔστιν κατηγορεῖται τῆς ἑξῆς κεκρυμμένου, ἀλλὰ μάλ-
 λον ἐν τῷ ὅποιον τί ἔστιν. ἐν γὰρ ὧς ὁρωτῶν, ὅποιον τί ἔστιν ὁ ἀν-
 θρώπος, φαμεν ὅτι λατικόν. καὶ ἐν τῷ ὅποιον τί ἔστιν κέραξ,
 φαμεν ὅτι μέλας. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν λατικόν, διαφορὰ. τὸ δὲ
 μέλας, συμβεβηκός. ὅταν δὲ τί ἔστιν ἀνθρώπος ὁρωτησώμεν,
 ἔδὲ ἀποκρινόμεθα. ὡς δὲ ἀνθρώπου γένος, τὸ ἴδιον. ὥστε
 τὸ μὲν κατὰ πλείονων λέγεσθαι τὸ γένος, διασέλλει αὐτὸ,
 ἀπὸ τῆς καθ' ἐνὸς μένου τῆς ἀτόμων κατηγορουμένων. ἔδὲ
 διαφρόντων τῷ εἶδει, διασέλλει ἀπὸ τῆς ὡς εἰδὼν κατηγορου-
 μένων, ἢ ὡς ἰδίων. τὸ δὲ ἐν τῷ τί ἔστιν κατηγορεῖσθαι, χωρίζει
 ἀπὸ τῆς διαφορᾶς, καὶ τῆς κοινῆς συμβεβηκῶν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ
 τί ἔστιν, ἀλλ' ἐν τῷ ὅποιον τί ἔστιν, ἢ πως ἔχον ἔστιν κατηγορεῖται
 ἐκαστον ὧν κατηγορεῖται. οὐδὲν ἄρα περὶ τῶν οὐδὲ ἐλλείπει
3. πόριε χεῖρ ἢ τὸ γένος ἐρηθεῖσα ἑωραχθῆ τῆς ἐννοίας.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΥΣ.

- τὸ δὲ εἶδος λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ τῆς ἐκείνου μορφῆς, καθ'
 ὅτι εἶναι, πρῶτον εἶδος ἀξίον τυραννίδος. λέγεται δὲ εἶ-
 δος, καὶ τὸ ἑξῆς τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ γένος. καθ' ὅ ἐξῆς μὲν λέ-
 γειν, τὸν μὲν ἀνθρώπου εἶδος τῆς ζωῆς, γένους ὄντος τῆς ζωῆς.
 τὸ δὲ λατικόν, τῆς χρώματος εἶδος. τὸ δὲ ἔλκων, τοῦ χέ-
 ματος εἶδος. εἰ δὲ καὶ τὸ γένος ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ γένους ἐμε-
 4. μή μεθα, εἰπόντες τὸ κατὰ πλείονων καὶ διαφρόντων τῷ

εἶδει ἐν τῷ τί ὅτι κατηγορούμενον, καὶ εἶδος φαμέν· τὸ ἑσθὲν
 τὸ ἀφροδίσιν γένος. εἰδέναι χρὴ, ὅτι ἐπεὶ καὶ εἶ γένος πινός ὅτι
 γένος, καὶ εἶδος πινός ὅτιν εἶδος, ἐκείττον ἐκείττον, ἀνάγκη
 καὶ ἐν τοῖς ἀμφοτέρων λόγους κεχρησθαι ἀμφοτέρω. ἀφ-
 ροδίσιν οὖν τὸ εἶδος, καὶ οὕτως. εἶδος ὅτι, εἶ ταύτον τὸν ἑσθὲν
 τὸ γένος, καὶ οὐ εἶ γένος ἐν τῷ τί ὅτι κατηγορεῖται. ἐπὶ δὲ καὶ
 οὕτως. εἶδος ὅτι, εἶ κατὰ πλείονων καὶ διαφορόντων τῷ ἀριθ-
 μῷ ἐν τῷ τί ὅτι κατηγορούμενον. ἀλλ' αὐτὴ μὲν ἡ ἀπόδοσις, τῷ
 εἰδικωτάτῳ αὐτῇ. καὶ ὁ ὅτι μόνον εἶδος, οὐκέτι δὲ καὶ γένος. I
 αἱ δ' ἄλλαι εἰν αὐτῇ καὶ τῷ μὴ εἰδικωτάτων. σαφεῖς δ' αὐτῇ εἶν εἶ
 λεγόμενον εἶν τὸν ἴσον. καὶ ἐκείτην κατηγορεῖται. ἐστὶ πινὰ
 γυνικώτατα. καὶ πάλιν ἄλλα εἰδικωτάτα. καὶ μετὰ τῷ γε-
 νικωτάτων καὶ τῷ εἰδικωτάτων ἄλλα, ἃ γένος καὶ εἶδη λέγε-
 ται τὰ αὐτά. ἐστὶ δὲ γυνικώτατον μὲν, ἑσθὲν ὁ οὐκ αὐτῇ εἶν ἄλλο
 ἐπαναβεβηκός γένος. εἰδικωτάτων δὲ, μὴ ὁ, οὐκ αὐτῇ εἶν ἄλλο
 ἑσθὲν βεβηκός εἶδος. μετὰ τῷ γυνικωτάτων ἢ εἰδικωτά- 2
 τῳ ἄλλα, ἃ καὶ γένος ἢ εἶδη ὅτι τὰ αὐτά, περὶ ἄλλο μὲν τοι-
 καὶ ἄλλο λαμβανόμενα. γυνικώτατον δὲ εἶν μᾶλλον κατηγορεῖται
 σαφεῖς τὸ λεγόμενον. ἢ οὐσία, ἐστὶ μὲν καὶ αὐτῇ γένος. ἑσθὲν δὲ
 τῷ εἶν, ἐστὶ σῶμα. καὶ ἑσθὲν σῶμα, ἐμψυχον σῶμα. ὑφ' ὃ τὸ
 ζῶον. ἑσθὲν δὲ ζῶον, λεπκὸν ζῶον. ὑφ' ὃ ὁ ἀνθρώπος. ἑσθὲν δὲ
 τὸν ἀνθρώπον, Σωκράτης καὶ Πλάτων ἢ οἱ ἄλλοι μέρας ἀν-
 θρώπου. ἀλλὰ τῶν ἢ μὲν οὐσία, τὸ γυνικώτατον, καὶ ὁ μόνον
 γένος. ὁ δὲ ἀνθρώπος, εἶδικωτάτων καὶ ὁ μόνον εἶδος. τὸ δὲ 3
 σῶμα, εἶδος μὲν τῆς οὐσίας. γένος δὲ τῷ ἐμψυχον σῶματος.
 ἀλλὰ καὶ εἶ ἐμψυχον σῶμα, εἶδος μὲν τῷ σῶματι, γένος ὅτι τῷ
 ζῶον. πάλιν εἶ ζῶον, εἶδος μὲν τῷ ἐμψυχον σῶματι. γένος δὲ,
 τῷ λεπκὸν ζῶον. τὸ δὲ λεπκὸν ζῶον, εἶδος μὲν τῷ ζῶον, γένος
 δὲ τῷ ἀνθρώπῳ. ὁ δὲ ἀνθρώπος, εἶδος μὲν τῷ λεπκὸν ζῶον.
 οὐκέτι δὲ καὶ γένος τῷ κατὰ μέρος ἀνθρώπων, ἀλλὰ μόνον
 εἶδος. καὶ πᾶν εἶ περὶ τῷ ἀτόμῳ περὶ σῶματι κατηγορούμενον,
 εἶδος αὐτῇ μόνον, οὐκέτι δὲ καὶ γένος. ὡς πορφυρίῳ ἡ οὐσία αὐτῇ 4

- τάτω οὐσα, ὥς μηδὲν εἶναι περὶ αὐτῆς γένος, ὡς δὲ γνηκώτατον.
 οὐτὼ καὶ ὁ ἀνθρώπος εἶδος ὢν μὴ ὁ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἶδος, ὅθεν
 πῶς τίμινεσαι διωαμένων εἰς εἶδη, ἀλλὰ τῆς ἀτόμων. ἄρ-
 μων γὰρ Σωκράτης, καὶ Πλάτων, καὶ ἄλλοι τὸ λολύν, μόνον
 αὐτὸν εἶδος, καὶ τὸ ἔχον εἶδος, καὶ ὡς ἐφαμέν τὸ εἰδικώτα-
 τόν. τὰ δὲ μέσα, τῶν μὲν περὶ αὐτῆς, εἶναι αὐτὸν εἶδος. τῆς δὲ μετ' αὐ-
 τὰ, γένος. ὡς τε τῶν μὲν ἔχει δύο ἰσότητες, τήν τε περὶ τὰ περὶ
 1 αὐτῶν, καὶ τὴν αὐτῆς εἶναι λέγεται, τήν τε περὶ τὰ με-
 τ' αὐτὰ, καὶ τὴν γένος αὐτῶν εἶναι λέγεται. τὰ δὲ ἄκρα μίαν
 ἔχει ἰσότητα. τὸ τε γὰρ γνηκώτατον, τὴν μὲν ὡς περὶ τὰ ὑφ' αὐ-
 τὸν ἔχει ἰσότητα, γένος δὲ πάντων τὸ αὐτὸν εἶδος. τὴν δὲ ὡς περὶ τὰ
 περὶ αὐτῆς, οὐκ ἔχει, ἀνὴρ τὸν δὲ καὶ πρῶτη ἀρχή, καὶ ὡς
 ἐφαμέν, ἵνα ὁ οὐκ αὐτὸν εἶναι ἄλλο γένος ἐπαναβεβηκός. τὸ δὲ
 εἰδικώτατον, μίαν ἔχει καὶ αὐτὸν ἰσότητα τὴν μὲν ὡς περὶ τὰ
 περὶ αὐτῆς, ὢν ὅστις εἶδος. τὴν δὲ ὡς περὶ τὰ μετ' αὐτὸν, οὐκ
 2 ἀλλοίαν ἔχει ἰσότητα ἀλλὰ τὴν αὐτὴν, καὶ τῆς ἀτόμων εἶδος
 λέγεται. ἀλλ' εἶδος μὲν λέγεται τῆς ἀτόμων, ὡς περιέχον αὐ-
 τὰ. εἶδος δὲ πάλιν ἢ περὶ αὐτῆς, ὡς περιεχόμενον ὑπ' αὐτῶν.
 Ἀφορίζονται οὖν τὸ μὲν γνηκώτατον γένος, οὕτως. ὁ γένος
 δὲ οὐκ ἔστιν εἶδος. καὶ πάλιν ἵνα ὁ οὐκ αὐτὸν εἶναι ἄλλο ἐπαναβε-
 βηκός γένος. τὸ δὲ εἰδικώτατον εἶδος, οὕτως. ὁ εἶδος δὲ οὐκ ἔστι
 γένος. καὶ ὁ εἶδος δὲ οὐκ αὐτὸν διελαίμεθα εἰς εἶδη. Ἐπὶ δὲ καὶ ὁ
 κατὰ πλάτωνα καὶ διαφύροντων τῶν ἀριθμῶν ἐν τῷ τί ὅστις κατὰ
 3 γορεῖται. τὰ δὲ μέσα τῆς ἀκρῶν, ὑπὸ πλάτωνα τε καὶ ἄλλους εἰ-
 δη καὶ γένος. καὶ ἔχον αὐτῆς εἶδος εἶναι καὶ γένος τίθενται,
 περὶ ἄλλο μὲν τοι καὶ ἄλλο λαμβανόμενον. τὰ γὰρ περὶ τῆς
 εἰδικώτατων ἄχρι τῆς γνηκώτατων ἀνιόντα, γένος τε λέγεται
 καὶ εἶδος ὑπὸ πλάτωνα, ὡς ὁ Ἀγαμέμνων, ἄρ' εἶδος, καὶ περὶ
 δης, καὶ ἄντα λίδης, καὶ τὸ λολύν διός. ἀλλ' ὅτι μὲν τῆς
 γνηκώτατων, εἰς ἣν ἀνάγκη φέρει εἶπεν τὸν δια τὴν ἀρ-
 χὴν ὡς ὅτι τὸ πλάτωνα. ὡς δὲ τῆς γνηκώτατων καὶ εἰδῶν, ὅθεν ὅπως
 4 ἔχει. οὐ γὰρ ὅτι κοινὸν γένος πάντων τὸ ὄν, οὐδὲ πᾶν τὸ ὄν.

γλῆ καὶ ἐν τῷ ἀνώτατῳ γένος ὡς φησιν Ἀριστοτέλης. ἀλλὰ
 κείδω ὡς ποῦ ἐν ταῖς κατηγορίαις τὰ πρῶτα δέκα γένη, οἷ
 ἀρχαὶ δέκα πρῶται. καὶ δὴ πάντα τις ὄντα καλῇ, ὁμο-
 νύμως φησὶ καλέσει, ἀλλ' ἐσωνύμως. εἰ μὲν γὰρ ἐν κοινῷ
 τῷ γένος πάντων ὄν, σωνύμως αὖ πάντα ὄντα ἐλέγετο.
 δέκα δὲ ὄντων τῆς πρώτων, ἡ κοινωρία καλῇ ὀνόμα μόνον,
 ἑμὴν καὶ καλῇ τὸν λόγον, τὸν καλῇ ὀνόμα. δέκα μὲν ὅντα τὰ γε-
 νικώτατα. τὰ δὲ εἰδικώτατα, ἐν ἀριθμῷ μὲν πέντε εἰσιν, οὐ μὲν
 ἀπείρω. τὰ δὲ ἄρμα, ἀπὸ ὅσων τὰ μετὰ τὰ εἰδικώτατα, ἀπεί-
 ρα. διὸ μέχρι τῆς εἰδικωτάτων ἀπὸ τῆς γλῆκωτάτων καπὸν-
 τας πῆκε λόγῳ ὁ πλάτων παύειν. καπὶ αὖτις δὲ, διὰ τῆς
 » διὰ μέσου διαιρουῦντας ταῖς εἰδοποιῖς διαφοραῖς. τὰ ἃ ἀπει-
 » ρὰ φησιν ἔχον. μὴ δὲ γὰρ αὖ γλῆναι τῶν ἐπισήμων. καπὸν-
 τας μὲν οὕτω εἰς τὰ εἰδικώτατα, ἀνάγκη διαιρουῦντας διὰ πλῆ-
 θους ἰσῆναι. ἀνιόντας δὲ εἰς τὰ γλῆκωτάτα, ἀνάγκη σωμαρεῖν
 ἐπὶ πλῆθους εἰς ἐν. σωμαρεῖν γὰρ τῆς πολλῶν εἰς μίαν φύσιν
 τὸ εἶδος, καὶ ἐπὶ μᾶλλον τὸ γένος. τὰ δὲ καλῇ μέρος καὶ καὶ ἐ-
 κασα, ἡ ἀντιπῶν, εἰς πλῆθος αἰεὶ διαρεῖ τὸ ἐν. τῇ μὲν γὰρ τῆς
 εἰδῶς μεθυσία οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι, εἰς. τοῖς δὲ καλῇ μέρος καὶ
 καὶ ἐκαστα ὁ εἰς καὶ κοινός, πλείους. διαρεπτικὸν μὲν γὰρ τὸ
 καὶ ἐκαστον, συλληπτικὸν δὲ καὶ ἐνοπιὸν τὸ κοινόν. ἀπὸ δεδο-
 μένου δὲ τῆς γένους καὶ τῆς εἰδῶς, τί ὅστις ἐκ τῶν αὐτῆς.
 καὶ τῆς μὲν γένους ἐνὸς ὄντος, τῆς δὲ εἰδῶς πλείωνων (αἰεὶ γὰρ
 εἰς πλείων εἶδη ἢ ἑμὴ τῆς γένους) τὸ μὲν γένος αἰεὶ τῆς εἰδῶς
 κατηγορεῖται. καὶ πάντα τὰ ἐπάνω, τῆς ὑποκάτω. τὸ δὲ
 » εἶδος, οὐτε τῆς περὶ ὧς αὐτῆς γένους, οὐτε τῆς ἐπάνω. οὐ δὲ
 » γὰρ ἀντιπῶν. διὲ γὰρ ἢ τὰ ἴσα τῆς ἴσων κατηγορεῖσθαι ὡς
 » ἐχέμεν πικρὸν τῆς ἴσων, ἢ τὰ μείζων τῆς ἐλαττόνων, ὡς ἐχέον
 τῆς ἀνθρώπου. τὰ δὲ ἐλάττω τῆς μεζόνων, οὐκέτι. οὐκέτι γὰρ ἐ-
 χέον εἶπαι αὐτῶν ἀνθρώπων, ὡς ποῦ τὸν ἀνθρώπων εἶπαι αὐ-
 τῶν ἐχέον. καὶ ὅντι αὐτῶν εἶδος κατηγορεῖται, κατ' ἐκείνων καὶ
 ἐπὶ τῆς εἰδῶς γένος ὅς ἀνάγκη κατηγορηθῆσθαι, καὶ τῆς γένους 4

ἡλικίαν
 καὶ ἡλικίαν
 ἡλικίαν
 ἡλικίαν

ἡλικίαν

ἡλικίαν
 ἡλικίαν

ἡλικίαν

γένος, ἄχρι τῆς γλυνικώτατον. εἰ γὰρ ἀληθὲς ἐστὶν τὸν Σωκράτην
εἰπεῖν ἀνθρώπῳ, ὅτι δὲ ἀνθρώπου ζῶν, ἐστὶν ζῶν ὅσιον, ἀλη-
θὲς καὶ τὸν Σωκράτην ζῶν εἰπεῖν καὶ ὅσιον. αἰ γὰρ τῆς ἐπάνω
κατηγοριᾶς μένων ὅτι ἔσονται, ἐστὶν εἶδος καὶ τῆς ἀτόμου
κατηγοριᾶς μένων. ἐστὶν γένος, καὶ καὶ τῆς εἰδίου, καὶ καὶ τῆς
ἀτόμου. ἐστὶν γλυνικώτατον, καὶ καὶ τῆς γένους, ἢ τῆς γλυνῶν, εἰ
πλείων εἴη τὰ μέσα καὶ ὑπὸ πλείονα, καὶ καὶ τῆς εἰδίου καὶ καὶ τῆς
I ἀτόμου. λέγειται γὰρ τὸ μὲν γλυνικώτατον κατὰ πάντων τῆς
ὑφ' αὐτὸ γλυνῶν τε καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων. ἐστὶν γένος ἐπὶ τῆς
εἰδικώτατου, κατὰ πάντων τῶν εἰδικώτατων καὶ ἀτόμων. το-
δὲ μόνον εἶδος, κατὰ πάντων τῶν ἀτόμων. ἐστὶν ἄρμον, ἐφ' ὧς
μὲν τῆς κατὰ μέρος. ἄρμον δὲ λέγειται ὁ Σωκράτης, καὶ
ὅτι τὸ λυκόν. καὶ οὐκ ὅτι ὁ περὶ τῶν Σωφρονίσκου ἡδὺς, εἰ
μὲν αὐτῷ εἴη Σωκράτης ἡδὺς. ἄρμα δὲ λέγειται τὰ τριαυ-
II τα, ὅτι ὅτι ἰδιότητων πινέσκον ἐκείνους, ὧν τὸ ἄθροισμα, ἐκ αὐ-
ἐπ' ἄλλας κατὰ τὸ αὐτὸ γένοντο. αἰ γὰρ Σωκράτης ἰδιότητες, ἐκ
αὐτῶν ἐπ' ἄλλας πινός. ὅτι κατὰ μέρος γένοντο αὐτῶν αἰ αὐτῶν. αἰ μέ-
ντοι ὅτι ἀνθρώπῳ, λέγει δὲ ὅτι καὶ ἰδιότητες, γένοντο αὐτῶν αἰ αὐ-
τῶν ὅτι πλείονων, μᾶλλον δὲ ὅτι πάντων τῆς κατὰ μέρος ἀνθρώ-
πων, κατὰ ἀνθρώποι. Περιέχειται ὅτι τὸ μὲν ἄρμον, ὅτι
εἰδίου. ἐστὶν εἶδος ὅτι γένους. ὅλον γὰρ ἐστὶν γένος. ἐστὶν ἄρ-
μῶν, μέρος. ἐστὶν εἶδος, καὶ ὅλον καὶ μέρος. ἀλλὰ μέρος μὲν
ἄλλας. ὅλον δὲ, ἐκ ἄλλου, ἀλλ' ἐκ ἄλλοις. αἰ γὰρ τῶν μετέσθι
3 ὅλον. πᾶσι μὲν ὅτι γένους καὶ εἰδίου, καὶ πᾶσι τὸ γλυνικώτατον, καὶ
πᾶσι εἰδικώτατον, καὶ πᾶσι γένῳ τὰ τριαυτα καὶ εἰδῶν, πᾶσι τε ἄρ-
μα, καὶ ποσάχως ἐστὶν γένος καὶ τὸ εἶδος, εἰρηται.

Περὶ διαφορᾶς.

Ἡ διαφορὰ δὲ, κοινῶς τε καὶ ἰδίως καὶ ἰδιαίτατα λεγέσθω.
κοινῶς μὲν ὅτι διαφορὰν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν λέγειται, ἐπὶ τὸν ἐπὶ
διαλλάττον ὅπως οὐ, ἢ πρὸς αὐτὸ, ἢ πρὸς ἄλλο. διαφορὰ ὅτι
Σωκράτης Πλάτωνος, τῆς ἐπὶ τὸν ἐπὶ. καὶ αὐτὸς αὐτῶν πα-
4 ὅς τε ὄντος καὶ ἀνθρώπου, καὶ ἀνθρώπου τὸς πᾶσι, ἢ πανταμένως,

a llll

καὶ αἰεὶ ἐν ταῖς τὴν πῶς ἔχειν ἐτόρότησι θεωρεῖται. ἰδίως δὲ
 διαφορὰν ἐτόρον ἐτόρος λέγειται, ὅταν ἀχωρίσῃ συμβεβηκός τι
 τὸ ἐτόρον τῷ ἐτόρου διαφορῇ. ἀχωρίσων δὲ συμβεβηκός, οἷον
 γλαυκότης, ἢ γρυπότης, ἢ οὐλὴ ἐκ βλάβους ἐν σκιρῶνται-
 σα. Ἰδιαιτάτα δὲ διαφορὰν ἐτόρον ἐτόρου λέγειται, ὅταν εἰ-
 δοποιῶ διαφορὰ διαλλάτῃ, ὥς ποῦ ἀνθρώπος ἴσῳσι εἰδο-
 ποιῶ διαφορὰ διενήνοχε τῇ τῷ λογικῷ ποιότητι. καὶ τόλῳ
 μὲν οὖν πᾶσα διαφορὰ περὶ σφινδὴν ἔστι, ἐτόροιοι ποιεῖ. **1**
 Ἀλλ' αἰ μὲν κοινῶς τε καὶ ἰδίως, ἀλλοῖον ποιοῦσιν. αἰ δὲ ἰδιαι-
 τᾶτα, ἄλλο. αἰ μὲν οὖν ποιοῦσαι ἄλλο, εἰδοποιοὶ κεν κλυταί.
 αἰ δὲ ἀλλοῖον, ἀπλῶς διαφοραί. τῷ γὰρ ζῶν περὶ σφινδὴν
 ἢ τῷ λογικῷ διαφορὰ, ἄλλο ἐποίησεν. ἢ δὲ τῷ κινεῖσθαι, ἄλ-
 λοῖον μόνον πρὸς τὸ ἡρεμῶν ἐποίησεν. ὥς τε ἢ μὲν ἄλλο, ἢ δὲ
 ἀλλοῖον μόνον ἐποίησε. κατὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλο ποιοῦσας δια-
 φοράς, αἰτε διαίρεσεις τῆς γλῶσσης γίνονται εἰς τὰ εἶδη. οἷτε
 ὅροι ἀφ' ὧν δίδονται ἐκ γλῶσσης ὅντες καὶ τῶν κοινῶν διαφορὰν. **2**
 κατὰ δὲ τῶν μόνον ἀλλοῖον ποιοῦσας, αἰ ἐτόροτητες μόνον συ-
 νίστανται, καὶ αἰ τὴν πῶς ἔχοντες μεταβολαί. Ἀνωθεν οὖν
 πάλιν ἀρχιμένω, ῥητὴν τῆς διαφορὰν τῶν μὲν, χωριστὰς εἶναι.
 τῶν δὲ, ἀχωρίσων. τὸ μὲν γὰρ κινεῖσθαι καὶ τὸ ἡρεμῶν καὶ τὸ
 νοεῖν καὶ τὸ ὑγιαίνειν, καὶ ὅσα τούτοις πρὸς ἀπλήσια, χωριστὰ εἰσι.
 τὸ δὲ γρυπὸν εἶναι ἢ σιμῶν, ἢ λογικόν, ἢ ἄλογον, ἀχώριστα. τῆς
 δὲ ἀχωρίσων, αἰ μὲν ὑπάρχεισι καὶ αὐτὸ. αἰ δὲ κατὰ συμβε-
 βηκός. εἰ μὲν γὰρ λογικόν, καὶ αὐτὸ καὶ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, **3**
 καὶ τὸ θνητόν, καὶ εἰς ἐπιστήμης εἶναι δεκτικόν. τὸ δὲ γρυπὸν εἶναι
 ἢ σιμῶν, κατὰ συμβεβηκός καὶ οὐ καὶ αὐτὸ. αἰ μὲν ἔν καὶ αὐτὸ
 τὸ περὶ σφινδὴν, ἐν τῷ τῆς οὐσίας λόγῳ λαμβανόνται, καὶ περὶ
 σιν ἄλλο. αἰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οὐτε ἐν τῷ τῆς οὐσίας λό-
 γῳ λαμβανόνται, οὐτε περὶ σφινδὴν ἄλλο, ἀλλὰ ἀλλοῖον. καὶ αἰ
 μὲν καὶ αὐτὸ, οὐκ ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον. αἰ δὲ
 κατὰ συμβεβηκός, καὶ ἀχώριστοι ὧσιν, ἐπίτασιν καὶ αὐεσιν
 λαμβανόντων. οὐτε ἢ τὸ γλῶσσης μᾶλλον καὶ ἡττον κατὰ τῆς εἰ- **4**

- 1 ται οὐτ' αὐτὸν γένος, οὐτε αἱ τ' γένους διαφοραὶ, καθ' ἃς διαι-
 » ρεῖται. αὐτὰ μὲν γὰρ εἰσιν αἱ τὸν ἐκάστου λόγον συμπληροῦ
 » ται. τὸ δὲ εἶναι ἐκάστῳ αὐτὸ καὶ τὸ οὐτε αὐτὸ οὐτε ἐπὶ τα
 » σιν ἐπιδεχόμενόν ὄντι. τὸ δὲ γὰρ πὸν ἢ σιμὸν εἶν' ἢ κεχρῶσθαι
 πως, καὶ ἐπιτείνεσθαι καὶ ἀνίεσθαι. Τριῶν ἔν' εἰδῶν τῆς δια-
 φορᾶς θεωρουμένων, καὶ τῶν μὲν οὐσῶν χωριστῶν, τῶν δὲ ἀχω-
 ρίστων. καὶ πάλιν τῶν ἀχωρίστων, τῶν μὲν οὐσῶν καθ' αὐτάς,
 1 τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός. πάλιν τῶν καθ' αὐτάς διαφορῶν, αἱ
 μὲν εἰσι καθ' ἃς διαιρούμεν τὰ γένη εἰς τὰ εἶδη. αἱ δὲ καθ' ἃς
 τὰ διαιρεθέντα εἰδοποιεῖται. οἷον τῶν καθ' αὐτὸ διαφορῶν πα-
 σῶν τῶν ριούτων τῶ ζώου οὐσῶν, ἐμφύχου τε καὶ αἰσθητικῶν,
 λαγκυῶν τε καὶ ἀλόγων, θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων. ἢ μὲν τῶ ἐμ-
 ψύχου καὶ αἰσθητικῶν διαφορὰ, συστατικὴ ὄντι τῆς τ' ζώου οὐ-
 σίας. ἐστὶ γὰρ τὸ ζῶον, οὐσία ἐμφύχου καὶ αἰσθητικῆς. ἢ δὲ τῶ θνη-
 τῶν καὶ ἀθανάτων διαφορὰ καὶ ἡ τῶ λαγκυῶν τε καὶ ἀλόγων,
 2 διαιρετικαὶ εἰσι τῶ ζώου διαφοραί. δι' αὐτῶν γὰρ τὰ γένη εἰς
 τὰ εἶδη διαιρούμεθα. ἀλλ' αὐτὰ αἱ διαιρετικαὶ διαφοραὶ τ'
 γένων, συμπληρωτικαὶ γίνονται καὶ συστατικαὶ τῶν εἰδῶν.
 τέμνεται γὰρ τὸ ζῶον τῆ τε τ' λαγκυῶν καὶ τῶ ἀλόγου διαφο-
 ρᾶ. καὶ πάλιν τῆ τε τῶ θνητῶν καὶ ἀθανάτων διαφορᾶ.
 ἀλλ' αἱ μὲν τῶ λαγκυῶν καὶ τῶ θνητοῦ διαφοραὶ, συστατικαὶ γί-
 νονται τῶ ἀνθρώπου. αἱ δὲ τῶ λαγκυῶν καὶ ἀθανάτου, τῶ θεοῦ.
 αἱ δὲ τῶ θνητῶν καὶ ἀλόγου, τῶ ἀλόγων ζώων. οὕτω δὲ καὶ τῆς
 3 ἀνωτάτω οὐσίας διαιρετικῶν οὐσῶν τῆς τε ἐμφύχου καὶ ἀψύ-
 χου διαφορᾶς, καὶ τῆς αἰσθητικῆς τε καὶ αἰσθητικῆς, ἢ μὲν ἐμ-
 ψύχου καὶ αἰσθητικῆς περὶ σληφθεῖσαι τῆ οὐσία, ἀπετέλεσαν τ'
 ζῶον. ἢ δὲ ἐμφύχου καὶ αἰσθητικῆς, ἀπετέλεσαν τὸ φυτὸν.
 ἐπεὶ οὖν αἱ αὐτὰ πῶς μὲν ληφθεῖσαι γίνονται συστατικαί,
 πῶς δὲ διαιρετικαί, εἰδοποιοὶ πᾶσαι κέκληνται. καὶ τῶν γε
 μάλιστα χρεῖα, εἰς τὰς διαιρέσεις τῶν γένων καὶ εἰς τοὺς οὐ
 σμούς, ἀλλ' οὐ τῶν κατὰ συμβεβηκός ἀχωρίστων, οὐδ' ἐπὶ μᾶλ
 4 λον τῶν χωριστῶν. ἃς δὲ καὶ οὐκ ὀνόματι φασί. διαφορὰ ὄντι, ἢ

εἰσὶν αὐτὰς

εἰσὶν αὐτὰς

εἰσὶν αὐτὰς

εἰσὶν αὐτὰς

πορίσιν εἶδος τῶ γένους. ὁ γὰρ ἄνθρωπος, πλείον ἔχει τῶ
 ζώου τὸ λογικὸν καὶ τὸ θνητὸν. ὁ γὰρ ζῶον, οὐτε οὐδὲν τῶν
 ὄντων ἔστιν, ἐπεὶ πόθεν αὐτὰ εἶδη χοίρη τῆς διαφορᾶς; οὐτε δὲ
 πᾶσας τῆς ἀντικείμενῶς ἔχει. ἐπεὶ, τὸ αὐτὸ ἅμα ἔξει τὰ ἀν-
 τικείμενα εἶδη. ἀλλ' ὡς ἀξιούσι, διωάμεν μὲν πᾶσας ἔχει τῆς
 τῆς ὑφ' αὐτὸ διαφορᾶς, ἐνδρεία δὲ οὐδὲ μίαν. καὶ οὕτως
 οὐτε ἕξ οὐκ ὄντων τι γίνεται, οὐτε τὰ ἀντικείμενα εἶδη πόθεν
 τὸ αὐτὸ ἔσαι. ὁρίζονται δὲ αὐτῶν, καὶ οὕτως. διαφορὰ ὄντων, I
 τὸ κατὰ πλείονων καὶ διαφορὸν τῶν εἶδει, ἐν τῷ ὁπῖον
 τί ὄντι κατηγορούμενον. τὸ γὰρ λογικὸν καὶ τὸ θνητὸν, τῶ ἀν-
 θρώπῳ κατηγορούμενον, ἐν τῷ ὁπῖον τί ὄντι ὁ ἄνθρωπος
 λέγεται, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ τί ὄντι. τί μὲν γὰρ ὄντι ὁ ἄνθρωπος
 ὁρώμενων ἡμεῶν, οἰκεῖον εἰπεῖν ζῶον. ὁπῖον δὲ ζῶον πυν-
 θανομένων, ὅτι λογικὸν καὶ θνητὸν, οἰκεῖως ἀκρωσομέν. 2
 τῆς γὰρ περὶ γένους ἕξ ὕλης καὶ εἰδῶν συνεστώτων ἢ ἀνάλογ-
 ζόν τε ὕλη καὶ εἶδει τῶν σύστασιν ἐχόντων, ὡς περὶ ὁ ἀνδρείας
 ἕξ ὕλης μὲν τῶ χαλκοῦ, εἰδῶν δὲ τῶ σχήματος. οὕτω καὶ ὁ ἄν-
 θρωπος ὁ κοινὸς τε καὶ εἰδικὸς ἕξ ὕλης μὲν ἀναλόγου συνε-
 στικε τῶ γένους, ἐκ μερῶν δὲ, τῆς διαφορᾶς. τὸ δὲ ὅλον
 ὅσον ζῶον λογικὸν θνητὸν, ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἐκεῖ ὁ ἀνδρείας.
 Ὑπογράφουσι δὲ καὶ οὕτω. διαφορὰ ὄντων, τὸ χωρίζειν πεφυ-
 κὸς τὰ ἑαυτῶν αὐτὸ γένος. τὸ λογικὸν γὰρ καὶ ὁ ἄλλοθεν τὸν
 ἄνθρωπον καὶ τὸν ἰώπον ὄντα ἑαυτῶν αὐτὸ γένος ὁ ζῶον χωρί-
 ζει. Ἀποδιδόσι δὲ καὶ ἕτω διαφορὰ ὄντων, ὅτῳ διαφορὰ ἐκ- 3
 σον. ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἰώπος, κατὰ μὲν ὁ γένος ὁ διενήνοχε.
 ζῶα γὰρ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἰώποι. ἀλλὰ ὁ λογικὸν περὶ τὸν, διέση-
 σεν ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνων. καὶ λογικὸν ἐσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄγγελοι.
 ἀλλὰ ὁ θνητὸν περὶ τὸν, διέσηκεν ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνων. περὶ
 περὶ γὰρ ὁ μὲν τὰ πόθεν τῶ διαφορᾶς, μὴ τὸν τυχόν φασι τῆς
 χωρίζοντων τὰ ἑαυτῶν αὐτὸ γένος ὁ τῶν διαφορᾶς, ἀλλ' ὁ πόθεν
 εἰς τὸν συμβάλλεται, καὶ τὸ τί τῶ εἶναι, καὶ ὁ τῶ περὶ γένους ὄντων
 μέρος. οὐ γὰρ τὸ πεφυκέναι πλεῖν διαφορὰ ὄντων ἀνθρώπου, 4

εἰ καὶ ἴδιον ἀνθρώπου. εἴ τι μὲν ἔ' ἀν' τῆς ζώων, τὰ μὲν πλεῖν πε-
φυκέναι, τὰ δὲ μὴ, χωρίζοντες τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τῆς ἄλλων.
ἀλλὰ ὅτε πεφυκέναι πλεῖν, ὅτε ἢν συμπληρωτικὴν τῆς οὐσίας,
ὅτε μέρος αὐτῆς, ἀλλ' ἐπιτηδεύουσι μόνον αὐτῆς, ὅτε μὴ ἔ'
διαφορὰν, οἷα αἰ εἰδοτικοὶ λεγόμεναι διαφοραί. εἰς ἃν ἂν εἰ-
δοτικοὶ διαφοραί, ὅσαι ἔ' τὸν εἶδος περιέχουσιν, καὶ ὅσαι αὐτῶν πᾶν ἔ'
πρὸς λαμβάνονται. καὶ πᾶσι μὲν διαφορὰς ἀρκεῖ ὁσαῦτα.

Περὶ ἰδίου.

Τὸ δὲ ἴδιον διαιροῦσι τετραχῶς. καὶ γὰρ ὁ μόνος πῖνι εἶδει συμ-
βέβηκεν, εἰ καὶ μὴ παντὶ, ὡς ἀνθρώπῳ ὅτι ἀβύειν, ἢ ὅτι γεωμε-
τεῖν. καὶ ὁ παντὶ συμβέβηκε τῷ εἶδει, εἰ καὶ μὴ μόνῳ ὡς τῷ ἀν-
θρώπῳ ὅτι εἶναι διποδὶ. καὶ ὁ μόνῳ καὶ παντὶ καὶ ποτὶ, ὡς αὐ-
θρώπῳ παντὶ ὅτι γῆρας περιούθει. τί τε ἄρ' ὅν δὲ, εἴ οὐ σω-
δεσβράμηνκε καὶ τὸ μόνῳ, καὶ παντὶ, καὶ αἰ, ὡς τῷ ἀνθρώπῳ τὸ
γελαστικόν. καὶ ἂν γὰρ μὴ γελαῖ αἰ, ἀλλὰ γελαστικὸν λέγεσθαι, οὐ
τῷ γελαῖν αἰ, ἀλλὰ τῷ αἰ πεφυκέναι. ὅσοι δὲ, αἰ αὐτῷ σύμ-
φυτον ὑπάρχει, ὡς καὶ τῷ ἵππῳ ὅτι χρεμετιστικόν. τῷ δὲ καὶ κυ-
ρίως ἰδίᾳ φασιν, ὅτι καὶ αὐτὸς εἶφει. εἴ τι γὰρ ἵππος, χρεμε-
τιστικόν. καὶ εἴ τι χρεμετιστικόν, ἵππος.

Περὶ συμβεβηκός.

Συμβεβηκός δὲ ὅστις, ὁ γίνεσθαι καὶ ἀπ' γίνεσθαι χωρὶς τῆς τῆς
ἡποκειμένης φθορᾶς. διαιρεῖται δὲ εἰς δύο. ὅτε μὲν γὰρ αὐτοῦ,
χωρὶς ὅστις. ὅτε δὲ, ἀχωρίσθαι. ὅτε μὲν οὖν καθεύδειν, χωρὶς ὅστις
συμβεβηκός. τὸ δὲ μέλαν εἶναι, ἀχωρίσθαι τῷ κέρατι καὶ ὅτι αἰ-
δίον συμβέβηκε. δύναιται δὲ ἐπινοηθῆναι καὶ κέρατος λελήκός,
καὶ αἰδίον ἀπ' βαλὼν τῷ χοίρῳ, χωρὶς τῆς φθορᾶς τῆς
ἡποκειμένης. ὁρίζονται δὲ αὐτοὶ καὶ οὕτως. συμβεβηκός ὅστις,
ὁ αὐτὸς ἔχει τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν. καὶ ὁ οὐτὲ γέ-
νος ὅστις, οὐτὲ διαφορὰ, οὐτὲ εἶδος, οὐτὲ ἴδιον, αἰ δὲ ὅστις αὐτὸς ὑπὲρ
κεκλιμῶν ὑποτάμενον. ἀφορισθέντων δὲ πάντων τῆς περὶ τῶν
τῶν, λέγω δὴ γένους, εἶδος, διαφορᾶς, ἰδίου, συμβεβηκός, ῥη-
τόν, πῖνα τὸ κοινὰ περὶ σεσι αὐτῶν, καὶ πῖνα ἰδίᾳ.

τῆς πέντε φωνάξ.

Κοινόν μὲν οὖν ἅπαντων, τὸ κατὰ πλειόνων κατηγορεῖται, ὡς εἰρηται. ἀλλὰ τὸ μὲν γένος, τῆς ὑπ' αὐτὸ εἰδῶν καὶ ἀτόμων. καὶ ἡ διαφορὰ, ὡς αὐτῶς. τὸ δὲ εἶδος, τῆς ὑπ' αὐτὸ ἀτόμων. τὸ δὲ ἴδιον, τῆς εἰδῶς, οὗ ὅστις ἴδιον, καὶ τῆς ἑκάστου τοῦ εἶδους ἀτόμων. τὸ δὲ συμβεβηκός, καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων. τὸ, περὶ ὅσον, ἵππων καὶ βοῶν κατηγορεῖται εἰδῶν ὄντων, καὶ τοῦ δὲ τῆς ἵππων, καὶ τοῦ δὲ τῆς βοῶν ἀτόμων ὄντων. τὸ δὲ ἄλογον, ἵππων καὶ βοῶν κατηγορεῖται καὶ τῆς κατὰ μέρος. τὸ μὲν τοῦ εἶδους οἷον ὁ ἀνθρώπος, τῆς κατὰ μέρος μόνων κατηγορεῖται. τὸ δὲ ἴδιον, τοῦ τε εἰδῶς οὗ ὅστις ἴδιον, καὶ τῆς ἑκάστου τοῦ εἶδους ἀτόμων. οἷον τὸ γελᾶν τὸν ἀνθρώπου, καὶ τῆς κατὰ μέρος. τὸ δὲ μέλαν, τοῦ τε εἰδῶς τῆς κατὰ μέρος, καὶ τῆς κατὰ μέρος, συμβεβηκός ὃν ἀχώριστον. καὶ τὸ κινεῖσθαι ἀνθρώπου καὶ ἵππων χωριστὸν ὃν συμβεβηκός, ἀλλὰ περὶ μὲν γένος μὲν τῆς ἀτόμων. καὶ δὲ δὴ τὸν δὲ λόγον, καὶ τῆς περιεχόντων τὰ ἄλλα.

Περὶ κοινῶν γένους καὶ διαφορᾶς.

Κοινόν δὲ γένος καὶ διαφορᾶς, τὸ περιεκτικόν τῆς εἰδῶν. περιέχει γὰρ ἡ διαφορὰ εἶδη, καὶ μὴ πάντα ὅσα τὰ γένος. τὸ ἄλογον, καὶ μὴ περιέχει τὰ ἄλογα ὡς πρὸς τὸ ζῶον, ἀλλὰ περιέχει ἄγγελον καὶ ἀνθρώπου, ὅστις εἶδη. ὅσα τε καὶ κατηγορεῖται τῶν γένος ὡς γένος, καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸ εἰδῶν καὶ κατηγορεῖται. ὅσα τε τῆς διαφορᾶς ὡς διαφορᾶς, καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸ τῆς εἰδῶς καὶ κατηγορεῖται. γένος τε γὰρ ὄντος τῆς ζώου, ὡς γένος καὶ κατηγορεῖται ἡ οὐσία καὶ τὸ ἐμψυχόν καὶ τὸ αἰσθητικόν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἑκάστου εἰδῶν ὄντων καὶ κατηγορεῖται ταῦτα, ἄχρι καὶ τῆς ἀτόμων. διαφορᾶς τε οὐσης τῆς λογικῆς, καὶ κατηγορεῖται ὡς διαφορᾶς τὸ λόγῳ χρῆσθαι. οὐ μόνον δὲ τῆς λογικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἑκάστου εἰδῶν καὶ κατηγορεῖται τὸ λόγῳ χρῆσθαι. κοινόν δὲ καὶ τὸ ἀναιρεθῆναι τῶν γένος ἢ τῆς διαφορᾶς, σιμῶναι εἶδαι καὶ τὰ ὑπ' αὐτά. ὡς γὰρ μὴ ὄντος

ζώου οὐκ ἐστὶν ἄσπος, οὐδὲ ἀνθρώπου, οὐτῶ μὴ ὄντος λαοῦ
οὐδὲν ἔσαι ζῶον τὸ λόγῳ χρώμενος.

Περὶ διαφορᾶς γένεωσιν καὶ διαφορᾶς.

- Ἰδιον δὲ τῶ γένεωσιν, καὶ πλείονων κατηγορεῖται, ἢ πᾶν ἢ
διαφορὰ καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἴδιον καὶ συμβεβηκός. καὶ μὲν γὰρ
ζῶον, ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ ἄσπου, καὶ ὄρνέου, καὶ ὄφειος. καὶ δὲ πε- *ρὶ τῶν*
1 ἰάπων, καὶ μύνων τῆς τέτταρας πόδας ἔχοντων. ὁ δὲ ἀνθρώ-
πος καὶ μύνων τῆς ἀτόμων. καὶ καὶ χρεμετισκόν καὶ τῶ ἄσπου
μύνα καὶ τῆς κατὰ μέρος. καὶ συμβεβηκός, ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ ἐ-
λαττόνων. δεῖ δὲ διαφορὰς λαμβάνειν, αἷς τέμνεται καὶ γένος,
οὐτὰς συμπληρώσεις τῆς οὐσίας τῶ γένεωσιν, ἀλλὰ τῶς δια-
ρελινύσκει. ἐπὶ τὸ γένος, περιέχει τὴν διαφορὰν δυνάμει. καὶ γὰρ
ζώου, καὶ μὲν λαοῦ. τὸ δὲ ἄλλο. αἱ δὲ διαφοραὶ, οὐ περιέ-
χουσι τὰ γένεωσιν. ἐπὶ τὰ μὲν γένεωσιν, περὶ τὸν τῆς ὑπὸ αὐτὰ διαφο- *»*
2 ρᾶν. διὰ συμπληρώσει μὲν αὐτὰς, οὐ συμπληροῦται δὲ ὑπὸ αὐ- *»*
τῶν. ἀναιρεθέντος γὰρ τῶ ζώου, συμπληροῦται καὶ λαοῦ καὶ
καὶ ἄλλου. αἱ δὲ διαφοραὶ, οὐ καὶ συμπληροῦσι τὸ γένος. καὶ
γὰρ πᾶσαι ἀναιρεθῶσιν, ὅσα ἐμψυχῶς αἰσθητικῆς ἐπινοεῖται,
ἢ πῶς τῶ ζώου. ἐπὶ τὸ μὲν γένος, ἐν τῶ πᾶσι. ἢ δὲ διαφορὰ, ἐν
τῶ ὁ πᾶσι πᾶσι ὡς εἰρησται, κατηγορεῖται. ἐπὶ γένος μὲν αὐ-
καὶ ἔκαστον εἶδος. οἷον ἀνθρώπου γένος, τὸ ζῶον. διαφοραὶ δὲ
πλείονος οἷον λαοῦ, θνητῶν, ναυῶ καὶ ἐπιστήμων δεικνύον. αἷς
3 τῶ ἄλλων ζώων διαφοραὶ. καὶ καὶ μὲν γένος, εἰσὶν ὅλη. μορφή *αὐτῶν*
δὲ, ἢ διαφορὰ. περὶ τῶν δὲ καὶ ἄλλων καὶ ἐν τῶ καὶ ἰδίῳ τῶ
γένεωσιν καὶ τῇ διαφορᾷ, ἀρκεῖ ὁ σκοπός.

Περὶ κοινότητος γένεωσιν καὶ εἶδος.

- Γένος δὲ καὶ εἶδος, κοινὸν μὲν ἔχουσι, καὶ κατὰ πλείονων ὡς
εἰρησται κατηγορεῖται. εἰλήφθαι δὲ τὸ εἶδος, ὡς εἶδος μύνον,
ἀλλ' οὐ καὶ ὡς γένος. αὐτὸ δὲ καὶ αὐτὸ, καὶ εἶδος καὶ γένος. κο-
νὸν δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ περὶ τὸ εἶδος εἶναι ὡς κατηγορεῖται. καὶ τὸ
4 ὅλον πᾶσι εἶναι ἐκ τῶν.

Διαφύει δὲ ὅτι τὸ μὲν γένος περιέχει τὰ εἶδη. τὰ δὲ εἶδη περιέχεται καὶ οὐ περιέχει τὰ γένη. ὡς πλεονάζει γὰρ τὸ γένος τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται. ἐπὶ τὰ γένη, περὶ ποικίλων δὲ, καὶ καὶ διαμικρῶν τῶν εἰδῶν ποικίλων διαφορᾶς, ἀφ' ἧς λείπει τὰ εἶδη. ὁ δὲ καὶ περὶ τὸν τῆς φύσεως γένος, καὶ συναναιρέντα, ἀλλ' οὐ συναναιρέμενα. γένος μὲν ἐστὶ ὅντος, πάντως ὅτι καὶ εἶδος. γένος ὅ μὴ ὄντος, οὐ πάντως ὅτιν εἶδος. καὶ τὰ μὲν γένη, συνωνύμως κατηγορεῖται τῶν ὑφ' αὐτὰ εἰδῶν. τὰ δὲ εἶδη τῶν γένων, ἐκείνη. ἐπὶ τὰ μὲν γένη, πλεονάζει τῇ τῇ ὑπ' αὐτὰ εἰδῶν περιοχῇ. τὰ ὅ εἶδη τῶν γένων πλεονάζει τῶν οἰκείων διαφορᾶς. Ἐπὶ οὐτε δ' εἶδος γένοιτ' αὐτὸ γνηκώτατον, οὐτε δ' γένος εἰδικώτατον.

Περὶ κοινωνιῶν γένους καὶ ἰδίου.

Γένους καὶ ἰδίου κοινωνόν μὲν, ἐπεὶ ἔδωκε τῶν εἰδῶν. ἐπὶ γὰρ ἀνθρώπου, ζῶον. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου, γελαστικόν. καὶ ἐπὶ πίσης κατηγορεῖται τὸ γένος τῶν εἰδῶν. καὶ τὸ ἴδιον τῶν αὐτῶν μετεχόντων ἀτόμων. ἐπίσης γὰρ ὁ ἀνθρώπος, καὶ βούς, ζῶον. καὶ ἄνθρωπος καὶ μέλις, γελαστικόν. κοινωνόν δὲ καὶ τὸ συνωνύμως κατηγορεῖται τὸ γένος τῶν οἰκείων εἰδῶν. καὶ τὸ ἴδιον ὧν αὐτὸ εἶναι ἴδιον.

Περὶ Διαφορᾶς γένους καὶ ἰδίου.

Διαφύει δὲ ὅτι τὸ μὲν γένος περὶ τὸν ὅντος. ὅντος δὲ, τὸ ἴδιον. δεῖ γὰρ εἶναι ζῶον, εἴτα διακρίνεται διαφορᾶς καὶ ἰδίους. καὶ τὸ μὲν γένος, κατὰ πλεονάζοντων εἰδῶν κατηγορεῖται. τὸ ὅντος, ἐνὸς εἰδῶς πινός οὐ ὅτιν ἴδιον. ἐπὶ τὸ μὲν ἴδιον ἀντικατηγορεῖται οὐ ὅτιν ἴδιον. τὸ δὲ γένος, ἐκείνους ἀντικατηγορεῖται. οὐτε γὰρ εἴπῃ ζῶον ἀνθρώπος, οὐτε εἴπῃ ζῶον, γελαστικόν. ὁ δὲ ἀνθρώπος, γελαστικόν. καὶ ἔμπαν. ἐπὶ τὸ μὲν ἴδιον, παντὶ τῷ εἶδει ὑπάρχει οὐ ὅτιν ἴδιον καὶ μόνω καὶ αἰ. τὸ δὲ γένος, παντὶ μὲν τῷ εἶδει οὐ αὐτὸ γένος καὶ αἰ, οὐ μόνω καὶ μόνω. ἐπὶ τὰ μὲν ἴδια ἀναιρούμενα, οὐ συναναιρεῖ τὰ γένη. τὰ δὲ γένη ἀναιρούμενα, συναναιρεῖ τὰ εἶδη, ὧν ὅτιν ἴδια, ὥστε καὶ ὧν ὅτιν ἴδια ἀναιρουμένων, καὶ αὐτὰ συναναιρεῖται.

Περὶ κοινώνιας γένους καὶ συμβεβηκόςτος.

Γένους δὲ καὶ συμβεβηκόςτος κοινόν, ἔκαστ' ἀπαιτόντων ὡς εἴρηται κατηγορεῖσθαι. ἀντὶ τῆς χωριστῶν ἢ, ἀντὶ τῆς ἀχωρίστων. καὶ γὰρ καὶ ἐκινεῖσθαι, καὶ ἀπαιτόντων. καὶ ἐκ μέλων, καὶ ἐκ κοράκων, καὶ αἰθιόπων, καὶ πινῶν ἀλύχων.

Περὶ διαφορᾶς γένους καὶ συμβεβηκόςτος.

- Διαφέρει δὲ τὸ γένος τῷ συμβεβηκόςτος, ὅτι ἐμὲν γένος, περὶ
 1 τῆς εἰδῶν. τὰ δὲ συμβεβηκόςτα, τῆς εἰδῶν ὑστέρᾳ. καὶ γὰρ ἀχώ-
 » ριστον λαμβανήσθαι συμβεβηκός, ἀλλ' οὕτω περὶ τὸν ὅτι τὸ
 » συμβεβηκός τῷ συμβεβηκόςτος. καὶ τῷ μὲν γένους, ἐπίσης τὰ
 μετέχοντα μετέχει. τῷ δὲ συμβεβηκόςτος, οὐκ ἐπίσης. ἐπίτα-
 σιν γὰρ καὶ αὖτις ἐπιδέχεται ἢ τῆς συμβεβηκόςτων μέθεις. ἢ δὲ
 τῆς γένων, οὐκέτι. καὶ τὰ μὲν συμβεβηκόςτα, ὅτι τῆς ἀτόμων
 περὶ τοὺς μὲν ὡς εἴρηται. τὰ δὲ γένων καὶ τὰ εἰδῶν, φύσει περὶ
 2 τῆς ἀτόμων ὁρίσθαι. καὶ τὰ μὲν γένων, ἀντὶ τῆς κατηγορεῖ-
 » ται τῆς ὑπ' αὐτὰ. τὰ δὲ συμβεβηκόςτα, ἀντὶ τῆς ὁποῖον τίς ἐστιν,
 ἢ πως ἔχον ἕκαστον. ὁποῖος γὰρ αἰθιόπων ὁρίσθαι, ὁρίσθαι ὅτι
 μέλους. ἢ πως ἔχει Σωκράτης, ὁρίσθαι ὅτι νοσεῖ, ἢ ὑγιαίνει. τὸ
 μὲν οὕτω γένος ἢ τῆς ἄλλων τε πᾶρων διαφορᾶς, εἴρηται. συμ-
 βεβηκός δὲ καὶ τῆς ἄλλων ἕκαστον διαφορᾶς τῆς τε πᾶρων,
 ὡς τε πέντε μὲν ὄντων, αὐτὸς δὲ ἕκαστος τῆς τε πᾶρων διαφέ-
 ροντος, τε βᾶς τὰ πέντε ἕκαστος γίνεσθαι διαφορᾶς τῆς πᾶ-
 3 ρας. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ' αἰτῆς ἐφεξῆς καὶ ἀριθμοῦ
 » μόνων. καὶ τῆς μὲν δύο μᾶλλον μόνων διαφορᾶς διὰ τὸ ἢ εἰ-
 ληφθαι. τῆς δὲ ἑξῆς δυοῖν. τῆς δὲ τε πᾶρων ἑξῆς. τῆς δὲ πέντε
 πέτασι, δέκα αἰτῆς γίνονται διαφοραί. τέσσαρες, τρεῖς,
 δύο, μία. τὸ μὲν γὰρ γένος ἢ διαφορᾶς τῆς διαφορᾶς, καὶ τῆς
 εἰδῶς, καὶ τῆς ἰδίου, καὶ τῆς συμβεβηκόςτος, εἴρηται. τίς-
 4 σαυτὸς οὕτω αἰτῆς διαφορᾶς. ἢ διαφορᾶς δὲ πᾶ μὲν διὰ τοῦ
 » τοῦ γένους, εἴρηται, ὅτι πᾶ διαφορᾶς τὸ γένος αὐτῆς,
 ἐξ ἑξῆς. λοιπὸν δὲ πᾶ διαφορᾶς τοῦ εἰδῶς καὶ τοῦ ἰδίου
 καὶ τοῦ συμβεβηκόςτος, ἐξηγήσεται. καὶ γίνονται τρεῖς. πᾶ-

λιν δὲ εἶδος πῆ μὲν διαφορῆς τῆς διαφορᾶς. ἐρρέθη ὅτε πῆ
 διαφορῆς ἢ διαφορᾶς τῶ εἶδους, ἐλέγετο. πῆ δὲ διαφορᾶς εἶδος
 τῶ γένους, ἐρρέθη, ὅτε πῆ διαφορῆς τὸ γένος τῶ εἶδους ἐλέγε-
 τ. λοιπὸν οὖν πῆ διαφορᾶς εἶδος τῶ ἰδίου καὶ τῶ συμβεβηκό-
 ῳ, ῥηθῆσεται. δύο οὖν καὶ αὐταί αἱ διαφοραί. τὸ δὲ ἰδίον πῆ
 διαφορᾶς τῶ συμβεβηκότος, καὶ αὐτὴ διαφορᾶς. πῆ γὰρ τῶ εἶ-
 δους καὶ τῆς διαφορᾶς καὶ τῶ γένους διαφορῆς, περὶ ἡμετέρου
 ὅστις ἐν τῇ ἐκείνων περὶ αὐτὰ διαφορᾶς. περὶ αὐτῶν οὖν λαμβά-
 νομένων τῶ γένους περὶ τὰ ἄλλα διαφορᾶς, ἴδων δὲ τῆς δια-
 φορᾶς, δύο δὲ τῶ εἶδους, μᾶς δὲ τῶ ἰδίου περὶ τὸ συμβεβη-
 κός, δεκά ἐσονται αἱ πᾶσαι. ὧν τὰς πέντε αὐτὰς αἱ ἑκατὶ γέ-
 νους περὶ τὰ ἄλλα, φθάσαντες ἀπεδείξαμεν.

Περὶ κοινότητος καὶ διαφορᾶς, εἶδους καὶ διαφορᾶς.

Κοινὸν εἶναι τῆς διαφορᾶς καὶ τῶ εἶδους, εἰς πῶς μετέχ-
 ομαι. ἀνθρώπου τε εἰς πῶς μετέχουσιν οἱ καὶ τὰ μέρος ἀνθρώ-
 που, καὶ τῆς τῶ λογικῆς διαφορᾶς. κοινὸν δὲ, καὶ εἰς παρῆ-
 ναι τοῖς μετέχουσιν. αἰ γὰρ Σωκράτης λογικός, καὶ αἰ Σωκρά-
 τῆς ἀνθρώπου. ἴδιον δὲ διαφορᾶς μὲν, εἰς τὸ ὅποιον πέδι,
 κατηγορεῖσθαι. εἶδους δὲ, εἰς τὸ τί πέδι. καὶ γὰρ ὁ ἀνθρώπου
 ὡς ποῖον π λαμβάνεται, οὐχ ἄλλως ἀν εἶναι ποῖον. ἀλλὰ κα-
 τὰ τὸ γένος περὶ αὐτοῦ αἱ διαφοραὶ ὑπάρχουσιν αὐτόν. ἐπὶ
 ἢ μὲν διαφορᾶς, καὶ πλείονων πλάκας εἰδῶν θεωρεῖται, ὡς εἰς
 τε βῆτα καὶ πλείονων ζώων διαφορᾶς τῶ εἶδους. εἰς δὲ εἶδος,
 καὶ μόνων τῶ ἑκάστον εἶδος ἀτόμων ὅστις. ἐπὶ ἢ μὲν διαφορᾶς,
 περὶ τῶν καὶ αὐτῶν εἶδους. σωματικαὶ γὰρ εἰς λογικὴν ἀναι-
 ρεθῆναι, τὸν ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἀνθρώπου ἀναιρεθῆναι, οὐκ ἀνέστηκε
 εἰς λογικὴν, ὅντος ἀγγέλου. ἐπὶ διαφορᾶς μὲν, σωματικῆς μετ' ἄλ-
 λης διαφορᾶς. λογικῆς γὰρ καὶ διηγετὸν σωματικῆς εἰς ὑπόστα-
 σιν ἀνθρώπου. εἶδος δὲ εἶδους οὐ σωματικῆς, ὥστε ἀπὸ γένους
 ἑκάστον εἶδος. τῆς μὲν εἰς ἴσως, πρὶν ὅντι σωματικῆς εἰς ἢ μόν-
 ον γένος. ἴσως δὲ ἄλλως ὅντι σωματικῆς, οὐκ ἀν ἀπὸ
 λέσειαν ἢ μόνον.

Περὶ

4

Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς, ἰδὶα καὶ διαφορᾶς.

Διαφορὰ δὲ καὶ ἰδίον, κοινὸν μὲν ἔχουσι, τὸ ἐπίσης μετέχει
 ὡς τὸ πᾶν μετέχοντων. ἐπίσης γὰρ τὰ λογικὰ, λογικὰ.
 καὶ τὰ γελαστικά, γελαστικά. καὶ τὸ αἰεὶ καὶ παντὶ παρῆναι,
 κοινὸν ἀμφόιν. καὶ γὰρ κοινωθῆναι οὐ δύναται, ἀλλὰ πρὸς τὸ πε-
 φυκέναι τὸ αἰεὶ λέγεσθαι. ἐπεὶ καὶ τὰ γελαστικὰ τῷ πεφυκέναι-
 ναι, ἔχει τὸ αἰεὶ, ἀλλ' οὐχὶ τῷ γελαῖν αἰεὶ. ἰδίον δὲ διαφορᾶς,
 ὅπῃ αὐτὴ μὲν ὡς πλείονων εἰδῶν λέγεσθαι πολλάκις. οἷον τὸ
 λογικόν, ὡς ἀγγέλου καὶ ὡς ἀνθρώπου. τὸ δὲ ἰδίον, ἐφ' ἐνὸς
 εἶδους οὐ δύναται ἰδίον. καὶ ἡ μὲν διαφορὰ ἐπέσται ἐκείνοις, ὧν ὅτι
 διαφορὰ, οὐ μὲν καὶ ἀντιστρέφει. τὰ δὲ ἰδία, ἀντικεινὰ γινώσκει-
 ται ὧν ἡν ἰδία δὲ ἀντιστρέφει.

Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς συμβεβηκότος
 καὶ διαφορᾶς.

- 2 Διαφορὰ δὲ καὶ συμβεβηκότι κοινὸν μὲν, τὸ ὡς πλείονων
 λέγεσθαι. κοινὸν δὲ, καὶ πρὸς τὰ ἀχώριστα συμβεβηκότα, τὸ
 αἰεὶ καὶ παντὶ παρῆναι. τό τε γὰρ δύναται, αἰεὶ παρῆναι τῷ
 ἀνθρώπῳ καὶ πᾶσι κώραξι. καὶ τὰ μέλασιν, εἶναι ὁμοίως.
 Διαφορᾶ δὲ, ὅπῃ ἡ μὲν διαφορὰ πρὸς τὰ εἶδη, οὐ πρὸς τὰ
 ἐπεὶ δὲ. πρὸς τὰ λογικὰ, τὸν ἀγγέλου καὶ τὸν ἀνθρώπου.
 τὰ δὲ συμβεβηκότα, ὅσον μὲν πῖνα, πρὸς τὰ ἐν πλείονων
 εἶναι. ὅσον δὲ πῖνα περιέχεται, τῷ μὴ ἐνὸς συμβεβηκότος εἶναι.
- 3 δεκτικὰ τὰ ὡς κείμενα, ἀλλὰ πλείονων. καὶ ἡ μὲν διαφο-
 ρὰ ἀντιπαρατίθεται καὶ ἀντιπαρατίθεται. τὰ δὲ συμβεβηκότα, τὰ μά-
 λον καὶ ἥττον ἐπιδέχονται. καὶ ἀμφοτέρωθεν αἱ ἐναντίαι δια-
 φοραί. μᾶλλον δ' ἀντιπαρατίθεται τὰ ἐναντία συμβεβηκότα. ὡς αὐ-
 τῶν μὲν αἱ κοινότητες καὶ ιδιότητες τῆς διαφορᾶς, καὶ τῶν
 ἄλλων. τὸ δὲ εἶδος πᾶν μὲν διαφορὰς γένους καὶ διαφορᾶς, εἶ-
 ρηται, ἐν ᾧ ἐλέγχεται, πᾶν γένος διαφορᾶς τῶν ἄλλων. καὶ πᾶν
 ἡ διαφορὰ διαφορᾶς τῶν ἄλλων. λοιπὸν πᾶν διαφορὰς τῶν ἰδίων
- 4 καὶ τῶν συμβεβηκότος, ἐκδηλοῦται.

Porphy. V. uoces.

b

Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς εἰδῶς καὶ ἰδίου.

Εἰδῶς δὲ καὶ ἰδίου κοινὸν μὲν, ὃ ἀλλήλων ἀντικατηγορεῖ-
σθαι. εἴ τι γὰρ ἀνθρώπος, γελαστικόν. καὶ εἴ τι γελαστικόν, ἀν-
θρώπος. ὃ δὲ γελαστικόν ὅτι κατὰ τὸ πεφυκέναι γελᾶν λι-
πτόν, πολλάκις εἴρηται. κοινὸν δὲ, καὶ ὃ ἐπίσης εἶναι. ἐπίσης
τε γὰρ πάρεστι τὰ εἶδη τῶν μετέχουσιν, καὶ τὰ ἴδια ὧν ὅστιν ἴδια.
Διαφορᾶ δὲ ὃ εἶδος τῶ ἰδίου, ὅτι ὃ μὲν εἶδος δύνάται ἄλλως
γίνεσθαι. ὃ δὲ ἴδιον ἄλλων εἶναι ἴδιον, ἀδύνατον. καὶ ὃ μὲν
εἶδος, περὶ φέσκει τῷ ἰδίῳ. ὃ δὲ ἴδιον, ἐπιγίνεται τῷ εἶδει.
διὲ γὰρ ἀνθρώπον εἶναι, ἵνα γελαστικόν ᾖ. εἴ τι μὲν εἶδος, αἰ-
εὶ εὐδρεία πάρεστι τῷ ὑποκειμένῳ. ὃ δὲ ἴδιον, πότε καὶ δυνά-
μη. ἀνθρώπος μὲν γὰρ αἰεὶ εὐδρεία ὁ Σωκράτης ὄντι. γελαῖ δὲ
οὐκ αἰεὶ, καὶ πότε αἰεὶ πεφυκὸς εἶναι γελαστικός. εἴ τι ὧν οἱ ὅροι
διαφοροί, καὶ αὐτὰ διάφορα. εἴ τι δὲ εἰδῶς μὲν, ὃ ὑποὶ ὃ γέ-
νος εἶναι, καὶ ὃ κατὰ πλεονόντων καὶ διαφορόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν
τῷ τί ὅστι κατηγορεύμενον εἶναι, καὶ ὅσα τριᾶντα. ἰδίου δὲ, τὸ
μὲν καὶ παντὶ καὶ αἰεὶ περσεῖναι.

Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς εἰδῶς καὶ συμβεβηκότος.

Εἰδῶς δὲ καὶ συμβεβηκότος κοινὸν μὲν, ὃ ἐπὶ πλεονόντων
κατηγορεῖσθαι. πάντες δὲ αἱ ἄλλαι κοινότητες, διὰ ὃ πλε-
σον ἀλλήλων διεσάναι, τὸ τε συμβεβηκός, καὶ τὸ ὡ συμβέβη-
κεν. ἴδια δὲ ἐκαστόν, τῶ μὲν εἰδῶς, τὸ ἐν τῷ τί ὅστι κατη-
γορεῖσθαι ὧν ὅστιν εἶδος. τῶ δὲ συμβεβηκότος, ὃ ἐν τῷ ὁποῖον
τί ὅστιν ἢ πῶς ἔχον ὄντι. καὶ ὃ ἐκαστὴν οὐσίαν ἐκὸς μὲν εἰδῶς με-
τέχειν, συμβεβηκότων δὲ πλεονόντων, τῶν τε χωριστῶν καὶ τῶ
ἀχωριστῶν. καὶ τὰ μὲν εἶδη, περὶ πνοεῖται τῶ συμβεβηκότων,
καὶ ἀχώριστα ἢ. διὰ γὰρ εἶναι ὃ ὑποκειμένον, ἵνα ἐκείνῳ τί συμ-
βῇ. τὰ δὲ συμβεβηκότα, ὑδροχλὴν εἶναι πέφυκε καὶ ἐπουσιώ-
δη τῷ φῶσιν ἔχει. καὶ τῶ μὲν εἰδῶς ἢ μετὰ ἐπίσης. τῶ δὲ
συμβεβηκότος καὶ ἀχώριστον ἢ, οὐκ ἐπίσης. καὶ γὰρ αἰθίοψ
αἰθίοπος ἔχει καὶ τῷ χροίαν ἢ ἀνέμελιν, ἢ ἐπὶ τε ταμελὴν κα-
τὰ μελαίναν. λέγειται δὲ ποδὶ ἰδῖα καὶ συμβεβηκότος εἰπεῖν. 4

πῇ γὰρ εἰδὸν βύ τε εἰδὸς καὶ τῆς διαφορᾶς καὶ τῶ γένους
διεννώοντι, εἴρηται.

Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς ἰδίου καὶ συμβεβηκός.

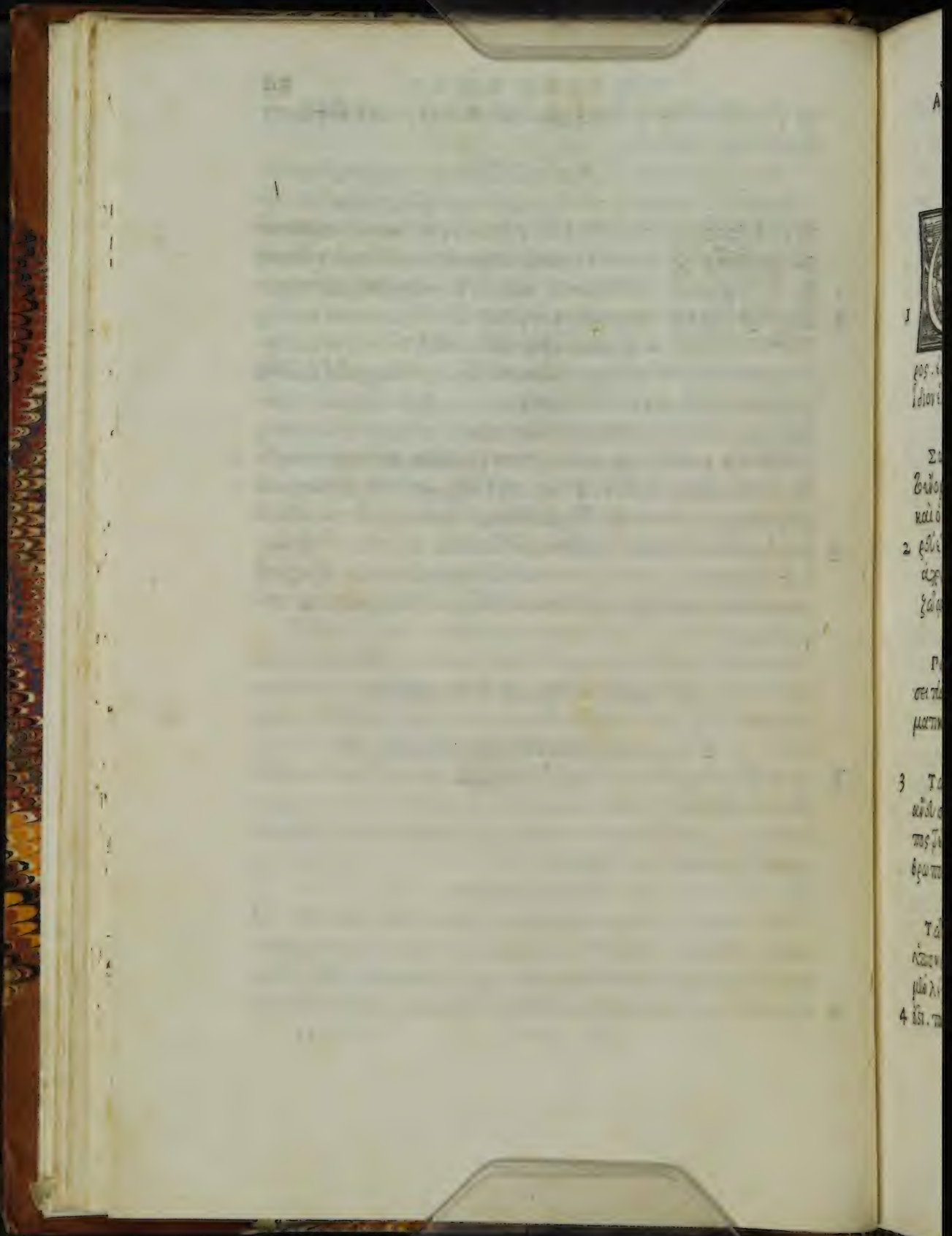
Κοινὸν δὴ τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ ἀχώριστῳ συμβεβηκός, ὅτι ἀνὸν
τῶν μὴ ἄποσπῆναι ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν θεωρεῖται. ὡς γὰρ ἀνὸν τῶ
γλαστικῶν οὐχ ὑψίστατον ἀνθρώπου, οὕτως οὐδὲ ἀνὸν τῶ μέ-
λανος ἄποσπῆναι ἀν' αἰθίορα. καὶ ὡς πᾶσι παντὶ καὶ αἰεὶ πάρεστι
1 εἰδὸν, οὕτω καὶ ἀχώριστον συμβεβηκός.

Περὶ διαφορᾶς τῆς αὐτῆς.

Διεννώοντι δὲ, ὅτι εἰ μὲν ἰδὸν ἀνὸ μόνον πάρεστιν εἶδει, ὡς εἰ
γλαστικὸν ἀνθρώπου. εἰ δὲ ἀχώριστον συμβεβηκός, οἶον εἰ μέ-
λαν, οὐκ αἰθίορα μόνον, ἀλλὰ καὶ κέρατα πέσσει καὶ ἀνθρακι,
καὶ ἐβένω, καὶ ἄλλοις πῶσιν. ἐπὶ τὸ μὲν ἰδὸν ἀντικατηγορεῖ-
ται οὐδὲν ἰδὸν, καὶ ἐστὶν ἐπίσης. εἰ δὲ ἀχώριστον συμβεβηκός εἰς
ἀντικατηγορεῖται. καὶ τῆς μὲν ἰδίων, ἐπίσης ἢ μετὰ. τῆς δὲ
2 συμβεβηκῶν, ἢ μὲν, μᾶλλον, ἢ δὲ, ἢ πῶν. εἰσὶ μὲν οὖν καὶ ἄλ-
λαι κοινότητες καὶ ἰδιότητες τῆς εἰρημνίων. ἀλλ' ἵσταται
σιν καὶ αὐταὶ εἰς διάκρισιν τε αὐτῆς, καὶ τῆς κοινωνίας πα-
ράστασις.

τέλος τῆς ε'. φωνᾶν τῶ Γοργυρίου.

Εἴπαινος πρὸς καὶ δόξα Χρυσοῦ ἱεροῦ, τῷ
λυβωτῇ ἡμῶν.

Περὶ ὁμωνύμων.

1 Μὲν οὖν λέγεται, ὃν ὄνομα μόνον κοι-
νὸν, ὃ δὲ κατὰ τὸ ὄνομα λόγος τῆς οὐσίας
ἐτέρου, οἷον ζῶον, ὃ, τε αἰθρῶπος, καὶ ἄγε-
ρα μύλον. τούτων γὰρ ὄνομα μόνον κοινόν,
ὃ δὲ κατὰ τὸ ὄνομα λόγος τῆς οὐσίας, ἐτε-
ρος. εἰ γὰρ ἀφ' ἑτέρου, πῶς αὐτῷ ἐκείνῳ, τὸ ζῶον εἶναι,
ἴδιον ἐκείνου λόγον ἀφ' ἑτέρου.

Περὶ σιμωνύμων.

2 Σιμωνύμα δὲ λέγεται, ὃν, τότε ὄνομα κοινόν, καὶ ὃ κατὰ
τὸ ὄνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτὸς, οἷον ζῶον, ὃ, τε αἰθρῶπος,
καὶ ὁ βούς. τούτων γὰρ ἐκείνῳ κοινῷ ὀνόματι περὶ σα-
ροῦ λέγεται ζῶον. καὶ ὁ λόγος δὲ τῆς οὐσίας ὁ αὐτὸς. εἰ γὰρ
ἀφ' ἑτέρου, τὸν ἐκείνου λόγον, πῶς ἐκείνῳ αὐτῷ ἄ-
λλο εἶναι, τὸν αὐτὸν ἀφ' ἑτέρου λέγει.

Περὶ παρωνύμων.

3 Παρωνύμα δὲ λέγεται, ὅσα ἀπὸ πινος διαφύροντα τῇ πῶ-
σει πῶς κατὰ τὸ ὄνομα περὶ σαροῦ εἶναι, οἷον ἀφ' ἑτέρου τῆς γε-
μαπικῆς ὁ γεμαλικός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς αἰσθησίας, ὁ αἰσθητός.

Περὶ τῶν λεγομένων.

4 Τῶν λεγομένων, τὰ μὲν κατὰ συμπλοκὴν λέγεται, τὰ δὲ
ἀπὸ συμπλοκῆς. τὰ μὲν οὖν κατὰ συμπλοκὴν, οἷον αἰθρῶ-
πος ῥέχει, αἰθρῶπος νικά. τὰ δὲ ἀπὸ συμπλοκῆς, οἷον αἰ-
θρῶπος, βούς, ῥέχει, νικά.

Περὶ τῶν ὄντων.

Τῶν ὄντων, τὰ μὲν καθ' ἑαυτοὺς μόνον λέγεται, ἐν
ἑαυτοῖς δὲ οὐδενὶ ἔστιν, οἷον αἰθρῶπος, καθ' ἑαυτοὺς μόνον
μὲν λέγεται τὸ πινος ἀνθρώπου, ἐν ἑαυτοῖς δὲ, οὐδενὶ
4 ἔστι. τὰ δὲ ἐν ἑαυτοῖς μὲν ἔστι, καθ' ἑαυτοὺς δὲ οὐδενός

Arist. præd.

b iii

λέγεται. ἐν ὑποκειμένῳ δὲ λέγω ὃ ἐν τινι μὴ ὡς μέρος ὑπάρ-
 χον, ἀδιώατον χωρὶς εἶναι τὸ ἐν ᾧ ὄσιν, οἷον ἢ πῆς γραμματικῇ ἐν
 ὑποκειμένῳ μὲν ὄσιν τῇ ψυχῇ, καὶ ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενὸς λέ-
 γεται. καὶ τυτὶ δὲ λόγον, ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ὄσιν τῷ σώματι,
 ἅπαν γὰρ χράμα ἐν σώματι, καὶ ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενὸς λέγε-
 ται. τὰ δὲ καὶ ὑποκειμένῳ τε λέγεται, καὶ ἐν ὑποκειμένῳ ὄσιν,
 οἷον ἢ ἐπισήμῃ, ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ὄσιν τῇ ψυχῇ, καὶ ὑποκειμέ-
 νου δὲ λέγεται τῆς γραμματικῆς. τὰ δὲ οὐτε ἐν ὑποκειμένῳ
 ὄσιν, οὐτε καὶ ὑποκειμένῳ πινὸς λέγεται, οἷον ὁ πῆς ἀνθρώπου,
 ἢ ὁ πῆς ἵππου. οὐδὲν γὰρ τῆς τοιούτων, οὐτε ἐν ὑποκειμένῳ
 ὄσιν, οὐτε καὶ ὑποκειμένου πινὸς λέγεται. ἀπλῶς δὲ τὰ ἄτο-
 » μα καὶ ἐν ἀριθμῷ καὶ οὐδενὸς μὲν ὑποκειμένου λέγεται, ἐν
 » ὑποκειμένῳ δὲ ἄλλῃ οὐδὲν κωλύει εἶναι ἢ γὰρ πῆς γραμμα-
 » τικῇ, τῆς ἐν ὑποκειμένῳ μὲν ὄσιν, καὶ ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς
 » λέγεται. Ὅταν ἐτέρον καὶ ἐτέρου κατηγορεῖται ὡς καὶ
 » ὑποκειμένου, ὅσα καὶ τῶς κατηγορουμένου λέγεται, τοσαῦ- 2
 » τα καὶ καὶ τῶς ὑποκειμένῳ ῥηθῆσεται, οἷον ὁ ἀνθρώπου, καὶ τῶς
 » τυτὶ πινὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖται, δὲ ζῶον καὶ τῶς ἀνθρώ-
 » που, οὐκ ὡς καὶ καὶ τῶς πινὸς ἀνθρώπου δὲ ζῶον κατηγορεῖται
 » σεται. ὁ γὰρ ἕως ἀνθρώπου, καὶ ἀνθρώπος ὄσιν καὶ ζῶον.
 » τῶν ἐτέρων γλῶσσῶν, καὶ μὴ ὑπάλληλα τε ταυμένων ἐτέραι τῶ
 » εἶδει καὶ αἱ διαφοραὶ, οἷον ζῶου καὶ ἐπισήμης. ζῶου μὲν γὰρ
 » διαφοραὶ, τό, τε πεζόν, καὶ δὲ δίπνον, καὶ δὲ πτηνόν, καὶ τὸ ἐν-
 » σφρον. ἐπισήμης δὲ οὐδεμία τοιούτων, οὐ γὰρ διαφορὰ ἐπισήμη 3
 » ἐπισήμης τῶ δίπνου εἶναι. τῶν δὲ ὑπάλληλα γλῶσσῶν, οὐδεὶς
 » κωλύει τὰς αὐτὰς διαφορὰς εἶναι, τὰ γὰρ ἐπάνω, τῆς ὑπὲρ
 » τὰ γλῶσσῶν κατηγορεῖται. ὥστε ὅσα τῶς κατηγορουμένῳ διαφο-
 » ραὶ εἰσι, τοσαῦτα καὶ τῶς ὑποκειμένου εἶσιν. τῶν καὶ μὴ
 » μένῃ συμπλοκῇ λεγομένων, ἕκαστον ἢ τοι οὐσίαν σημαίνει, ἢ
 » ποσὸν, ἢ πρῶτον, ἢ πρῶτον, ἢ πρῶτον, ἢ πρῶτον, ἢ πρῶτον, ἢ πρῶτον,
 » ἢ πρῶτον. εἶσι δὲ οὐσίαι μὲν ὡς ἐν τύπῳ εἰπεῖν, οἷον ἀνθρώπου,
 » ἵππου. ποσὸν δὲ οἷον δίπνον, ἑξήκον. ποιὸν δὲ οἷον λόγος, 4

πραγματικόν. πέσι δὲ οἱ διπλάσιον, ἢ μισυ, μείζον. καὶ ὁ οἱ
 ἐν ἀγορᾷ, ἐν λυκείῳ. καὶ δὲ οἱ χθῆς, πέρυσσι. καί οἱ δὲ οἱ,
 ἀνάκειται, καί οἱ δὲ οἱ. ἔχειν δὲ οἱ ὑποδεδέσθαι, ὡς πλῖον. ποιῆν
 δὲ, οἶον τέμνειν, καί οἱ δὲ οἱ. πάχιν δὲ, οἶον τέμνειν, καί οἱ δὲ οἱ.
 » ἔκαστον δὲ τῶν εἰρημνίων, αὐτὸ μὲν καὶ αὐτὸ ἐν ἐδεμῶν καὶ τα-
 » φάσει λέγειται, ἢ ἀφάσει. τῇ δὲ πρὸς ἀλλήλων ὅντων συμ-
 » πολοκῇ καὶ τὰ φασίς ἢ ἀπόφασίς γίνεται. ἅπαντα γὰρ καὶ τὰ φα-
 » σίς ἢ ἀπόφασίς δοκεῖ, ἢ τοῖ ἀληθῆς ἢ ψευδῆς εἶναι. τῶν δὲ
 καὶ μὴ μετὰ συμπολοκῇ λεγομένων, οὐδὲν οὐτε ἀληθῆς,
 οὐτε ψευδῆς ἐστίν. οἱ αὐθρῶπος, λαλῶν, ῥέχει, νικᾷ.

Περὶ οὐσίας.

Οὐσία δὲ ἐστίν, ἢ κυριώτατά τε καὶ πρῶτως καὶ μάλιστα λε-
 γομένη, ἢ μήτε καὶ ὑποκειμένου πινὸς λέγειται, μήτε ἐν ὑποκει-
 μένῳ πινί ἐστιν, οἱ ὅτις ἀνθρώπος, καὶ ὅτις ἰσως. δούτῳ δὲ
 δὲ οὐσίαι λέγονται, ἐν οἷς εἶδεν αἱ πρῶτως οὐσίαι λεγόμε-
 ναι ὑπάρχουσιν. ταῦτα τε καὶ τῶν εἰδῶν ὅντων γλῆν. οἷος
 ὅτις ἀνθρώπος, ἐν εἶδει μὲν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ. γλῆν δὲ
 τῶν εἰδῶν ἐστὶν ἐξ ὧν. δούτῳ δὲ οὐ αὐταί λέγονται οὐσίαι,
 οἷον, ὅ, τε ἀνθρώπος καὶ ἐξ ὧν. Φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημέ-
 νων, ὅτι τῶν καὶ ὑποκειμένου λεγομένων, ἀναγκαῖον καὶ τὸ ὑπο-
 μα καὶ τὸν λόγον καὶ τηροῦνται τῷ ὑποκειμένου. οἷον ὁ ἀνθρώ-
 πος καὶ ὑποκειμένου μὲν λέγειται τῶν πινὸς ἀνθρώπου. καὶ τη-
 ροῦται γὰρ καὶ ὁ νόμος. τὸν γὰρ ἀνθρώπον καὶ τῶν πινὸς ἀν-
 θρώπου καὶ τηροῦνται, καὶ ὁ λόγος δὲ ὁ τῶν ἀνθρώπου καὶ τῶν
 πινὸς ἀνθρώπου καὶ τηροῦνται. ὁ γὰρ πινὸς ἀνθρώπος καὶ ἀν-
 θρώπος ἐστὶν, καὶ ἐξ ὧν. ὡς τε, καὶ τὸ νόμα καὶ ὁ λόγος, καὶ τῶν ὑπο-
 κείμενων καὶ τηροῦνται. τῶν ὅ ἐν ὑποκειμένῳ ὄντων, ἐπὶ
 μὲν τῷ πλείονι, ὅτε τὸ νόμα, ὅτε ὁ λόγος καὶ τηροῦνται τῷ ὑπο-
 κείμενῳ. ἐπὶ ἐν ὧν ὅ τὸ νόμα μὲν ἐξ ὧν καὶ λυφ καὶ τηροῦνται ἀπὸ
 τε τῷ ὑποκείμενῳ, τῷ λόγον ἀδύνατον. οἱ ἐξ ὧν καὶ ἐν ὑποκίμε-
 νῳ ὄν ὡς σώματι καὶ τηροῦνται τῷ ὑποκειμένῳ, λαλῶν ἐπὶ σώμα
 4 λέγειται. ὁ δὲ λόγος ὁ τῶν λαλῶν, οὐδὲ ποτε καὶ τῶν σώματος

b iii

κατηγορηθῆσεται. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἢ τοι καθ' ἑποκειμένου
 νου λέγεται ὅτι πρώτων οὐσιῶν, ἢ ἐν ἑποκειμένῳ αὐτοῦς ὄντι.
 φανερὸν δὲ ὅτι ἐκ τῆς καθέκαστα περὶ χειρίζομεν, οἷον τὸ
 ζῶον κατὰ τὴν ἀνθρώπου κατηγορεῖται, οὐκ ὧν καὶ κατὰ τὴν
 ἕνος ἀνθρώπου κατηγορηθῆσεται. εἰ γὰρ κατὰ μηδενὸς τῆς
 πινῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ κατὰ τὴν ἀνθρώπου ὅλως. πάλιν τὸ
 χρῶμα ἐν σώματι, ἐκ τοῦ καὶ ἐν πνι σώματι. εἰ γὰρ μὴ ἐν πνι
 » τῆς καθέκαστα, οὐδὲ ἐν σώματι ὅλως. ὥστε τὰ ἄλλα πάντα, I
 » ἢ τοι καθ' ἑποκειμένου τῆς πρώτων οὐσιῶν λέγεται, ἢ ἐν ὑπὲρ
 » κειμένῳ αὐτοῦς ὄντι. μὴ οὐσῶν οὐκ τῆς πρώτων οὐσιῶν, ἀδύ-
 » νατον τῆς ἄλλων πῖ εἶναι. τῶν δὲ δυνάμεων οὐσιῶν μᾶλλον
 οὐσία τὸ εἶδος ὅτι γένους ὄντι, ἔγγιον γὰρ τῆς πρώτης οὐσίας
 ὄντι. εἰ γὰρ ἀκριδῶν πρὶν πρώτην οὐσίαν, πῖ ὄντι, γνωριμῶ
 τῶν ἀν καὶ οἰκνῶ τῶν ἀκριδῶν, ὅτι εἶδος μᾶλλον, ἢ τὸ γένος
 ἀκριδῶν, οἷον ἐν ἕνῃ ἀνθρώπων γνωριμῶ τῶν ἀν ἀκριδῶν,
 ἀνθρώπων ἀκριδῶν ἢ ζῶον. ὅτι μὲν γὰρ ἴδιον μᾶλλον τῆς πνός 2
 ἀνθρώπου, ὅτι δὲ, κοινῶ τῶν. καὶ ὅτι πῖ δυνάμεων ἀκριδῶν, γνω-
 ριμῶ τῶν ἀκριδῶν, δυνάμεων ἀκριδῶν, ἢ φυτὸν. Ἐπὶ αἱ
 πρῶται οὐσίαι δὲ τὸ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἑποκεῖσθαι, καὶ
 πάντα τὰ ἄλλα κατὰ τῶν κατηγορεῖσθαι, ἢ ἐν αὐταῖς ὄντι,
 δὲ ὅτι μάλιστα οὐσίαι πρῶται λέγονται. ὥς δὲ καὶ πρῶ-
 ται οὐσίαι περὶ τὰ ἄλλα ἐχρῶν, οὕτω καὶ ὅτι εἶδος περὶ τὸ
 γένος ἔχει, ὑπὲρ καὶ γὰρ ὅτι εἶδος τῶ γένος. τὰ μὲν γὰρ γένος κα-
 τὰ τῆς εἰδῶν κατηγορεῖται, τὰ δὲ εἶδη κατὰ τῆς γένος οὐκ 3
 ἀντιστρέφει. ὥστε καὶ ἐκ τῶν, τὸ εἶδος τῆς γένος μᾶλλον
 οὐσία. αὐτῶν δὲ τῆς εἰδῶν, ὅσα μὴ ὄντι γένος, οὐδὲν μᾶλλον
 εἶδος ἐπὶ τῶν οὐσία ὄντι. οὐδὲν γὰρ οἰκνῶ τῶν ἀκριδῶν κα-
 τὰ τῆς πνός ἀνθρώπου τὸν ἀνθρώπων ἀκριδῶν, ἢ κατὰ τῆς
 ἕνος ἑποκειμένου τὸν ἑποκειμένου. ὥσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς πρώτων οὐ-
 σιῶν, ὅτι μᾶλλον εἶδος ἐπὶ τῶν οὐσία ὄντι. ὅτι δὲ μᾶλλον ὅ-
 τις ἀνθρώπων οὐσία ὄντι ἢ ὅτι βούς. εἰκότως οὐκ μὲν τῶν
 πρώτης οὐσίας, μὲν τῆς ἄλλων τὰ εἶδη καὶ τὰ γένος δυνά- 4

τώρα εἶσαι λέγονται. μὴνα γὰρ δηλοῖ τὴν πρῶτην οὐσίαν τῆς κατηγορουμένης. τὸν γὰρ πῖνα ἀνθρώπου, εἰ ἀποδιδῶς τίς εἶναι, τὸ μὲν εἶδος ἢ τὸ γένος ἀποδιδῶς, οἰκείως ἀποδώσει, καὶ γνωριμώτερον ποιήσει ἀνθρώπου, ἢ ζῶον ἀποδιδῶς. τῆς δὲ ἄλλων πάντων, ὅτι αὐτὸ ἀποδιδῶς, ἀλλοτρίως εἶσαι ἀποδεδωκώς, οἷον λελυμένον, ἢ φέρον, ἢ ἄλλο ὅποιον τῆς τοιούτων ἀποδιδῶς. ὥστε οἰκώτως ὁμολογῶ μὴνα τῆς ἄλλων οὐσίαι λέγονται.

1. Ἐπὶ αὐτῇ πρῶτῃ οὐσίᾳ δεῖ τὸ τοῖς ἄλλοις ἀπαρῆναι ὑποκεισθαι, καὶ τὰ ἄλλα πάντα κατὰ τὴν τῶν κατηγορεῖσθαι, ἢ ἐν αὐτῇ εἶναι, κυριώτατα οὐσίαι λέγονται. ὥς δεῖ αὐτὴν πρῶτην οὐσίαν πρὸς τὰ ἄλλα πάντα ἔχειν, οὕτως καὶ τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη τῆς πρῶτης οὐσίας, πρὸς τὰ λοιπὰ πάντα ἔχει κατὰ φύσιν γὰρ πάντα τὰ λοιπὰ κατηγορεῖται. τὸν γὰρ πῖνα ἀνθρώπου ὁρῶν γεγραμμένον, οὐκ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ζῶον γεγραμμένον ὁρῶν. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἄλλων. Κοινὸν δὲ κατὰ πάσης οὐσίας, τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. ἢ μὲν γὰρ πρῶτη οὐσία οὐτε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, οὐτε καθ' ὑποκειμένον πινὸς λέγεται. τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν, φανερόν μὲν καὶ ὅτι, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐν ὑποκειμένῳ. ὁ γὰρ ἀνθρώπος καθ' ὑποκειμένου μὲν τῷ ζῴῳ ἀνθρώπου λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐκ εἶναι. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ πνι ἀνθρώπῳ ὁ ἀνθρώπος εἶναι. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ζῶον, καθ' ὑποκειμένου μὲν λέγεται τῷ πνι ἀνθρώπου. οὐκ εἶπαι δὲ ζῶον ἐν τῷ πνι ἀνθρώπῳ. Ἐπὶ τῇ ἐν ὑποκειμένῳ ὄντων, τὸ μὲν ὄνομα οὐδὲν κοινὸν ἐκ κατηγορεῖσθαι κατὰ τὸ ὑποκειμένου. τὸν δὲ λόγον, ἀδύνατον. τῆς δὲ δευτέρων οὐσιῶν, κατηγορεῖται καὶ ὁ λόγος τῷ ὑποκειμένῳ, καὶ τὸ ὄνομα. τὸν γὰρ τῷ ἀνθρώπου λόγος κατὰ τῷ πνι ἀνθρώπου κατηγορήσεις, καὶ τὸν τῷ ζῴῳ δὲ ὡσαύτως. ὥστε οὐκ αὐτὸ εἶναι ἡ οὐσία τῆς ἐν ὑποκειμένῳ. οὐκ ἴδιον δὲ εἶναι ὅτι, ἀλλὰ καὶ ἡ διαφορὰ τῆς μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. τὸ γὰρ πρὸν καὶ τὸ διπλῶν καθ' ὑποκειμένου μὲν λέγεται τῷ πνι ἀνθρώπου, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐκ εἶναι. οὐδὲ

γρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὅστις εἰπὼν, οὐδὲ τὸ πεζόν. καὶ ὁ λόγος
 δὲ κατηγορεῖται ὁ τῆς διαφορᾶς, καὶ οὐκ ἀν' λέγειται ἡ διαφο-
 ρὰ, οἷον εἰς πεζὸν καὶ τῆς ἀνθρώπου λέγειται, καὶ ὁ λόγος
 ὁ τῆς πεζοῦ κατηγορηθῆσεται τῆς ἀνθρώπου. πεζὸν γὰρ ὅστις ὁ
 ἀνθρώπος. Μη ταρσῆται δὲ ἡμᾶς τὰ μέρη τῆς οὐσιᾶς ὡς
 ἐν ὑποκειμένοις ὄντα τοῖς ὅλοις, μή ποτε ἀναγκαζθῶμεν οὐκ
 οὐσίασ' αὐτὰ φάσκον εἶναι, οὐ γὰρ οὕτω τὰ ἐν ὑποκειμένῳ
 ἐλέγχετ, τὰ ὡς μέρη ὑπάρχοντα ἐν τῇ.

Ἐπάρχει δὲ ταῖς εἰσῆσις, καὶ ταῖς διαφοραῖς, εἰ πάντα συω-
 νήμους ἀπ' αὐτῶν λέγεσθαι. πάντα γρ αἱ ἀρχὲς τῶν κατη-
 γορειᾶν, ἢ τοῖς καὶ τῆς ἀτόμων κατηγοροῦνται ἢ καὶ τῆς εἰ-
 δῶν. ἀρχὴ μὲν γρ τῆς πρώτης οὐσίας, οὐδεμία κατηγορεία ἔ-
 κατ' οὐδενός γρ ὑποκειμένης λέγειται. τῶν δὲ δευτέρων οὐ-
 σιᾶν, εἰ μὲν εἶδος, καὶ τῆς ἀτόμου κατηγορεῖται. εἰ δὲ γένος,
 καὶ καὶ τῆς εἰδούς, καὶ καὶ τῆς ἀτόμου. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ δια-
 φοραὶ, καὶ καὶ τῆς εἰδούς, καὶ καὶ τῆς ἀτόμων κατηγοροῦ-
 ται. καὶ τὸν λόγον δὲ ἐπιδέχοντα αἱ πρῶται οὐσίαι τὸν τῆς εἰ-
 δῶν, καὶ τὸν τῆς γένους, καὶ εἶδος δὲ τὸν τῆς γένους. ὅσα ἔκαστα τῆς
 κατηγορουμένου λέγειται, ὡσαύτως καὶ καὶ τῆς ὑποκειμένου
 ῥηθῆσεται. ὡσαύτως δὲ, καὶ τὸν τῆς διαφορᾶν λόγον ἐπιδέχον-
 ται τά τε εἶδη καὶ τὰ ἄρμα. συώνυμα δὲ γὰρ ἦν, ὡν τό, τε ὄνο-
 μα κρινόν, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός. ὡς τε πάντα τὰ ἀρχὴ τῆς εἰδούς
 καὶ τῆς διαφορᾶν, συωνύμως λέγειται.

Πᾶσα δὲ οὐσία δοκεῖ εἰσι σημαινέιν. ὅτι μὲν δὲ τῆς πρώ-
 των οὐσιᾶν ἀναμνησθήτητον καὶ ἀληθές ὅστις, ὅτι εἰσι σημαι-
 νει. ἀρμον γρ καὶ ἐν ἀριθμῷ εἰδηλούμενόν ὅστις. ὅτι δὲ τῆς
 δευτέρων οὐσιᾶν φαίνεται μὲν ὁμοίως τῷ χήματι τῆς περ-
 σιγορείας, εἰσι σημαινέιν, ὅταν εἴπῃ ἀνθρώπος ἢ ζῷον. οὐ-
 μὴν γὰρ ἀληθές, ἀλλὰ μᾶλλον ποιόντι σημαινέιν. οὐ γρ ἐν ὅστις
 εἰσι ποκείμενον, ὡς περὶ πρώτη οὐσία, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ὁ
 ἀνθρώπος λέγειται καὶ εἰδῶν. οὐχ ἀπλῶς δὲ ποιόντι ση-
 μαίνει, ὡς περὶ εἰδῶν. οὐδὲν γρ ἄλλο σημαινέιν εἰδῶν, 4

- ἀλλ' ἢ ποιόν. ἔδ' εἶδος καὶ ἔχλινος, πρὸς οὐσίαν ἔποιον ἀφο-
εῖται. ποικίλ' γὰρ πινὰ οὐσίαν σημαίνει. ὥτι πλέον δὲ τῷ χλινί
ἢ τῷ εἶδει ἢ ἀφορισμὸν πριεῖται. ὁ γὰρ ζάδον εἰπὼν, ὥτι πλέον
» περιλαμβανέῃ ἢ ὁ τὸν ἀνθρώπον. ἢ πᾶρχει δὲ τῶν οὐσίαις,
» καὶ τὸ μηδὲν αὐταῖς ἐναντίον εἶναι. τῇ γὰρ πρώτῃ οὐσίᾳ πῖ-
αν εἶναι ἐναντίον, οἷον τῷ πνὶ ἀνθρώπῳ, ἢ τῷ πνὶ ζώῳ; οὐδέ-
γὰρ ἔστιν ἐναντίον, οὐδέ γε τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ τῷ ζώῳ οὐδέν. οὐκ
I ἴδιον δὲ τῆς οὐσίας ὄντος ἔστιν; ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν,
οἷον ὥτι τὸ ποσόν. τῷ γὰρ διπλάσει ἢ τῷ τετραπλάσει οὐδὲν ἔστιν
ἐναντίον, οὐδέ γε τῶν δέκα, οὐδὲ τῶν χιούτων οὐδενί. εἰ μή τις
» ἔστω πολὺ τῷ ὀλίγῳ φαίη ἐναντίον εἶναι, ἢ ἔστω μέγα τὸ μικρῷ.
» τῶν δὲ ἀφορισμῶν ποσῶν, οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον οὐδενί.
» δοκεῖ δὲ ἡ οὐσία μὴ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον. λέγω
δὲ, ὅτι οὐσία οὐσίας οὐκ ἔστι μᾶλλον καὶ ἧττον ἔστι. ὥτι
μὲν γὰρ εἴρηται ὅτι ἔστιν, ἀλλ' ὅτι ἐκείνη οὐσία τῷ ὅτι ἔστιν,
2 οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἧττον. οἷον εἴ ἐστιν ἡ αὐτὴ οὐσία ἀνθρώ-
πος, οὐκ ἔστι μᾶλλον καὶ ἧττον ἀνθρώπος. οὐτε αὐτὸς ἐαυ-
τοῦ, οὐτε ἑτέρου ἐτέρου. οὐ γὰρ ἔστιν ἑτέρου ἐτέρου μᾶλλον καὶ
ἀνθρώπος. ὥσπερ τὸ λευκὸν ἔστιν ἑτέρου ἐτέρου μᾶλλον καὶ
ἧττον λευκόν. καὶ καλὸν ἑτέρου ἐτέρου μᾶλλον καὶ ἧττον
καλόν. καὶ αὐτὸ δὲ ἐαυτοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον λέγεται. οἷον
τὸ σῶμα λευκόν ὄν, μᾶλλον λευκὸν λέγεται νῦν ἢ πρὶ ἑτέρου.
καὶ θορμὴν ὄν, μᾶλλον θορμὴν καὶ ἧττον λέγεται. ἢ δὲ γε ἔ-
3 σία, οὐδὲν μᾶλλον οὐσία λέγεται, οὐδὲ ἧττον. οὐδὲ γὰρ ὁ ἀν-
θρώπος, μᾶλλον νῦν ἀνθρώπος ἢ πρὶ ἑτέρου λέγεται. οὐδέ γε
τῶν ἄλλων οὐδέν, ὅσα ἔστιν οὐσία. ὥστε οὐκ ἀν' ἐπιδέχεται ἡ ἔ-
σία ἔμᾶλλον καὶ ἧττον.
» Μάλιστα δὲ ἴδιον τῆς οὐσίας δοκεῖ εἶναι τὸν καὶ εὐαριθ-
» μῶν ὅν τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικόν. οἷον ὥτι μὲν τῶν ἄλλων οὐ-
δὲν ἀν' ἐχει τις τὸ χιούτων περὶ ἐνεκεῖν, ὅσα μὴ ἔστιν ἔσία. ὁ εὐ-
αριθμῶς ἐν δεκτικὸν τῶν ἐναντίων ἔστιν. οἷον τὸ χράμα ὃ ἔστιν
4 εὐ καὶ ταυτὸν τῷ αριθμῷ, οὐ λέγεται λευκὸν καὶ μέλαν.

οὐδὲ ἡ αὐτὴ περὶ αἵματος καὶ μίαν τῶ ἀριθμῶ φανύλη καὶ ἀπο-
 δαία. ὁ σάυτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλων, ὅσα μὴ ὄσιν οὐσία. ἡ
 δὲ γε ὄσιν αὐ καὶ ταυτὸν τῶ ἀριθμῶ ὄν, δεκτικὴ τῆς ἐναντίων
 ὄσιν. οἷον ὁ τις ἀνθρώπου εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὢν, ὅτε μὲν λευκός,
 ὅτε δὲ μέλας γίνεται, καὶ θερμὸς, καὶ ψυχρὸς, καὶ φαῦλος,
 καὶ ἀποουδαῖος. ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλων οὐδενὸς φαίνεται τὸ τριού-
 ρον. εἰ μὴ ἀρὰ τις ἐνίστατο, τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν φάσκων
 τῆς ἐναντίων εἶναι δεκτικὰ. ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος, ἀληθείας τε
 καὶ ψευδῆς δοκεῖ εἶναι. οἷον εἰ ἀληθὴς εἴη ὁ λόγος τῆς κατὰ
 δαί πνα, ἀναστάντος αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς ἔρσ λόγος ψευδῆς ἔσται.
 ὁ σάυτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δόξης. ἀν γὰρ πῶς ἀληθείας δόξῃ τὸ
 κατὰ δαί πνα, ἀναστάντος αὐτοῦ. φανδῶς δόξῃ σὲ τὴν αὐτὴν
 ποδὶ αὐτοῦ δόξαν ἔχων. εἰ δὲ πῶς καὶ ὅτι πρὸς ἀνδρῶν, ἀλλὰ
 τῶ γε ῥόπῳ διαφύει. τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς οὐσίαν, αὐτὰ με-
 ταβάλλοντα τῆς ἐναντίων δεκτικὰ εἰσι. ψυχρὸν γὰρ ἐκ θερ-
 μοῦ γινόμενον, μεταβάλλει. ἡ λιοῦται γὰρ καὶ μέλαν ἐκ λευ-
 κοῦ, καὶ ἀποουδαῖον ἐκ φαύλου. ὁ σάυτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλ-
 λων ἐκαστον αὐτῶν μεταβολῶν δεχόμενον, τῆς ἐναντίων δεκτι-
 κὸν ὄσιν. ὁ δὲ γε λόγος καὶ ἡ δόξα αὐτὰ μὲν ἀκίνητα πάντη
 διαμενέει. τῆς δὲ πρὸς γμαῖος κινημένου, τὰ ἐναντία ποδὶ αὐ-
 τὰ γίνεται. ὁ μὲν γὰρ λόγος διαμενέει ὁ αὐτὸς τῆς κατὰ δαί π-
 να. τῆς δὲ πρὸς γμαῖος κινηθέντος, ὅτε μὲν ἀληθείας, ὅτε δὲ ψευ-
 δῆς λέγειται. ὁ σάυτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δόξης. ὥστε τῶ γε ῥό-
 πῳ ἴδιον αὐ εἶη τῆς οὐσίας, τὸ κατὰ τὴν αὐτῆς μεταβολῶν,
 δεκτικῶς τῆς ἐναντίων εἶναι. εἰδὲ πῶς καὶ ὅτι πρὸς ἀνδρῶν,
 τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν δεκτικὰ τῆς ἐναντίων εἶναι. οὐκ ἔστιν
 ἀληθείας ὅτι. ὁ γὰρ λόγος καὶ ἡ δόξα, ὅτι αὐτὰ δεδεχράει πῶς
 τῆς ἐναντίων εἶναι δεκτικὰ λέγειται, ἀλλὰ τῶ ποδὶ ἑτέρων πῶς
 ἐπὶ πάθος γελῆσαι. τῶ γὰρ τὸ πρὸς γμαῖος εἶναι ἢ μὴ εἶναι, οὐ τῶ
 καὶ ὁ λόγος ἀληθείας ἢ ψευδῆς εἶναι λέγειται, οὐ δὲ αὐτὸς δεκτι-
 κὸς εἶναι τῆς ἐναντίων. ἀλλὰ γὰρ ὑπὸ οὐδενὸς οὐτε ὁ λόγος
 κινεῖται, οὐτε ἡ δόξα. ὥστε οὐκ αὐ εἶη δεκτικὰ τῆς ἐναντίων, 4

μηδενός ἐναντίον αὐτοῖς γινομένου πάθοις. ἡ δὲ γε δόξα,
τῷ αὐτῷ τὰ ἐναντία δέχεσθαι, τοῦτο δεικτική τῆς ἐναντίων
εἶναι λέγειται. νόσον γὰρ καὶ νόσον δέχεται, καὶ λολυήθηται
καὶ μελαίναν. καὶ ἔκαστον τῆς τοιούτων αὐτῇ διχομολῶν, τὴν ἐναν-
τίων εἶναι δεικτική λέγειται. ὥστε ἰδίον αὐτῇ οὐσίᾳ εἶναι τῶν-
τόν, καὶ ἀριθμῶν ὅν, κατὰ τὴν ἐκείνης μεταβολὴν δεικτι-
κῶς τῆς ἐναντίων εἶναι. πάλιν μὲν οὐσίᾳ τῶν αὐτῶν εἰρηδῶ.

Περὶ ποσού.

- Τοῦ δὲ ποσού, ὅτι μὲν ἔστι διωρισμένον, ὅτι δὲ συνεχές. καὶ ὅτι
μὲν ἐκ, θεσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα, τῆς αὐτοῖς μορίων συ-
νέστηκε. τὰ δὲ, ὅτι οὐκ ἐχόντων θεσιν. ἐστὶ δὲ διωρισμένον μὲν,
οἷον ἀριθμὸς καὶ λόγος. συνεχές, δὲ, οἷον γραμμὴ, ἐπιφανεία,
σῶμα. ἐπὶ δὲ πρὸς αὐτὰ, τόπος καὶ χρόνος. τῆς μὲν γὰρ τῆς
ἀριθμοῦ μορίων οὐδεὶς ἔστι κοινὸς ὅρος, πρὸς ὃν συνάπτεται
μέγιστα αὐτοῦ. οἷον τὰ πέντε εἰς τῆς δέκα μέρος, πρὸς οὐ-
2 δὲνα κοινὸν ὅρον συνάπτεται, τὰ πέντε καὶ τὰ πέντε, ἀλλὰ διώ-
ριζεται. καὶ τὰ ἑξά γε καὶ τὰ ἑπτά πρὸς οὐδὲνα κοινὸν ὅρον συ-
νάπτεται. οὐδὲ ὁ λῶς αὐτῶν ἐχρὶς ἐπὶ ἀριθμοῦ κοινὸν ὅρον λαβεῖν
μορίων, ἀλλὰ διώριζεται. ὥστε, ὁ μὲν ἀριθμὸς τῆς διωρισμέ-
νων ἔστιν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ λόγος. ὅτι μὲν γὰρ ἔστι ποσὸν ὁ
λόγος, φανερὸν. κατὰ μετρίαν γὰρ συλλαβὴν βραχείαν καὶ μα-
κράν. λέγω δὲ τὸν μετὰ φωνῆς λόγον γινόμενον. πρὸς οὐδὲνα
γὰρ κοινὸν ὅρον αὐτοῦ τὰ μέγιστα συνάπτεται. οὐ γὰρ ἔστι κοινὸς
3 ὅρος, πρὸς ὃν αἱ συλλαβαὶ συνάπτεται, ἀλλ' ἐκάστη διώριζεται
αὐτῇ κατ' αὐτὴν. ἡ δὲ γραμμὴ συνεχὴς ἔστιν. ἐστὶ γὰρ κοινὸς
ὅρος λαβεῖν σιγμὴν, πρὸς ὃν τὰ μέγιστα αὐτῆς συνάπτεται, καὶ τῆς
ἐπιφανείας γραμμῆς. τὰ γὰρ τῆς ἐπιπέδου μέγιστα πρὸς ἑνα
κοινὸν ὅρον συνάπτεται. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν σῶματός ἐχρὶς
αὐτῶν λαβεῖν κοινὸν ὅρον, γραμμῆς, ἢ ἐπιφανείας, πρὸς ὧν τὰ
σῶματός μέγιστα συνάπτεται. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῶν
4 τῶν. ὁ γὰρ νῦν χρόνος συνάπτεται πρὸς τὸν πρὶν ἡλίου θό-
τον καὶ πρὸς τὸν μέλλοντα. πάλιν ὁ τόπος τῶν συνεχῶν ἔστι,

τόπου γὰρ πῶς τὰ τῆ σώματος μέρη κατέχει, ἃ πρὸς πᾶσι
κοινὸν ὅρον σὺν ᾧ πᾶσι. οὐκ ἔστι καὶ τὰ τῆ τοῦτου μέρη, ἃ κατέ-
χει ἕκαστον τῆς τῆ σώματος μορίων, πρὸς τὸν αὐτὸν ὅρον σὺν ᾧ
πᾶσι, πρὸς ὃν καὶ τὰ τῆ σώματος μέρη. ὥς τε συνεχὲς αὖ εἴη
ἢ ὁ τόπος. πρὸς γὰρ εἰς κοινὸν ὅρον αὐτῶν τὰ μέρη σὺν ᾧ πᾶσι.

Ε'πὶ τὰ μὲν ἐκ, θέσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τῆς αὐτοῦ
 μέρειν σωθήσκει. τὰ δὲ ὑβ' ἐκ ἐχόντων θέσιν. οἷον τὰ μὲν τῆς
 γραμμῆς μέρειν, θέσιν ἔχει πρὸς ἄλληλα. ἕκαστον γὰρ αὐτῆς
 κεῖται πολ. καὶ ἔχεις αὐτὴν διαλαβεῖν καὶ ἀφαιρῶναι, πολὺ ἕκαστον
 κεῖται ἐν τῷ ἐπιπέδῳ, καὶ πρὸς ποῖον μέρος τῆς λαμβανόμενης
 σωθήσκει. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τῆς ἐπιπέδου μέρειν θέσιν ἔχει
 πινά. ὁμοίως γὰρ αὐτὴν ἀφαιρῶναι ἕκαστον πολὺ κεῖται, καὶ πᾶσι
 ἰσότης πρὸς ἄλληλα. καὶ τὰ τῆς σφαιρῆς δὲ ὡσαύτως. καὶ τὰ τῆς
 σφαίρας. ὅτι καὶ τῆς ἀριθμοῦ οὐκ αὐτὴν ἔχεις ἀφαιρῶναι, ὡς τὰ
 μέρειν αὐτῆς θέσιν ἵνα ἔχει πρὸς ἄλληλα, ἢ κεῖται πολ., ἢ
 ποῖα καὶ πρὸς ἄλληλα σωθήσκει τῆς μέρειν. εἰ δὲ τὰ τῆς χρόνου. 2
 ὑπομένει γὰρ εἰδὲν τῆς τῆς χρόνου μέρειν. ὅτ' μὴ εἴσιν ὑπομένον,
 πῶς αὐτὴν θέσιν πινά ἔχει; ἀλλὰ μάλλον τάξιν πινά εἴποις
 αὐτὴν ἔχειν, τῷ δὲ μὲν πρὸς τὸν εἶναι τῆς χρόνου, τὸ δὲ ὑπόδρον. καὶ ὅτι
 τῆς ἀριθμοῦ δὲ ὁμοίως, ὅτι ἐν πρὸς τὸν ἀριθμῶν τῆς δύο, καὶ
 τὰ δύο τῆς ἑκάστης, καὶ ἔτι τάξιν ἵνα αὐτὴν ἔχει, θέσιν δὲ οὐ πάντως
 ἴσιν αὐτὴν. καὶ ὁ λόγος δὲ ὡσαύτως. εἰδὲν γὰρ ὑπομένει τῆς μέρειν.
 ἀλλ' εἰρημά τε, καὶ οὐκ εἴσιν ἐπὶ εἰδὲν λαβεῖν. ὥστε οὐκ αὐτὴν εἶναι θέ
 σιν τῆς μέρειν αὐτῆς, εἴη μὲν ὑπομένει. τὰ μὲν οὖν, ἐκ, θέ
 σιν ἐχόντων σωθήσκει τῆς μέρειν. τὰ δὲ, ὑβ' οὐκ ἐχόντων θέσιν. 3
 Κυρίως δὲ πρὸς τὰ λεγόμενα μῆνα τὰ εἰρημά. τὰ δὲ ἄλ
 λα πάντα κατὰ συμβεβηκός. εἰς τὰς γὰρ ἀφαιρῶναι, καὶ
 τὰ ἄλλα πρὸς λέγονται, οἷον πλὴν τῆς λαμβανόμενης λέγεται, τῷ γε
 τῷ ἐπιφανέει πρὸς εἶναι. καὶ ἡ περὶ μακρὰ, τῷ γε τὸν
 χρόνον πρὸς εἶναι. καὶ ἡ κίνησις πρὸς. οὐ γὰρ κατὰ αὐτὸ ἕκασ
 τὸν ἑαυτῶν πρὸς λέγεται. οἷον ἐὰν ἀφαιρῶναι, πόση τις ἢ
 περὶ εἴσιν, τῷ χρόνῳ ὁρίει ἐκαστὸν αὐτὸν ὥς ἀφαιρῶναι 4

δύς. καὶ τὸ λουκὸν, πρὸν ἢ ἀφ' αὐτῶν, τῇ ἐπιφανείᾳ ἐρεῖ. ὅση
 γὰρ αὐτῇ ἐπιφανείᾳ ἢ, πρὸν καὶ τὸ λουκὸν φήσκειν εἶναι. ὥστε
 μὴ ἀκυρώως ποσὰ καθ' αὐτὰ λέγεσθαι τὰ εἰρημύνα. τῷ δὲ ἄλ-
 λων ὁδὸν αὐτὸ καθ' αὐτὸ, ἀλλ' ἢ ἀρὰ κατὰ συμβεβηκός.

- Εἴπερ πρὸ οὐδὲν ὄντι ἀνάντιον, ὅτι μὲν δ' ἴσ' ἀφορισμῶν
 φανερὸν, ὅτι ὁδὸν ὄντι ἀνάντιον. δι' ὃ διπλήκει, ἢ ὅτι διπλήκει, ἢ τῇ
 ἐπιφανείᾳ, ἢ τῇ τοῖς τῶν πινί. ὁδὸν γὰρ ὄντι ἀνάντιον, εἰ
 μὴ ἀρὰ εἰς πολὺ τῷ ὀλίγῳ φαίη τις εἰς ἀνάντιον, ἢ τὸ μέγα τῷ
 μικρῷ. φύτων ὁδὸν ὄντι ποσὸν, ἀλλὰ μάλλον ἴσ' πρὸς. οὐδὲν
 δ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ μέγα λέγεσθαι ἢ μικρόν, ἀλλὰ ὅτι πρὸς ἔτε-
 ρον ἀναφύεται. δι' ὅρος μὲν μικρόν λέγεσθαι, κέγχρος δὲ
 μεγάλη, ὅτι πῶς μὲν, ὅτι ὁμογενῶν μείζονα εἶναι. εἰ δὲ, ἔλαττον ἢ
 ὁμογενῶν. οὐκ ὡς πρὸς ἔτερον ἢ ἀναφορά, εἰπεὶ εἴγε καθ' αὐ-
 τὸ μικρόν ἢ μέγα λέγεται, οὐκ αὐτὸς εἰς μὲν ὅρος μικρόν ἐ-
 λέγεται, ἢ δὲ κέγχρος μεγάλη. πάλιν ἐν μὲν τῇ κώμῃ φησὶ
 πολλοὺς ἀνθρώπους εἶναι, καὶ ἀθήναις δὲ ὀλίγους, πλάσσει
 σίς αὐτῶν ὄντας. καὶ ἐν μὲν τῇ οἰκίᾳ πολλοὺς, ἐν δὲ ὅτι θανάτῳ
 ὀλίγους, πολλῶν πλείους αὐτῶν ὄντας. ἐπὶ τὸ μὲν διπλῆν καὶ
 εἰπὴν, καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων πρὸν σημεῖον. εἰ δὲ μέγα ἢ μι-
 κρόν εἰς σημεῖον πρὸν, ἀλλὰ μάλλον πρὸς π. πρὸς γὰρ ἔτε-
 ρον θεωρεῖται καὶ τὸ μέγα, καὶ εἰς μικρόν. ὥστε φανερὸν, ὅτι αὐ-
 τὰ ἴσ' πρὸς π. ὄντι. ἐπὶ ἕαντε πηρὶ πρὸς εἶναι τὰ τοιαῦτα, εἰ
 τε μὴ πηρὶ, οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀνάντιον ὁδὸν. ὁ γὰρ μὴ ὄντι αὐ-
 τὸ καθ' αὐτὸ λαβεῖν, ἀλλὰ πρὸς ἔτερον ἀναφύεται, πῶς αὐ-
 τὸν οὐτῶ πρὸ ἀνάντιον; ἐπὶ εἰς εἰς εἰς μέγα καὶ τὸ μικρόν ἀνάν-
 τια, συμβήσεται τὸ αὐτὸ ἅμα τὰ ἀνάντια ἐπιδέχεσθαι, καὶ αὐ-
 τὰ ἐάνθρωπος εἶναι ἀνάντια. συμβαίνει γὰρ εἰς αὐτὸ ἅμα μέγα τε
 καὶ μικρόν εἶναι. ἐπὶ γὰρ πρὸς μὲν ὁδὸν μικρόν, πρὸς ἔτερον
 ὁδὸν τὸ αὐτὸ ὁδὸν μέγα. ὥστε τὸ αὐτὸ καὶ μικρόν καὶ μέγα
 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι συμβαίνει, ὥστε ἅμα τὰ ἀνάν-
 τια ἐπιδέχεται. ἀλλ' οὐδὲν δοκεῖ ἅμα τὰ ἀνάντια ἐπιδέχεσθαι,
 ὅτιον ἐπὶ τῆς οὐσίας. δεκτικὴ μὲν γὰρ ἴσ' ἀνάντιων δοκεῖ εἶναι.

ἄλλ' οὐ πρὸς ἅμα νοσεῖ καὶ ὑπαινέει. οὐδὲ λελυκέναι καὶ μέλαν ὄσιν
 ἅμα. ἔδδ' ἡ δὲ ἄλλων οὐδέν, ὃ ἅμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεται. καὶ
 αὐτὰ δὲ ἐαυτοῖς συμβαίνει ἐναντία εἶναι. εἰ γὰρ ὄσιν ἔσθ' ἄμα
 ὃ μὲν ἐναντίον, ἔσθ' αὐτὸ ὄσιν ἅμα καὶ μέγα καὶ μικρόν. καὶ
 » αὐτὸ ἐαυτῷ αὐτὸ εἶναι ἐναντίον. ἀλλὰ τῆς ἀδυνατόν ὄσιν αὐτῷ
 » ἐαυτῷ πῶς εἶναι ἐναντίον. ἔκ' ἐστὶν ἄρα ἔσθ' ἄμα καὶ μέγα καὶ μικρὸν ἐναν-
 τίον, οὐδὲ ἔσθ' πολὺ τῷ ὀλίγῳ. ὥστε εἰ μὴ καὶ τῆς πρὸς τι ταῦ-
 τά πρὸς ὁρᾷ, ἀλλὰ τῶ ποσού, οὐδὲν ἐναντίον ἔξει. μάλιστα δὲ
 ἢ ἐναντιότης τῆς ποσού, πρὸς τὸν τόπον δοκεῖ ὑπάρχειν. ἔσθ' ἄρα
 αὐτῷ τῷ κατὰ τὸν ἐναντίον πρὸς τὸν τόπον, πρὸς τὸ μέσον χώραν
 καὶ τὸ λέγοντες, ὅτι ἔσθ' ὁλοκλήρως διάστασιν τῶ μέσου πρὸς τὰ
 πρὸς τὰ τῶ κατὰ τὸν ἐναντίον εἶναι. εἰκότως δὲ καὶ τῆς ἄλλων ἐναντιότης
 » ὁρισμὸν ἄρα τούτων ἐπιφέρειν. τὰ γὰρ ὁλοκλήρως ἀπ' ἀλλήλων
 » διειρηκέναι τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γένει, ἐναντία ὀρίζονται. Οὐ δο-
 κεῖ δὲ ἔσθ' ὅσον ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον, οἷον ἔσθ' δι-
 πηχυ. ἔσθ' ἄρα ὅσον ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον διπηχυ. οὐδ' ἔσθ' ἡ
 ἀριθμῶν, οἷον τὰ ἑξά τῆς πέντε, ἔσθ' ἄρα μᾶλλον πέντε ἢ ἑξά λέ-
 γεται. οὐδὲ τὰ πέντε τῆς ἑξά. ἔσθ' ἄρα ὁ χρόνος ἑπταετίας ἔσθ' ἄρα
 μᾶλλον χρόνος λέγεται. οὐδὲ ἔσθ' ἡ εἰρημένων ὁλοκλήρως οὐδε-
 νὸς ἔσθ' μᾶλλον καὶ ἔσθ' ἡ πέντε λέγεται. ὥστε τὸ ποσόν, οὐκ ἐπιδέ-
 χεται ἔσθ' μᾶλλον καὶ ἔσθ' ἡ πέντε. Ἰδιὸν δὲ μάλιστα τῆς ποσού, ἔσθ'
 ἰσόν τε καὶ ἀνίσον λέγεται. ἔσθ' ἄρα γὰρ τῆς εἰρημένων πο-
 σού, ἰσόν τε καὶ ἀνίσον λέγεται. οἷον σῶμα, ἰσόν τε καὶ ἀνίσον
 λέγεται. καὶ ἀριθμῶν καὶ χρόνος ἰσός καὶ ἀνίσος λέγεται. 3
 ὥσαυτως δὲ καὶ τῆς ἄλλων τῆς ῥηθέντων, ἔσθ' ἄρα ἰσόν τε
 καὶ ἀνίσον λέγεται. τῆς δὲ λυγρῶν, ὅσα μὴ ὄσιν ποσόν, οὐ πά-
 νυ αὐτῶν ἰσόν τε καὶ ἀνίσον λέγεται. οἷον ἡ διάστασις ἰσὴ
 τε καὶ ἀνίσος οὐ πάνυ λέγεται, ἀλλὰ μᾶλλον ὁμοία καὶ ἀνό-
 μία. καὶ τὸ λελυκέν ἰσόν τε καὶ ἀνίσον οὐ πάνυ, ἀλλ' ὁμοίον ἢ
 ἀνόμοιον. ὥστε τῶ ποσού μάλιστα αὐτὸ εἶναι ἰδιὸν, τὸ ἰσόν τε καὶ
 ἀνίσον λέγεται.

περὶ τῆς

Περὶ τοῦ πρὸς τι.

- πρὸς τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται, ὅσα αὐτὰ ἀπὸ ὅσων, ἐτέρων εἶναι λέγεται, ἢ ὅπως ἄλλως πρὸς ἑτέρον. οἷον τὸ μᾶλλον, τοῦ ὅτι πρὸς ἑτέρου λέγεται. πινὸς γὰρ μείζον λέγεται. καὶ τὸ διπλάσιον τοῦ ὅτι πρὸς ἑτέρου λέγεται. πινὸς γὰρ διπλάσιον λέγεται. ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. ἐστὶ δὲ καὶ τὰ τρία δὲ τοῦ πρὸς τι, οἷον ἕξις, διάθεσις, ἐπισήμη, θέσις.
- 1 πάντα γὰρ τὰ εἰρημνύοντα, ἀπὸ ὅσων ἐτέρων εἶναι λέγεται, ἢ ὅπως ἄλλως πρὸς ἑτέρον, καὶ οὐκ ἄλλο τι. ἢ γὰρ ἕξις, πινὸς ἕξις εἶναι λέγεται. καὶ ἢ ἐπισήμη, πινὸς ἐπισήμη. καὶ ἢ θέσις, πινὸς θέσις. καὶ τ' ἄλλα δὲ ὡσαύτως. πρὸς τι δὲ ὅσων, ὅσα αὐτὰ ἀπὸ ὅσων, ἐτέρων εἶναι λέγεται, ἢ ὅπως ἄλλως πρὸς ἑτέρον. οἷον ὁρος μέγα λέγεται πρὸς ἑτέρον. πρὸς τι γὰρ μέγα λέγεται τὸ ὅρος. καὶ τὸ ὅμοιον, πινὸς ὅμοιον λέγεται. καὶ τ' ἄλλα δὲ τὰ τοιαῦτα, ὡσαύτως πρὸς τι λέγεται.
- 2 ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀνάγκησις καὶ ἡ σάσις καὶ ἡ καθεύδρα, θέσεις ἑνὸς. αἱ δὲ θέσεις, τοῦ πρὸς τι. τὸ δὲ ἀνακείσθαι ἢ ἐστῆναι ἢ καθεύδειν, αὐτὰ μὲν οὐκ εἰσὶ θέσεις, πῶν μὲν δὲ ἀπὸ τῆς εἰρημνύοντος θέσεων λέγονται. ὑπάρχει δὲ καὶ ἐναντιότης αὐτῶν πρὸς τι, οἷον ἀρετὴ κακία ἐναντίον, ἐν ἑτέρῳ ὅτι πρὸς τι.
- » καὶ ἐπισήμη ἀγνοία. οὐ πᾶσι δὲ τοῖς πρὸς τι ὑπάρχει τὰ ἐναν-
- » τία. τῶ γὰρ διπλάσιον, οὐδὲν ὅτι ἐναντίον. οὐ δὲ τῶ διπλάσιον, οὐδὲ τῶ τοιούτων οὐδενί. δοκεῖ δὲ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον ἐπιδέχεται τὰ πρὸς τι. ὅμοιον γὰρ καὶ ἀνόμοιον μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, καὶ ἴσον καὶ ἀἴσον μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, ἐν ἑτέρῳ αὐτῶν πρὸς τι. τό τε γὰρ ὅμοιον, πινὸς ὅμοιον λέγεται, καὶ τὸ ἀἴσον, πινὸς ἀἴσον. οὐ πάντα δὲ τὰ πρὸς τι ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον. τὸ γὰρ διπλάσιον, οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἥττον διπλάσιον, ἐδὲ τῶ τριούτων οὐδέν. Πάντα δὲ τὰ πρὸς τι πρὸς ἀντιθέτιστα λέγεται, οἷον ὁ δοῦλος δεσπότης, καὶ ὁ δεσπότης δούλος.
- 4 τοῦ δεσπότης λέγεται εἶναι. καὶ τὸ διπλάσιον ἡμίσεος δι-

Arist. præd.

- πρὸς φόντα λεγομένων, καὶ ὀνομάτων αὐτοῖς κειμένων ἔδεν
 ἀντιπρὸς φῶ, εἰὰν πρὸς τι τῶν συμβεβηκέντων ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ
 μὴ πρὸς αὐτὸ ὁ λέγειται. οἷον ὁ δοῦλος, εἰὰν μὴ δεσπότην ἀφ'
 δοθῇ, ἀλλὰ ἀνθρώπων ἢ δι' ἑαυτοῦ, ἢ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῦ, ἢ ἀν-
 τιπρὸς φῶ. ἔδεν γὰρ δυνάστην λέγειν, ὁ ἀνθρώπος δούλου ἀνθρώ-
 πος, οὐ γὰρ οἰκεία ἢ ἀπόδοσις ἔστιν. ἐπὶ εἰὰν μὲν οἰκείως ἀφ'-
 δεδωμένου ἢ πρὸς ὁ λέγειται, πάντων πόριαι μενόντων τῶν ἄλ-
 λων, ὅσα συμβεβηκέντα ἔστι, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μενόντων, ὅτι ὁ δοῦλος,
 πρὸς ὁ ἀπὸδοθῇ, οἰκείως εἰὰν πρὸς αὐτὸ ῥηθῇ. οἷον ὁ δοῦλος,
 εἰὰν πρὸς τὸν δεσπότην λέγῃ, πόριαι μενόντων τῶν ἄλλων ἀπάν-
 των, ὅσα συμβεβηκέντα ἔστι τῷ δεσπότη. οἷον ὁ πόριαι, καὶ ὁ ἐπι-
 στήμης δεκτικῶς, καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μενόντων τῶν δε-
 σπότην εἶναι, εἰὰν ὁ δοῦλος πρὸς αὐτὸ ῥηθῇ. οἷον ὁ δοῦλος,
 δεσπότην δοῦλος λέγειται. εἰὰν δὲ μὴ οἰκείως ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς
 ὁ πόριαι λέγειται, πόριαι μενόντων μὲν τῶν ἄλλων, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ πο-
 ρίου τῶν μενόντων τῶν πρὸς ὁ ἀπὸδοθῇ, ἔρῃ. οἷον πρὸς αὐτὸ. ἀφ'
 δεδωμένου τῷ δοῦλος αἰοῦ, καὶ τῷ πόριαι ὁρῃ. οἷον πρὸς αὐτὸ τῷ
 αἰοῦ τῷ δεσπότην αὐτὸν. οὐ γὰρ ἐπὶ δοῦλος πρὸς αὐτὸν ῥηθῇ. οἷον
 λέγειται. μὴ γὰρ ὁ δεσπότην, οὐ δὲ δοῦλος ἔστιν. ὡς αὐτὸς καὶ τῷ
 ὁρῃ. οἷον πρὸς αὐτὸ τῷ πόριαι, οὐ δὲ ἐπὶ ἔστιν τῷ πόριαι τῶν
 πρὸς τι. μὴ ἐπὶ ὁ πόριαι, οὐ δὲ πόριαι ἔστιν. ὡς αὐτὸς δεῖ
 μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς ὁ πόριαι οἰκείως λέγειται. καὶ μὲν ὀνομα ἢ κεί-
 μενον, ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπόδοσις γίνεται. μὴ ὁ πόριαι, ἀφ' ἑαυτοῦ ὡς ὀνο-
 μα τῶν πορίων. ἔστω γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ μενόντων, φανερὸν ὅτι πάντα τὰ πρὸς
 τι πρὸς ἀντιπρὸς φόντα λέγειται. Δοκεῖ γὰρ τὰ πρὸς τι ἅμα τῇ
 φύσει, καὶ τῷ μὲν τῷ πλείων ἀληθεῖς ἔστιν, ἐπὶ αἰών τῷ ἀνάλη-
 θές. ἅμα γὰρ δι' ἀπλάσιον τέστι καὶ ἡμῖν. καὶ ἡ μίσιος ὄντος,
 δι' ἀπλάσιον ἔστι, καὶ δεσπότην ὄντος, δοῦλος ἔστι, καὶ δούλου ὄντος
 δεσπότης ἔστι. ὁμοίως δὲ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἄλλα. καὶ σωφρονεῖ-
 ται δὲ τῶν ἄλλων. μὴ γὰρ ὄντος δι' ἀπλάσιον, οὐκ ἔστιν ἡμῖν.
 καὶ ἡ μίσιος μὴ ὄντος, οὐκ ἔστιν δι' ἀπλάσιον. ὡς αὐτὸς δὲ καὶ
 4. τῶν ἄλλων, ὅσα τῶν αὐτῶν. οὐκ ἔστιν πάντων δὲ τῶν πρὸς τι

ἀληθὲς δοκεῖ τὸ ἅμα τῇ φύσει εἶναι. τὸ γὰρ ἐπιστητὸν πρὸ τε-
 ρον ἀνδρῶν τῆς ἐπιστήμης εἶναι, ὥς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ περὶ παρ-
 χόντων τῶν πραγμάτων τοῖς ἐπιστήμας λαμβάνομεν. ἐπ' ὀλί-
 γων γὰρ ἂν ἢ ἐπ' οὐδενὸς ἴδῃ τις ἀνδρῶν, ἅμα τῷ ἐπιστητῷ τῷ ἐπι-
 στήμην γλνομελῶν. ἐπὶ τὸ μὲν ἐπιστητὸν ἀναιρεθὲν σιταναιρεῖ
 τῷ ἐπιστήμην. ἡ δὲ ἐπιστήμη ἐπιστητὸν οὐ σιταναιρεῖ. ἐπιστη-
 τὸν γὰρ μὴ ὄντος οὐκ ἔστι ἐπιστήμη, οὐδενὸς γὰρ ἔστι ἐπιστήμη.
 ἐπιστήμης δὲ μὴ οὐσίας, ὅθεν κωλύει ἐπιστητὸν εἶναι. οἷον καὶ ὁ
 τῆς κυκλίου τετραγωνισμός. εἴ γε ὅστις ἐπιστητὸν, ἐπιστήμη μὲν
 αὐτῷ οὐκ ἔστιν, οὐδέπω, αὐτὸς δὲ ἐπιστητὸν ὄντι. Ἐπὶ ζώου
 μὲν ἀναιρεθὲντος, οὐκ ἔστι ἐπιστήμη. τῷ δὲ ἐπιστητῷ πολλὰ
 ἐνδέχεται εἶναι. ὁμοίως δὲ τοῖς τοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς αἰσθητικῆς
 ἔχει. τὸ γὰρ αἰσθητὸν πρὸ τῶν τῆς αἰσθητικῆς δοκεῖ εἶναι. τὸ
 μὲν γὰρ αἰσθητὸν ἀναιρεθὲν σιταναιρεῖ τῷ αἰσθητῷ, ἡ δὲ αἰ-
 σθησις τὸ αἰσθητὸν οὐ σιταναιρεῖ, αἰ γὰρ αἰσθήσεις πᾶσι σώμα
 καὶ ἐν σώματι εἰσιν. αἰσθητὸν δὲ ἀναιρεθὲντος, ἀναιρεῖται καὶ
 τὸ σῶμα, τῷ γὰρ αἰσθητῶν τὸ σῶμα. σῶματος δὲ μὴ ὄντος ἀ-
 ναιρεῖται καὶ ἡ αἰσθησις. ὥς τε σιταναιρεῖ τὸ αἰσθητὸν τῷ αἰ-
 σθητῷ, ἡ δὲ αἰσθησις τὸ αἰσθητὸν οὐ σιταναιρεῖ. ζῶον γὰρ ἀ-
 ναιρεθὲντος, αἰσθησις μὲν ἀναιρεῖται. αἰσθητὸν δὲ ἔστι σῶμα,
 οἷον θόρμην, γλυκὺ, πικρὸν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα ὄντι αἰ-
 σθητά. Ἐπὶ ἡ μὲν αἰσθησις ἅμα τῷ αἰσθητικῷ γίνεταί, ἅμα γὰρ
 τῷ ζῳῳ γίνεταί, καὶ ἡ αἰσθησις, τὸ δὲ αἰσθητὸν ὄντι καὶ πρὸ τ'
 ζῳον ἢ αἰσθητῶν εἶναι, πῦρ γὰρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ τοιαῦτα ὄντων καὶ
 τῶν ζῳων σιταναιρεῖται, ἔστι καὶ πρὸ τῶν ζῳων ὅλως ἢ αἰσθητῶν εἶναι.
 ὥς τε πρὸ τῶν ἀνδρῶν τῆς αἰσθητικῆς, τὸ αἰσθητὸν εἶναι δόξειεν.
 ἔχει δὲ ἀρεῖαν, πᾶσι τῶν οὐδεμίας οὐσίας τῶν πρὸς πλείονα
 καὶ ἀπὸ δόκει, ἢ ὅτι ἐνδέχεται καὶ πινυῖν τῶν δὲν τέ-
 ρων οὐσιῶν. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πρῶτων οὐσιῶν ἀληθὲς ὄντι. οὐ-
 τε γὰρ τὰ ὅλα οὐτε τὰ μέρη τῶν πρῶτων οὐσιῶν πρὸς πλείονα
 γέτα. ὁ γὰρ τις ἀνθρώπος, οὐ λέγεται πινῶς τις ἀνθρώπος,
 οὐδὲ ὁ τις βούς, πινῶς τις βούς. ὡς αὐτῶς δὲ καὶ τὰ μέρη. ἡ δὲ 4

- τῆς χεὶρ, οὐ λέγεται πρὸς τῆς χεὶρ, ἀλλὰ πρὸς χεῖρ, καὶ ἡ πρὸς
 κεφαλὴ οὐ λέγεται πρὸς τῆς κεφαλῇ, ἀλλὰ πρὸς κεφαλὴ.
 ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διδυτῶν οὐσιῶν, ἐπὶ γὰρ τῆς παλαιο-
 των, οἷον ἀνθρώπου, οὐ λέγεται πρὸς ἀνθρώπου, οὐδὲ ὁ βοῦς,
 πρὸς βοῦς. οὐδὲ τὸ ξύλον, πρὸς ξύλον, ἀλλὰ πρὸς κτῆμα λέ-
 γεται. ἐπὶ μὲν τῆς τοιούτων, φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστι τῆς πρὸς τι.
 ἐπὶ γὰρ τῶν διδυτῶν οὐσιῶν ἔχει ἀμφοτέρωθεν τισιν, οἷον ἡ κε-
 φαλή πρὸς λέγεται κεφαλῇ, καὶ ἡ χεῖρ, πρὸς λέγεται χεῖρ, καὶ
 ἕκαστον τῆς τοιούτων. ὥστε τῶν τῆς πρὸς τι δόξειεν εἶναι.
 Εἰ μὲν οὖν ἰκανῶς ὁ τῆς πρὸς τι ὁρισμὸς ἀπεδείχθη, ἢ τὸ πά-
 νυ χαλεπῶν, ἢ τῆς ἀδυνατίων δεῖξαι, ὥς οὐδε μίαν οὐσίαν
 τῆς πρὸς τι λέγεται. εἰ δὲ μὴ ἰκανῶς, ἀλλ' ἔστι τὰ πρὸς τι, οἷον
 τὸ εἶναι ταυτὸν δεῖξαι τῷ πρὸς τι πῶς ἔχειν, ἴσως ἀνέγκειν τι πρὸς
 τῶν τῆς. ὁ δὲ πρὸς τὸ ὅριον πρὸς τι λαμβάνει μὲν πᾶσι τοῖς
 πρὸς τι. οὐ μὲν γὰρ ταυτὸν δεῖξαι, τῷ πρὸς τι αὐτὸς εἶναι, τὸ αὐτὸ
 2 ἀπὸ τοῦ δεῖξαι, ἐπὶ τῶν λέγεσθαι. ἐκ δὲ τοῦτων δὴ λὸν δεῖξαι, ὅτι εἰ
 τῆς εἰδήσεως πρὸς τι ὁρισμὸς τῆς πρὸς τι, καὶ κεῖνο πρὸς ὃ λέγεται ὡ-
 ρισμὸς εἴσεται. φανερὸν οὖν καὶ ὅτι αὐτῶν δεῖξαι. εἰ γὰρ οἶδε
 τῆς τὸ δεῖξαι, ὅτι δεῖξαι τῆς πρὸς τι (ἔστι δὲ τὸ εἶναι τοῖς πρὸς τι ταυ-
 τὸν τῷ πρὸς τι πῶς ἔχειν) καὶ κεῖνο οἶδε πρὸς ὃ δεῖξαι πῶς ἔχει.
 εἰ γὰρ μὴ οἶδεν ὅπως πρὸς ὃ δεῖξαι πῶς ἔχει, οὐδ' εἰ πρὸς τι τὸ
 πῶς ἔχει, εἴσεται. καὶ ἐπὶ τῆς καθήκοντος δὲ δὴ λὸν τὸ τοιούτου,
 οἷον τὸ δεῖξαι εἰ οἶδε τῆς ἀφωρισμὸς ὅτι δεῖξαι διπλάσιον, καὶ
 3 ὅτι διπλάσιον δεῖξαι, οὐδὲ τῆς ἀφωρισμὸς οἶδεν. εἰ γὰρ μὴ δε-
 νὸς τῆς ἀφωρισμὸς οἶδεν αὐτὸ διπλάσιον, οὐδ' εἰ διπλά-
 σιον δεῖξαι ὅπως οἶδεν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ δεῖξαι, εἰ οἶδεν ὅτι καλ-
 λιών δεῖξαι, καὶ ὅτι καλλίον δεῖξαι οὐδὲ τῆς ἀφωρισμὸς ἀναγκαῖον
 εἶδεναι. δεῖξαι τῶν, οὐκ ἀπορίως δὲ δεῖξαι εἴσεται, ὅτι δεῖξαι
 χείρονος καλλίον. ὑπόληψις γὰρ τὸ τοιούτου γίνεσθαι, καὶ ἐπι-
 στήμη. καὶ γὰρ εἴσεται ἀκριβέως, ὅτι δεῖξαι χείρονος καλλίον. εἰ
 » γὰρ οὕτως ἐτυχεν, οὐδὲν δεῖξαι χείρον αὐτῶν. ὥστε φανερὸν, ὅτι
 4 ἀναγκαῖον δεῖξαι ὅτι εἰδήσεως τῆς πρὸς τι ἀφωρισμὸς, καὶ κεῖ-

νο πρὸς ὃ λέγεται, ἀφωρισμένως ἀναγκαῖον εἶδέναι. τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα, καὶ ἔκτισον τῆς τοιούτων, ἃ εἰν οὐσίαι, αὐτὰ μὲν ἅπαρ ὄντων ὡρισμένως εἶδέναι. πρὸς ὃ δὲ λέγεται, ὅτι ἀναγκαῖον. τίνος γὰρ αὐτῆς κεφαλῆς, καὶ τίνος ἡ χεὶρ, ἔκτισιν εἶδέναι ὡρισμένως. ὥστε οὐκ αὖ ἐστὶν ὡς τὸ πρὸς π. εἰ δὲ μή ἐστι τὸ πρὸς π. τῆς πρὸς π., ἀληθεὶς αὖ ἐστὶν λέγειν, ὅτι οὐδεμία οὐσία τῆς πρὸς π. ὄντων. ἴσως δὲ χαλεπὴν καὶ ἁπαρ τῆς τοιούτων σφοδρῶς ἀποφαίνεσθαι μὴ πολλάκις ἐπεσκεμμένον. τὸ μὲν γὰρ διηπο-
ρηκέναι πρὸς ἐκτίσιν αὐτῆς, οὐκ ἄχρησόν ἐστις.

Περὶ πλοῦ καὶ πριότητος.

Ποιόθητα δὲ λέγω, καθ' ὧν πρὸς τινὸς εἶναι λέγονται. ἔστι ὃ
ἢ ποιότης πλεοναχῶς λεγομένων. ὡς μὲν ἐν εἶδος ποιότητος
ἕξιν καὶ διαφάσεις λεγόμενα. διαφάσει δὲ ἕξιν διαφάσεως, τῷ
χρονιῷ τὸρον εἶναι καὶ μόνιμῷ τὸρον. Ὡσαύτως δὲ αἴτε ἐπιστή-
μαι, καὶ αἰ ἀρεταί. ἢ περὶ ἐπιστήμῃ δοκεῖ τῆς πρᾶξι μόνιμω τέ-
ρων εἶναι, καὶ χρονιῷ τῶρων. ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἐπιστήμην τις λάβῃ. 2
ἐὰν πρὸς μὴ μεγάλη μεταβολὴ γίνῃται ὑπὸ νόσου, ἢ ἄλλου
τινὸς τοιούτου. ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ, οἷον ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ
σωφροσύνη καὶ ἕκαστον τῆς τοιούτων, οὐκ ἀκίνητα δοκεῖ εἶναι, οὐδ'
ὀυ μεταβάλλεται. διαφάσεις δὲ λέγονται ἅδ' ἐν ἀκίνητοις, καὶ ταχὺ
μεταβάλλοντα. οἷον θόρυβος, καὶ κατὰ ψυχῆς, καὶ νόσος, καὶ
ὕψος, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. διὰ κεῖται μὲν γὰρ πως κατὰ ταύ-
τας ὁ ἄνθρωπος, ταχὺ δὲ μεταβάλλει ἐκ θόρυβου ψυχρὸς γινώμε-
νος, καὶ ἐκ τοῦ ὑψιτέρου εἰς τ' νοσεῖν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἄλλων. 3
εἰ μὴ πρὸς καὶ αὐτῆς τοιούτων τυγχάνει διαχρόνου πλεοναχῶς ἢ δὴ
συμπεφυομένη, καὶ ἀκίνητος, ἢ πάντοτε διακίνητος οὖσα, ὡς αὐτὴ τις
ὡς ἕξιν ἢ δὴ περὶ σαφὲς οὖσι. φανερὸν δὲ, ὅτι τοιαῦτα βούλονται
ἕξιν λέγειν ἅδ' ἐν πολυχρονιῷ τῶρα καὶ διακινήτο τῶρα. ὅς μὲν
γὰρ τὸ ἐπιστημῶν μὴ πάντοτε κατέχοντες, ἀλλ' ἀκίνητοις ὄντας
οὐ φασι εἶναι ἔχειν καὶ τὴν διάκενται γὰρ πως κατὰ τὴν ἐπιστή-
μην, ἢ χειρόν, ἢ βέλτιον. ὥστε διαφάσει ἕξιν διαφάσεως, τῷ τῶ
μὲν ἀκίνητον εἶναι, τῶ δὲ πολυχρονιῷ τῶρα καὶ διακίνητο τῶρα. 4

εἰσὶ δὲ αἱ μὲν ἔξεις καὶ διαδέσεις, αἱ δὲ διαδέσεις οὐκ ἔχουσιν ἀνάγκης
 ἔξεις. οἱ μὲν γὰρ ἔξεις ἔχοντες, καὶ διακένται γὰρ κατ' αὐτάς. οἱ
 δὲ διακείμενοι, οὐ πάντως καὶ ἔξιν ἔχουσιν. Ἐν τῷ τῷ δὲ γένος
 ποιοῦ τοῦτος, καὶ τὸ πυκνὸς ἢ ὀρμηκὸς ἢ ὑγιεινὸς ἢ νοσώ-
 δεις λέγονται. καὶ ἀπλῶς, ὅσα καὶ τὰ δύνανται πιστῶς ἢ ἀδυ-
 ναμίαν λέγεσθαι οὐ γὰρ τῷ διακείσθαι πως ἔκαστον τῆς τοῦ-
 τῶν λέγεσθαι, ἀλλὰ τῷ δύνανται ἔχειν πιστῶς ἢ ἀδυναμίαν
 τῷ ποιῆσαι πρᾶξις ἢ μηδὲν πάχιν. οἷον πυκνὸς ἢ ὀρμη-
 κὸς λέγονται, οὐ τῷ διακείσθαι πως, ἀλλὰ τῷ δύνανται ἔχειν
 πιστῶς ἢ ἀδυναμίαν τῷ ποιῆσαι πρᾶξις. ὑγιεινοὶ δὲ λέγον-
 ται, ὅτι δύνανται ἔχειν πιστῶς τῷ μηδὲν πάχιν ἕως τῆς τυ-
 χόντων πρᾶξις. νοσώδεις δὲ, τῷ ἀδυναμίαν ἔχειν πιστῶς τῷ
 μηδὲν πάχιν πρᾶξις ἕως τῆς τυχόντων ὁμοίως δὲ τῷ τοῖς,
 καὶ τὸ σκληρὸν καὶ τὸ μαλακὸν ἔχει. τὸ μὲν γὰρ σκληρὸν λέγεσθαι,
 ὅτι δύνανται ἔχειν τῷ πρᾶξις διακείσθαι. τὸ δὲ μαλακὸν, ὅτι ἀ-
 δυναμίαν ἔχειν τῷ αὐτῷ τῷ τοῖς. Τρίτον δὲ γένος ποιοῦ τοῦτος,
 παθητικὰ ποιοῦ τοῦτος καὶ πάθη. εἰσὶ δὲ τρία, τῶν γλυκύτης
 καὶ πικρότης, καὶ στυφνότης, καὶ πάντως τὰ τῷ τοῖς συγγενῆ.
 εἰπὶ δὲ, καὶ θερμότης, καὶ ψυχρότης, καὶ λευκότης, καὶ μελανία.
 ὅτι μὲν εἰς αὐτὰ παθητικὰ ποιοῦ τοῦτος εἰσὶ, φανερὸν. τὰ γὰρ
 δεδεγμένα αὐτὰ ποῖα λέγεσθαι καὶ αὐτάς. οἱ δὲ μέλι δὲ γλυ-
 κύτητα δεδέχαι, λέγεσθαι γλυκὺ. καὶ τὸ σῶμα λευκὸν, ὅτι λευκότη-
 τητα δεδέχαι. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἄλλων. Παθητικὰ δὲ
 ποιοῦ τοῦτος λέγονται, οὐ ὅτι αὐτὰ τὰ δεδεγμένα τὰς ποιοῦ τοῦτος,
 πεπονθέναι τί. ὅτι γὰρ τὸ μέλι τῷ πεπονθέναι τι λέγεσθαι γλυ-
 κὺ, οὐτε τῶν ἄλλων τῶν τοῖς οὐδὲν. ὁμοίως δὲ τῷ τοῖς καὶ ἡ
 θερμότης καὶ ἡ ψυχρότης παθητικὰ ποιοῦ τοῦτος λέγονται, ὅτι
 τῷ αὐτὰ τὰ δεδεγμένα πεπονθέναι τι. τῷ δὲ καὶ τὰς αἰσθή-
 σεις ἐκείνην τῷ εἰρημνίων ποιότητων, πάθος τῷ ποιητικὰ, πα-
 θητικὰ ποιοῦ τοῦτος λέγονται. ἢ τε γὰρ γλυκύτης πάθος τι καὶ τῷ
 τῷ γένος ἐμποιεῖ. καὶ ἡ θερμότης καὶ τῷ αὐτῷ. ὁμοίως δὲ
 καὶ αἱ ἄλλαι. λευκότης δὲ καὶ μελανία, καὶ αἱ ἄλλαι χροαὶ, οὐ τῷ

αὐτὸν ἴσ' ὅσον τοῖς εἰρημύοις παθητικαὶ ποιότητες λέγονται,
 ἀλλὰ ὅτι αὐτὰς ἔτι πάθος γένηται. ὅτι μὲν αἰγίνονται δὲ
 πάθος πολλὰ μεταβολαὶ χρωμάτων, δὴ λον. αἰγίνονται
 γὰρ πρὸς ὀρθρόν ἐλνέει. καὶ φοβήδεις, ὡχρόσ, καὶ ἐκασον ἢ
 τοιούτων. ὥστε καὶ εἴ τις φύσει τῆς τοιούτων τὴ συμπτώμα-
 των, ἢ παθῶν πέπονθε, τὴν ὁμοίαν χροίαν εἰς αὐτὸν ἔχει
 ἔστιν. ἢ τις γὰρ νῦν ἐν τῷ αἰγινῶναι διάδεσις τῆς αὐτῆς σῶ-
 μα ἐλνέει, καὶ κατὰ φυσικὴν σύστασιν ἢ αὐτὴ γλνέειτ' αὐτὴν διάδε-
 σις, ὥστε φύσει καὶ τὴν χροίαν ὁμοίαν γλνέει. ὅσα μὲν οὖν
 τῆς τοιούτων συμπτώματων ἀπὸ πινων παθῶν δυσκινήτων καὶ
 πρᾶξι μόνων τὴν ἀρχὴν εἴληφε, παθητικαὶ ποιότητες λέ-
 γονται. εἴτε γὰρ ἐν τῇ κατὰ φύσιν συστάσει ὡχρότης ἢ μελα-
 νία γλνέει, ποιότης λέγεται. ποιοὶ γὰρ κατὰ ταύτας λεγ-
 μεθα, εἴτε δὲ νόσον μακράν, ἢ δὲ καὶ ματῶν αὐτῶν συμβέβη-
 κεν ὡχρότης ἢ μελανία, καὶ μὴ ῥαδίως ἀφαιρεθῆσαν, ἢ καὶ
 δὲ τοῦ πρᾶξι μόνου, παθητικαὶ ποιότητες καὶ αὐταὶ λέγον-
 ται. ὁμοίως γὰρ ποιοὶ κατὰ τῶν λεγόμεθα. ὅσα δὲ ἀπὸ
 ῥαδίως διαλυομένων, καὶ ταχὺ ἀφαιρεθῆσαν γίνονται, πά-
 θη λέγονται, ποιότητες δὲ, εἴτε οὐκ εἰς λέγονται ποιοὶ ἵνδ' κατ'
 αὐτὰς. οὐτε γὰρ ὁ ὀρθρῶν δὲ τὸ αἰγίνεσθαι λέγεται ὀρ-
 θείας, οὐτε ὁ ὡχρῶν δὲ τὸ φοβέσθαι ὡχρίας, ἀλλὰ μάλ-
 λον τῶν πεπονθέναι ἔτι. ὥστε πάθη μὲν τὰ τριαῦτα λέγονται,
 ποιότητες δὲ, οὐ. ὁμοίως δὲ τοῖς καὶ κατὰ φύσιν παθη-
 καὶ ποιότητες καὶ πάθη λέγονται. ὅσα τε γὰρ ἐν τῇ γλνέει
 οὐδὲν ἀπὸ ἵνων παθῶν δυσκινήτων γλνέει, ποιότητες λέ-
 γονται καὶ αὐταί. οἷον ἢ τε μανικὴ ἐκτασις, καὶ ἢ ὀρῆ, καὶ τὰ
 τοιαῦτα. ποιοὶ γὰρ κατ' αὐτὰς λέγονται ὀργίλοι τε καὶ μα-
 νικοί. ὁμοίως δὲ καὶ ὅσαι ἐκτασεις μὴ φυσικαί, ἀλλ' ἀπὸ πινων
 ἄλλων συμπτώματων γλνέονται, ἢ καὶ ὅλως δυσκινήτοι ποιο-
 τητες, καὶ τὰ τοιαῦτα. ποιοὶ γὰρ κατ' αὐτὰς λέγονται. ὅσα δὲ
 ἀπὸ ῥαδίως καὶ ταχὺ ἀφαιρεθῆσαν γίνονται, πάθη λέγονται.
 οἷον εἰλυπονημνός τις, ὀργιλώτερος γίνεσθαι. εἰ δὲ γὰρ λέγε-

τα ὀργίλως, ὅτι τῷ θιούτῳ πάθει ὀργιλώτερος ὢν, ἀλλὰ
μᾶλλον ὥς πεπονθέναι π. ὥστε πάθῃ μὲν λέγονται τὰ θιαυ-
τα, ποιότητες δὲ, οὐ. Τέταρτον δὲ γένος ποιότητος ὁρίμα-
τε, καὶ ἡ πόδι ἐκαστον ὑπάρχουσα μορφή. ἐπὶ δὲ πρὸς τοῖς
διδύμης, καὶ κερμπύλης, καὶ ἐπὶ ἄλλοις τοῖς ὁμοίον ἔστι.
καθ' ἑκαστον γὰρ τούτων ποιόν τι λέγεται. τὸ γὰρ εἰωνον ἢ τε-
τάωνον εἴν ποιόν τι λέγεται. καὶ τὸ διδύμῃ ἢ κερμπύλιν. καὶ

1 καὶ τὸ μέρει δὲ ἐκαστον ποιόν λέγεται. τὸ δὲ μανόν καὶ
πυκνόν, καὶ ἄλλοι, καὶ λεῖον δόξει μὲν αὐτὸ ποιόν τι σι μένεν εἶ-
κε δὲ ἄλλοις τὰ θιαυτὰ τῆς πόδι τὸ ποιόν διαδέσσει. θέσιν
γὰρ ἵνα μᾶλλον φαίνεται τῷ μέρει ἐκαστον δηλοῦν. πυ-
κνόν μὲν γὰρ λέγεται, τῷ τὰ μέρη σιωνίσι εἶναι ἀλλήλοις.
μανόν δὲ τῷ διεσθῆναι ἀπ' ἀλλήλων. καὶ λεῖον μὲν, ὥς ἐπὶ δι-
δάσκει πῶς τὰ μέρη κείδαι. ἄλλοι δὲ, τῷ τὸ μὲν ὑπὲρ ἑλ-
ξὲ δὲ ἐλείπειν. ἴσως μὲν οὕτω καὶ ἄλλος αὐτὸς φανείη ἑ-

2 πος ποιότητος. ἀλλ' οἷον μάλιστα ἁπλῶς λεγόμενοι ῥοσὶ τοῖς
εἰσιν. ποιότητες μὲν οὕτω εἰσιν, αἱ εἰρημέναι. ποιά δὲ τὰ κατ'
αὐτοῖς παρωνίμως λεγόμενα, ἢ ὁ πῶσιν ἀπ' αὐτῶν. ὥς μὲν
ἐν τῷ πλείων, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων πῶνίμως λέγεται.
οἷον ἀπ' τῆς λυγρότητος, ὁ λυγρὸς. καὶ ἀπ' τῆς γραμματικῆς,
ὁ γραμματικὸς. καὶ ἀπ' τῆς δικαιοσύνης, ὁ δίκαιος. ὥσπερ
πῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ἄλλων. ἐπὶ οὖν δὲ, δὴ τὸ μὲν κείδαι τῇ
ποιότητι ὀνόμαζε, οὐκ ἀδέχεται τὰ λεγόμενα πῶνίμως

3 ἀπ' αὐτῆς λέγεσθαι. οἷον ὁ σφοδρὸς, ἢ ὁ πυκνός, ὁ καὶ τῷ
δυνάμει φησὶν ἁπλῶς λεγόμενος ἀπ' οὐδεμιᾶς ποιότητος πῶνί-
μως λέγεται. οὐ γὰρ κείτῃ ὀνόμαζε τοῖς δυνάμει, καθ' ἃς
οὕτοι ποιοὶ λέγονται, ὥσπερ τοῖς ἐπισήμει, καθ' ἃς πυκτικοὶ
ἢ παλαιστικοὶ καὶ διάθεσιν λέγονται. πυκτικὴ γὰρ ἐπισή-
μη λέγεται, καὶ παλαιστικὴ. ποιοὶ δ' ἀπ' τούτων παρωνί-
μως οἱ διακείμενοι λέγονται. οἷον τε δὲ καὶ ὀνόμαζες κειμέ-
νου, οὐ λέγεται πῶνίμως τὸ κατ' αὐτῷ ποιόν λεγόμενος,

4 οἷον ἀπ' τῆς ἀρετῆς ὁ ἀρετῆς. τῷ γὰρ ἀρετῷ ἔχει, αὐτοῦ

δαίος λέγεται, ἀλλ' οὐ παρωνύμως ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. οὐκ ὥστ'
 πολλὰν δὲ τὸ ριούτην ὅσιν. πρὶν δ' ἐν λέγειται τὰ παρωνύμως
 ἀπὸ τῆς εἰρημνύων ποιότητων λεγόμενα, ἢ ὅπως οὐ ἄλλως.
 ὑπάρχει δὲ καὶ ἐναντίότης κατὰ τὸ πρῶτον, οἷον ἡ δικαιοσύνη
 ἀδικία ἐναντίον. καὶ λυγρότης, μελανία, καὶ τ' ἄλλα. ὡσαύ-
 τως καὶ τὰ κατ' αὐτὰς πρὶν λεγόμενα, οἷον τὸ ἀδικεῖν τῷ δι-
 καίῳ, καὶ τὸ λυγρὸν τῷ μέλανι. οὐκ ὥστ' πάντων δὲ τὸ τοιοῦ-
 τον συμβαίνει, τῷ τ' πυρρῷ ἢ ὥχρῳ ἢ ταῦς τοιαύταις χοιαῖς, I
 οὐδὲν ὅσιν ἐναντίον ποιοῖς εὔσιν. Ἐπὶ ἐὰν τῆς ἐναντίων δάτε-
 ρον ἢ πρῶτον, καὶ τὸ λοιπὸν ἔσαι ποῖον. ὥστε δὲ δὴ λαν ἐκ τῆς
 καθεύεσθαι περὶ χειρὶ λεγόμενα ὡς ἄλλας κατηγορίας. οἷον εἰ
 ἔστιν ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀδικίᾳ ἐναντίον, ποῖον δὲ ἡ δικαιοσύνη,
 ποῖον ἀρετὴ ἢ ἀδικία. οὐδεμία γὰρ τῆς ἄλλων κατηγορίας
 ἐφαρμόζει τῇ ἀδικίᾳ, οὐτε πρὸς τὸν, οὐτε πρὸς τὸν, οὐτε ποῖον, οὐδ'
 ὅλως τὴν τῆς ριούτων ὅσιν, ἀλλ' ἢ πρῶτον. ὡσαύτως δὲ καὶ ὥστ'
 τῆς ἄλλων τῆς κατὰ τὸ ποῖον ἐναντίως.

Ἐπιδέχεται δὲ ὁ μᾶλλον καὶ ὁ ἥττον τὰ πρῶτα. λυγρὸν γὰρ
 μᾶλλον καὶ ἥττον ἔτδρον ἔτδρον λέγεται. καὶ δίκαιον ἔτδρον
 ἔτδρον, μᾶλλον καὶ ἥττον. καὶ αὐτὰ δὲ ἐπίδοσιν λαμβάνει.
 λυγρὸν γὰρ ὅν ἐπὶ ἐπιδέχεται λυγρότερον γίνεσθαι, ὁ πάντα ἢ,
 ἀλλὰ τὰ πλεῖστα. δικαιοσύνη γὰρ δικαιοσύνης εἰ λέγοιτο
 μᾶλλον καὶ ἥττον, ἀπορήσειεν αὐτὴς. ὁμοίως δὲ καὶ ὥστ' τῆς ἄλ-
 λων διαφέων. ἐνίοι γὰρ ἀμφοτέρωσι πρὸς τῆς ριούτων. δι-
 καιοσύνην μὲν γὰρ δικαιοσύνης οὐ πάνυ φασι μᾶλλον καὶ ἥτ- 3
 τον λέγεσθαι, οὐδὲ ὑγίαν ὑγείας. ἥττον μὲν τοι εἶχεν ἔτε-
 ρον ἔτδρον ὑγίαν φασι, καὶ δικαιοσύνην ἔτδρον ἔτδρος ἥττον
 εἶχεν. ὡσαύτως δὲ καὶ γερματικῶν, καὶ τῶν ἄλλων διαφέει.
 ἀλλ' ἐν τὰς κατ' αὐτὰς λεγόμενα, ἀναμνηστέως ἐπιδέ-
 χεται ὁ μᾶλλον καὶ ὁ ἥττον. γερματικῶν γὰρ ἔτδρος ἐπέ-
 ρου λέγεται. καὶ ὑπερνότδρος καὶ δικαιοσύνη, καὶ ὥστ' τῆς ἄλλων
 ὡσαύτως. ἔτιονον δὲ καὶ πλεονον, οὐ δεκτικὸν τὸ μᾶλλον καὶ ὁ
 ἥττον ἐπιδέχεται. οὐδὲ τ' ἄλλων χιμάτων οὐδὲν. τὰ μὲν γὰρ 4

ἐπιδέχμενα τὸν τῆς ἑξέως λόγον, καὶ τὸν τῆς κύκλου, πάντ' ὁ-
μώσ' ἔτιονα ἢ κύκλοι εἰσίν. τῆς δὲ μὴ ἐπιδέχμενών τὸν αὐ-
τὸν λόγον, οὐδὲν ἔτδρον ἔτδρου ῥηθῆσεται μάλλον. οὐδὲν γὰρ
μᾶλλον ἢ τῆς ἑξέως τῆς ἐτδρομῆς κύκλος ὅστις. ἔδ' ἔτδρον
γὰρ ἐπιδέχεται τὸν τῆς κύκλου λόγον. ἀπλῶς δὲ, εἰ μὴ ἐπιδέ-
χεται ἀμφότδρα τὸν τῆς περικλήτου λόγον, οὐ ῥηθῆσεται τὸ
ἔτδρον τῆς ἐτδρου μᾶλλον. οὐ πάντα δὲ ἐπιδέχεται τὰ ποία
I τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥτιος.

Τὰν μὲν οὖν εἰρημύων οὐδὲν ἴδιον ποιότητος. ὁμοία δὲ ἢ
αἰόμεια καὶ τῆς μύνας τῆς κριότητος λέγεται. ὁμοιον γὰρ
ἔτδρον ἔτδρῳ οὐκ ἔστι κατ' ἄλλο οὐδὲν, ἢ κατὰ κριόν ὅστις. ὥστε
ἴδιον αὖ εἴη ποιότητος, ἢ ὁμοιον ἢ αἰόμειον λέγεσθαι κατ' αἰ-
τιῶν. οὐδεὶς δὲ παρὰ τῆς αἰτίας, μὴ ἢς ἡμᾶς φήσῃ ἔτδρ' κριό-
τητος τῶν προθέσιν ποιησαμένων, πολλὰ τῆς πρόσπι συγκα-
ταριθμείσθ'. τῆς γὰρ ἔξῃς καὶ τῆς διαθήκης τῆς πρόσπι ἐλέγ-
2 μιν εἶναι. ἔτδρον γὰρ τῶν πασῶν τῆς κριότητων τὰ γλῆν τῆς πρόσ-
» πι λέγεται, τῆς δὲ κατὰ ἑκάστων οὐδὲν. ἢ μὲν γὰρ ἐπισήμη γλῆος
οὐσα, αὐτὴ ὅτδρ' ὅστις ἐτδρου λέγεται. πινὸς γὰρ ἐπισήμη λέγε-
ται. τῆς δὲ κατὰ ἑκάστων, ἔδ' αὐτὴ ὅτδρ' ὅστις ἐτδρου λέγεται,
οἷον ἢ γεωμετρικὴ οὐ λέγεται πινὸς γεωμετρικὴ, οὐδὲ ἢ μου-
σική, πινὸς μουσικὴ ἀλλ' ἢ ἀρὰ καὶ τῆς γλῆος καὶ αὐτὰι τῆς
πρόςπι λέγονται, οἷον ἢ γεωμετρικὴ λέγεται πινὸς ἐπισήμη,
οὐ πινὸς γεωμετρικὴ. καὶ ἢ μουσικὴ πινὸς ἐπισήμη, οὐ πινὸς
3 μουσικὴ. ὥστε αἱ κατὰ ἑκάστων, οὐκ εἰσὶ τῆς πρόσπι. λεγόμενα
δὲ κριότῃς κατὰ ἑκάστων. τῶν γὰρ καὶ ἔτδρον. ἐπισήμους
γὰρ λεγόμενα, τῶν ἔχειν τῆς κατὰ ἑκάστων ἐπισήμων τινας. ὥς-
τε αὐτὰι αὖ καὶ ποιότητες εἴησιν αἱ κατὰ ἑκάστων, κατὰ ἃς πρὸς
καὶ ποιοὶ λεγόμενα. αὐτὰι δὲ οὐκ εἰσὶ τῆς πρόσπι. ἔπ' εἰ τυγ-
χάνει ἔτδρ' αὐτὴ καὶ κριόν καὶ πρόσπι ὄν, οὐδὲν ἄρ' ἔστιν ἀμφοτέ-
ροις αὐτὴ πρὸς γλῆσι καὶ ταριθμείσθαι.

Περὶ τῆς ποιείν καὶ πάχεν, καὶ λοιπῶν κατηγοριῶν.
4 Ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ κριεῖν καὶ τὸ πάχεν ἐναντιότητα,

καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον. τὸ γὰρ θορμῶνεν ὅτι δύχεν ἐν ἀν-
 πόν. καὶ τὸ θορμῶνεν τῷ δύχεται. καὶ τὸ ἥδεσθαι τῷ
 λυπεῖσθαι ὥστε ἐπιδέχονται ἐναντιότητά, καὶ τὸ μᾶλλον
 καὶ τὸ ἥττον. θορμῶνεν γὰρ μᾶλλον καὶ ἥττον ὅτι. καὶ θορ-
 μῶνεν μᾶλλον καὶ ἥττον, καὶ λυπεῖσθαι μᾶλλον καὶ ἥττον.
 ἐπιδέχεται οὖν τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν.
 ἡ ἀπορρῶν ἐν τούτων ῥοσῶτα λέγεται. Εἰρηται καὶ ἀπορρῶν
 τῆς κείσθαι ἐν τοῖς πρὸς τι, ὅτι πρὶν ὡς ἀπὸ τῆς δέσθαι λέ-
 γεται. ἡ ἀπορρῶν δὲ τῆς λυπεῖσθαι τῶν πρὸς τι, καὶ τῆς πού, καὶ τῆς
 ἔχειν δὲ τὸ περὶ φανῆ εἶναι, ὅθεν ἡ ἀπορρῶν ἀπὸ τῆς ἄλλο λέγεται.
 ἡ ὅσα ἐν ἀρχῇ ἔρρεθῃ, ὅτι τὸ ἔχειν μὲν σημεῖον τὸ ἡ ἀπορρῶν
 δέσθαι, τὸ ὡς λυπεῖσθαι. τὸ δὲ πού οἶον ἐν λυκείῳ, ἐν ἀγορᾷ. καὶ
 τὰ ἄλλα δὲ ὅσα ἡ ἀπορρῶν ἀπὸ τῆς ἔρρεθῃ. ἡ ἀπορρῶν μὲν οὖν τῆς περ-
 τε θέντων γλῶσσιν ἐκείνα τὰ εἰρημνία.

Περὶ τῆς ἀντικειμνίας.

- » Περὶ δὲ τῆς ἀντικειμνίας ποσῶς εἰσθῆναι ἀντικεῖσθαι, ὅτι 2
 » τίον. λέγεται γὰρ ἐτέρου ἐτέρῳ ἀντικεῖσθαι τετραχῶς, ἢ ὡς
 τὰ πρὸς τι, ἢ ὡς τὰ ἐναντία, ἢ ὡς σόρησις καὶ ἔξις, ἢ ὡς κατὰ
 φασίς καὶ ἀπόφασίς. ἀντίκειται δὲ ἐκαστον τῆς ῥιότων, ὡς
 τύπῳ εἰπεῖν. ὡς μὲν τὰ πρὸς τι, οἷον τὸ διπλάσιον τῷ ἡμίσει.
 ὡς δὲ τὰ ἐναντία, οἷον τὸ κακὸν τῷ ἀγαθῷ. ὡς δὲ κατὰ σόρη-
 σιν καὶ ἔξις, οἷον τυφλότης καὶ ὄψις. ὡς δὲ κατὰ φασίς καὶ ἀ-
 πόφασίς, οἷον κείσθαι, οὐ κείσθαι. ὅσα μὲν οὖν ὡς τὰ
 πρὸς τι ἀντίκειται, αὐτὰ ἀπὸρρῶν, τῆς ἀντικειμνίας λέγον- 3
 ται, ἢ ὅπως ὡς ἄλλως πρὸς αὐτὰ. οἷον τὸ διπλάσιον τῷ ἡμί-
 σεος, αὐτὸ ὁ ἀπὸρρῶν ἐτέρου λέγεται. πινὸς γὰρ διπλάσιος.
 καὶ ἡ ἐπισήμη ὡς ἐπισήμῳ, ὡς τὰ πρὸς τι ἀντίκειται, καὶ λέ-
 γεται γὰρ ἡ ἐπισήμη, αὐτὸ ὁ ἀπὸρρῶν τῆς ἐπισήμῳ, καὶ τὸ ἐπισή-
 μῳ δὲ, αὐτὸ ὁ ἀπὸρρῶν πρὸς τὴν ἀντικειμνίαν λέγεται. τῆς ἐπισή-
 μῳ. τὸ γὰρ ἐπισήμῳ, ἡνὶ λέγεται ἐπισήμῳ τῆς ἐπισήμῳ. ὅσα
 οὖν ἀντίκειται ὡς τὰ πρὸς τι, αὐτὰ ἀπὸρρῶν τῆς ἀντικειμνί- 4
 ῶν, ἢ ὅπως ὁποῦτε πρὸς ἄλληλα λέγεται. τὰ δὲ ὡς ἐναν-

πᾶ, αὐτὰ ἄπὸ ὧν οὐδαμῶς πρὸς ἄλληλα λέγεται. ἐν αὐ-
τῇ μὲν τοὶ ἀλλήλων λέγεται. οὐτε γὰρ τὸ ἀγαθὸν τῷ κακῷ
λέγεται ἀγαθόν, ἀλλ' ἐναντίον. ὥστε διαφθόρου σιν αὐτὰ
αἰ ἀντιθέσεις ἀλλήλων.

Ὅσα δὲ τῶν ἐναντίων ριζῶν τὰ ὄντα, ὥστε ἐν οἷς πέφυκε γί-
νεσθαι, ἢ ὧν κατηγορεῖται, ἀναγκαῖον αὐτῷ δαίτῳρον ὑπάρ-
χειν, τούτων ὁδὸν ὁρᾷ ἀνὰ μέσον. ὧν δὲ μὴ ἀναγκαῖον δαίτ-
1 ρον ὑπάρχειν, τούτων ἀνὰ μέσον ὁρᾷ ἢ πάντως. οἷον νόσος καὶ
ὑγίεια ἐν σώματι ζῶον πέφυκε γίνεσθαι. καὶ ἀναγκαῖον γε δαί-
τῳρον αὐτῷ ὑπάρχειν τῷ τῷ ζῶον σώματι, ἢ νόσον ἢ ὑγίειαν.
καὶ περὶ τὸν δὲ καὶ ἀρ' ὅσον ἀριθμῷ κατηγορεῖται. ἢ ἀνάγκη
καὶ ὅν γε δαίτῳρον τῷ ἀριθμῷ ὑπάρχειν, ἢ περὶ τὸν ἢ ἀρ' ὅσον.
καὶ ἐκ' ἐστὶ τούτων οὐδὲν ἀνὰ μέσον, ὅτε νόσου καὶ ὑγείας, οὐ-
τε περὶ τὸ οὐτε ἀρ' ὅπου. ὧν δὲ γε μὴ ἀναγκαῖον δαίτῳρον ὑ-
πάρχειν, τούτων ὁρᾷ ἢ ἀνὰ μέσον. οἷον μέλαν καὶ λευκὸν ἐν
2 σώματι ζῶον πέφυκε γίνεσθαι. καὶ οὐκ ἀναγκαῖον δαίτῳρον
αὐτῷ ὑπάρχειν τῷ σώματι, οὐ γὰρ πᾶν σῶμα ἢ τοι λευκὸν ἢ
μέλαν ὄν, καὶ φαῦλον δὲ καὶ σπουδαῖον. κατηγορεῖται μὲν
καὶ κατὰ αἰθρώπου, καὶ κατὰ ἄλλων πηλῶν, ὅκ ἀναγκαῖον
δὲ δαίτῳρον αὐτῷ ὑπάρχειν ἐκείνοις, ὧν κατηγορεῖται. οὐ γὰρ
πάντα ἢ τοι φαῦλα ἢ σπουδαῖα εἰσι. καὶ ἐστὶ γέ τι τούτων ἀνὰ
μέσον, οἷον τῷ μὲν λευκῷ καὶ μέλανος, ὅ φαῖον καὶ ὠχρὸν,
καὶ ὅσα ἄλλα χρώματα. τῷ δὲ φαύλῳ καὶ σπουδαίου τῷ,
3 οὐτε φαῦλον οὐτε σπουδαῖον. ἐπ' αὐτῶν μὲν οὕτω ὀνόματα
κεῖται ῥίς ἀνὰ μέσον, οἷον λευκὸν καὶ μέλανος ὅ φαῖον καὶ
ὠχρὸν. καὶ ὅσα ἄλλα ριζῶντα χρώματα. ἐπ' αὐτῶν δὲ ὀνό-
ματι μὲν οὐκ ὁποῖον τὸ ἀνὰ μέσον ἀφ' ὧν. τῇ δὲ ἐκαστῇ
τῇ ἀκρῶν ἀφ' ὧν τὸ ἀνὰ μέσον ὁρίζεται. οἷον τὸ οὐτε
ἀγαθόν, οὐτε κακόν. οὐτε δίκαιον, οὐτε ἀδίκον.

Στόρησις δὲ καὶ ἕξις λέγεται μὲν περὶ ταυτῶν ἢ, οἷον ἢ
» ὁ μὲν καὶ ἡ τυφλότης περὶ ὁφθαλμῶν. καὶ τὸ δὲ εἰπεῖν,
4 ἐν ᾧ ἂν πέφυκεν ἢ ἕξις γίνεσθαι, περὶ ὧν λέγεται ἐκαστῶν

αὐτῷ γίνεσθαι. ἐσθῆναι δὲ τότε λέγμεν ἕκαστον τῶν τῆς
 ἐξέως δεκτικῶν, ὅταν ἐν ᾧ πέφυκεν ὑπάρχειν, ἢ ὅτε πέφυκεν
 εἶναι, μηδαμῶς ὑπάρχει. νοδόντε γὰρ λέγμεν, οὐ τὸ μὴ
 εἶναι ὁδόντας, καὶ τυφλόν, οὐ τὸ μὴ εἶναι ὄψιν, ἀλλὰ τὸ μὴ
 εἶναι, ὅτε πέφυκεν εἶναι. αἷα γὰρ ἐκ γλυκῆς οὐτε ὄψιν οὐτε
 ὁδόντας εἶναι, ἀλλ' οὐ λέγεσθαι νοδῶν, οὐδὲ τυφλῶν. τὸ δὲ ἐσθῆ-
 ναι καὶ τὸ εἶναι τῶν ἐξίν, οὐκ ἐστὶ σόρησις καὶ ἐξίς. ἐξίς μὲν
 γὰρ ὅστις, ἢ ὄψις. σόρησις δὲ, ἢ τυφλότης. τὸ δὲ εἶναι τῶν
 ὄψιν, οὐκ ἐστὶν ὄψις. οὐδὲ τὸ τυφλόν εἶναι, τυφλότης. σέ-
 ρησις γὰρ πῆ ἢ τυφλότης ὅστις. τὸ δὲ τυφλόν εἶναι, ἐσθῆ-
 ναι ὅστις, οὐ σόρησις. ἐπεὶ ὡς ἢ τυφλότης ταυτὸν τῷ τυφ-
 λόν εἶναι, κατηγορεῖται ἀν' ἀμφοτέρω κατὰ τὸ αὐτὸ. ἀλλὰ
 τυφλὸς μὲν ὁ ἀνθρώπος λέγεται. τυφλότης δὲ, ὁ ἀνθρώ-
 πος οὐδαμῶς λέγεται. ἀντικείμεναι δὲ καὶ ἑκάτερον δοκεῖ, τὸ
 ἐσθῆναι καὶ τὸ τῶν ἐξίν εἶναι, ὡς σόρησις καὶ ἐξίς. ὁ γὰρ ἑκά-
 πος τῆς ἀντιθέσεως, ὁ αὐτός. ὡς γὰρ ἢ τυφλότης τῇ ὄψει
 ἀντίκειται, οὕτως καὶ τὸ τυφλόν εἶναι τῷ ὄψιν εἶναι ἀντίκει-
 ται. οὐκ ἐστὶ δὲ οὐδὲ τὸ ἑκάτερον κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν,
 κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν. ἢ μὲν γὰρ κατὰ φασιν, λόγος
 ὅστις κατὰ φασιν. ἢ δὲ ἀπόφασιν, λόγος ἀπὸ φασιν. τὸ δὲ
 ἑκάτερον τῶν κατὰ φασιν ἢ ἀπόφασιν, οὐδεὶς ὅστις λόγος, ἀλλὰ
 περὶ γὰρ. λέγεται δὲ ἑκάτερον ἀντικείμεναι ἀλλήλοις, ὡς κατὰ
 φασιν καὶ ἀπόφασιν. καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦτων, ὁ ἑκάτος τῆς
 ἀντιθέσεως ὁ αὐτός. ὡς γὰρ πῆ ἢ κατὰ φασιν πρὸς τὸν ἀ-
 πόφασιν ἀντίκειται (οἷον εἰ κατὰ φασιν πρὸς τὸν κατὰ φασιν) ἔτι
 καὶ τὸ ὑπὲρ ἐκείνου περὶ γὰρ ἀντίκειται, τὸ κατὰ φασιν πρὸς
 πρὸς εἰ κατὰ φασιν. ὅτι δὲ ἢ σόρησις καὶ ἢ ἐξίς ἀντίκειται
 ὡς τὰ πρὸς τι, φανερὸν. οὐ γὰρ λέγεται αὐτὸ ὅτι ὅστις ὅστις
 καὶ μὲν οὐ. ἢ γὰρ ὄψις, εἰ ἐστὶ τυφλότης ὄψις, εἰ ἀλλῶς οὐ-
 δαμῶς πρὸς αὐτὸ λέγεται. ὡς ταύτως δὲ, εἰ δὲ ἢ τυφλότης λέ-
 γοιτο ἀν' τυφλότης ὄψις, ἀλλὰ σόρησις μὲν ὄψις ἢ τυφ-
 λότης λέγεται. τυφλότης δὲ ὄψις οὐ λέγεται, οὐδ' ἢ ὄψις 4

τυφλότης. ἐπὶ τὰ πρὸς πᾶντα πρὸς ἀντιστρέφοντα λέ-
 γεται. ὥστε καὶ ἡ τυφλότης εἴ πορὶ ἢ πρὸς τι, ἀντίσρε-
 φεν αὐτὸ καὶ ἐκείνο, πρὸς ὃ λέγεται. ἀλλ' οὐκ ἀντιστρέφει. οὐ γὰρ
 λέγεται ἡ ὄψις, τυφλότης ὁ ὄψις. ὅτι δὲ οὐδ' ὡς τὰ ἀν-
 τία ἀντίκειται τὰ κατὰ σῶμα καὶ ἐξὶν λεγόμενα, ἐκ τῶνδε
 » δὴλον. τῷ μὲν γὰρ ἐναντίων, ὧν οὐδὲν ἔστιν ἀνὰ μέσον, ἀνάγ-
 » καὶ οὐκ ἐν οἷς πέφυκε γίνεσθαι, ἢ ὧν κατηρεῖται, θάττορον
 1 αὐτῶν ὑπάρχειν αἶ. τούτων γὰρ οὐδὲν ἢ ἀνὰ μέσον, ὡς
 θάττορον ἀναγκαῖον ἢ τῷ δεκτικῷ ὑπάρχειν, οἷον ζῶν νόσου
 καὶ ὑγίαιον, καὶ πῦρ τοῦ καὶ ἀρτίου. ὧν δὲ ἔστι πᾶν ἀνὰ μέ-
 σον, οὐδὲ ποτε ἀνάγκη παντὶ ὑπάρχειν θάττορον. οὐτε γὰρ
 λολκὸν ἢ μέλαν ἀνάγκη πᾶν εἶναι τὸ δεκτικόν. οὐτε θερ-
 μὸν ἢ ψυχρόν. τούτων γὰρ ἀνὰ μέσον τι οὐδὲν κωλύει
 ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ καὶ τούτων ἢ τι ἀνὰ μέσον, ὧν μὴ ἀναγ-
 καῖον ἢ θάττορον ὑπάρχειν τῷ δεκτικῷ, εἰ μὴ οἷς φύσει τὸ
 2 ἐν ὑπάρχει. οἷον τῷ πυρὶ θερμῷ εἶναι, καὶ τῇ χιόνι λολκῇ.
 ζῶν γὰρ τούτων ἀφωρισμένως ἀναγκαῖον θάττορον ὑπάρ-
 χειν, καὶ οὐχ ὁπόττορον ἔτυχεν. οὐδὲ γὰρ ἀδέχεται τὸ πῦρ
 ψυχρόν εἶναι, οὐδὲ τὸ χιόνα μέλαινα. ὥστε παντὶ μὲν
 οὐκ ἀνάγκη τῷ δεκτικῷ θάττορον αὐτῶν ὑπάρχειν, ἀλλὰ μέ-
 νοις οἷς φύσει τὸ ἐν ὑπάρχει, καὶ τούτοις ἀφωρισμένως
 τὸ ἐν, καὶ οὐχ ὁπόττορον ἔτυχεν. ζῶν δὲ τῆς σῶμα καὶ
 τῆς ἐξως, οὐδέττορον τῷ εἰρημνίων ἀληθές. οὐ γὰρ αἰ-
 3 θάττορον αὐτῶν ἀναγκαῖον τῷ δεκτικῷ ὑπάρχειν. τὸ γὰρ
 μήπω πεφυκὸς ὁ φῶς ἔχειν, οὐτε τυφλόν, οὐτε ὁ φῶς ἔχειν
 λέγεται. ὥστε οὐκ ἂν εἴη ζῶν τῶν τριούτων ἐναντίως,
 ὧν οὐδὲν ἔστιν ἀνὰ μέσον, ἀλλ' οὐδὲ ὧν τι ἀνὰ μέσον ἔστιν.
 ἀναγκαῖον γὰρ ποτε παντὶ τῷ δεκτικῷ θάττορον αὐ-
 τῶν ὑπάρχειν. ὅταν γὰρ ἡ δὴ πεφυκὸς ἢ ὁ φῶς ἔχειν, τότε
 ἢ τυφλόν ἢ ὁ φῶς ἔχον ῥηθίσεται. καὶ τούτων, οὐκ ἀφω-
 ρισμένως θάττορον, ἀλλ' ὁπόττορον ἔτυχεν. οὐ γὰρ ἀναγ-
 4 καῖον ἢ τυφλόν ἢ ὁ φῶς ἔχον εἶναι, ἀλλ' ὁπόττορον ἔτυχεν.

Ἐπὶ δέ γε τῆς ἐναντίας, ὣν ἑστὶ πάλιν μέσον, οὐδέποτε ἀναγκάσιον ὡς παντὶ διάττον ὑπάρχειν, ἀλλὰ ἴσιν. καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀφωρισμένως τὸ ἐν καὶ οὐχ ὁ πόττον ἐτυχεν. ὥς τε δὴ λον, ὅτι κατ' οὐδέττον τῆς ἴσιν, ὡς τὰ ἐναντία, ἀντίκειται τὰ κατὰ σφῆσιν καὶ ἐξὲν ἀντικείμενα.

Ἐπὶ μὲν τῆς ἐναντίας ὑπάρχοντος τῆς δεκτικῆς, δυνάτον εἰς ἄλληλα μεταβολῶν γινέσθαι, εἴ μὴ ἴσιν φύσει τὸ ἐν ὑπάρχει, οἷον τῷ πυρὶ θερμῶ εἶναι. καὶ γὰρ καὶ τὸ ὑγιάνον δυνατὸν νοσῆσαι, καὶ τὸ λευκὸν μέλαν γινέσθαι. καὶ τὸ λευκὸν θερμὸν, καὶ ἐκ πυρὸς φάλλον, καὶ ἐκ φάλλου πυρὸς δυνάτον γινέσθαι. ὁ γὰρ φάλλος εἰς βελτίονος διατρέψας ἀπαρμόνιος καὶ λόγιος, καὶ μικρόν γέ τι ἐπιδήν εἰς βελτίον εἶναι. ἐὰν δὲ ἀπαρμόνιος μικρὰν ἐπίδοσιν λάβῃ, φανερὸν ὅτι ἢ τελείως αὐτὴ μεταβάλῃ, ἢ πάνυ πολλὴν αὐτὴ ἐπίδοσιν λάβῃ. αἰεὶ γὰρ δυνήτοστότος πρὸς ἀρετὴν γίνεται, καὶ ὡς ἴσιν οὐκ ἐπίδοσιν εἰληφὼς ὕψι ἀρχῆς ἢ. ὥς τε εἰς καὶ τελείω ἐπίδοσιν αὐτὴν λαμβάνειν, καὶ ὅτε αἰεὶ γινόμενον τελείως εἰς τὴν ἐναντίαν ἐξὲν ἀπαρμόνιαν, ἐκ τῆς ἀρετῆς ὕψι ἀρχῆς. Ἐπὶ δέ γε τῆς σφῆσος καὶ τῆς ἐξέως, ἀδύνατον εἰς ἄλληλα μεταβολῶν γινέσθαι. ἀρ μὲν γὰρ τῆς ἐξέως Ἐπὶ τὴν σφῆσιν γίνεται μεταβολή, ἀρ δὲ τῆς σφῆσος Ἐπὶ τὴν ἐξέως ἀδύνατον. οὐτε γὰρ τυφλὸς γινόμενός τις πάλιν ἀνέβλεψεν, οὐτε φαλακρὸς ὦν πάλιν κερμήτης ἐγίνετο, οὐτε νωδὸς ὦν πάλιν ὁδόντας ἐφυσεν. ὅσα δὲ ὡς κατὰ φασίς καὶ ἀπόφασίς ἀντίκεινται, φανερὸν ὅτι κατ' οὐδένα τῆς εἰρημνίως ἴσιν ἀντίκειται. Ἐπὶ μόνων γὰρ τοῦτων ἀναγκαῖον αἰεὶ τὸ μὲν ἀληθές, τὸ δὲ ψευδὲς αὐτῶς εἶναι. ὅτε γὰρ Ἐπὶ τῆς ἐναντίας ἀναγκαῖον αἰεὶ διάττον ἀληθές εἶναι, διάττον δὲ ψευδές, οὐτε Ἐπὶ τῆς πρὸς τι, οὐτε Ἐπὶ τῆς ἐξέως, καὶ σφῆσος. οἱ ὅτι ὕψι καὶ νόσος ἐναντία. καὶ οὐδέττον γέ, οὐτε ἀληθές, ὅτε ψευδές ἐστίν. ὡς αὐτὸς δὲ καὶ ἐκ διωλέσιον καὶ τὸ ἡμῖν, ὡς τὰ πρὸς τι ἀντίκειται. καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῆς οὐδέττον οὐτε ἀληθές,

- ἀληθείς, οὐτε ψευδείς. οὐδέ γε τὰ κατὰ σόφισιν καὶ ἐξιν λεγόμενα, οἷον ἡ ὁμολογία καὶ ἡ τυφλότης. ὅλως δὲ, τίς κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγόμενων οὐδὲν, οὐτε ἀληθείς ὄντι, οὐτε ψευδείς. πάντα δὲ τὰ εἰρημνία αὐτὸν συμπλοκῆς λέγειται. οὐ μὲν ἄλλα μάλιστα αὐτὸ δόξει τὸ τοιοῦτον συμβαίνειν ἐπὶ τῷ κατὰ συμπλοκὴν ἐναντίων λεγομένων. τὸ γὰρ ὑγκρίναι σωκράτην, τῷ νοεῖν σωκράτην, ἐναντίον ὄντι. ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ τῶν αἰσθητικῶν αἰεὶ θάτερον μὲν ἀληθείς, θάτερον δὲ ψευδείς εἶναι. ὄντος μὲν γὰρ σωκράτους, τὸ μὲν εἶναι ἀληθείς, τὸ δὲ ψευδείς. μὴ ὄντος δὲ, ἀμφοτέρω ψευδῆ. οὐτε γὰρ τὸ νοεῖν σωκράτην, οὐτε τὸ ὑγκρίναι ἀληθείς, αὐτὸν μὴ ὄντος ὅλως τῷ σωκράτει. ἐπὶ δὲ τῆς σοφίας καὶ τῆς ἐξέως μὴ ὄντος γε ὅλως, οὐδέ τινος ἀληθείς. ὄντος δὲ, οὐκ αἰεὶ θάτερον μὲν ἀληθείς, θάτερον δὲ ψευδείς. τὸ γὰρ ὅτι μὲν ἔχειν σωκράτην, τῷ τυφλῷ εἶναι σωκράτην αἰτίκεται, ὡς σοφίᾳ καὶ ἐξί. καὶ ὄντος γε, οὐκ αἰσθητικῶν θάτερον ἀληθείς εἶναι ἢ ψευδείς. ὅτε γὰρ μήπω πέφυκεν ἔχειν, ἀμφοτέρω ψευδῆ. μὴ ὄντος δὲ ὅλως τῷ σωκράτει, καὶ οὐτῷ ψευδῆ ἀμφοτέρω, καὶ τὸ ὅτι αὐτὸς ἔχειν, καὶ τὸ τυφλῷ εἶναι. ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ φύσιν καὶ τῆς ἀρχαίας, αἰεὶ, εἰάν τε ἢ, εἰάν τε μὴ ἢ, τὸ μὲν ἔσθαι φευδείς, τὸ δὲ ἔσθαι ἀληθείς. εἰ γὰρ νοεῖν σωκράτην, καὶ τὸ μὴ νοεῖν, ὄντος αὐτοῦ, φανερὸν ὅτι εἰ ἔσθαι αὐτοῦ ἀληθείς, τὸ δὲ ἔσθαι, φευδῆς ὄντι. καὶ μὴ ὄντος, ὁμοίως. εἰ μὲν γὰρ νοεῖν μὴ ὄντος, ψευδείς. τὸ δὲ μὴ νοεῖν, ἀληθείς. ὡς τε τῶν μόνων τῶντων εἶναι αὐτὸν τὸ αἰεὶ θάτερον αὐτοῦ ἀληθείς ἢ ψευδείς εἶναι, ὅσα ὡς κατὰ φύσιν καὶ ἀπόφασιν αἰτίκεται.

Περὶ τῷ ἐναντίῳ.

- Ἐναντίον δὲ ὄντι, ἀγαθὸν μὲν ὅτι ἀνάγκη κακόν. ὅτι δὲ θάλασσαν τῇ κατὰ φύσιν ἐπαγωγῇ, οἷον ὑγίαι νόσος. καὶ τῇ δικαιοσύνῃ, ἀδικία. καὶ τῇ ἀνδρίᾳ, δειλία. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ἄλλῳ. κακῷ δὲ, ὅτι μὲν ἀγαθόν ὄντι ἐναντίον, ὅτι δὲ κακόν.
- 4 τῇ δὲ ἀδελφείᾳ κακῷ ὄντι, ἢ ὑπερβολῇ ἐναντίον, κακόν ὄν ὁμοίως

Arist. præd.

d

δὲ καὶ ἡ μεσότης ἐναντία ἐκαστῶ οὖσα, ἀγαθὸν ὄσιν. ἐπὶ δὲ
 των δ' ἂν τὸ ριούρον ἴδωι τις. (ὡς δὲ τῆς πλείων, αἰ τῶ κακῶ
 ἔσθ' ἀγαθὸν ἐναντίον ὄσιν. ἐπὶ τῆς ἐναντίων οὐκ ἀναγκαῖον ἂν δια-
 τερον ἢ, καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι. ὑγιαίνοντων γὰρ ἀπάντων, ὑγεία
 μεν ἔσται. νόσος δὲ, οὐ. ὁμοίως δὲ καὶ λελυκῶν ὄντων ἀπάν-
 των λελυκῆς μεν ἔσται, μελανία δὲ, οὐ. ἐπὶ εἰ τῆς Σωκράτης
 ὑπαίνειν τὸ Σωκράτην νοσεῖν ἐναντίον ὄσι, μὴ ἐνδέχεται δὲ
 ἅμα ἀμφοτέρω τῶ αὐτῷ ὑπάρχειν, οὐκ ἂν ἐνδέχεται τ' ἐτέρως
 τῆς ἐναντίων ὄντος, καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι. ὄντος γὰρ τῆς Σωκρά-
 » τῆς ὑγιαίνειν, οὐκ ἂν εἴη τὸ νοσεῖν Σωκράτην. δὴλον δὲ, ὅτι κ
 » πῶς τὸ αὐτὸ ἢ εἶδει ἢ γλῆει πέφυκε γίνεσθαι τὰ ἐναντία. νό-
 σος μεν γὰρ καὶ ὑγεία, ἐν σώματι ζώου πέφυκε γίνεσθαι. λελυκῆ-
 τῆς δὲ καὶ μελανία, ἀπὸ τῆς ἐν σώματι. δικαιοσύνη δὲ καὶ
 » ἀδικία, ἐν ψυχῇ ἀνθρώπου. ἀνάγκη δὲ πάντα τὰ ἐναντία ἢ
 » ἐν τῷ αὐτῷ γλῆει εἶναι, ἢ ἐν τοῖς ἐναντίοις γλῆεισιν, ἢ αὐτὰ γέ-
 » νη εἶναι. λελυκῶν μεν γὰρ κὶ μέλαν ἐν τῷ αὐτῷ γλῆει, χρῶμα γὰρ
 αὐτῆς ἔσθ' ὄσιος. δικαιοσύνη δὲ κὶ ἀδικία ἐν τοῖς ἐναντίοις γίνε-
 σιν. τῆς μεν γὰρ, ἀρετὴ τὸ ὄσιος. τ' δὲ, κακία. ἀγαθὸν δὲ καὶ κα-
 κὸν οὐκ εἰσιν ἐν γλῆει, ἀλλ' αὐτὰ τυγχάνει γλῆει πινῶν ὄντα.

περὶ πρῶτον.

Πρῶτον ἐτέρων ἐτέρου λέγεται περὶ τῶν. πρῶτον μεν
 καὶ κυριώτατον κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃ πρεσβύτερον ἐτέρων
 ἐτέρου καὶ παλαιότερον λέγεται. τῷ γὰρ τὸν χρόνον πλείων
 εἶναι, καὶ παλαιότερον καὶ πρεσβύτερον λέγεται. δι' ἑτέρων
 δὲ, ἔσθ' ἀντιστρέφον κατὰ τὸν χρόνον εἶναι ἀκολουθῶν. οἷον τὸ αὐ-
 τῆς δύο πρῶτον. δύο μεν γὰρ ὄντων, ἀκολουθεῖ αὐτῶν τὸ
 αὐτῶν. αὐτῶν δὲ ὄντος, ἐκ ἀναγκαῖον δύο εἶναι. ὥστε οὐκ ἀντιστρέ-
 φεται ἄρ' ἢ ὡς ἡ ἀκολουθῶν τῶ εἶναι τὸ λοιπὸν. πρῶτον
 δὲ δοκεῖ εἶναι τοῦ εἶναι, ἀφ' οὗ μὴ ἀντιστρέφει τ' εἶναι ἀκολου-
 θῶν. τρίτον δὲ, κατὰ πῶς τὰ ἐν πρῶτον λέγεται, κατὰ
 πῶς τῆς ἐπιστημῶν καὶ τῆς λόγων. ἐν τε γὰρ ταῖς ἀρχαι-
 νταῖς ἐπιστήμῃς ὑπάρχει ἔσθ' ἐτέρων καὶ ἔσθ' ὑτέρων τῇ τὰ- 4

ξεί. τὰ γὰρ σοιχεῖα πρὸ τῶν διὰ γραμμάτων τῇ τάξει, καὶ
 ὅτι ῥηγματικῶς τὰ σοιχεῖα πρὸ τῶν ὅσων λαβόν. ἐπὶ τῇ
 τῷ λόγων ὁμοίῳ. ὅτι περὶ αὐτῶν τῷ διηγήσας πρὸ τῶν τῇ τά
 ξει δύν. ἐπὶ πρὸ τὰ εἰρημνία, ὅτι βέλπον καὶ πμῶ τῶν, πρὸ τῇ
 ρον τῇ φύσει δοκεῖ. εἰώθασιν ὅτι οἱ πολλοὶ ὅτι ἐν τῷ τῶν καὶ
 μᾶλλον ἀγαπῶμεν ὅτι αὐτῶν, πρὸ τῶν παρὰ αὐτοῖς φάσιν
 ὅτι ἐστὶ μὲν δὴ καὶ χερδὸν ἀλλοτρίωτα ὅτι τῷ πῶν οὗτος. οἱ μὲν ὅτι
 I λεγόμενοι τῷ ποιῶν πρὸ τῶν, χερδὸν ὅτι οὗτοι εἰσι. δόξει δὲ αὐ
 καὶ πρὸ ὅτι εἰρημνίους, ὅτι τῶν πρὸ τῶν τῷ πῶν. ὅτι γὰρ αὐ
 πρὸ τῶν καὶ τῷ τῷ τῷ ἀνελύθῃσιν, ὅτι οὗτον ὅτι πῶν
 διατῶν τῷ εἶν, πρὸ τῶν εἰκότως τῇ φύσει λέγειτ' αὐ. ὅτι δὲ
 ὅτι πῶν τῷ εἶν, ὅτι γὰρ ὅτι ἀνθρώπων ἀντιφύσει καὶ τῷ
 τῷ τῷ εἶν ἀνελύθῃσιν, πρὸ τῷ ἀληθῇ πρὸ αὐτῷ λόγον. εἰ
 γὰρ ὅτι ἀνθρώπος, ἀληθῆς ὁ λόγος, ὅτι λέγει μὲν ὅτι ὅτι ἀνθρώ
 πῳ. καὶ ἀντιφύσει. εἰ γὰρ ἀληθῆς ὁ λόγος ὅτι λέγει μὲν, ὅτι
 2 ὅτι ἀνθρώπος, ὅτι ἀνθρώπος. ὅτι δὲ ὅτι ἀληθῆς λόγος οὐδαμῶς ἀν
 » πῶν τῷ ὅτι πρὸ τῶν. ὅτι μὲν τοῖς πρὸ τῶν φαίνεται πῶν αὐτῶν
 » τῷ ἀληθῇ τῷ λόγον. τῷ γὰρ ὅτι πρὸ τῶν ὅτι ἀληθῆς ὁ λό
 » γος ὅτι ἀνθρώπος λέγειται. ὅτι καὶ πέντε τῷ πῶν, ὅτι τῶν ὅτι τῶν
 πρὸ τῶν λέγειτ' αὐ.

Περὶ τῶν ἀμα.

Αἶμα δὲ λέγει, ἀπλῶς μὲν καὶ κυριώτατα, ὅτι ὅτι γλῆσις ἐν
 ὅτι αὐτῷ χρόνῳ. οὐδέ τῶν γὰρ τῷ τῶν πρὸ τῶν ὅτι, ὅτι δὲ
 ὅτι. αἶμα δὲ καὶ τῷ χρόνον τῷ λέγειται. φύσει δὲ αἶμα,
 3 ὅτι ἀντιφύσει μὲν καὶ τῷ τῷ ἀνελύθῃσιν, μὴδαμῶς ὅτι
 αὐτῶν τῶν τῶν τῷ εἶναι ὅτι. οἷον τῷ τῷ διπλασίου
 καὶ τῷ ὅτι μίσιος. ἀντιφύσει μὲν γὰρ τῷ. διπλασίου γὰρ ὅτι
 τῷ, ὅτι μίσιος. καὶ ὅτι μίσιος ὅτι, διπλασίου ὅτι. οὐδέ τῶν ὅτι,
 οὐδέ τῶν τῷ εἶναι ὅτι αὐτῶν. καὶ τὰ ἐκτῶ αὐτῶν γλῆσις ἀντιφύ
 ρημνία ἀλλήλοις, αἶμα τῇ φύσει λέγειται. ἀντιφύσει δὲ λέ
 γεται ἀλλήλοις, τὰ καὶ τῷ αὐτῷ διαίρειν, οἷον ὅτι πῶν
 τῷ πῶν καὶ ὅτι ἐν τῷ. τῷ γὰρ ἀλλήλοις ἀντιφύσειται
 4 ἐκτῶ αὐτῶν γλῆσις ὅτι. τὸ γὰρ ὅτι διαίρειται εἰς τῷ,
 d 11

τὸ πῆνόν, ὃ πῆζον, καὶ τὸ ἐνύθρον. καὶ οὐδὲν γε τῶν περὶ-
 τῶρον ἢ ὑσθρόν ὄσιν. ἀλλ' ἅμα τῇ φύσει τὰ κινῶτα δοκεῖ εἶναι.
 διακρίθῃ δ' αὖ καὶ τούτων ἕκαστον εἰς εἶδη πάλιν, οἷον τὸ πῆ-
 νόν, τὸ πῆζον, καὶ τὸ ἐνύθρον. εἶσαι οὖν καὶ κίνησιν ἅμα τῇ φύ-
 σει, ὅσα ἐκ τῆ αἰσθητῆς γένους καὶ τῶν αὐτῶν διαίρεσιν ὄσιν.
 τὰ δὲ γένη τῶν εἰδῶν αἰετὶ περὶ τῶρα. οὐ γὰρ ἀντίστροφαι καὶ τῶν
 τῶν εἶναι ἀπολογισθῶσιν. οἷον ἐνύθρον μὲν ὄσιν, εἶσαι δὲ οὐκ.
 » ζώου δὲ ὄσιν, οὐκ αἰσθητὴ ἐνύθρον εἶναι. ἅμα οὖν τῇ φύσει
 » λέγεταί, ὅσα ἀντίστροφαι μὲν καὶ τῶν εἶναι ἀπολογισθῶσιν, μηδαμῶς δὲ
 ἐπὶ τῶν εἰδῶν αἰετὶ περὶ τῶν εἶναι ὄσιν, καὶ τὰ ἐκ τῆ
 αἰσθητῆς γένους ἀντιδιωρημένα ἀλλήλοις. ἀπλῶς δὲ ἅμα, ὡς
 ἢ γένεσις καὶ τῶν αὐτῶν χρόνῳ.

Περὶ κινήσεως.

Κινήσεως δὲ ὄσιν εἶδη ἕξ, γένεσις, φθορά, αὐξήσις, μείωσις,
 ἀλλοίωσις, καὶ ἡ καὶ τὸ πᾶν μεταβολή. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι κί-
 νήσεις, φαινόμενόν ὅτι ἐπὶ τῶν ἀλλήλων εἰσὶν. οὐ γὰρ ὄσιν ἢ γένε-
 σις, φθορά. ὃ δὲ γένεσις ἢ αὐξήσις, μείωσις, οὐδὲ ἢ καὶ τὸ πᾶν με-
 ταβολή. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ἄλλαι. ὅτι δὲ τῆς ἀλλοιώσεως, ἔχει
 ἵνα ἀφ' ἑαυτῆς, μηδὲ ἀναγκαῖον ἢ, ὅτι ἀλλοιούμενον καὶ ἵνα
 τῶν λοιπῶν κινήσεων ἀλλοιούσῃ. ὅτι οὐκ ἀλλοιόσθι. γε-
 δὲ οὐ γὰρ καὶ τὰ πάντα τὰ πάθη ἢ τὰ γε πλεῖστα συμβέβηκεν ἀλ-
 λοιούσθαι ἢ μᾶς, οὐδὲ μᾶς τῶν ἄλλων κινήσεων κινήσεως.
 οὐτὲ γὰρ αὐξήσεως ἀναγκαῖον ὅτι καὶ πᾶσι κινητέον, οὐτὲ
 μείωσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἄλλων. ὡς θ' ἐπὶ τῶν αὐτῶν, πα-
 ρά τῶν ἄλλων κινήσεων, ἢ ἀλλοίωσις. εἰ γὰρ ἢ ἢ αὐτῆς, ἔδειξεν ἀλ-
 λοιούμενον οὐδὲν καὶ αὐξήσεως, ἢ μείωσθαι, ἢ πᾶσι τῶν ἄλλων
 ἀπολογισθῶν κινήσεων, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαῖον. ὡσαύτως δὲ καὶ αὐξή-
 σις, ἢ πᾶσι ἀλλῶ κινήσιν κινητέον, ἔδειξεν ἀλλοιούμενον. ἀλλ'
 εἰ πᾶσι αὐξήσεως, ἀδύνατον ἀλλοιούσθαι, οἷον τὸ τε ζῶον καὶ τὸ
 μὲν πᾶσι φέρεται, ἢ ἕκαστον μὲν, ἀλλοιότῳ δὲ οὐδὲν γε γέ-
 νηται. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. ὡς θ' ἐπὶ τῶν αὐτῶν
 ὅτι αὐτῶν κινήσεις ἀλλήλων. εἰσι δὲ ἀπλῶς, τῇ μὲν κινήσει ἢ ἡμεῖς 4

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΎΕΙΝ. 53

ἐναντίον. ἴσως δὲ καθ' ἑκάστα, αἰ καθ' ἑκάστα. γινέσκει μὲν φθο-
ρὰ, ἐναντίον. αὐξήσκει δὲ, μείωσις. τῇ δὲ κατὰ τόπον μεταβο-
λῇ, ἢ κατὰ τόπον ἡρεμία. μάλιστα δὲ εἴοικεν ἀντικείμεναι ἢ εἰς
τὸν ἐναντίον τόπον μεταβολῇ, οἷ τῇ κἀτωθεν, ἢ ἀνω. τῇ ἀνω
θεν, ἢ κἀτω. τῇ δὲ λοιπῇ τῶν ἀφροδισίων κινήσεων, οὐ ῥα διον
ἀφροδυναι, τί ποτέ ἔστιν ἐναντίον. εἴοικε δὲ οὐδὲν εἶναι αὐτῇ ἐναν-
τίον. εἰ μὴ πρὸς καὶ τὸ ἴσως τὴν κατὰ τὸ ποῖον ἡρεμίαν ἀντι-
1 τίθῃ τῇ εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ποῖον μεταβολῇ, κατὰ πόρον καὶ τὸ
τῆς κατὰ τόπον μεταβολῆς, τὴν κατὰ τόπον ἡρεμίαν, ἢ τὴν
εἰς τὸν ἐναντίον τόπον μεταβολῇ. ἐστὶ γὰρ καὶ ἡ ἀλλοίωσις
μεταβολῇ κατὰ τὸ ποῖον. ὥστε ἀντικείμεναι τῇ κατὰ τὸ ποῖον
κινήσει, ἢ κατὰ τὸ ποῖον ἡρεμίᾳ, ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ποῖον με-
ταβολῇ. οἷς δὲ λυγρὸν γίνεσθαι, τὸ μέλαν γίνεσθαι. ἀλλοιού-
ται γὰρ εἰς τὰ ἐναντία τὸ ποῖον μεταβολῇ σφαιρομένης.

Περὶ τῶν ἔχειν.

- 2 τὸ ἔχειν, κατὰ πλείονα ἢ ποῖον λέγεται. ἢ γὰρ ὡς ἔχεις
ἢ διάθεσιν, ἢ ἄλλω πινά ποῖότητά. λεγόμενα γὰρ ἐπισήμην
πινά ἔχειν ἢ ἀρετήν. ἢ ὡς τὸ ποῖον, οἷς ὁ τυγχάνει πρὸς ἔχον μέ-
γεθος. λέγεται γὰρ εἰς πηχὺ μέγεθος ἔχειν ἢ τε εἰς πηχὺ. ἢ ὡς
τὰ πόδι, τὸ σῶμα, οἷς ἰμάτιον ἢ χιτῶνα. ἢ ὡς ἐν μορίῳ, οἷον ἐν
χειρὶ δακτύλιον. ἢ ὡς μέρος, οἷς χεῖρα ἢ πόδα. ἢ ὡς ἐν ἀγγείῳ,
οἷς ὁ μέδιμνος ὡς πυρούς. ἢ τὸ κεράμιον τὸν οἶνον. οἶνον γὰρ
ἔχειν λέγεται τὸ κεράμιον, καὶ ὁ μέδιμνος πυρούς. ταῦτ' οὖν
3 γὰρ πάντα ὡς ἐν ἀγγείῳ ἔχειν λέγεται. ἢ ὡς κτήμα. ἔχειν γὰρ
οἰκίαν ἢ ἄρρον λεγόμενα. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ γυναῖκα ἔ-
χειν, ἢ ἡ γυνὴ ἀνδρα. εἴοικε δὲ ἀλλοιότατος ὁ νῦν ῥηθεὶς ἴσ-
πος τῷ ἔχειν εἶναι. οὐδὲν γὰρ ἄλλο τῷ ἔχειν γυναῖκα σημάζο-
μεν, ἢ ὅτι σωσικεῖν. ἴσως ὃ ἀνὴρ ἢ ἄλλοι πινὸς φανείσθαι τῷ ἔχειν
ἴσπος. οἱ δὲ εἰώθότες λέγεσθαι, σχεδὸν ἅπαντες κατηρέθμεν.

τέλος τῆς τῆς ἀριστοτέλους κατηγοριᾶν. Δόξα παῖδι,
καὶ ἡμῶν, καὶ ἀγῶν πινόμενα. Ἀμύν.

4

d iii

ΠΡΩΤΟΝ ΔΕΙ ΔΙΔΑΙ, Π' ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ Τ' ῬΗΜΑ,
 ἔπειτα τί ἔστιν ἀπό φωνῆς καὶ κατὰ φωνῆς, καὶ
 ἀπό φανσις, καὶ λόγος. ἔστι μὲν οὖν τὰ ἐν τῇ
 φωνῇ, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων σύμβο-
 λα, καὶ τὰ γραφόμενα τῆς ἐν τῇ φωνῇ. καὶ
 ὥστε οὐδὲ γράμματα πᾶσι τὰ αὐτὰ, οὐδὲ φωναὶ αἱ αὐταί. ἰ
 ὧν μὲν τοι ταῦτα σημεῖα πρώτως, ταῦτα πᾶσι παθήματα τ'
 ψυχῆς. καὶ ὧν ταῦτα ὁμολώματα, περὶ γὰρ τὰ ἡδη ταῦτα.
 ποδὶ μὲν οὖν τούτων εἶρηται ἐν τοῖς ποδὶ ψυχῆς. ἄλλης γὰρ
 ταῦτα περὶ γαματεῖας. ἔστι δ' ὥστε ἐν τῇ ψυχῇ ὅτε μὲν νόη-
 μα αὐτὸ τῷ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι, ὅτε δὲ, ἡδὴ ὡς αἰσθητὸν
 » τῶν ὑπάρχοντων τὸν τρόπον, οὕτω καὶ ἐν τῇ φωνῇ. ποδὶ γὰρ συνῶδε
 » σιν καὶ διαίρεσιν ἔστι τ' ἑστῶτος τε καὶ ἀληθείας. τὰ μὲν ἔν ὀνόμα-
 τα αὐτὰ καὶ τὰ ῥήματα, εἰσὶν ὡς ἀνὸν συνδέσας καὶ διαίρεσας 2
 νοήματα. οἷον, ἄνθρωπος, ἢ τ', λυκὸν, ὅταν μὴ περὶ σθῆ π, οὐ-
 τε γὰρ ἑστῶτος, οὐτε ἀληθείας πω. σημεῖον δὲ ἔστι τοῦδε. καὶ γὰρ ὁ
 ἑστῶτος ὁμοῦ σημαίνει μὲν τι. οὐ πῶς δὲ ἀληθείας πῆ ἑστῶτος, αὐ-
 μὴ τὸ εἶναι, ἢ τ' μὴ εἶναι περὶ σθῆ π, ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ χρόνον.

Περὶ ὀνομάτων.

Ὀνομα μὲν ἔν ἔστι φωνῇ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην αὐτὸν
 χρόνον, ἢς μηδὲν μέρος ἔστι σημαντικόν, κεχωρισμένον. ἐν γὰρ
 ὡς κάλλιπος τ' ἴππος, ὁδὸν αὐτὸ καθ' αὐτὸ σημαίνει. ὥστε 3
 ἐν τῷ λόγῳ ὡς καλὸς ἴππος. οὐ μὲν ἔστι ὥστε ἐν τοῖς ἀπλοῖς
 ὀνόμασιν, οὕτως ἔχει καὶ ἐν τοῖς πεποιημένοις. ἐν ἐκείνοις μὲν
 γὰρ, οὐδαμῶς τ' μέρος ἔστι σημαντικόν. ἐν δὲ τοῖς, συνῶδε
 μὲν, ἀλλ' οὐδενὸς κεχωρισμένον. οἷον ἐν τῷ ἐπακτοκλήης, τ', κέ-
 λης οὐδὲν τι σημαίνει καθ' αὐτό. τὸ δὲ κατὰ συνθήκην, ὅτι
 φύσει τῆς ὀνομάτων οὐδὲν ἔστιν, ἀλλ' ὅταν γλίσσῃ σύμβολον.
 ἔπειτα δηλοῦσι γένοι καὶ οἱ ἀγράμματοι ἄφροι, οἷον θηρίων. ὧν
 οὐδὲν ἔστιν ὄνομα. τ' δὲ οὐκ ἄνθρωπος, οὐκ ὄνομα. οὐ μὲν οὐδ' ἐν-

ταῖς γὰρ ὀνόμασι, οὐκ ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῆς οὐκ ἐστὶν ἄλλο λόγος, οὐκ ἀπὸ
 φάσις ὅτιν. ἀλλ' ἐστὶν ὄνομα ἀόριστον. ὅτι ὁμοίως ἐφ' ὃ τοιοῦτον
 ὑπάρχει καὶ ὄντως καὶ μὴ ὄντως. τὸ δὲ φίλωνος ἢ φίλωνι, καὶ
 ὅσα τοιαῦτα, οὐκ ὀνόματα ἀλλὰ πῶσις ὀνόματος. λόγος δὲ
 ὅτιν αὐτῶν, τὰ μὲν ἄλλα, καὶ τὰ αὐτά. ὅτι δὲ μὲν τῶν ἐστὶν ἢ
 ἢν ἢ ἔσαι, οὐκ ἀληθεύει ἢ ψεύδεται. εἰ δὲ ὄνομα αἰ. οἷον φί-
 λωνός ὅτιν ἢ οὐκ ἐστὶν. οὐδὲν γὰρ πῶς οὐκ ἀληθεύει, οὐκ ἐστὶν
 I δεῖται. Περὶ ῥήματος.

- ῥῆμα δὲ ὅτι, τὸ περὶ ἡμῶν χρόνον. οὐ μέρος, οὐδὲν ση-
 μάνει χωρὶς. καὶ ἐστὶν αἰ τῶν καθ' ἐτέρου λεγομένων, σημείον.
 λέγω, δι' ὅτι περὶ ἡμῶν χρόνον. οἷον ὑγίεια μὲν, ὄνομα εἰ δὲ
 ὑγιάνας, ῥῆμα. περὶ ἡμῶν γὰρ τὸ νῦν ὑπάρχει, καὶ αἰ τῶν
 καθ' ἐτέρου λεγομένων σημείον ὅτιν, οἷον τῶν καθ' ἑαυτοῦ κεμένων
 ἢ ἐν ἑαυτοῦ κεμένων ὄντων. τὸ δὲ οὐκ ὑγιάνας, καὶ τὸ οὐ καμῖναι,
 οὐ ῥῆμα λέγω. περὶ ἡμῶν μὲν γὰρ χρόνον, καὶ αἰ καὶ πῶς
 2 νος ὑπάρχει. τῇ δὲ διαφορᾷ ὄνομα οὐ κείται. ἀλλ' ἐστὶν ἀόρι-
 στον ῥῆμα. ὅτι ὁμοίως ἐφ' ὃ τοιοῦτον ὑπάρχει καὶ ὄντως καὶ μὴ
 ὄντως. ὁμοίως δὲ καὶ εὐγανῆς, καὶ ὑγίανον, οὐ ῥῆμα, ἀλλὰ
 πῶσις ῥήματος. διαφορὰ δὲ τῶν ῥήματος, ὅτι εἰ μὲν τὸν πρῶτον
 τὰ λεγόμενα τὰ ῥήματα, ὀνόματά τε ὅτι καὶ σημάειν τί. ἴσησι
 ἢ ὁ λέγων τῶν διαίσεων, καὶ ὁ ἀκούσας ἠρέμησεν. ἀλλ' ἐστὶν ἢ
 μὴ, οὐ πῶς ἡμῶν. οὐδὲ γὰρ τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι σημεῖον ὅτι τῶν
 3 περὶ ἡμῶν. οὐδὲ ἐάν τὸ ὄν ἐπὶ αὐτῶν φιλόν. αὐτῶν μὲν γὰρ,
 οὐδὲν ὅτι. περὶ ἡμῶν δὲ, σὺν τῇσιν τινα. καὶ αὐτῶν τῶν συγ-
 κειμένων οὐκ ἐστὶ νοῦσαι.

Περὶ λόγου.

- Λόγος δὲ ὅτι φωνὴ σημαντική. ἢς τῶν μερῶν π, σημαντικόν
 ὅτι κεχωρισμένον, ὡς φάσις, ἀλλ' οὐκ ὡς καὶ φάσις. οἷον αὐ-
 θρώπης σημαντικόν μὲν π, ἀλλ' οὐκ ὅτι ὅτιν, ἢ οὐκ ἐστὶν. ἀλλ' ἔσαι
 καὶ φάσις ἢ ἀπὸ φάσις, ἐκὼν περὶ τῆς π. ἀλλ' οὐκ ἢ τῶν αὐ-
 4 θρώπων συλλαβὴ μία. εἰ δὲ ἐν τῶν μὲν εὐς σημαντικόν, ἀλλὰ

φωνή δὲ νῦν μένον. ἐν δὲ τοῖς διπλοῖς σημαίνει μέν, ἀλλ' οὐ
καθ' αὐτὸ, ὥστε εἰρηται. ἐστὶ δὲ λόγος μὲν ἅπας σημαντικός,
οὐχ ὡς ὄργανον δὲ, ἀλλ' ὥστε εἰρηται καὶ σιωπῆ. ἀπο-
φαντικός δὲ οὐ πᾶς, ἀλλ' ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὑ-
πάρχει. οὐκ ἐν ἅπασιν δὲ ὑπάρχει. οἷον ἢ διὰ λόγος μὲν, ἀλ-
λ' οὐτε ἀληθὴς οὐτε ψευδής. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀφείδωτον.
ῥητορικῆς γὰρ ἢ ποιητικῆς, οἰκοδόμος ἢ σκέπτης. ὁ δὲ ἀρφα-
ντικός τις νῦν θεωρεῖται. ἐστὶ δὲ εἰς πρῶτος λόγος ἀρφα-
ντικός, καὶ φασίς. εἴτα ἀπόφασίς. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες σιωδ-
σμῳ εἰς. ἀνάγκη δὲ πάντα λόγον ἀρφαντικόν, ἐκ ῥήματος
εἶναι ἢ ἐκ πῶδός ῥήματος. καὶ γὰρ ὁ τῆς αἰθρώπου λόγος ἐκ
μὴ τὸ, ἐστίν, ἢ ὡ, ἢ ἔσαι, ἢ τὸ τοιοῦτον περὶ θεῆς, οὐ πῶ λόγος
ἀποφαντικός. διότι ἐν τῇ δὲ, ἀλλ' οὐ πολλά, τὸ ζῶον, περὶ
δίπῳ. οὐ γὰρ δὴ τῷ σιωπῆ εἰρηται, εἰς ἔσαι. ἐστὶ δὲ ἄλ-
λῃς ὁ περὶ πειγματεῖας εἰπεῖν. ἐστὶ δὲ εἰς λόγος ἀρφα-
ντικός, ἢ ὁ ἐν δὴ λῶν, ἢ ὁ σιωδσμῳ εἰς. πολλοὶ δὲ, οἱ πολλὰ καὶ
μὴ ἐν, ἢ οἱ ἀσώδετοι. ἔμην οὖν ὄνομα ἢ τὸ ῥήμα, φάσις ἐστὶ
μονόν. ἐπεὶ οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν οὐτῶ δὴ λῶν τὰ τι τῇ φωνῇ, ὥστε
ἀρφαίνεσθαι ἢ ὀρωτῶντος ἴνους, ἢ μὴ, ἀλλ' ἀπὸν περὶ αἰ-
μενον. τούτων δὲ ἢ μὲν ἀπὸν δὲ ἀποφανσίς. οἷον τι καὶ
πινος, ἢ τὸ ἀπὸ ἴνους. ἢ δὲ, ἐκ τούτων συγκειμένον, οἷον λόγος πὶς
ἢ δὴ σιωπῆς. ἐστὶ ὃ ἀπὸν ἀποφανσίς, φωνὴ σημαντικὴ πᾶσι
τῇ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, ὡς οἱ χρόνοι δὴ ρηνται.

Γερεῖ κατὰ φάσιν καὶ ἀποφάσιν.

Κατὰ φασίς δὲ δὲ, ἀποφανσίς πινος καὶ πινος. ἀπόφα-
σίς δὲ δὲ, ἀποφανσίς πινος ἀρπινός. ἐπεὶ δὲ δὲ καὶ τὸ ὑ-
πάρχον ἀποφαίνεσθαι ὡς μὴ ὑπάρχον, καὶ ἔμην ὑπάρχον ὡς
ὑπάρχον, καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον, καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς
μὴ ὑπάρχον. καὶ πᾶσι δὲ ἐκ τούτων δὲ τῇ νῦν χρόνου θάσιν τῶς.
ἅπαν ἐν δὲ χροῖ καὶ ὁ κατέφισε πινος, ἀποφῆσαι, καὶ ὁ ἀπέ-
φισε, κατὰ φῆσαι. ὡς τε δὴ λῶν, ὅτι πᾶσι κατὰ φάσει, δὲ ἀ-
πόφασιν ἀντικειμένον. καὶ πᾶσι ἀποφάσει, κατὰ φασίς. καὶ

ἔστω δὲ ἀντίφασιν, καὶ ἀπόφασιν καὶ ἀντικει-
μεναι. λέγω δὲ ἀντικεῖσθαι πρὸς τὸ αὐτὸν, καὶ τὸ αὐτὸν,
μὴ ὁμωνύμως δέ. καὶ ὅσα ἄλλα τῆς οἰούτων, περὶ διοριζό-
μεθα πρὸς τὰς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις.

Τμήμα δὲν τῶν.

Περὶ τῆς ἑποικεμένων, καὶ κατηγο-
ρουμένων περὶ τῶν.

- 1 Ἐπεὶ δὲ ἐστὶ τὰ μὲν, καὶ θόλου τῆς παραγμάτων. τὰ δὲ, κα-
θήκον. λέγω δὲ καὶ θόλου μὲν, ὅτι πλεονάζοντι πέφυκε κα-
τηγορεῖσθαι. καὶ καθήκον δὲ, ὅτι μὴ. οἷον ἀνθρώπου μὲν, τῆς κα-
θόλου. καλλίας δὲ, τῆς καθήκον. ἀνάγκη δὲ ἀποφαίνε-
σθαι, ὡς ὑπάρχει τῇ μὴ, ὅτι μὲν τῆς καθόλου πνί, ὅτι δὲ τῆς
καθήκον. εἰ μὲν ἔν καθόλου ἀποφαίνωται πρὸς τὸ κα-
θόλου, ὅτι ὑπάρχει τῇ μὴ, ἔσονται ἐναντία αἱ ἀποφάνσεις.
λέγω δὲ ὅτι τῆς καθόλου ἀποφαίνεσθαι καθόλου. οἷον πᾶς
2 ἀνθρώπου λυκός. οὐδεὶς ἀνθρώπου λυκός. ὅταν δὲ τῆς
καθόλου μὲν, μὴ καθόλου δὲ, οὐκ εἰσὶν ἐναντία. τὰ μὲν γὰρ
δηλοῦνται, ἐστὶν εἶναι ποτε ἐναντία. λέγω δὲ τὸ μὴ καθόλου
ἀποφαίνεσθαι τῆς τῆς καθόλου. οἷον ἐστὶ λυκός ἀνθρώπου.
οὐκ ἐστὶ λυκός ἀνθρώπου. καθόλου γὰρ ὅντος τῆς ἀνθρώπου,
οὐχ ὡς καθόλου κέχρηται τῇ ἀποφάνσει. τὸ γὰρ πᾶς οὐ τὸ
καθόλου σημαίνει, ἀλλ' ὅτι καθόλου. ὅτι δὲ τῆς κατηγορου-
3 μένου καθόλου, καὶ καθόλου κατηγορεῖν, οὐκ ἐστὶν ἀληθές. οὐ-
δεμία γὰρ κατὰ φασιν ἀληθές ἐσθαι, εἰ μὴ τῆς κατηγορουμένου
καθόλου, καὶ καθόλου κατηγορεῖται. οἷον ἐστὶ πᾶς ἀνθρώπου,
πάντων ζώων. ἀντικεῖσθαι μὲν οὖν κατὰ φασιν ἀποφάσει λέγω,
ἀντιφατικῶς, πρὸς τὸ καθόλου σημαίνοντι τῶ αὐτῶ, ὅτι οὐ
καθόλου. οἷον πᾶς ἀνθρώπου λυκός, οὐ πᾶς ἀνθρώπου λυ-
κός. οὐδεὶς ἀνθρώπου λυκός, ἐστὶ τις ἀνθρώπου λυκός. ἐναν-
τίως δὲ, πρὸς τῆς καθόλου κατὰ φασιν, καὶ πρὸς τῆς καθόλου
ἀπόφασιν. οἷον πᾶς ἀνθρώπου δίκαιος, οὐδεὶς ἀνθρώπου δί-
4 καιος. διότι τῶν μὲν, οὐχ οἷον τε ἅμα ἀληθές εἶναι. τὰς δὲ

ἀντικειμένης ταύτης, οὐδέχεται ποτε ἐπὶ τῷ αὐτῷ συναλη-
 θεύειν. οἷον οὐ πᾶς ἀνθρώπος λογικός, καὶ ἐστὶ τις ἀνθρώπος λο-
 γικός. ὅσαι μὲν ἔν ἀντιφάσεις τῷ καθόλου εἰσὶ καὶ καθόλου, ἀνάγκη
 » καὶ τὴν ἐτέραν ἀληθεῖν εἶναι ἢ ψευδῆ. καὶ ὅταν ἐπὶ τῷ καθόλου
 οἷον, ἐστὶ Σωκράτης λογικός. οὐκ ἐστὶ Σωκράτης λογικός ὅσαι ἡ
 ἐπὶ τῷ καθόλου μὲν, καὶ καθόλου δὲ, οὐκ αἰεὶ ἢ μὲν ἀληθὴς,
 ἢ δὲ, ψευδής. ἅμα γὰρ ἀληθὴς ὅστις εἰπεῖν, ὅτι ἐστὶν ἀνθρώπος
 λογικός, καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπος λογικός. καὶ ἐστὶν ἀνθρώπος
 καλός, καὶ οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπος καλός. εἰ γὰρ αἰσχρὸς, καὶ οὐ κα-
 λός. καὶ εἰ γινέται τι, καὶ οὐκ ἐστὶ. δόξατε δὲ ἀνὴρ ἀφηνεὶς ἄνθρωπον
 εἶναι, διὰ τὸ φαίνεσθαι σημερινόν, οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπος λογικός,
 ἅμα καὶ εἰ, οὐδεὶς ἀνθρώπος λογικός. εἰ δὲ, οὐτε ταυτὸν σημαί-
 νει, οὐδ' ἅμα ἡ ἀναιδέης. φανερὸν δὲ, ὅτι καὶ μία ἀπόφασις,
 » μᾶλλον καὶ φασὶς εἶναι. εἰ γὰρ αὐτὸ δεῖ ἀρῆσθαι τὴν ἀπόφα-
 » σιν, ὅπου κατέφησεν ἢ κατέφασις. καὶ ἀρῆσθαι τὸ αὐτοῦ, ἢ τῷ
 κατέφασις πινός, ἢ ἀρῆσθαι τῷ καθόλου πινός, ὡς καθόλου, ἢ ὡς
 μὴ καθόλου. λέγω δὲ οἷον, ἐστὶ Σωκράτης λογικός, οὐκ ἐστὶ Σω-
 κράτης λογικός. εἰ δὲ ἄλλο τι ἀρῆσθαι τὸ αὐτοῦ ἢ ἀπ' ἄλλου τὸ
 αὐτὸ, οὐχ ἢ ἀντικειμένη, ἀλλ' ἐστὶ ἐκείνης ἐτέρω. τῇ δὲ πᾶς
 ἀνθρώπος λογικός, ἢ οὐ πᾶς ἀνθρώπος λογικός. τῇ δὲ τις ἀν-
 θρώπος λογικός, ἢ οὐδεὶς ἀνθρώπος λογικός. τῇ δὲ, ἐστὶν ἀνθρώ-
 πος λογικός, ἢ οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπος λογικός. ὅτι μὲν ἔν μίᾳ κατέφα-
 σις, μᾶλλον ἀρῆσθαι ἀντικείμεν ἀντιφατικῶς, καὶ τίνες εἰσιν
 αὐταί, εἰρησθαι. καὶ ὅτι αἱ ἐναντίαι ἄλλαι, καὶ τίνες εἰσιν αὐταί,
 εἰρησθαι. καὶ ὅτι οὐ πᾶσαι ἀληθεῖς, ἢ ψευδὴς ἀντιφάσεις. καὶ διατί
 » καὶ πότε ἀληθεῖς ἢ ψευδὴς. μία δὲ ὅστις κατέφασις καὶ ἀπό-
 » φασις, ἢ ἐν καὶ ἐνός σημαίνουσα, ἢ καθόλου ὄντος ὡς καθό-
 » λου, ἢ μὴ ὁμοίως. οἷον πᾶς ἀνθρώπος λογικός ὅστις, οὐ πᾶς ἀν-
 θρώπος λογικός ὅστις. ἐστὶν ἀνθρώπος λογικός, ἐκ ἐστὶν ἀνθρώπος
 λογικός. οὐδεὶς ἀνθρώπος λογικός, τίς ἀνθρώπος λογικός. εἰ εἰς
 λογικὸν ἐν σημαίνει. εἰ δὲ δυοῖν ἐν ὄνομα κέῖται, ἡ δὲ ὧν μὴ ὅστις
 ἐν, οὐ μία κατέφασις, εἰ δὲ ἀπόφασις. οἷον εἰ τις διττὸ ὄνομα 4

ἡμῶν
 μῆκος
 τὸ ἐπὶ
 δικαίως
 κῆρ. εἰ
 ὅτι καὶ
 αἰσθη-
 1 διττὸ
 τὸν καὶ
 ἀντικει-
 αἰ. τὴν
 κατέφα-
 κατέφα-
 τὰ φα-
 2 καὶ ὑπὸ
 ὁ δὲ
 τὸν ἐπὶ
 διττὸ
 τὸ. εἰ
 κατέφα-
 καὶ, ἀλ-
 » διττὸ κα-
 3 κατέφα-
 αὐτὰ οὐ
 πᾶσι τὸν
 καὶ
 ἀρῆσθαι
 πᾶσι τὸν
 εἰ εἰς
 λογικὸν
 4 ὅτι ἐστὶ

- ἰμάτιον ἱππῶ καὶ ἀνθρώπῳ, ὅτι ἔστιν ἰμάτιον λευκόν, αὐτὴ οὐ
μία καὶ ἁφάσις, οὐδὲ ἀπόφασις μία. οὐδὲν ἔτι διαφέρει ἑτέρῳ
τῷ εἰπεῖν, ὅτι ἐστὶν ἀνθρώπου ἱππῶς λευκός. ἑτέρῳ δὲ οὐδέ τις
διαφέρει τῷ εἰπεῖν, ἔστιν ἀνθρώπου λευκός, καὶ ἐστὶν ἱππῶς λευ-
κός. εἰ οὖν αὐταὶ πολλὰ σημεῖον σὶ καὶ εἰσι πολλὰ, δὴλον
ὅτι καὶ ἡ πρώτη, ἢ ἡ ἑτέρα ἢ οὐδὲν σημεῖον. οὐ γὰρ ἔστι τις
ἀνθρώπου, ἱππῶς. ὥστε οὐδὲν ταύταις ἀνάγκη τὴν μὲν ἀλη-
θεῖαν. τὴν δὲ, ψευθεῖν ἀπὸ φασιν εἶναι. Εἰ μὲν οὖν τῷ ὄν-
των καὶ γινομένων, ἀνάγκη τὴν κατὰ φασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν
ἀληθεῖν ἢ ψευθεῖν εἶναι. καὶ ἑπὶ μὲν τῷ κατὰ λόγον ὡς κατὰ λόγον
αἰετὶ, τὴν μὲν ἀληθεῖν, τὴν δὲ ψευθεῖν εἶναι. καὶ ἑπὶ τῷ κατὰ
κρίσιν ὡς αἰετὶ εἶρηται. ἑπὶ δὲ τῷ κατὰ λόγον μὴ κατὰ λόγον λε-
γόμενων. οὐκ ἀνάγκη. εἶρηται δὲ καὶ ποιεῖν τῶν. ἑπὶ δὲ τῷ
κατὰ κρίσιν καὶ μελλόντων, οὐχ ὁμοίως. εἰ γὰρ πάντα κα-
τάφασις ἢ ἀπόφασις ἢ ἀληθεῖς ἢ ψευθεῖς, καὶ ἅπαν ἀνάγκη
2 ἢ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ ὁ μὲν, φήσει ἔσθαι αἰετὶ.
ὁ δὲ, μὴ φήσει τὸ αὐτὸ ἑτέρῳ, δὴλον ὅτι ἀνάγκη ἀληθεῖν εἶναι
τὸν ἑτέρον αὐτῶν, εἰ πάντα κατὰ φασιν ἢ ἀπόφασιν ἀλη-
θεῖς ἢ ψευθεῖς. ἄμφω γὰρ οὐχ ὑπάρχει ἅμα ἑπὶ τῷ τοιού-
τῳ. εἰ γὰρ ἀληθεῖς εἰπεῖν ὅτι λευκόν, ἢ ὅτι οὐ λευκόν, ἀ-
νάγκη εἶναι λευκόν, ἢ οὐ λευκόν. καὶ εἰ ἔστι λευκόν ἢ μὴ λευ-
κόν, ἀληθεῖς ἢ φαῖναι ἢ ἀρφαῖναι. καὶ εἰ μὴ ὑπάρχει, ψευ-
3 θεῖται. καὶ εἰ ψευθεῖται, οὐκ ὑπάρχει. ὥστε ἀνάγκη αἰετὶ τὴν
κατὰ φασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν, ἀληθεῖν εἶναι ἢ ψευθεῖν. οὐδέ τις
ἀρᾷ. οὐτε ἔστιν, οὐτε γίνεσθαι, οὐτε ἀρᾷ τύχης. οὐδ' ὁπό-
τε ῥέτυχεν, οὐδὲ ἔσθαι ἢ οὐκ ἔσθαι, ἀλλ' ὅτι ἀνάγκης ἅπαν-
τά, καὶ οὐχ ὁπότε ῥέτυχεν. ἢ γὰρ ὁ φᾶς ἀληθεύσει, ἢ ὁ
ἀρφαῖς. ὁμοίως γὰρ ἀνέγινεν ἢ οὐκ ἐγίνετο. τὸ γὰρ ὁπό-
τε ῥέτυχεν, οὐδὲν μάλλον οὕτως, ἢ μὴ οὕτως ἔχει ἢ ἔξει. εἰ
δὲ εἰ ἔστι λευκόν νῦν, ἀληθεῖς ἢ εἰπεῖν πρὸ τῶν, ὅτι ἔσθαι
4 λευκόν. ὥστε αἰετὶ ἀληθεῖς ἢ εἰπεῖν ὁποῦ τῷ γινομένῳ,
ὅτι ἐστὶν ἢ ἔσθαι. εἰ δὲ αἰετὶ ἀληθεῖς ἢ εἰπεῖν, ὅτι ἐστὶν ἢ ἔσθαι,

οὐχ οἷόν τε ὅτι μὴ εἶναι οὐδὲ μὴ εἶσεσθαι. ὁ δὲ μὴ οἷόν τε μὴ
 γινέσθαι, ἀδύνατον μὴ γινέσθαι. ὁ δὲ ἀδύνατον μὴ γινέσθαι,
 ἀνίτη γινέσθαι. ἅπαντα οὖν τὰ ἐσόμενα ἀναγκαῖον γινέσθαι,
 ἔστιν ἄρα ὁ πότμος ἔτι τυχόν, ὅδε ἄρ' ἔτι τυχόν. εἰ γὰρ ἄρ' ἔτι
 τυχόν οὐκ ἔστι ἀνάγκη. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὡς οὐδὲ πότμον γὰρ ἀληθὲς,
 » καὶ γὰρ λέγειν. οἷον ὅτι οὐκ ἔστι, οὐκ ἔστι. πρῶτον
 » μὲν γὰρ οὐσης τῆς κατὰ φύσιν φύσεως, ἢ ἀποφασίς οὐκ ἀ-
 » ληθὲς. καὶ τῶν φύσεως φύσεως οὐσης, συμβαίνει τὴν κατὰ φύσιν
 μὴ ἀληθὲς εἶναι. καὶ περὶ τούτοις εἰ ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν, ὅτι λυ-
 κὸν ἄμα καὶ μέγα, διὰ ἁμφοῦ πάρεχεν. εἰ δὲ ὑπάρξει εἰς αὐ-
 ριον, ὑπάρξει εἰς αὐρῖον. εἰ δὲ μήτε ἔστι, μήτε μὴ ἔστι εἰς αὐ-
 ριον, οὐκ ἂν εἴη τὸ ὁπότ' ἔτι τυχόν, οἷον ναυμαχίαν. δεῖ γὰρ
 αὐτὴν γινέσθαι ναυμαχίαν μήτε μὴ γινέσθαι. τὰ μὲν δὲ
 συμβαίνοντα ἄρ' παρὰ φύσιν, καὶ τὰ αὐτὰ ἔτερα, εἰ ποδὶ πάσης
 κατὰ φύσιν καὶ ἀπὸ φύσεως, ἢ ὅτι τῆς κατὰ φύσιν λεγόμενης
 ὡς κατὰ φύσιν, ἢ ὅτι τῆς κατὰ φύσιν ἀνάγκη τῆς ἀντικειμένης,
 » εἶναι τὴν μὲν, ἀληθὲς. τὴν δὲ, ψευδὲς. μὴ δὲν δὲ ὁπότ' ἔτι τυ-
 » χόν εἶναι, ἐν τοῖς γινόμενοις, ἀλλὰ πάντα εἶναι καὶ γινέσθαι ἔτι
 » ἀνάγκη, ὥστε οὐκ ἔστι βουλεύεσθαι δεῖοι ἂν, οὐκ ἔστι πρᾶγμα τεύ-
 » σθαι. ὥς ἐάν μὲν τοῖς, ποιήσωμεν, ἔστι τοῖς. ἐάν δὲ μὴ τοῖς,
 » οὐκ ἔστι τοῖς. ἔστιν γὰρ κωλύει καὶ εἰς μνῆσιν ἔτι τοῖς τὸν μὲν,
 φανῆαι ὅτι εἶσεσθαι. τὸν δὲ, μὴ φανῆαι, ὥστε ἔτι ἀνάγκη εἶσε-
 σθαι, ὁ πότμος ἦν αὐτῶν ἀληθὲς εἰπεῖν τότ'. Ἀλλὰ μὴν οὐ
 ὅτι διαφέρει, εἰ λυθὲς εἶπον τὴν ἀντίφασιν ἢ μὴ εἶπον. δὴλον
 » γὰρ, ὅτι ἔτι εἶναι τὰ πρᾶγματα, καὶ μὴ ὁ μὲν κατὰ φύσιν π,
 ὁ δὲ ἀπὸ φύσεως. οὐδὲ γὰρ δὴ τὸ κατὰ φύσιν εἶναι ἢ ἀπὸ φύσεως,
 ἔστι ἢ οὐκ ἔστι, οὐδὲ εἰς μνῆσιν ἔτι τοῖς μάλλον, ἢ ἐν ὁπωσούν
 χρόνῳ. ὥστε εἰ ἂν ἅπαντι τῷ χρόνῳ ἔτι εἶχεν, ὥστε εἶπε-
 » ρον ἀληθὲς εἶναι, ἀναγκαῖον ὡς ὅτι γινέσθαι. καὶ ἔτι εἶπον
 » γινόμενων ἂν οὕτως εἶχεν, ὥστε ἔτι ἀνάγκη γινέσθαι. εἰτε γὰρ
 ἀληθὲς εἶπεν ὅτι ἔστι, οὐχ οἷόν τε μὴ γινέσθαι. καὶ ἔτι
 γινόμενον, ἀληθὲς ὡς εἶπεν ἂν, ὅτι ἔστι. εἰ δὲ τῶν, ἀδύνα- 4

τα. ὁραμεν γὰρ, ὅτι ἐστὶ ἀρχὴ τῆς ἐσομένης, καὶ ἀπὸ τῆς βου-
 λούμεναι, καὶ ἀπὸ τῆς περὶ αὐτῆς. καὶ ὅτι ὅλως ὅστις ἐστὶν μὴ
 αἰετὸν ὄντος, τὸ δυνάτον εἶναι καὶ μὴ εἶναι ὁμοίως, ἐν οἷς ἄμ-
 φωτὸν ἔχει καὶ εἶναι καὶ τὸ μὴ εἶναι. ὥστε καὶ διηγεῖται
 καὶ τὸ μὴ γινέσθαι, καὶ πολλὰ ἡμῖν δὴ λὰ ὅστις οὕτως ἔχοντα.
 οἷον ὅτι τυτὶ εἰ μάλιστα δυνάτον ὅτι διατμηθῆναι, καὶ οὐ δια-
 τμηθῆσθαι, ἀλλ' ἐμπροσθεν καὶ ὅτι διατμηθῆσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ
 τὸ μὴ διατμηθῆναι, δυνάτον. οὐ γὰρ αὐτὸν πᾶν το, ἐμπρο-
 σθεν καὶ ὅτι διατμηθῆναι αὐτό. εἴγε μὴ δυνάτον ἰδὲ, τὸ μὴ διατμη-
 θῆναι. ὥστε καὶ ὅτι τῆς ἄλλων γινέσθαι, ὅσα καὶ ὅτι δυνά-
 μιν λέγονται τῶν τοιαύτων. φανερὸν ἀρὰ, ὅτι οὐχ' ἅπαντα
 ὅτι ἀνάγκης, οὐτ' ἐστὶν ὅτι γινέσθαι. ἀλλὰ τὰ μὲν, ὅτι τὰ ῥέτυ-
 καὶ οὐδὲν μᾶλλον ἢ καὶ φασὶς ἢ ἀπὸ φασὶς ἰδὲ ἀληθῆς ἢ
 ψευδῆς. τὰ δὲ, μᾶλλον μὲν, καὶ ὡς ὅτι τὸ πολὺν δάττορα.
 οὐ μὲν ἀλλ' ἐνδέχεται γινέσθαι καὶ δάττορα, δάττορα δὲ μὴ.
 2 τὸ μὲν ὅτι εἶναι ὅτι ὅταν ἢ, καὶ τὸ μὴ ὅτι μὴ εἶναι, ὅταν μὴ ἢ,
 ἀνάγκη. οὐ μὲν τοι ὅτι τὸ ὅτι ἅπαν ἀνάγκη εἶναι, οὐτ' ἐστὶν τὸ μὴ ὅτι,
 ἀνάγκη μὴ εἶναι. ὅτι γὰρ ταυτὸν ὅτι τὸ ὅτι ἅπαν εἶναι ὅτι ἀνάγκης,
 ὅτι ὅτι, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ εἶναι ὅτι ἀνάγκης. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τὸ μὴ
 ὄντος, καὶ ὅτι τῆς ἀντιφάσεως δὲ ὅτι αὐτοῦ λόγος. εἶναι μὲν ἢ μὴ
 εἶναι ἅπαν, ἀνάγκη, καὶ ἐστὶ δάττορα ἢ μὴ. οὐ μὲν τοι γὰρ δαλόν-
 τα εἰπεῖν δάττορα ἀνάγκη. λίαν δὲ οἷον ἀνάγκη μὲν ἐστὶ δάττορα
 ταυμάσιον αὐτοῦ, ἢ μὴ ἐστὶ δάττορα. ὅτι μὲν τοι γινέσθαι γὰρ αὐτοῦ
 3 ταυμάσιον ἀνάγκη, ὅτι μὴ γινέσθαι. γινέσθαι μὲν τοι ἢ μὴ γὰρ
 νείσθαι ἀνάγκη. ὥστε εἰπεῖν ὁμοίως οἱ λόγοι ἀληθεῖς, ὥστε
 τὰ περὶ αὐτὰ, δὴ λον ὅτι ὅσα ὅτι ἔχει, ὥστε ὅτι τὰ ῥέτυ-
 4 κα, καὶ τὰ ναι τὰ ἐπιδέχεται, ἀνάγκη ὁμοίως ἔχει καὶ τὸ
 ἀντίφασιν. ὅτι συμβαίνει ὅτι τῆς μὴ αἰετὸν, ἢ μὴ αἰετὸν
 εἶσι. ὅτι τὸν γὰρ ἀνάγκη μὲν δάττορα μῆρον τῆς ἀντιφάσεως
 ἀληθεῖς εἶναι ἢ ψευδῆς, ὅτι μὲν τοι τὸ δὲ ἢ τὸ δὲ, ἀλλ' ὅτι τὰ ῥέτυ-
 κα, καὶ μᾶλλον μὲν ἀληθῆς τὸν ἐπιδέχεται, οὐ μὲν τοι ἢ δὲ ἀληθῆς
 4 ἢ ψευδῆς. ὥστε δὴ λον, ὅτι ὅτι ἀνάγκη πᾶσης καὶ φάσεως καὶ

καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι

καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι

καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι

καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι

καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι

καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι
 καὶ ὅτι ὅτι

ἀρεφάως τῆς ἀντικειμένης, πῶς μὲν, ἀληθῆ. πῶς δὲ, ψευδῆ
 εἶναι. οὐ γὰρ ὥστερ' ἐπὶ τῆς ὄντων, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς μὴ ὄν-
 των μὲν, δυνατῶν ὅτι εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀλλ' ὥστερ' εἰρηται. ἐπεὶ δὲ ὅτι
 πικρὰ πινος ἢ καλὰ φασις σημαίνουσα, ὥστε δὲ ὅτι ἢ ὄνομα
 ἢ τὸ αἰώνιον, ἐν δὲ δι' εἶναι καὶ καθ' ἑνὸς ἐν τῇ καλὰ φάσει.
 ἐδὲ ὄνομα εἰρηται καὶ ἐαῖνον. περὶ τὸν (ἐ γὰρ οὐκ αἰ-
 θρωπος, ὄνομα μὲν οὐ λέγω, ἀλλ' ἀόριστον ὄνομα. ἐν γὰρ πῶς
 σημαίνει ἐαῖνον ὄνομα. ὥστερ' καὶ οὐκ ὑπαινέει οὐ ῥῆμα,
 » ἀλλ' ἀόριστον ῥῆμα) ἔσαι ἀρὰ πᾶσι καλὰ φασις καὶ ἀπόφασις
 » ἢ ὅτι ὀνόματος καὶ ῥήματος, ἢ ὅτι ἀόριστον ὀνόματος καὶ ῥήματος.
 » αἰὲν δὲ ῥήματος οὐδὲ μία καλὰ φασις ἐδὲ ἀπόφασις. ἐ γὰρ,
 εἶναι, ἢ ἔστι, ἢ γίνεσθαι, ἢ ὅσα ἄλλα τριακοντα ῥήματα ἐκ τῆς
 κειμένης ὅτι. περὶ σημαίνει γὰρ χρόνον. ὥστε πρῶτον ἔσαι καλὰ
 φασις καὶ ἀπόφασις, ἐδὲ αἰθρωπος, οὐκ εἶναι αἰθρωπος. εἴτα
 εἶναι οὐκ αἰθρῶς, οὐκ εἶναι οὐκ αἰθρωπος. πάλιν εἶναι πᾶς αἰθρῶς, οὐκ
 εἶναι πᾶς αἰθρωπος. εἶναι πᾶς οὐκ αἰθρωπος, οὐκ εἶναι πᾶς αἰθρῶς
 αἰθρωπος. καὶ ὅτι τῆς ἐκ τῶν χρόνων, ὁ αἰθρῶς λόγος ὅτις.

Τμήμα ἔκτον.

Ὅταν δὲ ἐστὶν ἔστιν περὶ κατηγορηται, ἢ δὴ διχῶς λέγονται
 αἰ αἰτιότητες. λέγω δὲ, ὅτι εἶναι δίκαιος αἰθρωπος. ἐστὶν ἔκτον
 φημι συνεῖσθαι ὄνομα ἢ ῥῆμα ἐν τῇ καλὰ φάσει. ὥστε διὰ
 ὥστε τέτταρα ἔσαι τῶν. ὡς πᾶς μὲν δύο, περὶ πῶς καλὰ φα-
 σιν καὶ ἀπόφασιν ἔχει καλὰ τὸ ζοιζῶν, ὥς αἰ σδρήσεις. πᾶς δὲ
 δύο, δ. λέγω δι' ὅτι ἐστὶν, ἢ τῶ δικαίῳ περὶ σκείσθαι, ἢ τῶ οὐ δι-
 καίῳ. ὥστε καὶ ἀπόφασις. τέτταρα ἐν ἔσαι. νοῦ μὲν δὲ ἐλθῶ
 μένον ἐκ τῆς ἀποχερξομένης. εἶναι δίκαιος αἰθρωπος. τῶν
 ἀπόφασις, οὐκ εἶναι δίκαιος αἰθρωπος. εἶναι οὐ δίκαιος αἰθρω-
 πος. τῶν ἀπόφασις, ἐκ εἶναι οὐ δίκαιος αἰθρωπος. τὸ γὰρ
 εἶναι ἐν ταῦτα καὶ ἐστὶν οὐκ εἶναι, τῶ δικαίῳ καὶ τῶ οὐ δικαίῳ περ-
 σκείσθαι. τῶν μὲν οὖν, ὥστε ἐν τοῖς ἀναλιπνοῖς εἰρηται,
 οὕτω τέταται. ὁ μῆκος δὲ ἔξδ, καὶ κατὰ τὸν τῶ ὄνοματος ἢ
 ἢ καλὰ φασις. οἷον πᾶς ὅτιν αἰθρωπος δίκαιος. ἀπόφασις 4

τούτου, οὐ πᾶς ἔστιν ἄνθρωπος δίκαιος. πᾶς ἔστιν ἄνθρωπος οὐ
δίκαιος. οὐ πᾶς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ δίκαιος. πᾶς ἔχει ὁμοίως
ταῖς κατὰ διάμετρον ἀντιθέταις συναληθεύειν, ἀντιθέτως ἢ περὶ.

Περὶ τῆς ἰσχυροῦς ἀποκρίσεως περὶ τὰς ἀντιθέταις.

Αὗται μὲν οὖν δύο ἀντικείμεναι ἀλλήλαις, ἀλλὰ δὲ δύο
πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὡς ἀποκρίμενον τι πρὸς τὸν θεόν. οἷον ἔστι δὲ
δικαιος οὐκ ἄνθρωπος, ἔστι δὲ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος. ἔστιν οὐ δὲ
δικαιος οὐκ ἄνθρωπος, οὐκ ἔστιν οὐ δίκαιος ἔκ ἄνθρωπος. πᾶσις
δὲ τούτων ἐκ εἰσὶν ἀντιθέσεις. αὗται δὲ χωρὶς ἐκείνων, αὐτὰι
καθ' αὐτὰς εἰσὶν ὡς οὐνόματι τῷ οὐκ ἄνθρωπος πρὸς τὸν θεόν
ναι. ἐφ' ὧν δὲ ἔστι μὴ ἀρμόζει, οἷον τῷ ὑγιαίνοντι καὶ βαδίζοντι
ξεν, τῷ τούτων δὲ αὐτὸ ποιεῖ οὕτως πειθέμενον, ὡς αὐτὸ εἰς
πρὸς τὸν θεόν. οἷον, ὑγιαίνει πᾶς ἄνθρωπος. οὐκ ὑγιαίνει πᾶς ἄν-
θρωπος. ὑγιαίνει πᾶς οὐκ ἄνθρωπος. οὐκ ὑγιαίνει πᾶς οὐκ ἄν-
θρωπος. ὁ γὰρ ἔστι οὐ πᾶς ἄνθρωπος λεκτόν, ἀλλὰ οὐ πᾶς
ἀπόφασις ὅτι ἀνὴρ πρὸς τὸν θεόν. ὁ γὰρ πᾶς ὁ κατὰ τὸν θεόν
ναι, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὸν θεόν. ὁ γὰρ πᾶς ὁ κατὰ τὸν θεόν. οὐκ ὑγιαίνει
ἀνὴρ. ὑγιαίνει ἔκ ἀνδρός, ὁ γὰρ ὑγιαίνει ἔκ ἀνδρός. τῷ τῷ
διαφορεῖ, ὅτι μὴ κατὰ τὸν θεόν. ὡς περὶ πᾶς ἡ μὴ μὴ, ὁ δὲν ἄλλο
πρὸς τὸν θεόν, ὁ γὰρ κατὰ τὸν θεόν ὅτι οὐνόματι ἡ κατὰ τὸν θεόν ἡ ἀπό-
φασιν. τὰ δὲ ἄλλα πᾶς αὐτὰ δὲ πρὸς τὸν θεόν. ἐπεὶ δὲ ἐναντία
ἀπόφασίς ἔστι, τῇ ἅπῃ ἡ ζῶν δίκαιον, ἡ σημαίνουσα ὅτι ὁ δὲν
ἔστι ζῶν δίκαιον, αὗται μὲν φανερὸν ὅτι ὁ δὲ ποτε ἔστιν ἄλη-
θεὶς ἄμα, οὐτὲ τῷ αὐτῷ. αἱ δὲ ἀντικείμεναι ταῖς αἰσ, εἰσὶν ὡς
ἡ τε. οἷον, ὁ πᾶν ἔστι ζῶν δίκαιον, καὶ ἔστι πᾶν δίκαιον. ἀκού-
θῃσι ὅτι αὐτῇ τῇ μὲν, πᾶς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ δίκαιος, ἡ ὁ δὲ ἔστιν ἄνθρωπος
δίκαιος. τῇ ὅτι ἔστιν ὁ πᾶς ἄνθρωπος ὁ δίκαιος, ἡ ἀντικείμενη ὅτι ἔστι πᾶς
ἄνθρωπος δίκαιος, ἀντίκεινται γὰρ τῇ ἰνὰ. φανερὸν ὅτι, καὶ ὅτι τῷ κατὰ τὸν
σα εἰ ἄληθές ὁρῶ τῇ μὲν ἄρρητον, ὅτι καὶ κατὰ τὸν θεόν ἄληθές
οἷον ἄρρητον Σωκράτης σοφός, ὁ. Σωκράτης ἄρρητος ὁ σοφός. ὅτι
τῷ κατὰ τὸν θεόν, ὁ κατὰ τὸν θεόν ὁμοίως λεγομένη, ἄληθές ὅτι ἡ ἀπόφα-
σις. οἷον ἄρρητος πᾶς ἄνθρωπος σοφός, ὁ. πᾶς ἄρρητος ἄνθρωπος ὁ σοφός. τῷ ὅτι

καὶ συμβεβηκός. ἐπὶ οὐδ' ὅσα ὑπάρχει ἐν τῷ ἐτέρῳ. διὸ οὐ
 τε δ' ἄλλοι πολλὰ κινεῖ, ὅτε ὁ ἄνθρωπος, ἀνθρώπου ζῶν ὅτι
 ἢ δ' ἄλλοι. ἐν ὑπάρχει γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ δ' ἄλλοι καὶ ζῶν.
 ἀληθεὶς δὲ ὅτιν ἐπεὶ καὶ τῷ πινός καὶ ἀπλῶς, οἷον τὸν πινά
 ἀνθρώπου, ἀνθρώπων. ἢ τὸν πινά ἄλλοι ἀνθρώπων, ἀνθρώπων
 ἄλλοι. οὐκ αἰεὶ δὲ, ἀλλ' ὅταν μὲν ἐν ᾧ περικυμνῶ τῷ ἀντι-
 κειμένων τι ἐν ὑπάρχει, ὅτε ἐπὶ ἀντίφασιν, οὐκ ἀληθεὶς ἀλλὰ
 ψευδὴς. οἷον τὸν τε θανάτου ἀνθρώπων, ἀνθρώπων ἐπεὶ. ὅταν ὅ
 μὴ ἐν ὑπάρχει, ἀληθεὶς. ἢ ὅταν μὲν ἐν ὑπάρχει, αἰεὶ ἐκ ἀληθεὶς.
 ὅταν δὲ μὴ ἐν ὑπάρχει, οὐκ αἰεὶ ἀληθεὶς. ὡς περὶ ὁμηροῦς ὅτι π.
 ποιητής. ἀρὰ ὅτι καὶ ἐστὶν ἢ οὐ, καὶ συμβεβηκός γὰρ κατηγορή-
 ται δ' ἐστὶ, τῷ ὁμηροῦ. ὅτι γὰρ ποιητής ὅτιν, ἀλλ' οὐ καὶ αὐτὸ κα-
 τηγορεῖται καὶ τῷ ὁμήρῳ δ' ἐστὶν. ὡς ἐν ὅσοις κατηγορίαις,
 μήτε ἐκ ἀντιόφας ὅτι, ἐκ ἀντιόφας ἀντιόφας ὀνομάτων λέγωνται, καὶ
 καὶ αὐτὰ κατηγορεῖται, καὶ μὴ καὶ συμβεβηκός, τῷ ὅτιν δ'
 πὶ καὶ ἀπλῶς, ἀληθεὶς ἐστὶ ἐπεὶ. δὲ μὴ ὅτι δόξα δὲ, οὐκ
 ἀληθεὶς ἐπεὶ ὅτι. δόξα γὰρ αὐτοῦ ὅτιν, οὐχ ὅτι ὅτιν, ἀλλ' ὅτι
 οὐκ ἐστὶν.

Τμήμα τέταρτον.

Τὸ δ' ὅτι διωρισιμῶν, σκεπτικόν ὅπως ἐχρῶσιν αἱ ἀρχαίσεις
 καὶ καὶ ἀρχαίσεις περὶ ἀλήθειας, αἱ τῷ δ' ἀντιόφας καὶ μὴ δ' ἀντιόφας,
 καὶ ἐκ ἀντιόφας καὶ μὴ ἐκ ἀντιόφας, καὶ περὶ τῷ ἀντιόφας καὶ
 ἀντιόφας. ἐστὶ γὰρ ἀρχαίσεις πινός. ἐστὶ γὰρ τῷ ἀντιόφας
 αὐτὰ ἀλήθειας ἀντιόφας αἱ ἀντιόφας, ὅσοι καὶ τῷ καὶ
 μὴ τῷ ἀντιόφας. οἷον τῷ ἀντιόφας ἀντιόφας, δὲ μὴ τῷ ἀντιόφας, οὐ δ'
 τῷ ἀντιόφας. καὶ τῷ ἀντιόφας ἀντιόφας, δὲ μὴ τῷ ἀντιόφας ἀντιόφας, ἀλλ' ὅ
 τῷ ἀντιόφας ἀντιόφας, ἐστὶ γὰρ καὶ παντὸς ἢ καὶ ἀντιόφας
 ἢ ἢ ἀντιόφας, δὲ ἐκ ἀντιόφας ἀληθεὶς ἐπεὶ μὴ ἀντιόφας ἀντιόφας
 πινὸς ἐστὶ δὲ ὅτι οὐτως, καὶ ὅσοις δὲ ἐστὶ μὴ περὶ ἀντιόφας, δὲ αὐτὸ
 πινὸς ἐστὶ ἀντιόφας ἀντιόφας. οἷον τῷ ἀντιόφας ἀντιόφας, οὐ τὸ
 ἀντιόφας οὐκ ἀντιόφας ἀντιόφας ἐστὶ, ἀλλὰ δὲ οὐ ἀντιόφας ἀντιόφας. οὐ-
 δὲ γὰρ ἀντιόφας ἐπεὶ ἀντιόφας ἀντιόφας, ἢ ἀντιόφας ἀντιόφας.
 ὡς τε ἐστὶ οὐτως πανταχοῦ, καὶ τῷ ἀντιόφας ἐστὶ ἀντιόφας ἐστὶ, 4
 οὐ δὲ ἀντιόφας μὴ ἐστὶ, ἀλλὰ δὲ μὴ ἀντιόφας ἐστὶ. δοκεῖ ὅτι αὐτὸ

- δύνασθαι καὶ ἔχει καὶ μὴ εἶναι. πᾶν γὰρ ἔστι δυνατὸν τὸ μέγεθος ἢ βα-
 δίζειν, καὶ μὴ τὸ μέγεθος καὶ μὴ βαδίζειν δυνατὸν. λόγος ὃς ὅτι
 ἅπαντες οὕτω δυνατὸν, οὐ καὶ εἰς ὅσον, ὥστε ὑπάρξει αὐτῷ καὶ
 ἢ ἀπόφασις. δύνασθαι γὰρ καὶ μὴ βαδίζειν ἔστι βαδιστὴν, καὶ μὴ
 » ὁρᾶσθαι ἔστι ὁρᾶν. ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον καὶ τὸ αὐτὸ ἀληθὲς
 » εἶναι τὸ ἀντιφθέγγον φάσεις καὶ ἀρφάσεις. οὐ καὶ ἄρα τὸ δυ-
 νατὸν εἶναι ἀπόφασις ὅτι, ἔστι δυνατὸν μὴ εἶναι. συμβαίνει γὰρ ἐκ
 I τῶν ὅτι καὶ αὐτὸ φαῖναι καὶ ἀρφάσαι ἅμα καὶ τὸ αὐτὸ, ἢ
 μὴ, καὶ τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὰ περὶ θέμενα, γίνεσθαι φάσεις
 καὶ ἀρφάσεις. εἰ γὰρ ἐκεῖνο ἀδύνατον, τὸ αὐτὸ εἶναι αἰρετόν. εἰς
 ἄρα ἀπόφασις τὸ δυνατὸν εἶναι, ἔστι μὴ δυνατὸν εἶναι, ἀλλ' οὐ ἔ-
 δυνατὸν μὴ εἶναι. ὁ δ' αὖτὸς λόγος καὶ περὶ τὸ ἐνδεχόμενον
 εἶναι, καὶ γὰρ τὸ αὐτὸ ἀπόφασις ἔστι μὴ ἐνδεχόμενον ἔστι. καὶ ὅτι
 ἄλλων δὲ ὁμοιοῦτως, ὅτι ἀδύνατον καὶ ἀναγκαῖον. γίνε-
 γὰρ ὡς περὶ ἐπ' ἐκείνων ἔστι, καὶ μὴ εἶναι περὶ φάσεις, τὰ δ' ἄπο
 2 κείμενα περὶ γένητα, ἔστι μὴ λείπονται, ἔστι ἀνθρώπος, οὕτως ἐν-
 ταῦθα. ἔστι μὴ εἶναι καὶ μὴ ἔστι, ὡς ἄπο κείμενον γίνεσθαι, ἔστι δύνά-
 σθαι, καὶ ἐνδεχόμενα περὶ φάσεις, διορίζουσι ὡς περὶ ἐκείνων
 ἔστι καὶ ἔστι μὴ εἶναι, ἔστι ἀληθὲς καὶ ἔστι ψεῦδος. ὁμοίως αὖτα ὅτι
 τὸ ἔστι δυνατὸν, καὶ εἶναι μὴ δυνατὸν. τὸ δὲ δυνατὸν μὴ ἔστι ἀπό-
 φασις, οὐ ἔστι οὐ δυνατὸν ἔστι. ἀλλὰ ἔστι οὐ δυνατὸν μὴ ἔστι. καὶ τὸ δύνα-
 τὸν ἔστι, οὐ ἔστι δυνατὸν μὴ εἶναι, ἀλλὰ ἔστι μὴ δυνατὸν εἶναι. διὸ καὶ ἀνα-
 λυνθεὶν ἀνδρείου ἀλλήλους αἰ τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν μὴ
 3 ἔστι. ἔστι γὰρ αὐτὸ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι. οὐ γὰρ ἀντιφάσεις ἀλλή-
 λων αἰτιαῖται, ἔστι δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν μὴ εἶναι. ἀλλὰ ἔ-
 δυνατὸν εἶναι, καὶ μὴ δυνατὸν εἶναι, οὐδέ ποτε ὅτι τὸ αὐτὸ
 ἅμα ἀληθεύοντα. ἀντίκεινται γὰρ. οὐδέ γε ἔστι δυνατὸν μὴ εἶ-
 ναι, καὶ οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι, οὐδέ ποτε ἅμα ὅτι τὸ αὐτὸ ἀλη-
 θεύοντα. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι ἀπόφασις, οὐ τὸ
 ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, ἀλλὰ ἔστι μὴ ἀναγκαῖον εἶναι. τὸ δὲ ἀναγ-
 καῖον μὴ εἶναι, ἔστι μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. καὶ τὸ ἀδύνατον εἶναι,
 4 ἔστι ἀδύνατον μὴ εἶναι, ἀλλὰ ἔστι μὴ ἀδύνατον ἔστι. τὸ δὲ ἀδύνατον

μὴ εἶναι, τὸ οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι. καὶ καὶ τοῦτο δὲ ὡς αὖτε εἴ-
 ρηται, τὸ μὲν εἶναι καὶ μὴ εἶναι, διὰ πιδέναι ὡς τὰ ὑποκειμε-
 να. καὶ ἡ φάσις δὲ καὶ ἀπόφασις τῶν ποιούντων, πρὸς τὸ εἶ-
 ναι καὶ μὴ εἶναι σωτάπειν. καὶ τῶν αὖτε οἷον αὖτε εἶναι καὶ ἀν-
 ὑκειμένους φάσεις καὶ ἀφάσεις. δυνάτον, οὐ δυνάτον. ἐν-
 δεχόμενον, οὐκ ἐνδεχόμενον, ἀδύνατον, οὐκ ἀδύνατον. ἀναγ-
 καῖον, οὐκ ἀναγκαῖον. ἀληθές, οὐκ ἀληθές. καὶ αἱ ἀπολογισ-
 σεις δὲ καὶ λόγον γίνονται οὕτω περὶ μένους. τῷ μὲν γὰρ δυ-
 νατῷ εἶναι, ἀπολογιστὶ τὸ ἐνδεχόμενον εἶναι. καὶ ὅτι ἐκείνῳ
 ἀντιτρέφει. καὶ τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι, καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον
 εἶναι. τῷ δὲ δυνάτῳ μὴ εἶναι, καὶ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι, τὸ μὴ
 ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, καὶ οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι. τῷ δὲ μὴ δυνά-
 τῳ εἶναι, καὶ μὴ ἐνδεχόμενον εἶναι, τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, καὶ τὸ
 ἀδύνατον εἶναι. τῷ δὲ μὴ δυνάτῳ μὴ εἶναι καὶ οὐκ ἐνδεχόμενον
 μὴ εἶναι, τὸ ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι. θεωρεῖ-
 δω δὲ ἐκ τῆς ὑπογραφῆς τὸ λεγόμενον. δυνάτον εἶναι, ἐνδε-
 χόμενον εἶναι. οὐκ ἀδύνατον εἶναι, οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι. δυνάτον
 μὴ εἶναι, ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι. οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι, οὐκ ἀναγ-
 καῖον μὴ εἶναι. οὐ δυνάτον εἶναι, οὐκ ἐνδεχόμενον εἶναι. ἀδύνα-
 τον εἶναι, ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. οὐ δυνάτον μὴ εἶναι, οὐκ ἐνδεχό-
 μενον μὴ εἶναι. ἀδύνατον μὴ εἶναι, ἀναγκαῖον εἶναι. τὸ μὲν δὲ ἀδύ-
 νατον καὶ οὐκ ἀδύνατον, τῷ ἐνδεχόμενον καὶ δυνάτῳ καὶ μὴ
 ἐνδεχόμενον καὶ οὐ δυνάτῳ ἀπολογιστὶ μὲν ἀντιφατικῶς,
 ἀντιπραγματικῶς δὲ. τῷ μὲν γὰρ δυνάτῳ εἶναι, ἢ ἀπόφασις τῆς
 ἀδυνατου ἀπολογιστὶ, ἢ οὐκ ἀδύνατον εἶναι. τῇ δὲ ἀφάσει,
 ἢ καὶ φάσις. τῷ γὰρ δὲ δυνάτῳ εἶναι, τὸ ἀδύνατον εἶναι. καὶ
 φάσις γὰρ τὸ ἀδύνατον εἶναι. τὸ δὲ οὐκ ἀδύνατον εἶναι ἀπόφα-
 σις. τὸ δὲ ἀναγκαῖον, πῶς ἔχει, ὅτι πῶς. φανερὸν δὲ, ὅτι οὐχ
 οὕτως ἔχει, ἀλλ' αἱ ἐναντίαι ἔπνται. αἱ δὲ ἀντιφάσεις χωρεῖς.
 οὐ γὰρ ὅτι ἀπόφασις τῆς ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, τὸ οὐκ ἀναγκαῖον
 εἶναι. ἐνδεχόμενον γὰρ ἀληθεύειν αὖτε αὖτε ἀφ' ὅτου αὖτε
 τὸ γὰρ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι. αἱ πον δὲ τῆς μὴ

- ἀνολουθεῖν τὸ ἀναγκαῖον ὁμοίως ταῖς ἐπιδόαις, ὅτι ἐναντίας
τὸ ἀδύνατον τῷ ἀναγκαίῳ ἀρδίδοται, τὸ αὐτὸ δυνάμενον. ὁ
γὰρ ἀδύνατον εἶναι, ὅσοι ἀναγκαῖον οὐκ εἶναι, ἀλλὰ μὴ εἶναι. ὁ
δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι, ὅσοι ἀναγκαῖον εἶναι. ὥστε· εἰ ἐκεῖνα ὁμοίως
ἀνολουθεῖ τῷ δυνατῷ καὶ μὴ, ταῦτα ὡς ἐναντίας. ἐπειδὴ οὐ
σημαίνει γὰρ, πάντων τότε ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἀδύνατον, ἀλλ' ὡς
πρὸς εἶρηται ἀντιφάσεις. ἢ ἀδύνατον οὕτως κείδαι ταῖς
1 τῶ ἀναγκαῖον ἀντιφάσεις. τῷ μὲν γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι, δυνατὸν
εἶναι. εἰ γὰρ μὴ, ἢ ἀπόφασις ἀνολουθεῖται. ἀνάγκη γὰρ ἢ φαῖναι
ἢ ἀρφαῖναι, ὥστ' εἰ μὴ δυνατὸν εἶναι, ἀδύνατον εἶναι. ἀδύνα-
τον ἄρ' αὖ εἶναι, τὸ ἀναγκαῖον εἶναι ὅπου ἄτοπον. ἀλλὰ μὴν τῷ γε
δυνατῷ εἶναι, ἀνολουθεῖ τὸ οὐκ ἀδύνατον εἶναι. ἐν τῷ δὲ, εἰ μὴ
ἀναγκαῖον εἶναι. ὥστε συμβαίνει, εἰ ἀναγκαῖον εἶναι, μὴ ἀναγκαῖον
εἶναι, ὅπου ἄτοπον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι ἀνολου-
θεῖ τῷ δυνατῷ εἶναι, οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. ὅ μὲν γὰρ ἄμ-
2 φω εἰδέχεται συμβαίνει. ἐν τῷ δὲ ὁπότ' ἴδον ἀν' ἀληθείᾳ ἢ
οὐκ ἐπίσταται ἐκεῖνα ἀληθῆ. ἅμα γὰρ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι.
εἰ δ' ἀναγκαῖον εἶναι ἢ μὴ εἶναι, οὐκ ἐστὶ δυνατὸν ἄμφω. λέγειται
τοίνυν τὸ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι ἀνολουθεῖν, τῷ δυνατῷ εἶναι.
ὅσοι γὰρ ἀληθεῖς καὶ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι. καὶ γὰρ αὐτῇ
γίνεται ἀντιφάσις τῇ ἐπομένῃ τῷ, εἰ δυνατὸν εἶναι. ἐκείνῳ γὰρ
ἀνολουθεῖ τὸ ἀδύνατον εἶναι καὶ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. οὐ ἀπόφα-
σις, τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. ἀνολουθεῖται ἄρ' αὖ αὐταὶ αἱ
3 ἀντιφάσεις κατὰ τὸν εἰρημνιον τρόπον. καὶ οὐδὲν ἀδύνατον συμ-
βαίνει πειρμένων οὕτως. ἀρρήσκει δ' ἀντίπρ, εἰ τῷ ἀναγκαῖον
εἶναι, τὸ δυνατὸν εἶναι ἐπεῖται. εἰ γὰρ μὴ ἐπεῖται, ἢ ἀντιφάσις ἀνολου-
θεῖται, τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. εἰ καὶ μή τις ταῦτα φησὶν εἶναι
ἀντιφάσιν, ἀνάγκη λέγειν εἰ δυνατὸν μὴ εἶναι. ἀπὸ ἄμφω φαν-
δῆ κατὰ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι. ἀλλὰ μὲν πάλιν τὸ αὐτὸ δοκεῖ εἶναι
δυνατὸν τέμνειν καὶ μὴ τέμνειν, καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ὥστε
ἐστὶ εἰ ἀναγκαῖον εἶναι, εἰ δὲ γινώσκον μὴ εἶναι. ὅσοι δὲ φανερὸς.
4 φανερὸν δὲ, ὅτι οὐ πᾶν εἰ δυνατὸν ἢ εἶναι ἢ βαδίζειν, καὶ τὰ ἀν-

ὑπείκμενα δύνανται, ἀλλ' ἐστὶν ἐφ' ὧν ἔκ ἀληθείας. πρῶτον μὲν,
 ὅτι τῆς μὴ κατὰ λόγον δυνάμεως, οἷς τὸ πῦρ θερμαντικὸν καὶ
 » ἔχει δυνάμιν ἀλόγον. αἱ μὲν οὖν μετὰ λόγον δυνάμεις, αἱ αὖ
 » ται παθόντων καὶ τῆς ἐναντίας. αἱ δ' ἀλόγοι, οὐκ ἔστιν. ἀλλ'
 ὥσπερ εἴρηται, τὸ πῦρ οὐ δύναται θερμάνειν καὶ μὴ. οὐδ' ὅ-
 » σα ἄλλα ἐνδρῆται. ἐνία μὲν τοὶ δύνανται καὶ τῆς κατὰ τῆς
 ἀλόγου δυνάμεις ἅμα τὰ ἀνυπείκμενα δεξασθαι. ἀλλὰ τῶν
 » μὲν τούτων ἔστιν εἴρηται, ὅτι οὐκ ἔστι δυνάμεις τῆς ἀντικει-
 » μένων ὅτι δυνάμεις. οὐδ' ὅτι λέγονται κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος. ἐνία
 » δὲ δυνάμεις ὁμώνυμοί εἰσιν. τὸ γὰρ δυνάμεν, οὐκ ἄλλως λέ-
 γεται. ἀλλὰ τὸ μὲν, ὅτι ἀληθὲς ὡς ἐνδρῆται ὅν, οἷον δυνάμεν
 βαδίζειν, ὅτι βαδίζει, καὶ ὅλως δυνάμεν εἶναι, ὅτι ἡδὴ ὅτι κα-
 » τὰ ἐνδρῆται, ὅτι λέγεται εἶναι δυνάμεν. τὸ δὲ, ὅτι ἐνδρῆ-
 σαι αὐτὸν, οἷον ὅτι δυνάμεν εἶναι βαδίζειν, ὅτι βαδίσαι αὐτὸν. καὶ
 αὐτὴ μὲν κατὰ τῆς κινήσεως μόνον ὅτι δυνάμεις, ἐκείνη δὲ καὶ
 κατὰ τῆς ἀκινήσεως. ἀμφω δὲ ἀληθὲς ὅτι εἰπεῖν τὸ δυνάμεν βα-
 » δίζειν ἢ εἶναι καὶ τὸ βαδίζειν ἢ εἶναι, καὶ ἐνδρῆται καὶ τὸ βαδίζειν.
 τὸ μὲν οὕτως δυνάμεν, οὐκ ἀληθὲς κατὰ τῆς ἀνάγκης ἀλλὰ
 » εἰπεῖν, τὰ τῶν δὲ ἀληθὲς. ὥστε εἰπεῖν τῷ ἐν μέρεσιν κατὰ
 λόγον ἔπειτα, τῷ ἐξ ἀνάγκης ὅτι εἴπετα τὸ δύναντα εἶναι, οὐ
 μὲν τοὶ πάντες. καὶ ἔστι δὴ ἀρχὴ ἰσως τὸ ἀνάγκη, καὶ μὴ ἀναγκ-
 » αῖον πάντων εἶναι ἢ μὴ εἶναι. καὶ τ' ἄλλα ὡς τῶν τῶν ἀκινή-
 σοντα ἐπισκοπεῖν δεῖ. φανερὸν δὲ ἐκ τῆς εἰρημύτων, ὅτι τὸ
 » ἀνάγκης ὅν, κατὰ ἐνδρῆται ὅτι. ὥστε εἰπεῖν τῶν αἰτίων, καὶ
 » ἐνδρῆται δυνάμεως περὶ τῶν. καὶ τὰ μὲν αὖτε δυνάμεως,
 » ἐνδρῆται εἰσιν, οἷς αἱ πρῶται οὐσίαι. τὰ δὲ μετὰ δυνάμεως,
 αἱ τῆ μὲν φύσει, περὶ τῶν, τῶ δὲ χρόνῳ, ὅτι δὲ. τὰ δὲ τῶν πο-
 » τε ἐνδρῆται εἰσιν, ἀλλὰ δυνάμεις μόνον.

Τμήμα πέμπτον.

ὅτι τῶν δὲ ἐναντίας ὅτι κατὰ τῆς ἀφάσεως τῆς ἀφάσεως, ἢ ἢ
 κατὰ τῆς ἀφάσεως τῆς ἀφάσεως, καὶ ὁ λόγος τῶν λόγων, ὁ λέγων 4

ὅτι πᾶς ἀνθρώπος δίκαιος, τῷ οὐδεὶς ἀνθρώπος δίκαιος. ἢ ὁ
 πᾶς ἀνθρώπος δίκαιος, τῷ πᾶς ἀνθρώπος ἀδίκος. οἷον, ἐστὶ
 » Καλλίας δίκαιος, οὐκ ἐστὶ Καλλίας δίκαιος. Καλλίας ἀδι-
 » κός ἐστι. πτόρρα δὲ ἐναντία τούτων. εἰ γὰρ τὰ μὲν ἐν τῇ φω-
 » νῇ, ἀκολουθεῖ τῇς ἐν τῇ διανοίᾳ, ἐκεῖ δὲ, ἐναντία δόξα ἢ τῇ
 » ἐναντίου, οἷον ὅτι πᾶς ἀνθρώπος δίκαιος, τῇ πᾶς ἀνθρώπος
 » ἀδίκος, καὶ τῷ τῷ ἐν τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει, ἀνάγκη ὁμοίως
 1 ἐχέειν. εἰ δὲ μὴ ἐκεῖ, ἢ τῇ ἐναντίου δόξα ἐναντία ὅτιν, οὐδὲ ἢ κα-
 τάφασις τῇ καὶ τῇ φράσει ἔσται ἐναντία, ἀλλ' ἢ εἰρημνὴ ἀπόφα-
 σις. ὥστε σκεπτεῖν, ποία δόξα ἡλυθῆς ἐναντία ἀληθεῖ δόξῃ,
 πτόρρον ἢ τῇς ἀρχφάσεως, ἢ ἢ τὸ ἐναντίον εἶναι δοξαζούσα.
 λέγω δὲ ὡδε. ἐστὶ τῇς δόξα ἀληθῆς. τῇ ἀρχφῶν, ὅτι ἀρχφῶν.
 ἄλλῃ δὲ, ὅτι οὐκ ἀρχφῶν, ἡλυθῆς. ἐτόρρα δὲ, ὅτι κακόν. πο-
 ττόρρα δὲ τούτων, ἐναντία τῇ ἀληθεῖ. καὶ εἰ ἐστὶ μία, καὶ ὁ-
 2 ττόρραν ἢ ἐναντία. τὸ μὲν δὲ τούτω οἰεῖται τῇς ἐναντίας
 δόξας ὡρίσθαι, τῷ τῷ ἐναντίων εἶναι, ἡλυθῆς. τῇ γὰρ ἀρχ-
 φῶν, ὅτι ἀρχφῶν, καὶ τῇ κακόν, ὅτι κακόν, ἢ ἀντίτῃς καὶ
 ἀληθῆς, εἴτε πλείους εἴτε μία ὅτιν. ἐναντία δὲ τῷ τῷ, ἀλ-
 λ' οὐ τῷ τῷ ἐναντίων εἶναι ἐναντία, ἀλλὰ μάλλον τῷ ἐναν-
 τίως. εἰ δὲ ἐστὶ μὲν τῇ ἀρχφῶν ὅτι ἐστὶν ἀρχφῶν, δόξα, ἄλλῃ δ',
 ὅτι οὐκ ἀρχφῶν. ἐστὶ δὲ ἄλλο τι ὅ οὐχ ὑπάρχει, οὐ δ' οἷόν τε
 ὑπάρχει. τῷ μὲν δὲ ἄλλων οὐδεμίαν δεῖν, οὐτε ὅσαι ὑπάρ-
 3 χουν. ἀπειροὶ γὰρ ἀμφοτέρω, καὶ ὅσαι ὑπάρχειν δοξαζούσι
 τὸ μὴ ὑπάρχον. καὶ ὅσαι μὴ ὑπάρχειν τὸ ὑπάρχον, ἀλλ' ὅ-
 4 σαις ὅτιν ἢ ἀπᾶν. αὗται δὲ εἰσιν, ἡλυθῆς αἱ γλῆσεις ἐκ τῷ
 » ἀντικειμένων δὲ αἱ γλῆσεις, ὥστε καὶ αἱ ἀπᾶνται. Εἰ οὖν
 τὸ ἀρχφῶν καὶ ἀρχφῶν καὶ οὐ κακόν ἐστὶ, καὶ τὸ μὲν καὶ αὐτὸ,
 ὅ δὲ καὶ συμβεβηκός (συμβεβηκε γὰρ ὡς οὐ κακὸν εἶναι)
 μάλλον ὅτιν αἱ ἀληθῆς ἢ καὶ αὐτὸ, καὶ ἡλυθῆς εἴπερ καὶ ἀλη-
 θῆς. ἢ μὲν ὅτι ἐκ ἀρχφῶν ἐκ ἀρχφῶν τῇ καὶ αὐτὸ ὑπάρχοντος,
 4 ἡλυθῆς. ἢ ὅτι ὅτι κακόν ἐκ ἀρχφῶν, τῇ καὶ συμβεβηκός. ὥστε

πολλὰ
 πολλὰ

μάλλον αὐτὴν φεῖσθαι ἢ τῆς ἀρχαίας, ἢ ἢ τῆς ἐναντίας δό-
 » ξα. διέφενται δὲ μάλιστα ποδὲς ἔκαστον, ὃ πλὴν ἐναντίαν ἔχων
 » δόξαν. πὰ γὰρ ἐναντία, τῆς παλαιοῦ διαφρόντων ποδὲς αὐ-
 τὸ. εἰ οὖν ἐναντία μὲν βούλων ἢ ἐτόρα, ἐναντιωτέρᾳ δὲ ἢ τῆς
 ἀρχαίας, δὴ λανθάνει αὐτὴ αὐτὴ ἐν ἐναντία. ἢ δὲ τῶ, ὅτι κα-
 κὸν τὸ ἀγαθόν, συμπεπλεγμένη δέ. καὶ γὰρ ὅτι οὐκ ἀγαθόν,
 ἀνάγκη ἴσως ἡπολαμβάνει τὸν αὐτὸν. Ἐπὶ δὲ εἰ καὶ ἐπὶ τῆς
 ἄλλων ὁμοίως δεῖ εἶχειν, καὶ τῶν αὐτῶν δόξει καλὰς εἰρηδοῦσαι. I
 ἢ γὰρ πανταχοῦ τὸ τῆς ἀντιφάσεως, ἢ οὐδαμῶς. ὅσοις δὲ μὴ
 ὅσιν ἐναντία, ποδὲς τούτων ἐστὶ μὲν φεῖσθαι, ἢ τῆς ἀληθείας ἀντι-
 κειμένη. οἷον ὅτι ἀνθρώπον οὐκ ἀνθρώπον οἰόμενος, διέφενται.
 εἰ οὖν αὐταὶ αἱ ἀρχαίαι ἐναντίαι, καὶ αἱ ἄλλαι αἱ τῆς ἀν-
 τιφάσεως. Ἐπὶ ὁμοίως εἶχει ἢ τῶ ἀγαθόν, ὅτι ἀγαθόν. καὶ
 ἢ τῶ μὴ ἀγαθόν, ὅτι οὐκ ἀγαθόν. καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν ἢ τῶ ἀγα-
 θόν, ὅτι οὐκ ἀγαθόν. καὶ ἢ τῶ μὴ ἀγαθόν, ὅτι ἀγαθόν. τῆς ἐν
 τῶ μὴ ἀγαθόν ὅτι οὐκ ἀγαθόν ἀληθείας οὐσὶ δόξη, τῆς αὐτῆς ἐν
 τῶ; οὐ γὰρ δὴ ἢ λέρουσα, ὅτι κακόν, αὐτὴ περὶ ἐν ἀληθείας. οὐδὲ
 ποτε ἀληθείας ἀληθείας ἐναντία. ἐστὶ γὰρ ἢ μὴ ἀγαθόν, κακόν.
 ὥστε ἐνδέχεται ἅμα ἀληθείας εἶναι. οὐδὲ αὖ ἢ, ὅτι οὐ κακόν. ἀ-
 ληθείας γὰρ καὶ αὐτὴ. ἅμα γὰρ καὶ τῶν αὐτῶν ἐν. λέγειται δὲ
 τῆς τῶ μὴ ἀγαθόν, ὅτι οὐκ ἀγαθόν, ἐναντία ἢ τῶ μὴ ἀγαθόν,
 ὅτι ἀγαθόν. φεῖσθαι γὰρ αὐτὴ. ὥστε καὶ ἢ τῶ ἀγαθόν ὅτι οὐκ
 ἀγαθόν, τῆς τῶ ἀγαθόν ὅτι ἀγαθόν. φανερὸν, ὅτι οὐδὲν διοίσει,
 οὐδὲ αὐτὸ καὶ τὸ πρὸς πλὴν καλὰ φασιν. ἢ γὰρ καὶ τὸ 3
 ἀπόφασις, ἐναντία ἐστὶ. οἷον τῆς δόξης τῆς δόξαζούσης, ὅτι πᾶν ὃ
 αὐτὸ ἀγαθόν, ἀγαθόν ὅσιν, ἢ ὅτι οὐδὲν ἢ ἀγαθόν, ἀγαθόν ὅσιν.
 ἢ γὰρ τῶ ἀγαθόν, ὅτι ἀγαθόν, εἰ καὶ τὸ τὸ ἀγαθόν, ἢ αὐτὴ
 ὅσιν τῆς, ὅτι ὃ αὐτὸ ἀγαθόν δόξαζούσης, ὅτι ἀγαθόν. ὅσοις δὲ οὐδὲν
 διαφέρει τῶ, ὅτι πᾶν ὃ αὐτὸ ἀγαθόν, ἀγαθόν ὅσιν. ὁμοίως καὶ
 » ἐπὶ τῶ μὴ ἀγαθόν. ὥστε εἰ ποδὲς ἐπὶ δόξης οὕτως εἶχει, εἰπὶ δὲ
 » αἱ ἐν τῇ φωνῇ καλὰ φάσεις καὶ ἀρχαίαι, σύμβολα τῆς ἐν τῇ
 » ψυχῇ, δὴ λανθάνει καὶ καλὰ φάσει μὲν ἐναντία ἢ ἀπόφασις ἢ 4

ποδὶ τῆ αὐτοῦ καὶ θόλου. οἶον τῆ, ὅτι πᾶν ἀγαθόν, ἀγαθόν.
 ἢ ὅτι πᾶς ἀνθρώπος ἀγαθός, ἢ, ὅτι οὐδὲν. ἢ οὐδεὶς ἀντιφα-
 κῶς δέ, ἢ ὅτι οὐ πᾶν, ἢ οὐ πᾶς. φανερὸν δέ, καὶ ὅτι ἀληθεῖς ἀλη-
 θεῖ οὐκ ἐδέχεται ἐναντίαν εἶναι οὐτὲ δόξαν οὐτὲ ἀντίφασιν.
 ἐναντία μὲν γὰρ αἱ ποδὶ τὰ ἀντικείμενα. ποδὶ αὐτὰ
 δὲ ἐδέχεται ἀληθεύειν τὸν αὐτὸν. ἅμα δὲ οὐκ
 ἐδέχεται τὰ ἐναντία ὑπάρ-
 χειν τῷ αὐτῷ.

τέλος τῆ ποδὶ Ερμηνείας,
 Ἀριστοτέλει.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ
ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γεῖ τῆς ἑλὸν χημάτως.

ΠΡΩΤΟΝ Εἰπεῖν πότε τι καὶ τίνος ἡ σκέψις
ᾧσιν. ὅτι πότε ἀποδεικνύει, καὶ πότε στήμης ἀφαιρετικῆς
κῆς. ἔτα διορίσαι, τί ᾧσιν πρὸς τὰς. καὶ τὸ ὅρος.
καὶ τὸ συλλογισμὸς. καὶ ποῖος τέλειος καὶ ποῖος
ἀτελής. μετὰ δὲ τῶν, τί ἐν ὅλῳ εἶναι, ἢ μὴ
εἶναι, τὸ δὲ τῶδε. καὶ τί λέγομεν ἐκαστὴν πᾶν τὸς ἢ μηδενὸς κατη-
γορεῖσθαι. Πρὸς τὰς μὲν οὖν ᾧσιν λόγος κατὰ φασικὸς ἢ ἀ-
ποφατικὸς, πίνος κατὰ πίνος. οὗτος δὲ ἢ κατὰ λου, ἢ ἐν μέ-
ρει, ἢ ἀδιόριστος. λέγω δὲ κατὰ λου μὲν, ἐ, παντὶ ἢ μηδενὶ ὑ-
πάρχειν. ἐν μέρει δὲ, ἐ, πνὶ ἢ μὴ πνὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. 2
ἀδιόριστον δὲ, ἐ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἀνδρὶ τῶ κατὰ λου ἢ
κατὰ μέρος. οἷον ἐ τῶ ἐναντίων, εἶναι πῶ ἀντὶ ἐπιστήμην.
ἢ ἐ πῶ ἡδονῶ, μὴ εἶναι ἀγαθόν. διαφέρει δὲ ἢ ἀφαιρετικῆς
πρὸς τὰς, τῆς διαλεκτικῆς. ὅτι ἢ μὲν ἀφαιρετικῆς, λῆψις θα-
τῶρου μέρους τῆς ἀντιφάσεως ᾧσιν. οὐ γὰρ ὁρῶντα, ἀλλὰ
λαμβάνει ὁ ἀποδεικνύων. ἢ δὲ διαλεκτικῆς, ὁρῶνται τῆς ἀν-
τιφάσεως ᾧσιν. οὐδὲν δὲ διοίσει πρὸς ἐ γινώσκει τὸν ἐκαστέ-
ρου συλλογισμὸν. καὶ γὰρ ὁ ἀφαιρετικὸς καὶ ὁ ὁρῶντων, συλ- 3
λογίζεσθαι, λαβὼν τι κατὰ πίνος ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν. ὥς τε
ἐστὶ συλλογιστικὴ μὲν πρὸς τὰς, ἀπλῶς κατὰ φασικὴς, ἢ ἀπο-
φασικὴς πίνος κατὰ πίνος, κατὰ τὸν εἰρημνίον ἔσπον. ἀφαιρετικῆς
καὶ δὲ, ἐὰν ἀληθὴς ἢ, καὶ δὲ τῶ ὅς ἀρχῆς ἡ ποσῆς εἰλημ-
μὲν. διαλεκτικῆς δὲ πνὶ διομνῶ μὲν, ὁρῶνται ἀντιφά-
σεως. συλλογιστικῆς δὲ, λῆψις τῶ φαινομένου καὶ ἀνδρόφου.
κατὰ πᾶν ἐν τοῖς ὁπικεῖς εἴρηται. τί μὲν ἐν πρὸς τὰς. καὶ τί
ν. διαφέρει συλλογιστικῆς καὶ ἀποδεικτικῆς καὶ διαλεκτικῆς, διὰ κρι 4

καὶ μὴ ἡσυχία
καὶ ἡσυχία

- » βείας μὲν ἐν τοῖς ἐπομείοις ἐκδησέται. πρὸς δὲ τὴν παρού-
 » σεν χρείαν, ἡμεῖς δὲ μὲν διωρίδω τὰ νῦν. ὅρον δὲ καλῶ, εἰς
 » ὃν διαλίσσεται ἡ πρότασις. οἷον τό, τε κατηγοροῦμενον, καὶ τὸ
 » καθ' οὗ κατηγορεῖται, ἢ περιττὸν μέρους, ἢ διαιρουμένου τὸ εἰ-
 » ναι ἢ μὴ εἶναι. συλλογισμὸς δὲ ὅστις λόγος. ἐν ᾧ τεθέντων πι-
 » νων, ἐπὶ τὸν πρὸς κειμένων ὑπὸ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ὅλῳ
 » εἶναι. λέγω δὲ τῷ ὅλῳ εἶναι, τὸ δὲ ὅλῳ συμβαίνειν. τὸ δὲ
 » δὲ ὅλῳ συμβαίνειν, τῷ μηδενὸς ἐξωθεν ὅρα προσδεῖν πρὸς
 » τὸ γινέσθαι τὸ ἀναγκαῖον. τίλειον μὲν οὗτω καλῶ συλλογισ-
 » μὸν τὸν μηδενὸς ἄλλου προσδεόμενον πρὸς τὰ εἰλημμένα
 » πρὸς τὸ φανῆναι τὸ ἀναγκαῖον. ἀτελὴ δὲ, τὸν προσδεόμε-
 » νον ἢ ἐνὸς ἢ πλείονων, ὃς μὲν ἀναγκαῖα, δὲ τῷ ἄποκει-
 » μένων ὅρων, οὐ μὲν εἰληπῆαι δὲ προτάσεων. τὸ δὲ ἐν ὅλῳ
 » εἶναι ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν, καὶ τὸ καθ' ὅσον παντὸς κατηγορεῖσθαι
 » τὰ τὸν διαττόν, τῶν τὸν ὅστις. λέγω δὲ τὸ καθ' ὅσον παντὸς κα-
 » τηγορεῖσθαι, ὅταν μὴδὲν ἢ τῷ ἄποκειμένου λαβεῖν, καθ' οὗ
 » τὰ τὸν οὐ λειρήσεται. καὶ τὸ καθ' ὅσον μὴδενὸς ὡς αὐτῶς.
 » εἰπεὶ δὲ πᾶσα πρότασις ὅστις ἢ τῷ ὑπάρχειν ἢ τῷ ὑπερβαίνειν
 » ὑπάρχειν, ἢ τῷ ἀντιθέσθαι ὑπάρχειν. τούτων δὲ, αἱ μὲν
 » καθ' ὅσον φαπκῶν, αἱ δὲ ἀποφαπκῶν, καθ' ἑκάστην πρόσθεσις.
 » πάλιν τῷ καθ' ὅσον φαπκῶν καὶ ἀποφαπκῶν, αἱ μὲν, καθ' ὅ-
 » λου. αἱ δὲ, ἐν μέρει. αἱ δὲ, ἀδιόριστοι. τὴν μὲν ἐν τῷ ὑπάρ-
 » χειν καθ' ὅλου σφρητικῶν, ἀνάγκη τοῖς ὅροις ἀντιστρέφειν.
 » 3 οἷον εἰ μὴ δὲ μία ἡδονή, ἀγαθόν, οὐδ' ἀγαθόν οὐδὲν, ἐ-
 » σται ἡδονή. τὴν δὲ καθ' ὅσον φαπκῶν ἀντιστρέφειν μὲν ἀνάγ-
 » καῖον, οὐ μὲν καθ' ὅλου, ἀλλ' ἐν μέρει. οἷον εἰ πᾶσα ἡ-
 » δονή ἀγαθόν, καὶ ἀγαθόν τι εἶναι ἡδονὴν. τῷ δὲ ἐν μέ-
 » ρει, τὴν μὲν καθ' ὅσον φαπκῶν, ἀντιστρέφειν ἀνάγκη καθ' ὅ-
 » μέρος. εἰ γὰρ ἡδονή τις ἀγαθόν, καὶ ἀγαθόν τι εἶναι
 » ἡδονή. τὴν δὲ σφρητικῶν, οὐ καὶ ἀναγκαῖον. Οὐ γὰρ εἰ ὁ ἀν-
 » θρώπος μὴ ὑπάρχει πνίξω, καὶ τὸ ζῶον οὐχ ὑπάρχει πνί-
 » 4 αἰθρώπῳ. πρὸς τὸν μὲν ἐν ἑστῷ σφρητικῶν καθ' ὅλου, ἢ α, β πρὸ-

αἰσθητῶν

ἀδιαιρέτων

τῷ

ἀποφασιστικῶν

ταις. εἰ οὖν μὴδενὶ τῷ β τὸ α ὑπάρχει, οὐδὲ τῷ α οὐδενὶ ὑ-
 πάρχει τὸ β. εἰ γὰρ ἡνὶ οἷ τῷ γ, οὐκ ἀληθεύει τὸ, μὴδενὶ τῷ
 β τὸ α ὑπάρχειν. τὸ γὰρ γ τῷ β ἢ ὅτιν. εἰ δὲ παντὶ τὸ α τῷ β.
 καὶ τὸ β ἡνὶ τῷ α ὑπάρχει. εἰ γὰρ μὴδενὶ, οὐδὲ τὸ α οὐδενὶ τῷ
 β ὑπάρχει. ἀλλ' ὑπέρκειν παντὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
 κατὰ μέρος ὅτιν ἢ πρὸς ταις. εἰ γὰρ τὸ α ἡνὶ τῷ β, καὶ τὸ β,
 ἡνὶ τῷ α ἀνάγκη ὑπάρχειν. εἰ γὰρ μὴδενὶ, οὐδὲ τὸ α οὐδενὶ τῷ β
 ὑπάρχει. εἰδέγετ' αὖτις τῷ β μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ β
 ἡνὶ τῷ α μὴ ὑπάρχειν. οἷ εἰ τὸ μὲν β, εἴσι ζῶον. τὸ δὲ α, αὐθρῶ-
 πος. αὐθρῶπος μὲν γὰρ, οὐ παντὶ ζῳῳ. ζῶον δὲ παντὶ αὐθρῶ-
 πῳ ὑπάρχει. τὸν αὖτις δὲ τὸν ἐξέει καὶ ἐπὶ τῷ αἰσθητικῷ
 πρὸς τὰς. ἢ μὲν κατὰ μέρος ζῳητικῇ, κατὰ μέρος ἀντιπρὸς φθ.
 τῷ δὲ κατὰ φαιλικῇ, ἐκ τῶν κατὰ μέρος. εἰ μὲν γὰρ ἀνάγκη
 τὸ α τῷ β μὴδενὶ ὑπάρχειν. ἀνάγκη καὶ τὸ β τῷ α μὴδενὶ ὑπάρ-
 χειν. εἰ γὰρ ἡνὶ εὐδέχεται, καὶ τὸ β ἡνὶ εὐδέχεται αὖ. εἰ δὲ
 ὅτι ἀνάγκη τὸ α παντὶ ἢ ἡνὶ τῷ β ὑπάρχει, καὶ τὸ β ἡνὶ τῷ α
 ἀνάγκη ὑπάρχειν. εἰ γὰρ μὴ ἀνάγκη, οὐδ' αὖ τὸ α ἡνὶ τῷ β ὅτι
 ἀνάγκη ὑπάρχει. τὸ δ' αὖ μέρει ζῳητικῇ, οὐκ ἀντιπρὸς φθ. δὲ
 πῶ αὖ πῶ αἰτίαν, διὴν καὶ πρὸς τὸν ἐφ' αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τῷ αἰ-
 δεχμενῶν ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ εὐδέχεται (καὶ γὰρ
 καὶ τὸ αἰσθητικόν, καὶ τὸ μὴ αἰσθητικόν, καὶ τὸ δυνάμεν εὐδέχε-
 σθαι λέγεται) αὖ μὲν τοῖς κατὰ φαιλικῇ ὁμοίως ἔξει κατὰ
 πῶ ἀντιπρὸς φθ αὖ πασιν. εἰ γὰρ τὸ α παντὶ ἢ ἡνὶ τῷ β εὐδέ-
 χεται, καὶ τὸ β ἡνὶ τῷ α εὐδέχεται αὖ. εἰ γὰρ μὴδενὶ, οὐδ' αὖ τὸ
 α μὴδενὶ τῷ β εὐδέχεται. δέδεικται γὰρ ὅτι πρὸς τὸν, εὐδέ-
 χεται ἀφ' αἰσθητικῇ ὅτι αὐτῶς. ἀλλ' ὅσα μὲν εὐδέχεται λέ-
 γεται ἢ τῷ ὅτι ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν ἢ τῷ μὴ ὅτι ἀνάγκη ὑπάρ-
 χειν, ὁμοίως. οἷον εἴ ποτε φαίη τὸν αὐθρῶπον εὐδέχεται μὴ εἶναι
 ἴππον. ἢ δ' αὖ μὴδενὶ ἵματι ὑπάρχειν. ἡνὶ γὰρ τὸ
 μὲν, ὅτι ἀνάγκη οὐκ ὑπάρχει. τὸ δὲ, οὐκ ὅτι ἀνάγκη μὴ ὑπάρ-
 χει. καὶ ὁμοίως ἀντιπρὸς φθ ἢ πρὸς ταις. εἰ γὰρ εὐδέχεται μὴ
 δενὶ αὐθρῶπῳ ἴππον εἶναι. καὶ αὐθρῶπον ἐγχεῖ μὴδενὶ ἴπ-

πῶ, καὶ ἐλθὼν ἐγχορεῖ μὴδενὶ ἱματίῳ. καὶ τὸ ἱμάτιον ἐγχορεῖ μὴδενὶ λουκῶ. εἰ γὰρ ἡνὶ ἀνάγκη, καὶ τὸ λουκὸν ἱματίῳ ἡνὶ ἔσαι ὅς ἀνάγκη. ἔστι γὰρ δέδικται περὶ τὸν. ὁμοίως ὅ καὶ ἡνὶ τῆς ἐν μέρει ἀρχαῖκῆς. ὅσα δὲ τῶ ὡς ἡνὶ τὸ πολὺ, καὶ ἐπεφυκέναι λέγεσθαι ἐνδέχεται, καὶ ὅν τῶ πῶν διορίζον τὸ ἐνδεχόμενον, οὐχ ὁμοίως ἔξει ἐν τῶς σδρηλικαῖς ἀντιστροφῶς. ἀλλ' ἡ μὲν κατὰ τὸν σδρηλικὴν περὶ τὰς, οὐκ ἀντιστρέφει. ἡ δὲ ἐν μέρει, ἀντιστρέφει. ἔστι γὰρ ἔστι φανερὸν, ὅταν πῶν τῶ ἐνδεχομένου λέγωμεν. νῦν δὲ ἡσούρον ἡ μὲν ἔσω πρὸς τῶς εἰρημένους δῆλον, ὅτι ἐνδέχεται μὴδενὶ ἡ πῶν μὴ πᾶρχειν, καὶ ἡσούρον ἐχει τὸ ἡμῶν. ἐγὰρ ἐνδέχεται, τῶ ἔστι ὁμοίως τὰ τῶν, ἐδὲ ἔστι οἷς αὐτῶν περὶ τὰς τῶν, καὶ ἡσούρον σιν αὐτοῖς. καὶ πάντως οἷον τὸ ἔστι οὐκ ἀγαθόν, ἡ ἔστι οὐ λουκόν, ἡ ἀπλῶς, τὸ ἔστι οὐ ἔστι. δεικνύσθαι δὲ καὶ ἔστι, δὲ τῶς ἐπομένους. καὶ δὲ τῶς ἀντιστροφῶς ὁμοίως ἔξουσιν τῶς ἄλλαις. διωρισμένων δὲ τῶν, λέγω μὲν ἡ δὲ δὲ τῶν, καὶ πότε, καὶ πῶς γίνεσθαι πᾶς συλλογισμός. ὅσον δὲ λεκτέον πῶν ἀρδείξας. περὶ τὸν γὰρ πῶν συλλογισμοῦ λεκτέον ἡ πῶν ἀρδείξας δὲ τῶ κατὰ τὸν μάλλον εἶναι τὸν συλλογισμόν. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ δειξίς, συλλογισμός τις. συλλογισμός δὲ οὐ πᾶς, ἀπὸ δειξίς.

Σχῆμα πρῶτον.

Ὅταν οὖν ὅροι τῶς οὕτως ἔχουσιν περὶ ἀλλήλους, ὥς τε
3 τὸν ἔχον ἐν ὅλῳ εἶναι τῶ μέσῳ, καὶ τὸν μέσον ἐν ὅλῳ ὡς πρῶ-
τῳ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀνάγκη τῶ ἀκρῶν εἶναι συλλογισμόν τέλειον.
καλῶ δὲ μέσον μὲν, ὅ καὶ αὐτὸ ἐν ἄλλῳ, καὶ ἄλλο ἐν τῶν
ἔστιν. ὅ καὶ τῶ δέσει γίνεσθαι μέσον. ἀκρᾶ δὲ τῶ αὐτῶ ἐν ἄλλῳ
ὄν, καὶ ἐν ὅ ἄλλο ὄν.

Εἰ γὰρ τὸ α καὶ τὸ β παντὸς τῶ γ. καὶ τὸ β καὶ τὸ γ παντὸς τῶ γ,
ἀνάγκη τὸ α καὶ τὸ β παντὸς τῶ γ καὶ τῶ γ εἶναι. περὶ τὸν γὰρ
εἶναι, πῶς τῶ καὶ τὸ γ παντὸς λέγομεν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
4 μὲν α καὶ τὸ β μὴδενὸς τῶ γ. τὸ δὲ β καὶ τὸ γ παντὸς τῶ γ, ὅτι α

οὐδενὶ τῷ γ' ὑπάρχει. εἰ δὲ τὸ μὲν πρῶτον παντὶ τῷ μέσῳ
 αἰσλουθεῖ. τὸ δὲ μέσον μηδενὶ τῷ ἐσχάτῳ ὑπάρχει, οὐκ ἔστι
 συλλογισμὸς τῆς ἀκρων. οὐδὲν γὰρ ἀναγκαῖον συμβαίνει ὅ
 τῷ ἐσχάτῳ εἶναι. καὶ γὰρ παντὶ καὶ μηδενὶ ἐνδέχεται τὸ πρῶτον
 τῷ ἐσχάτῳ ὑπάρχειν. ὥς τε οὐτε τὸ κατὰ μέρος, οὐτε καθόλου
 γίνεται ἀναγκαῖον. μηδενὸς δὲ ὄντος ἀναγκαῖον, διὰ
 τούτων οὐκ ἔστι συλλογισμὸς. Ὅροι τῶ παντὶ ὑπάρχεις.
 ζῶον. ἀνθρώπος. ἵππος. τῶ μηδενὶ ὑπάρχεις, ζῶον, ἀνθρώ-
 πος. λίθος. οὐδ' ὅταν μήτε εἰς πρῶτον τῷ μέσῳ, μήτε εἰς μέ-
 σον ὅ ἐσχάτῳ μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδ' οὕτως ἔστι συλλογισμὸς.
 Ὅροι τῶ ὑπάρχειν. ἐπισήμη. γραμμὴ. ἰατρικὴ. ἥ μὴ ὑπάρχειν,
 ἐπισήμη. γραμμὴ. μὴ αἶς. καθόλου μὲν ὄντων τῆς ὁρῶν δὴ-
 λον, ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότε ἔστι, καὶ πότε οὐκ ἔστι συλ-
 λογισμὸς. καὶ ὅπ' ὄντος συλλογισμοῦ, ὅς ὁρῶς ἀναγκαῖον οὐ-
 πως ἔχειν, ὥς εἴπομεν. ἀλλ' τε εἴπως ἔχωσι, δὴ λον, ὅπ' ἔστι συλ-
 λογισμὸς. εἰ δ' ὁ μὲν καθόλου τῆς ὁρῶν, ὁ δὲ ἐν μέρει πρὸς τὸν
 εἶδος, ὅταν μὲν εἰς καθόλου τε θῇ πρὸς εἰς μείζον ἀκρον, ἢ κατὰ
 χορικὸν ἢ σδρητικόν, εἰ δὲ ἐν μέρει, πρὸς εἰς λατῶν κατὰ χοι-
 κὸν, ἀνάγκη συλλογισμὸν εἶναι τέλειον. ὅταν δὲ πρὸς εἰς λατῶν, ἢ
 καὶ ἄλλως πῶς ἔχωσιν οἱ ὅροι, ἀδιώκων. λέγω δὲ μείζον μὲν
 ἀκρον, ἐν ᾧ εἰς μέσον ὄν. ἐλατῶν δὲ, εἰς ἥτοι εἰς μέσον ὄν. ὑπὲρ
 χίτω γὰρ εἰς μὲν α, παντὶ ὅ β. εἰ δὲ β, πνὶ ὅ γ. οὐκ ἔστι εἰς κα-
 τὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι εἰς ἀρχὴν λεχθὲν, ἀνάγκη εἰς ἀπνὶ
 τῷ γ' ὑπάρχειν. καὶ εἰ τὸ μὲν α μηδενὶ τῷ β' ὑπάρχει, τὸ δὲ β
 πνὶ τῷ γ' ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ α πνὶ τῷ γ' μὴ ὑπάρχειν. ὡς
 εἶναι γὰρ καὶ τὸ κατὰ μηδενὸς πῶς λέγομεν. ὥς τε ἔστι συλ-
 λογισμὸς τέλειος. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἀδιόριστον εἴη τὸ β γ κα-
 τὰ χοικὸν ὄν. ὅ γὰρ αὖτως ἔστι συλλογισμὸς ἀδιόριστος τε
 καὶ ἐν μέρει ληφθέντος. εἰ δὲ πρὸς τὸ ἐλατῶν ἀκρον τὸ
 καθόλου τε θῇ ἢ κατὰ χοικὸν ἢ σδρητικόν, οὐκ ἔστι συλλογισ-
 μὸς, ἢ ἀποφατικὸν, ἢ κατὰ φαπικὸν, οὐτε ἀδιόριστος, οὐτε

κατὰ μέρος ὄντος. οἷον εἰ τὸ μὲν α πνὶ τῷ β ὑπάρχει, ἢ μὴ
 ὑπάρχει. τὸ δὲ α παντὶ τῷ γ ὑπάρχει. ὅροι τῶ ὑπάρχεις.
 ἀγαθόν. ἕξις. φρόνησις. τῶ μὴ ὑπάρχειν, ἀγαθόν. ἕξις. ἀμα-
 θία. πάλιν εἰ τὸ μὲν β μνηδενὶ τῷ γ. τὸ δὲ α ὑνὶ τῷ β ὑπάρ-
 χει, ἢ μὴ ὑπάρχει, ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχει, οὐδὲ οὕτως ἐστὶ συλ-
 λογισμός. Ὅροι τῶ μὲν παντὶ ὑπάρχειν, λολυκόν. ἴσως. κέραι. οἱ αὐτοὶ
 I δὲ, καὶ εἰ τὸ α β, ἀδιόριστον εἶναι. οὐδὲ ὅταν εἴ μὲν, πρὸς ᾧ μεί-
 » ζονι ἀκρῶ καθόλου τεθῇ ἢ κατηγορικῶς ἢ σδητικῶς, τὸ δὲ,
 » πρὸς τῷ ἐλάττω σδητικῶς κατὰ μέρος, οὐκ ἐστὶ συλλογισ-
 » μός, ἀδιόριστον τε καὶ ἐν μέρει ληφθέντος. οἷον εἰ τὸ μὲν α παν-
 πὶ τῷ β ὑπάρχει, τὸ δὲ β πνὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχει. ὡς γὰρ αὖ πνὶ
 μὴ ὑπάρχει τὸ μέσον, τὸν τῷ γ καὶ παντὶ καὶ οὐδενὶ ἀκολου-
 θήσει τὸ πρῶτον. ἔτι καὶ ὅταν ἴσως γὰρ οἱ ὅροι. ζῶν ἀνθρώπος.
 λολυκόν. εἴτα καὶ ὡς μὴ κατηγορεῖται λολυκῶν ὁ ἀνθρώπος, εἰ
 2 ληφθῶ. κύκνος. καὶ χιών. εἰς τὸ ζῶν τῶ μὲν κατὰ παν-
 τὸς κατηγορεῖται, ἢ δὲ οὐδενός. ὥς τε ἐκ ἐστὶ συλλογισμός.
 πάλιν τὸ μὲν α μνηδενὶ τῷ β ὑπάρχει, τὸ δὲ β πνὶ τῷ γ μὴ
 ὑπάρχει. καὶ οἱ ὅροι ἐστὶν. ἄψυχον. ἀνθρώπος, λολυκός.
 εἴτα εἰ ληφθῶ, ὡς μὴ κατηγορεῖται λολυκῶν ὁ ἀνθρώπος,
 κύκνος, καὶ χιών. τὸ γὰρ ἄψυχον, τῶ μὲν παντὸς κατηγορεῖ-
 ται, καὶ οὐδενός. ἐπεὶ περὶ ἀδιόριστον τὸ, πνὶ τῷ γ τὸ β μὴ
 3 ὑπάρχειν, ἀληθεύεται δὲ καὶ εἰ μνηδενὶ ὑπάρχει καὶ εἰ μὴ παν-
 πὶ, ὅπ πνὶ οὐχ ὑπάρχει. ληφθέντων δὲ τριούτων ὁρων ὥς τε
 » μνηδενὶ ὑπάρχειν, οὐκ ἐστὶ συλλογισμός. εἴθε γὰρ εἴρηται
 » πρὸς τὸν φανερὸν οὖν, ὅπ τὸ οὕτως ἔχειν ὅρους, οὐκ
 ἐστὶ συλλογισμός. ἰὼ γὰρ αὖ καὶ ἐπὶ τούτων. ὁμοίως δὲ διε-
 χρήσεται, καὶ εἰ τὸ καθόλου τε θείη σδητικῶς, οὐδέ γε ἐὰν ἄμ-
 » φω τὰ διασημάτα κατὰ μέρος ἢ κατηγορικῶς ἢ σδητικῶς
 » λέγηται, ἢ τὸ μὲν κατηγορικῶς, τὸ δὲ σδητικῶς, ἢ τὸ μὲν ἀ-
 » διόριστον, τὸ δὲ διωρισμένον, ἢ ἄμφω ἀδιόριστα, ἐκ ἐστὶ συλλο-
 4 γισμός εἰσαγωγῆς. Ὅροι δὲ κενοὶ πάντων, ζῶν. λολυκός. ἴσως.

indefinita

*h-ty-ant-
indefinita*

indefinita

ἴδιον. λευκόν. λίθος. φαινόντων οὕτως ἐκ τῆς εἰρημελίας, ὥς εἰάν
 ἢ συλλογισμὸς ἐν τῷ τῷ ὅτι χῆματι καὶ μέρος, ὅτι ἀνάγκη
 ὅτι ὅροι οὕτως ἔχειν, ὥς εἴπομεν. καὶ εἰάν οὕτως ἔχουσιν
 οἱ ὅροι, αἰνάνη γινέσθαι συλλογισμόν. ἄλλως δὲ ἐχόντων, οὐ-
 » δαμῶς γινέσθαι. δὴλον δὲ καὶ, ὅτι πάντες οἱ ἐν αὐτῷ συλλογισ-
 » μῳ, τέλφοι εἰσι. πάντες γὰρ ἐπιτελούνται διὰ τῆς ὕψις ἀρχῆς
 » ληφθέντων. καὶ ὅτι πάντα τὰ περὶ λήματα, δεικνύται διὰ
 » τούτου τῆς χήματος. καὶ γὰρ, καὶ τὸ παντί, καὶ τὸ μηδενί, καὶ
 τὸ πνί, καὶ τὸ μὴ πνί ὑπάρχειν. καὶ καλὰ δὲ τὸ τοιοῦτον χή-
 μα, πρῶτον.

Σ χήμα δούτορον.

Ὅταν δὲ τὸ αὐτὸ τῷ μὲν παντί, τῷ δὲ μηδενί ὑπάρχει, ἢ ἐκ
 τούτου παντί ἢ μηδενί, τὸ μὲν χήμα τὸ τοιοῦτον, καλὰ δούτορον.
 » μέσον δὲ ἐν αὐτῷ λέγω, τὸ κατηγορεύμενον ἀμφοῖν. ἄκρα δὲ,
 καὶ ὧν λέγεται ὅτι. μέσον δὲ ἄκρον, τὸ πρὸς τῷ μέσῳ κεί-
 μενον. ἔλαττον δὲ, τὸ πρὸς τῷ τῷ μέσῳ. τίθεται δὲ τὸ μέ-
 » σον, ἔξω μὲν τῆς ἄκρων. πρῶτον δὲ τῇ θέσει. τέλειος μὲν ἐν
 οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς ἐν τῷ τῷ ὅτι χήματι. διω-
 τὸν δὲ ἔσται καὶ κατὰ τὸν καὶ μὴ κατὰ τὸν τῆς ἄκρων οὐκ ἔσται.
 κατὰ τὸν μὲν ὄντων τῆς ὅρων, ἔσται συλλογισμὸς, ὅταν τὸ μέ-
 » σον ὅ μὲν παντί, τῷ δὲ οὐδενί ὑπάρχει, καὶ περὶ ὅπο τῶν ὄντων
 ἢ τὸ σῶν πνόν, ἄλλως δὲ οὐδαμῶς. κατηγορεύεται γὰρ τὸ μὲν
 μὲν, μηδενός. τῷ δὲ ξ, παντός. ἐπεὶ οὕτως ἀντιστρέφει τὸ σῶν π-
 κόν, οὐδενί τῷ μὲν ὑπάρχει τὸ ν. τὸ δὲ ξ, παντί τῷ ξ ὑπέκειτο. 3
 ὥς τε τὸ ν, οὐδενί τῷ ξ. ὅτι γὰρ δὲ δεικνύται περὶ τῶν. πάλιν εἰ
 τὸ μὲν τῷ μὲν παντί. τῷ δὲ ξ, μηδενί. οὐδὲ τὸ ν, τῷ ξ οὐδενί ὑπάρ-
 ξει. εἰ γὰρ τὸ μὲν οὐδενί τῷ ξ, οὐδὲ τὸ ξ οὐδενί τῷ μὲν ὑπάρξει. τὸ δὲ ξ
 μ, παντί τῷ ν ὑπάρχει. τὸ δὲ ξ οὐδενί τῷ ν ὑπάρξει. γινέσθαι
 » γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον χήμα. ἐπεὶ δὲ ἀντιστρέφει τὸ σῶν πνόν,
 » οὐδὲ τὸ ν οὐδενί τῷ ξ ὑπάρξει. ὥς τε ἔσται ὁ αὐτὸς συλλογισμὸς.
 ἔστι δὲ δεικνύται ὅτι καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπάγοντας. ὅτι
 μὲν ἐν γινέσθαι συλλογισμὸς ὅπως ἐχόντων τῆς ὅρων, φαινόντων. 4

ἀλλ' οὐ

ἀλλ' οὐ τέλειος. οὐ γὰρ μόνον ἐκ τῆς ἰσῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ ἰσῆς ἀλ-
λων ἐπιτελείται τὸ ἀνάγκαιον. ἐὰν δὲ τὸ μ παντὸς τῶν, καὶ
τῶ ξ κατηγορεῖται, οὐκ ἔσαι συλλογισμός. ὅροι τῶ υἱ πάρεχει
ν, οὐσία. ζῶν. ἀνθρώπος. τῶ μὴ υἱ πάρεχειν, οὐσία. ζῶν. ἀριθ-
μός. μέσον, οὐσία. οὐδ' ὅταν μήτε τῶ ν, μήτε τῶ ξ μηδενὸς κα-
τηγορεῖται τὸ μ. ὅροι τῶ υἱ πάρεχειν. γραμμὴ. ζῶν. ἀνθρώπος.
τῶ μὴ υἱ πάρεχειν. γραμμὴ. ζῶν. λίθος. φανερὸν οὖν, ὅτι αὐ-
1 ἡ συλλογισμὸς καὶ τὸ λου τῶ ὅρων ὄντων, ἀνάγκη ὅς ὅρους ἔ-
χειν ὡς ἐν ἀρχῇ εἴημεν. ἄλλως γὰρ ἔχόντων οὐ γίνεται συμ-
πύρασμα ἀνάγκαιον. ὅταν δὲ πρὸς τὸν ἑτέρωθεν ἡ καὶ τὸ λου ὁ
μέσον, ὅταν μὲν πρὸς τὸν μείζων γίνῃται τὸ καὶ τὸ λου ἡ κατη-
γορεῖται ἡ σφηνικῶς, πρὸς τὸν ἐλάττωνα δὲ κατὰ μέρος τε καὶ
ἀπικειμένως τῶ καὶ τὸ λου. λέγω δὲ τὸ ἀπικειμένως. εἰ μὲν
» τὸ καὶ τὸ λου σφηνικῶς. τὸ ἐν μέρει κατὰ φανερὸν. εἰ δὲ κατη-
» γορεῖται καὶ τὸ λου, ὁ ἐν μέρει σφηνικῶς, ἀνάγκη γίνεσθαι συλ-
2 λογισμὸν σφηνικῶς κατὰ μέρος. εἰ γὰρ τὸ μ τῶ μὲν ν μηδενί,
τῶ δὲ ξ ἡ υἱ πάρεχει, ἀνάγκη τὸ ν πνὶ τῶ ξ μὴ υἱ πάρεχειν. ἐπεὶ αὖ
ἀντιπρὸς τὸ σφηνικῶς, οὐδενὶ τῶ μ υἱ πάρεχει τὸ ν. τὸ δὲ γε μ
υπέκειτο ἡ υἱ τῶ ξ υἱ πάρεχειν. ὥστε τὸ ν πνὶ τῶ ξ οὐχ υἱ πάρεχει.
γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ τῶ πρώτου ὁρίματος. πάλιν εἰ τὸ
μὲν μ παντὶ ᾧ ν. τῶ δὲ ξ πνὶ μὴ υἱ πάρεχει, ἀνάγκη τὸ ν ἡ υἱ τῶ ξ
μὴ υἱ πάρεχειν. εἰ γὰρ παντὶ υἱ πάρεχει, κατηγορεῖται δὲ καὶ ὁ μ
παντὸς τῶ ν, ἀνάγκη τὸ μ παντὶ τῶ ξ υἱ πάρεχειν. ὑπέκειτο δὲ ἡ υἱ
3 μὴ υἱ πάρεχειν. καὶ εἰ τὸ μ τῶ μὲν ν παντὶ υἱ πάρεχει, ᾧ δὲ ξ μὴ παν-
τὶ, ἔσαι συλλογισμὸς. ὅτι οὐ παντὶ τῶ ξ τὸ ν. ἀπόδειξις δὲ ἡ
αὐτή. ἐὰν δὲ τῶ μὲν ξ παντὸς, τῶ δὲ ν μὴ παντὸς κατηγορεῖται
τὸ μ, οὐκ ἔσαι συλλογισμὸς. ὅροι τῶ υἱ πάρεχειν. ζῶν. οὐσία.
κέραι. τῶ μὴ υἱ πάρεχειν, ζῶν. λαλῶν. κέραι. οὐδ' ὅταν τῶ μὲν
ξ μηδενὸς. τῶ δὲ ν, πνός. ὅροι τῶ υἱ πάρεχειν. ζῶν. οὐσία. μονάς.
τῶ υἱ μὴ υἱ πάρεχειν, ζῶν. οὐσία. ἐπιστήμη. ὅταν μὲν δὲ ἀπικει-
μένον ἡ τὸ καὶ τὸ λου τῶ κατὰ μέρος, εἴρηται πότε ἔσαι, καὶ
4 πότε οὐκ ἔσαι συλλογισμὸς. ὅταν δὲ ὁ μισοχάμωνος ὡς ἰναι

Arist. in priora resol. lib. 1.

f

περὶ τὰς αἰτίας. οἷον ἀμφοτέρωθεν ὁρῶνται καὶ ἡ κατὰ φαστικαί, οὐδα-
 μῶς ἔσται συλλογισμός. ἔστω γὰρ πρῶτον ὁρῶνται καὶ τὸ
 κατὰ λόγον κείδω πρὸς τὸ μείζον ἄκρον. οἷον τὸ μὲν ν, μηδε-
 νί, τῷ δὲ ξ ἔνι μὴ ὑπάρχει τῷ, ἐνδέχεται δὲ καὶ παντὶ καὶ μη-
 δενί τῷ ξ εἶναι ὑπάρχειν. ὅροι τῶ μὲν μηδενί ὑπάρχειν, μέλας.
 χιών. ξάδον. τῶ δὲ παντὶ ὑπάρχειν, οὐκ ἔστι λαβεῖν ὅρους, εἰ δὲ μὲν
 τῷ ξ τινὶ μὲν ὑπάρχει, τινὶ δὲ μὴ. εἰ γὰρ παντὶ τῷ ξ τὸ ν. εἰ δὲ μὲν
 μηδενί τῷ ν, εἰ μὲν αὖ οὐδενί τῷ ξ ὑπάρχει. ἀλλ' ὑπέκειτο τινὶ
 ὑπάρχειν. οὕτω μὲν οὕτω οὐκ ἐγχαίρει λαβεῖν ὅρους. ἐκ δὲ τῶ
 ἀδιορίστου δεικνύον. ἐπεὶ γὰρ ἀληθεύεται εἰ, τινὶ μὴ ὑπάρχειν εἰ
 μὲν τῷ ξ, καὶ εἰ μηδενί ὑπάρχει, μηδενί δὲ ὑπάρχειν ὅς, οὐκ ἔστι συλ-
 λογισμός. φανερὸν, ὅτι οὐδὲν νῦν ἔσται. πάλιν ἔστω κατὰ
 γορκαί, καὶ τὸ κατὰ λόγον κείδω ὁμοίως. οἷον, εἰ μὲν ν παντὶ,
 τῷ δὲ ξ ἔνι ὑπάρχει τῷ. ἐνδέχεται δὲ τὸ ν, τῷ ξ, καὶ παντὶ καὶ
 μηδενί ὑπάρχειν. ὅροι τῶ μὲν μηδενί ὑπάρχειν, λαλκόν. κύνος. λί-
 θος. τῶ δὲ παντὶ, οὐκ ἔσται λαβεῖν ὅς, τῷ αὐτῷ αἰτίαν. ἢ ν-
 πὸρ πρῶτον ἐφαμέν. ἀλλ' ἐκ τῶ ἀδιορίστου δεικνύον. εἰ δὲ τὸ
 κατὰ λόγον πρὸς τὸ ἑλάττω ἄκρον ὅς. καὶ τὸ μ, τῷ μὲν ξ μηδε-
 νί, τῷ δὲ ν τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἐνδέχεται τὸ ν τῷ ξ, καὶ παντὶ καὶ
 μηδενί ὑπάρχειν. ὅροι τῶ μὲν ὑπάρχειν. λαλκόν. ξάδον. κέραι. τὸ μὴ
 ὑπάρχειν, λαλκόν. λίθος. κέραι. εἰ δὲ κατὰ γορκαί αἰ περὶ τὰς
 αἰτίας, ὅροι τῶ μὴ ὑπάρχειν. λαλκόν, ξάδον, χιών. τῶ ὑπάρχειν
 λαλκόν, ξάδον, κύνος. φανερὸν ὅτι, ὅταν ὁμοιοχήμενός ὦ-
 σιν αἰ περὶ τὰς αἰτίας, καὶ ἡ μὲν κατὰ λόγον, ἡ δὲ ἐν μέρει, ὅτι οὐδα-
 μῶς γίνεταί συλλογισμός. ἀλλ' εἰ εἰ τινὶ ἐκ αὐτῶν ὑπάρχει ἢ
 μὴ ὑπάρχει, ἢ ὅ μὲν τινὶ, τῷ δὲ μὴ, ἢ μηδετέρῳ παντὶ, ἢ ἀδιο-
 ρίτως. ὅροι δὲ κείνοι πάντων, λαλκόν, ξάδον, ἀνθρώπος. λαλ-
 κόν, ξάδον, ἀψυχον. φανερὸν ὅτι ἐκ τῶ εἰρημνίων, ὅτι εἰάν τε οὐ
 πῶς ἔχωσιν οἱ ὅροι πρὸς ἀλλήλους ὥς ἐλέχθη, γίνεταί συλλο-
 γισμός, εἰς ἀνάγκης. ἀν' τε ἡ συλλογισμός, ἀνάγκη ὅς ὅρους οὐ-
 πῶς ἔχειν. δὴλον δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀπὸ τῶν αἰτίων εἰσιν οἱ ἐν τῷ
 τῷ ὅς χήματι συλλογισμοί. πάντες γὰρ ἐπιτελοῦνται περὶ- 4

λαβεῖν
 πρὸς τὸ
 κατὰ λόγον
 καὶ τὸ
 κατὰ γορκαί

ὅτι
 κατὰ
 πρὸς τὸ
 κατὰ γορκαί
 καὶ τὸ
 κατὰ λόγον
 καὶ τὸ
 κατὰ γορκαί

κατὰ
 πρὸς τὸ
 κατὰ γορκαί
 καὶ τὸ
 κατὰ λόγον
 καὶ τὸ
 κατὰ γορκαί

κατὰ
 πρὸς τὸ
 κατὰ γορκαί
 καὶ τὸ
 κατὰ λόγον
 καὶ τὸ
 κατὰ γορκαί

λαμβάνομένων πινών. ἃ ἢ ἐνὶ ὑπάρχει τοῖς ὅροις ὑπὸ ἀνάγκης, ἢ
πίθεται ὡς ἡ ἀποδείξεις. οἷον ὅταν δὴ τὸ ἀδυνάτου δεικνύμεν.
ἢ ὅτι ἔστιν ἡ κατὰ φαντικὸς συλλογισμὸς δὴ τούτου τὸ ἅμα
τῶ. ἀλλὰ πάντες ἐστὶν ἡ κατὰ λόγῳ, ἢ οἱ κατὰ μέρος.

Περὶ τῶ ἐξ ἑκτον ἅμα.

- Ὅταν δὲ ᾧ αὐτῷ, ἢ μὲν παντὶ, ἢ δὲ μηδενὶ ὑπάρχει, ἢ ἁμ-
φω παντὶ ἢ μηδενὶ, ἢ μὲν ἅμα ἢ τοῦτον κατὰ τὸν μέσον
1 διὰ αὐτῷ λέγω, καὶ οὐ ἁμφοῦ κατὰ τοῦτον μέσον. ἀκρὰ δὲ τὰ κα-
τηγορούμενα. μεῖζον δὲ ἅκρον, ἢ πρὸς ὅσον τῶ μέσον. ἐλατ-
τον δὲ, τὸ ἐγγύς. τίθεται δὲ ἢ μέσον, ἢ ἑξω μὲν τῶ ἅκρων,
ἐξ ἑκτον δὲ τῶ θέσει. τέλος μὲν ἐν οὐ γίνεσθαι συλλογισμὸς, οὐ-
κ ἐν τῷ ᾧ ἅμα πιν. δυνάτον δὲ εἶναι ἢ κατὰ λόγῳ, ἢ μὴ κατὰ
λόγῳ τῶ ὅρων ὄντων πρὸς ἢ μέσον. κατὰ λόγῳ μὲν ἐν ὄντι, τῶ ὅρων,
ὅταν καὶ ἢ πινὶ ἢ παντὶ τῶ ὑπάρχει, εἶσαι συλλογισμὸς.
ὅτι ἢ τῶ ἢ πινὶ ὑπάρχει ὑπὸ ἀνάγκης. ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ
2 κατὰ τοῦτον, ὑπάρχει τὸ πινὶ ᾧ. ὥστε ἐπεὶ τῶ μὲν ὅσον παντὶ,
ἢ πινὶ τῶ δὲ πινὶ, τὸ σ. ἀνάγκη τὸ πινὶ τῶ ὑπάρχειν. γίνε-
ται γὰρ συλλογισμὸς δὴ τῶ πρῶτον. εἰ δὲ καὶ τὰ δὴ τὸ ἀδυ-
νάτου, καὶ τῶ ἐκείνου κατὰ τὸν ἀπόδειξιν, εἰ γὰρ ἁμφοῦ κατὰ
παντὶ τῶ ὑπάρχει. ἀλλὰ ληφθῆ πινὶ σ. οἷον τὸ ν, τούτῳ καὶ
ἢ πινὶ τὸ ὑπάρχει. ὥστε πινὶ τῶ ἢ, τὸ πινὶ ὑπάρχει. καὶ αὐ-
τὸ μὲν ὅσον παντὶ τῶ σ, τὸ δὲ πινὶ μὲν ὑπάρχει, εἶσαι συλλο-
γισμὸς. ὅτι τὸ πινὶ τῶ ἢ οὐχ ὑπάρχει ὑπὸ ἀνάγκης. ὅ γὰρ αὐ-
3 τὸ σ. ὅπως εἶσαι τῶ ἀποδείξεως ἀντιστρέφεις τῶ σ. ὡς αὐτῶ
πρῶτον. δεικνύει δὲ αὐτὸ καὶ δὴ τῶ ἀδυνάτου κατὰ τὸν
τοῦτον πινὶ πρῶτον. εἰ δὲ τὸ μὲν ὅσον μὲν, τὸ δὲ πινὶ ὑ-
πάρχει τῶ σ, οὐκ εἶσαι συλλογισμὸς. ὅροι τῶ ὑπάρχειν. ζῶον.
ἴππος. ἀνθρώπος. τῶ μὴ ὑπάρχειν. ζῶον. ἄψυχον. ἀνθρώ-
πος. οὐδ' ὅταν ἁμφοῦ κατὰ μὲν ὅσον τῶ σ λέγεται, οὐκ εἶσαι
συλλογισμὸς. ὅροι τῶ ὑπάρχειν ζῶον. ἴππος. ἄψυχον. τῶ μὴ
ὑπάρχειν ἀνθρώπος. ἴππος. ἄψυχον. μέσον, ἄψυχον. φανερὸν ἐν ἢ
4 ἐν τούτῳ ᾧ ἅμα, πότε εἶσαι ἢ πότε οὐκ εἶσαι συλλογισμὸς,

- » καθόλου τῶν ὁρων ὄντων. ὅταν μὲν γὰρ ἀμφότεροι οἱ ὅροι ὦσι
 » κατηγορικῶς, ἔσται συλλογισμός. ὅτι πνὶ ὑπάρχει τὸ ἄκρως
 » τῷ ἄκρῳ. ὅταν δὲ σδητικῶς, οὐκ ἔσται. ὅταν δὲ ὁ μὲν ἢ σδητι-
 κῶς, ὁ ὃ κατὰφαικῶς, εἰ μὲν ὁ μείζων γίνῃ τῷ σδητικῶς, ἄτε-
 ρος δὲ κατὰφαικῶς, ἔσται συλλογισμός. ὅτι ἡνὶ οὐχ ὑπάρ-
 χει τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ. εἰ μὲν δὲ ἀνὰ πάλιν, οὐκ ἔσται συλλογισ-
 μός. εἰ μὲν δὲ ὁ μὲν ἢ καθόλου πρὸς τὸ μέσον, ὁ δὲ ἐν μέρει, κα-
 τηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοῖν, ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογισμὸν. I
 αὐτὸς ὁ πότμος ἢ καθόλου τῶν ὁρων. εἰ γὰρ τὸ μὲν ῥ παντὶ τῷ σ
 ὑπάρχει, τὸ δὲ π ἡνὶ, ἀνάγκη τὸ π πνὶ τῷ ῥ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ
 αὐτίστρεφει τὸ κατὰφαικῶς, ὑπάρξει δὲ σ πνὶ τῷ π. ὥστ' εἴπει
 τὸ μὲν ῥ παντὶ τῷ σ. τὸ δὲ σ πνὶ τῷ π, καὶ τὸ ῥ πνὶ τῷ π ὑ-
 πάρξει. ὥστε καὶ τὸ π πνὶ τῷ ῥ. πάλιν εἰ τὸ μὲν ῥ πνὶ τῷ σ.
 τὸ δὲ π παντὶ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ π, πνὶ τῷ ῥ ὑπάρχειν. ὁ γὰρ
 αὐτὸς πότμος τῆς ἀφαικῆς. εἰ δὲ ἀποδείξαι, καὶ δὲ τῷ ἄδν
 νάτου, καὶ τῇ ἐκθεσεὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ὅτι τῶν περὶ πόρων. εἰ μὲν δὲ 2
 μὲν ἢ κατηγορικῶς, ὁ δὲ σδητικῶς, καθόλου δὲ ὁ κατηγορι-
 κῶς, ὅταν ἐλάττων ἢ κατηγορικῶς, ἔσται συλλογισμός. εἰ γὰρ δ
 ῥ παντὶ τῷ σ. τὸ δὲ π πνὶ μὴ ὑπάρχει. ἀνάγκη τὸ π πνὶ τῷ ῥ
 μὴ ὑπάρχειν. εἰ δὲ παντὶ, καὶ δὲ ῥ παντὶ τῷ σ καὶ τὸ π παντὶ τῷ σ
 ὑπάρξει. ἀλλ' οὐχ ὑπάρχει. δεικνύται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπαγωγῆς.
 » εἰ μὲν ληφθῇ τὸ τ σ, ὃ τὸ π μὴ ὑπάρχει. ὅταν δὲ ὁ μείζων ἢ κατη-
 » γορικῶς, ὁ δὲ ἐλάττων μερικῶς σδητικῶς, οὐκ ἔσται συλλογισ-
 μός. οἷον εἰ δὲ μὲν π παντὶ τῷ σ, δὲ ῥ ἡνὶ τῷ σ μὴ ὑπάρχει. ὅροι δὲ 3
 παντὶ ὑπάρχειν, ἐμψυχον, ἀνθρώπου, ζῶον. τῷ δὲ μηδενὶ, οὐκ
 ἔστι λαβεῖν ὅρους. εἰ πνὶ μὲν ὑπάρχει τῷ σ τὸ ῥ, πνὶ δὲ μὴ. εἰ
 γὰρ μηδενὶ τῷ ῥ τὸ π ὑπάρχει, τὸ δὲ ῥ ἡνὶ τῷ σ. καὶ τὸ π πνὶ
 τῷ σ οὐχ ὑπάρξει. ὑπέκειτο δὲ παντὶ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ παντὶ
 δὲ π τῷ σ ὑπάρχει, τὸ δὲ ῥ πνὶ τῷ σ, καὶ τὸ π πνὶ τῷ ῥ ὑπάρ-
 ξει. ὑπέκειτο δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν. ἀλλ' ὡς περὶ ἐν τοῖς περὶ πόρων,
 ληπτέον. ἀδιορίστου γὰρ ὄντος τῷ πνὶ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ μη-
 δενὶ ὑπάρχειν, ἀληθεὶς εἰπεῖν πνὶ μὴ ὑπάρχειν. μηδενὶ δὲ ὑπάρ- 4

- χόντος, οὐκ ἔστι συλλογισμός. ἐὰν δ' ὁ σδρηπικὸς ἢ καθόλου τῶ
 ὄρων, ὁ δὲ ἐν μέρει κατηγορικὸς, ὅταν μὲν ὁ μείζων ἢ σδρηπ-
 κος, ὁ δὲ ἐλάττων κατηγορικὸς, ἔσται συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ
 π μὴδενὶ τῶ σ. τὸ δὲ ῥ τινὶ ὑπάρχει τῶ σ. τὸ π τινὶ τῶ ρ οὐχ
 ὑπάρχει. πάλιν γὰρ ἔσται τὸ πρῶτον χήμα, τῆς ρ σ περὶ τῆς
 αὐτῆς ἀντισταφείσης. ὅταν δὲ ὁ ἐλάττων ἢ σδρηπικὸς, οὐκ ἔσται
 συλλογισμός. ὅροι τῆς ὑπάρχειν, ζῶον, ἀνθρώπος, ἄρχιον. τῆς
 μὴ ὑπάρχειν, ζῶον, ἐπιστήμη, ἄρχιον. μέσον ἄμφοιν, ἔσται ἄρχιον.
 οὐδ' ὅταν ἄμφοτέρω σδρηπικῶν τε ᾖ τῶ σιν, ἢ δ' ὁ μὲν καθόλου, *ἐλάττω*
 ὁ δὲ ἐν μέρει. ὅροι τῆς μὴ ὑπάρχειν. ὅταν ὁ ἐλάττων ἢ καθόλου
 περὶ τὸ μέσον, ζῶον, ἐπιστήμη, ἄρχιον. τῆς ὑπάρχειν, ζῶον,
 ἀνθρώπος, ἄρχιον. ὅταν δὲ ὁ μείζων ἢ καθόλου, ὁ δὲ ἐλάτ-
 των ἐν μέρει. τῆς μὲν μὴ ὑπάρχειν, κέρως, χιὼν, λολκὼν. τῆς
 δ' ὑπάρχειν οὐκ ἔστι λαβεῖν ὅρους. εἰ τὸ ῥ τινὶ μὴ ὑπάρχει τῶ
 σ, τινὶ δὲ μὴ ὑπάρχει. εἰ γὰρ τὸ π παντὶ τῶ ρ. τὸ δὲ ῥ τινὶ τῶ σ.
 2 καὶ τὸ π τινὶ τῶ σ ὑπάρχει. ὑπέκειτο δὲ μὴδενὶ. ἀλλ' ἐκ τῆς ἀδιο-
 ρέστου δεικνύον. οὐδ' ἀν' ἐκάτερος τινὶ τῶ μέσῳ ὑπάρχει ἢ μὴ
 ὑπάρχει. ἢ ὁ μὲν ὑπάρχει, ὁ δὲ μὴ ὑπάρχει. ἢ ὁ μὲν τινὶ, ὁ δὲ
 μὴ παντὶ, ἢ ἀδιορίτως, οὐκ ἔσται συλλογισμός οὐδαμῶς. ὅροι
 δὲ κοινοὶ πάντων, ζῶον, ἀνθρώπος, λολκὼν. ζῶον, ἄνθρωπος, λολ-
 κὼν. φανερὸν ἔν καὶ ἐν τῷ τῶ χήματι, πότε ἔσται, καὶ πό-
 τε οὐκ ἔσται συλλογισμός. καὶ ὅτι ἐχόντων τε τῆς ὄρων ὡς ἐλέ-
 γη, γίνεται συλλογισμός ὑπὸ αἰάκης. αὐτὴ ἢ συλλογισμός,
 3 αἰάκη τῶς ὄρους οὕτως ἔχειν. φανερὸν δὲ, καὶ ὅτι πάντες ἀτε-
 λῆς εἰσιν, οἱ ἐν τῷ τῶ χήματι συλλογισμοί. πάντες γὰρ
 » τελειοῦνται περὶ λαμβανόμενων πινῶν. καὶ ὅτι τὸ καθόλου
 » συλλογισκῶναι δὲ τῷ τῶ χήματι, οὐκ ἔσται οὐτὲ σδρηπ-
 » κὼν οὐτὲ ἀρφατικὸν. διὸν δὲ καὶ, ὅτι ἐν ἅπασιν τοῖς χήμα-
 » σιν ὅταν μὴ γίνῃται συλλογισμός, κατηγορικῶν μὲν ἢ σδρηπ-
 κῶν ἀμφοτέρω, καὶ τῶ μέρει ὄντων τῶ ὄρων, οὐδὲν ὅλως γί-
 νεται αἰάκησιον. κατηγορικῶν δὲ καὶ σδρηπικῶν, καθόλου ληφ-
 4 θέντος τῆς σδρηπικῆς αἰεὶ γίνεται συλλογισμός τῆς ἐλάττονος
 f iii

ἄκρου πρὸς ἑ μέζον. οἷον εἰς μέν α παντὶ τῷ β ἢ πνὶ, τὸ δὲ
 β μηδενὶ τῷ γ, ἀντιστροφολύων γὰρ τῆς πρὸς τὰς αὐτὰν, ἀνάγκη
 » εἰ γινὶ τῷ α μὴ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐτέρων χη-
 » μάτων. αἰ γὰρ γίνεσθαι δὲ τῆς ἀντιστροφῆς συλλογισμοῦ. δὴ
 » λον δὲ καὶ, ὅτι εἰς αὐτὸν εἰσὶν αὐτὸ τὸ κατηγορεῖν τῆς ἐν μέρει
 πρὸς μένον, τὸν αὐτὸν ποιήσει συλλογισμὸν ἐν ἅπασι τοῖς χήμα-
 » σι. Φανερὸν δὲ καὶ, ὅτι πάντες οἱ ἀτελεῖς συλλογισμοί, τελευτῶν
 » ται δὲ τῆς πρώτου χήματος. ἢ γὰρ δεικτικῶς, ἢ δὲ τῆς ἀδυνά-
 » ρου, πρὸς αὐτὸν αὐτὸν πάντες. ἀμφοτέρως δὲ γίνεσθαι εἰς πρὸς τὸν
 χήμα, καὶ δεικτικῶς μὲν τελευτῶν, ὅτι δὲ τῆς ἀντιστρο-
 φῆς ἐπιδείκνυντο πάντες. ἢ δὲ ἀντιστροφῆς πρὸς τὸν ποιεῖ χή-
 μα. δὲ δὲ τῆς ἀδυνάτου δεικτικῶς, ὅτι τελευτῶν τῆς ἀδυνάτου,
 ὁ συλλογισμὸς γίνεσθαι δὲ τῆς πρώτου χήματος, οἷον ἐν τῷ τελευ-
 τῶν χήματι. εἰς αὐτὸ καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ ὑπάρχει. ὅτι εἰς α πνὶ
 τῷ β ὑπάρχει. ἢ γὰρ μηδενὶ τῷ α τῷ β, εἰ δὲ β παντὶ τῷ γ, οὐ-
 » δενὶ τῷ γ εἰς α. ἀλλ' ὡς παντὶ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης. 2
 » εἰ δὲ καὶ ἀναγκαρεῖν πάντας τοὺς συλλογισμοὺς, εἰς τοὺς ἐν τῷ
 » πρώτῳ χήματι καὶ τὸ λον συλλογισμοῦ. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ δευ-
 τέρῳ, φανερὸν ὅτι δι' ἐκείνων τελευτῶν, πάλιν εἰς ὁμοίως
 πάντες. ἀλλ' οἱ μὲν καὶ τὸ λον. τῆς σφρητικῆς ἀντιστροφῆς. ἢ
 δι' ἐν μέρει ἐκείνου, δὲ τῆς εἰς εἰς ἀδυνάτου ἀπαγωγῆς. οἱ δὲ
 ἐν τῷ πρώτῳ, οἱ καὶ τῶ μέρος, ἐπὶ τελευτῶν μὲν καὶ δι' ἐαυτῶν.
 εἰ δὲ καὶ δὲ τῆς δευτέρου χήματος δεικτικῶς εἰς ἀδυνάτου
 ἀπαγωγῆς. δὴ εἰς α παντὶ τῷ β. εἰ δὲ β πνὶ τῷ γ, ὅτι τὸ α πνὶ 3
 τῷ γ ὑπάρχει. εἰ γὰρ μηδενὶ. τῷ δὲ β παντὶ, οὐδενὶ τῷ γ εἰς β ὑ-
 πάρχει. ὅτι γὰρ ἴσμεν δὲ τῆς δευτέρου χήματος. ὁμοίως δὲ
 καὶ ἐπὶ τῆς σφρητικῆς εἶσαι ἢ ἀπόδειξις. εἰ γὰρ εἰς α μηδενὶ τῷ β.
 εἰ δὲ β πνὶ τῷ γ ὑπάρχει, εἰς α πνὶ τῷ γ οὐχ ὑπάρχει. εἰ γὰρ
 παντὶ. τῷ ὅ β μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδενὶ τῷ γ εἰς β ὑπάρχει. ὅτι
 » δι' ὡς τὸ μέσον χήμα. ὥστε ἐπὶ οἱ μὲν ἐν τῷ μέσῳ χήματι
 » συλλογισμοὶ πάντες ἀνάγονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ
 » συλλογισμοῦ. οἱ δὲ καὶ τῶ μέρος ἐν τῷ πρώτῳ, εἰς τοὺς ἐν τῷ 4

μέσω. φανδρόν ὅτι καὶ οἱ κατὰ μέρος ἀναχθῆσονται εἰς τοὺς
ἐν τῷ πρώτῳ ὁμίᾳ συλλογισμούς. οἱ δ' ἐν τῷ ἑξῆς καὶ
λου μὲν ὄντων τῆς ὁρῶν, ἀλλ' οὐκ ἐπιτελούνται δι' ἐκείνων τῆς
συλλογισμῶν, τῆς ἐν τῷ πρώτῳ ὁμίᾳ. ὅταν δ' ἐν μέρει
ληφθῶσι, δὲ τῆς ἐν μέρει συλλογισμῶν, τῆς ἐν τῷ πρώτῳ
ὁμίᾳ. οὗτοι δὲ ἀνέχονται εἰς ἐκείνους. ὥστε καὶ οἱ ἐν τῷ
ἑξῆς ὁμίᾳ, οἱ κατὰ μέρος. φανδρόν ἐν, ὅτι πάντες ἀναχθῆ-
σονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ ὁμίᾳ καὶ τῷ συλλογισμῶν.
οἱ μὲν οὖν τῆς συλλογισμῶν ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν διευκνύ-
τεσ, εἰρησὶ πῶς ἐχούσι καὶ καθ' αὐτοὺς οἱ ἐν τῷ αὐτοῦ ὁμίᾳ
τοῦ, καὶ πρὸς ἀλλήλους οἱ ἐν τῆς ἐτέρων ὁμιήτων.

Τέλος συνθεῶν τῆς ἑξῆς ὁμιήτων.

Τοῦ α'. ὁμιήτων. Γράμματα. ἔρχεται. ἔρχεται. τεχνικός.

Τοῦ διουτέρου. ἔρχεται. κατέχει. μέλιον. ἄχολον.

Τὸ ἑξῆς. Ἀπασι. ἀναρῶς. ἰσάκας. ἀσπίδι. ὁμαλῶς. φέρις.

Περὶ τῆς μέλειων.

- 2 Εἰπεὶ δ' ἐτέρων ὅτι ὑπάρχειν τε, καὶ ἔξ ἀνάγκης ὑπάρχειν,
καὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν (πολλὰ γὰρ ὑπάρχει μὲν, οὐ μὲν τοι
ἔξ ἀνάγκης. πὰρ οὐτ' ἔξ ἀνάγκης, οὐδ' ὑπάρχει ὅλως. ἐνδέχε-
ται δ' ὑπάρχειν) δὴ λαν ὅτι καὶ συλλογισμὸς ἐκείνου ἑνὶ τῶν,
ἐτέρων ἔσται. καὶ οὐχ ὁμοίως ἐχόντων τῆς ὁρῶν. ἀλλ' ὁ μὲν ἔξ
ἀναγκῶν, ὁ δ' ἔξ ὑπαρχόντων, ὁ δ' ἔξ ἐνδεχομένων. ἢ μὲν οὖν
τῆς ἀναγκῶν, σχεδὸν ὁμοίως ἔχει καὶ τῶν ὑπαρχόντων. ὥσαύ-
τως γὰρ περὶ μελίων τῶν ὁρῶν ἐν τε τῷ ὑπάρχειν, καὶ τῷ ἔξ ἀνάγ-
κης ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἔσται τε καὶ οὐκ ἔσται συλλογισ-
μός. πάλιν διοίσει τῷ περὶ σκεῖναι τοῖς ὁρῶν τοῖς ἀνάγκης
ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. τό τε γὰρ σκεπτικὸν ὥσαύτως ἀπι-
στέφει, καὶ τὸ ἐν ὅλῳ εἶναι καὶ ἐκαστὸν πάντος ὁμοίως ἀπο-
δύσσει. ἐν μὲν ἐν τοῖς ἄλλοις, τὸν αὐτὸν τρόπον διεκρίσεται
δὲ τῆς ἀπιστοφῆς, ὅτι ἐσὶν ἀπὸ ἀναγκῶν ὥσπερ ἡ
τῶν ὑπάρχειν. ἐν δὲ τῷ μέσω ὁμίᾳ, ὅταν ἢ ἐκαστὸς καὶ ἀφ' αὐ-
τοῦ πᾶν, τὸ δ' ἐν μέρει σκεπτικὸν. καὶ πάλιν ἐν τῷ ἑξῆς, ὅταν τὸ

f 1111

μεν καθόλου καθ'αφ'αυτὸν, ὅτι ἐν μέρει σκληρὸν, οὐχ ὁμοί-
 ως ἔσαι ἢ ἀπόδειξις. ἀλλ' ἀνάγκη ἐκτεμένους ὥπνι ἐκείνους
 μὴ ὑπάρχει, καθ'αφ'αυτοῦ ποιῆν τὸν συλλογισμόν. ἔσαι γὰρ ἀ-
 ναγκίως καθ'αφ'αυτοῦ. εἰ δὲ καὶ καθ'αφ'αυτοῦ ἐκ τεθέντος ἔστιν ἀναγ-
 καίως, καὶ καθ'αφ'αυτοῦ πινός. τὸ γὰρ ἐκ τεθέντος ὅπου ἐκείνο πῖ-
 ῖσι. γίνεται δὲ τῆς συλλογισμῶν ἐκείνους ἐν τῷ οἰκίῳ χή-
 ματι. Μίξις ἀναγκαῖον καὶ ὑπάρχοντος ἐν τῷ πρώτῳ χήματι.
 Συμβαίνει δὲ ποτε καὶ τῆς ἐκείνους περὶ τὰς ἀναγκαῖας
 οὐσης, ἀναγκαῖον γίνεσθαι τὸν συλλογισμόν. ὡς οὐχ ἀπο-
τράσ' ἐτυχεν. ἀλλὰ τῆς περὶ τὸ μείζον ἀκρόν. οἷ, εἰς μελὶ
 α τῷ β' ἀνάγκης εἰληπται ὑπάρχον, ἢ μὴ ὑπάρχον. τὸ δὲ β' ὡ-
 γ ὑπάρχον μόνον. οὕτως γὰρ εἰλημμένον τῆς περὶ τὰς ἀναγκαῖας.
 ἀνάγκης ὅτι α τῷ γ ὑπάρχει, ἢ οὐχ ὑπάρχει. ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῷ
 β' ἀνάγκης ὑπάρχει, ἢ οὐχ ὑπάρχει ὅτι α. ὅτι γ πῶν β' ὅτι,
 » φανερὸν ὅτι καὶ τὸ γ' ἀνάγκης ἔσαι τὰς ἀναγκαῖας. εἰ δὲ ὅτι
 » μεν α β' μὴ ὅτι ἀναγκαῖον. ὅτι β' γ' ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσαι ὅτι συμ-
 πύρασμα ἀναγκαῖον. εἰ γὰρ ἔσαι, συμβήσεται τὸ α πῶν τῷ β'
 ὑπάρχειν ὅτι ἀνάγκης διὰ τε τῆς πρώτης καὶ τῆς ἑξέτης χήμα-
 τος. ὅτι δὲ ὅτι δὲ. ἐνδέχεται γὰρ τοῦτον εἶναι ὅτι ὅτι γ' ὅτι
 ρεῖ τὸ α μὴ ἐν ὑπάρχειν. ἐπὶ καὶ ἐκ τῆς ὅρων φανερὸν, ὅτι ὅτι
 ἔσαι τὸ συμπύρασμα ἀναγκαῖον. οἷ, εἰς μελὶ α εἶναι κινήσεις. τὸ
 δὲ β' ὅτι δὲ. ἐφ' ὃ δὲ ὅτι γ' ἀνθρώπος. ὅτι δὲ μεν γὰρ ὅτι ἀνθρώπος
 ὅτι ἀνάγκης ὅτι. κινεῖται δὲ ὅτι ὅτι, οὐκ ὅτι ἀνάγκης. οὐ δὲ ὅτι
 » ὅτι ἀνθρώπος. ὁμοίως. δὲ καὶ εἰ σκληρὸν εἶναι ὅτι α β'. ἢ γὰρ ἀπὸ
 » δειξις. ὅτι δὲ τῆς ἐν μέρει συλλογισμῶν, εἰ μεν ὅτι καθόλου
 » ὅτι ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπύρασμα ἔσαι ἀναγκαῖον. εἰ δὲ τὸ
 καθ'αφ'αυτοῦ μέρος οὐκ ἀναγκαῖον, οὐτε σκληρὸν οὐτε καθ'αφ'αυτοῦ
 κῆς οὐσης τῆς καθόλου περὶ τὰς ἀναγκαῖας. ἔτω δὲ πρῶτον τὸ κα-
 θόλου ἀναγκαῖον. καὶ τὸ μεν α παντὶ τῷ β' ὑπάρχει τῷ β' ἀ-
 νάγκης. τὸ δὲ β' πῶν γ ὑπάρχει τῷ γ' μόνον. ἀνάγκη γ' τὸ πῶν ὅτι γ'
 ὑπάρχειν ὅτι ἀνάγκης. ὅτι γ' γ, ὅτι ὅτι ὅτι. τὸ δὲ β' παντὶ τῷ
 α ὑπάρχειν ὅτι ἀνάγκης. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ σκληρὸν εἶναι ὁ συλλογισ-

» μὲν ἢ ἂν αὐτὴ εἶναι ἀπόδειξις. εἰ γὰρ καὶ μέρος ὅσιν ἀναγκαῖον,
 » οὐκ ἔσαι συμπόρασμα ἀναγκαῖον. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον συμ-
 πῖπει, καθὰ οὐδ' αὖ τοῖς καθόλου συλλογισμοῖς. ὁμοίως κὶ
 ὡς τῶν σδητικῶν ὅροι, κινήσεις. ἴσον λουκός.

Αἱ ἐν τῷ δευτέρῳ χήματα μίξεις.

- Εἰ πὶ δὲ τῶν δευτέρων χήματα, εἰ μὲν ἡ σδητικὴ πρέτασις
 ὅσιν ἀναγκαῖα, καὶ συμπόρασμα εἶναι ἀναγκαῖον. εἰ δ' ἡ κατη-
 1 γορικὴ, οὐκ ἀναγκαῖον. ἔστω γὰρ πρῶτον ἡ σδητικὴ ἀναγκαῖα.
 καὶ ἔα τῷ μὲν β μηδενὶ ἐνδέχῃ, τῷ δὲ γ ὑπάρχει μόνον.
 εἰπεὶ οὐκ ἀντιστρέφει σδητικόν, οὐδὲ τὸ β τῷ α οὐδενὶ ἐνδέ-
 χεται. τὸ δὲ α παντὶ τῷ γ ὑπάρχει. ὥστ' οὐδενὶ τῷ γ β ἐν-
 δέχεται. ἔστω γ αὖ τὸ α ὅσι. ὡσάτως καὶ εἰ πρὸς τῷ γ
 τεθῇ τὸ σδητικόν. εἰ γὰρ τὸ α μηδενὶ τῷ γ ἐνδέχεται, οὐδὲ τὸ
 γ, οὐδενὶ ᾧ α ἐγγχεῖ. τὸ δὲ α παντὶ τῷ β ὑπάρχει. ὥστ' οὐ-
 2 δενὶ ᾧ β γ ἐνδέχεται. γίνεται γὰρ ἔστω πρῶτον χήμα πάλιν. ἔκ-
 κη ἀρὰ οὐδὲ τὸ β ᾧ γ. ἀντιστρέφει γὰρ ὁμοίως. εἰ δ' ἡ κατηγο-
 ρικὴ πρέτασις ὅσιν ἀναγκαῖα, οὐκ ἔσαι τὸ συμπόρασμα ἀναγ-
 καῖον. ὑπάρχει γὰρ ἔα παντὶ ᾧ β ὅτι ἀνάγκης. τῷ δὲ γ μηδενὶ
 ὑπάρχει μόνον. ἀντιστραφέντος οὐκ ἔστω σδητικόν. τὸ πρῶ-
 3 » τόν γίνεται χήμα. δέδεικται δ' ἐν ᾧ πρῶτῳ, ὅτι μὴ ἀναγκαῖον
 » οὐσης τῆς πρὸς τῷ μείζονι σδητικῆς, οὐδὲ τὸ συμπόρασμα
 » εἶναι ἀναγκαῖον. ὥστε οὐδ' ὡς τῶν ἑσῶν εἶναι ὅτι ἀνάγκης. εἰ δ' εἰ
 τὸ συμπόρασμα ὅσιν ἀναγκαῖον, συμβαίνει τὸ γ ἵνι ᾧ α μὴ ὑ-
 3 πάρεχεν ὅτι ἀνάγκης. εἰ γὰρ τὸ β ᾧ γ μηδενὶ ὑπάρχει ὅτι ἀνάγ-
 κης, οὐδὲ τὸ γ τῷ β οὐδενὶ ὑπάρχει ὅτι ἀνάγκης. ἔστω β ἵνι ᾧ
 α ἀνάγκη ὑπάρχειν. εἰπὼρ καὶ ἔα παντὶ τῷ β ὅτι ἀνάγκης ὑ-
 πάρχειν. ὥστε καὶ τὸ γ ἀνάγκη τινὶ τῷ α μὴ ὑπάρχειν. ἀλλ' ἔ-
 δὲν κωλύει τοιοῦτον ληφθῆναι, ᾧ παντὶ τῷ γ ἐνδέχεται ὑπάρ-
 χειν. εἰ καὶ ὅρους ἐνδέχεται εἶναι δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἔστι συμπό-
 4 ρασμα ἀναγκαῖον ἀπλῶς. ἀλλὰ τῶν ὄντων ἀναγκαῖον. οἷον
 ἔστω ἔα ἴσον. τὸ δὲ β ἀνθρώπος. τὸ δὲ γ λουκόν καὶ αἰ πρὸ
 τὰς οἰκίας ἐλθέτω. ἐνδέχεται τὸ ἴσον μηδενὶ λου-

κῶ ὑπάρχειν. οὐχ ὑπάρξει οὐδ' ἂν ἀνθρώπος, ὅθενι λολυκῶ,
 ἀλλ' οὐκ ἔστι ἀνάγκη. εἰ δέ τι γὰρ ἀνθρώπον γινώσκει λολυ-
 κῶν. οὐ μὲν γὰρ ἔως αὐτὸς ζῶν μὴδενὶ λολυκῶ ὑπάρχει. ὥστε τοῦ-
 των μὲν ὄντων, ἀναγκαῖον ἔστι συμπράσσειν. ἀπλῶς δ' οὐκ ἀ-
 ναγκαῖον. ὁ μὲν γὰρ δι' ἑξέως καὶ ἐπὶ τῆς ἐν μέρει συλλογισμῶν. ὅταν
 μὲν γὰρ ἡ σορητικὴ πρὸς τὰς καὶ θόλου τε ἡ καὶ ἀναγκαῖα, καὶ
 ἔστι συμπράσσειν ἔστι ἀναγκαῖον. ὅταν δὲ ἡ κατηγορικὴ καὶ θό-
 λου τε ἡ καὶ ἀναγκαῖα. ἡ δὲ σορητικὴ καὶ τὰ μέρος καὶ οὐκ ἀναγ-
 καῖα, οὐκ ἔστι τὸ συμπράσσειν ἀναγκαῖον. ἔστω δὲ πρῶτον ἡ
 σορητικὴ καὶ θόλου τε καὶ ἀναγκαῖα. καὶ τὸ αὐτῷ μὲν ἔστι, οὐδὲν
 εἰδεχόμενον ὑπάρχειν. τῷ δὲ γὰρ πνὶ ὑπάρχει. εἰπεὶ ἐν ἀντιφρέ-
 φει ἔστι σορητικόν, οὐδὲ ἔστι τῷ αὐτῷ οὐδὲν εἰδεχόμενον αὐτῷ ὑπάρχειν. ἔ-
 δεχεσθαι πνὶ τῷ γ, οὐχ ὑπάρχει. ὥστ' ἔστι ἀνάγκη ἵνα τῷ γ ἔχῃ
 ὑπάρχειν ἔστι. πάλιν ἔστω ἡ κατηγορικὴ καὶ θόλου τε, καὶ ἀναγ-
 καῖα, καὶ κείτω πρὸς τῷ β ἔστι κατηγορικόν. εἰ δὲ ἔστι παντὶ τῷ β
 ἔστι ἀνάγκη ὑπάρχειν, ἔστι δὲ, γ ἵνα μὴ ὑπάρχει, ὅτι μὲν ἐν οὐχ
 ὑπάρχει ἔστι πνὶ τῷ γ, φανερὸν. ἀλλ' οὐκ ἔστι ἀνάγκη. οἱ γὰρ αὐτοὶ
 ὅροι ἔσονται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν, οἱ ποδὶ τῆς καὶ θόλου συλλο-
 γισμῶν. ἀλλ' ἔστι δὲ σορητικὸν ἀναγκαῖον ὅθεν ἐν μέρει ληφθέν,
 οὐκ ἔστι ἔστι συμπράσσειν ἀναγκαῖον. διὰ γὰρ τῆς αὐτῆς ὁρων ἡ
 ἀπόδειξις. Αἱ οὖν τῷ εἰτὶ ἁμαρτία μίξεις.

Εἰ δὲ τῷ τε λολυκῶ ἁμαρτία, καὶ θόλου μὲν ὄντων ἢ ὁρῶν
 πρὸς ἔστι μέσον, καὶ κατηγορικῶν ἀμφοτέρων ἢ πρὸς τὰς αὐτῶν, αὐ-
 τὸ πότος ἐν ἡ ἀναγκαῖος. καὶ ἔστι συμπράσσειν ἔστι ἀναγκαῖον.
 εἰ δὲ ἔστι μὲν ἡ σορητικόν, τὸ δὲ κατηγορικόν, ὅταν μὲν ἔστι σορητι-
 κὸν ἀναγκαῖον ἡ, καὶ ἔστι συμπράσσειν ἔστι ἀναγκαῖον. ὅταν δὲ ἔ-
 κατηγορικόν, οὐκ ἔστι τὰ ἀναγκαῖον. ἔστω γὰρ ἀμφοτέρω κα-
 τηγορικῶν πρῶτον αἱ πρὸς τὰς αὐτῶν. καὶ τὸ αὐτῷ ἔστι παντὶ τῷ γ
 ὑπάρχει, ἀναγκαῖον δὲ ἔστω τὸ αὐτῷ. εἰπεὶ ἐν τῷ β παντὶ τῷ γ ὑ-
 πάρχει, καὶ ἔστι πνὶ τῷ β ὑπάρχει, διὰ ἔστι ἀντιφρέφει τὸ καὶ θό-
 λου τῷ καὶ τῷ μέρος. ὥστ' εἰ παντὶ τῷ γ τὸ αὐτῷ ἀνάγκη ὑπάρ-
 χει, καὶ τὸ γ τῷ β πνὶ, ἀναγκαῖον ὑπάρχειν τὸ αὐτῷ β πνὶ. ἔ

γὰρ ἔτι πρὸ τοῦ γ' ὅτι γίνεται οὖν ἔτι πρῶτον ὅτιμα πάλιν. ὁμοί-
 ως δὲ λειψήσεται καὶ εἰς τὸ β' ὅτιν ἀναγκαῖον, ἀντιστρέφει
 γὰρ τὸ γ' ὅτι πνι. ὥστ' εἰ παντὶ τῷ γ' τὸ β' ὅτι ἀνάγκη ὑπάρ-
 χει. τὸ δὲ γ' τῷ α' πνι, καὶ τῷ α' πνι τὸ β' ὅτι ὑπάρξει ὅτι ἀνάγκη.
 πάλιν ἔστω τὸ μὲν α' γ' σφρηπικόν. ἔστι δὲ β' γ' κατὰ σφρηπικόν. ἀναγ-
 καῖον δὲ τὸ σφρηπικόν. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ κατὰ σφρηπικόν,
 ἔσται πνι τῷ β' τὸ γ'. τὸ δὲ α' οὐδενὶ τῷ γ' ὅτι ἀνάγκη, οὐδὲ τῷ
 1 β' πνι ὑπάρξει ὅτι ἀνάγκη τὸ α'. τὸ γὰρ ἔτι πρὸ τοῦ γ' ὅτιν. εἰ δὲ
 τὸ κατὰ σφρηπικόν ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπῶμα ἀναγ-
 καῖον. ἔστω γὰρ τὸ β' γ' κατὰ σφρηπικόν καὶ ἀναγκαῖον. τὸ δὲ α' γ'
 σφρηπικόν καὶ μὴ ἀναγκαῖον. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ κατὰ
 σφρηπικόν, ὑπάρξει καὶ τὸ γ' πνι τῷ β' ὅτι ἀνάγκη. ὥστ' εἰ τὸ
 μὲν α' μηδενὶ τῷ γ'. τὸ δὲ γ' πνι τῷ β', τὸ α' πνι τῷ β' οὐχ ὑ-
 2 πάρξει, ἀλλ' οὐκ ὅτι ἀνάγκη. δεδιγμένον γὰρ εἰς τὸ πρῶτον ὅτι-
 ματι, ὅτι τῆς σφρηπικῆς περὶ τὰς μὴ ἀναγκαῖας οὐσίας, οὐ
 3 δὲ τὸ συμπῶμα ἔσται ἀναγκαῖον. ἐπὶ δὲ καὶ ἐκ τῆς ὁρώσεως
 αὐτῆς φανερὸν. ἔστω γὰρ τὸ μὲν α', ἀγαθόν. τὸ δὲ β', ζάον. ἔστι δὲ
 γ', ἰσχυρὸς. ἔστι μὲν ἔν α' ἀγαθόν, οὐδέποτε μὴδενὶ ἰσχυρῷ ὑπάρχειν.
 ἔστι δὲ ζάον, ἀναγκαῖον παντὶ ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη ζάον
 πρὸς μὴ εἶναι ἀγαθόν. εἴπερ οὐδέποτε παντὶ ἀγαθόν. ἢ εἰ μὴ ἔστι
 δυνάστης, ἀλλὰ ἔστι χρηστὸς καὶ ἡ κατὰ δυνάστην, ὅρον δεύον. ἅπαν
 γὰρ ζάον δευτικὸν ἐν ὑπῶν. εἰ μὲν ἔν οἱ ὅροι κατὰ δυνάστην πρὸς ἔ-
 μέσον εἰσὶν, εἴρηται. πότε ἔσται ἔτι συμπῶμα ἀναγκαῖον. εἰ
 3 δ' οὐ μὲν κατὰ δυνάστην, ὅτι εἰ μὲν κατὰ δυνάστην μὲν ὄντων ἀμφο-
 τέρων, ὅταν ἔσται κατὰ δυνάστην ἀναγκαῖον, καὶ ἔστι συμπῶμα
 ἔσται ἀναγκαῖον. ἀπὸ δὲ αἰτίας δι' ἧς αὐτῆς, ἢ καὶ περὶ τὸν. ἀντιστρέ-
 φει γὰρ καὶ ἔστι μὲν κατὰ δυνάστην. εἰ ἔν ἀνάγκη παντὶ τῷ γ' ἔστι
 ὑπάρχειν. ἔστι α' ἔτι πρὸ τοῦ γ' ὅτιν, ἀνάγκη τὸ β' πνι τῷ α' ὑπάρχειν.
 εἰ δὲ τὸ β' τῷ α' πνι, καὶ τὸ α' τῷ β' πνι ὑπάρχειν ἀναγκαῖον.
 ἀντιστρέφει γὰρ. ὁμοίως δ' εἰ καὶ τὸ α' γ' εἴη ἀναγκαῖον, κατὰ δυνάστην
 4 ὄν. ἔστι γὰρ ἔτι πρὸ τοῦ γ' ὅτιν. εἰ δὲ τὸ α' μὲν ὅτιν ἀναγκαῖον, οὐκ
 ἔστι ἔτι συμπῶμα ἀναγκαῖον. ἔστω γὰρ ἔστι β' γ' εἰ μὲν τε καὶ

ἀναγκαῖον. τὸ δὲ α παντὶ τῷ γ ὑπάρχει, μὴ μὲν τι ἢ ἀνάγκης. ἀντιστραφέντος οὖν τῆς β γ, τὸ πρῶτον γίνεται ἄξιμα. καὶ ἢ μὲν κατὰ λόγον πρῶτα σις, οὐκ ἀναγκαῖα. ἢ δὲ ἐν μέρει, ἀνάγκαῖα. ὅταν δ' οὕτως ἔχουσιν αἱ προτάσεις, οὐκ ὡς τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ὥς τ' οὐ δ' ὡς τῶν ἑνῶν. ἔπ' δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερὸν. ἔστω γὰρ τὸ α, ἐρήγορισ. τὸ δὲ β, δίπω. ἐφ' ὧ δὲ τὸ γ, ζῶν. εἰ μὲν οὖν β, ἔνι τῷ γ ἀνάγκη ὑπάρχειν. τὸ δὲ α παντὶ τῷ γ ἐνδέχεται. καὶ τὸ α τῷ β, οὐκ ἀναγκαῖον. οὐ γάρ ἀνάγκη δίπω πη καθεύδειν ἢ ἐρηγορεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων δεικνύσεται. καὶ εἰ τὸ α γ εἴη ἐν μέρει τε καὶ ἀναγκαῖον, καὶ εἰ συμπέρασμα οὐκ ἔσαι ἀναγκαῖον. εἰ δ' ὡς μὲν, κατηγορεῖς. ὁ δὲ, σδρητικὸς τῶν ὅρων, ὅταν μὲν ἢ τὸ κατὰ λόγον σδρητικὸν τε καὶ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσαι ἀναγκαῖον. εἰ γὰρ εἰς αὐτὸ γ μηδενὶ ἢ ἀνάγκης ἐνδέχεται. εἰ δὲ β, ἔνι τῷ γ ὑπάρχει. εἰ ἔνι τῷ β ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν. ὅταν δὲ εἰ κατὰ φατικὸν ἀναγκαῖον τε θῇ, κατὰ λόγον δὲ ἢ ἐν μέρει, ἢ εἰς εἰρητικὸν κατὰ μέρος, οὐκ ἔσαι εἰς συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ταῦτα μὲν γὰρ ἄλλα ταῦτα αὐτὰ, ἃ καὶ ὡς τῶν προτέρων, ὁρῶμεν. ὁροι δ', ὅταν μὲν ἢ εἰ κατὰ λόγον κατηγορεῖν ἀναγκαῖον. ἐρήγορισ, ζῶν, ἀνθρώπος. μέσον ἀνθρώπου. ὅταν δ' αὖ μέρει εἰ κατηγορεῖν ἀναγκαῖον, ἐρήγορισ, ζῶν, λευκὸν. ζῶν μὲν γὰρ ἀνάγκη πνὶ λευκῷ ὑπάρχειν. ἐρήγορισ δ' ἐνδέχεται μηδενὶ. καὶ οὐκ ἀνάγκη τινὶ ζῶν μὴ ὑπάρχειν ἐρήγοριν. ὅταν δὲ τὸ σδρητικὸν ἐν μέρει ὅν ἀναγκαῖον ἢ, δίπω, κίνησις, ζῶν. μέσον 3 ζῶν. φανερὸν οὖν, ὅτι τῶ μὲν ὑπάρχειν οὐκ ἔσαι συλλογισμῶς, εἰ μὴ ἀμφοτέρω ὥσιν αἱ προτάσεις ἐν τῷ ὑπάρχει. τὰ δ' ἀναγκαῖον ἔστι καὶ τῆς ἐπιδόσεως ἀναγκαῖα οὐσης. ἐν ἀμφοτέροις δὲ καὶ κατὰ φατικῶν καὶ σδρητικῶν ὄντων τῶν συλλογισμῶν, ἀνάγκη πνὶ ἐπιδόσαν πρῶτα σιν ὁμολογεῖν εἶναι τῷ συμπέρασματι. λέγω δὲ τὸ ὁμολογεῖν, εἰ μὲν ὑπάρχον, ὑπάρχον 4 εἶναι. εἰ δ' ἀναγκαῖον, ἀναγκαῖον. ὥς τε καὶ ὅτις δὴ λον, ὅτι εἰ 3 ἔσαι τὸ συμπέρασμα, οὐτ' ἀναγκαῖον, οὐθ' ὑπάρχον εἶναι μὴ 4

ληφθείσης ἀναγκαῖος ἢ ὑπάρχοντος προτάσας. πῶς μὲν
οὖν τὸ ἀναγκαῖον πῶς γίνεται, καὶ τίνα διαφορὰν ἔχει πρὸς
τὸ ὑπάρχον, εἴρηται σχεδὸν ἰκανῶς.

Μίξις τὸ ἐνδεχόμενον καὶ τὸ εἶναι αὐτὸν προτάσων καὶ
συλλοπισμὸν καὶ τὸ κατ' αὐτὸ ἀντιστροφῆς.

Περὶ δὲ τὸ ἐνδεχόμενον μετὰ ταῦτα λέγωμεν, πότε, καὶ πῶς,

- » καὶ δεῖ τίνων εἶναι συλλοπισμός. λέγω δ' ἐνδέχεται, καὶ τὸ
I ἐνδεχόμενον, οὐ μὴ ὄντος ἀναγκαῖου, τεθέντος δ' ὑπάρχει,
» οὐδὲν εἶναι δεῖ τούτ' ἀδύνατον. τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ὁμωνύμως
» ἐνδέχεται λέγωμεν. ὅτι δὲ τὸ τ' ὅτι ἐνδεχόμενον, φανερὸν
ἐκτε τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀντικειμένων.
τὸ γὰρ οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, καὶ ἀδύνατον ὑπάρχειν, καὶ
ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν, ἢ τὰ ταῦτα εἶναι, ἢ ἀπολογισθεὶς ἀλλήλους.
ὥς τε καὶ τὰ ἀντικείμενα τούτοις. τὸ δ' ἐνδέχεται ὑπάρχειν,
καὶ οὐκ ἀδύνατον ὑπάρχειν, καὶ οὐκ ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν, ἢ
2 ταῦτα εἶναι, ἢ ἀπολογισθῶντα ἀλλήλους. κατὰ παντὸς γὰρ
» ἢ κατὰ φύσιν ἢ ἀπόφασιν. εἶσαι ἄρα τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ ἀ-
» ναγκαῖον, καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον ἐνδεχόμενον. συμβαίνει δὲ πᾶ-
» σας τὰς κατὰ τὸ ἐνδέχεται προτάσεις, ἀντιστρέφειν ἀλλή-
» λους. λέγω δὲ, οὐ τὰς κατὰ φύσιν, τὰς ἀρχαίας, ἀλ-
λ' ὅσας κατὰ φύσιν ἐχούσι τὰ ἅμα κατὰ τὴν ἀντίθεσιν. οἷον
τὸ ἐνδέχεται ὑπάρχειν τῷ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν. καὶ
τὸ παντὶ ἐνδέχεται, ὅς ἐνδέχεται μηδενὶ, ἢ μὴ παντὶ. καὶ τὸ
3 πνὶ, τῷ μὴ παντὶ. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἐπεὶ
γὰρ τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ εἶναι ἀναγκαῖον, τὸ δὲ μὴ ἀναγκαῖον
ἐγχεῖται μὴ ὑπάρχειν, φανερὸν ὅτι εἰ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ὑ-
πάρχειν, ἐνδέχεται καὶ μὴ ὑπάρχειν. καὶ εἰ παντὶ ἐνδέχεται
ὑπάρχειν, καὶ παντὶ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν ἐν μέρει κατὰ φύσιν. ἢ γὰρ αὐτὴ ἀπόδειξις. εἰσὶ δ' αἱ
βιωταὶ προτάσεις, κατηγορικά καὶ οὐ σορητικά. τὸ γὰρ
ἐνδέχεται τῷ εἶναι ὁμοίως τὰ ἑτέρω, κατὰ πόρ' ἐλέχθη προ-
4 τῶρον. διωρισμένων δὲ τούτων, πάλιν λέγωμεν. ὅτι τὸ ἐνδέ-

χεῖται καὶ δὴ οὐ λείψμεν ἴστω. εἴα μὲν, ὥς ἔστι τὸ πολὺ
 γίνεσθαι καὶ διαλείπειν ἀναγκαῖον. οἷον ὅτι τοιοῦτον ἀνθρώ-
 πον, ἢ εἰς αὐξάνεσθαι, ἢ φθίνειν. ἢ ὅλως εἰς πεφυκὸς ὑπάρχειν.
 ὅτι οὐ γὰρ οὐ συνεχὴς μὴ ἔχει ἀναγκαῖον διὰ τὸ μὴ αἰεὶ εἶναι αὐ-
 θρωπον. ὅντος μὲν τοι ἀνθρώπου ἢ εἰς αὐξάνειν, ἢ ὥς ἔστι τὸ πλὺ
 ἔστι. ἄλλον δὲ, τὸ ἀόριστον, ὃ καὶ οὕτως καὶ μὴ οὕτως, δυνάσθαι.
 οἷον εἰς βαδίζειν ἴσον, ἢ εἰς βαδίζοντος γινέσθαι σεισμόν. ἢ ὅλως εἰς
 εἰς τύχης γινόμενον. ὅθεν καὶ μάλλον ἔτι πεφυκεν. ἢ ἐναι-
 ῖως. αὐτὸς φεῖται μὲν ὅτι καὶ τὰς ἀντικειμένης περτάσεις
 ἐκείνους τὸ εὐδεχόμενον. οὐ μὲν γὰρ αὐτὸν γε ἴστω. ἀλλὰ, εἰ μὴ
 πεφυκὸς εἶ, τὸ μὴ εἰς αὐξάνειν ὑπάρχειν οὕτω γὰρ εὐδεχέται
 μὴ τοιοῦτον ἀνθρώπον. εἰ δ' ἀόριστον τὸ μὴδὲν μάλλον οὐ-
 τὼς ἢ ἐκείνως. ἐπισήμη δὲ καὶ συλλογισμὸς ἀπὸ διεικνέως, ὅτι
 μὲν ἀόριστον οὐκ εἶσι διὰ τὸ ἀτακτὸν εἶναι τὸ μέσον. ὅτι δὲ πεφυκὸς
 τῶν, ὅτι καὶ χεῖται οἱ λόγοι καὶ αἰσέσεις γίνονται. ὡς δὲ τὸ εὐδὲ
 εὐδεχόμενον. ἐκείνως δὲ ἐγχεῖται μὲν γινέσθαι συλλογισμὸς. 2
 οὐ μὲν εἰσὶ γε ζητήματα. ὡς δὲ μὲν ὅτι διοριθῆσθαι μάλλον
 ἐν τοῖς ἐπομένους. νῦν ὅτι λέγωμεν, πότε καὶ πῶς, καὶ τίς ἐστὶ συλ-
 λογισμὸς ἐκ τῶν εὐδεχόμενων περτάσεων. ἐπεὶ δὲ εἰς εὐδεχέσθαι
 τὸδε τῶδε ὑπάρχειν, διχῶς ὅστις ἐκλεβῆν. ἢ γὰρ ὅτι ὑπάρχει
 τὸδε, ἢ ὅτι εὐδεχέται αὐτὸ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ καθ' οὗ εἰς εἰς εὐδε-
 χέσθαι, τὸν τῶν σημαίνει θάτορον. ἢ καθ' οὗ λέγεται εἰς, ἢ κα-
 θ' οὗ εὐδεχέται λέγεσθαι. εἰ δὲ, καθ' οὗ εἰς τὸ αὐδεχέσθαι. ἢ
 παντὶ τῶν εἰς τὸ αὐδεχεῖν οὐδὲν διαφέρει, φανερὸν ὅτι ὅτι δι-
 χῶς αὐτὸ λέγοιτο εἰς τῶν παντὶ εὐδεχέσθαι ὑπάρχειν. πρῶτον
 ἐν εἰρημν, εἰ καθ' ὅτι εἰς εἰς εὐδεχέται. καὶ καθ' ὅτι εἰς εἰς, τίς ἐστὶ
 καὶ ποῖος συλλογισμὸς. οὕτω γὰρ αἰ περτάσεις ἀμφοτέρω
 λαμβάνοντες καὶ τὸ εὐδεχέσθαι. ὅταν ὅτι καθ' οὗ τὸ εἰς ὑπάρχει,
 τὸ αὐδεχέται. ἢ μὲν, ὑπάρχειν. ἢ δ' εὐδεχόμενον ὅτι. ὡς τὸ ἀπὸ
 τῶν ὁμοιογενῶν ἀρκτέον, καθ' ὅτι πρὸς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις.

ὅταν ἐν τῶν παντὶ τῶν εὐδεχέται, καὶ τὸ εἰς παντὶ τῶν γ,
 συλλογισμὸς ἐστὶ τέλειος. ὅτι τὸ αὐ παντὶ τῶν γ εὐδεχέται ὅτι - 4

πάρχεν. ὅθεν δὲ φανερὸν ἐκ τῆς ὁρίσεως. τὸ γὰρ εὐδέχεσθαι
παντὶ ὑπάρχεν, οὕτως ἐλέγμεν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν α
εὐδέχεται μηδενὶ τῷ β. τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ. ὅπ. τὸ α εὐδέχεται
μηδενὶ τῷ γ. τὸ γὰρ καὶ εἰ τὸ β εὐδέχεται, τὸ α μὴ εὐδέχεται.
ὅθεν ὡς τὸ μηδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ἴσται τὸ β εὐδέχεσθαι. ὅταν
δὲ τὸ α παντὶ τῷ β εὐδέχεται, τὸ δὲ β εὐδέχεται μηδενὶ τῷ γ,
ἔστι μὲν τῶν εἰλημμένων προτάσεων, οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός.

1. ἀντιστροφῆς δὲ τῆς β γ καὶ τὰ εὐδέχεσθαι, γίνεται ὁ αὐ-
τὸς ὡς πρότερον καὶ πρὸ πρότερον. ἐπεὶ γὰρ εὐδέχεται τὸ β μηδενὶ τῷ γ
ὑπάρχεν, εὐδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχεν. ὅθεν γὰρ εἴρηται
πρὸ πρότερον. ὥστε εἰ τὸ μὲν β παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ α παντὶ τῷ β,
πάλιν ὁ αὐτὸς γίνεται συλλογισμός. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς ἀμ-
φοτέρους τὰς προτάσεις ἢ ἀπόφασις τε θύμῃ μὲν εὐδέχεται.
λέγω δὲ οἷον εἰ τὸ μὲν α εὐδέχεται μηδενὶ τῷ β, καὶ τὸ β μηδε-
νὶ τῷ γ. ἔστι μὲν οὖν τῶν εἰλημμένων προτάσεων, οὐδεὶς γί-
νεται συλλογισμός.

2. ἀντιστρεφόμενων δὲ πάλιν, ὁ αὐτὸς ἔσται
ὡς πρότερον καὶ πρὸ πρότερον. φανερὸν οὖν, ὅπ. τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ πιθε-
μῆς πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἢ πρὸς ἀμφοτέρους τὰς προ-
τάσεις, ἢ οὐ γίνεται συλλογισμός. ἢ γίνεται μὲν, ἀλλ' οὐ τέ-
λειος. ἐκ γὰρ τῆς ἀντιστροφῆς προαίνεται τὸ ἀναγκαῖον. ἐάν
δὲ ἢ μὲν, καὶ θόλου τῆς προτάσεων. ἢ δ' αὖ μέρει ληφθῇ, πρὸς
μὲν τὸ μείζον ἄκρον κειμένης τῆς καὶ θόλου, συλλογισμός
ἔσται τέλειος. εἰ γὰρ τὸ α παντὶ τῷ β εὐδέχεται, τὸ δὲ β π-
νὶ τῷ γ, τὸ α πνὶ τῷ γ εὐδέχεται.

3. ὅθεν δὲ φανερὸν ἐκ
τῆς ὁρίσεως τοῦ παντὶ εὐδέχεσθαι. πάλιν εἰ τὸ α εὐ-
δέχεται μηδενὶ τῷ β, τὸ δὲ β πνὶ τῷ γ εὐδέχεται ὑ-
πάρχεν, ἀνάγκη τὸ α εὐδέχεσθαι πνὶ τῷ γ μὴ ὑπάρ-
χεν. ἀποδείξεις δὲ ἡ αὐτὴ. ἐάν δὲ στερητικὴ ληφθῇ ἢ αὖ μέρ-
ει προτάσεις. ἢ δὲ καὶ θόλου καὶ αφαπτικῇ. τῇ δὲ θέσει ὁ-
μοίως ἔχουσιν. οἷον τὸ μὲν α παντὶ τῷ β εὐδέχεται; τὸ
δὲ β πνὶ τῷ γ εὐδέχεται μὴ ὑπάρχεν. ἔστι μὲν οὖν εἰ-
λημμένων προτάσεων οὐ γίνεται φανερὸς συλλογισμός.

4. λημμένων προτάσεων οὐ γίνεται φανερὸς συλλογισμός.

ἀνίπτερὰ φέψης δὲ τῆς ἐν μέρει, καὶ τε θέντος τῷ β πνὶ τῷ γ
 ἐνδέχεται ὑπάρχειν, τὸ αὐτὸ εἶσαι συμπόρασμα. ὁ καὶ περ-
 τὸρον καὶ ἀπὸρ ἐν τοῖς ὑβ ἀρχῆς. εἰ δὲ ἡ πρὸς τὸ μείζον
 ἀκρων ἐν μέρει ληφθῇ, ἡ δὲ πρὸς τὸ ἐλαττον καὶ θόλου, εἰ τε
 ἀμφοτέρω καὶ ἡ φαστικῇ ληφθῶσιν, εἰ τε σθητικῇ, εἰ
 τε μὴ ὁμοιοχέμωνος, εἰ τε ἀμφοτέρω ἀδιόριστοι ἢ καὶ
 μέρος, οὐδαμῶς εἶσαι συλλογισμός. ὅθεν γὰρ καὶ λυδὲ β ὑπερ-
 τείνειν τῷ α, καὶ μὴ κατηγορεῖσθαι ἐπ' ἴσων. ὡ δὲ ὑπερτείνειν δ
 β τῷ α, εἰ ληφθῶ τῷ γ. ὅντω γὰρ, οὐτε παντὶ οὐτε μηδενὶ οὐ-
 τε πνὶ οὐτε μὴ πνὶ ἐνδέχεται τὸ α ὑπάρχειν. εἴπερ ἀνίπτε-
 ρου σιν αἱ καὶ τὸ ἐνδέχεται περτάσεις. καὶ τὸ β πλείον
 ἐνδέχεται ἢ τὸ α ὑπάρχειν. ἐστὶ δὲ καὶ ἐκ τῶ ὅρων φανερὸν, οὐ-
 πως ἐχόντων τῶ περτάσεων, τὸ πρῶτον τῷ ἐχάτω καὶ οὐδε-
 νὶ ἐνδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχειν ἀναγκαῖον. ὅροι δὲ κρινοὶ
 πάντων. τῷ μὲν ὑπάρχειν ὑβ ἀνάγκης, ζῶον, λυκὸν, ἄνθρω-
 πος. τῷ δὲ μὴ ἐνδέχεται, ζῶον, λυκὸν, ἱμάτιον. φανερὸν
 ὅτι, πᾶσι τὸν ὅρον ἐχόντων τῶ ὅρων, οὐδεὶς γίνεσθαι συλ-
 λογισμός. ἢ γὰρ τῷ ὑπάρχειν ἢ τῷ ὑβ ἀνάγκης ἢ τῷ ἐνδέ-
 χεται, πᾶσι δὲ συλλογισμός. τῷ μὲν οὖν ὑπάρχειν καὶ τῷ ἀνάγ-
 καίον, φανερὸν ὅτι οὐκ ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ καὶ φαστικῇ, ἀναιρεῖ-
 ται τῷ σθητικῷ. ὁ δὲ σθητικῇ, τῷ καὶ φαστικῷ. λείπεται δὲ
 τὸ ἐνδέχεται εἶναι. ὅθεν δὲ ἀδύνατον. δεδεικται γὰρ, ὅτι οὐ-
 πως ἐχόντων τῶ ὅρων καὶ παντὶ τῷ ἐχάτω, τὸ πρῶτον, ἀνάγ-
 κη καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ὥστ' οὐκ ἐστὶν τῷ ἐνδέ-
 χεται συλλογισμός. τὸ γὰρ ἀναγκαῖον οὐκ ἔστι ἐνδέχεται.
 φανερὸν οὖν, ὅτι καὶ θόλου τῶ ὅρων ὄντων, ἐν τοῖς ἐνδεχομέ-
 ναις περτάσεσιν, αἰ γίνεσθαι συλλογισμός ἐν τῷ πρῶτῳ χή-
 ματι, καὶ κατηγορικῶν καὶ σθητικῶν ὄντων. πλείω κατηγορι-
 κῶν μὲν ὄντων, τέλειος. σθητικῶν δὲ, ἀτελής. δεῖ δὲ τὸ ἐνδέ-
 χεται λαμβάνειν, μὴ τὸ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις, ἀλλὰ καὶ τὸν
 εἰρημνὸν διορισμόν. ἐνίοτε δὲ λαμβάνειν τὸ τοιοῦτον.

Μίξεις ενδεχομένου και υπέρχοντος εν, α. χήματι.

- Εάν δε ή μεν, υπέρχειν. ή δε, ενδέχεται λαμβάνηται τῆς προτάων, όταν μεν ή προς τὸ μείζον ἄκρον ενδέχεται σημαίνη, τέλειοι τε πάντες ἔσονται οἱ συλλογισμοί, και τῆ ενδέχεται κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν. όταν δε προς τὸ ἐλάττω, ἀπλῆς τε πάντες και οἱ σθητικῶι τῆς συλλογισμῶν, οὐ τῆ κατὰ τὸν διορισμόν ενδεχομένου, ἀλλὰ τῆ, ή μηδενί ή μη παντί ἢ ἀνάγκης υπέρχειν. εἰ γὰρ μηδενί ή μη παντί, ἢ ἀνάγκης, ενδέχεται φαμεν και μηδενί και μη παντί υπέρχειν. ενδέχεται γὰρ τὸ α παντί τῷ β. β δε β παντί τῷ γ κείτω υπέρχειν. ἐπεὶ ἔν ἡμῶν τὸ β ἔστι τὸ γ. τῷ δε β παντί, ενδέχεται τὸ α, φανερὸν ὅτι και τῷ γ παντί ενδέχεται. γίνεται δὴ τέλειος συλλογισμός. ὁμοίως δε και σθητικῆς οὐσης τῆς α β προτάων, τῆς δε β γ κατὰ φαικῆς, και τῆς μεν α β ενδέχεται, τῆς δε β γ υπέρχειν λαμβανόμενης, τέλειος ἔσαι συλλογισμός. ὅτι
- 2 β α ενδέχεται μηδενί τῷ γ υπέρχειν. ὅτι μεν οὕτω τῆ υπέρχειν
 - » πειμένου προς τὸ ἐλάττω ἄκρον τέλειοι γίνονται οἱ συλλο-
 - » γισμοί, φανερὸν. ὅτι δε ἐκνωπῶς ἔχοντες ἔσονται συλλογισ-
 - » μοί, δε τῆ ἀδωάτῳ δεικτέον. ἅμα δε ἔσαι δὴ λον, ή ὅτι ἀπλῆς. ή γὰρ διῆεις οὐκ ἐκ τῆς εἰρημνίων προτάων. πρῶτον δε δεικτέον, ὅτι εἰ τῆ α ὄντος, ἀνάγκη τὸ β εἶναι, και δωατοῦ ὄντος τῆ α, δωατὸν ἔσαι και β ἢ ἀνάγκης. ἔσω γὰρ οὕτως ἔχοντων, τὸ μεν ἐφ' ᾧ, β α δωατὸν. τὸ δε ἐφ' ᾧ β β, ἀδωάτῳ.
 - 3 εἰ οὕτω τὸ μεν δωατὸν ὅτι δωατὸν εἶναι γλίοιτ αἰ. τὸ δε ἀδωάτῳ, ὅτι ἀδωάτῳ, οὐκ αἰ γλίοιτ. ἅμα δε εἰ β α δωατὸν και β β ἀδωάτῳ, ενδέχοιτ αἰ τὸ α γνέσθαι αἰδὲ τῆ β. εἰ δε
 - » γνέσθαι και εἶναι. τὸ γὰρ γινόνος, ὅτι γίνον ἔστι. δεῖ δε λαμ
 - » βάνειν μη μόνον ἐν τῇ γνέσει β δωατὸν και ἀδωάτῳ, ἀλλὰ
 - » και ἐν τῷ ἀληθεύειν, υπέρχειν. και ὅσα χῶς ἀπλῶς, ἀλ-
 - » λως λέγεται τὸ δωατὸν. ἐν ἅπασι γὰρ ὁμοίως ἔξει. ἐπὶ τῇ ὄν-
 - » τος τῇ α τὸ β εἶναι οὐχ ὡς ἐνός πινος ὄντος τῆ α β ἔσαι, δεῖ
 - 4 ἡμῶν λαμβάνειν. οὐ γὰρ ἔστιν οὐδὲν ἢ ἀνάγκης ἐνός ἴνως, ἀλλὰ

Arist. in priora resol. lib. 1.

g

πον ὑπάρχειν. οἷον εἰ μὴδὲν ἄλλο κινεῖτο. τὸ δὲ κινούμενον
 εὐδέχεται παντὶ ἵππῳ. ἀλλ' ἀνθρώπος οὐδενὶ ἵππῳ εὐδέχε-
 ται. ἐπ' ἔσω τὸ μὲν α, ζῶον. τὸ δὲ μέσον κινούμενον. τὸ δὲ
 ἔχαρην ἀνθρώπος. αἰ μὲν οὖν περὶ τὰς οἰκίους ἐξουσι. τὸ
 δὲ συμπόρῳ αἰατικῶν, οὐκ εὐδέχεται. ἢ ἀνάγκης γὰρ
 ὁ ἀνθρώπος ζῶον. φανερὸν οὖν, ὅτι τὸ κατὰ τοῦ ληπτεῖος
 ἀπὸ αὐτοῦ καὶ οὐ χρόνῳ διορίζοντας. πάλιν ἔσω σφριπτικὴ πέρ-
 1 τασις κατὰ τοῦ ληπτεῖος. καὶ εἰλήφθω τὸ μὲν α, μὴδενὶ τῷ β
 ὑπάρχειν. τὸ δὲ β παντὶ εὐδέχεται ὑπάρχειν τῷ γ. τὸν τῶν
 οὖν περὶ τῶν, ἀνάγκη τὸ α εὐδέχεται. μὴδενὶ τῷ γ ὑπάρ-
 χειν. μὴ γὰρ εὐδέχεται, τὸ δὲ β τῷ γ κείδω ὑπάρχειν, κα-
 τὰ τὸν περὶ τῶν. ἀνάγκη δὲ τὸ α πινὶ τῷ β ὑπάρχειν. γίνε-
 ται γὰρ συλλοπισμός, διὰ τὴν εἰρήνην χάμαρ. ὅτι δὲ ἀδυνα-
 2 τει, ὡς τ' εὐδέχεται αὐτὸ τὸ α μὴδενὶ τῷ γ. ἡ δὲ οὖν γὰρ ἔσω-
 » περὶ τῶν καὶ οὐκ ἀδυνατοῦ, ἀδυνατοῦ συμβαίνει. οὐ γὰρ οὖν
 3 ὁ συλλοπισμός, οὐκ ἐστὶ τῶ κατὰ τὸν οἰκισμὸν εὐδέχεται,
 ἀλλὰ τῶ μὴδενὶ ἢ ἀνάγκης. αὐτὴ γὰρ ὅτι ἀντίφασις τῆς
 γνησιότητος ἔσω θεῶν. ὑπετέθη γὰρ ἢ ἀνάγκης τὸ α πινὶ τῷ
 γ ὑπάρχειν. ὁ δὲ διὰ τὴν ἀδυνατοῦ συλλοπισμός, τῆς ἀντι-
 κειμένης ὅτι ἀντίφασις. ἐστὶ δὲ ἐκ τῆς ὁρῶν φανερὸν, ὅτι οὐκ
 ἐστὶ τὸ συμπόρῳ εὐδέχεται. ἔσω γὰρ τὸ μὲν εἰς τὸ α,
 κέραι. τὸ δὲ εἰς τὸ β, διανοούμενον. εἰς τὸ γ, ἀνθρώπος.
 οὐδενὶ δὲ τῷ β α ὑπάρχειν. οὐδὲν γὰρ διανοούμενον κέ-
 3 ραι. τὸ δὲ β παντὶ εὐδέχεται τῷ γ. παντὶ γὰρ ἀνθρώπῳ εὐ-
 δέχεται τὸ διανοεῖσθαι. ἀλλὰ τὸ α ἢ ἀνάγκης, οὐδενὶ τῷ
 γ. οὐκ ἄρα τὸ συμπόρῳ εὐδέχεται. ἀλλ' οὐδ' ἀναγ-
 καῖον αἰ. ἔσω γὰρ τὸ μὲν α κινούμενον. τὸ δὲ β ἐπιστήμη. τὸ
 δὲ εἰς τὸ γ, ἀνθρώπος. τὸ μὲν οὖν α, οὐδενὶ τῷ β ὑπάρχει.
 τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ εὐδέχεται. καὶ οὐκ ἔστι συμπόρῳ
 μα αἰατικῶν. οὐ γὰρ ἀνάγκη. μὴδὲν κινεῖσθαι ἀν-
 θρώπων. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη πινά. δῆλον οὖν, ὅτι τὸ συμ-
 4 πόρῳ ὅτι, τοῦ μὴδενὶ ἢ ἀνάγκης ὑπάρχει.

ληπτόν δὲ βέλιον ὅς ὁρος. ἐὰν δὲ τὸ σθητικὸν τεθῇ πρὸς
 τὸ ἐλαττον ἄκρον εὐδέχεται σημεῖον, ὅς αὖ τῷ μὲν τῆς εἰ-
 λημελῶν περτάδων, οὐδεὶς ἔσαι συλλογισμός. ἀντιστραφεί-
 σης δὲ τῆς κατὰ τὸ εὐδέχεται περτάδων, ἔσαι καὶ ἀπὸ τοῦ εὐ-
 ρύς περτόροις. ὑπάρχει τῷ γὰρ τὸ παντὶ τῷ β. τὸ δὲ β εὐδε-
 χέτω μηδενὶ τῷ γ. οὐτῶ μὲν οὖν ἔχοντων τῆς ὁρῶν οὐδὲν ἀ-
 ναγκαῖον ἔσαι. ἐὰν δὲ ἀντιστραφῇ τὸ β γ. καὶ ληφθῇ εἰς παν-
 τὶ τῷ γ εὐδέχεται, γίνεται συλλογισμός, ὡς περτόροις. 1
 ὁμοίως γὰρ ἔχουσιν οἱ ὅροι τῇ θέσει. τὸν αὐτὸν δὲ ἔσθην καὶ σθη-
 τικῶν ὄντων ἀμφοτέρων τῆς διασημάτων. ἐὰν τὸ μὲν α β μὴ
 ὑπάρχειν. τὸ δὲ β γ μηδενὶ εὐδέχεται σημεῖον, δι' αὐτῷ μὲν
 γὰρ τῆς εἰλημελῶν, οὐ γίνεται τὸ ἀναγκαῖον. ἀντιστραφείσης
 δὲ τῆς κατὰ τὸ εὐδέχεται περτάδων, ἔσαι συλλογισμός.
 εἰλήφθω γὰρ τὸ μὲν α μηδενὶ τῷ β ὑπάρχειν. τὸ δὲ β εὐδέχε-
 ται, μηδενὶ τῷ γ. ὅς μὲν οὖν τούτων, οὐδὲν ἀναγκαῖον. ἐὰν δὲ
 ληφθῇ τὸ β παντὶ τῷ γ εὐδέχεται, ὅπῃ ὅστις ἀληθείς. ἢ δὲ α 2
 β περτάσις ὁμοίως ἔχει, πάλιν ὁ αὐτὸς ἔσαι συλλογισμός.
 ἐὰν δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν τεθῇ τὸ β τῷ γ, καὶ μὴ εὐδέχεται μὴ
 ὑπάρχειν, οὐκ ἔσαι συλλογισμός οὐδαμῶς, οὐτε σθητικῆς οὐ-
 σης οὐτε κατὰ φαικῆς τῆς α β περτάδων. ὅροι δὲ κοινοὶ τῶ
 μὲν ὅς αἰάκης ὑπάρχειν, λελκὸν, ζῶον, χιών. τῶ δὲ μὴ εὐδέχε-
 ται, λελκὸν, ζῶον, πῆψα. φανερὸν ὅτι, ὅπῃ καὶ τὸ λου τῆς ὁρῶν
 ὄντων, καὶ τῆς μὲν ὑπάρχειν, τῆς δὲ εὐδέχεται λαμβανομέ-
 νης τῆς περτάδων, ὅταν ἢ πρὸς τὸ ἐλαττον ἄκρον εὐδέχεται 3
 λαμβάνηται περτάσις, αἰεὶ γίνεται συλλογισμός. πάλιν ὅτι
 μὲν, ὅς αὐτῷ. ὅτι δὲ, ἀντιστραφείσης τῆς περτάδων. πότε ὅ
 τούτων ἐκείνους, καὶ διά πνα αἰτία, εἰρήκαμεν. ἐὰν δὲ τὸ
 μὲν, καὶ τὸ λου. τὸ δὲ εὐ μέρει ληφθῇ τῆς διασημάτων, ὅταν
 μὲν πρὸς τὸ μείζον ἄκρον καὶ τὸ λου τεθῇ καὶ εὐδέχεται μὲν, εἴ-
 τε ἀφαικῆς εἴτε κατὰ φαικῆς. τὸ δὲ εὐ μέρει κατὰ φαι-
 κῆς καὶ ὑπάρχειν, ἔσαι συλλογισμός τέλειος, καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ κα-
 τὰ τὸ λου τῆς ὁρῶν ὄντων. ἀπόδειξις δὲ ἡ αὐτὴ, ἢ πρὸς καὶ πρὸς τε- 4

- » ρον. ὅταν δὲ καθόλου μὲν ἢ τὸ πρὸς ἑ μείζον ἄκρον, ὑπάρχον
 » δὲ καὶ μὴ ἐνδεχόμενον, θάτερον δ' ἐν μέρει καὶ ἐνδεχόμενον,
 » εἰάν τε ἀρχατικαὶ, εἰάν τε κατὰφατικαὶ τε θῶσιν ἀμφότε-
 » ραι. εἰάν τε ἡ μὲν ἀρχατικὴ, ἡ δὲ κατὰφατικὴ, πάντως ἔσται
 συλλογισμὸς ἀπὸ λήσ. πάλιν, οἱ μὲν, διὰ τὴν ἀδυνατίου διεχθε-
 σόνται. οἱ δὲ, καὶ διὰ τὴν ἀντιστροφῆς τῆς ἐνδεχόμεναι κατὰ πᾶν
 ἐν τοῖς πρὸς τὸν. ἔσται δὲ συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς,
 I καὶ ὅταν ἡ μὲν καθόλου τε θεῖσα πρὸς τὸ ἄκρον μείζον ση-
 μαινῇ τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. ἢ δ' ἐν μέρει σθητικῇ οὔσα,
 τὸ ἐνδεχόμεναι λαμβάνει. οἷον εἰ τὸ μὲν ἀπαντὶ τῷ β ὑπάρχει
 ἢ μὴ ὑπάρχει. τὸ δὲ β ἐν τῷ γ ἐνδεχέσθαι μὴ ὑπάρχειν. ἀντι-
 στροφῆς γὰρ τῷ β γ κατὰ τὸ ἐνδεχόμεναι, γίνεσθαι συλλο-
 γισμὸς. ὅταν δὲ τὸ μὴ ὑπάρχον λαμβάνῃ ἡ κατὰ μέρος τε-
 θεῖσα πρὸς τὰς, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. ὅροι τῶν μὲν ὑπάρ-
 χειν, λελυκέν, ζῶον, χιὼν. τῶν δὲ μὴ ὑπάρχειν, λελυκέν, ζῶον, πτ
 2 τα. διὰ γὰρ τὴν ἀδιόριστον διεκτέον πλὴν ἀπὸ διεξίν. εἰ δὲ ἑ κα-
 » θόλου τε θῇ πρὸς τὸ ἐλάχιστον ἄκρον. τὸ δ' ἐν μέρει πρὸς τὸ
 » μείζον, εἰάν τε σθητικόν, εἰάν τε κατὰφατικόν, εἰάν τε ἐνδεχό-
 » μενον, εἰάν τε ὑπάρχον ὁποῦντο οὐδαμῶς ἔσται συλλογισ-
 » μὸς. οὐδ' ὅταν ἐν μέρει ἡ ἀδιόριστοι τε θῶσιν αἱ πρὸς τὰς.
 » εἴτ' ἐνδεχόμεναι λαμβάνουσιν, εἴτε ὑπάρχειν, εἴτε ἐναλλάξ.
 » οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμὸς. ἀπὸ διεξίν δ' ἡ αὐτὴ ἡ καὶ ἐπὶ
 τῷ πρὸς τὸν. ὅροι δὲ κεινοὶ τῶν μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης, ζῶον,
 3 λελυκέν, ἀνθρώπος. τῶν δὲ ἐνδεχόμεναι, ζῶον, λελυκέν, ἰμάτιον.
 φανερὸν οὖν, ὅτι τῶν μὲν πρὸς τὸ μείζον ἄκρον καθόλου τε-
 θεῖσας, αἰ γίνεσθαι συλλογισμὸς. τῶν δὲ πρὸς τὸ ἐλάχιστον, οὐ-
 δεποτε οὐδενός.

Μίξις ἀναγκαίου καὶ ἐνδεχομένου.

Ὅταν δὲ ἡ μὲν, ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. ἡ δὲ,
 ἐνδεχόμεναι σθαι μαινῇ τῆς πρὸς τὰς. ὁ μὲν συλλογισμὸς ἔσται,
 τὸν αὐτὸν ἔχοντων τῶν ὁρῶν καὶ τέλειος, ὅταν πρὸς τῷ

- 4 ἐλάχιστον ἄκρῳ τε θῇ τὸ ἀναγκαῖον. τὸ δὲ συμπόρῳ κατὰ πᾶν
 ε III

χεικῶν μὲν ὄντων τῶ ὄρων, τὸ εὐδέχεται καὶ οὐ τὸ ὑπάρ-
 χειν ἔσται, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου ὑπερμένων. εἰ δὲ ἢ
 εἰ μὲν καὶ καταφατικόν. εἰ δὲ στερητικόν. ὅταν μὲν ἢ τὸ καταφατι-
 κὸν ἀναγκαῖον τὸ εὐδέχεται, καὶ οὐ τὸ μὴ ὑπάρχειν. ὅταν δὲ
 ἢ εἰ στερητικὸν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ εὐδέχεται μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ
 μὴ ὑπάρχειν. καὶ καθόλου, καὶ μὴ καθόλου τῶ ὄρων ὄντων.
 εἰ δὲ εὐδέχεται ἐν τῷ συμπράγματι, τὸν αὐτὸν ἔχον λη-
 πτέον, ὄντορ καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν. τὸ δὲ ἢ ἀνάγκης μὴ ὑπάρ-
 χειν, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ἔττορον γὰρ εἰ μὴ ἢ ἀνάγκης ὑπάρ-
 χειν καὶ εἰ ἢ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. ὅτι μὲν ἐν καταφατικῶν
 ὄντων τῶ ὄρων, εἰ γίνεται συμπράγμα ἀναγκαῖον, φανερὸν.
 ὑπὸ χέτω γὰρ εἰ μὲν αὖ παντὶ τῷ β ἢ ἀνάγκης, εἰ δὲ εὐδέχεται
 παντὶ τῷ γ, ἔσται δὴ συλλογισμός ἀτελής, ὅτι εὐδέχεται τὸ α
 παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν. ὅτι δὲ ἀτελής, ἐκ τῆς ἀκρίβειας δὴ λαν-
 τὸν αὐτὸν γὰρ ἔχον διαχρήσεται, ὄντορ καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν.
 πάλιν εἰ μὲν αὖ εὐδέχεται παντὶ τῷ β. εἰ δὲ β παντὶ τῷ γ ὑπάρ-
 χεται ἢ ἀνάγκης, ἔσται δὴ συλλογισμός, ὅτι τὸ α παντὶ τῷ γ
 εὐδέχεται ὑπάρχειν, ἀλλ' οὐχ ὅτι ὑπάρχει. καὶ τέλος οὐκ
 ἀτελής. διὸ τὸ γὰρ ἐπιτελείται διὰ τὸ ἢ ἀρχῆς πρὸς τὰς αὐ-
 εἰ δὲ μὴ ὁμοιοχίμηνός ἐστιν αἱ πρὸς τὰς αὐτοὺς, ἔστω πρῶτον ἡ στερη-
 τικὴ ἀναγκαῖα. καὶ εἰ μὲν αὖ μὴ εὐδέχεται τῷ β ἢ ἀνάγκης. εἰ
 δὲ β παντὶ τῷ γ εὐδέχεται. ἀνάγκη δὲ εἰ αὖ μὴ εὐδέχεται τῷ γ ὑπάρ-
 χειν. κείτω γὰρ ὑπάρχειν, ἢ παντὶ ἢ πινί. τῷ δὲ β ὑπέκειτο μὴ δε-
 νί εὐδέχεται. εἰπεὶ ἐν ἀντιφθέκει εἰ στερητικόν, οὐ δὲ εἰ β τῷ α
 οὐδενὶ εὐδέχεται. τὸ δὲ α τῷ γ παντὶ ἢ ἐνὶ κείτῃ ὑπάρχειν.
 ὥστε οὐδενὶ ἢ οὐ παντὶ τῷ γ εἰ εὐδέχεται αὖ ὑπάρχειν. ὑπέκει-
 το δὲ παντὶ ἢ ἀρχῆς. φανερὸν δὲ, ὅτι καὶ τὸ εὐδέχεται μὴ ὑ-
 πάρχειν γίνεται συλλογισμός, εἴτορ καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. πάλ-
 λιν ἔστω ἡ καταφατικὴ πρὸς τὰς αὐτοὺς ἀναγκαῖα. καὶ εἰ μὲν αὖ εὐδε-
 χεται μὴ εὐδέχεται τῷ β ὑπάρχειν. τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν
 ἢ ἀνάγκης. ὅ μὲν ἐν συλλογισμός ἔσται τέλειος, ἀλλ' οὐ τὸ
 μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ εὐδέχεται μὴ ὑπάρχειν. ἢ τε γὰρ πρὸς- 4

τασις οὕτως ἐλήφθη ἅπλῃ τῷ μείζονος ἄκρου, καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον οὐκ ἔστιν ἀπαρᾶσαι. εἰ γὰρ ἴσως τε δεινὸν τὸ αὐτῷ γνη-
 δεινὸν ὑπάρχειν, καὶ τὰ δὲ καὶ τὸ αὐτῷ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑ-
 πάρχειν, οὐδὲν συμβαίνει διὰ τῶν ἀδύνατον. εἰ δὲ πρὸς
 τῷ ἐλάττω ἄκρῳ περὶ τὸ σφαιρικόν, ὅταν μὲν ἐνδέχεται
 σημαίνει συλλοπισμός· ἔστι δὲ τῆς ἀντιστροφῆς καὶ ἀπὸ τοῦ
 τοῖς περὶ τὸν. ὅταν δὲ μὴ ἐνδέχεται, οὐκ ἔστι. οὐδὲ ὅταν
 1 ἀμφὶ περὶ σφαιρικῇ, μὴ ἢ δὲ ἐνδεχόμενον, τὸ πρὸς τὸ ἐλάτ-
 τω. ὅροι δὲ οἱ αὐτοί, τῷ μὲν ὑπάρχειν, λελκόν, ζῶον, χιών.
 τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν, λελκόν, ζῶον, πίττα. τὸν αὐτὸν δὲ ἔχον
 ἔχει καὶ ἑπὶ τῷ ἐν μέρει συλλοπισμῶν. ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ σφαι-
 ρικὸν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔστι τῷ μὴ ὑπάρχειν.
 οἷον εἰ τὸ μὲν αὐτὸν τῷ β ἐνδέχεται ὑπάρχειν, τὸ δὲ β πνὶ
 τῷ γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ α πνὶ τῷ γ μὴ ὑπάρ-
 χειν. εἰ γὰρ παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ β μὴ ἐνδέχεται, οὐ δὲ
 2 τὸ β τῷ α οὐδὲν ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ὥστ' εἰ τὸ α παντὶ τῷ
 γ ὑπάρχει, τὸ β οὐδὲν τῷ γ ἐνδέχεται. ἀλλὰ ὑπέκειντο πνὶ
 ἐνδέχεται. ὅταν δὲ τὸ ἐν μέρει καὶ ἀναγκαῖον ἀναγκαῖον ἢ
 εἰς τὸ σφαιρικῷ συλλοπισμῷ. οἷον εἰ β γ. ἢ τὸ καὶ τὸν τὸ
 ἐν τῷ κατηρενῷ. οἷον εἰ α β, οὐκ ἔστι τῷ ὑπάρχειν συλλο-
 πισμός. ἀπόδειξις δὲ ἡ αὐτὴ καὶ ἑπὶ τῶν περὶ τῶν. εἰ δὲ εἰ
 μὲν καὶ τὸν περὶ τῷ ἐλάττω ἄκρῳ ἢ καὶ ἀναγκαῖον ἢ
 σφαιρικόν καὶ ἐνδεχόμενον, εἰ δὲ ἐν μέρει ἀναγκαῖον περὶ τῷ
 3 μείζονι ἄκρῳ, οὐκ ἔστι συλλοπισμός. ὅροι δὲ τῷ ὑπάρχειν
 εἰς ἀνάγκη, ζῶον, λελκόν, ἀνθρώπος. τῷ δὲ μὴ ἐνδέχεται,
 ζῶον, λελκόν, ἰμάτιον. ὅταν δὲ ἀναγκαῖον ἢ τὸ καὶ τὸν,
 εἰ δὲ ἐν μέρει ἐνδεχόμενον, σφαιρικόν μὲν ὅντος τῷ καὶ τὸν.
 τῷ μὲν ὑπάρχειν ὅροι ζῶον, λελκόν, κέρα. τῷ δὲ μὴ ὑπάρ-
 χειν, ζῶον, λελκόν, πίττα. καὶ ἀναγκαῖον δὲ τῷ μὲν ὑπάρ-
 χειν, ζῶον, λελκόν, κύνος. τῷ δὲ μὴ ἐνδέχεται, ζῶον, λελ-
 κόν, χιών. οὐδὲ ὅταν ἀδιόριστοι ληφθῶσιν αἱ περὶ τὰς, ἢ ἀμ-
 4 φότεραι καὶ ἑπὶ μέρος, οὐδὲ οὕτως ἔστι συλλοπισμός. ὅροι δὲ

κοινοί, τὸ μὲν ὑπάρχειν, ζῶον, λευκόν, ἀνθρώπος. τὸ δὲ μὴ ὑ-
 παρχειν ζῶον, λευκόν, ἀψυχόν. καὶ γὰρ τὸ ζῶον, πνὶ λευκῷ. καὶ
 ὃ λευκὸν ἀψυχὸν καὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν, καὶ οὐκ ἐνδέ-
 χεται ὑπάρχειν. καὶ τοῖς τὸ ἐνδέχεται ὁμοίως. ὥστε περὶ
 » ἀπαντὰ χρησιμιοὶ ὄροι. φανερὸν οὖν ἐκ τῆς εἰρημνύων, ὅτι
 » ὁμοίως ἐχόντων τῆς ὁρῶν αὐτῶν τῷ ὑπάρχειν καὶ ἐν τοῖς ἀναγ-
 » καίοις, γίνεσθαι καὶ οὐ γίνεσθαι συλλογισμός. πάλιν καὶ ἡ μὲν
 » τὸ ὑπάρχειν ἡδεμνύων τῆς σδρηπικῆς περὶ τὰ αὐτὰς τὸ ἐνδέχε-
 » σθαι, ἡ δὲ οὐ συλλογισμός. καὶ τὸ δὲ ἀναγκαῖον τῆς σδρηπικῆς,
 καὶ τὸ ἐνδέχεται καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. δὴ λανθάνει, ὅτι πάν-
 τες ἀπὸ τῶν οἱ συλλογισμοί. καὶ ὅτι τὸ λεγόμενον διὰ τῆς περὶ
 εἰρημνύων σχημάτων.

Περὶ τῆς ἀμφοτέρων ἐνδεχομένων περὶ τὰ αὐτὰ
 ἐν δυνάμει σχήματι.

- » Εἰ δὲ τῷ δυνάμει σχήματι ὅταν ἐνδεχόμενα λαμβάνων-
 » ται ἀμφοτέρωθεν αἱ περὶ τὰ αὐτὰς, οὐδέ τις οὐ συλλογισμός, οὐτε
 » κατηγορικῶν οὐτε σδρηπικῶν τιθέμενων, οὐτε καὶ τὸ οὐ οὐτε
 καὶ τὸ μέρους. ὅταν δὲ ἡ μὲν ὑπάρχειν, ἡ δὲ ἐνδέχεται σδρηπ-
 νη, τῆς μὲν καὶ σφαιρικῆς ὑπάρχειν σφαιρικότητος. οὐδέ ποτε
 ἔσται. τῆς δὲ σδρηπικῆς τῆς καὶ τὸ οὐ, αἰ. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον
 καὶ ὅταν ἡ μὲν, ἢ ἀνάγκης, ἡ δὲ, ἐνδέχεται λαμβάνεται τῆς
 περὶ τὰ αὐτὰς. διὲ καὶ ἐν τοῖς λαμβάνειν ἐν τοῖς συμπε-
 ράσμασιν ἐνδεχόμενον, ὡς περὶ καὶ ἐν τοῖς περὶ τὰ αὐτὰς. πρῶτον
 » οὖν δεικνύει, ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τὸ ἐν τῷ ἐνδέχεται σδρηπ
 » κόν. οἷον εἰ ὃ ἐνδέχεται μὴ δυνάμει τῷ β, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ β μὴ
 δυνάμει τῷ α ἐνδέχεται. κείτω γὰρ αὐτὸ. καὶ ἐνδέχεται ὃ β μὴ
 δυνάμει τῷ α ὑπάρχειν. οὐκ ὡς ἐπεὶ ἀντιστρέφουσιν αἱ ἐν τῷ ἐν-
 δέχεται καὶ φάσεις τῶν ἀφάσεις καὶ αἱ ἐναντία καὶ αἱ
 ἀντικείμενα, τὸ δὲ β τῷ α ἐνδέχεται μὴ δυνάμει ὑπάρχειν. φανε-
 ρὸν ὅτι καὶ παντὶ ἐνδέχεται αὐτὸ τῷ α ὑπάρχειν. αὐτὸ δὲ αὐ-
 τοῦ. οὐ γὰρ εἰ τὸδε τῷδε παντὶ ἐνδέχεται, καὶ τὸδε παντὶ τῷδε
 ἐνδέχεται, ἀναγκαῖον. ὥστε οὐκ ἀντιστρέφει ὃ σδρηπικόν. ἐπὶ δὲ, 4

οὐδὲν κωλύει εἰ μὲν αὖ τῷ β' ἐνδέχεται μηδενί. τὸ δὲ β' ἔστιν ὅ
 αὖ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. οἷον εἰ μὲν λαλῶν παντὶ ἀνθρώπῳ
 ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, καὶ γὰρ ὑπάρχειν. ἀνθρώπον δὲ, ἀλη-
 θὲς εἰπεῖν, ὡς ἐνδέχεται μηδενί λαλῶν. πολλοῖς γὰρ ἐξ ἀνάγ-
 κης οὐχ ὑπάρχει. εἰ δ' ἀναγκαῖον, οὐκ ἔστι ἐνδεχόμενον. ἀλλὰ μὴν
 οὐδ' ἐκ τῆς ἀδυνατοῦς λειχθῆσεται ἀντιφρόν. οἷον εἰ τις ἀξιώ-
 σαι, ἐπεὶ φθούδος εἰ ἐνδέχεται μηδενί τῷ α' εἰ ὑπάρχειν, ἀ-
 ληθὲς τὸ μὴ ἐνδέχεται μηδενί. φάσις γὰρ καὶ ἀπόφασις. εἰ
 δὲ εἴς το αὐτὸν ἀληθὲς, ἐξ ἀνάγκης πνὶ ὅ αὖ ὑπάρχειν εἰ β'. ὥστε καὶ εἰ
 ἔστι τῷ β', εἴς το αὐτὸν ἀδύνατον. εἰ μὴ ἐνδέχεται μηδενί τῷ α' εἰ
 β', ἀνάγκη πνὶ τῷ α' εἰ ὑπάρχειν. τὸ γὰρ μὴ ἐνδέχεται μηδε-
 νί, διχῶς λέγεται. τὸ μὲν, εἰ ἐξ ἀνάγκης πνὶ τῷ αὖ ὑπάρχει. τὸ
 δὲ, εἰ ἐξ ἀνάγκης πνὶ μὴ ὑπάρχει. τὸ γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἔστι τῷ α'
 μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν, ὡς παντὶ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρ-
 χειν. ὥστε οὐδὲ τὸ πνὶ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης, ὅτι παντὶ ἐνδέχε-
 ται, ὑπάρχειν. εἰ οὖν τις ἀξιοῖν, ἐπεὶ οὐκ ἐνδέχεται εἰς τὸ δ'
 παντὶ ὑπάρχειν, ἐξ ἀνάγκης πνὶ μὴ ὑπάρχειν αὐτῷ, φθούδος αὖ
 λαμβάνοιτο. παντὶ γὰρ ὑπάρχει, εἰ τύχοι. ἀλλ' ὅτι ἐνίοις ἐξ ἀ-
 νάγκης ὑπάρχει, διὰ τοῦτο φανερὸν, οὐ παντὶ ἐνδέχεται. ὥστε
 τῷ ἐνδέχεται παντὶ ὑπάρχειν, τότε ἐξ ἀνάγκης πνὶ ὑπάρχειν,
 ἀντίκειται καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης πνὶ μὴ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ
 τῷ ἐνδέχεται μηδενί. δῆλον ἔν, ὅτι περὶ τὸ οὕτως ἐνδεχό-
 μενον καὶ μὴ ἐνδεχόμενον, ὡς ἐν ἀρχῇ διωρίσασμεν, οὐ μόνον
 εἰ ἐξ ἀνάγκης πνὶ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ εἰ ἐξ ἀνάγκης πνὶ μὴ ὑπάρ-
 χειν ληπτέον. τούτου δὲ ληφθέντος, οὐδὲν συμβαίνει ἀδύνα-
 τόν. ὥστε οὐ γίνεται συλλογισμός. φανερὸν ἔν ἐκ τῆς εἰρημέ-
 νων, ὅτι οὐκ ἀντιφρόν τὸ εἰρημένον. τούτου δὲ λειχθέντος, καί
 ὅτι τὸ α', τῷ μὲν β' ἐνδέχεται μηδενί. τὸ δὲ γ', παντὶ. διὰ μὲν
 οὖν τῆς ἀντιφροσύνης, οὐ γίνεται συλλογισμός. εἴρηται γὰρ, ὅτι
 οὐκ ἀντιφρόν ἢ τριαύτη περὶ ταῖς. ἀλλὰ οὐδὲ τῆς ἀδυνα-
 τοῦ. περὶ τῆς γὰρ τῆς παντὶ τῷ γ' ἐνδέχεται ὑπάρχειν, οὐδὲν
 4 συμβαίνει φθούδος. ἐνδέχεται γὰρ αὖ τὸ α' τῷ γ' καὶ παντὶ καὶ

μηδενὶ ὑπάρχειν. ὅλως δὲ εἰ ἐστὶ συλλογισμός, δὴ λανθάνει, τῷ
 ἐνδέχεται ἀνείη, διὰ τὸ μηδετέρῳ τῆς προτάσεων εἰληφθαι
 ἐν τῷ ὑπάρχειν, καὶ οὐτως, ἢ κατὰφατικῶς ἢ στερητικῶς. οὐδε-
 τέρως δὲ ἔγχωρεῖ. κατὰφατικῶς μὲν γὰρ τεθέντος, λειχθήσε-
 ται διὰ τὸ ὅρων, ὅτι ἐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. στερητικῶς δὲ, ὅτι ὅ
 συμπόρασμα ἐκ ἐνδεχόμενον, ἀλλ' ἀναγκαῖόν ἐστιν. ἔστω γὰρ ὅ
 μὲν αὐτοκίν. ὅ δὲ β, ἀνθρώπος. ἐφ' ᾧ δὲ γ, ἵππος. τὸ δὴ αὐτὸ
 λανθάνει, ἐνδέχεται ὅ μὲν παντὶ, ὅ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν. ἀλλὰ ὅ
 β ὅ γ, οὐτε ὑπάρχειν ἐνδέχεται, ὅτε μὴ ὑπάρχειν. ὅτι μὲν ἐν
 ὑπάρχειν ἐκ ἐγχωρεῖ, φανερὸν. οὐδεὶς γὰρ ἵππος, ἀνθρώπος.
 ἀλλ' οὐδὲ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν. ἀνάγκη γὰρ μηδὲν ἰπ-
 πον ἀνθρώπον εἶ. ὅ δ' ἀναγκαῖον, οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον. οὐκ ἄρα
 γίνεται συλλογισμός. ὁμοίως δὲ λειχθήσεται, καὶ ἀνὰ παλιν
 ὅταν τεθῇ ὁ στερητικὸν, καὶ ἀμφοτέρω κατὰφατικῶς ληφθῶ-
 σιν ἢ στερητικῶς. διὰ γὰρ τῆς αὐτῆς ὁρων ἔσαι ἢ ἀπόδειξις. καὶ
 ὅταν ἢ μὲν, κατὰ λόγῳ, ἢ δ' ἐν μέρει, ἢ ἀμφοτέρω κατὰ μέ-
 ρος, ἢ ἀδιόριστοι, ἢ ὁσαυτὸς ἄλλως ἐνδέχεται μετὰ λαβῆναι τὰς
 προτάσεις. αἰεὶ γὰρ ἔσαι διὰ τῆς αὐτῆς ὁρων ἢ ἀπόδειξις. φα-
 νερὸν ἐν, ὅτι ἀμφοτέρων τῆς προτάσεων κατὰ ὅ ἐνδέχεται
 πειρμένων, οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός.

Μίξις ἐνδεχόμενον καὶ ὑπάρχοντος ἐν. β. χάμα π.

Εἰ δὲ ἢ μὲν, ὑπάρχει δὲ, ἐνδέχεται σημαίνει. τῆς μὲν
 κατὰφατικῆς ὑπάρχειν σημαίνουσης, τῆς δὲ στερητικῆς ἐνδέχε-
 σθαι, ὁ δέποτε ἔσαι συλλογισμός, ὅτε κατὰ λόγῳ τὸ ὅρων ὄν-
 των, ὅτε ἐν μέρει λαμβανομένων. ἀπόδειξις δὲ ἢ αὐτῆς, ἢ καὶ διὰ
 τῆς αὐτῆς ὁρων. ὅταν δὲ ἢ μὲν κατὰφατικῇ ἐνδέχεται. ἢ δὲ
 στερητικῇ, ὑπάρχειν, ἔσαι συλλογισμός. εἰληφθῶ γὰρ τὸ α.
 ὅ μὲν β μηδενὶ ὑπάρχειν. τῷ δὲ γ παντὶ ἐνδέχεται. ἀνι-
 στρέφοντες ἐν τῷ στερητικῶς, ὅ β τῷ α οὐδενὶ ὑπάρχει. ὅ δὲ α
 παντὶ τῷ γ ἐνδέχεται, γίνεται δὴ συλλογισμός, ὅτι ἐνδέχε-
 ται ὅ β μηδενὶ τῷ γ διὰ τῶ πρώτου χάματος. ὁμοίως δὲ καὶ
 εἰ πρὸς τῷ γ τεθείη τὸ στερητικόν. εἰάν δὲ ἀμφοτέρω μὲν ὦσιν

αὶ σδρητικαὶ, σημαίνει δὲ ἢ μὲν, μὴ ὑπάρχειν. ἢ δὲ ἐνδέχε-
σθαι μὴ ὑπάρχειν, δι' αὐτῆς μὲν τῆς εἰλημμένων, οὐδὲν συμ-
βαίνει ἀναγκαῖον. ἀντιστροφῆς δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχε-
σθαι προτάσεως, γίνεται συλλογισμός. ὅτι τὸ β ὅ γ ἐνδέχε-
ται μηδενὶ ὑπάρχειν κατὰ πόρ ἐν τοῖς πρὸ τούτου. ἔσται γὰρ πάλιν
τὸ πρῶτον ὅμα. εἰ δὲ ἀμφοτέρω τε θῶσι κατηγορε-
καὶ, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι γὰρ μὲν ὑπάρχειν, ὑγεία, ζῶον,
1 αἰθρῶν. τὸ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ὑγεία, ἴσως, αἰθρῶν. τὸν
αὐτὸν δὲ ὅπον ἔξει καὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν. ὅταν
μὲν γὰρ ἢ δ κατὰ φατικὸν ὑπάρχον εἴτε κατὰ λόγον εἴτε ἐν μέρει
ληφθὲν, οὐδὲν ἔσται συλλογισμός. ὅταν δὲ ὁμοίως καὶ δὲ
τῆς αὐτῆς ὅρων δείκνυται τοῖς πρὸ τούτου. ὅταν δὲ τὸ σδρη-
τικὸν ἔσται δὲ τῆς ἀντιστροφῆς, ὡς πόρ ἐν τοῖς πρὸ τούτου. πάλιν
εἰ δὲ ἀμφοτέρω τε διασέμαται σδρητικὰ τεθῇ, κατὰ λόγον δὲ
τὸ μὴ ὑπάρχειν, ὡς αὐτῆς μὲν τῆς προτάσεως οὐκ ἔσται ἀναγ-
2 καῖον. ἀντιστροφῆς δὲ τῆς ἐνδέχεσθαι κατὰ πόρ ἐν τοῖς
πρὸ τούτου, ἔσται συλλογισμός. εἰ δὲ ὑπάρχον μὲν ἢ τὸ σδρη-
τικὸν, ἐν μέρει δὲ ληφθῇ, οὐκ ἔσται συλλογισμός, οὐτε κατὰ
φατικῆς, οὐτε σδρητικῆς οὐδὲ τῆς ἐπὶ τῶν προτάσεως. οὐ-
δ' ὅταν ἀμφοτέρω τε ληφθῶσιν ἀδιόριστοι ἢ κατὰ φακαὶ, ἢ ἀ-
ποφατικαὶ ἢ κατὰ μέρος. ἀπόδειξις δὲ ἢ αὐτὴ καὶ δὲ τῆς
αὐτῆς ὅρων.

Μίξις ἀναγκαίου καὶ ἐνδεχομένου ἐν δυνάμει ὅματι.

- 3 Εἰ δὲ ἢ μὲν, ἀνάγκης. ἢ δὲ, ἐνδέχεσθαι σημαίνει τῆς προ-
τάσεως, τῆς μὲν σδρητικῆς ἀναγκαίως οὐδὲν ἔσται συλλογι-
σμός, οὐ μόνον ὅτι ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ ὅτι
οὐκ ὑπάρχει. τῆς δὲ κατὰ φατικῆς, οὐκ ἔσται. κείτω τὸ α
ὅ μὲν β μηδενὶ ὡς ἀνάγκης ὑπάρχειν. τῷ δὲ γ παντὶ ἐνδέ-
χεσθαι. ἀντιστροφῆς δὲ τῆς σδρητικῆς, οὐδὲ τὸ β ὅ α μη-
δενὶ ὑπάρχει. δὲ α παντὶ ὅ γ ἐνδέχεται. γίνεται δὲ πάλιν δὲ
τὸ πρῶτον ὅματι οὐ συλλογισμός. ὅτι δὲ β ὅ γ ἐνδέχεται μη-
4 δενὶ ὑπάρχειν. ἅμα δὲ δῆλον, ὅτι δὲ ὑπάρχει β οὐδενὶ τῷ γ

κείδω γὰρ ὑπάρχειν. οὐκ ὡς τὸ α τῷ β μὴ δυνάμει ἐνδέχεται.
 εἰ δὲ β ὑπάρχει. πρὶν τῷ γ, τὸ α δὲ γ οὐκ ἐνδέχεται. ἀλλὰ
 παντὶ ὑπεναντίας ἐνδέχεται. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον διεχρήσεται,
 καὶ εἰ πρὸς τὸ γ τεθεῖν τὸ στερητικόν. πάλιν ἔστω μὲν κατηγορι-
 κὸν ἀναγκαῖον. τὸ αὐτὸν δὲ στερητικὸν καὶ ἐνδεχόμενον. καὶ εἰ
 τῷ μὲν β ἐνδέχεται μὴ δυνάμει, τῷ δὲ γ παντὶ ὑπάρχει τὸ ἐξ ἀνάγκης
 οὕτως ὅτι ἐχόντων τῶν ὅρων, οὐδεὶς γίνεται συλλοπισμός.
 συμβαίνει γὰρ εἰς τὸ γ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ τὸ
 μὲν α, λυκόν. ἐφ' ᾧ δὲ τὸ β, ἀνθρώπος. ἐφ' ᾧ δὲ εἰς γ, κύνος.
 εἰ δὴ λυκόν, κύνω μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, ἀνθρώπῳ δὲ ἐν-
 δέχεται οὐδενί. καὶ ἀνθρώπος οὐδενί κύνω ἐξ ἀνάγκης. ὅτι
 μὲν οὖν τὸ ἐνδέχεται οὐκ ἔστι συλλοπισμός, φανερὸν. εἰ γὰρ
 ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ὡς ἐνδεχόμενον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον.
 εἰ γὰρ ἀναγκαῖον, ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ἀναγκαίων, ἢ ἐκ τῆς στερη-
 κῆς σωζέσθαι. εἴπερ καὶ ἐγχωρεῖ τῶν κειμένων, εἰς τὸ γ
 ὑπάρχειν. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν γ ὡς τὸ β εἶναι. τὸ δὲ α 2
 τῷ μὲν β παντὶ ἐνδέχεται. εἰ δὲ γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, οἷον,
 εἰ τὸ μὲν γ εἶναι ἐρηγοροῖς. εἰ δὲ β, ζῶον. εἰ δὲ ἐφ' ᾧ εἰς α, κίνησις.
 τῷ μὲν γὰρ ἐρηγοροῖ, ἐξ ἀνάγκης κίνησις εἶναι. ζῶον δὲ παντὶ
 ἐνδέχεται. καὶ πᾶν τὸ ἐρηγορὸς ζῶον. φανερὸν οὖν, ὅτι οὐ-
 δὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν, εἴπερ οὕτως ἐχόντων ἀνάγκη ὑπάρχειν,
 οὐδὲ δὴ τῶν ἀπικειμένων φάσθαι. ὥς τε οὐδεὶς ἔστι συλλο-
 πισμός. ὁμοίως δὲ διεχρήσεται καὶ ἀνάπαλιν τεθείσης τῆς
 κατὰ φαικῆς. εἰ δὲ ὁμοιοχρήμηνός ὡς αἱ προτάσεις, στερη- 3
 τικῶν μὲν οὐσῶν, αἰ γίνεται συλλοπισμός, ἀντιγραφείσης τῆς
 κατὰ εἰς ἐνδέχεται προτάσεως κατὰ πρότερον τοῖς προτέροις.
 εἰλήφθω γὰρ εἰς τὸ μὲν β ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. τῷ δὲ γ
 ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν. ἀντιγραφῶν οὖν τῶν προτά-
 σεων, τὸ μὲν β τῷ α οὐδενί ὑπάρχει. τὸ δὲ α παντὶ τῷ γ ἐνδέ-
 χεται. γίνεται δὴ τὸ πρότερον ὁμα. καὶ εἰ πρὸς τῷ γ τεθεῖν
 τὸ στερητικόν. ὡς αὐτὸς εἰς αἰ γ κατηγορικὰ τεθεῖσιν, οὐκ ἔστι
 συλλοπισμός. τὸ μὲν γὰρ μὴ ὑπάρχειν, ἢ τὸ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑ- 4

γι. αὐτὸ
 γι. αὐτὸ

πάρεχεν, φανδρόν ὅτι οὐκ ἔσαι, δὲ τὸ μὴ εἰληφθαι σδρηλικὴν
 περτάσιν, μὴ τε ἐν τῷ ὑπάρχον μὴ τε ἐν τῷ ὑπάρχον ὑπάρ-
 χον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῷ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν. ὑπάρχον-
 κης γὰρ οὕτως ἐχόντων τὸ β τῷ γ οὐχ ὑπάρχει. οἷον τὸ μὲν
 α περτάσιν λδλκν. ἐφ' ᾧ δὲ τὸ β, κλκνος. τὸ δὲ γ ἀνθρώπος. οὐ
 λέγει τῷ ἀντικειμένων φάσων ἢ ἀρφάσων. ἐπεὶ διέδικται
 » τὸ β τῷ γ ὑπάρχον οὐχ ὑπάρχειν. οὐκ ἀρ' α γίνεται συλλο-
 1 ποσις ὅλως. ὁμοίως δὲ ἐξέ και τῷ. ἢ ἐν μέρ συλλοσιμῶν.
 » ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ σδρηλικὸν κατόλου τε καὶ αἰακαῖον, αἰ-
 συλλοσιμὸς ἔσαι, καὶ τ' ἐνδέχεσθαι καὶ τῷ μὴ ὑπάρχειν.
 ἀπόδειξις δὲ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς. ὅταν δὲ σκαταφαικν, οὐ
 λέπει. τὸν αὐτὸν γὰρ τῷ πον διεχρήσεται, ὃν καὶ ἐν τῷ κατό-
 λου καὶ δὲ τῆς αὐτῆς ὅρων. οὐδ' ὅταν ἀμφότεραι ληφθῶ-
 σι καταφακν. καὶ γὰρ τῷ τῷ ἢ ἀπόδειξις ἢ καὶ πέρττον.
 ὅταν δὲ ἀμφότεραι μὲν σδρηλικαί. κατόλου δὲ καὶ αἰαγ-
 2 καία ἢ τὸ μὴ ὑπάρχειν σημάσιν, δι' αὐτῶ μὲν τῷ εἰλημ
 μένων, οὐκ ἔσαι τὸ αἰακαῖον. ἀντιστραφείσῃ δὲ τῆς κατὰ τὸ
 » ἐνδέχεσθαι περτάσιν, ἔσαι συλλοσιμὸς. κατὰ πόδ καὶ
 » πέρττον. ἐὰν δὲ ἀμφότεραι ἀδιόριστοι ἢ ἐν μέρ τε τῷ σιν,
 οὐκ ἔσαι συλλοσιμὸς. ἀπόδειξις δὲ ἢ αὐτῇ καὶ δὲ τῆς αὐτῆς
 ὅρων. φανδρόν ὅτι ἐκ τῆς εἰρημένων, ὅτι τῆς μὲν σδρηλικῆς κα-
 τούλου λδλκν καὶ αἰακαῖος, αἰ γίνεται συλλοσιμὸς, οὐ
 μένον τῷ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ τῷ μὴ ὑπάρ-
 3 χον. τῆς δὲ καταφακν, οὐ λέπει. καὶ ὅτι τὸν αὐτὸν τῷ-
 πον ἐχόντων ἐν τε τῷ αἰακαῖοις καὶ ἐν τῷ ὑπάρχον, γίνε-
 ται καὶ οὐ γίνεται συλλοσιμὸς. δῆλον δὲ, ὅτι καὶ πᾶν τις ἀτε-
 λης οἱ συλλοσιμοί. καὶ ὅτι τελεθῶνται δὲ τῆς εἰρημένων
 χημάτων.

Περὶ τῆς ὑπ' ἀμφότερων ἐνδεχόμενων,
 ἐν τῷ γ. χημάτι.

Εἰ δὲ τῷ τελεθῶν χημάτι καὶ ἀμφότερων ἐνδεχόμενων
 4 καὶ τῆς ἐτέρως, συλλοσιμὸς ἔσαι. ὅταν μὲν ὅτι ἐνδέχε-

δαι σημαίνωσιν αἱ προτάσεις, καὶ τὸ συμπῶμα ἔσαι ἐν-
 δεχόμενον. καὶ ὅταν ἡ μὲν ἐνδέχεται, ἡ δὲ ὑπάρχειν. ὅταν
 δὲ ἡ ἐπὶ τὰ τεθῇ ἀναγκαῖα, αὐτὴ μὲν ἡ κατὰ φαντασίαν, οὐκ ἔσαι τὸ
 συμπῶμα οὐτε ἀναγκαῖον, οὐτε ὑπάρχειν. εἰ δὲ ἡ στερητική
 ἡ ἀναγκαῖα, τὸ μὴ ὑπάρχειν ἔσαι συλλογισμός. κατὰ πόρον
 καὶ ἐν τοῖς πρότερον. ληπτέον δὲ καὶ ἐν τοῖς ὁμοίως τὸ ἐν
 τοῖς συμπῶμασιν ἐνδεχόμενον. ἔστω δὴ πρῶτον ἐνδε-
 χόμενα. καὶ τὸ α καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. 1
 ἐπεὶ δὲ ἀντιστρέφει κατὰ φαντασίαν τῷ μέρει. τὸ δὲ β παν-
 τὶ τῷ γ ἐνδέχεται, καὶ τὸ γ πνὶ τῷ β ἐνδέχεται αὐτῷ. ὥστε εἰ τὸ
 μὲν α παντὶ τῷ γ ἐνδέχεται, τὸ δὲ γ ἑνὶ τῷ β ἀνάγκη καὶ τὸ α
 ἑνὶ τῷ β ἐνδέχεται. γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον ὅχημα. καὶ εἰ τὸ
 μὲν α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ γ ὑπάρχειν. τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ
 ἐνδέχεται, ἀνάγκη καὶ τὸ α ἑνὶ τῷ β ἐνδέχεται μὴ ὑπάρ-
 χειν. ἔσαι γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον ὅχημα δι' ἀντιστροφῆς. εἰ δὲ
 ἀμφότερα στερητικὰ τεθῶσιν, ὅς αὐτῶς μὲν τῷ εἰλημμένων 2
 οὐκ ἔσαι τὸ ἀναγκαῖον. ἀντιστραφείσων δὲ τῶς προτάσεως,
 ἔσαι συλλογισμός κατὰ πόρον ἐν τοῖς πρότερον. εἰ γὰρ τὸ α καὶ
 τὸ β ἐνδέχεται ὅ γ μὴ ὑπάρχειν, εἰ μὲν κατὰ φαντασίαν τὸ ἐνδέχε-
 σθαι μὴ ὑπάρχειν, πάλιν ἔσαι τὸ ὅχημα διὰ τῆς ἀντιστρο-
 φῆς. εἰ δὲ ὁ μὲν ἔστι κατὰ λόγον τῷ ὅρων, ὁ δὲ ἐν μέρει, τὸν αὐ-
 τὸν τρόπον ἔχοντων τῶς ὅρων, ὅν πορὶ τῶς ὑπάρχειν, ἔσαι τε
 καὶ οὐκ ἔσαι συλλογισμός. ἐνδεχόμενον γὰρ τὸ μὲν α παντὶ ὅ
 γ, τὸ δὲ β ἑνὶ τῷ γ ὑπάρχειν. ἔσαι δὲ πάλιν τὸ πρῶτον ὅχη- 3
 μα τῆς ἐν μέρει προτάσεως ἀντιστραφείσης. εἰ γὰρ τὸ α παντὶ
 ὅ γ. τὸ δὲ γ ἑνὶ τῷ β, τὸ α πνὶ τῷ β ἐνδέχεται. καὶ εἰ πρὸς τὸ
 γ τεθῇ τὸ κατὰ λόγον ὡσαύτως. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν α γ
 εἴη στερητικόν. τὸ δὲ β γ κατὰ φαντασίαν. ἔσαι πάλιν τὸ πρῶτον
 ὅχημα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. εἰ δὲ ἀμφότερα στερητικὰ τε-
 θῶσιν. ἡ μὲν, κατὰ λόγον. ἡ δὲ ἐν μέρει, δι' αὐτῶς μὲν εἰλημ-
 μένων οὐκ ἔσαι συλλογισμός. ἀντιστραφείσων δὲ, ἔσαι, κατὰ-
 πόρον ἐν τοῖς πρότερον. ὅταν δὲ ἀμφότερα ἀδιόριστοι, ἡ ἐν μέ- 4

ρη ληφθῶσιν, οὐκ ἔσαι συλλογισμὸς. καὶ γὰρ παντὶ ἀνάγκη
εἶναι τῷ εἶναι μηδενὶ ὑπάρχειν. ὅροι τῶ ὑπάρχειν, ζῶον, ἀν-
θρώπος, λευκόν. τῶ μὴ ὑπάρχειν, ἴσως, ἀνθρώπος, λευκόν.
μέσον λευκόν.

Μίξις ἐνδεχομένου καὶ ὑπάρχοντος ἐν γ. χήματι.

- Εἰ δὲ ἡ μὲν, ὑπάρχειν. ἡ δὲ, ἐνδέχεται σημαίνει τῷ
1 περτάδων, εἰ μὲν συμπόσια εἶναι ὅτι ἐνδέχεται, καὶ οὐχ
ὅτι ὑπάρχει. συλλογισμὸς δὲ εἶναι τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόν-
των τῷ ὅρων τοῖς περτάδων. ἐστὶν γὰρ περτάδων κατηγορι-
κῶν. καὶ εἰ μὲν ἀπαντὶ ὅ γ ὑπάρχει. εἰ δὲ β παντὶ ὅ γ ἐνδε-
χέτω. ἀντιστραφέντος εἰν τῷ γ, εἰ περτάδων εἶναι χήμα, καὶ
τὸ συμπόσια ὅτι ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ τῷ εἶναι ὑπάρχειν. ὅτε
γὰρ ἡ ἐτόρα τῷ περτάδων ἐν τῷ πρώτῳ χήματι σημαίνει
ἐνδέχεται, καὶ τὸ συμπόσια ὡς ἐνδεχόμενον. ὁμοίως
2 δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν εἶναι ὑπάρχειν, εἰ δὲ α γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν.
καὶ εἰ τὸ μὲν α γ σδηλικόν. τὸ δὲ β κατηγορικόν, ὑπάρχει
δι' ὅποτον οὐκ ἀμφοτέρως, ἐνδεχόμενον εἶναι τὸ συμπόσια-
σμα. γίνεται γὰρ πάλιν τὸ περτάδων χήμα. λέλειπται δ' ὅτι
τῷ ἐτόρα περτάδων ἐνδέχεται σημαίνουσης ἐν αὐτῷ,
καὶ τὸ συμπόσια εἶναι ἐνδεχόμενον. εἰ δὲ ἐνδεχόμενοι
τὸ σδηλικόν τε δεῖν πρὸς εἰλαττον ἀκρον, ἢ καὶ ἀμφοτερεῖ
σδηλικόν, δι' αὐτῷ μὲν τῷ κειμένων οὐκ ἔσαι συλλογισμὸς.
3 ἀντιστραφέντων δ' εἶναι κατὰ τὸν ἐν τοῖς περτάδων. εἰ δὲ ἡ
μὲν, κατὰ τὸν τῷ περτάδων, ἡ δὲ ἐν μέρει, κατηγορικῶν μὲν
εἰσὼν ἀμφοτέρων, ἢ τῷ μὲν, κατὰ τὸν σδηλικῶν, τῷ δὲ ἐν μέ-
ρει κατὰ φαλικῶν, ὁ αὐτὸς εἶναι ὁσὺς συλλογισμῶν. πάν-
τες γὰρ ποδαινοῦται διὰ τῶ πρώτῳ χήματος ὡς τε φανερὸν,
ὅτι τῷ ἐνδέχεται καὶ οὐ τῷ ὑπάρχειν εἶναι ὁ συλλογισμὸς.
εἰ δὲ ἡ μὲν κατὰ φαλικῶν κατὰ τὸν. ἡ δὲ σδηλικῶν ἐν μέρει, διὰ
τῶ ἀδωάτῳ εἶναι ἡ ἀπόδειξις. ὑπάρχει γὰρ τὸ μὲν εἶναι
4 πὶ τῷ γ, τὸ δὲ α ἐνδεχέτω ἡνὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχειν. ἀνάγκη δὲ

τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται ἢ τῷ β μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ παντὶ ᾧ β τὸ
αὐτὸ ὑπάρξει ἢ ἀνάγκης. τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ κείται ὑπάρχειν.
τὸ αὐτὸ παντὶ τῷ γ ἢ ἀνάγκης ὑπάρξει. ὅτι γὰρ δὲ δὴ καὶ πρὸς
τὸν. ἀλλ' ὑπέκειτο ἢ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν. ὅταν
δὲ ἀδιόριστοι ἢ ἐν μέρῳ ληφθῶσιν ἀμφοτέρω, οὐκ ἔστι συλ-
λογισμός. ἀπὸ δὲ τῶν δὲ ἢ αὐτῇ ἢ καὶ ἐν τοῖς καὶ τὸ λυγρὸν καὶ δὲ
τῷ αὐτῷ ὅρων.

Μίξις ἀναγκαίου καὶ ἐνδεχομένου ἐν γ. χήματι.

Εἰ δὲ ὅτι ἢ μὲν, ἀναγκαῖα τῷ πρὸς τὰ ὅρων. ἢ δὲ, ἐνδεχομέ-
νη, κατηγορικῶν μὲν ὄντων τῷ ὅρων, αἰ τῷ ἐνδέχεται ἔστι
συλλογισμός. ὅταν δὲ τὸ μὲν κατηγορικόν, τὸ δὲ στερητικόν,
εἰ μὲν ἢ τὸ κατὰ φαικὸν ἀναγκαῖον, ἢ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρ-
χειν. εἰ δὲ τὸ στερητικόν καὶ τῷ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν καὶ
τῷ μὴ ὑπάρχειν. τῷ δὲ ἢ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἔστι
συλλογισμός. ὡς πρὸς δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ τοῖς χήμασιν. ἔστι γὰρ δὴ κα-
τηγορικὸν πρῶτον οἱ ὅροι. καὶ τὸ μὲν α, παντὶ τῷ γ ὑπάρχει-
τω ἢ ἀνάγκης. τὸ δὲ β παντὶ ᾧ γ ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν. ἐπεὶ
οὕτως τὸ μὲν α παντὶ ᾧ γ ἢ ἀνάγκης. τὸ δὲ γ ἢ τῷ β ἐνδέχε-
ται. καὶ τὸ α ἢ τῷ β ἐνδεχόμενον ἔστι, καὶ οὐχ ὑπάρχον.
οὕτως γὰρ σωζέμεται τῷ πρῶτον χήματι. ὁμοίως δὲ
διεχρήσαται, καὶ εἰ τὸ μὲν β γὰρ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ δὲ α γ ἐνδε-
χόμενον. πάλιν ἔστι τὸ μὲν κατηγορικόν, τὸ δὲ στερητικόν. ἀναγ-
καῖον δὲ τὸ κατηγορικόν. καὶ τὸ μὲν α ἐνδεχέσθω μὴ λυγρὸν ᾧ γ
ὑπάρχειν. τὸ δὲ β παντὶ ὑπάρχει τῷ γ ἢ ἀνάγκης τῷ γ. ἔστι δὲ
πάλιν τὸ πρῶτον χήμα. καὶ τὸ συμπέρασμα ἐνδεχόμενον
ἀλλ' οὐχ ὑπάρχον. καὶ ἢ γὰρ στερητικὴ πρὸς τὰς ἐνδεχέσθω
σημαίνει. φανερὸν οὕτως, ὅτι τὸ συμπέρασμα ἔστι ἐνδεχόμε-
νον. ὅτι γὰρ οὕτως ἔχουσιν αἱ προτάσεις ἐν τῷ πρῶτῳ χήμα-
τι, καὶ τὸ συμπέρασμα ὡς ἐνδεχόμενον. εἰ δὲ ἢ στερητικὴ πρὸς
τὰς ἀναγκαῖα, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔστι. καὶ ὅτι ἐνδέχε-
ται ἢ μὴ ὑπάρχειν, καὶ ὅτι οὐχ ὑπάρχειν. κείται δὲ α τῷ
γ μὴ ὑπάρχειν, ἢ ἀνάγκης, τὸ δὲ β παντὶ ἐνδέχεται. ἀντι- 4

εἰς αὐτὸν

στραφέντος οὐκ ἔστι γὰρ ἀφ' αὐτοῦ, τὸ πρῶτον ἔστι χῆμα,
καὶ ἀναγκαῖα ἡ στερητικὴ πύτασις. ὅτε δ' οὕτως εἶχον αἱ περ-
τάσεις, σωβέβαινε τὸ αὐτὸ γὰρ καὶ ἐνδέχεται ἡνὶ μὴ ὑπάρχειν
καὶ μὴ ὑπάρχειν. ὥστε καὶ εἰς τὸ β' ἀνάγκη πινὶ μὴ ὑπάρχειν.
ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν τεθῇ πρὸς τὸ ἐλαττον ἄκρον. εἰ μὲν ἐν-
δεχόμενον, ἔσαι συλλογισμὸς, μεταληφθείσης τῆς περτά- *καταμάρτυρα*
αὖτος, ὡς περ ἐν τοῖς περτάτον. εἰ δ' ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσαι. καὶ

- 1 γὰρ παντὶ ἀνάγκη καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ὅροι τῶ παν-
τὶ ὑπάρχειν, ὑπὸς, ἰσῶς, καὶ ἐνδὸν ἀνθρώπου. τῶ δὲ μηδε-
νὶ, ὑπὸς, ἰσῶς, ἐρηγορῶς ἀνθρώπου. ὁμοίως δὲ ἔξει καὶ εἰ
ὁ μὲν κατὰ λόγον τῆς ὁρῶν, ὁ δ' ἐν μέρει πρὸς τὸ μέσον, κατῆ-
γορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων, τῶ ἐνδέχεται, οὐ τῶ ὑπάρ-
χειν, ἔσαι συλλογισμὸς. καὶ ὅταν εἰ μὲν, στερητικὸν ληφθῇ ἐν-
δεχόμενον, τὸ δὲ, κατὰ φαστικὸν. ἀναγκαῖον δὲ τὸ κατὰ φάσι-
κον, τῶ ἐνδέχεται. ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον, καὶ εἰ συμ-
- 2 πέρασμα ἔσαι τῶ μὴ ὑπάρχειν. ὁ γὰρ αὐτὸς ὅρος ἔσαι τῆς
δείξεως καὶ κατὰ λόγον καὶ μὴ κατὰ λόγον τῆς ὁρῶν ὄντων. ἀνάγ-
κη γὰρ διὰ τῶ αὐτῶς τε λειοῦνται συλλογισμοὺς. ὥστε καὶ
εἰς τὸν αὐτὸν καὶ ἐκείνοις καὶ ἐπὶ τούτων ἀναγκαῖον συμπίπτειν. ὅταν
δὲ εἰ στερητικὸν κατὰ λόγον ληφθῇ τεθῇ πρὸς εἰς ἐλαττον ἄκρον,
εἰ μὲν ἐνδεχόμενον, ἔσαι συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς.
εἰ δ' ἀναγκαῖον ἢ, οὐκ ἔσαι. Δειχθήσεται δὲ τὸν αὐτὸν ὅρον
ὄν καὶ ἐν τοῖς κατὰ λόγον καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὁρῶν. φανερὸν ἔν
- 3 καὶ ἐν τούτῳ τῶ χήματι, πότε καὶ πῶς ἔσαι συλλογισμὸς.
καὶ πότε τῶ ἐνδέχεται καὶ πότε τῶ ὑπάρχειν. δῆλον δὲ καὶ
ὅτι πάντες ἀπελθεῖς, καὶ ὅτι τε λειοῦνται διὰ τῶ αὐτῶς.

Περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν.

Ὅταν μὲν οὖν οἱ ἐν τούτοις τοῖς χήμασι συλλογισμοὶ τε-
λειοῦνται διὰ τῆς ἐν τῷ πρώτῳ χήματι κατὰ λόγον συλλογισ-
μῶν, καὶ εἰς τούτους ἀνάγονται, δῆλον ἐκ τῆς εἰρημνίων. ὅτι
δι' ἀπλῶς πᾶς συλλογισμὸς οὕτως ἔξει, νῦν ἔσαι φανερὸν.

- 4 ὅταν δειχθῇ πᾶς γινόμενος διὰ τούτων πινὸς τῆς χήματος,

Arist. in priora resol. lib. 1.

h

» ἀνάγκη δὴ πᾶσι ἀπόδειξιν καὶ πάντα συλλογισμόν, ἢ ὑπάρ-
 » χόν τι, ἢ μὴ ὑπάρχον δεικνύναι. καὶ ὅτι καὶ ὁ λόγος, ἢ καὶ ἡ ἀπό-
 » ρος. εἴ τι ἢ δεικνύκως, ἢ ὅτι ἀποδείκνυται. τὸ δὲ ὅτι ἀποδείκνυται μέ-
 » ρος ὅτι δὲ τὸ ἀδυνάτουν. πρῶτον μὲν εἴπωμεν πρὸς τὴν δεικνύ-
 » κων. τῶντων γὰρ δεικνύκων, φανερὸν εἶσαι καὶ ὅτι τὸ εἰς τὸ ἀ-
 » δυνάτουν, καὶ ὅλως τὸ ὅτι ἀποδείκνυται. εἰ δὴ δέοι τὸ ἀποδείκνυται ὅτι
 β συλλογίσασθαι ὡς ὑπάρχον, ἢ μὴ ὑπάρχον, ἀνάγκη λαβεῖν
 πικρὰ ἡνός. εἰ μὲν γὰρ τὸ ἀποδείκνυται ὅτι β ληφθῆναι, εἰς ἀρχὴν εἶσαι
 εἰλημμένον. εἰ δὲ καὶ τὸ γ, εἰ δὲ γ καὶ μὴδενός, μὴ δὲ ἄλλο
 » κατ' ἐκείνου, μὴ δὲ καὶ τὸ ἀποδείκνυται, οὐδὲν εἶσαι συλλογισ-
 » μός. τὸ γὰρ εἰ καὶ ὅτι ληφθῆναι, οὐδὲν συμβαίνει ὅτι ἀνάγκη
 κης. ὡς τε περὶ ληπτόν καὶ ἐπὶ τὸν πρῶτον. εἰ μὲν γὰρ ληφ-
 θῇ τὸ κατ' ἄλλου, ἢ ἄλλο καὶ τὸ α, ἢ καὶ τὸ γ ἐπὶ τὸν, εἰ μὲν
 μὲν συλλογισμόν οὐδὲν κωλύει. περὶ μὲν γὰρ εἰς οὐκ εἶσαι δὲ
 τὸ εἰλημμένον. οὐδὲ ὅταν εἰ ἐπὶ τὸν, καὶ εἰς ἄλλω, καὶ ὅτι
 ἐπὶ τὸν, μὴ συνάπτη δὲ περὶ τὸ β, οὐδὲ οὕτως εἶσαι περὶ τὸ β 2
 συλλογισμός τὸ α. ὅλως γὰρ εἴπωμεν, ὅτι εἰς εἰς εἰς ποτε εἶσαι
 συλλογισμός, ἄλλου κατ' ἄλλου μὴ ληφθῆναι ὅτι μέσον,
 ὁ περὶ ἐκείνου ὅτι πῶς τῶν κατηγορίων. ὁ μὲν γὰρ συλ-
 λογισμός ἀπὸ τῶν ἐκ περὶ τῶν ὅτι. ὁ δὲ περὶ τὸδε συλλο-
 γισμός, ἐκ τῶν περὶ τὸδε περὶ τῶν. ὁ δὲ τὸδε, περὶ τὸδε, δὲ
 τὸδε καὶ περὶ τὸδε περὶ τῶν. ἀδυνάτουν ὅτι περὶ εἰς λαβεῖν
 περὶ τῶν, μὴδὲν μὴ τε κατηγοροῦν τῶν αὐτῶν, μὴ τε ἀπὸ τῶν μέ-
 νους, ἢ πάλιν τῶν α περὶ εἰς μὴδὲν κινὸν λαμβάνον τῶν, ἀλλ- 3
 ἐκ τῶν ἰδία ἄπὸ κατηγοροῦν τῶν ἢ ἀπὸ τῶν μὲν. ὡς τε
 ληπτόν πὶ μέσον, ἀμφοῖν ὁ συνάπτη τῶν κατηγορίων, εἴ ποτε
 εἶσαι τὸδε περὶ τὸδε συλλογισμός. εἰ γὰρ ἀνάγκη μὲν τι λαβεῖν
 περὶ ἀμφοῖν κινὸν, ὅτι δὲ εἰς τῶν. ἢ γὰρ εἰς τὸ γ,
 καὶ τὸ γ τὸ β κατηγορήσαντες, ἢ τὸ γ κατ' ἀμφοῖν, ἢ ἀμφοῖν
 καὶ τὸ γ. τῶν δὲ εἰς τὰ εἰρημνία χρίματα. φανερὸν, ὅτι
 πάντα συλλογισμόν ἀνάγκη γίνεσθαι δὲ τῶν ἡνός τῶν χη-
 μάτων. ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος καὶ εἰ δὲ τῶν πλεονόντων συνάπτοι περὶ 4

μετὰ τὸν πρῶτον

αὐτὸν
πικρὰ

τὸ β, εἰ αὐτὸ γὰρ ἔσαι χῆμα καὶ ἐπὶ τῷ πλῶν. ὅτι μὲν οὖν
οἱ δεικτικοὶ ποταίνονται πάντες, διὰ τῆς περὶ ἐρημίων χημά-
των, φανερὸν. ὅτι δὲ καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδυνάτου, δηλον ἔσαι διὰ
κνύτων. πάντες γὰρ οἱ διὰ τῆς ἀδυνάτου ποταίνονται, τὸ μὲν
φύδου συλλογίζονται, τὸ δὲ ἀρχῆς ὑπὸ ἀποδείξεως δεικνύ-
σιν, ὅταν ἀδυνάτον ἡ συμβαίνει τῆς ἀντιφάσεως τεθείσης. οἷ
ὅτι ἀσύμμετρος ἡ διάμετρος, διὰ τὸ γίνεσθαι τὰ περιττὰ ἴσα *ἰσότητι*
1 ἢ ἴσας ἀρτίοις συμμέτρῳ τεθείσης. τὸ μὲν οὖν ἴσα γίνεσθαι τὰ *ῥατῶν*
περιττὰ ὅτις ἀρτίοις, συλλογίζονται. τὸ δὲ ἀσύμμετρον εἶναι
τῷ διάμετρον, ὑπὸ ἀποδείξεως δεικνύσιν, ἐπεὶ φύδου συμβαί-
νει διὰ τῷ ἀντίφασιν. ἔστι γὰρ τὸ διὰ τῆς ἀδυνάτου ὡς συλ-
λογίζεσθαι τὸ δεικνύει π ἀδυνάτον διὰ τῷ ὑπὸ ἀρχῆς ὑπόθε-
σιν. ὥστε ἐπεὶ τῆς φύδου γίνεσθαι συλλογισμὸς δεικνύσιν ἐν
ὅτις εἰς τὸ ἀδυνάτον ἀπαγορεύοις, τὸ δὲ ἀρχῆς, ὑπὸ ἀπο-
δείξεως δεικνύται. ἐπὶ δὲ δεικνύσιν περὶ τὸν εἰπομεν, ὅτι
2 διὰ κνύτων ποταίνονται τῆς χημάτων. φανερὸν οὖν, ὅτι οἱ διὰ
τῆς ἀδυνάτου συλλογισμοὶ διὰ κνύτων ἔσονται τῆς χημάτων.
ὥσπερ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ ὑπὸ ἀποδείξεως. ἐν ἅπα-
σι γὰρ ὁ μὲν συλλογισμὸς γίνεσθαι πρὸς τὸ μεταλαμβάνόμε-
νον, τὸ δὲ ἀρχῆς, ποταίνεσθαι δι' ὁμολογίαν, ἢ πινος ἄλλης
» ὑποδείξεως. εἰ δὲ τούτ' ἀληθές, πᾶσι ἀπόδειξιν, καὶ πάντα
» συλλογισμὸν, ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ τῶν τῆς ἐρημίων χημά-
» των. ὅτι οὖν δὲ δεικνύσιν, δηλον ὡς ἅπασιν συλλογισμὸς
3 ἐπιτελεῖται διὰ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀνάγκη εἰς ἐπὶ κνύ-
» τῳ καὶ τὸν συλλογισμὸν. ἐπὶ δὲ ἐν ἅπασιν κατηγορικὴν π-
» να τῆς ὁρῶν δεικνύει, καὶ τὸ καὶ τὸν ὑπάρχειν. ἀλλὰ γὰρ
» τῆς καὶ τὸν, ἢ οὐκ ἔσαι συλλογισμὸς, ἢ οὐ πρὸς τὸ περὶ κεί-
» μένον ἢ εἰς ἀρχῆς αἰτιῶσθαι. κείτω γὰρ τῷ μεγιστὶν ἡδονῇ
εἶναι ἀποουδαίαν. εἰ μὲν ὅν ἀξιόσκειν ἡδονῇ εἶναι ἀποουδαίαν, μὴ *ἀποουδαίαν*
περὶ αἰς τὸ πᾶσι, οὐκ ἔσαι συλλογισμὸς. εἰ δὲ πινὰ ἡδ-
» νῶ, εἰ μὲν ἄλλω, οὐδὲν πρὸς τὸ περὶ κείμενον. εἰ δ' αὖ τῷ ταύ-
4 τῃν, τὸ ὑπὸ ἀρχῆς λαμβάνει. μάλλον δὲ γίνεσθαι φανερὸν ἐν
h 11

ἡ ἀρχὴ τῆς
κρίσεως αὐ-
τῆς
ἐστὶν αὐτὴ
ἡ ἀρχή.

τῶς διαχρόμασιν. οἷον ὅτι τὸ ἰσοσκελὺς ἴσκι αἰ πρὸς τῇ
βάσει. ἔστω (ἐν εἰς) κέντρον ἡ γωνία αἰ α β. εἰ δὲ ἴσκη λαμβά-
νει τὴν α γ γωνίαν τῇ β δ, μὴ ὅλως ἀξιώσας γωνίας ἴσας τῶς
τῆς ἡμικυκλίων. καὶ πάλιν τὴν γ τῇ δ μὴ πᾶσαν περὶ σκα-
βῶν τὴν τῶς τμήματος. ἐπὶ δὲ ἀπ' ἴσων οὐσῶν τῆς ὅλων γω-
νιῶν, καὶ ἴσων ἀφ' ἡμετέρων, ἴσας εἶναι τῶς λοιπὰς τῶς ε ζ, τὸ ὅ-
» ἀρχῆς αἰτήσεται. ἐάν μὴ λάβῃ ἀπ' τῆς ἴσων ἴσα ἀφαιρουμέ-
» νων ἴσα λείπεσθαι. φανερὸν οὖν, ὅτι ἐν ἅπασιν διείκηθ' ὅλου 1
ὑπάρχειν. καὶ ὅτι τὸ μὲν καθόλου, ὅς ἀπάντων τῶς ὅρων κα-
θόλου δέκνυται. τὸ δ' ἐν μέρει, καὶ οὕτως καὶ κείνως. ὥστε
αὐτὸ μὲν ἢ τὸ συμπέρασμα καθόλου, καὶ τῶς ὅρους ἀνάγκη κα-
θόλου εἶναι. ἐάν δὲ οἱ ὅροι καθόλου, ἐνδέχεται τὸ συμπέρας-
» μα μὴ εἶναι καθόλου. δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν ἅπαντι συλλογισ-
» μῶ, ἢ ἀμφοτέρωσ' ἢ τὸ ἐπὶ τῶν πρὸς ταῖς ὁμοίαν ἀνάγκη γίνε-
» σθαι τῶν συμπέρασματι. λέγω δ' οὐ μόνον τῶν κατὰ φαστικῶν
» εἶναι ἢ σθητικῶν, ἀλλὰ τῶν ἀναγκαίων ἢ ὑπάρχοντων, ἢ ἐνδέχο- 2
» μένων. ἐπιβέβησθαι δὲ δεῖ καὶ τῶς ἄλλας κατὰ τὴν εἰρήνην. φα-
νερὸν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ, πότε ἔστι καὶ πότε οὐκ ἔστι συλλογισ-
μὸς. καὶ πότε δυνάτος, καὶ πότε τέλειος. καὶ ὅτι συλλογισ-
μοῦ ὄντος, ἀναγκαῖον ἔχειν τῶς ὅρους κατὰ τὴν εἰρήνην
» τῶν. δῆλον δὲ καὶ ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις, ἔστι δὲ τῶν ὅρων,
» καὶ οὐ πλείονων. ἐάν μὴ δι' ἄλλων καὶ ἄλλων τὸ αὐτὸ συμπέ-
ρασμα γίνηται. οἷς τὸ ἐξ α β καὶ δὲ τῶς γ δ. ἢ δὲ τῶς
α β, καὶ α γ. καὶ β γ. πλείω γὰρ μέσση τῶς αὐτῆς, οὐδὲν εἶναι 3
κωλύει. πύτων δὲ ὄντων, οὐχ εἰς, ἀλλὰ πλείους εἰσὶν οἱ συλ-
λογισμοί. ἢ πάλιν ὅταν ἐκ τῶν α β δὲ συλλογισμοῦ
ληφθῇ οἷς τὸ α δὲ τῶς δ ε. καὶ πάλιν τὸ ε. δὲ τῶς ζ θ. ἢ ε μὲν,
ἐπαγωγῇ. τὸ δὲ, συλλογισμῶ. ἀλλὰ καὶ οὕτως πλείους οἱ
συλλογισμοί. πλείω γὰρ τὰ συμπέρασματά εἰσιν. οἷς τὸ, π α
καὶ τὸ β καὶ τὸ γ. εἰ δ' ὅταν μὴ πλείους ἀλλ' εἰς, οὕτως μὲν ἐνδέ-
χεται γίνεσθαι δὲ πλείονων εἰς αὐτὸ συμπέρασμα. ὥς δὲ τὸ γ
δὲ τῶς α β, ἀδυνάτον. ἔστω γὰρ εἰς συμπέρασματι οὐκ ἐκ τῶς 4

- α β γ δ. οὐκ ὡς ἀνάγκη πὶ αὐτῆς ἄλλο πρὸς ἄλλο εἰληφθαι.
τὸ μὲν, ὡς ὅλον. τὸ δ' ὡς μέρος. ὅτι γὰρ δέδεικται πρὸς τε-
ρον, ὅτι ὄντως συλλογισμοῦ, ἀναγκαῖον οὕτως ἵνα ὅς ἔχειν τῆς
ὄρων. ἐχέτω ἔν τὸ α οὕτως πρὸς τὸ β. ἔστιν ἀρ' αὖ τὶ ὑπὸ αὐτῆς
συμπῶσμα. οὐκ ὡς ἦτοι τὸ εἰ τῆς γ δ δατέρων. ἢ ἄλλο π
πρὸς αὐτῶν. καὶ εἰ μὲν τὸ εἰ τῆς α β μόνων ἀν' εἶν ὁ συλλο-
γισμός. εἰ δὲ γ δ, εἰ μὲν ἔχει οὕτως ὥστ' εἶναι εἰ μὲν, ὡς ὅλον.
1 εἰ δ' ὡς μέρος, ἔσαι ἡ καὶ ὑπὸ ἐκείνων. καὶ ἦτοι τὸ εἰ, ἢ τῆς α β δα-
τέρων. ἢ ἄλλο ἡ πρὸς αὐτῶν. καὶ εἰ τὸ μὲν εἰ. ἢ τῆς α β δατέ-
ρων, ἢ πλείους ἔσονται οἱ συλλογισμοί. ἢ ὡς ἀνδέχεσθαι, ταυτὸ
δὲ πλείων ὄρων πρὸς αἰνέσθαι συμβαίνει. εἰ δ' ἄλλο π πρὸς
αὐτῶν, πλείους ἔσονται. καὶ ἀσώατοι οἱ συλλογισμοὶ πρὸς σίμωσιν
ἀλλήλων. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχει τὸ γ πρὸς τὸ δ ὥστε ποιεῖν
συλλογισμὸν, μάτην ἔσαι εἰλημμένα, εἰ μὴ ἐπαγωγῆς ἢ κρυπ-
ψεύδους, ἢ ἵνα ὅς ἄλλου τῆς οἰούτων χάριν. εἰ δὲ ἐκ τῆς α β μὴ εἰ
2 ε. ἀλλὰ ἄλλο π γίνεσθαι συμπῶσμα. ἐκ δὲ τῆς γ δ ἢ οὐδ' ὅτων
δατέρων, ἢ ἄλλο πρὸς αὐτῶν, πλείους τε οἱ συλλογισμοὶ γί-
νονται. καὶ οὐ τῶ ὥσπερ μὲν. ὑπὲρ γὰρ εἶν τῶ εὐὸν συλλογισμῶν
λογισμὸν. εἰ δὲ μὴ γίνεσθαι ἐκ τῆς γ δ μὴδὲν συμπῶσμα,
μάτην αὖτ' εἰληφθαι συμβαίνει, καὶ μὴ τῶ ὑπὸ ἀρχῆς εἶναι τὸν
» συλλογισμὸν. ὥστε φανερὸν, ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις καὶ πᾶς
» συλλογισμὸς, ἔσαι δὲ πλείων ὄρων μόνων. οὗτου δ' ὄντως φα-
» νοῦ, δὴ ὅλον ὡς καὶ ἐκ δύο πρὸς τὰς αὐτῶν καὶ οὐ πλείωνων. οἱ γὰρ
3 ἦτοι ὅροι, δύο πρὸς τὰς αὐτῶν. εἰ μὴ πρὸς λαμβάνοιτο π, καὶ δα-
τέρων αὖτ' ὑπὸ ἀρχῆς ἐλέγχει, πρὸς τὴν τελείωσιν τῆς συλλο-
γισμῶν. φανερὸν οὖν, ὅτι ὡς ἐν ᾧ λόγῳ συλλογιστικῶ μὴ ἀρ-
παί εἰσιν αἱ πρὸς τὰς αὐτῶν, δι' ὧν γίνεσθαι εἰ συμπῶσμα εἰ κρείον
(εἴνα γὰρ τῆς αὐτῶν συμπῶσμάτων ἀναγκαῖον εἶναι πρὸς
τὰς αὐτῶν) οὐτος ὁ λόγος ἢ οὐ συλλογισμῶν, ἢ πλείων τῆς ἀναγ-
καίων ἡρώτηκε πρὸς τὴν δέσιν. καὶ μὲν ἔν τῶν κρείων πρὸς
τὰς αὐτῶν λαμβανόμενων τῆς συλλογισμῶν, ἅπας ἔσαι συλλο-
4 γισμὸς, ἐκ πρὸς τὰς αὐτῶν μὲν ἀρτίων, ὑπὸ ὄρων δὲ πλείωνων. καὶ γὰρ
h 111

πλείους ὅροι τῆς περτάων. ἔστι δὲ καὶ τὰ συμπράσμα-
 τα, ἢ μίση τῆς περτάων. ὅταν δὲ διὰ πρηνολογισμῶν πε-
 ραίνῃται, ἢ διὰ πλείονων μέσων μὴ συνεχῶν, οἷον τὸ αβ, διὰ
 τῶ γ δ, τὸ μὲν πλείονος τῆς ὁρῶν ὡσαύτως ἐν ὑπέρξει τῆς
 περτάσεις. ἢ γὰρ ἔξωθεν ἢ εἰς τὸ μέσον τε δῆσεται ὁ παρεμ-
 πίτων ὅρος, ἀμφοτέρως δὲ συμβαίνει ἐλάττω εἶναι τὰ δια-
 σήματα τῆς ὁρῶν, αἱ δὲ περτάσεις ἴσαι τῆς διασήμασιν, οὐ
 μὲντοι αἱ μὲν αἱ ἀρπται ἔσονται, οἱ δὲ, περιττοί, ἀλλ' ἐναλ-
 λὰξ. ὅταν μὲν αἱ περτάσεις ἀρπται, περιττοὶ οἱ ὅροι, ὅταν δ' οἱ
 ὅροι ἀρπται, περιτταὶ αἱ περτάσεις. ἅμα γὰρ τῷ ὅρῳ μία
 περσπιδεται περτάσεις, καὶ ὁ ποθινοῦ περσπιδεῖται ὁ ὅρος. ὥστε
 ἐπεὶ αἱ μὲν, ἀρπται, οἱ δὲ περιττοὶ ἢ ἴσιν, ἀνάγκη πρὸς ἀλλήλους
 τῆς αὐτῆς περσπιδεῖται γινόμενης. τὰ δὲ συμπράσματα, οὐ-
 κέτι τὴν αὐτὴν ἔξει τάξιν, οὐτε πρὸς τοὺς ὅρους, οὐτε πρὸς τῆς
 περτάσεις. ἐνὸς γὰρ ὅρου περσπιδεμένου, συμπράσματα
 περσπιδεῖται ἐν ἐλάττω τῆς περὶ παρχόντων ὁρῶν. πρὸς 2
 μένον γὰρ τὸν ἐλάττω ὅρον οὐ ποιεῖ συμπράσμα, πρὸς δὲ τοῦ
 ἄλλου ὅσον. οἷον εἰ τῷ αβ γ περσπιδεῖται τὸ δ, δὲ τῆς καὶ
 συμπράσματα δύο περσπιδεῖται, τό τε πρὸς τὸ α, καὶ τὸ πρὸς
 τὸ β. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τῆς ἄλλων, καὶ εἰς τὸ μέσον δὲ παρεμ-
 πίτη τὸν αὐτὸν ὅρον. πρὸς αὖ γὰρ μένον οὐ ποιεῖται συλλο-
 γισμὸν. ὥστε πολὺ πλείω τὰ συμπράσματα καὶ τῆς ὁρῶν
 ἔστι καὶ τῆς περτάων. ἐπεὶ δ' ἐχόμενι πορὶ ὧν οἱ συλλογισ-
 μοί, καὶ ποῖον ἐν ἐκείνῳ ὅρῳ, καὶ πρὸς αὐτὸν δεικνύται, φα- 3
 νερὸν ἢ μὲν εἶναι καὶ ποῖον πρὸς ἄλληλα χαλεπὸν, καὶ ποῖον οὐ πρὸς
 χεῖρητον. τὸ μὲν γὰρ ἐν πλείοσι ὅρῳσι καὶ διὰ πλείονων πρὸς
 αὐτὸν ποραινόμενον, ἔχον. εἰ δ' ἐν ἐλάττωσι καὶ δι' ἐλαττόνων,
 οὐ πρὸς χεῖρητον τὸ ποραινόμενον. εἰ μὲν δ' ἐν κατὰ φασκὸν εἰς αὐτὸν, διὰ
 τῶ πρῶτον ὅρῳ δεικνύται μένον, καὶ τῷ τῷ μοναχῶς. τὸ
 δὲ δεικνύται, διὰ τῶ α καὶ διὰ τῶ μέσου. καὶ διὰ μὲν τῶ α, μν-
 ιαχῶς. διὰ δὲ τῶ μέσου, διχῶς. τὸ δ' ἐν μέρει κατὰ φασκὸν,
 διὰ τῶ α καὶ διὰ τῶ ἐλάττω. μοναχῶς μὲν διὰ τῶ α. Τυχῶς 4

δὲ δὴ τῷ ἐχάτῳ. τὸ δὲ σφρητικὸν τὸ κατὰ μέρος, ἐν ᾧ πασι
 τοῖς χήμασι δεικνύται. πάλιν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ, ἅπασι. ἐν δὲ
 » τῷ μέσῳ καὶ τῷ ἐχάτῳ, ἐν τῷ μὲν, διχῶς. ἐν τῷ δευτέρῳ.
 » φανερὸν οὖν, ὅτι τὸ κατὰ μέρος κατηγορικόν, κατὰ σκευάσει *κατὰ μέρος*
 » μὲν, χαλεπώτατον, ἀνασκεινύσαι δὲ, ῥᾶον. ὅλως δ' ὅστιν ἀναι- *ἀνασκεινύσαι*
 » ροῦν πρὸς τὰ κατὰ μέρος τῶς ἐν μέρει, ῥᾶσον. καὶ γὰρ ὡς μὲν *ἐν μέρει*
 » νὶ καὶ ὡς ἑνὶ μὴ ὑπάρχῃ, ἀνῆρηται. τῶν δὲ τὸ μὲν, π-
 » νὶ μὴ, ἐν ᾧ πασι τοῖς χήμασι δεικνύται. τὸ δὲ μηδενὶ, ἐν τοῖς
 » δυοῖ. τὸν αὐτὸν δὲ ἔχον καὶ ἐπὶ τῶς σφρητικῶν. καὶ γὰρ εἰ παν-
 » τὶ καὶ εἰ πνὶ, ἀνῆρηται τὸ ἐξ ἀρχῆς. ἔστι δ' ὡς ἐν δύο χήμα-
 » σιν. ἐπὶ δὲ τῶς ἐν μέρει μοναχῶς. ἢ παντὶ ἢ μηδενὶ δείξαντα
 » ὑπάρχειν, κατὰ σκευάσει δὲ ῥᾶον τὰ ἐν μέρει. καὶ γὰρ ἐν πλείοσι *κατὰ μέρος*
 » σιν χήμασι καὶ δὴ πλείονων πτώσεων. ὅλως τὲ, οὐδεὶς λαμβάνει- *λαμβάνει*
 » νειν, ὅτι ἀνασκεινύσαι μὲν δι' ἀλλήλων ὅτι, καὶ τὸ κατὰ μέρος δὴ *λαμβάνει*
 » τῶς ἐν μέρει, καὶ τῶς δὴ τῶς κατὰ μέρος. κατὰ σκευάσει δ' ἐν
 » ἐστὶ δὴ τῶς κατὰ μέρος τὰ κατὰ μέρος, δι' ἐκείνων ὅτι τῶς ὅστιν. ἅ-
 » μα δὲ δὴ λαν, ὅτι καὶ ἀνασκεινύσαι ὅτι τῶς κατὰ σκευάσει ῥᾶον.
 » πῶς μὲν οὖν γίνεται πᾶς συλλογισμός, καὶ δὴ πόσων ὁρῶν καὶ
 » περτάσεων, καὶ πῶς ἐκαστὴν περὶ ἀλλήλας, ἐπὶ δὲ ποῖον περὶ
 » βλημα ἐν ἐκαστῷ χήματι, καὶ ποῖον ἐν πλείοσι, καὶ ποῖον ἐν
 » ἐλάττωσι δεικνύται, δὴ λαν ἐκ τῶς εἰρημνύων.

Γεῖ δ' ὑπὲρ πρὸς περτάσεων τμήμα δυνάτοισ.

- 3 Γὰρ δὲ ὑπὲρ σομὲν αὐτοὶ πρὸς ἐπιθέμενον αἰ συλλογι-
 σμῶν, καὶ δὴ ποῖας ὁδὸν ληφόμεθα τῶς πρὸς ἐκαστον ἀρ-
 χῆς, νῦν ἡδὴ λεκτέον. οὐ μόνον γὰρ ἴσως δεῖ θεωρεῖν πῶς γίνε-
 σιν τῶς συλλογισμῶν, ἀλλὰ καὶ πῶς δύνανται εἶναι τῶς ποιεῖν.
 ἀπάντων δὲ τῶς ὄντων, τὰ μὲν ὅτι τριαῦτα, ὥστε κατὰ μὲν
 νὸς ἄλλος κατηγορεῖται, ἀλλήλως κατὰ μέρος. οἶον, κλέων καὶ
 καλλίας. καὶ τῶς κατὰ μέρος καὶ αἰδητόν. κατὰ δὲ τῶν, ἄλ-
 λα. καὶ γὰρ αἰθρῶπος καὶ ζῶον ἐκαστόν τούτων ὅτι. τὰ
 4 δὲ αὐτὰ μὲν, κατ' ἄλλων κατηγορεῖται. κατὰ τούτων
 h iiii

δὲ, ἄλλα πρὸ τούτου οὐ κατηγορεῖται. τὰ δὲ καὶ αὐτὰ, ἄλλων.
καὶ αὐτῆς ἐτέρω. οἷον ἀνθρώπος καλλίου. καὶ ἀνθρώπου
ζῶον. ὅπῃ μὲν οὖν αἴτις τῆς ὄντων κατ' οὐδενὸς πέφυκε λέγε-
» σθαι, δῆλον. τῆς γὰρ αἰσθητῶν σχεδὸν ἐκαστὸν ἔστι τοιοῦτον, ὥστε
» μὴ κατηγορεῖσθαι κατὰ μηδενός, πλὴν ὡς κατὰ συμβεβη-
κός. φάμεν γὰρ κατὰ τὸ λυκὸν ἐκείνο Σωκράτην εἶναι. καὶ τὸ
περὶ σὸν, καλλίαν. ὅπῃ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ περιουμένους ἴσα-
ταῖ ποτε, πάλιν ὁρῶμεν. νῦν δ' ἔστω ὅτις κείμενον. κατὰ μὲν
» οὖν τούτων, οὐκ ἔστιν ἀρδεῖναι κατηγορούμενον ἐτέρω, πλὴν
» εἰ μὴ κατὰ δόξαν. ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα. ἔδὲ τὰ καθεκστα
μεγαλεκατὰ ἄλλων, ἀλλ' ἐτέρω κατ' ἐκείνων. τὰ δὲ μετὰ τὸν δῆλον ὡς
ἀμφοτέρως ἐνδέχεται. καὶ γὰρ καὶ αὐτὰ, κατὰ ἄλλων. καὶ ἄλ-
λα κατὰ τούτων ληρῆσεται. καὶ σχεδὸν οἱ λόγοι καὶ αἰσκέ-
ψαι εἰσι μάλιστα πρὸς τούτων. διὰ δὲ τὰς περὶ τάσεις πρὸς
ἐκαστὸν τούτων, ὅπως ἐκλαμβάνειν. ὥστε πρὸς κείμενον αὐτὸ πρὸς
» τὸν, καὶ ὅτις ὁρισμὸς καὶ ὅσα ἴδια τῷ πρὸς γματς. εἴτα μετὰ
» ὅτις, ὅσα ἐπέται τῷ πρὸς γματς. καὶ πάλιν οἷς τὸ πρὸς γμα
ἀκολουθεῖ. καὶ ὅσα μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν. οἷς δ' αὐ-
τὸ μὴ ἐνδέχεται, ἐκ ἐκλήπτεον. διὰ δὲ αὐτὸς φεῖν τὸ σθητι-
κόν. διαιρετικὸν δὲ καὶ τῆς ἐπομένων ὅσα τε αὐτῷ τῷ τίς, καὶ
ὅσα ἴδια, καὶ ὅσα ὡς συμβεβηκτα κατηγορεῖται. καὶ τούτων,
ποῖα δοξατικῶς. καὶ πρὸς κατὰ ἀλήθειαν. ὅσα μὲν γὰρ αὐ-
πλειόνων τούτων ἀρχῆς, διὰ τὸν αὐτὸν ὑπερβαίνει συμπράσ-
ματι. ὅσα δ' ἀν' ἀληθείας δόξων, μάλλον ἀρδεῖται. διὰ δὲ ἐκλέ-
» χειν, μὴ τὰ ἐνὶ ἐπόμενα. ἀλλ' ὅσα ὅλῳ τῷ πρὸς γματς ἐπέται.
» οἷς μὴ τίς πινι ἀνθρώπων, ἀλλὰ τίς παντὶ ἀνθρώπῳ ἐπέται. διὰ
γὰρ τῆς κατὰ λόγῳ περὶ τὰς οὐ συλλογισμῶς. ἀδιορίστου μὲν
ὄντος, ἀδελφὸν εἰ κατὰ λόγῳ καὶ περὶ τὰς οὐ συλλογισμῶς. ἀδιορίστου μὲν
» νότον. ὁμοίως δ' ἐκλεπτικὸν καὶ οἷς αὐτὸ ἐπέται ὅλοις διὰ τὴν
ἐκλεπτικὴν αἰτίαν. αὐτὸ δὲ ἐπὶ ἐπόμενον, οὐ ληπτικὸν μὴ ὅλον ἐπέ-
» σθαι. λέγω δ' οἷον ἀνθρώπῳ πᾶν ζῶον. ἢ μισθικὴ πᾶσι ἐπι-
» στήμην. ἀλλ' ἀπλῶς μόνον ἀκολουθεῖν κατὰ πρὸς καὶ περὶ- 4

αὐτῆς
καὶ αὐτῆς

μεγαλεκατὰ

γρηγορίαν

εὐχρηστικῶς
ἀποδοτικῶς
καὶ ἀποδοτικῶς

εὐχρηστικῶς
καὶ ἀποδοτικῶς

καὶ ἀποδοτικῶς

νόμειτα. καὶ γὰρ ἄχρηστον θάττον καὶ ἀδύνατον. οἷον πάντες ἰσχυροὶ
 ἀνθρώπων εἶναι πάντες ἄνθρωποι. ἢ δικαιοσύνη, ἢ ἀπαν ἀγαθόν. ἀλ-
 λ' ὅς ἐστι, ἐπ' ἐκείνου τῷ παντὶ λέγεται. ὅταν δὲ ὑπό πινος
 περιέχεται ὡς ὑποκείμενον, ὡς τὰ ἐπόμενα δεῖ λαβεῖν. τὰ μὲν
 ὡς κατὰ λόγον ἐπόμενα ἢ μὴ ἐπόμενα, οὐκ ἐκλεκτόν ἐστι τούτοις.
 εἴληπται γὰρ ἐν ἐκείνοις. ὅσα γὰρ ζῶν, καὶ ἀνθρώπων ἐπεται,
 » καὶ ὅσα μὴ ὑπάρχει ὡσαύτως. τὰ δὲ ποδὶ ἐκαστον ἰδια λη-
 » πτεόν. ἐστὶ γὰρ ἅπαντα τῷ εἰδὲ ἰδια πρὸς τὸ γένος. ἀνάγκη γὰρ
 » ῥίς ἐτόροις εἶδουσιν, ἰδια ἅπαντα ὑπάρχειν. οὐ δὲ δὴ τὸ κατὰ λόγον
 ἐκλεκτόν, οἷς ἐπεται ὡς περιεχόμενον, οἷς ζῶν, οἷς ἐπεται ἀν-
 θρώπων. ἀνάγκη μὲν γὰρ εἰς ἀνθρώπων ἀκολουθεῖν τὸ ζῶν. καὶ
 τούτοις ἀπασιν ἀκολουθεῖν. οἰκείοντα δὲ τῶν τῆς τῆς ἀν-
 θρώπων ἐκλογῆς. ληπτεόν δὲ καὶ τὰ ὡς ζῶν ὡς πολὺ ἐπόμε-
 » να, καὶ οἷς ἐπεται. τῶν γὰρ ὡς ζῶν ὡς πολὺ περιλαμβανόμενων, καὶ
 » ὅσων λογισμὸς ἐκ τῆς ὡς ζῶν τὸ πολὺ περιτάσσων ἢ πασῶν ἢ
 2 ἑνῶν. ὁμοίον γὰρ ἐκαστον τὸ συμπράσσει τῶν ἀρχαῖς. ἐπὶ
 τὰ πᾶσιν ἐπόμενα, οὐκ ἐκλεκτόν. οὐ γὰρ ἔστι συλλογισμὸς
 εἰς αὐτῶν. δι' ὧν δὲ αἰτίαν, ἐν ῥίς ἐπομένους ἔστι δὴ λαν. κα-
 τὰ σκευάζει μὲν οὖν βουλομένοις κατὰ πινος ὄλον, τῶ μὲν
 κατὰ σκευάζομενον, βλέπτον εἰς τὰ ὑποκείμενα, καὶ ὡς αὐ-
 τὸ τυγχάνει λειγόμενον. οὐ δὲ δεῖ κατὰ τηγορεῖσθαι, ὅσα τούτω
 ἐπεται. ἀλλ' γὰρ πὶ τούτων ἢ ταυτὸν, ἀνάγκη θάττον θάττον
 ὑπάρχειν. ὡς δὲ μὴ ὅτι παντὶ, ἀλλ' ὅτι ἑνὶ οἷς ἐπεται ἐκεί-
 3 ρον. εἰ γὰρ ἡ τούτων ταυτὸν εἴη, ἀνάγκη ἑνὶ ὑπάρχειν. ὅταν
 δὲ μηδενὶ δεῖ ὑπάρχειν. ὡς μὲν οὐδεὶς ὑπάρχειν, εἰς τὰ ἐπόμε-
 να. ὁ δὲ δεῖ μὴ ὑπάρχειν εἰς ἃ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ παρῆναι.
 ὁ δὲ ὑπάρχειν, εἰς τὰ ἐπόμενα. τούτων γὰρ ὄντων τῶν αὐτῶν
 ὅπε τῶν ὄντων, οὐδενὶ ἐνδέχεται θάττον θάττον ὑπάρχειν.
 γίνεσθαι γὰρ ὅτι μὲν, ὅς ἐστι τῷ πρώτῳ ἁπλοῦς συλλογισμὸς. ὅτι
 δὲ ὅς ἐστι τῷ μέσῳ. εἰ δὲ πνὶ μὴ ὑπάρχειν, ὡς μὲν δεῖ ὑπάρχειν
 οἷς ἐπεται. ὁ δὲ, μὴ ὑπάρχειν, ἢ μὴ δυνάτον αὐτῷ ὑπάρχειν.
 4 εἰ γὰρ πὶ τούτων εἴη ταυτὸν, ἀνάγκη ἑνὶ μὴ ὑπάρχειν. μάλλον

ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΔΙΑΓΡΑΦΜΑ ΤΩ ΠΡΩΤΩ ΔΙΠΟΡΕΙΑΣ ΠΕΡ ΤΑ ΣΕΩΝ ΟΣΤΙ. ΚΑΙ
 ΝΟΕΤΑΙ Η Α. ΚΑΙ Ε. ΠΕΡ ΤΑ ΣΙΣ Ε' ΧΟΥΣΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΝ Σ. Α. Η ΓΩΝ
 ΑΓΑΘΟΝ. ΑΥΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ Σ. Ε. Η ΓΩΝ ΗΘΟΝ. Σ. ΔΕ Β. ΤΑ Ε' ΠΟΜΕΝΑ ΤΩ Α.
 Σ. ΔΕ Γ. ΟΙΣ Ε' ΠΕΤΑΙ Σ. Α. Σ. ΔΕ Δ. ΤΑ ΑΛΛΟΤΙΑ ΑΥΤΟΥ. ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ
 ΤΟ Ζ. ΤΑ Ε' ΠΟΜΕΝΑ ΤΩ Ε. ΤΟ ΔΕ Η. ΟΙΣ Ε' ΠΕΤΑΙ Σ. Ε. ΤΟ ΔΕ Θ. ΤΑ ΑΛ-
 ΛΟΤΙΑ ΑΥΤΟΥ. ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΥ ΣΥΖΥΓΙΑΙ, Θ. ΟΥΤΩΣ, Β. Ζ. Γ. Η. Δ. Θ. Γ. Ζ.
 Β. Θ. Δ. Ζ. Γ. Θ. Δ. Η. Β. Η. ΑΙ ΜΕΝ ΕΞ ΣΤΑΙΣΑΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΥΣΙ ΣΥΛ-
 ΛΟΓΙΣΜΟΝ. ΑΙ ΔΕ, Γ. Η. ΤΕ, Β. Ζ. Γ. Θ. Δ. Θ. ΑΣΥΣΑΤΟΙ. *μωλὴν ἀνίστη*
 ΕΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΤΑΥΤΟ ΠΙ ΞΕΙ ΤΩ Γ. ΤΙΝΙ ΤΩ Ζ. ΑΙΝΑΓΚΗ ΤΟ Α ΠΑΝΤΙ
 ΤΩ Ε' ΥΠΑΡΧΕΙΝ. ΤΟ ΜΕΝ ΓΑΡ Ζ. ΠΑΝΤΙ ΤΩ Ε, ΤΩ ΔΕ Γ. ΠΑΝΤΙ ΤΟ
 Α. ΩΣΤΕ ΠΑΝΤΙ ΤΩ Ε ΤΟ Α. ΕΙΔΕ ΤΟ Γ ΚΑΙ ΤΟ Η ΤΑΥΤΟΝ, ΑΙΝΑΓΚΗ
 ΤΙΝΙ ΤΩ Ε, ΤΟ Α' ΥΠΑΡΧΕΙΝ. ΤΩ ΜΕΝ ΓΑΡ Γ, ΤΟ Α, ΤΩ ΔΕ Η, ΤΟ Ε
 ΠΑΝΤΙ ΑΝΘΡΩΠΩ. ΕΙΔΕ ΤΟ Ζ ΚΑΙ ΤΟ Δ ΤΑΥΤΟΝ, ΟΥΔΕΝΙ ΤΩ Ε ΤΟ
 Α' ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΚ ΠΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΥ. ΕΠΕΙ ΓΑΡ ΑΝ ΠΡΕΦΕ ΤΟ ΣΘΗ
 ΤΙΜΕΝ, ΚΑΙ ΤΟ Ζ ΤΩ Δ ΤΑΥΤΟΝ, ΟΥΔΕΝΙ ΤΩ Ε' ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ Α, ΤΟ ΔΕ
 Ζ ΠΑΝΤΙ ΤΩ Ε. ΠΑΛΙΝ ΕΙ ΤΟ Β ΚΑΙ ΤΟ Θ ΤΑΥΤΟΝ, ΟΥΔΕΝΙ ΤΩ Ε, ΤΟ Α
 ΥΠΑΡΧΕΙ. ΤΟ ΓΡ Β ΤΩ ΜΕΝ Α ΠΑΝΤΙ. ΤΟ Δ ΕΦ' Ω ΤΟ Ε, ΟΥΔΕΝΙ Υ-
 ΠΑΡΧΕΙ. ΤΑΥΤΟ ΓΡ ΛΩ ΤΩ Θ ΤΟ Ε, ΤΟ ΔΕ Θ ΟΥΔΕΝΙ ΤΩ Ε' ΥΠΗΡΧΕΝ.
 ΕΙΔΕ ΤΟ Δ ΚΑΙ ΤΟ Η ΤΑΥΤΟΝ, ΤΟ Α ΤΙΝΙ ΤΩ Ε ΟΥΧ ΥΠΑΡΧΕΙ. ΤΩ ΓΡ
 Η, ΟΥΧ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ Α. ΟΤΙ ΟΥΔΕ ΤΩ Δ. Σ. ΔΕ Η ΟΣΤΙΝ ΑΥΤΟ Σ. Ε. ΩΣΤΕ
 ΤΙΝΙ ΤΩ Ε ΟΥΧ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ Α. ΕΙ ΔΕ Σ. Η ΚΑΙ ΤΟ Ε ΤΑΥΤΟΝ, ΑΙΤΕ-
 ΣΤΑΜΕΝΟΣ ΞΕΙ Ο ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ. ΤΟ ΜΕΝ ΓΡ Η ΤΩ Α' ΥΠΑΡΧΕΙ
 ΠΑΝΤΙ. ΤΟ ΓΡ Ε ΤΩ Α. ΤΟ ΔΕ Ε, ΤΩ Β. ΤΑΥΤΟ ΓΡ ΛΩ ΤΩ Η. ΤΟ ΔΕ
 Α ΤΩ Ε ΠΑΝΤΙ ΜΕΝ ΟΥΚ ΑΙΝΑΓΚΗ ΥΠΑΡΧΕΙΝ. ΤΙΝΙ Δ' ΑΙΝΑΓΚΗ. ΔΙ' Α' Σ
 ΑΝ ΠΡΕΦΕΙΝ ΤΩ ΚΑΘΟΛΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΝ ΤΗ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ.
 ΦΑΝΕΡΟΝ ΟΥΝ, ΟΤΙ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΑΙΡΗΜΕΝΑ ΒΛΕΠΕΟΝ, ΕΚΑΤΕΡΟΥ
 ΚΑΘ' ΕΚΑΣΟΝ ΠΕΡΕΛΗΜΑ. ΔΙ' Α' ΤΥΤΩΝ ΓΡ Α' ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΙ-
 ΣΜΟΙ. ΔΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΩ Ε' ΠΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΣ Ε' ΠΕΤΑΙ ΕΚΑΣΟΝ, ΕΙΣ ΤΑ
 ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΟΛΟΥ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΠΙΒΛΕΠΕΙΝ. ΟΙΟΝ ΤΩ ΜΕΝ
 Ε, ΜΑΛΛΟΝ ΕΙΣ ΤΟ Κ Ζ, Η ΕΙΣ ΤΟ Ζ ΜΟΝΟΝ. ΤΩ ΔΕ Α ΕΙΣ ΤΟ Κ Γ, Η
 ΕΙΣ ΤΟ Γ ΜΟΝΟΝ. ΕΙ ΜΕΝ ΓΑΡ ΤΩ Κ Ζ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ Α, ΚΑΙ ΤΩ Ζ ΚΑΙ
 4 ΤΩ Ε' ΥΠΑΡΧΕΙ. ΕΙ ΔΕ ΤΟΥΤΩ ΜΗ ΕΠΕΤΑΙ, ΕΓΧΩΡΕΙ ΤΩ Ζ *μωλὴν*

ἐπεδαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐφ' ὧν αὐτὸ ἀκολουθεῖ, σκεπτόν. εἰ
 μὲν γὰρ τοῖς πρώτοις, καὶ τοῖς ὑπ' ἐκείνα ἐπέται. εἰ δὲ μὴ τοῖ-
 ρις, ἀλλὰ τοῖς ὑποτακτοῖς ἐγχωρεῖ. δῆλον δὲ, καὶ ὅτι διὰ τῆς
 ὑπὸν ὁρων καὶ τῆς δύο προτάσεων ἡ σκέψις. καὶ διὰ τῆς προει-
 ρημελῶν σχημάτων οἱ συλλογισμοὶ πάντες. Δείκνυται γὰρ ὑπάρ-
 χειν μὲν παντὶ ᾧ ἐστὶ τὸ α, ὅταν τῷ γ καὶ ζ ταυτὸν π ληφθῇ. ὥστε
 δῖσαι μέσον. ἄκρᾳ δὲ τὸ α καὶ ἐκείνῳ οὖν τὸ πρότερον σχή-
 μα. ὡς δὲ, ὅταν τὸ γ καὶ τὸ η ληφθῇ ταυτὸν. ὥστε δὲ τὸ ἐχά-
 ζον σχήμα. μέσον γὰρ εἰς ἡ γίνεται. μηδενὶ δὲ, ὅταν εἰς δ καὶ τὸ ζ
 ταυτὸν. ὥστε δὲ καὶ εἰς πρότερον σχήμα, καὶ εἰς μέσον. εἰ μὲν πρότερον,
 ὅτι οὐδενὶ τῷ ζ ὑπάρχει τὸ α. εἰ ποῦ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν.
 εἰ δὲ εἰς παντὶ τῷ ε. τὸ δὲ μέσον, ὅτι τὸ δ, τῷ μὲν α, οὐδενὶ. ᾧ δὲ
 ε, παντὶ ὑπάρχει. πνὶ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ὅταν εἰς δ καὶ τὸ η ταυ-
 τὸν ᾧ. ὥστε δὲ εἰς ἐχάζον σχήμα. τὸ μὲν γὰρ α, οὐδενὶ τῷ η ὑπάρ-
 ξει. τὸ δὲ ε, παντὶ τῷ η. φανερὸν δὲ, ὅτι διὰ τῆς προειρημελῶν
 σχημάτων οἱ συλλογισμοὶ πάντες. καὶ ὅτι οὐκ ἐκλεκτόν, ὅσα 2
 πᾶσιν ἐπέται, διὰ τὸ μηδένᾳ γίνεσθαι συλλογισμόν ἐξ αὐτῆς.
 καὶ τὰ σκεπτικὰ μὲν γὰρ ὅλως, οὐκ ὡς ἐκ τῆς ἐπομένῃ. ἀφ' ἧς ἐ-
 ρεῖν δὲ οὐκ ἀδέχεται, διὰ τῆς πᾶσιν ἐπομένων. Δεῖ γὰρ τῷ μὲν
 ὑπάρχειν, τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν. φανερὸν δὲ, ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι
 σκέψεις τῆς κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀρχαίαι περὶ τὸ ποιεῖν συλλο-
 γισμόν. οἷον, εἰ τὰ ἐπόμενα ἐκ τῶν ταυτῶν εἰναι, ἢ οἷς ἐπέται
 τὸ α, καὶ ἂ μὴ ἀδέχεται τῷ ε, ἢ ὅσα πάλιν μὴ ἐγχωρεῖ ἐκ τῆς
 εἰς ὑπάρχειν. οὐ γὰρ γίνεται συλλογισμὸς διὰ τῶν. εἰ μὲν γὰρ 3
 τὰ ἐπόμενα ταυτᾶ. οἷον τὸ β καὶ εἰς, τὸ μέσον γίνεται σχήμα
 κατηρημένον ἔχον ἀμφοτέρω. τὰς προτάσεις. εἰ δὲ οἷς ἐπέ-
 ται τὸ α, καὶ ἂ μὴ ἀδέχεται ᾧ ε. οἷον τὸ γ καὶ εἰς τὸ πρότερον
 σχήμα στερητικῶν ἔχον τὴν πρὸς εἰς λατὸν ἄκρον πρὸς τασιν. εἰ
 δὲ ὅσα μὴ ἀδέχεται ἐκ τῶν. οἷον τὸ δ καὶ εἰς στερητικῶν ἀμφο-
 τέρω αἱ προτάσεις, ἢ ἐν τῷ πρώτῳ ἢ ἐν τῷ μέσῳ σχήματι.
 οὐ πῶς δὲ οὐδαμῶς εἶσαι συλλογισμὸς. δῆλον δὲ, καὶ ὅποια
 ταυτᾶ ληπτὶον τὰ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν. καὶ οὐχ ὅποια ἔτε - 4

ρα ἡ ἐναντία. πρῶτον μὲν ὅτι τὸ μέσον χάριν ἢ ἐπιβλέψας. εἰ
 δὲ μέσον οὐχ ἔσθ' ὅσον. ἀλλὰ ταυτὸν δεῖ λαβεῖν. εἴτα ἐν ὅσοις
 συμβαίνει γίνεσθαι συλλογισμὸν τῷ ληφθῆναι ἐναντία, ἢ μὴ
 εὐδεχόμενα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, εἰς ὅς περὶ φημένους ἀπαν-
 τας ἀναχθῆσεται ἵσ' ὅσον. οἷον εἰ τὸ β καὶ τὸ γ ἐναντία, ἢ μὴ
 εὐδεχεται ὅτι αὐτῷ ὑπάρχειν, ἔσαι μὲν γὰρ τῶν ληφθέντων
 συλλογισμός. ὅτι οὐδενὶ τῷ α ὑπάρχει. ἀλλ' οὐκ ἔξ' αὐ-
 τῆς, ἀλλὰ ἐκ τῆς περὶ φημένου ἵσ' ὅσον. τὸ γὰρ β τῷ μὲν α παν-
 τὶ. τῷ δὲ ε, οὐδενὶ ὑπάρχει. ὥστ' ἀνάγκη ταυτὸ εἶναι τὸ β ἡνι
 τῷ θ. πάλιν εἰ τὸ β καὶ ἡ μὴ ἐγχαρῆ τῷ αὐτῷ παρεῖναι, ὅτι
 ἡνι τῷ ε οὐχ ὑπάρχει τὸ α. καὶ γὰρ οὕτως εἰ μέσον ἔσαι χη-
 μα. τὸ γὰρ β τῷ μὲν α παντὶ, ὅτι οὐδενὶ ὑπάρχει. ὥστ' ἀνάγκη
 τὸ η ταυτὸν ἡνι εἶναι ὅτι δ. τὸ γὰρ μὴ εὐδεχόμενα τὸ β καὶ ε
 ἢ ὅτι αὐτῷ ὑπάρχειν, οὐδὲν διαφέρει, ἢ τὸ η ὅτι δ ἡνι ταυτὸν ε.
 πάντα γὰρ εἰληπῆται ἐν τῷ δ, τὰ μὴ εὐδεχόμενα τῷ α ὑπάρ-
 χειν. Φανερὸν ὅτι, ὅτι ἔξ' αὐτῆς μὲν τῶν τῆς ἐπιβλέψων
 οὐδεὶς γίνεσθαι συλλογισμός. εἰ δὲ τὸ β καὶ ε ἐναντία, ταυ-
 τὸν πινι τὸ β τῷ θ, καὶ τὸν συλλογισμὸν γίνεσθαι διὰ τῶν
 συμβαίνει δὴ τοῖς οὕτως ἐπισκοποῦσι περὶ ἐπιβλέπειν ἄλλην
 ὁδὸν τῆς ἀναγκαίας, διὰ τὸ λαμβάνειν κατὰ τὴν ταυτότητά τ'
 β καὶ τῆς θ. τὸν αὐτὸν δὲ ἵσ' ὅσον ἔχουσι καὶ οἱ εἰς εἰς ἀδυνα-
 τὰς ἀπάρχοντες συλλογισμοί, τοῖς δεικνύουσιν. καὶ γὰρ οὕτω γίνον-
 » ται διὰ τῆς ἐπομένων. καὶ οἷς ἐπέτω ἐκ τῶν ὅρων. καὶ ἡ αὐτὴ ἐπὶ
 3 σκεψὶς ἐν ἀμφοῖν. ὅ γὰρ δεικνύεται δεικνύουσιν, καὶ διὰ τῆς ἀδυ-
 » νάτου ἐκ συλλογισσάσθαι, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὁρων. καὶ ὅτι ἀδυ-
 νάτου, καὶ δεικνύουσιν. οἷον ὅτι τὸ α οὐδενὶ τῷ ε ὑπάρχει. κείδω
 γὰρ ἡνι ὑπάρχειν. οὐκ ὡς, ἐπεὶ εἰς παντὶ τῷ α, τὸ δὲ α ἡνι τῷ
 ε, τὸ β ἡνι ὅτι ε ὑπάρχει. ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχει. πάλιν ὅτι ἡνι ὑ-
 πάρχει. εἰ γὰρ μὴδενὶ τῷ α. εἰ δὲ παντὶ τῷ η, οὐδενὶ τῷ η
 ὑπάρχει τὸ α. ἀλλὰ παντὶ ὑπάρχει. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τῆς ἄλ-
 » λων περὶ βλημάτων. αἰ γὰρ ἔσαι ἐν ἅπασιν ἢ διὰ τῆς ἀδυνα-
 4 τὸν δεῖξαι, ἐκ τῆς ἐπομένων, καὶ οἷς ἐπέτω ἐκ τῶν ὅρων, καὶ κατ'

η αἰς
 καὶ ταυτὸν

» ἔκαστον πρέβλημα ἢ αὐτὴ σκέψις, δεικνύκως τε βουλομένη
 » συλλογισαῖν, καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀναγαγεῖν. ἐκ γὰρ τῆς
 αὐτῆς ὁρῶν ἀμφοτέρω καὶ ἀρδείξει. οἷον εἰ δὲ δεικνύται μηδε-
 νὶ ὑπάρχειν τῷ α, ὅτι συμβαίνει καὶ τὸ β ἐνὶ τῷ α ὑπάρ-
 χειν, ὅτι δὲ ἀδύνατον, ἐὰν ληφθῇ τῷ μὲν ε μηδενὶ, τῷ δὲ α παν-
 τὶ ὑπάρχειν, τὸ β. φανερὸν ὅτι οὐδενὶ τῷ α ὑπάρξει. πάλιν
 εἰ δεικνύκως συλλελογίσται τὸ α τῷ ε μηδενὶ ὑπάρχειν.
 ἡποκειμένης ὑπάρχειν ἐνὶ, δὲ τῷ ἀδύνατου δεικνύσεται
 » οὐδενὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλων. ἐν ἅπασι γὰρ
 » ἀνάγκη κοινὸν ἵνα λαβεῖν ὅρον ἄλλον τῆς ἡποκειμένης,
 » πρὸς ὃν ἔσται τῷ φούδωσ ὁ συλλογισμὸς. ὥς τ' ἀντιστραφεί-
 » σης ταύτης τῆς περὶ αὐτῆς, τῆς δ' ἐτέρωσ ὁμοίως ἐχού-
 » σης, δεικνύκως ἔσται συλλογισμὸς, δὲ τῆς αὐτῆς ὁρῶν. δια-
 » φέρει γὰρ ὁ δεικνύκως τῷ εἰς τὸ ἀδύνατον, ὅτι ἐν μὲν τῷ
 » δεικνύκως κατ' ἀλήθειαν ἀμφοτέρω πένεται καὶ περὶ αὐτοῦ.
 » ἐν δὲ τῷ εἰς τὸ ἀδύνατον, φούδωσ ἡ μία. τῷ μὲν ἔν ἔσται 2
 μᾶλλον φανερὰ δὲ τῆς ἐπὶ μὲν ὅταν ποδὶ τῷ ἀδύνα-
 τυ λέγωμεν. νῦν δὲ ἡσοῦτον ἡμῖν ἔσται δῆλον, ὅτι εἰς ταύ-
 τα βλεπόμεν, δεικνύκως τε βουλομένης συλλογισαῖν, καὶ
 εἰς τὸ ἀδύνατον ἀναγεῖν. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις συλλογισμοῖς,
 » τῶν ὅσων ἡποδείκται, οἷον, ὅσοι κατὰ μετὰ ληφὴν ἢ καὶ κατὰ
 ποιότητα, ἐν τοῖς ἡποκειμένοις, οὐκ ἐν τοῖς ὅσων ἀρχῆς, ἀλλ' ἐν
 τοῖς μεταλαμβάνομενοις ἔσται ἡ σκέψις. ὁ δὲ τῷ πρὸς ὁ αὐτὸς
 τῆς ἐπιβλέψεως. ἐπισκέψασθαι δὲ δεῖ καὶ διελεῖν, ποσα- 3
 χῶσ οἱ ὅσων ἡποδείκται. δεικνύται μὲν οὖν ἔκαστον τῆς περ-
 βλημάτων οὕτως. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλον τῶν ἐν ἡ συλλογισα-
 σθαι ὅσων. οἷον τὰ κατὰ φύσιν δὲ τῆς τῆς κατὰ μέρος ἐπι-
 βλέψεως ὅσων ἡποδείκται. εἰ γὰρ τὰ γ καὶ τὰ η ταυτὰ εἴη,
 μόνον δὲ ληφθῇ τῶν τὸ ε ὑπάρχειν, παντὶ αὖ τῷ α
 ὑπάρχει. καὶ πάλιν εἰ τὰ δ καὶ τὰ η ταυτὰ, μόνον δὲ τῷ
 η τὸ ε κατηγοροῖτο, ὅτι οὐδενὶ τῷ α τὸ α ὑπάρξει. φανερὸν
 οὖν, ὅτι καὶ οὕτω ἐπιβλεπόμεν. τὸν αὐτὸν δὲ τῷ πον καὶ ἐπὶ 4

τῆς ἀναγκαίῳ, καὶ τῆς ἀδεχομένης. ἡ γὰρ αὐτὴ σκέψις,
 καὶ δὲ τῆς αὐτῆς ὅρων ἔσαι τῇ τάξει, τοῦ τε ἀδέχου,
 καὶ τῆς ὑπάρχειν ὁ συλλογισμός. ληπτέον δὲ ὅτι τῆς ἀδεχο-
 μένων καὶ τὰ μὴ ὑπάρχοντα, διωκτὰ δὲ ὑπάρχειν. διὰ δὲ
 κτὰ γὰρ, ὅτι καὶ δὲ τῶν γίνεσθαι ὁ τῆς ἀδέχου συλλο-
 γισμός. ὁμοίως δὲ ἔξει καὶ ὅτι τῆς ἄλλων κατηρημένων. φα-
 νόρον οὖν ἐκ τῆς εἰρημένης, ὅτι οὐ μόνον ἐγχωρεῖ δὲ ταύτης
 τῆς ὁδοῦ γίνεσθαι πάντας. ἔξω συλλογισμός, ἀλλὰ καὶ ὅτι
 δι' ἄλλης ἀδύνατον. ἅπας μὲν γὰρ συλλογισμός διὰ δὲ
 διὰ πινος τῆς περὶ εἰρημένης χρημάτων γινόμενος. ταῦτα δὲ ἐκ
 ἐγχωρεῖ δι' ἄλλων συσταθῆναι, πάλιν δὲ τῆς ἐπομένης, καὶ
 οἷς ἐπέκεινται. ἐκ τούτων γὰρ αἱ περὶ τάσεις, καὶ ἡ τῆς μέ-
 σου λήψις. ὥς τ' οὐ δὲ συλλογισμὸν ἐγχωρεῖ γίνεσθαι δι' ἄλ-
 λων. ἡ μὲν οὖν ὁδὸς κατὰ πάντων, ἡ αὐτὴ καὶ ποδὶ ωλο-
 » σοῦν καὶ ποδὶ τέχνῳ ὁ πικανού καὶ μάθημα. διὰ γὰρ τὰ
 2 ὑπάρχοντα, καὶ οἷς ὑπάρχει, ποδὶ ἐκαστον, ἀθρεῖν. καὶ τῶν
 » τῶν ὡς πλείων δύπορεῖν. καὶ ταῦτα δὲ τῆς τῶν ὅρων σκο-
 » πτεῖν. ἀνασκόφοντα μὲν, ὡς δὲ. κατὰ σκόφοντα δὲ, ὡς δὲ. καὶ
 κατὰ μὲν ἀλήθειαν ἐκ τῆς κατὰ ἀλήθειαν διαγεγραμμένης
 ὑπάρχειν. εἰς δὲ ἔξω διαλεκτικὸς συλλογισμοῦς, ἐκ τῆς κα-
 τὰ δόξαν προτάσεων. αἱ δὲ ἀρχαὶ τῆς συλλογισμῶν κατὰ
 λου μὲν εἰρημένης ὅν τῶν τε ἐχρῆσθαι, καὶ ὅν τῶν διὰ δὲ
 3 αὐτῆς. ὅπως μὴ βλέπωμεν εἰς ἅπαντα τὰ λεγόμενα, μὴ δὲ
 εἰς ταυτὰ κατὰ σκόφοντα καὶ ἀνασκόφοντα, μὴ δὲ κα-
 τὰ σκόφοντα τε κατὰ παντὸς ἢ πινός, καὶ ἀνασκόφον-
 » τας ἀπὸ πάντων ἢ πινῶν, ἀλλ' εἰς ἐλάττω καὶ ὀρεσμενῶν. *παντοῖα*
 κατὰ ἐκαστον δὲ ἐκλέγειν τῶν ὄντων. οἷον, ποδὶ ἀγαθού ἢ ἐπι-
 » σήμης. ἰδίαι δὲ κατὰ ἐκαστην εἰσὶν, αἱ πλείους. διὸ τὰς
 » μὲν ἀρχὰς τῶν ποδὶ ἐκαστον, ἐμπειρίας ὅτι πρᾶτον-
 » ναι. λέγω δὲ οἷον, τὴν ἀστρολογικὴν μὲν ἐμπειρίαν, τῆς
 » ἀστρολογικῆς ἐπιστήμης. ληφθέντων γὰρ ἰκανῶς τῆς φαι-
 4 νομένων, οὕτως οὐδέποτε αἱ ἀστρολογικαὶ ἀποδείξεις.

» ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς ἄλλω ὁποιοῦν, ἔχει τέχνη τε καὶ ἐπι-
 » στήμην. ὥστ' ἐὰν ληφθῇ τὰ ὑπάρχοντα πρὸς ἑκάστον, ἡμέτε-
 » ρον ἢ δὴ τοῖς ἀφ' ὧν εἰσὶν ἐπίμωρος ἐμφανίζειν. εἰ γὰρ μηδὲν κατὰ
 » τὴν ἰσορείαν πρὸς ἀλλήλους τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀληθοῦς ὑπάρχον-
 » τών τοις περὶ γμασιν, ἐξομν πρὸς παντὸς οὐ μὴ ὅστις ἀπόδει-
 » ξις, ταύτην δύρεῖν καὶ ἀφ' ἀκριβείας. οὐ δὲ μὴ πέφυκεν ἀπόδει-
 » ξις, ὥστε ποιεῖν φανερὸν. καὶ τόλῃ μὲν οὕτω ὅν διὰ τὸ πρὸς
 » περὶ τάσεις ἐκλέγειν, εἰρηται σχεδόν. δι' ἀκριβείας δὲ διεληλυ-
 » θαμεν ἐν τῇ περὶ γμασιν τῇ πρὸς τὴν διαλεκτικῇ. ὅτι
 » δὲ ἡ δὴ τῆς γλῶσσης διαίρεσις, μικρόν τι μῆριον ὅστις εἰρημέ-
 » νης μετόδου, ῥαδιον ἰδεῖν. ἐστὶ γὰρ ἡ διαίρεσις, οἷον ἀδενήσουλ
 » ληπσιμός. ὁ μὲν γὰρ διὰ διείξει, αἰτεῖται. συλλογίζεσθαι δὲ αἰ-
 » τι τῆς ἀνῶθεν. πρῶτον δ' αὐτὸ ὥστε ἐλελήθῃ τὸς χρωμένους
 » αὐτῇ πάντας. καὶ πείθῃ ἐπεχειροῦ, ὥς ὅν τος δυνάσθαι πρὸς
 » οὐσίαν ἀπόδειξιν γλῶσσαι. καὶ τῆς τί ὅστις. ὥστ' οὐτε ὅ, τι ἐν-
 » δέχεται συλλογισάσθαι διαιρούμενον, ἐκείθεν. οὐτε ὅτι ὅπως
 » ἐνδέχεται ὥς πρὸς εἰρήνημεν. ἐν μὲν δὲ τοῖς ἀφ' ὧν εἰσὶν ὅταν
 » δὲ ἡ συλλογισάσθαι ὑπάρχειν, διὰ τὸ μέσον δι' ὅ γίνεσθαι ὁ συλ-
 » ληπσιμός, ἡ τῶν αἰετῶν, καὶ μὴ κατόλου τῶ πρῶτον τῆς ἀ-
 » κρων. ἡ δὲ διαίρεσις, ἐκείθεν πρὸς βούλεται. ἐπὶ κατόλου λαμ-
 » βαίει μέσον. ἐστὶ γὰρ ζῶον μὲν ἐφ' οὗ α. ἐπὶ δὲ θνητὸν, ἐφ' οὗ β. καὶ
 » ἀθάνατον, ἐφ' οὗ γ. ὁ δὲ ἀνθρώπος, οὗ τ' ὅρον διὰ λαβεῖν, ἐφ' ὅ
 » τὸ δι. ἅπαν δὲ ζῶον λαμβάνει, ἢ θνητὸν ἢ ἀθάνατον. ὥστε δὲ
 » ὅστις ὁ αὐτὸς α, ἅπαν εἶναι ἢ β ἢ γ. πάλιν τὸν ἀνθρώπον αἰετῶν 3
 » ροῦμενος τίθεται ζῶον εἶναι. ὥστε κατὰ τῆς διὰ τὸ λαμβάνει
 » ὑπάρχειν. ὁ μὲν οὕτω συλλογισμός, ἐστὶν ὅτι τὸ δι, ἢ β ἢ γ ἅπαν
 » εἶναι. ὥστε τὸν ἀνθρώπον ἢ θνητὸν μὲν ἢ ἀθάνατον ἀναγκαῖον
 » εἶναι. ζῶον δὲ θνητὸν μόνον, οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι. ἀλλ' αἰτεῖ-
 » ται. ὥστε δὲ ἢν, ὅτι διὰ συλλογισάσθαι. καὶ πάλιν θέμενος τὸ
 » μὲν α ζῶον θνητὸν. ἐφ' ὅ δὲ β ὑπόπου. ἐφ' οὗ γ δὲ γ ἅπου.
 » τὸν δὲ ἀνθρώπον, τὸ δι, ὡς αὐτὸς λαμβάνει. τὸ μὲν α ἢ β ἐν τῷ
 » β, ἢ ἐν τῷ γ εἶναι. ἅπαν γὰρ ζῶον θνητὸν, ἢ ὑπόπου ἢ ἅπου 4
 » ὅστις.

ἔστιν. καὶ τὸ δὲ τῷ δ, α. τὸν ἢ ἀνθρώπων ζῶον θνητὸν εἶναι ἔλα-
 βεν. ὡς θ' ὑπόπου μὲν ἢ ἄπρω εἶναι ζῶον ἀνάγκη τὸν ἀνθρώ-
 πον. ὑπόπου δ' οὐκ ἀνάγκη, ἀλλὰ λαμβάνει. ἔστι δ' ἡ δ', ὅ-
 τι εἰς πάλιν διείξει. καὶ ἔστι δὲ τὸν ἔστιν αἰεὶ διαρκέμενοις,
 ὅ μὲν καὶ τὸ ζῶον συμβαίνει αὐτοῖς μέσον λαμβάνειν, καὶ οὐ δὲ
 δέοι διείξει καὶ τὰς διαφορὰς, ἀκρά. τέλος δὲ, ὅτι τὸ τ' ἐστὶν
 ἀνθρώπου, ἢ ὅτι πῶς ἢ ἐξητοῦμενον, οὐδὲν λέγουσι φέρει,
 ὡς τε αἰατικὸν εἶναι. καὶ γὰρ πῶς ἄλλω ὁδὸν ποιοῦνται πᾶ-
 ραν. οὐ δὲ τὰς ἐνδεχομένας οὐκ εἰς ἡ ἀπολαμβάνοντες ὑ-
 πέρχειν. φανερὸν δ', ὅτι οὐ τ' ἀναγκάζονται τῷ τῇ μεθόδῳ
 ἔστιν, οὐ τε πᾶσι συμβεβηκός ἐστι, ἢ ἰδίου συλλογισαομαι, ὅτε
 πᾶσι γίνεσθαι, ὅτε ὡς οἷς ἀγνοεῖται, ὅτε πᾶσι ὡς, ἢ ὡς ἔχει.
 οἷς ἄρ' ἡ διάμετρος σύμμετρος, ἢ ἀσύμμετρος. εἰ γὰρ λάβῃ, ὅτι
 πᾶν μήκος ἢ σύμμετρον ἢ ἀσύμμετρον, ἢ δὲ διάμετρος μήκος,
 συλλεγόμεθα, ὅτι ἢ ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος ἢ διάμετρος. εἰ
 δὲ λήψεται ἀσύμμετρον, ὅτι εἰς συλλογισαομαι, λήψεται. οὐκ
 ἀρ' ἔστι διείξει. ἢ μὲν γὰρ ὁδὸς, αὐτῇ. διὰ τῆς αὐτῆς δ' οὐκ ἐστὶ διεί-
 ξαι ὅτι ἀσύμμετρον ἢ σύμμετρον ἐφ' οὗ δ' α. μήκος δ' ἢ σύμμε-
 τρος ἢ ἀσύμμετρος. διάμετρος, γ. φανερὸν οὖν, ὅτι οὐ τε πᾶσι
 πᾶσαν σκέψιν ἀρμόζει τῆς ζητήσεως ὁ ἔστος, οὐ τ' ὡς οἷς μά-
 λιστα δοκεῖ πρὸς πειν, ἐν τῷ τῷ ἔστι χρησιμὸς. ἐκτίνων μὲν οὖν
 αἰ ἀπὸ διείξει γίνονται, καὶ πᾶς, καὶ εἰς ποῖα βλέπτον καὶ ἔ-
 κασον πρὸς βλημα, φανερὸν ἐκ τῆς εἰρημνίας.

3 Περὶ τῆς αἰατικῆς συλλογισμῶν τμήμα. γ.
 Πᾶς δὲ αἰατικὸς οὗς συλλογισμοὺς εἰς τὰ πρὸς φημὶνα
 ὁρίματα, λεκτέον αὐτῷ εἰς μετὰ τῶν τῶν. λοιπὸν γὰρ ἐπὶ ἔστι τῆς
 σκέψεως. εἰ γὰρ πῶς γίνεσθαι τῶν συλλογισμῶν θεωροῦμεν, καὶ
 τῶν οὐδέποτε ἐξοικνὲν δύνανται, ἐπὶ δὲ οὗς γε γινόμενους ἀνα-
 λυοῦμεν εἰς τὰ πρὸς φημὶνα ὁρίματα, τέλος αὐτῶν ἐξοικνὲν ἀρ-
 χῆς ὑπόθεσις. συμβήσεται δ' ἅμα καὶ τὰ πρὸς τὸν εἰρημνία
 ἐπιβεβαιοῦν, καὶ φανερὸν ὅτι εἶναι, ὅτι οὐ τῶς ἔχει, διὰ τῆς αὐτῆς

4 τῆς νῦν λεχθησομένων. διὰ γὰρ πᾶν δ' ἀληθείας αὐτῶν ἐκ τῶν
 Arist. in priora resol. lib. 1. i

ὁμολογούμενον εἶναι πάντη. πρῶτον μὲν οὖν δεῖ πειρᾶσθαι
 ταῖς δύο προτάσεις ἐκλαμβάνειν τὸ συλλογισμοῦ. ῥᾶον γὰρ εἰς
 τὰ μείζω διελθεῖν ἢ τὰ ἐλάττω. μείζω δὲ τὰ συγκείμενα, ἢ τὰ
 ὑζῶν, σύκειται. εἴτα σκοπεῖν, ποτὶδρά ἐν ὅλῳ καὶ ποτὶδρά ἐν
 μέρει. καὶ εἰ μὴ ἀμφω εἰλημμένοι εἴεν, ἀλλ' ἓν ἡδύνετο τὸ ἐπὶ
 ῥαυ. ἐνίοτε γὰρ τὸ καθόλου προτείναντες, τὸ ἐν τῷ ὅλῳ οὐ
 λαμβάνουσιν, οὐτ' ἐχθρόντες οὐτ' ὁρώτωντες. ἢ τῶν αἰσ
 μὲν προτείνουσι, δι' ὧν δ' αὖτα προαίνονται, πρὸς ἀλείπειν. 1
 ἄλλα δὲ μάτην ὁρώτωσι. σκεπτικόν δὲ, εἴ τι προδίδρον εἰληπται,
 καὶ εἴ τι τῶ ἀναγκαῖον πρὸς ἀλείπειν, καὶ τὸ μὲν, δεξιόν,
 τόδ' ἀφαιρετέον, ἕως ἀν' ἐλθῆ τις εἰς ταῖς δύο προτάσεις. ἀνδ
 γὰρ τῶντων, οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον ὅς οὕτως ἡρώτημένους λό-
 γισι. ἐνίων μὲν οὖν ῥᾶδιον ἰδεῖν τὸ ἐνδεῖς. ἐνίοι δὲ λαμβά-
 νοισι καὶ δοκῶσι συλλογίζεσθαι, διὰ τὸ ἀναγκαῖον ἐν συμβαί-
 νειν ἐκ τῶν κειμένων. οἷον εἰ ληφθῇ μὴ οὐσία ἀναιρουμένης,
 μὴ ἀναιρεῖσθαι οὐσία. ὑζῶν δ' ἔστιν ἡ οὐσία ἀναιρουμένης, 2
 καὶ ἐκ τῶντων φθείρεσθαι. τῶντων γὰρ τε δέντων, ἀναγκαῖον
 μὲν, τὸ οὐσία μέρος εἶναι οὐσίαν. οὐ μὴν συλλελογίσαι διὰ τῶ
 εἰλημμένων, ἀλλ' ἐλλείπειν αἱ προτάσεις. πάλιν εἰ ἀνθρώ-
 που ὄντος αἰάκη ζῶν εἶναι, καὶ ζῶντος, οὐσίαν, αἰάκηπου ὄντος,
 αἰάκη οὐσίαν. ἄλλ' ὅπως συλλελογίσαι. ἐπ' ἐχούσιν αἱ προ-
 τάσεις ὡς εἴρηκεν. ἀπατώμεθα δὲ ἐν ταῖς τοιούτοις, διὰ τὸ
 ἀναγκαῖον ἐν συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων, ὅτι καὶ ὁ συλλογι- 3
 σμός, ἀναγκαῖον. ὅτι πλεον δὲ τὸ ἀναγκαῖον, ἢ ὁ συλλογι-
 σμός. ὁ μὲν γὰρ συλλογισμός πᾶς, ἀναγκαῖον. τὸ δ' ἀναγ-
 καῖον οὐ πᾶν, συλλογισμός. ὥστ' οὐκ εἴ τι συμβαίνειν τε δέν-
 των ἡδύν, πειρατέον ἀνάγειν ὀδύς. ἀλλὰ πρῶτον ληπτέον
 ταῖς δύο προτάσεις, εἴθ' οὕτω διαιρετέον εἰς ὅς ὁρους. μέσον
 δὲ δεξιόν τῶ ὅρων, τὸν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς προτάσεσι λε-
 γόμενον. αἰάκη γὰρ τὸ μέσον ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν ταῖς
 προτάσεσιν, ἐν ἀπασιν τοῖς χήμασιν. ἐάν μὲν οὖν κατηγορη-
 καὶ κατηγορητὰ τὸ μέσον, ἢ αὐτὸ μὲν κατηγοροῖν, ἄλλο 4

- » δι' ἐκείνου ἀπαρνήται, τὸ εἶσαι χῆμα. ἐὰν δὲ καὶ κατηγορή-
 » καὶ ἀπαρνήται ἀπὸ ἑνός, τὸ μέσον χῆμα, ἐὰν δὲ ἄλλα ἐκεί-
 » νου κατηγορήται, ἢ τὸ μὲν ἀπαρνήται, τὸ δὲ κατηγορήται, τὸ
 » ἔχον. οὕτω γὰρ εἶχεν ἐν ἐκείνῳ χῆμα τὸ μέσον. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐὰν μὴ κατὰ λόγον ὦσιν αἱ περὶ τὰς αἰτίας. ὁ γὰρ αὐτὸς δια-
 ρισμὸς τῶ μέσου. φανερὸν οὖν, ὡς ἐν ᾧ λόγῳ μὴ λέγῃται
 εἰς αὐτὸ πλειονάκις, οὐ γίνεται συλλογισμὸς. οὐ γὰρ εἰληπῇται
 1 μέσον. ἐπεὶ δι' ἐχέμεν, ποῖον ἐν ἐκείνῳ χῆμα τὸ πρᾶνέται τῆς
 περὶ βλημάτων, καὶ ἐν τῇ κατὰ λόγον, καὶ ἐν πλείῳ εἰς μέ-
 ρει, φανερὸν, ὅτι οὐκ εἰς ἅπαντα τὰ χῆματα βλέπειν, ἀλλ'
 ἐκείνου περὶ βλημάτων εἰς τὸ οἰκεῖον. ὅσα δὲ ἐν πλείοσι πε-
 ραίνεται, τῇ τῇ μέσου θέσει γνωριούμεν εἰς χῆμα. Παλλάκις *εξηγησάμεν*
 » μὲν οὖν ἀπαρτᾶσαι συμβαίνει πρὸς τὸν συλλογισμὸν διὰ
 » τὸ ἀναγκαῖον, ὡς πρὸς εἶρηται πρὸς τὸν. ἐνίοτε δὲ πρὸς τὸν
 » ὁμοιότητα τῆς τῆς ὁρῶν θέσεως, ὅπως εἰς χρῆσαν θάνατον ἡμῶν.
 2 οἷον εἰ τὸ α κατὰ τῶ β λέγεται καὶ τὸ β κατὰ τῶ γ. δόξει
 γὰρ αὐτὸς οὕτως ἐχόντων τῆς ὁρῶν εἶναι συλλογισμὸς. οὐ γίνε-
 ται δὲ, οὐτ' ἀναγκαῖον οὐδὲν, οὐτε συλλογισμὸς. ἐστὶν γὰρ *κατὰ τὴν θέσιν*
 ἐφ' ᾧ τὸ α εἰς αἰ εἶναι, ἐφ' ᾧ δὲ β, διανοητὸς Ἀριστομένης, εἰ δὲ
 ἐφ' ᾧ γ, Ἀριστομένης, ἀληθεὶς δὲ εἰς α κατὰ τὸ β ὑπάρχειν. αἰ γὰρ εἰς
 διανοητὸς Ἀριστομένης. ἀλλὰ καὶ τὸ β τῶ γ. ὁ γὰρ Ἀριστο-
 μένης διανοητὸς Ἀριστομένης εἰς. τὸ δὲ α τῶ γ οὐχ ὑπάρ-
 χει. φθαρτὸς γὰρ εἰς ὁ Ἀριστομένης. οὐκ ἀρ' α ἐγίνετο συλ-
 3 λογισμὸς οὕτως ἐχόντων τῆς ὁρῶν, ἀλλὰ εἰς κατὰ λόγον τὸν
 αβ ληφθῆναι πρὸς τὰς. εἴτε δὲ φθαρτὸς, τὸ ἀξιοῦν πάντα
 τὸν διανοητὸν Ἀριστομένην αἰ εἶναι, φθαρτὸς ὅντος τῆς Ἀρι-
 στομένης. πάλιν ἐστὶ τὸ μὲν ἐφ' ᾧ γ, Μίκαλτος. εἰ δὲ ἐφ' ᾧ β
 μοιστῆς Μίκαλτος. ἐφ' ᾧ δὲ τὸ α, τὸ φθίρειν αὐτὸν. ἀ-
 ληθεὶς δὲ τὸ β τῶ γ κατηγορεῖν. ὁ γὰρ Μίκαλτος ἐστὶ μοιστῆ-
 κος Μίκαλτος, ἀλλὰ καὶ εἰς α τῶ β. φθίρειν γὰρ αὐτὸν μὲν
 σικὸς Μίκαλτος. τὸ δὲ γ α τῶ γ, φθαρτὸς. εἴτε δὲ τὰς τὸν
 4 εἰς τὸ πρὸς τὸν. εἰ γὰρ ἀληθεὶς κατὰ λόγον Μίκαλτος μοιστῆς,

ὅπ φθείρεται αὐτοῖον. τούτου δὲ μὴ ληφθέντος, οὐκ ὡς συλλο-
γισμός. αὐτὴ μὲν ἔν ἡ ἀπάτῃ γίνεται ἐν τῷ πρῶτῳ μικρόν. ὡς
γὰρ οὐδὲν διαφθόρον εἰπεῖν τόδε τῷδε ὑπάρχειν, ἢ τόδε τῷδε

- » παντὶ ὑπάρχειν, συγχωροῦμεν. πλάκεις δὲ διαφθόρου δεῖσθαι
» συμπεσῆται πρῶτ' ἔμην καλῶς ἐκτίθεσθαι ὅς καὶ τὴν περὶ-
τασιν ὁρους. δι', εἰ τὸ μὲν αἴτιον ἡ νόσος. τὸ δ' ἐφ' ᾧ β, νόσος. ἐφ' ᾧ
δὲ γ, αὐθρόπος. ἀληθὲς γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἔα οὐδενὶ τῷ β εὐδέ-
χεται ὑπάρχειν. οὐδε μὲν γὰρ νόσῳ ὑγίαια ὑπάρχει. καὶ πάλιν
I ἄλλιν, ὅτι ἔα παντὶ τῷ γ ὑπάρχει. πᾶς γὰρ αὐθρόπος δεκτικὸς
νόσου. δόξειεν αὖτ' ἐν συμβαίνειν, μηδενὶ αὐθρόπῳ εὐδέχεσθαι
ὑγίαιαν ὑπάρχειν. τούτου δ' αἰτίον, τὸ μὴ καλῶς ἐκκείσθαι ὅς
ὁρους καὶ τὴν λέξιν. ἐπεὶ μεταληφθέντων τῶν καλῶς τῶν
ἐξείας, οὐκ ἔστι συλλογισμός. οἷον, αὐτὴ μὲν τῆς ὑγίαιας, εἰ τε-
θείη ἔν ὑπαίνον, αὐτὴ δὲ τῆς νόσου, ἔνοσον. οὐ γὰρ ἀληθὲς εἰ-
πεῖν, ὡς οὐκ εὐδέχεται τῷ νοσον ὡπ, ἔν ὑγαίνειν ὑπάρχει. τού-
του δὲ μὴ ληφθέντος, οὐ γίνεται συλλογισμός, εἰ μὴ τὸ εὐδέ-
χεσθαι. ὅσοι δὲ οὐκ ἀδύνατον εὐδέχεται γὰρ μηδενὶ ὑπάρχειν
» αὐθρόπῳ ὑγίαιαν. πάλιν ὅτι τὸ μέσον χήματος ἀμείως ἔστι
» ἔφθιδος. τὴν γὰρ ὑγίαιαν, νόσῳ μὲν οὐδε μὲν. αὐθρόπῳ δὲ
παντὶ εὐδέχεται ὑπάρχειν. ὡς τ' οὐδενὶ αὐθρόπῳ νόσον. ἐν δὲ
τῷ γ χήματι καὶ ἔα εὐδέχεσθαι συμβαίνει ἔφθιδος. καὶ γὰρ
ὑγίαιαν καὶ νόσον, καὶ ἐπισήμην, καὶ ἀγνοίαν, καὶ ὅλως τὰ
ἐναντία, παντὶ τῷ αὐτῷ εὐδέχεται ὑπάρχειν. ἀλλήλοισι δ' ἀ-
» δύνατον. ὅσοι δὲ ἀναμολεῖται μὲν τῶν περὶ ἐρημνίαις. ὅτι
» γὰρ τῷ αὐτῷ πλείον εὐδέχεται ὑπάρχειν, εὐδέχεται καὶ ἀλλή-
λοις. φανερὸν ἔν, ὅτι ἐν ἀπάτῃ τούτοις ἡ ἀπάτῃ γίνεται πρῶ-
τῳ τῶν ὁρῶν ἐκθεσιν. μεταληφθέντων γὰρ τῶν καλῶς τῶν ἐξείας,
οὐδὲν γίνεται φθιδος. δῆλον οὖν, ὅτι καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν
τάσεις, αἰτὶ τὸ καλῶς τὴν ἐξείας αὐτὴ τῆς ἐξείας μεταληπτόν, καὶ
» δευτέρον ὅρον. οὐ λείπει ὅρους αἰτὶ ζητεῖν ὀνόματι ἐκτίθεσθαι.
» πλάκεις γὰρ ἔστιν αἱ λέξεις, οἷς οὐ κεῖται ὀνόματα. διὸ καὶ
χελεπὸν ἀνάγειν ὅς τριούτοις συλλογισμοῦς. αἰτίαι δὲ καὶ 4

ἀπατᾷ δὲ συμβαίνει διὰ τὴν ραυτὴν ζήτησιν. οἷον ὅτι τῆς
 ἀμέσων εἶσαι συλλογισμός. ἔστω γὰρ τὸ αὐτὸ ὁρθαῖ. εἰ δὲ φ' ὡ
 β, ἔστι τὸν. τὸ δὲ φ' ὡ γ, ἰσοσκελές. τῷ μὲν οὖν γ, ὑπάρχει τὸ
 α, διὰ τὸ β. τῷ δὲ β οὐκ ἐπὶ δι' ἄλλο. καθ' αὐτὸ γὰρ εἰ τῶν
 ἔχει δύο ὁρθάς. ὥστ' οὐκ εἶσαι μέσον τῶ α, β, ἀφ' αὐτοῦ ὁ
 ὅς. φανερὸν γὰρ ὅτι τὸ μέσον οὐχ οὕτως αἰληπτόν, ὡς τό-
 δε π, ἀλλ' ἐπίοτε λόγον. ὅπου συμβαίνει καὶ πὶ τῶ λεγόμενος.
 I τὸ δὲ ὑπάρχειν τὸ πρῶτον ὡς μέσῳ, καὶ ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ, οὐ διὰ
 λαμβάνειν, ὡς αἰ κατηγορηθῆσιν μὲν ἁλλήλων ὁμοίως, ἢ
 τό, τε πρῶτον τῶ μέσον, καὶ ὅτι τῶ ἐλάττω. καὶ ὅτι τῶ μὴ
 » ὑπάρχειν δὲ ὡς αὐτῶς, ἀλλ' ὡς αὐτῶς τὸ εἶναι λέγεσθαι. καὶ τὸ
 » ἀληθὲς εἰπεῖν αὐτῶ ὅτι, ῥαυταχῶς οἰεσθαι χρὴ συμβαί-
 νειν, καὶ τὸ ὑπάρχειν. οἷον, ὅτι τῶ ἐναντίων ὅτι μία ἐπιστήμη.
 » ἔστω γὰρ εἰς τὸ, μίαν εἶναι ἐπιστήμην. τὰ δὲ ἐναντία ἀλλήλοις,
 εἰς οὐ β. τὸ δὲ αὐτῶ ὑπάρχει οὐχ ὡς τὰ ἐναντία. τῷ, μίαν
 2 εἰς αὐτῶ, ἐπιστήμην, ἀλλὰ ὅτι ἀληθὲς εἰπεῖν κατ' αὐτῶ μίαν
 εἶναι αὐτῶ ἐπιστήμην. συμβαίνει δὲ ὅτι μὲν, ὅτι τῶ μέσον τὸ
 πρῶτον λέγεσθαι. εἰ δὲ μέσον, ὅτι τῶ μὲν μὴ λέγεσθαι. οἷον
 εἰ ἡ σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη, τῶ δὲ ἀγαθὸν ὅτι ἡ σοφία ἐπιστήμη,
 συμπόρεσθαι ὅτι τῶ ἀγαθὸν ἐπιστήμη ὅτι. τὸ μὲν δὲ ἀγαθὸν
 οὐκ ἐστὶν ἐπιστήμη. ἢ δὲ σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη. ὅτι δὲ τὸ μὲν μέ-
 σον ὅτι τῶ ἔστιν λέγεσθαι. τὸ δὲ πρῶτον ὅτι τῶ μέσον οὐ λέ-
 γεσθαι. οἷον, εἰ τῶ ποιῶ παντός ὅτι ἐπιστήμη, ἢ ἐναντίου. τὸ
 3 δὲ ἀγαθὸν καὶ ἐναντίον καὶ ποιῶν, συμπόρεσθαι μὲν, ὅτι τῶ ἀγα-
 θὸν ὅτι ἐπιστήμη. οὐκ ἐστὶ δὲ εἰς ἀγαθὸν ἐπιστήμη. οὐ δὲ εἰς ποιῶν,
 οὐδὲ τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν ὅτι. ἐστὶ δὲ ὅτι μήτε τὸ
 πρῶτον καὶ τῶ μέσον, μήτε ὅτι καὶ τῶ ἔστιν, τῶ πρῶ-
 του καὶ τῶ ἔστιν, ὅτι μὲν λεγομένου, ὅτι δὲ μὴ λεγομένου.
 οἷον εἰ οὐ ἐπιστήμη ὅτι, ἐστὶ τῶ γλῶσσος. τῶ δὲ ἀγαθὸν ὅτι ἐπι-
 στήμη, συμπόρεσθαι ὅτι τῶ ἀγαθὸν ὅτι γλῶσσος. κατηγορεῖται
 δὲ οὐδὲν κατ' οὐδενός. εἰ δὲ οὐ ὅτι ἐπιστήμη, γλῶσσος ὅτι ὅτι,
 4 τῶ δὲ ἀγαθὸν ὅτι ἐπιστήμη, συμπόρεσθαι, ὅτι τὸ ἀγαθὸν ὅτι

γένος καὶ τὰ μὲν διὰ τὸ ἄκρως κατηγορεῖται ἐπὶ πρῶτον, κατ' ἀλ-
 λήλων δὲ οὐ λέγεται. τὸν αὖτε δὲ ἕρπον καὶ τὸ μὴ ὑπάρ-
 χειν ληπτέον. οὐ γὰρ αἰεὶ σημαίνει ἐμὴ ὑπάρχειν τὸδε τῷδε, μὴ
 εἶναι τὸδε τὸδε, ἀλλ' ἐνίοτε μὴ εἶναι τὸδε τῷδε, ἢ τὸδε τῷδε.
 οἷον ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κινήσις, ἢ γένεσεως γένεσις. ἡδονῆς
 δὲ ὅστις. οὐκ ἂν ἡδονὴ γένεσις. ἢ πάλιν ὅτι γέλωτός ἐστι ση-
 μεῖον. σημεῖου δὲ, οὐκ ἔστι σημεῖον. ὥστ' οὐ σημεῖον ὁ γέλως.
 ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλοις, ἐν ὅμοις ἀναιρεῖται ἐπὶ πρῶτον, καὶ
 ἐπὶ δεύτερον πῶς πρὸς αὐτὸ, ἐπὶ γένος. πάλιν ὅτι ὁ καιρὸς οὐκ
 ἔστι χρόνος διών. θεῶν τ' καιρὸς μὲν ὅστις. χρόνος δ' οὐκ ἔστι διών,
 διὰ τὸ μὴ εἶναι θεῶν ὡφέλιμον. ὅρους μὲν γὰρ θετέον, και-
 ρὸν καὶ χρόνον διόντα, καὶ θεόν. πῶς δὲ πρὸς τὰς ληπτέον κα-
 » τὰ πῶς τῶν ὀνόματις πᾶσιν. ἀπλῶς γὰρ ὅτις λέγομεν καὶ
 » πάντων, ὅτι ὅτις μὲν ὅρους αἰεὶ θετέον καὶ τὰς κλήσεις τῶν ὀνο-
 » μάτων, οἷον ἀνθρώπος ἢ ἀγαθόν, ἢ πάναντία, οὐκ ἀνθρώπου ἢ
 » ἀγαθοῦ ἢ πάντων. τὰς δὲ πρὸς τὰς ληπτέον καὶ τὰς ἐν ἑαυ-
 » τῶν πῶσις. ἢ γὰρ ὅτι τὸν ὅτις οἷον ἐῖπον, ἢ ὅτι τῶν ὅτις οἷον ἐ-
 » πλάσιον, ἢ ὅτι ὅτις οἷον ἐπὶ τῶν, ἢ τὸ ὅτις, ἢ ὅτι οὐκ ὅτις. οἷον
 ἀνθρώπος ἢ διών. ἢ εἴ πως ἄλλως πίπτει τῶν ὀνομα καὶ τῶν πρὸ
 » τῶν. τὸ δὲ ὑπάρχειν τὸδε τῷδε, καὶ τὸ ἀληθεύειν τὸδε
 » καὶ τῶν τῶν ταχῶς ληπτέον, ὅσα καὶ αἰεὶ κατηγορεῖται δι-
 » ρηνται. καὶ τῶν αἰεὶ ἢ πᾶν, ἢ ἀπλῶς. ἐπὶ δὲ ἢ ἀπλῶς ἢ συμπε-
 » πλεγμένως. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. ἐπισκεπτέον δὲ
 τῶν, καὶ διορίσειον βέβαιον. τὸ δὲ ἐπὶ παναδιωλούμενον ἐν
 τῶν πρὸς τὰς πρὸς τῶν πρῶτον ἄκρως θετέον, οὐ πρὸς ἐμὴ
 σον. λέγω δὲ, οἷον εἰ γένος συλλογισμός, ὅτι τῆς δικαιοσύ-
 νης ὅτι ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν, τὸ ὅτι ἀγαθόν ἢ ἀγαθόν, πρὸς τῶ
 ἄκρως θετέον. ἐστὶ γὰρ τὸ ἀπὸ ἐπιστήμης ὅτι ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ δὲ ἐβ
 ὅτι ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ γ, δικαιοσύνη, τὸ δὲ ἀληθὲς τῆς β
 κατηγορεῖται. τῶ γὰρ ἀγαθοῦ ὅτι ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν. ἀλλὰ
 καὶ τὸ ἐπὶ τῶ γ. ἢ γὰρ δικαιοσύνη ὅτι ἀγαθόν. οὐ τῶς μὲν
 οὕτως γίνεται ἀνάλλοις. εἰ δὲ πρὸς τῶ β τε θετέον, τὸ ὅτι ἀγα- 4

σημαίνει

δαφν

γμο
καὶ τῶν
καὶ τῶν

θόν, οὐκ ἔστι. τὸ μὲν γὰρ ἀκρίβει τῷ β' ἀληθεὶς ἔστι. τὸ δὲ β'
 ἀκρίβει τῷ γ' οὐκ ἀληθεὶς ἔστι. τὸ γὰρ ἀγαθόν ὅτι ἀγαθὸν κα-
 τηρεῖν τῆς δικαιοσύνης ψευδὸς, καὶ οὐ σινετόν. ὁμοίως δὲ
 καὶ εἰ τὸ ὑγιεινὸν διεχρεῖν, ὅτι ἐπιστητόν ὅτιν ἢ ἀγαθόν. ἢ ἔλατ-
 » λαφος, ἢ μὴ ὄν. ἢ ἀνθρώπου φθαρτόν, ἢ αἰδητόν. ἐν ἅπασιν γὰρ
 » τοῖς ἐπικτητοῖς περὶ τῷ ἀκρίβει τῷ ἐπαναδίπλωσις
 » διετέον. οὐ γὰρ ἢ αὐτὴ δὲ διέσις τῷ ὅρων, ὅταν ἀπλῶς ἡ συλλογι-
 1 θῇ. καὶ ὅταν τὸδε ἢ, ἢ πῆ, ἢ πῶς. λέγω δ' οἷον ὅταν τὸ ἀγα-
 θόν ἐπιστητόν διεχρεῖν, καὶ ὅταν ἐπιστητόν ἢ ὅτι ἀγαθόν. ἀλλ' εἰ
 μὲν ἀπλῶς ἐπιστητόν διεχρεῖν, μέσον διετέον τὸ ὄν, εἰ δ' ὅτι
 ἀγαθόν, τὸ π' ὄν. ἔστω γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ ἐπιστήμης, ὅτι π' ὄν. ἐφ' ᾧ δὲ
 β' ὄν τι. τὸ δὲ ἐφ' ᾧ γ' ἀγαθόν. ἀληθεὶς δὴ τὸ α' τῷ β' κατηγο-
 ρεῖν. ὡς γὰρ ἐπιστήμη τῷ ἴνους ὄντος, ὅτι π' ὄν, ἀλλὰ καὶ τὸ
 β' τῷ γ'. τὸ γὰρ ἐφ' ᾧ γ' ὄν τι, ὥστε καὶ τὸ α' τῷ γ', ἔστι ἀρ' α'
 ἐπιστήμη τῷ ἀγαθού ὅτι π' ἀγαθόν. ὡς γὰρ τὸ π' ὄν τῆς ἰδίας
 2 οὐσίης σημεῖον. εἰ δὲ τὸ ὄν μέσον ἐπέστη, καὶ περὶ τῷ ἀκρίβει
 εἰ ὄν ἀπλῶς, καὶ μὴ εἰ π' ὄν ἐλέγχει, οὐκ αὖτ' ἢ συλλογισμὸς, ὅτι
 ὅτιν ἐπιστήμη τῷ ἀγαθού ὅτι ἀγαθόν, ἀλλ' ὅτι ὄν. οἷον ἐφ' ᾧ α'
 ἐπιστήμη ὅτι ὄν, ἐφ' ᾧ τὸ β' ὄν, ἐφ' ᾧ γ' ἀγαθόν. φανερὸν οὖν,
 ὅτι ἐν τοῖς ἐν μέρει συλλογισμοῖς, οὕτως ληπτέον τῶν ὅρων.
 » διὸ δὲ καὶ μετὰ λαμβάνειν α' εἰς αὐτὸ δύνάται ὀνόματι αὐτὸ
 » νομάτων, καὶ λόγους αὐτὸν λόγων, καὶ ὄνομα καὶ λόγον. καὶ αἰ
 » αὐτὸν τ' λόγον, ὡς ὄνομα λαμβάνειν. ἔκων γὰρ ἢ τῷ ὅρων ἐκτε-
 3 σις. οἷον, εἰ μὴ δὲν διαφ' ἢ εἰπεῖν τὸ ἄποληπτόν τῷ δοξαζού
 μὴ εἶναι γένος, ἢ μὴ εἶναι ὅτιν ἄποληπτόν ἢ, τὸ δοξαζού. *αὐτὴ ἡ*
 ταυτὸν γὰρ τὸ σημεῖον, αὐτὸν λόγον τῷ ληφθέντος, τὸ
 ἄποληπτόν καὶ τὸ δοξαζόν ὅρων διετέον. ἐπεὶ δὲ οὐ ταυτὸν
 ἔστι τὸ εἶναι τῷ ἡδονῷ ἀγαθόν, καὶ τὸ εἶναι τῷ ἡδονῷ εἰ ἀγαθόν,
 εἰ ὁμοίως διετέον τῶν ὅρων. ἀλλ' εἰ μὲν ὅτιν ὁ συλλογισμὸς,
 ὅτι ἡδονῇ εἰ ἀγαθόν, ὅρων διετέον εἰ ἀγαθόν. εἰ δ' ὅτι ἀγαθόν, ἀγα-
 » θόν. ἔστω δὲ καὶ ἡδονῇ τ' ἄλλων. εἰ ἔστι τ' ταυτὸν εἰ εἶναι εἰπεῖν,
 4 ὅτι εἰ β' ὑπάρχει, τὸν τ' παντὶ τὸ α' ὑπάρχει, καὶ εἰπεῖν εἰ, ὅτι

παντί εἴς ὑπάρχει, καὶ εἰς αὐτὴν ὑπάρχει παντί. οὐδὲν γὰρ κωλύει
 τὸ β τῷ γ ὑπάρχειν, μὴ παντί δὲ. οἷον ἐστὶ τὸ μέν β, καλὸν ἔστι.
 εἰς γ, λυκόν. εἰδὴ ἔστι λυκῶ ὑπάρχει καλόν τι, ἀληθὲς εἰπεῖν
 ὅτι λυκῶ ὑπάρχει καλόν, ἀλλ' οὐ παντί ἴσως. εἰ μὲν οὖν τὸ α
 τῷ β ὑπάρχει, μὴ παντί δὲ, καὶ οὐ εἰς β. οὐτ' εἰ παντί τῷ γ εἰς β,
 οὐτ' εἰ μόνον ἔστι ὑπάρχει, ἀλλ' ἀπὸ εἰς αὐτὸν ὅτι οὐ παντί, ἀλλ' εἰς
 εἰς ὑπάρχειν τῷ γ. εἰ δὲ καὶ ὅπου αὐτὸς εἰς λήγῃται ἀληθὲς, ἐν
 τῷ παντί τὸ α ὑπάρχει. συμβαίνει τὸ α, καὶ οὐ παντὸς τὸ β
 λέγεται, καὶ τὸ β τῷ παντὸς λέγεται. εἰ μὲν τοις εἰς λέγε-
 ται, καὶ οὐ αὐτὸ β λέγεται καὶ παντὸς, οὐδὲν κωλύει τῷ γ
 ὑπάρχειν τὸ β. μὴ παντί δὲ τὸ α, ἢ ὅλως μὴ ὑπάρχειν. εἰ δὲ
 » τοῖς εἰσὶν ὅροις, δὴ λανθάνει ὅτι τὸ καὶ οὐ τὸ β παντὸς, τὸ α λέγε-
 » ται, ἐπὶ τ' ἐστὶ καὶ ὅσων εἰς λέγεται, καὶ τὰ πάντων λέγεται
 » καὶ τὸ α καὶ εἰ μὲν καὶ παντὸς εἰς β, καὶ τὸ α οὕτως. εἰ δὲ μὴ
 » καὶ τὰ παντὸς, ἀλλ' ἀπὸ τὸ α ὑπάρχει καὶ τὰ παντὸς, οὐδέ
 » δὲ οἶδα πῶς τὸ ἐκτίθεσθαι συμβαίνει ἢ ἄρα. οὐδὲν
 » περὶ χρώμεθα, τὸδε ἔστιν εἶναι, ἀλλ' ὡς περὶ ὁ γεωμέτρης πῶς
 » ποιεῖ καὶ οὐθεὶς τήνδε εἶναι καὶ ἀπλῶς λέγει οὐκ οὐ-
 » ται. ἀλλ' οὐχ οὕτως χρῆται ὡς ἐκ τούτων συλλογισμὸς.
 » ὅλως γὰρ ὁ μὴ εἶναι ὡς ὅλον πρὸς μέρος, καὶ ἄλλο πρὸς ὅλον
 » ὡς μέρος πρὸς ὅλον, ἐξ οὐδενὸς τῷ τριούτων δεικνύσιν ὁ δει-
 » κνύων. οὐδὲ γὰρ γίνεσθαι συλλογισμός. τῷ δὲ ἐκτίθεσθαι ὅπως
 » περὶ χρώμεθα, ὡς περὶ καὶ τῷ αἰσθάνεσθαι, τὸν μανθάνοντα
 » λέγοντες. οὐ γὰρ οὕτως ὡς αὐτὸς τούτων, οὐχ οἷον τε ἀφ' αὐ-
 » τῶν, ὡς περὶ ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός. μὴ λανθάνει τὸ δὲ ἡμῶς,
 » ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ τῷ συλλογισμῷ οὐχ ἅπαντα τὰ συμπερά-
 » σματα δι' αὐτὸς τῷ αὐτῷ χίματός ἐστιν, ἀλλ' εἰ μὲν, δὲ τὸ
 » τυ, τὸ δὲ, δι' ἄλλου. δὴ λανθάνει, ὅτι καὶ τῷ ἀναλυσίς ὅπως
 » ποιητέον. εἰπεῖ δ' εἰς πᾶν πρὸς βλημα ἐν ἅπαντι χίματι, ἀλλ' ἐν
 » ἐκείνῳ τε ταχύνει, φανερὸν ἐκ τῷ συμπεράσματός. ἐν ὧ χί-
 » ματι ζητητέον, ἐν τῷ πρὸς ὁρισμούς τῷ λόγων, ὅσοι πρὸς
 » ἐν τῷ τυγχάνει διελγεμένῳ τῷ ἐν ὧ ὅπως, πρὸς ὁ διελγεσθαι 4

Διτέον ὅρον, καὶ οὐ τὸν ἅπαντα λόγον. ἢ ἦτον γὰρ συμβέβηκε *αὐτὸν βαλ*
 παρὰ τὸ εἶναι δὲ τὸ μῆκος. οἷον, εἰ τὸ ὕδωρ ἐδέχεται ὅτι ὑγρὸν
 » ποτὸν, καὶ ποτὸν καὶ τὸ ὕδωρ, ὅρους διτέον. ἐπὶ δὲ τοῦ ὕδατος
 » διέως συλλογισμοὺς οὐ πειρατέον ἀναλύνειν. οὐ γὰρ ὅστις ἐκ τῶ
 » κειμένων ἀναλύνειν. οὐ γὰρ δὲ συλλογισμοῦ δεδιγμένοι εἰ-
 » σιν, ἀλλὰ δὲ σωθῆναι ὡς λογισμένοι πάντες. οἷον εἰ ὕδατος
 » διέως, εἰ μίᾳ τῆς δυνάμεως μὴ εἴη τῆς ἐναντίων, μὴ δὲ πεισ-
 » μὴ εἶναι μὲν. εἴτα διαλεχθῆναι, ὅτι οὐκ ἐστὶ μίᾳ δυνάμει τῆς
 » ἐναντίων. οἷον εἰ τῆς ὑγιεινότητος καὶ τῆς νοσήδους. ἅμα γὰρ ἔστι καὶ
 » αὐτὸ ὑγιεινὸν καὶ νοσήδους. ὅτι μὲν οὐκ ἐστὶ μίᾳ πάντων τῆς ἐναν-
 » τίων δυνάμεως, ἐπὶ δὲ διέχεται. ὅτι δὲ ἐπιστήμη οὐκ ἐστὶν, οὐ δὲ διεί-
 » κται. καὶ τῆς ὁμοιογενείας ἀναγκαῖον, ἀλλ' οὐκ ἐκ συλλογισμοῦ,
 » ἀλλ' ἐκ ὕδατος. ὅτι μὲν οὐκ ἐστὶν ἀναλύνειν. ὅτι δὲ καὶ
 » μίᾳ δυνάμει ὅστις. οὐ γὰρ ἢ ἴσως καὶ λογισμὸς, ἐκείνο δὲ
 » ὑπόθεσις. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶ τῆς δὲ τῆς ἀδυνατοῦτος πόρος
 2 νομῶν. οὐ γὰρ τῶ τῆς ὅστις ἀναλύνειν, ἀλλὰ πᾶσι μὲν εἰς τὸ
 » ἀδυνατοῦτος ἀπαγωγὴν ὅστις. συλλογισμῶ γὰρ δεικνύεται. διὰ τὸν
 » δ' οὐκ ἐστὶν. ὕδατος δὲ γὰρ πόρος εἶναι. διαφορῶσι δὲ τῆς
 » περὶ ἐκείνων, ὅτι ἐκείνοις μὲν δὲ περὶ ὁμοιογενείας, *μετὰ τὴν*
 » εἰ μέλλει συμπύκναι. οἷον, εἰ ἀνὰ διέχεται μίᾳ δυνάμει τῆς ἐναν- *αὐτὴν*
 » τίων, καὶ ἐπιστήμην εἶναι πᾶσι αὐτῶν. ἀνὰ τὴν δὲ καὶ μὴ περ-
 » διομοιογενείας συγχωρήσονται, δὲ τὸ φανερὸν εἶναι τὸ φαν-
 » ρος. οἷον τῆς τῆς διέχεται συμμέτρου, καὶ τὰ πόρος εἶναι *ἡ*
 3 εἶναι τῶς ἀρτίοις. πολλοὶ δὲ καὶ ἑτέρωθεν πόρος εἶναι ὕδατος
 » διέως, οὐ γὰρ ἐπισκέψασθαι δεῖ, καὶ διασημῶναι καὶ διαρῶς. πᾶ-
 » ντος μὲν οὐκ αἰ διαφορᾶς τῶν, καὶ ποσῶς γίνονται οἱ ὕδα-
 » τος διέως, ὕδατος ὁμοιογενείας. νῦν δὲ τῶ τῶν ἡμῶν ἔστι φανε-
 » ρόν, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀναλύνειν εἰς τὰ χεῖματα τῶ τῶν τῶν συλλο-
 » γισμοῦς. καὶ δὲ ἢ αἰτίαν, εἰρήνη μὲν. Ὅσα δὲ ἐκ τῶ τῶν
 » χεῖμασι δεικνύεται τῶ περὶ ἐκείνων, ἀνὰ τὴν πόρος συλλο-
 » γισμῶν, ἐστὶν ἀναλύνειν τὸν συλλογισμὸν εἰς διὰ τὸν. οἷον τὸν
 4 ἐκ τῶ πρώτῳ, ὁμοιογενείας εἰς τὸ δεύτερον. καὶ τὸν ἐκ τῶ μέσῳ,

εἰς τὸ πρῶτον, ὅχ' ἅπαντας δὲ, ἀλλ' αἰῶνους. ἔσαι δὲ φανερόν
 ἐν τοῖς ἐκ μὲν τοῖς. εἰ γὰρ τὸ α μὴδενὶ τῷ β, τὸ γ δὲ παντὶ τῷ γ, τὸ α
 οὐδενὶ τῷ γ. οὕτως μὲν οὕτω τὸ α χῆμα. εἰ δὲ ἀντιστραφῇ τὸ
 σκληρὸν, τὸ μέσον ἔσαι. τὸ γὰρ β τῷ μὲν α, οὐδενὶ. τῷ δὲ γ,
 παντὶ ὑπάρξει. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου, ἀλλ' ἐν μέρει ὁ
 συλλογισμός. οἷον εἰ τὸ μὲν α μὴδενὶ τῷ β, τὸ δὲ β πνὶ τῷ γ.
 ἀντιστραφέντος γὰρ τῶ σκληροῦ, τὸ μέσον ἔσαι χῆμα. τῷ δὲ
 ἐν τῷ δυνάτω χῆμα συλλογισμῶν, οἱ μὲν καθόλου, ἀνα-
 λυθῶντες εἰς τὸ α χῆμα. τῷ δὲ ἐν μέρει, ἄλλος μόνον. ἔσω γὰρ
 τὸ α τῷ μὲν β μὴδενὶ, τῷ δὲ γ, παντὶ ὑπάρχειν. ἀντιστραφέν-
 τος ἐν τῷ σκληροῦ, τὸ α ἔσαι χῆμα. τὸ μὲν γὰρ β, οὐδενὶ τῷ α,
 τὸ δὲ α, παντὶ τῷ γ ὑπάρχει. εἰ δὲ τὸ κατηγορικὸν μὲν ἢ
 πρὸς τῷ β, τὸ δὲ σκληρὸν πρὸς τῷ γ, πρῶτον ὅρον διέσπον τὸ
 γ. ὅταν γὰρ οὐδενὶ τῷ α. τὸ δὲ α, παντὶ τῷ β. ὥστ' οὐδενὶ τῷ
 β τὸ γ. οὐδ' ἄρα τὸ β τῷ γ οὐδενὶ. ἀντιστρέφει γὰρ τὸ σκληρι-
 κόν. εἰ δὲ ἐν μέρει ἢ ὁ συλλογισμός. ὅταν μὲν ἢ τὸ σκληρὸν
 πρὸς τὸ μείζονι ἄκρῳ, ἀναλυθῆσεται εἰς τὸ πρῶτον χῆμα.
 οἷον εἰ τὸ α μὴδενὶ τῷ β, τῷ δὲ γ πνὶ. ἀντιστραφέντος γὰρ τῶ
 σκληροῦ, τὸ α ἔσαι χῆμα. τὸ μὲν γὰρ β, οὐδενὶ τῷ α, τὸ δὲ α
 πνὶ τῷ γ. ὅταν δὲ τὸ κατηγορικόν, οὐκ ἀναλυθῆσεται. οἷον
 εἰ τὸ α τῷ μὲν β παντὶ, τῷ δὲ γ, μὴ παντὶ. οὐτε γὰρ ἐπιδέχ-
 » ται ἀντιστροφῇ τὸ α β, οὐτε γνησιότητος, ἔσαι συλλογισμός.
 » πάλιν οἱ μὲν ἐν τῷ εἰτὶ χῆμα πούκ' ἀναλυθῆσονται πάντες
 » εἰς τὸ α. οἱ δὲ ἐν τῷ α πάντες, εἰς τὸ γ. ὑπάρχει τῷ γ τὸ μὲν
 α παντὶ τῷ β, τὸ δὲ β, ἑνὶ τῷ γ. οὕτως ἐπεὶ ἀντιστρέφει καὶ
 τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν, ὑπάρξει τὸ γ πνὶ τῷ β. τὸ δὲ α
 παντὶ ὑπάρχει τῷ β, ὥστε γίνεσθαι τὸ γ χῆμα. καὶ εἰ σκληρι-
 κὸς ὁ συλλογισμός, ὡσαύτως. ἀντιστρέφει γὰρ τὸ ἐν μέ-
 ρει κατηγορικόν. ὥστε τὸ μὲν α οὐδενὶ τῷ β, τὸ δὲ γ, ἑνὶ ὑ-
 πάρξει. τῷ δὲ ἐν τῷ τελευτῶν χῆμα συλλογισμῶν, εἰς
 μόνον οὐκ ἀναλύεται εἰς α. ὅταν μὴ καθόλου τεθῇ τὸ σκληρι-
 κόν, οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἀναλύονται. κατηγορεῖσθαι γὰρ παν- 4

πὸς τῷ γ τὸ α, καὶ τὸ β, οὐκ ἔστι ἀντιστρέφει τὸ γ πρὸς ἐκά-
 τερὸν ἐκ τῶν μέρους. ὑπάρξει αὖτ' α τὸ α ἑνὶ τῷ β. ὥστ' ἔσται τὸ
 α. χῆμα, εἰ τὸ μὲν α παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ γ ἑνὶ τῷ β, καὶ εἰ τὸ
 μὲν α παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ β ἑνὶ τῷ γ, ὁ αὐτὸς λόγος. ἀντιστρέ-
 φει γὰρ πρὸς τὸ β τὸ γ. εἰ δὲ τὸ μὲν β παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ α
 πνὶ τῷ γ, πρὸ τὸν ὅρον θέτον τὸ β. τὸ γὰρ β παντὶ τῷ γ, τὸ
 δὲ γ ἑνὶ τῷ α. ὥστε τὸ β ἑνὶ τῷ α. εἴπει δ' ἀντιστρέφει τὸ α
 1 μέρει, καὶ τὸ α ἑνὶ τῷ β ὑπάρξει. καὶ εἰ σδηπικὸς ὁ συλλο-
 γισμὸς καθόλου τῷ ὅρων ὄντων, ὁμοίως ληπνέον. ὑπαρ-
 χέτω γὰρ τὸ β παντὶ τῷ γ. τὸ δὲ α μηδενὶ. οὐκ ἔστι ἑνὶ τῷ β
 οὐχ ὑπάρξει τὸ γ. τὸ δὲ α οὐδενὶ τῷ γ. ὥστ' ἔσται μέσον τὸ γ.
 ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν σδηπικὸν καθόλου, τὸ δὲ κατηγορι-
 κὸν ἐν μέρει. τὸ μὲν γὰρ α οὐδενὶ τῷ γ, τὸ δὲ γ, ἑνὶ τῷ β ὑ-
 πάρξει. εἰ δὲ ἐν μέρει ληφθῇ τὸ σδηπικόν, οὐκ ἔσται ἀνάλυ-
 σις. οἷον εἰ τὸ μὲν β παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ α πνὶ μὴ ὑπάρχει. αἰ-
 2 νιστραφύσσεται γὰρ τῷ β γ, ἀμφοτέρω αἰ περὶ τὰς εἰς ὅσον
 » κατὰ μέρος. φανερὸν δὲ, ὅτι καὶ πρὸς τὸ ἀναλύνειν εἰς ἄλ-
 » ληλα τὰ χήματα, ἢ πρὸς τῷ ἐλάττω ἀκρῶ πρὸς τὰς
 » ἀντιστρέφει ἐν ἀμφοτέροις τοῖς χήμασιν. ταύτης γὰρ με-
 ταπιδιμνήσας, μετὰ βασις γίνεται. τῷ δὲ ἐν τῷ μέσω χήμα-
 3 π' ἄτορος μὲν, αἰαλνέται, ἄτορος δὲ οὐκ αἰαλνέται εἰς
 τὸ γ. ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ καθόλου σδηπικόν, αἰαλνέται.
 εἰ γὰρ τὸ α μηδενὶ μὲν τῷ β, τῷ δὲ γ πνὶ, ἀμφοτέρω ὁ-
 4 μοίως ἀντιστρέφει πρὸς τὸ α. ὥστε τὸ μὲν β, οὐδενὶ τῷ α.
 τὸ δὲ γ, ἑνὶ. μέσον αὖτ' α τὸ α. ὅταν δὲ τὸ α παντὶ τῷ β.
 τῷ δὲ γ πνὶ μὴ ὑπάρχει, οὐ γίνεται ἀνάλυσις. οὐδετέ-
 ρα γὰρ τῷ περὶ τὰς εἰς τῆς ἀντιστροφῆς καθόλου. καὶ
 » οἱ ἐκ τῶν εἰκόνων δὲ χήματος ἀναλυθίσονται εἰς τὸ μέσον,
 » ὅταν ἢ καθόλου τὸ σδηπικόν. οἷον, εἰ τὸ α μηδενὶ τῷ γ, τὸ δὲ
 β πνὶ ἢ παντὶ. καὶ γὰρ τὸ γ τῷ μὲν α οὐδενὶ. τῷ δὲ β ἑνὶ
 ὑπάρξει. εἰ δ' ἐκ τῶν μέρους ἢ τὸ σδηπικόν, οὐκ ἀναλυθίσε-
 4 ται. οὐ γὰρ δέχεται ἀντιστροφῇ τὸ ἐν μέρει ἀφ' αὐτοῦ

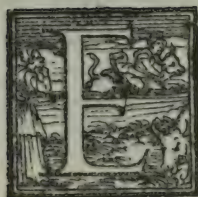
καὶ μὴ

Φανερὸν ἔν, ὅτι οἱ αὐτοὶ συλλογισμοὶ οὐκ ἀναλύνονται ἐν τῇ
 τοῖς τῶν χήμασιν, οἵ ποδὸν οὐδ' εἰς τὸ πρῶτον ἀναλύνονται. καὶ ὅτι
 εἰς τὸ πρῶτον χήμα τῶν συλλογισμῶν ἀναγομένων, οὐκ ἔστι μὴ
 νοι δὲ τὸ ἀδυνάτῳ πεδρύνονται. πῶς μὲν ἔν διὰ τῶν συλλο-
 γισμοὺς ἀνάγειν, καὶ ὅτι ἀναλύνεται τὰ χήματα εἰς ἄλλα, φανερὸν
 ἐκ τῶν εἰρημίων. Διαφέρει δὲ πὲν τῶν κατὰ συλλογισμὸν ἀνα-
 λύνειν ἢ ἀνασυνάγειν τὸ ὡς λαμβάνειν, ἢ ταυτὸν ἢ ἑτέρον ση-
 μαίνειν τὸ μὴ εἶναι τὸδε. καὶ εἴη μὴ τὸδε. οἷον, τὸ μὴ εἶναι λυ-
 κὸν, τῷ εἶναι μὴ λυκὸν. οὐ γὰρ ταυτὸν σημαίνει. οὐδ' εἰς τὸ ἀπό-
 φασις τῶν εἶναι λυκὸν, τὸ εἶναι μὴ λυκὸν, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι λυ-
 κὸν. λόγος δὲ τοῦτο, ὅδε. ὁμοίως γὰρ ἔχει τὸ δύνάτῳ βαδίζ-
 ειν, πρὸς τὸ δύνάτῳ οὐ βαδίζειν. τῷ εἶναι λυκὸν, πρὸς τὸ εἶναι
 οὐ λυκὸν. καὶ τὸ ἐπίσταται τὰ ἄρα τὸν πρὸς τὸ ἐπίσταται τὸ οὐκ
 ἄρα τὸν. τὸ γὰρ ἐπίσταται, ἢ εἰς τὸ ἐπιστάμενος τὸ ἄρα τὸν, οὐδὲν
 διαφέρει. οὐδὲ τὸ δύνάτῳ βαδίζειν, ἢ εἰς τὸ δυνάμενος βαδίζειν.
 ὥς τε καὶ τὰ ἀντικείμενα τὸ δύνάτῳ βαδίζειν, καὶ εἰς τὸ δυνάμενος
 βαδίζειν. εἰ ἔν τὸ οὐκ εἰς τὸ δυνάμενος βαδίζειν, ταυτὸ σημαίνει
 καὶ εἰς τὸ δυνάμενος οὐ βαδίζειν, ἢ μὴ βαδίζειν. τοῦτο γὰρ ἅμα
 ὑπάρχει τῷ αὐτῷ. ὁ γὰρ αὐτὸς δύνάτῳ καὶ βαδίζειν καὶ μὴ βα-
 δίζειν. καὶ ἐπιστήμων τῶν ἄρα τὸν καὶ τῶν μὴ ἄρα τὸν ὅστις. φάσις
 δὲ καὶ ἀπόφασις, οὐχ ὑπάρχει οἱ ἀντικείμενα ἅμα τῷ
 αὐτῷ. ὥς ποδὸν ἔν οὐ ταυτὸν ὅστις τὸ μὴ ἐπίσταται τὸ ἄρα-
 τὸν, καὶ ἐπίσταται τὸ μὴ ἄρα τὸν. ὅδε εἶναι μὴ ἄρα τὸν, καὶ μὴ
 εἶναι ἄρα τὸν, ταυτὸν. ἥτις γὰρ ἀνάλογον ἀν' ἀτάτορα ἢ ἑτέρω, 3
 καὶ ἀτάτορα, οὐδὲ τὸ εἶναι μὴ ἴσον καὶ τὸ μὴ εἶναι ἴσον. τῷ μὲν γὰρ,
 ὑποκείται μὲν, τῷ ὅν μὴ ἴσω. καὶ τοῦτο εἰς τὸ ἀνίσον. τῷ δὲ,
 οὐδὲν. διό ποδὸν ἴσον μὲν ἢ ἀνίσον, οὐ πᾶν ὑπάρχει. ἴσον δὲ, ἢ ὅκ-
 ἴσον, πᾶν. ἐπὶ τὸ εἶναι οὐ λυκὸν ἐν λυκῷ, καὶ τὸ οὐκ εἶναι λυκὸν
 ἐν λυκῷ, οὐχ ἅμα ὑπάρχει. εἰ γὰρ ὅστις ἐν λυκῷ οὐ λυκὸν, ἔσται
 ἐν λυκῷ. τὸ δὲ μὴ ὅν λυκὸν ἐν λυκῷ, οὐκ ἀνάγκη εἶναι ἐν λυκῷ. ὥς τε
 φανερὸν, ὅτι οὐκ εἰς τῶν εἶναι ἄρα τὸν, τὸ εἶναι οὐκ ἄρα τὸν, ἀπό-
 φασις. εἰ οὖν κατὰ παντὸς ἐνὸς ἢ ἡ φάσις ἢ ἀπόφασις ἀλη- 4

- » **Δ**ὴς, εἰ μὴ ὅτι ἀπόφασις, δὴλον ὡς καὶ ἀπόφασις ἀντιπῶς εἶναι καὶ ἀφάδως δὲ πάσης ἀπόφασις ὅτι. καὶ ἱερώς ἀρὰ, εἰ οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν. ἔχει δὲ τάξιν τὴνδε πρὸς ἀλλήλας. ἔστω τὸ μὲν εἶναι ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ α. εἰ δὲ μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἐφ' οὗ β. τὸ δὲ εἶναι μὴ ἀγαθόν, ἐφ' οὗ γ. ἔστω τὸ β. εἰ δὲ μὴ εἶναι μὴ ἀγαθόν, ἐφ' οὗ δ. ἂν ὅτι α. παντὶ δὴ ὑπάρξει ἢ εἰ α, ἢ τὸ β. καὶ οὐδενὶ ὅτι αὐτῷ καὶ ἢ εἰ γ ἢ τὸ δ. καὶ οὐδενὶ ὅτι αὐτῷ. καὶ ὡς γ, ἀνάγκη
- 1** εἰ παντὶ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ ἀληθεὶς εἰπὲν, ὅτι ἔστιν οὐ λυκόν, καὶ ὅτι οὐκ ἔστι λυκόν, ἀληθεὶς. ἀδύνατον γὰρ ἅμα εἶναι λυκόν, καὶ εἶναι μὴ λυκόν. ἢ εἶναι ἐν λυκόν, καὶ εἶναι ἐν λυκόν. ὥστε εἰ μὴ ἡ καὶ ἀπόφασις, ἢ ἀπόφασις ὑπάρξει. ὅτι δὲ β εἰ γ οὐκ αἰ. ὅ γὰρ ὅλως μὴ ἐν λυκόν ὅτι, οὐδὲ ἐν λυκόν ἔσται, οὐ λυκόν. ἀνάπαλιν κρίνω ὡς τὸ α, καὶ τὸ δ. παντὶ, ἢ γὰρ εἰ γ, ἢ εἰ δ. εἰπεὶ δ' οὐχ οἷόν τε ἅμα εἶναι μὴ λυκόν καὶ εἶναι λυκόν, τὸ δ' ὑπάρξει. καὶ γὰρ τὸ ὅτι λυκόν, ἀληθεὶς εἰπὲν ὅτι οὐκ
- 2** ἔστι οὐ λυκόν. καὶ γὰρ δὲ τὸ δ' οὐ παντὸς εἰ α. καὶ γὰρ τὸ ὅλως μὴ ὄντος ἐν λυκόν, οὐκ ἀληθεὶς εἰ πᾶσι, ὥς εἰ ἐν λυκόν λυκόν. ὥστε εἰ δ' ἀληθεὶς, τὸ α οὐκ ἀληθεὶς, ὅτι ἐν λυκόν λυκόν. δὴλον δ', ὅτι καὶ εἰ γ οὐδενὶ τῷ αὐτῷ ὑπάρχει, εἰ καὶ τὸ β καὶ τὸ δ' ἀνδέχεται ἑνὶ τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ ἐχρὶσθαι καὶ αἰσθησεὶς πρὸς τὰς κατηγορίας, ἱερώς τῇ δέσει. ἴσων ἐφ' ᾧ εἰ α. ἐκίστην, ἐφ' οὗ τὸ β. ἀνίστην ἐφ' αὐτῷ τὸ γ. οὐκ ἀνίστην, ἐφ' οὗ εἰ δ. καὶ ἱερώς πολλὰν δὲ, ὡς τῶς μὲν, ὑπάρχει. καὶ δὲ, εἰ γ ὑπάρχει
- 3** εἰ αὐτῷ. ἢ μὲν ἀπόφασις ὁμοίως ἀληθεύοιτ' αὖ, ὅτι ἐκίστη λυκόν καὶ πάντα, ἢ ὅτι οὐκ ἔστι λυκόν ἐκίστην. ὅτι δὲ ὅτι οὐ λυκόν ἐκίστην, ἢ ὅτι πάντα ὅτι οὐ λυκόν, ἀδύνατον. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἔστι πᾶν λυκόν λυκόν, οὐ εἰσὶν οὐ λυκόν ἀπαν λυκόν, ἀπόφασις. ἀμφω γὰρ ἀδύνατον, ἀλλὰ τὸ οὐκ ἔστι πᾶν λυκόν λυκόν. εἰπεὶ δὲ δὴλον, ὅτι ἔτδρον σημεῖον εἰσὶν οὐ λυκόν, καὶ εἰ οὐκ ἔστι λυκόν. καὶ εἰ μὲν καὶ ἀπόφασις, τὸ δὲ ἀπόφασις, φανερὸν ὡς οὐχ ὁ αὐτῷ ἱερώς τῷ δεικνύναι ἐκίστην. οἷον ὅτι, ὅτι αὖ
- 4** εἰσὶ λυκόν, οὐκ ἔστι λυκόν. ἢ ἀνδέχεται μὴ εἶναι λυκόν. καὶ ὅτι

ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λυκόν. ὥστε γὰρ εἶναι μὴ λυκόν. ἀλ-
 λὰ ὅτι μὲν ἀληθὲς εἰπεῖν, ἐστὶ λυκόν, εἴτε μὴ λυκόν, ὁ αὐτὸς
 ὅπος. καὶ ὁμοιωστικῶς γὰρ ἀμφω διὰ τὸ πρῶτον δεικνύται
 ὁμοιωστικῶς. ὅτι γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὁμοιωστικῶς τὰ πᾶσι. τὸ γὰρ ἀλ-
 ηθὲς εἰπεῖν λυκόν, οὐδ' ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λυκόν, ἀπόφασις,
 ἀλλὰ ὅτι μὴ ἀληθὲς εἰπεῖν λυκόν. εἰ δὲ εἰς ἀληθὲς εἰπεῖν, ὁ αὐ-
 τὸς ἢ ἀνθρώπος μοιστικόν εἶναι, ἢ μὴ μοιστικόν εἶναι, ὁ αὐτὸς ἢ ζῴον
 ληπτόν, ἢ εἶναι μοιστικόν, ἢ μὴ μοιστικόν εἶναι. καὶ δὲ ληπτόν. I
 ὅτι δὲ μὴ εἶναι μοιστικόν ὁ αὐτὸς ἢ ἀνθρώπος, ἀναστικτικῶς δεικνύ-
 ται καὶ ὡς εἰρημνόνους πρὸς ὅποιον. ἀπὸ δὲ ὅταν οὕτως
 ἔχῃ καὶ τὸ β. ὥστε ἅμα μὲν ὡς αὐτῷ μὴ εὐδέχεσθαι. παν-
 τὶ δὲ ὑπερβαίνει, διὰ τὸν. καὶ πάλιν ὅτι καὶ τὸ δὲ ὡς αὐτῷ.
 εἴπηται δὲ ὡς γὰρ καὶ μὴ ἀντισφ. καὶ ὡς β. τὸ δὲ ἀντι-
 σφ. καὶ οὐκ ἀντισφ. καὶ ὅτι καὶ τὸ δὲ εὐδέχεται τῷ
 αὐτῷ, τὸ δὲ β. καὶ γ, οὐκ εὐδέχεται. πρῶτον μὲν οὖν, ὅτι
 ὡς β. δὲ εἴπηται ἀντισφ. φανερὸν. εἰπεῖν γὰρ ὅτι γὰρ διὰ τὸν 2
 ὑπερβαίνει. ὡς δὲ τὸ β, οὐκ εὐδέχεται γὰρ διὰ τὸ σωματικὸν
 τὸ α, ὅτι δὲ α καὶ β μὴ εὐδέχεσθαι ὡς αὐτῷ, φανερὸν ὅτι τὸ δ,
 ἀντισφ. πάλιν εἰπεῖν ὡς α τὸ γ οὐκ ἀντισφ. παντὶ δὲ
 ἢ γὰρ ἢ τὸ δ, εὐδέχεται β καὶ τὸ δ ὡς αὐτῷ ὑπερβαίνει. ὅτι δὲ γ
 β καὶ γ οὐκ εὐδέχεται διὰ τὸ σωματικὸν λαμβάνειν ὡς γ τὸ α. συμ-
 βαίνει γὰρ ἡ ἀδύνατον. φανερὸν οὖν, ὅτι οὐδὲ β. ὡς δ, ἀντι-
 σφ. εἰπεῖν πρὸς γὰρ εἰ ἀμφω ὡς α καὶ β ὑπερβαίνει. συμβαί-
 νει δὲ ἐνίοτε καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ τάξει τῶν ὁρῶν ἀπατάσθαι, διὰ 3
 ὅτι μὴ τὰ ἀντικείμενα λαμβάνειν ὁρῶν. ὡν ἀνάγκη παντὶ δι-
 ατὸν ὑπερβαίνει. οἷον εἰ β καὶ τὸ β μὴ εὐδέχεται ἅμα ὡς α-
 τῷ, ἀνάγκη δὲ ὑπερβαίνει ὡς μὴ διὰ τὸν, διὰ τὸν. καὶ πάλιν ὅτι γ
 καὶ β, ὡς αὐτῷ. ὡς δὲ γ παντὶ, εἴπηται τὸ α, συμβαίνει
 γὰρ ὡς β, ὑπερβαίνει ὑπερβαίνει, ὅτι δὲ β. ὡς δ. εἰλήφ-
 ηται γὰρ ἡ ἀπόφασις τῶν α β, ἢ ἐφ' ὧν. καὶ πάλιν τῶν γ δ ἢ
 ἐφ' ὧν. ἀνάγκη δὲ παντὶ, ἢ τὸ α ἢ β. ἢ γὰρ πᾶσι φάσιν ἢ πᾶσι
 ἐπὶ φάσιν. καὶ πάλιν ἢ γ ἢ τὸ θ, φάσις γὰρ καὶ ἀπόφασις. 4

καὶ ὧς γ, παντὶ ἀνέπικται, ὥς τε ὧ τὸ ζ, παντὶ τὸ θ, πάλ-
 λιν ἐπεὶ τῷ ζ β παντὶ θάττον, καὶ τῷ θ α ὡσάντως, ἀκ-
 λουθῶ δὲ ὧς, εθ, καὶ ὧς α κ λουθῶσιν, εβ, εθ, γὰρ ἴσμεν,
 εἰ ἀρ' α ὧ γ τὸ α, καὶ ὧς α β, εθ, δὲ ἴσμεν, αἰάπαλιν γὰρ α κ λιν
 ἐν τῷ οὐτως ἐχούσιν ἢ ἀκ λουθῶσιν. οὐ γὰρ ἴσως αἰάκη παν
 τὶ ε α ἢ τὸ ζ, οὐδὲ τὸ ζ ἢ ε β. οὐ γὰρ ἔστιν ἀπόφασις τῷ α τὸ ζ.
 τῷ γ γὰρ ἀγαθόν, ε οὐκ ἀγαθὸν ἀπόφασις. οὐ γὰρ τὸν δὲ ἔστι τὸ
 οὐκ ἔστιν ἀγαθόν, τῷ οὐτε ἀγαθόν, οὐτε οὐκ ἀγαθόν. ὁμοίως
 δὲ καὶ εθ τῷ γ α. αἰ γὰρ ἀφάσεις αἰ εἰλημμέναι, δύο εἰσὶν.

ἘΝ πόσοις μὲν οὕτω χήμασι, καὶ δὲ πρίων καὶ
 πόσων περτάων, καὶ πότε, καὶ πῶς γίνεσθαι
 συλλογισμὸς, ἐπὶ δὲ, εἰς ποῖα βλεπόμενα ἀνα-
 σκευάζοντι καὶ κατὰ σκευάζοντι, καὶ πῶς διὰ
 ζητεῖν πᾶσι τῶν περκειμένων καὶ ὁποῖαν οὐκ
 μέτρον, ἐπὶ δὲ δὲ ποῖα οὐδὲν ληφόμενα τῶν πᾶσι
 ἀρχάς, ἢ δὲ διελκλίνονται. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν, κατὰ τὸν τῆς συλ-
 λογισμῶν εἶσιν. οἱ δὲ ὡς μέρους. οἱ μὲν κατὰ τὸν πάντες ἀεὶ
 πλείω συλλογίζονται. τῶν δὲ ἐν μέρει, οἱ μὲν κατὰ τὸν
 » πλείω. οἱ δὲ ἀποφαίνονται συμπόρασμα μόνον. αἱ μὲν γὰρ ἄλ-
 » λαι περτάσεις ἀντιστρέφουσιν. ἢ δὲ ἐν μέρει σφρητική, ἢ ἀν-
 » τιστρέφει. τὸ δὲ συμπόρασμα, τὴν κατὰ τὸν ὅσον ὅσον. ὡς οἱ μὲν 2
 ἄλλοι συλλογισμοὶ πλείω συλλογίζονται. οἷον εἰς αὐτὴν δὲ αὐτὴν
 παντὶ τῶν βῆ ἡνι, καὶ βῆ πνι τῶν ἀντικατὰ τὸν ὅσον. καὶ εἰ
 μηδενὶ ὡς τῶν α, οὐδὲ τῶν β οὐδενὶ τῶν α. ὅσον δὲ ἔστω τῶν ἐμ-
 περταίν. εἰ δὲ βῆ ἡνι μὴ ὅσον ὅσον, οὐκ ἀντικατὰ καὶ βῆ ἡνι
 τῶν α μὴ ὅσον. ἐν δὲ κατὰ γὰρ παντὶ ὅσον. αὐτὴ μὲν
 ἐν κοινῇ πάντων αἰτία, τῶν τε κατὰ τὸν καὶ τῆς κατὰ μέρος.
 » εἰ δὲ πᾶσι τῶν κατὰ τὸν καὶ ἄλλως εἰπεῖν. ὅσα γὰρ ἢ ὡς τῶν
 » μέσον ἢ ὡς τῶν συμπόρασμα ὅσον, ἀπάντων εἶσαι ὁ αὐτὸς συλ- 3
 λογισμὸς. ἐὰν τὰ μὲν, καὶ τῶν μέσων. τὰ δὲ, ἐν τῶν συμπόρα-
 σματι τεθῇ. οἱ εἰς αὐτὸ συμπόρασμα δὲ τῶν γ. ὅσα ὡς τῶν βῆ
 τὸ γ ὅσον, ἀντικατὰ πάντων λέγεσθαι τὸ α. εἰ γὰρ βῆ α, ἐν
 ὅλῳ τῶν β. τὸ δὲ β ἐν ὅλῳ τῶν α, καὶ β δὲ εἶσαι ἐν ὅλῳ τῶν α. πάλιν
 εἰς αὐτὸ ὅλῳ τῶν γ. β δὲ γ ἐν τῶν α. καὶ β ἐν ὅλῳ τῶν α εἶσαι.
 » ὁμοίως δὲ καὶ εἰ σφρητικὴς εἴη ὁ συλλογισμὸς. ἐπεὶ δὲ τῶν β χή-
 » ματος, β ὡς τῶν συμπόρασμα μόνον εἶσαι συλλογισσάσθαι. οἱ
 » εἰς α τῶν β μηδενὶ, τῶν δὲ γ παντὶ, συμπόρασμα ὅτι ἐν τῶν γ, 4
 β. εἰ

ε β. εἰ δὴ τὸ Α ἥ ποτ' ἔστι, φανερὸν ὅτι οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ
 ε β. τοῖς δὲ ἥ ποτ' οὐχ ὑπάρχει, οὐ δὴ λον δὲ τῶ συλ-
 λογισμοῦ. καί τε οὐχ ὑπάρχει τῷ ε, εἴ ἐστιν ἥ ποτ' τὸ α, ἀλλὰ
 τὸ μὲν τῷ γ, μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ β, δὲ τῶ συλλογισμοῦ δέδει-
 κται. ε δὲ τῷ α μὴ ὑπάρχειν, ἀναπόδεικτον εἰληπται. ὥς τε οὐ
 δὲ τὸν συλλογισμόν συμβαίνει τὸ β τῷ ε μὴ ὑπάρχειν. τοῖ δὲ
 τῶ ε μέρει, τῶ μὲν ἥ ποτ' ε συμπτῶσα, οὐκ ἔσαι τὸ ἀναγ-
 1 καῖον. οὐ γὰρ γίνεται συλλογισμὸς, ὅταν αὐτῇ ληφθῇ ἐν μέ-
 ρει. τῶ δὲ ἥ ποτ' ε μέσον, ἔσαι πάντων, πάλιν οὐ δὲ τὸν συλ-
 λογισμόν. οἷον εἰ τὸ α παντὶ τῷ β, ε δὲ β ὑπὲρ τῷ γ. τῶ μὲν γὰρ
 ἥ ποτ' ε γ τεθέντος, οὐκ ἔσαι συλλογισμός. τῶ δὲ ἥ ποτ' τὸ β,
 ἔσαι, ἀλλ' οὐ δὲ τὸν περὶ γλημνὸν συλλογισμόν. ὁμοίως
 δὲ καὶ ὑπὲρ τῶ ἄλλων ὁρίσματος. τῶ μὲν γὰρ ἥ ποτ' ε συμπτῶ-
 σα οὐκ ἔσαι. θατέρου δὲ. ἔσαι, πάλιν οὐ δὲ τὸν συλλογι-
 σμόν, ἢ καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἥ ἀναπόδεικτον τῆς περὶ τῶ
 2 τῶ ἥ ποτ' ε μέσον εἰδείκνυτο. ὥς τε ἢ οὐδὲ ἐκείνη, ἢ καὶ ὑπὲρ
 » τῶ τῶ. ἐστὶ μὲν οὐτως ἔχειν, ὥς τ' ἀληθεῖς εἶναι τοῖς περ-
 » τάσεις, δι' ὧν ὁ συλλογισμός. ἐστὶ δ' ὥς τε φουδεῖς, ἐστὶ δ' ὥς τε
 » πῶ μὲν, ἀληθεῖς εἶναι, πῶ δὲ, φουδεῖς. τὸ δὲ συμπτῶσα, ἢ
 » ἀληθεῖς ἢ φουδεῖς ὑπὲρ ἀνάγκης. ὑπὲρ ἀληθεῶν μὲν ἔν οὐκ ἔσαι φου-
 » δος συλλογίσασθαι, ἐκ φουδῶν δὲ ἔστιν ἀληθεῖς, πάλιν οὐ διό-
 » τι, ἀλλ' ὅτι. τῶ γὰρ διότι, οὐκ ἔστιν ἐκ φουδῶν συλλογισμός, δι' ἣν
 » δὲ αἰτίαν, ἐν τοῖς ἐπομένοις λεχθήσεται. πρῶτον μὲν ἔν ὅτι
 3 ὑπὲρ ἀληθεῶν οὐχ οἷον τε φουδὸς συλλογίσασθαι, ἐν τε ὑπὲρ δὴ-
 λον. εἰ γὰρ τῶ α ὄντος ἀνάγκη ε β εἶναι, τῶ β μὴ ὄντος ἀνάγκη ε
 α μὴ εἶναι, εἰ ἔν ἀληθεῖς ἔστι ε α, ἀνάγκη καὶ τὸ β ἀληθεῖς εἶναι.
 ἢ συμβαίνει ε αὐτὸ ἅμα εἶναι τε καὶ μὴ εἶναι. τοῖ δὲ ἀδύνα-
 ρον. μὴ ὅτι δὲ κεῖται ε α εἰς ὅρος, ἥ ποτ' ληφθῇ τῶ ἐνδέχεται,
 ὥς εἰς ἕως ὄντος ὑπὲρ ἀνάγκης τι συμβαίνειν. οὐ γὰρ οἷον τε.
 ε μὲν γὰρ συμβαίνειν ὑπὲρ ἀνάγκης, τὸ συμπτῶσά ἔστι. δι' ὧν δὲ
 τοῖς γίνεται, ἐλαχίστων ἑξῆς ὅροι, δύο δὲ διαστήματα καὶ περ-
 4 τάσεις. εἰ ἔν ἀληθεῖς ὥ τὸ β ὑπάρχει, ε α παντὶ. ὥ δὲ τὸ γ,

Arist. in priora retol. lib. 2.

k

τὸ β, ὡ τὸ γ ἀνάγκη τὸ α ὑπάρχειν. καὶ οὐχ οἷόν τε ἄλλως ἢ
 δὸς εἶναι. ἅμα γὰρ ὑπάρξει ἄλλως καὶ οὐχ ὑπάρξει. τὸ δὲ α
 » ὡς πρὸς αὐτὸ κεῖται, δύο προτάσεις συλληφθεῖσαι. ὁμοίως δὲ καὶ
 » ἑκὼς τῆς σφρητικῶν ἔχει. οὐ γὰρ ὅστις ἀληθεῶν διεῖξαι ἄλλως
 ἐκ ἄλλων δὲ ὅστις ἀληθεῶς συλλογίσασθαι, καὶ ἀμφοτέρων τῶν
 προτάσεων ἄλλων οὐσῶν, καὶ τῆς μιᾶς. τῶν δὲ οὐχ ὅπο-
 τέρῃσ' ἐτυχεν, ἀλλὰ τῆς ἀλλοτρίας. ἐάν πρὸς ὅλῳ λαμβανώ-
 μεν ἄλλως. μηδὲ δὲ λαμβανομένης, εἰς ὅποτράσιν ὡ. I

Γεῖ τῶ πρώτῃ χήμας.

ἔστω γὰρ ὅτι ὅλῳ τῷ γ ὑπάρχειν, τῷ δὲ β μηδενί, μὴ δὲ β
 τῷ γ, ἀνδέχεται δὲ ἄλλως. οἷον λίθω οὐδενί ζῶον. οὐ δὲ λίθος
 οὐδενί ἀνθρώπῳ. ἐάν ἔν ληφθῇ β α παντὶ τῷ β. καὶ τὸ β παν-
 τὶ τῷ γ, β α παντὶ τῷ γ ὑπάρξει. ὡς τ' ὅτι ἀμφοῖν ἄλλων, ἀλη-
 θεῶς τὸ συμπόρασμα. πᾶς γὰρ ἀνθρώπος ζῶον. ὡς αὐτῶς δὲ καὶ
 β σφρητικῶν. ἔστω γὰρ τῷ γ μήτε τὸ α ὑπάρχειν μηδενί, μήτε β
 β. τὸ μὲντοι α τῷ β παντὶ. οἷον ἐάν τῆς αὐτῆς ὅρων ληφθέντων
 μέσον τεθῇ ὁ ἀνθρώπος. λίθω γὰρ οὐτε ζῶον οὐτε ἀνθρώπος
 ἔδενι ὑπάρχει. ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ζῶον. ὡς τε ἐάν ὡ μὲν ὑπάρ-
 χει παντὶ, λάβωμεν μηδενί ὑπάρχειν, ὡ δὲ μὴ ὑπάρχει, παν-
 τὶ ὑπάρχειν ἐκ ἄλλων ἀμφοῖν, ἀληθεῶς εἶσαι τὸ συμπόρασμα.
 ὁμοίως δὲ διεῖξαι, καὶ ἐπὶ τῇ ἄλλῃς ἐκ τῶν ληφθῇ,
 ἐάν δ' ἡ ἐτέρω τεθῇ ἄλλῃς. τῆς μὲν πρώτης ὅλης ἄλλῃς
 οὐσίς, οἷον τῆς α β οὐκ εἶσαι τὸ συμπόρασμα ἀληθεῶς, τῆς δὲ
 β γ, εἶσαι. λέγω δὲ ὅλῳ ἄλλῃς τὴν εὐαντίαν. οἷον εἰ μηδενί
 ὑπάρχειν, παντὶ εἰληπταί. ἢ εἰ παντὶ, μηδενί ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ
 τὸ α τῷ β μηδενί ὑπάρχειν. τὸ δὲ β τῷ γ παντὶ. ἐάν δὲ τὴν μὲν
 β γ πρὸς ταῖς λαβόμεν ἀληθεῶς, τὴν δὲ α β ἄλλῃς ὅλῳ, καὶ
 παντὶ ὑπάρχειν τῷ β τὸ α, ἀδύνατον τὸ συμπόρασμα ἀλη-
 θεῶς εἶναι. οὐδενί γὰρ ὑπάρχει τῷ γ, εἰ πρὸς ὡ τὸ β μηδενί τὸ α,
 τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ, ὁμοίως δὲ οὐδ' εἰ τὸ α τῷ β παντὶ ὑπάρ-
 χει. καὶ τὸ β τῷ γ, παντὶ. ληφθῇ δὲ ἡ μὲν β γ ἀληθεῶς πρὸς τα- 4

σις. ἡ δὲ α β ψδδὴς ὅλη, καὶ μηδενὶ ὦν τὸ β, τὸ α, εἰς συμπέ-
 ρασμα ψδδὴς ἔσαι. παντὶ γρ ὑπάρχει τῷ γ, τὸ α. εἰπὲρ ὦ ε
 β, παντὶ τὸ α, εἰ δὲ β παντὶ τῷ γ. φανερὸν οὖν, ὅτι τῆς πρώ-
 τῆς ὅλης λαμβανομένης ψδδὴς, αὐτὴ καὶ φαυλικῆς αὐ-
 » τε σερηλικῆς, τῆς δι' ἐτόρας ἀληθούς, οὐ γίνεται ἀληθὲς τὸ
 » συμπέρασμα. μὴ ὅλης δὲ λαμβανομένης ψδδὴς, ἔσαι.
 » Εἰ γρ τὸ α τῷ μὲν γ παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ β πνί, τὸ δὲ β παν
 1 πὶ τῷ γ. οἷον ζῶον κύκνῳ μὲν παντὶ, λουκῷ δὲ πνί, τὸ δὲ λου-
 κὸν παντὶ κύκνῳ. εἰ ἀληθὴ τὸ α παντὶ τῷ β, καὶ τὸ β παντὶ
 τῷ γ, τὸ α παντὶ τῷ γ ὑπάρχει ἀληθῶς. πᾶς γρ κύκνος ζῶ-
 ον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ σερηλικὸν εἴη τὸ α β. ἐγχαρῆ γρ τὸ α τῷ
 μὲν β πνί ὑπάρχειν, τῷ δὲ γ μηδενί. τὸ δὲ β παντὶ τῷ γ. οἷον
 τὸ ζῶον πνί μὲν λουκῷ, χιόνι δὲ οὐδεμίᾳ, λουκὸν δὲ πάσῃ
 χιόνι. εἰ οὖν ληφθῇ τὸ μὲν α μηδενί τῷ β, τὸ δὲ β, παντὶ τῷ
 γ, τὸ α οὐδενί τῷ γ ὑπάρχει. εἰ δὲ ἡ μὲν α β πέρασις ὅλη
 2 ληφθῇ ἀληθῆς, ἡ δὲ β γ ὅλη ψδδὴς, ἔσαι συλλογισμὸς ἀ-
 ληθῆς. οὐδὲν γρ κωλύει τὸ α καὶ τῷ β καὶ τῷ γ παντὶ ὑπάρ-
 χειν, τὸ μὲν β β μηδενί τῷ γ. οἷον ὅσα τῶ αὐτοῦ γλῆους. εἴδη
 μὴ ὑπ' ἄλληλα. τὸ γρ ζῶον, καὶ ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρ-
 χει, ἵππος δὲ, οὐδενί ἀνθρώπῳ ὑπάρχει. εἰ οὖν ληφθῇ τὸ
 α παντὶ τῷ β, καὶ εἰ β παντὶ τῷ γ, ἀληθὲς ἔσαι εἰς συμπέρασμα,
 ψδδὴς οὖσης ὅλης τῆς β γ πέρασις. ὁμοίως δὲ καὶ σερηπι-
 κῆς οὖσης τ' α β πέρασις. ἐνδέχεται γρ εἰ μὴ τε τῷ β, μὴ
 3 τε τῷ γ μηδενί ὑπάρχειν, μὴ δὲ εἰ β μηδενί τῷ γ, οἷον τοῖς ὑπ' ἄλ-
 λου γλῆους εἴδει, τὸ ἐτόρον γλῆος. τὸ γρ ζῶον οὐτε μοισί-
 κῇ, οὐτε ἰατρικῇ ὑπάρχει. οὐ δ' ἡ μοισικὴ ἰατρικῇ. ληφθέντος
 οὖν τῆ μὲν α μηδενί τῷ β, τῆ δὲ β παντὶ τῷ γ, ἀληθὲς ἔσαι εἰς
 συμπέρασμα. καὶ εἰ μὴ ὅλη ψδδὴς ἡ β γ, ἀλλ' ἐπὶ π, καὶ
 οὕτως ἔσαι τὸ συμπέρασμα ἀληθὲς. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ α
 καὶ τῷ β καὶ τῷ γ ὅλῳ ὑπάρχειν. τὸ μὲν β πνί τῷ γ. οἷον
 τὸ γλῆος τῷ εἶδι, καὶ τῇ διαφορᾷ. τὸ γρ ζῶον, παντὶ ἀνθρώ-
 4 πῳ, καὶ παντὶ πεζῷ. ὁ δὲ ἀνθρώπος πνί πεζῷ καὶ οὐ παντὶ.

εἰ οὖν ὅτι παντὶ τῷ β, καὶ ὅτι παντὶ ὅ γ ληφθεῖν, τὸ α παντὶ
 τῷ γ ὑπάρξει. ὅτι ὅτι ἄληθές. ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὐ-
 σης τῆς α β προτάσεως. ἐνδέχεται γὰρ ὅτι α μήτε ὅ β μήτε τῷ
 γ μηδενὶ ὑπάρχειν. τὸ μὲντοι β ἐνὶ ὅ γ. οἷον ὅτι χλῖος τὸ ἐν ἄλ-
 λου χλῖους εἶδει καὶ διαφορᾷ. ὅ γ γὰρ ζῶον οὐτε φρονήσει οὐ-
 δεμιᾶ ὑπάρχει, οὐτε θεωρητικῆ. ἡ δὲ φρόνησις ἐνὶ θεωρητι-
 κῇ. εἰ ἔν ληφθεῖν τὸ μὲν α μηδενὶ ὅ β, τὸ β παντὶ τῷ γ, οὐδενὶ
 ὅ γ ὅτι α ὑπάρξει. ὅτι δὲ ὅτι ἄληθές. Εἰ δὲ τῆς ἐν μέρει 1
 » συλλογισμῶν ἐνδέχεται καὶ τῆς πρώτης προτάσεως ὅλης ψυ-
 χῆς οὐσης, τῆς δὲ ἐπὶ τῶν α ἄληθους, ἀληθές εἶναι ὅτι συμ-
 πέρασμα, καὶ ἐπὶ τῇ ψυχῇ οὐσης τῆς α β, τῆς ὅ γ ὅλης ἀλη-
 θούς. καὶ τῆς μὲν α β ἀληθούς, τῆς δὲ ἐν μέρει ψυχῆς. καὶ
 ἀμφοτέρων ὁσῶν ψυχῶν. οὐδὲν γὰρ κωλύει ὅτι α τῷ μὲν β μη-
 δενὶ ὑπάρχειν, ὅτι δὲ γ ἐνὶ καὶ τὸ β πνὶ τῷ γ ὑπάρχειν. οἷον ζῶον,
 οὐδεμιᾶ χλῖος. λευκῷ δὲ ἐνὶ ὑπάρχει. καὶ ἡ χλῖος λευκῷ πνὶ
 εἰ ἔν μέσον τε θείῃ ἡ χλῖος. πρῶτον δὲ ὅτι ζῶον. καὶ ληφθεῖν τὸ 2
 μὲν α ὅλῳ τῷ β ὑπάρχειν, ὅτι δὲ β ἐνὶ τῷ γ, ἡ μὲν α β ὅλη ψυ-
 χῆς, ἡ δὲ β γ ἀληθής, καὶ ὅτι συμπέρασμα ἀληθές. ὁμοίως δὲ
 καὶ στερητικῆς οὐσης τῆς α β προτάσεως. ἐγχεῖται γὰρ τὸ α τῷ
 μὲν β ὅλῳ ὑπάρχειν, ὅτι δὲ γ ἐνὶ καὶ ὑπάρχειν, τὸ μὲντοι β πνὶ
 ὑπάρχειν τῷ γ, οἷον τὸ ζῶον, ἀνθρώπῳ μὲν παντὶ ὑπάρχει, λευ-
 κῷ δὲ ἐνὶ ὅ γ ἔπεται. ὅ γ ἀνθρώπος λευκῷ ἐνὶ ὑπάρχει. ὥστε
 εἰ μέσον τε θείῃ τῇ ἀνθρώπου ληφθεῖν τὸ α μηδενὶ τῷ β ὑ-
 πάρχειν, τὸ δὲ β ἐνὶ τῷ γ ὑπάρχει, ἀληθές ἔσται τὸ συμπέρα- 3
 σμα ψυχῆς οὐσης ὅλης τῆς α β προτάσεως. καὶ εἰ ἐπὶ τῇ
 ψυχῇ ἡ α β πρότασις τῆς β γ ἀληθούς οὐσης, ἔσται τὸ συμ-
 πέρασμα ἀληθές. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ α καὶ τῷ β καὶ τῷ γ
 πνὶ ὑπάρχειν, καὶ τὸ β τῷ γ πνὶ ὑπάρχειν. οἷον τὸ ζῶον πνὶ κα-
 λῷ καὶ ἐνὶ μεγάλῳ, καὶ τὸ καλὸν ἐνὶ μεγάλῳ ὑπάρχειν. εἰ ἔν
 ληφθεῖ τὸ α παντὶ ὅ β, καὶ ὅτι β ἐνὶ τῷ γ, ἡ μὲν α β πρότα-
 σις, ἐπὶ τῇ ψυχῇ ἔσται, ἡ δὲ β γ ὅροι ἀληθής, καὶ τὸ συμπέ-
 ρασμα ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὐσης τῆς α β προ- 4

τάσας. οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ἔσονται καὶ ὡσαύτως κείμενοι πρὸς
 τὴν ἀπόδειξιν, πάλιν εἰ ἢ μὲν α β ἀληθὴς, ἢ δὲ β γ ψευδὴς,
 ἀληθεύει τὸ συμπῶμα. οὐδὲν γὰρ κωλῆει τὸ α τῷ μὲν
 β ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ γ πνί, καὶ εἰ τῷ γ μηδενὶ ὑπάρχειν.
 οἷον ζῶον κύκλῳ μὲν παντὶ, μέλανι δὲ πνί. κύκλος δὲ οὐδενὶ μέ-
 λανι. ὥστ' εἰληφθεὶς παντὶ τῷ β τὸ α, καὶ εἰ τῷ γ πνί, ἀλη-
 θεύει τὸ συμπῶμα. ψευδὴς οὖν εἴ β γ. ὁμοίως δὲ καὶ
 1 στερητικῆς λαμβανομένης τῆς α β πρὸς τὰς. ἐγχερεῖ γὰρ τὸ
 α τῷ μὲν β μηδενὶ, ὃ δὲ γ πνί μὴ ὑπάρχειν, τὸ μὲν τρι β μηδενὶ
 τῷ γ. οἷον εἰ γένος, τῷ ὅλῳ ἄλλου γένους εἶδει, καὶ τῷ συμβεβη-
 κὸς τῷ εἶδει εἶδει. εἰ γὰρ ζῶον ἀριθμῷ μὲν οὐδενὶ ὑπάρχει,
 λελυκὸς δὲ ἡνί, καὶ ὁ ἀριθμὸς οὐδενὶ λελυκῷ. εἰ δὲ οὗτω μέσον τε
 θῇ ὁ ἀριθμὸς, καὶ ληφθῇ εἰ μὲν α μηδενὶ τῷ β, εἰ δὲ β πνί ὃ γ,
 τὸ α πνί τῷ γ οὐχ ὑπάρχει. ὅπῃ ἡ ἀληθείς. καὶ ἢ μὲν α β
 πρὸς τὰς, ἀληθὴς, ἢ δὲ β γ ψευδὴς, καὶ εἰ ἐπὶ τῇ ψευδῆς ἢ α
 2 β, ψευδὴς δὲ καὶ ἢ γ, ἔσται εἰ συμπῶμα ἀληθὴς. οὐδὲν γὰρ
 κωλῆει εἰ α τῷ β ἡνί καὶ τῷ γ πνί ὑπάρχειν ἐκ τῶν, τὸ δὲ β
 μηδενὶ τῷ γ, οἷον εἰ εἴη ἀντίον εἰ τῷ γ, ἀμφω δὲ συμβεβηκὸς
 ταῦτα αὐτῷ γένει. τὸ γὰρ ζῶον πνί λελυκῷ καὶ πνί μέλανι ὑ-
 πάρχει, λελυκὸν δὲ οὐδενὶ μέλανι ὑπάρχει. εἰ δὲ οὗτω ληφθῇ τὸ
 α παντὶ τῷ β, καὶ εἰ β πνί τῷ γ, ἀληθεύει τὸ συμπῶμα.
 καὶ στερητικῆς δὲ λαμβανομένης τῆς α β ὡσαύτως. οἱ γὰρ αὐ-
 3 » τοὶ ὅροι καὶ ὡσαύτως τε εἰσονται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν. καὶ ἀμ-
 φοτέρων δὲ ψευδῶν οὐσῶν, ἔσται τὸ συμπῶμα ἀληθὴς. ἐγ-
 4 » χερεῖ γὰρ εἰ α τῷ μὲν β μηδενὶ, τῷ δὲ γ ἡνί ὑπάρχειν. τὸ μὲν τρι
 β μηδενὶ τῷ γ, οἷον εἰ γένος τῷ ὅλῳ ἄλλου γένους εἶδει καὶ τῷ
 συμβεβηκὸς τῷ εἶδει εἶδει, ζῶον γὰρ ἀριθμῷ μὲν οὐδενὶ,
 λελυκῷ δὲ ἡνί ὑπάρχει. καὶ ὁ ἀριθμὸς οὐδενὶ λελυκῷ. εἰ δὲ οὗτω
 ληφθῇ εἰ α παντὶ τῷ β, καὶ τὸ β πνί τῷ γ, εἰ μὲν συμπῶμα
 ἀληθὴς. αἱ δὲ πρὸς τὰς ἀμφω ψευδεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ στερη-
 τικῆς οὐσῆς τῆς α β, οὐδὲν γὰρ κωλῆει εἰ α τῷ μὲν β ὅλῳ ὑπάρ-
 4 χειν, ὃ δὲ γ ἡνί μὴ ὑπάρχειν. μὴ δὲ τὸ β μηδενὶ τῷ γ, εἰ ζῶον

κύκλω μὲν παντί, μέλανι δὲ ὑνὶ οὐχ ὑπάρχει, κύκλος δὲ οὐ-
δενὶ μέλανι. ὥστ' εἰληφθῆναι ἅ μὲν δὲ β, ἃ δὲ β ὑνὶ δὲ γ, ἃ
α πνὶ δὲ γ οὐχ ὑπάρχει. ἃ μὲν δὲ συμπτῶσιν ἀληθεῖς. αἱ δὲ
περὶ τὰς ψευδέας. Σχῆμα δὲ τοῦτο.

Εἰ δὲ δὲ μέσω σχήματι πάντως ἐγχερεῖ δὲ ψευδῶν, ἀλη-
θεῖς συλλογισμοὶ καὶ ἀμφοτέρων τῶν περὶ τὰς ὁλῶν ψευ-
δῶν λαμβανόμενων, καὶ ἐπὶ τὴν ἐκείνων. καὶ τῆς μὲν, ἀ-
ληθοῦς, τῆς δὲ ψευδοῦς οὐσης ὅλης ὁποτέρᾳ οὐ ψευδοῦς
πιδμελὴς, καὶ εἰ ἀμφοτέρω ἐπὶ τὴν ψευδέας. καὶ εἰ μὲν ἀ-
πλῶς ἀληθεῖς, ἢ δὲ ἐπὶ τὴν ψευδέας. καὶ εἰ μὲν ὅλη ψευδέας,
ἢ δὲ ἐπὶ τὴν ἀληθεῖς. καὶ ὡς τῆς καὶ τῶν, καὶ ὡς τῆς ἐν μέ-
ρει συλλογισμῶν. εἰ γὰρ ἃ α δὲ μὲν β μὲν δὲ οὐχ ὑπάρχει, τῶ δὲ γ
παντί. οἷον ζῶον λίθω μὲν οὐδενί, ἀνθρώπῳ δὲ παντί. εἰάν οὐκ
τίως τε θῶσιν αἱ περὶ τὰς, καὶ ληφθῇ ἃ α τῶ μὲν β παντί,
τῶ δὲ γ μὲν δὲ, ἐκ ψευδῶν ὁλῶν τῶν περὶ τὰς, ἀληθεῖς ἔσται
ἃ συμπτῶσιν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τῶ μὲν β παντί, τῶ δὲ γ μὲν
δενὶ ὑπάρχει τὸ α. ὅ γὰρ αὐτὸς ἔσται συλλογισμὸς. πάλιν εἰ μὲν
μὲν ἐκείνων ψευδέας ὅλη, ἢ δὲ ἐκείνων ὅλη ἀληθεῖς. οὐδὲν γὰρ
κωλύει ἃ α, καὶ τῶ β καὶ τῶ γ παντί ὑπάρχειν, τὸ μὲν τοι β
μὲν δὲ τῶ γ. οἷον ἃ γένος τῆς μὲν ὑπὸ ἄλλῃ εἰδῇ. τὸ γὰρ
ζῶον, καὶ ἰππῶ παντί καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπος
ἰππος. εἰάν οὖν ληφθῇ τὸ ζῶον δὲ μὲν παντί, τῶ δὲ μὲν δὲ ὑ-
πάρχειν, ἢ μὲν ὅλη ψευδέας ἔσται, ἢ δὲ ὅλη ἀληθεῖς. καὶ ἃ συμ-
πτῶσιν ἀληθεῖς περὶ ὁποτέρᾳ οὐ τῶν τῶν τῶν. 3
καὶ εἰ μὲν ἐκείνων ἐπὶ τὴν ψευδέας, ἢ δὲ ἐκείνων ὅλη ἀληθεῖς. ἐγχε-
ρεῖ γὰρ ἃ α τῶ μὲν β ὑνὶ ὑπάρχειν, τῶ δὲ γ παντί. τὸ μὲν τοι β
μὲν δὲ τῶ γ. οἷον ζῶον λυκῶ μὲν ὑνὶ, κέρακι δὲ παντί, καὶ τὸ
λυκὸν οὐδενὶ κέρακι. εἰάν οὖν ληφθῇ ἃ α τῶ μὲν β μὲν δὲ, τῶ
δὲ γ ὅλῳ ὑπάρχειν, ἢ μὲν α β περὶ τὰς ἐπὶ τὴν ψευδέας, ἢ δὲ α
γ ὅλη ἀληθεῖς, καὶ ἃ συμπτῶσιν ἀληθεῖς. καὶ μετὰ τὴν περὶ
νου δὲ τῶν τῶν τῶν, ὡς αὐτῶν: δὲ γὰρ τῶν αὐτῶν ὁρῶν ἢ ἀπό-
δειξις. καὶ εἰ μὲν καὶ τῶν τῶν περὶ τὰς ἐπὶ τὴν ψευδέας, ἢ δὲ τῶν 4

ἡνὶ ὅλη ἀληθείᾳ. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ μὲν εἶναι ὑπάρ-
 χειν, ὃ δὲ γ' ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν. καὶ εἰ μὴδενὶ ὃ γ'. οἷον εἰζὼν
 λοκῶ μὲν πινί, πίνῃ δὲ οὐδεμίᾳ, καὶ εἰ λοκῶν οὐδεμίᾳ πίνῃ.
 ὥς τε εἰὰ ληφθῇ τὸ ὅλῳ ὃ εἰ ὑπάρχειν, ὃ δὲ γ' μὴδενί, ἢ μὲν α
 β, ἐπὶ τῇ ψευδείᾳ, ἢ δὲ α. γ, ὅλη ἀληθείᾳ, καὶ εἰ συμπύρασμα ἀ-
 ληθείᾳ. καὶ εἰ ἀμφοτέρω αἱ πρότασις ἐπὶ τῇ ψευδεῖ, ἔσται εἰ
 συμπύρασμα ἀληθείᾳ. ἐγχαρῆ γὰρ εἰ καὶ τῷ β καὶ τῷ γ ἡνὶ
 ὑπάρχειν, εἰ δὲ β μὴδενί τῷ γ. οἷον εἰζὼν καὶ λοκῶ ἡνὶ καὶ μέλανι
 πινί, εἰ δὲ λοκῶν εἰδενί μέλανι. εἰὰ ληφθῇ τὸ αὐτὸ μὲν εἶναι παντί,
 τῷ δὲ γ' μὴδενί, ἀμφοτέρω αἱ πρότασις ἐπὶ τῇ ψευδεῖ, τὸ δὲ
 συμπύρασμα ἀληθείᾳ. ὁμοίως δὲ καὶ μεταθεσίσης τῆς σόρη-
 ἡνὶς δὲ τῆς αὐτῆς ὅρων. φανερὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐν μέρει συλ-
 λογισμῶν. εἰδεν γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ μὲν εἶναι παντί, τῷ δὲ γ' πινί ὑ-
 πάρχειν, καὶ εἰ δὲ γ' πινί μὴ ὑπάρχειν. οἷον εἰζὼν παντὶ μὲν ἀνθρώ-
 πῳ, λοκῶ δὲ ἡνὶ. ἀνθρώπου δὲ ἡνὶ λοκῶ εἰ ὑπάρχει. εἰὰ ληφθῇ
 2 τεθῇ εἰ τῷ μὲν εἶναι μὴδενί ὑπάρχειν, ὃ δὲ γ' ἡνὶ ὑπάρχειν, ἢ μὲν
 καθόλου πρότασις ὅλη ψευδής, ἢ δὲ ἐν μέρει ἀληθής, καὶ τὸ
 συμπύρασμα ἀληθείᾳ. ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ φαστικῆς λαμβανο-
 μένης τῆς α. β. ἐγχαρῆ γὰρ εἰ τὸ αὐτὸ μὲν εἶναι μὴδενί, ὃ δὲ γ' ἡνὶ μὴ ὑ-
 πάρχειν, καὶ εἰ β τῷ γ' πινί μὴ ὑπάρχειν. οἷον εἰζὼν οὐδενὶ ἀψύ-
 χῳ, λοκῶ δὲ πινί οὐχ ὑπάρχει, καὶ εἰ ἀψύχον πινί λοκῶ εἰ ὑ-
 πάρχει. εἰὰ ληφθῇ τεθῇ εἰ τὸ αὐτὸ μὲν εἶναι παντί, τῷ δὲ γ' ἡνὶ μὴ ὑπάρ-
 χειν, ἢ μὲν α. β. πρότασις ἢ καθόλου ὅλη ψευδής, ἢ δὲ α. γ. ἀλη-
 3 θής, καὶ εἰ συμπύρασμα ἀληθείᾳ, καὶ τῆς μὲν καθόλου ἀλη-
 θούς τεθείσης, τῆς δὲ ἐν μέρει ψευδούς. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ α
 μήτε τῷ β, μήτε τῷ γ' μὴδενί εἶπεσθαι, τὸ μέντοι β πινί τῷ γ' μὴ
 ὑπάρχειν. οἷον εἰζὼν οὐδενὶ ἀριθμῶ οὐδὲ ἀψύχῳ. καὶ ὁ ἀριθ-
 μὸς ἡνὶ ἀψύχῳ οὐχ εἶπεσθαι. εἰὰ ληφθῇ τεθῇ τὸ αὐτὸ μὲν εἶναι μὴ-
 δενί, τῷ δὲ γ' πινί, τὸ μὲν συμπύρασμα ἔσται ἀληθείᾳ, καὶ ἢ κα-
 θόλου πρότασις ἀληθής, ἢ δὲ ἐν μέρει ψευδής, καὶ κατὰ φασ-
 4 τικῆς δὲ τῇ καθόλου τιθεμένης. ὡσαύτως. ἐγχαρῆ γὰρ εἰ καὶ
 τῷ β καὶ ὃ γ' ὅλῳ ὑπάρχειν, εἰ μέντοι β ἡνὶ τῷ γ' μὴ εἶπεσθαι.

οἷον ἔστιν ὅτι τῷ εἶδει καὶ τῇ διαφορᾷ. τὸ γὰρ ζῶον παντὶ ἀν-
θρώπῳ καὶ ὅλῳ πεζῷ ἔπεται. ἀνθρώπος δὲ ἔστι παντὶ πεζῷ. ὥστε
ἐὰν ληφθῇ ἔσται τῷ μὲν ὅλῳ ὑπάρχειν, ὥς δὲ γινὶ μὴ ὑπάρ-
χειν, ἢ μὲν καὶ τοῦ περὶ τὰς ἀληθείας, ἢ δὲ ἐν μέρει ψευδούς,
ἔστι συμπύρρασμα ἀληθείας. φανερὸν δὲ, ὅτι καὶ ἐξ ἀμφοτέρων
ψευδῶν ἀληθείας ἔσται τὸ συμπύρρασμα. εἴ πορ ἐνδέχεται τὸ α
καὶ τῷ ὅλῳ καὶ τῷ γ ὅλῳ ὑπάρχειν, ἔστι μὲν καὶ ἐν τῷ γ μὴ ἔπε-
σαι. ληφθέντος γὰρ τῆς α τῷ μὲν β μηδενί, τῷ δὲ γ ἐνὶ ὑπάρ- 1
χειν, αὐτὸ μὲν περὶ τὰς ἀμφοτέρων ψευδῶν. τὸ δὲ συμπύρρα-
σμα ἀληθείας. ὁμοίως δὲ καὶ κατηγορικῆς οὐσης τῆς καὶ τοῦ
περὶ τὰς αὐτῆς, τῆς δὲ ἐν μέρει στερητικῆς. ἐγχαρῆ γὰρ ἔσται τῷ μὲν
γ παντὶ, τῷ δὲ β μηδενί ἔπεται, καὶ τὸ β ἐν τῷ γ μὴ ὑπάρ-
χειν. οἷον ζῶον ἐπιστήμῃ μὲν οὐδεμίᾳ, ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ἔπε-
ται. ἢ δὲ ἐπιστήμῃ οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ. ἐὰν δὲ ληφθῇ τὸ μὲν α
τῷ ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ γ γινὶ μὴ ἔπεται, αὐτὸ μὲν περὶ τὰ- 2
σεις ψευδῶν, ἔστι δὲ συμπύρρασμα, ἀληθείας.

ΣΧΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ἔσται δὲ καὶ ἐν τῷ ἑκάστῳ σχήματι διὰ ψευδῶν, ἀληθείας, καὶ
ἀμφοτέρων ψευδῶν οὐσῶν ὅλων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐκείνου, καὶ
τῆς μὲν ἐκείνου ὅλης ἀληθείας οὐσης, τῆς δὲ ἐκείνου ψευδούς,
καὶ τῆς μὲν ἐπὶ τῇ ψευδούς, τῆς δὲ ὅλης ἀληθείας, καὶ ἀνὰ πα-
λιν, καὶ ὅσα καὶ ἄλλως ἐγχαρῆ μεταβάλλει τὰς περὶ τὰς αὐτῆς
οὐδὲν γὰρ κωλύει μήτε ἔσται μήτε τὸ β μηδενί ὥς γ ὑπάρχειν, τὸ 3
μὲν τοι α γινὶ τῷ β ὑπάρχειν, οἷον οὐτὶ ἀνθρώπος ἔστι πεζὸν οὐ-
δενὶ ἀψύχῳ ἔπεται. ἀνθρώπος μὲν γινὶ πεζῷ ὑπάρχει. ἐὰν
οὖν ληφθῇ ἔσται καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν, αὐτὸ μὲν περὶ τὰ-
σεις ὅλων ψευδῶν, τὸ δὲ συμπύρρασμα ἀληθείας. ὁμοίως δὲ
καὶ τῆς μὲν στερητικῆς, τῆς δὲ κατηγορικῆς οὐσης. ἐγχαρῆ γὰρ
τὸ μὲν β μηδενί τῷ γ ὑπάρχειν, ἔσται α, παντὶ, καὶ ἔσται γινὶ τῷ β
μὴ ὑπάρχειν. οἷον ἔσται μέλαν οὐδενὶ κύνει, ζῶον δὲ παντὶ, καὶ τὸ
ζῶον οὐ παντὶ μέλανι. ὥστε ἐὰν ληφθῇ ἔσται β παντὶ τῷ γ, τὸ
δὲ α μηδενί, ἔσται ἐν τῷ β οὐχ ὑπάρχει, καὶ ἔστι συμπύρρασμα ἀλη 4

- δὲς, αἱ δὲ περὶ τὰς ψευδέας, καὶ εἰ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ψευδέας,
 ἔσαι δὲ συμπράσσεια ἀληθείας. οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ δὲ αὐτὰ καὶ δὲ
 β πινὶ τῷ γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ α πινὶ τῷ β, οἷον, τὸ λυκὸν καὶ τὸ
 καλὸν πινὶ ζώῳ ὑπάρχει, καὶ δὲ λυκὸν πινὶ καλῷ. εἰ δὲ ἐν τῇ
 δὲ α καὶ δὲ β παντὶ ᾧ γ ὑπάρχειν, αἱ μὲν περὶ τὰς ἐπὶ τῇ ψευδέας,
 δὲς, τὸ δὲ συμπράσσεια ἀληθείας. καὶ σφρητικῆς δὲ τῆς α γ π-
 θεμύνης, ὁμοίως. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν α, πινὶ τῷ γ μὴ ὑ-
 1 **πάρχειν.** δὲ β, πινὶ ὑπάρχειν, καὶ τὸ α τῷ β μὴ παντὶ ὑπάρ-
 χειν. οἷον δὲ λυκὸν καὶ ζινὶ ζώῳ οὐχ ὑπάρχει. τὸ δὲ καλὸν π-
 νὶ ὑπάρχει, καὶ δὲ λυκὸν οὐ παντὶ καλῷ. ὥστ' εἰ ἀνληφθῇ τὸ
 μὲν α μηδενὶ ᾧ γ, τὸ δὲ β παντὶ, ἀμφότεραι μὲν αἱ περὶ τὰς
 ἐπὶ τῇ ψευδέας, τὸ δὲ συμπράσσεια ἀληθείας, ὡσαύτως δὲ καὶ
 τῆς μὲν ὅλης ψευδοῦς. τῆς δὲ ὅλης ἀληθείας λαμβανομένης,
 ἐγχερεῖ γὰρ καὶ δὲ α καὶ τὸ β παντὶ ᾧ γ ἐπέσται. τὸ μὲν τοι α
 πινὶ τῷ β μὴ ὑπάρχειν. οἷς ζῶον καὶ λυκὸν παντὶ κύνῳ ἐπέ-
 2 **σται,** δὲ μὲν τοι ζῶον δὲ παντὶ ὑπάρχει λυκῷ. περὶ τῶν δὲ ὅρων
 τριούτων, εἰ ἀνληφθῇ δὲ μὲν β ὅλῳ τῷ γ ὑπάρχειν, δὲ δὲ α ὅλῳ
 μὴ ὑπάρχειν, ἢ μὲν β γέται ἀληθείας ὅλη, ἢ δὲ α γ ὅλη ψευδέας.
 καὶ τὸ συμπράσσεια ἀληθείας. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ δὲ μὲν β γ ψευ-
 δος, δὲ δὲ α γ ἀληθείας. οἱ γὰρ αἱ τοὶ ὅροι περὶ τῶν ἀπόδεικ-
 μέλων, κύνος, ἀλυσχόν. ἀλλὰ καὶ εἰ ἀμφότεραι λαμβανόμεναι
 καὶ σφαιρικαί, οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν β παντὶ ᾧ γ ἐπέσται,
 δὲ δὲ α ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ α πινὶ τῷ β ὑπάρχειν. οἷς, κύνῳ
 3 **μὲν παντὶ ζῶον.** μέλων δὲ οὐδενὶ κύνῳ, καὶ τὸ μέλων ὑπάρχει
 πινὶ ζώῳ. ὥστ' εἰ ἀνληφθῇ δὲ α καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν, ἢ
 μὲν β γ ὅλη ἀληθείας, ἢ δὲ α γ ὅλη ψευδέας, καὶ τὸ συμπρά-
 σσεια ἀληθείας. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς α γ ληφθείσης ἀληθείας. οἷς
 γὰρ τῆς α γ τῶν ὅρων ἢ ἀπόδεικται. πάλιν τῆς μὲν, ὅλης ἀληθείας
 οὐσης, τῆς δὲ ἐπὶ τῇ ψευδοῦς, ἐγχερεῖ γὰρ δὲ μὲν β παντὶ τῷ γ
 ὑπάρχειν, δὲ δὲ α ζινὶ τῷ γ, καὶ τὸ α, πινὶ τῷ β. οἷον δὲ πῶ μὲν
 παντὶ ἀνθρώπῳ, καλὸν δὲ οὐ παντὶ, καὶ δὲ καλὸν πινὶ δὲ ποδι
 4 **ὑπάρχει.** εἰ ἀνληφθῇ καὶ δὲ α καὶ δὲ β ὅλῳ τῷ γ ὑπάρχειν.

ἢ μὲν β γ, ἀληθείς ὅλη, ἢ δὲ α γ, ἐπὶ πλειονότητος, δὲ συμπό-
 ρισμα ἀληθείς. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς μὲν α γ ἀληθείς οὐσης, τῆς
 δὲ β γ ψευδούς ἐπὶ πλειονότητος. μετατεθέντων γὰρ τῶν
 αὐτῶν ὅρων ἔσται ἡ ἀπόδειξις, καὶ τῆς μὲν, σόρητικῆς, τῆς δὲ,
 κατὰ φύσιν οὐσης. ἐπεὶ γὰρ ἐγχορεῖται μὲν β ὅλῳ ὅ γ ὑπάρ-
 χειν, δὲ α πνί, ὅταν οὕτως ἔχουσιν, οὐ παντὶ τῷ β τὸ α.
 ἐὰν δὲ ληφθῇ δὲ μὲν β ὅλῳ τῷ γ ὑπάρχειν, δὲ α μηδενί, ἢ μὲν
 σόρητικῇ ἐπὶ πλειονότητος, ἢ δὲ τῶν ὅλων ἀληθείς, καὶ δὲ συμπε-
 ρασμα ἔσται ἀληθείς. πάλιν ἐπεὶ δὲ ληφθῇ, ὅτι τῷ μὲν α μηδενί
 ὑπάρχοντος τῷ γ, τῷ δὲ β πνί, ἐγχορεῖται α τῷ β πνί μὴ ὑπάρ-
 χειν. φανερὸν οὖν, ὅτι καὶ τῆς μὲν α γ ὅλης ἀληθείς οὐσης,
 τῆς δὲ β γ ἐπὶ πλειονότητος, ἐγχορεῖται συμπόρισμα εἶναι ἀλη-
 θές. ἐὰν γὰρ ληφθῇ δὲ μὲν α μηδενί τῷ γ, δὲ β παντὶ, ἢ μὲν α
 γ ὅλη ἀληθείς, ἢ δὲ β γ ἐπὶ πλειονότητος. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι τῶν
 ἐν μέρεσι συλλογισμῶν, ὅτι πάντως ἔσται δὲ ψευδῶν ἀληθείς.
 οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ληπτέοι, οἱ καὶ ὅταν κατὰ λόγον εἰσὶν αἰπευτά
 σεις, οἱ μὲν, ἐν τοῖς κατηγορικαῖς κατηγορικαῖς, οἱ δὲ, ἐν τοῖς σόρη-
 τικαῖς σόρητικαῖς. οὐδὲν γὰρ διαφέρει μηδενί ὑπάρχοντος κατὰ
 λόγον λαβεῖν ὑπάρχειν, καὶ εἰ πνί ὑπάρχει λαβεῖν κατὰ λόγον
 πρὸς τὸν τῶν ὅρων ἐκδοσιν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σόρητικῶν.
 φανερὸν δὲ, ὅταν μὲν ἢ δὲ συμπόρισμα ψευδὸς, ἀνάγκη ὅτι ὅν
 ὁ λόγος, ψευδὴ εἶναι, ἢ πάντα ἢ εἰς. ὅταν δὲ ἀληθείς, ἐκ ἀνάγκης
 καὶ ἀληθὴ εἶναι, οὐτέ τι οὐτέ ἅπαντα, ἀλλ' ἐστὶ μηδενὸς ὄντος ἀλη-
 θούς, τῶν ἐν τῷ συλλογισμῷ δὲ συμπόρισμα, ὁμοίως εἶναι ἀλη-
 θές, οὐ μὴν ὅτι ἀνάγκης. αἴτιον δὲ, ὅτι ὅταν δύο ἔχῃ ὅπως πρὸς
 ἀλλήλα, ὥς τε θά τῶν ὄντων, ὅτι ἀνάγκης θά τῶν ὄντων εἶναι, τῶν
 μὴ ὄντων μὲν, οὐ δὲ θά τῶν ὄντων, ὄντος δὲ, οὐκ ἀνάγκη εἶναι θά
 τῶν ὄντων. τῶν δὲ αὐτῶν ὄντων καὶ μὴ ὄντων, ἀδύνατον ὅτι ἀνάγκης
 εἶναι αὐτῶν. λέγει δὲ οἷον τῶν ὄντων λαλῶν, δὲ εἶναι ὅτι ἀνάγκης, καὶ
 μὴ ὄντων λαλῶν τῶν α, δὲ εἶναι ὅτι ἀνάγκης. ὅταν γὰρ τοιοῦτον ὄν-
 τος λαλῶν οἷον τῶν α, ἀνάγκη τοιοῦτον εἶναι μέγα, δὲ. τῶν δὲ ὄν-
 τος μεγάλων, δὲ γ μὴ εἶναι λαλῶν, ἀνάγκη εἶναι α λαλῶν, τὸ γ

μη εἶναι λελυκέν. καὶ ὅταν δυοῖν ὄντων, διατόρου ὄντος, ἀνάγκη
 διατόρον εἶναι. ὅντων μὴ ὄντος, ἀνάγκη δὲ αὐτὸ μὴ εἶναι. τὸ δὲ β
 μὴ ὄντος μεγάλου, τὸ αὐτὸ οἶόν τε λελυκέν εἶναι. τὸ δὲ α μὴ
 ὄντος λελυκέν, εἰ ἀνάγκη δὲ β μέγα εἶναι, συμβαίνει ὅτι ἀνάγκη
 τὸ β μὴ ὄντος μεγάλου, αὐτὸ δὲ β μέγα εἶναι. ὅτι δὲ ἀδύνα-
 τόν. εἰ γὰρ δὲ β μὴ εἴσι μέγα, δὲ α οὐκ εἴσαι λελυκέν ὅτι ἀνάγκη. εἰ
 ἔν μὴ ὄντος τὸ α λελυκέν δὲ β εἴσαι μέγα, συμβαίνει εἰ δὲ β μὴ εἴσι
 1 μέγα, εἶναι μέγα, ὡς δὲ β εἴσαι.

Περὶ τῆς κύκλω διείξεως.

Τὸ δὲ κύκλω καὶ ὅτι ἀλλήλων διεικνύσθαι ὅτι, δὲ β δὲ τὸ συμπε-
 ράσματός, καὶ τὸ ἀνάπαλιν τῇ κατηρεῖα, πῶς ἐτόραν λαβόν
 τα πέτασιν, συμπράττειν δὲ πῶς λειπῶν, πῶς ἐλάμβανεν αὐ-
 ἐτόρω συλλογισμῶ. οἱ εἰ εἴδει διείξαι, ὅτι δὲ α γὰρ παντὶ ὑπάρ-
 χει, εἰ διείξε δὲ δὲ β. πάλιν εἰ διεικνύοι, ὅτι δὲ α γὰρ ὑπάρχει,
 λαβὼν δὲ μὲν α τῷ γ ὑπάρχειν, δὲ γ τῷ β, καὶ δὲ α τῷ β, πέ-
 2 τῶρον δὲ ἀνάπαλιν ἐλάμβανεν δὲ τῷ γ ὑπάρχειν. ἢ εἰ ὅτι δὲ
 τῷ γ δέοι διείξαι ὑπάρχειν, εἰ λάβη δὲ α καὶ τῷ γ, ὁ μὲν συμ-
 πέρασμα, δὲ β καὶ τῷ γ αὐτὸ ὑπάρχειν. πέτῶρον δὲ ἐλήφθη
 ἀνάπαλιν δὲ α καὶ τῷ β. ἄλλως δὲ οὐκ εἴσιν ὅτι ἀλλήλων διεί-
 ξαι. εἴτε γὰρ ἄλλο μέσον λήψεται, οὐ κύκλω. οὐδὲν γὰρ λαμ-
 βάνεται τῷ αὐτῷ. εἴτε ὅντων τι, ἀνάγκη διατόρον μόνον. εἰ
 γὰρ ἄμφω, δὲ αὐτὸ εἴσαι συμπέρασμα. διὰ δὲ ἐτόρον. αὐτὸ μὲν ἔν
 τοῖς μὴ ἀντιστρέφουσιν, ὅτι ἀναποδείκνυ τῆς ἐτόρας περὶ τὰ
 3 αὖτως γίνεσθαι ὁ συλλογισμός. οὐ γὰρ εἴσιν ἀπὸ διείξεως δὲ β ὅντων
 τῷ ὄρων, ὅτι τῷ μέσῳ δὲ εἴτον ὑπάρχει, ἢ τῷ πρώτῳ δὲ μέ-
 σον. αὐτὸ δὲ τοῖς ἀντιστρέφουσιν εἴσαι πάντῃ διεικνύει δι' ἀλλή-
 λων. οἷον εἰ δὲ α καὶ τὸ β καὶ γ ἀντιστρέφουσιν ἀλλήλοις. δι-
 δείκτω γὰρ α γ δὲ β μέσου τῷ β. καὶ πάλιν τὸ α β διὰ τε τῷ
 συμπέρασματός, καὶ τῆς β γ περὶ τὰ αὖτως ἀντιστραφείσης. ὡ-
 σιῶτως δὲ καὶ δὲ β γ, διὰ τε τῷ συμπέρασματός, καὶ τῆς α β
 περὶ τὰ αὖτως ἀντιστραφείσης. διὰ δὲ τὴν τε γ β καὶ πῶς α
 4 πέτασιν ἀπὸ διείξεως. τῷ αὖτως γὰρ ἀναποδείκνυ τῆς ἐχρήμεθα

καὶ τὸ μὲν γ
 καὶ τὸ β

καὶ τὸ β

μόναισ. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ β παντὶ ᾧ γ ὑπάρχειν, καὶ εἴ γ παν
 τὶ ᾧ α, συλλογισμός. ἔσται τὸ β πρὸς εἰς ἀπάλιν ἐὰν ληφθῇ τὸ
 μὲν γ παντὶ ᾧ α, τὸ δὲ α παντὶ τῷ β, ἀνάγκη εἴ γ παντὶ τῷ β ὑ-
 πάρχειν. ἐν ἀμφοτέροις δὴ τούτοις τοῖς συλλογισμοῖς ἡ γ α
 πρὸς ταῖς ἀναπόδεικτος εἰληπταί. αἱ γάρ ἐτέραι διειργμέ-
 ναι ἦσαν. ὥστε ἀντὶ τούτων ἀρδεύωμεν, ἀπασαί ἐσονται διει-
 γμεναὶ δι' ἀλλήλων. ἐὰν ἔν ληφθῇ τὸ γ παντὶ τῷ β, καὶ τὸ β
 παντὶ τῷ α ὑπάρχειν, ἀμφοτέραι τε αἱ πρὸς ταῖς ἀρδεύει-
 » γμεναὶ λαμβάνονται, καὶ εἴ γ ᾧ α ἀνάγκη ὑπάρχειν φανερὸν
 » ἔν, ὅτι ἐν μόνις τοῖς ἀντιστρέφουσι, κινῶ καὶ δι' ἀλλήλων
 » δέχεται γίνεσθαι τοῖς ἀρδείξαις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥς περ πρὸ
 τούτων εἴπομεν. συμβαίνει δὲ ἐν τούτοις αὖ τῷ τῷ δεικνυμένῳ
 χρῆσθαι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν. τὸ μὲν γάρ γ καὶ τὸ β, καὶ τὸ
 β καὶ τὸ α δεικνύται, ληφθέντος τῷ γ καὶ τῷ α λέγεσθαι,
 τὸ δὲ γ καὶ τὸ α. διὰ τούτων δεικνύται τῷ πρὸς ταῖς ἀρδεύειν,
 τῷ συμπόρῳ αἰτιᾷ χρώμεθα πρὸς τὴν ἀπόδειξιν. Ἐπὶ δὲ
 τῷ σόρητικῶν συλλογισμῶν ὡς διεικνύται δι' ἀλλήλων. ἔστω
 εἰ μὲν β παντὶ ᾧ γ ὑπάρχειν, εἴ δὲ α μὲν τῷ β, συμπόρῳ αἰτιᾷ,
 ὅτι εἰ οὐδενὶ τῷ γ. εἰ δὲ πάλιν αἰτιᾷ συμπόρῳ αἰτιᾷ, ὅτι τὸ α
 οὐδενὶ τῷ β, ὅτι πάλιν εἰ λαβόν, ἔσται εἰ μὲν α μὲν τῷ γ, τὸ δὲ
 γ παντὶ τῷ β. οὕτω γάρ ἀνάπαλιν ἡ πρὸς ταῖς ἀρδεύειν. εἰ δὲ ὅτι εἰ β τῷ
 γ αἰτιᾷ συμπόρῳ αἰτιᾷ, οὐκ ἐπὶ ὁμοίως ἀντιστρέφειν τὴν α β,
 ἡ γάρ αὖ τῷ πρὸς ταῖς ἀρδεύειν εἰ μὲν τῷ α, καὶ εἰ μὲν τῷ β ὑπάρ-
 χειν. ἀλλὰ ληπτέον ὅτι τὸ α μὲν τῷ β ὑπάρχει, τὸ β παντὶ ὑπάρ-
 χειν. ἔστω εἰ μὲν τῷ γ ὑπάρχειν, ὅτι τῷ β συμπόρῳ αἰτιᾷ,
 ὡς δὲ τὸ α μὲν τῷ β εἰληφθέν παντὶ ὑπάρχειν. ἀνάγκη ἔν τῷ
 β παντὶ ᾧ γ ὑπάρχειν. ὥστε τῶν ὄντων, ἡ καὶ τὸν συμπόρῳ αἰτιᾷ
 » γίγνεσθαι, καὶ ᾧ κινῶ ἀρδεύειν τῷ τῷ εἶναι τὸν συμπόρῳ αἰτιᾷ
 » λαμβάνονται, καὶ ἀνάπαλιν τὴν ἐτέραν πρὸς ταῖς ἀρδεύειν τὴν λει-
 » πὴν συλλογίσασθαι. ἀλλὰ δὲ τὸ ἐν μέρει συλλογισμῶν, τὴν μὲν
 καὶ τὸν πρὸς ταῖς ἀρδεύειν οὐκ ἐστὶν ἀρδεύειν διὰ τῷ ἐτέρων, τὴν ἡ
 καὶ τὸν μέρους ὅτιν. ὅτι μὲν ἔν οὐκ ἐστὶν ἀρδεύειν τὴν καὶ τὸν, 4

- φανερὸν. ὅ μὲν γὰρ καὶ τόλου δείκνυται, δὲ τὸ καὶ τόλου, τὸ
δὲ συμπράσσει, οὐκ ἐστὶ καὶ τόλου. Δεῖ δὲ ἐκ τῆς συμπράσσει
ὅς ἀείξει καὶ ἐκ τῆς ἐτόρας προτάσεως. ἔτι ὅλως οὐδὲ γί-
νεται συλλογισμὸς ἀντιστροφείσης τῆς προτάσεως. ἐν μέρει
γὰρ ἀμφοτέρωθεν γίνονται αἱ προτάσεις. πῶς δὲ ἐπὶ μέρους ὅτι.
δελεῖται γὰρ ὅτι καὶ πινὸς τῆς γ δὲ τῆς β, ἐὰν ἐν ληφθῇ ὅτι β
παντὶ τῶ α, καὶ τὸ συμπράσσει μὲν, ὅτι ἐν τῶ γ ὑπάρχει,
1 γίνεται γὰρ ὅτι αὐτὸ καὶ τὸ α μέσον, εἰ δὲ σφρηκτικὸς ὁ συλλο-
γισμὸς, πῶς μὲν καὶ τόλου πρότασιν οὐκ ἐστὶ δελεῖται. διὸ καὶ
πρότερον ἐλέγχει, πῶς δὲ ἐν μέρει, ἐὰν μὲν ὁμοίως ἀντιστρα-
φῇ τὸ α β, ὡς πρό, καὶ ἐπὶ τῆς καὶ τόλου, οὐκ ἐστὶ. δὲ προσλη-
φθεὶς δὲ ὅτι, οἷον ὅτι τὸ α ἐν μὲν ὑπάρχει, τὸ β πινὸς ὑπάρχει.
ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐ γίνεται συλλογισμὸς, δὲ τὸ ἀκρὰ π
κινῶ εἶναι πῶς ἐν μέρει πρότασιν. Ἐν δὲ τῶ δευτέρῳ χῆμα-
τι, ὅ μὲν καὶ φαίνεται οὐκ ἐστὶ δελεῖται δὲ τῶ τῶ τῶ. τὸ
2 δὲ σφρηκτικὸν ὅτι. ὅ μὲν γὰρ καὶ τῶ τῶ οὐ δείκνυται, δὲ τὸ μὲν
ἀμφοτέρωθεν εἶναι τῶς προτάσεις καὶ φαίνεται. ὅ γὰρ συμ-
» ρασσει σφρηκτικὸν ὅτι, ὅτι καὶ τῶ τῶ, ὅτι ἀμφοτέρωθεν ἐδείκνυ
» τὸ καὶ φαίνεται. τὸ δὲ σφρηκτικὸν, ὡς δὲ δείκνυται. ὑπάρχει τῶ
ὅτι παντὶ τῶ β, τῶ δὲ γ μὲν συμπράσσει, ὅτι τῶ γ οὐδὲν.
ἐὰν ἐν ληφθῇ τὸ β παντὶ ὅτι ὑπάρχει, τῶ δὲ γ μὲν, ἀνάγ
κει τὸ α μὲν τῶ γ ὑπάρχει. γίνεται γὰρ ὅτι αὐτὸ, μέσον τὸ
β. εἰ δὲ ὅτι σφρηκτικὸν ληφθῇ, πρότερον δὲ καὶ τῶ τῶ, τὸ α
3 ἔσται χῆμα, τὸ μὲν γ παντὶ τῶ α, ὅτι οὐδὲν τῶ γ. ὡς τὸ δὲ
νὶ τῶ α ὅτι, οὐδὲν τῶ β ὅτι, μέσον τὸ γ. δὲ μὲν ἐν τῶ συμ-
πράσσει, καὶ τῆς προτάσεως τῆς μίας, οὐ γίνεται συλλο-
γισμὸς. προσληφθείσης δὲ ἐτόρας, ἔσται. ἢν δὲ μὲν καὶ τόλου
ὁ συλλογισμὸς ἢ, ἢ μὲν, ἐν ὅλῳ πρότασιν οὐ δείκνυται δὲ
πῶς αὐτῶν αἰτίαν, ἢν πρό ἐπεμν καὶ πρότερον, ἢ δὲ ἐν μέρει,
δείκνυται, ὅταν ἢ καὶ τόλου τὸ καὶ τῶ τῶ. ὑπάρχει γὰρ ὅτι
μὲν α παντὶ τῶ β, τῶ δὲ γ μὲν παντὶ, συμπράσσει, τὸ β γ,
4 ἐὰν ἐν ληφθῇ ὅτι β παντὶ τῶ α, τῶ γ μὲν παντὶ, συμπράσσει

εἰ δὲ ἐνὶ τῷ γ οὐχ ὑπάρξει μέσον, τὸ β. εἰ δὲ ἐνὶ τῷ καθόλου
 σοφιστικῇ, οὐ διακρίνεται ἡ γ περὶ τὰς, ἀντιστραφέντος τῆ
 αβ. συμβαίνει γὰρ ἡ ἀμφοτέρωσ' ἢ τῷ ἐτέρῳ περὶ τὰς γί-
 νεσθαι ἀρχαίῳ. ὥστ' οὐκ ἔστι συλλογισμός. ἀλλ' ὁμοίως
 διακρίνεται ὡς καὶ ἐπὶ τῆς καθόλου, ἐὰν ληφθῇ ὅτι β ἐνὶ μὴ
 ὑπάρχει, εἰ πνὶ ὑπάρχει.

Εἰ δὲ τῆς γ χάμας, ὅταν μὲν ἀμφοτέρωσ' αἱ περὶ τὰς
 καθόλου ληφθῶσιν, οὐκ ἐνδέχεται διαφέρειν δι' ἀλλήλων. εἰ μὲν
 γὰρ καθόλου διακρίνεται διὰ τῆς καθόλου, εἰ δὲ ἐν τῷ συμ-
 πόρασμῳ, αἰ καὶ τὸ μέρος. ὥστε φανερὸν, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται
 ὅλως διαφέρειν διὰ τοῦ τῆς χάμας τῷ καθόλου περὶ τὰ-
 σιν. ἐὰν δὲ ἡ μὲν ἢ καθόλου, ἢ δὲ ἐν μέρει, πρὶν μὲν ἔσται, ποτὶ
 δὲ οὐκ ἔστι συλλογισμός. ὅταν μὲν οὖν ἀμφοτέρωσ' κατηγο-
 ρικαὶ ληφθῶσι, καὶ τὸ καθόλου γλίσσεται πρὸς τὸ ἐλάττω
 ἄκρῳ, ἔσται. ὅταν δὲ πρὸς διαπόρῳ, οὐκ ἔσται. ὑπάρχει τῷ γ
 τὸ α παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ β πνὶ, συμπόρασμα τὸ αβ. ἐὰν οὖν
 ληφθῇ τὸ γ παντὶ τῷ α ὑπάρχειν ἀντιστραφείσης τῆς καθό-
 λου. καὶ εἰ τῷ β ὁ μὲν συμπόρασμα. εἰ μὲν γ δὲ διακρίνεται ἐνὶ
 τῷ β ὑπάρχειν, εἰ δὲ β πνὶ τῷ γ οὐκ ἐνδέχεται. καί τι ἀνάγκη,
 » εἰ εἰς γ ἐνὶ τῷ β, καὶ τὸ β ἐνὶ τῷ γ ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐ ταυτόν ἐστι
 » τὸδε τῷδε ὑπάρχειν, καὶ τὸδε τῷδε. ἀλλὰ προσληπτέον ὅτι εἰ
 τὸδε, ἐνὶ τῷδε, καὶ διάφορον τινὶ τῷδε. τοῦτο δὲ ληφθέντος,
 οὐκέτι γίνεσθαι ἐκ τῆς συμποράσεως, καὶ τῆς ἐτέρωσ' περὶ τὰ-
 αὺς συλλογισμός. εἰ δὲ εἰ μὲν β παντὶ τῷ γ, εἰ δὲ α ἐνὶ τῷ γ. 3
 ἔσται διαφέρειν τὸ α γ, ὅταν ληφθῇ εἰ μὲν γ παντὶ τῷ β ὑπάρχειν,
 εἰ δὲ α, ἐνὶ. εἰ γὰρ εἰς γ παντὶ τῷ β ὑπάρχει, εἰ δὲ α πνὶ τῷ β, ἀ-
 νάγκη τὸ α ἐνὶ τῷ γ ὑπάρχειν, μέσον εἰς β, καὶ ὅταν ἡ μὲν κα-
 τηγορικῇ, ἢ δὲ σοφιστικῇ. καθόλου δὲ ἢ κατηγορικῇ, διακρίνεται
 ἡ ἐτέρωσ'. ὑπάρχει τῷ γ εἰς β παντὶ τῷ γ, εἰ δὲ α πνὶ μὴ ὑ-
 παρχέτω. συμπόρασμα, ὅτι τὸ α ἐνὶ τῷ β οὐχ ὑπάρχει. ἐὰν
 οὖν προσληφθῇ εἰς γ παντὶ τῷ β ὑπάρχειν, ἢν δὲ καὶ τὸ α οὐ
 παντὶ τῷ β, ἀνάγκη εἰς πνὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχειν, μέσον εἰς β. ὅταν 4
 δὲ ἢ σοφιστικῇ καθόλου γλίσσεται, οὐ διακρίνεται ἡ ἐτέρωσ', εἰ μὴ

ὡς περὶ τῆς πρὸς τὸν ἐλπίσθαι. εἰς ἀνελπισθῆναι ὡς ὅτι πνὶ
μὴ ὑπάρχει, θά τὸν πνὶ ὑπάρχειν. οὐ εἰς μετὰ ἀμνησιν ὑπάρ
χει τῷ γ, εἰς δὲ β πνὶ, συμπόρασμα ὅτι πνὶ τῷ εἰς α οὐχ ὑπάρ
χει. εἰς ἀνελπισθῆναι ὡς α πνὶ μὴ ὑπάρχει, τὸ γ πνὶ ὑπάρ
χειν, ἀνάγκη εἰς γ πνὶ τῷ εἰς ὑπάρχειν. ἄλλως δὲ οὐκ ἐστὶν ἀντιστρέ
φοντα τὴν κατὰ τὸν πρὸς τὰς, δείξαι τὴν ἐπὶ τῶν. οὐδαμῶς
» γρ' ἔσαι συλλογισμός. φανερὸν ὅτι, ὅτι εἰς μετὰ τῶν ἀχίματι ἢ
1 δι' ἀλλήλων δείξαις διὰ τε τῶν καὶ τῇ γ γίνεσθαι ἀχίματις. κα
» πηροεινὸν μὲν γρ' ὄντος τῶν συμπόρασμα, δὲ τ' α, σφηνικῶ
δὲ δὲ τ' ἔχον. λαμβάνεσθαι γρ', ὡς ὅτι ἀμνησιν, θά τὸν
παντὶ ὑπάρχειν. εἰ δὲ ὡς μέσῳ, κατὰ τὸν μὲν ὄντος τῶν συλλογ
σμός, δι' αὐτῶν τε καὶ δὲ τ' ἀχίματις, καὶ δὲ τῇ ἔχον. ὅταν
δὲ εἰς μέρε, δι' αὐτῶν τε καὶ δὲ τ' ἔχον. εἰ δὲ τῷ γ, δι' αὐτῶ
πάντες. φανερὸν δὲ, καὶ ὅτι εἰς μέσῳ καὶ εἰς τῷ γ, οἱ μὴ δι' αὐτῶ
γινόμενοι συλλογισμοί, ἢ εἰς εἰς κατὰ τὴν κινηλῶ δείξαι, ἢ ἄτε
2 λῆς. Περὶ τῆς εἰς συλλογισμοῖς ἀντιστροφῆς.

Τὸ δὲ ἀντιστρέφον ὅτι, εἰς μετὰ τὴν εἰς συμπόρασμα, πρὶν
τὸν συλλογισμόν. ὅτι ἢ εἰς ἀκρον ὡς μέσῳ οὐχ ὑπάρχει, ἢ ὅτι
τῷ τε ληθῆναι. ἀνάγκη γρ' τ' συμπόρασμα ἀντιστραφεῖς *ἢ ὅτι*
καὶ τ' ἐπὶ τῶν περὶ τῶν μετὰ τῶν, ἀναιρέσει τὴν λοιπὴν. εἰ *ἢ ὅτι*
γρ' ἔσαι, καὶ εἰς συμπόρασμα ἔσαι. διαφύκει δὲ εἰς ἀντικειμένως
ἢ εἰς ἀντίως ἀντιστρέφειν εἰς συμπόρασμα. εἰ γρ' ὁ αὐτὸς γίνεσθαι
3 συλλογισμός, ἐκ τῶν ἀντιστρέφοντος. δὴλον δὲ ὅτι ἔσαι, *ἢ ὅτι*
δὲ τ' ἐπὶ μένων. λέγω δὲ ἀντικείμενον εἰς, παντὶ τῷ εἰς παντὶ καὶ
τὸ, ἢ τῷ οὐδενί, εἰς ἀντίως δὲ, τὸ παντὶ τῷ οὐδενί, καὶ τ'
ἢ τῷ, τῷ οὐδενί ὑπάρχειν. ἔσω γρ' δι' ἀντικείμενον εἰς κατὰ τῶ γ,
δὲ μέσῳ τῶ β. εἰ δὲ εἰς ἀμνησιν ληθῆναι τῷ γ ὑπάρχειν, τῷ
δὲ εἰς παντὶ, οὐδενί τῷ γ ὑπάρχει τὸ β. καὶ εἰς εἰς ἀμνησιν ὡ
γ, εἰς δὲ β παντὶ τῷ γ, εἰς α οὐ παντὶ τῷ ε, καὶ οὐχ ὅλως εἰς α.
οὐ γρ' εἰδείκνυται τὸ κατὰ τὸν δὲ τῇ εἰς τοῦ ἀχίματις. ὅλως
ἢ τὴν πρὸς τῶν μέσῳ ἀκρῶ περὶ τὰς οὐκ ἐστὶν ἀντιστρέφοντα,
4 κατὰ τὸν δι' ἀντιστροφῆς. αἰ γρ' ἀναιρέσει δὲ τῶν εἰς τοῦ ἀ
χίματις. ἀνάγκη γρ' πρὸς τὸ ἔχον ἀκρον, ἀμφοτέρω λα

εἶναι τὰς προτάσεις, καὶ εἰς ὁρισμὸν ὁ συλλογισμὸς, ὡς αὐτὸς.
 διελείχθω γὰρ ἄ μὴδενὶ τῷ γ ὑπάρχειν δὲ τῷ β. οὐκ ὡν εἰς
 ληφθῇ τὸ α τῷ γ παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ β μὴδενὶ, οὐδενὶ τῷ
 γ τὸ β ὑπάρξει, καὶ εἰ τὸ α καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ, τὸ α τινὶ τῷ
 β, ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχειν. εἰ δὲ ἀντικειμένως ἀντιστραφῇ τὸ
 συμπόρασμα, καὶ οἱ ἄλλοι συλλογισμοὶ ἀντικείμενοι καὶ οὐ
 κατὰ λόγον ἔσονται. γίνεσθαι γὰρ ἢ ἐπὶ τὰς προτάσεις ὡς μέρεϊ. ὥστε
 καὶ τὸ συμπόρασμα ἔσται κατὰ μέρος. ἔστω γὰρ κατηγορικὸς, 1
 συλλογισμὸς, καὶ ἀντιστραφῇ τῷ ἑτέρῳ, οὐκ ὡν εἰς ἄ μὴ παν
 τὶ τῷ γ, τῷ δὲ β παντὶ, τὸ β οὐ παντὶ τῷ γ, καὶ εἰ τὸ μὲν α οὐ
 παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ β παντὶ, τὸ α οὐ παντὶ τῷ β, ὁμοίως δὲ καὶ
 εἰς ὁρισμὸν εἶναι ὁ συλλογισμὸς. εἰ γὰρ τὸ α ἱνὶ τῷ γ ὑπάρ
 χει, τῷ δὲ β μὴδενὶ, τὸ β τινὶ τῷ γ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐχ ἄ
 πλως οὐδενὶ, καὶ εἰ τὸ μὲν α τῷ γ ἱνὶ, ἄ δὲ β παντὶ, ὥς πορ
 ἐν ἀρχῇ ἢ ἐλήφθη, τὸ α τῷ β πνὶ ὑπάρξει. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐν
 μέρεϊ συλλογισμῶν, ὅταν μὲν ἀντικειμένως ἀντιστραφῇ τὸ 2
 συμπόρασμα, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι αἱ προτάσεις. ὅταν ὃ
 ἐναντίως, οὐδὲ τὸ δὲ α. ἄ γὰρ ἐπὶ συμβαίνει κατὰ πορ ἐν τῇ κα
 τὰ λόγον ἀναιρεῖν, ἐλλείποντος τῆς συμπόρασματος κατὰ τὴν
 ἀντιστροφὴν, ἀλλ' οὐδ' ὅλως ἀναιρεῖν. διελείχθω γὰρ τὸ α κα
 τὰ πνὸς τῷ γ, οὐκ ὡν εἰς ληφθῇ τὸ α μὴδενὶ τῷ γ ὑπάρχειν,
 τὸ δὲ β ἱνὶ τῷ γ, τὸ α τῷ β ἱνὶ οὐχ ὑπάρξει. καὶ εἰς ἄ μὴδεν
 ἱνὶ τῷ γ, τῷ δὲ β παντὶ, οὐδενὶ τῷ γ τὸ β, ὥστε ἀναιροῦνται
 ἀμφότεραι, εἰ δὲ ἐναντίως ἀντιστραφῇ, οὐδὲ τὸ δὲ α. εἰ γὰρ ἄ 3
 α ἱνὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχει, τῷ δὲ β παντὶ, τὸ β ἱνὶ τῷ γ οὐχ ὑ
 πάρξει. ἀλλ' οὐ πῶς ἀνιέρηται ἄ ὅτι ἀρχῇ, ἐνδέχεται γὰρ πνὶ
 ὑπάρχειν καὶ πνὶ μὴ ὑπάρχειν, τῆς δὲ κατὰ λόγον τῆς α β, ὅλως
 οὐδὲ γίνεσθαι συλλογισμὸς. εἰ γὰρ τὸ μὲν α τινὶ τῷ γ ὑπάρ
 χει, τὸ δὲ β πνὶ ὑπάρχει, ὁδὲ τὸ δὲ α κατὰ λόγον τῆς προτάσεων.
 ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ὁρισμὸν εἶναι ὁ συλλογισμὸς. εἰ μὲν γὰρ ληφ
 θῇ τὸ α παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι. εἰ
 δὲ πνὶ, οὐδὲ τὸ δὲ α, ἀπὸ διειξίς δ' ἢ ἀπὸ πνὶ. 4

Σχῆμα

Σχῆμα δυνάμεως.

- Εἰ δὲ τὸ β' χάματι, τὴν μὲν πρὸς τῷ μείζονι ἀκρῶ πρέ-
 ζουσιν οὐκ ἔστιν ἀνελέν ἐναντίως ὁποτέρωσιν αὐτῆς ἀντισρο-
 φῆς γινομένης. αἰ γὰρ ἔσαι συμπόρασμα ἐν τῷ ἔτιω χάμα-
 τι. καθόλου δὲ ἐκ τῶ ἐν τῷ συλλογισμῷ. τὴν δὲ ἐτέρωσιν
 ὁμοίως ἀναιρέσονται τῇ ἀντισροφῇ. λέγω δὲ ὁμοίως. εἰ μὲν
 ἐναντίως ἀντιστρέφεται, ἐναντίως. εἰ δὲ ἀντικειμένως, ἀντι-
 κειμένως. ὅταν γὰρ εἰς αὐτὴν τῷ β, τῷ δὲ γ μὴδενί, συμ-
 πόρασμα τὸ β γ. εἰ δὲ ἔν ληφθῇ εἰς παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν, καὶ
 εἰς αὐτὴν μὲν, εἰς αὐτὴν τῷ γ ὑπάρχει. γίνεται γὰρ τὸ α χάματι. εἰ
 δὲ τὸ εἰς παντὶ τῷ γ, εἰς αὐτὴν οὐδενί τῷ γ, τὸ α οὐ παντὶ τῷ β, χά-
 ματι τὸ ἔχον. εἰ δὲ ἀντικειμένως ἀντιστραφῇ τὸ β γ, ἢ μὲν α
 ὁμοίως διεχρήσεται, ἢ δὲ α γ ἀντικειμένως. εἰ γὰρ τὸ β πνί
 τῷ γ, εἰς αὐτὴν μὴδενί τῷ γ, εἰς αὐτὴν τῷ β οὐχ ὑπάρχει. πάλιν εἰ
 εἰς β πνί τῷ γ, τὸ δὲ α παντὶ τῷ β, τὸ α ἔν τῷ γ. ὥστ' ἀντικεί-
 2 μένος γίνεται ὁ συλλογισμὸς. ὁμοίως δὲ διεχρήσεται, καὶ εἰ
 ἀνὰ πάλιν ἔχον αἰ περὶ τάσεις. εἰ δὲ ἔστιν ἐπὶ μέρος ὁ συλλο-
 γισμὸς, ἐναντίως μὲν ἀντιστροφολογίου τῶ συμπόρασματός,
 οὐδὲ τὸ α τῆς περὶ τῶν ἀναιρέται, καθάπερ οὐδὲ ἐν τῷ α
 χάματι, ἀντικειμένως δὲ ἀμφότεροι. κείτω γὰρ τὸ α τῷ μὲν
 β μὴδενί ὑπάρχειν, τῷ δὲ γ πνί, συμπόρασμα εἰς γ. εἰ δὲ οὐ
 περὶ τὸ β ἔν τῷ γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ α β μὲν, συμπόρασμα
 ἔσαι, ὅτι τὸ α ἔν τῷ γ οὐχ ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐκ ἀνιήσεται τὸ ὅτι
 3 ἀρχῆς. ἐνδέχεται γὰρ πνί ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν. πάλιν
 εἰ τὸ β ἔν τῷ γ. καὶ εἰς α πνί τῷ γ, οὐκ ἔσαι συλλογισμὸς. οὐ-
 δὲ τὸν γὰρ καθόλου τῆς εἰλημμένων. ὥστ' οὐκ ἀναιρέται εἰς
 α β. εἰ δὲ ἀντικειμένως ἀντιστρέφεται, ἀναιρούμεν ἀμφότε-
 ρα. εἰ γὰρ τὸ εἰς παντὶ τῷ γ, εἰς α μὴδενί τῷ β, οὐδενί τῷ γ εἰς α.
 ἢ δὲ πνί. πάλιν εἰς β παντὶ τῷ γ, εἰς α πνί τῷ γ, ἔσαι ἔν τῷ
 β εἰς α. ἢ αὐτὴ δ' ἀπὸ διεξίς καὶ εἰς καθόλου καθηρομένη εἴη.

Σχῆμα ἔτιος.

- 4 Εἰ δὲ τὸ ἔτιον χάματι, ὅταν μὲν ἐναντίως ἀντιστρέφεται.
 Arist. in priora retol. lib. 2.

ται συμπόλαια, οὐδὲ τὸ ἄλλο περὶ τὰ αὐτὰ ἀναιρέται κα-
 θ' οὐδένα τῶν συλλογισμῶν. ὅταν δὲ ἀντικειμένως, ἀμφοτέ-
 ραι καὶ ἐν ἅπασι. διελείχῃ γὰρ ἡ ἀνὶ τῷ β' ὑπάρχειν. μέσον δὲ
 εἰλήφθῃ ἡ ἀνὶ τῷ β' μὴ ὑπάρχειν, ἡ δὲ β' παντὶ γ', οὐ γίνεται
 συλλογισμὸς τ' α καὶ τ' γ, ὅτι εἰ ἡ ἀνὶ τῷ β' μὴ ὑπάρχει,
 τῷ δὲ γ' παντὶ, οὐκ ἔσται τῷ β' καὶ τῷ γ' συλλογισμὸς. ὁμοίως
 δὲ διελήσεται καὶ εἰ μὴ καὶ τὸ αὐτὸ ἀναιρέται. ἢ γὰρ ἀμφο-
 τῶρα ἀνάγκη καὶ τὸ μέρος εἶναι διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. ἢ ἡ καὶ τὸ
 αὐτὸ περὶ τῷ ἐλάττω ἀκέρως γίνεσθαι. οὕτως δὲ οὐκ ἔστι συλ-
 λογισμὸς οὐτ' ἐν τῷ α, καὶ ἐν τῷ β' οὐτ' ἐν τῷ μέσῳ. ἐὰν δὲ ἀντικει-
 μένως ἀντιστρέφωται αἱ περὶ τὰς αἰτίας, ἀναιροῦνται ἀμφοτέρω.
 εἰ γὰρ ἡ ἀνὶ τῷ β' ἡ δὲ β' παντὶ τῷ γ, ἡ ἀνὶ τῷ γ. πάλιν
 εἰ ἡ ἀνὶ τῷ β' μὴ οὐδενὶ τῷ γ, ἡ δὲ β' παντὶ τῷ γ. καὶ εἰ
 ἡ ἐπὶ τῷ α μὴ καὶ τὸ αὐτὸ, ὡσαύτως. εἰ γὰρ ἡ ἀνὶ τῷ β' ἡ δὲ β'
 ἀνὶ τῷ γ, ἡ ἀνὶ τῷ γ ἡ δὲ γ ὑπάρχει. εἰ δὲ ἡ ἀνὶ τῷ β' μὴ οὐδενὶ,
 ἡ δὲ γ παντὶ, ὅθεν τῷ γ ἡ δὲ γ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλο-
 γισμὸς. διελείχῃ γὰρ ἡ ἀνὶ τῷ β' μὴ ὑπάρχειν, ἔστω δὲ καὶ τῷ
 γ μὴ οὐδενὶ, ἀφαιρέσει δὲ ἡ ἀνὶ τῷ γ, οὐτὶς δὲ γίνεσθαι ὁ συλ-
 λογισμὸς. ὅταν μὲν οὖν ἐν ἀντικείμενον ληφθῇ τῷ συμπόλαια, καὶ
 ἐκείναι συλλογισμὸς. εἰ γὰρ ἡ ἀνὶ τῷ β' ἡ δὲ β' παντὶ τῷ γ, καὶ
 ἡ συλλογισμὸς τ' α καὶ τ' γ, οὐδὲ εἰ ἡ ἀνὶ τῷ β' ἡ δὲ γ μὴ οὐδενὶ,
 οὐκ ἔστι τῷ β' καὶ τῷ γ συλλογισμὸς, ὥστε οὐκ ἀναιροῦνται αἱ
 περὶ τὰς αἰτίας. ὅταν δὲ τὸ ἀντικείμενον, ἀναιροῦνται. εἰ γὰρ τὸ α
 παντὶ τῷ β, καὶ ἡ β' παντὶ τῷ γ, ἡ ἀνὶ τῷ γ παντὶ, ἀλλ' ὅθεν ὑπάρ-
 χει. πάλιν εἰ ἡ ἀνὶ τῷ β' μὴ οὐδενὶ τῷ γ, ἡ δὲ γ μὴ οὐδενὶ τῷ γ,
 ἀλλὰ παντὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ δεικνύεται, καὶ εἰ μὴ καὶ τὸ αὐτὸ
 εἰσὶν αἱ περὶ τὰς αἰτίας. γίνεται γὰρ ἡ ἀνὶ τῷ α καὶ τῷ β' καὶ τῷ γ
 ἀντικείμενον. διὰ τὸν δὲ τῶν μερῶν, καὶ τῶν στερητικῶν. εἰ μὲν οὖν τὸ α παντὶ τῷ β,
 ἡ δὲ β' ἀνὶ τῷ γ, τὸ α παντὶ τῷ γ συμβαίνει, ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχει.
 πάλιν εἰ ἡ ἀνὶ τῷ β' μὴ οὐδενὶ, τὸ β' ἀνὶ τῷ γ, εἰ δὲ
 ἡ ἀνὶ τῷ β' καὶ τὸ β' παντὶ τῷ γ, οὐ γίνεται συλλογισμὸς οὐδὲ εἰ

ἔα πνὶ τῷ β, ὃ δὲ γ μηδενὶ, οὐδ' οὕτως. ὥς τε ἐκείνως μὲν ἀ-
ναιρουῦνται, οὕτω δ' οὐκ ἀναιρουῦνται αἱ περὶ τάσεις. φανερὸν
ἔν δ' ἔτι τῷ εἰρημνίῳ, πῶς ἀντιστροφολογίου τῶ συμπτωσμά-
τος ἐν ἐκείνῳ ἡμίῳ γίνεται συλλογισμός. καὶ πότε ἐναν-
τίως τῇ περὶ τάσει, καὶ πότε ἀντικειμένως. καὶ ὅτι ἐν μὲν τῷ
πρώτῳ ἡμίῳ δ' ἔτι τῷ μέσῳ καὶ τῷ ἐσχάτῳ, γίνονται οἱ συλ-
λογισμοί. καὶ ἡ μὲν περὶ τῷ ἐλάττω ἀκρῶ, αἰ δ' ἔτι τῷ μέσῳ
1 ἀναιρεῖται. ἡ δὲ περὶ τῷ μείζονι, δ' ἔτι τῷ ἐσχάτῳ. ἐν δὲ τῷ β
ἡμίῳ, δ' ἔτι τῷ α καὶ δ' ἔτι τῷ ἐσχάτῳ. καὶ ἡ μὲν περὶ τῷ ἐλάττω
νι ἀκρῶ, αἰ δ' ἔτι τῷ α ἡμίῳ. ἡ δὲ περὶ τῷ μείζονι, δ' ἔτι τῷ
ἐσχάτῳ. ἐν δὲ τῷ γ, δ' ἔτι τῷ α καὶ τῷ μέσῳ. καὶ ἡ μὲν περὶ τῷ
ἐλάττω ἀκρῶ αἰ δ' ἔτι τῷ πρώτῳ καὶ τῷ μέσῳ. καὶ ἡ μὲν περὶ
τῷ μείζονι, αἰ δ' ἔτι τῷ πρώτῳ. ἡ δὲ περὶ τῷ ἐλάττω, αἰ δ' ἔτι
τῷ μέσῳ. τί μὲν οὕτως ἐστὶ τὸ ἀντιστρέφειν, καὶ πῶς ἐν ἐκείνῳ
ἡμίῳ, καὶ πῶς γίνεται συλλογισμός, φανερὸν.

2 περὶ τῷ δ' ἀδυνάτῳ δείξεως.

Ὅ δὲ δ' ἔτι τῷ ἀδυνάτῳ συλλογισμός δεικνύται μὲν, ὅταν ἡ
ἀντίφασις τεθῇ τῷ συμπτωσμάτῳ, καὶ περὶ ληφθῇ ἄλλη
πρότασις. γίνεται δ' ἐν ἅπασιν τοῖς ἡμίῳ. ὁμοίον γὰρ ἐστὶ
τῇ ἀντιστροφῇ. πάλιν διαφέρει ὅσον ὅτι, ὅτι ἀντιστρέφε-
ται μὲν γεννημένου τῷ συλλογισμοῦ, καὶ εἰλημνίων ἀμ-
φοῖν τῷ περὶ τάσεων. ἀπάγεται δὲ εἰς τὸ ἀδυνάτον, οὐ περὶ
μολογηθέντος τῷ ἀντικειμένου πρότερον, ἀλλὰ φανερῶν ὄν-
τος ὅτι ἀληθές. οἱ δὲ ὅροι ὁμοίως ἔχουσιν ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἡ ἀν-
3 τὴ λήψις ἀμφοτέρων. οἷον, εἰ τὸ α παντὶ τῷ β ὑπάρχει,
μέσον δὲ τῷ γ, ἐὰν ἴσως τεθῇ τὸ α μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ β
ὑπάρχειν, τῷ δὲ γ παντὶ, ὁπότε ἂν ἀληθὲς, ἀνάγκη τὸ γ τῷ
β ἢ μηδενὶ εἰ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. ὅθεν δὲ ἀδυνάτον. ὥς τε
ἡ δόξα τὸ ἴσως τεθῇ. ἀληθὲς ἄρα τὸ ἀντικείμενον. ὁμοίως
δὲ καὶ τῷ ἄλλῳ ἡμίῳ. ὅσα γὰρ ἀντιστροφῇ δέχεται,
καὶ τὸν δ' ἀδυνάτῳ συλλογισμόν. τὰ μὲν ἐν ἄλλῃ περὶ λή-
4 ματὶ πάντῃ δεικνύται δ' ἔτι τῷ ἀδυνάτῳ ἐν πᾶσι τοῖς ἡμίῳ.

εἰ δὲ καὶ θόλου κατηγορεύειν ἐν μὲν τῷ μέσῳ καὶ τῷ γ δεικνύ-
 νται. ἐν δὲ τῷ α, οὐ δεικνύται. ἄποκείδω γὰρ τὸ α τῷ β μὴ παν-
 τὴ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, καὶ προσελήφθω ἄλλη πρότασις ὅτι
 τῷ δ, οὕτως γὰρ αὐτὸ πρῶτον ἔχῃμα. εἰ μὲν ἔν ὑπόκειται
 μὴ παντὶ ὑπάρχειν εἰς τῷ β, εἰ γίνεται συλλογισμὸς, ὁ ποτὶ τῷ
 δ, οὕτως τῆς προτάσεως λαμβανομένης. εἰ δὲ μηδενὶ, ὅταν μὲν
 ἢ β διπροσηφθῇ, συλλογισμὸς μὲν ἔσται τῷ β δόξας. οὐ δει-
 κνύται δὲ εἰς περικείμελον. εἰ γὰρ τὸ α μηδενὶ τῷ β, εἰ δὲ β παντὶ
 τῷ δ, εἰς οὐδενὶ τῷ δ, ὅτε δὲ ἔστω ἀδύνατον. φεῖδος αὖτ'
 μηδενὶ τῷ β τὸ α ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐχί εἰς τὸ μηδενὶ φεῖδος,
 εἰ παντὶ ἀληθές. εἰ δὲ ἢ γ α προσληφθῇ, οὐ γίνεται συλλο-
 γισμὸς. εἰ δ' ὅταν ἄπο τε θῇ μὴ παντὶ τῷ β ὑπάρχειν εἰς α. ὥστε
 » φανερὸν, ὅτι τὸ παντὶ ὑπάρχειν οὐ δεικνύται ἐν τῷ πρῶτῳ
 » ἔχῃμα πρὸς τὸ ἀδύνατον, εἰ δὲ πνὶ καὶ τὸ μηδενὶ καὶ τὸ μὴ παν-
 τὶ, δεικνύται. ἄποκείδω γὰρ τὸ α μηδενὶ τῷ β ὑπάρχειν, εἰ δὲ
 β εἰλήφθω παντὶ ἢ πνὶ τῷ γ, οὐκ ἔστι ἀνάγκη τὸ α μὴ παντὶ ἢ
 μηδενὶ τῷ γ ὑπάρχειν. ὅτε δὲ ἔστω ἀδύνατον. ἔστω γὰρ ἀληθές. καὶ
 φανερὸν, ὅτι παντὶ ὑπάρχει εἰς τῷ γ. ὥστ' εἰ ὅτε φεῖδος,
 ἀνάγκη τὸ α πνὶ τῷ β ὑπάρχειν. εἰ δὲ πρὸς εἰς ληφθῇ ἢ εἰ
 ρα πρότασις, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. οὐδ' ὅταν εἰς ἀντίον τῷ
 συμπράγματι ἄπο τε θῇ, οἷον εἰς τὸ μὴ ὑπάρχειν. φανερὸν ἔν,
 ὅτι τὸ ἀντικείμελον ἄπο τε θῇ. πάλιν ἄποκείδω τὸ α τινὶ
 τῷ β ὑπάρχειν, εἰλήφθω δὲ εἰς γ παντὶ τῷ α, ἀνάγκη ἔν τῷ γ,
 τινὶ τῷ β ὑπάρχειν. ὅτε δὲ ἔστω ἀδύνατον. ὥστε φεῖδος τὸ
 ἄπο τε θῇ. εἰ δὲ οὕτως, ἀληθές εἰς μηδενὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως ὅ
 καὶ εἰς τὸν τινὲν ληφθῇ εἰς γ α. εἰ δὲ ἢ πρὸς τῷ β εἰλήφθω πρό-
 τασις, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. εἰ δὲ τὸ ἀντίον ἄπο τε θῇ,
 συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ εἰς ἀδύνατον. οὐ δεικνύται δὲ εἰς προ-
 τε δέν. ἄποκείδω γὰρ παντὶ τῷ β τὸ α ὑπάρχειν, καὶ εἰς γ τῷ
 α εἰλήφθω παντὶ, οὐκ ἔστι ἀνάγκη εἰς γ παντὶ τῷ β ὑπάρχειν.
 ὅτε δὲ ἀδύνατον. ὥστε φεῖδος εἰς παντὶ τῷ β τὸ α ὑπάρχειν. 4

- ἀλλ' ἔγωγε ἀνὰ κἀνὸν, εἰ μὴ παντὶ μὴ δυνάμει ὑπάρχειν. ὁμοίως
 δὲ καὶ εἰ πρὸς τὸ ἐλπίσθαι ἢ ἐτόρα πρὸ ταῖς. συλλογισμὸς
 μὲν γὰρ ἔστι καὶ ἀδύνατον. ἐκ ἀναγκῆς τῆς ὑποθέσεως. ὥστε
 τὸ ἀντικείμενον ἕωσθετέον. πρὸς δὲ εἰ μὴ παντὶ δειξάμεν ὑπάρ-
 χον τῷ εἰς τὸ α, ἕωσθετέον παντὶ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ εἰς α παντὶ τῷ
 ε, καὶ τὸ γ παντὶ τῷ α, τὸ γ παντὶ τῷ ε, ὥστ' εἰ ὅτις ἀδύνα-
 τον, φεῖδρος εἰς ἕωσθετέον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ ε ληφθῇ ἢ
 1 ἐτόρα πρὸ ταῖς, καὶ εἰ σφρητικὸν ἢ τὸ γ α, ὥσαντως. καὶ γὰρ
 οὕτως γίνεται συλλογισμός. εἰ δὲ πρὸς τῷ ε ἢ εσφρητικόν,
 οὐδὲν δείκνυται. εἰ δὲ μὴ τὸ παντὶ ἀλλὰ, τὸ πνὶ ὑπάρχειν
 ἕωσθετέον, οὐ δείκνυται ὅτι οὐ παντὶ, ἀλλ' ὅτι οὐδενί. εἰ γὰρ εἰς α
 τῷ ε ἡνί, τὸ δὲ γ παντὶ τῷ α, ἡνί τῷ ε εἰς γ ὑπάρχει. εἰ γὰρ ὅτις
 ἀδύνατον, φεῖδρος εἰς ἡνί ὑπάρχειν τῷ ε εἰς α. ὥστ' ἀληθεὺς εἰ μὴ
 δυνάμει. τῷ ε δὲ δειχθέντος, περὶ ἀναγκῆς τὸ ἀληθές. εἰ γὰρ
 α τῷ ε πνὶ μὲν ὑπάρχει, ἡνί δὲ οὐχ ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ οὐ πρὸς
 2 πνὶ ὑποθέσιν συμβαίνει τὸ ἀδύνατον. φεῖδρος γὰρ ἀν' εἴη, εἰ-
 » πρὸς ἀληθείαν μὴ εἴη φεῖδρος συλλογισάμεθα. νῦν δὲ εἴη ἀλη-
 θεὺς. ὑπάρχει γὰρ τὸ α πνὶ τῷ ε. ὥστ' οὐχ ἕωσθετέον τὸ ἡνί
 ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ παντὶ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἡνί μὴ ὑπάρχον τῷ
 β εἰς α, δείκνυται. εἰ γὰρ ταῦτο εἰ μὴ ὑπάρχειν, καὶ μὴ παν-
 » τὶ ὑπάρχειν, ἢ αὐτὴ ἀμφοῖν ἀπὸ δειξίς, φανερὸν ἔν, ὅτι οὐ τὸ
 » ἐναντίον ἀλλὰ εἰ μὴ ἀντικείμενον ἕωσθετέον ἐν ἅπασιν τοῖς συλ-
 » λογισμοῖς. οὕτως γὰρ, τὸ, τε ἀνὰ κἀνὸν ἔστι, καὶ τὸ ἀξίωμα
 3 ἀνδρον. εἰ ἔκαστος παντὸς ἢ κατὰ φασίς ἢ ἀπόφασίς, δειχ-
 θέντος ὅτι οὐχ ἢ ἀπόφασίς, ἀνάγκη πᾶσι κατὰ φασίς ἀληθεύει-
 ναι. πάλιν εἰ μὴ τίς τῶν ἀληθεύειν πᾶσι κατὰ φασίς, ἀνδ-
 ρον τὸ ἀξίωμα πᾶσι ἀπόφασιν. εἰ δ' ἐναντίον οὐδετέρως ἀρ-
 μήσει ἀξίωμα. οὐτε γὰρ ἀνὰ κἀνὸν, εἰ τὸ μὴ δυνάμει φεῖδρος τὸ,
 παντὶ ἀληθεὺς, οὐτε ἀνδρον. ὥς εἰ δά τὸ φεῖδρος, ὅτι δά τε
 ρον ἀληθεὺς. φανερὸν ἔν, ὅτι ἐν τῷ α ὁ ἡνί μὲν ἄλλα πρὸ
 βλήματα πάντα δείκνυται ὅτι τὸ ἀδύνατον, εἰ δὲ κατὰ λόγον
 4 κατὰ φασίς, οὐ δείκνυται. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ ἐλάτῳ,
 1 111

καὶ ὅσοι δεικνύουσι. ἔστω κείδω γὰρ ὅτι ἀμὴ παντὶ τῷ β ὑπάρχειν, εἰλήφθω δὲ τῷ γ παντὶ ὑπάρχειν ὅτι α. οὐκ ὡς εἰ τῷ μὲν β ὑπάρχει τὸ α μὴ παντὶ, τῷ δὲ γ παντὶ, οὐ παντὶ τῷ β τὸ γ. ὅσοι δὲ ἀδύνατον. ἔστω γὰρ φανερὸν, ὅτι τῷ β παντὶ ὑπάρχει τὸ γ. ὥστε ἄδύνατον ὅτι ἔστω κείμενον. ἀληθεὶς ἀρὰ τὸ παντὶ ὑπάρχειν. ἐάν δὲ ὅτι ἐναντίον ἔστω τεθῇ, συλλογισμὸς μὲν ἔσται, καὶ ὅτι ἀδύνατον. οὐ μὴν δεικνύουσι τὸ περὶ τὸ γέν. εἰ γὰρ ὅτι ἀμὴ δυνὶ τῷ β, τὸ δὲ γ παντὶ, οὐ δυνὶ τῷ β τὸ γ. ὅσοι δὲ ἀδύνατον. ὥστε ἄδύνατον ὅτι μὴ δυνὶ ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐχὶ εἰ ὅσοι ἄδύνατον, τὸ παντὶ ἀληθεὶς. ὅτι δὲ δυνὶ τῷ β ὑπάρχει τὸ α, ἔστω κείδω ὅτι ἀμὴ δυνὶ τῷ β ὑπάρχειν, τῷ δὲ γ παντὶ ὑπάρχειν, ἀνάγκη οὖν ὅτι γ μὴ δυνὶ τῷ β. ὥστε εἰ ὅσοι ἀδύνατον, ἀνάγκη ὅτι α δυνὶ τῷ β ὑπάρχειν. ἐάν δὲ ἔστω τεθῇ δυνὶ μὴ ὑπάρχειν, ὥστε εἰ ὅσοι, ἀπὸρ καὶ ὥστε τὸ α χήματος. πάλιν ἔστω κείδω τὸ α δυνὶ τῷ β ὑπάρχειν, τῷ δὲ γ, μὴ δυνὶ ὑπάρχειν. ἀνάγκη οὖν τὸ γ τῷ β μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ παντὶ ὑπάρχειν. ὥστε ἄδύνατον ὅτι ὑποτεθῇ. οὐ δυνὶ ἀρὰ ὅτι α ὑπάρχει. ὅτι δὲ οὐ παντὶ τῷ β τὸ α, ἔστω κείδω παντὶ ὑπάρχειν, ὅτι γ μὴ δυνὶ. ἀνάγκη ὅτι γ μὴ δυνὶ ὅτι ὑπάρχειν. ὅσοι δὲ ἀδύνατον. ὥστε ἀληθεὶς τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. φανερὸν οὖν, ὅτι πάντες οἱ συλλογισμοὶ γίνονται διὰ τὸ μέσον χήματος.

Περὶ τῶν ἑξῶν χήματος.

Ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τὸ ἐχάρι. κείδω γὰρ ὅτι α δυνὶ τῷ β μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ γ παντὶ, ὅτι ἀρὰ α δυνὶ τῷ γ οὐχ ὑπάρχει. εἰ οὖν ὅσοι ἀδύνατον, ἄδύνατον ὅτι δυνὶ μὴ ὑπάρχειν. ὥστε ἀληθεὶς, τὸ παντὶ. ἐάν δὲ ἔστω τεθῇ μὴ δυνὶ ὑπάρχειν, συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ ὅτι ἀδύνατον. οὐ δεικνύουσι δὲ ὅτι περὶ τὸ γέν. ἐάν γὰρ ὅτι ἐναντίον ἔστω τεθῇ, ὥστε εἰ ὅσοι, ἀπὸρ καὶ ὥστε τὸν περὶ τὸν. ἀλλὰ περὶ τὸ δυνὶ ὑπάρχειν, αὐτὴ ληπτέα ἢ ὑπόθεσις. εἰ γὰρ ὅτι ἀμὴ δυνὶ τῷ β, τὸ δὲ γ παντὶ τῷ β, τὸ α οὐ παντὶ τῷ γ. εἰ οὖν ὅσοι ἄδύνατον, ἀληθεὶς, τὸ α δυνὶ τῷ β ὑπάρχειν, ὅτι δὲ οὐ δυνὶ τῷ β ὑπάρχει τὸ α, ἔστω κείδω δυνὶ ὑπάρχειν. εἰλήφθω δὲ

καὶ τὸ γ παντὶ τῷ β ὑπάρχειν, οὐκ ὡς ἀνάγκη τὸ α πνὶ τῷ
 γ ὑπάρχειν, ἀλλ' οὐ λέγει ὑπάρχειν. ὥστε ἄβυδος ε, πνὶ δ ε ε
 α ὑπάρχειν. ἐὰν δὲ ἕωσπερ θῇ παντὶ δ ε ὑπάρχειν ε α, οὐ δείκ-
 νυται ε περ τε δέν, ἀλλὰ πρὸς ε μὴ παντὶ ὑπάρχειν, αὐτὴ λη-
 πτεία ἢ ὑπόθεσις. εἰ γὰρ ε α παντὶ δ β, καὶ ε γ πνὶ τῷ β, τὸ α
 ὑπάρχει ἑνὶ τῷ γ. τὸ γ δὲ οὐκ ὡς. ὥστε ἄβυδος τὸ, παντὶ
 ὑπάρχειν, εἰ δ' οὐτως, ἀληθεὶς τὸ μὴ παντὶ. ἐὰν δὲ ἕωσπερ θῇ
 1 ἑνὶ ὑπάρχειν, ταῦτ' ἔστι αὐτὸ καὶ τῷ τῷ περὶ μελόνων. φανε-
 ρὸν οὖν, ὅτι αὐτὸ ἀπασὶ τοῖς δὲ τῷ ἀδυνάτου συλλογισμοῖς τὸ
 » ἀντικείμενον ἕωσπερ εἶον. δὴ λανθάνει, καὶ ὅτι αὐτὸ μέσῳ χί-
 » ματι δείκνυται πῶς τὸ κατὰ φύσιν καὶ αὐτὸ ἐν τῷ ἐλάτῳ ε κα-
 » θόλου. Διαφορεῖ δὲ ἢ εἰς τὸ ἀδυνάτου ἀποδείξει τῆς ἀρ-
 » ρητικῆς, τῷ πείναι ὁ βούλεται ἀναιρεῖν ἀπαρῶσα εἰς ὅμο-
 » λογον μένον ἄβυδος. ἢ δὲ ἀρρητικὴ ἀρχεται ἐξ ὁμολογου-
 » μένων θέτων ἀληθειῶν. λαμβάνουσι μὲν οὖν ἀμφότεραι δύο
 2 περὶ τὰς οἰκονομίας ὁμολογουμένους. ἀλλ' ἢ μὲν, ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς,
 ἢ δὲ, μίαν μὲν οὖν ἔχοντων, μίαν δὲ πᾶσι ἀντίφασιν τῶ συμ-
 πύρασματι. καὶ εἴτα μὲν, οὐκ ἀνάγκη γνωρίζον εἶναι τὸ
 συμπύρασμα, οὐ δὲ περὶ τοῦ λαμβάνειν ὡς ἔστιν, ἢ οὐ. εἴτα
 δὲ, ἀνάγκη ὡς οὐκ ἔστι. Διαφορεῖ δὲ οὐδὲν φάσιν, ἢ ἀπόφα-
 » σιν εἶναι τὸ συμπύρασμα, ἀλλ' ὁμοίως ἔχει πρὸς ἀμφότερα. α-
 » παν δὲ τὸ ἀρρητικῶς συμπύρασι μόνον, καὶ δὲ τῷ ἀδυνά-
 » του ἀρρητικῶς. καὶ τὸ δὲ τῷ ἀδυνάτου, ἀρρητικῶς καὶ δὲ
 3 τῷ αὐτῷ ὅρων, οὐκ αὐτῶς αὐτῶς δὲ χίμασιν. ὅταν μὲν
 γὰρ ὁ συλλογισμὸς αὐτὸ πρῶτον χίματι γλίσσῃ, τὸ ἀ-
 ληθεὶς ἔσται, ἢ αὐτὸ μέσῳ, ἢ αὐτὸ ἐλάτῳ. τὸ μὲν σφηλι-
 κὲν, αὐτὸ μέσῳ. εἰ δὲ κατὰ φύσιν, αὐτὸ ἐλάτῳ. ὅταν δὲ αὐ-
 τὸ μέσῳ ἢ ὁ συλλογισμὸς, εἰ ἀληθεὶς, αὐτὸ αὐτὸ καὶ τῷ μέσῳ. τὰ
 μὲν κατὰ φύσιν αὐτὸ α, τὰ δὲ σφηλικά, αὐτὸ μέσῳ. ἔστω
 γὰρ δεδειγμένον τὸ α μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ ε δὲ τῷ α χί-
 ματος. οὐκ ὡς ἢ μὲν ὑπόθεσις ὡς πνὶ τῷ ε ὑπάρχειν τὸ
 4 α. τὸ δὲ γ ἐλαμβάνετο, τῷ μὲν α παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ

ἔστι δὲ οὐδενὶ. οὕτως γὰρ ἐγένετο συλλογισμὸς, καὶ ἔσθ' ἀδύνατον.
 ὅμως δὲ ἔστι μέσον ἡμῶν, εἰ ἔστι γὰρ μὲν α παντὶ, τῷ δὲ β μὴδενὶ
 ὑπάρχειν, καὶ φανερὸν ἐκ τούτων, ὅτι οὐδενὶ τῷ β ὑπάρχει τὸ
 α. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ παντὶ, δέδεικται ὑπάρχειν τὸ α. ἢ μὲν α
 ὑπὸ θεοῖς, ἔστι παντὶ ὑπάρχειν. τὸ δὲ γ ἐλαμβάνει τῷ μὲν α
 παντὶ, τῷ δὲ β οὐ παντὶ. καὶ εἰ σφητικὸν λαμβάνοιτο ἔστι γ α, ὡ-
 σαύτως καὶ γὰρ οὕτως γίνετο ἔστι μέσον ἡμῶν πάλιν δεδείχ-
 τω ἔστι ὑπάρχειν τῷ β ἔσθ' α, ἢ μὲν οὖν ὑπὸ θεοῖς μὴδενὶ ὑπάρ-
 χειν, τὸ δὲ β ἐλαμβάνει παντὶ τῷ γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ α ἢ παν-
 τὶ ἢ πινὶ τῷ γ. οὕτω γὰρ ἔσθ' ἀδύνατον. ὅμως δὲ τὸ ἔσθ' ἔσθ' ἡμῶν
 ἡμῶν. εἰ τὸ α καὶ ἔστι παντὶ τῷ γ, καὶ φανερὸν ἐκ τούτων, ὅτι
 ἀνάγκη τὸ α πινὶ τῷ β ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πινὶ τῷ γ ληφ-
 θείη ὑπάρχειν τὸ β, ἢ τῷ α.

Περὶ τῶν δυνάμεων ἡμῶν.

Πάλιν καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν δεδείχθω τὸ α παντὶ τῷ β
 ὑπάρχειν, οὐκ ὡς ἢ μὲν ὑπὸ θεοῖς ἢ μὴ παντὶ τῷ β τὸ α ὑπάρ-
 χειν, εἰληπται δὲ τὸ α παντὶ τῷ γ, καὶ ἔστι παντὶ τῷ β. οὕτως
 γὰρ ἔσθ' ἀδύνατον. ὅμως δὲ ἔσθ' ἡμῶν. εἰ τὸ α παντὶ τῷ γ,
 καὶ τὸ γ παντὶ τῷ β. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴδενὶ δέδεικται ὑπάρ-
 χειν. ἢ μὲν γὰρ ὑπὸ θεοῖς μὴδενὶ τῷ β τὸ α ὑπάρχειν. εἰλη-
 πται δὲ ἔσθ' α παντὶ τῷ γ, καὶ ἔστι μὲν τῷ β. εἰ δὲ σφητικὸς ὁ συλ-
 λογισμὸς, ἢ μὲν ὑπὸ θεοῖς τὸ α πινὶ τῷ β ὑπάρχειν. εἰληπται
 δὲ καὶ ἔσθ' α μὴδενὶ τῷ γ, καὶ τὸ γ παντὶ τῷ β. ὥστε γίνετο ἔσθ' α
 ἡμῶν. καὶ εἰ μὴ καὶ τὸ λανθάνον συλλογισμὸς, ἀλλὰ τὸ α μὴδενὶ τῷ β
 δέδεικται μὴ ὑπάρχειν, ὡσαύτως. ὑπὸ θεοῖς μὲν γὰρ παντὶ τῷ
 β ἔσθ' α ὑπάρχειν. εἰληπται δὲ τὸ α μὴδενὶ τῷ γ, καὶ τὸ γ πινὶ τῷ β.
 οὕτω γὰρ ἔσθ' ἀδύνατον ἡμῶν.

Περὶ τῶν ἔσθ' ἡμῶν.

Πάλιν ἐν τῷ γ ἡμῶν δεδείχθω τὸ α παντὶ τῷ β ὑπάρ-
 χειν, οὐκ ὡς ἢ μὲν ὑπὸ θεοῖς ἢ μὴ παντὶ τῷ β ἔσθ' α ὑπάρχειν.
 εἰληπται δὲ τὸ γ παντὶ τῷ β, καὶ τὸ α παντὶ τῷ γ. οὕτως γὰρ
 ἔσθ' ἀδύνατον. ὅμως δὲ τὸ α ἡμῶν. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ ἔσθ' α

τινὸς ἢ ἀπόδειξις. ἢ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἔσται, μηδενὶ τῷ β' ἀ
 ὑπάρχειν. εἰληπταὶ δὲ τὸ γ πινὶ τῷ β, καὶ β' παντὶ τῷ γ. εἰ δὲ
 σορηλικὸς ὁ συλλογισμὸς, ὑπόθεσις μὲν τὸ α πινὶ δ' ὑπάρ-
 χειν. εἰληπταὶ δὲ τὸ γ τῷ μὲν α μηδενὶ, τῷ δὲ β, παντί. ὅτε
 δὲ β' μέσον ᾗμα. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ἢ ἀπόδειξις.
 ὑπόθεσις μὲν γὰρ ἔσται παντὶ τῷ β' ἀ ὑπάρχειν. εἰληπταὶ δὲ β'
 γ τῷ μὲν α μηδενὶ, τῷ δὲ β πινί. ὅτε δὲ τὸ μέσον ᾗμα. φανε-
 ρὸν οὖν, ὅτι δὴ τῆς αὐτῆς ὁρῶν καὶ διηλεκτικῶς ὅτι δεικνύει τὴν
 1 περὶ βλημάτων ἔκαστον, καὶ δὴ τῆς αὐτῆς ἀδωάτου. ὁμοίως ἢ ἔσται
 καὶ διηλεκτικῶν ὄντων τῆς συλλογισμῶν εἰς ἀδωάτων ἀπάγειν
 ἐν τῇς εἰλημνύοις ὁροῖς, ὅταν, ἢ ἀντικειμένη πρότασις ἐν τῷ
 συμπόρασματι ληφθῇ. γίνονται γὰρ οἱ αὐτοὶ συλλογισμοί, τῇς
 δὴ τῆς αὐτοῦ περὶ β. ὥς τε δι' αὐτῆς ἔχοντι καὶ τὰ ᾗμα, δι' αὐτῆς
 ἔσται ἔκαστον. δῆλον δὲ, ὅτι πᾶν πρὸς βλημα δεικνύει κατ' ἀμ-
 φοτέρους ὅτι β' ποῖω, διὰ τε τῆς αὐτῆς ἀδωάτου καὶ διηλεκτικῶς.

2 καὶ οὐκ ἀνδέχεται χωρίζεσθαι τὸν ἑτέρον τῆς ἑτέρου.

Γεῖν τῶν ἑξ ἀντικειμένων συλλογίζεσθαι.

Εἰ ποῖω δὲ ᾗμα πρὸς β' ἀντικειμένων προτάσεων συλλο-
 γίζεσθαι, καὶ ἐν ποῖω οὐκ ἔστιν, ὡς δ' ἔσται φανερὸν. λέγω δὲ ἀν-
 τικειμένιας προτάσεις εἶναι κατὰ μὲν πλὴν λέξιν, τέτταρας.
 οἷον τὸ παντί, τῷ οὐδενί, καὶ β' παντί, τῷ οὐ παντί. καὶ τὸ πινί,
 τῷ οὐδενί. καὶ τὸ πινί τῷ οὐ πινί. κατ' ἀλήθειαν δὲ ἄλλοις β' γὰρ
 πινί τῷ β' πινί κατὰ πλὴν λέξιν ἀντίκειται μόνον. ὅντων δ' ἐν αὐτῇ
 3 πᾶσι μὲν, ὡς καθόλου, β' παντί, τῷ μηδενί ὑπάρχειν οἷον τὸ
 πᾶσι ἐπὶ σήμερον εἶναι ἀπονδύειν, ὡς μηδεμίαν εἶναι ἀπονδύειν.
 » τῶν δὲ ἄλλων ἀντικειμένων. Εἰ μὲν οὖν ὡς α ᾗμα οὐκ
 » εἰσιν ἑξ ἀντικειμένων προτάσεων συλλογισμὸς, οὐτε κατὰ φαπ-
 κὸς, οὐτε ἀρχαλικὸς. κατὰ φαπκὸς μὲν, ὅτι ἀμφοτέρων
 κατὰ φαπκὸς δὲ εἶναι τῶν προτάσεων. αἱ δ' ἀντικείμενα φά-
 σις καὶ ἀπόφασις. σορηλικὸς, ὅτι αἱ μὲν ἀντικείμενα β' αὐτῶν
 τῶ αὐτῶν κατηγοροῦσι καὶ ἀπαρνοῦνται. τὸ δ' ἐν τῷ πρώτῳ
 4 ᾗμα μέσον οὐ λέγεται κατ' ἀμφοῖν, ἀλλ' ἐκείνου μὲν ἄλλο

ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἄλλου κατηγορεῖται, αὐταὶ δὲ οὐκ ἀντι-
κρίνονται. Περὶ τῆς διουτέρου χάμαθς.

Εν δὲ τῷ μέσῳ χάματι καὶ ἐκ τῆς ἀντικειμένης, καὶ ἐκ τῆς
ἐναντίας ἐδέχεται γίνεσθαι συλλογισμὸν. ἔστω γὰρ ἀρχὴ τοῦ
μὲν ἐφ' οὗ α, ἐπισήμη δὲ, ἐφ' οὗ β καὶ γ. εἰ δὴ πᾶσι ἐπισήμῳ
ᾧπονδαίαν ἐλαβε καὶ μηδεμίαν, ὅτι πᾶσι ὑπάρχει, καὶ τῷ
γ οὐδενί. ὥστε β τῷ γ οὐδενί. ὁ δὲ μία ἀρχὴ ἐπισήμη, ἐπισήμη
ἔστιν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πᾶσι λαβὼν ᾧπονδαίαν, τὴν ἰατρικὴν μὲν
ᾧπονδαίαν ἐλαβε, τῷ μὲν γὰρ β παντὶ β, τῷ δὲ γ, οὐδενί. ὥστε
ἢ πᾶσι ἐπισήμη, ὅτι ἔστι ἐπισήμη, καὶ εἰ β μὲν γ παντὶ β, τῷ δὲ β
μηδενί. ἔστι δὲ β μὲν β ἐπισήμη, ὅτι γ ἰατρικὴ, ὅτι ἀνὸς ληψίς.
οὐδεμίαν γὰρ ἐπισήμην ὑπόληψιν λαβὼν, εἰληφέει πινὰ ἐπισή-
μην ὑπόληψιν. διαφύκει δὲ τῆς πάλαι, τῷ γὰρ τῆς ὁρῶν ἀντι-
στέφεισθαι. πρὸς τὸν μὲν γὰρ πρὸς τῷ β, καὶ δὲ πρὸς τῷ γ,
τὸ κατὰ φαικόν. καὶ ἐὰν ἢ δὲ μὴ κατὰ τὸν ἢ ἐπὶ τὰ πρὸς τα-
σις, ὡσαύτως. αἰ γὰρ τὸ μέσον ἔστιν, ὅτι ἀρχὴ διατὸν μὲν, ἀρ-
φαλικῶς λέγεται, κατὰ διατὸν δὲ, κατὰ φαικῶς. ὥστε ἐν
δέχεται τὰ ἀντικείμενα ποταίνεσθαι, πάλιν ὅτι αἰ, οὐ δὲ πᾶν
τως. ἀλλ' ἐὰν οὕτως ἔχῃ τὰ ἄνω τὸ μέσον, ὥστε ἢ τῶν εἶναι,
ἢ ὅλον πρὸς μέρος. ἄλλως δὲ ἀδύνατον. οὐ γὰρ ἔσονται οὐδα-
μῶς αἰ πρὸς τὰς, οὐ πᾶσι ἐναντία, οὐ τ' ἀντικείμενα.

Περὶ τῆς τρίτου χάμαθς.

Εν δὲ τῷ τρίτῳ χάματι κατὰ φαικῶς μὲν συλλογισμὸς ἐ-
δέχεται ἔσθαι ἀντικειμένων πρὸς τὰς ἀντιπρὸς τῶν πρὸς τὰς ἀντιπρὸς τὰς
αἰπᾶν, καὶ ὡς τῆς πρώτου χάμαθς. ἀρφατικῶς δὲ ἔστι συλ-
λογισμὸς, καὶ κατὰ τὸν καὶ μὴ κατὰ τὸν τῆς ὁρῶν ὄντως.
ἔστω γὰρ ἐπισήμη ἐφ' οὗ β καὶ γ, ἰατρικὴ δὲ, ἐφ' οὗ α. εἰ οὖν λά-
βοι πᾶσι ἰατρικῶς ἐπισήμῳ, καὶ μηδεμίαν ἰατρικῶς ἐπισή-
μῳ, τὸ β παντὶ τῷ α εἰληφε, καὶ β γ οὐδενί. ὥστε ἔστι πᾶσι ἐπ-
σήμη οὐκ ἐπισήμη. ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν μὴ κατὰ τὸν ληφθῇ ἢ α
β πρὸς τὰς. εἰ γὰρ ἔστι τις ἰατρικὴ ἐπισήμη, καὶ πάλιν μηδε-
μία ἰατρικὴ ἐπισήμη, συμβαίνει ἐπισήμῳ πινὰ μὴ εἶναι ἐπισή- 4

μιν. εἰσὶ δὲ καὶ ὅλῳ τῷ ὄρῳ μὲν λαμβανομένων ἐναντία
 αἱ προτάσεις. εἰ δὲ ἐν μέρει ἄλλος, ἀντικείμενα. δεῖ δὲ κα-
 τανοεῖν, ὅτι ἀδέχεται μὲν οὕτω τὰ ἀντικείμενα λαμβάνειν,
 ὡς πρότερον, πᾶσι ἐπισήμῳ ἀποδοχάαν εἶναι. καὶ πάλιν
 οὐδεμίαν ἢ τινὰ μὴ ἀποδοχάαν, ὅπως οὐκ εἴωθε λαμβά-
 νειν. ἔστι δὲ καὶ δι' ἄλλων ὁρωτιμάτων συλλογισαδαι δά τε
 » ρον. ἢ καὶ ὡς ἐν ῥητοῖς ἐλέχθη λαβεῖν. ἐπεὶ δὲ τῷ κατὰ φά-
 1 αων αἱ ἀντιθέσεις ῥεῖς, ἕκαστος συμβαίνει τὰ ἀντικείμενα
 » λαμβάνειν, ἢ παντὶ καὶ μηδενὶ, ἢ παντὶ καὶ μὴ παντὶ, ἢ πινὶ
 καὶ μηδενὶ. καὶ ὅτε ἀντιστρέφαι ἔστι τῷ ὄρῳ. οἷον τὸ αὖ παν-
 τὶ τῷ γ, τῷ β μηδενὶ. ἢ τῷ γ παντὶ, τῷ δὲ β μηδενὶ. ἢ τῷ μὲν,
 παντὶ, τῷ δὲ, μὴ παντὶ. καὶ πάλιν ὅτε ἀντιστρέφαι κατὰ
 ὅς ὄρους. ὁμοίως δὲ καὶ ἔστι τῷ ἕκαστος χήματος. ὡς τε φανε-
 ρόν, ὅσα ἕως τε καὶ ἐν ποίοις χήμασιν ἐνδέχεται δεῖ τῷ ἀντι-
 » κειμένων προτάσεων γινέσθαι συλλογισμόν. φανερόν δ' ὅτι
 2 καὶ ἐκ φερόν, ἔστιν ἀληθὺς συλλογισαδαι, καὶ δά πρότερον εἰρη-
 » ται πρότερον. ἐκ δὲ τῷ ἀντικειμένων, οὐκ ἔστιν. αἰ γὰρ ἐναν-
 τίος ὁ συλλογισμός γίνεσθαι τῷ πρᾶγματι. οἷον εἰ ἔστιν ἀγα-
 θόν, μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἢ εἰ ζῶν, μὴ ζῶν, δεῖ τὸ ἕκαστος ἀντιφά-
 δως εἶναι τὸν συλλογισμόν, καὶ ὅς ἔστι ἀποκειμένους ὄρους, ἢ
 ὅς ἀντιφάδως εἶναι, ἢ τὸν μὲν, ὅλον, τὸν δὲ, μέρος. δηλον δὲ, καὶ
 » ὅτι ἐν τῷ πρᾶγματι οὐδὲν καλὸν γίνεσθαι τῷ ἔστι ἀπο-
 » θείας τῷ ἀντιφάσιν. οἷον εἰ ἔστι περιττόν, μὴ εἶναι περιτ-
 3 τόν. ἐκ γὰρ τῷ ἀντικειμένων προτάσεων ἐναντίος μὲν ὁ συλ-
 λογισμός. ἐὰν οὖν λάβοις τῷ αὐτῷ, ἔσται τῷ ἔστι ἀποθείας
 ἀντιφάσις. δεῖ δὲ κατὰ νοεῖν, ὅτι οὕτω μὲν οὐκ ἔστιν. ἐναντία
 συμπροσάναδαι ἕξ ἑνὸς συλλογισμοῦ, ὡς τε εἶναι τὸ συμπε-
 ρασμα τὸ μὴ ὄν ἀγαθόν, ἀγαθόν, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. ἐὰν μὴ
 ἀντιφάδως ἢ πρᾶσις τῷ αὐτῷ ληφθῇ, οἷον πᾶν ζῶν εἶναι λελ-
 κόν, καὶ μὴ λελκόν, τὸν δὲ ἀνθρώπον ζῶν. ἀλλ' ἢ προσλα-
 βεῖν δεῖ τῷ ἀντιφάσιν, οἷον, ὅτι πᾶσα ἐπιστήμη ὑπόλη-
 4 ψις καὶ οὐχ ὑπόληψις. εἴτα λαβεῖν, ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη

μὲν ἔστιν, οὐδεμία δὲ ὑπόληψις. ὥς περ οἱ ἐλεγχθὲν γίνονται, ἢ ἐκ δύο συλλογισμῶν ὥς τε δὲ εἶναι ἐναντία κατ' ἀλήθειαν τὰ εἰλημμένα, οὐκ ἔστιν ἄλλον τρόπον, ἢ ἑστῶτον, καὶ τὰ περ εἰρηται περὶ τούτων.

Περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι.

Τὸ δὲ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν, ἐστὶ μὲν ὡς ἐν γένει λαβεῖν ἐν τῷ μὴ ἀφαιρεκνύναι τὸ περ κείμενον. ἑστῶτον δὲ ἐπὶ συμβαίνει πολλαχῶς. καὶ γὰρ εἰ ὁλῶς μὴ συλλογίζεται, καὶ εἰ δι' ἀγνωστοτέρων, ἢ ὁμοίως ἀγνώστων, καὶ εἰ δὲ τῆς ὑπόθεσεως τὸ περὶ τούτων. ἢ γὰρ ἀπεδείξει ἐκ πρὸς τούτων τε καὶ περὶ τούτων ἔστι. Τούτων μὲν ἐν οὐδὲν ἔστι τὸ αἰτεῖσθαι τὸ ὑπὲρ ἀρχῆς. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὲν δι' αὐτῆς πέφυκε γνωρίζεσθαι, τὰ δὲ δι' ἄλλων. αἱ μὲν γὰρ ἀρχαὶ, δι' αὐτῆς, τὰ δὲ ὑποκείμενα ἀρχαὶς δι' ἄλλων, ὅταν ἂν μὴ τὸ δι' αὐτῆς γνωστὸν, δι' αὐτῆς τις ἐπιχειρῇ δεικνύναι, τότε αἰτεῖται τὸ ὑπὲρ ἀρχῆς. ἑστῶτον δὲ ἔστι μὲν οὕτως ποιεῖν, ὥς τ' οὐδὲν ἀξίως τὸ περ κείμενον. ἐνδέχεται δὲ καὶ μεταβαίνοντας ἐπ' ἄλλα ἅττα τῆς πεφυκῶς των δι' ἐκείνων δεικνύσθαι, δὲ τούτων ἀφαιρεκνύναι τὸ ὑπὲρ ἀρχῆς. οἷον εἰ ἀφαιρεκνύοιτο δὲ τῆς β, ἂν δὲ β δὲ τῆς γ, τὸ δὲ γ πεφυκὸς εἶναι δεικνύσθαι δὲ τῆς α. συμβαίνει γὰρ αὐτῷ δι' αὐτῆς τὸ ἀφαιρεκνύναι ὅς οὕτω συλλογισμῶν. ὅπερ προῦσιν οἱ τοῖς πρὸς ἀλήθειαν οἰόμενοι χεῖρα φάν. λαμβάνουσιν γὰρ αὐτοὶ ἐκαστὸν χεῖρα τα λαμβάνοντες, ἀλλ' οὐχ οἷον τε ἀφαιρεκνύειν μὴ οὐσῶν τῆς πρὸς ἀλήθειαν. ὥς τε τοῖς ἑστῶτον συλλογισμῶν οἱ συμβαίνει, ἐκαστὸν λέγειν εἶναι, εἰ ἔστιν ἐκαστον. οὕτω δὲ ἅπαντες δι' αὐτῆς γνωστὸν, ὅπερ ἀδύνατον. εἰ οὖν τις ἀδήλων ὄντος, ὅτι τὸ β ὑπάρχει τῷ γ, ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τὸ α τῷ β, αἰτῶν τὸ τῷ γ ὑπάρχειν τῷ α, οὕτω δὲ ἄλλον, εἰ δὲ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀφαιρεκνύει, ἀδήλων. οὐ γὰρ ἔστιν ἀρχῇ ἀφαιρεκνύσθαι, ὁμοίως ἀδήλων. εἰ μὲν τοι τὸ β περὶ τῷ γ ἑστῶτον ἔχει, ὥς τε τῶν τῶν εἶναι, ἢ ἀδήλων ὅτι αἰτιάζονται, ἢ ὑπάρχει δὲ τούτων δὲ τούτων, ἂν ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται. καὶ γὰρ ἂν ὅτι τῷ β τὸ α ὑπάρχει, δι' ἐκείνων δεικνύοι, εἰ αἰτιάζεται. νῦν δὲ ἑστῶτον 4

καλῶν, ἀλλ' οὐχ ὁ ἴσως. εἰ δὲ ἴσως ποιῇν τὸ εἰρημένον αὐ-
ποιοῖ, καὶ ἀντιστρέφει δὲ ἑλῶν. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τὸ β τῷ γ
λαμβανοὶ ὑπάρχειν, ὁμοίως ἀδήλων ὄν. καὶ εἰ δ' α τῷ γ, οὐ-
πω δ' ἔξ ἀρχῆς αἰτεῖται, ἀλλ' οὐκ ἀφ' αἰκνύσιν. εἰ δὲ ταυ-
τὸν ἢ δ' α καὶ δ' β, ἢ τὸ ἀντιστρέφειν, ἢ δ' ἐπεῖται τὸ α τῷ β, δ' ἔξ
ἀρχῆς αἰτεῖται δὲ πῶ αὐτῶν αἰπῶν. δ' γρ' ἔξ ἀρχῆς πὶ δύ-
ναται, πρὸ τῶν εἰρητῶν ἢ μὲν, ὅτι δ' εἰ αὐτῶν δεικνύει τὸ μὴ
1 δ' αὐτοῦ δὴ λον. εἰ οὖν ὅτι δ' αὐτῶν ἀρχῆς αἰτεῖται, δ' αὐτοῦ
δεικνύει δ' μὴ δ' αὐτοῦ δὴ λον. ἴσως δὲ ὅτι, δ' μὴ δεικνύει, ὅ-
ταν ὁμοίως ἀδήλων ὄντων τ' δεικνυμένου καὶ δι' οὐ δεικνύει.
ἢ τὸ ταυτὰ δ' αὐτῶν. ἢ τῷ ταυτὸν τοῖς αὐτοῖς ὑπάρχειν, ἐν μὲν
τῷ μέσῳ ἀφ' αἰκνύει καὶ ἔτι, ἀμφοτέρως αὐτὸν δέχεται ὁμοίως
τὸ αὐτῶν ἀρχῆς αἰτεῖται. ἐν δὲ κατὰ τὴν συλλογισμῶν, ἐν τε
τῷ γ καὶ τῷ α. ἀφ' αἰκνύει δὲ, ὅταν τὰ αὐτὰ ἀφ' αἰκνύει
καὶ οὐχ ὁμοίως ἀμφοτέρως αἰπῶν. ὡσαύτως δὲ καὶ
2 ἐν τῷ μέσῳ, δὲ δ' μὴ ἀντιστρέφειν ὅτι ὅρους καὶ δ' αφ' α-
πικνύει συλλογισμῶν. εἰ δὲ δ' αὐτῶν ἀρχῆς αἰτεῖται ἐν μὲν τοῖς
ἀφ' αἰκνύει, τὰ κατὰ ἀλήθειαν οὕτως ἔχοντα, ἐν δὲ τοῖς δια-
λεκτικοῖς, τὰ κατὰ δόξαν.

Γεῖ τὸ μὴ πρὸ ἴσως.

Τὸ δὲ μὴ πρὸ ἴσως συμβαίνει δ' αἰκνύει, ὁ πολλαῖς ἐν τῷ
τοῖς λόγοις εἰσὶν ἀμὲν λέγειν. πρῶτον μὲν ὅτι ἐν τοῖς εἰς δ' α-
δύνατον συλλογισμοῖς. ὅταν πρὸς αὐτῶν αἰπῶν ἢ τοῦτον, ὅ-
3 δεικνύει τῇ εἰς δ' αδύνατον. οὐτὲ γρ' μὴ ἀντιφάσιν πὶ ὅτι δ' αἰκνύει
οὐ πρὸ ἴσως, ἀλλ' ὅτι αἰκνύει πὶ ἐπὶ δὴ τῷ πρὸ τῶν, οὐτ' ἐν
τῇ δεικνύει. δ' γρ' πὶ δὴ αἰπῶν αἰπῶν. ἐπὶ δὲ ὅταν ἀναι-
ρεθῇ ἢ ἀφ' αἰκνύει δὲ τῷ α β γ, οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς οὐ πρὸ τὸ
κείμενον γεγνηται ὁ συλλογισμός. δ' γρ' μὴ πρὸ ἴσως γίνε-
σθαι τότε λέγουμεν, ὅταν αἰκνύει δὴ τῷ α β γ μὴ δὲ ἢ τὸν πε-
ραίνῃται ὁ συλλογισμός, ὅταν οὐκ ἐστὶν ἐν τοῖς ἀφ' αἰκνύει. αἰκνύει
» ρεθείσῃ γρ' τῇς θάλας, δ' αὐτῶν πρὸς τῷ αἰκνύει συλλογισμός.
4 φανερὸν οὖν, ὅτι ἐν τοῖς εἰς δ' αδύνατον λέγουμεν τὸ μὴ πρὸ

ὅταν οὕτως ἔχη πρὸς τ' ἀδύνατον ἢ ὑπὸ ἀρχῆς ὑπό-
 θεσις, ὥστε καὶ οὐσης καὶ μὴ οὐσης ἱσχύει, εἰδὲν ἢ ἴσον συμβαί-
 νειν τὸ ἀδύνατον. ὁ μὲν οὖν φανερὸν τρόπον ἔστι τῷ μὴ
 πρὸς τὴν ὑπόθεσιν εἶναι τ' ἀδύνατον, ὅταν ἀπὸ τῆς ἁποδείξεως
 ἀσυνάπτος ἢ ἀπὸ τῶν μέσων πρὸς τ' ἀδύνατον ὁ συλλογισμός.
 ὡς πρὸς εἶρηται καὶ ἐν τοῖς τοπικοῖς. εἰ γὰρ τὸ ἀναίτιον ὡς αἰ-
 τιον ἔστιν, ὅταν εἰ βουλόμενος λαμβάνω, ὅτι ἀσύμ-
 μετρος ἢ διάμετρος, ἐπιχειροῖν τὸν ζήνωνος λόγον διεικνύναι, I
 ὡς οὐκ ἔστι κινεῖσθαι, καὶ εἰς ὅσον ἀπάρχοι τὸ ἀδύνατον. οὐδὲ
 μῶς γὰρ οὐδὲν αἰσιν συνεχὲς ἔστι τὸ ἀδύνατον τῇ φάσει τῇ ὑπὸ ἀρ-
 χῆς. ἄλλος δὲ ἔστι πρὸς εἰς συνεχὲς μὲν εἶναι τὸ ἀδύνατον τῇ ἁπο-
 δείξει. μὴ μὲν τοι δι' ἐκείνῳ συμβαίνει. ὅταν γὰρ ἐγχερεῖ γε-
 νέσθαι, καὶ ἡδὲ τὸ αἶμα καὶ ὅταν τὸ κατὰ λαμβάνοντι εἰς συνε-
 χῆς. οἷον εἰ τὸ α τῷ β κείται ὑπάρχον, εἰ δὲ β τῷ γ, τὸ δὲ γ τῷ
 δ. ὅταν δὲ εἴη ἀδύνατον, τὸ εἰ β τῷ δ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ ἀφαι-
 ρεθέντος τῷ α, μηδὲν ἢ ἴσον ὑπάρχει τὸ εἰ τῷ γ, καὶ εἰ γ τῷ δ, 2
 οὐκ αὖ εἶναι τὸ ἀδύνατον διὰ τὴν ὑπὸ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. ἢ πάλιν εἰ-
 πὲς ὅταν τὸ αἶμα λαμβάνοι τὸ συνεχὲς. οἷον, εἰ τὸ μὲν α τῷ β,
 τῷ δὲ α εἰς ε. καὶ τῷ ε τὸ ζ, ἀδύνατον δὲ εἶναι εἰς ὑπάρχειν τῷ α εἰς ζ.
 καὶ γὰρ οὕτως οὐδὲν αὖ ἢ ἴσον εἶναι τὸ ἀδύνατον, αἰαιρεθείσης
 τῆς ὑπὸ ἀρχῆς ἁποδείξεως, ἀλλὰ διὰ πρὸς ὅσον ὑπὸ ἀρχῆς ὅρους
 » συνάπτεται τ' ἀδύνατον. οὕτω γὰρ ἔστι διὰ τὴν ὑπόθεσιν. οἷον
 ὅταν μὲν τὸ κατὰ λαμβάνοντι εἰς συνεχὲς, πρὸς τὸν κατηγο-
 ρούμενον πρὸς ὅρων. εἰ γὰρ ἀδύνατον τὸ α τῷ δ ὑπάρχειν, ἀφαι- 3
 ρεθέντος τῷ α οὐκ ἔστι τὸ ἀδύνατον. ὅταν δὲ εἰς αἶμα, καὶ οὐ κα-
 τηγορεῖται. εἰ γὰρ τῷ ε μὴ ἐγχερεῖ εἰς ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέν-
 τος τῷ ε οὐκ ἔστι εἰς ἀδύνατον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ὁμοίως
 τῶν συλλογισμῶν ὄντων. φανερὸν οὖν, ὅτι τῷ ἀδύνατον μὴ
 πρὸς ὅσον ὑπὸ ἀρχῆς ὅρους ὄντος, οὐ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν συμβαίνει
 εἰς ἀδύνατον. ἢ οὐδ' οὕτως αἰετὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἔστι εἰς ἀδύνατον.
 καὶ γὰρ εἰ μὴ τῷ ε ἀλλὰ τῷ κ ἐπέθῃ εἰς ὑπάρχειν, εἰ δὲ κ τῷ
 γ, καὶ ὅταν τῷ δ, καὶ οὕτω μέλει εἰς ἀδύνατον. ὁμοίως δὲ καὶ 4

ἡσυχία

ἡσυχία

ἡσυχία

ἡσυχία

ὅτι τὸ αὐτὸ λαμβάνοντι ὅς ὁρους. ὥς τ' ἐπεὶ καὶ ὁ νόστος καὶ μὴ
 ὁ νόστος τῶν συμβαίνει τ' ἀδύνατον, οὐκ αὖ εἴη πρὸς τὴν θέσιν.
 ἢ τὸ μὴ ὄντος τῶν μὴ δὲ ἢ τὸν γίνεσθαι τ' ἀδύνατος, οὐχ οὕτω
 ληπτέον, ὥς τ' ἄλλου ἡμετέρου, συμβαίνει τ' ἀδύνατον, ἀλλ'
 ὅταν ἀφαιρεθῇ τῶν τῶν δὲ τῶν λοιπῶν περτάων τ' αὐτῶ
 » πρὸς αὐτῶν, ἀδύνατον, ἐπεὶ τ' αὐτῶ γε ἀδύνατος συμβαίνει δὲ
 » πλεονόντων ὡς θείων, οὐδὲν ἴσως ἀτοπον. οἷον τ' τῶν πρὸς ἀλλή-
 » λωσιν συμπιπτεῖν. καὶ εἰ μείζων ἔστιν ἢ ἐν τῶς τῆς ἐκ τῶς. καὶ εἰ τ' ὁρῶντες ἔχει πλείους ὁρῶντες δυοῖς.

Περὶ λόγου ἀδύνατος.

Ὅ δὲ ἀδύνατος λόγος γίνεσθαι πρὸς τὸν πρῶτον ἀδύνατος. ἢ γὰρ
 ἐκ τῶν δύο περτάων, ἢ ἐκ πλεονόντων πᾶς ἔστι συλλογισμός. εἰ
 μὲν ἔν ἐκ τῶν δύο τῶν ὁρίων, ἀνάγκη τὴν ἐπὶ τῶν, ἢ καὶ ἀμφοτέ-
 ρας εἶναι ἀδύνατους. ὅς ἀληθῶν γὰρ οὐκ ἔστι ἀδύνατος συλλογι-
 σμός. εἰ δὲ ἐκ πλεονόντων, οἷον τὸ γ δὲ τῶν α β. τῶν δὲ δὲ, δὲ τῶν
 2 δὲ ξ η, τῶν γὰρ τῶν πᾶς ἔστι ἀδύνατος. καὶ πρὸς τῶν ὁ
 λόγος. τ' γὰρ α καὶ β δι' ἐκείνων πρὸς αὐτῶν. ὥς τε παρ' ἐκεί-
 νων πᾶς συμβαίνει τ' συμπρόσθετα καὶ τ' ἀδύνατος.

Περὶ τῶν μὴ κατὰ συλλογίζεσθαι.

Πρὸς δὲ τὸ μὴ κατὰ συλλογίζεσθαι πρὸς τὴν πρῶτον, ὅταν
 αὐτῶ τῶν συμπροσθέτων ὁρῶντες τὸν λόγον, ὅπως μὴ δοθῇ
 » δις τὸ αὐτὸ ἐν τῶς περτάωσιν. ἐπειδὴ πρὸς ἴσμεν, ὅτι αὐτῶ
 » μέσον συλλογισμὸς οὐ γίνεσθαι. μέσον δὲ ἔστι, τ' πλεονόντες λε-
 3 γόμενον. πῶς δὲ δις πρὸς ἐκείνων συμπρόσθετα πρὸς τὸ μέ-
 σον, φανερὸν ἐκ τῶν εἰδέναι, ποῖον ἐν ἐκείνῳ χήματι δεικνύ-
 ται. ὅταν δὲ ἡμᾶς οὐ λήσεται δὲ τὸ εἰδέναι, πῶς ὑπέχομεν
 τὸν λόγον. χρὴ δὲ ὅταν φυλάττειται πρὸς ἀλλήλοισιν ἀκρι-
 νομένους, αὐτοὺς ἐπιχειροῦντας πειράσθαι λαμβάνειν. ὅταν
 δὲ ἔσται, πρὸς τὴν μὲν, εἰάν τὰ συμπρόσθετα μὴ πρὸς συλλο-
 γίζωνται, ἀλλ' ἐμμελῶν τῶν ἀναγκαίων ἀδύνατον εἶναι. ἐπὶ δὲ
 εἰάν μὴ τὰ συνέγισ ὁρῶντες, ἀλλ' ὅτι μάλιστα τὰ μέγα. οἷον
 4 ἔστω δὲ συνπρόσθετα τὸ α καὶ β τῶν, μέγα δὲ τὰ β γ διὰ τῶν

διείδω δ' ὁρῶντων, εἰ δ' αὖ τῷ β. καὶ πάλιν μὴ, εἰ δ' αὖ τῷ γ, ἀλλ' εἰ δ' αὖ τῷ ε, καὶ εἰ περὶ αὖ τῷ β, καὶ οὕτως τὰ λοιπὰ, καὶ δι' ἐνὸς μέσου γίνεσθαι ὁ συλλογισμὸς, ἀπὸ τῶ μέσου ἀρχέσθαι. μάλιστα γὰρ αὖ οὕτως λαμβάνοι τὸν ἀκρινόμενον.

Περὶ ἐλέγχου.

Εἴπερ δὲ ἔχοντες, πότε καὶ πῶς ἔχοντων τῆς ὁρῶν γίνεσθαι ὁ συλλογισμὸς, φανερὸν καὶ πότε ἔσται, καὶ πότε οὐκ ἔσται ἔλεγχος. πάντων μὲν γὰρ συγχωρουμένων ἢ ἐναντιὰ ἐλεγχόμενων ἢ ἀκρινάων, οἷον, τῆς μὲν, ἀκρινάων, τῆς δὲ, κατηρημένης, ἐγχωρεῖ γίνεσθαι ἔλεγχον. ἢν γὰρ συλλογισμὸς καὶ οὕτως καὶ ἐκείνως ἔχοντων τῆς ὁρῶν, ὥστε εἰ δ' ἐλεγχόμενον εἴη ἐναντίον τῷ συμπεράσματι, ἀνάγκη γίνεσθαι ἔλεγχον. ὁ γὰρ ἔλεγχος ἀντιφάσως συλλογισμὸς. εἰ δὲ μηδὲν συγχωροῖτο, ἀδύνατον γίνεσθαι ἔλεγχον. οὐ γὰρ ἢν συλλογισμὸς, ἀπάντων τῆς ὁρῶν σόρη-πικῶν ὄντων, ὥστε οὐδ' ἔλεγχος. εἰ μὲν γὰρ ἔλεγχος, ἀνάγκη συλλογισμὸν εἶναι. συλλογισμοῦ δὲ οἷος, οὐκ ἀνάγκη ἔλεγχον. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ μηδὲν πεθεῖ καὶ τὴν ἀπόκρισιν ἐν ὅλῳ. ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται διορισμὸς ἐλέγχου καὶ συλλογισμοῦ.

Περὶ τῆς κατὰ τὴν ὑπόληψιν ἀπάτης.

Συμβαίνει δὲ ἐνίοτε, καθεστὸς ἐν τῇ θέσει τῆς ὁρῶν ἀπα-τώμεθα, καὶ κατὰ τὴν ὑπόληψιν γίνεσθαι τὴν ἀπάτην. οἷον εἰ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ πλεῖοσι πρώτως ὑπάρχειν, καὶ ἔμην λεληθέναι πινὰ καὶ οἶεσθαι μηδενὶ ὑπάρχειν, εἰ δὲ εἰδέναι. ἔστω γὰρ εἰ δ' αὖ β καὶ τῷ γ καὶ αὐτὸ ὑπάρχειν, καὶ ἔμην παντὶ δ' αὖ σάυτως, εἰ δὲ αὖ μὲν β εἰ παντὶ οἶεσθαι ὑπάρχειν, καὶ ἔστω τῷ α, τῷ δὲ γ εἰ μηδενὶ, καὶ ἔστω τῷ α παντὶ, τῆς αὐτοῦ κατὰ ταυτὸν, ἔξει ἐπισήμην καὶ ἀγνοίαν. πάλιν εἴ τις ἀπατηθεῖν ποδὲ τὰ ἐκ τῆς αὐτῆς συσειχίας, οἷον εἰ τὸ α ὑπάρχει τῷ β, ἔστω δὲ τῷ γ, καὶ εἰ γ τῷ δ. ἔστω λοιποῦ συμβαίνει δὲ εἰ παντὶ δ' β ὑπάρχειν, καὶ πάλιν μηδενὶ δ' γ. ἅμα γὰρ εἴσεται, καὶ οὐχ ἔστω ληθέναι ὑπάρχειν. ἀρδύον οὐδὲν ἄλλο ἀξιοῖ ἐκ τούτων, ἢ ὅτι εἰ πᾶσι δ' αὖ μὴ ἔστω λαμβάνειν. ἐπίσεται γὰρ πῶς, ὅτι τὸ α 4 τῷ γ

- τῷ γ' ὑπάρχειν διὰ τ' ὅτι, ὡς ἐν τῇ καθόλου ἔκθεσι μέρος. ὥστε
 ὅπως ἐπιστάται, ὅτις ὁ λῶς ἀξιοῖ ἡπολαμβάνειν, ὁ ποῦ ἀδύ-
 νατον. ὅτι δὲ τὰ περὶ τῶν λεγόντων εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς συζοι-
 χίας ἔμεινον, καθ' ἑκάτερον μὲν τῆς μέσων ἀμφοτέρωθεν ἔχον
 περὶ τὰς οὐκ ἐγχαρῆς ἡπολαμβάνειν. οἷον εἰς α' τῷ μὲν β
 παντὶ, τῷ δὲ γ' μηδενί, ἔχον δὲ ἀμφοτέρωθεν παντὶ τῷ δ'. συμ-
 βάνει γὰρ ἢ ἀπολῶς ἢ ἐπὶ τὴν λαμβάνεσθαι ἐναντίαν τὴν πρώ-
 1 τὴν περὶ τὰς οὐκ. εἰ γὰρ ὡς ἔστι ὑπάρχει παντὶ, ἔσται ἡπολαμβάνει
 ὑπάρχειν. ἔστι δὲ τῷ δ' οἶδε, καὶ ὅτι τὸ δ' ἔσται οἶδε. ὥστε εἰ πάλ-
 λιν, ὡς τὸ γ' μηδενί, οἶδε ἔσται ὑπάρχειν. ὡς β' ἡνὶ ὑπάρχει, τοῦ
 τῷ οὐκ οἶδε τὸ α' ὑπάρχειν. ἔστι δὲ παντὶ οἶομενον ὡς ἔστι, πάλιν
 ἡνὶ μὴ οἶεσθαι ὡς τὸ β' ἢ ἀπολῶς, ἢ ἐπὶ τὴν ἐναντίον ἔστιν. οὕτως
 μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται ἡπολαβεῖν. καθ' ἑκάτερον δὲ, τὴν μίαν,
 ἢ κατὰ τὸ ἑκάτερον ἀμφοτέρωθεν οὐδὲν κωλύει. δι' ἔσται παντὶ τῷ
 β, καὶ τὸ β' τῷ δ'. καὶ πάλιν ἔσται μηδενί τῷ γ. ὁμοίᾳ γὰρ ἢ τοιαύ-
 2 τῇ ἀπ' αὐτῆς, καὶ ὡς ἀπατῶμεθα ποῦ τὰ ἐν μέρει. οἷον, εἰ ὡς β
 παντὶ τὸ α' ὑπάρχει, τὸ δὲ β' τῷ γ' παντὶ, ἔσται παντὶ τῷ γ' ὑπάρ-
 ξει. εἰ οὖν τις οἶδε, ὅτι ἔσται ὡς τὸ β' ὑπάρχει παντὶ, οἶδε καὶ ὅτι
 τῷ γ'. ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ἀγνοεῖν τὸ γ, ὅτι ἔστιν. δι' εἰ τὸ μὲν α
 δύο ὀρθαί, ἔστι δ' ἐφ' ὃ β' ἔτιωνον, τὸ δ' ἐφ' ὃ γ' αἰσθητὸν ἔτιωνον.
 ἡπολαβεῖν γὰρ αὐτὴς μὴ εἶναι ἔσται, εἰδὼς ὅτι πᾶν ἔτιωνον ἔχει
 δύο ὀρθαί, ὡς θ' ἅμα εἰσέταται καὶ ἀγνοήσει ταυτὸν. ἔσται γὰρ εἰδε-
 ναι, ὅτι πᾶν ἔτιωνον ἔχει δύο ὀρθαί, οὐχ ἀπολοῦν ἔστι. ἀλλὰ ἔ-
 3 μὲν τὴν καθόλου ἔχειν ἐπιστήμην. τὸ δὲ, τὴν καθεκαστὸν. ἔσται
 μὲν οὖν ὡς τῇ καθόλου, οἶδε ἔσται ὅτι δύο ὀρθαί. ὡς δὲ τῇ κα-
 θεκαστὸν, οὐκ οἶδε. ὥστε οὐχ ἔξει τὰς ἐναντίας. ὁμοίως δὲ καὶ
 ὅτι τῷ μὲν α' λόγος, ὅτι ἢ μάθησις, ἀνάμνησις. οὐδ' αὖτε
 γὰρ συμβαίνει περὶ ἐπιστάσθαι ἑκάθεκαστὸν, ἀλλ' ἅμα τῇ ἐπα-
 τωγῇ λαμβάνειν τὴν ἑκάθε μέρος ἐπιστήμην, ὡς ποῦ ἀναγνω-
 ρίζοντες. ἐν ἑκατέρῃ γὰρ ἰδόντες δι' αὐτῶν ἴσμεν, ὅτι δύο ὀρθαί, ἐάν εἰ-
 » δῶμεν ὅτι ἔτιωνον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. τῇ μὲν οὖν
 4 καθόλου θεωροῦμεν τὰ ἐν μέρει, τῇ δὲ οἰκείᾳ, οὐκ ἴσμεν. ὡς-

Arist. in priora resol. lib. 2.

m

τ' ἐνδέχεται ἢ ἀπατᾶσαι πρὸς αὐτὰ, πολλὴ οὐκ ἐναντίως.
 ἀλλ' ἔχειν μὲν τὴν κατὰ λόγον, ἀπατᾶσαι δὲ τῇ κατὰ μέρος.
 ὁμοίως οὖν καὶ ὡς τῆς περὶ ἡμελίων. οὐ γὰρ ἐναντία ἡ κα-
 τὰ τὸν μέσον ἀπάτη, τῇ κατὰ τὸν συλλογισμὸν ἐπισήμη. οὐ
 δὲ ἡ κατὰ τὸν μέσον ὑπόληψις. οὐδὲν δὲ κωλύει εἰ-
 δότα, καὶ ὅτι ὅλῳ τῷ β' ὑπάρχει, καὶ πάλιν ὅλῳ τῷ γ, οἷον
 εἶναι μὴ ὑπάρχειν τὸ α' τῷ γ. οἷον ὅτι πᾶσα ἡμίονος ἄρκος,
 καὶ αὐτὴ ἡμίονος, οἷον κτείνανταύτην. οὐ γὰρ ἐπίσταται ὅτι
 ὅλῳ τῷ γ, μὴ συνθεωρεῖν τὸ κατὰ τὸν μέσον. ὥστε δὴλον, ὅτι
 » καὶ εἰς μὲν οἶδε. ὅτι μὴ οἶδεν, ἀπατᾶται δὴ σέσω. ὅτι δὲ ἔχουσιν
 » αἱ κατὰ λόγον περὶ τῆς κατὰ μέρος ἐπισήμας. οὐδὲν γὰρ τῆς
 » αἰσθητῶν ἔξω τῆς αἰσθητῶν γινόμενον ἴσμεν. οὐ δ' αὖ ἡ δὴ μέ-
 » νοι τυγχάνωμεν, εἰ μὴ ὥς κατὰ λόγον, καὶ τῷ ἔχειν τὴν οἰκείαν
 » ἐπισήμην, ἀλλ' οὐχ ὥς τῷ εὐδρᾶν. ὅτι γὰρ ἐπίσταται λέγειν
 » εἰχῶς. ἢ ὥς τῇ κατὰ λόγον, ἢ ὥς τῇ οἰκείᾳ, ἢ ὥς τῷ εὐδρᾶν. ὥστε
 » καὶ ὅτι ἀπατᾶται, ὅσονταχῶς. οὐδὲν οὖν κωλύει ἢ εἰδέναι
 καὶ ἡ πατῆσαι πρὸς αὐτὸ, πολλὴ οὐκ ἐναντίως. ὅτι δὲ συμ-
 βάλει καὶ ὅτι κατὰ τὸν μέσον εἰδὸς τὴν πρὸς τὰς, καὶ μὴ ἐπε-
 σκεμμένῳ πρὸς τὸν μέσον. ὥστε λαμβάνων γὰρ κτείνανταύτην ἡμίονον ἐκ
 ἔχει τὴν κατὰ τὸν μέσον ἐπισήμην. οὐδ' αὖ δὴ τὴν ὑπόλη-
 ψιν, ἐναντίαν ἀπάτην τῇ ἐπισήμῃ. συλλογισμὸς γὰρ ἡ ἐναν-
 τία ἀπάτη, τῇ κατὰ λόγον. ὅτι δὲ λαμβάνων τὸ ἀγαθὸν εἶναι
 κακὸν εἶναι, ὅτι αὐτὸ ὥστε λαμβάνει ἀγαθὸν εἶναι καὶ κακὸν. ἔστω
 γὰρ τὸ μὲν ἀγαθὸν εἶναι, ἐφ' ὃ ὅτι α'. τὸ δὲ κακὸν εἶναι, ἐφ' οὗ ὅτι β'.
 3 πάλιν δὲ τὸ ἀγαθὸν εἶναι, ἐφ' οὗ ὅτι γ. ἐπεὶ οὖν ταυτὸν ὥστε
 λαμβάνει τὸ β' καὶ ὅτι γ, καὶ εἶναι ὅτι γ τὸ β' ὥστε λαμβάνει. καὶ
 πάλιν ὅτι β' εἶναι ὡσαύτως. ὥστε καὶ τὸ γ τὸ α'. ὥστε πρὸς γὰρ
 εἰ μὴ ἀληθὲς, κατὰ οὗ ὅτι γ ὅτι β', καὶ κατὰ οὗ ὅτι β' ὅτι α'. καὶ κατὰ τῆς
 γ τὸ α' ἀληθὲς μὴ, οὕτως καὶ ὅτι τῆς ὥστε λαμβάνειν. ὁμοίως
 δὲ καὶ ὅτι τῆς εἶναι. τῆς αὐτῆς γὰρ ὅτι γ καὶ τῆς β', καὶ πάλιν
 τῆς β' καὶ τῆς α', καὶ ὅτι γ τῶ α' ταυτὸν μὴ. ὥστε καὶ ὅτι τῆς δὲ
 4 ἔστιν ὁμοίως. ἄρ' οὖν ὅτι μὲν ἀναγκαῖον, εἴ τις δώσω ὅτι πρὸ

ὅν. ἀλλ' ἴσως ἐκεῖνο φεῖδος εἰς ἡπολαμβάνειν ἵνα κακῶ εἴη
καὶ ἀγαθῶ εἴη, εἰ μὴ καὶ συμβεβηκός. πολλαχῶς γὰρ ἐγχε-
ρεῖ εἶδος ἡπολαμβάνειν. ἐπισκεπτόν δὲ εἶδος βέλους.

Περὶ τῆς ἐν πρώτῳ χήματι ἀντιστροφῆς.

- Ὅταν δὲ ἀντιστρέφῃται τὰ ἄκρα, ἀνάγκη καὶ εἰς μέσον ἀντι-
στρέφειν πρὸς ἄμφω. εἰ γὰρ εἰς καὶ τὸ γ δὲ τὸ β ὑπάρχει,
1 εἰ ἀντιστρέφει, καὶ ὑπάρχει ὡς α παντὶ τῷ γ, καὶ εἰς τῷ α, ἀν-
τιστρέφει καὶ ὑπάρχει ὡς α παντὶ, εἰ δὲ μέσον τὸ γ, καὶ εἰς
γ τῷ β ἀντιστρέφει, δὲ μέσον τὸ α, καὶ εἰς τὸ μὴ ὑπάρχειν
ὡσαύτως. οἷον εἰς β τῷ γ ὑπάρχει. ὡς δὲ β εἰς α μὴ ὑπάρχει, οὐ
δὲ εἰς α τῷ γ οὐχ ὑπάρχει. εἰ δὲ εἰς β τῷ α ἀντιστρέφει, καὶ εἰς γ
τῷ α ἀντιστρέφει. ἔστω γὰρ εἰς β μὴ ὑπάρχον τῷ α. οὐδ' αὖτ' α τὸ
γ. παντὶ γὰρ τῷ γ εἰς β ὑπάρχει. καὶ εἰ τῷ β εἰς γ ἀντιστρέφει, καὶ
τῷ α εἰς γ ἀντιστρέφει. καὶ οὐ γὰρ αὖ παντὸς εἰς β, καὶ εἰς γ, καὶ
2 εἰς γ πρὸς εἰς ἀντιστρέφει, καὶ εἰς β ἀντιστρέφει. ὡς γὰρ εἰς β, καὶ
εἰς γ, ὡς δὲ εἰς γ, εἰς α οὐχ ὑπάρχει, καὶ μένον εἶδος ἀπὸ τῆς συμ-
πράξεως ἀρχεται. τὰ δ' ἄλλα οὐχ ὁμοίως. ὡς καὶ εἰς τὸ
κατηγορικὸν συλλογισμοῦ. πάλιν εἰς α καὶ εἰς β ἀντιστρέφει,
καὶ εἰς γ καὶ εἰς δ ὡσαύτως. ἅπαντα δὲ ἀνάγκη εἰς α ἢ εἰς γ ὑπάρ-
χειν. καὶ τὸ β καὶ εἰς δ οὕτως ἔξει, ὥστε παντὶ δατέρων ὑπάρ-
χειν. εἰπεὶ γὰρ ὡς α, τὸ β, καὶ ὡς τὸ γ, τὸ δ, παντὶ δὲ εἰς α ἢ τὸ γ
καὶ οὐχ ἄμα, φανερὸν ὅτι καὶ εἰς β ἢ τὸ δ παντὶ καὶ εἰς α ἄμα.
3 οἷον εἰς ἀγλίνων ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ εἰς ἀφ' ἑαυτῶν ἀγλίνων, ἀνάγκη
εἰς γλινόμενον, φθαρτὸν, καὶ τὸ φθαρτὸν γεγενῆσθαι. δύο γὰρ συλ-
λογισμοὶ σύνκεινται. πάλιν εἰς παντὶ μὲν εἰς α ἢ τὸ β, καὶ τὸ γ
ἢ τὸ δ. ἄμα δὲ μὴ ὑπάρχει, εἰ ἀντιστρέφει τὸ α, καὶ εἰς γ καὶ τὸ
β καὶ τὸ δ ἀντιστρέφει. εἰ γὰρ ἵνι μὴ ὑπάρχει εἰς β, ὡς τὸ δ. δῆ-
λον ὅτι εἰς α ὑπάρχει. εἰ δὲ τὸ α καὶ τὸ γ, ἀντιστρέφει γὰρ. ὥστε
ἄμα εἰς γ καὶ τὸ δ, εἶδος δὲ ἀδύνατον. ὅταν δὲ εἰς α ὅλῳ τῷ β
καὶ τῷ γ ὑπάρχη, καὶ μηδενὸς ἄλλου κατηγορηται, ὑπάρχη
4 δὲ καὶ τὸ β παντὶ τῷ γ, ἀνάγκη εἰς α καὶ τὸ β ἀντιστρέφειν. εἰπεὶ

γὰρ καὶ τὰ μόνων τῶν β γ λέγεται ε α. κατηγορεύεται δὲ ε β καὶ
 αὐτὸ ε α καὶ γ γὰρ τὸ γ, φανερὸν ὅτι καθ' ὃν τὸ α, καὶ τὸ β λε-
 γοῦνται πάντων, πάλιν αὐτοῦ τῆ α. πάλιν ὅτι ε α καὶ τὸ β
 ὅλῳ τῷ γ ὑπάρχει, ἀντιστρέφει δὲ τὸ γ τῷ ε, ἀνίστηται α παντὶ
 τῷ β ὑπάρχειν. ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῷ γ τὸ α, ε δὲ γ τῷ ε δὲ ε α-
 ντιστρέφει, καὶ ε α παντὶ τῷ β ὑπάρχει. ὅταν δὲ δυοῖν ὄντων, οἷον
 τὸ α τῷ ε αἰρετώτερον ἢ, ὄντων ἀντικειμένων, καὶ τὸ δὲ τῷ γ
 ὡσαύτως. εἰ αἰρετώτερον τὰ α γ τῷ β δ, ε α τῷ δ αἰρετώτε- I
 ρον. ὁμοίως γὰρ διακτὸν ε α, καὶ φλυκτὸν ε β. ἀντικείμενα γὰρ.
 καὶ τὸ γ τῷ δ καὶ γὰρ καὶ τῷ ε ἀνίστηται. εἰ δὲ τὸ α τῷ δ
 ὁμοίως αἰρετόν, καὶ ε β τῷ γ φλυκτόν. ἐκείνῳ γὰρ ἐκεί-
 νῳ ὁμοίως φλυκτὸν διακτὸν. ὥστε καὶ τὰ ἀμφω τὰ α γ τοῖς
 β δ. ἐπεὶ δὲ μᾶλλον, οὐχ οἷον τε ὁμοίως. καὶ γὰρ αὐτὰ ε δ
 ὁμοίως ἦσαν. εἰ δὲ ε δ τῷ α αἰρετώτερον, καὶ τὸ ε τῷ γ ἡττοῦς
 » φλυκτόν. ε γὰρ ἐλάττω τῷ ἐλάττω ἀνίστηται. αἰρετώτερον
 » δὲ ε μείζον ἀγαθόν, καὶ ἐλάττω κακόν, ἡ πόρ τὸ ἐλάττω ἀγα- 2
 θόν καὶ μείζον κακόν. καὶ ε α παντὶ α ῥα τὸ ε δ αἰρετώτερον τῷ
 α γ. νῦν δὲ οὐκ ἐστὶ. τὸ α α ῥα αἰρετώτερον τῷ δ, καὶ τὸ γ α ῥα
 τῷ ε ἡττοῦς φλυκτόν. εἰ δὲ ἐλαττω πᾶς ὁ ὄρων καὶ τὸν ὄρω-
 τα ε α, τὸ οὕτως εἶναι, ὥστε χαρίζεσθαι, καὶ ε μὴ χαρίζεσθαι
 εἰς φ' οὐ γ, ἢ τὸ χαρίζεσθαι εἰς φ' οὐ δ, καὶ ε μὴ τοιοῦτον εἶναι,
 οἷον χαρίζεσθαι τὸ εἰς φ' οὐ ε, δὲ ἡλον ὅτι ε α τὸ τοιοῦτον εἶναι αἰρε-
 τώτερον ὅτι ἡ πόρ ε χαρίζεσθαι. ε α ῥα φιλεῖσθαι τῆς σωου- 3
 σίας αἰρετώτερον καὶ τὸν ὄρωτα. μᾶλλον α ῥα ὁ ὄρων ἢ
 τῆς φιλίας, ἡ πόρ τῷ σωεῖναι. εἰ δὲ μάλιστα τοιοῦτον, καὶ ε τέ-
 λος εἶναι. ε α ῥα σωεῖναι ἢ οὐκ ἐστὶ ὅλος, ἢ τῷ φιλεῖσθαι οὐ
 κα. καὶ γὰρ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι καὶ τέχναι οὕτως γίνονται.
 πῶς μὲν ἐν ἐχρήσιν οἱ ὄροι καὶ τῷ ε ἀντιστροφάς, καὶ τὸ αἰρε-
 τώτερον ἢ φλυκτότερον εἶναι, φανερὸν ὅτι. δὲ οὐ μόνον οἱ δια-
 λεκτικοὶ καὶ ἀρχαῖοι συλλογισμοὶ δὲ τῷ περὶ ἐξηγημάτων
 γίνονται σχημάτων, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥητορικὸι, καὶ ἀπὸ αὐτῶν ἡ πρὸς
 πίστις καὶ ἡ κατ' ὁποιανοῦ μέθοδον, νῦν αὖτε ἐν λεκτικόν. ἀπαντᾷ 4

ἢ πρὸς οὐ μὲν ἢ δὲ συλλογισμοῦ ἢ ὑπὲρ πατωρῆς.

Περὶ ἐπατωρῆς.

Ἐπατωρῆ μὲν οὕτω δέσιν, καὶ ὁ ὑπὲρ πατωρῆς συλλογισμός, τὸ
δὲ τῶ ἐτέρου δὲ τῶν ἄκρων τῶ μέσῳ συλλογισαδαι. οἷον
εἰ τῶ α γ μέσον εἰ δὲ γ δὲ ξαι, τὸ α τῶ β ὑπάρχει. οὕτω
ἢ ποιούμεθα τῶ ἐπατωρῆς. οἷον ἐστὶ τὸ α μακρόβιον, τὸ
δὲ φῶ β, τὸ χελῶν μὴ ἔχον, ἐφ' ὃ δὲ γ, εἰ καὶ δὲ καὶ μακρό-
βιον, οἷον ἀνθρώπου καὶ ἰώσης καὶ ἡμίονος, τῶ δὲ ὁ λω ὑπάρ-
χει εἰ. πᾶν γὰρ εἰ ἄλλοι, μακρόβιον, ἀλλὰ καὶ εἰ τὸ μὴ ἔχον
χελῶν, πᾶν τὸ ὑπάρχει τῶ γ. εἰ ἐν ἀντιθέσει γ τῶ β, καὶ μὴ
ὑπὲρ τείνει τὸ μέσον, ἀνάγκη τὸ α τῶ β ὑπάρχειν. διὰ τούτου γὰρ
» πρὸς τῶν, ὅτι εἰ ἀν' δύο ἄτῃα τῶ ἀντὶ ὑπάρχει, καὶ πρὸς δὲ τε
» ρον ἀντὶ ἀντιθέσει τὸ ἄκρον, ὅτι τῶ ἀντιθέσει καὶ δὲ
» τῶν ὑπάρχει τῶ καὶ τῶν μελῶν. διὰ δὲ νοεῖν εἰ γ εἰ ἄπᾶν
» των τῶ καὶ δὲ καὶ σὺν συγκαίμενον. ἢ γὰρ ἐπατωρῆ δὲ πᾶν τῶν.
2 ἐστὶ δὲ ὁ τοιοῦτος συλλογισμός τῆς πρώτης καὶ ἀμέσου πρὸς
τάδε. ὡν μὲν γὰρ δέσιν μέσον, δὲ τῶ μέσον ὁ συλλογισμός,
ὡν δὲ μὴ δέσιν, δὲ ἐπατωρῆς. καὶ τῶ πᾶν ἵνα ἀντιθέσει ἢ ἐπατω-
ρῆ τῶ συλλογισμῶ. ὁ μὲν γὰρ δὲ τῶ μέσον τὸ ἄκρον τῶ ἔλ-
τῶ δὲ ἀντιθέσει, ἢ δὲ δὲ τῶ ἄκρον τὸ ἔλτον τῶ μέσῳ. φύσει μὲν
ἐν πρὸς τῶ καὶ γνωριμῶ τῶν ὁ δὲ τῶ μέσον συλλογισμός.
ἢ μὲν δὲ ἐπατωρῆς, ὁ δὲ τῶ ἐπατωρῆς. *καὶ οὕτω*

Περὶ πρὸς ἀντιθέσεως.

3 Παράδειγμα δέδωκεν, ὅταν τῶ μέσῳ εἰ ἄκρον ὑπάρχον δι-
χῶ δὲ τῶ ὁμοίον τῶ ἔλτῳ. διὰ δὲ καὶ εἰ μέσον τῶ ἔλτῳ, καὶ
τὸ πρὸς τῶ ὁμοίῳ γνωριμῶ τῶν εἶναι ὑπάρχον. οἷον ἐστὶ
εἰ καὶ ὁ, εἰ δὲ β πρὸς ὁμοίους ἀντιθέσει πᾶν λεμον, ἐφ' ὃ
δὲ γ, τὸ ἀντιθέσει πρὸς ἀντιθέσει, τὸ δὲ φῶ α, ἀντιθέσει
πρὸς φωνῆς. ἐὰν ἐν βον λώ μεθα δὲ ξαι, ὅτι εἰ, ἀντιθέσει πᾶν
λεμῶν καὶ ὁ δέσιν, ληπτόν ὅτι εἰ πρὸς τῶ ὁμοίους πᾶν λεμῶν,
καὶ ὁ. τῶ δὲ πᾶν ἐν τῶ ὁμοίῳ, οἷον ὅτι ἀντιθέσει πᾶν ὁ πρὸς
4 φωνῆς. ἐπεὶ ἐν εἰ πρὸς τῶ ὁμοίους, καὶ ὁ. τὸ δὲ πρὸς ἀν-
τιθέσει

βαιούς, πρὸς τοὺς ὁμήρους ἔστι, φανερὸν ὅτι τὸ πρὸς θεοαίους
 πολεμῆν κακόν. ὅτι μὲν οὖν ἐστὶ τῷ γ, καὶ τῷ δ ὑπάρχει, φα-
 νερὸν. ἀμφω γὰρ ἔστι πρὸς τοὺς ὁμήρους ἀναιρεῖσθαι πόλεμον.
 καὶ ὅτι ἐστὶ τῷ δ, θεοαίοις γὰρ οὐ σωήνεται ὁ πρὸς φωκῆς
 πόλεμος. ὅτι δὲ ἐστὶ τῷ β ὑπάρχει, διὰ τὴν διειρημένην, τὸν
 αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ εἰ διὰ πλειόνων τῶν ὁμηρίων ἢ πλείους γλῶσ-
 σαι τῶ μέσου πρὸς τὸ ἄκρον. φανερὸν οὖν, ὅτι ἐπὶ τῷ δειγμά-
 τει οὐτε ὡς ὅλον πρὸς μέρος, οὐτε ὡς μέρος πρὸς ὅλον, ἀλ-
 λ' ὡς μέρος πρὸς μέρος, ὅταν ἀμφω μὲν ἢ ἅπασι τῷ αὐτῷ, γνῶ-
 ριμον δὲ διαίτητον. καὶ διαφέρει τῆς ἐπαγωγῆς, ὅτι ἢ μὲν ἔστι
 ἀπάντων τῶν ἀτόμων τὸ ἄκρον εἰδείκνυναι ὑπάρχειν τῷ μέσῳ.
 καὶ πρὸς τὸ ἄκρον οὐ σωήνεται τὸν συλλογισμόν. ἐστὶ δὲ καὶ σω-
 αῖται, καὶ οὐκ ἔστι ἀπάντων δείκνυσθαι.

Περὶ ἀπαγωγῆς.

Ἀπαγωγή δὲ ἔστιν, ὅταν τῷ μὲν μέσῳ ἐπὶ τὸν δῆλον ἢ ὑ-
 πάρχον. τῷ δὲ ἐκείνῳ ἐπὶ μέσον, ἀδελφὸν μὲν, ὁμοίως δὲ πιστὸν
 ἢ μᾶλλον ἢ συμπράγματός. ἐπὶ ἐκείνῳ ὀλίγα ἢ τὰ μέσα ἢ ἐκεί-
 νου καὶ τῶ μέσου, πάντως γὰρ ἐγγυτέρων εἶναι συμβαίνει τῆς ἐπι-
 στήμης. οἷον ἐστὶ τὸ διδασκλόν. ἐφ' οὗ β ἐπιστήμη. ἐστὶ δὲ γ, δικαιο-
 σιῶν. ἢ μὲν οὖν ἐπιστήμη, ὅτι διδασκλόν, φανερὸν. ἢ δὲ δικαιο-
 σιῶν εἰ ἐπιστήμη, ἀδελφόν. εἰ οὖν ὁμοίως ἢ μᾶλλον πιστὸν τὸ β
 γ τῷ α γ, ἀπαγωγή ἔστιν. ἐγγυτέρων γὰρ τῶ ἐπίστασθαι διὰ
 τὴν προσηληφέναι τὴν α γ, ἐπιστήμην πρὸς τὸν ἐκείνους.
 πάλιν ἐκείνῳ ὀλίγα τὰ μέσα τῶ β γ. καὶ γὰρ οὕτως ἐγγυτε-
 ρον τῶ εἰδέναι. οἷον, εἰ τὸ εἶναι τετραγώνιον εἶδαι. τὸ δ' ἐφ' ᾧ ε, οὐ
 διττὸν γινώσκον. ἐστὶ δὲ ἐφ' ᾧ ἐκκύκλος, εἰ τῶ εἰς ὃ μόνον εἶναι μέσον ἐ-
 μὲν μνηστικὸν ἴσον γινώσκον διττὸν γινώσκον τὸν ἐκκύκλον, ἐγγυ-
 τέρων εἶναι τῶ εἰδέναι. ὅταν δὲ μήτε πιστότερον ἢ β γ τῷ α γ, μή-
 τε ὀλίγα τὰ μέσα, οὐ λέγω ἀπαγωγὴν. οὐδ' ὅταν ἀμείνον ἢ τὸ
 β γ. ἐπιστήμη γὰρ ἐστὶ τοῦτο.

Περὶ ἐνστάσεως.

Ἐνστάσις δὲ ἔστι πρὸς τὰς, πρὸς τὰς ἐναντίας. διαφέρει δὲ 4

- τῆς περτάδως, ὅτι τὴν μὲν ἀνασιν εὐδέχεται εἶναι καὶ ἐπὶ μέ-
ρους. τὴν δὲ περτάσιν ἢ ὅλως οὐκ εὐδέχεται, ἢ οὐκ ἐν τοῖς κα-
θόλου συλλογισμοῖς. φθάνει δὲ ἡ ἀνασιν διχῶς τε καὶ διὰ
» δύο σχιμάτων. διχῶς μὲν, ὅτι ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει πᾶσα ἀ-
» σασιν, διὰ δὲ δύο δὲ σχιμάτων, ὅτι ἀντικείμενα φθάνει τῇ περ-
τάσει. τὰ δὲ ἀντικείμενα, ἐν τῷ α καὶ ἐν τῷ γ σχήματι πορεί-
νονται μένοις. ὅταν γὰρ ἀξιώσῃ παντὶ ὑπάρχειν, ἀνιστάμεθα, ἢ
1 ὅτι οὐδενὶ, ἢ ὅτι ἑνὶ οὐχ ὑπάρχει. τούτων δὲ τὸ μὲν μηδενὶ ἐκ
τῆς πρώτου σχήματος. εἰ δὲ ἑνὶ μὴ, ἐκ τῆς ἐσχάτου. οἷον ἔστω τὸ
α μίαν εἶναι ἐπισήμην, ἐφ' ᾧ τὸ β ἀντίτα. περτείναντες δὲ
μίαν εἶναι τῆς ἀντιτίων ἐπισήμην, ἢ ὅτι ὅλως οὐχ ἢ αὐτὴ
τῆς ἀντικειμένων, ἀνιστάται. τὰ δὲ ἀντίτα ἀντικείμενα, ὥς τε
γίνεσθαι τὸ α σχῆμα. ἢ ὅτι τῆς γνωστὸν καὶ ἀγνώστου οὐμία.
εἴθε δὲ τὸ γ. καὶ γὰρ τὸ γ, τῆς γνωστὸν καὶ ἀγνώστου τὸ
μὲν ἀντίτα εἶναι, ἀληθές. τὸ δὲ μίαν αὐτῆς ἐπισήμην εἶναι,
2 ψευδές. πάλιν ἀπὸ τῆς δορυπικῆς περτάδως ὡσαύτως. ἀ-
ξιούνης γὰρ τὸ μὴ εἶναι μίαν τῆς ἀντιτίων, ἢ ὅτι πάντως
τῆς ἀντικειμένων, ἢ ὅτι ἑνὶ τῆς ἀντιτίων ἢ αὐτὴ, λέγε-
μεν. οἷον ὑμνητοῦ καὶ νοσηδίου. τὸ μὲν οὖν πάντων ἐκ τῆς
α. τὸ δὲ ἑνὶ, ἐκ τῆς ἑξέτου σχήματος. ἀπλῶς γὰρ ἐν πᾶ-
σι καθόλου μὲν ἀνιστάμενον ἀνάγκη πρὸς τὸ καθόλου τῆς
περτείνοντων τὴν ἀντίφασιν εἶπείν. οἷον εἰ μὴ τὴν αὐτὴν
ἀξιοὶ τῆς ἀντιτίων πάντων εἰπόντα τῆς ἀντικειμένων
3 μίαν. οὕτω δ' ἀνάγκη τὸ α εἶναι σχῆμα. μέσον γὰρ γίνε-
ται τὸ καθόλου πρὸς τὸ ἕξ ἀρχῆς. ἐν μέρει δὲ πρὸς
ὅδῃ καθόλου, καὶ οὐ λέγεται ἢ περτάσις. οὐ γνωστὸν καὶ
ἀγνώστου μὴ τὴν αὐτὴν. τὰ γὰρ ἀντίτα καθόλου πρὸς
ταῦτα, καὶ γίνονται τὸ γ σχῆμα. μέσον γὰρ τὸ ἐν μέρει λαμ-
» βανόμενον, οἷον τὸ γνωστὸν καὶ ἀγνώστου. ἕξ ὧν γὰρ ὅτι συλλο-
» γίσαι δαι τοῦ ἀντιτίον, ἐκ τούτων καὶ τὰς ἀνιστάσεις ἐπιχει-
» ροῦμεν λέγειν. διὸ καὶ ἐκ μένων τῆς σχιμάτων τούτων φέ-
4 ρομεν. ἐν μένοις γὰρ τούτοις οἱ ἀντικείμενοι συλλογισμοί.

διὰ γὰρ τὸ μέσον οὐκ ἔστι καὶ ἀφ' αὐτῶν. ἐπὶ δὲ καὶ ἐν λόγον
 δέοιτο πλείονος, εἰ δὲ τὸ μέσον ὁρίσται. οἱ δὲ εἰ μὴ δοῖται τὸ αὐτὸ
 βύπαιρξιν, διὰ τὸ μὴ ἀκολουθεῖν αὐτῷ τῷ γ, ὅτι γὰρ δι' ἄλ-
 λων περιστάσεων δὴ λον. οὐ δὲ εἰς ἄλλα ἐκτρέπεται τὸ
 ὡς αὖτις, ἀλλ' οὐδὲ φανερὸν ἔχειν τὸ ἐπὶ τῶν περιστάσεων. διὸ
 καὶ σημείον ἐκ μόνου τοῦ τὸ ὁρίσται ἐκείν. ἐπισκεπτέον
 δὲ καὶ πόδε τῶν ἄλλων ἐνστάσεων, οἷον πόδε τῶν ἐκ τῶν ἐναντίων
 καὶ τῶν ὁμοίων καὶ τῶν κατὰ δόξαν. καὶ εἰ τὸ ἐν μέρει, ἐκ τῶ
 α. ἢ τὸ σφαιρικῶν, ἐκ τῶ μέσου δυνάτον λαβεῖν.

Περὶ εἰκότος καὶ σημείου.

Εἰκὸς δὲ καὶ σημείον οὐ ταυτόν ἐστιν. ἀλλὰ τὸ μὲν εἰκὸς ἐστὶ
 πρὸ τῶν ἐνστάσεων. ὁ γὰρ ὡς ἐπιτοπολὺ ἴσασιν οὕτως γινόμε-
 νον, ἢ μὴ γινόμενον, ἢ ὄν, ἢ μὴ ὄν, ὅτι ἐστὶν εἰκὸς. οἷον τὸ μισθῆναι
 τὸ φθονοῦντας, ἢ τὸ φιλεῖν τὸν δῶν μίλους. Σημεῖον δὲ εἶναι
 λέγει εἶναι πρὸ τῶν ἀφ' αὐτῶν ἢ ἀναγκαῖα ἢ ἐνστάσεις. οὐ γὰρ
 ὄντος, ἐστὶν. ἢ οὐ γινόμενον πρὸ τῶν ὄντων ἢ ὕσδρον, γέγονε τὸ πρὸ γ
 μα. ὅτι σημείον ἐστὶ τὸ γέγοναι ἢ εἶναι.

Περὶ ἐνθύμηματος.

Ενθύμημα μὲν οὕτως ἐστὶ συλλογισμὸς ἀπὸ λῆς, ὅς ἐστιν ἐκ τῶν
 σημείων. λαμβάνεται δὲ τὸ σημείον ὑποκείμενον, ὅσα ὡς καὶ τὸ μέσον
 ἐν τοῖς ὁρίσται. ἢ γὰρ ὡς ἐν τῷ πρώτῳ, ἢ ὡς ἐν τῷ μέσῳ, ἢ
 ὡς ἐν τῷ τρίτῳ. οἱ δὲ μὲν δείξει κινουσαν διὰ τὸ γάλα ἔχειν, ἐκ
 τῶ πρώτου ὁρίσται. μέσον γὰρ, τὸ γάλα ἔχειν. ἐφ' ὃ τὸ α, τὸ
 κινεῖν, τὸ γ, τὸ γάλα ἔχειν, γυνὴ δὲ, ἐφ' ὃ τὸ γ. τὸ δ' ὅτι οἱ σφοῖ, 3
 ὡς αὖτις. Πιττακὸς γὰρ ὡς αὖτις, διὰ τὸ ἐχάρι. ἐφ' ὃ τὸ
 α, ὡς αὖτις, ἐφ' ὃ τὸ β, οἱ σφοῖ, ἐφ' ὃ τὸ γ, Πιττακὸς. ἀληθεῖς
 δὲ καὶ τὸ α καὶ τὸ β τῶ γ κατηγορεῖται. πάλιν τὸ μὲν οὐ λέγου-
 σι διὰ τὸ εἰδέναι. τὸ δὲ λαμβάνουσι. τὸ δὲ κινεῖν, ὅτι ὡς α, διὰ
 τῶ μέσου ὁρίσται βούλεται εἶναι. ἐπεὶ γὰρ ἐπὶ τῶ τῶν κινου-
 ῶν τὸ ὡς α. ἀκολουθεῖ δὲ καὶ τῶ γ, δεδειχθαι οἷον τὸ κινεῖν.
 ὡς α, ἐφ' οὗ τὸ α, ἐφ' οὗ τὸ β κινεῖν, γυνὴ, ἐφ' οὗ τὸ γ. εἰ μὲν δὲ
 ἢ μὴ λείπει πρὸ τῶν σημείων γίνεσθαι μόνον. εἰ μὲν καὶ ἢ ἐτέρω 4

περσληφθῇ, συλλογισμός. οἷ ὅτι οἱ πῖταικός ἐλδιδίειος. οἱ π
 ωλόπιμρι ἐλδιδίειοι. πῖταικός δὲ ωλόπιμρι. ἢ πάλιν ὅτι
 οἱ σοφοὶ ἀγαθοί. πῖταικός γὰρ ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ σοφός. οὐ-
 τως μὲν ἐν γίνοντι οἱ συλλογισμοί. πάλιν ὁ μὲν δὲ τῶ πρώ-
 τῳ χήματι ἀλύτος, αὐτὸς ἀληθής ἢ καὶ δόλου γὰρ ὅτιν. ὁ δὲ
 δὲ τῶ ἐχάτου, λῦσιμτος, καὶ ἀληθής ἢ ἐσὺμπόρασμα, δὲ
 ἐμὴ εἶν καὶ δόλου, μὴ δὲ πρὸς τὸ πρῶτον τὸν συλλογισμόν.
 1 οὐ γὰρ εἰ πῖταικός ἀπουδαῖος, ἀνάγκη δὲ εἶναι καὶ ὅς ἄλλους
 σοφούς. ὁ δὲ δὲ τῶ μέσῳ χήματι αἰκὴ πάντως λῦσιμτος.
 οὐδέ ποτε γὰρ γίνετα συλλογισμός, οὕτως ἐχόντων τῆς ὁρῶς.
 οὐ γὰρ εἰ ἡ κύουσα ὠχρά, ὠχρά δὲ καὶ ἡδε, κτείν ἀνάγκη ταύ-
 τῃν. ἀληθής μὲν ἐν αἰπάσιν ὑπάρξει τῶς σημείοις. διαφο-
 ρὰς δὲ ἔχουσιν εἰρημνέας. ἢ δὴ οὕτως διακριτέον τὸ σημείον.
 ὅτων δὲ τὸ μέσον τε κμήριον ληπτεόν. τὸ γὰρ τε κμήριον τὸ εἰ-
 δέναι προῦν φάσιν εἶν. προῦτον δὲ μάλιστα τὸ μέσον, ἢ τὰ μὲν
 2 ἐκ τῶς ἀκρῶν σημείον λεκτέον. τὰ δὲ ἐκ τῶ μέσου, τε κμήριον.
 ἐνδοξότατον ἢ καὶ μάλιστα ἀληθές, τὸ δὲ τὸ πρώτῳ χήματι.
 Περὶ τῶ φυσιογνωμονεῖς.

Τὸ δὲ φυσιογνωμονεῖν δυνάτον ὅτιν, εἴ τις δίδωσιν ἅμα με-
 ταβάλλειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ὅσα ἐστὶ φυσικὰ παθήμα-
 τα. μαθὼν γὰρ ἴσως μοισινὴν, μεταβέβληκε τὴν ψυχὴν.
 ἀλλ' οὐ τῆς φύσει ἡμῶν ὅτιν εἶναι τὸ πάθος, ἀλλ' οἷον ὁργαὶ καὶ
 ἐπιθυμίαι τῆς φύσει κινήσων. εἰ δὴ εἶναι τε δοθεῖν, καὶ αὐτὸς
 3 σημείον εἶναι. καὶ λαμβάνειν δυνάμετα τὸ ἴδιον ἐκείνου γέ-
 νους, πάθος, καὶ σημείον, δυνήσόμετα φυσιογνωμονεῖν. εἰ γὰρ
 ὅτιν ἴδια ἴνι γλῆνι, ὑπάρχον ἀτόμῳ πάθος. οἷον τῶς λέουσις
 αὐσρία, ἀνάγκη καὶ σημείον εἶναι τι. συμπάσχειν γὰρ ἀλλήλοις
 ὑποκείμε. καὶ ἐστὶν εἶναι, τὸ μέγαλα ἀκρωτήρια ἔχειν. ὁ καὶ
 ἄλλοις ὑπάρχειν γλῆνι μὴ ὅλοις ἐνδέχεται. τὸ γὰρ σημείον οὐ-
 τως ἴδιον ὅτιν, ὅτι ὅλου γλῆνις ἴδιον ὅτιν τὸ πάθος, καὶ οὐ μῆ-
 νου ἴδιον, ὥστε εἰσάμεν λέγειν. ὑπάρχει δὴ καὶ ἐν ἄλλῳ γέ-
 4 νει ταύτῳ. καὶ ἐστὶν αὐσρεῖος ὁ αὐσρεῖος, καὶ ἄλλο πῖταικός.

ἔξει αὖ καὶ σημεῖον, ἐν γὰρ ἐνὸς λόγῳ. εἰ πρὶν ἢ ὅτι ὅτι. καὶ δι-
 νησόμεθα ρημάτων σημεῖα συλλέξαι ὑπὸ τῶν τῶν ζώων, ἀ-
 μόνον ἐν πάσι τοῖς ἔχει καὶ ἴδιον. ἔχουσιν δὲ ἔχει σημεῖον. ἐπεὶ πᾶς
 ἐν ἔχειν ἀνάγκη, δινησόμεθα φυσιογνωμονεῖν. εἰ δὲ δύο ἔχει
 ἴδια ὅλον τὸ γένος. οἷον ὁ λέων ἀνδρείον καὶ μεταδοτικόν,
 πῶς γνωσόμεθα, πότῳ τῶν ποτῶν σημεῖον τῶν ἰδίων ἀκρω-
 τούτων σημεῖων. ἢ εἴτε ἄλλω ἢ μὴ ὅλῳ, ἀμφω καὶ ἐν οἷς μὴ
 ὅλοις ἐκείνῳ, ὅταν τὸ μὲν ἔχη. καὶ δὲ, μὴ. εἰ γὰρ ἀνδρείος
 μὲν, ἐλθὼν δὲ μὴ. ἔχει δὲ τῶν δύο ὅτι, δῆλον ὅτι καὶ ὑπὸ
 τῶν λέοντος ὅτι σημεῖον τῆς ἀνδρείας. εἰ δὲ καὶ φυσιογνωμο-
 νεῖν τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ὁρίματι καὶ μέσον, τῷ μὲν πρώτῳ ἀκρω-
 τούτων ἀντιπρὸς, τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ὑπὸ τῶν πρὸς τῶν ἀντιπρὸς. οἷ,
 ἀνδρεία καὶ. τὰ ἀκρωτήρια μεγάλα, ἐφ' οὗ β. καὶ γ λέων. ὅ
 καὶ γ καὶ παντὶ, καὶ ἄλλοις. ὅ δὲ καὶ, καὶ παντὶ, καὶ οὐ πλείο-
 σιν. ἀλλ' ἀντιπρὸς. εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἔστι ἐν ἐνὸς σημεῖον.

Τέλος τῶν διὰ τῶν ποτῶν τῶν ποτῶν.
 Ἀναλυτικῶς.

ἢ τοι τῆς ἀφαιρετικῆς πρῶτος.

- Αἴτια διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις διανοη-
τική, ἐκ περὶ παρχολογίας γίνεται γνώσις. φα-
νερὸν δὲ ὅτι θεωροῦσιν ἐπὶ πάντων. Αἵ τε γὰρ
μαθηματικά καὶ τῶς ἐπιστημῶν, διὰ τοῦτο ἢ τοῦ
που πορίζονται, καὶ τῶς ἄλλων ἐκείνη τέχνη.
ἐμπίως δὲ καὶ ποδὶ ὅτι λόγισ, οἵ τε διὰ συλλογισμῶν, καὶ
οἱ δι' ἐπαγωγῆς. ἀμφότεροι γὰρ διὰ περὶ γνωστοποιούν-
ται πᾶσι διδασκαλίαν. Οἱ μὲν λαμβάνοντες ὡς πρὸς ξυμμε-
των. οἱ δὲ διεικνύουσιν καὶ ἀποδείκνυν, διὰ τὸ δὴ λανθάνειν καὶ ἀ-
κρίτους. ὡς αὐτῶς καὶ οἱ ἐκθεριστοὶ συμπερίθουσι. ἢ γὰρ διὰ πα-
ραδειγμαμάτων, ὅτι ἐπὶ ἐπαγωγῆς. ἢ δι' ἀντισημαμάτων, ὅτι πρὸς ὅτι
συλλογισμὸς, διὰ τὸ ἀναγκαῖον περὶ γνώσεως. τὰ μὲν γὰρ ὅτι
ὅτι, περὶ πολλαπλῶν ἀναγκαῖον. τὰ δὲ πᾶσι λεγόμενα ὅτι,
ξυμμεταίτιαι. τὰ δ' ἀμφω. Οἷον ὅτι μὲν ἅπαν ἢ φῆσαι ἢ ἀφ-
φῆσαι ἀληθεῖς, ὅτι ὅτι. ὅτι δὲ ἔστιν, ὅτι τοῦτο σημαίνει. πᾶσι δὲ
μνησθῆναι ἀμφω καὶ πᾶσι σημαίνει καὶ ὅτι ὅτι. οὐ γὰρ ὁμοίως τοῦ-
των ἐκείνων δὴ λανθάνει. ἔστι δὲ γνωρίζειν τὰ μὲν πρὸς τὸν
γνωρίζοντα. τῶς δὲ καὶ ἅμα λαμβάνοντα πᾶσι γνώσιν. οἷον
ὅσα τυγχάνει ὄντα ὡς ἀπὸ καὶ ἀποδείκνυν, ὡς ἔχει πᾶσι γνώσιν. ὅτι
μὲν γὰρ πᾶσι ἔστιν ὅτι δύσιν ὁρθῶς ἴσας, περὶ ἡμῶν. ὅτι δὲ
τόδε ὅτι τῶς ἡμεκτικῶς ἔστιν, ἅμα ἐπαγόμενος ἐγνώ-
ρισεν. ἔστιν γὰρ ὅτι τὸν τὸ πον ἡ μάθησις ὅτι, καὶ οὐ διὰ τὸ
μῆσου ὅτι ἄρα γνωρίζεται, ὅσα εἴδη τῶς καὶ ἔκαστα τυγχάνει
ὄντα, καὶ μὴ καὶ ὡς ἀποκειμένου ἑνός. πρὶν δὲ ἐπαχθῆναι ἢ λα-
βεῖν συλλογισμὸν, τὸ πον μὲν ἵνα ἴσως φατέον ἐπίσταται.
τὸ πον δ' ἄλλον, οὐ. ὅτι γὰρ μὴ ἡ δεικνύει ὅτι ἀπλῶς, ὅτι πᾶσι
εἰδείν, ὅτι δύο ὁρθῶς. ἔχει ἀπλῶς. ἀλλὰ δὴ λανθάνει, ὡς ὡς μὲν
ἐπίσταται. ὅτι καὶ ἀποδείκνυν ἐπίσταται. ἀπλῶς δὲ οὐκ ἐπίσταται.

Εἰ δὲ μὴ, ὅτι τῷ μὲν ὄντι ἀπόρημα συμβήσεται. ἢ γὰρ οὐδὲν μα-
 θήσεται, ἢ ἂν οἶδεν. οὐ γὰρ δὴ ὥς γέ πινυται ἐγχειροῦσι λυεῖν, λε-
 κτέον. Ἀρα οἶδας ἅπαντα διὰ δὲ ὅτι ἀρτίαν, ἢ οὐ; φησὶν αὖτε
 δὲ, περὶ σήνεται ἡν δὲ δὲ, ἢν οὐκ ὦτο εἶναι ὥς τ' οὐδ' ἀρτίαν.
 λυοῦσι γὰρ, οὐ φάσκοντες πᾶσι εἶδέναι διὰ δὲ ἀρτίαν οὐ-
 ραν, ἀλλ' ἢν ἴσασιν ὅτι διὰ δὲ. καὶ τὸ ἴσασιν μὲν οὐ πᾶσι τὴν ἀπό-
 δειξιν ἐχούσι, καὶ οὐ ἐλαβόν. ἐλαβόν δ' οὐκ ἔπαντος οὐκ ἂν εἰ-
 δῶσιν ὅτι ἔπαινον ἢ ὅτι ἀριθμῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κατὰ παντὸς
 ἀριθμοῦ καὶ ἔπαινον. οὐδεμία γὰρ περὶ τὰς λαμβάνεται τῶν
 τῆ, ὅτι ὅν σὺ οἶδας ἀριθμῶν, ἢ ὅ σὺ οἶδας διὰ τὴν γραμμῶν, ἀλλὰ
 κατὰ παντὸς. ἀλλ' οὐδὲν οἶμα καὶ λυεῖ, ὁ μανθάνει τις, ἔστιν,
 ὥς ἐπίσταται. ἔστι δ' ὥς ἀγνοεῖν. Ἀποπῶν δ' εἰ ὁ οὐκ οἶδε πως
 μανθάνει, ἀλλ' εἰ ὡς οἶον ἢ μανθάνει καὶ ὥς. Ἐπίσταται δὲ
 οἷός μεθα ἔκαστον ἀπὸ τῆς, ἀλλὰ μὴ τὸν σοφιστικὸν τρόπον ἐν κα-
 τὰ συμβεβηκός, ὅταν τὴν τ' αἰτίαν οἷός μεθα γινώσκων, δι' ὧς
 περὶ γὰρ ὅτι ἐκείνου αἰτία ὅτι, καὶ μὴ ἐνδέχεται τῷ τ' ἄλλ-
 λως ἔχειν. δὴ λον τίναν, ὅτι τῶν τ' ὅτι τὸ ἐπίσταται ὅτι. καὶ
 γὰρ καὶ οἱ μὴ ἐπιστάμενοι, καὶ οἱ ἐπιστάμενοι, οἱ μὲν οἶονται αὐ-
 τῶν τ' ὥς ἔχειν, οἱ δὲ ἐπιστάμενοι, καὶ ἐχούσιν. ὥς τε οὐ ἀπὸ τῆς
 ὅτι ἐπιστήμη, τῷ τ' ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν. Εἰ μὲν ἔν καὶ ἔτε-
 ρός ὅτι τῶ ἐπίσταται τῶς, ὕψον ὁρῶμεν. Φαμὲν δὲ καὶ
 δι' ἀποδείξεως εἶδέναι. ἀπόδειξιν δὲ λέγω, συλλογισμὸν ἐπιστη-
 μονικόν. ἐπιστημονικόν δὲ λέγω, καὶ ὅν τῶ ἔχειν αὐτὸν ἐπιστάμε-
 θα. εἰ τίναν ἐστὶ τὸ ἐπίσταται ὅτι ἐστὶ μὲν, αἰνέκη καὶ τὴν ἀρ-
 3 δεικνυκὴν ἐπιστήμην, ὅτι ἀληθῶν τ' εἶναι καὶ πρῶτων, καὶ ἀμέ-
 στων, καὶ γνωρίμων τῶν, καὶ περὶ τῶν, καὶ αἰτίων τῶν συμπε-
 ράσματος. οὐτως γὰρ ἔσονται καὶ αἱ ἀρχαὶ οἰκεῖαι τῆ δεικνυ-
 μέν. συλλογισμός μὲν γὰρ ἔσται καὶ αὐτὸν τῶν, ἀπόδειξις
 δὲ οὐκ ἔσται. οὐ γὰρ πηγήσει ἐπιστήμην. Ἀληθὴ μὲν ἔν δὲ εἶναι,
 ὅτι οὐκ ἔστι τὸ μὴ ὅν ἐπίσταται. οἷς ὅτι ἡ διάμετρος, σύμμετρος.
 ἐκ πρῶτων διὰ ἀποδείκτων, ὅτι οὐκ ἐπίσταται μὴ ἔχον ἀπόδει-
 ξιν αὐτῶν. τὸ γὰρ ἐπίσταται ὡς ἀπόδειξις ὅτι μὴ κατὰ συμβε-
 4

αἰ γὰρ δι' οὐ παρέχει ἐκαστον, ἐκείνο μᾶλλον ὑπάρχει. οἷον δι' οὐ
 φιλονύμην, ἐκείνο μᾶλλον φίλον. ὥς τ' εἴ ποδ' ἴσμεν διὰ τὰ πρῶτα
 καὶ πισδύομεν, ἐκείνα ἴσμεν τε καὶ πισδύομεν μᾶλλον.
 » ὅτι δι' ἐκείνα καὶ τὰ ὕσθρον. οὐχ οἷον τε δι' πισδύειν μᾶλλον
 » ὧν οἶδεν, ἢ μὴ τυγχάνει μή τε εἰδῶς, μή τε βέλπον διακείμε-
 νος, ἢ εἰ ἐτύγχανεν εἰδῶς. Συμβήσεται δὲ ἑκάστον, εἰ μή τις περ-
 γνῶσεται ἢ δι' ἀπόδειξιν πισδύόντων. μᾶλλον γὰρ ἀνάγκη πι-
 σδύειν ταῖς ἀρχαῖς ἢ πάσαις ἢ ἑσσι τῶν συμπράσματος. τὸν
 δὲ μέλλοντα εἶναι τὴν ἐπισήμην τὴν δι' ἀποδείξεως, οὐ μόνον
 διὰ τὰς ἀρχὰς μᾶλλον γνωρίζειν, καὶ μᾶλλον αὐταῖς πισδύειν
 ἢ τῶν δεικνυμένων, ἀλλὰ μὴ δι' ἄλλο αὐτῶν πισδύοντων εἶναι, μὴ
 » δι' γνωριμώτερον τῆς ἀντικειμένων ταῖς ἀρχαῖς, ὥς ὧν εἶσαι
 » συλλογισμὸς ὁ τῆς ἐναντίας ἀπ' αὐτῆς. εἴ ποδ' εἴ τὸν ἐπιστά-
 μνον ἀπλῶς ἀμετάπτωτον εἶναι. Εἰνίοις μὲν οὖν διὰ τὸ εἶναι
 τὰ πρῶτα ἐπίσταται, οὐ δοκεῖ ἐπιστήμη εἶναι. τοῖς δ' εἶναι μὲν,
 πάντων μὲντοι ἀπ' ἀδείξεως εἶναι. ὧν οὐδέτερον οὐτ' ἀληθές
 οὐτ' ἀναγκαῖον. οἱ μὲν γὰρ ἕωποθέμενοι μὴ εἶναι ὅλως ἐπίστα-
 ται, οὐ τοι εἰς ἀπειρον ἀξιοῦσιν ἀνάχεσθαι. ὥς οὐκ ἀν' ἐπίστα-
 μένους τὰ ὕσθρα διὰ τὰ πρῶτα, ὧν μὴ ἔστι πρῶτα. Ὁρ-
 » θῶς λέγοντες. ἀδυνάτον γὰρ τὰ ἀπειρα διελθεῖν. εἰ δὲ ἴσαν-
 ται, καὶ εἰσιν ἀρχαί, ταύτας ἀγνώστους εἶναι ἀπ' ἀδείξεως γε
 μὴ οὐσης αὐτῶν. ὅ ποδ' φασιν εἶναι ἐπίσταται μόνον. εἰ δὲ μὴ
 ἔστι τὰ πρῶτα εἰδέναι, οὐδὲ τὰ ἐκ τούτων εἶναι ἐπίσταται ἔδδ
 ἀπλῶς ἔδδ κρείως. ἀλλ' ὥς ἕωποθέμενος, εἰ ἐκείνα ἔδδιν. οἱ δὲ,
 ποδ' μὲν τῶν ἐπίσταται ὁμολογούσι. δι' ἀπ' ἀδείξεως γὰρ εἶναι
 μόνον. ἀλλὰ πάντων εἶναι ἀπόδειξιν, οὐδὲν καλὸν. ἐν δὲ χεῖρα
 γὰρ κνύκῳ γίνεσθαι τὴν ἀπόδειξιν καὶ ὥς ἀλήλων. ἡμεῖς δὲ
 φαιμὲν, οὐτε πᾶσαν ἐπιστήμην ἀπ' ἀδείξεως εἶναι, ἀλλὰ τὴν
 τῶν ἀμέσων ἀναπόδεικτον. καὶ τοῦτο ὅτι ἀναγκαῖον, φανερὸν.
 εἰ γὰρ ἀνάγκη μὲν ἐπίσταται τὰ πρῶτα καὶ ὥς ὧν ἢ ἀπόδει-
 ξις, ἴσασθαι δὲ ποτε τὰ ἀμέσως, ταῦτ' ἀναπόδεικτα ἀνάγκη εἶναι.
 » ταῦτ' οὖν οὐτως λέγουμεν. καὶ οὐ μόνον ἐπιστήμην, ἀλλὰ καὶ 4

» ἐνδέχεται πάντων εἶναι ἀπόδειξιν. Ἐπεὶ δ' ἀδύνατον ἄλλως
 2 » εἶναι, οὐ δύνει ἐπισήμην ἀπολῶσ'. ἀναγκαῖον αὖ εἶναι ἐπισήμην, ὅ
 » καὶ τὴν ἀφαιρετικὴν ἐπισήμην. ἀφαιρετικὴ δ' ἐστίν, ὡς ἔχ
 » μεν τὴν εἶναι ἀπόδειξιν. Ἐξ ἀναγκαίων ἀρὰ συλλογισμὸς δύν
 » ηἱ ἀπόδειξις. ἀπὸ τῶν ἀρὰ, ἢ τῶν καὶ τῶν αἰ ἀφαιρέσει
 εἶσι. πρῶτον δὲ διορίσωμεν, τί λέγεται πάντως, καὶ τί
 ὅ καὶ αὐτὸ, καὶ τί ὅ καὶ τόλου. καὶ καὶ πάντως μεν ὅτι
 λέγω, ὅ αὖ ἢ μὴ ἐπὶ πινος μεν, ἢ τῶν δὲ μὴ. μὴ δὲ ποτέ μεν, π
 1 » τέ δὲ μὴ. οἷον εἰ καὶ πάντως ἀνθρώπου ζῶν. εἰ ἀληθὲς τὸν
 δ' εἰπεῖν ἀνθρώπον, ἀληθὲς καὶ ζῶν. καὶ εἰνὶ θάλατταν, καὶ
 θάλατταν. καὶ εἰ ἐν πάσῃ γραμμῇ στιγμῇ, ὡς αὐτὸς. σημεῖον
 δὲ. καὶ ἢ τῶν ἐνστάσεις οὕτως φέρωμεν ὡς καὶ πάντως ὅτι
 τῶν μεν, ἢ εἰ ἐπὶ πινος μεν, ἢ εἰ ποτέ μεν. καὶ αὐτὰ δ' ὅσα ὑπάρ
 χαι ἐν τῷ τί δύνει. οἷον εἰ τῶν γραμμῇ, καὶ γραμμῇ, στιγμῇ. ἢ ἢ
 οὐσία αὐτῆς, ἐκ τῶν δύνει. καὶ ἐν τῷ λόγῳ τὸ λέγοντι τί δύνει,
 ἐνυπάρχει. καὶ ὅσοις τῆς ἐνυπαρχόντων αὐτοῖς, αὐτὰ ἐν τῷ
 2 » λόγῳ ἐνυπαρχοῖσι τῷ τί δύνει δηλοῦντι. οἷον ὅτι ἐνυπάρχει
 γραμμῇ, καὶ ὅτι περὶ φέρει, καὶ ὅτι περὶ τὸν καὶ ἀρπύιον, ἀριθ
 μῶ. καὶ ὅτι πρῶτον καὶ σῶμα, καὶ ἰσόπλευρον καὶ ἐτόρο
 3 » μῆκες, καὶ πᾶσι τῶν ἐνυπάρχοισι ἐν τῷ λόγῳ τῷ τί δύνει
 λέγοντι. ἐνθα μεν γραμμῇ, ἐνθα δ' ἀριθμῶς. ὁμοίως δὲ καὶ
 ὑπὸ τῆς ἄλλων, τὰ διακρίνειται καὶ αὐτὰ λέγω. ὅσα δὲ
 μηδετέρως ὑπάρχει, συμβεβηκέντα. οἷον τὸ μοῖσιν ἢ λαλῶν
 τῷ ζῶν. Ἐπὶ ὅ μὴ καὶ ὑποκειμένου λέγεται ἄλλον ἢ τῶν. οἷον
 3 » ὅτι ἀδύνατον ἐτόρον πὸν βαδίζον δύνει καὶ λαλῶν. ἢ δ' οὐσία καὶ
 ὅσα τὸ δὲ πὸν σημαίνει, οὐχ ἐτόρον πὸν ὅτι δύνει ὅτι δύνει. τὰ μεν
 » δὴ μὴ καὶ ὑποκειμένου, καὶ αὐτὰ λέγω, τὰ δὲ καὶ ὑποκει
 » μένου, συμβεβηκέντα. Ἐπὶ ἄλλον τῶν, ὅ μὴ δὲ αὐτὸ ὑπάρ
 » χον ἐκείνῳ, καὶ αὐτὸ, ὅ δὲ μὴ δὲ αὐτὸ, συμβεβηκέντα. ὅ γὰρ δὲ
 » ὅτι βαδίζειν ἢ ἔχειν, ἀλλὰ συνίβη φαμέν ὅτι. εἰ δὲ δὲ αὐτὸ,
 καὶ αὐτὸ. οἷον εἰ πὸν σφάττομεν ἀπὸ θανέει καὶ καὶ τῷ σφα
 4 » γῇ, ὅτι δὲ σφάττειν, ἀλλ' οὐ συνίβη σφάττομεν ἀφ
 θανέειν.

- θανέν. τὰ ἀρὰ λεγόμενα ἢ τῆς ἀπλῆς ἐπισιτῶν οὕτως ἐν
 πάρεχειν τοῖς κατηγορουμένοις ἢ ἐν πάρεχειν, δι' αὐτὰ τε ὅτι,
 » καὶ ἕξ ἀνάγκης. οὐ γὰρ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν ἢ ἀπλῆς, ἢ τὰ
 » ἀντικείμενα. οἷον γραμμῇ ἢ οὐδὲν ἢ ἑκαμπύλον. καὶ ἀριθμῶ
 » ἢ περιττὸν ἢ ἄρπτον. ἔστι γὰρ ἐναντίον, ἢ ἑρῆσις, ἢ ἀντί-
 » φασις ἐν ᾧ αὐτῷ γίνοι. δι' ἄρπτον ἢ περιττὸν, ἐν ἀριθμοῖς
 » ἢ ἔπειτα. ὥστ' εἰ ἀνάγκη φαῖναι ἢ ἀρφαῖναι, ἀνάγκη καὶ τὰ
 I καθ' αὐτὰ ὑπάρχειν. τὸ μὲν ἔν κατὰ παντὸς καὶ καθ' αὐτὸ διω-
 εἶδω τὸν τρόπον ὅσον. καὶ ὁ λόγος δὲ λέγει, ὅτι κατὰ παντὸς
 τε ὑπάρχει, καὶ καθ' αὐτὸ. καὶ ἡ αὐτὴ. φανερὸν ἀρὰ, ὅσα κα-
 θόλου ἕξ ἀνάγκης ὑπάρχει τοῖς πλάσμασι. καθ' αὐτὸ δὲ καὶ
 ἡ αὐτὴ, τῶν τὸν οἶον καθ' αὐτὸ τῇ γραμμῇ ὑπάρχει στιγμῇ καὶ τὸ
 οὐδὲν. καὶ γὰρ ἡ γραμμῇ, καὶ τῷ ἑταίῳ ἢ ἑταίῳ, δύο ὀρθαί.
 » καὶ γὰρ καθ' αὐτὸ ἢ ἑταίῳ, δύο ὀρθαί ἴσων. τὸ καθόλου δὲ
 » ὑπάρχει τότε, ὅταν ἐπὶ τῇ τυχόντος καὶ πρώτου δεικνύηται. *ἡ γὰρ ἡ*
 2 οἷον ἢ δύο ὀρθαί ἔχειν, οὐτε τῷ ὁρίματι ὅτι καθόλου. καὶ τοι-
 ἔστι δειξαι κατὰ ὁρίματος ὅτι δύο ὀρθαί ἔχει. ἀλλ' ἔτι τυχόν-
 τος ὁρίματος. ὅδε χρῆται τῷ τυχόντι ὁρίματι ὁ δεικνύς, ὅτι γὰρ
 τε ἑταίῳ, ὁρίματι, ὅτι ἔχει δὲ δύο ὀρθαί ἴσας. ὅτι ἴσοσκε-
 λές ἔχει μὲν ἢ τυχόν δύο ὀρθαί ἴσας. ἀλλ' οὐ πρώτων. ἀλλὰ
 ἢ ἑταίῳ πρὸ τῶν. ὅτι ἴνῃ τὸ τυχόν πρῶτον δύο ὀρθαί ἔ-
 λον. ἢ ὅτι ἄλλο, ὅτι τῷ πρώτῳ ὑπάρχει καθόλου, καὶ ἡ
 ἀπὸ δειξαι καθ' αὐτὸ τῷ καθόλου ὅτι. τῶν δ' ἄλλων ἑταί-
 3 πον ἴνα οὐ καθ' αὐτὸ. οὐδὲ τῇ ἴσοσκελὺς οὐκ ἔστι καθόλου,
 ἀλλ' ὡδὲ πλεόν. δεῖ δὲ μὴ λανθάνειν. ὅτι πολλάκις συμβαίνει
 διαμρτάνειν. καὶ μὴ ὑπάρχειν ὅτι δεικνύμενον πρῶτον καθό-
 λου, ἢ δοκεῖ δεικνύσθαι καθόλου πρῶτον. ἀπατῶμεθα δὲ
 τῷ πλεόντι ἀπάτην, ὅταν ἢ μὴ δὲν ἢ λαβεῖν ἀνώτερον πρῶτον
 καθόλου ἢ τὰ καθόλου. ἢ ἢ μὲν, ἀλλ' ἀνώνυμην ἢ ἐπὶ δια-
 φόροις εἶδει πλάσμασιν. ἢ τυχόν ὅν ὡς ἐν μέρει ὅλων,
 ἐφ' ᾧ δεικνύται. τοῖς γὰρ ἐν μέρει ὑπάρχει μὲν ἢ ἀπὸ δειξαι, καὶ
 4 ἔστι κατὰ παντὸς. ἀλλ' ὁμοῦς οὐκ ἔστι τῷ πρῶτον κα-

Arist. in resol. post. lib. I.

n

- ἔστιν ὑπάρχει, τοῖς δ' αὐτὰ ἐν τῷ τί ἔστιν ὑπάρχει κατηγορουμέ-
νοις αὐτῶν. ὡν δὲ τὸν τ' ἀντικειμένων ἀνάγκη ὑπάρχειν, φα-
νερὸν ὅτι ἐκ τοιούτων πινδν ἀν' εἶν. ὁ ἀποδεικτικὸς συλλογι-
σμός. ἅπαν γὰρ ἢ οὕτως ὑπάρχει, ἢ κατὰ συμβεβηκός. τὰ δὲ
συμβεβηκτά οὐκ ἀναγκαῖα. ἢ δὴ οὕτως λεκτέον, ἢ ἀρχῇ
θεμελίους, ὅτι ἢ ἀπόδειξις ἀναγκαῖόν ἐστι. καὶ εἰ ἀποδείκνυται,
οὐχ οἷόν τε ἄλλως εἶναι. ἢ ἀναγκαῖων ἀρὰ δεῖ εἶναι τὸν
1 συλλογισμόν. ἢ ἀληθειῶν μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ μὴ ἀποδεικνύτα
συλλογισάσθαι. ἢ ἀναγκαῖων δ' οὐκ ἐστὶν, ἀλλ' ἢ ἀποδεικνύ-
» τα. ὅτι γὰρ ἢ δὴ ἀποδείξεώς ἐστι. Σημεῖον δ', ὅτι ἢ ἀποδει-
» ξις ἢ ἀναγκαῖων, ὅτι καὶ τὰς ἐνστάσεις οὕτω φερόμεν πρὸς
ἐκ τοιούτους ἀποδεικνύται. ὅτι οὐκ ἀνάγκη, ἀν' οἷώμεθα ἢ
ὅλως ἐνδέχεται ἄλλως. ἢ ἐνέκα γε τῶ λόγου. δὴ λανθάνει
τοῦτων, καὶ ὅτι οὐδὲις οἱ λαμβάνειν οἰόμενοι καλῶς τὰς ἀρ-
χάς, εἰς ἐνδοξον ἢ ἢ πρὸς τὰς καὶ ἀληθείας. οἷον οἱ σοφισταί.
2 ὅτι τὸ ἐπίστασθαι τὸ ἐπιστήμῳ εἶναι. οὐ γὰρ τὸ ἐνδοξον ἢ μὴ,
ἀρχὴ ἔστιν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον τῶ γήινους. πόρῃ δ' ἀποδεικνύται,
καὶ τὰ ληθεῖς οὐ πάν οἰκείον. ὅτι ἢ ἀναγκαῖων εἶναι δεῖ τὸν
συλλογισμόν, φανερὸν καὶ ἐκ τῶνδε. εἰ γὰρ ὁ μὴ ἔχων λό-
γον τῶ διαπύουσης ἀποδείξεως, οὐκ ἐπιστήμων. εἴη δ' ἀν' ὥστε
ἔα κατὰ τῶ γ' ἢ ἀνάγκης ὑπάρχειν. ἔδὲ βέβαιον. δι' οὗ ἀπε-
δείχθη μὴ ἢ ἀνάγκης, οὐκ οἶδε διότι. οὐ γὰρ ἐστὶ ὅτι δὲ ἔμέ-
σον. ἔμειν γὰρ, ἐνδέχεται μὴ εἶναι. ἔδὲ συμπόρασμα ἀντικαῖον.
3 εἴπερ μὴ οἶδε νῦν ἔχων τὸν λόγον καὶ σωζόμενος σωζομέ-
νου τῶ πρῶτου μὴ ἐπιλεησιμῶς, οὐδὲ πρὸς τὸν ἢ δει.
φθαρείη δ' ἀν' ἔμέσον εἰ μὴ ἀντικαῖον. ὥστε ἐξαιμὲν τὸν λό-
γον σωζόμενον σωζομένου τῶ πρῶτου, οὐκ οἶδε δὲ. οὐ δ' ἀ-
ρα πρὸς τὸν ἢ δει. εἰ δὲ μὴ ἐφθαρται, ἐνδέχεται δὲ φθαρῆ-
ναι, τὸ συμβαῖνον ἀν' εἴη δυνάτον καὶ ἐνδέχόμενον. ἀλλ' ἐστὶς
» ἀδύνατον τὸν οὕτως ἔχοντα εἶδέναι. ὅταν μὲν οὖν τὸ συμ-
» πόρασμα ἢ ἀνάγκης ἢ, οὐδὲν κωλύει τὸ μέσον μὴ ἀναγ-
4 καῖον εἶναι, δι' οὗ ἐδείχθη. ἐστὶ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον καὶ μὴ ἢ.

- » ἀναγκαίων συλλογισαομαι . ὥς περ κῆ ἀληθεῖς μὴ ἔξ ἀληθῶν .
 » ὅταν δὲ τὸ μέσον ἔξ ἀνάγκης , καὶ τὸ συμπέρασμα ἔξ ἀνάγκης .
 » ὥς περ καὶ ἔξ ἀληθῶν ἔξ ἀνάγκης , ἀληθεῖς αἰεὶ . ἔστω γὰρ α καὶ
 πὰ τῷ β ἔξ ἀνάγκης . καὶ ῥῆτο καὶ τῷ γ , ἀναγκαῖον τρίτω κῆ
 τὸ α τῷ γ ὑπάρχειν . ὅταν δὲ μὴ ἀναγκαῖον ἢ τὸ συμπέρασμα ,
 οὐδὲ τὸ μέσον ἀναγκαῖον οἰόντ' εἶναι . ἔστω γὰρ τὸ α τῷ γ μὴ ἔξ
 ἀνάγκης , ὑπάρχειν . τῷ δὲ β , καὶ ῥῆτο τῷ γ ἔξ ἀνάγκης . καὶ τὸ
 α ῥὰ τῷ γ ἔξ ἀνάγκης ὑπάρξει . ἀλλ' οὐχ ὑπέκειτο . ἐπεὶ τρι-
 νω εἰ ἐπίσταται ἀκριβετικῶς , διὰ ἔξ ἀνάγκης ὑπάρχειν , δὴλον
 ὅτι καὶ διὰ μέσον ἀναγκαῖον ἔχειν πλὴν ἀπόδειξιν . ἢ οὐκ ἐπι-
 στήσεταί , οὐτὲ διότι . οὐτὲ ὅτι ἀνάγκη ἐκεῖνο εἶναι . ἀλλ' ἢ οἰήσε-
 ται οὐκ εἰδώς , ἐὰν ἡπολάβῃ ὡς ἀναγκαῖον εἶναι ἀναγκαῖον . ἢ
 οὐ δι' οἰήσεταί ὁμοίως , ἐάν τε εἴδῃ διὰ μέσων . ἐάν τε τὸ
 διότι καὶ δι' ἀμέσων . τῶν δὲ συμβεβηκότων μὴ καθ' αὐτὰ ὅτι
 » ἔστω δὴ διωρίσθαι τὰ καθ' αὐτὰ , οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ἀκριβετική .
 οὐ γὰρ ὅστις ἔξ ἀνάγκης δείξει τὸ συμπέρασμα . τὸ συμβεβηκός
 γὰρ ἐνδεχόμεν μὴ ὑπάρχειν . πᾶσι τοῖσι γὰρ λέγω συμβεβη-
 κός . καὶ ῥι ἀκρίβειαν αὐτῆς ἴσως . τίνος ἕνεκα τῶν διὰ
 ὁρώτων πᾶσι τοῖσι γὰρ , εἰ μὴ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα εἶναι . οὐδὲν
 γὰρ διαφέρει , εἴ τις ὁρώτων μένος τὰ τυχόντα , εἴτα εἴποι τὸ συμ-
 πέρασμα . διὰ δὲ ὁρώτων οὐχ ὡς ἀναγκαῖον εἶναι διὰ τὰ ἡρώτων
 μέλη , ἀλλ' ὅτι λέγειν ἀνάγκη τῷ ἐκείνῳ λέγοντι . καὶ ἀληθῶς
 » λέγειν , ἐὰν ἀληθῶς ἢ ὑπάρχοντα . ἐπεὶ δὲ ἔξ ἀνάγκης ὑπάρχει
 » πᾶσι τοῖσι γὰρ ὅσα καθ' αὐτὰ ὑπάρχει , καὶ ἢ ἔκαστον , φα-
 νορόν ὅτι πᾶσι τῷ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντων αἰ ἐπιστημονικαὶ ἀκρι-
 βείας , καὶ ἐκ τῶν τοῖσι γὰρ εἰσι . τὰ μὲν γὰρ συμβεβηκόςτα , οὐκ
 ἀναγκαῖα . ὥς τ' οὐκ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα εἶδέναι . διότι ὑπάρ-
 χει . οὐδ' εἰ αἰεὶ εἶναι , μὴ καθ' αὐτὸ δὲ . οἷς οἱ διὰ σημείων συλλο-
 γισμοί . τὸ γὰρ καθ' αὐτὸ , οὐ καθ' αὐτὸ ἐπιστήσεταί , ἔδῃ διότι .
 » εἰ δὲ διότι ἐπίσταται ὅτι , εἰ διὰ τῶν αἰτίων ἐπίσταται . διὰ τῶν
 » ῥὰ διὰ καὶ τὸ μέσον τῷ εἴτω , καὶ τῶν πρώτων τῷ μέσῳ ὑπάρ-
 » χει . οὐκ ῥὰ ὅστις ἔξ ἄλλου γένους μεταβαίνει διὰ τῶν οἷον εἰ 4

γεωμετρικὴν ἀριθμητικὴν. ἵνα γὰρ ὅτι τὰ αὐτῶς ἀφαιρέσειν.
 Ἐν μὲν δ' ἀφαιρῶν μὲνον συμπόρασμα. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὑπάρ-
 χον γίνεσθαι καὶ αὐτὸ αὐτῶς, τὰ ἀξιώματα. ἀξιώματα δὲ ὅτιν,
 ὡς ὦν. τρεῖς γένος τὸ ὑποκείμενον, οὐτὰρ πᾶσι καὶ τὰ κα-
 θ' αὐτὰ συμβεβηκότα δηλοῖ ἢ ἀποδείξει. ὡς ὦν μὲν ἔν τ' ἀπό-
 δειξιν, αὐτὸ δέχεται τὰ αὐτὰ εἶναι. ὦν δὲ τ' γένος ἑτέρον, ὡς πρὸς
 ἀριθμητικὴς καὶ γεωμετρίας, οὐκ ἐστὶ πῶς ἀριθμητικῶς ἀπό-
 δειξιν ἐφαρμόσειν τὰ τῶς μετέθεσι συμβεβηκότα, εἰ μὴ τὰ
 μετέθεσι ἀριθμοὶ εἴσι. τοῦτο δ' ὡς αὐτὸ δέχεται ἐπὶ τινων, ὡς πρὸς
 λεχθήσεται. ἢ δ' ἀριθμητικὴ ἀποδείξει αἰετῶς τὸ γένος, πε-
 ρὶ ὃ ἢ ἀποδείξει καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως. ὥστε ἢ ἀπὸ αὐτῶς ἀνάγ-
 κη δ' αὐτὸ εἶναι γένος, ἢ πᾶσι. εἰ μέλλει ἢ ἀποδείξει μεταβαίνειν.
 ἄλλως δ' ὅτι ἀδύνατον, δηλοῦν. Ἐκ γὰρ τ' αὐτοῦ γένους, ἀνάγ-
 κη τὰ ἄκρα καὶ τὰ μέσα εἶναι. εἰ γὰρ μὴ καὶ αὐτὰ, συμβεβηκό-
 τα ἔσται. ὅθεν ὅτι τῇ γεωμετρίας οὐκ ἐστὶ ἀφαιρῶν, ὅτι τῆς αὐτῆς
 2 πῶν μία ἐπιστήμη. ἀλλ' οὐ δ' ὅτι δύο κύβοι κύβος. οὐ δ' ἄλλη
 ἐπιστήμη δ' ἐτέρω. ἀλλ' ἢ ὅσα οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα, ὡς
 τ' εἶναι δ' αὐτὸν ὑποδ' αὐτὸν. οἷον τὰ ὁππῶς πρὸς γεωμε-
 3 τρίας. καὶ τὰ ἀριθμητικῶς πρὸς ἀριθμητικῶς. οὐ δ' εἴ τι ὑπάρ-
 χει τῶς γεωμετρίας μὴ ἢ γεωμετρίας. καὶ ἢ ἐκ τῆς ἀρχῶν τ' ἰδίων.
 οἷον ἢ καλλίστη τῆς γεωμετρίας ἢ οὐθεία. ἢ εἰ ἀντιπρὸς ἔχει τῇ πε-
 4 ριφορέα. οὐ γὰρ ἢ τὸ ἴδιον γένος αὐτῆς ὑπάρχει, ἀλλ' ἢ κοι-
 νόν τι. Φανερὸν δὲ, καὶ εἰ ἀν' ὧσιν αἱ περὶ τὰς αἰτίας καὶ τὸ λον ὡς ὦν
 3 ὁ συλλογισμὸς, ὅτι ἀνάγκη καὶ τὸ συμπόρασμα αἰδίων εἶναι τῆς
 4 τριαύτης ἀφαιρέσεως, καὶ τῆς ἀπὸ αὐτῶς εἰπεῖν ἀφαιρέσεως. οὐκ
 ἔστιν ἀρ' ἀποδείξει τῆς φθαρτῶν. οὐ δ' ἐπιστήμη ἀπὸ αὐτῶς. ἀλ-
 λ' οὕτως ὡς πρὸς καὶ τὰ συμβεβηκότα. ὅτι οὐ καὶ τὸ λον αὐτοῦ
 ὅτιν. ἀλλὰ ποτε. καὶ πῶς. ὅταν δ' ἢ τριαύτη, ἀνάγκη πῶς ἐτέ-
 ραν μὴ καὶ τὸ λον εἶναι πρὸς τὰς καὶ φθαρτῶν. φθαρτῶν μὲν,
 ὅτι καὶ τὸ συμπόρασμα οὐσης. μὴ καὶ τὸ λον δὲ, ὅτι ὁ μὲν ἔσται.
 ὁ δὲ οὐκ ἔσται ἐφ' ὧν. ὥστε οὐκ ἐστὶ συλλογισμὸς καὶ τὸ λον,
 4 ἀλλ' ὅτι πῶς. ὁμοίως δ' ἔχει καὶ πρὸς ὁμοιομορφίους. ἐπεὶ πρὸς ὅτιν

ὁ ὁρισμὸς ἢ ἀρχὴ ἀποδείξεως. ἢ ἀπόδειξις θέσει διαφορ-
 σα. ἢ συμπόρασμά τι ἀποδείξεως. Αἱ δὲ τῶν πολλακῶν γινο-
 μένων ἀποδείξεις καὶ ἐπισήμη. οἷον σελιῶν ἐκλείψεως,
 δῆλον ὅτι ἢ μὲν θοαὶ δὲ εἰσιν, αἰεὶ εἰσιν. ἢ δ' οὐκ αἰεὶ, κατὰ μέ-
 ρος εἰσιν, ὥς πορ δ' ἢ ἐκλείψῃ, ὥσαύτως τοῖς ἄλλοις. Ἐπεὶ δὲ
 » φανερὸν, ὅτι ἐκαστον ἀρδεῖται οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς ἐκείνου
 » ἀρχῶν, ἀν' ὅς δεικνύμενον ὑπάρχει ἢ ἐκείνο, οὐκ ἔστι δ' ἐπίστα-
 » δαι ὅτις ἀν' ὅς ἀληθεῶν καὶ ἀναποδείκτων διεσθῆ καὶ ἀμέ-
 » σων, ἔστι γὰρ οὕτως δεῖξαι ὥς πορ βρυσῶν τὸν τε ὑδατισμὸν.
 κατὰ κινόν τε γὰρ δεικνύουσιν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, ὅ καὶ ἐτέρω
 ὑπάρχει. δι' ὅ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐφαρμότῃουσιν οἱ λόγοι οὐ συγ-
 γλῶν. οὐκ ἔστι οὐχ ἢ ἐκείνο ἐπίσταται, ἀλλὰ κατὰ συμβεβη-
 κός. οὐ γὰρ ἀν' ἐφήρμοτῃεν ἢ ἀπόδειξις καὶ ἐπ' ἄλλο γένος.
 » ἐκαστον δ' ἐπιστάμεθα μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅταν κατ' ἐκείνο
 » γινώσκωμεν, καθ' ὃ ὑπάρχει ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐκείνου ἢ ἐκείνο. οἷον
 » τῶν οὐρανῶν ἴσας ἔχειν ὡς ὑπάρχει καθ' αὐτὸ, τῶν ἐρημιῶν ἐκ
 » τῶν ἀρχῶν τῶν οὐρανῶν. ὥς τ' ἐκ καθ' αὐτὸ καὶ ἐκείνο ὑπάρχει, ὡς
 » ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ μέσον αὐτῶν τῇ συγγενείᾳ εἶναι. Εἰ δὲ
 » μὴ, ἀλλ' ὥς τὰ ἀρμονικὰ δι' ἀριθμητικῆς. τὰ δὲ τοιαῦτα
 » δεικνύμεν ὡς αὐτῶς. διαφέρει δὲ. τὸ μὲν γὰρ ὅτι, ἐτέρω
 » ἐπισήμης. τὸ γὰρ ὑποκείμενον γένος, ἐτέρον. τὸ δὲ διότι,
 » τῆς αὐτῆς. ἢς καθ' αὐτὰ τὰ πάθη εἶναι. ὥς τε καὶ ἐκ τῶν φα-
 » νερῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρδεῖται ἐκαστον ἄλλω, ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν
 » ἰδίῳ ἀρχῶν. Ἀλλὰ τῶν αἰ ἀρχῶν ἐχούσι τὸ κινόν. Εἰ δὲ 3
 » φανερὸν ὅτις, φανερὸν καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τῶν ἐκείνου ἰδίῳ
 » ἀρχῶν ἀρδεῖται. ἔσονται γὰρ ἐκείνοι ἀπάντων ἀρχαί. καὶ
 » ἐπισήμη ἢ ἐκείνων, κυρία πάντων. καὶ γὰρ ἐπίσταται μᾶλλον
 » ὅ ἐκ τῶν αἰωτέρων αἰτίων εἰδώς. ἐκ τῶν νεωτέρων γὰρ οἶδεν,
 » ὅταν μὴ ὅς αἰτιατῶν εἰδῇ αἰτίων. ὥς τ' εἰ μᾶλλον οἶδε καὶ μά-
 » λιστα, καὶ ἐπισήμη ἐκείνη εἴη, καὶ μᾶλλον καὶ μάλιστα. ἢ δ' ἄ-
 » πόδειξις οὐκ ἐφαρμότῃ ἐπ' ἄλλο γένος. Ἀλλ' ἢ ὥς εἴρηται,
 » αἰ γινώμεθα καὶ ἐπὶ τῶν ὁππότες ἢ μηχανικῶν. καὶ αἰ ἀριθμη- 4

- ἡ καὶ τῶν ἀρμονικῶν. χαλεπὸν δ' ἔστι θ' γινώσκειν, εἰ οἶδεν ἢ
μὴ. χαλεπὸν γὰρ θ' γινώσκειν, εἰ ἐκ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς ἴσμεν ἢ
μὴ. ὅπως δ' ἔστι θ' εἰδέναι. οἷός μεθα δ', ἀν' ἑχόμενι ὑπὸ ἀληθῶν ἡ-
γῶν συλλογισμῶν καὶ πρώτων, ἐπίστασθαι. θ' δ' οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ
συγγενὴ δὲ εἶναι τοῖς πρώτοις. λέγω δ' ἀρχαίς ἐν ἐκείνῳ γέ-
νει πύκτας, ὅς ο' ἡ δ' ἔστι μὴ ἐνδέχεται δεῖξαι. ὅτι μὲν ἐν σημά-
τι καὶ τὰ πρώτα καὶ τὰ ἐκ τούτων, λαμβάνεται. ὅτι δ' ἔστι, τῶν
1 μὲν ἀρχῶν λαμβάνειν: τὰ δ' ἄλλα δεικνύναι. οἷς τὴ μονάδος. ἢ τὴ
τὸ διπλῆ. καὶ τριώνων. εἶναι δὲ πῶς μὲν μονάδα λαβεῖν καὶ τὸ
μέγεθος. τὰ δ' ἑτέρωθεν δεικνύναι. ἔστι δ', οἷς χρῶνται ἐν ταῖς ἀ-
ποδεικτικαῖς ἐπισήμασι. τὰ μὲν ἰδία ἐκείνης ἐπισήμης. τὰ
δὲ, κοινὰ. Κοινὰ δὲ, κατ' ἀναλογία. ἐπεὶ χρησιμὸν γὰρ ὅ-
σον ἐν τῷ ἑτέρῳ πῶς ἐπισήμην γλῆσι. ἰδία μὲν, οἷον γεωμετρικῶν
φαινομένων. καὶ τὸ διπλῆ. κοινὰ δὲ, οἷον τὸ, ἴσα ἀπ' ἴσων ἴσα ἀν'
ἀφ' ἑαυτῶν, ὅτι ἴσα τὰ λοιπὰ. ἡγεῖται δ' ἐκείνου τούτων, ὅσον ἐν τῷ
2 γλῆσι. ταυτὸν γὰρ πηγήσει, καὶ μὴ κατὰ πάντων λάβει, ἀλ-
λ' ὡς μεγεθῶν μόνων. τῷ δ' ἀριθμητικῷ, ἐπ' ἀριθμῶν. ἔστι
δ' ἰδία μὲν, καὶ ἀ λαμβάνεται εἶναι. ποδὲς ἢ ἐπισήμην θεωρεῖ
τὰ ὑπάρχοντα καὶ αὐτὰ. οἷον μονάδας ἢ ἀριθμητικῆς. ἢ δὲ
γεωμετρίας, σημεία καὶ γραμμάς. ταῦτα γὰρ λαμβάνουσι τὸ ^{μῆκος}
εἶναι καὶ τὸ εἶναι. τὰ δὲ τούτων πάση καὶ αὐτὰ, τὴ μὲν, ση-
μαίνει ἐκείνου, λαμβάνουσιν. οἷον ἢ μὲν ἀριθμητικῆς, τὴ περι-
τὸν. ἢ ἀρπύον. ἢ τετραγώνον. ἢ κύβου. ἢ δὲ γεωμετρίας τὴ τὸ ^{ἢ κατὰ ἀνάγκην}
3 ἀλογον. ἢ τὴ κεκλεῖσθαι, ἢ νοῦν. ὅτι δ' ἔστι, δεικνύουσι διὰ τὰ
τῆς κοινῶν καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ δεδιγμένων. καὶ ἢ ἀστρολογίας ὡ-
» σαύτως. Πάσα γὰρ ἀπὸ δεικτικῆς ἐπισήμης, ποδὲς εἶα ἔστιν. ὅσα τε
» εἶναι τίθεται. ταῦτα δ' ἔστι θ' γλῆσις, οὐ τῆς καὶ αὐτὰ πασημά-
» των ἔστι θεωρητικῆς. καὶ τὰ κοινὰ ἀ λέγονται ἀξιόματα, ὑπὸ
» πρώτων ἀπὸ δεικνύουσι. καὶ εἶτον τὰ πάση, ὧν τὴ σημάγει
ἐκείνου, λαμβάνει. Ἐνίασ' μὲν τοι ἐπισήμας οὐδὲν κωλύει εἶναι
τούτων πῶς ἔστιν. οἷς τὸ γλῆσις μὴ ἑτέρῳ τίθεται εἶναι, ἀν' ἢ φα-
4 νορὸν ὅτι ἔστιν. οὐ γὰρ ὁμοίως δὴ λὸν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς ἔστι. καὶ

ὅπ' ἰδρὸν καὶ ψυχρὸν. καὶ τὰ πάθη μὴ λαμβάνειν, τί ση-
μαίνει αὐτὴ δὴ λη. ὥς πορ οὐδὲ τὰ κοινὰ οὐ λαμβάνει, τί ση-
μαίνει εἴσα ἀφ' ἴσων ἀφελεῖν, ὅτι γνώριμον. Ἀλλ' οὐδὲν ἡ-
τον τῇ γε φήσει εἰς τούτ' ὅτι, πορὶ ὃ τὸ δεικνύσι. καὶ ἂν δεικ-

νύσι. καὶ ὅτι ὦν. οὐκ ἔστι δὲ ὑπόθεσις οὐ δ' αἰτήματα, ὁ αἰάκη εἶναι
» δι' αὐτὸ καὶ δοκεῖν αἰάκη. οὐ γὰρ πρὸς τὸν ἔξω λόγον ἢ ἀπό-
δειξις, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐν τῇ ψυχῇ. ἐπεὶ οὐδὲ συλλογισμός.

αἰ γὰρ ὅτιν ἐστὶν πρὸς τὸν ἔξω λόγον. ἀλλὰ πρὸς τὸν ἔσω
λόγον ἐκ αἰ. ὅσα μὲν ἐν δεικτὰ ὄντα λαμβάνει αὐτὸς μὴ δει-
ξας, τούτ' εἰ μὲν δοκῇ ὡς τα λαμβάνει, τῷ μανθάνοντι ἔστω

» τίθεται, καὶ ἐστὶν οὐχ ἀπλῶς ὑπόθεσις, ἀλλὰ πρὸς ἐκείτους
μύθον. εἰ δὲ ἢ μηδεμιᾶς εἰσόδου δόξης, ἢ καὶ ἐκείτων ἐκ

» οὗ λαμβάνει τὸ αὐτὸ, αἰτεῖται. καὶ τὸν τῷ διαφύκει ὑπόθε-

» σις καὶ αἰτήματα. ἐπὶ γὰρ αἰτήματα εἰς ὑπεναγμένον τῷ μανθάνον-
τος τῇ δόξει. ἢ ὅτι πρὸς ἀφ' αὐτῶν ὅντα λαμβάνει καὶ χρῆται μὴ
δείξας. οἱ μὲν οὖν ὅροι, οὐκ εἰσὶν ἔστω θέσεις. αὐτὸ γὰρ εἶναι
» ἢ μὴ εἶναι λέγονται. ἀλλ' ἐν ταῖς περὶ τάσεσιν αἱ ἔστω θέσεις.

ἔστω δ' ὅρους μύθον. ἐμμένει δεικτὶ. τοῦτ' δ' οὐχ ὑπόθεσις. εἰ
μὴ καὶ εἰς ἀποδείξιν ὑποθέσιν ἡς φήσιν εἶναι. ἀλλ' ὅσων ὄντων
τῷ ἐκείνῳ εἶναι, γίνεται τὸ συμπόρασμα. οὐ δ' ὁ γεωμέτρης
ἡ δὲ ἔστω τίθεται, ὥς πορ πινδὸς ἐφάβην λέγοντες, ὥς οὐδεὶς
τῷ ἡδύδι χρῆσθαι. τὸν δὲ γεωμέτρω ἡδύδι εἶναι λέγοντα

ποδιαῖαν τῷ οὐ ποδιαῖαν. ἢ οὐθεῖαν τῷ γεγεμεμένῳ, οὐκ
οὐθεῖαν οὐδὲν. ὁ δὲ γεωμέτρης οὐδὲν συμπράττειν τῷ τῇδε
εἶναι γεγεμεμένον, ἢ αὐτὸς ἐφ' αὐτῷ, ἀλλὰ τὰ δὲ τῶν δεικνύων δεικνύων
μύθον. Ἐπὶ τὸ αἰτήματα καὶ ὑπόθεσις πᾶσα ἢ ὥς ὅλον, ἢ ὥς ἐν

μέρει. οἱ δ' ὅροι, οὐδέ πορ τῶν τῶν. εἶδη μὲν ἐν εἶναι ἢ ἐπὶ
πρὸς τὰ πολλὰ, οὐκ αἰάκη, εἰ ἀπόδειξις ἔσται. εἶναι μὲν τῷ ἐν

καὶ τῷ πολλῶν, ἀλλὰ εἰς εἶπεν αἰάκη. οὐ γὰρ ἔσται εἰς ὅλον,
αὐτὸ μὴ εἶναι ἢ. εἰ δὲ εἰς ὅλον μὴ ἢ, τὸ μέσον οὐκ ἔσται. ὥς
τ' οὐδ' ἀπόδειξις. δεῖ αὖτε τὸ ἐν καὶ εἰς αὐτὸς τῷ πλεονόντων εἶναι

• μὴ ὁμῶν μύθον. εἰ δὲ μὴ ἐν εἶναι αἶμα φαῖναι καὶ ἀφ' αὐτοῦ, 4

οὐδεμία λαμβάνει ἀπόδειξις. ἀλλ' ἢ ἐὰν δὲ διείξαι καὶ συμ-
 πύκτωμα οὕτως. δεικνύται δὲ λαβεῖν τὸ πρῶτον καὶ τὴν
 μέσον, ὅτι ἀληθές. ἀρφαῖναι δ' οὐκ ἀληθές. τὸ δὲ μέσον οὐ-
 δὲν διαφύκει εἶναι καὶ μὴ εἶναι λαβεῖν. ὡς δ' αὖτως καὶ τὸ ἕτερον.
 εἰ γὰρ ἐδόθη καὶ οὐκ ἀνθρώπων ἀληθές εἰπεῖν, εἰ καὶ μὴ ἀνθρώ-
 πων ἀληθές, ἀλλ' ἢ μόνον ἀνθρώπων ζῶον εἶναι, μὴ ζῶον δὲ, μὴ.
 ἔστι γὰρ ἀληθές εἰπεῖν καλλίαμ εἰ καὶ μὴ καλλίαν, ὁμῶς ζῶον
 μὴ ζῶον δ', οὐ. αἵτιον δὲ, ὅτι τὸ πρῶτον οὐ μόνον καὶ τὴν μέ-
 σον λέγειται, ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλον, διὰ τὸ εἶναι τῶν πλεονόντων.
 ὡς τ' οὐδ' εἰς μέσον, καὶ αὐτὸ ἔστι καὶ μὴ αὐτὸ, πρὸς τὸ συμπί-
 ρασμα οὐδὲν διαφύκει. τὸ δ' ἅπαν φαῖναι ἢ ἀρφαῖναι, ἢ εἰς
 τὸ ἀδύνατον ἀπόδειξις λαμβάνει. καὶ τῶν τῶν, οὐδ' αὖτε κατὰ
 λου. ἀλλ' ὅσον ἱκανόν. ἱκανόν δ' ἐστὶ τὴν γλῶσσαν. λέγω δ' ἐστὶ τὴν
 » γλῶσσαν, ὅτι πᾶσι τὸ γλῶσσαν ἀρφαίσεις φέρει ὡς πρὸς εἰρη-
 » καὶ πρὸς τὸν. Ἐπικρινωνοῦσι δὲ πᾶσαι αἱ ἐπιστήμαι ἀλλή-
 2 λαις καὶ τὰ κοινὰ. Κοινὰ δὲ λέγω, οἷς χρῶνται ὡς ἐκ τῶν
 » τῶν ἀποδεικνύεσθαι. ἀλλ' οὐ πᾶσι δεικνύουσιν. οὐδ' οὐδὲν
 » νύουσιν. καὶ ἡ διαλεκτικὴ πάσας. καὶ εἴ τις κατὰ τὸν πειρώ-
 » δεικνύει τὰ κοινὰ. οἷον ὅτι ἅπαν φαῖναι ἢ ἀρφαῖναι, ἢ ὅτι
 ἴσα ἀρῶσιν. ἢ τῆς τοιούτων ἅπασα. ἢ δὲ διαλεκτικὴ, οὐκ ἔστι
 οὕτως ὡς ἐπιστήμων πινῶν. οὐδὲ γλῶσσαν ἄνθρωπος. οὐ γὰρ αὐ-
 ἡρώτα. ἀρφαῖναι γὰρ οὐκ ἔστιν ὁρώτων, διὰ τὸ τῆς ἀντικα-
 μένων ὄντων μὴ δεικνύειν αὐτὸ. δεικνύει δὲ τῶν ἐν τοῖς
 3 πᾶσι συλλογισμοῦ. εἰ δὲ τὸ αὐτὸ ἔστιν ὁρώτημα συλλογιστικόν.
 καὶ πρὸς τὰς ἀντιφάσεις. πρὸς τὰς αἰτίας δὲ καὶ ἐκείνην ἐπιστή-
 μην ἔξω ὅς συλλογισμὸς ὁ καὶ ἐκείνην. εἴη αὖτε ὁρώτημα ἐπι-
 στημονικόν. ἔξω ὅς καὶ ἐκείνην οἰκείος γίνεται συλλογισμός.
 εἴη ἄρα, ὅτι οὐ πᾶν ὁρώτημα γεωμετρικὸν αὐτὸ εἶναι. οὐδ' αὖ-
 τὸν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ἔξω ὅς καὶ δεικνύει π
 πᾶσι ὅς καὶ γεωμετρικὸν ἔστιν, ἢ ἐκ τῆς αὐτῆς δεικνύει τῆς γεωμε-
 τρίας ὡς πρὸς τὰ ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὴ τῆς ἄλλων. καὶ πᾶσι
 4 μὲν τῶν, καὶ λόγον ὑφεκτικόν ἐκ τῆς γεωμετρικῆς ἀρχῆς καὶ

συμπερασμάτων. ποδὶ δὲ τῆς ἀρχῶν λόγον οὐχ ὑφεκτικόν τῷ
 γεωμέτρῃ ἢ γεωμέτρῃ. ὁμοίως δὲ καὶ ἡδὲ τῆς ἄλλων ἐπισή-
 μων. οὐτε γὰρ πᾶν ἀρὰ ἐκείνων ἐπισήμωνα δρώτημα δρώτητόν,
 οὐδ' ἅπαν τ' δρώτῳ μένον ἀκριβετόν ποδὶ ἐκείνου. ἀλλὰ τὰ
 κατὰ τὴν ἐπισήμω διοριζόμενα. Εἰ δὲ διαλέξετα γεωμέτρῃ
 ἢ γεωμέτρῃ οὕτως, φανερὸν ὅτι καὶ καλῶς, εἰ ἐκ τούτων τι
 δεικνύη. εἰ δὲ μὴ, οὐ καλῶς. Δὴ λέν δι, ὅτι οὐ δι' ἐλέγχει γεω-
 μέτρῃ, ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός. ὥστ' οὐκ αὖ εἴη ἐν ἀγεωμε-
 τρῇ ποδὶ γεωμετρία διαλεκτικόν. λήσει γὰρ ὁ φαύλος
 διαλεξιμὸς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλων ἐπισήμων. Ἐπεὶ
 δι' ἐστὶ γεωμετρία δρώτηματα, ἄρ' ὅτι καὶ ἀγεωμέτρῃ; καὶ
 παρ' ἐκείνῃ ἐπισήμω τὰ κατὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν ποίαν γεω-
 μετρία ἐστὶ. καὶ πότῳ δὲ κατὰ τὴν ἀγνοίαν συλλογισμός,
 ὁ ἐκ τῆς ἀντικειμένων συλλογισμός, ἢ ὁ πρῶτος λογισμός. Κατὰ
 γεωμετρίαν δὲ, ἢ ὑπ' ἄλλης τέχνης. οἷον τ' μοισικὸν ὅτι δρώτη-
 μα. ἀγεωμέτρῃ πρῶτον γεωμετρία. τ' δὲ τῆς πρῶτης λήσεως
 συμπίπτειν οἰεσθαι, γεωμετρικὸν πᾶσι καὶ ἀγεωμέτρῃ ἄλλον
 τόπον. διττὸν γὰρ εἶναι. ὡς ποτ' ὁ ἀρρυθμὸν, καὶ τὸ μὲν ἐπε-
 ρον ἀγεωμέτρῃ τῷ μὴ εἶναι. ὡς ποτ' τὸ ἀρρυθμὸν. τ' δὲ ἐπε-
 ρον, τῷ φαύλως εἶναι. καὶ ἡ ἀγνοία αὐτῇ ἢ ἐκ τῆς βιούτως
 ἀρχῶν ἀναντία. ἐν δὲ τοῖς μαθημασιν, οὐκ ἐστὶν ὁμοίως ὁ πα-
 ραλογισμός, ὅτι τ' μέσον ἐστὶν αἰετὶ διττὸν. κατὰ γὰρ τούτου
 παντός. καὶ εἶναι πάλιν κατ' ἄλλου λέγεται παντός. τὸ δὲ
 κατηγορούμενον οὐ λέγεται πᾶν. ταῦτα δὲ δύνανται οἷον ὁρᾶν τῇ νοή-
 σει. ἐν δὲ τοῖς λόγοις λαμβάνει, ἅρα πᾶσι κύκλος ἀκμῆς; αὐ-
 τὸν γὰρ, δὴ λέν. τι δὲ; τὰ ἐπὶ κύκλῳ; φανερὸν, ὅτι ἐκείνῃ.
 οὐδὲ δι' ἐνστάσιν εἰς αὐτὸ φέρειν, αὐτὴ ἢ πρὸς τὰς ἐπακτικὰς.
 ὡς ποτ' γὰρ οὐδὲ πρὸς τὰς ἐστὶν, ἢ μὴ ἐστὶν ἐπὶ πλειόνων. οὐ γὰρ
 ἐστὶ ἐπὶ πάντων. ἐκ τῆς κατὰ τὸν δι' ὁ συλλογισμός, δὴ λέν
 ὅτι οὐ δι' ἐνστάσις. αἰ αὐτὰ γὰρ πρὸς τὰς καὶ ἐνστάσεις. ὡ-
 γὰρ φέρει ἐνστάσιν, αὐτὴ γίνετ' αὐτὴ πρὸς τὰς, ἢ ἀπὸ δεικτικῆς
 ἢ διαλεκτικῆς. συμβαίνει δὲ ἐνίοις ἀσυλλογίστως λέγειν, δὲ 4

κατὰ

κατὰ τὴν νοή-
σει

ἐπὶ κύκλῳ

- ελμβαίνεν ἀμφοτέρους τὰ ἐπόμενα. οἷον κὶ ὁ καινὸς πρῶτος. ^{καὶ αὐτὸς}
 ὅτι τὸ πῦρ ἐν τῇ πηλαπλάσιον ἀναλογία. καὶ γὰρ τὸ πῦρ ^{καὶ αὐτὸς}
 ταχὺ γιναῖται ὡς φησι. καὶ αὐτὴ ἡ ἀναλογία. οὕτως δὲ ἐκ
 ἐστὶ συλλογισμός. ἀλλ' ἢ τῇ ταχίσῃ ἀναλογία ἐπέκεινται ἡ πολυ-
 πλάσιος καὶ τῷ πυρὶ, ἡ ταχίσῃ ἐν τῇ κινήσει ἀναλογία. οὐδὲ
 πᾶσι μὲν γὰρ οὐκ ἐνδέχεται συλλογισαῖν ἐκ τῆς εἰλημμένως.
 ὅτι δὲ ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐχ ὁράται. εἰ δὲ ἦν ἀδύνατον ἐκ τῆς
 1 δῶν ἀληθὲς δεῖξαι, ῥᾷδιον αὐτῷ τὸ ἀναλύνειν. αὐτὸς γὰρ ^{καὶ αὐτὸς}
 » γὰρ αὐτὸς ἀνάγκη. ἔστω γὰρ τὸ αὐτὸ. ὅθεν δὲ ὄντος, ταχὺ δὲ
 » αὐτὸς ὅτι ὅστις, οἷον τὸ β, ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρὰ δεῖξω, ὅτι ἐστὶν ἐκεῖνο.
 αὐτὸς γὰρ δὲ μάλλον τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὅτι οὐδὲν συμ-
 βεβηκὸς λαμβάνουσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν διαφόρων τῶν αὐτῶν ^{καὶ αὐτὸς}
 τοῖς διαφόροις, ἀλλ' ὁμοίως. αὐτὸς γὰρ δὲ οὐδὲ τῶν μέσων,
 ἀλλὰ τῶν περὶ λαμβάνειν, οἷον τὸ αὐτὸ β. ὅθεν δὲ τῶν γ, πᾶ-
 λιν ὅθεν τῶν δ, καὶ τοῦτ' εἰς ἀπειρον. καὶ εἰς τὸ πλάγιον. ^{καὶ αὐτὸς}
 2 οἷον τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τῶν β, καὶ κατὰ τῶν ε. οἷον ἐστὶν ἀριθμὸς πρ-
 σὸς. ἢ καὶ ἀπειρος, ὅθεν ἐφ' ὃ α. ὁ περὶ τὸς ἀριθμὸς πο-
 σὸς, ἐφ' οὗ β, ἀριθμὸς περὶ τὸς, ἐφ' οὗ γ. ἐστὶν ἀρὰ εἰς ἀνα-
 τὰ τῶν γ, καὶ ἐστὶν ὁ ἀρ' ποσὸς, ἀριθμὸς, ἐφ' οὗ δ, ὁ ἀρ'-
 ποσὸς ἀριθμὸς, ἐφ' οὗ ε, ἐστὶν ἀρὰ τὸ αὐτὸ κατὰ τῶν ε. Τὸ δὲ ὅτι
 διαφέρει καὶ τὸ διότι ἐπίσταται, πρῶτον μὲν ἐν τῇ αὐτῇ
 » ἐπιστήμῃ. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ διχῶς. εἴα μὲν τὸ πον, εἴα μὲν δι' ἀμέ-
 » σων γίνεσθαι ὁ συλλογισμός. οὐ γὰρ λαμβάνεται τὸ πρῶτον
 3 αἶπον. ἢ δὲ τῶν διότι ἐπιστήμῃ, κατὰ τὸ πρῶτον αἶπον. ἀλ-
 » λων διαμέσων μὲν, ἀλλὰ μὴ δὲ τῶν αἶπου. ἀλλὰ τῶν ἀντι-
 στροφόντων, δὲ τῶν γνωριμωτέρων. κωλύει γὰρ οὐδὲν τῶν
 ἀντικατηγορουμένων γνωριμωτέρων εἶναι ἀνίστα τὸ μὴ αἶ-
 λον. ὥστ' ἔσται δὲ ὅθεν ἢ ἀπὸ δεῖξαι. οἷον, ὅτι ἐγγὺς οἱ πλάγιον ^{καὶ αὐτὸς}
 νῆτες, δὲ τῶν μὴ σίλβειν. ἔστω ἐφ' ὃ γ, πλάγιον. ἐφ' ὃ β, τὸ
 μὴ σίλβειν. ἐφ' ὃ α, τὸ ἐγγὺς εἶναι. ἀληθὲς δὲ τὸ β
 κατὰ τοῦ γ εἶπεν. οἱ γὰρ πλάγιον οὐ σίλβουσιν. ἀλ-
 4 λὰ καὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ β, τὸ γὰρ μὴ σίλβον, ἐγγὺς ὅτι

ὅτι δὲ εἰλήφθω δι' ἐπαγωγῆς, ἢ δι' αἰθρίας. αἰαίτη δὲ ἔσται
 τῷ γ' ὑπάρχειν. ὥς τ' ἀποδείκνυται, ὅτι οἱ πλάκωντες ἐγγὺς εἰ-
 σὶν. οὗτος δὲ ὁ συλλογισμὸς, οὐ τῷ διότι, ἀλλὰ τῷ ὅτι ἔστιν. ὅ-
 γ' δὲ τὸ μὴ σίλβειν, ἐγγὺς εἰσὶν. ἀλλὰ δὲ ἔσται ἐγγὺς εἶναι, οὐ
 σίλβουσιν. Ἐγχερεῖ δὲ καὶ δὲ θάττον, θάττον δειχθῆναι.
 καὶ ἔσται τῷ διότι ἢ ἀποδείξαι. οἷον ἔστω β' γ, πλάκωντες. ἐφ' ὧ β',
 ἔσται ἐγγὺς εἶναι. τὸ α, β' μὴ σίλβειν. ὑπάρχει δὲ καὶ β' γ. καὶ β'
 α τῷ β' τὸ μὴ σίλβειν. ὥς τε καὶ β' α τῷ γ, καὶ ἔσται τῷ διότι ὁ συλ-
 λογισμὸς. εἰληπῆται γ' τὸ πρῶτον αἵτιον. πάλιν ὡς πῶ σε-
 λῶν δεικνύουσιν, ὅτι σφαιροειδὲς δὲ τῷ αὐξήσαντων. εἰ γὰρ
 β' αὐξάνονμενον οὕτω, σφαιροειδὲς. αὐξάνει δὲ ἡ σελῶν, φανε-
 ρόν, ὅτι σφαιροειδὲς. οὕτω μὲν οὕτω τῷ ὅτι γίνονται ὁ συλλο-
 γισμὸς. ἀνάπαλιν δὲ τε δύνανται τῷ μέσῳ τῷ διότι. οὐ γ' δὲ
 τῷ αὐξήσεις, σφαιροειδὲς ἔστιν. ἀλλὰ δὲ τὸ σφαιροειδὲς εἶναι,
 λυμβαίνει τῷ αὐξήσει ριζώτας. σελῶν, ἐφ' ὧ γ. σφαιροει-
 δὲς, ἐφ' ὧ β', αὐξήσεις, ἐφ' ὧ α. ἐφ' ὧ δὲ τὰ μέσα μὴ ἀντιστρέ-
 φει, καὶ ἔσται γνωριμώτερον ἀναιτίον, τὸ ὅτι μὲν δεικνύται, τὸ
 διότι δ' οὐ. Ἐπὶ ἐφ' ὧ τὸ μέσον ἔξω τίθεται. καὶ γ' ἐν ῥυ-
 θμῷ, τῷ ὅτι, καὶ ἔσται τῷ διότι ἢ ἀποδείξαι. ὅ γ' λέγεται τὸ αἵ-
 τιον. οἷον διατὶ οὐκ ἀναπνέει ὁ ὄϊς, ὅτι ἔστιν. εἰ γ' ὅτι τῷ
 μὴ ἀναπνέειν αἵτιον, εἴη β' ζῶν, εἶναι αἵτιον τῷ ἀναπνέειν. οἷον
 εἰ ἢ ἀπόφασις αἰτία τῷ μὴ ὑπάρχειν, ἢ κατὰ φασιν αἰτία τῷ
 ὑπάρχειν. ὥς ποῦ εἰ τὸ ἀσύμμετρο εἶναι τὰ θορμαῖα καὶ λυχνά
 τῷ μὴ ὑγαίνειν, τὸ σύμμετρο εἶναι, τῷ ὑγαίνειν. ὁμοίως δὲ καὶ
 εἰ ἢ κατὰ φασιν τῷ ὑπάρχειν, ἢ ἀπόφασιν τῷ μὴ ὑπάρχειν. αὐτὴ
 δὲ τῷ οὕτως ἀχρεοδωμένων, οὐ συμβαίνει τὸ λειχρὸν. οὐ γὰρ
 ἅπαν ἀναπνέει ζῶν. ὁ δὲ συλλογισμὸς γίνεσθαι τῆς τριαυτῆς
 αἰτίας, ἐν τῷ μέσῳ χήματι. οἷον ἔστω β' α ζῶν. ἐφ' οὗ τὸ β', τὸ
 ἀναπνέειν. ἐφ' ὧ γ' ὄϊς. τῷ μὲν οὕτω β' παντὶ ὑπάρχει τὸ α,
 πᾶν γ' τὸ ἀναπνέειν ζῶν. τῷ δὲ γ' ὄϊς. ὥς τε τὸ β' τῷ γ' ὄ-
 ῖνι. οὐκ ἀρ' ἀναπνέει ὁ ὄϊς. Εὐόκησι δὲ αἰτριάσθαι τῷ
 αἰτιάσθαι, τοῖς κατὰ ὑποβολὴν εἰρημύοις. ὅτι δὲ ἔσται β', πλείον 4

- ἀρχή (αὐτὰ) ἐ μέσον εἰπεῖν. οἷς τὴν ἀναχάριστος. ὅπ' ἐ σκεῖ ^{διὰ} ^{ἀν}
- » θὰς οὐκ εἰσὶν ἀνελπίδες. εἰ δὲ γὰρ ἄμπελοι. καὶ τὸ μὲν δὴ πλὴν ^{ἀν}
- » αὐτὴν ἐπισήμην, καὶ καὶ τὴν πλὴν τῆς μέσων θέσιν, αὐτὰ δια-
- » φοραὶ εἰσιν τῶ ὅπ' περὶ τὸν διόπ' συλλογισμὸν. ἄλλον δὲ τὸ-
- πον διαφύρει τὸ διόπ' τῶ ὅπ', εἰ δὲ ἄλλης ἐπισήμης ἐκείνου
- θεωρεῖν. τριαὺς δὲ εἰσὶν, ὅσα οὕτως ἔχει περὶ ἄλληλα, ὥστ-
- εἶναι διὰ τὸν ἑαυτοῦ διὰ τὸν. οἷον τὰ ὀπίκ' , περὶ γεωμε-
- 1 εἶαν. καὶ τὰ μηχανικὰ περὶ σφραγισμῶν. καὶ τὰ ἀρμενι-
- κὰ περὶ ἀριθμητικῶν. καὶ τὰ φαινόμενα περὶ ἀστρολογι-
- κῶν. σχεδὸν δὲ συνώνυμοι εἰς τούτων τῶ ἐπισημῶν εἶναι. οἷς
- ἀστρολογία. ἢ τε μαθηματικὴ καὶ ἢ ναυτικὴ. καὶ ἀρμενικὴ
- ἢ τε μαθηματικὴ, καὶ ἢ καὶ τὴν ἀκρόν. ἐν ταῦτα γὰρ εἰ μὲν
- ὅπ', τῶ ἀριθμητικῶν εἰδέναι. εἰ δὲ διόπ', τῶ μαθηματικῶν. οὐ- ^{καὶ}
- τοι γὰρ ἔχουσιν τῶ ἀριθμῶν τὰ ἀρχαίαις. καὶ πλάκας ἐκείνα
- εἰς ὅπ', καὶ διὰ τὸ οἱ εἰς καὶ τὸ λου θεωροῦντες, πλάκας εἶναι
- 2 τῶ καὶ ἐκείνων οὐκ ἴσασιν διὰ ἀνεπισκεψίαν. εἰ δὲ τῶ τῶ, ὅσα
- εἰ τὸν ἑαυτοῦ οὐσίαν κέχρηται τῶ εἰδέναι. τὰ γὰρ μαθη-
- ματικά, ποδὶ εἰδέναι, οὐ γὰρ καὶ ἑαυτοῦ ἐκείνου ἐκείνου. εἰ γὰρ καὶ
- καὶ ἑαυτοῦ ἐκείνου ἐκείνου τὰ γεωμετρικὰ εἰδέναι, ἀλλ' οὐχ ἢ γεω-
- μετρικὰ, καὶ ἑαυτοῦ ἐκείνου. ἔχει δὲ καὶ περὶ τὴν ὀπίκ', ὥσ
- αὐτὴ περὶ τὴν γεωμετρίαν, ἄλλη περὶ τῶ τῶ. οἷον τὸ ποδὶ
- τῶ ἐκείνου. τὸ μὲν γὰρ ὅπ', φησὶν εἰδέναι. τὸ δὲ διόπ', ὀπί-
- κ' , ἢ ἀπλῶς ἢ τῶ καὶ τὸ μαθημα. πολλὰ δὲ καὶ τῶ μὲν
- 3 ὑπ' ἄλλης ἐπισημῶν ἐχρῶν οὕτως, οἷον ἰατρικὴ περὶ γεω-
- μετρίαν. ὅπ' μὲν γὰρ τὰ ἑλκὴ τὰ περιφύρη βραδύ τὸν ὑγιά- ^{αὐτὰ ἀριθμητικὰ}
- » ζῆται, τῶ ἰατροῦ εἰδέναι. διόπ' δὲ, τῶ γεωμετρίας. τῶν δὲ καὶ ^{καὶ}
- » μάλιστα, ἐπισημῶν μάλιστα, τὸ περὶ τὸν εἰδέναι. αἶτε γὰρ μα-
- θηματικὰ τῶ ἐπισημῶν δὲ τῶ τῶ φέρουσι τὰ ἀρχαίαις.
- οἷον ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρία καὶ ὀπίκ'. καὶ σχεδὸν ὥς εἰπεῖν,
- ὅσα τῶ διόπ' πρὸς τὴν πλὴν σκεῖν. ἢ γὰρ ὅλως, ἢ ὥς ἂν τὸ
- πολὺ, καὶ ἐν τοῖς πλείστοις, δὲ τῶ τῶ καὶ τῶ τῶ διόπ'
- 4 γίνεται συλλογισμὸς. ὥστε καὶ δὲ τῶ τῶ μάλιστα ἐπιση-

» νικόν. κυριώτατον γὰρ τὸ εἶδέναι, ὅτι π. θεωρεῖν. εἴτα πῶς τὸ
 » τί ὅτιν, ἐπιστήμῳ δὲ τούτῳ μόνου θεωρεῖται δυνάτον. ἐν μὲν
 » γὰρ τῷ μέσω χάματι, οὐ γίνεταί κατηγορικὸς συλλογισμὸς. ἢ
 » δὲ τὸ τί ὅτιν, ἐπιστήμη, καὶ θεωρεῖται. ἐν δὲ τῷ ἐσώτῳ γίνεταί
 » μὲν, ἀλλ' οὐ καὶ θόλου. ὅτι τί ὅτιν τῆς καὶ θόλου ὅτιν. οὐ γὰρ πῇ
 » ὅτιν ἴδον δι' ποῦ ὁ ἀνθρώπος. εἴ τι εἴδοι μὲν ἐκένων οὐδὲν περὶ
 » λαίται. ἐκένων δὲ δὲ τούτῳ καὶ πικνύνεται καὶ αὐξάνεται. ἔως
 » αὐτὸς εἰς τὰ ἀμέτρητα ἔλθῃ. φανερὸν ὅτι κυριώτατον τὸ ἐπίστα-
 » σθαι ὅτι πρῶτον χάματι. ὡς πρὶν δὲ ὑπάρχειν ὅτι τῷ β' ἀνέδεχτο
 » ἀτόμως, οὐ τῷ καὶ μὴ ὑπάρχειν ἐγχαρεί. λέγει δὲ ὅτι ἀτόμως
 » ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, τῷ μὴ εἶναι αὐτῆς μέσον. οὐ τῷ γὰρ, ἐκ
 » ἔσθαι καὶ ἄλλο ὅτι ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. ὅταν μὲν ὅτι ἢ ὅτι
 » ὅτι ἐν ὅλῳ ἡνίκα ἢ καὶ ἀμφῶ, οὐκ ἐνδέχεται ὅτι τῷ β' πρῶτος
 » μὴ ὑπάρχειν. ἔσθαι γὰρ ὅτι ἐν ὅλῳ ὅτι γ, οὐκ ὅτι ἐν τῷ β' μὴ ὅτιν ἐν
 » ὅλῳ τῷ γ, (ἐγχαρεί γὰρ ὅτι μὲν αὐτὸ ἐν πνι ὅλῳ. ὅτι β' μὴ εἶναι
 » ἐν τούτῳ) συλλογισμὸς ἔσθαι, τὸ μὴ ὑπάρχειν ὅτι ὅτι, εἴ γὰρ τῷ 2
 » μὲν ἀπαντὶ ὅτι γ, τῷ δὲ β' μὴ ἐν, οὐδὲν τῷ β' ὅτι. ὁμοίως δὲ καὶ
 » εἴ ὅτι μὲν β' ἐν ὅλῳ ἡνίκα ὅτιν. οἷον ἐν τῷ δ, ὅτι μὲν γὰρ δ' ἀπαντὶ τῷ β'
 » ὑπάρχει. τῷ δὲ α' οὐδὲν ὅτι δ. ὡς τε ὅτι ὅτι ἐν τῷ β' ὑπάρχει δὲ
 » συλλογισμοῦ. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον λειψήσεται, καὶ εἰ ἀμφῶ ἐν
 » ὅλῳ ἡνίκα ὅτιν. ὅτι ἐνδέχεται ὅτι β' μὴ εἶναι, ἐν ὅλῳ ὅτι ὅτι α'. ἢ πᾶ-
 » λιν ὅτι α' ὅτι β', φανερὸν ἐκ τῆς συσσειχίδος, ὅτι μὴ ἐπαλλάτ-
 » τωσιν ἀλλήλαις. εἴ γὰρ μὴ ἐν τῆς ἐν τῇ α' γ' συσσειχίδι καὶ κα-
 » τὰ μὴ ἐν τῆς κατηγορεῖται τῆς ἐν τῇ β' ἐξ, τὸ δ' α' ἐν ὅλῳ ὅτι ὅτι 3
 » θ, φανερὸν ὅτι τὸ β' οὐκ ἔσθαι ἐν τῷ θ, ἐπαλλάξοντι γὰρ αἱ συ-
 » σσειχίδες. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τὸ β' ἐν ὅλῳ ἡνίκα ὅτιν. Εἰ δὲ μὴ ἐν-
 » τὸν ὅτι ἐν ὅλῳ μὴ ἐν, μὴ ὑπάρχει δὲ τὸ α' τῷ β', ἀνάγκη ἀτό-
 » μως μὴ ὑπάρχειν. εἴ γὰρ ἔσθαι τί μέσον, ἀνάγκη διαττόρον αὐ-
 » τῶν ἐν ὅλῳ ἡνίκα εἶναι. ἢ γὰρ ἐν τῷ πρῶτῳ χάματι. ἢ ἐν τῷ μέσω
 » ἔσθαι ὁ συλλογισμὸς. εἴ μὲν οὖν ἐν τῷ πρῶτῳ, ὅτι ἔσθαι ἐν ὅλῳ
 » πνι. καὶ θεωρεῖται γὰρ διὰ τὴν πρὸς εἴδοι γίνεσθαι πρὸς τὰς.
 » εἴ δ' ἐν τῷ μέσω, ὁ πότμον ἐν τῇ πρὸς ἀμφοτέρους ἔλθῃ. 4

- » δέντρος τὸ σφραγισμένον, γίνεσθαι συλλογισμὸς. Ἀμφοτέρων δ' ἄρ' ἔστιν ἡ ἀλήθεια.
- » Φαλκῶν οὐσῶν, οὐκ ἔστι. φανερὸν ἔν, ὅτι ἐνδέχεται τε ἄλλο ἄλλω μὴ ὑπάρχειν ἀτόμως, καὶ πότ' ἐνδέχεται. καὶ πῶς, εἰρήνηται. Ἀγνοία δ' ἢ μὴ κατὰ ἀπόφασιν ἀλλὰ κατὰ διάθεσιν λεγομένη, ἐστὶ μὲν ἢ δὲ συλλογισμοῦ γινομένη ἀπάτη. Αὐτὴ δ' ἐν μὲν τοῖς πρώτοις ὑπάρχεισιν, ἢ μὴ ὑπάρχεισιν συμβαίνει διχῶς. ἢ γὰρ ὅταν ἀπλῶς ὑπολάβῃ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἢ ὅταν δὲ συλλογισμοῦ λάβῃ τὴν ὑπόληψιν. τῆς μὲν οὖν ἀπλῆς ὑπολήψεως, ἀπλὴ ἢ ἀπάτη. τῆς δὲ δὲ συλλογισμοῦ, πλείους. μὴ ὑπάρχει τῷ γὰρ τὸ ἀμνηστικὸν τῶ β' ἀτόμως. οὐκοῦν ἐὰν συλλογισθῇ ὑπάρχειν τὸ α' τῶ β' μέσον λαβὼν ε' γ, ἢ παθητικὸς ἔστι δὲ συλλογισμοῦ. ἐνδέχεται μὲν οὖν ἀμφοτέρωσ' ἄς περὶ αὐτοὺς εἶναι ψευδεῖς. ἐνδέχεται δὲ τὴν ἐτέρωθεν μόνον. Εἰ γὰρ μήτε τὸ ἀμνηστικὸν τῷ γ' ὑπάρχει μήτε ε' γ μνηστικὸν τῷ β', εἰληπταὶ δ' ἐκ αὐτῶν ἀνάπαλιν, ἀμφω ψευδεῖς ἔσονται. Εἰ γὰρ ἄλλω μὴτε καὶ δόλου τῷ β', εἰ μὲν γὰρ β' ἀδύνατον εἶναι ἐν ὅλῳ ἡμί. πρώτως γὰρ ἐλέγχετο αὐτῷ τὸ ἀμνηστικὸν ὑπάρχειν. τὸ δὲ αὐτὸ οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς οὖσιν εἶναι καὶ δόλου. ὥστε ἀμφοτέρωσ' ἀληθεῖς. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἐτέρωθεν ἐνδέχεται ἀληθῆς ἢ λαμβάνειν. εἰ μὲν τοι ὁ ποτὶς ἐντυχὴν, ἀλλὰ τὴν α' γ. ἢ γὰρ γ' β' περὶ αὐτοὺς αἰ ψευδεῖς ἔσονται, δὲ τὸ ἀμνηστικὸν εἶναι τὸ β'. τὴν δὲ α' γ' ἐγχαρῆ. οἷον εἰ τὸ α' καὶ τῷ γ' καὶ τῷ β' ὑπάρχει ἀτόμως. Ὅταν γὰρ πρῶτον ε' αὐτῶν πλείονων κατηγορήται, οὐδέτερον οὐδέτερος ἔστι. διαφέρει δ' ἐδὲν, ε' δ' εἰ μὴ ἀτόμως ὑπάρχει. ἢ μὲν τῷ ὑπάρχειν ἀπάτη, δὲ τῶν γ' καὶ οὕτως γίνεσθαι μόνως. οὐ γὰρ ἡ α' ἄλλω ὁρίματι τῷ ὑπάρχειν συλλογισμὸς. ἢ γὰρ μὴ ὑπάρχειν ἐν τῷ πρώτῳ ἢ ἐν τῷ μίσθῳ ὁρίματι. πρῶτον ἔν εἰπωμεν, πρῶτως ἐν τῷ πρώτῳ γίνεσθαι, καὶ πῶς ἐχουσὶν αὐτῶν περὶ αὐτῶν. ἐνδέχεται μὲν ἔν ἀμφοτέρωσ' ἀληθεῖσιν οὐσῶν. οἷον εἰ ε' καὶ τῷ γ' καὶ τῷ β' ὑπάρχει ἀτόμως. ἐὰν γὰρ ληφθῇ εἰ μὲν α' τῷ γ' μνηστικὸν, τὸ δὲ γ' παντὶ τῷ β',

ψευδείς αἱ προτάσεις. ἐνδέχεται δὲ καὶ τῆς ἐπιδόσεως ψευ-
 δούς οὐσης. καὶ τούτης ὁ προτάσεως ἔτυχεν. ἐγχαρῆ γὰρ πῶ
 μὲν α γ ἀληθὴ εἶναι. πῶ δὲ β γ, ψευδῆ. τὴν μὲν α γ ἀληθῆ,
 ὅτι οὐ πᾶσι τοῖς οὐσιν ὑπάρχει β α. πῶ δὲ γ β ψευδῆ, ὅτι ἀδύ-
 νατον ὑπάρχειν τῷ β γ, ὥς μηδενὶ ὑπάρχει β α. οὐ γὰρ ἐπ' ἀλη-
 θῆς ἔσαι ἡ α γ προτάσις. Ἄμα ὅτι καὶ εἰσιν ἀμφοτέρωθεν ἀλη-
 θεῖς, καὶ β συμπτωσὶα ἔσαι ἀληθῆς. Ἀλλὰ καὶ τὴν γ β ἐνδέ-
 χεται ἀληθῆ εἶναι, τῆς ἐπιδόσεως οὐσης ψευδούς. οἷον εἰ β καὶ
 ἐν τῷ γ καὶ ἐν τῷ α ὅτιν, ἀνάγκη γὰρ διατόρον ἕως διατόρον
 εἶναι. ὥς τ' αὐτὰ λαμβάνει τὸ ἀμνηστικὸν τῷ γ ὑπάρχειν, ψευδῆς ἔσαι ἡ
 προτάσις. φανερὸν ὅτι, ὅτι καὶ τῆς ἐπιδόσεως ψευδούς οὐσης
 καὶ ἀμφοῖν, ἔσαι ψευδῆς ὁ συλλογισμὸς. ἐν δὲ τῷ μέσῳ χή-
 ματι, ὅλας μὲν εἶναι ἀμφοτέρωθεν τοῖς προτάσεσις ψευδείς, οὐκ
 ἐνδέχεται. ὅταν γὰρ β α παντὶ τῷ β ὑπάρχει, οὐδὲν ἔσαι λα-
 βῆναι, ὅ τῷ μὲν ἐπιδόσει παντὶ, διατόρον δ' οὐδενὶ ὑπάρχει. διὰ δ' ὅ-
 τως λαμβάνειν τοῖς προτάσεσις, ὥς τε τῷ μὲν ὑπάρχειν, τῷ ὅ μὴ
 ὑπάρχειν, εἰπὼν ἔσαι συλλογισμὸς. εἰ οὖν οὕτως λαμβανό-
 μεναι ψευδείς, δηλοῦν ὥς ἐναντίως ἀνάπαλιν ἔξουσι. τοῖς
 δι' ἀδυνατίαν. ἐπὶ δὲ δι' ἐκείτορον οὐδὲν κωλύει ψευδῆ εἶναι. οἷον
 εἰ τὸ γ καὶ τῷ α καὶ τῷ β ἴσιν ὑπάρχει. αὐτὸ γὰρ τῷ μὲν α ληφθῆ
 παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ β μηδενὶ, ψευδῆς μὲν ἀμφοτέρωθεν αἱ
 προτάσεις, οὐ μὲν τοι ὅλα ἀλλ' ἐπὶ τῷ. καὶ ἀνάπαλιν δὲ π-
 ρέντος τῷ σόλητος, ὥσαύτως. τὴν δὲ ἐπιδόσαν εἶναι ψευδῆ καὶ
 ὁ προτάσεων οὐκ ἐνδέχεται. ὁ γὰρ ὑπάρχει τῷ α παντὶ, καὶ τῷ β
 ὑπάρχει. εἰ αὐτὸν ληφθῆ τῷ μὲν α ὅλα ὑπάρχειν β γ. τῷ δὲ β
 ὅλα μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν γ α, ἀληθῆς ἔσαι. ἡ δὲ γ β, ψευδῆς.
 πάλιν ὁ τῷ β μηδενὶ ὑπάρχει, οὐ δὲ τῷ α παντὶ ὑπάρχει. εἰ γὰρ
 τῷ α, καὶ τῷ β. ἀλλ' ἐχ' ὑπάρχειν. εἰ αὐτὸν ληφθῆ τὸ γ τῷ μὲν α
 ὅλα ὑπάρχειν. τῷ δὲ β μηδενὶ, ἡ μὲν γ β προτάσις, ἀληθῆς. ἡ
 δι' ἐπιδόσαν, ψευδῆς. ὁμοίως δὲ καὶ μετὰ τὴν σόλητος τῷ σόλητος.
 ὁ γὰρ μηδενὶ ὑπάρχει τῷ α, οὐ δὲ τῷ β οὐδενὶ ὑπάρχει. εἰ οὖν
 ληφθῆ τὸ γ τῷ μὲν α ὅλα μὴ ὑπάρχειν, τῷ ὅ β ὅλα ὑπάρχειν, 4
 ἡ μὲν α γ

δις εἶναι τὰς προτάσεις ὅλας. ὅταν γὰρ ἢ τὸ β ὑπὸ τὸ α, οὐ-
 δὲν εὐδέχεται τῷ μὲν παντί, τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν. καὶ διὰ-
 πόρ ἐλέχθη καὶ πρὸ τῶν. πῶς ἐπὶ τῶν δι' ἐγχορεῖ. καὶ ὁπο-
 τῶν ἐτυχεν. εἰ γὰρ τὸ γ καὶ τῷ α καὶ τῷ β ὑπάρχει, εἰ
 ληθῇ τῷ μὲν α ὑπάρχειν, τῷ δὲ β μὴ ὑπάρχειν, ἢ μὲν α γ ἀ-
 ληθὴς ἔσται. ἢ δὲ τὸ α ψευδὴς. πάλιν εἰ τῷ μὲν β ληθῇ
 τὸ γ ὑπάρχειν, τῷ δὲ α μηδενὶ. ἢ μὲν γ β ἀληθὴς ἔσται. ἢ δὲ
 τὸ α ψευδὴς. εἰ μὲν οὖν σόρητικὸς ἢ τῆς ἀπάτης ὁ συλ-
 λογισμὸς, εἰρητὸς πότε καὶ διὰ τίνων ἔσται ἡ ἀπάτη. εἰ δὲ
 κατὰ φατικὸς, ὅταν μὲν διὰ τῆς οἰκείου μέσου, ἀδιώκον ἀμ-
 φοτόρασ εἶναι ψευδὴς. ἀνάγκη γὰρ πῶς γ β μίεν, εἴπερ
 ἔσται συλλογισμὸς. καὶ διὰ πόρ ἐλέχθη καὶ πρὸ τῶν. ὥστε ἢ
 γ α εἰ ἔσται ψευδὴς. αὐτὴ γὰρ ὅστις ἡ ἀντιστρέφομεν. ὁμοί-
 ως δὲ καὶ εἰ δι' ἄλλης συστοχίας λαμβάνοιτο τὸ μέσον, ὥς-
 πόρ ἐλέχθη καὶ ἐπὶ τῆς σόρητικῆς ἀπάτης, ἀνάγκη γὰρ πῶς
 μὲν δ β μίεν, πῶς δὲ α ἀντιστρέφεται. καὶ ἡ ἀπάτη ἡ αὐ-
 τὴ τῇ πρὸ τῶν. ὅταν δὲ μὴ διὰ τῆς οἰκείου εἰ μὲν ἢ τὸ α ὑ-
 πὸ τὸ α, αὐτὴ μὲν ἔσται ἀληθὴς. ἢ ἐπὶ τῶν δὲ ψευδὴς. ἐγχο-
 ρεῖ γὰρ τὸ α ἀλλόθεν ὑπάρχειν, ἀοὺκ ἐστὶν ὑπὸ ἀλλοῦ. εἰ μὲν
 δὲ μὴ ἢ τὸ α ὑπὸ τὸ α, αὐτὴ μὲν αἰεὶ δὴλον ὅτι ὅστις ψευδὴς.
 κατὰ φατικὴ γὰρ λαμβάνεται. πῶς δὲ δ β εὐδέχεται καὶ ἀ-
 ληθὴ εἶναι καὶ ψευδὴ. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν α τῷ α μη-
 δενὶ ὑπάρχειν. τὸ δὲ α τῷ β παντί. οἷον ζῶον. ἐπισήμη. ἐπι-
 σήμη δὲ, μοισκῇ. οὐδ' αὖ μὴτε τὸ α μηδενὶ τῷ α. μὴτε τὸ α
 μηδενὶ τῷ β. φανερὸν οὖν, ὅτι μὴ ὄντος τῆς μέσου ὑπὸ τὸ α,
 καὶ ἀμφοτόρας ἐγχορεῖ ψευδὴς εἶναι. καὶ ὁποτῶν ἐτυ-
 χε. ποσάχως μὲν οὖν καὶ διὰ τίνων ἐγχορεῖ γίνεσθαι τὰς κα-
 τὰ συλλογισμὸν ἀπάτας, εἴτε τις ἀμέσις καὶ ἐν τοῖς δι' ἀ-
 ποδείξεως, φανερὸν. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι εἴ τις ἀδυσίσις ἐκ-
 λέλοιπεν, ἀνάγκη καὶ ἐπισήμῳ ἵνα ἐκλελοιπέναι. καὶ ἀ-
 διώκτον λαβεῖν, εἴπερ μανθάνομεν, ἢ ἐπαγωγῇ ἢ ἀποδεί-
 ξει. ἐστὶ δὲ ἢ μὲν ἀπὸδείξεις ἐκ τῶν καὶ ὁλῶν. ἢ δὲ ἐπαγωγῇ ἐκ 4

- » τῆς κατὰ μέρος. ἀδύνατον δὲ τὰ κατὰ μέρος θεωρεῖται, μὴ δι-
 » πατωσῆς. ἐπεὶ καὶ τὰ ὑπὸ ἀφαιρέσεως λεγόμενα, ἔστι δι' ἐπα- *κατακίματα*
 γωγῆς γινώριμα. καὶ ὡς ἐοῦληται γινώριμα ποιεῖν, ὅτι ὑ-
 πέρχει ἐκείτω γινώριμα καὶ εἰ μὴ χωριστὰ εἰσιν, ἢ τοιονδὲ ἐκα-
 στον. ἐπαχθῶν δὲ μὴ ἔχοντας αἰδήσιν, ἀδύνατον. τῆς γὰρ *αἰδήσεως*
 καὶ αἰδήσεως ἢ αἰδήσεως. οὐ γὰρ ἀδέχεται λαβεῖν αὐτῷ πῶς ἐπι-
 » σήμειον, οὐτε γὰρ ἐκ τῆς κατὰ μέρος ἀνδρὶ ἐπαγωγῆς, οὐτε δὲ
 I τῆς ἐπαγωγῆς ἀνδρὶ τῆς αἰδήσεως. ἔστι δὲ πᾶς συλλογισμὸς
 » δὲ τῶν ὄρων. καὶ ὁ μὲν δεικνύει δυνάμενος, ὅτι ὑπέρχει
 » τὸ α τῷ γ, δὲ τὸ ὑπέρχειν τῷ β, καὶ ὅτι τῷ γ. ὁ δὲ σὺντι-
 κῶς, πῶς μὲν ἐτάρων πέρτασιν ἔχων, ὅτι ὑπέρχει πὶ ἄλλο
 ἄλλω. πῶς δὲ ἐτάρων, ὅτι οὐχ ὑπέρχει. φανερὸν οὖν, ὅτι
 αἰ μὲν ἀρχαὶ καὶ αἰ λεγόμενα ἔσονται, αὐταὶ εἰσι. λα-
 βόντα γὰρ τῶν, οὕτως ἀνάγκη δεικνύει. οἷον ὅτι τὸ α τῷ γ
 ὑπέρχει δὲ τῷ β. πάλιν δὲ ὅτι τὸ α τῷ β, δι' ἄλλου μέσου. καὶ
 2 ὅτι τὸ β τῷ γ ὡσαύτως. κατὰ μὲν οὖν δόξαν συλλογιζόμε-
 νοις καὶ μόνον διαλεκτικῶς, δὴ λανθάνει ὅτι ὅτι μόνον σκεπτικῶς,
 εἰ ὅτι ὡς ἀδέχεται ἐνδοξαίων γίνεσθαι συλλογισμὸς. ὡς *κατακίματα*
 τ' εἰ καὶ ἔστι τῇ ἀληθείᾳ τῆς α β μέσον, δοκεῖ δὲ μὴ εἶναι ὁ δὲ
 τῶν συλλογιζόμενος, συλλελογίσαι διαλεκτικῶς. περὶ
 δὲ ἀλήθειαν, ἐκ τῆς ὑπαρχόντων διὰ σκοπεῖν. ἔχει δὲ οὕτως.
 ἐπειδὴ ὅτι αὐτὸ μὲν κατ' ἄλλου κατηγορεῖται μὴ κατὰ
 συμβεβηκός. λέγω δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λυκὸς
 3 πῶς ἐκείνου φαμὲν εἶναι ἀνθρώπον, οὐχ ὁμοίως λέγοντες καὶ
 τὸν ἀνθρώπον λυκὸν. ὁ μὲν γὰρ οὐχ ἐτάρων τι ὢν, λυκὸς
 ὅτι. τὸ δὲ λυκὸν, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι λυ-
 κόν. ἔστι οὖν ἐν αἰσθητοῖς, ὥστε κατ' αὐτὰ κατηγορεῖσθαι.
 ἔστω δὲ τὸ γ τριούτον, ὁ αὐτὸς μὲν μὴ ἐπὶ ὑπέρχει ἄλλω. τῷ
 τῷ δὲ τῷ β πρώτῳ. καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο μετὰ. καὶ πάλιν
 εἰ τῷ γ ὡσαύτως. καὶ ὅτι τῷ β. ὅτι οὖν ὅτι ἀνάγκη εἶναι, ἢ
 ἀδέχεται εἰς ἀπειρον ἰσχύει. καὶ πάλιν εἰ τῷ μὲν α μὴ δὲν κα-
 4 τηγορεῖται κατ' αὐτὸ. τὸ δὲ α τῷ θ ὑπέρχει πρώτῳ. μετὰ

- ὅτι ἂν πειρα εἶναι τὰ μετὰ. οὐδὲ γὰρ εἴς τις λέγει, ὅτι τὰ μετὰ
 εἴς τις ἂν γέγονεν ἀλλήλων, ὥστε μὴ εἶναι μετὰ. τὰ δὲ ἂν
 εἴς τις λαβὴν, οὐδὲν διαφέρει. ὁ γὰρ ἂν λαβὴν τῆς β' εἶσαι πρὸς τ'
 α' ἢ πρὸς τ'. ἢ ἂν πειρα τὰ μετὰ, ἢ οὐ. ἀφ' οὗ δὲ πρῶτον ἂν
 πειρα, εἴτ' οὐδὲν, εἴτε μὴ οὐδὲν, οὐδὲν διαφέρει. τὰ γὰρ μετὰ
 τῶν α' ἂν πειρα εἴσαι. φανερὸν δὲ καὶ ὑπὸ τῆς σφρηλικῆς ἀφαι-
 ξεως, ὅτι σήσεται εἴ πορ ὑπὸ τῆς κατηγορικῆς ἴσται ἐπ' ἀμφό-
 1 τῶρα. ἔστω γὰρ μὴ ἀντιθέμενον μήτε ἐπὶ τῶν α' ἢ πρὸς τῶν ὑστέρων
 εἰς ἂν πειρον ἰσται. λέγω δὲ ὑστέρων, ὅτι αὐτὸ μετὰ ἄλλω μὴδενὶ ὑ-
 πάρχει. ἐκεῖνο δὲ ἄλλο, οἷον τὸ ζ' μετὰ α' ἢ πρὸς τῶν πρῶτων ἐπὶ τὸ
 ὑστέρων. λέγω δὲ πρῶτων, ὅτι αὐτὸ μετὰ κατ' ἄλλου. κατ' ἐκείνου
 δὲ μὴδενὶ ἄλλο. εἰ δὴ ταῦτ' εἴσαι, δὴλον ὡς καὶ ὑπὸ τῆς ἀφαι-
 ξεως σήσεται. Ἐκτὸς γὰρ δεικνύται μὴ ὑπάρχειν. ἢ γὰρ ὅτι μετὰ
 γ, τὸ β' ὑπάρχει παντί. ὡς δὲ τὸ β' οὐδενὶ τ'. τὸ μετὰ β' ἰσται β' γ
 καὶ αἰετ' εἰς τὸν διασημάτος, ἀνάγκη βαδίζειν εἰς ἄμμετα. κα-
 2 τηγορικὸν γὰρ εἶναι τὸ διάσημα. τὸ δὲ εἶναι τὸν δὴλον ὅτι εἰ ἄλλω
 οὐχ ὑπάρχει πρὸς τὸν α' τῶν δ', εἶναι δὴ δεικνύει τῶν β' παντὶ ὑπάρ-
 χειν. καὶ εἰ πάλιν ἄλλω πρὸς τὸν α' τῶν δ' οὐχ ὑπάρχει, ἐκεῖνο
 δεικνύει τῶν δ' παντὶ ὑπάρχειν. ὥστε εἴπερ ἡ ὑπὸ τῆς κατὰ ἴσται
 ὁδὸς, καὶ ἡ ἐπὶ τὸ α' ἢ πρὸς τῶν α' ἢ πρὸς τῶν β' ὡς α' ὑπάρ-
 χει. Ἐάλιν εἰ τὸ μετὰ β' παντὶ τῶν α'. τῶν δὲ γ' μὴδενὶ, τὸ α' τῶν γ'
 δενὶ ὑπάρχει. πάλιν εἶναι εἰ δὲ δεικνύει, δὴλον ὅτι ἢ δὲ τῶν α'-
 νω τῶν β' δεικνύεται, ἢ δὲ τῶν β' ἰσται. ἢ δὲ τῶν β' ἰσται. ὁ μετὰ οὐκ
 3 πρῶτος εἶναι. ὁ δὲ δυνάτορος δεικνύεται. οὐτὼ δὲ αὐτὸ δεικ-
 νύοι, οἷον ὅτι τὸ δ' τῶν β' παντὶ ὑπάρχει. τῶν δὲ γ' οὐδενὶ. εἰ
 ἀνάγκη ὑπάρχειν τὸ τῶν β', καὶ πάλιν εἰ εἶναι τῶν γ' μὴ ὑπάρχει,
 ἄλλο τῶν δ' ὑπάρχει ὅτι τῶν γ' οὐχ ὑπάρχει. εἰς τὸν εἰπερ εἰ ὑπάρ-
 χειν αἰετ' αὐτὸν τῶν β' ἴσται, σήσεται καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. ὁ δὲ
 εἰς τῶν β' ἴσται, εἰς τὸ μετὰ τῶν β' παντὶ ὑπάρχει. τὸ δὲ γ' μὴ ὑ-
 πάρχει, οὐ παντὶ ὑπάρχει τὸ γ' ὡς α'. Ἐάλιν δὲ εἶναι ἢ δὲ τῶν
 αὐτὸν εἰρημνίων, ἢ ὁμοίως δεικνύεται. ἐκεῖνος μετὰ δὲ ἴσται.
 4 εἰ δὲ οὕτως πάλιν λήψεται β' τῶν ε' ὑπάρχειν, ὡς γ' μὴ παντὶ

ὑπάρχει. καὶ ὅτ' οὕτως πάλιν ὁμοίως. ἐπεὶ δ' ὑπὸ κείτῃ ἵσταται
καὶ ἡδὲ τὸ κείτῳ, δῆλον ὅτι σήσεται καὶ τὸ γ οὐχ ὑπάρχει.
Φανερὸν δ' ὅτι καὶ ἐὰν μὴ μὲν ὁ δὲ δεικνύηται, ἀλλὰ πάσι
ὅτε μὲν ἐκ τῶ πρώτου χήματός. ὅτε δὲ ἐκ τῶ διουτέρου. ἢ ἐξ-
τον, ὅτι καὶ οὕτως σήσεται. πεπρασμέναι γὰρ εἰσιν αἱ ὁδοί.
τὰ δὲ πεπρασμένα πεπρασμένως, ἀνάγκη πεπρασθῆναι
πάντα. ὅτι μὲν οὕτως ἡδὲ τῆς στήσεως εἴπῃ καὶ ἡδὲ τῶ ὑπάρ-
χειν ἵσταται, δῆλον. ὅτι δ' ἐπὶ ἐκείνων λογικῶς μὲν θεωροῦσιν, 1
ὡδὲ φανερὸν. Ἐπὶ μὲν οὕτως τῆς ἐν τῷ τί ὅτι κατηγορουμένων,
δῆλον. εἰ γὰρ ὅτιν οὐκ ἵσταται, ἢ εἰ γνωστὸν τὸ τί λέγειν. τὰ δ' αὖ
πειρα μὴ ὅτι διελεῖν, ἀνάγκη πεπρασθῆναι τὰ ἐν τῷ τί ὅτι κα-
τηγορουμένα. καὶ ὅλον δὲ ὡδὲ λέγομεν. ἐστὶ γὰρ εἰπεῖν ἀλη-
θῶς ὅτι λολυκὴν βαδίζειν. καὶ ὅτι μέγα ἐκείνο, εἶναι ἐξ ἑλῶν. καὶ πάλ-
ιν ὅτι ἐξ ἑλῶν μέγα εἶναι. καὶ τὸν ἀνθρώπον ἐαδίζειν. Ἐτέρως
δ' ὅτι ὅτι οὕτως εἰπεῖν, καὶ ὅτι ἐκείνως. ὅταν μὲν γὰρ τὸ λολυκὴν
εἶναι φῶ ἐξ ἑλῶν, τότε λέγω, ὅτι ὡ συμβέβηκε λολυκῶ εἶναι, ἐξ ἑλῶν 2
ὅτιν. ἀλλ' οὐχ ὡς ὅτι ἀποκείμενον τῷ ἐξ ἑλῶ ὅτι λολυκὴν ὅτι. καὶ
γὰρ οὕτως λολυκὴν ὄν, οὐδ' ὅτι λολυκὴν τι, ἐξ ἑλῶ ἐξ ἑλῶν. ὡς τ'
οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἢ καὶ συμβεβηκός. ὅταν δὲ τὸ ἐξ ἑλῶν λολυκὴν
εἶναι φῶ, οὐχ ὅτι ἐτέρως τί ὅτι λολυκὴν. ἐκείνο δὲ συμβέβηκε
ἐξ ἑλῶ εἶναι, οἷον ὅταν τὸν μοιστικὴν λολυκὴν εἶναι φῶ. τότε γὰρ
ὅτι ὁ ἀνθρώπος λολυκὴν ὅτιν, ὡ συμβέβηκεν εἶναι μοιστικῶ λέγω,
ἀλλὰ τὸ ἐξ ἑλῶν ὅτι ὅτι ἀποκείμενον, ὅτι καὶ ἐξ ἑλῶν, οὐχ ὅτι πε-
ρόν τι ὄν, ἢ ὅτι ἐξ ἑλῶν. ἢ ἐξ ἑλῶν τί. εἰ δὲ διὰ νομοθετησά, 3
ἔστω ὅτι οὕτως λέγειν κατηγορεῖν. τὸ δ' ἐκείνως, ἢ τοι μὴ δαμῶς
κατηγορεῖν. ἢ κατηγορεῖν μὲν μὴ ἀπλῶς. καὶ συμβεβηκός
δὲ κατηγορεῖν. ἐστὶ δ' ὡς μὲν ὅτι λολυκὴν, τὸ κατηγορουμένον. ὡς
δὲ ἐξ ἑλῶν, τὸ οὐ κατηγορεῖται. ἀποκείτω δ' ὅτι κατηγορού-
μενον κατηγορεῖται, ἀλλ' οὐ κατηγορεῖται, ἀπλῶς. ἀλλὰ μὴ κα-
τὰ συμβεβηκός. ἔστω γὰρ αἱ ἀρχαὶ αἰετοὶ ἀρχαὶ δεικνύουσιν ὡς τε
ἢ ἐν τῷ τί ὅτιν ἢ ὅτι πειρόν, ἢ ποσόν. ἢ πρὸς τι. ἢ ποιοῦν. ἢ πάσῃ
ἢ πού. ἢ πότε, ὅταν ἐν καὶ ὡς κατηγορηθῇ. ἐπὶ τὰ μὲν ὅτιν 4

ταῖς
ταῖς

ἀπὸ

οὐκ ἔστιν

σημαίνοντα, ὅπου ἐκείνο. ἢ ὅπου ἐκείνο ἵση σημαίνει καθ' οὗ κα-
τηγορεῖται. ὅσα δὲ μὴ οὐσίαν σημαίνει, ἀλλὰ κατ' ἄλλα ἥσσο
κειμένου λέγεται ὁ μὴ ὅτι μήτε ὅπου ἐκείνο. μήτε ὅπου ἐκεί-
νό ἵση συμβεβηκότα. οἷον κατὰ τῆς ἀνθρώπου ἐλθόν. οὐ γὰρ
» ὅτι ἀνθρώπου, οὐτε ὅπου ἐλθόν, ἔτε ὅπου ἐλθόν τι. ἀλλὰ
» ζῶν ἴσως. ὅπου γὰρ ζῶν ὅτι ἀνθρώπου. ὅσα δὲ μὴ οὐσίαν
» σημαίνει, διὰ κατὰ ἵσος ἥσσο κειμένου κατηγορεῖται, καὶ μὴ
1 εἶναι τι ἐλθόν, ὁ οὐχ ἐπὶ τὸν τι ὄν ἐλθόν ὅτι. τὰ γὰρ εἶδη καὶ καὶ καὶ
ρίτω. τὸ πρῶτον γὰρ ὅτι. καὶ εἰ εἰσιν, οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον
ὅτι. αἱ γὰρ ἀφ' αἰτίας πρὸς τῆς τοιούτων εἰσιν. Ἐπὶ εἰ μὴ ὅτι
ἑστὶν ζῶν, καὶ τὸς, καὶ τὸς. μὴδε ποιότητος ποιότης,
ἀδύνατον, ἀντικατηγορεῖται ἀλλήλων οὕτως. ἀλλ' ἀλλή-
μὲν εἰπεῖν, ἐνδέχεται. ἀντικατηγορεῖται δὲ ἀλλήλων οὐκ ἐν-
δέχεται. ἢ γὰρ ὡς οὐσία κατηγορηθῆσεται. οἷον εἰς γένος ὄν ἢ δια-
φορὰ τῆς κατηγορουμένου. ἑστὶν δὲ διὰ τὸ καὶ ὅτι οὐκ ἔστι αἰ-
2 πειρα, οὐτ' ἑστὶ καὶ οὐτ' ἑστὶ αἰώ. οἷον ἀνθρώπου. δι' οὗ.
ἑστὶν ζῶν, ἑστὶν δι' ἐπὶ. οὐδὲ ἑστὶν κατ' ἀνθρώπου. ἑστὶν
δὲ κατὰ καλίου. ἑστὶν δὲ κατ' ἄλλου, ἐν τῷ τι ὅτι. πῶς μὲν
γὰρ οὐσίαν ἀπαρῶν, ἐστὶν οὐσία πῶς τοιούτην. τὰ δ' ἀπει-
» ρα οὐκ ἐστὶ διεξελεθῆν νοοῦντα. ὡς τ' οὐτ' ἑστὶ τὸ αἰώ οὐτ' ἑστὶ
» τὸ καὶ αἰώ. ἐκείνῳ γὰρ οὐκ ἐστὶν οὐσία, ἢς τὰ ἀπει-
ρα κατηγορεῖται. ὡς μὲν δὲ γένος ἀλλήλων οὐχ ἀντικατηγο-
ρηθῆσεται. ἔστι γὰρ αὐτὸ ὅπου αὐτὸ τι. οὐδὲ μὴν τῆς τοιοῦ-
3 ἢ τῆς ἄλλων οὐδὲν, αὐτὸ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς κατηγορηθῆ.
πάντα γὰρ κατὰ, συμβεβηκε. καὶ κατὰ τῆς οὐσίαν κατη-
γορεῖται. Ἀλλὰ δὲ ὅτι οὐ διὰ τὰ αἰώ ἀπειρα ἔστι. ἐκεί-
σου γὰρ κατηγορεῖται ὁ αὐτὸ σημαίνει. ἢ ποιόν τι. ἢ τῆς τοιού-
των. ἢ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ. κατὰ δὲ πεπρόντα, καὶ τὰ γένος τῆς
κατηγορεῖται πεπρόντα. ἢ γὰρ ποιόν. ἢ πρὸς. ἢ πρὸς τι ἢ πρὸ
» οὐ. ἢ πάχον. ἢ πρὸς. ἢ πρὸς. ὑπόκειται δὲ ἐν καθ' αὐτὸς κατη-
» γορεῖται. αὐτὰ δὲ αὐτῆς ὅσα μὴ τί ὅτι, μὴ κατηγορεῖται.
4 οὐ συμβεβηκότα γὰρ ὅτι πάντα. ἀλλὰ τὰ μὲν καθ' αὐτὰ.

- ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καὶ πάλιν πάλιν ἡ δὲ διαιρετὸν ἐν τῷ λό-
 γῳ τῷ τῷ ἀριθμῷ ἐνυπάρχει. ὅτι τῶν δι' οὐδέ τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται
 ἅπειρα εἶναι, ὥστε πλεονέχον, τῷ ἀριθμῷ. πάλιν γὰρ αὖ ἐν
 τῷ πλεονέχῳ ἄλλο εἶναι, ὡς ἐνυπάρχειν ὑπάρχειν. ὅτι εἰ εἶς,
 πρῶτον ὁ ἀριθμὸς ἐνυπάρχει. εἰ μὲν οὖν μὴ ἐνδέχεται τὰ ἅ-
 πειρα θιαυτὰ ὑπάρχειν τῷ ἐνι, ἐν δὲ ἐπὶ τῷ αὐτῷ εἶναι ἅπειρα.
 ἀλλὰ μὲν αἰάκη γὰρ πάντα ὑπάρχειν τῷ πρώτῳ, οἷον τῷ ἀριθ-
 μῷ. καὶ κείνοις τ' ἀριθμῶν. ὥστε ἀντιστρέφοντα εἶναι, ἀλλ' οὐχ
 ὑποδραστεύοντα. οὐδὲ μὲν ὅσα ἐν τῷ τῷ ἐστὶν ἐνυπάρχει, οὐδὲ ταῦτα
 τὰ ἅπειρα οὐδὲ γὰρ αὖ εἶναι οὐκ εἰσάγει. ὥστε εἰ τα μὲν κατηγο-
 ρούμενα καὶ αὐτὰ, πάντα λέγεται. ταῦτα δὲ μὴ ἅπειρα, εἶναι
 τὰ αὖ τὰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ. ὥστε καὶ αὐτὸς ἐκείτω. εἰ δ' οὕτως, καὶ
 τὰ ἐν τῷ μεταξὺ δύο ὁρῶν αἰεὶ πεπρασμένα. Εἰ δὲ ὅτι, δὴ
 λαν ἢ δὴ καὶ τῷ ἀφαιρέσει ὅτι αἰάκη ἀρχαῖος εἶναι καὶ μὴ
 πάντων εἶναι ἀπὸ διείναι, ὅτι ἐφαμὲν ἑνὸς λέγειν κατ' ἀρχαίς.
 2 εἰ γὰρ εἰσιν ἀρχαί, οὐτε πάντα ἀφαιρέματα, οὐτ' εἰς ἅπειροις
 οἷον τε βαδίζειν. ὅτι γὰρ εἶναι τοῦτων ὅτι τὸ νοῦν, οὐδὲν ἄλλο
 εἶναι, ἢ τὸ εἶναι μηδὲν διάστημα ἄμεσον καὶ ἀδιαιρέτον. ἀλλὰ
 πάντα διαιρέτα. τῷ γὰρ ἐν τῷ ἐμβάλλεσθαι ὅρον ἀλλ' οὐ τῷ
 περὶ λαμβάνεσθαι, ἀφαιρέσειν τὸ ἀφαιρέσειν μὲν. ὥστε εἰ
 τὸ τ' εἰς ἅπειρον ἐνδέχεται εἶναι, ἐνδέχεται αὖ δύο ὁρῶν ἅπει-
 ρα μεταξὺ εἶναι μέσα. ἀλλὰ τὸ τ' ἀδύνατον, εἰς εἶναι αἰ κα-
 τηρεῖται ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἐκείτω. ὅτι δὲ εἶναι, δὲ διαιρέται λο-
 3 γικῶς μὲν περὶ τὸν ἀναλυτικῶς δὲ νῦν. διαιρημένων ὅτι τοῦ
 των, φαιδρὸν ὅτι ἐκείτω τὸ αὐτὸ δυεῖν ὑπάρχει, οἷον τὸ αὐτῷ
 γκαὶ τῷ δ, μὴ κατηγρομένου διατῶν καὶ διατῶν, ἢ
 μηδαμῶς, ἢ μὴ κατὰ πάντος, οὐκ αἰ κατὰ κοινόν τι ὑπάρχει.
 οἷον τῷ ἰσοσκελεῖ καὶ τῷ σκαλωῶ, εἰς δυεῖν ὁρθαῖς ἰσῶς εἶναι
 κατὰ κοινόν τι ὑπάρχει. ἢ γὰρ ἡμᾶς ὑπάρχει, καὶ οὐχ ἢ ἐπε-
 ρον. ὅτι οὐκ αἰ οὕτως εἶναι. ἐστὶ γὰρ β, καὶ ὁ τὸ α, τῷ γ
 δι' ὑπάρχει. δὴ λαν θίνω, ὅτι καὶ β τῷ γ καὶ τῷ δ κατ' ἄλλο
 4 κοινόν. καὶ κείνο, καὶ τὸν. ὥστε δύο ὁρῶν μεταξὺ, ἅπειροι

μεταδραστή

*μεγαλὸν
ἀφαιρέσειν*

ἐκείνου γκαὶ

αὐτὸ ἐμπιπταίνον ὅροι, ἀλλ' ἀδύνατον. καὶ τὰ μὲν τῶν αὐτῶν κινήσεων
 ὑπάρχειν οὐκ ἀνάγκη αἰετᾶν αὐτῶν πλείοσιν. ἐπεὶ πόρ' ἔσαι μέ-
 » σα διαστήματα. Ἐν μὲν γὰρ τῷ αὐτῷ γίνεσθαι ἐκ τῆς αὐτῆς ἀ-
 » τόμων ἀνάγκη εἶναι ὅρους εἶναι, εἴ πορ' τῆς κατὰ αὐτὰ ὑπαρχόν-
 » των, ἔσαι τὸ κίνημα. οὐ γὰρ ὡς ἄλλου γένους εἰς ἄλλο γέ-
 νος διακλῖναι τὰ δεικνύμενα. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ὅταν εἰς τὸ
 β ὑπάρχη, εἰ μὲν εἴ τι μέσον, ἐστὶ δειξάμεν ὅτι εἰς τὸ β ὑπάρχει.
 καὶ σοιχεῖα εἶναι εἰς τὸ αὐτὸ καὶ ὅσα μέρη εἰσὶν. αἱ γὰρ
 ἄμεσοι πρῶται, σοιχεῖα. ἢ πᾶσαι, ἢ αἱ κατὰ λόγους. εἰ δὲ μὴ
 εἰσιν, οὐκέτι εἰσὶν ἀπὸ δειξίς. ἀλλὰ ἢ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν ὁδὸς, αὐτῇ
 εἰσὶν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ β μὴ ὑπάρχει. εἰ μὲν εἴ τι μέσον
 ἢ πρῶτον ὃ οὐχ ὑπάρχει, εἰσὶν ἀπὸ δειξίς. εἰ δὲ μὴ, οὐκ εἰσιν.
 » Ἀλλ' ἀρχαὶ καὶ σοιχεῖα ὅσα εἰσὶν, ὅσοι ὅροι. αἱ γὰρ τῶν
 » πρῶται, ἀρχαὶ τῆς ἀφαιρέσεως εἰσι. καὶ ὡς πορ' εἶναι ἀρ-
 » χαὶ εἰσιν ἀπὸ δεικνύον, ὅτι ἐστὶ τὸδε τῶδε. καὶ ὑπάρχει τὸδε
 τῶδε. οὕτως, οὐκ ἐστὶ τὸδε τῶδε. οὐ δ' ὑπάρχει τὸδε τῶδε. ὥστε
 αἱ μὲν εἶναι π, αἱ δὲ μὴ εἶναι π εἰσὶν ἀρχαὶ. ὅταν δὲ δέη π
 δειξάμεν, ληπτέον. ὅ τ' β πρῶτον κατηγορεῖται, ἔστω γ. καὶ
 τούτου ὁμοίως εἰς α. καὶ οὕτως αἰετᾶν βαδίζοντι, οὐδέποτε εἰς
 τὸ αὐτὸ πρῶται. οὐ δ' ὑπάρχον λαμβάνεται, τῶ αὐτῷ τῶ δεικ-
 νύμεναι. ἀλλ' αἰετᾶν μέσον πικνύνεται, ἕως ἀδιαίρετα γίνεσθαι καὶ
 αὐτῷ. ἐστὶ δ' αὐτῷ, ὅταν ἄμεσον γίνεσθαι, καὶ μία πρῶται ἀπλῶς,
 ἢ ἄμεσος. καὶ ὡς πορ' αὐτῶν ἄλλοις ἢ ἀρχῇ, ἀπλῶν. εἴ πορ'
 δι' οὐ πανταχοῦ τὸ αὐτῷ. ἀλλ' αὐτῶν ἐκέρει μὲν, μὴ αὐτῷ. ἐν δὲ μέλει,
 3 δειξίς. ἄλλο δ' αὐτῷ ἄλλω. οὕτως αὐτῶν συλλογισμῶν τὸ αὐτῷ, πρῶ-
 ταις ἄμεσος. ἐν δ' ἀφαιρέσει καὶ ἐπισήμῃ, ὁ νοῦς. ἐν μὲν γὰρ
 τοῖς δεικνύουσιν συλλογισμοῖς τῶ ὑπαρχέντος, οὐδὲν ἔξω πί-
 πτει. ἐν δὲ τοῖς εἰρηπικῶν, αὐτῶν μὲν ὁ δεικνύων ὑπάρχειν, οὐδὲν
 τούτου ἔξω πίπτει. οἷον εἰς αὐτὸ β δὲ τῶ γ μὴ. εἰ γὰρ τῶ μὲν εἰς
 παντὶ τῷ γ. τὸ δὲ γ μὴ ἐν τῷ α. πάλιν αὐτῷ δὲ τῷ γ τὸ α
 οὐδὲν ὑπάρχει, μέσον ληπτέον τῶ α καὶ γ. καὶ οὕτως αἰετᾶν
 βαδίζοντι. Ἐάν δὲ δέη δειξάμεν, ὅτι τὸ δὲ τῶ οὐχ ὑπάρχει, 4

φησὶ
 καὶ
 μὴ
 εἶναι
 ἀπὸ
 δεικνύον

- τῷ, ὅ γ τῷ μὲν δι παντὶ ὑπάρχειν. τῷ δὲ ἐμὲν, ἢ μὴ παντὶ,
 τῷ εὐδὲ τ' ἐξω πεσεῖται. ὅτι οὐδὲν, ὡ οὐδὲν ὑπάρχειν.
 ὅτι δὲ τῷ ἔξω ὑπάρχειν, οὐτ' ἀφ' οὐδὲν, οὐτ' ὅτι δὲ σὸν ἔξω,
 » οὐδὲ ποτ' ἐξω βαδίζειται. Οὐσὶς δ' ἀφ' οὐδὲν, τῷ μὲν, κα-
 » θόλου. τῷ δὲ, κατὰ μέρος. καὶ τῷ μὲν κατηγορικῆς, τῷ δὲ
 » σὸν πικρῆς. ἀμφοσβητεῖται, ποτόρια βελτίων. ὡς δ' αὐτὸς κὶ
 » ποτὶ τῷ ἀφ' οὐδὲν λεγομένης, καὶ τῷ εἰς τὸ ἀδύνατον
 1 ἀφ' οὐδὲν ἀφ' οὐδὲν. πρὸς τὸ μὲν οὐκ ἐπισκεψάμεθα ποτὶ
 τῷ καθόλου καὶ τῷ κατὰ μέρος. δηλώσαντες. δὲ ὅτι,
 καὶ ποτὶ τῷ ἀφ' οὐδὲν λεγομένης. καὶ τῷ εἰς τὸ ἀδύνατον
 εἴπωμεν. Δόξει μὲν οὐκ ἀπὸ τῶν ἀφ' οὐδὲν σκοποῦσιν, ἢ κα-
 » τὰ μέρος εἶναι βελτίων. εἰ γὰρ κατὰ μέρος ἐπισκεψάμεθα
 » ἀφ' οὐδὲν, βελτίων ἀφ' οὐδὲν. αὐτὴ γὰρ ἀφ' οὐδὲν ἀφ' οὐδὲν.
 » μᾶλλον δ' ἐπισκεψάμεθα ἐκαστον, ὅταν αὐτὸ εἰδῶμεν κατὰ αὐτὸ,
 ἢ ὅταν κατ' ἄλλο. οἷον τὸν μοισικόν. Κουρίσκον, ὅταν ὅτι ὁ
 2 Κουρίσκος, ἢ ὅταν ὅτι ὁ ἀφ' οὐδὲν μοισικῆς. ὁμοίως δὲ καὶ
 ὅτι τῷ ἄλλων. ἢ δὲ κατὰ μέρος, ὅτι ἄλλο, οὐχ ὅτι αὐτὸς τε τύ-
 χηκεν, ἐπισκεψάμεθα. οἷον ὅτι ἰσοσκελὲς, οὐχ ὅτι ἰσοσκελὲς,
 ἀλλ' ὅτι ἔστιν. ἢ δὲ κατὰ μέρος, ὅτι αὐτὸ. εἰ δὲ βελτίων
 μὲν ἢ κατὰ αὐτὸ, βελτίων δὲ κατὰ μέρος, τῷ καθόλου μᾶλ-
 λον καὶ βελτίων αὐτὸ ἢ κατὰ μέρος ἀφ' οὐδὲν εἶναι. Εἴπερ εἰς τὸ
 μὲν καθόλου μὴ εἶναι πρὸς τὰ κατὰ μέρος. ἢ δ' ἀφ' οὐδὲν δό-
 ξαν ἐμποιεῖ εἶναι πρὸς τῷ, κατὰ μέρος ἀφ' οὐδὲν καὶ πνα φῶσιν
 3 ὑπάρχειν ἐν τῷ οὐκ ἐστὶ βελτίων. οἷον ἔστιν οὐκ ἐστὶν
 καὶ χημάτος ποτὶ τὰ πνα. καὶ ἀριθμῶν ποτὶ τῷ πνα ἀ-
 ριθμῶν. βελτίων δὲ ποτὶ ὅντος ἢ μὴ ὄντος. καὶ δὲ μὴ
 ἀπατηθῆσθαι, ἢ δὲ μὴ. εἴπερ δὲ μὲν καθόλου βελτίων. περὶ ὅντος
 τῷ γὰρ ἀφ' οὐδὲν, ὡς ποτὶ ποτὶ τῷ ἀφ' οὐδὲν. οἷον ὅτι αὐτὸ
 ἢ βελτίων, εἶσαι ἀφ' οὐδὲν, ὅ οὐτ' ἀφ' οὐδὲν. εἴπερ ἀριθμῶν. εἴπερ
 σὸν ὅτι εἴπερ ἀφ' οὐδὲν, ἀλλὰ πρὸς τῷ π. εἴπερ καθόλου μὲν
 μᾶλλον αὐτὴ, ποτὶ ὄντος δὲ ἢ πνα ἢ καθόλου τ' κατὰ μέρος κὶ
 4 ἐμποιεῖ δόξαν ἀφ' οὐδὲν, χεῖρων αὐτὸ εἶναι ἢ καθόλου τ' κατὰ μέρος.

καὶ πρῶτον μὲν, εἰδέναι μᾶλλον ὥστε τὸ καθόλου ἢ τὸ κατὰ μέρος, ἄτορος λόγος ἔστιν. εἰ γὰρ τὸ, δυσὶν ὁρθαῖς ὑπάρχειν, μὴ ἢ ἰσοσκελεῖς, ἀλλ' ἢ ὑπερνω. ὁ εἰδὼς, ὅτι ἰσοσκελεῖς, ἢ τὸν οἶδεν ἢ αὐτὸς, εἰ ὁ εἰδὼς, ὅτι ὑπερνω. ὅπως τε εἰ μὴ μὴ ὄντος ἢ ὑπερνω. εἴτα δεικνυσὶν, οὐκ αὖ εἶναι ἀπὸ δειξίς. εἰ δὲ ὄντος, ὁ εἰδὼς ἔκαστον ἢ ἕκαστον ὑπάρχει, μᾶλλον οἶδεν. εἰ δὲ τὸ ὑπερνω ὥστε πλεονέχει. καὶ ὁ αὐτὸς λόγος καὶ μὴ κατὰ ὁ μὲν μίαν εἰς ὑπερνω. καὶ ὑπάρχει παντὶ ὑπερνω, εἰ δὲ οὐ, οὐκ αὖ εἰς ὑπερνω ἢ ἰσο-
 » σκελεῖς, ἀλλὰ τὸ ἰσοσκελεῖς ἢ ὑπερνω ἔχει ριζύτας ὥστε τινίτας
 » ὥστε τὸ καθόλου εἰδὼς, μᾶλλον οἶδεν ἢ ὑπάρχει, ἢ ὁ κατὰ μέρος. βελτίων ἀρ' αὖ ἢ καθόλου τῆς κατὰ μέρος. Εἴπερ εἰ μὴ εἶναι τῆς λόγος. καὶ μὴ ὁ μὲν μίαν εἰς καθόλου, εἶναι αὖ οὐδὲν ἢ τῶν ἐνίων τῆς κατὰ μέρος, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, ὅσω τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἐν ἐκείνοις ἔστι. τὰ δὲ κατὰ μέρος ἀφ' ἑαυτῶν μᾶλλον. Εἴπερ τε οὐδε μίαν ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν τί εἶναι ὥστε πλεονέχει. ὅτι αὖ δὴ λατὶ, οὐδὲν μᾶλλον ἢ ὥστε τῆς ἄλλων, ὅσα μὴ τι σημαί-
 » νει, ἀλλ' ἢ ποιοῦν. ἢ πρὸς τι. ἢ ποιεῖν. εἰ δὲ ἀρ' αὖ, οὐχ ἢ ἀπὸ-
 » δειξίς αἰτία, ἀλλ' ὁ ἀκούων. Εἴπερ εἰ ἢ ἀπὸ δειξίς μὴ ἔστι συλλο-
 » γισμὸς δεικνύς γινόμενος τῆς αἰτίας καὶ τῆς διατί. τὸ κα-
 » θόλου δ' αἰτιώτορον. ὥ γὰρ κατὰ αὐτὸ ὑπάρχει τι, ὥστε αὐτὸ
 » αὐτῶν αἰτιον. τὸ δὲ καθόλου πρῶτον. αἰτιον ἀρ' αὖ τὸ καθό-
 » λου. ὥστε καὶ ἢ ἀπὸ δειξίς βελτίων. μᾶλλον γὰρ τῆς αἰτίου
 » καὶ τῆς διατί ἔστιν, εἴπερ μέχρι τούτου γινώσκουσιν εἰς διατί. καὶ τότε
 » οἰόμεθα εἰδέναι, ὅταν μὴ ἢ πᾶν ἄλλο, ἢ ὥστε. ἢ γινόμενον. ἢ ὄν. 3
 » τέλος γὰρ καὶ πρῶτος εἰς ἄχον ἢ δὴ οὕτως ἔστιν. οἷον τίνος ἐν-
 » κα ἢ λατὶ. ὅπως λαβὴ εἰς ἀρ' αὖ εἰον. ὥστε δι' ὅπως ἀρ' αὖ ὁ
 » ὥφειλε. ὥστε δι' ὅπως μὴ ἀδικήσῃ. καὶ οὕτως ἰόντες ὅταν
 » μὴ ἐπὶ δι' ἄλλο μὴ δι' ἄλλου ἐνέκῃ, διὰ ὥστε. ὥς τέλος φα-
 » μὴν εἰλθεῖν καὶ εἶναι γινόμενα. καὶ τότε εἰδέναι μάλιστα διατί
 » ἢ λατὶ. εἰ δὲ ὁ μὲν ἔχει ὥστε πασῶν τῆς αἰτίας, καὶ τῆς δια-
 » τί. ὥστε δὲ τῆς ὅσα αἰτία ὥστε ὥς οὐ ἐνέκῃ, οὕτως ἴσμεν μά-
 » λιστα, καὶ ὥστε τῆς ἄλλων ἀρ' αὖ τότε μάλιστα ἴσμεν, ὅταν μὴ ἐπὶ 4

- ὑπάρχει ᾧ, ὅ, πᾶν ἄλλο. ὅταν μὲν ἔν γινώσκωμεν, ὅτι τέττα-
 ριν αἰετῶ ἴσαι. ὅτι ἰσοσκελεῖς, ἔτι λείπειται διαπύξ ἰσοσκε-
 λές, ὅτι ἑλπίων. καὶ ᾧ, ὅτι ἄρμα διδύχα μιν. εἰ δὲ ἑλ-
 ρμικήτι δι᾿ ἄλλο, τότε μάλιστα ἴσμεν. καὶ κατόλου δὲ τότε,
 ἢ κατόλου ἄρμα βελπίων. ἔτι ὅσα αὐτὸν μάλλον καὶ μέρος ἢ,
 εἰς τὰ ἄπειρα ἐμπίπτει. ἢ δὲ κατόλου, εἰς τὸ ἀπλοῦν καὶ τὸ
 πόρος. ἔστι δὲ μὲν ἄπειρα, οὐκ ἐπισητά. ἢ δὲ πεπόρηνται,
 ἐπισητά. ἢ ἄρμα κατόλου, μάλλον ἐπισητά ἢ ἢ καὶ μέρος.
 Αποδεικνύει ἄρμα μάλλον τὰ κατόλου. τῆς δὲ ἀποδεικνύων,
 μάλλον ἀπόδειξις. Ἄμα γὰρ μάλλον τὰ πέρος. βελπίων
 ἄρμα ἢ κατόλου, ἐπεὶ πόρος καὶ μάλλον ἀπόδειξις. ἔτι εἰ αἰρε-
 τώ τὸρα εἴη καὶ ᾧ ᾧ καὶ ἄλλο, ἢ καὶ ᾧ ᾧ μόνον οἶδεν.
 ὁ δὲ πᾶν κατόλου ἔχων. ἔτι δὲ ᾧ. τὸ γὰρ κατόλου μάλλον
 εἰδέναι ᾧ, τὸ δὲ μέρος δεικνύει ἐγγυτέρω ὅπως τῆς ἀρ-
 χῆς. ἐγγυτέρω δὲ, τὸ ἄμεσον. ᾧ δὲ ἀρχῇ. εἰ δὲ ᾧ ᾧ ἀρ-
 χῆς τῆς μὴ ᾧ ἀρχῆς, ἢ μάλλον ᾧ ἀρχῆς. τῆς ἢ τῶν ἀκριβέ-
 σθρα ἀπόδειξις. ἔστι δὲ τοιαύτη ἢ κατόλου μάλλον, κρείττων
 αὐτῇ ἢ κατόλου. οἷς εἰ εἰδέναι ἀκριβέσαι τὸ ἀκριβέ-
 τὰ εἰδέναι. ἀνωτέρω δὲ τὸ β. ὥστε ἢ δὲ ᾧ, κατόλου
 μάλλον. Ἀλλὰ τῆς μὲν εἰρημύων εἴη, λοπκή ᾧ. μάλιστα
 δὲ δὴ λον, ὅτι ἢ κατόλου κυριώτερα, ὅτι τῆς περτάων, πᾶν
 μὲν περτάων ἔχοντες, ἴσμεν πᾶν καὶ πᾶν ὑσθρῶν. καὶ ἔχ-
 μεν δυνάμει. οἷς εἰς οἶδεν, ὅτι πᾶν ἑλπίων δυσιν ὁρθαῖς, οἷ-
 3 δὲ πως καὶ εἰ μὴ οἶδε τὸ ἰσοσκελεῖς, ὅτι ἑλπίων. ὁ δὲ τῶν ἑ-
 χων πᾶν περτάων, τὸ κατόλου οὐδαμῶς οἶδε. οὐτε δυνά-
 μει, οὐτε ἐν ὁρμαῖς, καὶ ἢ μὲν κατόλου, νοητή. ἢ δὲ καὶ μέ-
 ρος, εἰς αἰδησιν τε λοντά. ὅτι μὲν ἔν ἢ κατόλου βελπίων τῆς
 καὶ μέρος, ὅσα ᾧ ἢ μὲν εἰρήσθω. ὅτι δὲ δεικνύει τῆς σθρῆ-
 κῆς κρείττων ἐν τῷ δὴ λον. ἔστω γὰρ αὐτῇ ἢ ἀπόδειξις βελ-
 πίων, τῆς ἄλλων τῆς αὐτῆς ὑπαρχόντων. ἢ ᾧ ἐλαττόνων αἰτη-
 μάτων. ἢ ᾧ τῶν ᾧ, εἰ γὰρ γνώριμοι ὁμοίως, ὅτι τῶν γνῶσθων
 4 καὶ δὲ τῶν ὑπάρχει. ᾧ δὲ αἰρετῶ τῶν. Ἀόγος δὲ τῆς

περὶ τὰς αὐτὰς, ὅτι βελτίων, ἢ ἔξ ἐλαττόνων, καὶ θόλου δὲ, ὅδε. εἰ
 γὰρ ὁμοίως εἴη τὸ γνωεῖν, εἶναι τὰ μέσα. τὰ δὲ περὶ τὸ α
 γνωεῖν τὸ α, ἔστω ἢ μὲν δὲ μέσων ἀπὸ διαιρέσεως τῆς β γ δ. ὅτι
 τὸ α τῷ εὐπάρχει. ἢ δὲ, δὲ τῆς ζ η, ὅτι τὸ α τῷ ε. Ὁμοίως
 δὲ ἔχει, ὅτι τὸ α τῷ δὲ ὑπάρχει, καὶ τὸ α τῷ ε. τὸ δὲ ὅτι α τῷ δ
 περὶ τὸ α καὶ γνωεῖν τὸ α, ἢ ὅτι τὸ α τῷ ε. δὲ γὰρ τῷ ε, ἢ
 ἐκείνο ἀφαιρῶνται. πιστότερον δὲ τὸ, δι' οὗ. καὶ ἢ δὲ τῆς ζ
 ἐλαττόνων ἀρὰ ἀπὸ διαιρέσεως βελτίων, τῆς ἄλλων τῆς αὐτῆς ὑ-
 παρχόντων. Ἀμφότερα μὲν οὕτως, διὰ τε ὅρων ἑαδῶν, καὶ δι' οὗ
 περὶ τὰς αὐτὰς ἀφαιρῶνται. ἀλλ' ἢ μὲν, εἶναι τι λαμβάνει. ἢ δὲ, καὶ
 εἶναι καὶ μὴ εἶναι τι. δὲ πλείονων ἀρὰ, ὥς τε χεῖρων. Ἐπὶ ἐπει
 δὴ δὲ δεικνύται, ὅτι ἀδύνατον ἀμφοτέρων οὐσῶν στερητικῶν τῆς
 περὶ τὰς αὐτὰς γίνεσθαι συλλογισμὸν, ἀλλὰ τὴν μὲν διὰ τὸ αὐ-
 τὴν εἶναι, τὴν δὲ, ὅτι ὑπάρχει. Ἐπὶ περὶ τὸ αὐτὸ αὐτὸ δὲ
 λαβεῖν. τῶς μὲν γὰρ κατηγορικῆς, ἀναγκαίου τῆς ἀπὸ διαι-
 ρεως, ἀναγκαῖον γίνεσθαι πλείους. τῶς δὲ στερητικῆς ἀδύνα-
 τὸν εἶναι πλείους μίας ὡς ἅπαντα συλλογισμῷ. ἔστω γὰρ μη-
 δὲν ὑπάρχον τὸ α. ἐφ' ὅσων εἶ. τῷ δὲ γ ὑπάρχον παντὶ, τὸ ε.
 αὐτὸ δὲ δὲ πάλιν αὐτῶν τῶς περὶ τὰς αὐτὰς, μέσων ἐμβλητικῶν. τῶ
 μὲν α εἶστω τῷ δ. τῶ δὲ β γ, τὸ ε. τὸ μὲν δὲ ἐφανερὸν ὅτι κα-
 τηγορικόν. τὸ δὲ α τῶ μὲν β κατηγορικόν. περὶ δὲ τὸ α ὡς
 στερητικὸν κείται. τὸ μὲν γὰρ αὐτὸ παντὶ τῷ β. τὸ δὲ α οὐδὲν αὐτῶ
 τῷ δ ὑπάρχειν. γίνεσθαι οὕτως μία στερητικὴ περὶ τὰς αὐτὰς. ὁ δὲ αὐ-
 τὸς ὅρος καὶ ἐπὶ τῆς ἐτέρων συλλογισμῶν. αἰ γὰρ τὸ μέ-
 σον τῆς κατηγορικῶν ὅρων, κατηγορικὸν ἐπὶ ἀμφοτέρω. τῶ
 δὲ στερητικῶν, αὐτὸ δὲ τὰς αὐτὰς στερητικὸν ἀναγκαῖον εἶναι. ὥς τε
 αὐτὴ μία ποικύτη γίνεσθαι περὶ τὰς αὐτὰς, αἰ δὲ ἄλλαι κατηγο-
 ρικαί. εἰ δὲ γνωεῖν τὸ α δι' οὗ δεικνύται, καὶ πιστότερον.
 δεικνύται δὲ ἢ μὲν στερητικῇ, δὲ τῆς κατηγορικῆς. αὐτὴ δὲ
 δι' ἐκείνης οὐ δεικνύται, περὶ τὰς αὐτὰς καὶ γνωεῖν τὸ α οὐσα
 καὶ πιστότερα, βελτίων αὐτῶν. Ἐπὶ ἢ ἀρχὴ συλλογισμοῦ,
 ἢ καὶ θόλου περὶ τὰς αὐτὰς ἀμέσως. ἐστὶ δὲ αὐτὸ μὲν τῆς δεικνύται, κα-

- παφαλική. ἐν δὲ τῇ σερηλικῇ ἀποφαλικῇ, ἢ καὶ δόλου πρὸ τα-
 σισ. ἢ δὲ καὶ παφαλικῇ τῆς ἀποφατικῆς περὶ τὸ καὶ γνωρι-
 μωτὸν. ὅτι γὰρ πῶς καὶ παφασιν ἢ ἀποφασιν γνώριμω.
 Καὶ περὶ τὸ καὶ παφασιν, ὡς πῶς καὶ τὸ εἶναι τὸ μὴ εἶναι.
 ὡς πῶς βελτίων ἢ ἀρχὴ τῆς λεικτικῆς, ἢ τῆς σερητικῆς. ἢ δὲ
 βελτίον ἀρχαῖς χρωμένῃ, βελτίων. Ἐπὶ ἀρχοφδεσῶν, ἀ- *μικροφί*
 νου γὰρ τῆς λεικνυούσης οὐκ ἐστὶν ἡ σερηλική. Ἐπεὶ δὲ δὴ κα-
 1 ροικὴ τῆς σερητικῆς βελτίων, δὴλον, ὅτι καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύ-
 νατον ἀρνήσεως. Δεῖ δὲ εἶδέναι, τίς ἡ διαφορὰ αὐτῆς. ἔστω δὴ
 τὸ α μὴ εἶναι ὑπάρχειν τῷ β. τῷ δὲ γ τὸ β παντὶ, ἀνάγκη δὲ τῷ
 γ μὴ εἶναι ὑπάρχειν τὸ α. Οὕτω μὲν οὖν ληφθέντων, λεικ-
 τικῇ ἢ σερητικῇ αὖ εἴη ἀπόδειξις. ὅτι τὸ α τῷ γ, οὐχ ὑπάρ-
 χει. ἢ δὲ εἰς τὸ ἀδύνατον, ὡς εἶχει. εἰ δέοι δείξαι, ὅτι τὸ α
 τῷ β οὐχ ὑπάρχει. Ληπτέον δὲ ὑπάρχειν, καὶ τὸ β τῷ γ.
 ὡς πῶς συμβαίνει τὸ α τῷ γ ὑπάρχειν. τοῦτο δὲ ἔστω γνώρι-
 2 μον καὶ ὁμολογούμενον, ὅτι ἀδύνατον. οὐκ ἀρὰ οἶόν τε β α
 τῷ β ὑπάρχειν. εἰ οὖν τὸ β τῷ γ ὁμολογεῖται ὑπάρχειν, τὸ
 α τῷ β. ἀδύνατον ὑπάρχειν. Οἱ μὲν οὖν ὅροι ὁμοίως τὰ τ- *οὐκ ἀνά*
 ρνῶνται. Διαφορὰ δὲ τὰ ὅσα τὸν ἀνὴρ γνωριμωτὸν ἢ περὶ
 τὰς ἡ σερηλική. πότερον ὅτι τὸ α τῷ β οὐχ ὑπάρχει, ἢ ὅτι
 τὸ α τῷ γ. Ὅταν μὲν ἔνῃ τὸ συμπέρασμα γνωριμώτε-
 ρον ὅτι οὐκ ἐστὶν, ἢ εἰς ἀδύνατον γίνεσθαι ἀπόδειξις. ὅταν δὲ
 ἢ αὐτῷ συλλογισμῷ ἢ, ἀποδεικτικῇ. Φύσει δὲ περὶ τὸν
 3 ὅτι τὸ α, τῷ γ, περὶ τὸν γὰρ ὅτι τὸ συμπέρασμα τὸ
 ἔξω τὸ συμπέρασμα. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν α τῷ γ μὴ ὑπάρχειν,
 συμπέρασμα. τὸ δὲ α τῷ β, ἔξω οὖν τὸ συμπέρασμα. Οὐ γὰρ
 εἰ συμβαίνει ἀναιρέσειν αὐτὸ, ὅτι συμπέρασμα ὅτι. ἐκείνα *αὐτὸν*
 δὲ ἔξω. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἔξω, συλλογισμός ὅτι, οὐχ οὐ-
 πως εἶχει ὡς πῶς ἢ ὅλον πρὸς μέρος, ἢ μέρος πρὸς ὅλον εἶχει.
 Αἱ δὲ τὸ α β, καὶ α γ περὶ τὰς οὐκ ἔχουσιν οὕτω πρὸς ἀλλή-
 λας. Εἰ ἔνῃ ἢ ἐν γνωριμωτῶν καὶ περὶ τῶν, κρείττων. εἰσὶ
 4 δὲ ἀμφότεροι μὲν αὐτὰ μὴ εἶναι πιστά, ἀλλ' ἢ μὲν ἐν περὶ τῶν,

ἢ δ' ὅτι ὅτις, βελτίων ἀπὸ τῶν αὐτῶν, εἴη τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον, ἢ
 εὐρηπικὴ ἀπὸ λείας. ὥστε καὶ εἰ τῶν βελτίων ἡ κατηγορι-
 κή, δὴ λανθάνει καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ὅτι βελτίων. Ἀκριβε-
 στέρα δ' ἐπισήμη, καὶ περὶ τῶν ἡπείρου καὶ διότι ἡ αὐτή.

καὶ
 καὶ
 καὶ

Ἀλλὰ μὴ χωρὶς τῶν ὅτι τῆς τῶν διότι. Καὶ ἡ ὅτι ἐλαττόνων τῆς
 ἐκ περὶ τῶν. οἷον γὰρ μετὰ ἀναριθμητικῆ. λέγω δὲ ἐκ περὶ
 ἀδύνατος, οἷον μὴ οὐσία ἀδύνατος. Σιγῆ δὲ οὐσία θετός, ταύ-
 τιν ἐκ περὶ ἀδύνατος. Μία δ' ἐπισήμη ὅτι, ὅσα ἐκ τῆς πρώτων
 σύγκειται, καὶ μέρη ὅτι ἡ πᾶσι τοῖς τῶν καὶ αὐτά. Ἐπὶ τῶν
 δ' ἐπισήμη ὅτι ἐπὶ τῶν, ὅσων αἰ ἀρχαί, μὴ τε ἐκ τῆς αὐτῆς,
 μὴ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν. Τῶν δὲ σημεῖον, ὅταν εἰς τὰ αἰα
 πόσει καὶ ἔλθῃ. Δεῖ γὰρ αὐτὰ ἐν τῶ αὐτῶ γινέσθαι τοῖς ἀρ-
 ρημολογίαις. Σημεῖον δὲ καὶ τοῦτο, ὅταν τὰ λεκνύμενα δι' αὐ-
 τῆς, ἐν τῶ αὐτῶ γινέσθαι καὶ συγγενῆ. πλείους δὲ ἀρρ-
 ρημοὶ εἶναι τῶ αὐτῶ ἐν χωρὶς οὐ μόνον ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας
 λαμβάνοντες, μὴ τὸ συνεχὲς μέσον. οἷον τῶ α β, τὸ γ καὶ δ καὶ
 ζ ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν. οἷον ἔσω ε α μεταβάλλειν. ε δὲ ἐφ' ὃ
 δ, κινεῖται. τὸ δὲ β, ἡ δὲ ε. καὶ πάλιν τὸ ἡ ἡρεμίζει. ἀλλ' ἡ
 εἰς οὐκ καὶ τὸ δ τῶ β καὶ τὸ α τῶ δ κατηγορεῖται. ὁ γὰρ ἡ-
 δόμενος κινεῖται. καὶ ε κινούμενον, μεταβάλλει. πάλιν τὸ α
 τῶ η. καὶ τὸ η τῶ β, ἀλλ' ἡ ε κατηγορεῖται. πᾶς γὰρ ὁ ἡδόμενος,
 ἡρεμίζει. καὶ ὁ ἡρεμίζόμενος μεταβάλλει. ὥστε δι' ἐπὶ τῶν
 μέσων, καὶ οὐκ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας ὁ συλλογισμός. Οὐ
 μὴν ὥστε μὴ ἐπὶ τῶν, καὶ μὴ ἐπὶ τῶν λέγεσθαι τῶ μέσων. 3
 ἀνάγκη γὰρ τῶ αὐτῶ πνὶ ἀμφω ὑπάρχειν. ἐπισκέψασθαι δὲ
 καὶ διὰ τῶν ἄλλων χημάτων, ποσῶς ἐνδέχεται τῶ αὐτῶ
 γινέσθαι συλλογισμόν. τῶ δ' ἀπὸ τύχης ἐκ εἰς ἐπισήμη δι' α
 » ποσειδεως. οὐτε γὰρ ὡς ἀναγκαῖον, οὐδ' ὡς ἐπιτὸ πολὺ εἰς ἀρ-
 » τύχης ὅτι. ἀλλὰ εἰς πᾶσι τῶν γινόμενον. ἢ δ' ἀπὸ λείας διὰ
 τῶν τῶν. πᾶς γὰρ συλλογισμός, ἢ δ' ἀναγκαῖον, ἢ διὰ
 τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ περὶ τῶν. καὶ εἰ μὲν αἰ περὶ αἰσθη-
 καῖαν, καὶ ε συμπεράσμα ἀναγκαῖον. εἰ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ 4
 ε συμπεράσμα

καὶ
 καὶ

- εἰς συμπόλαιον ριούρων. ὥς τ' εἰς ἀρχὴν τύχης μὴ θ' ὡς ἐπι-
 πλύν, μὴ τ' αἰσθητὸν, οὐκ αὖ εἰς αἰσθητὸν ἀπόδειξις. οὐδὲ δι' αἰ-
 σθησεὶς ὅστις ἐπίσταται. Εἰ γὰρ καὶ ἐστὶν ἡ αἰσθησις τῆς ριού-
 ρου, καὶ μὴ τῆς δὲ πηγῆς, ἀλλ' αἰσθάνεσθαι γε αἰσθητὸν εἰς δὲ π, καὶ
 πού καὶ νῦ. εἰ δὲ καὶ θόλου καὶ ὅτι πᾶσιν, ἀδύνατον αἰσθάνε-
 σθαι. οὐ γὰρ τόδε. οὐδὲ νῦ. οὐ γὰρ αὖ ἡ καὶ θόλου. εἰ γὰρ αἰ-
 καὶ πανταχοῦ, καὶ θόλου φαμέν εἶναι. ἐπεὶ δὲ αἰ μὲν ἀφ' αἰ-
 1 ξισ καὶ θόλου. τῶν δὲ οὐκ ἐστὶν αἰσθάνεσθαι, φανερὸν ὅτι οὐ
 δι' ἐπίσταται δι' αἰσθησεὶς ὅστις. Ἀλλὰ δὴ λον ὅτι καὶ εἰς
 αἰσθάνεσθαι ὅτι εἰς τῶν οὐκ ἐστὶν ὁρθῶς ἴσας εἶχει τῶν τῶν αἰ-
 σθησεὶς αὖ ἀπόδειξις. καὶ οὐχ ὡς φασὶ τινες ἡπίσταται
 αἰσθάνεσθαι μὲν γὰρ αἰσθητὸν καὶ θόλου. ἡ δὲ ἐπιστήμη τῶ εἰς κα-
 θόλου γνωρίζειν ὅτι. Διὸ καὶ εἰς αἰσθησεὶς οὐκ ἐστὶν αἰ-
 2 ροῦ μὲν αἰσθητὸν τῶν τῶν γῆν, οὐκ αὖ ἡ δὲ μὲν τῶν αἰσθητῶν
 ἐκλείψωσ. ἡ δὲ ἐπιστήμη γὰρ, ὅτι ἐκλείπει. καὶ οὐ διότι ὁ λῶσ.
 οὐ γὰρ ἡ τῶ καὶ θόλου ἡ αἰσθησις. οὐ μὲν ἀλλὰ ἐκ τῆς θεωρεῖν
 πολλάκις ὅτι συμβαίνει, καὶ θόλου αὖ θηροῦ τῶν τῶν, ἀπό-
 3 δειξις εἶχμεν. ἐκ γὰρ τῆς καὶ θόλου πλειόνων, καὶ θόλου δὴ
 λον. Τὸ δὲ καὶ θόλου τίμον, ὅτι δηλοῖ εἰς αἰσθητῶν. ὥς τε πᾶσι
 τῶν ριούτων ἡ καὶ θόλου ἡμιωτότα εἰς αἰσθητῶν. καὶ τῆς νοή-
 ατος ὅσων ἐπὶ τῶν εἰς αἰσθητῶν. πᾶσι δὲ τῶ πρώτων ἄλλος λόγος.
 φανερὸν δὲ, ὅτι ἀδύνατον τῶ αἰσθάνεσθαι ἐπίσταται πᾶσι ἀ-
 4 ποδεικτικῶν. Εἰ μή τις εἰς αἰσθάνεσθαι, ὅτις λέγει, εἰς ἐπιστή-
 μην εἶχειν δι' ἀφ' αἰσθησεὶς. Εἰ μὲν τοι αἰσθητὸν αἰσθητῶν αἰ-
 σθησεὶς ἐκλείψωσ αἰσθητῶν πλειόνων. αἰσθητὸν εἰς αἰσθητῶν,
 εἰ αὖ ἐκλείψωσ, οὐχ ὡς εἰδότες τῶ ὁρθῶν, ἀλλ' ὡς ἐκλείψωσ τὸ
 καὶ θόλου ἐκ τῶ ὁρθῶν. οἱ εἰς τῶ ὁρθῶν τῶ πλειόνων ἐκλείψωσ
 καὶ εἰς φῶσ διότι. Δὴ λον αὖ ἡ καὶ διαπῆ φῶσι, δὴ εἰς ὁρθῶν
 μὲν χωρεῖς ἐκλείψωσ. νοήσαι δὲ ἅμα ὅτι πᾶσιν οὕτως.
 τὰς δὲ αἰσθητῶν ἀρχαῖς ἀπάντων εἶναι τῶ συλλογισμῶν, ἀδύνατον.
 πρώτον μὲν λογικῶς θεωροῦμεν. οἱ μὲν γὰρ ἀληθεῖς εἰσι τῶ
 4 συλλογισμῶν. οἱ δὲ φῶσι. καὶ γὰρ εἶναι ἀληθεῖς ἐκ φῶσι
 Arist. in resol. post. lib. 1.

συλλογίσασθαι, ἀλλ' ἄπαξ ὅσο γίνεται. οἷον εἰς ἀκρότητα γ
 ἀληθείας. εἰ δὲ μέσον τῆς φύσεως. ἔπε γὰρ εἰς τὴν οὐρανὴν, ὅτε
 εἰς τὴν γῆν. ἀλλ' ἐάν τινος, μετὰ λαμβάνηται τῆς περὶ τὰς
 φύσεις ἐσόντος, διὰ τὸ πᾶν συμπόρασμα φύσεως ἐκ φύσεως. ἔ
 τὰ δ' ἀληθῆ ἢ ἀληθῶν. ἔτδρα δὲ τὰ φύσιν, καὶ τὰ ληθῆ. εἴτα
 εἰ δὲ τὰ φύσιν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκείνης. εἴτα τὰ φύσιν ἀλλήλους καὶ
 ἐναντία, καὶ ἀδύνατα ἅμα. εἴτα, εἰ τὴν δικαιοσύνην ἢ ἀδικίαν.
 καὶ τὸ ἀνθρώπων, ἰσότητα, ἢ βίον. καὶ εἴσων, ἢ μείζον ἢ ἐλάττω. ἐκ
 τῆς κειμένων ὧδε. οὐδὲ γὰρ τῆς ἀληθῶν αἰ αὐτῶν ἀρχαί πάντων. 1
 ἔτδρα γὰρ πολλῶν τῶν γίνεσθαι ἀρχαί, καὶ οὐ δι' ἐφαρμύσσον-
 ται. οἷον αἰ μονάδες τῶν στοιχείων ἐκ ἐφαρμύσσουσιν. αἰ μὲν γὰρ
 οὐκ ἔχουσιν. αἰ δὲ ἔχουσιν. ἀνάγκη δὲ καὶ εἰς μέσσην ἐφαρ-
 μύσσειν, ἢ ἀνίστην ἢ κινεῖσθαι. ἢ ὅς μιν εἰσὼ ἔχειν, ὅς δὲ, ἔξω
 ὄρων. ἀλλ' οὐδὲ τῶν κινῶν ἀρχῶν οἷον τῶν πινάκων, ἢ ὧν ἅπαντα
 διεχρήσαται. λέγω δὲ κοινὰς, οἷον εἰς πᾶν φανταί ἢ ἀφανταί. τὰ
 γὰρ γίνεσθαι τῶν ὄντων ἔτδρα τοῖς ποσῶν. τὰ δὲ τοῖς ποσῶν οὐκ ἔχει 2
 μένους. μεθ' ὧν, διέκινυται διὰ τῶν κινῶν. ἐπὶ αἰ ἀρχαί, οὐ πολ-
 λὰ ἐλάττω τῆς συμπόρασμάτων. ἀρχαί μὲν γὰρ, αἰ περὶ τὰς
 σεις. αἰ δὲ περὶ τὰς σεις ἢ περὶ λαμβάνομενον ὄρα, ἢ ἐμβαλλο-
 μένον ὄροι εἰσίν. ἐπὶ τὰ συμπόρασμα τὰ ἀπειρα, οἱ δὲ ὄρα πε-
 πόρασμα νοῖοι. ἐπὶ αἰ ἀρχαί, αἰ μὲν, ἢ ἀνάγκης, αἰ δὲ, ἐνδεχόμε-
 ναι. οὐ τὴν μὲν ἐν σκοπον μένους, ἀδύνατον τῶν ἀρχῶν ἢ πεπε-
 ρασμένας ἀπείρων ὄντων συμπόρασμάτων. εἰ δ' ἄλλως πῶς
 λέγοι. πῶς, οἷον ὅτι αἰδὶ μὲν, γεωμετρίας. αἰδὶ δὲ, ἀριθμῶν. αἰδὶ 3
 δὲ, ἰατρικῆς, πῶς αὐτῆς λεγόμενον ἄλλο, πολλὸν ὅτι εἰσὶν ἀρχαί
 τῆς ἐπιστημῶν. εἰ δὲ τῶν αὐτῶν φανταί, γελοῖον. ὅτι αὐτῶν αὐτῶν
 αἰ αὐτῶν. πάντα γὰρ οὕτως γίνεσθαι ταυτά. Ἀλλὰ μὲν οὐδὲ εἰς
 ἢ ἀπάντων διέκινυται ὅπου, τὸ τὸ ὅτι τὸ ζητεῖν ἀπάντων
 εἶναι τῶν αὐτῶν ἀρχῶν. λίαν γὰρ οὐκ ἔστι. οὐτε γὰρ ἐν τοῖς φα-
 νοῖς μαθημασι. ὅσο γίνεται, οὐτε ἐν τῇ ἀναλυσει δυνα-
 τόν. αἰ γὰρ ἄμεσοι περὶ τὰς σεις, ἀρχαί. ἔτδρον δὲ συμπόρα-
 σμα περὶ ληφθείσης γίνεται περὶ τὰς σεις ἀμέσους. εἰ δὲ λέγοι 4

- πρὸς τὰς πρώτας ἀμέσους περτάσεις, τὰς αὐτὰς εἶναι ἀρχάς,
μία καὶ ἐνάτω γλῆναι δέσιν. εἰ δὲ μήτε ὑξάπατων ὡς διόν δέκ-
νυθαι ὁποῦν, μὴ δ' οὕτως ἐτδράσ', ὡς θ' ἐνάσης ἐπισήμης
εἶναι ἐτδράσ' λέγειται, εἰ συγγενεῖς αἱ ἀρχαὶ πάντων. ἀλ-
λ' ἐκ τῶνδ' ἑμὲν, ταδὶ. ἐκ δὲ τῶνδ', ταδὶ. φανερὸν δὲ καὶ ἑξῆς,
ὅτι οὐκ ἐνδέχεται. διὰ τὸν γὰρ, ὅτι ἄλλαι ἀρχαὶ τῷ γλῆναι
εἰσὶν, αἱ τῆς διαφορῶν τῷ γλῆναι αἱ γὰρ ἀρχαὶ διτταί. ὑξῶν τε,
1 καὶ ποδὶ ὅ. αἱ μὲν οὖν ὑξῶν, κριναί, αἱ δὲ ποδὶ ὅ, ἰδία. οὐτοὶ
ἀριθμοί, μετέδοις. τὸ δὲ ἐπισήμην καὶ ἐπισήμην, διαφορῶν
τῶν δόξασι καὶ δόξαις. ὅτι ἡ μὲν ἐπισήμη καθόλου καὶ δι-
ναγκαίων. τὸ δὲ ἀναγκαῖον, οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. ἐστὶ
δὲ τίνα ἀληθῆ μὲν καὶ ὄντα, ἐνδέχονται. δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν.
δὴλον οὖν, ὅτι ποδὶ μὲν τῶν ἐπισήμην οὐκ ἐστὶν. εἴη γὰρ καὶ
ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ νοῦς. λέγω γὰρ νοῦν,
ἀρχὴν ἐπισήμης, οὐδὲ ἐπισήμην ἀναπόδεικτος. ἑξῆς δὲ δεῖν
2 ὑπόληψιν τῆς ἀμέσου περτάσεως. ἀληθῆς δὲ δεῖν νοῦς καὶ
ἐπισήμην καὶ δόξα. καὶ τὸ δὲ τῶν λεγόμενων. ὡς τε λέγε-
ται δόξαν εἶναι, ποδὶ τὸ ἀληθές μὲν ἢ τὸ ψευδές, ἐνδέχεται
νον δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν. ἑξῆς δὲ δεῖν ὑπόληψιν, τῆς ἀμέσου
περτάσεως καὶ ἀναγκαῖας. καὶ ὁ μὲν λογιζόμενος δ' οὕτως
τοῖς φαινομένοις. ἢ τε γὰρ δόξα, ἀεὶ βαιον. καὶ ἡ φύσις ἡ τοιαύ-
τη. περὶ δὲ τούτοις, οὐδεὶς οἶται δόξαι ἔχειν, ὅταν οἶται ἀδυνα-
τως ἄλλως ἔχειν, ἀλλ' ἐπίσταται. ἀλλ' ὅταν εἶναι μὲν οὕτως,
3 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλως, οὐδὲν κωλύει τό τε δόξαι ἔχειν. ὡς τῶ
μὲν τοιούτου δόξαν οὐκ ἔστι. τῶ δὲ ἀναγκαῖον ἐπισήμην. πῶς
οὖν οὐκ ἐστὶ τὸ αὐτὸ δόξαι καὶ ἐπίσταται. καὶ διατὶ οὐκ ἐστὶν
ἡ δόξα ἐπισήμη, εἴ τις θήσει ἅπαν ὁ οἶδεν ἐνδέχεται δόξαι
ζειν. ἀκούον θήσει γὰρ, ὁ μὲν, εἰδώς. ὁ δὲ δόξαι δὲ τῆς
μέσων, ὡς εἰς τὰ ἅμιστα ἔλθῃ. ὡς τ' εἴ πορ ἐκείνως οἶδε,
καὶ ὁ δόξαι οἶδεν. ὡς γὰρ καὶ τὸ ὅτι δόξαι ἔστι, καὶ
τὸ διότι ἑξῆς δὲ τὸ μέσον. ἡ μὲν οὕτως ἡ ἀπολήφεται τὰ
4 μὴ ἐνδέχονται ἄλλως ἔχειν ὡς ἔχει τοὺς ὁρισμοὺς,

δι' ὧν αἱ ἀφαιρέσεις, οὐδὲ δοξάζει ἀλλ' ἐπισήσεσθαι. εἰ δ' ἄλ-
 λ' ἢ μὲν εἶναι, οὐ μὲν γὰρ ταῦτά γε αὐτοῖς ὑπάρχειν κατ' οὐσίαν
 καὶ κατὰ τὸ εἶδος, δοξάζει καὶ ἐπισήσεσθαι ἀληθῶς καὶ ὅτι καὶ
 τὸ διότι. ἐὰν μὲν δὲ τὰ ἀμέσων, δοξάζει. ἐὰν δὲ μὴ καὶ τῶν ἀμέ-
 σων, τὸ πᾶν μὲν δοξάζει. τῶν δ' αὖ τῶν δόξα καὶ ἐπισήμη οὐ πάν-
 τως ὅσιν. ἀλλ' ὡς πρὸς καὶ ψευδῆ καὶ ἀληθῆ τῶν αὐτῶν ἴσθ' ὅσον π-
 να, ὅτι καὶ ἐπισήμη καὶ δόξα τῶν αὐτῶν. καὶ δόξαν ἀληθῆ καὶ ψευ-
 δῆ ὡς μὲν πινόμεν τῶν αὐτῶν εἶναι, ἄτοπα συμβαίνει αἰρεῖ-
 σθαι, ἀλλὰ τε καὶ μὴ δοξάζειν ὃ δοξάζει ψευδῶς. ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ
 πλεοναχῶς λέγεται. ἐστὶ μὲν ὡς ἐνδέχεται. ἐστὶ δὲ ὡς ἔ. τὸ μὲν γὰρ
 σύμμετρον ἔτι τῶν διάμετρων ἀληθῶς δοξάζειν, ἄτοπον. ἀλλ' ὅτι
 ἡ διάμετρος πρὸς ἡν αἱ δόξαι, τὸ αὐτὸ. ὅτι τῶν αὐτῶν. τὸ δὲ πᾶν
 εἶναι ἐκ τῶν κατὰ τὸν λόγον, οὐ τὸ αὐτὸ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπισή-
 μη. καὶ δόξα τῶν αὐτῶν. ἢ μὲν γὰρ ὅτι τῶν ὁμοίων, ὡς τε μὴ ἐνδέχε-
 σθαι μὴ ἔλθον. ἢ δ' ὡς τὸ ἐνδέχεται. οἷον, εἰ ἢ μὲν ὁ πρὸς ἀνθρώ-
 πον ὅσιν ἢ δὲ ἀνθρώπου μὲν, μὴ ὁ πρὸς δὲ ἀνθρώπων. τὸ αὐτὸ γὰρ,
 ὅτι ἀνθρώπου. τὸ δὲ, ὡς οὐ τὸ αὐτὸ. φανερόν δ' ἐκ τούτων, ὅτι τὸ
 δοξάζειν ἅμα τὸ αὐτὸ καὶ ἐπιστάσθαι ἐνδέχεται ἅμα γὰρ ἀνέχου-
 ῖν ὑπόληψιν, τῶν ἄλλως ἔχειν καὶ μὴ ἄλλως τὸ αὐτὸ, ὁ πρὸς ἐκ ἐνδέ-
 χεται. ἐν ἄλλω μὲν γὰρ ἐκ τῶν ὁμοίων ἔνδεχεται τῶν αὐτῶν, ὡς εἶ-
 ρηται. ἐν δὲ τῶν αὐτῶν, οὐ δ' οὐτως οἶόν τε. εἴη γὰρ ὑπόληψιν
 ἅμα οἷον ὅτι ὁ ἀνθρώπου, ὁ πρὸς ἔλθον. ὅτι γὰρ ἢ τὸ μὴ ἐνδέχε-
 σθαι ἢ μὴ ἔλθον καὶ μὴ ὁ πρὸς ἔλθον. ὅτι γὰρ ἔσται τὸ ἐνδέχεται. τὰ
 δὲ λοιπὰ πᾶσι δεῖ διανείμειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ καὶ νοῦ, καὶ ἐπι-
 σήμης, καὶ τέχνης, καὶ φρονήσεως, καὶ σοφίας τὰ μὲν, φυσικῆς. τὰ δ',
 ἡθικῆς θεωρίας μάλλον ὅτι. ἢ δ' ἀγχινοῖά ὅσιν ἀνιστοῖα πᾶσι ἐν
 ἀσκήσει χρόνῳ τῶν μέσων. οἷον εἰς ἰδὼν, ὅτι ἢ σελήνη τὸ λαμ-
 περὸν ἅτι ἔχει πρὸς τὸ ἥλιον, ταχὺ ἐκινῶσθε διὰ τὸ ὅτι, ὅτι δὲ
 τῶν λαμπερῶν ἀπὸ τῶν ἡλίου. ἢ διαλεχόμενον πλεονάζει, ἐγὼ, διό-
 τι δανείζεται. ἢ διότι ὅλοι, ὅτι ἐχθροὶ τῶν αὐτῶν. πάντα γὰρ
 τὰ αἵματα τὰ μέσα, ὅτι ἰδὼν τὰ ἄκρα, ἐγὼ εἰσε. τὸ λαμπερὸν
 εἶναι τὸ, πρὸς τὸν ἥλιον, ἐφ' οὗ α. τὸ λαμπερὸν ἀπὸ τῶν ἡλίου, 4

σελῶν, τὸ γ' ὑπάρχει δὴ τῇ μὲν σελῶν τῷ γ', τὸ β', δ' λάμπειν ἀπὸ τῆς ἡλίου. τῷ δὲ β', δ' α', δ' πρὸς τούτ' εἶναι δ' λαμπρὸν ἀφ' οὗ λάμπειν. ὥστε καὶ τῷ γ' δ' α', δ' α' τῆς β'.

Τέλος τῶν πρώτων τῆς ὑστερώων Ἀναλυτικῶν.

ΑΓΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ

ΥΣΤΕΡΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

I

Α' ζητοῦμεν ἀδύνατον τὸν ἀριθμὸν, ὅσα πρὸς ἐπὶ
 σάμεθα. Ζητοῦμεν δὲ τέτταρα, τὸ ὅτι, δ' ὁπ, δ' ὁπ, δ' ὁπ,
 εἴςτι, τίςτιν. ὅταν μὲν γὰρ πότμον τὸδε ἢ τόδε ζη
 τῶμεν εἰς ἀριθμὸν θέντες, οἷον πότμον ἐκλείπει
 ὁ ἡλίου ἢ οὐ, τὸ ὅτι ζητοῦμεν. σημεῖον δὲ τοῦτο. δ' ὁπ, δ' ὁπ, δ' ὁπ,
 ὅτι ἐκλείπει, πεπαύμεθα. καὶ ἐὰν ἴδωμεν ἀρχῆς εἰδῶμεν, ὅτι ἐκ-
 λείπει, οὐ ζητοῦμεν πότμον. ὅταν δὲ εἰδῶμεν δ' ὁπ, τὸ δ' ὁπ
 2 ζητοῦμεν. οἷον εἰδῶμεν, ὅτι ἐκλείπει, καὶ ὅτι κινεῖται ἡ γῆ, δ' ὁπ
 ἐκλείπει, ἢ δ' ὁπ κινεῖται, ζητοῦμεν. τῶν μὲν οὕτως. Εἴνα
 δ' ἄλλων τῶν ζητοῦμεν. οἷον εἴςτιν, ἢ μή δ' ἔστι κένταυρος, ἢ θεός.
 τόδε εἴςτιν ἢ μή, ἀπλῶς λέγω. ἀλλ' ἔκ ἐκ δ' ὁπ, ἢ μή γινόντες
 δὲ, ὅτι δ' ὁπ, τίςτιν, ζητοῦμεν. οἷον τίςτιν δ' ὁπ, ἢ τίςτιν ἀνθρώ-
 πος. ἀμὲν οὕτως ζητοῦμεν, καὶ ἀδύνατον ἴσμεν, τῶν μὲν καὶ τῶ-
 σαῶτά δ' ὁπ. Ζητοῦμεν δὲ, ὅταν μὲν ζητῶμεν δ' ὁπ, ἢ δ' ὁπ εἴςτιν ἀ-
 πλῶς, ἀπὸ δ' ὁπ μέσον αὐτοῦ, ἢ οὐκ εἴςτιν. ὅταν δὲ γινόντες ἢ τὸ
 3 ὅπ, ἢ δ' ὁπ εἴςτιν, ἢ δ' ὁπ μέρους, ἢ δ' ἀπλῶς, πάλιν δ' διατὴ ζητῶ-
 μεν, ἢ δ' τίςτιν, τότε ζητοῦμεν τίςτιν μέσον. λέγω δὲ δ' ὁπ, ἢ τὸ εἴ-
 δ' ὁπ, τῶν μέρους καὶ ἀπλῶς, τῶν μέρους μὲν, ἀρ' ἐκλείπει ἢ σε-
 λῶν, ἢ ἀρ' ἔστι; εἰ γὰρ δ' ὁπ, ἢ μή δ' ὁπ, καὶ τῶν τοιούτων ζη-
 4 τοῦμεν. ἀπλῶς δὲ, εἴςτιν ἢ μή, σελῶν ἢ νύξ. συμβαίνει ἀρ' α'
 καὶ ἀπλῶς τῶν ζητήσεων ζητεῖν, ἢ εἴςτιν μέσον. ἢ τίςτιν τὸ μέ-
 σον. εἰ μὲν γὰρ αἴτιον, δ' μέσον. καὶ ἄπασι δὲ τῶν ζητεῖται. ἀρ'-
 ἐκλείπει; ἀρ' δ' ὁπ, τίςτιν αἴτιον; ἢ οὐ, μὲν τῶν γινόντων, ὅτι εἴςτιν τί,
 4 τίςτιν τῶν δ' ὁπ ζητοῦμεν. τὸ γὰρ αἴτιον τῆς εἶναι μὴ τῶν δ' ὁπ, ἢ τῶν δ' ὁπ,

ἀλλ' ἀπλῶς τὴν οὐσίαν. ἢ δὲ μὴ ἀπλῶς, ἀλλὰ π τῆς καθ' αὐ-
 τὸν καὶ συμβεβηκός, δὲ μέσον ὅστις. λέγω δὲ δὲ μὲν ἀπλῶς, δὲ
 ὑποκειμενον. οἷον σελήνῳ, ἢ γῆν, ἢ ἥλιον, ἢ ἔτιανον. δὲ π, ἐκ-
 λειπν, ἰσότητα, ἀνισότητα, εἰς μέσῳ ἢ μὴ. ἐν ἅπασιν γὰρ
 τοῖσι φανερὸν ὅτι, ὅτι δὲ αὐτὸ ὅστις, τὸ π ὅστις. καὶ διαπ ὅστις. π
 ὅστις ἐκλειψ, σφῆσις φωτὸς ἀπὸ σελήνης ὑπο γῆς ἀντιφρά-
 ξεως. διαπ ὅστις ἐκλειψ. ἢ διαπ ἐκλείπει ἢ σελήνῳ, δὲ τὸ
 ἀφλείπειν δὲ φως, ἀντιφρατῆσθαι τῆς γῆς. π ὅστις συμφω-
 νία, λόγος ἀριθμῶν ἐν ὅτι ἢ βαρεῖ. διαπ συμφωνεῖ δὲ οὐ τῷ
 βαρεῖ, δὲ τὸ λόγον ἔχειν ἀριθμῶν τὸ οὐ καὶ βαρὺ. ἀρ ὅστις
 συμφωνεῖν τὸ οὐ καὶ τὸ βαρὺ. ἀρ ὅστις ἐν ἀριθμῶσι λόγος αὐ-
 τῶν; λαβόντες δ' ὅτι ὅστις, π ὅτι ἐστὶν ὁ λόγος. ὅτι δ' ἐστὶν τὸ μέ-
 σου ἢ ζήτησις, δηλοῖ. ὅσων τὸ μέσον αἰδητὸν. ζητοῦμεν γὰρ,
 μὴ ἡδημένοι. οἷον τῆς ἐκλείψεως εἰ ἐστὶν ἢ μὴ. εἰ δ' ἡμεῖς τῆς
 σελήνης, οὐκ ἀν' ἐζητοῦμεν, οὐτ' εἰ γίνεσθαι, οὐτ' εἰ διαπ. ἀλλ' ἀ-
 μα δὴ λαν ἀν' ἦν. ἐκ γὰρ τῆς αἰδάνεσθαι, καὶ τὸ καθόλου ἐγλῆναι
 ὅτι ἀν' ἦν εἰδέναι. ἢ μὲν γὰρ αἰδησις, ὅτι νῦν ἀντιφρατῆται. καὶ
 γὰρ δὴ λαν, ὅτι νῦν ἐκλείπει. ἐκ δὲ τοῦτο, τὸ καθόλου ἀν' ἐγί-
 νεσθαι. ὡς οὐκ οὐκ λέγομεν τὸ π ὅτι εἰδέναι, δὲ αὐτὸ ἐστὶ καὶ δια-
 π ὅτι. ὅτι δ' ἢ ἀπλῶς καὶ μὴ τῆς ὑπαρχόντων π, ἢ τῆς ὑπὸ
 χόντων. οἷον ὅτι δύο ὄρεα. ἢ ὅτι μείζον, ἢ ἔλαττον. ὅτι μὲν ἐν
 πάντα τὰ ζητοῦμενα μέσου ζήτησις ὅστις, δὴ λαν. πῶς δὲ τὸ π
 ἐστὶ, δεικνύται. καὶ τίς ὁ τόπος τῆς ἀναγωγῆς. καὶ τί ἐστὶν ὁ ρει-
 σμός καὶ τίνων, εἰπωμεν διαφορῆσαντες περὶ αὐτῶν. 3
 ἀρχὴ δ' ἐστὶ τῆς μελλόντων ἢ περὶ ὅστις οἰκειοτάτη τῇ ἐχόμενων
 λόγων. ἀφρήσκει γὰρ ἀν' αὐτῶν, ἀρ ὅστις δὲ αὐτὸ καὶ καὶ δὲ αὐτὸ ὁ ρει-
 σμῶς εἰδέναι καὶ ἀφρήσκει, ἢ ἀδύνατον. ὁ μὲν γὰρ ὁ ρεισμός τῶ
 π ὅτι ἐστὶν εἶναι δοκεῖ. τὸ δὲ τί ἐστὶν ἅπαν καθόλου καὶ κατηγορι-
 κόν. συλλογισμοὶ δ' εἰσὶν, οἱ μὲν σφῆσις. οἱ δ' οὐ καθόλου.
 οἷον οἱ μὲν ἐν τῷ διδυτῶν χήματι, σφῆσις πάντες. οἱ δ' ἐν τῷ
 ἔτιω οὐ καθόλου. εἴτα οὐδὲ τῆς ἐν τῷ πρώτῳ χήματι κα-
 τηγορικῶν ἁπάντων ὅστις ὁ ρεισμός. οἷον ἅπαν ἔτιανον δυσις. 4

- ὀρθαίς ἴσας ἔχει. τούτων δὲ λόγος ὅτι καὶ ἐπίστανται εἶναι, καὶ ἀφαι-
 ρεῖν τὸν, καὶ ἀποδείξειν ἔχειν. ὥς τ' εἰ μὴ τῶν τοιούτων ἀποδείξεις
 εἴη, δὴ λανθάνει ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ ὁ εἰσιστοῦς. ἐπίσταντο γὰρ αὐτοὶ
 καὶ κατὰ τὸν ὁρισμὸν οὐκ ἔχοντων ἀποδείξειν. οὐδὲν γὰρ κα-
 λείπειν ἄμα ἔχειν. ἰκανὴ δὲ πίστις, καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. οὐδὲν
 γὰρ πάποτε ὁριστάμενοι ἐγνωμένον, οὐτε τῶν κατὰ αὐτὸ ἐπὶ τὸν
 πᾶν, οὐτε τῶν συμβεβηκότων. Ἐπὶ εἰς ὁ ὁρισμὸς οὐσίαν τῶν γνω-
 ρισμῶν, τὰ γε τοιαῦτα φανερὸν ὅτι οὐκ οὐσίαι. ὅτι μὲν οὖν
 οὐκ εἰσιν ὁρισμοὶ ἀπαντος οὐ πᾶν καὶ ἀποδείξεις, δὴ λανθάνει. τί δὲ
 ὁρισμὸς, ἀλλὰ παντὸς ἀποδείξεις εἶναι, ἢ οὐ. εἰς μὲν δὴ λόγος
 καὶ πᾶσι τούτων ὁ αὐτός. τῶν γὰρ αὐτῶν ἢ αὐτῶν, μία ἐπιστήμη. ὥς-
 τ' εἰ πᾶν τὸ ἐπίστανται τὸ ἀφαιρῶν εἶναι, τὸ τῶν ἀποδείξειν ἔ-
 χειν, συμβεβηκέναι ἡ ἀδύνατον. ὁ γὰρ τὸν ὁρισμὸν ἔχων, αὐτὸν
 ἀφαιρῶν ἐπιστήσεται. ἔπειτα ἀρχαὶ τῶν ἀφαιρῶν, ὁρι-
 σμοί. ὡς ὅτι οὐκ ἔσονται ἀποδείξεις, ἀφαιρῶν πρὸ τούτου. ἢ
 2 εἰσονται αἱ ἀρχαὶ ἀφαιρῶν, καὶ τῶν ἀρχῶν ἀρχαί. καὶ τού-
 τ' εἰς ἀπειρον βαδίζειται. καὶ τὰ πρῶτα ὁρισμοὶ εἰσονται αἰνά
 πόσει. ἀλλ' ἀλλὰ εἰ μὴ παντὸς τῶν αὐτῶν, ἀλλὰ ἑνὸς τῶν
 αὐτῶν ὅστις ὁρισμὸς καὶ ἀποδείξεις, ἢ ἀδύνατον. οὐ γὰρ εἶναι
 ἀποδείξεις οὐ ὁρισμὸς. ὁρισμὸς μὲν γὰρ τῶν πᾶν, καὶ εἰς αὐτὸν.
 αἱ δὲ ἀφαιρῶν φαίνονται πᾶσι ὡς ἀδύνατον καὶ ἀσυνε-
 νου τὸ τί εἶναι οἷον αἱ μαθηματικαὶ, τὴν μὲν, καὶ τὴν πε-
 ριτὸν, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως. Ἐπὶ πᾶσι ἀποδείξεις τὴν κατὰ
 3 ἑνὸς λείπονται. οἷον ὅτι εἶναι ἢ οὐκ εἶναι. αὐτὸ δὲ τῶν ὁρισμῶν, οὐ-
 δὲν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν κατηγορεῖται. οἷον οὐτε τὸ ζῶον κατὰ τῶν
 διπλοῦς. οὐτε τῶν κατὰ τῶν ζώων. οὐδὲ δὴ κατὰ τῶν ἐπι-
 πέδου τὸ ὅτι. οὐ γὰρ εἶναι τὸ ἐπὶ πέδου ὅτι. Ἐπὶ ἐπὶ
 ρον τὸ τί εἶναι. καὶ ὅτι εἶναι, ἀφαιρῶν ὁ μὲν οὖν ὁρισμὸς, τί εἶναι δη-
 λῶν. ἢ δὲ ἀποδείξεις, ὅτι ἢ ὅτι τὸδε κατὰ τῶν δε, ἢ ὅτι εἶναι. ἐπὶ τῶν
 δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεις, εἰ μὴ ὡς μέρος ἢ τὴν τῆς ὅλης. τῶν δὲ
 λέγω, ὅτι ἀφαιρῶν τὸ ἰσοσκελὲς δύο ὀρθαίς, εἰ πᾶν λέγω-
 4 νον ἀφαιρῶν. μέρος γὰρ. τὸ δ' ὅλον. τῶν δὲ πρὸς ἄλληλα

οὐκ ἔχει οὕτως, τὸ ὅτι ἔστι, καὶ τὸ πᾶν ἔστιν. οὐ γὰρ ἔστι διατόρον
 » διατόρον μέρος. φανερὸν ἄρα, ὅτι οὐτε οὐδὲ οὐδεῖς, τούτου
 » πάντως ἀπόδειξις. οὐτε οὐδὲ ἀπόδειξις, τούτου πάντως ὀρι-
 σμός. ὥστε ὁ λωσ τῆς αὐτοῦ οὐδενὸς ἀνδέχεται ἀμφω ἔχειν.
 ὥστε δῆλον, ὥς οὐδὲ ὀρισμός καὶ ἀπόδειξις, οὐτε τὸ αὐτὸ αὐ-
 εῖν. οὐτε διατόρον αὐ διατόρω. καὶ γὰρ αὐτὰ ὑποκείμενα ὁ-
 μοίως εἶναι. τούτου μὲν ἔν μεχρὶ τούτου διηπορήσω. τοῦ δὲ
 πᾶσι ποτόρον ἔστι συλλογισμός καὶ ἀπόδειξις, ἢ οὐκ ἔστι καὶ διά-
 » πορνὴν ὁ λόγος ὑπέδειξε. ὁ μὲν γὰρ συλλογισμός τί καὶ τί ἔ-
 » νος δεικνύει δὲ τῆς μέσου. τὸ δὲ τί ἔστιν, ἰδίον τε, καὶ αὐτὸ πᾶσι
 » κατηγορεῖται. τούτου δ' ἀνάγκη ἀντιπρὸς εἶναι. εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ γ
 ἰδίον, δῆλον ὅτι καὶ τῆς β. καὶ ὅτι γ, τῆς γ. ὥστε πάντα ἀλλή-
 λων. ἀλλὰ μὴν καὶ εἰς αὐτὸ πᾶσι ὑπάρχει παντὶ τῷ β. καὶ
 καὶ τὸ λωσ τῆς γ αὐτὸ πᾶσι λέγεται, ἀνάγκη καὶ τὸ
 αὐτὸ πᾶσι τῆς γ λέγεσθαι. εἰ δὲ μὴ οὕτω τις λήψεται δι-
 σπλώσας, ἔκ ἀνάγκης εἶσαι τὸ γ κατηγορεῖσθαι αὐτὸ πᾶσι ἔστιν. 2
 εἰς μὲν αὐτὸ β αὐτὸ πᾶσι, μὴ καὶ ὅσον δὲ τῆς β αὐτὸ πᾶσι. τὸ
 δὲ πᾶσι ἀμφω τούτου ἔξαι. εἶσαι ἄρα καὶ τὸ β καὶ τῆς γ τὸ πᾶσι
 ἔστιν. εἰ δὴ τὸ πᾶσι, καὶ τὸ πᾶσι εἶναι ἀμφω ἔχει, τῶν τῆς μέσου
 ὅρου εἶσαι πρὸς τὸν τὸ πᾶσι εἶναι. ὁ λωσ τῆς εἰς δὲ δειξάσαι, πᾶσι
 ἀνθρώπου. εἶσαι γὰρ ἀνθρώπου. τὸ δὲ αὐτὸ πᾶσι, εἶτε ζῶον δι-
 πορν. εἶτε ἄλλο τι. εἰ γὰρ οὕτω συλλογισθῶ, ἀνάγκη καὶ τῆς β
 τὸ αὐτὸ πᾶσι κατηγορεῖσθαι. τούτου δ' εἶσαι ἄλλος λόγος μέ-
 σος. ὥστε καὶ ὅτι εἶσαι, πᾶσι ἀνθρώπου. λαμβάνει οὕτω ὁ 3
 δὲ δειξάσαι. καὶ γὰρ τὸ β ἔστι πᾶσι ἀνθρώπου. δὲ δ' αὐτὸ τῶν δυ-
 σι πρὸς τὰς αὐτὸς πρὸς τοῖς καὶ ἀμέσοις σκοπεῖν. μάλιστα
 γὰρ φανερὸν τὸ λεγόμενον γίνεσθαι. οἱ μὲν ἔν δὲ τῆς ἀντιπρὸς εἶ-
 ναι δεικνύει τὸ πᾶσι ψυχὴ ἢ πᾶσι ἀνθρώπου, ἢ ἄλλο ὅποιον
 τῶν ὄντων, τὸ ὑπὸ ἀρχῆς αὐτοῦ τῶν. οἱ εἶπας ἀξιώσει ψυχὴν
 εἶναι τὸ αὐτὸ εἶναι τῶν αὐτὸν τῶν ζῶν. ὅτι δ' ἀριθμὸν αὐτὸν εἶναι
 τὸν κινουῦντα. ἀνάγκη γὰρ αὐτῶν πᾶσι ψυχὴν, ὅτι ἀριθμὸν
 εἶναι αὐτὸν εἶναι τὸν κινουῦντα. οὕτως ὥς αὐτὸ ὄν. οὐ γὰρ εἰ ἀν- 4

- λουθεῖ δ' αὖ τῷ β. καὶ ὁμοῦ τῷ γ, ἔσαι τῷ γ δ' αὖ τὸ πῶ εἶναι, ἀλλ' ἀληθεὶς εἰπεῖν ἔσαι μόνον. οὐ δ' εἰ δὲ δ' αὖ, ὅτι δ' αὖ καὶ τῷ β κατηγορεῖται παντός. καὶ γὰρ τὸ, ζῶν εἶναι, κατηγορεῖται καὶ τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι. ἀληθεὶς γὰρ πᾶν τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι, ζῶν εἶναι. ὥς περὶ καὶ πᾶν τὸ ἀνθρώπον ζῶν. ἀλλ' οὐχ ὅτι, ὥς τε εἶναι. εἰ μὲν γὰρ μὴ οὕτω λάβῃ, οὐ συλλογιέται, ὅτι δ' αὖ τῷ γ τὸ πῶ εἶναι καὶ ἡ οὐσία. εἰ δ' οὕτω λάβῃ, πέρ-
1 τρον ἔσαι εἰληφώς τῷ γ, ὅτι δ' αὖ τὸ πῶ εἶναι δ' αὖ. ὥς τ' οὐκ ἀφ' αὐτοῦ εἰληφέναι. δ' αὖ εἰληφέναι. ἀλλὰ μὴν οὐ δ' αὖ δ' αὖ τῷ διαίρεσιν ὁδὸς συλλογιέται, καὶ δ' αὖ τῷ ἀναλυσί τῷ περὶ τὰ ὅλματα ὡς εἶρηται. οὐδαμῶς γὰρ ἀνάγκη γίνεται τὸ περὶ τὸ ἐκεῖνο εἶναι, τῶν δ' ὄντων. Ἀλλ' ὡς περὶ οὐ δ' αὖ ὅτι πᾶν ἀφ' αὐτοῦ εἶναι. οὐ γὰρ δ' αὖ δ' αὖ συμπεπλάσμενα ὁδῶν, οὐ δ' αὖ τῷ δοῦναι εἶναι. ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι ἐκείνων ὄντων, καὶ μὴ φησὶ ὅτι ἀφ' αὐτοῦ εἶναι. ἀλλ' ὁ ἀνθρώπος ζῶν, ἢ ἄψυχον. εἴτ' ἐλαβε ζῶν, οὐ συλλογιέται. πάλιν ἄπαν ζῶν, ἢ περὶ ὃν ἢ εἰς ὃν. ἐλα-
2 βε περὶ ὃν. καὶ δ' αὖ τὸν ἀνθρώπον δ' ὅλον ζῶν. περὶ ὃν, οὐκ ἀνάγκη ἐκ τῆς εἰρημνίας, ἀλλὰ λαμβάνει καὶ ὁμοῦ. διαφύκει δ' οὐ δ' αὖ τῷ πολλῶν ἢ ὀλίγων οὕτω ποιεῖν. δ' αὖ τῷ γὰρ δ' αὖ. ἀσυλ-
 λογιστος μὲν γὰρ καὶ ἡ χρῆσις γίνεται τοῖς οὕτω μελλοῦσι καὶ τῷ οὐδε μελλόντων συλλογιθῆναι. πῶ γὰρ καλὴ δ' αὖ ἀληθεὶς μὲν δ' αὖ πᾶν εἶναι καὶ τῷ ἀνθρώπῳ. μὴ μὲν τοῖς δ' αὖ, μὴ δ' αὖ τὸ πῶ εἶναι, δηλονότι. Ἐπὶ τῷ καλῶς ἢ περὶ εἶναι, ἢ ἀφ' αὐτοῦ,
3 ἢ ὑπὸ βεβηκέναι τῆς οὐσίας. τῷ μὲν γὰρ παρὶ τῷ μὲν, ἀ-
 δέχεται δ' αὖ λῦσαι, τῷ λαμβάνειν τὰ εἰς τῷ πῶ, καὶ τὸ ἐφεξῆς τῇ διαίρεσι ποιεῖν. ἀφ' αὐτοῦ μὲν τὸ πρῶτον, καὶ μὴ δ' αὖ πρῶτον λέγειν. ὁμοῦ δ' ἀναγκαῖον, εἰ ἄπαν εἰς τῷ διαίρεσιν ἐμ-
 πίπτει, καὶ μὴ δ' αὖ ἐλλείπει. ὁμοῦ δ' ἀναγκαῖον. ἄρ' ὅτι γὰρ εἰ-
 δει δ' αὖ εἶναι. ἀλλὰ συλλογισμός ὁμοῦ οὐκ εἴστιν. ἀλλ' εἴπερ
 ἄλλον τρόπον γνωρίζειν ποιεῖ, καὶ ὁμοῦ μὲν οὐδ' αὖ ἄρ' ὅτι. οὐ δ' αὖ γὰρ ὅτι πᾶν ὅτις ἀφ' αὐτοῦ εἶναι, ἀλλ' ὁμοῦς δηλονότι. συλλο-
4 γισμὸν δ' οὐ λέγει ὅτι τῆς διαίρεσιν ἐκλείπων τὸν ὁρισμὸν.

μογυθία
 καὶ γὰρ
 μετὰ τὴν

ὡς ποῦ γὰρ ἐν τοῖς συμπράγμασι τοῖς αἰδῶν τῶ μέσῳ, εἰς τὴν
 εἴη, ὅτι τούτων ὄντων αἰάκη ἐστὶ εἶναι. ἐνδέχεται δὲ ὡς τῆς
 τὸ διαπύ, οὕτως καὶ ἐν τοῖς διακριτικοῖς ὅροις. τίς ἐστὶν ἀνθρώ-
 πος, ζῶν ἢ θνήσκων, ἢ ἀπὸ πρῶτον δὲ πρῶτον ἀπὸ πρῶτον, διαπύ καὶ ἐκείνην
 περὶ αὐτὴν. ὅτι γὰρ καὶ δίδει τῇ διακρίσει ὡς οἶται, ὅτι πᾶν ἢ
 θνήσκων, ἢ ἀθάνατον. ὅτι ἡ τοῦ λόγου ἀπάσης, οὐκ ἐστὶν ὁρισμός.
 ὡς τε εἰς ἀπὸ δεικνύει τῇ διακρίσει. ἀλλ' ὅτι ὁ ὁρισμός οὐ συλλο-
 γισμός γίνεσθαι. Ἀλλ' ἄρα ἐστὶ καὶ ἀπὸ δειξαι τὸ τί ἐστὶ κα-
 τ' οὐσίαν, ὅτι ἀπὸ δειξαι δὲ λαβόντα τὸ μὲν τί ἐστὶν εἶναι, τὸ
 ἐκ τῶν ἐν τῷ τί ἐστὶν ἰδίῳ. ταῦτα δὲ ἐν τῷ τί ἐστὶ μόνον. καὶ ἰδι-
 ον τὸ πᾶν. ὅτι γὰρ ἐστὶ τὸ εἶναι ἐκείνῳ, ἢ πάλιν εἰληφε τὸ τί
 ἐστὶν καὶ ἐν τῷ τί. αἰάκη γὰρ δὲ τῶ μέσῳ δειξαι.
 » Εἴη ὡς ποῦ οὐδ' ἐν συλλογισμῷ λαμβάνεσθαι τί ἐστὶ τὸ συλ-
 » λογιζόμεναι, αἰεὶ γὰρ ὅλη ἢ μέρος ἢ πῶτασις ὅτι ὡς οὐ συλ-
 » λογισμός, οὕτως οὐ δὲ τὸ τί ἐστὶν εἶναι δειξαι ἐν εἶναι ἐν τῷ συλ-
 » λογισμῷ, ἀλλὰ χωρὶς ὅτι τῶν κειμένων εἶναι. Καὶ περὶ 2
 τὸν ἀμφισβητοῦντα, εἰ συλλογισμός ἢ μὴ ὅτι, ἀπὸ τῶν
 ὅτι ὅτι γὰρ ἐστὶ συλλογισμός. καὶ περὶ τὸν ὅτι οὐ τὸ τί ἐστὶ
 » εἶναι συλλογισμός, ὅτι καί. ὅτι γὰρ ἐκείνῳ ἡμῖν τὸ τί ἐστὶ εἶ-
 » ναι. ὡς τε αἰάκη καὶ αἰδῶ τῶ τί συλλογισμός, ἢ τῶ τί ἐστὶ
 » συλλογισμός. καὶ ἢ ἀπὸ δειξαι δὲ δεικνύει. οἶον εἰ τῶ
 κακῷ ἐστὶ τὸ διακρίτῳ εἶναι. τῶ δ' ἐναντίῳ, τὸ τῶ ἐναντίῳ εἶναι.
 ὅσοις ἐστὶ τί ἐναντίον. τὸ δ' ἀγαθὸν τῶ κακῷ ἐναντίον. καὶ τὸ
 ἀδιακρίτῳ τῶ διακρίτῳ, ἐστὶν ἄρα τὰ γὰρ. εἶναι, τὸ ἀδιακρίτῳ. 3
 εἶναι. καὶ γὰρ ἐν ταῦτα λαβὼν τὸ τί ἐστὶν εἶναι, δεικνύει. λαμβά-
 νει δ' εἰς τὸ δειξαι. τὸ τί ἐστὶν εἶναι. ἐπὶ τὸν μὲν τὸ εἶναι. καὶ γὰρ ἐν
 ταῖς ἀπὸ δειξαι, ἐστὶ τὸ δὲ καὶ τῶ. τῶ δὲ, ἀλλὰ μὴ αὐτὸ. μὴ δὲ δ'
 ὅ αὐτὸς λόγος, καὶ αὐτὸς ἐστὶ. περὶ ἀμφοτέρους δὲ τόν τε
 καὶ τῶ διακρίτῳ δεικνύει, καὶ περὶ τὸν οὕτω συλλογισμοῖ, ὅτι
 αὐτὸ ἀπόρημα. διαπύ ἐστὶ ὁ αἰθρῶπος ζῶν δὲ πρῶτον περὶ. ἀλλ'
 οὐ ζῶν καὶ περὶ. ἐκ γὰρ τῶ λαμβανόμενων, οὐδεμία αἰάκη
 καὶ ἐστὶν ἐν γίνεσθαι τὸ κατηγορούμενον. ἀλλ' ὡς ποῦ ἀν' αἰθρῶ. 4

πος ὁ αὐτὸς εἴη καὶ μουσικὸς καὶ γραμματικὸς. τοῦ δὲ οὐκ ὁρῶμενος δείξει τίς οὐσίαν. ἢ τὸ ἔστιν. οὐκ ἔστι γὰρ ὡς ἀφ' ἑκ-
 κινύς ἢ ὁ μισθογυμνῶν, εἶν δὴ λανθάνει, ὅτι αἰσθάνεται κείνων
 ὄντων, ἐπὶ δὲ οὐκ εἶναι. ἀπὸ δὲ οὐκ ἔστι γὰρ ὅτι οὐκ ἔστι, οὐδ' ὡς ἐπὶ τῶν δὲ
 τίς καὶ τίς, δὴ λανθάνει, ὅτι πᾶν οὕτως τῶ μηδὲν ἄλλως.
 οὐ γὰρ τίς ἐστι, δεικνύσιν. ἀλλ' ὅτι ἔστιν ἢ οὐκ ἔστι. τίς ἔν ἄλλος τὸ
 ποσολοιπός. οὐ γὰρ δὴ δείξει γὰρ τῇ αἰσθάνει ἢ τῶ δακτύλῳ.

- 1 Εἴ τι πῶς δείξει τὸ ἔστιν ἀνθρώπου. ἀνάγκη γὰρ τὸν εἰδὼτα εἶπε
 » ὅτιν ἀνθρώπου ἢ ἄλλο ὅτιον, εἰδέναι καὶ ὅτι ὅτι. εἰ γὰρ μὴ ὄν
 » οὐκ εἶναι οἶδεν, ὅτι ὅτιν. ἀλλὰ τί μὲν σημαίνει ὁ λόγος. ἢ τὸ ὄνο-
 » μα, ὅταν εἴπω τῶν γέλαφος. τί δὲ ὅτι γέλαφος, ἀδύνατον εἶ-
 δέναι. ἀλλὰ μὲν εἰδείξει τί ἐστὶ, καὶ ὅτι ἐστὶ, καὶ πῶς, τῶ αὐτῶ
 λόγῳ δείξει. ὅτι γὰρ ὁρῶμενος ἐπὶ δηλοῖ καὶ ἢ ἀπὸ δειξίς, τὸ δὲ
 τί ἐστιν ἀνθρώπου. καὶ τὸ εἶναι ἀνθρώπου, ἄλλο. εἴτα καὶ δι-
 ἀφ' ἑκείνου φαίνεται ἀναγκαῖον εἶναι δεικνύσαι ἅπαντα ἔστιν,
 2 εἰ μὴ οὐσία εἴη. τὸ δὲ εἶναι, οὐκ οὐσία οὐδενί. οὐ γὰρ γλῶσσος τὸ
 ὄν. ἀπὸ δειξίς ἄρα ἔστι, ὅτι ὅτιν. Ὁ πόρ καὶ νῦν ποιῶσιν
 αἰετῶν. τί μὲν γὰρ σημαίνει τὸ εἶναι ὅτιν λαβέν ὁ γε-
 μένης. ὅτι δὲ ἐστὶ, δεικνύσιν. ἔτι δὲ δείξει ὁ ὁρῶμενος τί ἐ-
 στί, ἢ τὸ εἶναι. εἰδὼς ἄρα τίς ὁρῶμενος τί ἐστι, εἰ ὅτιν οὐκ εἶ-
 σται. ἀλλ' ἀδύνατον. φανερόν δὲ καὶ κατὰ τὸν νῦν τὸ πῶς
 τῶν ὄρων, ὡς οὐ δεικνύουσιν οἱ ὁρῶμενοι, ὅτι ὅτιν. εἰ γὰρ
 καὶ ἐστὶν ἐκ τῶ μέσου τὸ ἴσον, ἀλλὰ διατρίβει τὸ ὁρῶμεν. καὶ
 3 διατρίβει τὸ ἐστὶν κύκλος. εἴη γὰρ αὐτὸ καὶ ὁρῶμεν φαίνεται εἶ-
 ναι αὐτὸν. οὐκ ἔστι γὰρ ὅτι διωκτὸν εἶναι τὸ λεγόμενον περὶ
 δηλοῦσιν οἱ ὄροι. οὐκ ἔστι ὅτι ἐκείνο, οὐ φαίνεται εἶναι ὁρῶμεν.
 ἀλλ' αἰετῶν λέγειν τὸ διατρίβει. εἰ ἄρα ὁ ὁρῶμενος δεικνύσιν, ἢ
 » τί ἐστιν. ἢ τί σημαίνει τὸ ὄνομα, ἢ μὴ ἐστὶν μηδαμῶς τῶ τί ἐστιν, εἴη
 αὐτὸ ὁρῶμενος λόγος ὀνόματι τὸ αὐτὸ σημαίνων. ἀλλ' ἄτο-
 πον. περὶ τὸν μὲν γὰρ καὶ μὴ οὐσίαν αὐτὸν. καὶ τίς μὴ ὄντων.
 σημαίνει γὰρ ἐστὶ καὶ τὰ μὴ ὄντα. Εἴ τι πάντες οἱ λόγοι ὁ-
 4 ρισμοὶ αὐτοὶ εἴη. εἴη γὰρ αὐτὸ ὄνομα δίδου ὁρῶμεν λόγῳ. ὡς τε

ὅρους αὐτῶν διαλεγόμεθα πάντες. καὶ ἡ ἰλιὰς ὁρισμὸς αὐτῶν εἴη.
 ἢ οὐδὲ μία ἐπιστήμη ἀφ' ἑαυτῆς αὐτῶν, ὅτι ὁ αὐτὸς ὁ ὅρος τῶν ὅρων
 δηλοῖ. οὐδ' οἱ ὁρισμοὶ τῶν ὅρων περὶ δηλοῦσιν. Ἐκ μὲν
 τῶν ὅρων, οὐτε ὁρισμὸς καὶ συλλογισμὸς φαίνεται ταυ-
 τὸν ὄν, οὐτε ταυτὸν συλλογισμὸς καὶ ὁρισμὸς. περὶ δὲ τῶν
 τῶν, ὅτι οὐδὲ ὁ ὁρισμὸς οὐδὲν ἔτε ἀφ' ἑαυτῆς αὐτῶν. ἔτε δὲ κινῶν.
 ἔτε δὲ τῶν ὄντων. οὐδ' ὁ ὁρισμὸς. οὐτ' ἀφ' ἑαυτῆς αὐτῶν. πάλιν
 δὲ σκεπτόμεθα, τῶν ὄντων λέγειται καλῶς. καὶ τῶν οὐ καλῶς. καὶ
 τῶν ὄντων ὁ ὁρισμὸς. καὶ τῶν οὐ ὄντων. ἀρὰ πῶς ὄντων ἀπόδειξις καὶ
 ὁρισμὸς, ἢ οὐδ' αὖτε. ἐπεὶ δὲ εἴναι ὡς ἐφαμὲν ταυτὸν τῶν εἰδέναι
 καὶ τῶν ὄντων. καὶ εἰδέναι εἰς αὐτὸν τῶν, εἰ ὄντι. λόγος δὲ τῶν ὄντων ὅτι
 ὄντι τῶν αὐτῶν. καὶ ὁ αὐτὸς, ἢ ἄλλο. καὶ εἰ ἄλλο, ἢ ἀφ' ἑαυ-
 τῆς αὐτῶν ἢ ἀφ' ἑαυτῶν. εἰ τῶν ὄντων ἄλλο καὶ εἰδέναι ἀ-
 ποδείξει, ἀνάγκη μέσον εἶναι τὸ αὐτὸν. καὶ ἐν τῶν ὄντων τῶν
 πρῶτῳ δεικνύσθαι. καὶ ὅλον τῶν ὄντων καὶ κατὰ μέρος τῶν ὄντων
 νῦν μὲν. εἰς μὲν δὲ τῶν ὄντων αὐτῶν ὅτι νῦν ἕκαστος, εἰ δὲ ἄλ-
 λου εἰς τῶν ὄντων δεικνύσθαι. τῶν τε γὰρ τῶν ὄντων, ἀνάγκη τὸ μέσον
 εἶναι τῶν ὄντων. καὶ τῶν ὄντων ἰδίων ἰδίων. ὥστε εἰ μὲν δειξεί, εἰ δὲ οὐ δειξεί
 τῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν πρῶτον. οὐ γὰρ μὲν ὄντων ὅτι ὄντων ὅτι
 οὐ καὶ εἴη ἀπόδειξις, εἰρηστέον περὶ τῶν. ἀλλ' ἐστὶ λογικὸς συλ-
 λογισμὸς τῶν τῶν ὄντων. ὄντων δὲ τῶν ὄντων εἰδέναι, λέγειται εἰπόν-
 τες πάλιν ἕκαστος. ὡς περὶ τῶν ὄντων τῶν ὄντων, ἔχοντες
 εἰ ὄντων. ἐνίοτε δὲ καὶ ἄμα δηλοῦν γίνεται. ἀλλ' οὐ πρῶτον γὰρ
 εἰ δὲ οἱ δυνάμει τὸν γινώσκον τῶν ὄντων, δηλοῦν ὅτι ὁ μὲν καὶ τὸ πᾶν
 αὐτῶν, εἰ καὶ αὐτῶν τῶν ὄντων. ἀδύνατον γὰρ εἰδέναι τῶν ὄντων, ἀγνο-
 οῦντας εἰ ὄντων. εἰ δὲ εἰ ὄντων, ὅτι μὲν καὶ τῶν ὄντων συμβεβηκὸς ἔχοντες.
 ὅτι εἰ ὄντων τῶν αὐτῶν πρῶτον. εἰ ὄντων τῶν ὄντων, ὅτι ὄντων τῶν ὄντων
 πρῶτον. καὶ ἐκκλίνον, ὅτι ὄντων τῶν ὄντων. καὶ αὐτῶν τῶν ὄντων,
 ὅτι ὄντων. καὶ ἄλλου, ὅτι αὐτῶν εἰς αὐτὸν κινῶν. ὅσα μὲν ὄντων κα-
 τὰ συμβεβηκὸς οἰδαμεν ὄντων ὄντων, ἀναγκαῖον μηδαμῶς ἔχειν
 περὶ εἰ ὄντων. οὐδὲ γὰρ ὄντων ὄντων, ἴσμεν. τὸ δὲ ζητεῖν τῶν ὄντων μὴ
 ἔχοντας ὅτι ὄντων, μηδὲν ζητεῖν ὄντων. καὶ ὅσων δὲ ἔχοντες πρῶτον. 4

- ὥς τε ὡς ἐχρμεν ὅτι δὲ, οὕτως ἐχρμεν καὶ πρὸς τὸ δὲ. ὡς
 ἔν ἐχρμεν π τὸ δὲ, ἔσω πρῶτον μεν ὡς. ἐκλειψις, ἐφ' οὗ
 δ α. σελλώνη, ἐφ' οὗ γ. ἀντίφραξις γῆς, ἐφ' οὗ β. δ μεν ἔν πό τε *σφαιρικῶν*
 ρον ἐκλείπει ἢ οὐ, δ β ζητεῖν δὲ. ἄρ δὲ ἢ οὐ. ὅτι δ' οὐδὲν
 διαφορῆς ζητεῖν, ἢ εἰ δὲ λόγος αὐτοῦ. καὶ ἐάν ἢ ὅτι, καὶ κείνο
 φαμέν εἶν. ἢ πτόρ ας τῆς ἀντιφάσεως δὲ ὁ λόγος. πό τδρον
 τὸ ἔχειν δύο ὁρθὰς, ἢ τὸ μὴ ἔχειν. ὅταν δ' οὐρωμεν ἅμα τὸ ὅτι,
 1 καὶ τὸ δίοτι ἴσμεν, ἀν' ὅτι μέσων ἢ. Εἰ δὲ μὴ, δ' ὅτι. δ δίοτι δὲ,
 οὐ. σελλώνη, γ. ἐκλειψις α. δ πανσελλώου σκία καὶ μὴ δύνανται *σφαιρικῶν*
 ποιεῖν μηδενὸς ἡμῶν μεταξὺ ὄντος φανόρου, ἐφ' οὗ β. εἰ τίνιν
 τῶ γ ὑπάρχει δ β δ μὴ δύνανται πρὶν σκία, μηδενὸς μετα-
 ξὺ ἡμῶν ὄντος. πύτω δὲ τὸ α δ ἐκλειψις πέναι. ὅτι μεν ἐκλεί-
 πει, δὴ λαν. δίοτι δ' οὐ πω. καὶ ὅτι μεν ἐκλειψις δὲ, ἴσμεν. π
 δὲ ἔστιν, οὐκ ἴσμεν. δὴ λαν δ' ἄνθρωπος ὅτι δ α τῶ γ ὑπάρχει, ἀλλὰ
 διατὶ ὑπάρχει, δ ζητεῖν δ β τί ἐστι. πό τδρον ἀντίφραξις. ἢ σφαι-
 2 ρὴ τῆς σελλώης. ἢ ἀπόσβεσις τῆ φωτὸς. ὅτι δ' ὅτι ὁ λό- *σφαιρικῶν*
 γος τὸ ἐτδδου ἄκρου. ὅτι δ' ὅτι τῆς α. ἐστὶ γῆ ἢ ἐκλειψις,
 ἀντίφραξις ὡς γῆς. τί δὲ βροντὴ, πρὸς ἀπόσβεσις ἐν νέ-
 φει. διατὶ βροντῆ δ β δ ἀχρσβάννυται δ πῦρ ἐν τῶ νέφει. νέ-
 φος, γ. βροντὴ, α. ἀπόσβεσις πρὸς, δ β. τῶ δὲ γ τῶ νέφει ὑ-
 πάρχει δ β. ἀχρσβάννυται γῆ ἐν αὐτῶ δ πῦρ. πύτω δὲ, δ α
 φόφος. καὶ ἐστὶ γε λόγος δ β, τὸ α τὸ πρῶτον ἄκρου. ἀν' δὲ
 πάλιν τῶ τῶ ἄλλο μέσον εἶν, ἐκ τῆς πύτω λείπων ἔσαι λόγων.
 3 ὡς μεν τίνιν λαμβανέται δ τί ἐστι καὶ γίνεται γνώριμον, εἰρη-
 ν ται. ὡς τε συλλογισμὸς μεν τὸ τί ἐστιν οὐ γίνεται, οὐ δ' ἀπόδει-
 4 ξις. δὴ λαν μεν τὸ δ β συλλογισμοῦ καὶ δι' ἀχρδείξεως. ὡς τ-
 » οὐτ' αὐτοῦ ἀχρδείξεως δὲ γινώσκει δ τί ἐστιν, δ ἐστὶν αἶπον ἄλλο.
 » οὐτ' ἐστὶν ἀπόδειξις αὐτοῦ. ὡς τε καὶ ἐν τῶ διαπορήμασις
 εἴπομεν. Εἰ δὲ τῆς μεν δ ἐτδρόν ἡ αἶπον. τ' δ' ἐκ ἐστὶν ὡς τε
 δὴ λαν ὅτι καὶ τῆς τί ἐστι, τὰ μεν, ἀμеса καὶ ἀρχαί ἐστὶν. α καὶ
 εἶν, καὶ τί ἐστὶν ὡς τε δίδαι δει, ἢ ἄλλον τῶ πον φανόρα πρὶν-
 4 ται. ὅτι ἀριθμητικὸς πρὶν. καὶ γὰρ τί ἐστὶ πλὴν μονάδα ὡς τε.

πῶς τε, καὶ ὅτι ὅτι. ἢ δὲ λέγοντων μέσον, καὶ ὧν ὅτι πᾶσι
 αἰτίων τῆς οὐσίας, ἐστὶ δὲ ἀποδείξεως. ὥς πορ εἴπομεν δηλώ-
 (με, μὴ τὸ τί ἐστι ἀποδεικνύτας. ὁ εἰσμός δὲ εἴπει λέγεται εἶναι
 λόγος τῆς τί ἐστι, φανερόν ὅτι ὁ μὲν τις ἐστὶν λόγος τῆς, πᾶσι ση-
 νει τὸ ὄνομα. ἢ λόγος ἐπὶ ὀνόματι τῆς. οἷον τὸ, ἢ ση-
 νει ἢ ἐστὶν ἢ πᾶσι. ὅ πορ ἐχόντες τί ἐστὶ, ζητῶμεν διὰ τί ἐστὶ. χα-
 λεπὸν δὲ οὕτως ὅτι λαβεῖν ἄμνησμον ὅτι ὅτι. ἢ δὲ αἰτία εἴρη-
 ται πρὸς τὸν τῆς χαλεπότητος, ὅτι οὐδὲ εἰ ὅτι ἢ μὴ, ἴσμεν, 1
 ἀλλ' ἢ καὶ συμβεβηκός. λόγος δὲ εἰς ἐστὶ διχῶς. ὁ μὲν σω-
 δέσμων, ὥς πορ ἡ ἱλιάς. ὁ δὲ τῶν καὶ καθ' ἑνὸς δηλῶν μὴ καὶ
 συμβεβηκός. εἰς μὲν δὲ ὅρος ὅτι ὅρος, ὁ εἰρημνός. ἄλλος δὲ
 ἐστὶν ὅρος, λόγος ὁ δηλῶν διὰ τί ἐστὶν. ὥς τε ὁ μὲν πρὸς τὸν, ση-
 μνίται μὲν, δεικνύσι δὲ οὐ. ὁ δὲ ὕσδρος, φανερόν ὅτι ἐστὶν. οἷον
 ἀποδείξεως τῆς ἢ ἐστὶ τῆς δέσσει διαφύδρων τῆς ἀποδείξεως.
 διαφύδει γὰρ εἰπεῖν, διαπὶ βροντῶ. καὶ τί ἐστὶ βροντῆ. ὅρῃ
 γὰρ οὕτω μὲν, διότι ἀποσβεννύται τὸ πῦρ ἐν τοῖς νέφεσι. 2
 ἢ ἐστὶ βροντῆ, φόφος ἀποσβεννύου πυρός ἐν τοῖς νέφεσι.
 ὥς τε ὁ αὐτὸς λόγος ἄλλον φόπον λέγεται. καὶ ὡς μὲν ἀ-
 πόδειξις συνεχής. ὡς δὲ, ὁ εἰσμός. ἐπὶ ὅτι ὅρος βροντῆς, φό-
 φος ἐν νέφεσι. ὅ πορ δὲ ἐστὶ τῆς τῆς τί ἐστὶν ἀποδείξεως συμ-
 ρασμα ὁ δὲ τῶν ἀμέσων ὁ εἰσμός, δέσσις ὅτι τῆς τί ἐστὶν ἀνα-
 πόδεικτος. ἐστὶν ἀρὰ ὁ εἰσμός εἰς μὲν, λόγος τῆς τί ἐστὶν ἀνα-
 πόδεικτος. εἰς δὲ, συλλογισμός τῆς τί ἐστὶ, πᾶσι διαφύδρων
 τῆς ἀποδείξεως. τρίτος δὲ, τῆς τῆς ἢ ἐστὶν ἀποδείξεως συμ-
 πόρσμα. φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημνίων, καὶ πῶς ἐστὶ τῆς τί
 ἐστὶν, ἀπόδειξις. καὶ πῶς οὐκ ἐστὶ. καὶ τίνων ὅτι, καὶ τίνων
 οὐκ ἐστὶν. ἐπὶ δὲ ὁ εἰσμός ποσυχῶς τε λέγεται, καὶ πῶς τὸ τί
 ἐστὶ δεικνύσι. καὶ πῶς οὐ. καὶ τίνων ἐστὶ. καὶ τίνων οὐ. ἐπὶ δὲ
 πρὸς ἀπόδειξιν πῶς ἔχει. καὶ πῶς ἐνδέχεται τῆς αὐτῆς εἶναι.
 » καὶ πῶς οὐκ ἐνδέχεται. Εἴπει δὲ ἐπίστασθαι οἰόμεθα ὅταν
 » εἰδῶμεν πᾶσι αἰτίαν. αἰτίαι δὲ πᾶσαι εἰσ. μία μὲν, τὸ πᾶσι
 εἶναι. μία δὲ, τὸ τίνων ὄντων, ἀνάγκη τῆς εἶναι. ἐπὶ δὲ, ἢ πᾶσι 4

- 1 πρῶτον ἐκίνησε. τετάρτη δὲ τὸ πίνος ἐνέκα, πᾶσαι αὐταὶ
 2 δὲ τ' μέσου δεικνύται. τότε γὰρ οὐδὲν ὄντος τοῦ ἀνάγκη εἶναι.
 μᾶς μὲν περὶ τῆς ληφθείσης, οὐκ ἔστι. δυοῖν δὲ, τοῦ λά-
 χισον. ἑξῆς δὲ ἐστίν, ὅταν αὐτὸν μέσον ἔχῃσι. τοῦτο οὖν ἐν τῷ
 ληφθέντος, ἀνάγκη συμπεράσθαι εἶναι, δηλὸν δὲ καὶ ὧδε. διαπὶ
 ὁρθῆ ἢ αὐτὴ μικκυλίω. τίνος ὄντος, ὁρθῆ. ἔστω δὴ ὁρθῆ, ἐφ' ἧς
 α. ἢ μίσεια δυοῖν ὁρθαίν. ἐφ' ἧς β. ἢ αὐτὴ μικκυλίω, ἐφ' ἧς γ. *λη. λω*
 1 τῷ δὴ τὸ αὐτὸ ὁρθῆν ὑπάρχειν τῷ γ τῇ αὐτῇ μικκυλίω,
 αἶπον τὸ β. αὐτῇ μὲν γὰρ τῇ αὐτῇ ἴση. ἢ δὲ τὸ γ, τῇ β. δύο γὰρ
 ὁρθῶν ἢ μίσεια τ' β οὖν οὕτως ἢ μίσειας δύο ὁρθῶν, τὸ αὐτὸ γ
 ὑπάρχει. ἑξῆς δὲ αὐτὸ τῷ αὐτῇ μικκυλίω ὁρθῆν εἶναι. ἑξῆς δὲ
 ταυτὸν ἐστὶ τῷ β ὡς εἶναι, τῷ ἑξῆς σημαίνει τὸν λόγον. ἀλ-
 λά μὴν καὶ τ' π' ὡς εἶναι αὐτὸν δεικνύται τὸ μέσον. τὸ δὲ δια
 β' ὁμολογῶς πόλεμος ἐγένετο ἀδελφείοις. τίς αἰτία τ' πο-
 λεμῆσαι ἀδελφείοις. ὅτι εἰς σάρεις μετ' ὁρεσίαν ἐνέβα- *ινεμα*
 2 λον. ἑξῆς καὶ ἐκίνησεν πρῶτον. πόλεμος ἐφ' οὗ α. περὶ
 ρους εἰσβαλεῖν β, ἀδελφείοις γ. ὑπάρχει δὴ τὸ β τῷ γ. τὸ
 πέττον ἐμβάλεν τοῖς ἀδελφείοις. τὸ δὲ α, τῷ β. πολε-
 μοῦσι γὰρ τοῖς πέττον ἀδικήσασιν. ὑπάρχει αὖτ' αὐτῷ μὲν
 β τὸ αὐτὸ πολεμῆσαι τοῖς πέττον ἀρξάσι. ἑξῆς δὲ τὸ β,
 τῷ γ. ἢ τοῖς ἀδελφείοις. πέττοι γὰρ ἦσαν. μέσον α-
 ρα καὶ αὐτῶν τὸ αἶπον τὸ πρῶτον κινήσαν. ὅσων δὲ αἰ- *αυτὴ*
 ἴον τὸ ἐνέκα πίνος. οἷον διαβ' ποδιπατεῖ, ὅπως ὑγαινή. *αυτὴ*
 3 διαβ' οἰκία ἐστίν, ὅπως σώζονται τὰ σκύν. τὸ μὲν ἐνέκα τῷ *αυτὴ*
 ὑγαινεῖν. τὸ δὲ ἐνέκα τῷ σώζεσθαι. διαβ' δὲ ἀπὸ δειπνου
 δειπνοπατεῖν. καὶ ἐνέκα τίνος δειπ, οὐδὲν διαφέρει. Πε-
 ρίπατος δὲ ἀπὸ δειπνου γ. τὸ μὴ ἐπιπολάζειν τὰ σιτία, *αυτὴ*
 ἐφ' οὗ β. τὸ ὑγαινεῖν. ἐφ' οὗ α. ἔστω δὴ τῷ ἀπὸ δειπνου
 ποδιπατεῖν ὑπάρχον, τὸ μὴ ἐπιπολάζειν τὰ σιτία πρὸς
 τῷ σῶματι τῆς κοιλίας. καὶ ἑξῆς ὑγιενόν. δοκεῖ γὰρ ὑ-
 πάρχειν τῷ ποδιπατεῖν τῷ γ, τὸ β τὸ μὴ ἐπιπολάζειν
 4 τὰ σιτία. τὸ δὲ τὸ αὐτὸ ὑγιενόν. ὡς οὖν αὐτὸν τῷ γ

τὸ δ' αὖ πάρεχει. τὸ οὐκ ἐνέει, τὸ β. τὸ δὲ δέξιν ὡς περ ἐκείνου
 λόγος. τὸ γὰρ αὐτὸς ἀποδοθῆσέ τι. διαπὶ δὲ τὸ γ δέξιν,
 ὅτι τὸ δὲ δέξιν ἐν γαίνεειν, τὸ οὐτὸς ἐχει. διὰ δὲ μεταλαμβάνειν
 τοὺς λόγους, καὶ ὅπως ἐκείνα μάλιν φανείτω. Αἱ δὲ γλῆ-
 σεις ἀνὰ πάλιν ἐν ταῦτα καὶ ὡς τῆς καλῆς κίνησιν αἰτίων. ἐκεί-
 μὲν γὰρ τὸ μέσον διὰ γλῆσσαι πρῶτον. ἐν ταῦτα δὲ τὸ γ τὸ
 ἐχέειν. τελοῦται δὲ, τὸ οὐκ ἐνέει. ἐν δὲ χέτω δὲ τὸ αὐτὸ καὶ
 ἐνέει ἴσους εἶναι καὶ ὕψι ἀνάγκης. οἷον δὲ τίς διείσι δὲ τὸ λαμπρῶ-
 ρος τὸ φῶς. καὶ γὰρ ὕψι ἀνάγκης διδρῆται τὸ μικρομερές τοις
 δὲ τῆς μελόνων πόρων, εἴ πορ φῶς γίνεται τὸ διείναι. καὶ ἐν-
 κῆ ἴσους, ὅπως μὴ πᾶσι μὲν. ἀρ' αὖ οὕτω εἶναι ἐν δὲ χέτω, καὶ γ-
 νέσθαι ἐν δὲ χέτω. ὡς περ εἰς βροντῆς ἀποσβέννυται τοῦ πυ-
 ρὸς, ἀνάγκη σίλειν καὶ φοβεῖν. καὶ ὡς περ οἱ πυρὸς ἄλλοι φα-
 σιν ἀπειλῆς ἐνέει τοῖς ἐν τῷ ταρτάρῳ, ὅπως φοβῶνται. πᾶσι
 δὲ τοῦ αὐτοῦ τὰ δέξιν καὶ μάλισα ἐν τοῖς καλῆς φύσιν σωτῆρα μέ-
 νοις καὶ σωτῆσιν. ἡ μὲν γὰρ ἐνέει τοῦ ποιεῖ φύσιν. ἡ δὲ ὕψι 2
 ἀνάγκης. ἡ δὲ ἀνάγκη, διττῇ. ἡ μὲν γὰρ καλῆς φύσιν καὶ τὸν ὄρ-
 μιν. ἡ δὲ βιαία, ἡ πρὸς τὸν ὄρμιν. ὡς περ ὁ λίθος ὕψι ἀνάγκης
 καὶ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ φέρει, ἀλλ' οὐ δὲ τὸ αὐτὸ ἀνάγκη.
 Εἰ δὲ τίς ἀπὸ διανοίας, τὰ μὲν οὐδέποτε ἀπὸ τῆς αὐτομά-
 τος ὑπάρχει. οἷον οἰκία ἢ αἰσθητὰς. οὐ δὲ ὕψι ἀνάγκης. ἀλλ' ἐν-
 κῆ τοῦ. τὰ δὲ καὶ ἀπὸ τύχης. οἷον ὑγίεια καὶ σωτηρία. μάλι-
 στα δὲ ἐν ὅσοις ἐν δὲ χέτω καὶ ὡς καὶ ἄλλως, ὅταν μὴ ἀπὸ τύ-
 χης ἢ γλῆσσαι ἢ ὡς τὸ τὸ φῶς ἀρατὸν ἐνέει τοῦ γίνεσθαι, καὶ 3
 ἢ φύσει ἢ τέχνῃ. ἀπὸ τύχης δ' οὐδὲν ἐνέει τοῦ γίνεσθαι. τὸ αὐτὸ
 δ' αἰτίον δέξιν τοῖς γινόμενοις, καὶ τοῖς γελνημένοις, καὶ τοῖς ἐσο-
 μένοις, ὅ πορ καὶ τοῖς οὐσι. τὸ γὰρ μέσον, αἰτίον. πᾶσι τοῖς μὲν
 οὐσιν, ὃν. τοῖς δὲ γινόμενοις, γινόμενον. τοῖς δὲ γελνημένοις,
 γελνημένον. τοῖς δὲ ἐσομένοις, ἐσόμενον. οἷον διαπὶ γέροντα ἐκ-
 λειψας, διότι ἐν μέσῳ γέροντα ἢ γῆ. γίνεται δὲ, διότι γίνεται.
 ἔσται δὲ, διότι ἔσται ἐν μέσῳ. καὶ ἔστι δὲ, ὅτι δέξιν. τί δέξιν κρῖνα λ-
 λος. εἰλήφθω δὲ, ὅτι ὕδωρ πεπηγῶς. ὕδωρ ἐφ' οὗ γ. πεπη- 4
 γῶς ἐφ' οὗ α.

2ος ἐφ' οὗ α. αἰπὸν τὸ μέσον ἐφ' οὗ β, ἐκλειψις θερμοῦ παν-
 τηλῆς. ὑπάρχει δὴ τῷ γ τὸ β. κύτῳ δὲ τὸ πεπηγνῆναι τὸ ἐ-
 φ' οὗ α. γίνεσθαι δὲ κρύσταλλος, γινομένου τῷ β. γελνῆναι δὲ,
 γελνημένου. ἔσαι δὲ, ἐσομένου. τὸ μὲν οὖν οὕτως αἰπὸν, καὶ
 οὐ αἰπὸν, ἅμα γίνεσθαι, ὅταν γίνῃται. καὶ ἔστιν, ὅταν ἦ. καὶ ἔστι
 τῷ γελνοῦναι καὶ ἔσεσθαι ὡσαύτως. Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ἁμα,
 αἰπὸν ἐστὶν ἐν τῷ σωεχεῖ χρόνῳ ὥσπερ δοκεῖ ἡμῖν ἄλλα ἄλλων
 αἰπὰ εἶναι, τῷ δὲ γινέσθαι ἑτέρων γινόμενον. καὶ τῷ ἔσεσθαι
 ἑτέρων ἐσομένου, καὶ τῷ γινέσθαι δὲ, εἴπ' ἐμπεδοκλῆς ἐγλῆναι.
 ἔστι δὲ ἀπὸ τῷ ὕδατος γελνοῦτος ὁ συλλογισμὸς. ἀρχὴ δὲ καὶ
 κύτῳ τὰ γελνότα. διὸ καὶ ἔστι τῶν γινομένων ὡσαύτως. ἀ-
 πὸ δὲ τῷ περὶ τοῦ οὐκ ἔστιν. οἷον ἐπεὶ τὸδε γέγονεν, ὅτι τὸ δι'
 ὕδατος γέγονε. καὶ ὡς τῷ ἔσεσθαι ὡσαύτως. οὐτε γὰρ ἀορί-
 στου οὐδ' ὀριοθέντος ἔσαι τῷ χρόνον. ὥς τ' ἐπεὶ τῷ τ' ἀληθὲς εἰ-
 πῆν γελνοῦναι, τὸ δι' ἀληθὲς εἰπῆν γελνοῦναι τὸ ὕδατος. ἐν
 2 γὰρ τῷ μεταξὺ, φούδος ἔσαι τὸ εἰπῆν ἑτέρῳ, ἢ δὴ θαλάσσης γε-
 ρνότος. ὁ δ' αὖ τὸς λόγους καὶ ἔστι τῷ ἐσομένου. οὐδ' ἐπεὶ τό-
 » δε γέγονε, τὸ δ' ἔσαι. τὸ γὰρ μέσον, ὁ μὲν γέγονεν εἶναι, τῶν γε-
 » νομένων, γινόμενον. τῶν ἐσομένων, ἐσομένου. τῶν γινομένων,
 » γινομένου. τῶν ὄντων, ὄν. τῷ δὲ γέγονε καὶ τῷ ἔσαι, οὐκ ἐνδέχ-
 » ται εἶναι ὁ μὲν γέγονεν. Ἐπ' οὐτε ἀόριστον ἐνδέχεται εἶναι τὸν χρό-
 νον τὸν μεταξὺ, οὐτε ὀρισμὸν. φούδος γὰρ ἔσαι τὸ εἰπῆν
 ἐν τῷ μεταξὺ. ἐπισκεπτέον δὲ τὸ σωεχόν, ὥς τε μετὰ τὸ
 3 γελνοῦναι, τὸ γινέσθαι ὑπάρχειν ἐν τοῖς πράγμασιν. ἢ δὴ λον
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐχόμενον γελνότος γινόμενον. οὐδὲ γὰρ γινό-
 μενον γινομένου. πόδατα γὰρ καὶ ἄρμα. ὥσπερ οὖν οὐδὲ
 στιγμή εἰσὶν ἀλλήλων ἐχόμενα, οὐδὲ γινόμενα. ἀμφω γὰρ ἀ-
 διαίρετα. οὐδὲ δὴ γινόμενον γελνημένου δὲ τὸ αὐτὸ. τὸ μὲν
 γὰρ γινόμενον, διαίρετον. τὸ δὲ γελνότος ἀδιαίρετον. ὥσπερ ἐν
 γραμμῇ πρὸς στιγμήν ἔχει, οὕτω τὸ γινόμενον πρὸς τὸ γελ-
 νός. ἐν ὑπάρχει γὰρ ἄπειρα γελνότα ἐν τῷ γινομένῳ. μάλ-
 4 λον δὲ φανερὸς ἐν τοῖς καὶ θόλου πρὸς κινήσεως διὰ λεχθῆναι

Arist. in resol. post. lib. 2.

9

πᾶσι τούτων. ὁρὶ μὲν οὖν τῷ πῶς αὐτὴ φεῖται γινομένης τῆς
 γένεσεως ἔχουσιν τὸ μέσον τὸ αἴτιον, εἰλήφθω ὡς ῥησοῦσιν. ἀ-
 νάγκη γὰρ καὶ ἐν τοῖς τῷ πρώτῳ καὶ τὸ μέσον ἄμεσον εἶναι.
 οἷον τὸ ἀγέρονεν, ἐπεὶ τὸ γ γέρονεν. ὕδρον δὲ τὸ γ γέρονεν.
 ἐμπροσθεν δὲ τὸ ἀρχὴ δὲ τὸ γ, διὰ τὸ ἐγγύτητον τῷ νῦ εἶ-
 ναι. ὅστις ἀρχὴ τῷ χρόνου. τὸ δὲ γ γέρονεν, εἰ τὸ δι γέρονε.
 τῷ δὲ δι γινομένου, ἀνάγκη, τὸ ἀγερονέναι. αἴτιον δὲ τὸ γ. τῷ
 γὰρ δι γινομένου, ἀνάγκη δι γ γερονέναι. τῷ δὲ γ γερονότος, ἀ-
 νάγκη πρὸ τῶν δι γ γερονέναι. οὕτω δὲ λαμβάνοντι τὸ μέσον,
 σήσεται πῶς εἰς ἄμεσον, ἢ αἰετὶ ἐμπροσθέν διὰ τὸ ἀπειρον. οὐ
 γὰρ ὅστις ἐχόμενον γερονόσ γερονότος, ὥς πρὸ ἐλέγχει. ἀλλ' ἀρ-
 ξαδαὶ γε ὁμοῦ ἀνάγκη ἀπ' ἑ μέσου καὶ ἀπ' ἑ τῷ νῦ πρώτου.
 ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῷ εἶσαι. εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅτι εἶσαι δι,
 ἀνάγκη πρὸ τῶν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅτι τὸ εἶσαι. τοῦτο δ' αἴτιον
 δι γ εἰ μὲν γὰρ δι εἶσαι, πρὸ τῶν δι γ εἶσαι. εἰ δὲ δι γ εἶσαι, πρὸ
 τῶν δι γ εἶσαι. ὁμοίως δ' ἀπειρος ἢ ἐμὴ καὶ ἐν τοῖς. οὐ γὰρ 2
 ὅστις ἐσόμενα ἐχόμενα ἀλλήλων. ἀρχὴ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄμεσος
 ληπτεία. ἔχει δὲ οὕτως ὡς τῶν ὁρῶν. εἰ γέρονεν οἰκία, ἀνάγκη
 πετρεῖναι λίθου, καὶ γερονέναι. ὅτι ἀνάγκη δι μέ-
 λιον γερονέναι, εἰ πρὸ καὶ οἰκίαν γερονέναι. εἰ δὲ δι μέλιον, πρὸ
 τῶν γερονέναι λίθου ἀνάγκη. Πάλιν εἰ εἶσαι οἰκία, ὡσαύ-
 τως πρὸ τῶν εἶσαι τοῖς. Δείκνυται δὲ καὶ διὰ τῷ μέσου
 ὁμοίως. εἶσαι γὰρ δι μέλιον πρὸ τῶν. ἐπεὶ δ' ὁρῶμεν ἐν τοῖς
 γινομένοις κύκλῳ πᾶσι γένεσιν οὕτως, αὐτὸ δὲ χεῖται ὅτι εἶναι, εἰ-
 πὼν ἑποῖντο ἀλλήλοις τὸ μέσον καὶ οἱ ἄλλοι. ἐν γὰρ τοῖς 3
 τὸ αὐτὸ σφίγγει ὅτι. δείκνυται δὲ ὅτι ἐν τοῖς πρώτοις, ὅτι
 αὐτὸ σφίγγει τὰ συμπράγματα. τὸ δὲ κύκλῳ, ὅτι ὅστις. ὡς δὲ
 τῶν ἔργων φαίνεται ὡς. Βεβρεγμένης τῆς γῆς, ἀνάγκη αὐτὴν
 διαγίνεσθαι. τοῦτο δὲ γινομένου, νέφος. τοῦτο δὲ γινομέ-
 νου, ὕδωρ. τοῦτο δὲ γινομένου, ἀνάγκη βρεχέσθαι πᾶσι γῆν.
 ὅτι δὲ τὸ ὅτι ἀρχῆς. ὡς περὶ κύκλῳ πρὸ μελήλυθεν. αὐτὸς
 γὰρ αὐτῶν ὁρῶν οὕτως. ἐπὶ τὸν ὅτι. καὶ κένου, ἄλλο. καὶ 4

- ὅτι τοῦτο πρῶτον. Ἐπὶ δ' αὖτις μὲν γινόμενα καὶ ὁ λόγος· αἰεὶ
 τε γὰρ καὶ ὅτι παντὸς ἢ ἔχει ἢ γίνεσθαι. τὰ δὲ αἰεὶ μὲν οὐ· ὥσε-
 πιτοπολὺ δὲ· οἷον οὐ πᾶς ἀνθρώπος ἀρρεν, τὸ γένειον ἔ-
 χουσι, ἀλλ' ὥσεπιτοπλὺ. τῶν δὲ ῥιούτων, ἀνάγκη καὶ τὸ
 μέσον ὥσεπιτοπολὺ εἶναι. εἰ γὰρ τὸ ἀκατὰ τῆς β' καὶ ὁ λόγος κα-
 τηγορεῖται, καὶ ὅτι κατὰ τῆς γ' καὶ ὁ λόγος, ἀνάγκη καὶ τὸ ἀκα-
 τὰ τῆς γ', αἰεὶ καὶ ὅτι παντὸς καὶ ὁ λόγος κατηγορεῖται. ὅτι γὰρ
 ἔστι καὶ ὁ λόγος, καὶ ὅτι παντὸς καὶ αἰεὶ. ἀλλ' ὑπέκειτο ὥσεπιτο-
 λὺ. ἀνάγκη ἀρὰ καὶ τὸ μέσον ὥσεπιτοπολὺ εἶναι, ἐφ' ὅτι β'. ἔσονται
 τῶν θίνων καὶ τῶν ὥσεπιτοπολὺ ἀρχαὶ ἄμεσοι. ὅσα ὥσεπιτο-
 λὺ ὅπως ὅτι ἢ γίνεσθαι. πῶς μὲν ἔν τ' ὅτι εἰς ὅτι ὅπως ἀρ-
 δοῦται. καὶ τίνα ὅτι ἔν τ' ἀπὸ δειξίς ἢ ὅριμος ὅτι ἔν τ' ἢ ἔν
 ἔστιν, εἰρηστέον. Πᾶς δὲ δειστέον τὰ ἐν τῷ τί ὅτι
 κατηγορεύμενα, νῦν λέγομεν. τῶν δὲ ὑπαρχόντων αἰεὶ ἐκ-
 σω, αὖτις ἐπεκτείνει αὐτὸ πλεον, οὐ μὲν τοι ἐξω τῆς γένους. λέ-
 γω δὲ αὐτὸ πλεον ὑπάρχειν, ὅσα ὑπάρχει μὲν ἐκείνῳ καὶ ὁ λόγος,
 οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἄλλῳ. οἷον ἔστι τίς ὁ πᾶσι δειστέον ὑπάρχει,
 ἀλλὰ καὶ μὴ δειστέον. ὥς περ τὸ ὄν ὑπάρχει τῇ δειστέον, ἀλλὰ καὶ
 μὴ ἀριθμῶ. ἀλλὰ καὶ τὸ πλεονέχον ὑπάρχει τῇ πᾶσι δειστέον, καὶ
 ὅτι πλεον ὑπάρχει. καὶ γὰρ τῇ πεντάδι ὑπάρχει. ἀλλ' οὐκ ἐξω
 τῆς γένους. ἢ μὲν γὰρ πεντάς, ἀριθμὸς. οὐδὲν δὲ ἐξω ἀριθ-
 μού, πλεονέχον. τὰ δὲ τοιαῦτα ληπτέον μέχρι ὅτι τοῦ ὥς ὅ-
 σαῦτα ληφθῇ, πρῶτον ὧν ἐκείνῳ μὲν, αὐτὸ πλεον ὑπάρχει. ἀ-
 παντα δὲ μὴ αὐτὸ πλεον. ταύτην γὰρ ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι τῇ
 πράγματι. οἷον δειστέον ὑπάρχει πᾶσι, ἀριθμὸς τὸ πλεονέχον.
 τὸ πρῶτον ἀμφοτέρως, καὶ ὥς μὴ μετρίσθαι ἀριθμῶ, καὶ ὥς
 μὴ συκείσθαι ὑπὲρ ἀριθμῶν. ὅτι τῶν τίνων ἢ δὴ ὅτι ἢ δειστέον, ἀριθ-
 μὸς πλεονέχον, πρῶτος καὶ ὡς πρῶτος. τῶν γὰρ ἐκείνῳ, τὰ
 μὲν καὶ ὅτι πλεονέχον, πᾶσι ὑπάρχει. τὸ δὲ τελευτῶν, καὶ
 τῇ δυνάδι. πάντα δὲ οὐδὲν, ἐπεὶ δεδήλωται ἡμῖν ἐν ὅτι αὖ,
 ὅτι ἀναγκαῖα μὲν ὅτι τὰ ἐν τῷ τί ὅτι κατηγορεύμενα τὰ κα-
 ὁ λόγος δὲ, ἀναγκαῖα. τῇ δὲ δειστέον καὶ ἐφ' οὗ ἄλλου οὕτως

λαμβάνεται ἐν τῷ τί ἐστι τὰ λαμβανόμενα, οὕτως ὡς αἰάκη
 μὲν αὖ εἴη, τῆς αὖτε ὅτι δι' οὐσία, ἐκ τῶνδε δὴ λην. αἰάκη
 γὰρ εἴ μὴ εἴη ὡς τῆς αὖτε εἶναι, οἷον γλῶσς τί εἶναι εἴη ἢ ὠνο-
 μασιμένον ἢ αἰώνιον. ἔσαι τίνων εἴη πλείον ἢ τῇ τῆς αὖτε ὑ-
 πάρχον. ἔπειτα γὰρ τοῦτον εἶναι τὸ γλῶσς, ὥς τε ὑπάρ-
 χει καὶ δύνανται ὑπὸ πλείον. εἰ τίνων μὴδὲν ὑπάρχει ἄλ-
 λω ἢ τῆς αὖτε τομοῖς τῆς αὖτε, τὸ αὖτε εἶναι. ἔπειτα γὰρ
 γὰρ καὶ εἴη ἢ οὐσία ἢ ἐκείνου εἶναι, ἢ ὑπὸ τῆς αὖτε τομοῖς ἔχ-
 ος τοῦτο κατηρεῖα ὥς τε οὐσίως καὶ ἄλλω ὅτ' οὐ τῶν
 οὕτω ληθέντων, τὸ αὖτε εἶναι, ἔσαι. Χρὴ δὲ ὅταν ὁ λόγ-
 ος πραγματοδύνηται, διελθὲν τὸ γλῶσς εἰς τὰ ἄλλα τῶν εἰ-
 δει, τὰ πρῶτα. οἷον ἀριθμὸν εἰς τῆς αὖτε καὶ δυνάδα. εἴθ' οὐ-
 πως ἐκείνων ὁρισμοὺς περὶ αὐτὰ λαμβάνειν. οἷον δυνάδα
 γραμμῆς. καὶ κύκλου. καὶ ὁρθῆς γωνίας. μετὰ δὲ εἴη λαμ-
 βάνοντα τὸ γλῶσς. οἷον πτότρον τῶν ποσῶν ἢ τῶν ποιῶν,
 τὰ ἴδια πάθη θεωρεῖν, δὲ τῶν κοινῶν πρῶτων. τῆς γὰρ σω-
 ζιμενέως ἐκ τῶν αὖτε τὰ συμβαίνοντα, ἐκ τῶν ὁρισμῶν
 ἔσαι δὴ λην. δὲ τὸ ἀρχὴν εἶναι πάντων τὸν ὁρισμὸν, καὶ τὸ ἀ-
 πλοῦ, καὶ τῆς αὖτε καὶ αὐτὰ ὑπάρχειν τὰ συμβαίνοντα
 μένους. τοῖς δὲ ἄλλοις, κατ' ἐκείνα. αἱ δὲ διαίρεσεις αἱ καὶ
 τῆς διαφορᾶς, χρήσιμοί εἰσιν εἰς τὸ οὕτω μετρίαι. ὥς μὲν-
 τοι λεικνύουσιν, εἴη ἐν τῇ περὶ τῶν. χρήσιμοι δὲ αὖτε εἰναι
 μένον ὥδε πρὸς τὸ συλλογίζεσθαι τὸ τί ἐστι. καί τι δόξειεν αὖ
 οὐδὲν, ἀλλ' οὐθὺς λαμβάνειν ἅπαντα, ὥς πρὸς εἰς ἀρχῆς ἐ-
 λάμβανέ τις αὖτε τῆς διαίρεσεως. διαφορᾶς δὲ τὸ πρῶτον
 καὶ ὑστέρων τῶν κατηγορουμένων κατηγορεῖσθαι. οἷον εἰπεῖν
 ζῶν ἢ μὲν διπῶν, ἢ διπῶν ζῶν ἢ μὲν. εἰ γὰρ ἅπαν ἐκ δύο
 ἐστὶ, καὶ αὖτε τὸ ζῶν ἢ μὲν. καὶ πάλιν ἐκ τῶν καὶ τῆς δια-
 φορᾶς, ἀνθρώπος. ἢ ὅτι δὴ ποτέ ἐστι τὸ αὖτε γινόμενον, ἀναγκαῖ-
 ον διελόμενον αἰτεῖσθαι. Ἐπὶ πρὸς τὸ μὴδὲν πρᾶξι πρὶν αὖ
 τῷ τί ἐστιν, οὕτω μένως αὖτε χεῖται. ὅταν γὰρ τὸ πρῶτον ληφ-
 ῇ γλῶσς, αὖτε μὲν τῶν κατὰ τὴν ἑνὰ διαίρεσιν λαμβάνη, οὐκ

ἐμπιπείτω ἅπαν εἰς ἑῷον. οἷον οὐ πᾶν ζῶον ἢ ὀλίγον, ἢ ὀλίγον, ἀλλὰ πᾶν ζῶον ἅπαν. τοῦτο γὰρ διαφορὰ, αὐτῇ.
 πρῶτη δὲ διαφορὰ ἐστὶ ζῶον, εἰς ἡν ἅπαν ζῶον ἐμπίπτει. ὁμοί-
 ως καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνου, καὶ τῶν ἐξω γένων. καὶ τῶν ὑπὲρ-
 αὐτῷ. οἷον ὄρνιθος, εἰς ἡν ἅπας ὄρνις. καὶ ἰχθύος, εἰς ἡν ἅ-
 πας ἰχθύς. οὐτὼ μὲν οὕτω ἐκείνου, ἐστὶν εἰδέναι, ὅτι οὐδὲν
 πῦρ ἀλλοτρίον. ἄλλως δὲ, καὶ πῦρ ἀλλοτρίον ἀναγκαῖον καὶ μὴ
 εἰδέναι. οὐδὲν δὲ διὰ τὸν ὀριζόμενον καὶ διαιρούμενον, ἅ-
 » παντα εἰδέναι τὰ ὄντα. καὶ τοὶ ἀδύνατον φασιν εἶναι ἴνες
 » τῆς διαφορᾶς εἰδέναι, τῆς πρὸς ἐκείνον, μὴ εἰδέναι ἐκείνον. ἅ-
 » ντα δὲ τῶν διαφορῶν, οὐκ εἶναι ἐκείνον εἰδέναι. οὐ γὰρ μὴ δια-
 » φορεῖται τὸν ἑῷον. οὐ δὲ διαφορεῖται, ἐπὶ τὸν τοῦτο. πρῶ-
 τῳ μὲν οὕτω ἑῷον, ἑῷον. οὐ γὰρ καὶ τὰ πᾶσι διαφορὰν ἐ-
 τδρον. πολλὰ γὰρ διαφορὰ ὑπάρχουσιν τοῖς αὐτοῖς τῷ εἶδει,
 ἀλλ' ἐκείνῳ οὐσίαν, οὐδὲ καὶ αὐτὰ. εἶτα ὅταν λάβῃ τὰ ἀντικεί-
 2 μена καὶ τὴν διαφορὰν. καὶ ὅτι πᾶν ἐμπίπτει ἐν ταῦτα ἢ ἐν-
 ταῦτα καὶ λάβῃ ἐν ταῦτα τὸ ἐν τῷ μόνον εἶναι, καὶ ἑῷον γι-
 νώσκῃ, οὐδὲν διαφορεῖται εἰδέναι ἢ μὴ εἰδέναι, ἐφ' ὅσων κατη-
 γοροῦται ἄλλων αἱ διαφοραὶ. φανερόν γὰρ, ὅτι αὐτὸ οὐτὼ βα-
 ρύνει ἐλθὲν εἰς τὴν αὐτὴν μὴ ἐκείνου διαφορὰν, ἐξαι τὸν λόγον τῆς
 οὐσίας. τὸ δ' ἅπαν, ἐμπίπτειν εἰς τὴν διαίρεσιν αὐτῇ ἀντικεί-
 μενα. ὡς μὴ ἐστὶ μετὰ τὸ, οὐκ αἰτήματα. ἀνάγκη γὰρ ἅπαν, ἐν-
 3 διατρεῖται αὐτῶν εἶναι, εἰ πρὸς ἐκείνου, διαφορὰν εἶναι. εἰς δὲ τὸ κα-
 τασκευάζειν ὅρον διὰ τῶν διαίρεσεων, εἰδέναι διὰ τοῦτο εἶναι, ὅ-
 τ' λαβεῖν τὰ κατηγορούμενα ἐν τῷ πᾶσι. καὶ τὴν τάξιν
 τὴν πρῶτον, ἢ διὰ τδρον, ἢ ὅτι τὴν πᾶντα. ἐστὶ δὲ τούτων ἐν
 πρῶτον, διὰ τῆς διώκεται ὡς πρὸς τὸ συμβεβηκὸς συλλο-
 γισαῖται ὅτι ὑπάρχει. καὶ διὰ τῆς γένους καὶ τοῦτο εἶναι. τὸ
 δὲ τάξιν ὡς εἶναι, εἶναι. ἐὰν τὸ πρῶτον λάβῃ. ἑῷον δὲ εἶναι,
 ἐὰν ληφθῇ ὅτι πᾶν ἀνελουθεῖ. ἐκείνῳ δὲ, ἐν πᾶντα. ἀνάγκη
 γὰρ εἶναι πρῶτον. ληφθέντος δὲ τοῦτο, ἢ δὲ τῶν καὶ τὸ
 4 αὐτὸς ὅπως. διὰ τδρον γὰρ τὸ τῶν ἄλλων πρῶτον εἶναι. καὶ

εἶναι, τὸ πῶν ἐχρυσίων. ἀφαιρέσειν γὰρ τῷ αὐτῷ, τὸ ἐχρυσίον
 τῷ ἄλλων πρῶτον ἔσται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ἄλλων.
 ὅτι δ' ἅπαντα τῶντα, φανερὸν ἐκ τῆς λαβεῖν τὸ, τε πρῶτον κα-
 τὰ διαίρεσιν. ὅτι ἅπαν ἢ τὸδε ἢ τὸδε, ὑπάρχει δὲ τὸδε. καὶ πάλιν
 τῷ τούτου ὅλου πῶν διαφορὰν. τῷ δὲ τε λαβείναι, μὴ ἐπὶ εἶ-
 ναι διαφορὰν. ἢ καὶ οὕτως μετὰ τῆς τε λαβείναις διαφορᾶς,
 τῷ σωζόμενον μὴ διαφθεῖν εἶδει εἶναι. δῆλον γὰρ ὅτι οὐ τε
 πλείον περὶ σκεῖται. πάντα γὰρ, ἐν τῷ τίς ἐστιν εἰληπταί τού-
 των, ὅτε ἀρχαί περὶ οὐδὲν. ἢ γὰρ γένος. ἢ διαφορὰ αὐτῶν. γένος
 μὲν ἐν, τὸ, τε πρῶτον καὶ μετὰ τῆς διαφορᾶν εἶναι. περὶ λαμ-
 βανόμενον. αἱ διαφοραὶ δὲ πᾶσι ἐχρυσίον. οὐ γὰρ ἐν εἶναι ὑπε-
 ρα. εἰδὲ γὰρ αὐτὸν διέφθρε τὸ τε λαβείναι. εἶναι δὲ εἶναι μὴ δια-
 φθεῖν. ζητεῖν δὲ εἰς ἐπιλέποντα ἐπὶ τὰ ὁμοία καὶ ἀδιάφο-
 ρα, πρῶτον τί ἅπαντα ταυτὸν ἐχουσιν, εἶτα πάλιν ἐφ' ἐτέρους
 ἢ ἐν τῷ ταυτῷ μὲν γένει ἐκείνοισ. εἰσὶ δὲ αὐτοῖς μὲν, ταῦτα
 τῷ εἶδει. ἐκείνων δὲ, ἐτέρων. ὅταν δὲ ὡς τούτων ληφθῇ τί πάν-
 τα ταυτὸν, καὶ ἐπὶ τῷ ἄλλων ὁμοίως, ἐπὶ τῷ εἰληπμένων
 σκοπεῖν πάλιν, εἰ ταυτὸν, ἔως αὐτὸς εἰς ἑλθὼν λόγον. οὕτως γὰρ
 ἔσται τῷ πράγματι ὁρισμός. εἰ δὲ μὴ ἐκείνη εἰς ἕνα, ἀλλ'
 εἰς δύο ἢ πλείον, δῆλον ὅτι οὐκ αὐτῶν ἐν εἶναι τὸ ζητού-
 μενον, ἀλλὰ πλείον. οἷον λέγω, εἰ τίς μετὰ ψυχία ζήτη-
 μεν, σκεπτεῖν ἐπὶ πῶν μετὰ ψυχία οὐκ ἴσμεν, τί ἐχουσιν
 ἐν πάντες ἢ τοιοῦτοι. οἷον εἰ ἀλκυβιάδης μετὰ ψυχίας. ἢ ὁ
 ἀχιλλεύς, καὶ ὁ αἰῶς, τί ἐν ἅπαντες, τὸ μὴ ἀνέχεσθαι ὑβρι-
 ζόμενοι. ὁ μὲν γὰρ ἐπολέμησεν. ὁ δὲ, ἐμήνησεν. ὁ δ' ἀπέ-
 κτεινεν ἑαυτὸν. πάλιν ἐφ' ἐτέρων οἷον ἀνδρόνους ἢ σω-
 κράτους. εἰ δὲ τὸ ἀδιάφοροι εἶναι οὐ τυχεῖν καὶ ἀτυ-
 χεῖν. τῶντα δύο λαβόν, σκοπῶ τί τὸ αὐτὸ ἐχουσιν, ἢ τε
 ἀπάθεια ἢ πῶν τῶν τύχης, καὶ ἢ μὴ ἁπορρογνῆ ἀπμαζομένων.
 εἰ δὲ μηδὲν, δύο εἶδη αὐτῶν εἶναι τῶν μετὰ ψυχίας. αἰεὶ δ' ἔστι
 πᾶς ὁρος καὶ τόλου. οὐ γὰρ πῶν ὁφθαλμῶ λέγει τὸ ὑγιεινόν
 ὁ ἰατρός. ἀλλ' ἢ παντὶ ἢ εἶδει ἀφορίζεται. ἔσται τε, τὸ καθεῖνα-

- » εὖν ορίσασθαι ἢ τὸ κατ'όλου. διὸ διὰ ἀπὸ τῆς κατ'ἐκείνου ὡδὶ
 » τὰ κατ'όλου μεταβαίνειν. καὶ γὰρ αἱ ὁμῶν μίαι λαμβάνου-
 σι μᾶλλον ἐν τοῖς κατ'όλου, ἢ ἐν τοῖς ἀδιαφόροις. ὥστε δὲ
 ἐν ταῖς ἀφ'οἷσι διὰ τὸ συλλογίσασθαι ὑπάρχειν, οὕτω
 καὶ ἐν τοῖς ὁμοῖς τὸ σαφές. ὥστε δὲ εἶναι, ἐὰν δὲ τῆς κατ'ἐ-
 κείνου εἰρημνῶν ἢ, τὸ ἐν ἐκείνῳ γλῆει ορίξεισθαι χωρὶς. οἷον τὸ
 ὁμοῖον μὴ πᾶν. ἀλλὰ ἐν χρώμασι. καὶ οἰμασι. καὶ ἐν ὅν τὸ
 I ἐν φωνῇ. καὶ οὕτως ὡδὶ τὸ κοινὸν βαδίζειν, ἀλλὰ οὐ μὲν μὴ
 ὁμῶν μίαι ἐν τύχη. εἰ δὲ μὴ, διαλέγεσθαι διὰ μεταφορᾶς,
 δῆλον ὅτι οὐ δὲ ορίξεισθαι οὐτε μεταφορᾶς, οὐτε ὅσα λέγε-
 ται μεταφορᾶς. διαλέγεσθαι γὰρ ἀνάγκη εἶναι μεταφορᾶς,
 πρὸς δὲ ἐχέειν τὰ περὶ λήματα, ἐκ λέγειν διὰ τὰς τε ἀνα-
 τομάς καὶ τὰς διαιρέσεις. οὕτω δὲ ἐκ λέγειν, ὥστε οὐ μὲν μὴ
 ἐλπίος ἐκοινὸν ἀπάντων. οἷον εἰς ὅσα εἰναι τε θεωρημνῶν,
 πρὶα παντὶ ζῶν ὑπάρχει. λαμβάνων δὲ ζῶντων, πάλιν ἐπὶ
 2 λοιπῶν τῷ πρώτῳ ποῖα παντὶ ἐπεῖται. οἷον εἰ ὥστε ὁρῶνς,
 πρὶα παντὶ ἐπεῖται ὁρῶντι. καὶ οὕτως αἰ τῷ ἐγγύτατα δῆλον
 γὰρ ὅτι ἐξομνῶν ἢ δὴ λέγειν ἐν διατὶ ὑπάρχει τὰ ἐπέμναι τοῖς
 ὥστε ἐκοινόν. οἷον διατὶ ἀνθρώπων ἢ ἱππῶν. ὑπάρχει. ἔσω δὴ
 ζῶν, ἐφ' οὗ α. ἐν δὲ β, τὰ ἐπέμναι παντὶ ζῶν, ἐφ' ὧν δὲ γ. δι. ε.,
 τὰ ἐνὰ ζῶν. δῆλον δὴ, διατὶ τὸ ἐν ὑπάρχει τῷ δι. δὲ γὰρ τῷ
 α. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις. καὶ αἰ τῷ τῶν ἄλλων ὁ αὐτὸς
 λόγος. νῦν μὲν οὕτω κατὰ τὰ πρὸς διδμενῶν κοινὰ ὀνόματα
 3 λέγομεν. διὰ δὲ μὴ μόνον ὡδὶ ζῶντων σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τὰ ἄλλοι οὐ μὲν κοινόν ὑπάρχειν. ἐκ λαμβάνοντα. εἴτα τίσι τῶ-
 τ' ἀκούσθαι. καὶ ποῖα τῷ τῷ ἐπεῖται. οἷον τοῖς κόρᾶτα ἐ-
 χουσι, ἐν ἔχειν ἐχῖνον. ἐν μὴ ἀμφόδοντα εἶναι. πάλιν ἐκ κόρ-
 ατα ἔχειν, τίσιν ἐπεῖται. δῆλον γὰρ, διατὶ ἐκείνοις ὑπάρχει ἐν εἰρη-
 μνῶν. δὲ γὰρ ἐκ κόρᾶτα ἔχειν, ὑπάρχει. Εἴτι δὲ ἄλλος τῷ πρὸς ὅτι
 κατὰ τὰ ἀνάλωτον ἐκ λέγειν. ἐν γὰρ λαμβάνειν οὐκ ἐστὶ ἐν αὐτῷ, ὃ δὲ
 καλέσαι σῆπτον, καὶ ἀκμήν, καὶ ὅσοι. ἐστὶ δὲ ἐπέμναι καὶ
 4 τοῖς ὥστε πρὸς μᾶς ἑνὸς φύσεως τῆς τοιαύτης οὐσης. τὰ

δι' αὐτὰ προβλήματα ἔστι, τὰ μὲν τῷ τὸ αὐτὸ μέσον ἔχειν, οἷ-
 ον ὅτι πάντα ἀντιπρόσας. οὐτῶν δ' ἐνία τῷ γίνεσθαι τὰ,
 ὅσα ἔχει διαφορὰς τῶν ἄλλων ἢ ἄλλως εἶναι. οἷον διατὶ ἡ χεῖρ, ἢ
 διατὶ ἐμφαίνεται. καὶ διατὶ ἴρις. ἅπαντα γὰρ τῶν τῷ αὐτὸ
 προβλημάτων τῷ γίνεσθαι. πάντα γὰρ ἀνὰ κλάσιν. ἀλλ' εἴδει
 ἔτδρα. τὰ δὲ τῷ τὸ μέσον ἕως τὸ ἐτδρον μέσον εἶναι, διαφορὰ
 τῶν προβλημάτων. οἷον διατὶ ὁ νεῖλος φθίνοντος τῷ μὲν ὅς
 μάλλον εἶ. διότι χειμεριώτερος φθίνων. καὶ διατὶ χειμε-
 ριώτερος φθίνων, διότι ἡ σελήνη ἀρκλείπει. τῶν γὰρ οὐ-
 πως ἔχει πρὸς ἄλληλα. πρὶ δὲ αἵτιον καὶ οὐ αἵτιον, ἀρκρή-
 σαι αὐτῶν. ἀρκρὰ ὅτε ὑπάρχει τὸ αἵτιον καὶ ὁ αἵτιον ὑπάρ-
 χει, ὥς πρὸς ἐφυλλορροεῖ ἢ ἐκλείπει. καὶ τὸ αἵτιον τῷ ἐκλεί-
 πειν ἢ φυλλορροεῖν ἔσαι, οἷον εἰ ὁ τῶν ἔστι, τὸ πλατύφυλλον τὰ
 φύλλα. τὸ δ' ἐκλείπειν, τῷ πῶ γὰρ ἐν μέσῳ εἶναι. εἰ γὰρ μὴ ὑ-
 πάρχει, ἀλλόπῃ ἔσαι τὸ αἵτιον αὐτῶν. εἴτε τὸ αἵτιον ὑπάρχει
 ἅμα καὶ τὸ αἵτιον. οἷον εἰ ἐν μέσῳ ἢ γὰρ, ἐκλείπει. ἢ εἰ πλα-
 τύφυλλον, φυλλορροεῖ. εἰ δὲ οὕτως, ἅμα αὐτῷ εἶναι καὶ δεικνύοιτο
 δι' ἀλλήλων, ἔστω γὰρ ὁ φυλλορροεῖν, ἐφ' ὅς α. ὁ δὲ πλατύφυλ-
 λον, ἐφ' ὅς β. ἅμπελος δὲ, ἐφ' οὗ γ. εἰ δὴ τῷ ὑπάρχει ὁ α. πᾶν
 γὰρ πλατύφυλλον φυλλορροεῖ. τῷ δὲ γ ὑπάρχει τὸ β. πᾶσα
 γὰρ ἅμπελος πλατύφυλλος, τῷ γ ὑπάρχει ὁ α. καὶ πᾶσα ἅμ-
 πελος φυλλορροεῖ. αἵτιον δὲ ὁ β ὁ μέσον. ἀλλὰ καὶ οὗτο πλα-
 τύφυλλον ἢ ἅμπελος, εἰ δὲ τῷ φυλλορροεῖν ἀρκρὰ εἶναι. ἔστω
 γὰρ τὸ μὲν α πλατύφυλλον. ὁ δὲ ε ὁ φυλλορροεῖν. ἅμπε-
 λος δὲ, ἐφ' οὗ ζ, τῷ δὴ ζ ὑπάρχει ὁ ε. φυλλορροεῖ γὰρ πᾶσα
 ἅμπελος. τῷ δὲ ε, ὁ α. ἅπαν γὰρ ὁ φυλλορροεῖν, πλατύφυλ-
 λον. πᾶσα ἅρκρ ἅμπελος, πλατύφυλλον. αἵτιον δὲ, ὁ φυλ-
 λορροεῖν. εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται αἵτιον εἶναι ἀλλήλων. ὁ γὰρ αἵτιον
 πρὸ τῆρον οὐ αἵτιον. καὶ τῷ μὲν ἐκλείπειν αἵτιον, ὁ ἐν μέσῳ
 πῶ γὰρ εἶναι. τῷ δὲ ἐν μέσῳ πῶ γὰρ εἶναι, οὐκ αἵτιον ὁ ἐκλείπειν.
 εἰ δὲ ἢ μὲν δὲ τῷ αἵτιον ἀπόδειξις, τὸ διατὶ. ἢ δὲ μὴ δὲ τὸ αἵ-
 τιον, τῷ οὐ. ὅτι μὲν ἐν μέσῳ, οἶδε. διότι, αἵ οὐ. οὐ αἵ οὐ τὸ

ἐκλείπειν αἶπον τῷ ἐν μέσῳ. ἀλλὰ ὅτε τῷ ἐκλείπειν, φα-
 νερὸν. ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τῷ τῷ ἐκλείπειν ἐνυπάρχει τὸ ἐν μέ-
 σω. ὥστε δὴλον, ὅτι διὰ τοῦτο ἐκείνο γνωρίζεται, ἀλλ' οὐ ὅτε
 δι' ἐκείνου. ἢ ἐνδέχεται ἐνὸς πλείω αἶπα εἶναι. καὶ γὰρ εἰ δὲ
 τὸ αὐτὸ πλείωνων κατηγορεῖται πρῶτως, ἔτι δ' αὖ τῷ β' πρῶ-
 τῳ ὑπάρχειν, καὶ τῷ γ' ἄλλῳ πρῶτῳ. καὶ ὅτι τῷ δ' ἐ. ὑπάρ-
 χει ἄρα τὸ αὖτ' οὖν δ' ἐ. αἶπον δὲ τῷ μὲν δ, τὸ ε. τῷ δ' ἐ, τὸ γ.
 ὥστε τῷ μὲν αἶπου ὑπάρχοντος, ἀνάγκη τὸ πρῶτον ὑπάρ-
 χειν. τῷ δ' ἐ πρῶτοντος ὑπάρχοντος, οὐκ ἀνάγκη πᾶν, ὅτι ἢ
 αἶπον. ἀλλ' αἶπον μὲν, ἐν μὲν πᾶν. ἢ εἰ αὖ καὶ ὁλοῦν τὸ
 πρῶτον ἔστι. καὶ τὸ αἶπον ὅλον πᾶν, καὶ οὐ αἶπον, καὶ ὁ-
 λοῦν. οἷον τὸ φυλλορροεῖν ὅλον ἔστι ἀφωρισμένῳ, καὶ εἰδὴ αὐ-
 τῷ ἢ, καὶ τῷ δ' ἐ καὶ ὁλοῦν. καὶ φυτῷ, ἢ τοιοῖςδε φυτοῖς. ὥστε
 καὶ τὸ μέσον, ἴσον δ' ἐ εἶναι ἐπὶ τοῦτων, καὶ οὐ αἶπον. καὶ ἀν-
 τιστρέφειν, οἷον διατὶ τὰ δένδρα φυλλορροεῖ. εἰ δὲ διὰ πᾶν
 τῷ ὑγροῦ, εἴτε φυλλορροεῖ δένδρον. δ' ἐ ὑπάρχειν πᾶν. εἴ-
 τε πᾶν ὑπάρχει μὴ ὅπως ἄλλὰ δένδρῳ, φυλλορροεῖν. πό-
 τρον δ' ἐνδέχεται μὴ τὸ αὐτὸ αἶπον εἶναι τῷ αὐτῷ πᾶσιν, ἀλ-
 λ' ἑτέρῳ, ἢ οὐ. ἢ εἰ μὲν καὶ αὐτὸ ἀρδύεται, καὶ μὴ καὶ
 σημεῖον ἢ καὶ συμβεβηκός, οὐχ οἷον τε. ὁ γὰρ λόγος τῷ ἄ-
 κρον, τὸ μέσον ὅτιν. εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἐνδέχεται. εἰ δὲ καὶ οὐ
 αἶπον. καὶ ὅσοι περὶ καὶ συμβεβηκός. οὐ μὴν δοκεῖ περ-
 βλήματα εἶναι. εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἔξει τὸ μέσον, εἰ μὲν ὁμώνυ-
 μα ὁμώνυμον τὸ μέσον. εἰδὼς ἐγγλῆι, ὁμοίως ἔξει. οἷον διατὶ
 καὶ ἐναλλάξ ἀνάλογον. ἄλλο γὰρ αἶπον ἐν γραμμασί καὶ ἀ-
 ριθμοῖς. καὶ τὸ αὐτό γ' ἢ μὲν γραμμασί, ἄλλο. ἢ δ' ἔχον αὐ-
 ξησιν τοιαύτῃ αὐτὸ. οὕτως ἐπὶ πάντων. τῷ δ' ὁμοιον εἶναι
 χῶμα χῶμα π. καὶ χῶμα χῶμα π, ἄλλο, ἄλλῳ, ὁμώνυ-
 μον γὰρ τὸ ὁμοιον ἐπὶ τούτων. ἔτι δὲ μὲν γὰρ ἴσως τὸ ἀνάλο-
 γον ἔχειν τῷ πλείω, καὶ ἴσως τῷ τῷ πλείω. ὡς δὲ χῶμα-
 των, τὸ τῷ αἰδοῖσιν μέλας εἶν. ἢ π' ἄλλο τῷ πλείω. τὰ δὲ καὶ
 ἀνάλογον τὰ αὐτά, καὶ τὸ μέσον ἔξει καὶ ἀνάλογον.

οὗν δι τὸ γὰρ πον τῷ, τὸ α. τῷ δὲ γ, τὸ β. πύτω δὲ, αὐτό.

πῶς μὲν οὖν συλλογισμοῦ καὶ ἀρχαίξεως, τί τε ἐκείτῳ
 ὅτι, καὶ πῶς γίνεσθαι, φανερόν. ἅμα δὲ καὶ πῶς ἐπιστήμης ἀρ-
 χαιτικῆς. τῶν τὸν γὰρ ὅτι. πῶς δὲ τῶν ἀρχῶν, πῶς τε γίγον-
 ται γνώριμοι, καὶ τίς ἡ γνώριζονσα ἔξις, ἐν τούτῳ ὅτι δὴ λον
 περὶ ἀπορήσας, πρῶτον. ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται ἐπίστασθαι
 δι' ἀρχαίξεως μὴ γινώσκοντι τὰς πρῶτας ἀρχὰς τὰς ἀμέσους
 1 εἰρητὰ περὶ τῶν. τῶν δ' ἀμέσων τὴν γνώσιν. καὶ πότῳ ἡ
 » αὐτὴ ὅτι ἡ οὐχ ἡ αὐτὴ, διαπόρῃσιν αὐτῆς. καὶ πότῳ ἡ
 » ἐπιστήμη ἐκείτῳ, ἡ οὐ. ἡ τῷ μὲν, ἐπιστήμη. τῷ δὲ ὑσθρόν τι γέ-
 νος. καὶ πότῳ οὐκ ἐνδέχεται αἱ ἔξεις ἐγγίνονται, ἡ ἐν οὐσῶν
 λελήθασιν. εἰ μὲν δὲ ἔχοντες αὐτὰς, ἀρπάζον. συμβαίνει γὰρ ἀ-
 κριβεσθῶν ἐχόντας γνώσεις, ἀρχαίξεως, λανθάνειν. εἰ δὲ
 λαμβανόμεν μὴ ἔχοντες περὶ τῶν, πῶς αὐτὴν γνώριζοντες καὶ
 μαθαίνοι μὲν ἐκ μὴ περὶ παρχούσης γνώσεως. ἀδυνάτον γὰρ
 2 ὡς περὶ καὶ τῶν ἀρχαίξεως ἐλέγχον. φανερόν τίνων, ὅ-
 τι οὐ τε ἔχειν οἶόν τε, οὐτ' ἀγνοοῦσι καὶ μηδεμίαν ἔχουσιν ἔξιν
 ἐγγίνεσθαι. ἀνάγκη ἄρα ἔχειν μὲν πᾶσι δυνάμειν, μὴ τῶν τῶν
 δι' ἔχειν, ἡ ὅτι τούτων τιμωτῶν καὶ ἀνείβειαν. φαίνεται
 δὲ ὅτι ὑπάρχον πᾶσι τοῖς ζώοις. ἔχει γὰρ δυνάμειν σύμ-
 φυτον κριτικῶν, καὶ χαλῶσιν αἰσθάνειν. ἐν οὐσῶν δ' αἰσθάνε-
 ως, τοῖς μὲν τῶν ζώων ἐγγίνεσθαι μὴ τῶν αἰσθάνεως. τοῖς
 δ' οὐκ ἐγγίνεσθαι. ὅσοις μὲν οὖν μὴ ἐγγίνεσθαι, ἡ ὅλως, ἡ πε-
 3 ρὶ ἃ μὴ ἐγγίνεσθαι, οὐκ ἐστὶ τῶν τῶν γνώσεως ἔξω τῶν αἰσθάνε-
 σθαι. ἐν οἷς δὲ οὐκ ἐστὶν αἰσθανομένοις ἔχειν οὐ τι ἐν τῇ ψυ-
 χῇ. πολλῶν δὲ τοιούτων γινόμενων ἡ δὴ, διαφορὰ τίς γί-
 » νεται. ὡς τε τοῖς μὲν γίνεσθαι λόγον ἐκ τῆς τῶν τοιού-
 » τῶν μνήμης. τοῖς δὲ, μὴ. ἐκ μὲν οὖν αἰσθάνεως γίνεσθαι μνή-
 » μης, ὡς περὶ λέγομεν. ἐκ δὲ μνήμης πολλὰς τῶν αὐτῶν γί-
 » νομένης, ἐμπειρία. αἱ γὰρ πολλὰ μνήμης τῶν ἀριθμῶν,
 » ἐμπειρία μία ὅτι. ἐκ δ' ἐμπειρίας, ἡ ἐκ πάντων ἡρεμήσιν
 4 τῶν τῶν καὶ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ. ἡ τῶν αὐτῶν παρὰ τὰ πολ-

» λχ. ὁ αὖ ἐν ἅπασιν ἐν ἐκείνοις αὐτὸ τέχνης ἀρχὴ καὶ
 » ἐπισήμης. εἰ μὲν ποδὶ γλῆσιν, τέχνης. εἰ δὲ ποδὶ τὸ ὄν,
 » ἐπισήμης. οὐτὰρ δὴ ἐν πάρεχουσιν ἀφωρισμέναι αἱ ἐξεί, οὐ-
 » τ' ἐπ' ἄλλων ἐξεων γίνονται γνωριμώτερον, ἀλλὰ ἀφ' αἰσθη-
 » σεως, οἷον ἐν μάχῃ τοῦ πῆς γλινόμενης, ἐνὸς σάντος, ἑτέρου ἐ-
 » ση. εἰ δ' ἑτέρου, ἕως τοῦ ἀρχὴν ἦλθεν. ἡ δὲ ψυχὴ ὑπάρχει τοι-
 » αύτη οὕσα, οἷα δυνάσθαι παρῆν ἑτέρου. ὁ δὲ ἐλέχθη μὲν πά-
 » λαι, οὐσαφὰς δὲ ἐλέχθη, πάλιν εἰπωμεν. σάντος γὰρ τῶν ἀ-
 » διαφόρων ἐνός, πρῶτον μὲν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τόλῳ. καὶ γὰρ
 » αἰσθάνεται μὲν ἑκατέρωθεν. ἡ δ' αἰσθησις τῇ καὶ τόλῳ ὅτιν,
 » οἷον ἀνθρώπου, ἀλλ' οὐ καλίου ἀνθρώπου. πάλιν ἐν τοῖς
 » ἴσαται, ἕως αὐτὰ ἀμφοῖν ἑῇ, καὶ τὰ καὶ τόλῳ. οἷον τοιοῦτον
 » ἴσον ἕως ἴσον. καὶ ἐν τούτῳ ὡσαύτως. δὴλον δὲ, ὅτι ἡ μὲν
 » τὰ πρῶτα ἐπαγωγῇ γνωρίζειν ἀναγκαῖον. καὶ γὰρ καὶ αἰ-
 » σθησις οὕτως τὸ καὶ τόλῳ ἐμποιεῖ. ἐπεὶ δὲ τῶν ποδὶ τῷ διά-
 » νοιαν ἐξεων, αἷς ἀληθόμεν, αἱ μὲν αἰ ἀληθεῖς εἰσιν. αἱ δὲ ἐ-
 » πιδέχονται τὸ ψεύδους. οἷον δόξα καὶ λογισμός. ἀληθεῖ δὲ
 » αἰεὶ ἐπισήμη καὶ νοῦς. καὶ οὐδὲν ἐπισήμης ἀκριβέστερον ἄλλο
 » γλῆος ἢ νοῦς. αἰδ' ἀρχαὶ τῶν ἀφ' αἰσθησις γνωριμώτεροι. ἐπι-
 » σήμη δ' ἅπασα μετὰ λόγου ὅτι τῷ ἀρχῶν. ἐπισήμη μὲν οὐκ
 » αὖ εἴη. ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἀληθές ἐστιν ἐνδέχεται εἶν ἐπισήμης, ἢ
 » νοῦν, νοῦς αὖ εἴη τῷ ἀρχῶν. ἐκ τούτων σκοποῦσι, καὶ ὅτι
 » ἀφ' αἰσθησις ἀρχή, οὐκ ἀπόδειξις. ὡς τ' οὐδ' ἐπισήμης
 » ἐπισήμη. εἰ οὐ μὲν δὲν ἄλλο πρῶτον ἐπισήμην ἔχου-
 » μεν γλῆος ἀληθεῖς, νοῦς αὖ εἴη ἐπισήμης
 » ἀρχή. καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς
 » εἴη αὖ. εἰ δὲ πᾶσα, ὁμοίως ἐ-
 » χει πρὸς τὸ ἅπαν
 » πρᾶγμα.

τέλος τῆς διὰ τῶν τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν,
 ἡ τοῖς τῶν ἀφ' αἰσθησις.

ΜΕΝ πέρθεις τῆς περὶ ματείας, μέθο-
δον δὲ εἶναι, ἀφ' ἧς δυνήσεται συλλογίζεσθαι
πᾶσι παντὸς τῆς περὶ θεῶν περὶ λήματος
ἢ ἐνδόξων. καὶ αὐτοὶ λόγον ὑπέχοντες, μὴ-
δὲν δρῶν μὲν ὑπερπαντίον. πρῶτον δὲ ῥητέον,

- ἢ
I
πῶς ἔστι συλλογισμὸς, καὶ πόσους αὐτῶν διαφοραὶ, ὅπως ληφθῇ
ὁ διαλεκτικὸς συλλογισμὸς. ἔστι γὰρ ζητῆμεν καὶ τὴν
περὶ κεμελίων περὶ ματείας. ἔστι δὲ συλλογισμὸς, λόγος ἐν
ᾧ τεθέντων ἑνῶν, ἐτέρων τι τῶν κεμελίων ἢ ἀνάγκης συμβαί-
νει, διὰ τῶν κεμελίων. ἀπόδειξις μὲν οὖν ὅταν ἢ ἀλη-
θῶν καὶ πρῶτων ὁ συλλογισμὸς ἢ, ἢ ἐκ τοιούτων, ἀδιάπνωκτος
πρῶτων καὶ ἀληθῶν τῆς πᾶσι αὐτὰ γνώσεως τῶν ἀρχῶν
2 εἴληφε. διαλεκτικὸς δὲ συλλογισμὸς, ὁ ἢ ἐνδόξων συλλογι-
ζόμενος. ἔστι δὲ ἀληθὴ μὲν καὶ πρῶτα, τὰ μὴ δι' ἐτέρων ἀλ-
λα δι' αὐτῶν ἔχοντα τῶν πᾶσι. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ἐπιστημονι-
3 καὶ ἀρχαῖς ἐπιζητεῖται ἢ διατῇ, ἀλλ' ἐκείνη τῆς ἀρχῶν,
» αὐτῶν καὶ ἐαυτῶν εἶναι πᾶσιν. ἐνδοξὰ δὲ τὰ δοκῶντα πᾶσιν, ἢ
» τοῖς πολλοῖς, ἢ τοῖς σοφοῖς. καὶ τοῖς τοῖς, ἢ τοῖς πᾶσιν, ἢ τοῖς
πολλοῖς, ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις καὶ ἐνδοξοῖς. ὁριστικὸς δὲ
3 ἢ ἐνδόξων δὲ ἢ φαινομένων ἐνδόξων φαινόμενος. οὐ γὰρ πᾶν
ἢ φαινόμενον ἐνδοξόν, καὶ ἔστιν ἐνδοξόν. αὐτὸν γὰρ τῶν λεγο-
μένων ἐνδόξων ἐπιπόλαιον ἔχει παντελὸς τῶν φαντασίαν,
καθὰ πᾶσι πᾶσι τῶν ἐριστικῶν, λόγον ἀρχῶν συμβαίνει
ἔχειν. πρᾶχρημα γὰρ καὶ ὅς ἐστι πολλὴ τοῖς καὶ σμικρὰ συ-
νορᾶν δυνάμεναι, καὶ ἀδύνατον αὐτῶν ἢ τῶν ἀδύνατον ἔστι φύ-
σις. ὁ μὲν οὖν πρῶτος τῶν ῥηθέντων ἐριστικῶν συλλογισμῶν
καὶ συλλογισμὸς λεγόμενος. ὁ δὲ λοιπὸς, ὁριστικὸς μὲν συλ-
4 λογισμὸς, συλλογισμὸς δ' οὐ. ἐπειδὴ φαίνεται μὲν συλλο-

γίγνεται, συλλογίζεσθαι δ' οὐ. Ε'πὶ δὲ πρὸς τοὺς εἰρημνίους ἄπαν
 τα συλλογισμῶς. οἱ ἐκ τῆς πρὸς ἑνὸς ἐπισήμας οἰκείων γινόμε-
 νοι πρὸς λαοισμοὶ. καὶ δὲ πρὸς ἑνὸς τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ταύτης
 συγγένειαν, συμβέβηκεν ἔχειν. εἴοικε γὰρ ὁ τοῦ ποσὸς ἕως διαφέρειν
 τῶν εἰρημνίων συλλογισμῶν ὅτι γὰρ ὅς ἀληθῶν καὶ πρῶτων
 συλλογίζετο ὁ φιλοδοχεύων, ὅτι ὅς ἀνδρόνων. εἰς γὰρ τὸ ὅρον ἐκ
 ἐμπιπεί, ὅτι γὰρ τὰ πᾶσι δοκῶντα λαμβάνει, ὅτι τὰ τοῖς πολέ-
 σοις, ὅτι τὰ τοῖς σοφοῖς. καὶ τοῖς τοῖς, ὅτι τὰ πᾶσιν, ὅτι τοῖς πολέ-
 σοις, ὅτι τοῖς ἀνδροτάτοις. ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων μὲν τῆς ἐπισήμης
 λημμάτων ἐκ ἀληθῶν ὅτι συλλογισμὸν ποιεῖ, τῷ γὰρ ἢ τὰ ἢ
 μικροκλίαν πρὸς γράφειν μὴ ὡς δεῖ, ἢ γραμμὰς ἑνὸς ἄγειν μὴ
 αἰς ἀνὰ γράφειν, τὸ πρὸς λαοισμὸν ποιεῖ. εἴδη μὲν ὅτι συλλο-
 γισμῶν ὡς τύπῳ πρὸς λαβῆναι, ἔσω τὰ εἰρημνία. καὶ δὲ δὲ εἰ-
 πῆν πρὸς πάντων τῶν εἰρημνίων, καὶ τῶν μετὰ τοῦτο ῥηθῆσομεν
 ἑνὸς τοῦτο ἢ μὴν διωρεῖσθαι. διότι πρὸς ἐκείνους αὐτῶν τὸ ἀκριβῆ
 λόγον ἀκροῦναι περὶ αὐτοῦ μεθ' αὐτοῦ. ἀλλ' ὅσον τύπῳ πρὸς αὐτῶν
 εἶναι λόγους διελεῖν, πανταλῶς ἡτοῦ μὲν οἱ ἰσχυρὸν καὶ τῶν
 περὶ εἰρημνίῳ μέθοδον, ὅτι δύναιται γνωρίζειν ὅπως οὐκ ἔχουσιν
 αὐτῶν. Εἰ μὲν οὖν δὲ εἰν τοῖς εἰρημνίοις εἰπῆν, περὶ πόσων τε
 καὶ τίνα χρήσιμος ἢ πραγματεία. εἰ δὲ περὶ τρία, περὶ γυμνα-
 σία. περὶ τοῖς ἀνδρόνων. περὶ τοῖς καὶ τοῖς φιλοσοφίαν ἐπιστήμας
 ὅτι μὲν ὅτι περὶ γυμνασίου χρήσιμος, ὅτι αὐτῶν καὶ τοῖς φανείσθαι
 μέθοδον γὰρ ἔχοντες, ἔχον πρὸς τὸ περὶ τῶν ἐπιχειρῆν δι-
 νησόμεθα, περὶ ὅτι τοῖς ἀνδρόνων, διότι τοῖς τὸ πολλὰν καὶ περὶ
 εἰρημνίῳ δόξα, οὐκ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων δογ-
 μάτων ὁμιλήσομεν περὶ αὐτοῦ, μετὰ βιβλίων τε ὅτι αὐτῶν μὴ
 καλῶς φαίνωνται λέγειν ἡμῖν. Πρὸς ὅτι τοῖς καὶ τοῖς φιλοσοφίαν
 ἐπιστήμας, ὅτι δυνάμενοι περὶ ἀμφότερα διαπορῆσαι, ἔχον ἐκ
 ἐκείνοις καὶ τοῖς μεθ' αὐτῶν τὰ ἀληθῆς τε καὶ τοῖς φιλοδοξῶν. Ε'πὶ ὅτι περὶ τὰ
 πρῶτα τῶν πρὸς ἐκείνην ἐπιστήμην ἀρχῶν. ἐκ μὲν δὲ τῶν οἰκείων τῶν
 καὶ τῶν περὶ τοῖς ἐπιστήμην ἀρχῶν, ἀδύνατον εἰπῆν ὅτι περὶ
 ἐκείνῳ. εἰπεὶ δὲ πρῶτον αἰ ἀρχαὶ ἀπάντων εἰσὶ. δεῖ ὅτι πρὸς 4

ἐκαστα ἀνδρῶν, ἀνάγκη ποδὶ αὐτῷ διελθεῖν. τῷ δ' ἰδίον ἢ μάλι-
 σα οἰκεῖον τῆς διαλεκτικῆς ὅστιν. ὅστις τὰς κτλ γὰρ ἔσα, πρὸς τὰς ἀ-
 πασὼν τῷ μεθόδον ἀρχαῖς ὁδὸν ἔχει. Εἴρομεν ὅτι τὴν λέωσι τὴν μέθο-
 δον, ὅταν ὁμοίως ἔχωμεν, ὥς ποδὶ τῷ ῥητορικῆς καὶ ἰατρικῆς καὶ
 » τοῖς τῷ δυνάμεων. τῷ δ' ὅτι, ὅτι ἐκ τῷ ἀνδρῶν ποιῶν ἀπερα-
 » ρόμεθα. ὅτι τῷ ὅτι ῥητορικῆς ἐκ παντὸς τῷ πεῖσει, ὅτι ὁ ἰατρῆς
 » ὑγιᾶται. ἀλλ' ἐάν τῷ ἀνδρῶν μὴδὲν πᾶσι πῆ, ἰκανῶς αὐτῷ
 1 ἔχειν τὴν ἐπιστήμην φησόμεν. πρῶτον ὅτι θεωρητικόν, ἐκ τίνων ἢ
 μεθόδος. εἰ δὲ λάβοιμεν, πρὸς πόσα καὶ πῶς καὶ ἐκ τίνων οἱ λόγοι
 καὶ πῶς τῷ τῷ πρὸς ἡσόμεν, ἔχομεν αὐτὸν ἰκανῶς τῷ περὶ κείμενον. ἐστὶ
 » ἡ ἀριθμῶν ἰσὺς καὶ τὰ αὐτὰ, ὅτι ὧν τε οἱ λόγοι καὶ ποδὶ ὧν οἱ συλλο-
 » γισμοί. γίνονται μὲν γὰρ οἱ λόγοι ἐκ τῆς περὶ τὰς. ποδὶ ὧν δὲ
 » οἱ συλλογισμοί, τὰ περὶ τὰς. πᾶσα δὲ περὶ τὰς καὶ
 πᾶν περὶ τὰς, ἢ γλῶσσος ἢ ἰδίον ἢ συμβεβηκός δηλαδὴ. καὶ γὰρ
 τὴν διαφορὰν ὡς οὐκ ἔστιν ἰσὺς, ὁμοῦ τῷ γλῶσσος τακτέον. ἐπεὶ
 2 δὲ τῷ ἰδίος τῷ μὲν τῷ τῷ ἔστιν σημαίνει, τῷ δὲ οὐ σημαίνει, διηρή-
 δω τῷ ἰδίον εἰς ἄμφω τὰ περὶ τὰς μὲν αὐτῷ καὶ καλῶς τὸ μὲν
 τῷ τῷ ἔστιν σημαίνει, ὅρος. τῷ ὅτι λειπόμεν, καὶ τὴν τῷ ποδὶ
 αὐτῷ ἄφρονας εἶναι ὀνομασίαν περὶ τὰς ὁμοῦ ἰδίον, δὴ λει-
 ὅτι ἐκ τῷ εἰρημένων, ὅτι καὶ τὴν τῷ διαίρειν. τῷ τὰς τὰ πᾶν
 τὰ συμβαίνει γίνεσθαι, ἢ ἰδίον, ἢ ὅρον, ἢ γλῶσσος, ἢ συμβεβηκός. μὴ
 δεῖς δὲ ἡμᾶς ἡ ἀπολάβῃ λέγειν, ὅτι ἐκαστον τῷ τῷ καὶ αὐτὸ
 ληρόμενον, περὶ τὰς ἢ περὶ τὰς ὅστιν, ἀλλ' ὅτι ἀφ' ὧν τῷ καὶ
 3 τὰ περὶ τὰς καὶ αἱ περὶ τὰς γίνονται διαφορὰ ὅτι περὶ
 βλημα καὶ ἢ περὶ τὰς τῷ τῷ. οὐ τῷ μὲν γὰρ ῥητορικῆς ἀρχαῖς
 τῷ τῷ περὶ τὰς διπλῶν, ὅρισμός ὅστιν ἀνθρώπου. καὶ ἀρχαῖς τῷ τῷ
 γλῶσσος ὅτι τῷ ἀνθρώπου, περὶ τὰς γίνεσθαι. ἐάν ὅτι πότμον τὸ τῷ
 περὶ τὰς διπλῶν ὅρισμός ὅστιν ἀντὶ ἢ οὐ, περὶ τὰς γίνεσθαι. ὁμοίως
 » ὅτι καὶ τῷ τῷ ἄλλων. ὡς τῷ εἰκότως ἴσα τῷ ἀριθμῷ τὰ περὶ τὰς
 » τὰ καὶ αἱ περὶ τὰς εἰσιν. ἀφ' ὧν τῷ περὶ τὰς, περὶ τὰς
 » μακροῖς μεταβάλλων τῷ τῷ. λεκτέον ὅτι ὅρος τῷ γλῶσσος
 4 πᾶσι, πᾶσι συμβεβηκός. ἐστὶ δὲ ὅρος μὲν, λόγος ὅτι τῷ τῷ ση-

μάνων. ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ, ἢ λόγος αὐτ' ὀνόματις, ἢ λόγος αὐτ' ἰ
 λόγου. δυνάμει δὲ καὶ τῶν ὑπὸ λόγου πινά σσημνομένων ὁ
 εἰσαδαι. ὅσοι δ' ὁπωσὺν ὀνόματι τῶν ἀπόδοσιν ποιοῦνται,
 δῆλον ὡς οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἰναι τῶν πράγματων ὀρισμὸν.
 εἴπει δὴ πᾶς ὀρισμὸς, λόγος τίς ἐστιν. ὀρισμὸν μὲν τοὶ καὶ ἔρι-
 σὺν διεκρίνον. οἷον ὅτι καλὸν ἐστὶ πρὸς τὸν. ὁμοίως δὲ καὶ ἔ,
 » πὸ τῶν ταυτὸν αἰδησις καὶ ἐπισήμη, ἢ ἔτῳρον καὶ γὰρ ποδὶ
 » ἔστι ὀρισμοὺς πὸ τῶν ταυτὸν ἢ ἔτῳρον ἢ πλεῖστη γίνεσθαι δια- I
 » βιβή. ἀπλῶς δὲ ὀρισμὸν πάντα λεγέτω, τὰ ὑπὸ τῶν ἐν τῶν
 ὄντων μέθοδον τοῖς ὀρισμοῖς. ὅτι δὲ πάντα τὰ νῦν ῥηθέντα τοῖ
 αὐτὰ ἐστὶ, δῆλον ὅτι αὐτῶν. δυνάμει γὰρ ὅτι ταυτὸν, καὶ ὅτι
 ἔτῳρον διαλέγεσθαι, τῶ αὐτῶ τῶ πρὸς καὶ πρὸς ἔστι ὀρισμοὺς
 ἐπιχειρεῖν δι' ὑποθέσιν. δείξαντες γὰρ, ὅτι οὐ ταυτὸν ἐστὶν, ἀ-
 νηκνύσας ἐσόμεθα ἐν ὀρισμῷ, οὐ μὲν ἀνελκόμεθα ἐν νῦν ῥη-
 θέν. οὐ γὰρ ἱκανὸν πρὸς ἑκατέρωθεν ἀνάσσει ἐν ὀρισμῷ, ἔδει-
 ξαι ταυτὸν ὄν. πρὸς μὲν τοὶ ἑκατέρωθεν ἀνάσσει, ἀνταρκτικὰ δὲ δι- 2
 ξαι, ὅτι οὐ ταυτὸν. Ἰδιον δὲ ἐστὶν, ὅ μὴ δὴ λῶν μὲν ἔτι τῶ εἶναι.
 μόνον δὲ ὑπάρχει καὶ ἀντικατηγορεῖται τῶν πράγματων. οἷον
 ἰδιον ἀνθρώπου ἔστι, γραμματικὴς εἶναι δεκτικὸν. εἰ γὰρ ἀνθρώπος
 » ἐστὶ, γραμματικὴς δεκτικὸς ἐστὶ. καὶ εἰ γραμματικὴς δεκτικὸς ἐστὶν
 » ἀνὴρ ἐστὶν. ἐπεὶ γὰρ ἰδιον λέγει ἑκατέρωθεν ἀλλὰ ὑπάρχειν,
 οἷον ἑκατέρωθεν ἀνθρώπου. ἔστι δ' αὖ τῶν καὶ ἑκατέρωθεν χρόνον μόν-
 νον ὑπάρχον. εἰ δ' ἄρα τί καὶ λέγοιτο τῶν ἑκατέρωθεν ἰδιον. οὐχ
 ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἰδιον ῥηθέντα. ἔστι μὲν γὰρ ἐκ 3
 δεξιῶν εἶναι, ποτὲ ἰδιον ἐστὶ. ἔστι δὲ δίκαιον. πρὸς τὸν ἰδιον τυγχάνει
 λεγόμενον. οἷον τῶ ἀνθρώπου, πρὸς ἱππον καὶ κύναν. ὅτι δὲ τῶν
 » ἐκατέρωθεν ἀλλὰ ὑπάρχον, οὐδὲν ἀντικατηγορεῖται, δῆλον
 » οὐ γὰρ ἀντικατῶν, εἰ πρὸς ἑκατέρωθεν ἀνθρώπου εἶναι. γλῶσς δὲ ἐστὶ, ἔ
 κατὰ πλείονων καὶ διαφερόντων τῶν εἰδῶν ἐν τῶν τίς ἐστι κατη-
 γορεύμενον. ἐν τῶν τίς ἐστι δὲ κατηγορεῖται τῶν λεγέτω, ὅ-
 σα ἀρμόττει ὁρῶν τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ τίς ἐστι ἑκατέρωθεν.
 κατὰ πόρρον τῶ ἀνθρώπου ἀρμόττει ὁρῶν τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ τίς ἐστι τὸ 4
 περὶ

περὶ μέλλον, εἰπεῖν ὅτι ζῶν. γινέσθαι δὲ, καὶ τὸ, πότῳρον ἐν
 τῷ αὐτῷ γίνεσθαι ἄλλο ἄλλω, ἢ ἐν ἐτέρῳ. καὶ γὰρ τὸ τοιοῦτον ὑ-
 πό τινι αὐτῷ μέθοδον πίπτει τῷ γίνεσθαι. διαλεχθέντες γὰρ ὅτι
 τὸ ζῶν γένος τῶ ἀνθρώπου, ὁμοίως δὲ καὶ τῶ βοός, διειλεγ-
 μένοι ἐσόμεθα, ὅτι ζῶντα ἐν τῷ αὐτῷ γίνεσθαι. εἰ δὲ τῶ μὲν ἐ-
 πόρον δειξώμεν ὅτι γένος ἔστι, τῶ δὲ ἐτέρου ὅτι οὐκ ἔστι, διει-
 λεγμένοι ἐσόμεθα ὅτι οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ γίνεσθαι ζῶντα ἔστι. Συμ-
 βεβηκὸς δὲ ἔστιν. ὁ μὲν γὰρ μὲν τοῦτων ἔστι, μήτε ὄρος, μήτε ἴδιον,
 μήτε γένος. ὑπάρχει δὲ τῷ πράγματι, καὶ ὁ ἐνδέχεται ὑπάρ-
 χειν ὅπως ἐν τῷ αὐτῷ, καὶ μὴ ὑπάρχειν. οἷον τὸ καθε-
 ῖναι ἐνδέχεται ὑπάρχειν πνί τῷ αὐτῷ, καὶ μὴ ὑπάρχειν. ὁ-
 μοίως δὲ καὶ τὸ λυκόν. τὸ γὰρ αὐτὸ οὐδὲν κωλύει ὅτι μὲν
 λυκόν, ὅτι δὲ μὴ λυκόν εἶναι. ἐστὶ δὲ τῶ τῶ συμβεβηκόςτος ὁ-
 ρισμῶν ὁ λυκόςτος, βελτίων. τῶ μὲν γὰρ πρώτου ῥηθέντος,
 ἀναγκαῖον εἶ μέλλοι τις σιωπῆσαι, περὶ δὲ τί ἔστιν ὄρος καὶ
 2 γένος καὶ ἴδιον. ὁ δὲ λυκόςτος αὐτὸς τε λῆς ἔστι περὶ τὸ γνω-
 εῖναι, τί ποτέ ἔστι τὸ λεγόμενον καὶ αὐτὸ. προσκείσθαι δὲ
 τῷ συμβεβηκός, καὶ αἰ περὶ ἄλληλα συγκρίσεις ὅπως οὐ
 ἀπὸ τῶ συμβεβηκόςτος λεγόμενα. οἷον πότῳρον τὸ καλὸν ἢ τὸ
 συμφέρον αἰρετώτερον. καὶ πότῳρον ὁ κατ' ἀρετὴν ἢ κατ'
 ἀπόλυσιν, ἢ δίων βίος. καὶ εἰ πᾶσι πᾶσι πᾶσι τυγχά-
 νει τοῦτοις λεγόμενον. ὅτι πάντων γὰρ τῶ τοιοῦτων ποτὶ πότῳ
 μᾶλλον τὸ κατ' ἀρετὴν μὲν συμβεβηκὸς ἢ ζητήσις γίνεσθαι. δὴ
 3 λον δὲ ἔστι αὐτῶ, ὅτι τὸ συμβεβηκός οὐδὲν κωλύει ποτέ καὶ
 περὶ πῶ ἴδιον γίνεσθαι. οἷον καθεῖναι συμβεβηκός ὅν, ὅταν ἴσ-
 μόνος καθεῖναι, τότε ποτέ ἴδιον ἔσται. μόνου δὲ καθεῖναι μόνου,
 » περὶ τῶ μὴ καθεῖναι μόνου ἴδιον. ὥστε καὶ περὶ πᾶσι καὶ ποτέ, οὐ
 κωλύει τὸ συμβεβηκός ἴδιον γίνεσθαι. ἀπλῶς δὲ ἴδιον οὐκ
 ἔσται. μὴ λανθάνειν ὅτι ἡμᾶς, ὅτι τὰ περὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ γέ-
 νος καὶ τὸ συμβεβηκός πάντα λεγόμενα, καὶ περὶ τῶ ὁρι-
 σμῶν ἀρμόσει λέγεσθαι. Δειξάντες γὰρ ὅτι οὐ μόνον ὑπάρ-
 4 χει τῷ ὑπο τὸν ὁρισμὸν, ὥς ποτὶ καὶ αὐτῶ τῶ ἴδιον, ἢ ὅτι οὐ γέ-
 νος

νος δ' ἀκροθίν ἐν τῷ ὀρεισμῷ, ἢ ὅτι οὐχ ὑπάρχει τὴν τῆς ἐν τῷ
 λόγῳ ῥηθέντων, ὅτι καὶ ἐν τῇ συμβεβηκέντος ἀν' ῥηθείῃ, ἀ-
 νηρικό τις ἐσόμεθα τὸν ὀρεισμόν. ὥστε κατὰ τὸν ἐμπεδοκ-
 ἀκροθίντα λόγον, ἅπαντ' ἀν' εἰς ὅσον πινά ὀρεκὰ τὰ κα-
 τηρημένα. ἀλλ' οὐδ' ἐστὶ μίαν ἐνὶ πάντων κατὰ
 λου μέθοδον ζητήτων. οὐτε γὰρ ῥαδίον ὀρεῖν ἐστὶν ὅτιν,
 ὀρεθεῖν, παντελὴς ἀσφαλὴς καὶ δύσχυτος ἀν' εἰς πρὸς τὴν
 περικειμένην πραγματείαν. ἰδίως δὲ καθ' ἑκάστην τῆς διορι-
 σθέντων γλῶσσαν ἀκροθεύσης μεθόδου, ῥαῶν ἐκ τῆς ποδὲς ἐκ-
 σον οἰκείων ἡδέξεδος τῇ περικειμένου γλῶσσῃ, ὥστε κατὰ
 λου τύπῳ μὲν, κατὰ πόδ' εἰρητὰ πρὸς τὸν, διαμετέον. τῆς δὲ
 λοιπῶν τὰ μάλιστα ἐκείνοις οἰκεία περικεμένη, ὀρεκὰ τε καὶ
 » γλῶσσαν περὶ σαρκολύοντας τῶν. ἁρδὸν δὲ περὶ σῆπτῳ τὰ ῥη-
 » θέντα πρὸς ἐκείνοις. Πρῶτον δὲ πάντων ποδὲς ταυτὶ διορι-
 σέον, ποσάχως λέγεταί. δόξειε δ' αὖ τὸ ταυτὸν, ὥς τύπῳ λα-
 βεῖν, τὴν διαμετέον. ἀριθμῷ γὰρ ἢ εἰδὲι ἢ γλῶσσαι, τὸ ταυτὸν 2
 εἰώθαμεν περὶ σαρκολύειν. ἀριθμῷ μὲν, ὡς ὀνόματα πλείω,
 τὸ δὲ περὶ γὰρ ἐν. οἷον λῶπον καὶ ἰμάπον. εἰδὲι δὲ, ὅσα
 » πλείω ὄντα, ἀδιάφορα κατὰ τὸ εἶδος ὄντι. κατὰ πόδ' ἀνθρώ-
 » πῳ ἀνθρώπῳ, καὶ ἰππῳ. τὰ γὰρ τῶν αὐτῶν εἰδὲι λέ-
 » γεταί ταυτὰ, ὅσα ἴσως τὸ αὐτὸ εἶδος. ὁμοίως δὲ καὶ γλῶσσαι
 ταυτὰ, ὅσα ἴσως τὸ αὐτὸ γλῶσσαι ὄντι, οἷον ἰππῳ ἀνθρώπῳ δὲ
 ξεῖε δ' αὖτ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς γλῶσσης ὕδωρ ταυτὸν λεγόμενον ἐ-
 χεῖν πινά διαφοροῖς πρὸς ὅτις εἰρημένους ἔσπου. οὐ μὲν, ἀλ- 3
 λά καὶ τὸ τοιοῦτόν γε ἐν τῷ αὐτῷ τε τάχιστα τοῖς καθ' αὐτὸ εἶδος ὁ
 πῶσον λεγόμενοις. ἅπαντα γὰρ τὰ τῶν αὐτῶν συγγλῶσσαι καὶ πα-
 ραπλήσια ἀλλήλοις οἰκεῖν εἶναι. πᾶν μὲν γὰρ ὕδωρ, παντὶ ταυ-
 τὸν τῷ εἰδὲι λέγεταί, δὲ δ' εἶναι πινά ὁμοιότητα. δ' ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς γλῶσσης ὕδωρ ταυτὸν λεγόμενον, οὐδὲν ἄλλω διαφορῇ,
 ἀλλ' ἢ τῷ σφοδρότάτῳ εἶναι τὴν ὁμοιότητά. διὸ οὐ χωρίζομεν
 αὐτὸ ἀπὸ τῆς καθ' αὐτὸ εἶδος ὁπῶσον λεγόμενων, μάλιστα δ' ὁ-
 μοιογενέων δ' αὖ ἀριθμῷ, ταυτὸν πρὸς πᾶσι δοκεῖ λέγε- 4

οἷ. εἰώθει δὲ καὶ ἄλλοι ἀφ' ἑαυτῶν πλεοναχῶς. καὶ κυριώτατα
 μὲν καὶ πρώτως, ὅταν ὀνόματι ἢ ὅρω τῶν τὸν ἀφ' ὁδοῦ καὶ ἀ-
 ποδ' ἰματίω λώπον, καὶ ἴσον περὶ ὀνόματι, ἀνθρώπων. διότι τε-
 ρον δ' ὅταν τῷ ἰδίῳ καὶ ἀποδ' ἐπισήμης δεκτικόν, ἀνθρώπων. καὶ
 τῇ φύσει ἀνὼ φερόμενον περὶ. ἔστι δ' ὅταν ἀφ' ἑαυτῶν συμβε-
 βηκίτων. οἷον τῶν καὶ ἀνθρώπων ἢ τῶν σφαιρικών. Σωκράτει. πάντα γὰρ
 ἔστι, τῶν ἀριθμῶν βλάστησι μὲν. ὅτι ὁ ἀληθὺς ἐν νῦν ἔστι
 ἔστι. ἐκ τῶν μεταβαλλόντων. τῶν περὶ σφαιρικών. μάλιστα ἀν-
 ἰσταμάθοι. πολλάκις γὰρ ἐπιτάσσοντες ὀνόματι καὶ ἑαυτῶν π-
 να τῶν καὶ ἀνθρώπων μετὰ βλάστησιν, ὅταν τύχη. μὴ σωτὴς ὡς τῶν
 πρὸς αὐτὸν ποιούμεν, ὡς ἀφ' ἑαυτῶν συμβεβηκίτων ἀντὶ μᾶλλον συ-
 νήσονται καὶ κελεύονται ἐν καὶ ἀνθρώπων ἢ τὸν διαλεξιμὸν καὶ ἑαυ-
 τῶν πρὸς ἑαυτῶν, δηλόν ὡς τῶν τὸν ἀπολαμβάνοντες καὶ ἑαυ-
 τῶν ὀνόματι καὶ ἑαυτῶν συμβεβηκίτων σφαιρικών. τῶν ἐν τῶν κα-
 ἀποδ' ἀποδ' εἶρη. ἔστι δ' ὅταν διηρῶν. ὅτι δὲ ἐκ τῶν πρὸς τὸν εἰρημνίων
 2 οἱ λόγοι, καὶ ἄλλοι τῶν καὶ πρὸς τῶν, μὴ μὲν πίσις ἢ ἄλλοι τῶν ἐ-
 » πατωρῶν. εἰ γὰρ πρὸς ἐπισκοποῖν ἐκείνην τῶν περὶ τῶν καὶ τῶν
 » περὶ τῶν καὶ τῶν, φαίνεται ἀντὶ ἢ ἀφ' ἑαυτῶν ὅρω ἢ ἀφ' ἑαυτῶν ἰδίῳ ἢ ἀφ'
 » τῶν γλῶσσῶν ἢ ἀφ' ἑαυτῶν συμβεβηκίτων γλῶσσῶν. ἄλλοι δὲ πίσις, ἢ
 » ἄλλοι τῶν συλλογισμῶν. ἀντὶ γὰρ πᾶν τῶν πρὸς τῶν καὶ τῶν γλῶσσῶν
 ἢ τῶν ἀντικατηγορεῖται τῶν πρὸς τῶν, ἢ μὴ καὶ εἰ μὲν ἀντὶ κατη-
 γορεῖται, ὅρω ἀντὶ ἢ ἰδίῳ. εἰ μὲν γὰρ σφαιρικών τῶν πρὸς τῶν, ὅρω. εἰ
 ὅ μὴ, σφαιρικών ἰδίῳ. ἔστι γὰρ τῶν ἰδίῳ, τῶν ἀντὶ κατηγορεῖται
 3 μὲν, μὴ σφαιρικών δὲ τῶν πρὸς τῶν. εἰ δὲ μὴ ἀντὶ κατηγορεῖται
 τῶν πρὸς τῶν, ἢ τῶν τῶν ἀντὶ τῶν ὀρισμῶν τῶν ἀποκειμένων λε-
 γομένων ἔστι, ἢ οὐ. καὶ εἰ μὲν τῶν ἀντὶ τῶν ὀρισμῶν λεγομένων, ἢ
 γλῶσσῶν ἢ διαφορὰ ἀντὶ εἶναι. ἐπειδὴ ὁ ὀρισμὸς ἐκ γλῶσσῶν καὶ διαφο-
 » ρῶν ἔστι. εἰ μὴ τῶν ἀντὶ τῶν ὀρισμῶν λεγομένων ἔστι, δηλόν ὅτι συμβε-
 » βηκίτων, ἀντὶ εἶναι. τῶν γὰρ συμβεβηκίτων ἐκείνων, ὅ μὴ τε ὅρω, μὴ τε γέ-
 » νος, μὴ τε ἰδίῳ, ὑπάρχει δὲ τῶν πρὸς τῶν. Μετὰ τὸν τῶν τῶν,
 4 δεῖ διορίσασθαι τὰ γλῶσσῶν τῶν κατηγορεῖται, ἀντὶ ὅτι ὑπάρχει σφαιρικών
 θάξι τε τῶν διαφορὰ. ἔστι δὲ τῶν τῶν ἀριθμῶν, δέκα πίσις,

- » πρὸν, ποῖον, πρὸς τι, ποῦ, ποτὲ, κῆθαι, εἶναι, ποιεῖν πάχην.
 » αἰεὶ γὰρ τὸ συμβεβηκὸς καὶ τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον καὶ ὁ ὁρισμὸς, αὐ-
 » μᾶ ρύτων τῶν κατηγοριῶν εἶναι. πᾶσι γὰρ αἰ ἀπὸ τούτων
 πρὸτάσεις, ἢ τί ἐστίν, ἢ πρὶόν, ἢ πρὸν. ἢ τινὰ τῶν ἄλλων κατηγορι-
 ῶν σημαίνουσι. δηλον δὲ ἐξ αὐτῶν, ὅτι ὁ τί ἐστὶ σημαίνων, ὅ-
 τί μὲν οὐσίαν σημαίνει. ὅτι δὲ ποῖον. ὅτι δὲ, τῶν ἄλλων τινὰ κα-
 τηγοριῶν. ὅταν μὲν γὰρ ἐκκειμένον ἀνθρώπου, φησὶ ἐκκειμένον
 ἀνθρώπου εἶναι ἢ ἴδιον, τί ἐστὶ λέγει. καὶ οὐσίαν σημαίνει. ὅταν
 δὲ χρώματος λευκοῦ ἐκκειμένου, φησὶ τὸ ἐκκειμένον λευκὸν εἶ-
 ναι χρώμα, τί ἐστὶ λέγει. καὶ ποῖον σημαίνει. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ
 πηχιάου μεγέθους ἐκκειμένου, φησὶ τὸ ἐκκειμένον πηχιάον
 εἶναι μέγεθος, τί ἐστὶ, ὁρᾷ. καὶ πρὸν σημαίνει ὁμοίως δὲ καὶ
 τῶν ἄλλων. ἐκαστὸν γὰρ τῶν τριούτων, εἰπέτε αὐτὸ πρὸς ἐ-
 αὐτὴ λέγῃται. εἰπέτε τὸ γένος πρὸς αὐτὴ, τὸ τί ἐστὶ σημαίνει.
 ὅταν δὲ πρὸς ἐπιδόου, οὐ τί τί ἐστὶ σημαίνει, ἀλλ' ἢ πρὸν, ἢ ποι-
 ὄν, ἢ ἵνα τῶν ἄλλων κατηγοριῶν. ὥστε πρὸς ὧν μὲν οἱ λόγοι
 καὶ ἐξ ὧν, τῶν καὶ ραυτῶν ἐστὶ. πῶς δὲ λεγόμενα, καὶ δι-
 ὧν οὐ πορῆσομεν. μετὰ τῶν λεκτέον. πρῶτον τινῶν διωρί-
 δω, τί ἐστὶ πρὸτάσις διαλεκτικὴ καὶ τί πρὸς βλήμα διαλεκτι-
 κὸν. οὐ γὰρ πᾶσι πρὸτάσιν, οὐ δὲ πᾶν πρὸς βλήμα διαλεκτι-
 κὸν θετέον. οὐδεὶς γὰρ αὐτὸ πρὸς τείνει νοῦν ἔχων τὸ μηδενὶ δο-
 κοῦ. οὐδὲ πρὸς βάλει τὸ πᾶσι φανερὸν. ἢ τῶς πλείστοις. τα-
 » μὲν γὰρ οὐκ ἔχει ἀρεῖαν. τὰ δ' οὐθεὶς αὐτὴν. ἐστὶ δὲ πρὸς τα-
 » σις διαλεκτικὴ, ὁρώτησις ἀνδρός ἢ πᾶσιν ἢ τῶς πλείστοις ἢ
 τῶς σοφοῖς, καὶ ρύτων ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλι-
 σα γνωρίμοις, καὶ μὴ πρὸς ἀνδρός. θεῖται γὰρ αὐτὴς τὸ δοκοῦν τοῖς
 σοφοῖς. εἰ μὴ ἐναντίον ταῖς τῶν πολλῶν δόξαις ἢ. εἰσὶ δὲ
 πρὸτάσεις διαλεκτικαὶ, καὶ τὰς τοῖς ἀνδράσι ὁμοία, καὶ τὰ ἐ-
 ναντία κατ' ἀντίφασιν τοῖς δοκοῦσιν ἀνδράσι εἶναι πρὸς τεινό-
 μενα. καὶ ὅσαι δόξαι κατὰ τὰς τέχνας εἰσὶ τὰς ἀντιμεταστάσεις. εἰ
 γὰρ ἀνδρὸν τὸ, πῶς αὐτὸν εἶναι τῶν ἐναντίων ἐπιστήμην. καὶ
 τὸ, αἰσθῆσιν. πῶς αὐτὸν εἶναι τῶν ἐναντίων, ἀνδρὸν αὐτὸν φανείν, 4

καὶ εἰ μὴ ἀριθμῶ, γραμματικῶς εἶναι, καὶ ἀντιτικῶς μί-
αν· εἰ δὲ πλείους γραμματικῶς, καὶ ἀντιτικῶς πλείους.
πάντα γὰρ ὁμοία καὶ συγγενῆ ἑαυτὰ εἰσὶν εἶναι. ὁμοίως δὲ καὶ
τὰ τοῖς ἀνδράσι ἐναντία καὶ τὰ ἀντίφασιν περτεινόμενα, ἐν-
δοξα φανείτω· εἰ γὰρ ἀνδρῶν, ὅτι λέει ὅτι φίλους οὐ ποιεῖν, καὶ
ὅτι οὐδέ τι κακῶς πρῆν, ἐνδοξον. ἐστὶ δὲ ἐναντίον μὲν, ὅτι λέει
κακῶς πρῆν ὅτι φίλους. καὶ τὰ ἀντίφασιν δὲ, ὅτι οὐδέ τι κα-
κῶς ποιεῖν. ὁμοίως δὲ, καὶ εἰ λέει ὅτι φίλους οὐ ποιεῖν, ὅτι ἐχ-
θροὺς οὐδέ τι. ἐστὶ δὲ καὶ ὅτι καὶ τὰ ἀντίφασιν τῶν ἐναντίων.
τὸ γὰρ ἐναντίον ὅτι, ὅτι λέει ὅτι ἐχθροὺς οὐ ποιεῖν. ὡς οὕτως δὲ
καὶ τὰ τῶν ἄλλων. ἐνδοξον δὲ καὶ ἐν πρῶτῳ φανείτω καὶ
τὸ ἐναντίον πρὸς τὸ ἐναντίον, οἷον εἰ ὅτι φίλους λέει οὐ ποί-
εῖν, καὶ ὅτι ἐχθροὺς λέει κακῶς φανείτω δὲ καὶ ἐναντίον τὸ ὅτι
φίλους οὐ ποιεῖν, τὸ ὅτι ἐχθροὺς κακῶς. πότερον δὲ καὶ κατ'
ἀλήθειαν οὕτως ἔχει ἢ οὐ, ἀπὸ τοῖς ὑπὸ τῶν ἐναντίων λεγομέ-
νοις ἐρρηθίσεται. δῆλον δὲ, ὅτι καὶ ὅτι δόξα καὶ τὰ τεχνῶς εἰ-
σι, διαλεκτικῇ περτάσεις εἰσι. θεῖν μὲν ἀντὶς τὰ δοκούντα τοῖς
ἑσθλῶν φύτων ἐπεσκεμμένοις. οἷον πρὸς μὲν τῶν ἐν ἰατρικῇ, ὡς
ὁ ἰατρὸς πρὸς τὸ ἐν γαμμέλια, ὡς ὁ γαμμέτης. ὁμοίως δὲ
καὶ τὰ τῶν ἄλλων. πρῶτον μὲν δὲ ὅτι διαλεκτικῶν. θέρωρημα δ'
σωτήριον, ἢ πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγῇ, ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ
γνώσιν, ἢ αὐτὸ, ἢ ὡς σωδὸρρον πρὸς πᾶν τὸν τοῖς τοιούτων
πρὸς οὐ, ἢ οὐ δετδῶς δὲ ἀχρῶσιν. ἢ ἐναντίως οἱ πολλοὶ τοῖς
σοφοῖς. ἢ οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς. ἢ ἐκ τῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς. ἐ-
νία γὰρ μὲν τῶν περβλημάτων χρησίμων εἰδέναι πρὸς δ' ἐλέ-
δαι ἢ φυγεῖν. οἷον πότερον ἢ ἡδονὴν ἀγαθὸν ἢ οὐ. ἐνία δὲ πρὸς
τὸ εἰδέναι μόνον. οἷον πότερον ὁ κόσμος αἰθρίας ἢ οὐ, ἐνία δὲ
αὐτὰ μὲν καὶ αὐτὰ πρὸς οὐ δετδῶν φύτων. σωδὸρρον δὲ ὅτι
πρὸς πᾶν τῶν τοιούτων. πολλὰ μὲν γὰρ αὐτὰ καὶ αὐτὰ οὐ
βουλόμεθα γνωρίζειν. ἐτδῶν δὲ ἐνία, ὅπως δὲ τοῖς τοιούτων ὅτι
λότι γνωρίζωμεν. ἐστὶ δὲ περβλήματα, καὶ ὡς ἐναντίον
οἱ συλλογισμοὶ. ἀρεῖαν γὰρ ἔχει, πότερον οὕτως ἔχει ἢ οὐ

οὕτως, δὲ τὸ πᾶσι ἀμφω τῶν εἶναι λόγους πιθανούς. καὶ
 πᾶσι ὧν λόγων μὴ ἔχοντων ὄντων μεγάλων, χαλεπὸν οἰόμενοι
 εἶναι τὸ δὲ τί ἀκροδοῦναι. οἷον πῶς τὸν ὁ κόσμος αἰδίου ἢ οὐ.
 καὶ γὰρ τῶν ζήτησεων αὐτῶν. τὰ μὲν οὖν περὶ βλήματα καὶ
 αἱ περὶ τὰς. καὶ ἀπὸ εἰρησίου, διωρίδω. Θέσις δὲ ἔστιν ὅ-
 » πῶς πᾶσι πρὸς τοῦ γνωρίμων πινὸς καὶ τῶν πηλοσώων.
 » οἷον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν, καὶ ἀπὸ εἰρησίου. ἢ ὅτι
 πάντα κινεῖται καὶ ἠράκλειτον. ἢ ὅτι τὸ ὄν, καὶ ἀπὸ μί-
 λιασός φησι. τὸ γὰρ τῶν τυχόντων ἐναντία τῶν δόξαις ἀκ-
 φωαμένον φροντίζειν, οὐκ ἔστιν. ἢ πᾶσι ὧν λόγων ἔχοντων
 ἐναντίον τῶν δόξαις. οἷον ὅτι οὐ πᾶν τὸ ὄν ἢ γινόμενον ἔστιν
 ἢ αἰδίου, καὶ ἀπὸ οἱ σοφισταὶ φασί. τὸν μόνον γὰρ ὄντα
 γραμματικὸν εἶναι, οὐτε γινόμενον οὐτε αἰδίου ὄντα. τοῦ-
 το γὰρ εἰ καὶ πῶς μὴ δοκεῖ, δόξαι αὐτῶν τὸ, λόγους ἔχειν πι-
 » θανόν. ἔστι μὲν οὖν καὶ ἡ θέσις περὶ βλήματα. οὐ πᾶν δὲ περ-
 » βλήματα θέσις. ἐπεὶ δὲ ἐνία τῶν περὶ βλήματων τοιαύτ' ἔστι, 2
 πᾶσι ὧν οὐδετέρως δόξαζομεν. ὅτι δὲ ἔστι καὶ ἡ θέσις περ-
 βλήματα, δῆλον. αἰάκη γὰρ ἐκ τῶν εἰρησίων ἢ τῶν πολλοῦς
 τῶν σοφῶν πᾶσι τῶν θείων ἀμφισβητεῖν ἢ ὁποτέρου σοφῶν ἔ-
 σωτοῖς. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ πᾶσι πᾶσι πρὸς τοῦ δόξαι ἢ θέσις ἔστι. χερδὸν
 δὲ νῦν πάντ' αὐτῶν τῆς διαλεκτικῆς περὶ βλήματα, θέσις κα-
 λῶνται. διαφέρει τὸ δὲ μὴ δὲ ὁποσοῦν λεγόμενον. οὐ γὰρ
 ὀνομαστικῶς εἶναι λέγονται διείλοντες οὕτως αὐτὰ, ἀλλ'-
 » ἵνα μὴ λανθάνωσιν ἡμῶν, πῶς αὐτῶν τυγχάνουσιν οὐ- 3
 » σαι διαφοραί. οὐδεὶς δὲ πᾶν περὶ βλήματα, οὐδὲ πᾶσι θέ-
 » σιν ἐπισκοπεῖν, ἀλλ' ὡς ἀκροδοῦν αὐτῶν τῶν λόγους δεομέ-
 νων. καὶ μὴ καλῶς ἢ αἰδέσθαι. οἱ μὲν γὰρ ἀκροδοῦντες,
 πῶς τὸν διὰ τῶν θεῶν ἡμῶν καὶ τῶν γονεῖς ἀγαπᾶν ἢ οὐ, κα-
 λῶς δέονται. οἱ δὲ πῶς τὸν ἡχὼν λυκὴ ἢ οὐ, αἰδέσθαι.
 οὐδὲ δὲ ὧν σώεγρος, ἢ ἀπὸ δεισις, οὐδὲ ὧν λίσαν πόρρω. τὰ
 μὲν γὰρ οὐκ ἔχει ἀκροδοῦν. τὰ δὲ, πᾶσι ἢ καὶ τῶν γυμνασι-
 κῶν. διωρισμένων δὲ τούτων γὰρ διελίξαι, πόσα τῶν λέ- 4

των εἶδη τῶν διαλεκτικῶν. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν, ἐπαγωγὴ, τὸ δὲ, συλλο-
 γισμὸς. καὶ συλλογισμὸς μὲν τί ἐστιν. εἴρηται περὶ τούτου. ἐπαγω-
 γὴ δὲ, ἢ ἀπὸ τῶν καθόλου εἰς τὰ κατὰ μέρος. οἷον εἰ ἐστὶ
 κυβερνήτης ὁ ἐπιστάμενος κρᾶντος, καὶ λυγροῦ, καὶ ὁλως ἐστὶν
 ὁ ἐπιστάμενος ποδὶ ἐκαστον ἀρίστος. ἐστὶ δὲ ἡ μὲν ἐπαγωγὴ πινυ-
 νοτόρα καὶ σαρκετόρα καὶ κατὰ τὴν αἰσθησιν γνωριμωτόρα
 καὶ τοῖς πολλοῖς κοινόν. ὁ δὲ συλλογισμὸς εἰστικώτερος καὶ
 πρὸς τοὺς ἀντιλογικαὺς ἀνδράχιδος. τὰ μὲν οὖν γινώσκοντες ποδὶ ὧν
 » τε οἱ λόγοι καὶ ὧν καθάπερ ἐμπεδοκλῆς εἴρηται, διηρηδω. τὰ
 » δὲ ὁρᾶν, διὸν δὲ πορῆσομεν τῶν συλλογισμῶν, ἐστὶ τέτταρα.
 » αὐτὸ μὲν. τὸ περτάσεις λαβεῖν, ἀλλότῳ δὲ, τὸ ποσάχως ἐκ-
 » στον λέγειται, δύνανται διελεῖν. ἔτι, τὸ τοῖς διαφορὰς διελεῖν.
 τέταρτον δὲ, ἡ τῶν ὁμοίων σκέψις. ἐστὶ δὲ τῶν ἑνὸς καὶ τὰ
 εἰς ἑαυτῶν, περτάσεις. ἐστὶ γὰρ καθ' ἐκαστον αὐτῶν ποιῆσαι
 περτάσεις. οἷον ὅτι αἰρετόν ἐστι τὸ καλόν, ἢ τὸ ἡδύ ἢ τὸ συμ-
 2 φέρον. καὶ ὅτι διαφέρει αἰσθησις ἐπισήμης, τῷ τὴν μὲν ἀρ-
 βαλόν. ἡ δὲ αὐτὸν εἶναι πάλιν λαβεῖν. τὴν δὲ ἀδύνατον. καὶ
 ὅτι ὁμοίως ἔχει τὸ ὑμεινόν πρὸς ὑγείαν, καὶ τὸ δυνεκτικόν πρὸς
 δύεξιαν. ἐστὶ δὲ ἡ μὲν πρώτη περτάσις, ἀπὸ τῶν πολλαχῶς λε-
 γομένων. ἡ δὲ ἀλλότῳ, ἀπὸ τῶν διαφορῶν. ἡ δὲ εἰς τὴν, ἀπὸ τῶν
 ὁμοίων, τοῖς μὲν οὖν περτάσεις ἐκ λεκτέον, ὁσαχῶς διωρίσθαι
 ποδὶ περτάσεως, ἢ τοῖς πάντων δόξα. περχειρίζομενον. ἢ
 τοῖς τῶν πλείων, ἢ τοῖς τῶν σοφῶν. καὶ τούτων, ἢ πάντων, ἢ
 3 τῶν πλείων, ἢ τῶν γνωριμωτάτων, ἢ καὶ τοῖς ἐναντία
 τοῖς φαινομένοις κατὰ ἀντίφασιν, καθάπερ εἴρηται περ-
 τόν. χρήσιμον δὲ, καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοῖς ἐν τῷ ἐκ λέγειν μὴ
 » μόνον τοῖς οὐσας ἀνδέχους, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὁμοίως τούτοις.
 » οἷον ὅτι τῶν ἐν ἀντίων ἢ αὐτῇ αἰσθησις, καὶ γὰρ ἡ ἐπισήμη.
 » καὶ ὅτι ὁρᾶμεν, εἰς δεχόμενοι π, καὶ οὐκ ἐκ πέμποντες. καὶ
 » γὰρ καὶ τοῖς τῶν ἄλλων αἰσθησέων ὁσαύτως. ἀκούομεν τε γὰρ
 εἰς δεχόμενοι π οὐκ ἐκ πέμποντες. καὶ γινώσκοντες καὶ ὁμοίως
 4 δια, ὁσαύτως. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων. ἐν ὅσα τοῖς πάν-

των ἢ τῆς πλείων φαίνεται, ληπτέον ὡς ἀρχὴν καὶ δοκῶ-
 σαν εἶσιν. Τιθέασι γὰρ οἱ μὴ σωροῦντες ἐπὶ πινος οὐχ οὐ-
 πώς. ἐκ λέγειν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῆς γεγραμμένων λόγων. τὰ δὲ
 διαγραφὰς ποιῆσαι πρὸς ἐκείνων χύλους ἕσπετιντες χω-
 ρεις, οἷον πρὸς ἀγαθοῦ ἢ πρὸς κακοῦ καὶ πρὸς ἀγαθοῦ παντὸς
 ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς πύξης. πρῶτον μαίνεται δὲ καὶ τὰς ἐκείνων
 δόξας. οἷον ὅτι Εὐπεδοκλῆς τίτῃ ἀρά φησι τῆς σωμάτων σοι
 » χεῖρα εἶναι. θεῖν γὰρ αὐτὴς τὸ ἕσπετιν εἰρημλόν ἐν δόξῃ. ἐστὶ
 » δὲ, ὡς τύπω πρὸς λαβεῖν, τῆς περτάσεων καὶ τῆς περβλημά-
 » των μὲν εἶα. αἱ μὲν γὰρ ἡθικαὶ περτάσεις εἰσὶν, αἱ δὲ, φύσι
 καὶ αἱ δὲ, λογικαὶ. ἡθικαὶ μὲν οὖν αἰτιατῶται. οἷον πτόδρον
 διὰ τοῖς γονδύσι μάλλον πειθαρχεῖν ἢ τοῖς νόμοις, ἐὰν διαφω-
 νῶσι. λογικαὶ δὲ, οἷον πτόδρον τῆς ἐναντίων ἢ αὐτῇ ἐπισή-
 μῃ, ἢ οὐ. φύσι καὶ δὲ, πτόδρον ὁ κόσμος, αἰθέρ, ἢ οὐ. ὁμοίως
 δὲ καὶ τὰ περβλημάτα. ὅποια δὲ ἔχεται τῆς περβλημένων
 ἀριστοῦ μὲν ἐκ δὲ περτὶς ἀρχοῦναι πρὸς αὐτῆς. τῇ δὲ δόξῃ τῆς
 ἐπαιτηγῆς σωτηρίας πειρατὶον γνωρίζειν ἐκείνην αὐτῆς, καὶ τὰ
 τὰ περβλημένα πρὸς δείγματα ἐπισκοποῦντας. Γρὸς μὲν
 οὖν φιλοσοφίαν καὶ ἀληθείαν πρὸς αὐτῆς περβλημάτων
 » τίον διαλεκτικῶς δὲ, πρὸς δόξαν. ληπτέον δὲ ὅτι μάλιστα, κα-
 » θόλου πάσας τὰς περτάσεις, καὶ τὴν μίαν, πλάσ ποιητέον.
 διὸ ὅτι τῆς ἀντικειμένων ἢ αὐτῇ ἐπισήμῃ εἶδ' ὅτι τῆς ἐναντίων.
 καὶ ὅτι τῆς πρὸς ἡ. τὸν αὐτὸν δὲ τῶν καὶ τῶντας πάλιν διαι-
 ρετέον, ὥς αὐτὴν ἐνδεχέσθαι διαρεῖν, οἷον ὅτι ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ
 καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ, ὁμοίως δὲ
 καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων. πρὸς μὲν οὖν περτάσεως, ἵκανα τὰ περ-
 βλημένα. τὸ δὲ ποσάχως περβλημάτων τίον μὴ μένον ὅσα λέ-
 γεται καθ' ἕτερον τῶν, ἀλλὰ καὶ τὸς λόγους αὐτῆς πειρα-
 τίον ἀρχιδιδόναι. οἷον μὴ μένον ὅτι ἀγαθὸν καθ' ἕτερον μὲν τῶν
 πᾶν λέγεται δικαιοσύνη καὶ ἀνδρεία, δὲ ἐκπικὸν δὲ καὶ ὑγιει-
 νὸν καθ' ἕτερον, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ μὲν τῶν αὐτὰ ποιήματα εἶναι,
 τὰ δὲ τῶν πρὸς τῆς ἡμέρας. καὶ οὐ τῶν ποιῶν αὐτὰ ἡμέρας εἶναι. ὡ-

συνάτως δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων. πότον δὲ πολλαχῶς ἢ μὴνα
 χῶς τῷ εἶδει λέγεται, διὰ τῆς δεδιωρητικῆς. Πρῶτον μὲν ὑπὸ τῆς
 ἐναντίου σκοπεῖν, εἰ πολλαχῶς λέγεται, εἰς τὴν τῷ εἶδει, εἰς
 τε καὶ τῷ ὀνόματι διαφωνῇ. ἕνα γὰρ οὐθὺς καὶ τοῖς ὀνόμα-
 σιν ἐτόράδων. οἷον τῷ ὀξεί ἐμφωνῇ μὲν ἐναντίον τῷ βαρύν. ἐν
 ὀκῳ δὲ, τὸ ἀμβλύν. δὴλον οὖν, ὅτι τὸ ἐναντίον τῷ ὀξεί πολλα-
 χῶς λέγεται. εἰ δὲ ὅτι, καὶ τὸ ὀξύ. καὶ ἐκείνου τὸν γὰρ τού-
 1 των ἐτόρον εἶσαι τὸ ἐναντίον. οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ ὀξύ εἶσαι τῷ ἀμ-
 βλεῖ καὶ βαρεῖ ἐναντίον. ἐκείνου δὲ τὸ ὀξύ ἐναντίον. Πά-
 λιν τῷ βαρεῖ ἐμφωνῇ μὲν ἐναντίον τὸ ὀξύ. ἐν ὀκῳ δὲ τὸ κοῦ-
 φον. ὥστε πολλαχῶς τὸ βαρύν λέγεται, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐναν-
 τίον. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ κοῦφῳ, τῷ μὲν ὑπὸ τῆς ζώον. τὸ αἰχρόν.
 τῷ δὲ ὑπὸ τῆς οἰκίας, τὸ μοχλῆρον. ὥστε ὁμώνυμῳ τὸ κο-
 λόν. ἐπὶ αὐτῶν δὲ τοῖς μὲν ὀνόμασιν οὐδαμῶς διαφωνεῖ. τῷ δὲ
 εἶδει καὶ ἀδελφῶς ἐν αὐτοῖς οὐδέως ἡ διαφορά εἶναι. οἷον ὑπὸ τῆς
 2 λολκῆ καὶ τῆς μέλανος. φωνῇ γὰρ λολκῆ καὶ μέλανα λέγε-
 ται. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ χρώμα. τοῖς μὲν οὖν ὀνόμασιν οὐδὲν
 διαφωνεῖ τῷ δὲ εἶδει καὶ ἀδελφῶς ἐν αὐτοῖς οὐδέως ἡ διαφο-
 ρά. οὐ γὰρ ὁμοίως τὸ, τε χρώμα λολκῆν λέγεται καὶ ἡ φω-
 νή. δὴλον δὲ ὅτι καὶ διὰ τῆς αἰσθητικῆς. τῆς γὰρ αὐτῆς τῷ
 εἶδει ἡ αὐτῆς αἰσθητικῆς. τὸ δὲ λολκῆν τὸ ὑπὸ τῆς φωνῆς καὶ ὑπὸ
 τῆς χρώματος, οὐ τῆς αὐτῆς αἰσθητικῆς κρίνομεν. ἀλλὰ τὸ μὲν ὀ-
 3 φει, τὸ δὲ ἀκρόν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὀξύ καὶ τὸ ἀμβλύν ἐν ἡμεῖς
 καὶ ἐν ὄγκοις. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀφῆ, τὸ δὲ γένει. οὐ δὲ γὰρ τῷ
 διαφωνεῖ τοῖς ὀνόμασιν οὐτ' ἐπὶ αὐτῆς οὐτ' ὑπὸ τῆς ἐναντίων.
 ἀμβλύν γὰρ καὶ τὸ ἐναντίον ἐκείνου. Εἰς εἰ τῷ μὲν ὅτι τὸ ἐναν-
 τίον. τῷ δὲ ἀπλῶς μὴδὲν. οἷον τῇ μὲν ἀπὸ τῆς πίνειν ἡ δονῇ, ἢ
 ἀπὸ τῆς διπλῆν λύνειν ἐναντίον. τῇ δὲ ἀπὸ τῆς διωρεῖν ὅτι ἡ διὰ-
 μετρος τῇ πλῆρη ἀσύμμετρος, οὐδὲν. ὥστε πλεοναχῶς ἡ ἡ-
 δονῇ λέγεται. καὶ τῷ μὲν καὶ διαίσιον φλεῖν, τὸ μὴ εἶναι
 ἐναντίον. τῷ δὲ καὶ πλὴν σωματικῶν ἐν ὄγκοις, οὐδὲν. δι-
 4 λον οὖν, ὅτι τὸ φλεῖν, ὁμώνυμον. Εἰ καὶ ὑπὸ τῆς ἀπὸ μέ-

σον, εἰ τῆς μὲν ἔστι τι ἀνὰ μέσον. τῆς δὲ, μηδὲν. ἢ εἰ ἀμφὸς μὲν
 ἔστι, μὴ ταυτὸν δὲ οἶον λυκοῦ καὶ μέλανος, εἰ χρώμασι μὲν,
 τὸ φαῖον. εἰ φωνῇ δὲ, οὐδὲν ἢ εἰ ἀρὰ τὸ συμφόν, καὶ θάπερ τι-
 νὲς φασι συμφῶν φωνῶν ἀνὰ μέσον εἶναι. ὥς θ' ὁ μῶνυ μὲν εἰς λυ-
 κοῦν ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μέλαν. Ἐπὶ εἰ τῆς μὲν πλείω τὰ ἀνὰ
 μέσον. τῆς δὲ εἰ. καὶ θάπερ ὡς τῆς λυκοῦ καὶ μέλανος. ὡς
 μὲν γὰρ τῆς χρωμάτων, πολλὰ τὰ ἀνὰ μέσον, ὥς δὲ τῆς φω-
 νῆς, εἰ τὸ συμφόν. Πάλιν ὥς τῆς κατ' ἀντίφασιν ἀντικειμέ-
 νων σκοπεῖν, εἰ πλεοναχῶς λέγεται. εἰ γὰρ ὅτε πλεοναχῶς λέ-
 γεται, καὶ τὸ τούτῳ ἀντικείμενον πλεοναχῶς ῥηθῆσεται. οἶον
 τὸ μὴ βλέπειν πλεοναχῶς λέγεται. εἰ μὲν, εἰ μὴ ἔχειν ὄψιν, ἔ-
 τδρον δὲ, εἰ μὴ εὐδρῆν τῇ ὀφει. εἰ δὲ ὅτε πλεοναχῶς, ἀναγ-
 καῖον κὴ τὸ βλέπειν πλεοναχῶς λέγεσθαι. ἐκ τούτου γὰρ εἰ μὴ
 βλέπειν ἀντικείσεται π. οἶον τῷ μὲν μὴ ἔχειν ὄψιν, τὸ ἔχειν.
 τὸ δὲ μὴ εὐδρῆν τῇ ὀφει, τὸ εὐδρῆν. Ἐπὶ ὥς τῆς κατὰ σῶμα
 σιν καὶ ἔξιν λεγομένων ἐπισκοπεῖν. εἰ γὰρ θάπερ πλεονα-
 χῶς λέγεται, καὶ τὸ λοιπὸν. οἶον εἰ τὸ αἰσθάνεσθαι πλεονα-
 χῶς λέγεται κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι
 εἶναι, πλεοναχῶς ῥηθῆσεται κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ κατὰ
 τὸ σῶμα, ὅτι κατὰ σῶμα σῶμα καὶ ἔξιν ἀντικείσεται τὰ νῦν λεγ-
 μένα, δηλῶν. ἐπεὶ πέφωκεν ἐκ τούτου τῆς αἰσθάνεως ἔχειν τὰ
 ἑαυτοῦ, καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ κατὰ τὸ σῶμα. Ἐπὶ δὲ ὥς
 τῆς πῶσεων ἐπισκεπτεῖν. εἰ γὰρ τὸ δικαίως πλεοναχῶς λέγε-
 ται, κὴ τὸ δίκαιον πλεοναχῶς ῥηθῆσεται. μεθ' ἐκ τούτου γὰρ τῆς
 δικαίων ἔστι δίκαιον, οἶον εἰ τὸ δικαίως λέγεται, τό, τε κατὰ
 τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρίναι, καὶ τὸ ὡς διὰ, ὁμοίως καὶ τὸ δίκαι-
 ον. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ εὐριενὸν λέγεται. εἰ μὲν, εὐριέας ποιη-
 τικόν. εἰ δὲ, φυλακτικόν. εἰ δὲ, σημαντικόν. κὴ εὐριενὸς, ἢ ποιη-
 τικῶς, ἢ φυλακτικῶς, ἢ σημαντικῶς ῥηθῆσεται. ὁμοίως δὲ κὴ
 ὡς τῆς ἁλῶν, ὅταν αὐτὸ πλεοναχῶς λέγεται, καὶ ἡ πῶσις
 » ἢ ἅπ' αὐτῆς πλεοναχῶς ῥηθῆσεται, καὶ εἰ ἡ πῶσις, καὶ αὐτὸ.
 » Σκοπεῖν δὲ καὶ τὰ γλῆν τῆς κατὰ τὸ νόμα κατὰ προειδῶν, εἰ 4

ταυτὰ ἔστιν ὑπὸ πάντων. εἰ γὰρ μὴ ταυτὰ, δὴλον ὅτι ὁμώνυ-
 μον τὸ λεγόμενον. οἷον τὸ ἀγαθόν, ἐν ἑξέσματι μὲν, τὸ κρητι-
 κὲν ἡδονῆς ἐν ἰατρικῇ δὲ, τὸ κρητικὲν ὑγείας. Ἐπὶ ἡμετέρας, τὸ
 κρητικὸν οἷον σώφρονα, ἢ ἀνδρείαν, ἢ δικαίαν. ὁμοίως δὲ καὶ
 ὑπὸ ἀνθρώπων. ἐν ἰατρικῇ δὲ, τὸ κρητικὸν οἷον ἐν τῷ καιρῷ ἀγα-
 θόν. ἀγαθὸν γὰρ λέγεται τὸ ἐν τῷ καιρῷ. πολλάκις δὲ τὸ
 κρητικόν, οἷον τὸ ὑπὸ τῷ μετρίῳ. λέγεται γὰρ καὶ τὸ μετρίον ἀ-
 γαθόν. ὥστε ὁμώνυμον τὸ ἀγαθόν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ λου-
 κὲν. Ἐπὶ σώματος μὲν, χρομα. Ἐπὶ δὲ φωνῆς τὸ δυνήκον. πα-
 ραπλησίως δὲ καὶ ὁ ἐν. οὐ γὰρ ὡσαύτως ὑπὸ πάντων ἐκαστὸν
 λέγεται, οἷον φωνὴ μὲν γὰρ ὁρῶσα, ἢ ταχεῖα. καθάπερ φασὶν οἱ
 κατ' ἀριθμοὺς ἀρμονικοὶ. πονία δ' ὁρῶσα, ἢ ἐλαστόν ὁρῶσα.
 μάχαιρα δὲ, ἢ ἐξυπνῶσις, σκοπεῖν δὲ καὶ τὰ γλῆνη τῆς ἁπλῆς
 αὐτὸ ὄνομα, εἰ ἔτρεα καὶ μὴ ὑπὸ πᾶσιν. οἷον ὄνος τότε ζῶον
 καὶ τὸ σκότος. ἔτρεος γὰρ ὁ κατὰ ζῴοντα λόγος αὐτῆς. τὸ
 2 μὲν γὰρ ζῶον, ὁποῖόν τι ὁρῶσαί τε. ἐπὶ δὲ σκότους, ὁποῖόν τι. ἐπὶ
 » δ' ὑπὸ πᾶσιν γλῆνη, οὐκ αἰσθητὸν ἔτρεος ἐκαστοῦ λόγους
 » εἶναι. οἷον τῆς κέραιας τὸ ζῶον καὶ τὸ ὄρνειον γλῆνος ἔστιν. ὅταν
 οὖν λέγωμεν τὸν κέρακα ὄρνειον εἶναι, καὶ ζῶον κρητικὸν τι φα-
 μεν εἶναι αὐτόν. ὥς τ' ἀμφότερα τὰ γλῆνη ποδὶ αὐτῆς κατη-
 γορεύεται. ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν ζῶον πλεονὸν διπλῶν τὸν κέρα-
 κα λέγωμεν, ὄρνειον αὐτῆς φάμεν εἶναι. καὶ οὕτως οὖν ἀμ-
 φότερα τὰ γλῆνη κατηγορεύεται κατὰ τὴν κέρακα, καὶ ὁ λό-
 3 γος αὐτῆς. Ἐπὶ δὲ τῆς μὴ ὑπὸ πᾶσιν γλῆνης, οὐ συμβαίνει
 εἶναι. οὐ γὰρ ὅταν σκότος λέγωμεν, ζῶον λέγομεν. οὐδ' ὅ-
 ταν ζῶον, σκότος. Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον Ἐπὶ τῇ περὶ κρητι-
 κίου, εἰ ἔτρεα τὰ γλῆνη καὶ μὴ ὑπὸ πᾶσιν, ἀλλὰ καὶ Ἐπὶ τῇ ἐ-
 ναντίον. εἰ γὰρ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς λέγεται, δὴλον ὅτι
 καὶ τὸ περὶ κρητικόν. κρητικὸν δὲ καὶ τὸ Ἐπὶ τὸν ὁρισμὸν ἐπι-
 βλέπειν, τὸν ἐκ τῆς σωλῆθιμῆς γινόμενον. οἷον λουκὸν σώμα
 ὅσον ἐν λουκῇ φωνῇ. ἀφαιρέσει γὰρ τὴν ἰδίαν, ἐν αὐτὸν δὲ ἄλ-
 4 λον λείπειν. Ἐπὶ δὲ συμβαίνει Ἐπὶ τῆς ὁμώνυμων, οἷον ὑπὸ

τῆς νῦν εἰρημνύων. τὸ μὲν γὰρ, ἔσαι σῶμα τοῖόνδε χρώμα
 ἔχον. τὸ δὲ, φωνὴ δὴ κέος. ἀφαιρέθεις οὖν τῷ σώματι καὶ
 τῆς φωνῆς, οὐ ταυτὸν εἶναι ἐκείνῳ τὸ λειπόμενον. εἴδει δὲ
 εἴ πορ σιωπῶντων μὴ τὸ λυκόν, τὸ ἐφ' ἐκείνου λειπόμενον
 ἔσται τὸν. πολλάκις δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις λειπόμενα πε-
 ρακτολογουμένων τὸ ὁμώνυμον. διὸ καὶ ἐπὶ τὸν λόγον συνεπιέον,
 οἷον αὐτὸς τὸ σημαντικὸν καὶ τὸ ποιητικὸν ὑχέας τὸ συμμέ-
 ρως ἔχον περὶ ὑχέαν φῆ εἶναι, οὐκ ἀχρηστέον. ἀλλ' ἐπισκε-
 πτόν, πὶ τὸ συμμέρως καθ' ἐκείνῳ εἶρηκεν. οἷον εἰ τὸ μὲν
 τῷ τρυφῶν εἶναι ὥστε ποιῆν ὑχέαν, τὸ δὲ τῷ τρυφῶν εἶναι οἷον
 σημαντικὸν, ποῖα τις ἡ ἔξις. ἐπὶ εἰ μὴ συμβλητὰ καὶ τὸ μάλ-
 λον ἢ ὁμοίως. οἷον λυκὴ φωνή, καὶ λυκὸν ἱμάτιον. καὶ ὁ-
 ξύς χυμὸς, καὶ ὁξεία φωνή. ταῦτα γὰρ οὐδ' ὁμοίως λέγεται λυ-
 κὰ ἢ ὁξεία, οὐτε μᾶλλον θάττον. ὥς δ' ὁμώνυμον τὸ ὅξυ καὶ
 » τὸ λυκόν. τὸ γὰρ σιωπῶντων πᾶν συμβλητὸν ἢ γὰρ ὁμοίως
 ἐνδεχέσθαι ἢ μᾶλλον θάττον. ἐπὶ δὲ τῷ ἐπὶ τρυφῶν καὶ
 μὴ ὑπὸ λυκῶν πεταγμένων ἔτρου τῷ εἶδει καὶ αἱ διαφοραὶ,
 οἷον ζῶον καὶ ἐπιστήμης, ἔτρου γὰρ ζώων αἱ διαφοραὶ. σκο-
 πτεῖν, εἰ τὰ ἄνω τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἔτρου γλῶσσιν καὶ μὴ ὑπὸ λυ-
 κῶν διαφοραὶ εἰσιν. οἷον τὸ ὅξυ, φωνῆς καὶ ὄγκου. διαφέρει
 γὰρ φωνὴ φωνῆς. τῷ ὁξείᾳ εἶναι. ὁμοίως δὲ καὶ ὄγκος ὄγκου.
 ὥς τε ὁμώνυμον τὸ ὅξυ. ἔτρου γὰρ γλῶσσιν καὶ οὐχ ὑπὸ λυ-
 κῶν διαφοραὶ εἰσι. Πάλιν εἰ αὐτῷ τῷ ἄνω τὸ αὐτὸ ὄνο-
 » μα ἔτρου αἱ διαφοραὶ, οἷον χρώματος τῷ τῷ σωμα-
 των καὶ τῷ ἐν τοῖς μέλεσι. τῷ μὲν γὰρ ἐπὶ τῷ σωματιῶν, δια-
 κριτικὸν καὶ συγκριτικὸν ὄψεως. τῷ δ' ἐπὶ τῷ μελὶ οὐχ
 αἱ αὐταὶ διαφοραὶ. ὥς τε ὁμώνυμον τὸ χρώμα. τῷ γὰρ αὐ-
 » τῷ αἱ αὐταὶ διαφοραὶ. ἐπὶ ἐπεὶ τὸ εἶδος οὐδενός ἐστι δια-
 φορὰ ὅ γὰρ ἀνθρώπος καὶ ὁ βούς οὐχ ἐστὶ διαφορὰ, καὶ εἶδος
 εἰς τὸν αὐτῷ σκοπεῖν καὶ τῷ ἄνω τὸ αὐτὸ ὄνομα. εἰ τὸ μὲν
 εἶδος ἐστὶ, τὸ δὲ διαφορὰ. οἷον τὸ λυκόν, τὸ μὲν ἐπὶ τῷ σώμα-
 » τος, εἶδος χρώματος. τὸ δ' ἐπὶ τῷ φωνῆς, διαφορὰ. διαφορὰ 4

- » γὰρ φωνὴ φωνῆς τῷ λόγῳ εἶναι. πόρι μὲν οὖν τῷ πολλὰ-
χῶς, διὰ τούτων καὶ τῷ τοιούτων σκεπτεόν. τὰς δὲ διαφορὰς
ἐν αὐτοῖς τοῖς γένεσι τοῖς πρὸς ἀλληλα θεωρητέον, οἷον τίνι
διαφέρει δικαιοσύνη ἀνδρίας. καὶ φρόνησις σωφροσύνης.
τοῦτο γὰρ ἅπαντα ἐκ τῶ αὐτοῦ γένους ἔστι τῆς ἀρετῆς. καὶ ἔξ
ἑλλοι πρὸς ἄλλο, τῷ μὴ πολὺ λίαν διεσπασμένων. οἷον τίνι δια-
φέρει αἰσθησις ἐπιστήμης. ἐπὶ γὰρ τῷ πολὺ διεσπασμένων, κα-
τάδηλοι πάντες αἱ διαφοραί. τὴν δὲ ὁμοιότητά σκε-
πτεόν ἐπὶ τῇ ἐν ἐτέροις γένεσιν, ὡς ἐτέρον πρὸς ἐτέρον πᾶσι
οὕτως ἄλλο πρὸς ἄλλο. οἷον, ὡς ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστήμην, οὕτως
αἰσθησις πρὸς αἰσθητήν. καὶ ὡς ἐτέρον ἐν ἐτέρῳ πᾶσι, οὕτως ἄλ-
λο ἐν ἄλλῳ. οἷον ὡς ὁ ψυχὴ ἐν ὁφθαλμῷ, νοῦς ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ὡς
γαλῶν ἐν θαλάττῃ, νῆε μία ἐν ἄρτι, ἐκείνον γὰρ ἡσυχία.
μάλιστά δὲ ἐν τοῖς πολὺ διεσπασμένοις γινώσκονται. ἔσθον γὰρ
ἐπὶ τῷ λογισμῷ δυνασόμεθα τὰ ὁμοια σιωροῦν. Σκεπτεόν
- 2 δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὄντα, εἴη ἅπαντα ὑπάρχει ταυτὸν.
οἷον ἀνθρώπων καὶ ἵππων καὶ κύνων, ἢ γὰρ ὑπάρχει τὸ αὐτοῖς
ταυτὸν, ταύτῃ ὁμοιά ἔστι. χρήσιμος δὲ τὸ μὲν ποσάχως λέγει
τοῦ ἐπισκέφθαι, πρὸς τὸ σαφὲς μάλλον γὰρ ἀνὰ πρὸς εἰδήναι τὴν
τίθησιν, ἐμφανισθέντος τῆς ποσάχως λέγειται. καὶ πρὸς τὸ γί-
νεσθαι κατὰ τὸ τὸ πρᾶγμα καὶ μὴ πρὸς τὸ νόμον ἔστι συλ-
λογισμοῦ. ἀδήλου γὰρ ὄντος ποσάχως λέγειται, ἐνδέχεται
μὴ ἐπὶ ταυτὸν τόντε ἀσχετόμενον καὶ τὸν ὁρώμενον φέ-
ρειν τὴν διάνοικαν. ἐμφανισθέντος δὲ ποσάχως λέγειται, καὶ ἐ-
πὶ τὴν φάσιν τίθησιν. γὰρ εἰς αὐτοῖς ὁ ὁρώμενος, εἰ μὴ πρὸς
ἔσθον τὸν λόγον ποιοῖτο. χρήσιμον δὲ καὶ πρὸς τὸ πρᾶλο-
γιώμεναι, καὶ πρὸς τὸ πρᾶλογισαῖν. εἰδότες γὰρ ποσά-
χως λέγειται, οὐ μὴ πρᾶλογισώμεν, ἀλλ' εἰδήσομεν, εἰ μὴ
πρὸς ταυτὸ τὸν λόγον ποιῶμεν ὁ ὁρώμενος. αὐτοῖς τε ὁρώμε-
τες δυνασόμεθα πρᾶλογισαῖν, εἰ μὴ τυγχάνῃ εἰδώς ὁ
ἀσχετόμενος, ποσάχως λέγειται. ἔσθον δὲ οὐκ ἐπὶ πάντων
αἰεὶ δυνάτον, ἀλλ' ὅταν ἢ τῷ πρᾶχως λεγομένων, τὰ μὲν

ἀληθῆ, τὰ δὲ ψευδῆ, ἐστὶ ἡ οἰκεία ὁ ὅρος τῆς διαλεκ-
 τικῆς. διὸ παντελὴς ἀναβητικὸν τῆς διαλεκτικῆς τὸ τοιοῦτον,
 τὸ πρὸς βούνομα διαλέγεσθαι, καὶ μὴ ἴσως ἕξαιδιωκτῇ
 πρὸς τῆς περὶ κειμένου διαλέγεσθαι. τὸ δὲ ταῖς διαφο-
 ραῖς οὐρεῖν, χρήσιμον πρὸς τε διὰ συλλοπισμὸς ὅς πρὸς ταυ-
 τῆς καὶ ἐτέρως, καὶ πρὸς ἐγνωρίζειν, πῶς ἐν ἑαυτῷ. ὅτι μὲν ἔστι πρὸς
 ὅς συλλοπισμὸς ὅς πρὸς ταυτῆς καὶ ἐτέρως χρήσιμον. δὴλον. οὐ-
 ρόντες ὅς διαφοραὶ τῆς περὶ κειμένων ὁποιανῶν, δεδιχόμενοι
 σόμεθα, ὅτι ἐκ ταυτὸν. πρὸς δὲ ἐγνωρίζειν τί ἐστι, διὸ ἐν ἑαυτῷ
 τῆς οὐσίας ἐκείνου λόγον ταῖς πρὸς ἐκείνου οἰκείας διαφο-
 ραῖς χωρίζειν εἰώθαμεν. ἢ ὅτι ὁμοίως θεωρεῖα χρήσιμος πρὸς
 τε ὅς ἐπακτικὸς λόγους, καὶ πρὸς ὅς ἕξαιδιωκτῇ συλλο-
 γισμοὺς, καὶ πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὁρισμῶν, πρὸς μὲν οὖν
 ὅς ἐπακτικὸς λόγους, διότι τῇ καθεύκῃται ὅτι ὁμοίων ἐ-
 πακτῶν, τὸ καθεύκῃται ἀξιοῦμεν ἐπάγειν. οὐ γὰρ ἔστι δὴ ὅς ἐστι
 ἐπάγειν μὴ εἰδότες τὰ ὁμοία. πρὸς δὲ ὅς ἕξαιδιωκτῇ συλ-
 λογισμοὺς, διότι ἐκείνους ὅς, ὡς περὶ ἐκείνους ὅς ὁμοίων ἐ-
 χει οὕτως καὶ ὅτι τῆς λοιπῶν. ὡς τε πρὸς ὅ, ὅτι αὐτὸν τῆς δι-
 παρῶν διαλέγεσθαι, περὶ ὁμοίως λογισμῶν, ὡς ποτε ἡδὴ
 τούτων ἐχει, οὕτως καὶ ὅτι τῆς περὶ κειμένου ἐχει. δεῖξαντες
 δὲ ἐκείνο, καὶ τὸ περὶ κειμένου ἕξαιδιωκτῇ δεδιχόμενοι ἐσόμε-
 θα. ἕξαιδιωκτῇ γὰρ ὡς ποτε ἐπὶ τούτων ἐχει, οὕτως καὶ
 ἐπὶ τῆς περὶ κειμένου ἐχει, τὴν ἀπόδοσιν πεποιήμεθα. πρὸς ὅ
 τὴν τῆς ὁρισμῶν ἀπόδοσιν, διότι διωάμενοι σωροῦν πῶς ἐ-
 κείνῳ ταυτὸν, οὐκ ἀχρηστέμεν εἰς πῶς διὰ γλῶσσης ὁρισμῶν οὐδὲ
 περὶ κειμένου πέναι. τῆς γὰρ κειμένων τὸ μάλιστα ἐν τῷ πῶς
 καθεύκῃται μενον, γλῶσσης αὐτῆς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ πολλῇ δι-
 σῶσι χρήσιμος πρὸς ὅς ὁρισμῶν ἢ τῆς ὁμοίου θεωρεῖα. οἷον
 ὅτι ταυτὸν καλεῖται μὲν ἐν διαλέκτῃ. νυνεμία δὲ ἐν ἀδῷ. ἐκεί-
 νον γὰρ ἡσυχία. καὶ ὅτι στιγμήν ἐν γραμμῇ, καὶ μὲν ἐν ἀ-
 ριθμῷ. ἐκείνῳ γὰρ ἀρχή. ὡς τε ἐκείνους ἐπὶ πάντων γλῶσσης
 ἀχρηστέμεν, δεδιχόμεν οὐκ ἄλλοιως ὁρίζεσθαι. χερδὸν δὲ καὶ οἱ ὅ

» εἰζόμενοι οὕτως εἰώθασιν ἀφ' ἑαυτῶν. τὴν τε γὰρ μονάδα ἀρχὴν ἀριθμοῦ φασὶν εἶναι, καὶ τὴν στιγμὴν, ἀρχὴν γραμμῆς. δὴ λέν οὖν, ὅτι καὶ εἰς τὸ κοινὸν ἀμφοτέρων γένος πέσας. τὰ μὲν οὖν ὅργανα δῶν οἱ συλλογισμοί, ὧν ἔστιν. οἱ δὲ τόποι, πρὸς οὓς χρῆσιμα τὰ λεγόμενα, οἱ δὲ εἰσιν.

τίλος τὸ πρῶτον τῶν τοπικῶν.

I

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΠΙΚΩΝ
ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

2 E ΣΤΙ δὲ τῶν περὶ βλημάτων τὰ μὲν κατὰ
λογον. τὰ δὲ ἐπὶ μόρους. κατὰ λόγον μὲν, ὅ-
τι πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν. καὶ ὅτι οὐδεμία ἡδονὴ
ἀγαθόν. ἐπὶ μόρους δὲ, οἷον ὅτι ἔστι τις ἡδονὴ
ἀγαθόν. καὶ ἔστι τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν. ἔστι δὲ
πρὸς ἀμφοτέρω τὰ γένη τῶν περὶ βλημάτων κοινὰ τὰ κατὰ
λογον καὶ κοινὰ καὶ ἀνασκομισιῶν. Διείξαντες γὰρ, ὅτι
παντὶ ὑπάρχει, καὶ ὅτι παντὶ ὑπάρχει διειδέμεθα. ὁ-
μοίως δὲ καὶ ὅτι οὐδενὶ ὑπάρχει διείδωμεν, καὶ ὅτι οὐ παντὶ
ὑπάρχει, διειδέμεθα. πρῶτον οὖν πρὸς τῶν κατὰ
3 λογον ἀνασκομισιῶν ῥητέον. διὰ τὸ κοινὰ εἶναι τὰ τοιαῦτα
» πρὸς τὰ κατὰ λόγον, καὶ τὰ ἐπὶ μέρους, καὶ διὰ τὸ μᾶλλον ἔχει
» τίς τις κομίζειν ἐν τῷ ὑπάρχειν, ἢ μὴ. ἔστι δὲ διαλεκτικῶς ἀ-
νασκομισιῶν. ἔστι δὲ χαλεπώτατον εἰς ἀντιστρέφειν τὴν ἀφ' ἑαυ-
τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. τὸ γὰρ πᾶν καὶ μὴ κατὰ
» λογον ἐπὶ μόνων εὐδέχεται τῶν συμβεβηκότων. ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ
» τῶ ἰδίου καὶ τῶ ὅρου καὶ τῶ γένους, ἀναγκαῖον ἀντιστρέ-
» φειν, οἷον εἰ ὑπάρχει ἐνὶ ζώῳ, περὶ δὲ εἶναι, ἀντιστρέ-
4 φαντι ἀληθὲς εἶναι λέγειν, ὅτι ζῶον περὶ δὲ, εἰ ποῦ ἔστιν.

ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν γένους. εἰ γὰρ ζώον ὑπάρχει πνὶ εἶναι,
 ζῶον ὄντι. τὰ δ' αὖτὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων. εἰ γὰρ ὑπάρχει πνὶ
 γραμμεικῆς δικτυκῶ εἶναι, γραμμεικῆς δικτυκῶν ἔσσει. οὐδὲν
 γὰρ τούτων ἐνδέχεται καὶ πνὶ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. ἀλλ'
 ἀπλῶς ἢ ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ τῆς συμβεβηκότων,
 οὐδὲν κωλύει καὶ πνὶ ὑπάρχειν. οἷον λευκότητα, ἢ δικαιο-
 σωσύνη. ὥστε οὐκ ἀπὸ χρητὸς δεῖξαι, ὅτι ὑπάρχει λευκότης
 ἢ δικαιοσύνη, περὶ τὸ δεῖξαι ὅτι λευκὸς ἢ δικαίος ὄντι. ἔχει
 » γὰρ ἀμφοτέρηται, ὅτι καὶ πνὶ λευκὸς ἢ δικαίος ὄντι. ὥς τ'
 » οὐκ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς συμβεβηκότων τὸ ἀντιστρέφειν. διορί-
 » σα δὲ δεῖ καὶ τοῖς ἀμφοτέρωσιν τοῖς ἐν τοῖς περὶ βλήμασιν, ὅ-
 » τι εἰσὶ διττὰ, ἢ τῶν φθόγγων, ἢ τῶν πρὸς αἰσθάνειν τῶν κερμένων
 λέγειν. οἷτε γὰρ φθόγγων καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὑπάρχειν ἡνι
 λέγοντες, ἀμφοτέρωσιν, καὶ οἱ τοῖς ἀλλοῦσι ὀνόμασι τὰ περὶ γ-
 » ματα περὶ σαροδόντες, οἷον τῶν πλάτανων ἀνθρώπων, πρὸς
 » εἰσὶ τῶν κερμένων ὀνομασίαν. Εἰς μὲν δὲ τὸ πῶς, τὸ ἐ- 2
 » πιβλέπειν εἰ τὸ κατ' ἄλλον πινὰ ἴσθον ὑπάρχον, ὥς συμβεβη-
 κὸς ἀρχέδωκεν. ἀμφοτέρωσιν δὲ μάλιστα ὅτι πᾶσι τὰ γέ-
 νη. οἷον εἰς τῶν λευκῶν φαίνεται συμβεβηκὸς αἰσθάνειν εἶναι. οὐ
 γὰρ συμβέβηκε τῶν λευκῶν αἰσθάνειν εἶναι, ἀλλὰ γένος αὐτῶν
 αἰσθάνειν. ἐνδέχεται μὲν οὖν καὶ τῶν ὀνομασίαν διορί-
 σαι τὸν ἡδέμενον, οἷον ὅτι συμβέβηκε τῇ δικαιοσύνῃ, ἀρετῇ
 εἶναι. πλεονέκεια δὲ καὶ μὴ διορίζονται καὶ δηλόν, ὅτι τὸ γέ-
 νος ὥς συμβεβηκὸς ἀρχέδωκεν, οἷον εἰς τῶν λευκῶν τε καὶ 3
 » χρυσοῦ φήσεις, ἢ τῶν βλάδων κινεῖσθαι. ἀπὸ οὐδενὸς γὰρ γέ-
 » νους, πρῶτον μὲς ἢ κατηγορία καὶ τῶν εἰδῶν λέγεται, ἀλλὰ
 » πάντα σωφρονίως τὰ γένη τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται. καὶ γὰρ
 τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον ἐπιδέχεται τῶν γένων, τὰ εἶδη. ὁ οὖν
 κέχρωσμάς ἐστι τῶν λευκῶν, οὐτε ὥς γένος ἀρχέδωκεν. ἐ-
 πεί πρῶτον μὲς εἶρηκεν. οὐτε ὥς ἰδίον, ἢ ὥς ὀρεσμόν. ὁ γὰρ ὀ-
 ρεσμός, καὶ ἰδίον, οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχει. κέχρωσται δὲ πόλ-
 λα καὶ τῶν ἄλλων, οἷον ξύλον, λίθος, ἀνθρώπος, ἵππος. δὴ 4
 λον εἶναι,

- » λανθάνω, ὅτι ὥς συμβεβηκὸς ἀρχιδίδωσιν. Ἄλλος τόπος, τὸ
 » ἐπιβλέπειν οἷς ὑπάρχειν ἢ πᾶσιν ἢ μηδενὶ εἶρηται. σκοπεῖν δὲ
 κατ' εἶδη καὶ μὴ ἐν τοῖς ἀπειροῖς. ὁ δὲ γὰρ μάλλον καὶ ἐν ἐλάτ-
 τοισιν ἢ σκέψις. διὰ δὲ σκοπεῖν καὶ ἀρχιδίδωσιν ἀρχὴ τῶν πρώτων,
 εἴτα ἐφεξῆς ἕως τῆς ἀτόμων. οἷον εἰ τῆς ἀντικειμένων τῶν αὐ-
 τῶν ἐπιστήμην ἐφήσεν εἶναι. σκεπτόμενον, εἰ τῆς πρὸς τι καὶ τῆς ἐ-
 ναντίων, καὶ τῆς κατὰ σόρην καὶ ἐξιν, καὶ τῆς κατ' ἀντίφασιν
 1 λεγομένων ἢ αὐτῇ ἐπιστήμῃ. καὶ τοῦ τούτων μὴ πω φανερὸν ἢ,
 πάλιν τοῦτο διαίρετόν μέχρι τῆς ἀτόμων. οἷον εἰ τῆς δικαί-
 ων καὶ τῆς ἀδικῶν, ἢ τῆς διπλασίου καὶ τῆς ἡμίσεος, ἢ τυφλῶ-
 της καὶ ὁφείως, ἢ τῆς εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ἐάν γὰρ ἐπὶ πινος δι-
 » χῆ, ὅτι οὐχ ἢ αὐτῇ, ἀντηρῆκε τε σ' ἐσόμεθα τὸ πρὸς λημμα. ὁ-
 » μίως δὲ καὶ εἰ μηδενὶ ὑπάρχει. οὗτος δὲ ὁ τόπος αἰνιγματικὸς
 καὶ πρὸς τὸ κατὰ σόρην καὶ ἀντισκοπεῖν. εἰ γὰρ τοῦ πάν-
 των φαίνεται πρὸς ἐν γίγασσι διαίρεσιν, ἢ τοῦ πολλῶν, ἀξιώτεον
 2 καὶ κατὰ λου πιδέναι, ἢ ἐνστασιν φέρειν τοῦ πινος οὐχ οὕτως.
 » εἰ γὰρ μηδὲν τῶν τοῦτων ποιῇ, ἀρχὴς φανείτω μὴ ἡμεῖς.
 » Ἄλλος, τὸ λόγους ποιῆν τῶν τε συμβεβηκὸς καὶ ὅ συμβεβη-
 κεν, ἢ ἀμφοτέρων κατ' ἐκάτερον, ἢ τῶν ἡτέρου. εἴτα σκοπεῖν,
 εἴπῃ μὴ ἀληθὲς ἐν τοῖς λόγοις ὥς ἀληθὲς εἰληπταί, οἷον εἰ ὅτι
 θεὸν ἀδικεῖν, τί τὸ ἀδικεῖν. εἰ γὰρ τὸ βλάπτειν ἐκ υἱώως, δὴ λαν-
 θάνει οὐκ ἐστὶ θεὸν ἀδικεῖν. οὐ γὰρ ἐνδέχεται βλάπτειν τὸν
 θεόν. καὶ εἰ φθονόρος ὁ ἀποουδαῖος, τίς ὁ φθονόρος καὶ τίς ὁ
 3 φθόνος. εἰ γὰρ ὁ φθόνος ὅτι λύπη τοῦ φαινομένη δι' περὶ
 τῆς ἐπεικῶν πινός, δὴ λανθάνει ὅτι ὁ ἀποουδαῖος οὐ φθονόρος. φαύ-
 λος γὰρ αὐτῇ. καὶ εἰ ὁ νεμεσητικὸς φθονόρος, τίς ἐκάτερος
 αὐτῆς. οὕτω γὰρ κατὰ φανερὸν ἐστὶ, πρὸ τῶν ἀληθῶν ἢ ἡδύ-
 δος τὸ ῥηθὲν. οἷον εἰ φθονόρος μὲν ὁ λυπὺ μένος τοῦ τῶν
 ἀγαθῶν δι' περὶ γίγας, νεμεσητικὸς δὲ ὁ λυπὺ μένος ἐπὶ τῶν
 τῆς κακῶν δι' περὶ γίγας, δὴ λανθάνει ὅτι οὐκ αὐτῇ φθονόρος ὁ νεμε-
 σητικὸς. λαμβάνειν δὲ καὶ αὐτὴ τῆς ἐν τοῖς λόγοις ὀνομάτων,
 4 λόγους. καὶ μὴ ἀφίστασθαι, ἕως αὐτὸς γνώριμον ἐλθῇ. πολ-

Arist. topic. lib. 2.

f

- » ἀθανάτος. ἔστιν δὲ οὐκ αἰ ποιεῖται, ἀλλ' ὅταν μὴ δύπορα μὲν
 » κρινὸν ἐν ἀλόγῳ ἡδὴ πάντων εἰπεῖν. καὶ ἀπὸ τοῦ ὁ γὰρ μέγας,
 ὅτι τὸ ἔκρινον δύσιν ὁρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς ῥέας τῶν ἰσῶν. εἰ δὲ
 μὴ λανθάνοι πολλὰς λέγειν, διελόμενον ποσὰς λέ-
 γεται, καὶ ἀναιρεῖν καὶ κατὰ σκοδῶν. οἷον εἰ βούλον ἔστι τὸ
 συμφέρον ἢ τὸ καλὸν, πειρατέον ἄμφω κατὰ σκοδῶν ἢ ἀ-
 ναιρεῖν, πόρῃ τῷ περὶ κεμελίου. οἷον ὅτι καλὸν καὶ συμφέ-
 ρον, ἢ ὅτι οὐτὲ καλὸν οὐτὲ συμφέρον. εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται ἀμ-
 φότερα, δάτορον δεικτέον ἐπιστημονόμνον ὅτι, τὸ μὲν, τὸ
 δὲ οὐ. ὁ δ' αὖτὸς λόγος, καὶ πλείω ἢ εἰς αὐτὸ διαιρεῖται. Πά-
 » λιν ὅσα μὴ κατὰ ὁμῶν μίαν λέγεται πρὸς ἑαυτὸν, ἀλλὰ κατὰ
 » ἄλλον τρόπον. οἷον ἐπιστήμη μία πλείονων. ἢ ὡς τῷ τέλους
 καὶ τῷ πρὸς τὸ τέλος. οἷον ἡ ἰατρική, τῇ ὑγίαιναι τριῇσαι καὶ
 τῇ διατρεῖν. ἢ ὡς ἀμφοτέρων τε λαὸν, καὶ ἀπὸ τοῦ τῷ ἐν-
 τῶν ἢ αὐτῇ λέγεται ἐπιστήμη. οὐδὲν γὰρ μάλλον τέλος τὸ
 2 ἐτόρον τῷ ἐτόρου, ἢ ὡς τῷ κατὰ αὐτοὶ, καὶ τῷ κατὰ συμβεβη-
 κές. οἷον κατὰ αὐτὸ μὲν ἔστιν ἔκρινον δύσιν ὁρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς
 ῥέας τῶν ἰσῶν. κατὰ συμβεβηκός δὲ, ὅτι τὸ ἰσὸν πλείον. ὅτι
 γὰρ συμβέβηκε τῷ ἔκρινον ἰσοπλείον. ἔκρινον εἶναι, κατὰ
 ἔκρινον γνωρίζομεν, ὅτι δύσιν ὁρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς ἐν τῷ. εἰ
 ἔν μὴ ἀμῶς ἐνδέχεται πῶς αὐτῶν εἶναι πλείονων ἐπιστήμην,
 δῆλον ὅτι ὅλως οὐκ ἐνδέχεται εἶναι. ἢ εἴπως ἐνδέχεται, δῆ-
 λον ὅτι ἐνδέχεται. διαιρεῖται δὲ, ὅσα ὡς χρήσιμον. οἷον εἰ
 3 βουλόμεθα κατὰ σκοδῶν, τὰ ποικίλα περὶ οἷον ὅσα ἐν-
 δέχεται. καὶ διαιρεῖται εἰς τῶν μόνον, ὅσα καὶ χρήσιμα
 περὶ τὸ κατὰ σκοδῶν, εἰ δὲ ἀνασκοδῶν, ὅσα μὴ ἐνδέχεται.
 τὰ δὲ λαμβάνει, πρὸς ἀληθείαν. ποιητέον δὲ καὶ ἡδὴ τῶν, ὅταν
 λανθάνη, ποσὰς λέγεται. καὶ εἶναι δὲ τόδε τῷδε ἢ μὴ
 εἶναι, ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων κατὰ σκοδῶν. οἷον ἐπιστή-
 μην πῖνδε τῷδε, ἢ ὡς τέλους ἢ ὡς τῷ πρὸς τὸ τέλος, ἢ ὡς
 τῷ κατὰ συμβεβηκός. ἢ πάλιν μὴ εἶναι ἢ κατὰ μὴδε-
 4 να τῷ ἐκρίνων τῶν. ὁ δ' αὖτὸς λόγος καὶ πόρῃ ἐπὶ τῷ

μίαν, καὶ ὅσα ἄλλα λέγεται πλειόνων· ἐστὶ γὰρ ἡ ἐπιθυμία
 τοῦτο, ἢ ὡς τέλους, οἷον ὑγείαν· ἢ ὡς τῆς πρὸς τὸ τέλος,
 οἷον τῆς φαρμακοθευῖναι· ἢ ὡς τῆς κατὰ συμβεβηκός, κατὰ
 πρὸς ἐπὶ τῶ οἴνου ὁ φιλόγλυκυσ, οὐχ ὅτι ὁ οἶνος, ἀλλ' ὅτι γλυ-
 κὺς ἐστὶ. καθ' αὐτὸ μὲν γὰρ τῶ γλυκίος ἐπιθυμῇ, τῶ δὲ οἴνου,
 κατὰ συμβεβηκός· ἐὰν γὰρ αὐτοῦ ἢ, οὐκέτι ἐπιθυμῇ. κατὰ
 συμβεβηκός οὖν ἐπιθυμῇ. χρήσιμος δ' ὁ τόπος οὗτος ἐν τοῖς
 » πρὸς τι. χερδὸν γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς πρὸς τί εἰσιν. Εἴ τι τὸ
 » μεταλαμβάνειν εἰς τὸ γνωριμώτερον ὄνομα. οἷον αὐτὸ τῶ ἀ-
 κριβοῦς ἐν ἡπολήφει τὸ σαφές. καὶ αὐτὸ τῆς πλεονεχ-
 μιστίας, ἢ φιλοπλεονεσμίας. γνωριμώτερον γὰρ γινόμε-
 νου τῶ ῥηθέντος, δι' ἐπιχειρητέον ἢ δι' εἰς. ἐστὶ δὲ καὶ οὗτος ὁ
 τόπος πρὸς ἀμφω κοινός καὶ πρὸς τὸ ἀνασκηδάζειν καὶ κα-
 » τασκηδάζειν. πρὸς δὲ τὸ δεῖξαι ταύτην τὰ τῶ αὐτῶν πᾶρ-
 » ρηντα, σκοπεῖν ἐπὶ τῶ γένους. οἷον εἰ βουλόμεθα δεῖξαι, ὅτι
 ἐστὶ πρὸς αἰσθησιν ὁρθότης καὶ ἀμαρτία τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι, κεί-
 » νειν ἐστὶ. κρίνειν δὲ ἐστὶν ὁρθῶς ἢ μὴ ὁρθῶς, ἢ πρὸς αἰσθησιν αὐ-
 » τῶ ὁρθότης καὶ ἀμαρτία. νῦν μὲν οὖν ἐκ τῶ γένους πρὸς τὸ
 εἶδος ἢ ἀπὸ δεξιῶν. τὸ γὰρ κρίνειν γένος τῶ αἰσθάνεσθαι. ὁ γὰρ
 » αἰσθανόμενος κρίνει πῶς. πάλιν δ' ἐκ τῶ εἶδους τῶ γένει. ὅσα
 » γὰρ τῶ εἶδει ὑπάρχει, καὶ τῶ γένει. οἷον εἰ ἐστὶν ἐπιστήμη φά-
 » λη καὶ ἀπουδαία. καὶ διάθεσις ἐστὶ φάλη καὶ ἀπουδαία. ἢ
 γὰρ διάθεσις τῆς ἐπιστήμης. γένος. ὁ μὲν οὖν πρὸς τὸς τό-
 » πους, φλυδῆς ἐστὶν εἰς τὸ κατὰ σκευάσαι. ὁ δὲ διὰ τὸς, ἀλη-
 » θής. οὐ γὰρ ἀναγκαῖον ὅσα τῶ γένει ὑπάρχει, καὶ τῶ εἶδει ὑ-
 » πάρχειν. ζῶον μὲν γὰρ ἐστὶ πτερόν καὶ περὶ ἄποιν. ἀνθρώπου
 δ' οὐ, ὅσα δὲ τῶ εἶδει ὑπάρχει, ἀναγκαῖον καὶ τῶ γένει. εἰ γὰρ
 ἐστὶν ἀνθρώπου ἀπουδαίος, καὶ ζῶον ἐστὶ ἀπουδαίον. πρὸς δὲ τὸ
 ἀνασκηδάζειν, ὁ μὲν πρὸς τὸς, ἀληθής. ὁ δὲ διὰ τὸς, φλυ-
 » δῆς. ὅσα γὰρ τῶ γένει οὐχ ὑπάρχει, οὐ δὲ τῶ εἶδει. ὅσα δὲ τῶ
 εἶδει μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀναγκαῖον τῶ γένει μὴ ὑπάρχειν. Ε-
 » πεί δ' ἀναγκαῖον ὡς τὸ γένος κατηγορεῖται καὶ τῶ εἶδός τι 4

κατηγόρειδάαι, καὶ ὅσα ἔχει τὸ γένος, ἢ παρωνύμως ἀπὸ τῶ
 γένους λέγεται, καὶ εἰδὼν τὴν ἀναγκαῖον ἔχειν, ἢ παρωνύμως
 ἀπὸ πινος τῆς εἰδῶν λέγεται. οἷον εἰ ἕνός ἐπισήμη κατηγό-
 ρεῖται, καὶ γραμματικῇ, ἢ μουσικῇ, ἢ τῆς ἄλλων τῆς ἐπισημῶν
 κατηγορηθῆσεται. καὶ εἰς ἔχει ἐπισήμην, ἢ παρωνύμως ἀπὸ
 τῆς ἐπισήμης λέγεται, καὶ γραμματικῶς ἔξει ἢ μουσικῶς, ἢ
 πινὰ τῆς ἄλλων ἐπισημῶν. ἢ παρωνύμως ἀπὸ πινος αὐτῆς ρη-
 θῆσεται. οἷον γραμματικῶς, ἢ μουσικῶς. εἰ δὲ οὗ τὴν τεθῆ λε-
 γόμενον ἀπὸ τῶ γένους ὁπωσοῦν. οἷον πῶ ψυχῶ κινεῖσθαι,
 σκοπεῖν εἰ καὶ ἡ τῆς εἰδῶν τῆς κινήσεως ἀνδέχεται πῶ
 ψυχῶ κινεῖσθαι, οἷον αὐξεῖσθαι, ἢ μειοῦσθαι, ἢ φθεῖρεσθαι, ἢ
 γίνεσθαι, ἢ ὅσα ἄλλα κινήσεως εἶδη εἰ γὰρ καὶ μὴδὲν, δῆλον
 ὅτι οὐ κινεῖται. οὗτος δὲ ὁ τόπος κοινὸς πρὸς ἅμφω, πρὸς-
 τε τὸ καὶ σκευάζειν καὶ ἀνασκευάζειν. εἰ γὰρ καὶ τὴν εἰ-
 δῶν κινεῖται, δῆλον ὅτι κινεῖται. καὶ εἰ καὶ μὴδὲν τῆς εἰδῶν
 2 κινεῖται, δῆλον ὅτι οὐ κινεῖται. μὴ δὲ πορὺν τι δὲ ἐπιχειρή-
 ματος πρὸς πῶ θῆσιν, σκοπεῖν ἐκ τῆς ὁρισμῶν, ἢ τῆς ὄντων
 τῶ περὶ κινήσεως περὶ γματς, ἢ τῆς δοκῶντων. καὶ εἰ μὴ ἀφ'-
 οὗτος, ἀλλ' ἀπὸ πλειόνων. ῥᾶον γὰρ ὁρισμῶν εἰς ἐπιχειρεῖν ἔ-
 σαι. πρὸς γὰρ τῶ ὁρισμῶν, ῥᾶον ἢ ἐπιχειρήσεις. Σκοπεῖν δὲ
 ἐπὶ τῶ περὶ κινήσεως, πινος ὄντος ἀναγκαῖον τὸ περὶ κινήσεως
 εἶναι. ἢ τί ὅστις ἀνάγκη, εἰ τὸ περὶ κινήσεως ὅστις. καὶ σκευάζει
 3 μὲν οὗ βουλομένῳ, πινος ὄντος, τὸ περὶ κινήσεως ἔσαι ὅστις
 ἀνάγκη. εἰ γὰρ ἐκείνο διεγρηῖν ὑπάρχον, καὶ τὸ περὶ κινήσεως δε-
 διεγρημένον ἔσαι. ἀνασκευάζειν δὲ βουλομένῳ, τί ὅστις, εἰ τὸ περὶ
 κινήσεως ὅστις. εἰ γὰρ δειξώμεν τὸ ἀκέραιον τῶ περὶ κινήσεως
 μὴ ὄν, ἀληθινὸς τις ἐσόμεθα τὸ περὶ κινήσεως. Εἰ δὲ ἐπὶ τὸν
 χρόνον ἐπιβλέπειν, εἴπου διαφανεῖ. οἷον εἰ τὸ περὶ κινήσεως ἔ-
 φησεν ὅτι ἀνάγκη αὐξεῖσθαι. περὶ κινήσεως μὲν γὰρ αἰετὰ ἰσά. αὐ-
 ξεῖται δὲ οὐκ αἰετὰ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ ἐπίστασθαι ἔφησεν τις με-
 μνήσθαι. τὸ μὲν γὰρ, τῶ παρεληλυθότος χρόνου ὅστις. τὸ δὲ, καὶ
 4 τῶ παρόντος καὶ τῶ μέλλοντος. ἐπίστασθαι μὲν οὗ γὰρ λεγέ-
 σαι

μεθα τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα· οἷον ὅτι ἔσται ἡ λίου ἐ-
 κλειψις. μνημονόειν δὲ οὐκ ἐνδέχεται, ἀλλ' ἢ τὸ παρεληλυ-
 θός. Ἐπὶ ὅσοις τὸς ὅπως, τὸ ἄρειν εἰς τὸ βίου το, πρὸς
 ὃ δὲ πρὸς μὲν ἐπιχειρημάτων. ὅθεν δὲ ἔσται ὁ τὲ μὲν αἰαγ-
 καῖον, ὅτε δὲ φαινόμενον ἀναγκαῖον, ὅτε δὲ οὐτὲ φαινόμενον
 οὐτὲ ἀναγκαῖον. ἀναγκαῖον μὲν οὖν, ὅταν ἀρνησάμενον τῷ
 ἀχρεϊνομένῳ τῷ πρὸς τὴν δέσιν πὶ χρησίμων, πρὸς τῷ
 ὅν λόγους ποιεῖται. τυγχάνη δὲ ὅθεν τῷ βίου των ἐν, πρὸς ὃ
 οὐκ ἐρεῖν εἶναι ἐπιχειρημάτων. ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν ἐπαγωγὴν
 πρὸς πὶ δὲ τὸ κεμεῖνον. περὶ τὸν ἀναγκάμενος, ἀναρεῖν ἐπιχειρῇ. βού-
 λου γὰρ ἀναρεῖν εἶναι, καὶ τὸ περὶ κεμεῖνον ἀναρεῖται. φαινό-
 μενον δὲ ἀναγκαῖον, ὅταν φαίνεται μὲν χρησίμων καὶ οἰκείον
 τῷ δέσιν. μὴ δὲ πρὸς ὃ γίγνεται οἱ λόγοι, εἴτε ἀρνησα-
 μένου τῷ τὸν λόγον ὑπέχοντος, εἴτε ἀπὸ ἐπαγωγῆς ἐκδοῦ
 δὲ τῷ δέσιν πρὸς αὐτὸ γιγνομένης, ἀναρεῖν ἐπιχειρεῖ
 αὐτὸ. τὸ δὲ λοιπὸν, ὅταν μὴτε ἀναγκαῖον ἢ, μὴτε φαινό-
 μενον, πρὸς ὃ γίγνεται οἱ λόγοι. ἄλλως δὲ, παρεξιλέγε-
 δαι συμβαίνει τῷ ἀχρεϊνομένῳ. διὰ δὲ οὐ λαβεῖν τὸν ἐ-
 χάτον τῷ ἐνδέναν ὅπως. παντελὸς γὰρ ἀπὸ τῆς μὲν
 καὶ ἀλλοῦτος οἶκον εἶναι τῷ διαλεκτικῷ. διὸ διὰ καὶ τὸν
 ἀχρεϊνομένον μὴ δυσκολαίνειν, ἀλλὰ τιθέναι τὰ μὴ χρήσι-
 μος πρὸς τὴν δέσιν ἐπισημαζόμενον, ὅσα μὴ δοκεῖ, τίθησι
 δὲ. μάλλον γὰρ ἀχρεῖν ὥστε πᾶσι συμβαίνει τοῖς ὁρω-
 τῶσιν, ὅταν πάντων τιθεμένων αὐτοῖς τῷ βίου των, εἰ μὴ
 πρὸς αὐτῶσιν. Ἐπὶ πᾶς ὁ εἰρηκὼς ὁμοῦ, ὅπως ἵνα πολλὰ
 εἰρηκεν. ἐπειδὴ πλεονέχει ἐκαστὸν ὑπερβάλλει ἀκόλουθα εἶναι.
 οἷον ὁ εἰρηκὼς ἀνθρώπων εἶναι, καὶ ὅτι ζῶν εἶρηκε, καὶ ὅ-
 τι ἐμψυχον, καὶ ὅτι δίποιν, καὶ ὅτι νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτι-
 κῶν. ὥς τε ὁ πρὸς οὐκ ἐνός τῷ ἀκόλουθων ἀναρεῖν εἶναι, ἀ-
 ναιρεῖται καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ. οὐ λαβεῖν δὲ χρὴ εἰς τὸ χαλε-
 πώτερον ποιεῖν μετὰ ληψιν. ἐνίοτε μὲν γὰρ ἔχον τὸ ἀκό-
 λουθον ἀνελείν. ἐνίοτε δὲ, αὐτὸ τὸ περὶ κεμεῖνον. Ὅσοις

- δὲ αὐτῇ μόνον θάττον ὑπάρχειν, ἢ οὐχ ὑπάρχειν, οἷον
τῷ αὐθρώπῳ τὴν νόσον, ἢ τὴν ὑγίαν. εἰ μὲν πρὸς θάττον
ὁ ὑπὲρ μὲν διαλέγεσθαι, ὅτι ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει, καὶ
πρὸς τὸ λοιπὸν ὁ ὑποθέσμεν. ὅτι δὲ αὐτὸς εἴφει πρὸς
ἄμφω. Δείξαντες μὲν γὰρ ὅτι ὑπάρχει θάττον, τὸ λοιπὸν
δεδειχότες ἐσόμεθα ὅτι οὐχ ὑπάρχει. εἰ δὲ ὅτι οὐχ ὑπάρ-
χει δεδειχόμεν, τὸ λοιπὸν ὅτι ὑπάρχει δεδειχότες ἐσόμεθα.
- 1 δὴλον οὖν, ὅτι πρὸς ἄμφω χρησιμὸς ὁ τόπος. Ἐπὶ τὸ ἐ-
πιχειρεῖν μεταφύροντα τὸ νόμα ἐπὶ τὸν λόγον, ὡς μάλιστα
προσῆκον ἐκ λαμβάνειν, ἢ ὡς κέῖται νόμα. οἷον οὐ μόνον
μὴ τὸν αἰσθεῖσθαι κατὰ πόρ κέῖται, ἀλλὰ τὸν οὐ τὴν ψυχὴν ἐ-
χόντα, κατὰ πόρ καὶ οὐκ ἐλπιν, τὸν ἀγαθὰ ἐλπίζοντα. ὁμοίως
» δὲ καὶ οὐ δαίμονα, οὐ αὖ οὐ δαίμων ἢ ἀπὸν δαίμων. κατὰ πόρ ἐ-
» νοκράτης φησὶν οὐ δαίμονα εἶναι τὸν τὴν ψυχὴν ἔχοντα ἀπὸν-
» δαίμονα, τὴν γὰρ ἐκείνῳ εἶναι δαίμονα. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρῶτῳ
2 μάτων τὰ μὲν ὑπὸ ἀνάγκης εἶσι, τὰ δὲ, ὡς ἐπιτρεπλὺ. τὰ δὲ ὅτι
τὸν ἐτυχεν, εἰ μὲν ὑπὸ ἀνάγκης ὡς ἐπιτρεπλὺ τεθῇ, ἢ ὡς ἐπι-
πολὺ ὑπὸ ἀνάγκης, ἢ αὖ τὸ ὅτι ἐναντίον τῷ ὡς ἐπιτρεπλὺ, αἰ-
δίδωσι τόπον ἐπιχειρήματος. εἰ γὰρ τὸ ὑπὸ ἀνάγκης ὡς ἐπι-
τρεπλὺ τεθῇ, δὴλον ὅτι οὐ παντὶ φησὶν ὑπάρχειν, ὑπάρχον-
τος παντὶ. ὥστε ἡμάρτηκεν. εἴτε τὸ ὡς ἐπιτρεπλὺ λειγ-
μενὸν ὑπὸ ἀνάγκης εἴη. παντὶ γὰρ φησὶν ὑπάρχειν, οὐχ ὑ-
πάρχοντος παντὶ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ ἐναντίον τῷ ὡς ἐπι-
3 τρεπλὺ ὑπὸ ἀνάγκης εἴη. αἰ γὰρ ἐπὶ ἑλπίον λέγεται ὅτι ἐναν-
τίον τῷ ὡς ἐπιτρεπλὺ. οἷον εἰ ὡς ἐπιτρεπλὺ φαντασθῶσι αὐτῶν
ποι, ἀγαθοὶ ἐπὶ ἑλπίον. ὥστε ἐν μάλλον ἡμάρτηκεν, εἰ ἀγα-
θοὺς ὑπὸ ἀνάγκης εἴη. ὡς αὖτως δὲ καὶ εἰ ὅτι ὅτι ἐτυ-
χεν, ὑπὸ ἀνάγκης εἴη. ὡς ἐπιτρεπλὺ. εἴτε γὰρ ὑπὸ ἀνάγκης ὅτι
ὅτι ὅτι ἐτυχεν, ὅτι ὡς ἐπιτρεπλὺ. αὐτὸς δὲ καὶ μὴ διορίσας
εἴη, ὅτι ὅτι ὡς ἐπιτρεπλὺ ἢ ὑπὸ ἀνάγκης εἴη. ἢ ὅτι πρῶτον
μα ὡς ἐπιτρεπλὺ, διαλέγεσθαι ὑπὸ ἀνάγκης εἴη. αὐτῶν. οἷον εἰ
4 φαντασθῶσι ἀφελήσους εἴη, μὴ διορίσας, ὡς ὑπὸ ἀνάγκης

κης εἰρηνέως αὐτῇ διαλέγεσθαι. Ἐντεῖ καὶ αὐτὸ ἐαυτῷ
 συμβεβηκὸς ἔθηκεν ὡς ἑτόρον. διὰ τὸ ἑτόρον εἶναι ὄνομα. κα-
 θάρτη Γρόδικος διηρέηται τὰς ἡδονὰς εἰς χαρὰν καὶ τὸν μὲν καὶ
 ἀνφροσύνῳ. ταῦτα γὰρ πάντα τῇ αὐτῇ τῆς ἡδονῆς ὀνόμα-
 τος εἶναι. εἰ οὖν τις τὸ χαίρειν τῷ ἀνφραίνεσθαι φήσει συμβεβη-
 κὸς αὐτῷ. αὐτὸ αὐτῷ φαίνεται συμβεβηκέναι. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐναν-
 τία συμπλέκεται μὲν ἀλλήλοις ἐξαχῶς. ἐναντίωσιν δὲ ποι-
 εῖ τε ἐξαχῶς συμπλέκεται, δεῖ λαμβάνειν τὰ ἐναντία, ὅπως
 αὐτῷ χρῆσιμον ἢ καὶ αἰσχροῦ π. καὶ κατὰ σκευὴν ὅτι μὲν
 οὖν ἐξαχῶς συμπλέκεται, δηλόν. ἢ γὰρ ἐκ ἑτέρου ἐκ ἑτέρου
 τῆς ἐναντίας συμπλέκεται, ὅτε δὲ διχῶς. οἷον τὸ εὖ καὶ
 λους οὐ ποιεῖν, καὶ τὸ εὖ ἐχρούς κακῶς, ἢ ἀπάλαιν, τὸ εὖ
 καὶ λους κακῶς, καὶ εὖ ἐχρούς οὐ. ἢ ὅταν ἀμφοτέρωθεν τῇ
 ἐνός, διχῶς δὲ καὶ ὅτε. οἷον τὸ εὖ καὶ λους οὐ ποιεῖν, καὶ τὸ
 εὖ καὶ λους κακῶς. ἢ τὸ εὖ ἐχρούς οὐ ποιεῖν, καὶ τὸ
 εὖ καὶ λους κακῶς. ἢ τὸ ἐκ ἀμφοτέρων διχῶς δὲ καὶ ὅτε. οἷον τὸ
 εὖ καὶ λους οὐ, καὶ εὖ ἐχρούς οὐ. ἢ εὖ καὶ λους κακῶς, καὶ εὖ
 ἐχρούς κακῶς. αἱ μὲν οὖν πρῶται δύο ῥηθεῖσαι συμπλοκαὶ
 οὐ ποιοῦσιν ἐναντίωσιν. τὸ γὰρ εὖ καὶ λους οὐ ποιεῖν, τῷ εὖ
 ἐχρούς κακῶς ποιεῖν, οὐκ ἐστὶν ἐναντίον. ἀμφοτέρωθεν γὰρ αἰρε-
 τα, καὶ τῇ αὐτῇ ἡδονῇ, οὐ δὲ τὸ εὖ καὶ λους κακῶς, τῷ εὖ
 ἐχρούς οὐ. καὶ γὰρ ταῦτα ἀμφοτέρωθεν φολκτά, καὶ τῇ αὐτῇ ἡ-
 δονῇ, οὐ δοκεῖ δὲ φολκτὸν φολκτῷ ἐναντίον εἶναι, ἐὰν μὴ τὸ
 μὲν καὶ ὑπερβολῶς, τὸ δὲ καὶ ἐνδεῶς λεγόμενον. ἢ ἢ τε γὰρ
 ὑπερβολὴ τῆς φολκτῆς δοκεῖ εἶναι, οὐκ ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐνδεῶς.
 τὰ δὲ λοιπὰ πάντα τέτταρα, ποιεῖ ἐναντίωσιν. τὸ γὰρ εὖ καὶ
 λους οὐ ποιεῖν, τῷ εὖ καὶ λους κακῶς, ἐναντίον. ἀπὸ τε γὰρ
 ἐναντίου ἡδονῆς εἶναι. καὶ τὸ μὲν αἰρετὸν, τὸ δὲ φολκτὸν. ὡσαύ-
 τως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλων. καὶ ἐκείνη γὰρ συζυγίαν, τὸ μὲν
 αἰρετὸν, τὸ δὲ φολκτὸν. καὶ τὸ μὲν ἐπικρούς ἡδονῆς. τὸ δὲ φού-
 λου. δηλόν οὖν ἐκ τῆς εἰρημνίας, ὅτι τῷ αὐτῷ πλεονάζει ἐναν-
 τία συμβαίνει γίνεσθαι. τῷ γὰρ εὖ καὶ λους οὐ ποιεῖν, τὸ εὖ

- ἐχθροὺς δὲ ποιεῖν ἐναντίον, καὶ τὸ εὖ ὧς λους κακῶς, ἐναν-
 τίον. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνῳ, τὸν αὐτὸν βότον ἐπι-
 σκοποῦσι, δύο τὰ ἐναντία φανήσεται. λαμβάνειν οὖν τῶν ἐ-
 ναντίων, ὁποῦτον αὐτῶν περὶ τὴν θέσιν χρήσιμον. Ἐπὶ εἰ
 ὅτι ἡ ἐναντίον τῷ συμβεβηκῶσι, σκοπεῖν εἰ ὑπάρχει ὡς πορὶ συμ-
 » βεβηκὸς εἶρηται ὑπάρχειν. εἰ γὰρ ὅτι οὐκ ὑπάρχει, ἐκείνο οὐκ αὖ
 » ὑπάρχει. ἀδύνατον γὰρ τὸ ἐναντία ἅμα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν.
 1 Ἡ ἐπὶ τοιούτων εἶρηται καὶ τὰ πένος. οὐ ὅντος, ἀνάγκη τὰ ἐναν-
 τία ὑπάρχειν. οἷον εἰ τίς ἰδέασθαι ἢ μὴν ἐφίσηται εἶναι. κινεῖται
 τε γὰρ καὶ ἡρεμεῖν αὐτῶς συμβήσεται. ἐπὶ δὲ αἰδητῶς καὶ νοη-
 τῶς εἶναι. δοκῶσι γὰρ αἱ ἰδέαι ἡρεμεῖν καὶ ἀκίνητοι καὶ νοηταὶ
 εἶναι τῶς περιμένους ἰδέασθαι. ἐν ἡμῶν δὲ οὐκ ἔστι, ἀδύνατον
 ἀκίνητους εἶναι. κινουμένων γὰρ ἡμῶν, ἀναγκαῖον καὶ τὰ ἐν ἡ-
 μῶν πάντα συγκινεῖσθαι. δηλον δὲ ὅτι καὶ αἰδητῶς, εἴ πορ ἐν
 ἡμῶν εἰσι. διὰ γὰρ τῆς πορὶ τὴν ὁμολογίαν αἰδησεως, τὴν ἐν ἐκεί-
 2 σω μορφῇ γνωρίζομεν. γὰρ ἐν εἰρηταὶ συμβεβηκὸς ἐν ὧ ὅτι
 π ἐναντίον, σκοπεῖν εἰ καὶ τῶ ἐναντίον δεκτικόν, ὅ πορ καὶ τῶ
 συμβεβηκῶς. τὸ γὰρ αὐτὸ τῶ ἐναντίων δεκτικόν. οἷον εἰ τὸ
 μῖσος ἐπεδαι τῇ ὀργῇ ἐφίσηται, εἴη αὖ τὸ μῖσος ἐν τῷ θυμῷ
 δεῖ. ἐκεῖ γὰρ ἡ ὀργή. σκεπτεῖται οὖν, εἰ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ θυμῷ
 δεῖ, ἡ φιλία. εἰ γὰρ μὴ, ἀλλ' ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ ὅτιν ἡ φιλία, ἐκ
 αὐτῶν πορ τὸ μῖσος ὀργῇ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ ἐπιθυμητικόν
 ἀγνοεῖν ἐφίσηται, εἴη γὰρ αὐτῶ ἐπισήμης δεκτικόν, εἴ πορ καὶ ἀγνοί-
 3 ας. ὅ πορ οὐ δοκεῖ τὸ ἐπιθυμητικόν δεκτικόν εἶναι ἐπισήμης.
 ἀνασκηδάζονται μὲν οὖν καὶ τὰ πορ εἶρηται, χρησέον. καὶ τὰ σκε-
 νάζονται, δὲ, ὅτι μὲν ὑπάρχει τὸ συμβεβηκὸς, οὐ χρήσιμος ὁ τό-
 πος. ὅτι δὲ ἐνδέχεται ὑπάρχειν χρήσιμος. δείξαντες μὲν γὰρ
 ὅτι οὐ δεκτικόν τῶ ἐναντίου, δεδιεχότας ἐσόμεθα, ὅτι οὐκ ὑ-
 πάρχει τὸ συμβεβηκὸς, οὐτὲ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. εἰ δὲ δεί-
 ξωμεν ὅτι ὑπάρχει τὸ ἐναντίον, ἢ ὅτι δεκτικόν τῶ ἐναντίῳ ὅτιν
 οὐδέ πορ δεδιεχότας ἐσόμεθα, ὅτι καὶ τὸ συμβεβηκὸς ὑπάρχει
 4 ἀλλ' ὅτι ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ὡς τὸ σπῆν μόνον δεδιεγμένον

ἔσαι. Ἐπεὶ δὲ αἱ ἀντιθέσεις τέτταρες, σκοπεῖν ἐκ μὲν τῆς ἀντι-
 φάσεων ἀνάπαλιν ἐκ τῆς ἀκρολούθησεως καὶ ἀναιρουῦπι
 καὶ κατὰ σκοδύζοντι. λαμβάνειν δὲ ἕξ ἐπαγωγῆς. οἷον εἰς ἀν-
 θρώπου ζῶον, τὸ μὴ ζῶον οὐκ ἀνθρώπος. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τῆς
 ἄλλων. ἐν ταύτῃ γὰρ ἀνάπαλιν ἡ ἀκρολούθησις. τῷ μὲν γὰρ ἀν-
 θρώπῳ ζῶον ἐπεταί, τῷ δὲ μὴ ἀνθρώπῳ, τὸ μὴ ζῶον, οὐκ. ἀλλ'
 ἀνάπαλιν τῷ μὴ ζῶῳ τὸ οὐκ ἀνθρώπος. ὑπὲρ πάντων ὅν ἐστι
 οὐκ ἄξιωτόν. οἷον εἰ τὸ καλόν, ἡδὺ, καὶ ἐμὴ ἡδὺ, οὐ καλόν. I
 εἰ δὲ μὴ ἥδυσ, οὐδὲ ἐκείνο. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἐμὴ ἡδὺ, οὐ καλόν,
 ἐκαλόν, ἡδὺ. δὴλον οὖν, ὅτι περὶς ἀμφω ἀντιστρέφει ἡ κατὰ
 πῶς ἀντίφασιν ἀκρολούθησις ἀνάπαλιν γινόμενῃ. ὑπὲρ δὲ τῆς
 » ἀντιπῶν σκοπεῖν, εἰ τῷ ἀντιπῶ ἐναντίον ἐπεταί, ἢ τῶν ταύ-
 » τῶν ἡ ἀκρολούθησις, ἢ ἀνάπαλιν, καὶ ἀναιρουῦπι καὶ κατὰ σκο-
 νάζοντι. λαμβάνει δὲ καὶ τὰ τριαύτα ἕξ ἐπαγωγῆς. ἐφ' ὅσον χρῆ-
 σι μὲν. ὑπὲρ ταυτὸ μὲν, ἡ ἀκρολούθησις οἷον τῇ ἀνδρίᾳ καὶ τῇ θει-
 λιά. τῇ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἀκρολούθησις. τῇ δὲ κακία. καὶ τῇ μὲν, 2
 ἀκρολουθεῖ τὸ αἰρετόν, τῇ δὲ, τὸ φεκτόν. ὑπὲρ ταυτὰ οὖν καὶ
 τούτων ἡ ἀκρολούθησις. ἐναντίον γὰρ τὸ αἰρετόν τῷ φεκτῷ.
 ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς ἄλλων. ἀνάπαλιν δὲ ἡ ἀκρολούθησις.
 οἷον θύεξία μὲν, ἢ ὑγίεια ἀκρολουθεῖ. καὶ χεξία δὲ, νόσος οὐκ. ἀλλ'
 λανόσφ, καὶ χεξία, δὴλον οὖν, ὅτι ἀνάπαλιν τῶν τούτων ἡ ἀ-
 » κρολούθησις γίνεσθαι. σπῆιον δὲ ἐναντίον ὑπὲρ τῆς ἀντιπῶν
 » συμβαίνει. ἀλλὰ τοῖς πλείστοις, τῶν ταυτὰ ἡ ἀκρολούθησις. εἰ
 » οὖν μήτε τῶν ταυτὰ τῷ ἀντιπῶ, ἐναντίον ἀκρολουθεῖ. μή- 3
 τε ἀνάπαλιν, δὴλον ὅτι οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ῥηθέντων ἀκρολουθεῖ ἐ-
 τδρον τῷ ἐτδρῳ. εἰ δὲ τῶν τῆς ἀντιπῶν, καὶ τῶν τῆς ῥηθέντων,
 ἀναγκαῖον ἐτδρον τῷ ἐτδρῳ ἀκρολουθεῖν. ὁμοίως δὲ τοῖς ἐ-
 ναντίοις, καὶ τῶν τῆς σδρῆσεων καὶ ἔξεων σκεπτόν. πάλιν οὐκ
 ἔστιν ὑπὲρ τῆς σδρῆσεων ἐναντίον. ἀλλ' ἐπεὶ ταυτὰ πῶς ἀκρο-
 λῶσιν ἀναγκαῖον αἰετὶ γίνεσθαι. καὶ ἀπὸ τοῦ ὅτι αἰετὶ, αἰετῶσιν. τυ-
 φλότῃ δὲ, αἰετῶσιν, ἀντίκειται γὰρ ἡ αἰετῶσις τῇ αἰετῶσιν
 σία, ὡς ἔξισ καὶ σδρῆσις. ἐμὲν γὰρ ἔξισ, αὐτῶ. τὸ δὲ, σδρῆσις 4

ἔστιν. ὁμοίως δὲ τῇ ἔξει καὶ τῇ στήσει, καὶ ἑπὶ τῆς πρὸς πλῆ-
 ρους. ἑπὶ ταυτὰ γὰρ καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀκούσιος. οἷον εἰ τὸ ἐ-
 πὶ πλῆρους πολλαπλάσιον. καὶ ἐπὶ πλῆρους, πολλοσημέριον.
 λέγειται γὰρ ἐπὶ πλῆρους, πρὸς ἐπὶ πλῆρους, ἐπὶ πλῆ-
 ρους, πρὸς ἐπὶ πλῆρους. πάλιν εἰ ἡ ἐπιστήμη ὑπό-
 ληψις, καὶ ἐπὶ πλῆρους ὑπόληψις. καὶ εἰ ἡ ὁρασις αἰσθησις, καὶ
 τὸ ὁρατὸν αἰσθητὸν. ὥστε, ὅτι οὐκ ἀνάγκη εἶναι τῆς πρὸς ἐ-
 πὶ πλῆρους ἀκούσιν γίνεσθαι, καὶ ἀπὸ εἰρησίου. ἐπὶ αἰσθητὸν,
 ἐπὶ πλῆρους ὅστις. ἡ δὲ αἰσθησις, οὐκ ἐπὶ πλῆρους. οὐ μὲν ἀληθὴς γὰρ ἡ
 αἰσθησις δοκεῖ εἶναι. πολλοὶ γὰρ οὐ φασὶ τῆς αἰσθητῆς ἐπὶ πλῆρους
 εἶναι. ἐπὶ πρὸς πλῆρους, οὐκ ἡ πλῆρους χρήσιμος ἐρῆθεν. οἷον
 ὅτι ἐπὶ αἰσθητὸν, οὐκ ἐπὶ πλῆρους. οὐ δὲ γὰρ ἡ αἰσθησις ἐπὶ πλῆρους.
 » Πάλιν ἑπὶ τῆς συστοιχίας καὶ ἑπὶ τῆς πλῆρους καὶ ἀναρροῦ τὰ
 » καὶ κατὰ συστοιχίαν. λέγειται δὲ συστοιχία μὲν τὰ τοιαῦτα. οἷον
 τὰ δίκαια καὶ ὁ δίκαιος, τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ τὰ ἀνδρεία καὶ ὁ ἀν-
 2 δρείος. τῇ ἀνδρίᾳ. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποιητικὰ καὶ τὰ φυλακ-
 τικὰ, συστοιχία ἐκείνων ἔστιν, ὡς ἐπὶ φυλακτικὰ ἢ ποιητικὰ. οἷον
 τὰ ὑμνικά, ὑμνία. καὶ τὰ δυνεπικά, δυνεϊά. τὸν αὐτὸν δὲ
 ὅσον καὶ ἑπὶ τῆς ἄλλων. συστοιχία μὲν οὖν τὰ τοιαῦτα εἶναι
 λέγειται. πλῆρους δὲ, οἷον ἐπὶ δίκαιος, καὶ ἀνδρείος καὶ ὑμν-
 ιαίς, καὶ δυνεϊκάς καὶ ὅσα ὅσον τὸν ὅσον λέγειται. δοκεῖ δὲ
 καὶ τὰ κατὰ τῆς πλῆρους συστοιχία εἶναι. οἷον ἐπὶ δίκαιος, τῇ
 » δικαιοσύνῃ. ἐπὶ ἀνδρείος, τῇ ἀνδρίᾳ. συστοιχία ὅτι λέγειται, τὰ
 3 κατὰ τὴν αὐτὴν συστοιχίαν ἅπαντα. οἷον δικαιοσύνη, δίκαι-
 » ος, δίκαιον, δίκαιως. δὴ λανθάνει, ὅτι οὐκ ὅσον οὐκ ἀντιθέτως
 τῆς κατὰ τὴν αὐτὴν συστοιχίαν ἀγαθὸν ἢ ἐπαινετὸν, καὶ τὰ
 λοιπὰ πάντα διειρημένα εἶναι. οἷον εἰ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἐπαι-
 νετῆς, καὶ ὁ δίκαιος, καὶ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ δίκαιως, τῆς ἐπαι-
 νετῆς. ῥηθὲν δὲ τὸ δίκαιως καὶ ἐπαινετὸς κατὰ τὴν αὐ-
 τὴν πλῆρους. ἀπὸ γὰρ τῆς ἐπαινετῆς, καὶ ἀπὸ τὸ δίκαιος, ἀπὸ
 » τῆς δικαιοσύνης. Σιγασθὲν δὲ μὴ μόνον ἐπὶ αὐτῇ τῇ εἰ-
 4 ρημένῃ, ἀλλὰ καὶ ἑπὶ τῇ ἐναντίον τὸ ἐναντίον. οἷον ὅτι

τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἔστι ἀνάγκη ἡδὺν, οὐδὲ γὰρ τὸ κακὸν λυπηρόν. ἢ εἰ
 ἔστι, καὶ κείνο. καὶ εἰ ἡ δικαιοσύνη ἐπίσημη, καὶ ἡ ἀδικία, ἀ-
 γνοια. καὶ εἰ δὲ δικαίως, ἐπιστημονικῶς καὶ ἐμπείρως, δὲ ἀδικῶς,
 ἀγνοοῦντως καὶ ἀπείρως εἰ δὲ τῶντα μὴ, οὐδὲ κείνα. καὶ ἀπὸ τοῦ
 ἡδὺν τῶν ἡδονῶν. μάλλον γὰρ αὐτὸ φανερὸν τὸ ἀδικῶς, ἐμπεί-
 ρως, ἢ ἀπείρως. οὗτος δὲ ὁ τόπος εἰρητὴν περὶ τὸν οὐ τῶν τῆς
 ἐναντίων ἀκολουθεῖσιν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο νῦν ἀξιούμεν, ἢ τῶ
 ἐναντίῳ δὲ ἐναντίον ἀκολουθεῖν. Ἐπὶ τῶν τῆς γλῆσεων καὶ φθο-
 ρῶν, καὶ ποιητικῶν καὶ φθορτικῶν, καὶ αἰσθητικῶν καὶ κατὰ
 σκεδάζοντων. ὧν γὰρ αἱ γλῆσεις τῶ ἀγαθῶν, καὶ αὐτὰ ἀγαθὰ. καὶ εἰ
 αὐτὰ ἀγαθὰ, καὶ αἱ γλῆσεις. εἰ δὲ αἱ γλῆσεις τῆς κακῶν, καὶ
 αὐτὰ τῆς κακῶν. ἡδὺν δὲ τῆς φθορῶν, ἀνάπαλι. εἰ γὰρ αἱ φθο-
 ραὶ τῆς ἀγαθῶν, αὐτὰ τῆς κακῶν. εἰ δὲ αἱ φθοραὶ τῆς κακῶν
 αὐτὰ τῶ ἀγαθῶν. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος, καὶ τῶν ποιητικῶν καὶ φθορ-
 τικῶν. ὧν μὲν γὰρ τὰ ποιητικὰ ἀγαθὰ, καὶ αὐτὰ τῆς ἀγαθῶν.
 ὧν δὲ τὰ φθορτικὰ ἀγαθὰ, αὐτὰ τῆς κακῶν. Πάλιν τῶν τῆς
 ὁμοίων, εἰ ὁμοίως ἔχει. οἷον εἰ ἐπίσημη μία πλειόνων, καὶ δι-
 ξα. καὶ εἰ δὲ, ὅτι ἔχειν, ὅρα. καὶ δὲ ἀκρωτὶ ἔχειν, ἀκρύνειν. ὁμοίως
 δὲ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τῶν ὄντων, καὶ τῆς δοκῆς ὧν. χρη-
 σιμὸς δὲ ὁ τόπος, περὶ ἀμφω. εἰ μὲν γὰρ ἐπίπνος τῆς ὁμοίων
 οὐτως ἔχει, καὶ ἡδὺν τῆς ἄλλων τῆς ὁμοίων. εἰ δὲ ἐπίπνος μὴ, οὐ
 δὲ ἡδὺν τῆς ἄλλων. Σκεπτεῖν δὲ καὶ εἰ ἐφ' ἐνός καὶ εἰ τῶν πολ-
 λῶν ὁμοίως ἔχει. ἐν ἀρχῇ δὲ διαφανέ. οἷον εἰ δὲ ἐπίστασθαι διανο-
 εῖσθαι, καὶ τὸ πολλὰ ἐπίστασθαι, πολλὰ διανοεῖσθαι. ἔστι δὲ
 οὐκ ἀληθές. ἐπίστασθαι μὲν γὰρ ἐνδέχεται πολλὰ διανοεῖσθαι,
 ἀλλ' οὐ. εἰ δὲ οὕτω τῶ μὴ, οὐδὲ κείνο τὸ δι' ἐφ' ἐνός, ὅτι τὸ ἐπίστα-
 σθαι, διανοεῖσθαι ἔστιν. Ἐπὶ ἐκ τῶν μᾶλλον καὶ ἡττον. εἰσὶ δὲ τῶ
 μᾶλλον τόποι τέσσαρες. εἴς μὲν, εἰ ἀκολουθεῖ τὸ μᾶλλον τῶ
 μᾶλλον. οἷον εἰ ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ ἡ μᾶλλον ἡδονὴ, μᾶλλον ἀ-
 γαθόν. καὶ εἰ τὸ ἀδικεῖν, κακόν, καὶ τὸ μᾶλλον ἀδικεῖν, μᾶλλον
 κακόν. χρησιμὸς δὲ περὶ ἀμφω ὁ τόπος. εἰ μὲν γὰρ ἀκολουθεῖ
 τῇ τῶ ἀποκειμένου ἐπιδόσει ἢ τῶ συμβεβηκός ἐπιδόσις, δὲ

λον, ὅτι συμβέβηκεν. εἰ δὲ μὴ ἀκλινῶς οὐ συμβέβηκε. ὁ δὲ
 ἐπαγωγὴ ληπτέον. Ἄλλος, ὡς πρὸς δυοῖν λεγομένου. εἰ ὡ
 μᾶλλον εἰκὸς ὑπάρχει μὴ ὑπάρχει. οὐδ' ὡς ἦτον. καὶ εἰ ὡς ἦτον
 εἰκὸς ὑπάρχει ὑπάρχει, καὶ ὡς μᾶλλον. Πάλιν δυοῖν πρὸς ἑ-
 νὸς λεγομένων, εἰ τὸ μᾶλλον ὑπάρχει δοκῶ μὴ ὑπάρχει, οὐ
 δὲ τὸ ἦτον. ἢ εἰ τὸ ἦτον δοκῶ ὑπάρχει ὑπάρχει, καὶ ὡς μᾶλ-
 λον. Ἐν δυοῖν πρὸς δυοῖν λεγομένοις, εἰ τὸ διατρώ μᾶλλον
 ὑπάρχει δοκῶ μὴ ὑπάρχει, οὐ δὲ τὸ λοιπὸν τῷ λοιπῷ. ἢ εἰ
 τὸ ἦτον δοκῶ τῷ ἐτέρῳ ὑπάρχει ὑπάρχει. καὶ τὸ λοιπὸν τῷ
 λοιπῷ. Ἐπὶ ἐκ τῶ ὁμοίως ὑπάρχει ἢ δοκεῖν ὑπάρχει, ἔτιχως.
 καὶ ἀπὸρ ὡς τῶ μᾶλλον ἐπὶ τῷ ὑπόρου ἐνθέντων ἑαὶν τό-
 πων ἐλέγξ. εἴτε γὰρ ἐν δυοῖν ὁμοίως ὑπάρχει, ἢ δοκεῖ ὑ-
 πάρχει, εἰ τῷ ἐτέρῳ μὴ ὑπάρχει, οὐ δὲ τῷ ἐτέρῳ. εἰ δὲ διατ-
 ρῶ ὑπάρχει, καὶ τῷ λοιπῷ. εἴτε δύο τῷ αὐτῷ, ὁμοίως εἰ τὸ
 ἐτέρον μὴ ὑπάρχει, οὐ δὲ ὡς λοιπὸν. εἰ δὲ διατρώ, καὶ τὸ λοι-
 πόν. τὸν αὐτὸν δὲ ἔσπον, καὶ εἰ δύο δυοῖν ὁμοίως ὑπάρχει. εἰ
 γὰρ τὸ ἐτέρον τῷ ἐτέρῳ μὴ ὑπάρχει, οὐ δὲ ὡς λοιπὸν τῷ λοι-
 πῷ. εἰ δὲ ὑπάρχει τὸ ἐτέρον τῷ ἐτέρῳ, καὶ ὡς λοιπὸν τῷ λοι-
 πῷ. ἐκ μὲν οὖν τῶ μᾶλλον καὶ ἦτον καὶ τῶ ὁμοίως, τοσαύτα
 ὡς ἐλέγξαι ἐπιχειρεῖν. Ἐπὶ δ' ἐκ τῶς περὶ σεως, ἐὰν ἐ-
 τέρων πρὸς ἐτέρων περὶ τε δὲν ποιῇ ἀγαθόν, ἢ λυκόν, μὴ ὅν
 περὶ τέρων λυκόν ἢ ἀγαθόν, τὸ περὶ τε δὲν ἔσται λυκόν ἢ ἀγα-
 θόν, οἷον πρὸς καὶ τὸ ὅλον ποιῇ. Ἐπὶ εἰ πρὸς τὸ ὑπάρχον περὶ
 τε δὲν τὸ μᾶλλον ποιῇ τοιοῦτον, οἷον ὑπάρχει, καὶ αὐτὸ ἔσται
 τοιοῦτον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶ ἄλλων. χρησιμὸς δὲ οὐκ ἐν ἄ-
 πασι ὁ τόπος, ἀλλ' ἐν οἷς τῶ τῶ μᾶλλον ὑπόρου ὡς συμβαί-
 νει γίνεσθαι οὐκ ἐν ὁτόπος οὐκ ἀνίσταται περὶ τὸ ἀνάσκε-
 νάζειν. εἰ γὰρ μὴ ποιῇ τὸ περὶ τε δὲν μὲν ἀγαθόν, οὐ δὲ πρὸς δὴ-
 λον, εἰ αὐτὸ μὴ ἀγαθόν. τὸ γὰρ ἀγαθόν κακῶ περὶ τε δὲν μὲν
 οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἀγαθόν τὸ ὅλον ποιῇ οὐ δὲ λυκόν μέλαν. οὐ
 » δὲ γλυκὺ πικρῷ. γὰρ εἰ μᾶλλον καὶ ἦτον λέγεται, καὶ
 4 ἀπλῶς ὑπάρχει. τὸ γὰρ μὴ ὅν ἀγαθόν ἢ λυκόν οὐ δὲ μᾶλλον

ἢ ἢ πον ἀγαθὸν ἢ λυγρὸν ῥηθιπέται. εἰ γὰρ κακὸν, οὐδενὸς μάλ-
 λον ἢ ἢ πον ἀγαθὸν. ἀλλὰ μάλλον κακὸν ἢ ἢ πον ῥηθιπέται. εἰ
 ἀντιστρέφει δ' οὐδ' οὐτος ὁ τόπος πρὸς ἀντιστρέφει. πολ-
 λὰ γὰρ τῶν οὐ λεγόμενων μάλλον, ἀπλῶς ὑπάρχει. ἀνθρώπος
 γὰρ οὐ λέγεται μάλλον κἢ ἢ πον. ἀλλ' εἰ δὲ εἴς τινος ἐκ ἑστὶν ἀνθρώ-
 πος. τὸν αὐτὸν δὲ ὑπὸν σκεπτόν κἢ ὑπὸ τῶ καλῶς, κἢ ποτέ, κἢ
 ποῦ. εἰ γὰρ καλῶς ἐνδέχεται, κἢ ἀπλῶς ἐνδέχεται. ὁμοίως δὲ
 κἢ τὸ κακὸν ἢ ποῦ. τὸ γὰρ ἀπλῶς ἀδύνατον, οὐτε καλῶς, οὐ-
 τε ποῦ, οὐτε ποτέ ἐνδέχεται. εἰς αἵματις, ὅτι καλῶς ἡ μὲν εἰσι φύ-
 σις αἰσθητοῦ. οἷον ἐλδιδέριοι, ἢ σφροονικῶι. ἀπλῶς δὲ οὐκ εἰ-
 σὶ φύσει αἰσθητοῦ. εἰ δὲ εἰς γὰρ φύσει φρόνιμος. ὁμοίως δὲ πο-
 τέ μιν ἐνδέχεται τῶ φθαρτῶ. τί μὴ φθαρῶναι, ἀπλῶς δὲ ἐκ
 ἐνδέχεται μὴ φθαρῶναι, τὸν αὐτὸν δὲ ὑπὸν κἢ ποῦ μὲν συμ-
 φέρει καὶ τῇ διαίτη χρῆσθαι, οἷον ἐν τοῖς νοσώδεσι τοποῖς, ἀ-
 πλῶς δὲ εἰς συμφέρει. εἰ δὲ ποῦ μὲν εἰς μόνον διωκτὸν εἶναι ἀ-
 πλῶς ἢ οὐ διωκτὸν εἰς μόνον εἶναι. τὸν αὐτὸν δὲ ὑπὸν κἢ ποῦ
 μὲν καλὸν τὸν πατέρα θύειν. οἷον ἐν ὑβλαθῶς. ἀπλῶς ἢ οὐ κα-
 λὸν ἢ εἴς τινος μὲν εἰς ποῦ σημαίνει, ἀλλὰ πῶς. εἰδὲν γὰρ διαφέρει
 ὅπου αὐτῶσι. πανταχοῦ γὰρ αὐτοῖς εἶσαι καλὸν οὐσι ὑβλαθῶς
 πάλιν κατὰ μὲν συμφέρει φαρμακείας, οἷον ὅταν νοσῇ. ἀ-
 πλῶς δὲ εἰς. ἢ εἰς εἴς τινος κατὰ σημαίνει, ἀλλὰ τῶ διακρίμνῳ πῶς
 εἰδὲν γὰρ διαφέρει, ὅ ποτε εἰς εἰς μόνον διακρίμνῳ ἢ. τὸ
 εἰς ἀπλῶς εἶσιν, ὁ μηδενὸς πρὸς τὴν δύνανται, ὅτι καλὸν εἶναι,
 ἢ τὸ ἐναντίον. οἷον εἰς τὸν πατέρα θύειν, εἰς εἰς καλὸν εἶναι, ἀλ-
 λὰ πῶς καλὸν εἶναι. οὐκ ἀρὰ ἀπλῶς καλὸν, ἀλλὰ εἰς τὸν θεὸν
 τιμᾶν, ὅτι εἰς καλὸν, μηδὲν πρὸς τῆς. ἀπλῶς γὰρ καλὸν εἶναι.
 εἰς τε ὁ αὐτὸς μηδενὸς πρὸς τῆς μὲν οὐδὲν εἶναι καλὸν ἢ αἰσχρὸν,
 ἢ ἀλλ' ὅτι τῶ τοῦτων, ἀπλῶς ῥηθιπέται.

τέλος τῶ διουτῶς τῶ τοῦτων.

- ΟΤΕΡΟΝ δὲ αἰρετώτερον ἢ βέλπον. δι-
 ούν, ἐκ τῆς δὲ σκεπτικῆς. πρῶτον δὲ διωρίστω,
 ὅτι πῶς σκέψιν πριούμεθα, οὐχ ἑσθὲρ τῆς
 πλὴν διεσώτων, καὶ μεγάλῳ πρὸς ἀλλήλα
 διαφορὰν ἐχόντων. οὐδὲις γὰρ ἀφρεῖ, πό-
 τερον οὐδαιμονία ἢ ὁ πλούτης αἰρετώτερον, ἀλλ' ἑσθὲρ τῆς
 σωτήριος. καὶ πόρῳ ὧν διαμωσβητῶμεν, ποτὲρῳ δὲ περ-
 αῖσαι μάλλον, ἢ ἔξ μὴδεμίαν ὁρᾶν τῶ. ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐπε-
 ρον ἑσθὲρ ὁρᾶν. δὴλον οὖν ὡς ὁρᾶν, ὅτι διαμωσβητῶμεν ὑπε-
 ροῦς μᾶς ἢ πλείονων, συγκαταθήσεται ἢ διαίτια. ὅτι τῶ
 » ὅτι αἰρετώτερον, ὁ πρὸς τὸν τυγχάνει αὐτῆς ἑσθὲρ ἐχόν.
 2 πρῶτον μὲν οὖν τὸ πολυχρονιώτερον ἢ βεβαιότερον, αἰρε-
 τώτερον τῶ ἢ τὸν ριούρην. καὶ ὁ αὖ μάλλον ἐλπίς ὁ φρό-
 νιμος, ἢ ὁ ἀγὰρ τὸς αἰνῆρ, ἢ ὁ νόμος ὁ ὁρᾶν, ἢ οἱ ἀπονδαῖοι πε-
 ρεῖς αἰρετῶμενοι ἢ τοιοῦτοί εἰσιν, ἢ οἱ ἐν ἐκείνῳ γλῆφ ἐπισή-
 μονόρ, ἢ ὅσα οἱ πλείους, ἢ οἱ πάντες. οἷον ἐν ἰατρικῇ ἢ τεχνι-
 κῇ, ἢ οἱ πλείους τῆς ἰατρῆς, ἢ οἱ πάντες, ἢ ὅς ὅλως οἱ πλεί-
 ους, ἢ πάντες, ἢ πάντες. οἷον τὸ ἀγὰρ τὸν. πάντα γὰρ τῶ ἀγὰ-
 » τοῦ ἐπὶ τῶ. δὲ δὲ ἀρεῖν πρὸς ὁ, ἢ αὖ ἢ χρησίμον τὸ ῥηθιμό-
 3 μενον. ἐστὶ δὲ ἀπλῶς μὲν βέλπον καὶ αἰρετώτερον, τὸ κατὰ
 πῶ βελτίῳ ἐπιστήμην. οἷον ἐν βελτίῳ ἐπιστήμῃ φιλοσοφία
 τεχνικῆς, καὶ ἀπλῶς αἰρετώτερον τὰ κατὰ φιλοσοφίαν
 τῶ κατὰ τεχνικῆς, ἢ δὲ, τὸ κατὰ πῶ οἰκίαν. Ε-
 πείτα δὲ τὸ ὅτι τὸ δέ τι, τῶ μὴ ἐν γλῆφ. οἷον ἢ δικαιο-
 σιών τῶ δικαίον. τὸ μὲν γὰρ ἐν γλῆφ τῶ ἀγαθῶ, τὸ δὲ οὐ.
 καὶ τὸ μὲν, ὅτι ἀγὰρ τὸν, τὸ δὲ οὐ. οὐδὲν γὰρ λέγειται ὅτι
 τὸ γλῆφ, ὁ μὴ τυγχάνει ἐν τῶ γλῆφ οὐ. οἷον ὁ λυκὸς ἀνθρώ-
 4 πος οὐκ ἐστὶν ὅτι χράμα. ὁμοίως δὲ καὶ τῶ τῶ ἄλλῳ.

καὶ τὸ δι' αὐτὸ αἰρετὸν τῷ δι' ἑτέρου αἰρετῷ τῷ αἰρετῷ τῷ οἷον
 τὸ ὑγκρίνειν τῷ γινώσκῃ. τὸ μὲν γὰρ δι' αὐτὸ αἰρετὸν. τὸ
 δὲ, δι' ἑτέρου. καὶ τὸ καθ' αὐτὸ τῷ κατὰ συμβεβηκός. οἷον τὸ
 εἶναι ὁλοκλήρως δικαίους εἶναι τῷ, εἶναι ἐχθρούς. ἔμμεν γὰρ καθ' αὐτὸ
 αἰρετὸν. ἔμμεν, κατὰ συμβεβηκός αἰρούμεθα, ὅπως μηδὲν ἡ-
 μάς βλάπτωσιν. ἐπὶ δὲ ὅτι τῶν ταυτὸν τῷ περὶ τοῦτο. διαφθέρῃ
 δὲ τῷ ὅτι πῶ. ἔμμεν γὰρ εἶναι ὁλοκλήρως δικαίους εἶναι δι' αὐτὸ αἰ-
 ρούμεθα. καὶ εἰ μηδὲν ἡμῖν μέλει εἶσεσθαι, καὶ ἐν ἰνδοῖς ὥσι. 1
 ἔμμεν γὰρ ἐχθρούς, δι' ἑτέρου, ὅπως μηδὲν ἡμῶς βλάπτωσι. καὶ
 τὸ αἰτίον ἀγαθῶν καθ' αὐτὸ, τῷ κατὰ συμβεβηκός αἰτίου. κα-
 τὰ τὴν ἡ ἀρετὴν τῆς τύχης. ἡ μὲν γὰρ καθ' αὐτὸν, ἡ δὲ κατὰ
 συμβεβηκός αἰτία τῷ ἀγαθῶν. καὶ εἴη ἄλλο τοιοῦτον. Ομοίως
 δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ἐναντίον. ἔμμεν γὰρ καθ' αὐτὸ κακῶν αἰτίου, φθι-
 τῶν τῷ κατὰ συμβεβηκός. οἷον ἡ κακία καὶ ἡ τύχη. ἔμμεν γὰρ
 καθ' αὐτὸ κακῶν. ἡ δὲ τύχη, κατὰ συμβεβηκός. καὶ ἔμμεν γὰρ
 ἀγαθῶν, τῷ πῶ αἰρετῷ τῷ οἷον ἔμμεν γὰρ ἀγαθῶν τῷ πέμμεν. 2
 ἔμμεν γὰρ ἀγαθῶν ἀγαθῶν, ἔμμεν γὰρ τῷ δι' ἑτέρου τοιοῦτον. 2
 καὶ ἔμμεν γὰρ τῷ μὴ φύσει. οἷον ἡ δικαιοσύνη τῷ δικαίον, ἔμμεν
 γὰρ φύσει. ἔμμεν γὰρ ἐπὶ τῷ. καὶ ἔμμεν γὰρ τῷ βελτίονι καὶ τιμω-
 ρῶν ὑπάρχον, αἰρετῷ τῷ οἷον δι' ἑτέρου ἡ πῶ ἀνθρώπων. καὶ δι-
 χῶν ἡ πῶ σώματι. καὶ ἔμμεν γὰρ τῷ βελτίονος ἰδίου. εἰς τὸν ἡ τῷ
 χεῖρονος. οἷον ἔμμεν γὰρ δι' ἑτέρου ἡ πῶ ἀνθρώπων. κατὰ μὲν γὰρ τῷ
 καὶ ἐν ἀμφοτέρω οὐδὲν διαφθέρῃ ἀλλήλων. τοῖς δὲ ἰδίοις
 ἔμμεν γὰρ τῷ ἑτέρου διαφθέρῃ ὑπάρχει. καὶ ἔμμεν γὰρ τῷ βελτίονι 3
 περὶ τοῖς ἡ ὑμῶν τοῖς, εἰς τὸν. οἷον ὑμῶν, ἰσχύος καὶ κάλ-
 λους. ἡ μὲν γὰρ ἐν ὑγροῖς καὶ ξηροῖς καὶ θερμῶν καὶ ψυχρῶν,
 ἀσπλάς. δι' εἶπεῖν, ὅτι τῶν πρώτων σωτῆς καὶ ἔμμεν γὰρ τῷ
 ὑγροῖς. ἡ μὲν γὰρ ἰσχύς, ἐν τοῖς νεύροις καὶ ὁσῶν. ἔμμεν γὰρ τῷ
 τῷ μελὶν πῶ συμμεινῶν δεῖν εἶναι. καὶ ἔμμεν γὰρ τῷ πῶ
 ἔμμεν γὰρ αἰρετῷ τῷ δοκεῖ εἶναι. ἡ δυοῖν, ἔμμεν γὰρ τῷ πῶ
 καὶ ὅλως ἔμμεν γὰρ τῷ εἶναι τῶν, αἰρετῷ τῷ μάλλον, ἡ πῶ
 ἔμμεν γὰρ ἄλλοι. οἷον ἔμμεν γὰρ τῶν δυνάμεων σωτῆν, ἡ πῶ τῷ 4
 πῶ

πρὸς φρόνησιν. τὸ γὰρ πρὸς δὲ δαιμονίαν σωτήριον, αἰρετώ-
 τρον. καὶ τὸ δυνάτον τῷ ἀδυνατῶν. Ἐν δὲ δύο ποιητικῶν ὄν-
 των οὐ τὸ τέλος βέλπτον, καὶ αὐτὸ βέλπτον. ποιητικῶν δὲ καὶ
 τέλους, ἐκ τῶ ἀνάλουτος, ὅταν πλείονι ὑπερέχει τὸ τέλος τῶ
 τέλους, ἢ ἐκείνο τῶ οἰκείου ποιητικῶν. οἷον εἰ ἡ δὲ δαιμονία
 πλείονι ὑπερέχει ὑγείας, ἢ πρὸς ὑγείαν ὑγινοῦ. ὥστε τὸ ποιη-
 τικὸν δὲ δαιμονία, βέλπτον ὑγείας. ὅσα γὰρ ἡ δὲ δαιμο-
 νία ὑγείας ὑπερέχει, τοσούτω καὶ τὸ ποιητικὸν τὸ τῆς δὲ
 δαιμονίας τῶ ὑγινοῦ ὑπερέχει. ἢ δὲ ὑγεία τῶ ὑγινοῦ ἐ-
 λείπονι ὑπερέχει. ὥστε πλείονι ὑπερέχει τὸ ποιητικὸν δὲ
 δαιμονία τῶ ὑγινοῦ, ἢ πρὸς ἡ ὑγεία, τῶ ὑγινοῦ. δὴλον ὅν,
 ὅτι αἰρετώτρον τὸ ποιητικὸν δὲ δαιμονία τῆς ὑγείας. τῶ
 γὰρ αὐτῶ πλείονι ὑπερέχει. Ἐν τὸ κάλλιον καὶ αὐτὸ, καὶ
 ἡμῶν τρον καὶ ἐπαινετώτρον. οἷον φιλία, πολούρν. καὶ δι-
 καιοσύνη, ὑγείας καὶ ἰσχύος. τὰ μὲν γὰρ, καὶ αὐτὰ τῶ πμίων
 καὶ ἐπαινετῶ. τὰ δὲ οὐ καὶ αὐτὰ, ἀλλὰ δι' ἑτέρων. οὐδεὶς γὰρ
 πμῶ τὸν πολούρν δι' αὐτὸν, ἀλλὰ δι' ἑτέρων. τῶ δὲ φιλίαν,
 καὶ αὐτὸ. καὶ εἰ μὴδὲν μέλλοι ἢ μὴν ἑτέρων ἀπ' αὐτῆς ἐσεσθῇ.
 Ἐν ὅταν δύο ἡνὰ ἡ σφόδρα ἀλλήλοις πρὸς ἀλήσια, καὶ μὴ
 διωόμεθα ὑπερόχην μὴδὲ μίαν σιωπῆν τῶ ἑτέρου πρὸς ἑ-
 τέρων, ὅρα ἄρ' ἡ παρεπομένων. ὡ γὰρ ἐπεὶ μείζον ἀγα-
 θόν, τῶ θ' αἰρετώτρον. ἀλλ' εἰ τὰ ἐπόμενα καὶ αὐτὰ τὸ ἐλπίον
 ἀκλουθεῖ καὶ τῶ αἰρετώτρον. ὅντων γὰρ ἀμφοτέρων αἰ-
 ρετῶ, οὐδὲν καλῶς δύσχερες τι παρέπεσθαι διχῶς δι' ἄρ' ἡ
 ἐπεσθαι ἢ σκέψοι. καὶ γὰρ πρὸς τὸν καὶ ὑσδρον ἐπεσθαι. οἷον
 τῶ μανθάνοντι, τὸ μὲν ἀγνοεῖν, πρὸς τὸν. τὸ δὲ ἐπίσθαι, ὑ-
 σδρον. βέλπτον δὲ ὡς ἐπὶ πολὺ τὸ ὑσδρον ἐπόμενον. λαμβάνειν
 οὐκ ἡ ἐπόμενων ὁ πότρον ἀν' ἡ χήσιμην. Ἐπὶ τὰ πλείω
 ἀγαθὰ τῶ ἐλπίονων, ἢ ἀπλῶς. ἢ ὅταν τὰ ἑτέρων ἐν ὅις ἐπὶ οἷς
 ὑπάρχει, τὰ ἐλπίον ἐν ὅις πλείοσιν. ἐν σασις, εἴπου θάττον
 διατῶν χάριν. οὐδὲν γὰρ αἰρετώττον τὰ ἀμφω τῶ ἐν ὅς, οἷον
 τὸ ὑγιάζειν καὶ ἡ ὑγεία, τῆς ὑγείας. ἐπειδὴ τὸ ὑγιάζειν

τῆς ὑγείας ἐκκεν αἰρούμεθα. καὶ μὴ ἀγαθὰ δὲ, ἀγαθῶν
 οὐδὲν κωλύει εἶναι αἰρετώδεα. οἷον οὐδαιμονίαν καὶ ἄλλο
 πῶ μὴ ἔστι ἀγαθόν, δικαιοσύνης καὶ ἀνδρίας. καὶ τὰ αὐτὰ
 μετ' ἡδονῆς μᾶλλον ἢ ἀνδρ' ἡδονῆς. καὶ τὰ αὐτὰ μετὰ ἀλυ-
 πίας μᾶλλον ἢ πόρ μετὰ λύπης. Καὶ ἔχουσιν ἐν ᾧ καιρῷ
 μείζον δύνανται, ἐν τούτῳ καὶ αἰρετώδεον. οἷον τὸ ἀλύπως ἐν
 τῷ γήρα μᾶλλον ἢ ἐν τῇ νεότητι. μείζον γὰρ ἐν τῷ γήρα δύνα-
 ται. καὶ τὰ πάντα δὲ καὶ ἡ φρόνησις ἐν τῷ γήρα αἰρετώδεον. I
 οὐδεὶς γὰρ εὖ νέους αἰρεῖται ἢ γεγνησας, διὰ τὴν ἀξιοῦν φρο-
 νίμους εἶναι, ἢ δ' ἀνδρία, ἀνὰ πάλιν. ἐν τῇ νεότητι γὰρ ἀνάγ-
 καία, ἢ καὶ τὰ πρὸς ἀνδρίαν ἐν ὄρει. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ σωφρο-
 σιύη, μᾶλλον γὰρ οἱ νέοι τῆς πρεσβυτέρων ἢ τῶν ἐπιθυ-
 μιῶν ἐν ὁχλῶνται. Καὶ ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, ἢ ἐν τοῖς πλείστοις
 χρησιμώτερον, οἷον δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη, ἀνδρία. αἰ-
 μὲν γὰρ, αἰεὶ ἢ δὲ, πρὸς χρῆσιν. Καὶ ὅταν τῆς ἐχόντων μηδὲν
 διατόρου δεόμεθα, ἢ ὁ ἐχόντων, πρὸς δεόμεθα τὸ λοιπὸν. καὶ 2
 οὐδὲν γὰρ δικαιοσύνη καὶ ἀνδρία. δικαίων μὲν γὰρ πάν-
 των ὄντων, οὐδὲν χρῆσιμος ἢ ἀνδρία. ἀνδρείων δὲ πάντων ὄν-
 των, χρῆσιμος ἢ δικαιοσύνη. Ἐπὶ ἐκ τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἐπι-
 βολᾶς καὶ τῆς γλύνσεως καὶ τῆς λήψεως καὶ τῆς ἐναντίων. ὧν
 γὰρ αἱ φθοραὶ φθικτότεροι, αὐτὰ αἰρετώδεα. ὁμοίως δὲ καὶ
 ὡς τῆς ἀχβολᾶς καὶ τῆς ἐναντίων. οὐ γὰρ ἡ ἀχβολὴ ἢ ἐ-
 ναντίον φθικτότερον, αὐτὸ αἰρετώτερον. Καὶ δὲ γὰρ τῆς γλύν-
 σεως καὶ τῆς λήψεως, ἀνὰ πάλιν. ὧν γὰρ αἱ λήψεις καὶ αἱ γλύν- 3
 σεῖς αἰρετώτεροι, καὶ αὐτὰ αἰρετώδεα. Ἄλλος τόπος, τὸ
 ἐγγύτερον τῷ ἀγαθῷ, βέλπον καὶ ἀγαθώτερον. καὶ τὸ ὁ-
 μοιώτερον τῷ ἀγαθῷ. οἷον ἡ δικαιοσύνη δικαίου. Καὶ τὸ τῷ
 βελτίονι αὐτῷ ὄν, ὁμοιώτερον. καὶ οὐδὲν γὰρ τὸν αἰαντα τῷ ὀδν-
 σέως φασι βελτίον πνὲς εἶναι, διότι ὁμοιώτερος τῷ ἀχιλλεῖ.
 εἴσασις τῷ ὀδνσέως, ὅτι οὐκ ἀληθὲς. οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ ἢ
 βέλπτος ὁ ἀχιλλεῖς, ταύτη ὁμοιώτερον εἶναι τὸν αἰαντα
 τῷ ὀδνσέως μὲν ἀγαθῷ, μὴ ὁμοίου δὲ σκοπεῖν δὲ, εἰ καὶ 4

- ὥστε τὰ γελοιότατα εἴη ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ ὁπίσθιος ἀνθρώ-
 πῳ τῆς ἰσχυρίας μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ. οὐ γὰρ καλλίων ὁ ὁπίσθιος. ὁ-
 μοιότατον δὲ τῷ ἀνθρώπῳ. Πάλιν ὥστε δυοῖν, εἰ τὸ μὲν τῷ βελ-
 πίονι. τὸ δὲ τῷ χείρονι ὁμοιότατον, εἴη ἀνὰ βέλπον τὸ τῷ βελ-
 πίονι ὁμοιότατον. ἔχει δὲ καὶ ἄλλοις ἐνστασιν. οὐ δὲν γὰρ καλύει
 ἢ μὲν τῷ βελπίονι ἡρέμα ὁμοίον εἶναι. τὸ δὲ τῷ χείρονι σφόδρα.
 οἷον εἰ ὁ μὲν αἶσος τῷ Ἀχιλλεὶ ἡρέμα, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς τῷ νέστορι
 I σφόδρα. καὶ εἰ μὲν τῷ βελπίονι, ὥστε τὰ χείρω ὁμοίον εἶναι. τὸ δὲ
 τῷ χείρονι ὥστε τὰ βελτίω. καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ὄντος. καὶ πίσθιος ἀν-
 θρώπῳ. Ἄλλως, τὸ ἐπιφανέστερον τῆς ἡττοῦ τοιοῦτου, καὶ τὸ
 χαλεπώτατον. μᾶλλον γὰρ ἀγαπῶμεν ἔχοντες ἢ μὴ ὁρίσασ-
 θῶς λαβεῖν. καὶ τὸ ἰδιαίτερον τῆς κοινοῦ. καὶ τὸ ῥῆς
 καὶ ῥῆς ἀκρινῶν τὸ τῶν. αἰρετώτατον γὰρ ὧς μὴ μία δυοῖν
 ρεῖα ἀκρινῶν. ἢ ὧς ἀκρινῶν. Ἐπεὶ εἰ ἄλλος ἀπὸ τοῦ
 βέλπον, καὶ ἀπὸ τοῦ βέλπον τῆς ἐν τούτῳ, βέλπον ἐν τῷ
 2 ἐπὶ τῷ βελπίονι. οἷον εἰ βελπίων ἀνθρώπος ἰσχυρός, καὶ ὁ βέλ-
 πος ἀνθρώπος τῆς βελπίου ἰσχυροῦ βελπίων. καὶ εἰ τὸ βέλ-
 πον τῆς βελπίου βέλπον, καὶ ἀπὸ τοῦ βέλπον, ὥστε βέλπον. οἷον
 εἰ ὁ βέλπος ἀνθρώπος τῆς βελπίου ἰσχυροῦ βελπίων, καὶ ὁ ἀ-
 πὸ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ βελπίων. Ἐπεὶ ὧς ὁρίσασθαι
 ὡς μετὰ τὸν αἰρετώτατον, ἢ ὧς μὴ. καὶ ἂν περὶ τὸ ὡς
 περὶ τὸν βελπίον, ἢ ἂν περὶ τὸ τυγχόντα, ὥστε αἰρετώτατον.
 οἷον εἰ δικαιοπραγεῖν καὶ οὐ ποιεῖν μᾶλλον, ἢ πρὸς τὸ δοκεῖν. ὥς γὰρ
 3 ὡς οὐ ποιεῖν βελπίον μᾶλλον, ἢ δοκεῖν. ὥς δὲ τυγ-
 χόντας ἀνάπαλιν. καὶ τὰ ἐν πρὸς τὸν αἰρετώτατον βελ-
 πῳ. ἐνίοτε δὲ καὶ αἰρετώτατον. βέλπον γὰρ τῆς ἡττοῦ, ὥς οὐ ἡττοῦ.
 τὸ δὲ οὐ ἡττοῦ, εἶναι ἐν πρὸς τὸν αἰρετώτατον. αὐτὸ δὲ τὸ ἡττοῦ, ἀναγκαῖον.
 ἐνίοτε δὲ τὰ βελπίω, οὐχὶ καὶ αἰρετώτατον. οὐ γὰρ εἰ βελπίω,
 ἀναγκαῖον καὶ αἰρετώτατον. τὸ γὰρ ὡς οὐ ποιεῖν, βέλπον τῆς
 χρηματίζεσθαι, ἀλλ' ὥς αἰρετώτατον τῷ ἐν δεινῇ τῆς ἀναγκαῖ-
 ὦν. ὥς δὲ ἐν πρὸς τὸν αἰρετώτατον, ὥς οὐ ποιεῖν τῆς ἀναγκαῖων,
 4 ἄλλα πινὰ περὶ τὸν αἰρετώτατον τῆς ἡττοῦ πινὰ. ὥς οὐ ποιεῖν

αἰρετώτερον τὸ ἀνάγκαιόν ἐστι. βέλπον δὲ, ὅ ἐκ πδριουσίασ.
 καὶ ὁ μὴ ἐστὶ πρ' ἄλλου ποιεῖσθαι, ἢ ὁ ἐστὶ πρ' ἄλλου. ὁ ποῖον
 πέπνηθεν ἡ δικαιοσύνη πρὸς ἀνδρίαν. καὶ εἰ τόδε μὲν, ἀνδρὶ
 τῷδε αἰρετὸν. τόδε δὲ ἀνδρὶ τῷδε μὴ, οἷον δύνάμει· ἀνδρὶ φρονή-
 σεως οὐχ αἰρετὸν. φρόνησις δὲ ἀνδρὶ δυνάμει, αἰρετὸν.
 καὶ δυοῖν εἰ δά τδρον ἀρνούμεθα, ἵνα τὸ λαιπὸν δόξῃ ἢ μὴ ὑ-
 πάρχειν, ἐκεῖνο αἰρετώτερον, ὅ βουλόμεθα δοκεῖν ὑπάρχειν.
 οἷον φιλοπονεῖν ἀρνούμεθα, ἵν' οὐ φυεῖς δόξωμεν εἶναι. Εἴπ
 οὐ τῇ ἀχρυσίᾳ ἢ τῇ ἐπιτηκτίᾳ δυσφοροῦσι, ὥστε αἰρετώ-
 τερον. καὶ οὐ τῇ ἀπουσίᾳ μὴ δυσφοροῦν μᾶλλον ἐπιτηκτί-
 ον, ὥστε αἰρετώτερον. Εἴπ τῇ ἡσυχίᾳ τὸ αὐτὸ εἶδος τὸ ἔχον
 τὴν οἰκίαν ἀρετὴν τῇ μὴ ἔχοντι αἰρετώτερον. ἄμφω δ' ἔ-
 χόντων, τὸ μᾶλλον ἔχον. εἴπ εἰ τὸ μὲν ποιεῖ ἀγαθὸν ἐκεῖνο ὁ αὐ-
 παρῇ, τὸ δὲ μὴ ποιεῖ, τὸ πρὶον αἰρετώτερον, καὶ δά τδρον θορμῇ
 τδρον τὸ θορμῶν, τῇ μὴ. εἰ δὲ ἄμφω ποιεῖ, τὸ μᾶλλον ποι-
 οῦν. ἢ εἰ τὸ βέλπον καὶ κυριώτερον ποιεῖ ἀγαθόν. οἷον εἰ τὸ 2
 μὲν τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ τὸ σῶμα. Εἴπ ἀπὸ τῆς πώσεως καὶ τῆς
 χρήσεως καὶ τῆς περὶ αὐτὴν καὶ τῆς ὀρέξεως, καὶ τῶν δὲ ἀπ' ἐ-
 κείνων. ἀκολουθεῖ γὰρ ἀλλήλοις. οἷον εἰ τὸ δικαίως αἰρετώ-
 τερον τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀνδρίᾳ αἰρετώτε-
 ρον. καὶ εἰ ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀνδρίᾳ αἰρετώτερον, καὶ τὸ δι-
 καίως τῇ ἀνδρείᾳ. παρὰ πλῆθος δὲ καὶ ὅτι τῆς ἄλλων.
 Εἴπ εἰ πινος τῇ αὐτῇ τὸ μὲν μείζον ἀγαθόν ἐστι, τὸ δὲ ἔλαττον,
 αἰρετώτερον τὸ μείζον. ἢ εἰ μείζονος μείζον εἴη δά τδρον. 3
 Ἀλλὰ καὶ εἰ δύο πινος εἴη αἰρετώτερον. ὅ μᾶλλον αἰρετώ-
 τερον, τῇ ἢ τῇ αἰρετώτερον αἰρετώτερον. Εἴπ οὐ ἡ ὑπερ-
 βολὴ τῆς ὑπερβολῆς αἰρετώτερον, καὶ αὐτὸ αἰρετώτερον.
 οἷον φιλοχρημάτων. αἰρετώτερον γὰρ ἢ τῆς φιλοχρημάτων ὑπερ-
 βολὴ τῆς φιλοχρημάτων. καὶ οὐ μᾶλλον ἀν' ἐλαττον αὐτὸς
 ἐαυτῷ αἰπὸς εἶναι, ἢ οὐ ἔτερος. οἷον ὅτι φίλους, τῇ χρημά-
 των. ἢ ἐν τῇ περὶ αὐτὴν, εἰ τῷ αὐτῷ περὶ αὐτὴν ἐμμένοντι, τὸ
 ὅλον αἰρετώτερον ποιεῖ. οὐλαβεῖσθαι δὲ διὰ περτείνειν ἐφ' 4

ὡν τῷ μὲν ἐτόρῳ τῆς περὶ πειθεμένων χρηστέον τὸ κρινόν, ἢ ἄλ-
 λως πως συνδράζον ἔστι. τῷ δὲ λειπῶ, μὴ χρηστέον, μὴ δὲ συνδρ-
 ζόν ἔστιν. οἷον πρίονα καὶ σφύρον μετὰ τεχνικῆς, αἰρετώ-
 τερὸν δὲ πρίον συνδυαζόμενος. ἀπλῶς δὲ, οὐχ αἰρετώτερον.
 Πάλιν εἰ ἐλάττωσι περὶ τεθιν, τὸ ὅλον μέζον ποιῇ. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐν τῇ ἀφαιρέσει. οὐ γὰρ ἀφαιρέσειν ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 τὸ λειπόμενον ἐλάττω, ἐκείνο μέζον ἀνείη, ὅπότε ἀφαιρέσειν
 1 τὸ λειπόμενον ἐλάττω ποιῇ. Καὶ εἰ τὸ μὲν δι' αὐτὸ, τὸ δὲ
 διὰ τὴν δόξαν αἰρετὸν. οἷον ὑγεία καὶ ἄλλους. ὅρος δὲ τῆς περὶ
 δόξαν, τὸ μηδενὸς σιωπῆδος, μὴ ἀν' αὐτοδράστῳ ὑπάρχειν.
 Καὶ εἰ τὸ μὲν δι' αὐτὸ καὶ διὰ τὴν δόξαν αἰρετὸν, τὸ δὲ διὰ τὴν
 τῶν μόνων. Καὶ ὁ πότμον μᾶλλον δι' αὐτὸ τίμιον, ὅτι οὐ
 γὰρ ἐλάττω καὶ αἰρετώτερον. ὁ μὲν πότμον δι' αὐτὸν καὶ ἐξ αὐ-
 τῶ, ὁ μηδενὸς ἄλλου μέλλοντος ὑπάρχειν, δι' αὐτὸ αἰρούμε-
 » να μᾶλλον. ἐπὶ διελέσθαι, προσχωρῶν τὸ αἰρετὸν λέγει καὶ
 2 τίνων χάριν. οἷον τῶ συμφορῶντος, ἢ τῶ καλοῦ, ἢ τῶ ἡδύος. τὸ
 γὰρ περὶ ἀπαντὰ ἢ περὶ τὰ πλείω χρησίμων, αἰρετώτερον
 ἀνείη τῶ μὴ ὁμοίως. τῆς δ' αὐτῆς ἀμφοτέρωσιν ὑπάρχοντων, ὁ
 ποτὶ ῥα μᾶλλον ὑπάρχει, σκεπτεόν, πότμον ἢ διον ἢ καλλιόν.
 ἢ συμφορώτερον. Πάλιν τὸ τῆς βελτίονος ἕνεκεν, αἰρετώτε-
 ρον. οἷον τὸ ἀρετῆς ἕνεκεν, ἢ ἡδονῆς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς
 » φθκτῆς. φθκτότερον γὰρ ἔμᾶλλον ἐμποδιστικὸν τῆς αἰρε-
 τῆς. οἷον νόσος αἰχμῶς. καὶ γὰρ ἡδονῆς καὶ τῆς αὐτοδραστῆς,
 3 κωλυτικώτερον ἢ νόσος. ἐπὶ ἐκ τῆς ὁμοίως δεικνύει φθκ-
 τὸν καὶ αἰρετὸν τὸ περὶ κείμενον. ἢ τῶν γὰρ ἐξ οὐδὲν αἰρετὸν, ὁ
 καὶ ἐλαττωτὴς ὁμοίως καὶ φύγοι, τῆς ἐτόρου ὄντος αἰρετῆς μῆ-
 νον. τῶ μὲν οὖν περὶ ἄλληλα συγκρίσεις, κατὰ πόρ εἰρηστέον.
 Οἱ αὐτοὶ δὲ τὸ ποιηχρήσιμοι καὶ περὶ τὸ δεικνύ-
 ναι ὅπου αἰρετὸν ἢ φθκτὸν. ἀφαιρῶν ἢ μόνον διὰ τὴν περὶ
 τῶν ἱεροδρόχων. εἰ γὰρ ἔμᾶλλον αἰρετώτερον, καὶ ἔμᾶλλον
 μὲν αἰρετὸν. καὶ εἰ ἔμᾶλλον αἰρετώτερον, καὶ τὸ χρη-
 4 σιμὸν αἰρετὸν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλων, ὅσα τῶ αὐτῇ

ἔχει πλὴν σύγκρισιν· ἐπὶ ἐνίων γὰρ οὐδέως καὶ τὸ πλὴν πρὸς ἑπε-
 ρὸν σύγκρισιν, καὶ ὅπῃ αἰρετὸν ἐκείνῳ, ἢ τὸ ἑτερον, λέγεται.
 οἷον ὅταν τὸ μὲν φύσει ἀγαθόν, τὸ δὲ μὴ φύσει λέγεται μὲν· εἰ γὰρ
 φύσει ἀγαθόν, δὴ λανθάνει ὅτι αἰρετὸν ὄντι. Ληπτέον δὲ ὅτι μάλιστα
 καὶ τὸ λανθάνον τὸ πρὸς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ μείζονος· ληφθέν-
 τας γὰρ οὕτως, πρὸς πλείω χρήσιμοι αὐτοὶ εἴησιν. ἔστι δὲ αὐτῶν
 τῶν εἰρημνίων ἐνίοις καὶ τὸ λανθάνον μᾶλλον ποιεῖν, μικρόν πρὸς
 χάσσαντα τῇ περὶ συγκρίσεως. οἷον τὸ φύσει τοιοῦτον, τὸ μὴ φύσει
 τοιοῦτον, μᾶλλον τοιοῦτον. καὶ εἰ τὸ μὲν ποιεῖ, εἰ δὲ μὴ ποιεῖ
 τὸ ἔχον τριόνδε, ὃ αὐτὸν ἔχει, μᾶλλον ἔστω ὅπως ποιεῖ, ἢ ὅ
 μὴ ποιεῖ. Εἰ δ' ἄμφω ποιεῖ, τὸ μᾶλλον ποιοῦν, τοιοῦτον.
 Εἴτε δὲ αὐτὸ πᾶσι τὸ μὲν μᾶλλον, τὸ ἢ ἥσσον, τοιοῦτον. καὶ
 εἰ τὸ μὲν τοιοῦτον μᾶλλον τοιοῦτον. τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον τοιοῦ-
 τόν, δὴ λανθάνει, ὅτι τὸ πρὸς τὸ μᾶλλον τοιοῦτον. ἔτι ἐκ τῆς περὶ
 θέσεως εἰ τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν θέσιν, πᾶσι τὸ ὅλον μᾶλλον ποιεῖ
 τοιοῦτον. καὶ εἰ τὸ ἥσσον τοιοῦτον περὶ θέσιν, τὸ ὅλον 2
 μᾶλλον ποιεῖ τοιοῦτον. Ομοίως καὶ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως.
 οὐ γὰρ ἀφαιρέσεως, τὸ λειπομένον ἥσσον τοιοῦτον, αὐτὸ μᾶλ-
 λον τοιοῦτον, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐναντίοις ἀμειγδρα· μᾶλλον τοι-
 αῦτα, οἷον λευκότερον, τὸ τῷ μέλει ἀμειγδρον. ἐπὶ πρὸς
 τὰ εἰρημνία πότερον τὸ μᾶλλον ἐπιδέχμενον τὸν οἰκείον τῷ
 περὶ κειμένου λόγον. οἷον εἰ τὸ λευκὸν ὄντι λόγος, χρώμα δια-
 κεικνὸν ὁφθαλμοῦ, λευκότερον ὄντι, μᾶλλον χρώμα διακει-
 κνὸν ὁφθαλμοῦ. Ἄν δ' ἐπὶ μέρους καὶ μὴ καὶ τὸ λανθάνον τὸ πρὸς βλη- 3
 μα τε δὴ, πρὸς τὸ μὲν οἱ εἰρημνιοὶ καὶ τὸ λανθάνον καὶ τὸ ἀσκόναστικόν
 ἢ ἀνασκόναστικόν· τὸ πᾶσι πάντες χρήσιμοι καὶ τὸ λανθάνον γὰρ ἀνα-
 ροῦντες ἢ ἀσκόναστοντες, καὶ ἐπὶ μέρους δείκνυται. εἰ γὰρ
 πᾶσι ὑπάρχει, καὶ πᾶσι. καὶ εἰ μηδενίου, δὲ ἕνι μάλιστα· εἰ
 καὶ οἱ καὶ οἱ τῶν τόπων, οἷον ἐκ τῶν ἀντικειμένων καὶ τῶν
 συσείχων καὶ τῶν πῶσεων. ὁμοίως γὰρ ἐνδεχόμενον τὸ ἀείδειν, εἰ
 πᾶσι ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ λυπὴν πᾶσι εἶναι κακόν. τῷ, εἰ ἕως
 ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ λυπὴν εἶναι κακόν. ἐπὶ εἰς αἰσθητικὴν 4

μη δὲ δύνάμεις, καὶ ἀναριθμία τις οὐκ ἔστιν ἀδυναμία. καὶ
 εἴ τι ἡ ἀποληπτικὸν ἐπιστητὸν, ὑπόληψις τις ἐπιστήμη. πάλιν εἴ-
 τι τῷ ἀδίκων ἀγαθόν, καὶ τῷ δικαίως τι κακόν. καὶ εἴ τι τῷ
 ἀδίκως κακόν, καὶ τῷ δικαίως τι ἀγαθόν. καὶ εἴ τι τῷ ἡ-
 δέων φλυκτὸν, καὶ ἡδονῇ τις φλυκτὸν. καὶ ταυτὰ δὲ καὶ εἴ-
 τι τῷ ἡδέων ὠφέλιμον, ἡδονῇ τις ἀγαθόν. Καὶ ὅτι τῷ
 φθαρτικῶν δὲ καὶ τῷ γλίσσεων καὶ φθορῶν, ὡσαύτως. εἴ
 γὰρ τι φθαρτικὸν ἡδονῆς ἢ ἐπιστήμης ὄν, ἀγαθόν ὄσιν, εἴη αὖ τις
 ἡδονῆς ἢ ἐπιστήμης τῷ κακῶς. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ φθορά τις ἐ-
 πιστήμης τῷ ἀγαθῶς, ἢ ἡ γλίσσις τῷ κακῶς, ἔσται τις ἐπι-
 στήμη τῷ κακῶς. οἷον εἴ τοι ἐπιλανθάνεσθαι ἄ τις αἰσχροῦ ἔ-
 περαξε τῷ ἀγαθῶς. ἢ τοι ἀναμνησθεσθαι τῷ κακῶς, εἴη
 αὖ τι ἐπίστανται ἄ τις αἰσχροῦ ἔπεραξε, τῷ κακῶς, ὡσαύ-
 τως δὲ καὶ ἡ τῷ ἄλλων. ἐν ἅπασιν γὰρ ὁμοίως τὸ εὐδο-
 ξον. εἴ τι ἐκ τῶ μάλλον καὶ ἡττον καὶ ὁμοίως. εἴ γὰρ μάλ-
 λους μὲν τῷ ὑπὲρ ἄλλου γλίσσους τι τοιοῦτον, ἐκείνους δὲ μὴ-
 δέν ὄσιν, οὐδ' αὖ τοι εἰρημνόν. εἴη τοιοῦτος. οἷον εἴ μάλλους
 μὲν ἐπιστήμη τις ἀγαθόν ἢ ἡδονῇ, μὴ δὲ μία δὲ ἐπιστήμη ἀ-
 γαθόν, οὐδ' αὖ ἡδονῇ εἴη. καὶ ἐκ τῶ ὁμοίως δὲ καὶ ἡττον, ὡ-
 σαύτως. ἔσται γὰρ καὶ ἀναρρεῖν καὶ κατὰ σκοδάζειν. πολλῶ
 ἐκ μὲν τῶ ὁμοίως, ἀμφοτέρω. ἐκ δὲ τῶ ἡττον, κατὰ σκοδάζ-
 ζειν μόνον. ἀνασκοδάζειν δὲ οὐ. εἴ γὰρ ὁμοίως δύνάμεις τις
 ἀγαθόν, καὶ ἐπιστήμη. ἔστι δὲ τις δύνάμεις ἀγαθόν, καὶ ἐπι-
 στήμη ὄσιν. εἴ δὲ μὴ δὲ μία δύνάμεις, ἢ ἐπιστήμη. εἴ δὲ ἡττον
 δύνάμεις τις ἀγαθόν ἢ ἐπιστήμη, ἔστι δὲ τις δύνάμεις ἀγαθόν,
 καὶ ἐπιστήμη. εἴ δὲ μὴ δὲ μία δύνάμεις ἀγαθόν, οὐκ ἀνάγκη καὶ
 ἐπιστήμῳ μὴ δὲ μίαν εἶναι ἀγαθόν. δηλονότι, ὅτι κατὰ σκο-
 νάζειν μόνον ὄσιν ἐκ τῶ ἡττον. οὐ μόνον δὲ ὑπὲρ ἄλλου γλίσσους
 ὄσιν ἀνασκοδάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶ αὐτοῦ, λαμβανόν τι τὸ
 μάλιστα τοιοῦτον. οἷον, εἰ κεῖται ἐπιστήμη τις ἀγαθόν, δειχθεῖν
 δι' οὗ φρόνησις οὐκ ἀγαθόν, οὐδ' ἄλλῃ οὐδεμίαν ἔσται. ἐπεὶ οὐ
 δι' ἡ μάλιστα δοκῶσα. εἴ τι ὑπὲρ ἡ ἀποδείξεως ὁμοίως ἀξιό-
 τ

θνῆτας, εἰ ἐνὶ καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν. οἷον εἴ τ' ἀν-
 θρώπου ἢ ψυχῆ ἀθάνατος, καὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ δὲ αὐτὴ μὴ, μὴ
 δὲ τοῖς ἄλλοις. εἰ μὲν γὰρ ὑπάρχειν πνὶ καί τ' αὖ. δεικτέον ὅτι οὐχ
 ὑπάρχει πνὶ. ἀπολογηθήσεται γὰρ διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι μὴδενὶ ὑ-
 πάρχειν. εἰ δὲ πνὶ μὴ ὑπάρχειν καί τ' αὖ, δεικτέον ὅτι ὑπάρχει τ' αὖ
 νι. καὶ γὰρ οὕτως ἀπολογηθήσεται πᾶσιν ὑπάρχειν. δὴλον δὲ
 ὅτι, ὅτι ἡ ἀποπείμνος πρὸς τὸ πρὸς βλημα καὶ τὸ λου καὶ μέ-
 ρους τε δύν. τὸν γὰρ καὶ μέρους ὁμολογονῶντα, καὶ τὸ λου ἀξιοῖ
 ὁμολογεῖν. ἐπεὶ δὲ εἰ ἐνὶ καὶ πᾶσιν ὁμοίως ἀξιοῖ ὑπάρχειν.
 ἀπορίτου μὲν ὄντος τ' πρὸς βληματος, μοναχῶς ἀνασκηδύζειν
 ἐνδέχεται. οἷον εἴ φησεν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι ἢ μὴ ἀγαθὸν, καὶ
 μεδὲν ἄλλο πρὸς διώρεσεν εἰ μὲν γὰρ ἵνα εἴ φησεν ἡδονὴν ἀγα-
 θὸν εἶναι ἢ μὴ ἀγαθὸν. δεικτέον καὶ τὸ λου, ὅτι οὐδεμία, εἰ μέλ-
 λει ἀναιρεῖσθαι τὸ πρὸς βλημα. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τινα ἡδονὴν
 εἴ φησεν μὴ εἶναι ἀγαθὸν, δεικτέον καὶ τὸ λου ὅτι πᾶσα, ἄλλως
 δ' οὐκ ἐνδέχεται ἀναιρεῖν. εἰ γὰρ δείξωμεν, ὅτι ὅτι ἡδονὴ
 οὐκ ἀγαθὸν ἢ ἀγαθὸν, οὐ πᾶσα ἀναιρεῖται τὸ πρὸς βλημα. δὴλον
 οὖν, ὅτι ἀναιρεῖν μὲν μοναχῶς ἐνδέχεται. καὶ τὸ σκεδύζειν δὲ
 διχῶς. ἀντὶ γὰρ καὶ τὸ λου δείξωμεν, ὅτι πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθὸν.
 ἀντὶ ὅτι ὅτι ἡδονὴ ἀγαθὸν, δὲ πρὸς βλημα ἔσται τὸ πρὸς βλημα-
 νον. ὁμοίως δὲ καὶ δὲ διαλεχθῶναι, ὅτι ὅτι ἡδονὴ οὐκ ἀγα-
 θὸν, εἰ γὰρ δείξωμεν ὅτι οὐδεμία ἀγαθὸν. ἢ ὅτι πᾶσα οὐκ ἀγαθὸν,
 διελθῶντες ἐπὶ μετὰ ἀμφοτέρω, καὶ καὶ τὸ λου, καὶ καὶ μέ-
 ρους, ὅτι ὅτι ἡδονὴ οὐκ ἀγαθὸν. διωρομένης δὲ τῆς θέ-
 σεως οὐ σὸς, διχῶς ἀναιρεῖν ἔσται. οἷον εἰ τὴν πνὶ μὲν ὑπάρχειν
 ἡδονὴ ἀγαθὸν εἶναι, πνὶ δὲ οὐχ ὑπάρχειν. εἴτε γὰρ πᾶσα δι-
 χεῖν ἡδονὴ ἀγαθὸν, εἴτε μὴδεμία, ἀναιρεῖν ἔσται τὸ πρὸς βλημα-
 νον. εἰ δὲ μίαν μόνον εἴ φησεν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι, διχῶς
 ἐνδέχεται ἀναιρεῖν δείξαντες γὰρ ὅτι πᾶσα, ἢ ὅτι οὐδεμία, ἢ
 ὅτι πλείους μᾶς ἀγαθὸν, ἀναιρεῖν τὸ πρὸς βλημα-
 νον. ὡς πλείον δὲ τῆς θέσεως διορθώσεως, οἷον ὅτι ἡ φρό-
 νησις μόνη τῆς ἀρετῆς ἐπιστήμη. καὶ διχῶς ὅτι ἀναιρεῖν. δει-

χυλὸς γὰρ ὅτι πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη, ἢ ὅτι οὐδεμία, ἢ ὅτι καὶ
 ἄλλη τις, οἷον ἡ δικαιοσύνη, ἢ ὅτι αὐτὴ ἡ φρόνησις οὐκ ἐπιστή-
 μη, ἀνερημέλιον ἔσαι τὸ περικείμενον. χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἐπι-
 βλεπεῖν τὰ κατὰ δέχασα, ἐν οἷς ὑπάρχειν τί ἢ μὴ εἶναι, κα-
 τὰ πόρ' αὐτοῖς κατὰ δόλον περιβλήμασιν. Εἴπε δὲ αὐτὸς γλῆ-
 σιν ἐπιβλεπεῖν διαιρουῦντα κατ' εἶδη μέχρι τῶ ἀτέμνων, κα-
 τὰ πόρ' ἐν τῷ δόλῳ εἶναι. αὐτὸ γὰρ παντὶ φαίνεται ὑπάρχειν,
 αὐτὸ μὲν πολλὰ περὶ ἐκείνου, ἀξιώτεον κατὰ δόλον ὁ μὲν γὰρ
 γλῆν, ἢ φέρειν ὥσπερ ἐπὶ ἴνῳ οὐχ οὕτως. Εἴπε δὲ ὧν ὅστις ἢ
 εἶδει ἢ ἀριθμῶ διορίσαι τὸ συμβεβηκὸς, σκεπτεῖν, εἰ μὲν δὲν τῶ-
 ν ὑπάρχει. οἷον ὅτι ὁ χρόνος οὐ κινεῖται. οὐ δὲ δὲ κίνησις,
 κατὰριθμησάμενον πόρ' εἶδη κινήσεως ὅστις. εἰ γὰρ μὲν δὲν τού-
 των ὑπάρχει τῷ χρόνῳ, δὴλον ὅτι οὐ κινεῖται, οὐ δὲ δὲ κίνησις,
 ομοίως δὲ καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ οὐχ ἀριθμῶς, διελόμενον ὁ-
 ῦ πᾶς ἀριθμῶς ἢ πόρ' ἴσος ἢ ἀρ' πος. εἰ γὰρ ἡ
 2 ψυχὴ μήτε πόρ' ἴσος μήτε ἀρ' πος, δὴλον
 ὅτι οὐκ ἀριθμῶς. πρὸς μὲν οὖν τὸ
 συμβεβηκὸς δὲ τῶ τριούτων
 καὶ οὕτως ἐπιχει-
 ρητέον.

τέλος τῶ ἔργου τῶ ἐπικῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΡΙΚΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΕΤΑ' δὲ τῶν περὶ τῶν ζώων πρὸς τὸ γένος καὶ
τὸ ἴδιον ἐπισκεπτέον. ἐστὶ δὲ τῶν ζώων σοιχεῖα τῶν
πρὸς τοὺς ὄρους. περὶ αὐτῶν δὲ τῶν ζώων ὁ λι-
γάκις αἰσκήσεις γίνονται τοῖς διαλεγόμενοις. I
Αὐτὰ δὲ τὰ γένος ἑνὸς τῶν ὄντων, πρῶτον μὲν
ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάντα τὰ συγγενῆ τῷ λεγόμενῳ, εἴ πινος μὴ
κατηγορεῖται, καὶ δὲ πρὸς αὐτὸ τῶν συμβεβηκότων. οἷον, εἰ τῆς ἡ-
δονῆς τὸ ἀγαθὸν γένος κεῖται, εἰ τῆς ἡδονῆς μὴ ἀγαθόν. εἰ γὰρ
τῶν ζώων, δὴ λὼν οὐ γένος τὸ ἀγαθὸν τῆς ἡδονῆς. τὸ γὰρ γένος »
τῶν ζώων τὸ αὐτὸ εἰδὼν κατηγορεῖται. Εἴτα εἰ μὴ ἐν τῷ τί »
ᾧ κατηγορεῖται, ἀλλ' ὡς συμβεβηκός. καὶ δὲ πρὸς τὸ λεγόμενόν
τῆς χιόνης. ἢ ψυχῆς τὸ κοινούμενον ὑφέαυτῶν. ὅτε γὰρ ἡ χιών, 2
ὁ πρὸς λεγόμενόν. διότι πρὸς οὐ γένος τὸ λεγόμενόν τῆς χιόνης, οὐτε ἡ
ψυχὴ ὁ πρὸς κοινούμενον. συμβεβηκὲ δὲ αὐτῇ κινεῖσθαι, καὶ δὲ
πρὸς καὶ τῷ ζώῳ. πολλὰ γὰρ βαδίζειν τε καὶ βαδίζοντι εἶναι. ἐπὶ
τὸ κοινούμενον οὐ τί ᾧ, ἀλλὰ ἡ χιὼν ἢ πᾶσι, σημαίνει ἐ-
οικέν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λεγόμενόν. οὐ γὰρ τί ᾧ ἡ χιὼν, ἀλλὰ χιὼν
πᾶσι. ὡς τ' οὐδέ τῶν ζώων αὐτῶν ἐν τῷ τί ᾧ κατηγορεῖται.
Μάλιστα δὲ ἐπὶ τὸν τῶν συμβεβηκότων ὁρισμὸν ἐπιβλέπειν, εἰ ἐ-
φαρμόσῃ τῶν ζώων τὸ ἑνὸς γένος. οἷον καὶ τὰ νῦν εἰρημνία. ἐν δὲ 3
καὶ γὰρ ἡ κινεῖν αὐτὸ ἐαυτὸ, καὶ μὴ. ὁμοίως δὲ καὶ λεγόμενόν
εἶναι καὶ μὴ. ὡς τ' οὐδέ τῶν ζώων αὐτῶν γένος, ἀλλὰ συμβεβηκός
ἐπειδὴ συμβεβηκός λεγόμενόν, ὃ ἐν δὲ καὶ ὑπάρχειν πνί καὶ μὴ.
Εἴτε εἰ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ διαίρειται τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος. ἀλλὰ τὸ
μὲν οὐσία, τὸ δὲ ποῖον, ἢ τὸ μὲν πρὸς τι, τὸ δὲ ποῖον. οἷον ἡ μὲν
χιὼν καὶ ὁ κύκνος, οὐσία. τὸ δὲ λεγόμενόν, οὐκ οὐσία ἀλλὰ ποῖον.
ὡς τ' οὐ γένος τὸ λεγόμενόν τῆς χιόνης, ἐν δὲ τῶν κύκνου. πάλιν
ἡ μὲν ἐπιστήμη, τῶν πρὸς τι. τὸ δὲ ἀγαθόν καὶ τὸ καλόν, ποῖον. 4

- ὡς τ' οὐ γλῶσς τὸ καλὸν ἢ τὸ ἀγαθὸν τῆς ἐπισήμης. τὰ γὰρ
 τῆς πρὸς πλῆν, καὶ αὐτὰ τῆς πρὸς πλῆν εἶναι, καὶ αὐτὰ πρὸς
 τῆς διωλασίου. καὶ γὰρ τὸ πολλαπλάσιον ὃν γλῶσς τῆς διωλα
 » οἴου καὶ αὐτὸ τῆς πρὸς ἡδύ. καθόλου δὲ εἰπεῖν ὅτι τὸ αὐ-
 » τὸν διαίρειν, αἰτὶ τὸ γλῶσς τῶ εἶναι εἶναι. εἴτε γὰρ τὸ εἶδος οὐ-
 σία, καὶ τὸ γλῶσς. καὶ εἰποιόντι τὸ εἶδος, καὶ τὸ γλῶσς ποιόντι,
 οἶον εἰ τὸ λαλὲν ποιόντι, καὶ τὸ χρᾶμα. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτῷ
 I τῆς ἄλλων. Πάλιν εἰ ἀνάγκη εἶναι, ἢ εἰ ἀνδέχεται τῆς περὶ
 οὐ τῶ γλῶσς μετέχειν τὸ γλῶσς. ὅρος δὲ τῆς μετέχειν, τὸ εἶ-
 » πιδέχεται τὸν τῆς μετεχέμεν λόγον. δῆλον οὖν, ὅτι τὰ
 » μὲν εἶδη μετέχει τῆς γλῶσς. τὰ δὲ γλῶσς τῆς εἰδῶν, οὐ. τὸ μὲν
 γὰρ εἶδος ἐπιδέχεται τὸν τῆς γλῶσς λόγον. τὸ δὲ γλῶσς, τὸν
 τῆς εἰδῶν οὐ. σκεπτεῖν οὖν, εἰ μετέχει. ἢ ἀνδέχεται μετέχειν τῆς
 εἰδῶν τὸ ἀφροδῖν γλῶσς. οἶον εἴπῃς τῶ ὄντος. ἢ τῶ ὄντος γέ-
 νος τὸ πᾶν ἀφροδῖν, συμβήσεται γὰρ μετέχειν τὸ γλῶσς τῶ εἶ-
 2 δους. καὶ πᾶν γὰρ τῆς ὄντων τὸ ὄν καὶ τὸ εἶ καὶ τὸ ἀφροδῖν
 τῶ. ὥστε καὶ ὁ λόγος αὐτῶν. Εἴπερ καὶ πᾶν τῶ ἀφρο-
 δῖν εἶδος ἀληθὲς, τὸ δὲ γλῶσς μὴ. οἶον εἰ τὸ ὄν ἢ τὸ ἐπι-
 στήτῃ τῶ ἀφροδῖν γλῶσς περὶ. καὶ γὰρ τῶ μὴ ὄντος τὸ ἀφρο-
 δῖν καὶ τῶ ἀφροδῖν. πολλὰ γὰρ τῆς μὴ ὄντων ἀφροδῖν. ὅ-
 τι δὲ τὸ ὄν ἢ τὸ ἐπιστήτῃ τῶ ἀφροδῖν καὶ τῶ μὴ ὄντος,
 δῆλον. ὡς τ' οὐ γλῶσς τὸ ὄν. οὐ δὲ τὸ ἐπιστήτῃ τῶ ἀφροδῖν.
 » καθ' ὅν γὰρ τὸ εἶδος καὶ τῶ ἀφροδῖν, καὶ τὸ γλῶσς εἰ καὶ τῶ
 3 εἶδῶν. Πάλιν εἰ μὴδὲν τῆς εἰδῶν ἀνδέχεται μετέχειν τὸ
 περὶ τῶ γλῶσς. ἀδύνατον γὰρ τοῦ γλῶσς μετέχειν, μὴ-
 δὲν τῆς εἰδῶν μετέχειν. αὐτὸ μὴ τῆς καὶ τῶ πρῶτην δι-
 αίρειν τῆς εἰδῶν ἢ. τῶ δὲ τῆς γλῶσς μὴ μετέχει. αὐτὸν ἢ
 κίνησις, γλῶσς τῆς ἡδονῆς περὶ, σκεπτεῖν εἰ μὴτε φθορὰ μὴ τῆς
 ἀλλοίωσις ἢ ἡδονῆς, μὴτε τῆς λοιπῶν ἀφροδῖν κινήσεων
 μὴδὲ μία. δῆλον γὰρ, ὅτι οὐδὲν τῆς εἰδῶν αὐτῶν μετέχει, ὡς τε
 οὐ δὲ τῆς γλῶσς. ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη ὅτι τῆς γλῶσς μετέχει καὶ
 4 τῆς εἰδῶν πρὸς μετέχειν. ὡς τ' οὐκ αὐτῶν εἶναι εἶδος ἢ ἡδονῆς τῆς κα-

νήσεως, οὐ δὲ τῆς ἀτόμων, οὐ δὲ τῆς ἡπὸ τὸ εἶδος τῆς κινή-
 σεως ὄντων, καὶ γὰρ τὰ ἄρμα μετέχει τῆς γένους καὶ τῆς εἰ-
 δους. οἷον ὁ πῖς ἀνθρώπος, καὶ αἰθρῶπου μετέχει καὶ ζώου.
 Ἐπὶ τῷ πλείον λέγεται τῆς γένους τὸ ἐν τῷ γένει τε δὲν. οἷον
 τὸ δοξαστὴν τῆς ὄντος. καὶ γὰρ τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν, δοξαστὴν. ὥς τ'
 οὐκ ἂν εἴη τὸ δοξαστὴν, εἶδος τῆς ὄντος. ἡ δὲ πλείον γὰρ αἰετὸ γέ-
 νος τῆς εἶδους λέγεται. Πάλιν εἰς αὐτὸ ἴσων τὸ γένος καὶ τὸ εἶ-
 δος λέγεται, οἷον εἰς τῆς πᾶσιν ἐπομείνων τὸ μετὰ γένος, τὸ δὲ εἶ-
 δος τε θείη. καὶ τὰ πᾶν τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν. παντὶ γὰρ τὸ ὄν καὶ τὸ
 ἐν. ὥς τ' οὐδέ τὸρον οὐδέ τὸρον γένος. ἐπειδὴ τῷ ἴσων λέγεται, ὁ-
 μολογίας δὲ καὶ ἐν τὸ πρῶτον καὶ ἡ ἀρχή, εἰς ἄλληλα τε θείη. ἢ τε
 ἢ ἀρχή, πρῶτον καὶ τὸ πρῶτον, ἀρχή. ὥς τ' εἰς ἀμφότερα τὰ
 εἰρημνία ταυτὸν ὄν, ἢ οὐδέ τὸρον οὐδέ τὸρον γένος. σοιχείον
 δὲ πρὸς ἅπαντα τὰ τριῶν, τὸ τῷ πλείον τὸ γένος ἢ τὸ εἶ-
 δος καὶ τὴν διαφορὰν λέγεσθαι. ἐπὶ ἑλπίον γὰρ καὶ ἡ διαφο-
 ρὰ τῆς γένους λέγεται. Ὁρᾶν δὲ, καὶ εἰς ἑνὸς τῆς ἀδιαφόρων 2
 τῷ εἶδει μὴ εἶς γένος τὸ εἰρημνίον, εἰ μὴ δόξαι αὐτὸ. καὶ τὰ σκε-
 υάζοντι δὲ, εἰς ἑστὶ πινός. ταυτὸν γὰρ πάντων τῆς ἀδιαφόρων τῷ
 εἶδει, τὸ γένος. ἀν' οὗτο ὡς λειχθῇ, δὴ λην ὅτι πάντων. καὶ εἰ-
 νός μὴ, δὴ λην ὅτι οὐδενός. οἷον εἰς πῖς ἀτόμους πιδέμενος γραμ-
 μάς, τὸ ἀδιαίρετον, γένος αὐτῆς φήσκειν εἶναι. τῆς γὰρ διαί-
 ρεσιν ἐχουσὼν γραμμῶν, οὐκ ἔστι τὸ εἰρημνίον γένος, ἀδιαφό-
 ρων οὐσὼν καὶ τὸ εἶδος. ἀδιάφοροι γὰρ καὶ τὸ εἶδος ἀλλή-
 λαις, αἰ δὲ θείαι γραμμαὶ πᾶσαι. Σκεπτεῖν δὲ, καὶ εἰς ἄλλο 3
 γένος ὅτι τῆς ἀχρδδέντος εἶδους. ὁ μὴ τε ποδρέχει τὸ ἀχρδ-
 δέν γένος, μὴ ἢ ὑπὲρ ἐκείνο ὄν, οἷον εἰς τῆς δικαιοσύνης τὴν ἐ-
 πισήμην θείη γένος. ἔστι γὰρ καὶ ἡ ἀρετὴ γένος. καὶ οὐδέ τὸρον
 τῆς γένων τὸ λοιπὸν ποδρέχει. ὥς τ' οὐκ ἂν εἴη ἡ ἐπισήμη γέ-
 νος τῆς δικαιοσύνης. δοκεῖ γὰρ ὅταν ὡς εἶδος ἡπὸ δύο γένων ἢ,
 τὸ ἐτόρον ἡπὸ τῆς ἐτόρου ποδρέχεσθαι. ἔχει δὲ ἀφείαν ἐπὶ
 εἰσὶν τὸ τοιοῦτον. δοκεῖ γὰρ ἐνίοις ἡ φρόνησις ἀρετὴ τε καὶ ἐ-
 πισήμη εἶναι, καὶ οὐδέ τὸρον τῆς γένων ὑπὲρ οὐδέ τὸρον ποδρέ- 4

χεῖσαι. οὐ μὲν ἅπασαν γουγχεῖται τὴν φρόνησιν ἐ-
 πιστήμην εἶναι. εἰ δ' οὖν τις συγχωροῖν τὸ λεγόμενον ἀληθὲς
 εἶναι, ἀλλὰ τότε ὑπάλληλα. ἢ ἅπασαν τὸ αὐτὸ γένος ἄμφω γί-
 νεσθαι τὰ τῆ αὐτῆς γένῃ, τῆς ἀναγκαίων δόξαι εἶναι. κατὰ
 πόρ καὶ (καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης συμβαίνει. ἄμφω
 γὰρ ἅπασαν τὸ αὐτὸ γένος ὄν. ἐκείττον γὰρ αὐτῆς ἕξις καὶ
 διάδοσις ὄν. σκεπτεῖν οὖν, εἰ μὴ δὲ τὸν ὑπάρχει τῷ ἀχρδοθῆν
 1 ἢ γένει. εἰ γὰρ μὴ δ' ὑπάλληλα ὄν τὰ γένῃ, μὴ δὲ ἅπασαν ταυ-
 τὸν ἄμφω, οὐκ αὖ εἴη τὸ ἀχρδοθῆν γένος. Σκεπτεῖν δὲ καὶ τὸ
 γένος τῶ ἀχρδοθῆντος γένους. καὶ οὕτως αἰετὸ ἐπάνω γένος,
 εἰ πάντα κατηγορεῖται τῶ εἶδους. καὶ εἰ μὲν τῷ τί ὄντι κατηγο-
 » ρεῖται. πᾶν γὰρ τὸ ἐπάνω γένος, κατηγορεῖται διὰ τῶ εἶδους
 » ἐν τῷ τί ὄντι. εἰ οὖν ποῦ διαφωνεῖ, δηλονότι οὐ γένος τὸ ἀχρ-
 δοθῆν. Γάλιν εἰ μετέχει τὸ γένος τῶ εἶδους, ἢ αὐτὸ ἢ τῆς ἐ-
 πάνω τι γένων. οὐδενὸς γὰρ τὸ ἐπάνω τῆς ἅπασαν μετέ-
 2 χεῖ. ἀνασκαυάρον μὲν οὖν, κατὰ πόρ εἰρηται χρῆσιν. κα-
 τασκαυάρον μὲν δὲ, ὁμολογουμένου μὲν ὑπάρχειν τῷ εἶδει
 τῶ ῥηθέντος γένους. ὅτι δὲ ὡς γένος ὑπάρχει ἀμφοσβητυμέ-
 νου, ἀπόχρη τὸ διείξαι τι τῆς ἐπάνω γένων ἐν τῷ τί ὄντι τῶ εἶ-
 δους κατηγορούμενον. ἐνὸς γὰρ ἐν τῷ τί ὄντι κατηγορούμενον,
 πάντα καὶ τὰ ἐπάνω τῶ εἶδους καὶ τὰ ἅπασαν ἀνὰ πόρ κατη-
 γορεῖται τῶ εἶδους, ἐν τῷ τί ὄντι κατηγορεῖται. ὥστε καὶ τὸ
 ἀχρδοθῆν γένος ἐν τῷ τί ὄντι κατηγορεῖται. ὅτι δὲ ἐνὸς ἐν τῷ τί
 3 ὄντι κατηγορούμενον, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ αὐτὴν πόρ κατηγορεῖ-
 ται, ἐν τῷ τί ὄντι κατηγορεῖται, δι' ἐπαγωγῆς ληπτέον. Εἰ δ'
 ἀπλῶς ὑπάρχειν ἀμφοσβητεῖται τὸ ἀχρδοθῆν γένος, οὐκ ἀπό-
 χρη τὸ διείξαι τι τῆς ἐπάνω γένων ἐν τῷ τί ὄντι κατηγορούμε-
 νον τῶ εἶδους. οἷον εἰ τῆς βιολογίας γένος ἀπέδωκε τὴν φορὰν,
 οὐκ ἀπόχρη τὸ διείξαι διότι κίνησις ὄντι ἢ βιολογίας, περὶ δὲ διεί-
 » ξαι ὅτι φορὰ ὄντι. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλαι κινήσεις εἰσιν. ἀλλὰ περ-
 » σαπολεικτίον, ὅτι οὐδενὸς μετέχει ἢ βιολογίας τῆς κατὰ τὴν
 4 αὐτὴν διαίρεσιν τῆ φορᾶ, εἰ μὴ τῆς φορᾶς. ἀνάγκη γὰρ τὸ τῶ γέ

- » νος μετέχον, καὶ τῆς εἰδῶν ἴσως μετέχειν τῆς καὶ τῶ πρώ-
 » τῶ διαίρεσιν. εἰ δὲ ἡ βάδις, μήτ' αὐξήσεως, μήτε μειώσεως,
 μήτε τῆς ἄλλων κινήσεων μετέχει, δῆλον ὅτι τ' φορᾶς αὐτῇ με-
 τέχει, ὡς τε εἴη αὐτῇ γένος ἡ φορὰ τῆς βαδίσεως. Πάλιν ἐφ' ὧν
 εἰδὸς εἴτε εἴη ὡς γένος κατηγορεῖται, σκοπεῖν εἰ καὶ εἰς ἀκρό-
 εἰδὸς γένος ἐν τῷ τί ἐστιν αὐτῆς ὅτι τῶν κατηγορεῖται, ὡς πρὶ καὶ
 εἰδὸς. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὰ ἐπ' αὐτῶν γένους πάντα, εἰ γὰρ πῶς
 διαφωνεῖ, δῆλον ὅτι οὐ γένος τὸ ἀκρόεσθαι. εἰ γὰρ ὡς γένος, ἄ-
 παντ' αὐτῇ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν ὅτι τῶν. καὶ αὐτὸ εἰδὸς, ἐν τῷ τί ἐστι κα-
 τηγορεῖται, ὡς πρὶ καὶ τὸ εἶδος, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται. ἀνα-
 σκευάζοντι μὲν οὕτω χρήσιμον, εἰ μὴ κατηγορεῖτο τὸ γένος ἐν
 τῷ τί ἐστιν. ὡς πρὶ καὶ τὸ εἶδος κατηγορεῖται. καὶ ἀνασκευάζον-
 τι δὲ, εἰ κατηγορεῖται ἐν τῷ τί ἐστι, χρήσιμον. συμβῆσθαι γὰρ
 καὶ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, ὅτι αὐτῶν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖ-
 σθαι. ὡς τε τὸ αὐτὸ ἴσως δύο γένη γίνεσθαι. ἀναγκαῖον οὕτω
 ὑπάλλιναν τὰ γένη εἶναι. αὐτῶν δειχθῆ ὁ βεβλήμεθα γένος 2
 καὶ ἀνασκευάζει μὴ ὅτι ἴσως τὸ εἶδος, δῆλον ὅτι τὸ εἶδος ἴσως τ'
 » τ' αὐτῇ, ὡς τε δεδιγμένον αὐτῇ εἴη, ὅτι γένος εἴδους. Σκοπεῖν
 » δὲ καὶ εἰς λόγους τῆς γένων, εἰ ἐφαρμότῃσιν ἐπὶ τε εἰς ἀκρό-
 » εἰδὸς καὶ εἰς τὰ μετέχοντα ὅτι εἰδους. ἀνάγκη γὰρ εἰς τῆς
 γένων λόγους κατηγορεῖσθαι τ' εἰδους. καὶ τῆς μετέχοντων τ'
 εἰδους. εἰ οὕτω πρὶ διαφωνεῖ, δῆλον ὅτι οὐ γένος τὸ ἀκρόεσθαι.
 Πάλιν εἰ τῶ διαφορὰ ὡς γένος ἀπέδωκεν, οἷον εἰ τὸ ἀδάνα-
 ζον γένος διεί: διαφορὰ γὰρ εἴτι ζῶν τὸ ἀδάναζον. ἐπειδὴ τῆς 3
 ζῶν τὰ μὲν θνητὰ. τὰ δὲ ἀδάναζα. δῆλον οὕτω, ὅτι διημέ-
 » τηται. οὐδενὸς γὰρ ἡ διαφορὰ γένος εἴτι. ὅτι δὲ ὅτι π' ἀληθές,
 » δῆλον. οὐδὲ μία γὰρ διαφορὰ σημαίνει τί ἐστιν, ἀλλὰ πολλὰ
 » ποῖόν τι καὶ πρὶ τὸ πεζόν καὶ τὸ δίπνον. καὶ εἰ τῶ διαφο-
 ρὰν εἰς τὸ γένος εἴθηκεν ὡς εἶδος. οἷον τὸ πρὶ τῆν, ὅτι ἀριθ-
 μόν. διαφορὰ γὰρ ἀριθμῶν τὸ πρὶ τῆν, ὅτι εἶδος εἴτι. οὐ δὲ δι-
 καὶ μετέχειν ἡ διαφορὰ τῶ γένος, πᾶν γὰρ τὸ μετέχειν ὅτι γέ-
 νος, ἡ εἶδος ἡ ἄρ' ὅτι εἴτι. ἡ δὲ διαφορὰ, οὐτε εἶδος οὐτε ἄρ' 4

μὴν ἔστι. δὴλον οὖν, ὅτι οὐ μετέχει τοῦ γένους ἡ διαφορὰ. ὥς
 τ' οὐδὲ τὸ πῶριπτόν, εἶδος αὐτὸ εἶναι, ἀλλὰ διαφορὰ, ἐπεὶ οὐ μετέ-
 χει τοῦ γένους. Ἐν εἰ τὸ γένος εἰς τὸ εἶδος ἔθηκεν. οἷον τὴν σύ-
 ναψιν, ὅπου σιωχὴν. ἢ τὴν μίξιν, ὅπου κράσιν. ἢ ὡς γλάτων
 ὀρίζεται φορὰν τὴν κατὰ τόπον κίνησιν. οὐ γὰρ ἀναγκαῖον
 τὴν σιώνειν, σιωχὴν εἶναι. ἀλλ' ἀνάπαλιν τὴν σιωχὴν, σύ-
 ναψιν. οὐ γὰρ πᾶν τὸ ἀπὸ μὲνον συνέχεται. ἀλλὰ τὸ συνεχό-
 μενον ἀπείχεται. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων. οὐτε γὰρ ἡ μίξις
 ἀπασα κράσις. ἢ τ' ἡ ξηρὰν μίξις, οὐκ ἔστι κράσις, οὐδ' ἡ κατὰ
 τόπον μεταβολὴ πᾶσα, φορὰ. ἢ γὰρ βᾶδισις, οὐ δοκεῖ φορὰ
 εἶναι. ἡ δὲ γὰρ αὐτὴ τῆς ἀκρουσίως τόπον ἐκ τόπου μεταβαλ-
 λόντων λέγεται. καὶ τὰ πῶριπτόν, καὶ τῆς ἀψύχων συμβαίνει. δὴλον
 δὲ, ὅτι καὶ τῶν πλείων λέγεται τὸ εἶδος τοῦ γένους αὐτῶν ἀρ-
 δοθεῖσι, διὸν ἀνάπαλιν γίνεσθαι. Πάλιν εἰ τὴν διαφορὰν εἰς
 τὸ εἶδος ἔθηκεν. οἷον τὸ ἀθάνατον, ὅπου θεόν. συμβήσεται γὰρ
 2 ἐπὶ τῶν ἡ ἀπὸ πλείων τὸ εἶδος λέγεσθαι. αἰεὶ γὰρ ἡ διαφορὰ
 » ἐπίσης ἡ ἀπὸ πλείων τῶν εἰδῶν λέγεται. Ἐν εἰ τὸ γένος εἰς
 » τὴν διαφορὰν. οἷον τὸ χροῖμα, ὅπου συνεκτικόν. ἢ τὸν ἀριθ-
 μόν, ὅπου πῶριπτόν. Καὶ εἰ τὸ γένος ὡς διαφορὰν εἶπεν.
 ἐγχορεῖ γὰρ πᾶσα καὶ τῶν καὶ μίσηται θεῖσιν, οἷον κράσεως,
 τὴν μίξιν, διαφορὰν, ἢ φορὰς, τὴν κατὰ τόπον μεταβολὴν.
 Σκεπτεῖται δὲ πάντως τὰ τῶν καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐπικρινωνοῦ-
 σι γὰρ οἱ τόποι. Καὶ πλείους τὴν γὰρ τὸ γένος τῆς διαφορὰς
 3 δεῖ λέγεσθαι, καὶ μὴ μετέχειν τῆς διαφορὰς. οὕτως δὲ ἀ-
 ποδοθέντος, οὐδέ τὸν τῆς εἰρημνίων δυνάτοισι συμβαίνειν. ἐ-
 πέλασθόν τε γὰρ ρηθῆσεται. καὶ μετέχει τὸ γένος τῆς διαφο-
 ρᾶς. Πάλιν εἰ μηδεμία διαφορὰ κατηγορεῖται τῆς τοῦ γέ-
 νους κατὰ τοῦ ἀποδοθέντος εἶδους, οὐδὲ τὸ γένος κατηγο-
 ρηθῆσεται. οἷον ἡλικίας οὐτε τὸ πῶριπτόν οὐτε τὸ ἀρπὸν κα-
 τηγορεῖται. ὥς τ' οὐδ' ὁ ἀριθμὸς. Ἐπεὶ ἐπὶ τὸν φύσει
 τὸ εἶδος, καὶ σπανισμὸς τὸ γένος. δοκεῖ γὰρ τὸ ἀναπτόν,
 4 οὐχ αὐτὸ εἶναι γένος, ἐπεὶ εἰ ἀνδέχεται ἀπλῶς τὸ εἰρημνόν.

γένος ἢ τὴν διαφορὰν, οἷον ψυχὴν, τὸ κινεῖσθαι. ἢ δόξαν τὸ ἀ-
 ληθὲς καὶ ψεῦδος, οὐκ αὖ εἴη τῆς εἰρημνίων οὐδέ τδρον γένος,
 οὐδὲ διαφορὰ. δοκεῖ γὰρ τὸ γένος καὶ ἡ διαφορὰ πρὸς ἀλλήλους
 εἶναι, ἕως αὖ ἢ εἶδος. σκοπεῖν δὲ, καὶ εἰ εἰς γένει κείμενον
 μετέχει ἑνὸς ἀντιπύου τῷ γένει, ἢ ἐνδέχεται μετέχειν. ἔραρ
 αὐτὸ τῆς ἀντιπύων ἅμα μετέχει. ἐπειδὴ τὸ μὲν γένος οὐδέ-
 ποτε ἀρλεῖται. μετέχει δὲ καὶ τὸ ἀντιπύον, ἢ ἐνδέχεται με-
 τέχειν. Εἴπερ εἰ ἑνὸς κοινωνεῖ τὸ εἶδος, ὁ ἀδύνατον ὅλως ὑπάρ-
 χειν τὸ γένος. οἷον εἴη ψυχὴ τῆς ζωῆς κοινωνεῖ. τῆς διαριθμῶν
 μηδὲν ἀδυνατὸν εἶναι, οὐκ αὖ εἴη εἶδος ἀριθμοῦ ἢ ψυχῆ. Σκε-
 πτεῖν δὲ καὶ εἰ ὁμώνυμον εἶδος τῷ γένει, σοιχείοις χρόμνον
 τοῖς εἰρημνίοις. περὶ τὸ ὁμώνυμον. στωώνυμον γὰρ τὸ γένος
 καὶ τὸ εἶδος. Εἴπερ δὲ γένους παντὸς εἶδη πλείω, σκοπεῖν, εἰ
 μὴ ἐνδέχεται εἶδος εἶναι τῷ εἰρημνίον γένους. εἰ γὰρ μὴ
 ἔστι, δὴ λον αὖ οὐκ αὖ εἴη γένος ὅλος τὸ εἰρημνίον. σκοπεῖν δὲ
 καὶ εἰ τὸ κατὰ μεταφορὰς λεγόμενον ὡς γένος ἀπέδωκεν. οἷον
 τὴν σωφροσύνην, συμφωνίαν. πᾶν γὰρ γένος, κυρίως κατὰ
 τῆς εἰδῶν κατηγορεῖται. ἢ δὲ συμφωνία κατὰ τῆς σωφροσύ-
 νης οὐ κυρίως, ἀλλὰ κατὰ μεταφορὰν. πᾶσα γὰρ συμφωνία,
 ἐν φθόγοις. Εἴπερ αὖ ἢ ἀντιπύον πινὶ τὸ εἶδος, σκοπεῖν. ἔστι δὲ
 πλείονα ἢ σκέψις. πρῶτον μὲν εἰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει, καὶ τὸ
 » ἀντιπύον, μὴ ὄντος ἀντιπύου τῷ γένει. δεῖ γὰρ τὰ ἀντιπύα ἐν
 » τῷ αὐτῷ γένει εἶναι, αὖ μὴ δὲν ἀντιπύον τῷ γένει ἢ. ὄντος δὲ ἐναν-
 τίου τῷ γένει, σκοπεῖν, εἰ τῷ ἀντιπύον τῷ ἀντιπύῳ ἔστιν. ἀνάγ-
 κη γὰρ τὸ ἀντιπύον ἐν τῷ ἀντιπύῳ εἶναι. ἀντιπύον ἢ ἀντιπύον τῷ
 γένει. φανερὸν δὲ τούτων ἕκαστον, διὰ τῆς ἐπαγωγῆς. Πάλιν εἰ
 ὅλως ὡς μὴ δὲν γένει τὸ τῷ εἶδη ἀντιπύον, ἀλλ' αὐτὸ γένος, οἷον
 τὸ ἀγαθόν. εἰ γὰρ εἴδη μὴ ἐν γένει, οὐδὲ τὸ ἀντιπύον τούτου
 ἐν γένει εἶσαι. ἀλλ' αὐτὸ γένος, κατὰ πρῶτον ὡς τῷ ἀγαθοῦ καὶ
 τῷ κακοῦ συμβαίνει. οὐδέ τδρον γὰρ τούτων ἐν γένει, ἀλλ' ἐκά-
 τδρον αὐτῶν γένος. Εἴπερ εἰ ἀντιπύον ἑνὶ καὶ τὸ γένος καὶ τὸ
 εἶδος. καὶ τῆς μὲν ἔστι π μετὰ ξὺν, τῆς δὲ μὴ. εἰ γὰρ τῆς γένων 4
 ἔστι ἡ

- ἔστι μὲν τὰ ἐν, καὶ τὸ εἶδον. καὶ εἰ τὸ εἶδον, καὶ τὸ γινώσκον.
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρετῆς καὶ κακίας, καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδι-
κίας. ἐκ τούτων γὰρ ἔστι πᾶσι μετὰ. ἔστι τὰς οὐσίας, ὅτι ὁ ἕ-
ως καὶ νόσον, οὐδὲν μετὰ, καὶ οὐδὲν δὲ καὶ ἀγαθόν, τί μετὰ-
ξὺ. ἔστι πᾶσι μὲν πᾶσι ἀμφοῖν ἀνὰ μέσον καὶ τὸ εἶδον καὶ τὸ
γινώσκον, μὴ ὁμοίως δὲ, ἀλλὰ τὸ μὲν, καὶ τὸ ἀπόφασις. τὸ δὲ,
ὡς ἡ ἀποκείμενον. ἔστι δὲ οὐ γὰρ, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν. καὶ ἀπὸ τοῦ
1 ἀρετῆς καὶ κακίας. καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας. ἀμ-
φοῖν γὰρ καὶ τὸ ἀπόφασις τὰ ἀνὰ μέσον. ἔστι ὅταν μὴ ἡ ἐ-
ναντίον τῷ γινώσκον, σκοπεῖν μὴ μόνον εἰς τὸ ἐναντίον ἐν τῷ αὐτῷ
γινώσκον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνὰ μέσον. ἐν ᾧ γὰρ τὰ ἀκρά, καὶ τὸ μέ-
σον. οἷον τὸ λυσιτελεῖν καὶ μέλανος. τὸ γὰρ χρᾶμα γινώσκον ὅ-
τι καὶ τὸ ἀνὰ μέσον χρᾶμα τῶν ἀπάντων. ἔστι τὰς, ὅτι
ἡ μὲν ἐνδεῖα καὶ ὑπερβολή, ἐν τῷ αὐτῷ γινώσκον. ἐν τῷ κακῷ
γὰρ ἀμφοῖν. τὸ δὲ μέσον, ἀνὰ μέσον ὅν. ὅτι τῶν, οὐκ ἐν τῷ κα-
2 κῷ, ἀλλ' ἐν τῷ ἀγαθῷ. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰς τὸ μὲν γινώσκον ἐναν-
τίον πνί. τὸ δὲ εἶδος μὴ δὲ. εἰ γὰρ τὸ γινώσκον ἐναντίον πνί, καὶ
τὸ εἶδος. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρετῆς καὶ κακίας, καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδι-
κίας. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τὸ ἄλλων σκοποῦν, φανερὸν ἀνὰ δό-
ξιν εἶναι τὸ τοιοῦτον. ἔστι τὰς, ὡς τῆς ὕψους καὶ νόσον. ἔ-
στι μὲν γὰρ ὕψους νόσον ἐναντία. ἡ δὲ ὕψους εἶδος οὐσα νό-
σον, οὐδὲν ἐναντίον. οἷον ὁ πυρετός, καὶ ἡ ὀφθαλμία, καὶ τὸ
ἄλλων ἔκαστον. ἀναιροῦν μὲν οὐκ, ὅταν ταχὺς ἐπισκεπτόν.
3 εἰ γὰρ μὴ ὁ πάρεχει τὰ εἰρημνία, δὴλον ὅτι οὐ γινώσκον τὸ ἀκρά-
θιν. καὶ τὰς ἀκράθιν δὲ, ὅτι τῶν. πρῶτον μὲν, εἰς τὸ ἐναντίον
τῷ εἶδει, ἐν τῷ εἰρημνίῳ γινώσκον, μὴ ὅτι ἐναντίον τῷ γινώσκον. εἰ
γὰρ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ εἶδει, δὴλον ὅτι καὶ τὸ περὶ κείμενον.
ἔστι εἰς τὸ ἀνὰ μέσον ἐν τῷ εἰρημνίῳ γινώσκον. ὅτι γὰρ τὰ ἀνὰ μέ-
σον, καὶ τὰ ἀκρά. γὰρ ἐν τῷ ἐναντίον πνί τῷ γινώσκον, σκοπεῖν
εἰ καὶ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ. ἀνὰ γὰρ ἡ, δὴλον ὅτι καὶ τὸ
περὶ κείμενον ἐν τῷ περὶ κείμενῳ. πάλιν τὸ τὸ πῶς καὶ
4 τὸ συσσίχων, εἰ ὁμοίως ἀναιροῦν τοῖσι καὶ ἀναιροῦν πνί καὶ κα-
Arist. topic. lib. 4. u

πασכולάζοντι. ἅμα γὰρ ἐνὶ καὶ πᾶσιν ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει.
 οἷον εἴ ἡ δικαιοσύνη ἐπιστήμη τις, καὶ τὸ δικαίως ἐπιστημύνης, καὶ
 ὁ δίκαιος ἐπιστήμων. εἰ δὲ τούτων τί μὴ, οὐδὲ τίς λυγρῶν οὐ
 δέν. Πάλιν ὡς τῆς ὁμοίως ἐχόντων πρὸς ἄλληλα. οἷον εἴ ἡδὺ ὁ
 μοίως ἔχει πρὸς τὴν ἡδονὴν. καὶ εὐφρέλιμον πρὸς εὐχάριτον.
 ἐκείνους γὰρ ἐκείνου ποιητικόν. εἴ ἔν ὅστις ἡδονὴ ὁ πρὸς ἀγα-
 θόν, καὶ τὸ ἡδὺ ὁ πρὸς εὐφρέλιμον ἔσται. δῆλον γὰρ, ὅτι ἀγαθὸν
 αὐτὸ ἐστὶν ποιητικόν. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὡς
 τῆς γλύνσεως καὶ ὡς τῆς φθορᾶς. οἷον εἴ τὸ οἰκοδομεῖν ἐνδρ-
 γεῖν, τὸ ὠκοδομηκῆναι ἐνηρηκῆναι. καὶ εἴ τὸ μανθάνειν ἀνα-
 μνησκῆναι, εὐμεμαθηκῆναι, ἀναμνησθῆναι. καὶ εἴ τὸ δια-
 λύνειν φθίρειν, καὶ τὸ διαλύειν, ἐφθάρθαι. καὶ ἡ
 διάλυσις, φθορά τις. καὶ ὡς τῆς γλυντικῶν καὶ φθαρτικῶν
 ὡσαύτως. καὶ ὡς τῆς δυνάμεων καὶ χρήσεων. καὶ ὅλως καθ'
 ὁποῖαν οὐκ ὁμοιότητα καὶ ἀναιρουμένη καὶ κατὰ σκοδάζοντι σκε-
 πτόν. καθὰ πρὸς αὐτὴν τῆς γλύνσεως καὶ φθορᾶς ἐλέγχοντες. εἴ γὰρ
 τὸ φθαρτικόν διαλυτικόν, καὶ τὸ φθίρειν διαλύειν. καὶ
 εἴ τὸ γλυντικόν ποιητικόν, τὸ γίνεσθαι ποιῆσαι. καὶ ἡ γλύνσις
 ποίησις. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῆς δυνάμεων καὶ χρήσεων. καὶ ὅ-
 λως εἴ ἡ δύναμις διάθεσις, καὶ εὐδυνασθῆναι διακείσθαι. καὶ εἴ
 πινος ἡ χρῆσις ἐνδύχεια, τὸ χρῆσθαι ἐνδύχειν. καὶ εὐχεχρῆσθαι
 ἐνηρηκῆναι. ἂν δὲ σῶσις ἢ τὸ ἀντικείμενον τῷ εἶδει, διχῶς
 ὅστις ἀνελεῖν. πρῶτον μὲν εἴ ἐν τῷ ἀφροδίστι γλύνει τὸ ἀντικεί-
 μενον. ἢ γὰρ ἄλλως ἐν οὐδενὶ γλύνει τῷ αὐτῷ ἢ σῶσις, ἢ οὐκ ἐν
 τῷ ἐχάτῳ. οἷον εἴ ὁ ὅψις ἐν ἐχάτῳ γλύνει τῇ αἰσθησί, ἢ τυφλό-
 τῆς οὐκ ἔσται αἰσθησις. δούτορον δὲ, εἴ καὶ τῷ γλύνει καὶ τῷ εἶ-
 δει ἀντικείμενα σῶσις, μή ὅτι τὸ ἀντικείμενον ἐν τῷ ἀντικεί-
 μένῳ, οὐδ' αὖ τὸ ἀφροδίστι ἐν τῷ ἀφροδίστι εἶναι. ἀναιρου-
 ντι μὲν οὕτω, καθὰ πρὸς εἶρηται χρῆσθαι. κατὰ σκοδάζοντι δὲ, μω-
 ναχῶς. εἴ γὰρ τὸ ἀντικείμενον ἐν τῷ ἀντικείμένῳ, καὶ τὸ περ-
 κείμενον ἐν τῷ περκεμένῳ αὐτὸ εἶναι. οἷον εἴ ἡ τυφλότης ἀναισθησία
 τις, καὶ ἡ ὁψις αἰσθησις. Πάλιν ὡς τῆς ἀφροδίστων σκοπεῖν

αἰάπαλιν, καὶ θάπρ' αὐτὶ τῷ συμβεβηκότος ἐλέγχετο. οἷον εἰ τὸ
 ἡδὺν ὁπρὸς ἀγαθὸν, καὶ μὴ ἀγαθὸν, οὐχ ἡδὺν. εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχει
 εἴη αὖτις οὐκ ἀγαθὸν ἡδὺν. ἀδυνάτων δὲ εἰπὼς ἀγαθὸν γένος
 » τῷ ἡδέος εἶναι πῶς ἀγαθὸν ἡδὺν. ὦν γὰρ τὸ γένος μὴ κατηγορεῖ
 » ται, οὐ δὲ τῷ εἰδῶν οὐδέν. καὶ κατὰ σκολ' ἀξον' ἡ δὲ, ὡσαύτως
 σκεπτόν. εἰ γὰρ ἀγαθὸν οὐχ ἡδὺν, τὸ ἡδὺν ἀγαθὸν. ὥς τε γέ-
 νος ἀγαθὸν τῷ ἡδέος. Εἰ δὲ ἡ πρὸς ἡμὶν τὸ εἶδος, σκεπτεῖν εἰ
 I καὶ ἀγαθὸν πρὸς τι. εἰ γὰρ τὸ εἶδος τῷ πρὸς τι, καὶ τὸ γένος.
 καὶ θάπρ' αὐτὶ τῷ διπλάσιον καὶ πολλαπλάσιον. ἐν ἑκάτερον
 γὰρ τῷ πρὸς τι. εἰ δὲ τὸ γένος τῷ πρὸς τι, οὐκ ἀνάγκη καὶ εἰ-
 δος. ἡ μὲν γὰρ ἐπισήμη, τῷ πρὸς τι. ἡ δὲ γραμματικὴ, οὐ. ἡ δ'
 δὲ τὸ πρὸς τι ῥηθὲν, ἀληθεὶς αὐτὸ δόξειεν. ἡ γὰρ ἀρετὴ, ὁπρὸς ἀ-
 γαθὸν. καὶ ὁπρὸς καλόν. καὶ ἡ μὲν ἀρετὴ, τῷ πρὸς τι. τὸ δὲ ἀ-
 γαθὸν καὶ τὸ καλόν, οὐ τῷ πρὸς τι. ἀλλὰ ποῖα. Γάλιν εἰ
 μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ λέγεται τὸ εἶδος, καὶ αὐτὸ τε καὶ κατὰ τὸ
 2 γένος. οἷον εἰ τὸ διπλάσιον ἢ μίσεος λέγεται διπλάσιον, καὶ
 τὸ πολλαπλάσιον ἢ μίσεος διὰ λέγεσθαι. εἰ δὲ μὴ, οὐκ αὖ-
 εἴη τὸ πολλαπλάσιον, γένος τῷ διπλάσιον. Ἐπὶ εἰ μὴ
 πρὸς τὸ αὐτὸ κατὰ τι τὸ γένος λέγεται καὶ κατὰ πάντα τὰ
 τῷ γένους γένος, εἰ γὰρ τὸ διπλάσιον ἢ μίσεος καὶ πολλα-
 πλάσιον ἔστι, καὶ τὸ ἀποδέχον ἢ μίσεος ῥηθῆσεται. καὶ ἀ-
 πλάως κατὰ πάντα τὰ ἐπάνω γένος πρὸς τὸ ἡμῶν ῥηθῆσε-
 ται. ἄντασις, ὅτι οὐκ ἀνάγκη καὶ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ γένος
 3 πρὸς τὸ αὐτὸ λέγεσθαι. ἡ γὰρ ἐπισήμη, ἐπὶ τῷ λέγεται, ἐ-
 ξις δὲ καὶ διάδεσις, οὐκ ἐπὶ τῷ, ἀλλὰ ψυχῆς. Πάλιν εἰ
 ὡσαύτως λέγεται τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος κατὰ τὰς πρῶσις.
 οἷον εἰ πῶς ἡ ἡνός, ἢ ὅσα καὶ ἄλλως λέγεται. ὥς γὰρ τὸ εἶδος
 καὶ τὸ γένος, καὶ θάπρ' αὐτὶ τῷ διπλάσιον καὶ τῷ ἐπάνω. πῶ-
 νος γὰρ καὶ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ πολλαπλάσιον. ὁμοίως δὲ
 καὶ αὐτὶ τῷ ἐπισήμης. πῶς γὰρ καὶ αὐτὴ καὶ τὰ γένος. οἷον ἡ τε
 διάδεσις καὶ ἡ ἐξις. ἄντασις, ὅτι ἐν ἑαυτῷ οὐ οὕτω. τὸ μὲν γὰρ

διαφύρον καὶ τὸ ἐναντίον, πνι. τὸ δ' ἔτδρον γλῶσ οὐ ρύτων,
 οὐ πνι, ἀλλὰ ἕνος. ἔτδρον γὰρ ἕνος λέγεται, πάλιν εἰ ὁμοί-
 ως τὰ πρὸς π καὶ τὰ τὰς πώσεις λεγόμενα, μὴ ὁμοίως ἀνι-
 στρέφει. καὶ δὲ πρὸς ὡς τὸ διπλασίον καὶ τὸ πολλαπλασίον.
 ἐκ ἑτέρου γὰρ ρύτων πνός. καὶ αὐτὸ καὶ κατὰ τὴν ἀνι-
 στρέφει λέγεται. πνός γὰρ καὶ τὸ ἡμισυ καὶ τὸ πολλοσημέριον.
 ὡσαύτως δὲ καὶ τῶι τῆς ἐπισήμης καὶ τῶι τῆς ἑσπολή-
 φως. αὐτὰ γὰρ πνός. καὶ ἀνι-
 στρέφει ὁμοίως. τότε γὰρ ἑσπολή-
 πνόν καὶ τὸ ἐπισητόν, πνι. εἰ οὖν ἐπὶ πνός μὴ ὁμοίως ἀνι-
 στρέφει, δὴ λανθάνει οὐ γλῶσ δὲ τὸν δατδρόν. πάλιν εἰ μὴ πρὸς
 ἴσα τὸ γλῶσ καὶ τὸ εἶδος λέγεται, ὁμοίως γὰρ καὶ ἴσας ἐ-
 κατδρόν δοκεῖ λέγεσθαι. καὶ δὲ πρὸς ὡς τῆς δωρεᾶς καὶ τῆς δό-
 σεως. ἢ τε γὰρ δωρεᾶ καὶ ἕνος καὶ πνι λέγεται. καὶ ἡδύσις ἕ-
 νος καὶ πνι. ἐστὶ δὲ ἡδύσις γλῶσ τῆς δωρεᾶς. ἢ γὰρ δωρεᾶ, δό-
 σις ὅτι ἀναπόδοτος. ἐπ' αὐτῶν δὲ οὐ συμβαίνει πρὸς ἴσα λέγε-
 σθαι, τὸ μὲν γὰρ διπλασίον, πνός διπλασίον, τὸ δ' ἑσπορέχον
 καὶ τὸ μείζον, ἕνος πνι. πᾶν γὰρ τὸ ἑσπορέχον καὶ τὸ μείζον, π-
 νι ἑσπορέχει. καὶ πνός ἑσπορέχει. ὡς τ' οὐ γλῶσ τὰ εἰρημελῖα τῆ
 διπλασίον. ἐπειδὴ οὐ πρὸς ἴσα τῶ εἶδει λέγεται. ἢ οὐ κατὰ
 λαυ ἀληθὲς τὸ πρὸς ἴσα τὸ γλῶσ καὶ τὸ εἶδος λέγεσθαι.
 Οὐδὲν δὲ καὶ εἰ τὸ ἀντικείμενον τὸ ἀντικείμενος γλῶσ. οἷον εἰ
 τὸ διπλασίον τὸ πλεονασμῶν. καὶ εἰ τὸ ἡμίσεος τὸ πολ-
 λοσημέριον, δεῖ γὰρ τὸ ἀντικείμενον τῆ ἀντικείμενου γλῶσ
 εἶναι. εἰ οὖν πρὸς τῶ ἐπισήμῃ ὁ πρὸς αἰσθησιν, δεῖσιν καὶ τὸ
 ἐπισητόν ὁ πρὸς αἰσθητόν εἶναι, οὐκ ἐστὶ δὲ. οὐδὲ γὰρ πᾶν τὸ ἐπι-
 σητόν, αἰσθητόν. καὶ γὰρ τῶ νοητῶς εἶα ἐπισητά. ὡς τ' οὐ γλῶ-
 νος τὸ αἰσθητόν τῆ ἐπισητῆ. εἰ δὲ τῶ μὴ, οὐ δὲ αἰσθησιν τῆς
 ἐπισήμης. Ἐπεὶ δὲ τῶ πρὸς π λεγόμενων, τὰ μὲν ὅτι ἀνάγ-
 κης ἐν ἐκείνοις. ἢ πρὸς ἐκείνῃ ὅτι πρὸς ἀποτε τυγχάνει λεγ-
 μένα, οἷον ἡ διάθεσις καὶ ἡ ἐξίς καὶ ἡ συμμετρία. ἐν ἄλλῳ γὰρ
 οὐδενὶ δυνάτον ὑπάρχειν τὰ εἰρημελῖα, ἢ ἐν ἐκείνοις, πρὸς ἄλλ-
 γεται. τὰ δ' οὐκ ἀνάγκη μὲν ἐν ἐκείνοις ὑπάρχειν, πρὸς ἀποτε

λέγεται, ἐνδέχεται δὲ, οἷον εἰ ἐπισήτὸν εἴη ψυχὴ, οὐδὲν κω-
λύει τὴν αὐτῆς ἐπισήμην ἔχειν τὴν ψυχὴν. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ.
δυνατὸν γάρ καὶ ἐν ἄλλῳ ὑπάρχειν τὴν αὐτὴν πύκην. τὰ δὲ
ἀπλῶς οὐκ ἐνδέχεται ἐν ἐκείνοις ὑπάρχειν πρὸς ἅποτε τυγ-
χάνει λεγόμενα. οἷον τὸ ἀνάντιον ἐν τῷ ἀνάντιῳ. οὐδὲ τὴν ἐ-
πισήμην ἐν τῷ ἐπισήτῳ, εἰ μὴ τυγχάνῃ τὸ ἐπισήτὸν, ψυχὴ ἢ
ἀνθρώπος ὃν σκοπεῖν χρὴ, εἰς πρὸς γλῶσσο θῆ το βιούτον εἰς
1 τὸ μὴ ριούτον. οἷον εἰ τὴν μνήμην μονῶ ἐπισήμης εἴποι. πᾶ-
ρα γάρ μνην ἐν τῷ μένοντι καὶ πόρῃ ἐκείνο. ὥστε καὶ ἡ τῆς ἐ-
πισήμης μονῆ, ἐν τῇ ἐπισήμῃ. ἐπειδὴ μνην τῆς ἐπισήμης ὅτι.
ᾧ οὐκ ἐνδέχεται μνήμην γάρ πᾶσα ἐν ψυχῇ. ἐστὶ δὲ εἰρη-
μῆτος τόπος καὶ πρὸς τὸ συμβεβηκὸς κοινός. οὐδὲν γὰρ δια-
φέρει τῆς μνήμης γλῶσσο τὴν μονῶ εἰπεῖν, ἢ συμβεβηκέναι
φάσκειν αὐτῇ ᾧ. εἰ γὰρ ὁ πῶσο ᾧ ὅτιν ἡ μνήμην μνην ἐπισή-
μησ, ὁ αὐτὸς ἀρμόσει πόρῃ αὐτῆς λόγος. Πάλιν εἰ τὴν ἔξιν
2 εἰς τὴν ἀνδρείαν ἔθηκεν, ἢ τὴν ἀνδρείαν εἰς τὴν ἔξιν, οὐκ ἐστὶ
γλῶσσο τὸ ριούτον. οἷον εἰ τὴν αἰθρῶν κίνησιν δὲ σώματος. ἢ
μεν γάρ αἰθρῶν, ἔξιν. ἢ δὲ κίνησιν, ἀνδρεία. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
τὴν μνήμην ἔξιν καθεκτικῶς ἡσυχίας εἴπειν. ὅδε μὲν γάρ
μνήμην ἔξιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνδρεία. διαμαρτάνουσι δὲ καὶ οἱ
τὴν ἔξιν εἰς τὴν ἀκλουθούσας δύνανται τάττοντες. οἷον τὴν
πρὸς ὀφθαλμοῦ, ἐκράτειαν ὀφθαλμοῦ. καὶ τὴν αἰσθητικὴν καὶ τὴν δικαιο-
σύνην, φόβων καὶ κρότων ἐκράτειαν. ἀνδρείος μὲν γὰρ καὶ
3 πρὸς ὁ ἀπαθῆς λέγεται. ἐκράτῃς δὲ, ὁ πάχων καὶ μὴ ἀγ-
μέλος. ἴσως μὲν οὕτω ἀκλουθεῖ δύνανται ἐκράτῃς τῆς αὐτῆς.
ὥς τ' εἰ πάθοι, μὴ ἀγνοεῖν, ἀλλὰ κρατεῖν. οὐ μὲν ᾧ γὰρ ὅτι
τῷ μὲν ἀνδρείῳ. τῷ δὲ, πρὸς εἶναι. ἀλλὰ τὸ ὅλως μὴ πάχον
ἡσυχίας τοῦ ριούτων μὴδὲν. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ πρὸς ἀκλουθού
ὁ πῶσο ᾧ, ὡς γλῶσσο πρὸς αἰσθητικὴν. καὶ τὴν
ὑπόληψιν τῆς πίστεως. ἀμφω γάρ τὰ εἰρημῆνα πρὸς ἀκλουθεῖ
μὲν τὸ πῶσον πρὸς ἀποδοθεῖσιν εἶδεν. οὐδὲ τὸρον δ' αὐτῷ γέ-
4 νος ὅτιν. ὁ μὲν γὰρ ὀργισμένος λυπεῖται, πρὸς τὸ ἄσ' ἐν αὐ-

τῷ τῆς λύπης γλωμίνης. οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ τῆς λύπης, ἀλλ' ἡ λύ-
 πη τῆς ὀργῆς αἰτία. ὥς θ' ἀπλῶς ἡ ὀργὴ οὐκ ἐστὶ λύπη, καὶ ἡ
 λύπη δὲ οὐδ' ἡ πίστις ὑπόληψις. ἐνδέχεται γὰρ τὸ αὐτὸ ὑ-
 πόληψιν καὶ μὴ πισδύοντα εἶναι. οὐκ ἐνδέχεται δ' εἶπερ ἡ πί-
 στις εἶδος ὑπόληψεως. ὅ γὰρ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ εἶναι διαμελῆναι,
 αἰτῶν ἐκ τῆς εἰδους ὅλως μεταβάλλειν. καθάπερ δὲ τὸ αὐτὸ ζῶ-
 ον ὅτε μὲν ἀνθρώπων εἶναι, ὅτε δὲ μὴ. ἐὰν δὲ τις φῇ ὅτι ἀνθρώπος ἐν
 ὑπολαμβάνοντα καὶ πισδύειν, ἐπ' ἴσων ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ πί-
 στις ἐρηθίσεται. ὥς τε δ' ἀνὸς οὐτως εἶναι γένος. ὡς πάλιν οὐδ' ἀν-
 λέγειται τὸ γένος. Ὁρᾶν δὲ, καὶ εἰ ἐν τινὶ τῷ αὐτῷ πέφυκεν ἄμ-
 φω γίνεσθαι. ἐν ᾧ γὰρ τὸ γένος, καὶ τὸ εἶδος. οἶον ἐν ᾧ τὸ λαόν, καὶ
 τὸ χράμα. καὶ ἐν ᾧ γραμματικὴ, καὶ ἐπιστήμη. ἐὰν δὲ τις τὸ
 αἰσχύνει φόβον εἴπῃ, ἢ τὸ ὀργὴν λύπην, οὐ συμβήσεται ἐν
 τῷ αὐτῷ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος ὑπάρχειν. ἢ μὲν γὰρ αἰσχύνει, ἐν
 τῷ λογιστικῷ. ὁ δὲ φόβος ἐν τῷ θυμω εἰσέλθῃ. καὶ ἢ μὲν λύπη, ἐν
 τῷ ἐπιθυμητικῷ. ἐν τούτῳ γὰρ καὶ ἡ ἡδονὴ. ἡ δὲ ὀργὴ, ἐν τῷ θυ-
 μο εἰσέλθῃ. ὥς τ' οὐ γλῆναι ἀφ' ὁδοῦ γένετα. ἐπειδὴ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ
 τοῖς εἶδεσι πέφυκε γίνεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἡ φιλία ἐν τῷ ἐπι-
 θυμητικῷ, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἐξελιγμένης πρὸς πᾶσα γὰρ ἐξελιγμένης, ἐν τῷ λο-
 γιστικῷ. γρηγορήσας ὅτι τόπος καὶ πρὸς τὸ συμβεβηκός. ἐν τῷ αὐτῷ
 ἢ τὸ συμβεβηκός καὶ ᾧ συμβέβηκεν. ὥς τ' ἀνὸς μὴ ἐν τῷ αὐτῷ φαί-
 νηται, δῆλον ὅτι τὸ συμβέβηκεν. Ἐπὶ εἰ καὶ τὸ πρὸς τὸ εἶδος τῆς εἰρη-
 μλίας γένους μετέχει. ὅθεν καὶ γὰρ καὶ τὸ μετέχειν τὸ γένος.
 ὅ γὰρ ὅστις ὁ ἀνθρώπος καὶ τὸ ζῶον. οὐδ' ἡ γραμματικὴ, καὶ τὸ
 πρὸς ἐπιστήμην. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων. σκοπεῖν οὖν, εἰ ἐπὶ τι-
 νων καὶ τὸ μετέχειν τὸ γένος. οἶον εἰς τὸ ζῶον ὁ πρὸς αἰσθητὸν, ἢ
 ὁρᾶν τὸν, εἰρητῶν. καὶ τὸ αἰσθητὸν καὶ ὁρᾶν τὸν ζῶον. καὶ τὸ
 σῶμα γὰρ αἰσθητὸν καὶ ὁρᾶν τὸν. καὶ τὸ πνεῦμα, οὐ. ὥς τε
 οὐκ αὐτὸ εἶναι γλῆναι τῶν ζώων, τὸ ὁρᾶν τὸν καὶ τὸ αἰσθητὸν. Λαμβά-
 νουσι δ' ἐνίοτε καὶ τὸ ὅλον εἰς τὸ μέρος πιδέντες. οἶον τὸ ζῶον,
 σῶμα ἐμψυχόν. οὐδ' ἀμῶς δὲ τὸ μέρος τῶν ὅλων καὶ τὸ γένος.
 ὥς τ' οὐκ αὐτὸ εἶναι τὸ σῶμα γένος τῶν ζώων, ἐπειδὴ μέρος ὅστις.

ὧρ' ἄν δὲ, κὶ εἴ τι τῷ ἡμετέρῳ ἢ φονικῷ εἰς δυνάμειν ἢ δυνά-
 τὸν ἔσκηκεν. οἷον τὸν σποδιστὴν, ἢ διάβολον, ἢ κλέπτην, τὸν δυνά-
 μινον τὰ ἀλλοτρία κλέπτει. οὐδὲ γὰρ τῷ εἰρημνίῳ, τῷ, δυνά-
 νατὸς εἶναι τι τούτων, ριουῖς λέγειται. δύναιται μὲν γὰρ κὶ ὁ
 θεὸς κὶ ὁ ἀποσταλὸς τὰ φάλα ὁρᾶν, ἀλλ' ἐκείνῳ τοιοῦτι. πάν-
 » τες γὰρ οἱ φάλα κλέπτει περὶ αἵρεσιν λέγονται. Εἴ τι πάσαι αἱ
 » δυνάμεις, τῷ αἵρετῷ, καὶ γὰρ αἱ τῷ φάλα δυνάμεις. αἵ-
 » ρεταί. διὸ καὶ τὸν θεὸν καὶ τὸν ἀποσταλὸν ἔχειν φάλα αὐτοῖς.
 δυνάμει γὰρ φάλα εἶναι τὰ φάλα πράττειν. ὥστε οὐδενὸς αὐ-
 τοῦ ἡμετέρου γένους ἢ δυνάμεις. εἰ δὲ μὴ, συμβέησκει τι τῷ ἡμετέρῳ
 αἵρετὸν εἶναι. ἔσται γὰρ ἡ δυνάμεις ἡμετέρη. Καὶ εἴ τι τῷ δι-
 ατὸν τὸν μέων ἢ αἵρετῷ εἰς δυνάμειν ἢ τὸ δυνάτὸν ἢ τὸ ποιητικόν
 ἔθηκε. πᾶσα γὰρ δυνάμεις, καὶ πᾶν τὸ δυνάτὸν ἢ τὸ ποιητι-
 κόν, δι' ἄλλο αἵρετὸν. Ἡ εἴ τι τῷ ἐν δυοῖν γένεσιν ἢ πλείοσιν, εἰς
 θάτορον ἔθηκεν. εἴα γὰρ οὐκ ἔστιν εἰς εἰς γένος θῆναι. οἷον τὸν φέ-
 2 νακὴν κὶ τὸν διάβολον. οὐτε γὰρ ὁ περὶ αἵρετῷ δυνάμει
 δὲ, οὐτε ὁ δυνάμει μὲν, μὴ περὶ αἵρετῷ δυνάμει, διάβολος ἢ
 φέναξ, ἀλλ' ὁ ἀμφω τῷ ἔχων. ὥς τ' οὐδ' ἀτὸν εἰς ἓν γένος,
 ἀλλ' εἰς ἀμφότερα τὰ εἰρημνία. Εἴ τι ἐνίοτε ἀνάπαλιν, ὅτι μὲν
 γένος ὡς διαφορὰν ἀποδίδασιν. πῶ δὲ διαφορὰν, ὡς γένος.
 οἷον πῶ ἐκπληξίς, ἀποδίδωμι θαυμασιότητος. κὶ πῶ πίστις
 σφοδρότητα ἀπολήψεως. οὐτε γὰρ ἡ ἀποδίδωμι, ὅτι ἡ σφο-
 δρότης γένος, ἀλλὰ διαφορὰ. δοκεῖ γὰρ ἡ ἐκπληξίς, θαυμασιό-
 3 τῆς εἶναι ἀποδίδωμι. καὶ ἡ πίστις, ὑπόληψις σφοδρὰ. ὥς-
 τε γένος ἢ θαυμασιότης καὶ ἡ ὑπόληψις ὅστις. ἡ δὲ ἀποδίδωμι
 καὶ ἡ σφοδρότης, διαφορὰ. Εἴ τι εἴ τις πῶ ἀποδίδωμι
 καὶ πῶ σφοδρότητα ὡς γένος ἀποδίδωμι, τὰ ἀμφω π-
 σθύνει καὶ ἐκπληξίς. ἢ γὰρ ἐκείνου σφοδρότης καὶ ἀπο-
 δίδωμι παρέστιν ἐκείνῳ, οὐδ' ὅτι σφοδρότης καὶ ἀποδίδωμι. εἰ
 οὖν ἡ ἐκπληξίς, ἀποδίδωμι ὅτι θαυμασιότητος, παρέστιν τῇ
 θαυμασιότητι ἢ ἐκπληξίς. ὥς τε ἡ θαυμασιότης ἐκπλη-
 4 ξίς. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ πίστις παρέστιν τῇ ἀπολήψει,

εἴ πορ σφοδρότης ἔστω λήψεως ὅστιν. ὥς τε ἡ ὑπόληψις πισυ-
 σει. Ἐπὶ συμβήσεται τῷ οὕτως ἀφ' ἑδὴν ἔτι, σφοδρότητα
 σφοδρὰν λέγειν, καὶ ἔστω βολὴ ἔστω βόλλουσαν. ἔστι γὰρ
 ἡς πίσις σφοδρὰ. εἰ οὖν ἡ πίσις σφοδρότης ὅστι, σφοδρότης
 αὐτὴ σφοδρὰ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκπληγίς τίς ὅστιν ὑπὸ βόλλου-
 σαι. εἰ οὖν ἡ ἐκπληγίς ἔστω βολὴ ὅστιν, ἔστω βολὴ αὐτὴ ὑπὸ
 βόλλουσα. οὐ δοκεῖ δὲ οὐδέ τὸρον τοῦτων, ὥς πορ οὐδὲ ἡ ἐπισή-
 μη ἐπισήμων, οὐδὲ ἡ κίνησις κινούμενων. ἐνίοτε δὲ διαμαρ-
 τάνουσι καὶ οἱ τὸ πάθος εἰς γένος τὸ πεπονθὸς ἡδύντες, οἷον
 οἱ τὴν ἀθανασίαν ζωὴν αἰδίων φάσκοντες εἶναι. πάθος γὰρ τι
 ζωῆς ἢ σὺμπῶμα ἢ ἀθανασία εἴκειν εἶναι. ὅτι δ' ἀληθεῖς τὸ
 λεγόμενον, δηλὸν αὐτὸ γένειτο, εἴ τις συγχωρήσειεν ἐκ τῆς ἀ-
 θανάτου γινεσθαι. οὐδέ τις γὰρ φήσει τὸραν αὐτῶν ζωὴν λαμ-
 βάνειν, ἀλλὰ σὺμπῶμά τι ἢ πάθος αὐτῆς πρὸς γένειν εἶναι.
 ὥς τ' οὐ γένος ἢ ζωῆς τῆς ἀθανασίας. Ἐπὶ εἰ τὸ πάθος, οὐδὲ
 πάθος ἐκείνο γένος φασὶν εἶναι. οἷον τὸ πνέμα ἀόρα κινού-
 μενον. μάλλον γὰρ κίνησις ἀόρος, τὸ πνέμα. ὅτι γὰρ αὐτὸς ἀήρ
 διαμενέει. ὅταν τε κινῆται, καὶ ὅταν μενέει. ὥς τ' οὐκ ἔστιν ὅλως ἀ-
 ἡρ τὸ πνέμα, καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ μενέει καὶ κινούμενον τὸ ἀόρος πνέ-
 μα, εἴ πορ ὁ αὐτὸς ἀήρ διαμενέει, ὅς πορ καὶ πνέμα. ὁμοίως
 δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων τῆς τοιούτων. εἰ δ' ἀρὰ καὶ ὑπὸ τοῦ
 διὰ συγχωρῆται. ὅτι ὅστιν ἀήρ κινούμενος πνέμα, ἀλλ' οὐ πῖ-
 γη καὶ πάντων τὸ τοιοῦτον ἀφ' ἑδὴν ἔτι, καὶ ὅταν μὴ ἀληθὲς
 εἶναι τὸ τοιοῦτον γένος. ἀλλ' ἐφ' ὅσων ἀληθὲς καὶ τηρεῖται τὸ
 ἀφ' ἑδὴν γένος. ἐπ' αὐτῶν γὰρ οὐ δοκεῖ ἀληθὲς εἶναι, οἷον ὑπὸ
 τῆς χιόρος καὶ τῆς πηλῶ. τὴν μὲν γὰρ χιόνα φασὶν ὑδὼρ εἶναι
 πεπηγός. τὸ δὲ πηλόν, γῆν ὑγρὴν πεφυρμένον. ἔστι δ' οὐ θ' ὁ-
 πηλός γῆ, οὐ θ' ἡ χιών ὑδὼρ. ὥς τε οὐκ αὐτὴ γένος οὐδέ τὸρον
 » τῆς ἀφ' ἑδὴν γένων. διὰ γὰρ τὸ γένος ἀληθὲς εἶναι αἰεὶ κα-
 » τὰ τῆς εἰδῶν. ὁμοίως οὐ δ' οἶνος ὑδὼρ ὅστι σέσηπος, καὶ αἰεὶ πορ
 Ἐμπεδοκλῆς φησι, σαπὲν ἐν ξύλῳ ὑδὼρ. Ἐπὶ εἰ ὅλως τὸ ἀ-
 ποδεθὲν μηδενός ὅστι γένος. δηλὸν γὰρ, ὥς οὐδὲ τὸ λεχθέντος. 4

- σκοπεῖν δ' ἐκ τῆς μηδέν διαφορῆς εἶδει τὰ μετέχοντα τῆς ἀρ-
 διθύνους γλίσους. οἷον τὰ λάλια. οὐδὲν γὰρ διαφορῆς τῷ εἶδει
 » ταύτ' ἀλλήλων. παντὸς δὲ γλίσους, ὅστις εἶδη διαφορὰ. ὥς τ'
 οὐκ αὖ εἶναι τὸ λάλιον γλίσος οὐδενός. Πάλιν εἰ τὸ πᾶσιν ἀκ-
 λουθῶν, γλίσος ἢ διαφορὰν εἶπε. πλείω γὰρ τὰ πᾶσιν ἐπό-
 μενα. οἷον τὸ ὄν καὶ τὸ εἶ, τῆς πᾶσιν ἐπομένων ὅστις. εἰ οὖν τὸ ὄν
 γλίσος ἀπέδωκε, δῆλον ὅτι πάντων αὖ εἶναι γλίσος. ἐπειδὴ κα-
 ι τηροῦται αὐτῆς. κατ' οὐδενός γὰρ ὁ γλίσος, ἀλλ' ἢ κατὰ τῆς
 ι εἰδῶν κατηροῦται. ὥς τε καὶ τὸ εἶ εἶδος αὖ εἶναι τῶ ὄντος. συμ-
 βαίνει οὖν κατὰ πάντων ὧν τὸ γλίσος κατηροῦται, καὶ τὸ εἶ-
 δος κατηροῦται. ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄν καὶ τὸ εἶ κατὰ πάντων
 ἀπλῶς κατηροῦται, δέον ἐπ' ἑλαστον τὸ εἶδος κατηροῦται.
 εἰ δὲ τὸ, πᾶσιν ἐπόμενον διαφορὰν εἶπε, δῆλον ὅτι ἐπίσης ἢ
 ὅτι πλείον ἢ διαφορὰ τῶ γλίσους ἐξηγήσεται. εἰ μὲν γὰρ καὶ τὸ
 γλίσος τῆς πᾶσιν ἐπομένων, ἐπίσης. εἰ δὲ μὴ πᾶσιν ἐποιοῦ τὸ γέ-
 2 νος, ὅτι πλείον ἢ διαφορὰ λέγοιτ' αὐτῶν. Εἴπερ εἰς αὐτὸ
 κειμήλιον τῷ εἶδει τὸ ἀρδιθύν γλίσος λέγεται, καθάπερ ὁ λάλ-
 κεν ὅτι τῆς χιόνος. ὥς τε δῆλον, ὅτι οὐκ αὖ εἶναι γλίσος. καθ' ὅσον
 κειμήλιον γὰρ τῆς εἰδους μένον τὸ γλίσος λέγεται. Σκοπεῖν δὲ
 καὶ εἰ μὴ συνωνύμῳ τὸ γλίσος τῷ εἶδει. κατὰ πάντων γὰρ τῆς
 εἰδῶν συνωνύμῳ τὸ γλίσος κατηροῦται. Εἴπερ ὅταν ὄντος τῶ
 γλίσος καὶ τῷ εἶδει ἀντίον, τὸ βέλπον ἢ ἀντίον εἰς τὸ χεῖ-
 ρον γλίσος τεθῇ. συμβήσεται γὰρ τὸ λοιπὸν αὐτῷ τῷ λοιπῷ εἶναι.
 3 ἐπειδὴ τὰ ἀντιὰ αὐτῶν ἀντιόποις γλίσουσιν. ὥς τε τὸ βέλπον
 αὐτῷ τῷ χείρονι εἶναι. δεκτικὸν δὲ τῶ βελπίονος καὶ τὸ γλίσος βέλπον
 εἶναι. καὶ εἰ τῶ αὐτῶ ὁμοίως περὶ ἀμφὶ ἑχέως, εἰς τὸ χεῖ-
 ρον, καὶ μὴ εἰς τὸ βέλπον γλίσος εἴηκεν. οἷον τὴν ψυχὴν ὁ πόρ-
 κίνησιν, ἢ κινουμένον. ὁμοίως γὰρ ἢ αὐτὴ σαπικὴ καὶ κινητικὴ δο-
 κεῖ εἶναι. ὥς τ' εἰ βέλπον ἢ σάσις, εἰς ὅσον εἶδει ὁ γλίσος θέναι.
 Εἴπερ ἐκ τῶ μάλλον καὶ ἧτον, ἀνασκαλίζοντι μὲν, εἰ τὸ γλίσος δέ-
 χεται τὸ μάλλον. ὅς εἶδος μὴ δέχεται, μήτ' αὐτὸ μήτε τὸ κατ'
 4 ἐκείνο λεγόμενον. οἷον εἰ ἢ ἀρετὴ δέχεται τὸ μάλλον, καὶ ἢ δικαιο-

σιών και ὁ δίκαιος. λέγεται ὁ δίκαιος μάλλον ἔτδρος ἔτδρσ.
 εἰ οὖν τὸ μὲν ἀχρδθὲν γένος δέχεται ἑ μᾶλλον, ἑ δ' εἶδος μὴ
 δέχεται μὴ τ' αὐτ' μὴ τε ἑ κατ' ἐκείνο λεγόμενον, ἑ καὶ εἴη ἑ ἑ
 ποδοθὲν γένος. Πάλιν εἰ ἑ μᾶλλον δοκοῦν ἡ ὁμοίως μὴ ἔστι γέ-
 νος, δὴ λαν οὐ δὲ ἑ ἀχρδθὲν. χρήσιμος δ' ὁ τόπος ἐπὶ τῆς
 τοιούτων, μάλιστα ἐφ' ὅσων πλείω φαίνεται τῶ εἶδους ἐν τῷ τί
 ἔστι κατηγορούμενα, καὶ μὴ διώριστα. μὴ δ' ἑ χρεμν εἰπεῖν, πρῶτον
 αὐτῆς γένος. οἷον τῆς ὀργῆς καὶ ἡ λύπη καὶ ἡ ὑπόληψις ὀλι-
 γωρία ἐν τῷ τί ἔστι δοκεῖ κατηγορεῖσθαι. λυπέται γὰρ ὁ ὀργι-
 ζόμενος, καὶ ὑπολαμβάνει ὀλιγωρεῖσθαι. ἡ αὐτὴ δὲ σκέψις
 καὶ ἐπὶ τῶ εἶδους πρὸς ἀλλότῳ συκρίνον τί. εἰ γὰρ ἑ μᾶλλον ἡ
 ἑ ὁμοίως δοκοῦν εἶν ἐν τῷ ἀχρδθὲν γένος μὴ ἔστιν ἐν τῷ γέ-
 νει, δὴ λαν οὐ δὲ ἑ ἀχρδθὲν ὅλως εἶδος, εἴη αὖ ἐν τῷ γένει.
 ἀναιροῦν τι μὲν οὖν, κατὰ πόρ εἰρηται χρησέον. κατὰ σκιδά-
 ζοντι δὲ, εἰ μὲν ἐπιδέχεται ἑ μᾶλλον ἑ ἀχρδθὲν γένος καὶ εἶ-
 δος, οὐ χρήσιμος ὁ τόπος. οὐδὲν γὰρ καλὸν ἀμφοτέρων ἐπιδε-
 2
 χεμένων, μὴ εἶν δατέρων διατέρων γένος. τό, τε γὰρ λαλὸν καὶ
 τὸ καλὸν ἐπιδέχεται ἑ μᾶλλον. καὶ οὐδὲ τέρων ἐτέρων γένος. ἡ
 δὲ τῆς γένων καὶ τῆς εἰδῶν πρὸς ἀλλήλα σύκρσις, χρήσιμος.
 οἷον εἰ ὁμοίως τόδε καὶ τόδε γένος, εἰ δατέρων γένος. καὶ δατέ-
 ρον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἑ ἡ ἡ καὶ ἑ μᾶλλον. οἷον εἰ τῆς ἐκπρατείας
 μᾶλλον ἡ δύνάμεις ἡ ἡ ἀρετὴ γένος. εἰ δ' ἡ ἀρετὴ γένος, καὶ ἡ »
 δύνάμεις. τὰ δ' αὐτὰ καὶ ὑπὲρ τῶ εἶδους ἀρμόσει λέγεσθαι. εἰ »
 γὰρ ὁμοίως τόδε καὶ τόδε τῶ περικειμένου εἶδος, εἰ δατέρων εἰ
 3
 δος, καὶ ἑ λοιπὸν, καὶ εἰ ἑ ἡ ἡ δοκοῦν εἶδος ἔστι, καὶ ἑ μᾶλλον.
 Εἴ τι πρὸς ἑ κατὰ σκιδάλειν σκεπτεῖον, εἰ καὶ ὧν ἀπεδρῆ ἑ γέ-
 νος, ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται. μὴ ὄντος γένος τῶ ἀχρδθὲν γένος εἰ
 δονσ, ἀλλὰ καὶ πλεονόνων καὶ διαφορών, δὴ λαν γὰρ, ὅτι γένος
 ἔσται. εἰ δ' ἑ ἑ ἀχρδθὲν εἶδος ἔστι, σκεπτεῖν, εἰ καὶ κατ' ἑ ἑ ἑ
 δῶν ἑ γένος ἐν τῷ τί ἔστι. κατηγορεῖται, πάλιν γὰρ συμβῆσεται
 κατὰ πλεονόνων αὐτὸ καὶ διαφορών κατηγορεῖσθαι, καὶ γένος
 ὁμολογεῖσθαι. Επεὶ δὲ δοκεῖ πρὸς καὶ ἡ διαφορὰ ἐν τῷ τί ἔστι 4

- τῆς εἰδῶν κατηγορεῖται, χωρεῖον δ' γένος ἀπὸ τῆς διαφορᾶς
- » χρώμενον τοῖς εἰρημύοις στοιχείοις. πρῶτον μὲν οὐ γένος ἀπὸ
 » πλείον λέγεται τῆς διαφορᾶς. εἰ δ' ὅτι καὶ τὸ πᾶν τῆς πλείονος ἀπὸ
 δοσιν μάλλον ἀρμόζει γένος ἢ τὸν διαφορᾶν εἰπεῖν ὁ γὰρ
 ζῶν ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον, μάλλον δηλαῖ, τί ὅστις ὁ ἀνθρώπος.
 ἢ ὁ περὶ ἐπὶ τὸν. καὶ ὅτι ἡ μὲν διαφορὰ, ποιεῖται τῆς γένους
 αἰετίζεσθαι. τὸ δὲ γένος τῆς διαφορᾶς, οὐ. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ τὸν πε-
 1 ζόν. ποῖόν τι λέγει ζῶν. ὁ δὲ ζῶν ἐπὶ τὸν, οὐ λέγει ποῖόν τι πε-
 ζόν. τὸν μὲν οὖν διαφορᾶν ἀπὸ τῆς γένους οὕτω χωρεῖον.
 Ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τὸ μυσικὸν ἢ μουσικὸν εἶναι, ἐπισήμον εἶναι. καὶ
 ἢ μουσικὴ ἐπισήμη τίς ἐστι. καὶ εἰ τὸ βαδίζον τὸ βαδίζειν κί-
 νηται, ἢ βαδίζει, κίνησις τίς ἐστι. σκοπεῖν, ἐν ᾧ αὐτὸ βούλει
 γίνεσθαι καὶ σκοπεῖν τὸν εἰρημύον ἔχον. οἷον εἰ τὸν ἐπι-
 σήμῳ ὁ πᾶν πίσι, εἰ ὁ ἐπισήμῳ ἢ ἐπιστάται, πιστεύει. δηλαῖ
 γὰρ, ὅτι ἡ ἐπισήμη, πίσις αὐτῆς. τὸν αὐτὸν δὲ ἔχον καὶ ἐπὶ τῆς
 2 ἄλλων τῶν ριούτων. Ἐπὶ ἐπεὶ δ' παρεπόμενον πνίαι καὶ μὴ
 ἀντιστρέφον, χαλεπὸν χωρεῖν τῆς μὴ γένους, ἀλλ' ὅτι μὲν τῶ
 διέπεται παντί. τότε δὲ τῶδε μὴ παντί. οἷον τῆς νύκτεος ἢ ἡμέ-
 ρια καὶ τῶ ἀριθμῶ δ' ἀντιστρέφον, ἀνάπαλιν δ' οὐ. δ' γὰρ ἀντισ-
 τρέφον οὐ πᾶν ἀριθμῶ. οὐ δ' ἡ ἡμέρα κινεῖται πᾶσα, ἀλλ' ὅτι μὲν
 χρῆσθαι ὡς γένους ὄντος τῆς αἰετίζεσθαι ἀκολουθούσης, ὅταν μὴ αὐ-
 τὴς ἐφ' ἡ δ' ἀπὸ τὸν. ἄλλου δὲ περτείναντος, μὴ ἐπὶ πάντων ὑ-
 πακούειν. αἰσάσις ὅτι οὐ, ὅτι δὲ μὴ ὄν ἐπεται παντί τῶ
 3 γινόμενῳ δ' γὰρ γινόμενον οὐκ ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀντιστρέ-
 φει. οὐ γὰρ πᾶν δὲ μὴ ὄν γίνεσθαι ἀλλ' ὁ μὲν δὲ
 ἐστὶ γένος δὲ μὴ ὄν τῶ γινόμενῳ. ἀπλάσ
 γὰρ οὐκ ἐστὶ τῶ μὴ ὄντος εἶδη. πε-
 ρὶ μὲν δὲ τῶ γένους, κα-
 τὰ τὸν εἰρημύον με-
 τοδολύ-
 ον.
 4 Τέλος τῆς πετάρτου τῆς τοπικῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΡΙΚΩΝ
ΠΕΡ ΤΟΝ.

ΟΤΕΡΟΝ Δ' ἴδιον ἢ οὐκ ἴδιον ἔστι τὸ εἰρημέ-
 νον, ὅτε τῷδε σκεπτόμενον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἴδιον
 ἢ καὶ αὐτὸ καὶ αἰ, ἢ πρὸς ἑτέρον καὶ ποτὲ δι-
 καὶ αὐτὸ μὲν, ἀνθρώπου τὸ ζῶον ἢ ἄνθρωπον φύ-
 σει, πρὸς ἑτέρον δὲ, οἷον ψυχῆς πρὸς σῶμα, I
 οὐ. τὸ μὲν περὶ σκεπτικόν, τὸ δὲ ὑπερτιμὸν ἔστιν. αἰ δὲ, οἷον θεοῦ
 τὸ ζῶον ἀθάνατον. ποτὲ δὲ, οἷον τῷ ἑνὶ ἀνθρώπου τὸ ποριπα-
 τεῖν ἐν τῷ γυμνασίῳ. ἔστι δὲ τὸ πρὸς ἑτέρον ἴδιον ἀπὸ διδόντων
 ἢ δύο περὶ ἑλπίματα, ἢ τέσσαρα. εἰ γὰρ τῷ μὲν ἀπὸ τοῦ, τῷ δὲ
 ἀρνήσονται τὸ εἶναι, δύο μόνον περὶ ἑλπίματα γίνονται. κα-
 θὰ πόρ τὸ ἀνθρώπου πρὸς ἴσων ἴδιον, ὅτι διπλῶν ἔστι. καὶ γὰρ
 ὅτι ὁ ἀνθρώπος οὐ διπλῶν ἔστιν, ἐπιχειροῖ τις αὐτὸν. καὶ οὐδὲ οἱ π-
 πος διπλῶν, ἀμφοτέρως αὐτὸν κινεῖ τὸ ἴδιον. εἰ δὲ ἐκ αὐτοῦ 2
 ἐκ αὐτοῦ ἀποδῶ, καὶ ἐκ αὐτοῦ ἀπαρνηθῇ, τέσσαρα περὶ ἑλπί-
 ματα ἔσονται. καθὰ πόρ τὸ ἀνθρώπου ἴδιον πρὸς ἴσων, ὅτι τὸ μὲν
 διπλῶν, τὸ δὲ τε διπλῶν ἔστι. καὶ γὰρ ὅτι ἀνθρώπος οὐ διπλῶν
 ἔστι, καὶ ὅτι τε διπλῶν πέφυκεν ἔστιν ἐπιχειρεῖν. καὶ διότι οἱ π-
 πος διπλῶν καὶ διότι οὐ τε διπλῶν, οἷον τε ἐπιχειρεῖν. ὅτι δὲ δι-
 οῦν διειχθέντος, ἀναιρεῖται τὸ περὶ κείμενον. ἔστι δὲ τὸ μὲν καὶ
 αὐτὸ ἴδιον, ὅ πρὸς ἅπαντα ἀπὸ διδόντων, καὶ παντὸς χωρεῖ. »
 καθὰ πόρ ἀνθρώπου, τὸ ζῶον θνητὸν καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. τὸ 3
 δὲ πρὸς ἑτέρον, ὅ μὴ ἀπὸ παντὸς, ἀλλ' ἀπὸ τινος τακτῶς διορί-
 ζει. καθὰ πόρ ἀρετῆς τὸ πρὸς ἐπιστήμῳ. οὐδὲ μὲν ἐν πλείοσι.
 τὸ δὲ ἐν λογιστικῷ μόνῳ καὶ τοῖς ἐχρυσὶ λογιστικὸν πέφυκε γίνε-
 σθαι. τὸ δὲ αἰ, ὅ καὶ πάντα χρόνον ἀληθεύει, καὶ μηδέ πο-
 τε ἀπὸ λείπει, καθὰ πόρ τῷ ζώου τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος
 συνήμενον. τὸ δὲ ποτὲ, ὅ καὶ ἑνὶ χρόνον ἀληθεύει, καὶ μὴ
 δι' ἀνάγκης αἰεὶ παρέπεται. καθὰ πόρ τῷ ἑνὶ ἀνθρώπου, τὸ πε-
 ριπατεῖν ἐν ἀγορᾷ. ἔστι δὲ τὸ πρὸς ἄλλο ἴδιον ἀπὸ διδόντων, τὸ δια 4

φορὰν εἰπεῖν, ἢ ἂν ἅπασι καὶ αἰ, ἢ ὥς περ πολὺ καὶ ἐν τοῖς
 πλείοσι, οἷον ἐν ἅπασι καὶ αἰ, καὶ ἀπὸρ εἰς ἀνθρώπου ἰδίου
 πρὸς ἰσοπον, οἷον διπών. ἀνθρώπου μὲν γὰρ, καὶ πᾶς καὶ αἰ εἰς
 διπών. ἰσοπος δὲ οὐδεὶς εἰς διπών οὐδέποτε. ὥς περ πολὺ δὲ
 καὶ ἐν τοῖς πλείοσι, καὶ ἀπὸρ εἰς λογιστικὸν ἰδίου εἰς ἀρχὴν
 πρὸς ἐπιθυμητικὸν καὶ θυμικόν. τῷ, εἰ μὲν πρὸς τὰ τῆιν. εἰ δὲ
 ὑπερετεῖν. οὐτὲ γὰρ εἰς λογιστικὸν πάντως πρὸς τὰ τῆιν, ἀλλ' ἐ-
 1 νίοτε καὶ πρὸς τὰ τῆιν, εἰτε εἰς ἐπιθυμητικὸν καὶ θυμικὸν αἰ
 πρὸς τὰ τῆιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ τῆιν κατέ, ὅταν ἢ μηχανῆ ἢ
 » ψυχῇ τῷ ἀνθρώπου. τῷ δὲ ἰδίῳ εἰς λογικὰ μάλιστα, τὰ τε κα
 » θ' αὐτὰ, καὶ αἰ. καὶ τὰ πρὸς εἰς τὸν. εἰ μὲν γὰρ πρὸς εἰς τὸν ἰ-
 διον, πλείω πρὸς βλήματά εἰς, καὶ ἀπὸρ εἰς πρὸς καὶ πρὸς τὸν.
 ἢ γὰρ δύο ἢ τέσσαρα εἰς ἀνάγκης γίνονται τὰ πρὸς βλήματα.
 πλείους οὖν οἱ λόγοι γίνονται πρὸς τῷ. εἰ δὲ καὶ αὐτὸ καὶ
 αἰ, πρὸς πολλὰ εἰς ἐπιχειρεῖν, ἢ πρὸς πλείους χρόνους πα-
 2 ρατρεῖν. εἰ μὲν καὶ αὐτὸ, πρὸς πολλὰ. πρὸς ἐκαστον γὰρ τῷ
 ὄντων εἰς ὑπάρχειν αὐτῷ εἰς ἰδίου. ὥς τ' εἰ μὴ πρὸς ἅπαντα χω-
 εἶλεται, οὐκ ἂν εἴη καλῶς ἀπὸρ εἰς ἰδίου. εἰ δὲ αἰ πρὸς
 πλείους χρόνους παρῇ, καὶ εἰ μὴ ὑπάρχει, καὶ εἰ μὴ ὑπάρξει,
 καὶ εἰ μὴ ὑπάρξει, οὐκ ἔσται ἰδίου. εἰ δὲ ποτε, οὐκ ἐν ἄλλοις, ἢ
 πρὸς τὸν νῦν λεγόμενον χρόνον ἐπισκοπεῖται. οὐκ ἔστι εἰς λό-
 γοι πρὸς αὐτὸ πολλοί. λογικὸν δὲ τῷ εἰς πρὸς βλήμα, πρὸς
 ὁ λόγοι γίνονται αὐτὸ καὶ συχνοὶ καὶ καλοὶ. εἰ μὲν οὖν πρὸς εἰ-
 3 τὸν ἰδίου ῥηθέν, ἐκ τῷ πρὸς εἰς συμβεβηκὸς τόπον ἐπισκεπτε-
 ὦν εἰς, εἰ τῷ μὲν συμβεβηκε, τῷ δὲ οὐ. πρὸς δὲ τῷ αἰ καὶ τῷ
 καὶ αὐτὸ, εἰ τῷ δὲ θεωρητέον. πρὸς μὲν, εἰ καλῶς ἀπὸρ
 εἰς ἰδίου, ἢ μὴ καλῶς. τῷ δὲ καλῶς ἢ μὴ καλῶς, εἰς ἐν
 μὲν, εἰ μὴ εἰς γνωριμῶν τῶν ἢ γνωριμῶν τῶν καίται εἰς ἰδίου.
 ἀνασκηδύζοντα μὲν, εἰ μὴ εἰς γνωριμῶν τῶν. καίται σκηδύζον-
 τα δὲ, εἰ εἰς γνωριμῶν τῶν. τῷ δὲ μὴ εἰς γνωριμῶν τῶν, εἰς
 εἰ μὲν, εἰ ὅλως ἀγνωστὸν εἰς εἰς ἰδίου, ὁ ἀπὸρ εἰς τῷ, οὐ
 4 εἰς ἰδίου εἰρηκέν. οὐ γὰρ εἰς καλῶς καίται μὲν εἰς ἰδίου. γνωστὸς γὰρ εἰ

- 1 δίδοται. ἔτι δὲ πρὸς τοῖς ἀναγκαῖον ἔστιν, ἐλεγχόντι πινυ-
 νει τοῖς οὕτως ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον, ὅταν ἐπὶ τῷ διαφω-
 νοῦντος ποιῇ τις τὸν συλλαγισμὸν τῷ πλεοναχῶς λεγομένῳ.
 καὶ τὰ σκευάζοντα δὲ, εἰ μὴ πλείω σημαίνει μήτε τῆς ὀνομασί-
 μῃδεν, μὴ θ' ὁ λόγος. ἔστι γὰρ καὶ τῶς καλῶς, κείμενον τὸ
 ἴδιον. οἷον ἐπεὶ οὐτε τὸ σῶμα πολλὰ δηλοῖ, οὐτε τὸ δύν-
 νητότατον εἰς τὸν ἀνὴρ τόπον, οὐτε τὸ σωώδον τὸ ἐκ τούτων
- 1 σωπθίμενον, εἴη αὖ καλῶς κείμενον καὶ τῶς πρὸς ἴδιον,
 σῶμα τὸ δύννητότατον εἰς τὸν ἀνὴρ τόπον. Ἐπειτ' ἀνα-
 σκευάζοντα μὲν, εἰ πλεοναχῶς λέγοιτο τῶς, οὐ τὸ ἴδιον ἀφ-
 δίδωσι, μὴ διώριζαι δὲ, τὸ πίνος αὐτῆς ἴδιον τίθησιν. οὐ γὰρ
 ἔστι καλῶς ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον. δι' ἃς δ' αἰτίαι, οὐκ ἂν δη-
 λὸν ἔστιν ἐκ τῆς πρὸς τὸν εἰρημνίων. τὰ γὰρ αὐτὰ συμβαίνειν
 αὐτὸ ἀναγκαῖον ἔστιν. οἷον ἐπεὶ τὸ ἐπιστάσαι τῶς, πολλὰ ση-
 μαίνει. τὸ μὲν γὰρ, ἐπιστήμην ἔχειν αὐτὸ, τὸ δ' ἐπιστήμη χρῆ-
 ναι αὐτὸ. τὸ δ' ἐπιστήμην εἶναι αὐτῆς. τὸ δ' ἐπιστήμη χρῆναι
 αὐτῆς, οὐκ αὖ εἴη τῶς ἐπιστάσαι τῶς, καλῶς ἴδιον ἀφ' ἑαυτοῦ
 μὲν οὐδὲν, μὴ διοριζέμεν τῶς, πίνος τίθησιν αὐτῆς τὸ ἴδιον.
 καὶ τὰ σκευάζοντα δὲ, εἰ μὴ λέγοιτο πλεοναχῶς τῶς, οὐ τὸ ἴ-
 διον τίθησιν, ἀλλ' ἔστιν αὖ καὶ ἀπλοῦν. ἔστι γὰρ καλῶς καὶ τῶς
 κείμενον ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ ἀνθρώπος λέγεται ἀπλῶς,
 εἴη αὖ καλῶς κείμενον καὶ τῶς ἀνθρώπου, ἔστι δὲ ἡμῶν φύ-
 σις. Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν, εἰ πλεοναχῶς εἴρηται τὸ αὐτὸ
- 3 αὐτῷ ἴδιῳ. πλεοναχῶς ἂν λανθάνουσι τῶς ποιοῦντες καὶ ἐν τοῖς
 ἴδιοις, καὶ ἀπὸ καὶ αὐτοῖς ὅροις. οὐκ ἔστι δὲ καλῶς κείμενον
 τὸ τῶς πεπὸν τὸς ἴδιον. τὰ γὰρ τῆς γὰρ τὸν ἀκούοντα τὸ πλεο-
 νάκις λεγόμεν. ἀσφαλὲς οὖν ἀναγκαῖον ἔστι γίνεσθαι, καὶ πρὸς τοῖς
 αὐτοῖς ἀδολεχεῖν δοκεῖν. ἔστι δὲ συμπύπτον τὸ πλεοναχῶς εἰ-
 πεῖν τὸ αὐτὸ, καὶ δύο ἴσους. καὶ ἕνα μὲν, ὅταν ὀνομά-
 σῃ πλεοναχῶς τὸ αὐτὸ. καὶ ἀπὸ εἰς ἀφ' ἑαυτοῦ ἴδιον πρὸς,
 σῶμα τὸ λεπτότατον τῆς σωματίων. οὐ γὰρ πλεοναχῶς εἰ-
 ρηκε τὸ σῶμα. διότι τὸν δὲ, ἐάν τις μετὰ λαμβάνῃ τῶς λό-
- 4

ρους ἀντὶ τῆς ὀνομάτων. καὶ ἀπὸρ εἶπς ἀφ' ὁδὸν γῆς ἰδίον, οὐ-
 σία ἢ μάλιστα κατὰ φύσιν φθορὰ τῆς σωματικῆς εἰς τὸν κα-
 τὰ τὸ πον. ἔπειτα μεταλαμβάνοι ἀντὶ τῆς σωματικῆς, ὅτι οὐδὲν
 ὅτι οὐδὲν. καὶ γὰρ καὶ ταυτὸν ὅτι σῶμα, καὶ οὐσία ὅτι αἰσθητὴς, ἔστι γὰρ
 οὕτως ὅτι οὐσία πλεονάκης εἰρηκώς. ὥς τ' οὐδὲ τὸν καλῶς αὐ-
 εἶη κείμενον τῆς ἰδίων. κατὰ σκευάζοντα δὲ, εἰ μηδενὶ χρῆται
 πλεονάκης ὀνόματι τῷ αὐτῷ. ἔστι γὰρ κατὰ τὸ καλῶς ἀ-
 ποδεδομένον ὅτι ἰδίον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀνθρώπου ἰδίον, ζῶον ἐπὶ
 σῆμης δεκτικόν, οὐ κέχρηται τῷ αὐτῷ πλεονάκης ὀνόματι, εἶη
 αὐτὸ κατὰ τὸ καλῶς ἀφ' ὁδὸν τῶ ἀνθρώπου ὅτι ἰδίον.
 Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν, εἰ τοιοῦτόν τι ἀφ' ὁδὸν καὶ ἐν τῷ ἰ-
 δίῳ ὄνομα, ὃ πᾶσιν ὑπάρχει. ἀφ' ὁδὸν γὰρ ἔστι ὅτι μὴ χωρίζων
 ἀπὸ πινων. ὅτι ἐν τοῖς ἰδίοις λεγόμενον χωρίζειν δεῖ, καὶ ἀπὸρ
 καὶ τὰ ἐν τοῖς ὅροις. οὐκ ὡς ἔστι καλῶς κείμενον ὅτι ἰδίον, οἷον
 ἐπεὶ ὁ θεὸς ἐπιστήμης ἰδίον, ὑπόληψιν ἄμε. ἀπείσων ὅτι λόγος
 αὐτὸν, τοιοῦτόν τι κέχρηται ἐν τῷ ἰδίῳ τῷ ἐν, ὃ πᾶσιν ὑπάρ-
 χει, οὐκ αὐτὸ εἶη καλῶς κείμενον ὅτι τῆς ἐπιστήμης ἰδίον. κατὰ σκευ-
 ἀζοντα δὲ, εἰ μηδενὶ κέχρηται κοινῶ, ἀλλ' ἀφ' ὁδὸν χωρίζοντι.
 ἔστι γὰρ καλῶς κείμενον κατὰ τὸ καλῶς ὅτι ἰδίον. οἷον ἐπεὶ εἶπας
 ζῶον ἰδίον τὸ, ψυχῶν, ἔχειν, οὐδενὶ κέχρηται κοινῶ, εἶη αὐτὸ κα-
 τὰ τὸ καλῶς κείμενον ζῶον ἰδίον, ὅτι ψυχῶν ἔχειν. Ἐπειτ'
 ἀνασκευάζοντα μὲν, εἰ πλείω ἰδία ἀφ' ὁδὸν δίδωσι τῷ αὐτῷ, μὴ διο-
 εἰσας ὅτι πλείω πείσων. οὐ γὰρ καλῶς ἔστι κείμενον ὅτι ἰδίον.
 καὶ ἀπὸρ γὰρ οὐδ' ἐν τοῖς ὅροις δεῖ πρὸς τὸν δηλοῦντα λόγον
 πλεονάκης, πρὸς κεῖσθαι ἢ πλεον, οὕτως οὐδ' ἐν τοῖς ἰδίοις
 πρὸς τὸ πρὸς τὸν λόγον ἰδίον ὅτι ἐν τῷ, οὐδὲν πρὸς ἀποδοτέον. ἀ-
 φ' ὁδὸν γὰρ γίνεσθαι ὅτι τοιοῦτον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἰδίον πρὸς σῶ-
 μα ὅτι λεπτώτατον καὶ κορυφώτατον, πλείω ἀφ' ὁδὸν δίδωκεν ἰδία, εἶ-
 καὶ τὸν γὰρ κατὰ τὸ μόνον τῷ πρὸς ἀληθείας ὅτι εἶπας, οὐκ αὐ-
 εἶη καλῶς κείμενον ἰδίον πρὸς, σῶμα ὅτι λεπτώτατον καὶ κορυ-
 φώτατον. κατὰ σκευάζοντα δὲ, εἰ μὴ πλείω τῷ αὐτῷ ἰδία ἀφ'-
 ὁδὸν δίδωκεν, ἀλλ' ἐν ἔστι γὰρ κατὰ τὸ καλῶς κείμενον ὅτι ἰδίον.

οἷον

- οἷον ἐπεὶ ὁ εἰπὼν ὑγροῦ ἴδιον, σῶμα τὸ εἰς ἅπαν ὅλημα ἀγόμε-
νον, εἰ ἀφ' ἑδωκε τὸ ἴδιον, ἀλλ' οὐ πλείω, εἴη αὖ καὶ ἡ ἑτέρα ὅσο
καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον ὑγροῦ ἴδιον. Ἐπεὶ τ' ἀνασκολιάζοντα μὲν
εἰ αὐτῷ προσέχρηται οὐ τὸ ἴδιον ἀφ' ἑδωκε, ἢ τῆς αὐτῆς πι-
νι. οὐ γὰρ ἔστι καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. τῆς γὰρ μαθεῖν χάριν
ἀφ' ἑδωκε τὸ ἴδιον. αὐτὸ μὲν οὖν αὐτῷ ὁμοίως ἀγνοῦν ὅτι,
τὸ δὲ πινι τῆς αὐτῆς ὑδροῦ, οὐκ ὡς δὲ γνωριμῶ τῶν. ὡς τ' οὐ
1 γίνεται δὲ τῶν μάλιστα πινι μαθεῖν. οἷον ἐπεὶ ὁ εἰπὼν ζώου
ἴδιον, οὐσίαν ἥς ὅτιν εἶδος ἀνθρώπου, ἢνι προσέχρηται τῆς ἴ-
ζώου, οὐκ αὖ εἴη καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. καὶ τὸ ἀσκολιάζοντα δὲ
εἰ μήτε αὐτῷ, μήτε τῆς αὐτῆς μηδενὶ χρῆται. ἔστι γὰρ καὶ ἡ ἑτέρα
ὅσο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἰπὼς ζώου ἴδιον, τὸ ἐκ
ψυχῆς καὶ σώματος συγκείμενον, οὐτε αὐτῷ, οὐτε τῆς αὐτῆς
οὐδενὶ κεχρηται, εἴη αὖ καλῶς καὶ ἡ ἑτέρα ὅσο ἀφ' ἑδωκε μὲν τῆς
ζώου ἴδιον. τὸν αὖ τὸν δὲ τῶν καὶ ὡς τῆς ἄλλων σκεπτεῖται ὅτι
2 τῆς μὴ ποιούντων, ἢ ποιούντων γνωριμῶ τῶν. ἀνασκολιά-
ζοντα μὲν, εἴ ἢνι προσέχρηται ἢ ἀντικείμενῳ, ἢ ὅλως ἅμα τῇ
φύσει, ἢ ὑδρὶ πινι. οὐ γὰρ ἔστι καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. ὅτι μὲν
γὰρ ἀντικείμενον, ἅμα τῇ φύσει. τὸ δ' ἅμα τῇ φύσει καὶ τὸ ὑ-
δροῦ, οὐ ποιεῖ γνωριμῶ τῶν. οἷον ἐπεὶ ὁ εἰπὼς ἀγαθοῦ ἴδιον,
ὁ καὶ μάλιστα ἀντικείμενῳ, τῷ ἀντικείμενῳ προσέχρηται τῆς
ἀγαθοῦ. οὐκ αὖ εἴη τῆς ἀγαθοῦ καλῶς ἀφ' ἑδωκε μὲν τὸ ἴδιον.
καὶ τὸ ἀσκολιάζοντα δὲ, εἰ μηδενὶ προσέχρηται, μὴ τ' ἀντικειμέ-
3 νῳ, μήτε ὅλως ἅμα τῇ φύσει, μήτε ὑδρὶ. ἔστι γὰρ καὶ ἡ ἑτέρα ὅσο
καλῶς ἀφ' ἑδωκε μὲν τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἰπὼς ἐπιστήμης ἴδιον ὑ-
πόληψιν πῶς πσοτάτην, οὐδενὶ προσέχρηται, οὐτε τῷ ἀντι-
κειμένῳ, οὐτε ὅλως ἅμα τῇ φύσει, οὐδ' ὑδρὶ, εἴη αὖ καὶ ἡ ἑτέρα. τῆς
καλῶς κείμενον τὸ τῆς ἐπιστήμης ἴδιον. Ἐπεὶ τ' ἀνασκολιά-
ζοντα μὲν, εἴ τὸ μὴ αἰετὶ παρὲς μένον, ἴδιον ἀφ' ἑδωκεν, ἀλλὰ
ὅσο ὁ γίνεται ποτὲ μὴ ἴδιον. οὐ γὰρ ἔστι καλῶς εἰρημνίον τὸ
ἴδιον. οὐτε γὰρ ἐφ' ᾧ καὶ λαμβάνομεν ὑπάρχον αὐτὸ, καὶ ἡ ἑτέρα
4 τῷ τῷ καὶ τῷ νομα ὡς ἀνάγκης ἀληθείᾳ, οὐτε ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἑτέρα

λαμβάνεται μὴ ὑπάρχον, καὶ τὸ ὅτι οὐκ ἀνάγκη οὐκ ἔστιν ἀπο-
 τέρπειν τὸ ὅτι οὐκ ἀνάγκη εἶναι καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Ἐπεὶ δὲ
 περὶ τούτου οὐκ ἔστιν ἀποδιδόναι τὸ ἴδιον, ἔστι φανερὸν εἰ ὑ-
 πάρχει, εἴ πορ τοιοῦτον ὅστις, οἷον ἀφαιρῶν, οὐκ ἔστι σα-
 φές τὸ ἴδιον, οἷον ἐπεὶ ὅθις ζῶντος ἴδιον τὸ κινεῖσθαι ποτὲ ἢ ἔσ-
 ναι, τοιοῦτον ἀφαιρῶν τὸ ἴδιον, ὃ γίνεσθαι ποτὲ μὴ ἴδιον, οὐκ
 ἀνὰ καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. καὶ τὸ σκελετὸν δὲ, εἰ τὸ ὅτι ἀ-
 νάγκη αἰετὶν, ἴδιον ἀφαιρῶν, ἔστι γὰρ καλῶς κείμενον τὸ ἴ-
 διον καὶ τὸ ὅτι, οἷον ἐπεὶ ὅθις ἀρετῆς ἴδιον, ὃ τὸν ἔχοντα ποι-
 εῖσθαι ἀποδοῦναι, τὸ αἰετὶν παρὰ τὸ κείμενον ἴδιον ἀφαιρῶν, εἶναι
 καὶ τὸ ὅτι καλῶς ἀφαιρῶν τὸ τῆς ἀρετῆς ἴδιον. Ἐ-
 πεὶ τὸ ἀνασκελετὸν μὲν, εἰ τὸ νῦν ἴδιον ἀφαιρῶν, μὴ διω-
 εῖσθαι, ὅτι τὸ νῦν ἴδιον ἀφαιρῶν, οὐ γὰρ ἔστι καλῶς κεί-
 μενον τὸ ἴδιον. πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πρῶτον τὸ ἔσθαι γινόμενον ἄ-
 παν διορισμοῦ περὶ δὲ τῶν αἰετῶν. διὸς ἐπεὶ πολλὴ πάντες
 τὸ αἰετὶν πρῶτον τοιοῦτον, ἴδιον ἀφαιρῶν, διὸ τὸν δὲ, ἀδ-
 λῶς ὅστις ὁ μὴ διοριστὸς, εἰ τὸ νῦν ἴδιον ἐβούλετο θῆναι, οὐ-
 κ ἔστιν ὅτι μὴ διοριστὸς σκελετὸν. οἷον ἐπεὶ ὁ θῆμενος τῆς π-
 νος ἀνθρώπου ἴδιον τὸ καλεῖσθαι μετὰ πινος ἀνθρώπου, εἰ νῦν
 ἴδιον τίθεται, οὐκ ἀνὰ καλῶς εἶναι ἴδιον ἀφαιρῶν, εἴ πορ μὴ
 διοριστὸς εἶπεν ὅτι νῦν. καὶ τὸ σκελετὸν δὲ, εἰ τὸ νῦν ἴδιον
 ἀφαιρῶν, διοριστὸς εἶπεν, ὅτι τὸ νῦν ἴδιον τίθεται. ἔστι
 γὰρ καλῶς κείμενον καὶ τὸ ὅτι τὸ ἴδιον, οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας π-
 νος ἀνθρώπου ἴδιον τὸ πρῶτον τῶν πινος, διὸς εἰς τὸν θῆμενος
 εἶπεν, καλῶς ἀνὰ καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Ἐπεὶ τὸ ἀνασκελετὸν
 ἔστιν, εἰ τοιοῦτον ἀφαιρῶν τὸ ἴδιον, ὃ φανερὸν μὴ ὅτι
 ἄλλως ὑπάρχει ἢ αἰετῶν. οὐ γὰρ ἔστι καλῶς κείμενον εἰ ἴδι-
 ον ἄπαν γὰρ αἰετῶν ἔξω γινόμενον τῆς αἰετῶν, ἀδελφὸν γί-
 νεται. ἀφανὲς γὰρ ὅτι, εἰ ἐπὶ ὑπάρχει, διὸ τὸ τῆς αἰετῶν μένον
 γινώσκου. ἔστι δὲ ἀλλήλως τὸ ὅτι τῶν μὴ ὅτι ἀνάγκη αἰετῶν
 πρῶτον τοιοῦτων. οἷον ἐπεὶ ὁ θῆμενος ἡλίαν ἴδιον ἄστρον
 διοριστὸν ἔσθαι τὸ λαμβάνειν, τοιοῦτον κέχρηται τῶ

ιδίῳ τῷ ἑαυτοῦ γλῶττι φέρει, ὃ τῇ αἰσθήσει γνωρίζεται. οὐκ αὖ ἐν
καλῶς τὸ τῆς ἡλίου ἀρχιδεδομένον ἴδιον. ἀδελφὸν γὰρ ἔσται, ὅ-
ταν δὴ ὁ ἥλιος, εἰ φέρεται ἑαυτοῦ γῆς, δὴ τὸ πῶς αἰσθῆσιν τό-
τε ἀκρίβειαν ἡμᾶς. καὶ τοιοῦτον ἀκρίβειαν δὲ, εἰ τοιοῦτον ἀκρίβει-
α δώκε τὸ ἴδιον, ὃ μὴ τῇ αἰσθήσει φανερὸν ὄσιν. ἢ ὁ αἰσθῆτον ὄν, ἐξ
αἰσθητικῆς ὑπάρχον, δὴ λὸν ὄσιν. ἔσται γὰρ καὶ τῷ καλῶς κεί-
μενον τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς μένος ἐπιφανείας ἴδιον, ὃ πρῶ-
τον κέχρωται, αἰσθῆτον μὲν πνιπερὸς κίχνηται τῷ κεχρωτάει.
1. τοιοῦτον δὲ, ὃ φανερὸν ὄσιν ὑπάρχον αἰ, εἴη αὖ καὶ τῷ καλῶς κεί-
μενῳ ἀρχιδεδομένον τὸ τῆς ἐπιφανείας ἴδιον. Ἐπεὶ τ' ἀνα-
σκολάζοντα μὲν, εἰ τὸν ὅρον ὡς ἴδιον ἀκρίβειαν οὐ γὰρ ἔσται
καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. οὐ γὰρ δὲ δὴ λὸν τὸ πῶς εἶναι τὸ
ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἰπας ἀνθρώπου ἴδιον, ζῶν πρὸν δίπῳ, τὸ
πῶς εἶναι σημεῖον ἀκρίβειαν τῷ ἀνθρώπου ἴδιον, οὐκ αὖ ἐν
τῷ ἀνθρώπου ἴδιον καλῶς ἀρχιδεδομένον καὶ τοιοῦτον ἀκρίβειαν
2. δὲ, εἰ ἀντικατηγορούμενον μὲν ἀκρίβειαν τῷ ἴδιον, μὴ δὲ πῶς
εἶναι δὲ δὴ λὸν. ἔσται γὰρ καὶ τῷ καλῶς κείμενῳ ἀρχιδεδομένον τὸ
ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀνθρώπου ἴδιον, τὸ ζῶν ἡμῶν φύ-
σει, ἀντικατηγορούμενον μὲν ἀκρίβειαν τὸ ἴδιον, οὐ τὸ πῶς
εἶναι δὲ δὴ λὸν, εἴη αὖ καὶ τῷ καλῶς κείμενῳ ἀρχιδεδομένον τὸ ἴ-
διον τῷ ἀνθρώπου. Ἐπεὶ τ' ἀνασκολάζοντα μὲν, εἰ μὴ εἰς τὸ
τί ὄσιν ὁ θεὸς ἀκρίβειαν τῷ ἴδιον. Δεῖ γὰρ τῆς ἰδίων καὶ τῶν
τῆς ὅρων τῶν πρῶτον ἀκρίβειαν γλῶττι, εἴη ὅτι οὕτως ἢ δὴ πρῶ-
3. τῶν πρῶτον τὰ λοιπὰ καὶ χωρίζειν: ὡς τε δὲ μὴ τῶν τὸν ὅρον
κείμενον ἴδιον, οὐκ αὖ ἐν καλῶς ἀρχιδεδομένον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἰ-
πας ζῶν ἴδιον τὸ πῶς ἔχειν, οὐκ ἐθηκεν εἰς τὸ τί ὄσιν τὸ
ζῶν, οὐκ αὖ ἐν καλῶς κείμενον τῷ ζῶν ἴδιον. καὶ τοιοῦτον ἀκρίβειαν
δὲ, εἴη εἰς τὸ τί ὄσιν θεὸς οὐ τὸ ἴδιον ἀκρίβειαν, τὰ λοι-
πὰ περὶ σάπεται. ἔσται γὰρ καὶ τῷ καλῶς κείμενῳ ἀρχιδεδομένον
τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀνθρώπου ἴδιον, ζῶν ἐπιστήμης δε-
κτικόν, εἰς τὸ τί ὄσιν θεὸς ἀκρίβειαν τὸ ἴδιον, εἴη αὖ καὶ τῷ καλῶς
4. καλῶς κείμενον τῷ ἴδιον τῷ ἀνθρώπου. πό τῶν μὲν δὲ καλῶς ἢ

οὐ καλῶς ἀποδέδωκεν τὸ ἴδιον, διὰ τῆς δεσμεύσεως. πότερον δὲ
 ἴδιον ἔστιν ὅλως τὸ εἰρημένον ἢ οὐκ ἴδιον, ἐκ τῆς δεσμεύσεως. οἱ
 γὰρ ἀπλῶς καὶ ἀσκηδίζοντες τὸ ἴδιον ὅτι καλῶς κείναι, τό-
 ποι οἱ αὐτοὶ ἔσονται καὶ τὸ ἴδιον ὅλως ποιούσιν. ἐν ἐκείνοις ἔν-
 ῃ δὴ σὸνται. Πρῶτον μὲν οὖν ἀνασκηδίζοντας ἐπιβλέπειν ἐ-
 φ' ἐκείνους, οὗ τὸ ἴδιον ἀποδέδωκεν. οἷον εἰ μὴδὲν ὑπάρχει, ἢ εἰ
 μὴ καὶ ἄλλο ἀληθύνεται. ἢ εἰ μὴ ἔστιν ἴδιον ἐκείνου αὐτῆς κα-
 τ' ἐκείνο, οὗ τὸ ἴδιον ἀποδέδωκεν. οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον
 εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ καὶ τὸ γεωμετρικὸν οὐκ ἀληθύνεται τὸ
 ἀνέξαπαιτητον εἶναι ἕως λόγου. ἀπατάται γὰρ ὁ γεωμέτρης
 ἐν τῷ ἄδολφω γραφείσθαι, οὐκ αὖ εἰν ἄλλο ἐπιστήμονος ἴδιον τὸ
 μὴ ἀπατάσθαι ἕως λόγου. καὶ ἀσκηδίζοντα δὲ, εἰ καὶ παν-
 τὸς ἀληθύνεται, καὶ καὶ τὸ ἀληθύνεται. ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ
 κείμενον εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ τὸ ζῶον ἐπιστήμης δεκτικὸν καὶ
 παντὸς ἀνθρώπου ἀληθύνεται. καὶ ἡ ἀνθρώπου, εἴη αὖ ἀνθρώ-
 που ἴδιον, τὸ ζῶον ἐπιστήμης δεκτικὸν. ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος ἀ-
 νασκηδίζοντι μὲν, εἰ μὴ καὶ οὗ ὅλως, καὶ ὁ λόγος ἀληθύνε-
 ται. καὶ εἰ μὴ καὶ οὗ ὁ λόγος, καὶ ὅλως. καὶ ἀσκηδίζοντι δὲ,
 εἰ καὶ οὗ ὅλως, καὶ ὁ λόγος. καὶ εἰ καὶ οὗ ὁ λόγος, καὶ τοῦ
 νομα καὶ τηγορεῖται. Ἐπειτ' ἀνασκηδίζοντα μὲν, εἰ μὴ καὶ
 οὗ ὁ λόγος, καὶ ὅλως ἀληθύνεται. καὶ εἰ μὴ καὶ οὗ ὅλως
 μα, καὶ ὁ λόγος ἀληθύνεται. οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον, τὸ κείμενον ἴδιον
 εἶναι. οἷον ἐπεὶ τὸ μὲν ζῶον ἐπιστήμης δεκτικὸν ἀληθύνεται κα-
 τὰ θεοῦ, ὁ δὲ ἀνθρώπος οὐ καὶ τηγορεῖται, οὐκ αὖ εἰν τὸ ἀνθρώ-
 που ἴδιον, ζῶον ἐπιστήμης δεκτικὸν. καὶ ἀσκηδίζοντα δὲ, εἰ καὶ
 οὗ ὁ λόγος, καὶ ὅλως καὶ τηγορεῖται. καὶ καὶ οὗ ὅλως, καὶ
 ὁ λόγος καὶ τηγορεῖται. ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον ἴδιον. οἷον ἐπεὶ
 καὶ οὗ τὸ, ψυχὴν ἔχειν ζῶον ἀληθύνεται, καὶ καὶ οὗ ζῶον,
 πλὴν ψυχὴν ἔχειν, εἴη αὖ ψυχὴν ἔχειν τὸ ζῶον ἴδιον. Ἐπειτ' ἀνα-
 σκηδίζοντα μὲν, εἰ οὐκ ἀποδέδωκεν ἴδιον ἀποδέδωκε τῷ ἐν ᾧ ὅλως
 κείμενον λεγόμενον. οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ κείμενον ἴδιον. οἷον ἐπεὶ
 ὁ ἀποδιδούς ἴδιον τὸ λεγόμενον ἀποδέδωκε, τὸ πῦρ, τὸ ὕ-

- πρὸς κείμενον ἀπὸ δέδωκε τῷ κατηγορουμένῳ ἴδιον, οὐκ αὖ εἴη τὸ
 πῦρ σώματος τῆς λεπτομέρειά του ἴδιον. διὰ τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι τὸ
 ἄπο κείμενον τῆς ἐν τῷ ἄπο κείμενῳ λεγομένου ἴδιον, διότι τὸ
 αὐτὸ πλεόνων ἔστι καὶ διαφορῶν τῷ εἶδει ἴδιον. τῷ γὰρ αὐ-
 τῷ, πλείω πῦρ διάφορα τῷ εἶδει ὑπάρχει καὶ μόνον λεγο-
 μένῳ, ὧν ἔστι πάντων ἴδιον τὸ ἄπο κείμενον, ἐάν τις οὕτως ἡ-
 δῆται τὸ ἴδιον. καὶ τοιαῦτα ἀξιοῦντα δὲ, εἰ τὸ ἐν τῷ ἄπο κείμενῳ ἀ-
 πὸ δέδωκεν ἴδιον τῆς ἄπο κείμενου. ἔστι γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ
 εἶναι ἴδιον, ἐάν τις καὶ μόνον κατηγορεῖται ὡς εἶρηται ἴδιον.
 οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας γῆς ἴδιον, σῶμα τὸ βαρύντα τὸν τῷ εἶδει, τῆς
 ἄπο κείμενης ἀπὸ δέδωκεν ἴδιον καὶ μόνον λεγόμενον τῆς πράγ-
 ματος, καὶ ὡς ἴδιον κατηγορεῖται, εἴη αὖ τὸ τῆς γῆς ἴδιον, ὅρ-
 θως κείμενον. Ἐπει τ' ἀνασκόλλοντα μὲν, εἰ καὶ μέτεξιν ἀ-
 πὸ δέδωκε ἴδιον ὅτι ἔστι ἴδιον τὸ κείμενον ἴδιον. τὸ δ' καὶ
 μέτεξιν ὑπάρχον, εἰς τὸ πῶς συμβάλλεται. εἴη δὲ αὖ τὸ τοιοῦ-
 2 τόν, διὰφορὰ τις καὶ πινος εἶδους λεγομένη. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας
 ἀνθρώπου ἴδιον τὸ πρὸν δῖπῳ, καὶ μέτεξιν ἀπὸ δέδωκε τὸ ἴ-
 διον, οὐκ αὖ εἴη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ πρὸν δῖπῳ. καὶ τοιαῦτα ἀ-
 ξιοῦντα δὲ, εἰ μὴ καὶ μέτεξιν ἀπὸ δέδωκε τὸ ἴδιον, μήτε τὸ πῶς
 ἡδη λῶν, ἀπὸ κατηγορουμένου τῆς πράγματος. ἔστι γὰρ ἴδιον
 τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ οἱ εἰς ζώον ἴδιον, τὸ αἰθά-
 νεσθαι πεφυκός, οὐτε καὶ μέτεξιν ἀπὸ δέδωκεν ἴδιον, οὐτε τὸ
 πῶς εἶναι δηλῶν, ἀπὸ κατηγορουμένου τῆς πράγματος, εἴη
 3 αὖ ζώου ἴδιον τὸ αἰθάνεσθαι πεφυκός. Ἐπει τ' ἀνασκόλλον-
 τα μὲν, εἰ μὴ ἐνδέχεται ἅμα ὑπάρχειν τὸ ἴδιον, ἀλλ' ἢ ὕδρον,
 ἢ πρὸ τῆρον, ἢ οὐ τὸ ὄνομα. οὐ γὰρ ἔστι ἴδιον, τὸ κείμενον εἶναι
 ἴδιον, ἢ οὐδέποτε ἢ οὐκ αἰ. οἷον ἐπεὶ ἐνδέχεται καὶ πρὸ τῆρον
 πῦρ ὑπάρχει, καὶ ὕδρον ββαδίζειν διὰ τῆς ἀγορᾶς, τὸν ἀνθρώ-
 πον, οὐκ αὖ εἴη τὸ ἐαδίξιν διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἴδιον ἀνθρώπου. ἢ
 οὐδέποτε, ἢ οὐκ αἰ. καὶ τοιαῦτα ἀξιοῦντα δὲ, εἰ ἅμα ὑπάρχεις αἰ
 ὑπάρχει μήτε ὅρος ὄν, μήτε διὰφορὰ. ἔστι γὰρ ἴδιον τὸ κείμ-
 4 νον μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ τὸ ζῶον ἐπισήμης δεκτικὸν ἅμα ὑπάρχει

ἀνάντης ἀεὶ ὑπάρχει καὶ ὁ ἀνθρώπος, οὐτε διαφορὰ ὄν, οὐθ' ὁ-
 ρος, εἴη αὖτ' ἡ ζωὸν ἐπιστήμης δεκτικόν, τ' ἀνθρώπου ἴδιον. Ε-
 πείτ' ἀνασκαυάροντα μὲν, εἴτ' αὐτῆς ἢ ταυτὰ ὅστι, μὴ ὅστι δ' αὐ-
 τ' ἴδιον. δ' γὰρ ἔσαι ἴδιον δ' κείμενον εἶναι ἴδιον, οἷον, ἐπεὶ οὐκ ἔστι
 διωκτ', δ' φαίνεται πῶς ἀγαθὸν ἴδιον, οὐ δ' αὖ αἰρετ' εἴη ἴ-
 διον, δ' φαίνεται πῶς ἀγαθόν. ταυτὸν γὰρ ὅστι δ' διωκτὸν καὶ
 δ' αἰρετὸν. καὶ τ' ἀνασκαυάροντα δὲ, εἴτ' αὐτῆς ἢ ταυτὸν ὅστι, δ' αὐτ' ἴ-
 διον. ἔσαι γὰρ ἴδιον δ' κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ αὐ-
 θρώπῳ ἢ ἀνθρώπῳ ὅστι, λέγεται ἴδιον δ' ἐμὴ ψυχὴν ἔχειν,
 καὶ βροτῇ ἢ βροτὸς ὅστι, εἴη αὖτ' ἴδιον ἀνθρώπου, δ' ἐμὴ ψυχὴν
 ἔχειν. χρήσιμος δ' ὁτόπος ὅστις καὶ ὅστι συμβεβηκός. τοῖς δ'
 αὐτοῖς ἢ ταυτὰ ὅστι, τῶν δ' αὖ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. Ε' πείτ'
 ἀνασκαυάροντα μὲν, εἴτ' αὐτῆς τῷ εἶδει μὴ ταυτὸν αἰεὶ τῷ εἶ-
 δει δ' ἴδιον ὅστι, οὐ δὲ γὰρ τ' εἰρημνύει ἔσαι ἴδιον, δ' κείμενον εἶναι
 ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ταυτὸν ὅστι τῷ εἶδει ἀνθρώπου καὶ ἰώπος, οὐκ
 αἰεὶ δὲ τοῦ ἰώπου ὅστιν ἴδιον, δ' ἐσάναι ὑφ' αὐτοῦ, οὐ δ' αὖ εἴη τ'
 ἀνθρώπῳ ἴδιον, δ' κινεῖσθαι ὑφ' αὐτοῦ. ταυτὸν γὰρ ὅστι τῷ εἶ-
 δει δ' κινεῖσθαι καὶ ἐσάναι ὑφ' αὐτοῦ, ἢ ὡς ὅστι ἐκαστὸν αὐ-
 τῆς δ' συμβεβηκόσι. καὶ τ' ἀνασκαυάροντα δὲ, εἴτ' αὐτῆς τῷ εἶδει,
 ταυτὸν αἰεὶ τῷ εἶδει τ' ἴδιον. ἔσαι γὰρ ἴδιον τ' κείμενον μὴ
 εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ἀνθρώπῳ ὅστιν ἴδιον τὸ εἶναι περὶ δι-
 ποῶ, καὶ ὁρνιθὸς αὐτῇ ἴδιον, δ' εἶναι πτερόν διποῶ. ἐκασ-
 τὸν γὰρ τούτων, εἴσι ταυτὸν τῷ εἶδει. ἢ τὰ μὲν ὡς ἕως τὸ
 αὐτὸ γένος ὅστιν εἶδη, ἕως τὸ ζῶον ὄντα. τὰ δὲ, ὡς γένους
 διαφορὰ τῶν ζώων. οὐτὸς δὲ ὁτόπος ψυχῆς ὅστιν, ὅταν δ' μὲν
 ἔττον τῆς λεγούτων ἐνὶ τῇ μνήμῃ ὑπάρχει εἶδει. δ' αὖτε-
 ρον πολλοῖς. καὶ τὰ πρὸς τὸ πτερόν τε ἰάπω. Ε' πείτ' δὲ δ' ταυ-
 τὸν καὶ τ' ἔττον πτερόν λέγεται, ὅρνον ὅστι σπορτικῶς
 λαμβάνον, καὶ ὅς ἀποδοῦναι καὶ μόνον πτερόν τὸ ἴδιον. δ' γὰρ
 ὑπάρχον ἐνὶ τῷ συμβεβηκότι, καὶ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρξει
 λαμβάνον μὲν ματὰ τὸ ὅτι συμβεβηκέν. οἷον τὸ ὑπάρχον ἀν-
 θρώπῳ, καὶ λελυκὸ ἀνθρώπῳ ὑπάρξει, αὐτῇ λελυκὸς ἀνθρώ- 4

πος. καὶ τὸ, λολυκῶ δὲ ἀνθρώπῳ ὑπάρχον, καὶ ἀνθρώπῳ ὑ-
 πάρξει. Διαβάλλοι δ' αὖτις τὰ πολλὰ τῶν ἰδίων, ὅς ᾤσκει-
 μένον ἄλλο μὲν καθ' αὐτὸ ποιῶν, ἄλλο δὲ μετὰ τοῦ συμβεβη-
 κός. οἷον ἄλλο μὲν ἀνθρώπον εἶναι λέγων, ἄλλο δὲ λολυκὸν
 ἀνθρώπον, ἐπὶ δὲ ἑτέρων ποιῶν τὴν ἔξιν, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἔξιν
 λεγόμενον. ὅς γὰρ τῇ ἔξει ὑπάρχον, καὶ τῷ κατὰ τὴν ἔξιν λε-
 γομένῳ ὑπάρξει. καὶ τῷ κατὰ τὴν ἔξιν λεγομένῳ ὑπάρχον,
 καὶ τῇ ἔξει ὑπάρξει. οἷον ἐπεὶ ὁ ἐπισήμων κατὰ τὴν ἐπισή-
 μω λέγειται διακρίσθαι, οὐκ αὖ εἴη τῆς ἐπισήμης ἰδίον ὅς ἀ-
 μετάπεισον ᾤσκει λόγον. καὶ γὰρ ὁ ἐπισήμων εἶσαι ἀμετά-
 πειστος ᾤσκει λόγον. κατὰ σκευάζοντα δὲ ῥητέον, ὥς οὐκ ἔ-
 σιν ἑτέρων ἀπλῶς ὅς ᾤ συμβεβηκε καὶ ὅς συμβεβηκός, μετὰ
 τῶν συμβεβηκε λαμβανόμενον. ἀλλ' ἄλλο λέγειται, τῷ ἑτε-
 ρον εἶναι αὐτοῖς τὸ εἶναι. οὐ ταυτὸν γὰρ εἶναι ἀνθρώπῳ τὸ
 εἶναι ἀνθρώπῳ, καὶ λολυκῶ ἀνθρώπῳ, ὅς εἶναι ἀνθρώπῳ λολυ-
 κῶ. ἐπὶ δὲ θεωρητέον ὅτι πρὸς τὰς πῶσεις λέγοντα, διότι οὐ-
 θ' ὁ ἐπισήμων εἶσαι ἀμετάπεισον ᾤσκει λόγον, ἀλλ' ὁ ἀμε-
 τάπειστος ᾤσκει λόγον. οὐ θ' ἡ ἐπισήμη ἀμετάπεισον ᾤσκει
 λόγον, ἀλλ' ἡ ἀμετάπειστος ᾤσκει λόγον. περὶ γὰρ τὸν πάν-
 τως ἐπιστήμον, πάντως ἀντιτακτέον εἶναι. Ἐπεὶ τ' αὖτε
 σκευάζοντα μὲν, εἰ τὸ φύσει ὑπάρχον βουλόμενος ἀπεδοῦ-
 ναι, ὅσον τὸν ἄνθρωπον πᾶσι τῇ λέξει, ὥς τε ὁ αἰὲς ὑπάρχον ση-
 μαίνειν. δόξει γὰρ αὐτὸ κινεῖσθαι ὅς κείμενον εἶναι ἰδίον. οἷον ἐ-
 πὶ ὁ εἴπας ἀνθρώπου ἰδίον ὅς διίπων, βούλεται μὲν ὅς φύ-
 σει ὑπάρχον ἀπεδοῦναι. σημαίνει δὲ τῇ λέξει ὁ αἰὲς ὑπάρχον,
 οὐκ αὖ εἴη ἀνθρώπου ἰδίον ὅς διίπων. οὐ γὰρ πᾶς ἀνθρώπος εἶ-
 δύο πόδας ἔχων. κατὰ σκευάζοντα δὲ, εἰ βούλεται ὅς φύσει ὑ-
 πάρχον ἰδίον ἀποδιδόναι, καὶ τῇ λέξει ὅσον τὸν ἄνθρωπον ση-
 μαίνει. οὐ γὰρ κινήσεται κατὰ ὅσον ὅς ἰδίον. οἷον ἐπεὶ ὁ ἀν-
 θρώπου ἰδίον ἀποδιδούς ὅς ζῶν ἐπισήμης δεκτικόν, καὶ βού-
 λεται καὶ τῇ λέξει, σημαίνει ὅς φύσει ὑπάρχον ἰδίον, οὐκ αὖ κί-
 νησεται κατὰ ὅσον, ὥς οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου ἰδίον, τὸ ζῶν ἐπισή-

μὴ δὲ κινῶν. Ἐν ὅσα λέγεται ὡς κατ' ἄλλο πρῶτον ἢ ὡς
 πρῶτον αὐτὸ, ὁρῶν ὅτιν ἀποδοῦναι τῷ ἰδίῳ τῶν τὸ ἴδιον, ἐστὶ
 μὲν γὰρ τὸ κατ' ἄλλο πρῶτον ἀποδοῦναι, καὶ κατὰ τὴν πρῶτον
 ἀληθεύειν. ἐὰν δὲ τὸ πρῶτον ῥῆς, καὶ τὸ κατ' ἄλλο κατηρη-
 ρηθῇ. οἷον ἐὰν μὲν ἕως ἐπιφανείας ἴδιον ἀποδῶ τὸ κε-
 χρωσθαι, καὶ κατὰ τὴν σώματος ἀληθεύειν τὸ κεχρωσθαι. ἐὰν
 δὲ σώματος, καὶ ἐπιφανείας κατηρηθῇ. ὥστε οὐ κατὰ
 οὐδ' ὁ λόγος, καὶ ὁ νόμος ἀληθεύειν. Συμβαίνει δ' ἐν αἰσίοις I
 τῷ ἰδίῳ ὡς ἐπιπολὺ γίνεσθαι τινα ἀμαρτίαν, πρῶτον τὸ μὴ
 διορίζεσθαι, πῶς καὶ πῶς τίθῃσι τὸ ἴδιον. ἀπαντες γὰρ ἐπι-
 χειροῦσιν ἀποδοῦναι τὸ ἴδιον, ἢ τὸ φύσει ὑπάρχον, καὶ ἀπὸ
 αἰθρώπου τὸ δίκτυον. ἢ τὸ ὑπάρχον καὶ ἀπὸ αἰθρώπου πινός, τὸ
 τέτταρας δακτύλους ἔχειν. ἢ εἶδει, καὶ ἀπὸ πυρὸς τὸ λεπ-
 μόρεσθαι. ἢ ἀπλῶς, καὶ ἀπὸ ζώου τὸ ζῆν. ἢ κατ' ἄλλο, κα-
 τὰ πρὸς ψυχῆς τὸ φρόνιμον. ἢ ὡς τὸ πρῶτον, καὶ ἀπὸ λογ-
 στικῶν τὸ φρόνιμον. ἢ ὡς τὸ ἔχειν, καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης δ' ἀμέ- 2
 τὰ πείσων ἕως λόγου. οὐδὲν γὰρ ἐτέρον ἢ τὸ ἔχειν τι, ἔστι ἀ-
 μετὰ πείσων ἕως λόγου. ἢ τὸ ἔχειν, καὶ ἀπὸ ἐπιστήμης δ'
 ἀμετὰ πείσων ἕως λόγου. ἢ τὸ μετέχειν, καὶ ἀπὸ ζώου δ'
 αἰσθάνεσθαι. αἰσθάνεσθαι μὲν γὰρ καὶ ἄλλο πῶς ἄνθρωπος, ἀλ-
 λά μετέχον ἦδη, τοῦ αἰσθάνεσθαι. ἢ τὸ μετέχειν, καὶ ἀπὸ τῆς
 πινός ζώου τὸ ζῆν. μὴ περὶ αἰσθάνεσθαι μὲν οὖν τὸ φύσει, ἀμαρτάνει.
 διότι ἐνδέχεται τὸ φύσει ὑπάρχον μὴ ὑπάρχειν ἐκείνῳ, ὃ φύσει
 ὑπάρχει. καὶ ἀπὸ αἰθρώπου τὸ δύο πόδας ἔχειν. μὴ διορίζεσθαι 3
 δι' ὅτι τὸ ὑπάρχον ἀποδίδωσιν, ὅτι οὐκ ἔστι τοιοῦτον οἷον ἢ ὑ-
 πάρχειν ἐκείνῳ. καὶ ἀπὸ τέτταρας δακτύλους ἔχειν ἐν
 ἀνθρώπῳ, μὴ δηλώσας δὲ διότι ὡς πρῶτον, ἢ ὡς κατ' ἄλλο τί-
 θῃσιν, ὅτι οὐ κατὰ οὐδ' ὁ λόγος καὶ ὁ νόμος ἀληθεύειν, καὶ ἀ-
 πὸ τὸ κεχρωσθαι, εἴτε τῆς ἐπιφανείας τῆς σώματος ἀποδο-
 θῇ ἴδιον. μὴ περὶ πᾶς δὲ διότι, ἢ τὸ ἔχειν ἢ τὸ ἔχειν
 τὸ ἴδιον ἀποδοῦναι, διότι οὐκ ἔστι ἴδιον τὸ ἀποδοῦναι, ὑπάρ-
 χει γὰρ, ἐὰν μὲν τὸ ἔχειν ἀποδοῦναι τὸ ἴδιον καὶ τὸ ἔχειν. ἐὰν 4

- δὲ τῷ ἐχθρῷ, καὶ τῷ ἐχθρῷ καὶ ἀπάγει τὸ ἀμετάπειστον ἄπο
 λόγου, τῆς ἐπισήμης ἢ τῆς ἐπισήμονος πρὸς ἴδιον. μὴ περ-
 σιμύνας δὲ τῷ μετέχειν, ἢ τῷ μετέχειν, καὶ ὅτι ἄλλοις ἡ-
 σὶν ὑπάρχει τὸ ἴδιον. ἐὰν μὲν γὰρ τῷ μετέχειν ἀφ' ὧν, τοῖς
 μετέχουσιν. ἐὰν δὲ τῷ μετέχειν, τῶς μετέχειν. καὶ ἀπάγει
 εἰ τῶ πρὸς ζώου, ἢ τῶ ζώου πρὸς τὸ ζῆν ἴδιον, μὴ δὲ εἰς αὐτὸν δὲ
 τὸ τῷ εἶδει, ὅτι ἐνὶ μὲν ὑπάρχει τῷ ἄπο ὧν ὄντων, οὐ τὸ
 ἴδιον τίθεται. τὸ γὰρ καὶ ὑπερβολικῶς ἐνὶ μὲν ὑπάρχει. κα-
 ἀπάγει τῶ πρὸς τὸ κυφότατον. ὡς τε δὲ καὶ τὸ, τῷ εἶδει
 περὶ εἰς, διήμαρτε. δεικνύει γὰρ ὅτι εἶδος εἶναι τῶ λεχθέντων,
 ὅταν τὸ τῷ εἶδει πρὸς τεθεῖν, ὧς δὲ π' ὧν οὐ συμπίπτει. κα-
 ἀπάγει οὐ δὲ τῶ πρὸς. οὐ γὰρ ὅτι εἶδος τῶ πρὸς. ἐπὶ τὸν
 γὰρ ὅτι τῷ εἶδει, ἀνθραξ καὶ φλῆξ καὶ φῶς, ἔχουσιν αὐτῶ πρὸς
 ὄν. δὲ ὧς δὲ οὐ δὲ τὸ τῷ εἶδει πρὸς τεθεῖν, ἐπὶ τὸν εἶναι εἶ-
 δος τῶ λεχθέντος. ὅτι τῶς μὲν μᾶλλον, τῶς δὲ ἴσον ὑπάρχει
 2 λεχθέν ἴδιον. καὶ ἀπάγει ὡς τῶ πρὸς τὸ λεπτομέρεσθαι, λε-
 πτομέρεσθαι γὰρ ὅτι τῶ φῶς τῶ ἀνθραξ καὶ τῶ φλῆξ.
 ὧς δὲ οὐ δὲ γίνεσθαι. ὅταν μὴ καὶ τὸ ὄνομα μᾶλλον κατη-
 γορηθῇ. καὶ οὐ ὁ λόγος μᾶλλον ἀληθύνεται, εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἔ-
 σαι καὶ οὐ ὁ λόγος μᾶλλον, καὶ τῶ ὄνομα μᾶλλον. ἐπὶ δὲ πρὸς
 τῶ τῶς ταυτὸν εἶναι συμβῆσθαι τὸ ἴδιον τῶ π' ἀπλῶς καὶ
 τῶ μάλιστα ὄντος ἐν τῷ ἀπλῶς τῶ τῶ, καὶ ἀπάγει τῶ τῶ πρὸς
 3 ἀπλῶς ἔσαι ταυτὸ ὧς ἴδιον. λεπτομέρεσθαι γὰρ ὅτι τῶ φῶς
 ἄλλου μὲν οὕτως ἀφ' ὧν διδόντος τὸ ἴδιον, ἐπιχειρητέον, αὐ-
 τῶ δὲ οὐδοτέον ὅτι ταύτην τῶ ὧς εἶναι. ἀλλ' οὐδὲς τιθῆμενον
 τὸ ἴδιον, διορίσειον, ὅν τῶ πρὸς τίθεται τὸ ἴδιον. Ἐπει τ' ἀνασκειν
 ἄγοντα μὲν, εἰ αὐτὸ αὐτῶ ἴδιον ἔθηκεν. οὐ γὰρ ἔσαι ἴδιον ἐκεί-
 μενον εἶναι ἴδιον. αὐτὸ γὰρ αὐτῶ πᾶν, τὸ εἶναι δηλοῖ. τὸ δὲ τὸ
 εἶναι δηλοῖ, οὐκ ἴδιον, ἀλλ' ὅρος ὅτι οἶον ἐπεὶ ὁ εἶπας καλῶν
 τὸ πρὸς ἴδιον εἶναι. αὐτῶ ὧς ἴδιον ἀπέδωκε. ταυτὸν γὰρ
 4 ὅτι τὸ καλὸν καὶ πρὸς πρὸν, οὐκ αὐτὸ εἶναι τὸ πρὸς πρὸν τῶ καλῶν ἴδιον.

καὶ τὰ σκευάζοντα δὲ, εἰ μὴ αὐτὸ μὲν αὐτῷ ἴδιον ἀπέδωκεν. αὐ-
 τῷ πηγετηροῦ μὲνον δὲ ἔθηκεν. ἔσται γὰρ ἴδιον, τὸ κείμενον μὴ
 εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς, ζῶον ἴδιον τὸ οὐσία ἐμφυχος, οὐκ
 αὐτὸ μὲν αὐτῷ ἴδιον ἔθηκεν. αὐτῷ πηγετηροῦ μὲνον δὲ ἀπέδω-
 κεν. εἴη αὖ ἴδιον τῷ ζῶον τὸ οὐσία ἐμφυχος. Ἐπειτα αὐτῷ
 τῷ ὁμοιομορῶν σκεπτόν ὅστιν, ἀνασκεινάζοντα μὲν, εἰ τὸ τῷ
 συνόλον ἴδιον μὴ ἀληθὲς ἔστι καὶ τῷ μέρους. ἢ εἰ τὸ τῷ μέ-
 ρους ἴδιον μὴ λέγεται καὶ τῷ τῷ σύμπαντος. οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον, I
 τὸ κείμενον ἴδιον εἶναι. συμβαίνει δὲ ἐπὶ ἐνίων ὅτις γίνεσθαι.
 ἀφροδίτη γὰρ αὐτῷ τῷ ὁμοιομορῶν ἴδιον, ἐνίοτε μὲν καὶ
 τὸ σύμπαν βλέψας, ἐνίοτε δὲ αὐτῷ τὸ καὶ μέρος λεγόμενον,
 αὐτὸς αὐτὸν ἐπισήσας. ἔσται δὲ οὐδέ τῶρον ὁρῶς ἀφροδί-
 μένον. οἷον καὶ μὲν τῷ σύμπαντος, ἐπεὶ ὁ εἶπας θαλάττης ἴ-
 διον, τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἀλμυρὸν, ὁμοιομορῶς μὲν ἕκαστος ἔθε-
 κε τὸ ἴδιον. τοιοῦτον δὲ ἀφροδίτῃ δέδωκεν, ὁ οὐκ ἀληθὲς ἔστι καὶ τῷ
 μέρους. οὐ γὰρ ὅστις πῖς θαλάττης τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἀλμυ- 2
 ρὸν, οὐκ αὖ εἴη τῆς θαλάττης ἴδιον τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἀλμυρὸν.
 ἐπεὶ δὲ τῷ μέρους, οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀφροδίτῃ ἴδιον τὸ ἀναπνέον,
 ὁμοιομορῶς μὲν πῖος εἴρηκε τὸ ἴδιον, τοιοῦτον δὲ ἀπέδωκεν,
 ὁ καὶ τῷ πῖνος ἀφροδίτῃ ἀληθὲς ἔστι, καὶ τῷ τῷ σύμπαντος οὐ λέ-
 γεται, οὐ γὰρ ὅστις ὁ σύμπας ἀναπνέων, οὐκ αὖ εἴη τῷ ἀφρο-
 δίτῃ τὸ ἀναπνέον. καὶ τὰ σκευάζοντα δὲ εἰ ἀληθὲς ἔστι μὲν κα-
 θ' ἑκάστου τῷ ὁμοιομορῶν, ὁ ὅστις ἴδιον αὐτῷ καὶ τῷ τῷ σύμ-
 παν. ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον, οἷον ἐπεὶ ἀλη-
 θὲς ἔστι καὶ τῷ πάσης γῆς τὸ καὶ τῷ φέρεσθαι καὶ τῷ φύσιν. ἔστι 3
 δὲ ἴδιον ὅτις τῆς πῖνος γῆς καὶ τῷ γῆν. καὶ γὰρ τῷ γῆν
 καὶ τὸ γῆν εἶναι, εἴη αὖ τῆς γῆς ἴδιον, τὸ καὶ τῷ φέρεσθαι καὶ τῷ
 φύσιν. Ἐπειτα ἐκ τῷ ἀντικειμένων σκεπτόν ὅστις. πρῶτον μὲν
 ἐκ τῷ ἐναντίων, ἀνασκεινάζοντα μὲν, εἰ τῷ ἐναντίον μὴ ὅστις τὸ
 ἐναντίον ἴδιον. οὐ δὲ αὖ τῷ ἐναντίον ἔσται τὸ ἐναντίον ἴδιον, οἷον
 ἐπεὶ ἐναντίον ὅστις δικαιοσύνη μὲν ἀδικία, τῷ βέλτιστον τὸ χεί-
 ριστον, οὐκ ἔστι δὲ τῆς δικαιοσύνης τὸ βέλτιστον ἴδιον, οὐκ αὖ εἴη 4

τῆς ἀδικίας τὸ χεῖριστον ἴδιον. καὶ ἀσκηδάζοντα δὲ, εἰ τῷ ἐ-
 ναυτίου ἢ ἐναυτίον ὅστις ἴδιον, καὶ τῷ ἐναυτίου τὸ ἐναυτίον ἴ-
 διον ἔσται. οἷον ἐπεὶ ἐναυτίον ὅστις ἀγαθὸν μὲν καὶ κενόν. αἰρετὸν δὲ,
 φλυκτόν. ἐστὶ δὲ τῷ ἀγαθοῦ ἴδιον τὸ αἰρετὸν, εἴη αὖ κακοῦ ἴδι-
 ον τὸ φλυκτόν. δούτορον δ' ἐκ τῆς πρὸς ἡ. ἀσκηδάζοντα
 μὲν, εἰ τὸ πρὸς π τῷ πρὸς π μὴ ὅστις ἴδιον, οὐ δὲ ἢ πρὸς π τῷ
 πρὸς ἡ ἔσται ἴδιον, οἷον ἐπεὶ λέγεται διπλάσιον μὲν πρὸς ἡ-
 1 μου. ὑποδρέχον δὲ πρὸς ὑποδρέχον, οὐκ ἐστὶ δὲ τῷ διπλά-
 σίου τὸ ὑποδρέχον ἴδιον, οὐκ αὖ εἴη τῷ ἡμίσεος τὸ ὑποδρέχ-
 ον ἴδιον. καὶ ἀσκηδάζοντα δὲ, εἰ τῷ πρὸς ἡ, τὸ πρὸς π ὅστις
 ἴδιον, καὶ τὸ πρὸς π τῷ πρὸς π ἔσται ἴδιον. οἷον ἐπεὶ λέγεται
 τὸ μὲν διπλάσιον πρὸς τὸ ἡμῖς. τὸ δὲ αὖ πρὸς δύο. πὰ δὲ
 δύο πρὸς αὖ. ἐστὶ δὲ τῷ διπλάσιον ἴδιον τὸ ὡς δύο πρὸς αὖ. εἴη
 αὖ τῷ ἡμίσεος ἴδιον τὸ ὡς αὖ πρὸς δύο. τείρον, ἀσκηδάζ-
 2 οντα μὲν, εἰ τῷ ἐξέως τὸ καὶ ἐξιν λεγόμενον, μὴ ὅστις ἴδιον. οὐ
 δὲ γὰρ τῷ σδρήσεως τὸ καὶ σδρήσιν λεγόμενον, ἔσται ἴδιον.
 καὶ εἰ τῷ σδρήσεως τὸ καὶ σδρήσιν λεγόμενον, μὴ ὅστις ἴδιον.
 οὐ δὲ τῷ ἐξέως τὸ καὶ πῶ ἐξιν λεγόμενον, ἔσται ἴδιον. οἷον
 ἐπεὶ οὐ λέγεται τῷ κωφότητος ἴδιον τὸ ἀναισθησίαν εἶναι,
 καὶ γὰρ τῷ ἄλλων κινῶν. οὐ δ' αὖ τῷ ἀκρύσεως εἶναι ἴδιον
 τὸ αἰσθησίαν εἶναι. καὶ ἀσκηδάζοντα δὲ, εἰ τὸ καὶ ἐξιν λεγόμε-
 3 νόν ὅστις ἐξέως ἴδιον, καὶ τῷ σδρήσεως τὸ καὶ σδρήσιν λε-
 γόμενον ἔσται ἴδιον. καὶ εἰ τῷ σδρήσεως τὸ καὶ σδρήσιν
 λεγόμενον ὅστις ἴδιον, καὶ τῷ ἐξέως τὸ καὶ ἐξιν λεγόμενον
 ἔσται ἴδιον. οἷον ἐπεὶ τῷ ὀφείω ὅστις ἴδιον τὸ βλέπειν, κα-
 4 θὸ ἐχμεν ὀφείν, εἴη αὖ τῷ τυφλότητος ἴδιον τὸ μὴ βλέ-
 πειν, καθὸ οὐκ ἐχμεν ὀφείν, πεφυκότες ἐχμεν. ἔπειτα ἐκ
 τῷ καὶ φάσεων καὶ τῷ ἀφάσεων, πρῶτον μὲν ὅτι αὐτῷ τῷ
 καὶ τηχορομνίαν. ἐστὶ δ' ὁ τόπος οὗτος χρήσιμος ἀσκηδάζ-
 οντα μόνον. οἷον εἰ ἡ φάσις ἢ ἢ καὶ πῶ φάσιν λεγόμενον αὐ-
 τῷ ἴδιον ὅστις, οὐκ ἔσται αὐτῷ ἢ ἢ ἀπόφασις. οὐ δὲ ἢ καὶ πῶ ἀ-
 4 πόφασις λεγόμενον ἴδιον, καὶ εἴη δὲ ἢ ἀπόφασις, ἢ τὸ κα-

τὰ πλὴν ἀπὸ φάσιν λεγόμενον ἴδιον αὐτῷ, οὐκ ἔστι ἡ φάσις οὐ
 δὲ τὸ κατὰ πλὴν φάσιν λεγόμενον ἴδιον. οἷον ἐπεὶ τῷ ζώου ὄσιν
 ἴδιον τὸ ἐμφύχον, οὐκ αὖ εἴη ζώου ἴδιον τὸ οὐκ ἐμφύχον. ἀδύ-
 ττον δ' εἶναι τῷ κατηγορουμένων, ἢ μὴ κατηγορουμένων, καὶ ὅ-
 ῳ κατηγορεῖται ἢ μὴ κατηγορεῖται. ἀνασκαυάροντα μὲν, εἴ ἡ
 φάσις τῆς φάσεως μὴ ὄσιν ἴδιον, οὐ δὲ ἡ ἀπὸ φάσις τῆς ἀρ-
 φάσεως ἔστι ἴδιον. καὶ εἴ ἡ ἀπὸ φάσις τῆς ἀρφάσεως μὴ ὄσιν
 ἴδιον, οὐ δ' ἡ φάσις τῆς φάσεως ἔστι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔστι ἡ
 ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ζῶον, οὐ δ' αὖ τῷ μὴ ἀνθρώπου ἴδιον εἶναι τὸ
 μὴ ζῶον. καὶ εἴ τῷ μὴ ἀνθρώπου μὴ φαίνεται ἴδιον τὸ μὴ ζῶον
 οὐ δὲ τῷ ἀνθρώπου ἴδιον ἔστι τὸ ζῶον. κατὰ σκαυάροντα δὲ, εἴ
 τῆς φάσεως ἡ φάσις ὄσιν ἴδιον, καὶ τῆς ἀρφάσεως ἡ ἀπὸ φά-
 σις ἔστι ἴδιον. εἴ δὲ τῆς ἀρφάσεως ἡ ἀπὸ φάσις ὄσιν ἴδιον, καὶ
 ἡ φάσις τῆς φάσεως ἔστι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ τῷ μὴ ζώου ὄσιν ἴδιον
 τὸ μὴ ζῆν, εἴ ἡ αὖ τῷ ζώου τὸ ζῆν ἴδιον. καὶ εἴ δὲ τῷ ζώου φαίνε-
 ται ἴδιον τὸ ζῆν, καὶ τῷ μὴ ζώου φαίνεται ἴδιον τὸ μὴ ζῆν. 2
 τρεῖς δὲ ὄντες αὐτῷ τῷ ἑσπεριμένον, ἀνασκαυάροντα μὲν, εἴ ἡ
 ἀρφάδεμενον ἴδιον, τῆς φάσεως ὄσιν ἴδιον, οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ
 καὶ τῆς ἀρφάσεως ἴδιον. εἴ δὲ τῆς ἀρφάσεως ἴδιον τὸ ἀρ-
 φάδεον, οὐκ ἔστι τῆς φάσεως ἴδιον. οἷον ἐπεὶ τῷ ζώου ἴδιον τὸ
 ἐμφύχον, οὐκ αὖ εἴη τῷ μὴ ζώου ἴδιον τὸ ἐμφύχον. κατὰ σκαυά-
 ροντα δὲ, εἴ τὸ ἀρφάδεον, μὴ τῆς φάσεως ἴδιον, εἴ ἡ αὖ τῆς ἀρ-
 φάσεως. οὐ γὰρ δι' ὅ τοπος ὄσιν ἑσπεριμένον. φάσις γὰρ ἀρφάσεως, »
 καὶ ἀπὸ φάσις φάσεως οὐκ ἔστιν ἴδιον. φάσις μὲν ἢ ἀρφάσει, »
 οὐ δ' ὅλως ὑπάρχει. ἀπὸ φάσις δὲ φάσει ὑπάρχει μὲν, οὐ γὰρ 3
 ἴδιον δὲ ὑπάρχει. Ἐπειτα δ' εἶναι τῷ ἀνιδιηρημένων ἀνασκαυ-
 άροντα μὲν, εἴ τῷ ἀνιδιηρημένων μὴδὲν μὴδενός τῷ λοιπῶν
 ἀνιδιηρημένων ὄσιν ἴδιον. οὐ δὲ γὰρ τὸ κείμενον ἔστι ἴδιον τοῦ
 του, οὐ καί ται ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ζῶον ἀνιδιητὸν, ὁδενός τῷ ἄλλων
 ζώων ὄσιν ἴδιον, οὐκ αὖ εἴη τὸ ζῶον νοητὸν τῷ θεῷ ἴδιον. κατὰ
 σκαυάροντα δὲ, εἴ τῷ λοιπῶν τῷ ἀνιδιηρημένων ὄλου ὄσιν ἴ-
 διον τοῦτων ἐκείνου τῷ ἀνιδιηρημένων, ὁ γὰρ ἴδιον τοῦ. καὶ 4

- τὸ λοιπὸν ἔσαι τῷ λοιπῷ ἴδιον, οὐ καὶ μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον
ἐπεὶ φρονήσεως ὅστις ἴδιον τὸ καὶ αὐτὸ πεφυκέναι λογιστικῷ
ἀρετῶν εἶναι, καὶ τῷ ἄλλων ἀρετῶν οὕτως ἐκείνης λαμβανο-
μένης, εἴη αὐτὸ σωφροσύνης ἴδιον, τὸ καὶ αὐτὸ πεφυκέναι ἐπι-
θυμητικῷ ἀρετῶν εἶναι. Ἐπεὶ τὸ ἐκ τῆς πώσεως, ἀνασκολιά-
ζοντα μὲν, εἴη ἡ πῶσις τῆς πώσεως μὴ ὅστις ἴδιον. οὐ δὲ γὰρ ἡ
πῶσις τῆς πώσεως ἔσαι ἴδιον, οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔστι τῷ δικαίως
1 ἴδιον τὸ καλῶς, οὐ δ' αὖτ' ἰδικαίον ἴδιον εἶναι ὁ καλῶς. καὶ ἡ
σκολιάζοντα δὲ, εἴη ἡ πῶσις τῆς πώσεως ὅστις ἴδιον. καὶ γὰρ ἡ
πῶσις τῆς πώσεως ἔσαι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ τὸ ἀνθρώπου ὅστις ἴ-
διον τὸ περὶ διπλοῦ, καὶ τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι αὐτὸ ἴδιον, τὸ περὶ
διπλοῦ λέγεσθαι. Οὐ μόνον δ' ἐπ' αὐτῷ τῷ εἰρημίου καὶ
τῷ πώσεως ὅστις ἴδιον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντικειμένῳ, κα-
θὰ πρὸς καὶ τῷ περὶ τῶν τῶν εἰρημίου. ἀνασκολιάζοντα
μὲν, εἴη ἡ ἀντικειμένου πῶσις μὴ ὅστις ἴδιον τῆς τῷ ἀντικει-
2 μένου πώσεως. οὐ δὲ γὰρ ἡ τῷ ἀντικειμένου πῶσις ἔσαι ἴδιον
τῆς τῷ ἀντικειμένου πώσεως. οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔστι τῷ δικαίως ἴ-
διον τὸ ἀγαθῶς, οὐ δ' αὖτ' ἰδικῶς εἶναι ἴδιον τὸ κακῶς. καὶ ἡ
σκολιάζοντα δὲ, εἴη ἡ τῷ ἀντικειμένου πῶσις ὅστις ἴδιον τῆς τοῦ
ἀντικειμένου πώσεως. καὶ γὰρ ἡ τῷ ἀντικειμένου πῶσις ἔσαι
ἴδιον τῆς τῷ ἀντικειμένου πώσεως. οἷον ἐπεὶ τὸ ἀγαθοῦ ὅστις ἴ-
3 διον τὸ βέλτερον, καὶ τὸ κακοῦ αὐτὸ εἶναι ἴδιον τὸ χεῖρον. Ἐπεὶ
τὸ ἐκ τῆς ὁμοίως ἔχοντων, ἀνασκολιάζοντα μὲν, εἴη τὸ ὁμοίως ἔ-
χον τὸ ὁμοίως ἔχοντος μὴ ὅστις ἴδιον. οὐ δὲ γὰρ τὸ ὁμοίως ἔχον
τὸ ὁμοίως ἔχοντος ἔσαι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ἔχει ὁ οἰκοδό-
μος πρὸς τὸ ποιεῖν οἰκίαν, καὶ ὁ ἰατρός πρὸς τὸ ποιεῖν ὑγίαν.
οὐκ ἔστι δὲ ἰατροῦ ἴδιον τὸ ποιεῖν ὑγίαν, οὐ δ' αὖτ' εἶναι οἰκοδόμου
ἴδιον, τὸ ποιεῖν οἰκίαν. καὶ ἡ σκολιάζοντα γ', εἴη τὸ ὁμοίως ἔχον,
τὸ ὁμοίως ἔχοντος ὅστις ἴδιον. καὶ γὰρ τὸ ὁμοίως ἔχον τὸ ὁμοί-
ως ἔχοντος ἔσαι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ἔχει ἰατρός πρὸς τὸ
ποιεῖν ὑγίαν εἶναι. καὶ γυμναστὴς πρὸς τὸ ποιεῖν ὑγιανόντα
4 ξίαν. ἔστι δ' ἴδιον γυμναστοῦ, τὸ ποιεῖν ὑγιανόντα εἶναι ὑγιανόντα, εἴη αὐτὸ

ἴδιον ἰατροῦ ὅτι πωλητικὸν ὑγίαιον εἶναι. Εἴπειτα ἐκ τῆς ὁσμώ-
 τως ἔχοντων, ἀνασκολιζόντα μὲν, εἰς τὴν ὁσμώτως ἔχον τὴν ὁσμώ-
 τως ἔχοντος μὴ ὄσιν ἴδιον. οὐ δὲ γὰρ ὁσμώτως ἔχον τὴν ὁσμώ-
 τως ἔχοντος εἶσαι ἴδιον. εἰ δ' ἐστὶ τὴν ὁσμώτως ἔχοντος ὁσμώ-
 τως ἔχον ἴδιον, ὅσοι οὐκ εἶσαι ἴδιον οὐκ ἔστι ἴδιον εἶναι. οἷον
 ἐπεὶ ὁσμώτως ἔχει ἡ φρονήσις πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχρὸν
 τῷ ἐπισήμῳ ἐκαστοῦ. αὐτὸς εἶναι, οὐκ ἐστὶ δ' ἴδιον φρονή-
 σεως δ' ἐπισήμῳ εἶναι καλοῦ, οὐκ ἂν εἴη ἴδιον φρονήσεως τὸ
 ἐπισήμῳ εἶναι αἰχρῶ. εἰ δ' ἐστὶν ἴδιον φρονήσεως δ' ἐπισήμῳ
 εἶναι καλοῦ, οὐκ ἂν εἴη ἴδιον αὐτῆς δ' ἐπισήμῳ εἶναι αἰχρῶ.
 ἁδύνατον γὰρ εἶναι τὸ αὐτὸ πλεονάζον ἴδιον. κατὰ σκολιζόντα
 δὲ οὐδὲν οὕτως ὁ τόπος ὅστις χρησιμῶς. ὅτι ὁσμώτως ἔχον, ὡς
 πρὸς πλεονάζοντα. Εἴπειτα ἀνασκολιζόντα μὲν, εἰ τὸ
 κατὰ τὸ εἶναι λεγόμενον, μὴ ὄσιν τὸ κατὰ τὸ εἶναι λεγόμενον
 ἴδιον. οὐ δὲ γὰρ ὁ φθείρεται τὸ κατὰ τὸ φθείρεται. οὐ δὲ ὁ
 γίνεσθαι τὸ κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγόμενον, εἶσαι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ
 οὐκ ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον εἶναι ζῶν, οὐ δ' αὖ τῷ ἀνθρώ-
 πῳ γίνεσθαι εἴη αὖ ἴδιον εἶναι ζῶν. ἀλλ' οὐ δὲ τὸ ἀνθρώ-
 πῳ φθείρεται εἴη ἴδιον εἶναι φθείρεται ζῶν. τὸν αὐτὸν δὲ τῷ
 πῳ ληπτέον ὄσιν, καὶ ἐκ τῆς γίνεσθαι πρὸς τὸ εἶναι καὶ φθείρεται.
 καὶ ἐκ τῆς φθείρεται. πρὸς τὸ εἶναι καὶ πρὸς τὸ γίνεσθαι, κατὰ
 πῳ εἶρηται νῦν, ἐκ τῶν εἶναι πρὸς τὸ γίνεσθαι καὶ φθείρεται.
 κατὰ σκολιζόντα δὲ, εἰ τῶν κατὰ τὸ εἶναι τεταγμένον, ἐστὶ καὶ
 θ' αὐτὸ τεταγμένον ἴδιον, καὶ γὰρ τῶν κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγο-
 μένον, εἶσαι καὶ κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγόμενον ἴδιον. καὶ τὸ κατὰ
 τὸ φθείρεται, καὶ κατὰ τὸ φθείρεται ἀφ' ἑαυτοῦ. οἷον ἐπεὶ τῶν ἀν-
 θρώπου ὄσιν ἴδιον εἶναι βροτὸν, καὶ τῶν γίνεσθαι ἀνθρώπου,
 εἴη αὖ ἴδιον εἶναι βροτὸν. καὶ τὸ φθείρεται ἀνθρώπου, καὶ
 φθείρεται βροτὸν. τὸν αὐτὸν δὲ τῷ ληπτέον ὄσιν καὶ ἐκ τοῦ
 γίνεσθαι, καὶ φθείρεται, πρὸς τὸ εἶναι καὶ πρὸς τὸ γίνεσθαι
 αὐτὰ ὡς αὐτὸς, κατὰ πῳ καὶ ἀνασκολιζόντα εἶρηται. Εἴπειτα
 ἐπιβλέπειν ὡς τὴν ἰδίαν τῶν κειμένων, ἀνασκολιζόντα μὲν, 4

- εἰ τῇ ἰδέᾳ μὴ ὑπάρχει, ἢ εἰ μὴ κατὰ ὄψιν, καθ' ὃ λέγεταί
 ὄψιν, οὐ τὸ ἴδιον ἀπεδόθη. οὐ γὰρ ἔσαι ἴδιον τὸ κείμενον
 εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ αὐτὸς ἀνθρώπων οὐχ ὑπάρχει τὸ ἡρε-
 μεῖν, οὐχ ἢ ἀνθρώπος ὄντιν, ἀλλ' ἢ ἰδέα, οὐκ αὖ ἐν ἀνθρώπῳ ἴ-
 διον τὸ ἡρεμεῖν. κατὰ σκοπέοντα δὲ, εἰ τῇ ἰδέᾳ ὑπάρχει, καὶ
 κατὰ ὄψιν ὑπάρχει, ἢ λέγεταί κατ' αὐτοῦ εἶναι οὐ κα-
 τὰ μὴ εἶναι ἴδιον. ἔσαι γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον.
- 1 οἷον ἐπεὶ ὑπάρχει τῷ αὐτοζώῳ τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος
 συκείσθαι. καὶ ἢ ζῷον αὐτῷ ὑπάρχει ὄψιν, εἴη αὖ ζῷον ἴ-
 διον, τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συκείσθαι. Ἐπειτα ἐκ τοῦ
 μᾶλλον καὶ ἥττον, πρῶτον μὲν ἀνασκοπέοντα, εἰ τὸ μᾶλ-
 λον τοῦ μᾶλλον μὴ ὄντιν ἴδιον. οὐ δὲ γὰρ τὸ ἥττον τοῦ ἥττον
 ἔσαι ἴδιον. οὐ δὲ τὸ ἥκιστα, τοῦ ἥκιστα. οὐ δὲ τὸ μάλιστα, τοῦ
 μάλιστα. οὐ δὲ τὸ ἀπλῶς, τοῦ ἀπλῶς. οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔστι τὸ
 μᾶλλον κεχρῆσθαι τοῦ μᾶλλον σώματος ἴδιον, οὐ δὲ τὸ ἥτ-
 2 τόν κεχρῆσθαι, τοῦ ἥττον σώματος αὖ εἴη ἴδιον. οὐ δὲ τὸ κε-
 χρῆσθαι, σώματος ὅλως. κατὰ σκοπέοντα δὲ, εἰ τὸ μᾶλ-
 λον τοῦ μᾶλλον ὄντιν ἴδιον. καὶ γὰρ τὸ ἥττον, τοῦ ἥττον ἔσαι
 ἴδιον. καὶ τὸ ἥκιστα, τοῦ ἥκιστα. καὶ τὸ μάλιστα, τοῦ μάλιστα.
 καὶ τὸ ἀπλῶς, τοῦ ἀπλῶς. οἷον ἐπεὶ τοῦ μᾶλλον ζῶντος, τὸ
 μᾶλλον αἰσθάνεσθαι ἐστὶν ἴδιον, καὶ τοῦ ἥττον ζῶντος, τὸ ἥττον
 αἰσθάνεσθαι εἴη αὖ ἴδιον. καὶ τὸ μάλιστα δὲ τὸ μάλιστα. καὶ
 τοῦ ἥκιστα, τὸ ἥκιστα. καὶ τοῦ ἀπλῶς, τὸ ἀπλῶς. καὶ ἐκ τοῦ ἀ-
 3 πλῶς δὲ πρὸς τῶντα σκεπτικόν ὄντιν. ἀνασκοπέοντα μὲν,
 εἰ τὸ ἀπλῶς τοῦ ἀπλῶς μὴ ὄντιν ἴδιον, οὐ δὲ γὰρ τὸ μᾶλλον τοῦ
 μᾶλλον. οὐ δὲ τὸ ἥττον τοῦ ἥττον. οὐ δὲ τὸ μάλιστα, τοῦ μᾶ-
 λιστα, οὐ δὲ τὸ ἥκιστα, τοῦ ἥκιστα ἔσαι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ οὐκ ἔ-
 4 στι τοῦ ἀνθρώπου τὸ πονηρὸν ἴδιον, οὐ δ' αὖ τοῦ μᾶλλον
 ἀνθρώπου τὸ μᾶλλον πονηρὸν ἴδιον εἴη. κατὰ σκοπέοντα
 δὲ, εἰ τὸ ἀπλῶς τοῦ ἀπλῶς ὄντιν ἴδιον. καὶ γὰρ τὸ μᾶλλον,
 τὸ μᾶλλον. καὶ τὸ ἥττον, τὸ ἥττον. καὶ τὸ ἥκιστα, τὸ ἥκιστα. καὶ τὸ μάλι-
 5 στα, τὸ μάλιστα ἔσαι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ τὸ πυρόν ὄντιν ἴδιον τὸ αὐτό

φέρει δὲ καὶ φύσιν, καὶ τὸ μᾶλλον πρὸς εἴη αὐτὸ ἴδιον τὸ
 μᾶλλον αὐτὸ φέρει δὲ καὶ φύσιν. τὸν αὐτὸν δὲ τὸν σκε-
 πτόν ἐστι καὶ ὡς τῆς ἄλλων πρὸς ἅπαντα τῶντα. Διὸ τὸρον
 διὰ τὸ ἀσκηδὸν ἄγοντα μὲν, εἰ τὸ μᾶλλον τὸ μᾶλλον μὴ ἔστιν ἴδιον.
 οὐ δὲ γὰρ ἐστὶ τὸν τῶν ἡττον ἔσαι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ μᾶλλον ἔστιν ἴ-
 διον ζώου τὸ αἰσθάνεσθαι, ἢ ἀνθρώπου ἐκείνου. οὐκ ἔστι δὲ
 ζώου ἴδιον ἐκείνου αἰσθάνεσθαι, οὐκ αὖτ' εἴη ἀνθρώπου ἴδιον ἐκείνου ἐκεί-
 νου. καὶ τὸ ἀσκηδὸν ἄγοντα δὲ, εἰ ἐστὶ τὸν τῶν ἡττον ἔστιν ἴδιον. καὶ γὰρ
 ἐστὶ μᾶλλον τὸ μᾶλλον ἔσαι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ἡττον ἔστιν ἴδιον ἀν-
 θρώπου ἐκείνου φύσει, ἢ ζώου ἐκείνου. ἐστὶ δὲ ἀνθρώπου ἴδιον
 ἐκείνου φύσει, εἴη αὐτὸ ζώου ἴδιον ἐκείνου. Τρίτον διὰ τὸ ἀσκηδὸν ἄ-
 γοντα μὲν, εἰ οὐ μᾶλλον ἔστιν ἴδιον, μὴ ἔστιν ἴδιον. οὐ δὲ γὰρ οὐ
 ἡττον ἔστιν ἴδιον, ἔσαι τῶν ἡττον ἴδιον. εἰ δὲ ἐκείνου ἔστιν ἴδιον, οὐκ ἔ-
 σαι τῶν ἡττον ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ἐκείνου μᾶλλον τῆς ἐπιφα-
 νείας ἢ τὸ σώματος ἔστιν ἴδιον, οὐκ ἔστι δὲ τῆς ἐπιφανείας ἴ-
 διον. οὐκ αὖτ' εἴη τὸ σώματος ἴδιον ἐκείνου. εἰ δὲ ἐστὶ τῆς ἐπι-
 φανείας ἴδιον. οὐκ αὖτ' εἴη τὸ σώματος ἴδιον. καὶ τὸ ἀσκηδὸν ἄγοντα
 δὲ, ὅτι τῆς οὐσίας, οὐκ ἔστι χρήσιμος, ἀδύνατον γὰρ ἐστὶ αὐτὸ
 πλεόνων ἴδιον εἶναι. Τέταρτον διὰ τὸ ἀσκηδὸν ἄγοντα μὲν, εἰ
 μᾶλλον αὐτὸ ἴδιον μὴ ἔστιν ἴδιον. οὐ δὲ γὰρ ἐστὶ τὸν αὐτὸ ἴδιον
 ἔσαι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ μᾶλλον ἔστι τὸ ζώου ἴδιον ἐκείνου αἰσθάνεσθαι ἢ ἐκεί-
 νου, οὐκ ἔστι δὲ τὸ ζώου ἐκείνου αἰσθάνεσθαι ἴδιον, οὐκ αὖτ' εἴη τὸ ζώου ἐ-
 κείνου αἰσθάνεσθαι ἴδιον. καὶ τὸ ἀσκηδὸν ἄγοντα δὲ, εἰ ἐστὶ τὸν αὐτὸ ἴδιον ἔστιν
 ἴδιον. καὶ γὰρ ἐστὶ μᾶλλον αὐτὸ ἴδιον, ἔσαι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ἡτ-
 τον ἔστι ἴδιον ζώου ἐκείνου αἰσθάνεσθαι ἢ ἐκείνου. ἐστὶ δὲ τὸ ζώου ἐκείνου αἰσθάνε-
 σθαι ἴδιον, εἴη αὐτὸ τὸ ζώου ἐκείνου αἰσθάνεσθαι ἴδιον. Ἐπεὶ τὸ ἐκείνου ὁμοίως ὁ-
 παρόντων. πρῶτον μὲν ἀσκηδὸν ἄγοντα, εἰ τὸ ὁμοίως ὁμοίως ὁμοίως
 ἴδιον, αὐτὸ ἔστιν ἴδιον τῶν ἡττον. οὐ ὁμοίως ἔστιν ἴδιον. οὐ δὲ γὰρ ἐστὶ
 ὁμοίως ὁμοίως ἴδιον ἔσαι ἴδιον τῶν ἡττον, οὐ ὁμοίως ἔστιν ἴδιον. οἷον ἐ-
 πεὶ ὁμοίως ἔστιν ἴδιον ἐπιθυμητικῶν ἐκείνου ἐπιθυμῶν, καὶ λογισ-
 τικῶν ἐκείνου. οὐκ ἔστι δὲ ἴδιον τῶν ἐπιθυμητικῶν ἐκείνου ἐπιθυ-
 μῶν, οὐκ αὖτ' εἴη ἴδιον τῶν λογιστικῶν ἐκείνου λογισμῶν. καὶ τὸ ἀσκηδὸν ἄ-

γοντα

ζονται δὲ, εἰς ὁμοίως ὄν' ἴδιον, ἐστὶ τὸ ἴδιον ἴδιον, οὐ ὁμοίως ὅτι
 ἴδιον. ἔσται γὰρ καὶ τὸ ὁμοίως ὄν' ἴδιον τὸ ἴδιον ἴδιον, οὐ ὁμοίως
 ὅτι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ὅτι ἴδιον λογιστικὸν τὸ πρῶτον φρό-
 νημα, καὶ ἐπιθυμητικὸν τὸ πρῶτον σῶφρον. ἐστὶ δὲ τὸ λογ-
 στικὸν ἴδιον τὸ πρῶτον φρόνιμον, εἴη αὖ ἐπιθυμητικὸν ἴδιον τὸ
 πρῶτον σῶφρον. Δὲν τὸν, ἀλλὰ σκευάζοντα μὲν, εἰ τὸ ὁμοίως
 ὄν' ἴδιον, μὴ ὅτι ἴδιον αὐτῶν. οὐ δὲ γὰρ ὁμοίως ὄν' ἴδιον ἔσται ἴ-
 διον αὐτῶν. οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ὅτι ἴδιον ἀνθρώπου τὸ ὄρεσθαι καὶ
 ἀκούειν, οὐκ ἐστὶ δὲ ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ὄρεσθαι, οὐκ αὖ εἴη ἀνθρώ-
 που ἴδιον τὸ ἀκούειν. καὶ σκευάζοντα δὲ, εἰ τὸ ὁμοίως αὐτῶν
 ὄν' ἴδιον, ἐστὶν ἴδιον. καὶ γὰρ τὸ ὁμοίως αὐτῶν ὄν' ἴδιον, ἔσται ἴδι-
 ον. οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ὅτι ἴδιον ψυχῆς τὸ μέρος αὐτῆς ἐπι-
 θυμητικὸν εἶναι. καὶ λογιστικὸν πρῶτως, ἐστὶ δὲ ψυχῆς ἴδι-
 ον τὸ μέρος αὐτῆς εἶναι ἐπιθυμητικὸν πρῶτως, εἴη αὖ ἴδι-
 ον ψυχῆς τὸ μέρος αὐτῆς εἶναι λογιστικὸν πρῶτως. Τέ-
 2. τὸν δὲ ἀλλὰ σκευάζοντα μὲν, εἰ οὐ ὁμοίως ὅτι ἴδιον, μὴ ὅτι ἴ-
 διον. οὐ δὲ γὰρ οὐ ὁμοίως ὅτι ἴδιον, ἔσται ἴδιον. εἰ δὲ ἐκείνου ἐ-
 σιν ἴδιον, οὐκ ἔσται διαττόν ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ὅτι ἴ-
 διον τὸ καίειν φλογὸς καὶ ἀνθρώπου. οὐκ ἐστὶ δὲ ἴδιον φλογὸς
 τὸ καίειν, οὐκ αὖ εἴη ἴδιον ἀνθρώπου τὸ καίειν. εἰ δὲ ὅτι φλογὸς
 ἴδιον, οὐκ αὖ εἴη ἀνθρώπου ἴδιον. καὶ σκευάζοντι δὲ, οὐ δὲν
 οὕτως ὁ τόπος ὅτι χρησιμῶς. διαφέρει δὲ τὸ ἐκ τῆς ὁμοίως ἐ-
 χόντων τῶν ἐκ τῆς ὁμοίως ὑπαρχόντων, ὅτι τὸ μὲν κατ' ἀνά-
 3. λογίαν λαμβάνεται, οὐκ αὖ τῶν ὑπάρχειν πὶ θεωρούμενον.
 τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὑπάρχειν πὶ συνεκρίνεται. Ἐπεὶ τ' ἀλλὰ σκευάζ-
 ζοντα μὲν, εἰ δὲ αὐτῶν τὸ ἴδιον ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ πρὸς μὴ ὄν' ἀφ'-
 ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον τῇ δυνάμει, μὴ ἀνδεχόμενης τῆς δυνάμε-
 ως ὑπάρχειν τῶ μὴ ὄντι. οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ καίμενον ἴδιον
 εἶναι. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀδρός ἴδιον τὸ ἀναπνέειν, τῇ δυνά-
 μει μὲν ἀπέδωκε τὸ ἴδιον. τὸ γὰρ τοῦ ἴδιον οἷον ἀναπνέι-
 4. δαι, ἀναπνέειν ὅτι, ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ καὶ πρὸς τὸ μὴ ὄν' ἴ-
 διον, καὶ γὰρ μὴ ὄν' ἴδιον ὁ ἀναπνέειν πέφυκε τὸν ἀδρᾶ, ἀνδ-

χεῖρα ἀόρα εἶναι. οὐ μὲν τοι μὴ ὄντος ζώου, δυνάτὸν ἔστιν ἀνα-
 πνεῖν. ὥς τ' οὐ δὲ ἀόρος ἔστι ἴδιον τὸ τοιοῦτον. οἷον δ' ἀναπνεῖ
 ὁ δαίμων, ὅτε ζῶν οὐκ ἔστι τοιοῦτον, οἷον ἀναπνεῖν. οὐκ αὖ ἔν
 εἴη ἀόρος ἴδιον δ' ἀναπνέον. καὶ ἀσκηδύζοντα δὲ, εἰ τῇ δυνά-
 μει ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον. ἢ περὶ ὃν ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον, ἢ περὶ
 μὴ ὄν, ἀνδραγαθίας τῆς δυνάμεως τῶν μὴ ὄντων ὑπάρχειν. ἔστι δ'
 ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ἴδιον τῶ
 ὄντος δ' ἀναπνέον παθεῖν ἢ ποιῆσαι, δυνάμει ἀφ' ἑαυτοῦ δ' ἴδιον, I
 περὶ ὃν ἀπέδωκε τὸ ἴδιον. ὅτε γὰρ ὄντι, καὶ δυνάτὸν παθεῖν
 ἢ ποιῆσαι. ὥς τε εἴη αὖ ἴδιον τῶ ὄντος τὸ δυνάτὸν πα-
 θεῖν ἢ ποιῆσαι. Ἐπεὶ τ' ἀνασκηδύζοντα μὲν, εἰ ἀπορρολή τέ-
 θηκε τὸ ἴδιον. οὐ γὰρ ἔστι ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. συμβαί-
 νει γὰρ τοῖς οὕτως ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἴδιον, οὐ καὶ οὐ τὸν λόγον καὶ
 τὸ νόμα ἀληθεύει. φθαρνύσας γὰρ τῶ πρῶτον, οὐδὲν
 ἢ πονέσαι. ὁ λόγος. τῶ γὰρ ὄντων πρὶν μάλιστα ὑπάρχει. οἷον εἰ
 ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ τῶ πυρὸς ἴδιον σῶμα τὸ κορυφώτατον. φθαρνύσας 2
 γὰρ τῶ πυρὸς, ἔστι τι τῶ σωματίων, ὃ κορυφώτατον ἔστι. ὥς τ'
 οὐκ αὖ εἴη τῶ πυρὸς ἴδιον σῶμα τὸ κορυφώτατον. καὶ ἀ-
 σκηδύζοντα δὲ, εἰ μὴ ἀπορρολή τέθεικε τὸ ἴδιον.
 ἔστι δ' καὶ ἄλλο καὶ ἄλλως κείμενον δ' ἴδιον.
 οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀνθρώπου ἴδιον ζῶν
 ἡμῶν φύσει, ὅς τε ἀπορρολή
 ἀπέδωκε δ' ἴδιον, εἴη αὖ
 καὶ ἄλλο καὶ ἄλλως
 κείμενον
 τὸ ἴδι-
 ον.

τέλος τῶ πέμπτου τῶ ὅτι.

- Τ ΗΣ δὲ πρὸς τοὺς ὁρους περὶ ματείαν μορὴν
πέντε ἔστιν. ἢ γὰρ ὅτι ὅλως οὐκ ἀληθὲς εἶπεν
καθ' οὗ τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον. Δεῖ γὰρ τὸν
τῷ αἰθρώπῳ ὀρεισμὸν κατὰ παντὸς ἀνθρώ-
που ἀληθὲς εἶναι, ἢ ὅτι ὄντως γένους, οὐκ ἔστι
καὶ εἰς γένος ἢ οὐκ εἰς τὸ οἰκείον γένος ἔστιν. Δεῖ γὰρ τὸν ὀρι-
ζόμενον εἰς τὸ γένος θέντα, τὰς διαφορὰς περὶ σάπην. μάλι-
στα γὰρ τῷ ἐν τῷ ὀρεισμῷ, τὸ γένος δοκεῖ πῶς τῷ ὀριζομένῳ οὐ
σίαν σημαίνειν, οὐκ ἴδιος ὁ λόγος. Δεῖ γὰρ τὸν ὀρεισμὸν ἴδιον
εἶναι, κατὰ πόρον καὶ πρὸς πόρον εἶρηται. ἢ εἰ πάντα τὰ εἰρημέ-
να πεποικηκώς, μὴ ὥρῃται, μὴ δὲ εἶρηκε τὸ τί καὶ εἶναι τῷ ὀρι-
ζομένῳ. λοιπὸν δὲ πρὸς τὰ εἰρημέλια, εἰ ὥρῃται μὲν, μὴ καλῶς
2 δὲ ὥρῃται. εἰ μὲν οὖν μὴ ἀληθὲς εἶναι καθ' οὗ τὸ ὄνομα καὶ ὁ λό-
γος, ἐκ τῆς πρὸς τὸ συμβεβηκὸς τόπων ἐπισκεπτόν. καὶ γὰρ ἐ-
καὶ πόρον ἀληθὲς ἢ οὐκ ἀληθὲς, πᾶσι ἢ σκέψιν γίνεται. ὅταν
μὲν γὰρ ὅτι ὑπάρχει τὸ συμβεβηκὸς διαλεχόμεθα, ὅτι ἀληθὲς
λέγομεν. ὅταν δὲ ὅτι οὐχ ὑπάρχει, ὅτι οὐκ ἀληθὲς. εἰ δὲ μὴ ἐν
τῷ οἰκείῳ γένει ἔστιν, ἢ εἰ μὴ ἴδιος ὁ ἀποδοθεὶς λόγος. ἐκ τῆς
πρὸς τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον ἐκθίντων τόπων ἐπισκεπτόν. λοι-
πὸν δὲ εἰ μὴ ὥρῃται ἢ εἰ μὴ καλῶς ὥρῃται πῶς, μετρίον εἰ-
3 πέν. πρῶτον μὲν οὖν ἐπισκεπτόν, εἰ μὴ καλῶς ὥρῃται, ῥᾶν
γὰρ ὅποιον ποιῇται, ἢ καλῶς ποιῇται. δῆλον οὖν, ὅτι ἡ ἀμαρ-
τία πρὸς τοῦτο πλείων, ἐπειδὴ ὁρῶντες πόρον. ὥστε ἡ ἐπιχείρη-
σις, ῥᾶν ἢ πρὸς τοῦτο, ἢ ἢ πρὸς ἐκείνο γίνεται. ἔστι δὲ τῷ μὴ
καλῶς, μορὴ δύο. ἐν μὲν, τὸ ἀσαφὲς τῇ ὁρμῳ εἶα κεχῆσθαι.
Δεῖ γὰρ τὸν ὀριζόμενον, ὡς ἐνδέχεται σαφὲς αὐτῇ τῇ ὁρμῳ εἶα
κεχῆσθαι. ἐπειδὴ τῷ γνωρίζειν χεῖρ ἀποδίδεται ὁ ὀρεισμός.
δύττον δὲ, εἰ καὶ πλείον εἶρηκε τὸν λόγον τῷ δόντι. πᾶν
4 γὰρ τὸ περὶ κείμενον ἐν τῷ ὀρεισμῷ, πόριον. πάλιν δὲ ἐκεί-
ν

τόρον τῆς εἰρημνίων, εἰς πλείω μὲν διέληπται. Εἰς μὲν
οὗν τόπος τῆς ἀσαφείας, εἰ ὁμῶν μὲν ἔστι πῦνι τὸ εἰρημνίον.
οἷον ὅτι ἡ γλῆσις, ἀπαρτὴ εἰς οὐσίαν, καὶ ὅτι ἡ ὑγεία, συμμε-
ταξὺ θερμῶν καὶ ψυχρῶν. ὁμῶν μὲν γὰρ ἡ ἀπαρτὴ καὶ ἡ συμ-
μεταξία. ἀδηλον οὖν, ὅ πότον βούλεται λέγειν τῆς δηλου-
μνίων, ἢ τῆς πλεοναχῶς λεγομένης. Ὁ μὲν δὲ καὶ
εἰ τῆς ὀρεζομένης πλεοναχῶς λεγομένης, μὴ διελὼν εἶπεν. ἀ-
δηλον γὰρ, ὅποτον τὸν ὅρον ἀφ' ἑδωκεν. ἐνδέχεται τε
συμφαντεῖν, ὡς οὐκ ἐφαρμόσσοντες τῷ λόγῳ ἐπὶ πάν-
των, ὧν τὸν ὀρεζισμόν ἀπέδωκε. μάλιστα δ' ἐνδέχεται τὸ τοιοῦ-
τον ποιῆν, λαμβανούσης τῆς ὁμῶν μίας. ἐνδέχεται δὲ
καὶ διελθόμενον αὐτὸν, ποσαχῶς λέγεσθαι τὸ ἐν τῷ ὀρεζισμῷ ἀ-
ποδοθῆναι, συλλογισμόν ποιῆσαι. εἰ γὰρ καὶ μὴδὲν τῆς ὁ-
πῶν ἰκανῶς εἶρηται, δῆλον ὅτι οὐκ αὖ ὠρεζισμός, εἴη καὶ
τόπον, ἄλλος, εἰ καὶ μεταφορὰν εἶρηκεν. οἷον εἰ πῶς ἐ-
πιστήμῳ, ἀμετάπτῳ. ἢ πῶς γῆν, ἡδυνῶν. ἢ πῶς σωφρο-
σιῶν, συμφωνίαν. πᾶν γὰρ ἀσφείας τὸ καὶ μεταφο-
ρὰν λεγόμενον, ἐνδέχεται δὲ καὶ τὸν μεταφορὰν εἰπόντα συ-
μφαντεῖν, ὡς οὐ κυρίως εἰρηκότα. οὐ γὰρ ἐφαρμόσει ὁ λε-
χθεὶς ὅρος. οἷον ὡς τῆς σωφροσιῶς. πᾶσα γὰρ συμφωνία
ἐν φθόγοις. ἐπὶ εἰ γλῆσις ἢ συμφωνία τῆς σωφροσιῶς, ἐν
δύο γλῆσιν ἔσαι ταυτὸν οὐ πᾶν ἔχουσιν ἀλλήλα. οὐτε γὰρ
ἢ συμφωνία πῶς ἀρετῶν, οὐδ' ἢ ἀρετῇ πῶς συμφωνία πε-
ριέχει. Ἐπὶ εἰ μὴ κειμνίοις ὀνόμασι χρῆται. οἷον πλάτων
ὁ φρονόσιον τὸν ὀφθαλμὸν. ἢ τὸ φαλαγγιον, σημεδαιές.
ἢ τὸν μυελόν, ὅς ἐστι γλῆσις. πᾶν γὰρ ἀσφείας τὸ μὴ εἰωθός.
ἐνία δ' οὐτε καὶ ὁμῶν μίαν, οὐτε καὶ μεταφορὰν, οὐτε
κυρίως εἶρηται. οἷον ὁ νόμος μέτρον ἢ εἰκὼν τῆς φύσεως δικαί-
ων, ἐστὶ δὲ τὰ τοιαῦτα, χεῖρα τῆς μεταφορᾶς. ἢ γὰρ μεταφο-
ρὰ ποιῇ πῶς γινώσκοντες τὸ σημανόμενον διὰ πῶς ὁμοιότητά.
πάντες γὰρ οἱ μεταφύροντες, καὶ πᾶσι ὁμοιότητά μετα-
φύρουσι. το δὲ τοιοῦτον οὐ ποιῇ γινώσκοντες. οὐτε γὰρ ἢ ὁμοι- 4

ὅτις ὑπάρχει, καθ' ὧν μέτρον ἢ εἰκὼν ὀνόμασ' ὄσιν, οὐτε κυ-
 ρίως εἰωθε λέγεσθαι. ὥστε εἰ μὲν κυρίως μέτρον ἢ εἰκὼν τὸν
 νόμον φησὶν εἶναι, φερόμεται. εἰκὼν γὰρ ὄσιν, οὐ ἡ γένεσις
 δὲ μιμήσεως. ὅτις δ' οὐχ ὑπάρχει τῷ νόμῳ. εἰ δὲ μὴ κυ-
 ρίως, δῆλον ὅτι ἀσφαδὲς εἴρηκε. καὶ χεῖρον ὁ πρῶτον οὖν τῆς
 κατὰ μεταφορὰν λεγομένων. Ἐπὶ εἰ μὴ δῆλον ὅτι ἐναν-
 τίον λόγος ἐκ τῆς λεχθέντος. οἱ γὰρ καλῶς ἀφ' ἑαυτῶν
 I καὶ τοὺς ἐναντίους περὶ σημειώουσιν. τί εἰ καθ' αὐτὸν λε-
 γοίς μὴ φανερὸς εἴη, τίς ὄσιν ὀρισμὸς. ἀλλὰ καθάπερ
 τὰ τῆς ἀρχαίων γραφείων, εἰ μὴ τις ἐπέγραψεν, οὐκ ἀνέ-
 γνωρίζετο, τί ὄσιν εἴησιν. εἰ μὲν οὖν μὴ σαφὲς, ἐκ τῆς ριού-
 των ὄσιν ἐπισκεπτόν. Εἰ δ' ἡδὴ παλαιὸν εἴρηκε τὸν ὄρον, πρῶ-
 τόν μὲν σκοπεῖν, εἰ ἔτι κέχρηται ὁ πᾶσιν ὑπάρχει. ἢ ἀπλῶς
 » τοῖς ὄσιν, ἢ τοῖς ἑαυτῶν τῶν γένος τῆς ὀριζομένων. ὅτι παλαιὸν
 » γὰρ εἰρηδοὺς ἀναγκαῖον ὄσιν. Δεῖ γὰρ τὸ μὲν γένος ἀπὸ τῆς
 2 ἄλλων χωρίζειν, τὴν δὲ διαφοράν ἀπὸ ἑνὸς τῆς ἐν τῷ αὐ-
 τῷ γένει. τὸ μὲν οὖν πᾶσιν ὑπάρχον ἀπλῶς. ἀπ' οὐδενὸς
 χωρίζει. τὸ δὲ τοῖς ἑαυτῶν τῶν γένος πᾶσιν ὑπάρχον, οὐ χω-
 ρίζει τῆς ἐν ταύτῳ γένει. ὥστε μάταιον τὸ τοιοῦτον περὶ κεί-
 μενον. ἢ εἰ ὄσιν ἰδίον εἰς περὶ κείμενον. ἀφαιρεθέντος δὲ τοῦ-
 του, καὶ ὁ λοιπὸς λόγος, ἰδίος ὄσιν καὶ δηλοῖ τὴν οὐσίαν. οἷον
 ἐν τῷ τῷ ἀνθρώπῳ λέγω, εἰ ἐπιστήμης δεκτικὸν περὶ τὸν
 πρῶτον. καὶ γὰρ ἀφαιρεθέντος τοῦ τοῦ, ὁ λοιπὸς, λόγος ἰδίου
 3 καὶ δηλοῖ τὴν οὐσίαν. ἀπλῶς δ' εἰπεῖν, ἅπαν πρῶτον, οὐ ἀ-
 φαιρεθέντος, εἰς τοῦτον δῆλον ποιεῖ εἰς ὀριζομένον. τοιοῦτος δὲ
 » καὶ ὁ πᾶς ψυχῆς ὄρος, εἰ ἀριθμὸς αὐτὸς αὐτὸν κινῶν ὄσιν. καὶ
 γὰρ εἰ αὐτὸ κινῶν, ψυχὴ, καθάπερ γλῶσσας ὄρεται. ἢ ἰδίον
 μὲν ὄσιν τὸ εἰρημένον, οὐ δηλοῖ δὲ τὴν οὐσίαν ἀφαιρεθέντος
 τῆς ἀριθμοῦ. ποτὶς μὲν οὖν ἔχει, χαλεπὸν διασαφῆ-
 σαι, χρῆσθαι δ' ὅτι πάντων τῆς ριούτων περὶ τὸ συμφέ-
 ρον. οἷον ὁ τοῦ φλέγματος ὄρος, ὑγρὸν πρῶτον ἀπὸ τοῦ
 4 ἀπεπῶν. ἐν γὰρ τὸ πρῶτον, οὐ πολλὰ. ὥστε περὶ τὸν τὸ

ἄπειπτον προσκείμενον· καὶ γὰρ τοῦτον ἀφαιρέθηντες, ὁ λοιπὸς
 ἔσται ἰδῖος λόγος. οὐ γὰρ ἀνδέχεται ἀπὸ τῆς ὑποφῆς καὶ ᾧτις π
 καὶ ἄλλο πρῶτον εἶναι. ἢ οὐχ ἀπλῶς πρῶτον ἀπὸ ὑποφῆς
 φλέγμα, ἀλλὰ τῷ ἀπέπῳ πρῶτον. ὥς τε προσθετέον τὸ ἄ-
 πεπτον. ἐκείνως μὲν γὰρ ῥηθὲντος, οὐκ ἀληθὴς ὁ λόγος, εἴπερ
 μὴ πάντων πρῶτόν ἐστι. Ἐπὶ εἴ τι τῷ ἐν τῷ λόγῳ, μὴ πᾶ-
 σιν ὑπάρχει τοῖς ἑξῶς ταῦτ' εἶδος, ὁ γὰρ τοιοῦτος, χεῖρον ὡ-
 ρεῖται τῶν χρωμένων, ὅ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς οὗσιν. ἐκείνως μὲν
 γὰρ ἀν' ὁ λοιπὸς ἰδῖος ἢ λόγος, καὶ ὁ πᾶς ἰδῖος ἔσται. ἀπλῶς
 γὰρ πρὸς τὸ ἰδίον ὁ τοιοῦτος πρὸς τὸν ἀληθοῦς, ὁ λαὸς ὁ λό-
 γος ἰδῖος γίνεται. εἰδέ τι τῷ ἐν τῷ λόγῳ μὴ πᾶσιν ὑπάρχει
 τοῖς ἑξῶς ταῦτ' εἶδος, ἀδύνατον ὅλον τὸν λόγον ἰδίον εἶναι.
 οὐ γὰρ ἀντικατηγορηθῆσεται τῷ πρῶτῳ. οἷον ζῶον πεζὸν
 δίπουν τε ἔχον. ὁ γὰρ τοιοῦτος λόγος οὐκ ἀντικατηγορεῖ-
 ται τῷ πρῶτῳ, διὰ τὸ μὴ πᾶσιν ὑπάρχειν τοῖς ἑξῶς ταῦ-
 τ' εἶδος τὸ τε ἔχον. Ἐὰν εἰ ταῦτ' ἀληθὴς εἴρηκεν.
 οἷον τὸ ἐπιθυμία, ὁρεῖν ἡδέος εἰπὼν. πᾶσα γὰρ ἐπιθυμία
 ἡδέος ἐστίν, ὥς τε καὶ τὸ ταυτὸν τῇ ἐπιθυμῇ ἡδέος ἔσται, γίνε-
 ται οὖν ὁ ὅρος τῆς ἐπιθυμίας, ὁρεῖν ἡδέος. οὐδὲν γὰρ διέφε-
 ρει ἐπιθυμία εἰπεῖν, ἢ ὁρεῖν ἡδέος. ὥς θ' ἐκείνους ἀντὶ τῆς ἡ-
 δέος ἔσται, ἢ ᾧτις μὲν οὐδὲν ἄρπον. καὶ γὰρ ὁ ἀνθρώπος δίπουν
 ἐστίν. ὥς τε καὶ τὸ ταυτὸν τῷ ἀνθρώπῳ, δίπουν ἔσται. ἐστὶ δὲ
 ταυτὸν τῷ ἀνθρώπῳ, ζῶον πεζὸν δίπουν. ὥς τε ζῶον πεζὸν δί-
 πουν, δίπουν ἐστίν. ἀλλ' οὐ διὰ ᾧτις ἄρπον τι συμβαίνει. οὐ γὰρ
 κατὰ ζῶον μόνον πεζοῦ δις τὸ δίπουν κατηγορεῖται, οὕτως
 μὲν γὰρ ἀν' δις ποδὶ τῷ ἀντὶ τὸ δίπουν κατηγορεῖται. ἀλλὰ
 ποδὶ ζῶον πεζοῦ δίποδος, τὸ δίπουν λέγεται. ὥς τε ἄπαξ μόν-
 ον τὸ δίπουν κατηγορεῖται. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ ἐπιθυμῇ
 ἡδέος. οὐ γὰρ κατὰ τῆς ὁρέξεως, τὸ ἡδέος εἶναι κατηγορεῖται, ἀλλ'
 κατὰ τῆς συμπαγούς. ὥς τε ἄπαξ καὶ ἐν ταῦτα ἡ κατηγο-
 ρεῖα γίνεται. οὐκ ἐστὶ δὲ τὸ δις φερέσθαι ταυτὸν ὄνομα τῷ
 ἄρπον, ἀλλὰ τὸ πολλάκις ποδὶ πινος τὸ αὐτὸ κατηγορεῖται.

- οἷον ὡς ὁ ξυνοκράτης τὴν φρένησιν ὀρεστικῶς καὶ θεωρητικῶς
 τῆς ὄντων φησὶν εἶναι. ἡ γὰρ ὀρεστική, θεωρητική τις ὄσιν. ὡς τε
 δις τὸ αὐτὸ λέγει, περὶ αἰσ πάλιν καὶ θεωρητικῶς. ὁμοίως
 δὲ καὶ ὅσοι τὴν κατὰ φύσιν, σὺν τῇ κατὰ φύσιν θεωρητικῇ
 φασὶν εἶναι. πάντα γὰρ σὺν τῇ κατὰ φύσιν ὑπάρχοντος.
 ὥστε περὶ αἰσ τὸ περὶ εἶναι τῇ κατὰ φύσιν. ἀλλ' ἵκανόν τῷ
 εἰπεῖν σὺν τῇ θεωρητικῇ. ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ σὺν τῇ θεωρητικῇ ποιεῖ.
 1 ὅτι τῇ κατὰ φύσιν λέγειται. Πάλιν εἰ τῇ κατὰ φύσιν εἰρημνύει,
 περὶ αἰσ καὶ τῇ θεωρητικῇ. οἷον εἰ τὴν ἐπιείκειαν ἐλάττωσιν τῆς
 συμφυρόντων καὶ δικαίων. εἰ γὰρ δίκαιον, συμφυρόν τι. ὥστε
 περὶ αἰσ τῇ συμφυρόντι. περὶ τὸν οὖν τὸ δίκαιον, ὡς-
 τε κατὰ φύσιν εἰπὼν τῇ θεωρητικῇ περὶ αἰσ περὶ αἰσ καὶ εἰ τὴν ἰατρικῇ
 ἐπιστήμῃ τῆς ὑγιεινῆς ζωῆς καὶ ἀνθρώπων. ἡ τὸν νόμον, εἰκό-
 να τῆς φύσεως καλῶν καὶ δικαίων. τὸ γὰρ δίκαιον, καλὸν τι. ὡς
 τε πλεονάκει τὸ αὐτὸ λέγει. πότμον μὲν οὖν καλῶς ἢ οὐ
 2 καλῶς ὤρεται, δὲ τῶν καὶ τῆς τοιούτων ἐπίσκεπτον. πό-
 τμον δ' εἰρήνη καὶ ὤρεται τὸ τι τῷ εἶναι ἢ οὐχί, ἐκ τῆς δε.
 Γραμμῇ, εἰ μὴ δὲ περὶ τῶν καὶ γνωριμῶν τῶν πεποι-
 τῶν τὸν ὀρεστικόν. ἐπει γὰρ ὁ ὅρος ἀφ' οὗ τῆς γινώσκου χάριν
 τὸ λεχθὲν. γινώσκου δ' οὐκ ἐκ τῆς τυχόντων, ἀλλ' ἐκ τῆς περ-
 τῶν καὶ γνωριμῶν τῶν, κατὰ φύσιν εἰ τῆς ἀφ' οὗ τῆς οὐ-
 τῶ γὰρ πάντα διδασκαλία καὶ μάθησις ἔχει. φανερὸν οὖν ὅτι
 ὁ μὴ δὲ τοιούτων ὀρεζόμενος οὐχ ὤρεται. εἰ δὲ μὴ, πλείους
 3 ἴσονται τῇ αὐτῇ ὀρεσμοί. δὴ λαν γὰρ ὅτι καὶ ὁ δὲ περὶ τῶν
 καὶ γνωριμῶν τῶν, βέλτιον ὤρεται. ὡς τε ἀμφότεροι αὐτῶν εἴ-
 (αν ὅροι, τῇ αὐτῇ. τὸ δὲ τοιούτων, οὐ δοκεῖ. ἔκαστον γὰρ τῆς ὄν-
 των αὐτῶν τὸ εἶναι, ὅτι δὲ. ὡς τε εἰ πλείους ἴσονται τῇ αὐ-
 τῇ ὀρεσμοί, ταυτὸν εἶναι τῷ ὀρεζομένῳ τὸ εἶναι. ὅτι κατὰ φύ-
 σιν τῶν ὀρεσμῶν δηλοῦται. τῶν δ' οὐ ταυτὰ δὲ, ἐπει-
 δὴ καὶ οἱ ὀρεσμοί εἴδη. δὴ λαν οὖν, ὅτι οὐχ ὤρεται ὁ μὴ δὲ
 περὶ τῶν καὶ γνωριμῶν τῶν ὀρεζόμενος. τὸ μὲν οὖν μὴ
 4 δὲ γνωριμῶν τῶν εἰρηθεῖ τὸν ὅρον, διχῶς δὲ ἐκ λαβεῖν. ἢ

γὰρ εἰ ἀπλῶς ὑπὸ ἀγνωστῶν, ἢ εἰ ἡμῖν ἀγνωστῶν. ἐν-
 δέχεται γὰρ ἀμφοτέρως. ἀπλῶς μὲν γὰρ γνωριμῶτον,
 τὸ πρῶτον τῶν ὑστέρων. οἷον σιγῇ, γραμμῇ, καὶ γραμμῇ,
 ἐπιπέδον. καὶ ἐπίπεδον, σφαιρῶν. καὶ δὲ πρὸς μὲν ἀριθμῶν.
 πρῶτον γὰρ καὶ ἀρχὴ παντὸς ἀριθμοῦ. ὁμοίως δὲ καὶ σοι-
 χεῖον συλλαβῆς. ἡ μὲν δὲ ἀνάπαλιν ἐνίοτε συμβαίνει. μάλι-
 στα γὰρ τὸ σφαιρῶν ὑπὸ πᾶσι αἰσθησιν πίπτει τῶν ἐπιπέδων. τὸ δὲ ἐπί-
 πεδον, μᾶλλον τῆς γραμμῆς γραμμὴ δὲ, σημείου μᾶλλον. **1**
 οἱ πολλοὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα γνωρίζουσι. τὰ μὲν γὰρ τῆς τυ-
 χούσης, τὰ δὲ ἀκριβοῦς καὶ πρὸς τῆς διανοίας καὶ καταμαθεῖν »
 ἔστιν. ἀπλῶς μὲν οὐκ ἐλπίον, τὸ δὲ πρῶτον τῶν ὑστέρων περὶ
 ῥᾶτα γνωρίζειν. ἐπιστημονικῶς γὰρ τὸ τοιοῦτον ἔστιν. οὐ
 μὲν, ἀλλὰ πρὸς τοῦ ἀδυνατοῦτος γνωρίζειν δὲ τῶν τοιού-
 των, ἀναγκαῖον ὥς δὲ τῶν ἐκείνοις γνωρίμων ποιῆσαι τὸν
 λόγον. εἰσὶ δὲ τῶν τοιούτων ὁρισμῶν, ὅ, τε τῆς σιγῆς, καὶ ὁ
 τῆς γραμμῆς, καὶ ὁ τῶν ἐπιπέδων. πάντες γὰρ δὲ τῶν ὑστέρων **2**
 τὰ πρῶτα δηλοῦσι. τὸ μὲν γὰρ γραμμῆς, τὸ δὲ ἐπιπέδον,
 τὸ δὲ σφαιρῶν φασι πρῶτα εἶναι. οὐ δὲ λαμβάνειν, ὅτι τοῦ
 οὕτως ὁριζομένου οὐκ ἐνδέχεται τὸ ἴδιον εἶναι τῷ ὁριζομέ-
 νῳ δηλοῦν, εἰ μὴ τυγχάνη ταυτὸν, ἡ μὲν τε γνωριμῶτον
 ὃν καὶ ἀπλῶς γνωριμῶτον. εἴπερ δὲ μὲν δὲ τῶν γένους
 καὶ τῶν διαφορῶν ὁρίζεται τὸν καλῶς ὁριζόμενον. ταῦτα δὲ
 τῶν ἀπλῶς γνωριμῶτων, καὶ πρῶτων τῶν εἰδῶν εἰσὶ. σωμα-
 τικῶν γὰρ τῶν γένους καὶ ἡ διαφορὰς εἶδος. ὥς τε πρῶτα ταῦτα, **3**
 τῶν εἰδῶν. εἰ δὲ καὶ γνωριμῶτα. τῶν μὲν γὰρ εἰδῶν γνωρίζο-
 μένων, αἰάκη καὶ τῶν γένους καὶ πᾶσι διαφορὰν γνωρίζεται. ὁ **4**
 γὰρ ἀνθρώπων γνωρίζων. καὶ λαδὸν, καὶ πεζὸν γνωρίζει. τῶν δὲ γέ-
 νους ἢ τῆς διαφορᾶς γνωρίζομενος, οὐκ αἰάκη καὶ τῶν εἰδῶν γνω-
 ρίζεται. ὥς τε ἀγνωστῶτον τῶν εἰδῶν. Ἐπὶ τῆς κατ' ἀλήθειαν
 τοῦ τοιοῦτος ὁρισμοῦ φάσκουσιν εἶναι τοῦ ἐκ τῶν ἐκείνων γνω-
 ρίμων, πολλοὺς τῶν αὐτῶν συμβῆσθαι λέγειν ὁρισμούς εἶναι.
 εἴπερ γὰρ ἐπὶ τοῖς, καὶ οὐ ταυτὰ πᾶσι τυγχάνει γνωριμῶ- **4**

τὸν αὐτὸν ὡς πρὸς ἑκάστην, ἔτι οὐκ αὖτε ὁρισμὸς ἀρ-
 δοτίας, εἴ πορ ἐκ τῆς ἐκείνης γνωριμότητος τὸν ὁρισμὸν ποι-
 εῖν οὐκ ἔστι. Ἐν τῇ αὐτῇ ἄλλοι ἄλλα μάλλον γνώριμα.
 ὡς ἀρχῆς μὲν τὰ αἰσθητὰ, ἀκριβεστέροις δὲ γινόμενοις ἀνὰ πα-
 λιν. ὡς τὸ οὐδὲ πρὸς τὸν αὐτὸν αἰὲς οὐκ ὁρισμὸς ἀρδο-
 τίας, οἷος δὲ τῆς ἐκείνης γνωριμότητος τὸν ὁρισμὸν φά-
 σκουσιν ἀρδοτίον εἶναι. δὴ λον οὖν, ὅτι οὐκ ὁρίσειον δὲ τῆς
 1 τριούτων. ἀλλὰ δὲ τῆς ἀπλῆς γνωριμότητος. μόνως γὰρ
 αὐτὸς οὐκ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὁρισμὸς αἰὲς γίνονται. ἰσως δὲ καὶ τὸ
 ἀπλῆς γνώριμον, οὐ τὸ πᾶσι γνώριμὸν ὄντιν, ἀλλὰ τὸ τῆς οὐ
 διακειμένης τῶν διανοίαν καὶ τὰ πρὸς καὶ τὰ ἀπλῆς ὑγιεινόν, ὅ-
 ρος οὐ ἔχουσι τὸ σῶμα. διὰ μὲν οὖν ἐκείνη τὴν τριούτων ὡς ἀκρι-
 βειν. χρῆσθαι δὲ διαλεγόμενους, πρὸς τὸ συμφέρον. μάλιστα
 δι' ὅμοιοις μὲν αἰσθητῶν ἐκείνη τὸν ὁρισμὸν, ἐάν μή-
 τιν τῆς ἀπλῆς γνωριμότητος, μήτε ἐκ τῆς ἡμῶν τυγχά-
 2 νη τὸν λόγον πεποιημένος, εἰς μὲν οὖν τὸ πρὸς τὸ μὴ δὲ γνω-
 रिμότητος ὄντιν, τὸ δὲ τῆς ὑπόστασης τὰ πρὸς τὸν δὴ λον, κα-
 τὰ τὸ πρὸς τὸν ὁρισμὸν εἶπομεν. ἄλλος, εἰ οὖν ἐν ἡμετέρῃ καὶ τὸ ὁ-
 ρισμῷ, δὲ οὐκ ὁρίσει καὶ οὐκ ἐκινήσει ἀρδοτίον ὁ λόγος
 ἡμῶν, πρὸς τὸν γὰρ καὶ γνωριμότητον τὸ μὲν καὶ τὸ ὁρι-
 σμῶν, οὐκ ὁρίσει καὶ οὐκ ἐκινήσει ὄντος. τοῦ δὲ μὴ ἐκ
 πρὸς τὸν, τίς εἰσὶ τῶν. πρὸς τὸν μὲν, εἰ δὲ τῆς ἀντικειμέ-
 νων τὸ ἀντικείμενον ὁρίσει. οἷον δὲ τὸ καὶ τὸ ἀρδοτίον. ἅμα
 3 γὰρ τῇ φύσει τὰ ἀντικείμενα. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ αὐτὴ ἐπιστημη
 ἀρδοτίων δοκεῖ εἶναι. ὡς τε οὐδὲ γνωριμότητον, τὸ ἐπε-
 ρον οὐκ ἔστι. διὰ δὲ μὴ λαμβάνειν, ὅτι οὐκ ἔστι οὐκ ἔστι ὁ-
 ρισμῶν ἄλλως. οἷον τὸ διπλάσιον, αἰὲς τὸ ἡμέτερον, καὶ ὁ-
 σα καὶ αὐτὰ πρὸς τὸ λέγειν. πᾶσι γὰρ τῇ τριούτων, τῶν-
 τὸν εἶναι, τῶ πρὸς τι πῶς ἔχειν. ὡς τὸ ἀδύνατον αἰὲς ἀρδο-
 ρον ἀρδοτίον γινώσκειν. διότι ἀρδοτῶν ἀναγκαῖον ἐν τῶ οὐκ ἔστι
 λόγῳ συμπτῶν εἶναι καὶ ἀρδοτίον. γινώσκειν μὲν οὐκ ἔστι
 4 τὰ οὐκ ἔστι πάντα, χρῆσθαι δὲ αὐτῶν καὶ οὐκ ἔστι, ὡς αὐ

δοκεί συμφέρειν. Αἴτιος, εἰ αὐτῷ κέχρηται τῷ ὀριζομένῳ.
 λανθάνει δὲ, ὅταν μὴ αὐτῷ τῷ τῷ ὀριζομένου ὀνόματι κρή-
 σῃται. οἷον εἰ τὸν ἥλιον, ἄστρον ἡμδροφάειν ὠρίσασθαι. ὁ γὰρ ἡμέ-
 ρα χρώμενος, καὶ ἡλίῳ κέχρηται. Δεῖ δὲ περὶ τὸ φωραθῆναι
 τὰ ραῦτα, μεταλαμβάνειν αὐτῷ τῷ ὀνόματι τὸν λόγον, οἷον
 ὅτι ἡ ἡμέρα, ἡλίου φορὰ ἕσπερ γῆς ὄσι. δὴλον γὰρ ὅτι τὴν φο-
 ρὰν ἡλίου ἕσπερ γῆς εἰρηκώς, τὸν ἥλιον εἰρηκεν, ὥστε κέχρη-
 ται τῷ ἡλίῳ ὁ τῇ ἡμέρᾳ χρῆσάμενος. Πάλιν εἰ τῷ αὐτῷ διηρη-
 μένῳ τὸ αὐτῷ διηρημένον ὠρίσασθαι. οἷον πορριπτόν, τὸ μὲν ἀδιμή-
 ζον ἀρπύον. ἅμα γὰρ τῇ φύσει, τὰ ἐκ τῆ αὐτῆς γένους ἀντιδιη-
 ρημένα. τὸ δὲ πορριπτόν καὶ ἀρπύον ἀντιδιήρῳται. ἀμφω γὰρ
 ἀριθμοῦ διαφορὰ. Ομοίως δὲ καὶ εἰ δὲ τῆς ἕσπερ τὸ
 ἐπάνω ὠρίσασθαι. οἷον ἀρπύον ἀριθμῶν, τὸν δίχα διαιρούμενον. ἢ
 τὸ ἀγαθόν, ἐξ ἑνὸς ἀρετῆς, τὸ περὶ γὰρ δίχα, ἀπὸ τῆς δύο εἰληπται
 ἀρπύων ὄντων. καὶ ἡ ἀρετὴ, ἀγαθὸν τί ὄσιν. ὥστε ἕσπερ τὸ
 τῶν ἐκείνων ὄσιν. ἐστὶ δὲ ἀνάγκη τὸν τῷ ἕσπερ τὸν χρώμενον, 2
 καὶ αὐτῷ κέχρηται. ὁ, περὶ γὰρ τῇ ἀρετῇ χρώμενος, κέχρηται τῷ
 ἀγαθῷ. ἐπειδὴ ἀγαθὸν πῶς ἡ ἀρετὴ. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῷ δίχα
 χρώμενος, τῷ ἀρπύῳ κέχρηται. ἐπειδὴ εἰς δύο διηρῶσαι σημά-
 νει τὸ δίχα. τὰ δὲ δύο, ἀρπύα ὄσι. καὶ τὸ μὲν οὖν εἰπεῖν, εἰς
 ὄσι τὸ πῶς, τὸ μὴ δὲ περὶ τῶν καὶ γνωριμωτέρων ποιήσα-
 δαι τὸν λόγον, μέρη δὲ αὐτῆς, τὰ εἰρημένα. Δούτορον, εἰ αὐ-
 γλίνει τῷ περὶ γένους ὄντος, μὴ κείτῳ ἐν γλίνει. ἐν ἅπασιν δὲ τὸ
 τοιοῦτον ἀμάρτημά ὄσιν, ἐν οἷς οὐ περὶ κείτῳ τῷ λόγῳ τὸ πῶς.
 οἷον ὁ τῷ σώματι ὀρισμός. τὸ ἔχειν ἑῖς διαστάσεις. ἢ εἰς ἐν 3
 ἀνθρώπῳ ὀρίσασθαι, τὸ ἐπιστάμενον ἀριθμῶν. οὐ γὰρ εἰρηται,
 ἢ ὅν ἑῖς ἔχει διαστάσεις. ἢ τὸ ὄν, ἐπίσταται ἀριθμῶν. εἰ δὲ γένος
 εὐολεῖται τὸ τί ὄσι σημάνειν. καὶ περὶ τῶν ἕσπερ τῶν τῆς ἐν
 τῷ ὀρισμῷ λεγομένων. Εἴπερ περὶ πλείων λεγομένου τῷ ὀ-
 ριζομένου, μὴ περὶ πάντα ἀπέδωκεν. οἷον εἰ τὴν γραμματι-
 κὴν ἐπιστήμην, τῷ γράφαι τὸ ὑπαγορευθῆναι. περὶ δὲ τῆς γὰρ,
 ὅτι καὶ τῷ ἀναγινώσκειν. οὐ δὲ γὰρ μᾶλλον τῷ γράφαι ἢ τῷ ἀ- 4

- να γινάσκει ο ἀρχιδὺς ὥρῃσαι. ὥς τ' οὐ δι' ἑτέρου, ἀλλ' ὁ ἀμφω
ταῦτ' εἰπὼν. ἐπειδὴ πλείους οὐκ ἐδέχεται τῇ αὐτῇ ὁρῃσις
εἶναι. ἐπ' αἰῶν μὲν οὕτω κατ' ἀλήθειαν εἶχει, καὶ δὲ πρὸς εἰρηται.
ἐπ' αἰῶν δ' οὐ. οἷον ἐφ' ὅσων μὴ καὶ αὐτὸ πρὸς ἀμφω λέγε-
ται, καὶ δὲ πρὸς ἰατρικὴν τῇ νόσον καὶ ὑγίαν ποιῆται. τῇ μὲν γὰρ
καθ' αὐτὴν λέγεται, τῇ δὲ κατὰ συμβεβηκός. ἀπλῶς γὰρ ἀλ-
λότριον τῆς ἰατρικῆς, τὸ νόσον κρῖν. ὥς τ' οὐδὲν μᾶλλον ὥρῃ-
σαι, ὁ πρὸς ἀμφω ἀρχιδὺς τῇ πρὸς θάτερον, ἀλλ' ἴσως καὶ
χέρων. ἐπειδὴ καὶ τῇ λυσιπῶν ὁρῃσις ὡς διωκτός ὅστι νόσον
ποιῆται. Εἴπερ μὴ πρὸς τὸ βέλπον, ἀλλὰ πρὸς τὸ χέρων ἀ-
πέδωκε, πλείονων ὄντων πρὸς ἀλέγεται τὸ ὁρίζομενον. πᾶσα
γὰρ ἐπιστήμη καὶ δυνάμεις, τῇ βελτίστου δοκεῖ εἶναι. Πάλιν εἰ
μὴ καίτοι ἐν τῷ οἰκίῳ γλῆναι τὸ λεχθὲν, σκοπεῖν ἐν τῇ πρὸς τὰ
γλῆναι σοιχείων, καὶ δὲ πρὸς πρὸς τὸν εἰρηται. Εἴπερ εἰ ἡ ἀρχιδὲς
ων λέγει τὰ γλῆναι. οἷον ὁ πῶν δικαιοσύνην, ἐν ἰσότητι ποιῇ
2 πῶν, ἢ διανεμηθῆναι τῇ ἴσῳ. ἡ ἀρχιδὲς γὰρ ὁ οὐτως ὁρι-
ζόμενος πῶν ἀρετῶν. ἀρχιδὲς πῶν οὕτω τῇ δικαιοσύνης γέ-
νος, οὐ λέγει τὸ πῶν εἶναι. ἢ γὰρ οὐσία ἐκείνη, μετὰ τῇ γέ-
νους. ἐστὶ δὲ ὅσον ταυτὸν τῷ μὴ εἰς τὸ ἐγγυτάτω γένος θῆναι.
ὁ γὰρ εἰς τὸ ἐγγυτάτω θῆναι, πάντα τὰ ἐπάνω εἰρηται. ἐπειδὴ
πάντα τὰ ἐπάνω γλῆναι τῇ ἀποκρίτω κατηρεῖται. ὥς τε ἢ εἰς
τὸ ἐγγυτάτω γένος διέπον, ἢ πᾶσας τὰς διαφορὰς τῷ ἐπάνω
γλῆναι πρὸς πῶν. δι' ὧν ὁρίζεται τὸ ἐγγυτάτω γένος. οὐτως γὰρ
3 οὐδὲν αὐτὸν πρὸς ἀλεγεινῶς. ἀλλ' αὐτὸν ὀνόματις λόγῳ εἰρη-
κὼς αὐτὸν τὸ ἀποκρίτω γένος. ὁ δ' αὐτὸ μόνον τὸ ἐπάνω γέ-
νος εἶπας, οὐ λέγει καὶ τὸ ἀποκρίτω γένος, ὁ γὰρ φυτὸν εἰ-
πας, οὐ λέγει δένδρον. Πάλιν ὡς τῇ διαφορᾷ ὁμοίως σκε-
πῶν, εἰ καὶ τὰς διαφορὰς εἰπεῖς τῇ γλῆναι. εἰ γὰρ μὴ τὰς τῇ
πρὸς γένος ἰδέσθαι ὥρῃσαι διαφοραῖς, ἢ καὶ παντελῶς ὅσον
τὸν εἰρηται, ὁ μηδενὸς ἐδέχεται διαφορὰν εἶναι. οἷον τὸ ζῶον
ἢ πῶν οὐσίαν, δὴ λὼν ὅτι οὐχ ὥρῃσαι. οὐδενὸς γὰρ διαφοραῖ
4 τὰ εἰρημελῆ. ὁρᾶν δὲ, καὶ εἰ εἰς ἀντιδιηρημελῆ πῶν, τῇ εἰρημελῇ

διαφορᾶ. εἰ γὰρ μὴ ὅτι, δηλονότι οὐκ αὖ ἐστὶν ἡ εἰρημλὴν τῶ γί-
 νους διαφορᾶ. πᾶν γὰρ γένος, ταῦς ἀντιδιηρημέναις διαφο- »
 ραῖς διαίρεται κατὰ πᾶν τὸ ζῶον, τῷ περὶ καὶ τῷ πῶ καὶ »
 τῷ ἐνὸς καὶ τῷ δίποδι. ἢ εἴστι μὲν ἡ ἀντιδιηρημλὴν διαφο-
 ρᾶ, μὴ ἀληθὲς εἶναι δὲ κατὰ τῶ γένους, δηλονότι οὐδε τῶρα αὖ
 εἴη τῶ γένους διαφορᾶ. πᾶσαι γὰρ αἱ ἀντιδιηρημλὴν διαφοραὶ
 ἀληθὲς εἰσὶν κατὰ τῶ οἰκείου γένους. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἀληθὲς
 εἶναι μὲν, μὴ ποιεῖ δὲ περὶ τῆς μὲν τῷ γένει εἶδος, δηλονότι γὰρ
 ὅτι οὐκ αὖ ἐστὶν αὐτῇ εἰδοποιὸς διαφορᾶ τῶ γένους. πᾶσαι δὲ εἰδο-
 ποιὸς διαφορᾶ μετὰ τῶ γένους, εἶδος ποιεῖ. εἰ δὲ αὐτῇ μὴ ὅτι
 διαφορᾶ, οὐδὲν λεχθεῖσα. ἐπεὶ ταύτῃ ἀντιδιηρηται. ἔπει-
 ἀκρίβηται διαίρεσις τῶ γένους. κατὰ πᾶν τὸν γραμμῶν οὐκ ὁ-
 μῆνοι μῆκος ἀπλάτους εἶναι. οὐδὲν γὰρ ἄλλο σημαίνει, ἢ ὅ-
 τι οὐκ ἔχει πλάτους. συμβῆσκει οὖν τῷ γένους μετέχειν τοῦ
 εἶδους. πᾶν γὰρ μῆκος, ἢ ἀπλάτης, ἢ πλάτους ἔχον ὅτιν. ἐπεὶ »
 κατὰ παντὸς ἢ ἡ κατὰ φασιν ἢ ἡ ἀπόφασιν ἀληθὲς εἶναι. ὥς- 2
 τε καὶ τὸ γένος τῆς γραμμῆς, μῆκος ὄν, ἢ ἀπλάτης ἢ πλάτους
 ἔχον εἶναι. μῆκος δὲ ἀπλάτης, εἶδος ὅτι λόγος. ὁμοίως
 δὲ καὶ μῆκος πλάτους ἔχον. τὸ γὰρ ἀπλάτης καὶ δὲ πλάτους
 ἔχον, διαφοραὶ εἰσιν. ἐκ δὲ τῆς διαφορᾶς καὶ τῶ γένους ὁ τοῦ
 εἶδους ὅτι λόγος, ὥστε τὸ γένος ἐπιδέχεται τὸν τῶ εἶδους
 λόγον, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν τῆς διαφορᾶς. ἐπειδὴ ἡ ἐστὶν αὐτῇ
 εἰρημλὴν διαφορᾶν, ἢ ἀντικεινῶς κατηγορεῖται τῶ γένους. εἴ-
 δι δὲ εἰρημλὴν τόπος, χρήσιμος περὶ οὗ ἡ διηρημλὴν ἰδίαν εἶ-
 ναι. εἰ γὰρ μὴ ὅτιν ἀντικεινῶς, πῶς κατηγορεῖται κατὰ τὸ 3
 γένους, ὅτι πλάτους ἔχον ὅτιν. ἢ ἀπλάτης ὅτι. διὰ τὸ κατὰ παν-
 τὸς μῆκος τὸ ἐστὶν ἀντικεινῶς ἀληθὲς εἶναι, εἴ πορ κατὰ τῶ γί-
 νους ἀληθὲς εἶναι μέλει. ὅτι οὐ συμβαίνει. εἴ γὰρ ἀπλά-
 τῇ καὶ πλάτους ἔχοντα μῆκος. ὥς τε περὶ ἐκείνους μόνους χρή-
 σιμος ὁ τόπος, ὅσοι τὸ γένος ἀντικεινῶς φασιν εἶναι. ὅτι οὐδὲν
 πρὸς οὐσιν οἱ τῶς ἰδίαν ἡ διηρημλὴν, ἀντικεινῶς γὰρ καὶ ἀντικεινῶς
 γένους φασιν εἶναι. ἴσως δὲ ἐπὶ τῶν ἀντικεινῶν καὶ ἀκρίβηται 4

- χρησθαι τὸν ὀρεζόμενον, οἷον τῷ τῷ σφῆσεων. τυφλὸν γὰρ ὅστις, τὸ μὴ ἔχον ὅτιν ὅτε πέφυκεν ἔχειν, διαφορᾷ δ' οὐδὲν ἀρφα-
σει διελθεῖν τὸ γένος. ἢ τῷ αὐτῇ κατὰ φύσιν, ἢ ἀπὸ φύσιν ἀναγ-
καῖον ἀντιδιαρθεῖν, οἷον εἰ μὴκος πλάτος ἔχον ὥριται. τῷ
γὰρ πλάτος ἔχοντι, τὸ μὴ ἔχον πλάτος ἀντιδιήρηται. ἄλλο δ'
οὐδὲν ὥστε ἀρφασει πάλιν διαρθεῖται τὸ γένος. Πάλιν εἰς
εἶδος ὡς διαφορὰν ἀπέδωκε. καὶ δὲ πρὸς οἱ τὸν περὶ τηλακισ-
1 μὴν, ὅτι μετὰ χλωσάσας ὀρεζόμενοι. ἢ γὰρ χλωσάσας, ὅ-
βρης πῶς. ὡς τ' οὐ διαφορὰ, ἀλλ' εἶδος ἢ χλωσάσας. Εἴ τι τὸ
γένος ὡς διαφορὰν εἰρηκεν. οἷον πῶς ἀρετῶν, ἔξιν ἀγαθῶν, ἢ
ἀποδοαίαν. γένος γὰρ τ' ἀγαθόν, τῆς ἀρετῆς ὅστις. ἢ δ' γένος τ'
ἀγαθόν, ἀλλὰ διαφορὰ. εἰ πρὸς ἀληθείας, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ταῦ
τὸ ἀνδρῶν γένει εἶναι, μὴ περιέχουσιν ἄλληλα. οὐ γὰρ τ'
ἀγαθόν πῶς ἔξιν περιέχει, οὐθ' ἢ ἔξιν τ' ἀγαθόν. οὐ γὰρ πᾶσα
ἔξιν ἀγαθόν. οὐ δὲ πᾶν ἀγαθόν, ἔξιν. ὡς τ' οὐκ ἀν' εἰν γένει ἀμ-
2 φότερα. εἰ οὖν ἢ ἔξιν τῆς ἀρετῆς γένος, δὴ λον ὅτι τ' ἀγαθόν
οὐ γένος, ἀλλὰ μάλλον διαφορὰ. εἰ ἢ μὲν ἔξιν, τί ὅστις σημεῖ-
ναι ἢ ἀρετῇ. εἰ δ' ἀγαθόν οὐ τί ὅστις, ἀλλὰ πῶς. δοκεῖ δὲ ἢ διαφο-
ρὰ πῶς ἢ σημεῖον. Ὁρᾷ δὲ, καὶ εἰ μὴ πῶς ἢ, ἀλλὰ τόδε ση-
μεῖον ἢ ἀρδοθεῖσα διαφορὰ. δοκεῖ γὰρ πῶς ἢ πᾶσα διαφορὰ
δὴ λον. Σκοπεῖν δὲ, καὶ εἰ κατὰ συμβεβηκός ὅτι παρχει τῷ ὀρι-
ζομένῳ ἢ διαφορὰ. οὐ δὲ μία γὰρ διαφορὰ τῷ κατὰ συμβεβη-
κός ὅτι παρχόντων ὅτι, καὶ δὲ πρὸς οὐ δὲ εἰς γένος. οὐ γὰρ ἐνδέχεται πῶ
3 διαφορὰν ὅτι παρχειν πῶς καὶ μὴ ὅτι παρχειν. Εἴ τι εἰ κατὰ τηροεῖται
τῷ γένους ἢ διαφορὰ, ἢ εἰς εἶδος, ἢ τῷ κατὰ τὸν πῶς εἶδους, οὐκ
ἀν' εἰν ὡριμενόν. οὐδὲν γὰρ τῷ εἰρημένῳ ἐνδέχεται τῷ γένος
κατὰ τηροεῖται. εἰ περὶ δὲ εἰς γένος ἀπὸ πλεῖστον πάντων λέγεται.
Πάλιν εἰ κατὰ τηροεῖται εἰς γένος τῆς διαφορᾶς. οὐ γὰρ κατὰ τῆς
διαφορᾶς, ἀλλὰ κατὰ ὧν ἢ διαφορὰ, τὸ γένος δοκεῖ κατὰ τηροεῖ-
ται. οἷον τὸ ζῶον κατὰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τῷ βοῷ καὶ τῷ ἄλ-
λων πλεῖστον ζῶων οὐκ ἀπὸ τῆς τῆς διαφορᾶς, τῆς κατὰ τῷ εἰ-
4 δους λεγομένης. εἰ γὰρ κατὰ ἐκείνην τῷ διαφορᾶν τὸ ζῶον κα-

τη γρηθνήσεται, πολλὰ ζῶα τῶ εἶδους ἀνκατηγοῦντο. αἱ γὰρ
 διαφοραὶ τῶ εἶδους κατηγοῦνται. Ἐπὶ διαφοραὶ πᾶσαι, ἢ
 εἶδη ἢ ἄλλα ἔσται. εἴπερ ζῶα ἔκαστον γὰρ τῶ ζώων, ἢ εἶδος ἔστιν
 ἢ ἄλλο. Ομοίως δὲ σκεπτόμενον, καὶ εἰ τὸ εἶδος ἢ τῶ ἄλλοι-
 τω πᾶσι τῶ εἶδους τῆς διαφορᾶς κατηγοῦνται. ἀδιώκον γὰρ,
 ἐπειδὴ τῶ πλείον ἢ διαφορὰ τῶ εἶδων λέγεται. Ἐπὶ συμβή-
 σεταί τι τῶ διαφορὰν εἶδος εἶναι. εἴπερ κατηγοῦνται πᾶσι τῆς
 τῶ εἶδων. εἴ γὰρ κατηγοῦνται ὁ ἀνθρώπος, δῆλον ὅτι ἢ διαφο-
 ρὰ ἀνθρώπος ἔστι. Πάλιν εἰ μὴ πρῶτον ἢ διαφορὰ τῶ εἶδους.
 τῶ μὲν γὰρ γένους ὑστέρων τῶ δὲ εἶδους πρῶτον τῶ διαφορὰν
 διὰ εἶναι, σκοπεῖν δὲ, καὶ εἰ ἐτέρου γένους ἢ ῥηθεῖσα διαφορὰ
 μὴ πρὶεχόμενον, μὴ δὲ πρὶεχόντος, οὐ δοκεῖ γὰρ ἢ αὐτῇ δια-
 φορὰ δύο γένων εἶναι, μὴ πρὶεχόντων ἄλληλα. εἰ δὲ μὴ, συμ-
 βήσεται καὶ εἶδος τὸ αὐτὸ, ἐν δύο γένεσιν εἶναι μὴ πρὶεχόν-
 τιν ἄλληλα. ἐπιφθέρει γὰρ ἐκείνη τῶ διαφορὰν τὸ οἰκῆον γέ-
 νος. καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον, τὸ ζῶον συνεπιφθέρει.
 ὥστε εἰ καὶ οὐ ἢ διαφορὰ, καὶ τῶ γένων ἐκείνων. δῆλον ὅτι,
 ὅτι εἶδος ἐν δύο γένεσιν οὐ πρὶεχόντων ἄλληλα. ἢ οὐκ ἀ-
 διώκον τῶ αὐτῶ διαφορὰν δύο γένων εἶναι μὴ πρὶεχόν-
 των ἄλληλα, ἀλλὰ πρὸς διέκτατον, μὴ δὲ ἄμφω ἄπο ταυτὸ ὄν-
 των. εἴ γὰρ πρῶτον ζῶον καὶ εἴ πᾶσι ὄν. γένη ἔστιν οὐ πρὶεχόντα ἄλ-
 ληλα. καὶ ἄμφοτέρων. αὐτῶ, εἴ δὲ πᾶσι ὄντι διαφορὰ. ὥστε
 πρὸς διέκτατον, ὅτι μὴ δὲ ἄπο εἰ αὐτὸ ὄντων ἄμφω. Τῶ γὰρ
 ἄμφω ἄπο εἰ ζῶον ὄντι. δῆλον δὲ, καὶ ὅτι οὐκ ἀνίστη τῶ δια-
 φορὰν πᾶσι εἰ οἰκῆον ἐπιφθέρει γένος. ἐπεὶ ἐνδέχεται τῶ
 αὐτῶ δύο γένων εἶναι, μὴ πρὶεχόντων ἄλληλα. ἀλλὰ εἴπε-
 ρον μόνον ἀνίστη συνεπιφθέρει, καὶ τὰ ἐπάνω τούτου. καὶ ἀ-
 πὸ εἴ δὲ πᾶσι, εἴ πᾶσι ὄντι εἴ πρῶτον. συνεπιφθέρει εἴ ζῶον. Οὐδὲν
 δὲ, καὶ εἴ εἴ τι διαφορὰν ἀπὸ δέδωκεν οὐσίᾳ. οὐ δοκεῖ γὰρ
 διαφορὰν οὐσία οὐσίᾳ τῶ πρῶτον εἶναι. διὸ καὶ τοῖς τῶ πρῶτον καὶ
 τῶ ἐνύδρῳ διακεῖται εἴ ζῶον, ἐπὶ ἡμῶσιν. ὥς τὸ πρῶτον καὶ τὸ
 ἐνύδρον ποῦ σημεῖον. ἢ ὡς τῶ μὲν τούτων, οὐκ ὁρίζεται ἐπὶ τῶ

σιν. οὐ γὰρ ἐν πινι οὐδὲ ποῦ σημαίνει τὸ ἐν ὕδρον, καὶ τὸ χερσαῖον,
ἀλλὰ ποῖόν τι. καὶ γὰρ αὐτὴ ἐν τῷ ξηρῷ ὁμοίως ἐν ὕδρον, ὁμοίως
δὲ τὸ χερσαῖον, καὶ ἐν ὑγρῷ χερσαῖον, ἀλλ' οὐκ ἐν ὕδρον ἔσαι.
ἀλλ' ὁμοίως ἐκ ποτε σημαίνει τὸ ἐν πινι ἢ διαφορὰ, δὴ λαβὼν ὅτι διη
μαρτηκῶς ἔσαι. Πάλιν εἰς τὸ πάθος διαφορὰν ἀπεδωκε.
πάν γὰρ πάθος μᾶλλον γινόμενον, ὥς ἴσῃσι τῆς οὐσίας. ἢ δὲ δια
φορὰ, οὐ τοιοῦτον. μᾶλλον γὰρ σώζειν δοκεῖ ἢ διαφορὰ, οὐ ὅτι δια
φορὰ. καὶ ἀπλῶς ἀδύνατον εἶναι αὐτὴ τῆς οἰκείας διαφορᾶς
ἐκαστον. περὶ οὗ γὰρ μὴ ὄντος, οὐκ ἔσαι αὐτῷ. ἀπλῶς δ' εἰ
πεῖν καὶ ὅσα ἀλλοιοῦται εἶχεν, οὐδὲν τούτων διαφορὰ ἐκεί
νου. ἀπαντὰ γὰρ τὰ τοιαῦτα μᾶλλον γινόμενα ὥς ἴσῃσι τῆς οὐ
σίας. ὥς τ' εἴ τινα καὶ τὴν διαφορὰν ἀπέδωκεν, ἢ μάρτηκεν.
ἀπλῶς γὰρ οὐκ ἀλλοιοῦμεθα κατὰ τὰς διαφορὰς. καὶ εἴ τι
νός τῆς πρὸς ἡμῖν πρὸς ἄλλο τὴν διαφορὰν ἀπεδωκε. τῆς
γὰρ πρὸς ἡμῖν καὶ αἱ διαφοραὶ πρὸς τι. καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ τῆς ἐ
2 πιστήμης. θεωρητικὴ γὰρ καὶ πρακτικὴ καὶ κτηνικὴ λέγεσθαι. ἐ
καστον δὲ τούτων, πρὸς τι σημαίνει. θεωρητικὴ γὰρ τίνος. καὶ
ποιητικὴ τίνος. καὶ πρακτικὴ. Σκεπτεῖν δὲ, καὶ εἰ μὴ πρὸς ὁ
πέφυκεν ἐκαστον τῆς πρὸς ἡμῖν, ἀπεδίδωσιν ὁ οὐκ ἐξ ὁμοίου. ἐνίοις
μὲν γὰρ πρὸς ὁ πέφυκεν ἐκαστον τῆς πρὸς τι, μόνον ὅτι χρῆσθαι,
πρὸς ἄλλο δ' οὐδὲν. ἐνίοις δὲ καὶ πρὸς ἄλλο. οἶον τῆς οὐσίας πρὸς
εἰδεῖν μόνον. τῆς δὲ σλεγγίδος καὶ ἀρῦσαι τὸ ἡμῖν, ἀλλ' ὁμοίως
εἰ τις ὡρεῖται τὴν σλεγγίδα ὁρᾶν πρὸς τὸ ἀρῦναι, ἢ μάρ
3 τηκεν. οὐ γὰρ πρὸς τῷ πέφυκεν. ὅρος δὲ τῆς πρὸς ὁ πέφυ
κεν, ἐφ' ὃ αὐτὴ χρῆσθαι ὁ φρόνιμος ἢ φρόνιμος, καὶ ἢ ποδὶ ἐκ
σον οἰκεία ἐπιστήμη. Εἴ τι μὴ τῶ πρώτῳ ἀπέδωκεν, ὅταν τυγ
χάνῃ πρὸς πλείω. λεγόμενον. οἶον τὴν φρόνησιν ἀρῶν τὴν ἀν
θρώπου ἢ ψυχῆς, καὶ μὴ τὴν λογιστικῆς. πρώτῳ γὰρ τὴν λογισ
τικῆς ἀρετὴν, ἢ φρόνησιν. κατὰ γὰρ τῶ καὶ ἢ ψυχῆ καὶ ὁ αὐτῶ
πρὸς φρονεῖν λέγεσθαι. Εἴ τι μὴ δεκτικὸν ὅτιν οὐ εἶρηται εἰς ὁ
4 γὰρ διάθεσις, καὶ πᾶν πάθος, ἐν ἐκείνῳ πέφυκε γίνεσθαι, οὐ

ὅτι διάθεσις ἢ πάθος καὶ δάπανα καὶ ἡ ἐπιστήμη ἐν ψυχῇ, διά-
 θεσις οὐσα ψυχῆς. οὐλοπὲ δὲ διαμαρτάνουσιν ἐν τοῖς τοιούτοις
 οἷον ὅσοι λείγουσιν, ὅτι ὕπνος ὅτιν ἀδυναμία αἰσθήσεως. καὶ ἡ
 ἀκρεία, ἰσότης ἐναντίων λογισμῶν. καὶ ἡ ἀλγηδὼν, διάστασις τῆ
 συμφύτων μορῶν μετὰ βίωσιν. οὐτε γὰρ ὁ ὕπνος ὑπάρχει τῇ
 αἰσθήσει. εἰ δὲ αἰ, εἴ πορ ἀδυναμία αἰσθήσεως ὅτιν. ὁμοίως δὲ
 οὐ δὴ ἀκρεία ὑπάρχει τοῖς ἐναντίοις λογισμοῖς. οὐ δὴ ἀλ-
 γηδὼν τοῖς συμφύτοις μορῆσιν. ἀλγίσει γὰρ τὰ ἀψυχα, εἴ πορ
 ἀλγηδὼν αὐτοῖς παρέξαι. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῆς ὑγείας ὁρι-
 σμός, εἴ πορ συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν ὅτιν. ἀνάγκη ὑγ-
 αίνειν τὰ θερμὰ καὶ ψυχρὰ. ἡ γὰρ ἐκείνου συμμετρία, ἐν ἐκεί-
 νοις ὑπάρχει ὥν ὅτιν συμμετρία. ὥστε ἡ ὑγία ὑπάρχει αὐτῷ
 τοῖς. Εἴ τι δὲ ποιούμενον εἰς τὸ ποιητικόν, ἢ ἀνὰ πάλιν συμβαί-
 νει πέναι τοῖς οὕτως ὁρίζομενοις. οὐ γὰρ ὅτιν ἀλγηδὼν, ἢ διά-
 στασις τῆς συμφύτων μορῶν, ἀλλὰ ποιητικὸν ἀλγηδὼν, οὐ δὴ ἡ
 ἀδυναμία τῆς αἰσθήσεως ὁ ὕπνος, ἀλλὰ ποιητικὸν δάπανον
 δαπάνου, ἢ τοῖς γὰρ δὴ τὴν ἀδυναμίαν ὑπνώσασθαι, ἢ δὴ τὸν
 ὕπνον ἀδυνατῶμεν, ὁμοίως δὲ καὶ τῆς ἀκρείας ὁρίζεται αὐτῷ
 ποιητικὸν εἶναι, ἢ τῆς ἐναντίων ἰσότης λογισμῶν. ὅτιν γὰρ ἐ-
 π' ἀμφοτέρω λογίζομενοις ἡ μὲν ὁμοίως ἀπαντα φαίνονται
 καὶ ἐκείνους γίνεσθαι, ἀπρὸς μὲν, ὁπότ' ὅτιν ἀπ' ἐξω μὲν.
 Εἴ τι καὶ τῶν χρόνους πάντας ἐπισκοπεῖν, εἴ πορ διαφωνεῖ.
 οἷον εἰ τὸ ἀθάνατον ὡρίσασθαι ζῶν ἀφθαρτὸν νῦν εἶναι. τὸ γὰρ
 νῦν ἀφθαρτὸν ζῶν, νῦν ἀθάνατον εἶναι. ἢ τὸ μὲν τοῦτο οὐ συμ-
 βαίνει. ἀμφοτέρω γὰρ τὸ νῦν ἀφθαρτὸν εἶναι. ἢ γὰρ ὅτι οὐκ ἐ-
 φθαρταὶ νῦν, σημαίνει. ἢ ὅτι οὐ δύναται τὸν φθαρτῶν νῦν. ἢ ὅτι
 τοιούτων ὅτιν νῦν, οἷον μηδέποτε φθαρτῶν. ὅταν οὖν λέγω-
 μεν. ὅτι ἀφθαρτὸν νῦν ὅτιν ζῶν, οὐ τῶν λέγομεν ὅτι νῦν τοιού-
 τόν ὅτιν ζῶν, ἀλλ' οἷον μηδέποτε φθαρτῶν. τῶν δὲ τῶ ἀθά-
 νάτῳ τὸ αὐτὸ λέγεται. ὥστε οὐ συμβαίνει νῦν αὐτὸ ἀθάνατον εἶναι.
 ἀλλ' ὁμοίως αὐτὸ συμβαίνει τὸ μὲν καὶ τὸν λόγον ἀφθαρτὸν ὑ-
 πάρχειν νῦν ἢ πρὸ τούτου, τὸ δὲ καὶ τὸ νόμα μὴ ὑπάρχειν, ὅτι

αὐτὸ εἶναι

- αὐτὸν εἶναι τῶν ὁμοίων τῷ τῷ πῶ καὶ ἀπὸ τοῦ εἶναι. Σκε-
πτόν δὲ καὶ εἰ καὶ τὸν πῶ μᾶλλον λέγειται εἶναι, ἢ κα-
τὰ τὸν ἀρχοῦντα λόγον. οἷον εἰ ἡ δικαιοσύνη, δύνάμεις τῶ ἴ-
σου ἀκρὴν μὲν. δίκαιος γὰρ μᾶλλον ὁ περιουρμένος εἶσον
διακρίμει τῶ δυνάμει. ὥστε οὐκ αὖτὸ εἶναι ἡ δικαιοσύνη, δύ-
νάμεις τῶ ἴσου διανεμητική. καὶ γὰρ δίκαιος εἶναι αὐτὸ μάλιστα ὁ
περιουρμένος τὸ ἴσον διακρίμει. Εἴπερ εἰ τὸ μὲν πρῶτον δέ
1 χεῖται μᾶλλον, εἰ καὶ τὸν λόγον ἀρχοῦντα μὴ δέχεται. ἢ
ἀνὰ πάλιν εἰ μὲν καὶ τὸν λόγον ἀρχοῦντα δέχεται, εἰ δὲ πρῶ-
τον μὴ. εἴπερ γὰρ ἀμφότερα δέχεται, ἢ μὴ δέχεται, εἴπερ δὴ ταυ-
τόν ἐστι καὶ τὸν λόγον ἀρχοῦντα τῷ πρῶτον. Εἴπερ εἰ δὲ
χεῖται μὲν ἀμφότερα εἰ μᾶλλον, μὴ ἅμα ὅτι ἐπιδόσιν ἀμφό-
τερά λαμβάνει. οἷον εἰ ὁ ὅπως, ἐπιδόσιν αἰσίου σίας. ὅτι γὰρ
μᾶλλον ὁρᾷ, οὐ μᾶλλον ἐπιδόσιν τῆς αἰσίου σίας. ὥστε εἰ
ἅμα ἀμφότερα εἰ μᾶλλον ἐπιδόσιν. εἰ δὲ δέχεται, εἴπερ ταυτὸν
2 ὡς. Εἴπερ εἰ δὲ πάλιν περὶ τῶν καὶ οὐ πρῶτον μᾶλλον
λέγειται, εἰ καὶ τὸν λόγον ἡ πῶ λέγειται. οἷον εἰ εἰς πῶ, εἰς σῶ
μα τὸ λεπτομέρεια. πῶ μὲν γὰρ μᾶλλον ἡ φλόξ εἰς τῶ φω-
τὸς σῶμα δὲ εἰς λεπτομέρεια, ἡ πῶ ἡ φλόξ τῶ φωτὸς. εἰ δὲ
δι' ἀμφότερα μᾶλλον τῶ αὐτῷ ὑπάρχειν, εἴπερ ταυτὰ ὡς.
Πάλιν εἰ εἰ μὲν ὁμοίως ἀμφότεροις ὑπάρχει τοῖς περὶ θεῖσι,
τὸ δὲ τῶν μὴ ὁμοίως ἀμφότεροις, ἀλλὰ τῶ τῶ μᾶλλον.
Εἴπερ εἰ ἀνὰ περὶ δύο τὸν ὁρισμὸν ἀρχοῦ καὶ ἐκείνους. οἷον τὸ
3 καλὸν, τὸ δὲ ὁμοίως ἢ τὸ δὲ ἀκρὸς ἢ δὴ. καὶ εἰ δὴ. εἰ δὴ τὸν πα-
θεῖν ἢ ποιῆσαι. ἅμα γὰρ ταυτὸ καλὸν τε καὶ οὐ καλὸν εἶναι. ὁ-
μοίως δὲ καὶ ὅν τε καὶ οὐκ ὄν. εἰ γὰρ δὲ ἀκρὸς ἢ δὴ, ταυτὸν τῷ
» καλῷ εἶναι. ὥστε τὸ μὴ ἢ δὴ δὲ ἀκρὸς, ταυτὸν τῷ οὐ καλῷ. καὶ
» γὰρ αὐτὸς, καὶ τὰ ἀντικείμενα ταυτὰ, ἀντίκειται δὲ τῷ μὲν
καλῷ, εἰ καὶ καλὸν. τῷ ὅτι δὲ ἀκρὸς ἢ δὴ, εἰ οὐκ ἢ δὴ δὲ ἀκρὸς. δὴ
λὸν οὐκ, ὅτι ταυτὸν εἰ οὐκ ἢ δὴ δὲ ἀκρὸς τῷ οὐ καλῷ. εἰ οὐκ πῶ
εἰ δὲ ὁμοίως μὲν ἢ δὴ, δὲ ἀκρὸς δὲ μὴ καλὸν τε καὶ οὐ καλὸν εἶ-
4 ναι. ὁμοίως δὲ εἰς ὅσον, καὶ δι' οὗ ταυτὸν ὅν τε καὶ οὐκ ὄν εἶναι.

Arist. topic. lib. 5.

z

Επὶ καὶ τῶν γλῶσσιν καὶ τῶν διαφορῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων
 τῶν ἐν τοῖς ὁρισμοῖς ἀφ' ἐδεδομένων λόγων ἀντὶ τῶν ὀνομα-
 των ποιῶντα, σκοπεῖν, εἴ τι διαφωνεῖ. Εἰ δὲ ἢ πρὸς τὴν ὁ-
 ριζόμενον, ἢ καθ' αὐτὸ ἢ κατὰ τὸ γένος, σκοπεῖν, εἴ μὴ εἴρηται
 ἐν τῷ ὁρισμῷ, πρὸς ὃ λέγεται ἢ αὐτὸ ἢ κατὰ τὸ γένος. οἷον εἴ
 πῶς ἐπιστήμῳ ὡρίσασθαι ὑπόληψιν ἀμετάπειστον, ἢ πῶς βούλη-
 σιν ὀρεξίν ἀλυπὸν. παντὸς γὰρ τῆς πρὸς τὴν εὐσεία πρὸς ἐπὶ τὸν.
 ἐπειδὴ ταυτὸν ὡς ἐκείνῳ τῶν πρὸς τὴν εἶναι, ὅπου τὸ πρὸς
 τὴν πῶς ἔχειν. εἴδει οὖν πῶς ἐπιστήμῳ εἰπεῖν ὑπόληψιν ἐπιση-
 τῆς, καὶ πῶς βούλησιν ὀρεξίν ἀγαθῶν. Ομοίως δὲ καὶ εἴ πῶς
 γραμματικῶς ὡρίσασθαι ἐπιστήμῳ γραμμάτων. εἴδει γὰρ ἢ πρὸς
 ὃ αὐτὸ λέγεται, ἢ πρὸς ὅπου λέγεται ἐν τῷ διορισμῷ ἀφ'-
 εἰδέναι. ἢ εἴ ἑνὸς πρὸς τὴν εἰρημλίον, μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀ-
 ποδέδωκεν. τέλος δὲ ὡς ἐκείνῳ τὸ βέλτιστον, ἢ οὐ χεῖρον τ' ἄλ-
 λα ῥητέον διὰ τὸ βέλτιστον ἢ τὸ ἔλαττον. οἷον πῶς ἐπιστήμῳ,
 οὐχ ἡδέος, ἀλλ' ἡδονῆς. ταύτης γὰρ χεῖρον καὶ τὸ ἡδὺ αἰρούμε-
 ναι. Σκοπεῖν δὲ, καὶ εἴ γένεσις ἔστι πρὸς ὃ ἀφ' εἰδέναι, ἢ ἐ-
 νόρχεια. οὐδὲν γὰρ τῶν τοιούτων τέλος. μάλλον γὰρ τὸ ἐνεργη-
 κῆναι καὶ γελῆσαι, τέλος, ἢ τὸ γίνεσθαι καὶ ἐνόρχειν, ἢ οὐκ
 εἰδέναι πάντων ἀληθῆς τὸ τοιοῦτον. χαρὸν γὰρ οἱ παλαιοὶ ἡδέεσθαι
 μάλλον βούλοντο, ἢ πεπαύσθαι ἡδόμενοι. ὥστε τὸ ἐνόρχειν,
 τέλος ἀν' μάλλον ποιοῖτο τῆς ἐνερηκῆναι. Πάλιν ἐπ' ἐνίων,
 εἴ μὴ διώρικε τῆς ποσῶν, ἢ τῆς ποιοῦ, ἢ ποῦ, ἢ κατὰ τὰς ἄλλας
 διαφοράς, οἷς φιλόσοφος, ὁποῖας καὶ πόσας ὀρεγόμενος πμῆς. 3
 πάντες γὰρ ὀρεγόμενοι πμῆς. ὥς τ' ἐκ ἀπόχρη φιλόσοφον εἰπεῖν
 τὸν ὀρεγόμενον πμῆς, ἀλλὰ περὶ τὸν ὅσον εἰρημλίαν διαφο-
 ρὰς. ὁμοίως δὲ καὶ φιλοχρήματος, ὁποσὼν ὀρεγόμενος χρημά-
 των. ἢ ἀκρατῆς, ὁ πόρῳ ποιεῖν ἡδονὰς. οὐ γὰρ ὁ ὑφ' οἰασθῆναι
 ἡδονῆς κρᾶνόμενος, ἀκρατῆς λέγεται, ἀλλ' ὁ ὑπόπινος. ἢ πάλιν
 ὡς ὀρεγόμενος πῶς νύκτα, σκιαν γῆς. ἢ ἐν σεισμῶν, κίνησιν γῆς
 ἢ ἐν ἐφ' ὅσον, πύκνωσιν ἀέρος. ἢ ἐν πνέοντι, κίνησιν ἀέρος. περὶ τὸν
 γὰρ πόσον καὶ ποῖον. καὶ ποῦ. καὶ ὑπόπινος. ὁμοίως δὲ καὶ 4

- » τῶν ἄλλων τῶν κριούτων. ἀρχαίων γὰρ διαφορὰν ἰσχυροῦν,
 » οὐ λείπει τὴν εἶν. διὰ δ' αὖτε πρὸς τὸν δεινὸν ἐπιχειρεῖν. οὐ γὰρ
 ὁ πωσοῦν γῆς κινήσεισιν, οὐ δ' ὁ πωσοῦν σεισμός ἐστιν. ὁμοίως
 δ' ὁ δ' ὁ πωσοῦν. οὐ δ' ὁ πωσοῦν κινήσεισιν, πινύμα.
 Εἴ τι τῶν ὀρέξεων, εἰ μὴ πρὸς κείνῳ τὸ φαινόμενον καὶ ἐφ' ὅσων
 ἄλλων ἀρμόζει. οἷον ὅτι ἡ βούλησις, ὀρεῖς ἀρχαίου. ἡ δ' ἐπιθυ-
 μία, ὀρεῖς ἡδύος, ἀλλὰ μὴ φαινομένη ἀρχαίου ἡδύος. πολλὰ
 » κίς γὰρ λαμβάνει. οὐ γὰρ ὀρεγόμενος, οὐ γὰρ ἀρχαίου ἡδύος. ὡς τ-
 οῦκ ἀναισθητὸν ἀρχαίου ἡδύος εἶναι, ἀλλὰ φαινόμενον μόνον. εἰ δὲ
 εἴν οὕτως καὶ τὴν ἀπόδοσιν ποιήσασθαι. εἰ δὲ καὶ ἀρχαίου τὸ εἶρη-
 μένιον, τῶν τὰ εἶδη ἀκρίβειαν τὸν ἰσχυρόν ἰδέσθαι. οὐ γὰρ ἐστὶν
 ἰδέσθαι φαινομένου οὐδενός. τὸ εἶδος, πρὸς τὸ εἶδος δοκεῖ λεί-
 δαι. οἷον ἀντιθυμία, ἀντιθυδύος, καὶ ἀντιβούλησις, ἀντιπαρχα-
 τοῦ. οὐκ ἔστιν εἴν φαινομένου ἀρχαίου, ἀντιβούλησις. οὐ γὰρ φαι-
 νομένου ἡδύος, ἀντιθυμία. οὐκ ἔστιν εἴν φαινομένη ἀρχαίου,
 2 οὐ δὲ φαινομένου ἡδύος. ἀρμόζει γὰρ τὸ εἶν ἀντιφαινόμενον ἀρχα-
 τοῦ, ἡδύος. Εἴ τι εἰς μὲν ἡ τῆς ἐξέως ὁ ὀρισμός, σκοπεῖν ὡς τὸ
 ἔχοντες. εἰ δὲ τῶν ἔχοντες, τῶν τῆς ἐξέως. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τῆς
 ἄλλων τῶν κριούτων. οἷον εἰ δὲ ἡδύος ὁ πῶς ἀφελίμων. καὶ ὁ ἡδύος
 ἀφελόμενος. καὶ τὸ λῶν δὲ εἰπεῖν εἰ τῆς κριούτοιο ὀρισμοῖς,
 τῶν πινά πινά εἰς τὸ συμβαίνει τὸν ὀρεγόμενον ὀρίζεσθαι.
 ὁ γὰρ τὴν ἐπιστήμην ὀρίζόμενος, τῶν πινά καὶ τὴν ἀγνοίαν ὀρί-
 ζεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπιστήμον καὶ τὸ ἀνέπιστημον. καὶ τὸ ἐπίστα-
 3 σθαι καὶ τὸ ἀγνοεῖν. γὰρ πρῶτον δηλὰ γινόμενος, τῶν πινά καὶ
 τὰ λαμβάνει δηλὰ γίνοντα. σκοπεῖν οὐ γὰρ πάντων τῶν κριούτων
 μὴ δὲ διαφώνη, σοιχείοις χρώμενον τῶν ἐκ τῶν ἀντιπῶν καὶ τῶν
 συσσίχων. Εἴ τι δὲ τῶν πρὸς τὴν σκοπεῖν, εἰ πρὸς τὸ γλῶσσος ἀρχαίου
 δοῦναι, τὸ εἶδος πρὸς ἐκείνῳ πινά δίδω. οἷον εἰ ἡ ὑπόληψις πρὸς
 ἡ ἀποληψιὸν, ἡ τῆς ὑπόληψις πρὸς τὴν ἀποληψιὸν. καὶ εἰ τὸ πολ-
 λαπλάσιον πρὸς τὴν ἡμισυ μέρειον, τὴν ἡμισυ μέρειον πρὸς
 τὴν ἡμισυ μέρειον. εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἀρχαίου δοῦναι, δηλὰ οὐδὲ ἡ
 4 μάρτυρι. ὁρᾶν δὲ, καὶ εἰ τῶν ἀντικειμένου ὁ ἀντικείμενος λό-

γος. οἷον τῷ ἡμίσεος ὁ ἀντικείμενος τῷ τῷ διπλασίου. εἰ γὰρ δι-
 πλάσιον ἔστω ἡμισυ ὑπερέχον, ἡμισυ δὲ ἡμισυ ὑποεχόμενον.
 καὶ ἐπὶ τῷ ἐναντίων διώσαντως. ὁ γὰρ ἐναντίος τῷ ἐναντίῳ
 λόγος ἔσται, καὶ ἡμισυ ἡμισυ τῷ ἐναντίων συμπλοκῶν. οἷον εἰ
 ὠφέλιμον ἔστω ποιητικὸν ἀγαθόν, βλαβερὸν τὸ ποιητικὸν κακόν.
 ἢ ἔστω φθαρτικὸν ἀγαθόν. τὰ τούτων γὰρ ἑνὶ ἀναγκαῖον ἐναν-
 τίον εἶναι τῷ ὑπὲρ ἀρχῆς ῥηθέντι. εἰ οὖν μηδέ τὸν ἐναντίον τῷ
 ὑπὲρ ἀρχῆς ῥηθέντι, δὴλον ὅτι οὐδέ τὸρος αὐτῷ εἶναι τῷ ὑπερέχον ἀρ-
 ρηθέντων τῷ ἐναντίου λόγος. ὥς τ' οὐδ' ὁ ὑπὲρ ἀρχῆς ἀρρῶν
 ὁρῶν ἀρρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἡμισυ τῷ ἐναντίον σῶνται τὰ τέ-
 ρον λέγονται. οἷον ἡ ἀνισότης, σῶνται ἰσότητος δοκεῖ εἶναι. αὐ-
 τὰ γὰρ τὰ μὴ ἰσὰ λέγειται, δὴλον ὅτι ἡμισυ καὶ σῶνται λεγόμε-
 νον ἐναντίον, ἀναγκαῖον ὀρίζεσθαι διὰ τὰ τούτων. ἔδὲ λοι-
 πόν, οὐκέτι διὰ τῷ καὶ σῶνται λεγομένου. συμβαίνει. γὰρ αὐτῷ
 καὶ τὸν διέκτατον γνωρίζεσθαι. ἐπισκεπτόντων ἡμισυ ἐναν-
 τίοις τῷ τοιαύτην ἀμαρτίαν. οἷον εἰ ἡμισυ ὀρίζεται τῷ ἰσότητά 2
 εἶναι ἔστω ἐναντίον ἀνισότητι. διὰ γὰρ τῷ καὶ σῶνται λεγομένου
 ὀρίζεται. Ἐπὶ τὸν οὕτως ὀριζόμενον, ἀναγκαῖον αὐτῷ τῷ ὀ-
 ριζομένῳ χρῆσθαι. δὴλον δὲ ὅτι, εἰ ἀνταρθεῖται αὐτῷ τῷ
 ὀνόματι. ὁ λόγος. ἐπεὶ γὰρ ἀνισότης οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν
 ἢ σῶνται ἰσότητος, ἔσται ἡ ἰσότης ἔστω ἐναντίον σῶνται ἰσότητος.
 ὥς τ' αὐτῷ αὐτῷ ἐκ κεχρημένος. αὐτῷ δὲ μηδέ τὸν τῷ ἐναντίων
 καὶ σῶνται λέγειται, ἀρρῶν δὲ ὁ λόγος ὁμοίως, οἷον ἀγαθόν 3
 ἔστω ἐναντίον κακῷ, δὴλον ὅτι κακόν, ἔστω ἐναντίον ἀγαθῷ ἔσται, τῷ
 γὰρ οὕτως ἐναντίων ὁμοίως ὁ λόγος ἀρρῶν, ὥς τε πάλιν
 αὐτῷ τῷ ὀριζομένῳ συμβαίνει χρῆσθαι. ἀνταρθεῖται γὰρ αὐτῷ
 κακῷ λόγῳ, ἔστω ἀγαθόν. ὥς τ' εἰ ἀγαθόν ὄντι, ἔστω κακῷ ἐναντί-
 ον. ἔδὲ κακόν οὐδὲν διαφέρει, ἢ ἔστω ἀγαθῷ ἐναντίον, ἔσται ἀ-
 γαθόν ἔστω ἐναντίον τῷ τῷ ἀγαθῷ ἐναντίῳ δὴλον ὅτι, ὅτι αὐτῷ
 κεχρηται. Ἐπὶ εἰ καὶ σῶνται λεγόμενον ἀρρῶν, μὴ ἀ-
 πέδωκεν οὐδὲ σῶνται, οἷον τῷ ἐξέως, ἢ τῷ ἐναντίου, ἢ ὁρῶν
 ὄντι σῶνται. καὶ εἰ μὴ αὐτῷ πέφυκε γίνεσθαι περὶ σῶνται, ἢ ἀ- 4

- πλάσας, ἢ ἐν ᾧ πρώτῳ πέφυκε γίνεσθαι. οἷς τὴν ἀγνοίαν εἰπὼν
 σδῆσιν, μὴ ἐπισήμης σδῆσιν εἶπεν. ἢ μὴ περσέδηνεν, ἐν ᾧ πέ-
 φυκε γίνεσθαι. ἢ περσείας, μὴ ἐν ᾧ πρώτῳ ἀπέδωκεν. οἷον ὅτι
 οὐκ ἐν τῷ λογιστικῷ, ἀλλ' ἐν ἀνθρώπῳ, ἢ ψυχῇ. ἐὰν γὰρ ὁμοῦν
 τούτων μὴ ποιήσῃ, ἢ μάρτηκεν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὴν τυφλότη-
 τα μὴ ὁφείωσιν σδῆσιν ἐν ὁφθαλμῷ εἶπε. διὰ γὰρ τὸν κελῶς
 ἀφαιδρύντα τὸ τί ὅστις, καὶ τίνος ὅστις ἢ σδῆσις, ἀφαιδρύναι, καὶ τί
 1 ὅστις τὸ ἐσθλημένον. Οἷον δὲ, καὶ εἰ μὴ λεγομένου κατὰ σδῆσιν
 σδῆσις αἰετάρ. οἷον καὶ ἐπὶ τῆς ἀγνοίας δόξειεν αὐτὸν πᾶρχειν
 ἢ τοιαύτη ἀμαρτία, τοῖς μὴ κατ' ἀπόφασιν τὴν ἀγνοίαν λέ-
 γουσι. τὸ γὰρ μὴ ἔχον ἐπισήμην οὐ δοκεῖ ἀγνοεῖν, ἀλλὰ μάλ-
 λον τὸ διηπατημένον. διὸ οὐτε τὰ ἀψυχα οὐτε τὰ παιδία φα-
 μέν ἀγνοεῖν. ὡς τ' οὐ κατὰ σδῆσιν ἐπισήμης ἢ ἀγνοία λέγεται.
 Εἴ τι ἐπὶ ὁμοίων τῶ ὀνόματος πᾶσεων αἱ ὁμοίαι τῶ λόγῳ
 πᾶσεις ἐφαρμότῃσιν. οἷον εἰ ὠφέλιμον ἔποιητικὸν ὑγείας
 2 ὠφελίμως ἔποιητικῶς ὑγείας. καὶ ὠφελικῶς, ἔπειποιητικῶς
 ὑγείαν. Σκοπεῖν δὲ καὶ ἡδὴ τὴν ιδέαν, εἰ ἐφαρμόσει ὁ λε-
 γομῶς ὅρος, ἐπ' αὐτῶν γὰρ οὐ συμβαίνει. οἷον ὡς πλάτων ὀρί-
 ζεται ἔθνη τὸν περσάππων ἐν τοῖς τῶν ζώων ὀρισμοῖς. ἢ γὰρ ιδέα
 οὐκ ἔστι θνητῇ, οἷον ἀνθρώπου. ὡς τε οὐκ ἐφαρμόσει ὁ λό-
 γος ἐπὶ τὴν ιδέαν. ἀλλὰ δι' οἷς πρόσκειται τὸ ποιητικὸν ἢ πα-
 σητικόν, ἀνάγκη διαφωνεῖν ἡδὴ τῆς ιδέας τὸν ὅρον. ἀπαθεῖς γὰρ
 καὶ ἀκίνητοι δοκῶσιν αἱ ιδέαι τοῖς λέγουσιν ιδέας εἶναι. πρὸς
 3 δὲ τοῖς καὶ οἱ τοιοῦτοι λόγοι χρήσιμοι. Εἴ τι ἐπὶ καὶ ὁ-
 μωνύμιαν λεγομένων εἴα λόγον κοινὸν ἀπάντων ἀπέδωκε.
 σωώνυμα γὰρ, ὡς εἰς ὁ κατὰ τὸ νόμα λόγος. ὡς τ' οὐδενὸς
 τῶν ἁπλῶν τὸ νόμα ὁ ἀφαιδρύνει ὅρος. ἐπειδὴ ὁμοίως ἐπὶ πᾶν
 τὸ ὁμώνυμον ἐφαρμότῃ. πέπονσε δὲ ἔτι καὶ ὁ διονυσίου
 τῆς ζωῆς ὅρος. εἴ ποτε ὅστις κίνησις γλῶσσης θρεπτοῦ σύμφυτος πρὸς
 κελου τοῦσα. οὐδὲν ἔτι μάλλον ἔτι τοῖς ζώοις, ἢ τοῖς φυτοῖς
 ὑπάρχει. ἢ δὲ ζωὴ οὐ καὶ ἐν εἶδος δοκεῖ λέγεσθαι. ἀλλ' ἐπὶ τῶν
 4 μὲν τοῖς ζώοις. ἐπὶ τῶν φυτοῖς ὑπάρχει. ἐν δὲ καὶ μὲν ἔτι

καὶ κατὰ πρᾶξις, οὕτως ἀκροῦναι τὸν ὅρον, ὥς συνωνύ-
 μων καὶ καθ' ἑαυτὸς πᾶσις τῆς ζωῆς λειτουργίας. οὐδὲν δὲ κα-
 λυφαὶ καὶ συνωρῶντα τὴν ὁμῶν μίαν, καὶ διατῶν βεβλόμενον
 τὸν ὁρισμὸν ἀκροῦναι, λαθεῖν μὴ ἴδιον, ἀλλὰ κοινὸν ἀμφοῖν
 λόγον ἀκροῦντα. ἀλλ' οὐδὲν ἦ ἴσον εἰ ὁποτέρωσιν πεποιηται,
 ἡ μάρτηται. Ἐπεὶ δ' ἐνία λαμβάνει τῆς ὁμῶν μίαν, ὁρῶν τῆς π
 μεν, ὥς συνωνύμοις χρῆσθαι. οὐ γὰρ ἐφαρμόσει ὁ διατῶν ὁ-
 ρος καὶ διατῶν. ὥς τε δόξει οὐχ ὁρίσθαι κατὰ τὸ πᾶν. δεῖ γὰρ
 καὶ παντὸς τὸ συνωνύμου ἐφαρμόσθαι. αὐτῷ δ' ἀκροῦναι
 μεν διαρεπτόν. Ἐπεὶ δ' ἐνίοι τῆς ἀκροῦναι μεν, καὶ μεν συνω
 νύμου ὁμῶν μίαν φασιν εἶναι, ὅταν μὴ ἐφαρμόσθαι καὶ πᾶν ὁ
 ἀκροῦναι λόγος. καὶ ὁ ὁμῶν μίαν συνωνύμου ἐάν ἐπ' ἀμφω ἐ-
 φαρμόσθαι, περὶ διορθωτικῶν ἡδὲ τῆς τοιούτων, ἡ περὶ συλ
 λογισμῶν, ὅτι ὁμῶν μίαν ἢ συνωνύμου ἢ ὁποτέρωσιν ἀν' ἡ. μάλ
 λον γὰρ συγχωροῦσιν ἐπερὶ ὁρίσθαι καὶ συμβεβλημένον. ἀν' δὲ μὴ
 γινόμενος ὁμολογισμὸς, φησὶ πᾶσι τὸ συνωνύμου ὁμῶν μίαν
 δεῖ καὶ μὴ ἐφαρμόσθαι καὶ ὡς τῶν τῶν τὸν ἀκροῦναι λόγον,
 σκοπεῖν, εἰ ὁ τῶν τῶν λόγος ἐφαρμόσθαι καὶ ὡς τὰ λοιπὰ. δεῖ
 λον γὰρ, ὅτι συνωνύμου ἀν' εἴη τις λοιπῶν. εἰ δὲ μὴ, πλείους
 ἔσονται ὁρίσμοι τῶν λοιπῶν. δύο γὰρ οἱ κατὰ τὸ νόμον λό-
 γοι ἐφαρμόσθαι σὺν ἐπ' αὐτὰ, ὅ, τε περὶ τῶν ἀκροῦναι, καὶ ὁ
 ἴσος. Πάλιν εἴ τις ὁρίσθαι μεν τῆς πολλαχῶς π λειτουργίας,
 καὶ τῶν λόγων μὴ ἐφαρμόσθαι σὺν ἐπ' αὐτὰ, ὅτι μεν ὁμῶν
 μίαν μὴ λέγει, καὶ ὁ νόμος μὴ φαίη ἐφαρμόσθαι ὡς πᾶντα, ὅ-
 τι οὐ δὲ ὁ λόγος, ἐν τῶν περὶ τὸν τοιούτον, ὅτι τῆ μεν ὁνομα-
 σία δεῖ χρῆσθαι τῇ πρὸς δεδωμένη καὶ παρεκμμένη, καὶ μὴ κί-
 νησιν τὰ τῶν τῶν. Ἐνία δ' οὐ λεκτικὸν ὁμοῖως τις πολλοῖς.
 Ἐάν δὲ τὸ συμπεπλεγμένων πᾶσις ἀκροῦναι ὁρος, σκοπεῖν ἀφαι-
 ρῶντα τὸν διατῶν τῶν συμπεπλεγμένων λόγον, εἰ καὶ ὁ λοι-
 πῶς τῶν λοιπῶν. εἰ γὰρ μὴ, δεῖ λον ὅτι οὐ δὲ ὁ ὁλος τῶν ὁλον. δεῖ
 εἰ ὁρίσθαι γραμμῶν π πρὸς αὐτὴν δὲ δεῖται. πρὸς ἐπ' ἐπὶ δευ-
 ῖοντος πρὸς αὐτὰ, καὶ μέσον ἐπ' ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτὴν. εἰ τῆς τε 4

- πρόσμενης γραμμῆς, λόγος δὲ πῶς ἐπιπέδου ἔχοντος
 πῶς, τὸ δὲ πῶς δὲ λοιπὸν διὰ τῆς, οὐ τὸ μέσον ἐπιπεδῶς
 τῆς πῶς. ἀλλ' ἡ ἀπειρος οὐτε μέσον οὐτε πῶς ἔχει, οὐ
 θεῖα δὲ δὲ. ὥστε οὐκ ἐστὶν ὁ λοιπὸς τῆς λοιπῆς λόγος. Ἐπὶ εἰ
 σωθῆναι ὅτι τῆς ὀριζομένης, ἰσοκῶλος ὁ λόγος ἀπεδῶς
 τῆς ὀριζομένης. ἰσοκῶλος δὲ λέγεται ὁ λόγος εἶναι, ὅτι ὅσα
 πῶς ἢ τὰ συνειμένα, ὅσα ὅσα καὶ τὰ ἐν τῷ λόγῳ ὀνόματα
 1 καὶ τὰ ῥήματα ἢ. αἰάκη γὰρ ἐν τῷ τριούτοις, αὐτῆς τῆς ὀνο-
 μάτων μεταλλαγὴν γίνεσθαι, ἢ πάντων, ἢ ἑνῶν. ἐπειδὴ οὐδὲν
 πλείων ἢ πλείονος ὀνόματα εἶναι. διὰ δὲ τὸν ὀριζομένον
 λόγον ἀντὶ τῆς ὀνομάτων ἀρδῶναι, μάλιστα μὲν τῆς πῶς
 2 τῶν. εἰ δὲ μὴ, τῆς πλείων. οὕτω μὲν γὰρ καὶ ἐν τῇ ἀρδῶν
 ὁ τοῦ ὀνομα μεταλαβὼν, οὐχ ὀριζομένης εἶναι. οἷον ἀντὶ τῶν
 πῶς ἢ μᾶλλον. ἐπὶ δὲ μείζων ἢ ἀμεγίστη. εἰ καὶ ἀγνωστοῦ ὀνο-
 μάτων τῶν μεταλήψιν ἐποίησαν. οἷον ἀντὶ τῆς ἀνθρώπου
 3 λαοῦ, βροτὸν ἀρδῶν. οὐτε γὰρ ὀριζομένης. ἢ τῶν τε σαφῆς οὐ
 τῶν τῶν. Σκοπεῖν δὲ καὶ ἐν τῇ μεταλλαγῇ τῆς ὀνομάτων,
 εἰ μὴ ταυτὸν ἐπὶ σημαίνει. οἷον ὁ τῶν θεωρητικῶν ἐπιστήμῃ
 ὑπόληψιν θεωρητικῶν εἰπὼν. ἢ γὰρ ὑπόληψις τῇ ἐπιστήμῃ οὐ
 ταυτὸν. διὰ δὲ γὰρ, εἴπερ μέλλει καὶ τὸ ὅλον ταυτὸν εἶναι. τὸ
 μὲν γὰρ θεωρητικόν, κοινὸν ἐν ἀμφοτέρω. τῶν λόγους δὲ. ἢ
 δὲ λοιπὸν, διάφορον. Ἐπὶ εἰ διατῶν τῆς ὀνομάτων μετα-
 4 ληψιν ποιῶμενος, μὴ τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ τῆς γένεως τῶν μεταλ-
 λῶν ἐποίησαν, καὶ πῶς πῶς ἀρδῶν ῥηθῆναι. ἀγνωστὸν τε
 ρον γὰρ ἢ θεωρητικῆς, τῆς ἐπιστήμης. ἢ μὲν τῆς γένεως, ἢ τῆς διαφορᾶς.
 πάντων δὲ γνωριμῶν τῶν γένεως. κοινὸν τῶν. ὥστε ἢ τῆς γέ-
 νεως, ἀλλὰ τῆς διαφορᾶς, εἰδὲ τῶν μεταλήψιν ποιῶμενος, ἐπει-
 δὴ ἀγνωστοῦ ὀνομάτων εἶναι. ἢ ὅτι μὲν γὰρ οἷον ἐπὶ τῇ μῆμα. ὅθεν ἐπὶ
 καὶ τῶν μὲν διαφορᾶς τῶν γνωριμῶν τῶν ὀνομάτων εἰρησῶν;
 ἢ γένεως μὴ. ὅπως ἢ ἐχόντων δηλωσὶ τῆς γένεως καὶ οὐ τῆς δια-
 φορᾶς, καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν μεταλήψιν ποιῶμενος. εἰ ἢ μὴ ὀνομα
 4 ἀντὶ ὀνομάτων. ἀλλὰ λόγον ἀντὶ ὀνομάτων μεταλαβάναι, δηλὸν

ὅτι τῆς διαφορᾶς μᾶλλον ἢ τῶν γένους ὁρισμὸν ἀφ' ὁδοῦ, ἐ-
 πείδη τῶν γινώσκων χάριν ὁ ὁρισμὸς ἀφ' ὁδοῦ. ἢ τὸν γὰρ ἡ δια-
 φορὰ τῶν γένους γνώριμος. Εἰ δὲ τῆς διαφορᾶς τὸν ὅρον ἀ-
 πέδωκε, σκοπεῖν, εἰ καὶ ἄλλου πινὸς κοινὸς ὁ ἀφ' ὁδοῦ ὅρος.
 οἷον ὅταν τὸν περὶ τὸν ἀριθμὸν, ἀριθμὸν μέσον ἔχοντα εἴπῃ,
 ἐπιδοριεῖν τὸ πῶς μέσον ἔχοντα. ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς κοινὸς
 ἐν ἀμφοτέρω τοῖς λόγοις ὑπάρχει. τῶν δὲ περὶ τὸν, μετέ-
 ληται ὁ λόγος. ἔχει δὲ καὶ γραμμὴ καὶ σῶμα μέσον, οὐ πε-
 ριτὰ ὄντα. ὥστε οὐκ αὖ εἴη ὁ ὁρισμὸς οὗτος τῶν περιττῶν. εἰ
 δὲ πολλαχῶς λέγεται τὸ μέσον ἔχον, διοριεῖν τὸ πῶς μέσον
 ἔχον. ὥστε ἢ ἐπιπίμνησις ἔσται ἢ συλλογισμὸς, ὅτι οὐχ ὥριται.
 Πάλιν εἰ οὐ μὲν τὸν λόγον ἀφ' ὁδοῦ, τῶν ὄντων ἔστι. τὸ δ' αὖτὸ
 τὸν λόγον, μὴ τῶν ὄντων. οἷον εἰ τὸ λευκὸν εἰρήσεται χρῶμα πυ-
 ρὶ μεμυγμένον. ἀδύνατον γὰρ τὸ ἀσώματον μεμυγμένον σώμα-
 τι. ὥστε οὐκ αὖ εἴη χρῶμα πυρὶ μεμυγμένον. λευκὸν δὲ ἔστιν.
 Εἴη ὅσοι μὴ διαγροῦσιν ἐν τοῖς πρὸς ἡμᾶς πρὸς ὁ λέγεται, ἀλλ' 2
 ἐν πλείοσι περιλαβόντες εἶπον, ἢ ὅλως ἢ ἐπὶ ἡ φέρονται. οἷον
 εἴ τις πῶς ἰατρικῶν ἐπιστήμων ὄντας εἶπεν. εἰ μὲν γὰρ μηδενὸς
 τῶν ὄντων ἢ ἰατρικῆ ἐπιστήμῃ, δὴλον ὅτι ὅλως ὁ λόγος ἐφέ-
 ρεται. εἰ δὲ τινὸς μὲν, τινὸς δὲ μὴ, ἐπὶ πᾶσι φέρονται. διὰ γὰρ παντὸς
 εἴπερ καθ' αὐτὸ, καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ὄντας εἶναι λέγεται.
 κατὰ πᾶν τῶν τῶν ἄλλων ἔχει τῶν πρὸς πᾶν. πᾶν γὰρ ἐπιστητὸν,
 πρὸς ἐπιστήμῳ λέγεται. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τῶν ἄλλων. ἐπει-
 δή ἀντιφύκει πάντα τὰ πρὸς ἡμᾶς. πᾶν γὰρ ἐπιστητὸν, πρὸς πᾶν. 3
 Εἴπερ εἴπερ ὁ μὴ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς πῶς ἀπόδο-
 σιν ποιούμενος, ὁρθῶς ἀφ' ὁδοῦ οὐ πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ πρὸς
 πλείω, ἔκαστον αὐτὸ τῶν πρὸς ἡμᾶς λέγειν. οὐδὲν γὰρ καλύπτει
 αὐτὸ καὶ ὃν καὶ λευκὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι. ὥστε πρὸς ὁποιο-
 οῦν ἑνὶ τῶν ἀφ' ὁδοῦ, ὁρθῶς αὖ εἴη ἀφ' ὁδοῦ, εἴπερ ὁ κατὰ συμ-
 βεβηκὸς ἀφ' ὁδοῦ, ὁρθῶς ἀφ' ὁδοῦ. Εἴπερ δὲ ἀδύνατον
 τὸν τοιοῦτον λόγον, ἴδιον τῶν ἀφ' ὁδοῦ εἶναι. οὐ γὰρ μόνον ἢ
 ἰατρικῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν αἰετὰ καὶ πρὸς ὃν λέ- 4

- γονται. ὥστε ἐκείνη ἐπισήμη ὄντος ἔσαι. δὴλον οὖν, ὅτι οὐκ
 οὐδὲ μὲν ἐπισήμης ὄσιν ὀρεσμός. ἴδιον γὰρ καὶ οὐ κρινόν διὰ
 τὸν ὀρεσμόν. ἐνίοτε δ' ὀρίζονται οὐκ ἐπεὶ γὰρ, ἀλλὰ ἐπεὶ
 μαδὺ ἔχον ἢ τετελειωμένον. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῆς ῥήτορος καὶ
 τῆς κλέπτης ὄρος, εἴ ποτε εἰς ῥήτωρ ὁ δυνάμενος ἐν ἐκείνῳ πι-
 θανὸν θεωρεῖν, καὶ μηδὲν πῶς ἀλιπεῖν. κλέπτης δὲ, ὁ λάθρα
 λαμβάνων. δὴλον γὰρ, ὅτι τοιοῦτος ὢν ἀγαθὸς ἐκείντος, ὁ
 μὲν, ἀγαθὸς ῥήτωρ. ὁ δὲ, ἀγαθὸς κλέπτης ἔσαι. οὐ γὰρ ὁ λάθρα
 λαμβάνων, ἀλλ' ὁ βουλόμενος λάθρα λαβεῖν, κλέπτης ὄσι.
 γὰρ εἰ τὸ δι' αὐτὸ αἶρετον, ὡς περὶ κινὸν ἢ ποιητικόν, ἢ ὅπως
 σὺν δι' ἄλλο αἶρετον ἀφ' ἑδωκεν. οἷον τὴν δικαιοσύνην νό-
 μων σωτικὴν εἰπάν, ἢ τὴν βίαν ποιητικὴν ἀδαιμονίαν. τὸ
 γὰρ ποιητικόν ἢ σωτικόν, τῷ δι' ἄλλο αἶρεται. ἢ οὐδὲν μὲν κω-
 λύνει τὸ δι' αὐτὸ αἶρετον, καὶ δι' ἄλλο εἶναι αἶρετον. οὐ μὲν, ἀλ-
 λ' οὐδὲν ἢ ἦτον ἢ μάρτηκεν, ὁ οὕτως διορισμένος τὸ δι' αὐτὸ
 αἶρετον. ἐκείνῳ γὰρ ἐβέλπουν, ἐν τῇ οὐσίᾳ μάλιστα. βέλπτον
 δὲ τὸ δι' αὐτὸ εἶναι αἶρετον, τῆς δι' ἑτέρου. ὥστε ἔστι καὶ τὸν ὀ-
 ρισμόν. εἴδει μάλλον σημειοῦν. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τινος ὀρι-
 σμὸν ἀφ' ἑδωκεν, ἢ τὸ ἐκ τούτων, ἢ τότε μετὰ τῆς δευτέρας
 το. εἰ μὲν γὰρ τάδε, συμβήσεται ἀμφοῖν καὶ μηδετέρῳ ὑπάρ-
 χειν. οἷον εἰ τὴν δικαιοσύνην, σωφροσύνην καὶ ἀνδρίαν ὀρί-
 σατο. δύο γὰρ ὄντων. εἰ ἐκείντος ἀνδρίαν ἔχει, ἀμφοτέρω δι-
 καιοί εἶσονται, καὶ οὐδέτερος. ἐπεὶ δὲ ἀμφοτέρω μὲν ἔχουσι
 δικαιοσύνην, ἐκείντος δὲ οὐκ ἔχει. εἰ δὲ μήπω τὸ εἰρημένον
 σφόδρα ἄσπονδον δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων συμβαίνειν ἐπιούτων, οὐδὲν
 γὰρ κωλύνει ἀμφοτέρους ἔχειν μὲν, μηδετέρου ἔχοντος, ἀλ-
 λ' οὕτω τό γε τ' ἀντιπαραστήσει ὑπάρχειν τοῖς αὐτοῖς, παντελὸς ἄ-
 τω δόξειεν αὐτὸ εἶναι. συμβήσεται δὲ ἔστι, εἰ αὐτὸ μὲν αὐτῷ σω-
 φροσύνην καὶ ἀνδρίαν ἔχει, ὁ δὲ ἀνδρίαν καὶ ἀκρολασίαν. ἀμ-
 φοτέρω γὰρ δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν ἔχουσιν. εἰ γὰρ δικαιο-
 σύνη, σωφροσύνη καὶ ἀνδρία ὄσιν, ἢ ἀδικία, δειλία καὶ ἀκρο-
 λασία ἔσαι. ὅλως τί ὅσα ὄσιν ἐπιχειρεῖν, ὅτι οὐ ταυτὸν ὄσι τὰ

μόρῃ τε καὶ τὸ ὅλον, πάντα χρήσιμα πρὸς τὸ νῦν εἰρημνύον.
 εἴοικε γὰρ οὕτως ὀρεζόμενος, τὰ μόρῃ τῷ ὅλῳ τὰ αὐτὰ φά-
 σκειν εἶναι. μάλιστα δὲ οἰκείοι γίνονται οἱ λόγοι, ἐφ' ὅσων κα-
 τὰ δὴ λος ἢ τῆς μόρῃ ὅσι σωθῆσις. καὶ δὲ πρὸς ὅσιν οἰκίασ-
 καὶ τῆς ἄλλων τῆς τοιούτων. δὴ λον γὰρ, ὅτι τῆς μόρῃ ὄν-
 των, οὐδὲν καλύπτει τὸ ὅλον μὴ εἶναι. ὥστε οὐ ταυτὸν τὰ μέ-
 ρη τῷ ὅλῳ. εἰ δὲ μὴ τῷ ὅλῳ, ἀλλὰ τὸ ἐκ τούτων ἐφισεν εἶ-
 ναι τὸ ὀρεζόμενον, πρῶτον μὲν ἐπισκοπεῖν, εἰ μὴ πέφυκεν ἐν-
 τι γίνεσθαι ἐκ τῆς εἰρημνύων. Ἔνια γὰρ οὕτως ἔχει πρὸς
 ἄλληλα, ὥστε μηδὲν ἕξ αὐτῆς γίνεσθαι. οἷον γραμμὴ καὶ ἀ-
 ριθμός. Ἐπεί τὸ μὲν ὀρεζόμενον ἐν ἐνὶ ἑνὶ τῷ πρώτῳ πέ-
 φυκε γίνεσθαι. ἕξ ὧν δὲ ἐφισεν αὐτὸ εἶναι, μὴ ἐν ἐνὶ τῷ πρώ-
 τῳ πέφυκε γίνεσθαι, ἀλλ' ἐκ ἄλλου ἐκ τῶν ἐκ τῶν. δὴ λον γὰρ,
 ὅτι οὐκ ἐν εἴναι τούτων ἐκείνο. ἐν οἷς γὰρ τὰ μόρῃ καὶ τὸ ὅ-
 λον ἀνάγκη ὑπάρχειν. ὥστε οὐκ ἐν ἐνὶ τῷ ὅλῳ πρῶτον, ἀλλ'-
 ἐν πλείοσιν. εἰ δὲ καὶ τὰ μόρῃ καὶ τὸ ὅλον ἐν ἐνὶ τῷ πρώ-
 τῳ, σκοπεῖν εἰ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ, ἀλλ' ἐν ἐκ τῶν τὰ μόρῃ, καὶ ἐν ἐ-
 κ τῶν τὸ ὅλον. Πάλιν εἰ τῷ ὅλῳ συμφέρεται τὰ μόρῃ, ἀνά-
 παλιν γὰρ δεῖ συμβαίνειν τῆς μόρῃ φθαρέντων, φθέρεσθαι
 τὸ ὅλον. τῆ δὲ ὅλου φθαρέντος, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὰ μόρῃ ἐφθάρ-
 θαι. ἢ εἰ δὲ μὲν ὅλον, ἀγαθὸν ἢ κακόν. τὰ δὲ μόρῃ, μηδέ τδρα. ἢ
 ἀνάπαλιν, τὰ μὲν μόρῃ ἀγαθὰ ἢ κακὰ, τὸ δὲ ὅλον μηδέ τδρον.
 οὕτε γὰρ ἐκ μηδέ τδρα ἀγαθὸν πῦ κακόν γινέσθαι δαυατὸν.
 οὕτε ἐκ κακῶν ἢ ἀγαθῶν, μηδέ τδρον. ἢ εἰ μάλλον μὲν δατδρον
 ἀγαθόν, ἢ δατδρον κακόν. εἰ δὲ ἐκ τούτων, μὴ μάλλον ἀγαθόν
 ἢ κακόν. οἷ. οἷ. εἰ ἢ ἀγαθὸν ἢ ἀνδρῖας καὶ φιλανθρωπίας δόξης. μάλ-
 λον ἢ ἀγαθόν ἢ ἀνδρῖας, ἢ κακόν ἢ φιλανθρωπίας δόξης. εἰ δὲ ἐν καὶ εἰ
 τῷ τῷ ἀγαθῷ ἐν τῷ μάλλον καὶ εἰν ἢ ἀπλῶς ἀγαθόν, ἢ μάλ-
 λον ἀγαθόν ἢ κακόν. καὶ εἰς τὸ μὲν οὐκ ἀναγκαῖον, εἰ μὴ ἐκ
 τδρον ἢ καὶ αὐτὸ ἀγαθόν ἢ κακόν. πολλὰ γὰρ τῆς ποιητικῶν
 καὶ αὐτὰ μὲν οὐκ ἐστὶν ἀγαθὰ. μετὰ τὰ δὲ πῶσι, γίνετ' ἀγαθὰ.
 τὰ δὲ ἀνάπαλιν, ἐκ τδρον μὲν ἀγαθόν, μετὰ τὰ δὲ, κακόν. ἢ

[illegible]

ἔχειν περὶ τὰ ἰατρικά, ἀλλ' ὁμῶς δι' οὗτος ἀνδρείος ὁ τὸδε με- »
 τὰ τῶδε ἔχων. οὐτε γὰρ περὶ ἑτέρων ἐκείτῳ ἀντὶ τῆς διὰ λέ- »
 γεσθαι, ὅτε περὶ ταυτὸν ἐτυχόν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀνδρείας
 τέλους. οἷς περὶ τῶς πολεμικῆς κινδύνους, ἢ εἴ τι μᾶλλον κύ-
 ρυν τέλους. Ἐνία δὲ τῆς οὕτως ἀφ' ἐκδομῶν, οὐδαμῶς ἕως
 τῶ ἐρημιλίῳ πίπτει διαίρεισιν. οἷς εἰ ἡ ὀργὴ λύπη ὅτι μεθ' ἕω-
 λήσεως τ' ὀλιγορεῖσθαι. ὅτι γὰρ διὰ τὴν ὑπόληψιν τῶν καὶ I
 τῆν ἡ λύπη γίνεσθαι, ὅτι βούλεται δηλοῦν. τὸδε δὲ ὅτι γί-
 νεσθαι, π, οὐκ ἐστὶ ταυτὸν τῶ μετὰ τούτου τὸδε εἶναι, κατ' οὐ-
 δέναι τῆς ἐρημιλίων τῶ πῶν. Πάλιν εἰ τῶ τούτων σιώθουσιν, εἰ
 ρηκε τ' ὅλον. οἷς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, σιώθουσιν ἐξ ἑαυτοῦ. πρῶ-
 τιν μὲν σκοπεῖν, εἰ μὴ εἰρηκε, πρία σιώθουσιν. κατὰ πόρ εἰ σάρ-
 κα ὀρεζόμενος ἢ ὅσο ὦ, τῶ πυρὸς καὶ γῆς καὶ ἀέρος σιώθουσιν
 εἶπεν. οὐ γὰρ ἀπόχρη τ' σιώθουσιν εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ποία τις, 2
 περὶ διορίσειον. οὐ γὰρ ὁ πῶσο ὦ σιωτὴ θέντων τούτων παρὲς γί-
 νεσθαι, ἀλλ' οὐ τῶσι μὲν σιωτὴ θέντων σάρεξ. οὐ τῶσι δὲ ὅσο ὦ. εἰ
 κε δ' εἶναι τ' πρὸς πᾶν σιωθῆσει ταυτὸν. οὐδέτερον τῆς ἐρη-
 μιλίων. σιωθῆσει μὲν γὰρ πάσῃ, διὰ λυσις ἐναντίον. τῆς δ' ἐρη- »
 μιλίων οὐδέτερον, οὐδὲν. Ἐπ' εἰ ὁμοίως πιθανὸν πᾶν τ' σιώ-
 θουσιν σιώθουσιν εἶναι, ἢ μηδὲν. τῆς δὲ ζώων ἐκαστον σιώθουσιν ὄν,
 μὴ ὅτι σιώθουσιν, ὅδε τ' ἄλλων ὅδεν τ' σιωθῆτων, σιώθουσιν αὖ
 εἶν. Πάλιν εἰ ὁμοίως ἐν ἡμῖν πέφυκεν ὑπάρχειν τ' ἐναντία, 3
 ὡρεσθαι δὲ διὰ τῶν πόρ, δηλοῦν γὰρ ὅτι οὐχ ὡρεσθαι. εἰ δὲ μὴ,
 πλείους τῶ αὐτῶ συμβῆσθαι ὁρισμούς εἶναι. πὶ γὰρ μᾶλλον 3
 ὁ διὰ τούτου ἢ ὁ διὰ τῶ ἐτέρου ὁρισμὸς εἰρηκεν, ἐπεὶ ὁμοίως
 ἀμφότερα πέφυκε γίνεσθαι ἐν αὐτῶ. τοιούτος δ' ὁ τῆς ψυχῆς
 ὅρος, εἰ πόρ ἐστὶν ὅσα ἐπιστήμης δεκτικὴ. ὁμοίως γὰρ καὶ ἀγνοίας
 ὅτι δεκτικὴ. Δεῖ δὲ καὶ ἐάν μὴ περὶ ὅλον ἔχῃ τις ἐπιχειρεῖν ἐν
 ὁρισμὸν, διὰ τ' μὴ γνώριμον εἶναι τὸ ὅλον, πρὸς τῆς μόρων π
 ἐπιχειρεῖν, ἐάν ἢ γνώριμον καὶ μὴ καλῶς ἀφ' ἐκδομῶν φαί-
 νηται. τ' γὰρ μόρων ἀναιρεθέντος, καὶ ὁ πᾶς ὁρισμὸς ἀναιρεῖ- 4

τα. Ὅσοι τ' ἀσφαίει τῆς ὀρεσμῶν, συνδιόρθωνται καὶ συ-
 ρηματίζονται πρὸς τὸ δηλοῦν καὶ ἔχειν ἐπιχείρημα, οὕτως
 ἐπισκοπεῖν. ἀνάγκαιον γὰρ τῷ ἀκρίνομένῳ ἢ δέχεσθαι ἢ ἐκ-
 λαμβανόμενον ἕκαστον τῶν ὀρεσμάτων. ἢ αὐτὸν διασαφῆσαι, πί-
 πτε τε τυγχάνει τὸ δηλούμενον ἕκαστον τῶν λόγων. Ἐπικατά-
 πτερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις νόμον εἰσάγειν ἐπεισδρῆναι, καὶ ἢ ἐλ-
 πίων ὁ εἰσδρόμενος, αἰνιροῦσι τὸν ἐμπεδοῦν, οὕτως καὶ ὅτι
 τῆς ὀρεσμῶν ποιητέον. καὶ αὐτὸν τὸν ὀρεσμόν ἐτέρων οἰεῖον. ἐκ
 γὰρ φαίνεται βελτίων καὶ μάλλον δηλῶν τὸ ὀρεζόμενον, δη-
 λον ὅτι αἰνιρομένης ἐστὶν ὀρεσμῶν, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ πλείους τῶν
 αὐτῶν ὀρεσμοί. Πρὸς ἅπαντας δὲ τῶν ὀρεσμοῦς οὐκ ἐλάττω
 σοχεῖον, ὅτι πρὸς αὐτὸν δύσως ὀρεσμάται ὅτι πρὸς κει-
 μένον, ἢ καλῶς εἰρημύον ὅρον ἀναλαβεῖν. ἀνάγκη
 γὰρ ὡς πρὸς πρὸς πρὸς ἀφγμα θεώμενον, τό τε
 ἐλπίπον ὡν προσηκὲν ἔχειν τὸν ὀρεσ-

1

σμόν καὶ ὅτι πρὸς κειμένον. πρὸς ὅ-
 τως καὶ ὁρῶν, ὡς τε μάλ-
 λον ἐπιχειρημά-
 των δύπο-
 ρεῖν. τὰ μὲν οὖν πρὸς
 τῶν ὀρεσμοῦς, ὡς
 ὅσοι τ' ἐν-
 ρήδω.

3

τέλος τῶν ἐκτον τῶν τοπικῶν.

ΟΤΕΡΟΝ ΔΕ ΤΑΥΤΟΝ ἢ ἑτέρον καὶ τὸν
 κυριώτατον τῆς ῥητέων πόρῃ ταυτοῦ Τό-
 πων, ῥητέον. ἔλεγε δὲ κυριώτατα ταυτὸν,
 τὸ τῷ ἀριθμῷ ἐν, σκοπεῖν ἐκ τε τῆς πῶσεων
 καὶ τῆς συστοίχων καὶ τῆς ἀντικειμένων. εἰ γὰρ
 ἡ δικαιοσύνη ταυτὸν τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ὁ δίκαιος τῷ ἀνδρείῳ.
 καὶ τὸ δίκαιός τῷ ἀνδρείῳ. ὁ μὲν γὰρ καὶ τῷ τῆς ἀντικει-
 μένων. εἰ γὰρ τὰδε ταυτά, καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῖς ταυτά
 καὶ ὁπιοῦν τῆς λεγόμενων ἀντιθέσεων. οὐδὲν γὰρ διαφέ-
 ρει τὸν τῷ ἢ τῷ τῷ ἀντικείμενον λαβεῖν, ἐπειδὴ ταυτὸν ἔστι.
 πάλιν ἐκ τῆς ποιητικῶν, καὶ φθαρτικῶν καὶ γνέσεων καὶ φθο-
 ρῶν, καὶ ὅλως τῆς ὁμοίως ἔχοντων πρὸς ἐκείνους. ὅσα γὰρ
 ἀπλῶς ταυτά, καὶ αἱ γνέσεις αὐτῆς καὶ αἱ φθοραὶ, αἱ αὐ-
 ται, καὶ τὰ ποιητικὰ καὶ τὰ φθαρτικὰ. Σκοπεῖν δὲ, καὶ ὧν
 διαφέρει μάλιστα λέγειται ὁμοῦ, εἰ καὶ διαφέρει τῆς αὐτῆς τοῦ
 τῶν καὶ αὐτὸ μάλιστα λέγειται καὶ διαφέρει τῆς ἀποκρίσεως τὸν
 διδάσκοντα καὶ τὸν ἀποδιδόντα ἀποδείκνυσιν τὸν αὐτὸν. ἐπειδὴ
 πᾶν τῆς εἰων αἰρετώτατος ὁ ἀποδιδόντα, καὶ διδάσκων. ὡς
 γὰρ αἰρετώτατον καὶ μέγιστον. ὁ μὲν γὰρ καὶ τῷ τῆς ἄλλων τῆς
 τοῦ τῶν. Δεῖ δὲ ἐκείνους ἐν ἀριθμῷ εἶναι τὸ λεγόμενον μέγ-
 ιστον, ἢ αἰρετώτατον. εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἔστι διειρημένον, ὅτι ταυτὸν.
 οὐ γὰρ ἀναγκαῖον εἰ ἀνδρείοτατον τῆς ἑλλῶν πελοποννήσιοι
 καὶ λακεδαιμόνιοι, ὅς αὐτοὶ εἶναι πελοποννησίους τοῖς λακε-
 δαιμόνιοις. ἐπειδὴ οὐχ εἰς ἀριθμῷ πελοποννήσιος, οὐ δὲ λα-
 κεδαιμόνιος. ἀλλὰ περιέχειται μὲν τὸν ἑτέρον ἕως τῆς
 ἀναγκαῖον, καὶ διαφέρει οἱ λακεδαιμόνιοι ἕως τῆς πελοπον-
 νείων. εἰ δὲ μὴ, συμβέβηκε ἄλλῃ λων εἶναι βελτίους. ἐὰν μὴ πε-
 ριέχωνται οἱ ἑτέροι ἕως τῆς ἑτέρων. ἀναγκαῖον γὰρ ὅς πε-
 λοποννησίους βελτίους εἶναι τῆς λακεδαιμονίων, ἢ πόρ μὴ πε- 4

- εἰχόντων οἱ ἑτέρωι ἡσὶ ἑτέρων. πάντων γὰρ ἡσὶ λοιπῶν
εἰσὶ βελτίους. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι ἀνάγκη βελ-
τίους εἶναι τῶν πελοποννησίων. καὶ γὰρ καὶ οὗτοι πάντων ἡσὶ
λοιπῶν εἰσὶ βελτίους. ὥστε ἀλλήλων βελτίους γίνονται. δῆ-
λον οὖν, ὅτι ἐν ἀριθμῷ δεῖ εἶναι τὸ βέλτερον καὶ μέγιστον λε-
γόμενον, εἰ μέλλοι ὁ πταυτὸν ἀποδείκνυσθαι. διὸ καὶ Ξενο-
κράτης οὐκ ἀποδείκνυσιν. οὐ γὰρ εἰς ἀριθμῷ ὁ δὲ δαίμων, οὐ
1 δ' ὁ σπουδαῖος βίος. ὥς τ' οὐκ ἀναγκαῖον τὸν αὐτὸν εἶναι, διότι
ἀμφω αἰρετώτατοι, ἀλλὰ τὸν ἑτέρωι ἡσὶ τὸν ἑτέρωι. Εἰ-
λίην σκοπεῖν, εἰ ὅτι τὰ τῶν ταυτὸν, καὶ τὰ τῶν ταυτὸν. εἰ γὰρ μὴ ἀμ-
φότερά τῶ αὐτῶ ταυτὰ, δῆλον ὅτι οὐ δι' ἀλλήλους. Εἴπερ
τῶν τῶν συμβεβηκέντων, καὶ οἷς τῶν συμβεβηκεν, ὅτι σκο-
πεῖν. ὅσα γὰρ τὰ τῶν συμβεβηκε, καὶ τὰ τῶν συμβεβη-
κεν. καὶ οἷς τὰ τῶν συμβεβηκε, καὶ τὰ τῶν συμβεβη-
κεν. εἰ δὲ τῶν διαφωρεῖ, δῆλον ὅτι οὐ ταυτὰ.
2 Οὐδὲν δὲ, καὶ εἰ μὴ ἐν ἐνὶ γένει κατηγορέας ἀμφότερα. ἀλλὰ
τὸ μὲν ποιεῖν. τὸ δὲ, ποσὸν, ἢ πῶς, δὲ λῆ. Εἰλίην εἰς γέ-
νος ἑκάτερου μὴ ταυτὸν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀγαθόν, τὸ δὲ κακόν.
ἢ τὸ μὲν ἀρετὴ, τὸ δὲ ἐπιστήμη. ἢ εἰ τὸ μὲν γένος ταυτὸν, αἰ-
διαφορεῖ δὲ μὴ αἰ αὐτῶ ἑκάτερου κατηγοροῦνται. ἀλλὰ τῶ
μὲν, ὅτι θεωρητικὴ ἐπιστήμη. τῶ δὲ, ὅτι πρακτικὴ. ὁμοίως δὲ
καὶ τῶν ἄλλων. Εἴπερ τοῦ μᾶλλον. εἰ τὸ μὲν δέχεται
τὸ μᾶλλον, τὸ δὲ μὴ. ἢ εἰ ἀμφω μὲν δέχεται, μὴ ἅμα δὲ. κα-
3 θάρπῃς ὁ μᾶλλον ὁρῶν, οὐ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ τῆς σωουσί-
ας. ὥστε οὐ ταυτὸν ὁρῶν καὶ ἐπιθυμία σωουσία.
Εἴπερ τῆς περὶ ἀσέως, εἰ τῶ αὐτῶ ἑκάτερον περὶ ἀσέως,
μὴ πρὶ τὸ ὅλον ταυτὸν. ἢ εἰ τῶ αὐτῶ ἀφ' ἑκάτερου ἀ-
φαιρεθῆναι, τὸ λοιπὸν ἑτέρωι. οἷον εἰ διπλάσιον ἡμίσεος,
καὶ πολλαπλάσιον ἡμίσεος ταυτὸν ἔφησεν εἶναι. ἀφαι-
ρέναι γὰρ ἀφ' ἑκάτερου τῆς ἡμίσεος, τὰ λοιπὰ ταυτὸν εἰ-
δηλῶν, οὐ δηλῶν δὲ. τὸ γὰρ διπλάσιον καὶ πολλαπλάσιον, ὅ-
4 ταυτὸν δηλῶν. Σκοπεῖν δὲ μὴ μέγιστον, εἰ ἢ δὴ πῶς συμβαίνει ἀδύ-

ναὶ δὲ τῆς θέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ δυνάττον ἐστὶ ἡ ἀποθέσεως ὑ-
 πάρχει, καὶ δὲ πρὸς τοῖς τὸ κενὸν καὶ τὸ πλήρες ἄλλος ταυτὸν
 φάσκουσιν εἶναι. δῆλον γάρ, ὅτι ἐὰν ἐξέλθῃ ὁ ἀήρ, κενὸν μὲν
 οὐχ ἦπ' ὄν, ἀλλὰ μάλλον ἔσται. πλήρες δ' ἄλλος οὐκ ἐπ' ἔσται.
 ὥς τε ἡ ἀποθέσεως πινὸς εἴπερ ψυδρὺς, εἴπερ ἄληθους. οὐδὲν
 γὰρ διαφέρει, εἰς μὲν ἑτέρον ἀναιρέτω ἀντὶ τῆς, εἰ δὲ ἑτέρον εἴ-
 ὥς τ' οὐ ταυτὸν. καθόλου δ' εἰπεῖν ἐκ τῆς ὁπωσὺν ἐκτέ-
 ρου κατηγορουμένων, καὶ ὧν τῶν κατηγορεῖται, σκοπεῖν, εἰ
 ποῦ διαφωνεῖ. ὅσα γὰρ διατέρου κατηγορεῖται, καὶ διατέρου
 κατηγορεῖσθαι δεῖ. καὶ ὧν διατέρου κατηγορεῖται, καὶ διατέρου
 κατηγορεῖσθαι δεῖ. Εἴπερ πᾶσι ταυτὸν λέγειται,
 σκοπεῖν. εἰ καὶ ἑτέρον ἢ τὸν ταυτὰ ἐστὶ τὰ γὰρ εἰδείη γέ-
 νει ταυτὰ, οὐκ ἀνάγκη ἀριθμῶ ταυτὰ εἶναι. ἐπισκοπῶμεν δὲ,
 πότερον οὕτως ταυτὰ ἢ οὐχ οὕτως. Εἴπερ εἰ δυνάττον δια-
 τέρου ἀντὶ διατέρου εἶναι, οὐ γὰρ ἀντὶ ταυτὸν. οἱ μὲν οὖν
 πρὸς τὸ ταυτὸν τόποι, ὅσοι τῶν λέγονται, δῆλον δὲ ἐκ τῆς ἐ-
 ρημείων, ὅτι ἅπαντες οἱ πρὸς τὸ ταυτὸν ἀνασκιδνασικὸι τόποι,
 καὶ πρὸς ὅρον χρήσιμοι, καὶ δὲ πρὸς ἐμπεδοῦν εἶρηται. εἰ γὰρ
 μὴ ταυτὸν δηλοῖ τὸ τὸν νομα καὶ ὁ λόγος, δῆλον ὅτι οὐκ ἀν-
 εἶν ὁρῆσιμος ὁ ἀφ' ὁδοῦς λόγος. τῆς ὅ καὶ τῶν ἀνασκιδνασικῶν τῶν
 οὐδὲς χρήσιμος πρὸς ὅρον οὐ γὰρ ἀπὸ χρήσεως ταυτὸν εἰ-
 ἡ ἀπὸ τὸν λόγον καὶ τὸν νομα, τὰ πρὸς τὸ καὶ τῶν ἀνασκιδνασικῶν ὅτι
 ὁρῆσιμος. ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα πόντα δεῖ εἶναι τὰ παρεγγεμέ-
 να τὸν ὁρῆσιμον. ἀναιρέτω μὲν οὖν ὅρον οὕτως. καὶ δὲ τῶν
 αἰεὶ πειρατέον. Εἴπερ δὲ καὶ τῶν ἀνασκιδνασικῶν βουλώμεθα, πρῶτον
 μὲν εἰδέναι δεῖ, διότι οὐδὲς ἢ ὁλίγοι τῆς διαλεγόμενων, ὅρον
 συλλογίζονται. ἀλλὰ πάντες ἀρχὴν εἰς τοῦτον λαμβάνουσιν
 οἷον οἵ τε πρὸς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 τῶν αὐτῶν μαθήσεις. εἴθ' ὅτι δι' ἀκριβείας μὲν, ἄλλης ἐστὶ πρὸς
 ματείας ἀφ' ὁδοῦ, καὶ τί ἐστὶν ὅρος καὶ πῶς ὁρίζεσθαι δεῖ.
 νῦν δ' ὅσον ἵκανόν πρὸς τὴν παρούσαν χρείαν, ὅσοι τὸν μόνον
 λεκτέον, ὅτι δυνάττον γινέσθαι καὶ τῆς τῶν εἶναι συλλογισμὸν. 4
 εἰ γὰρ

- » ὅτιν ὁρος, λόγος ὁ τὸ τί ᾧ εἶναι τῷ πράγματι δηλῶν, καὶ
 » διὰ τὰ ἐν τῷ ὅρῳ κατηγορούμενα, ἐν τῷ τί ᾧ τῷ πράγμα-
 » τος μὲν κατηγορεῖται· κατηγορεῖται δὲ ἐν τῷ τί ᾧ τὰ γέ-
 » νη καὶ αἱ διαφοραὶ, φανερὸν ὡς εἴπῃ λαβόντες μόνον,
 » ἐν τῷ τί ᾧ τῷ πράγματι κατηγορεῖται διὰ· ὅτι ὁ τῷ ᾧ
 » ἔχων λόγος, ὁρος ὅς ἀνάγκη αὐτῷ εἶναι· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ἑτέρου
 » εἶναι ὅρον, ἐπειδὴ οὐδὲν ἑτέρου ἐν τῷ τί ᾧ τῷ πράγματι κα-
 » τηγορεῖται· ὅτι μὲν οὖν ἐγχωρεῖ συλλογισμὸν ὅρου γινέ-
 » σθαι, φανερὸν· ἐκ τίνων δὲ διὰ καὶ συλλογισμὸν, διώριται
 » μὲν ἐν ἑτέροις ἀκριβέστερον· πρὸς δὲ τὴν περὶ μὲν μὲν
 » ἴσθαι, οἱ αὐτοὶ τόποι χρήσιμοι· σκεπτέον γὰρ ὅτι τῷ ἐν ἐν-
 » τὶ καὶ τῷ ἄλλῳ τῷ ἀντικειμένῳ, καὶ ὅλους τὸς λόγους
 » καὶ κατὰ μέρος ἐπισκοπεῖν· εἰ γὰρ ὁ ἀντικείμενος τῷ ἀν-
 » τικειμένῳ, καὶ τὸν εἰρημένον τῷ περὶ μὲν ἀνάγκη εἶναι· ἐ-
 » πεί δὲ τῷ ἐναντίῳ πλείους συμπλοκαὶ, ληπτέον ἐκ τῶν ἐ-
 » ναντίων, ὁ ποῖος αὐτῷ μάλιστα φανερὸς ὁ ἐναντίος ὀρισμὸς· ὅ-
 » λους μὲν οὖν τὸς λόγους κατὰ μέρος εἶρηται σκεπτέον, κατὰ
 » μέρος δὲ ὡς· πρῶτον μὲν οὖν ὅτι τὸ ἀρχοῦν γένος ὀρ-
 » θῶς ἀρχοῦν· εἰ γὰρ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ, τὸ δὲ
 » περὶ μὲν μὲν ὅτιν ἐν τῷ αὐτῷ, δηλὸν ὅτι ἐν τῷ ἐναντίῳ
 » αὐτῷ· ἐπειδὴ ἀνάγκη τὰ ἐναντία, ἢ ἐν τῷ αὐτῷ γίνεσθαι
 » τοῖς ἐναντίοις γένεσιν εἶναι, καὶ τοῖς διαφορὰς δὲ τοῖς ἐναντί-
 » ας, τῷ ἐναντίῳ ἀξιοῦμεν κατηγορεῖσθαι· κατὰ μέρος λου-
 » κὺν καὶ μέλανος· τὸ μὲν γὰρ διακριτικόν· τὸ δὲ συγκερι-
 » κὸν ὁφθαλμοῦ, ὡς τε εἰ τῷ ἐναντίῳ αἱ ἐναντίαι κατηγοροῦν-
 » ται, τῷ περὶ μὲν αἱ ἀρχοῦν κατηγοροῦνται· ὡς τε ἐ-
 » πεί καὶ τὸ γένος καὶ αἱ διαφοραὶ ὀρθῶς ἀρχοῦνται, δηλὸν
 » ὅτι ὀρισμὸς αὐτῷ εἶναι ὁ ἀρχοῦν· ἢ οὐκ ἀναγκαῖον τῷ ἐναντί-
 » ῳ τοῖς ἐναντίαις διαφορὰς κατηγορεῖσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ αὐ-
 » τῷ γίνεσθαι τὰ ἐναντία, ὡς δὲ τὰ γένεσιν ἐναντία, οὐδὲν καλὸν
 » τὴν αὐτῇ διαφορὰν κατὰ μέρος λέγεσθαι, οἷον κατὰ δι-
 » καιοσύνης καὶ ἀδικίας· τὸ μὲν γὰρ, ἀρετῇ· τὸ δὲ κακία,

ψυχῆς. ὥστε τὸ ψυχῆς, διαφορὰ ἐπ' ἀμφοῖν λέγεται, ἐπεὶ
 » καὶ σώματος ὅστιν ἀρετὴ καὶ κακία. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἄλλη-
 » θὲς, ὅτι τῷ ἐναντίων ἢ αἱ ἐναντίαι, ἢ αἱ αὐταὶ διαφοραὶ εἰ-
 σιν. εἰ οὖν τῇ ἐναντίου ἢ ἐναντία κατηγορεῖται, τούτου δὲ
 μὴ, δὴ λανθάνει ἢ εἰρημλὴν τούτου αὐτὸν κατηγοροῖτο. κατόλου δὲ
 εἰπεῖν, εἴ ποδ' ὁ ὀρισμὸς ὅστιν ἐκ γένους καὶ διαφορῶν, αὐτὸν τῷ
 ἐναντίου ὁ ὀρισμὸς φανερὸς, καὶ ὁ τῷ περὶ κείμενον ὀρισμὸς
 φανερὸς ἔσται. ἐπεὶ γὰρ τὸ ἐναντίον αὐτῷ αὐτῷ γίνεαι, ἢ αὐ-
 τῷ ἐναντίῳ. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ διαφοραὶ, ἢ αἱ ἐναντίαι τῷ ἐ-
 ναντίων, ἢ αἱ αὐταὶ κατηγοροῦνται, δὴ λανθάνει τῷ περὶ κεί-
 νου ἢ τοι γένος αὐτὸν κατηγοροῖτο ὅτι καὶ τῷ ἐναντίου, αἱ δὲ
 διαφοραὶ ἐναντίαι, ἢ πάσαι ἢ τινὲς, αἱ δὲ λοιπαὶ αἱ αὐταὶ, ἢ
 αἰσάπαλιν. αἱ μὲν διαφοραὶ αἱ αὐταὶ, τὰ δὲ γένη ἐναντία. ἢ
 ἀμφω ἐναντία καὶ τὰ γένη καὶ αἱ διαφοραὶ. ἀμφοτέρω μὲν
 γὰρ τούτοις εἶναι οὐκ ἐνδέχεται. εἰ δὲ μὴ, ὁ αὐτὸς ὀρισμὸς τῷ
 ἐναντίων ἔσται. Ἐπὶ ἐκ τῷ πᾶσι καὶ τῷ συσσίχων. ἀ-
 νάγκη γὰρ ἀκολουθεῖν τὰ γένη τοῖς γένεσι καὶ τοῖς ὅροις τοῖς ὀ-
 ροῖς. οἷον εἰ ἡλήθη ὅστιν ἀρετὴ ἢ ἐπιστήμη, καὶ τὸ ἐπιλανθάν-
 νεισθαι ἀρετῆς ἀλλοῦ ἐπιστήμῃ ἔσται. καὶ τὸ ἐπιλανθάνεισθαι, ἀ-
 πρεβληκῶς ἐπιστήμῃ. ἐνὸς οὖν ὁποιοῦν τῷ εἰρημέ-
 νων ὁμολογηθέντος, ἀνάγκη καὶ τὰ λοιπὰ ὁμολογεῖσθαι.
 ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἡ φθορὰ διάλυσις οὐσίας, καὶ τὸ φθείρε-
 σθαι, διαλύεσθαι οὐσίαν. καὶ τὸ φθαρτικῶς διαλυτικῶς.
 εἴ γε τὸ φθαρτικόν, διαλυτικὸν οὐσία. καὶ ἡ φθορὰ, διά-
 λυσις οὐσίας. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ ἄλλων. ὥς θ' ἐνὸς ὁ-
 ποιοῦν ληφθέντος, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὁμολογεῖται.
 καὶ ἐκ τῷ ὁμοίως ἐχόντων πρὸς ἄλληλα. εἰ γὰρ τὸ ὑγίαι-
 νόν, πρηντικὸν ὑγείας, καὶ τὸ δυνεκτικόν, πρηντικὸν δυνεί-
 ας ἔσται. καὶ τὸ ὠφέλιμον, πρηντικὸν ἀγαθοῦ. ὁμοίως γὰρ
 ἔκαστον τῷ εἰρημλίων πρὸς τὸ οἰκῆον τέλος ἔχει. ὥς τε εἰ ἐ-
 νὸς αὐτῷ ὀρισμὸς ὅστι, τὸ, πρηντικὸν εἶναι τῷ τέλους, καὶ
 τῷ λοιπῶν ἔκαστον οὕτως αὐτῷ ὀρισμὸς. Ἐπὶ ἐκ τῷ μάλ- 4

λον καὶ ἐκ τῆς ὁμίας, ὅσα κῶς εὐδέχεται καὶ σκευάζειν,
 δύο πρὸς δύο συμπέρονται. οἶον, εἰ μᾶλλον ὁδε τῆδε, ἢ ὁδε
 τῆδε ὁρισμός. ὁ δὲ ἢ τὸν δευτέρου ὁρισμός ἔστι, καὶ ὁ μᾶλλον.
 καὶ εἰ ὁμοίως ὁδε τῆδε, καὶ ὁδε τῆδε. εἰ ὁ ἑτέρος τῆς ἐτέρου,
 καὶ ὁ λοιπὸς τῆς λοιποῦ. ἐνὸς δὲ ὁρισμοῦ πρὸς δύο συμπέρο-
 μένου, ἢ δύο ὁρισμῶν πρὸς ἑνός, οὐδὲν χρήσιμος ἢ ἐκ τῆς μάλ-
 λον ἐπίσκεψις. οὐτε γὰρ ἑνὸς δυοῖν, οὐτε δύο τῶ αὐτῶ ὁ-
 ρους δαυατὸν εἶναι. Εἰσὶ δὲ ἐπικαιρότατοι τῶν τόπων οἵ-
 τε νῦν εἰρημένοι, καὶ οἱ ἐκ τῆς πώσεως καὶ τῆς συστάσεως. διὸ
 καὶ δεῖ μάλιστα κατέχειν, καὶ περ χείρους ἔχειν τύτους.
 χρησιμώτατοι γὰρ πρὸς πλείους, καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὅς μάλι-
 στα κοινούς. οὐ γὰρ ἄνδρ' ἔστι τῶν λοιπῶν. οἶον τὸ τ' ἐπι-
 βλέπειν ὡς τὰ κατέκαστα, καὶ ὅτι τῶν εἰδῶν σκοπεῖν, εἰ-
 φαρμῆται ὁ λόγος, ἐπειδὴ σωῶν μὲν τὸ εἶδος ἔστιν. ἔστι δὲ
 χρήσιμος ὁ τόπος πρὸς ὅς περὶ μένους ἰδέασθαι εἶναι, καὶ θά-
 2 πρὸς πρὸς τὸν εἶρηται. Ἐπὶ εἰ μεταφύων εἶρηκε τοῦτο-
 μα, ἢ αὐτὸ αὐτῶ κατηγήρεται ὡς ἑτέρου. καὶ εἴς ἄλλοις
 κοινὸς καὶ ἄνδρ' ἔστι τῶν τόπων ἔστι, τὸν τῶ χρησιόν. ὅπ' δὲ χα-
 λεπώτερον καὶ σκευάζειν ἢ ἀνασκευάζειν ὅρον, ἐκ τῆς μετα-
 τῶν ἑρμηνευμένων φαιδρὸν. καὶ γὰρ ἰδεῖν αὐτὸν καὶ λα-
 βῆναι πρὸς τῶν ὁρωμένων τῶν τοιαύτας περὶ τῶν, οὐκ ὁ-
 πεπὶς. οἶον ὅτι τῶν ἐν τῶ ἀφ' ὁθεν εἰς λόγῳ, τὸ μὲν, γλῶσσ. τὸ
 δὲ, διαφορὰ, καὶ ὅτι ἐν τῶ π' ἔστι τὸ γλῶσσ, καὶ αἱ διαφοραὶ κα-
 3 τηροῦνται. αὐτὸν δὲ τῶν, ἀδύνατον ὁρισμοῦ γλῶσσας
 συλλογισμὸν. εἰ γὰρ πινὰ καὶ ἄλλα ἐν τῶ π' ἔστι τῶ περὶ γμα-
 τος κατηγορεύεται, ἀδήλον, πρὸς τὸν ὁρῶν ἢ ἑτέρου αὐτῶ ὁ-
 ρισμός ἔστιν. ἐπειδὴ ὁρισμός ἔστι, λόγος ὁ τὸ π' εἶναι σημεῖ-
 νῶν. δὴ λον δὲ καὶ ἐκ τῆς δε. ἔστι γὰρ ἐν συμπεράνεσθαι, ἢ πολ-
 λα ἀναιροῦν μὲν ἐν, ἀπὸ τῶ πρὸς ἑνὸς διαλεγεῖν. ἐν γὰρ ὁ
 ποιοῦν ἀνασκευάζοντες, ἀναιροῦντες ἐσόμεθα τὸν ὅρον,
 καὶ σκευάζοντες, πάντα ἀνάγκη συμβιβάζειν ὅτι ὑπάρ-
 4 χεῖ τὰ ἐν τῶ ὅρῳ. Ἐν καὶ σκευάζοντες μὲν, καὶ τὸ λον οἱ-

εἶον συλλογισμόν. Δεῖ γὰρ καὶ παντὸς, οὗ τὸ νόμα, κα-
 τηγορεῖσθαι τὸν ὅρον. καὶ ἐπὶ πρὸς τούτοις ἀντιστρέφει κα-
 θ' οὗ τὸν λόγον καὶ τὸ νόμα, εἰ μέλει ἴδιος εἶναι ὁ ἀκροθεὶς
 ὅρος. ἀνασκηδάζοντι δὲ, οὐκ ἀνάγκη δεῖξαι τὸ κατ' ὅλου. ἀ-
 πόχρη γὰρ τὸ δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἀληθεύει περὶ τίνος τῆς ὑπὸ
 τὸ νόμα ὁ λόγος. εἴτε κατ' ὅλου δεῖοι ἀνασκηδάζειν. οὐ δ' ὡς
 τὸ ἀντιστρέφει ἀναγκαῖον εἶναι τῷ ἀνασκηδάζειν. ἀπόχρη γὰρ
 ἀνασκηδάζοντα κατ' ὅλου τὸ δεῖξαι, ὅτι καὶ τίνος ὦν τοῦ-
 νομα κατηγορεῖται, ὁ λόγος οὐ κατηγορεῖται. τὸ δ' ἀνάπα-
 λιν, οὐκ ἀναγκαῖον πρὸς τὸ δεῖξαι ὅτι κατ' ὦν ὁ λόγος μὴ
 κατηγορεῖται, οὐ δὲ τὸ νόμα. Ἐπὶ εἰ καὶ παντὶ ὑπάρχει τῷ
 ὑπὸ τὸ νόμα, μὴ μόνῳ δὲ, ἀνερημέλιος ὑπάρχει ὀρισμός.
 Ομοίως δὲ καὶ πρὸς τὸ ἴδιον καὶ τὸ γένος ἔχει. ἐν ἀμφοτέ-
 ροις γὰρ ἀνασκηδάζειν, ἢ καὶ ἀσκηδάζειν ῥᾶον. πρὸς μὲν οὖν
 τῷ ἴδιον φανερὸν ἐκ τῆς εἰρημνύων. ὡς γὰρ ἐπιθετὸν, ἐν
 συμπλοκῇ τὸ ἴδιον ἀκροδοῦναι. ὥστε ἀνασκηδάζειν μὲν ὅτιν, 2
 ἐν ἀνελόντα. καὶ ἀσκηδάζοντα δὲ, πάντα συλλογίζεσθαι ἀ-
 νάγκη. χερδὸν δὲ πάντα τὰ λοιπὰ ὅσα πρὸς τὸν ὀρισμόν, καὶ
 πρὸς τὸ ἴδιον ἀρμόσει λέγεσθαι. παντὶ γὰρ δεῖ τῷ ὑπὸ
 τὸ νόμα τὸν καὶ ἀσκηδάζοντα δεικνύειν, ὅτι ὑπάρχει. ἀνα-
 σκηδάζοντα δὲ, ἀπόχρη ἐνὶ δεῖξαι μὴ ὑπάρχον, εἴτε καὶ παν-
 τὶ ὑπάρχει, μὴ μόνῳ δὲ, καὶ οὕτως ἀνασκηδάζοντων γίνε-
 ται, κατὰ πόρ καὶ εἰ τῷ ὀρισμοῦ ἐλέγξω. Πόρ δὲ τῷ γέ-
 νους, ὅτι καὶ ἀσκηδάζειν μὲν, ἀνάγκη μὲν αὖτε παντὶ δεῖξαι 3
 τὰ ὑπάρχειν. ἀνασκηδάζοντα δὲ διχῶς. καὶ γὰρ εἰ μὴδενὶ καὶ
 εἴ πινι δεῖξαι μὴ ὑπάρχον, ἀνερημέλιον τὸ ἐν ἀρχῇ. Ἐπὶ
 καὶ ἀσκηδάζοντι μὲν, οὐκ ἀπόχρη ὅτι ὑπάρχει δεῖξαι. ἀλλὰ
 καὶ διότι ὡς γένος ὑπάρχει, δεικνύον. ἀνασκηδάζοντι δὲ, ἰ-
 κκνὸν τὸ δεῖξαι μὴ ὑπάρχον ἢ πινι ἢ μὴδενὶ. εἴοικε δὲ ὡς πόρ 4
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ διαφθεῖραι τῷ ποιῆσαι ῥᾶον, οὕτω καὶ
 εἰ τῷ τῶν τὸ ἀνασκηδάζειν τῷ καὶ ἀσκηδάζειν. Ἐπὶ δὲ τῷ
 συμβεβηκότος τὸ μὲν κατ' ὅλου ῥᾶον ἀνασκηδάζειν, ἢ καὶ

σκοδάζειν. καὶ σκοδάζοντα μὲν γὰρ λεικτέον, ὅτι παντὶ ἀνα-
 σκοδάζοντα δὲ ἀπόχρη ἐνὶ λείξει μὴ ὑπάρχον, τὸ δὲ ἐπὶ μέ-
 ρους ἀνάπαλιν. ῥᾶον γὰρ καὶ σκοδάζει ἢ ἀνασκοδάσκει. κα-
 τασκοδάζοντι μὲν γὰρ, ἀπόχρη τὸ λείξει πνὶ ὑπάρχον. ἀνα-
 σκοδάζοντι δὲ, λεικτέον ὅτι οὐδενὶ ὑπάρχει. φανερὸν δὲ, καὶ
 διότι πάντων ῥᾶσον, ὅρον ἀνασκοδάσκει. πλεῖστα μὲν γὰρ ἐν
 αὐτῷ τὰ διδρυμένα πολλὰν εἰρημνίων. ἐκ δὲ τῶν πλειόνων,
 1 δαῖτῃον γίνεσθαι συλλογισμὸς. εἰς γὰρ ἐν τοῖς πολλοῖς μάλ-
 » λον ἢ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἀμάρτημα γίνεσθαι. Ἐν περὶ μὲν
 » ὅρον ἐνδέχεται διὰ τῆς ἄλλων ἐπιχειρεῖν. εἴτε γὰρ μὴ ἴδιος ὁ
 λόγος, εἴτε μὴ γλῶσσοις τὸ ἀκροδοθῆναι. εἴτε μὴ ὑπάρχει τὸ τῆς ἐν
 τῷ λόγῳ, ἀνιρημνίος γίνεσθαι ὁ ὀρισμὸς. περὶ δὲ τ' ἄλλα,
 οὐτε τὰ ἐκ τῆς ὁρων, οὐτε τ' ἄλλα ἐνδέχεται πάντῃ ἐπιχει-
 ρεῖν. μὲν γὰρ τὰ περὶ τὸ συμβεβηκὸς κοινὰ πάντων τῶν εἰ-
 ρημνίων ὄντι. ὑπάρχει μὲν γὰρ διὰ ἑκάστον τῶν εἰρημνίων. εἰ
 2 δὲ μὴ ὡς ἴδιον ὑπάρχει τὸ γλῶσσοις, οὐδέ πω ἀνιρημνίος τὸ γλῶσσοις.
 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἴδιον οὐκ ἀναγκαῖον, ὡς γλῶσσοις. οὐδὲ τὸ
 συμβεβηκὸς, ὡς γλῶσσοις ἴδιον, ἀλλ' ὑπάρχει μόνον. ὥστε οὐ
 » δυνάττον ἐκ τῆς ἐτόρων περὶ τὰ ἐτόρα ἐπιχειρεῖν, ἀλλ' ἢ ὡς
 » τῶ ὀρισμοῦ. δῆλον οὖν, ὅτι ῥᾶσον πάντων, ὅρον ἀναεῖν.
 » καὶ σκοδάζειν δὲ, χαλεπώτατον. ἐκείνῃ τε γὰρ πάντα διὰ
 συλλογίζεσθαι. καὶ γὰρ ὅτι ὑπάρχει τὰ εἰρημνία, καὶ ὅτι γέ-
 νος τὸ ἀκροδοθῆναι, καὶ ὅτι ἴδιος ὁ λόγος. καὶ εἰ πρὸς τῶν ὁ-
 3 ἡ δὲ λαοὶ τὸ ἡμῶν εἶναι ὁ λόγος. καὶ ὅτι καλῶς διὰ πεποι-
 κῆται. τῆς δ' ἄλλων τὸ ἴδιον μάλιστα τοιοῦτον. ἀναεῖν μὲν
 γὰρ ῥᾶον, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ὡς ὡς τὸ πολὺ εἶναι. καὶ σκοδ-
 ἀζειν δὲ χαλεπώτατον, ὅτι τὰ πλεονάζει συμβεβῆσθαι, καὶ περὶ
 τούτῳ, ὅτι μόνον ὑπάρχει καὶ ἀνιρημνίος τῶν περὶ γ-
 ματος. ῥᾶσον δὲ πάντων, καὶ σκοδάζει τὸ συμβεβηκὸς. ἐν
 μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις οὐ μόνον ὑπάρχον, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὕτως
 ὑπάρχει, λεικτέον. ἐπὶ δὲ τῶν συμβεβηκῶν ὅτι ὑπάρχει μόν-
 4 ον, ἱκανὸν λείξει. ἀνασκοδάζειν δὲ χαλεπώτατον τὸ συμ-

βεβηκός, ὅτι ἐλάχιστα ἐν αὐτῷ δέδοται. οὐ γὰρ περὶ αὐτῆς
 νειῶν τῶ συμβεβηκότι, πῶς ὑπάρχει. ὥς τε ἐπὶ μὲν τῆς ἄλ-
 λων διχῶς ὅστιν ἀναιρεῖν, ἢ δειξάντων ὅτι οὐχ ὑπάρχει, ἢ
 ὅτι οὐχ οὕτως ὑπάρχει. ὡς δὲ τῶ συμβεβηκότος
 οὐκ ἔστιν ἀνελθεῖν, ἀλλ' ἢ δειξάντα, ὅτι οὐχ
 ὑπάρχει. οἱ μὲν οὖν τόποι δι' ὧν οὐ-
 πορήσομεν πρὸς ἕκαστα τῶν
 προβλημάτων ἐπιχει-
 ρεῖν, σχεδὸν ἰκανῶς
 ἕξειν ἰθὺς
 ται.

τέλος τῶ ἐβδόμου τῆς ὁπικῶν.

M

I

ΕΤΑ' δὲ τῶν περὶ τάξεως, καὶ πῶς διὰ ἐ-
ρωτῶν, λεκτέον. διὰ δὲ πρῶτον μὲν ἐρωτῶν
μέλλοντα τόπον εὑρεῖν, ὅθεν ἐπιχειρητέον.
δοῦτόδρον δὲ ἐρωτηματίσαι καὶ τάξει, καὶ θέ-
κασα πρὸς ἐκείνους. τὸ δὲ λοιπὸν καὶ εἶναι,
» εἰπεῖν ἥδη τῶν περὶ ἐτόρον. μέχρι μὲν ὅν τῃ εὑρεῖν τὸν τό-
» πον, ὁμοίως τῇ φιλοσόφου καὶ τῇ διαλεκτικῇ, ἡ σκέψις. τὸ
» δὲ ἥδη τῶν τάξιν καὶ ἐρωτηματίσαι, ἴδιον τῇ διαλεκτι-
κῇ. πρὸς ἐτόρον γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον. τῷ δὲ φιλοσόφῳ
καὶ ζητῶντι καθεαυτὸν οὐδὲν μέλει, εἰ ἂν ἀληθὴ μὲν ἦ καὶ
γνώριμα δι' ὧν ὁ συλλογισμὸς, μὴ θῆ δὲ αὐτὰ ὁ ἀπικρινό-
2 μενος, δεῖ τὸ σωέγγυς εἶναι τῷ ὑπάρχῃ, καὶ περὶ αὐτὸν τὸ
συμπεσόμενον. ἀλλ' ἵσως αὖ καὶ ἀπουδάσειεν ὅτι μάλιστα
γνώριμα καὶ σωέγγυς εἶναι τὰ ἀξιωματικά, ἐκ τούτων γὰρ οἱ
ἐπιστημονικοὶ συλλογισμοί. ὅς μὲν οὖν τόποις ὅθεν διὰ λαμ-
βάνειν, εἴρηται περὶ ἐτόρον. περὶ τάξεως δὲ καὶ τῇ ἐρωτημα-
τίσιν λεκτέον, διελόμενοι τὰς περὶ τάξεις, ὅσαι ληπτέαι πρὸς
τὰς ἀναγκαίους. ἀναγκαῖαι δὲ λέγονται, δι' ὧν ὁ συλλογι-
σμός γίνεται. αἱ δὲ πρὸς ταύτας λαμβανόμεναι, τίτλαρος εἰ-
3 σιν. ἢ γὰρ ἐπαγωγῆς χάριν τῇ δοθῆναι εἰ καὶ τόλῃ. ἢ εἰς ὄγκον
» τῇ λόγῳ. ἢ εἰς κρίνιν τῇ συμπράγματι. ἢ πρὸς εἰσφερόμενον
» εἶναι λόγον. πρὸς δὲ ταύτας, ὅδε μίαν ληπτέον πρὸς ταύτας, ἀλ-
λ' ἢ δεῖ εἶναι αὐτῶν καὶ ἐρωτηματίσιν περὶ αὐτῶν. εἰς ἣν καὶ πρὸς
κρίνιν, ἀπὸ χάριν. ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα ἡ βιαιότης περὶ γμα-
τεία πρὸς ἐτόρον ὅστις, ἀνάγκη καὶ ταύταις χρῆσθαι. τὰς μὲν ὅν ἀ-
ναγκαῖας δι' ὧν ὁ συλλογισμὸς, ἐκ οὗτος περὶ τακτικῶν. ἀλλ' ἀπ-
σατέον ὅτι ἀνωτάτω. οἱ μὴ τῶν ἀντιπῶν ἀξιωνται πῶς αὐτῶν
4 ἐπιστήμην, αὖ ὅστις βέλῃται λαβεῖν, ἀλλὰ τῶν ἀντιπῶν. τα-

aa IIII

δέντος γὰρ τούτου, καὶ ὅτι τῆς ἐναντίων ἢ αὐτῇ ἐπιστήμῃ, συλ-
 λογισθῆται. ἐπειδὴ τῆς ἀντικειμένων τὰ ἐναντία. ἐὰν δὲ μὴ π-
 ῶθῃ, δι' ἐπαγωγῆς ληπτέον. περτείνοντα ὑπὸ τῆς κατὰ μέρος ἐ-
 ναντίων. ἢ γὰρ διὰ συλλογισμοῦ ἢ δι' ἐπαγωγῆς τῆς ἀναγκαί-
 ας ληπτέον. ἢ τῆς μὲν ἐπαγωγῆς τῆς δὲ συλλογισμῶ. Ὅσαι δὲ
 λίαν περφανείσιν, καὶ αὐτῆς περτείνοντα. ἀδελφότηρόν τε
 γὰρ αἰεὶ ἐν τῇ ἀκρίσει καὶ τῇ ἐπαγωγῇ τὸ συμβεβημένον. καὶ
 ἅμα τὸ αὐτῆς τῆς χρησίμους περτείνει καὶ μὴ διωάμενον ἐ-
 κείνως λαβεῖν, ἔστι μὲν. τῆς δὲ πρὸς ταύτας εἰρημύας ληπτέον
 μὲν κύτων χρεῖν. ἐκείνη δὲ ὥδε χρησέον, ἐπαγοντα μὲν ἀπὸ
 τῆς κατὰ μέρος κατὰ τὰ κατὰ μέρος, καὶ τῆς γνωρίμων κατὰ τὰ ἀ-
 γνωστα. γνωρίμα δὲ μάλλον τὰ κατὰ μέρος αἰσθησιν, ἢ ἀπὸ αὐτῶν,
 ἢ τοῖς πολλοῖς. κρύπτοντα δὲ περσυλλογίζεσθαι δι' ὧν ὁ συλ-
 λογισμὸς τῶν ἀρχῆς μέλει γίνεσθαι, καὶ τῶν ὥς πλεῖ-
 στα. εἴη δ' αὖ ἐστὶν, εἰ μὴ μὲν μὲν τῆς ἀναγκαίως, ἀλλὰ καὶ
 τῆς πρὸς τῶν χρησίμων πινὰ συλλογίζοιτο. Εἴπερ τὰ συμ- 2
 πτόρασμα μὴ λέγειν, ἀλλ' ὕστερον συλλογίζεσθαι ἀθρόα. οὐ-
 τω γὰρ αὖ πορρωτάτω ἀκρίσει τῆς ἀρχῆς θέσεως. Κα-
 τὰ μέρος δὲ εἴπειν, οὐτὼ δὲ ὁρῶντων τὸν κρύπτοντα πινδανό-
 μενον, ὥστε ἡρωτημένου τῶ παντὸς λόγου, καὶ εἰπόντος τὸ
 συμπτόρασμα, ζητεῖσθαι τὸ διαπῆ. ἐστὶν δὲ ἔστι μάλιστα διὰ
 τῶ λεγόμενος πρὸς τὸν ἔσπου. μένου γὰρ τῶ ἐχάστῳ ῥηθέντος
 συμπτόρασματος, ἀδελφόν πως συμβαίνει διὰ τὸ μὴ περφορᾶν
 τὸν ἀκρίνονόμενον ἐκ τίνος συμβαίνει, μὴ διαρθρωθέντων τῶ 3
 περτόρων συλλογισμῶν, ἡκιστα δ' αὖ διαρθρωθέντος ὁ συλλογι-
 σμὸς τῶ συμπτόρασματος, μὴ τούτου λήμματα ἡμῶν πινδάντων
 ἀλλ' ἐκείνα ὅφ' ὧν συλλογισμὸς γίνεσθαι. χρησίμους δὲ καὶ μὴ
 σωεχῆ τὰ ἀξιώματα λαμβάνειν, ὅφ' ὧν οἱ συλλογισμοί, ἀλλ'
 ἐν ἀλλὰ τὸ πρὸς ἑτέρου καὶ ἑτέρου συμπτόρασμα. Ἰδιμελίων
 γὰρ τῶ οἰκείων πρὸς ληλα, μάλλον τὸ συμβεβημένον ὅφ' αὐ-
 τῶ περφανείσιν. χρὴ δὲ καὶ ὁρισμῶ λαμβάνειν, ὅφ' ὧν ἀνδρε-
 ται πιν κατὰ μέρος πρὸς τὰς, μὴ ἐπ' αὐτῶ, ἀλλ' ἐπὶ τῶ συσσί- 4

- χων πρὸ λαγίζοντι γὰρ ἑαυτοῦ, ὅταν ᾧ τῷ συστρίχον ληφθῇ
 » ὁ ὀρεσμός, ὡς οὐ τὸ καθόλου συγχωροῦνται. οἷον εἰ δέοι λα-
 βεῖν, ὅτι ὁ ὀργισμένος ὀρέχεται ὑμωρίας. ληφθεὶς δὲ ἡ ὀργὴ
 ὀρεῖς εἶναι ὑμωρίας διὰ φαινομένην ὀλιγωρίαν. δῆλον γὰρ,
 ὅτι τοῦτο ληφθέντος ἔχειμεν αὐτὸ καθόλου ὁ προσωρούμεθα.
 τοῖς δὲ ἐπ' αὐτῆς περτείνουσι, πολλάκις ἀναμύνειν συμβαί-
 νει τὸν ἀκρινόμενον, διὰ τὸ μᾶλλον ἔχειν ἐπ' αὐτῷ τὴν ἐν-
 1 σασιν. οἷον ὅτι οὐ πᾶς ὁ ὀργισμένος ὀρέχεται πμωρίας. οἷς
 γὰρ συνδύσιν ὀργισόμεθα μὲν, οὐκ ὀργόμεθα δὲ πμωρίας. ἴ-
 σως μὲν οὖν οὐκ ἀληθὴς ἡ ἐνσασιν. παρ' ἐνίων γὰρ ἴκανα πμω-
 ρία τὸ λυπῆσαι μένον, καὶ ποιῆσαι μετamelῆσαι. οὐ μὲν
 ἀλλ' ἔχει τι πιθανὸν πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἀλόγως ἀρνῆσθαι τὸ
 περτεινόμενον. ᾧ δὲ τῷ τῆς ὀργῆς ὀρεσμοῦ, οὐ ῥάδιον διρᾶν
 ἐνσασιν. Ἐπὶ τὸ περτείνειν, ὡς οὐ δι' αὐτὸ ἀλλ' ἄλλου χάριν
 περτείνοντα διλγῶνται γὰρ τὰ πρὸς τὴν θείαν χησίμα. ἃ
 2 πλῶς δὲ εἰπεῖν, ὅτι μάλιστα ποιεῖ ἀδήλον, πότῳ τὸ περ-
 τεινόμενον ἢ τὸ ἀντικείμενον βούλεται λαβεῖν. ἀδήλον γὰρ ὄν-
 τος τῷ πρὸς τὴν θείαν χησίμον, μᾶλλον τὸ δοκεῖν αὐτοῖς π-
 θείασιν. Ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. καὶ γὰρ πιθα-
 νόν, καὶ λανθάνει μᾶλλον τῷ καθόλου. οἷον ὅτι ὡς πόρ ἐπι-
 σήμη καὶ ἀγνοία τῆς ἐναντίων ἢ αὐτῇ, οὕτω καὶ ἡ αἰσθησις τῆς
 ἐναντίων ἢ αὐτῇ ἢ ἀνάπαλιν. ἐπειδὴ ἡ αἰσθησις ἢ αὐτῇ τῆς ἐ-
 ναντίων, καὶ ἐπισήμη. ὅτι δὲ ὅτι ὁμοιον ἐπαγωγῇ, οὐ μὲν
 3 ταυτὸν γὰρ ἐκεί μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς καθεύκασον τὸ καθόλου λαμ-
 βάνεται. ὡς δὲ τῆς ὁμοίων, οὐκ ἐστὶ τὸ λαμβανόμενον τὸ κα-
 θόλου, ἐφ' ᾧ πάντα τὰ ὁμοιάζει. Δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν ἑαυτοῦ
 πότε ἐνσασιν φέρειν, ἀνυπόπτως γὰρ ἔχουσιν οἱ ἀκρινόμενοι
 πρὸς τοῦτο δοκεῖν δικαίως ἐπιχειρεῖν. χησίμων δὲ καὶ τὸ
 ἐπιλέγειν, ὅτι σωήθεις καὶ λεγόμενον τὸ τοιοῦτον. ὁκνοῦσι γὰρ
 κινεῖν τὸ εἰωθός, ἐνσασιν μὴ ἔχοντες. ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ χη-
 4 δαι καὶ αὐτοῖς τοῖς τοιοῦτοις, φυλάττονται κινεῖν αὐτά. Ἐπὶ
 τὸ μὴ ἀπονδάζειν, καὶ ὅλως χησίμον ἢ πρὸς τῷ ἀπονδάζον

τας μάλλον ἀπεινέουσι. καὶ ὅσων πρᾶξολῃ περτείνειν.
 τὸ γὰρ δι' ἄλλοι περτεινόμενον καὶ μὴ δι' αὐτὸ, χρήσιμον ἵ-
 θείαςι μάλλον. Ἐπὶ μὴ αὐτὸ περτείνειν, ὃ δὲ ληφθῆναι, ἀλ-
 λ' ὅσων ἐπεὶ ἡ ἀνάγκη. μάλλον τὲ γὰρ συγχωρεῖσι, διὰ τὸ
 μὴ ὁμοίως ἐκ τούτων φανερὸν εἶναι συμβησόμενον. καὶ ληφθῆναι
 τὸ τοῦτο, εἴληπται καὶ κέينو. καὶ ἐπὶ ἐλάττω ὁρώτων, ὃ μάλ-
 ιστα βούλεται λαβεῖν. μάλιστα γὰρ τὰ πρῶτα ἀνακινύουσι, διὰ
 τὸ ὅσον πλείους τῶν ὁρώτων τῶν πρῶτα λέγειν, πᾶσι ἂν μάλι-
 στα ἀπονδύλουσι. πρὸς αὐτοὺς δὲ πρῶτα τὰ τοιαῦτα περτείνειν
 οἱ δὲ δύσκολοι τὰ πρῶτα μάλιστα συγχωρεῖσιν, εἰ μὴ παντε-
 λῶς φανερὸν ἢ συμβησόμενον. ἀλλὰ τελευτῆς δὲ δυσκολαίνου-
 σιν. ὁμοίως δὲ καὶ ὅσοι οἰοῦνται φριμῆς εἶναι ἐν τῷ ἀκρίνεισθαι.
 διέντες δὲ τὰ πλείους, ἀπὸ τῶν τοῦτο βούλονται ὡς οὐ συμβαίνει
 τὸ ἐκ τῶν κειμένων. ἡ δὲ αἰσὶ περχειρῶς, πιδύοντες τῇ ἐξεί, καὶ
 ἡ ἀπολαμβάνοντες οὐδὲν πείσασθαι. Ἐπὶ δὲ μηχανῆς καὶ πρὸς
 βάλειν τὰ μηδὲν χρήσιμα πρὸς τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ τοῦ οἱ φέ-
 δογραφοῦντες. πολλοὶ δὲ ὄντων, ἀδελφῶν, ἐν ὁποῦ δὲ φέδοδος.
 διὸ καὶ λαμβάνουσιν αὐτοὺς οἱ ὁρώτῃς ἐν πρᾶξολῃ, πρὸς ἡ-
 δύντες ἀκαθ' αὐτὰ περτεινόμενα, οὐκ αὖτε θέει. Εἰς μὲν οὖν
 κρύψιν, τοῖς εἰρημένους χρησέον. εἰς ὃ κέσμον, ἐπαγωγῇ καὶ διαι-
 ρήσει τῶν συγγενῶν. ἡ μὲν οὖν ἐπαγωγῇ ὁ ποῖον τίς ἐστι, δὴ λον. τὸ
 δὲ διαιρεῖσθαι, τοῦτον. οἱ δὲ ἐπισήμη ἐπισήμης βελτίων, ἢ
 τῷ ἀκριβεστέρα εἶναι, ἢ τῷ βελτιόνων. καὶ ὅτι τῶν ἐπισημῶν, αἱ
 μὲν θεωρητικαὶ, αἱ δὲ πρακτικαὶ, αἱ δὲ ποιητικαὶ. τῶν γὰρ τοι-
 ούτων ἡμεῖς σιωπετικῶς μετὰ μὲν, τὸν λόγον. οὐκ ἀναγκαῖον
 δὲ ῥηθῆναι, πρὸς τὸ συμπράσσειν. Εἰς δὲ σαφιλῶσαι, πα-
 ραδείγματα καὶ πρᾶξολῃς οἰσέον. πρᾶδείγματα δὲ οἰ-
 κεία, ὡς ὧν ἴσμεν, οἷα ὁμοῖος, μὴ οἷα χειρίως. οὕτω γὰρ αὐτὰ
 φέδρον εἶναι τὸ περτεινόμενον. χρησέον δὲ ἐν τῷ διαλέγεσθαι
 τῷ μὲν συλλογισμῷ, πρὸς ὅσον διαλεκτικῶς μάλλον ἢ πρὸς
 ὅσον πολλοῦς. τῇ δὲ ἐπαγωγῇ, τῷ ἀντίον πρὸς ὅσον πολλὰς μάλ-
 λον, εἴρηται δὲ ἡ ἀπὸ τούτων καὶ πρὸς τὸν. Ἐστὶ δὲ ἐπὶ αἰώνων 4

- μεν ἐπάρχοντα δυνάτον δρῶτησαι ἐκαστόλου. ἐπ' αὐτῶν δὲ οὐ
 ῥαδίον, δὲ ἐκ μὴ κείδαι τῶς ὁμοιότησιν ὀνομαπάσαις κεινόν.
 ἀλλ' ὅταν δὲ ἐκαστόλου λαβείν, οὕτως ὡς πάντων τῶς τοιού
 των φασὶ ἑστῶ διορίσαι, τὴν χαλεπωτάτων ὅσιν, ὅποια τῶς περ
 φθορμένων τριῶντα, καὶ ὅποια οὐ. καὶ πρὸς ἑστῶ πολλάκις ἀλ
 λήλους πρὸς κρούοντα καὶ τῶς λόγους, οἱ μὲν φάσκοντες ὁ
 μοιᾶ εἶναι τὰ μὴ ὄντα ὁμοία. οἱ δὲ ἀμφισβητοῦντες τὰ ὁμοία,
 1 μὴ εἶναι ὁμοία. διὸ πειρατέον ἐπὶ πάντων τῶς τοιούτων ὀνομαπα
 ρεῖν αὐτὸν, ὅπως μὴ τε τῶ ἀκκρινομένῳ ὕμῃ ἀμφισβητεῖν,
 ὡς οὐχ ὁμοίως τὸ ἐπιφθορόμενον λέγεσθαι, μὴ τε τῶ δρῶτῶς
 συκκοφαντεῖν, ὡς ὁμοίως λεγομένου. ἐπειδὴ πολλὰ τῶς οὐχ
 ὁμοίως λεγομένων, ὁμοίως φαίνεσθαι λέγεσθαι. Ὅταν δὲ ἐ
 πάρχοντες ἐπὶ πολλῶν μὴ διδῶ ἐκαστόλου, τότε δίκαιον ἀπα
 τεῖν εἴσασιν. μὴ εἰπόντες δ' αὐτὸν ἐπὶ τίνων οὕτως, οὐ δίκαιον
 ἀπατεῖν ἐπὶ τίνων οὐχ οὕτως. δεῖ δ' ἐπάρχοντα πρὸς τὸν, οὐ
 2 τῶ τῶν εἴσασιν ἀπατεῖν. Αἰτιώτεον τὴν τῶς εἰσάσεις μὴ ἐπ' αὐ
 τῶ τῶς περτεινομένης φέρειν, αὐτὴ μὴ ἐν μόνον ἢ ἐπὶ τοιούτων. καὶ δὲ
 πρὸς ἢ δυνάς τῶς ἀρτίων ἀριθμῶν μόνος περὶ τῶς. δεῖ δ' τὸν ἐν
 σάμενον, ἐφ' ἐπὶ τὸν τῶν εἴσασιν φέρειν. ἢ λέγειν, ὅτι ἑστῶ μόνον
 τοιούτων. πρὸς ὃ τῶς εἰσαμένους ἐκαστόλου, μὴ ἐν αὐτῶ τῶ τῶν εἴ
 σασιν φέροντας, ἀλλ' ἐν τῶ ὁμωνύμῳ. οἷον ὅτι ἐχει αὐτὴς ἐν αὐ
 τῶ χρώμα, ἢ πόδα, ἢ χεῖρα. ἐξ ὅτι ἀνδρῶν γράφος ἐν αὐτῶ χρώ
 μα. καὶ ὁ μὲν πόδα τῶ μὴ ἐαυτῶ. διελόμενον ἐν αὐτῶ τοιού
 3 των, δρῶτητέον. λαμβάνειν τῶς γὰρ τῶς ὁμωνυμίας, ὅτι δέξει ἐν
 σῆναι τῇ περτάσει. Εὰν δὲ μὴ ἐν τῶ ὁμωνύμῳ, ἀλλ' ἐν αὐτῶ
 εἰσαμένους κωλύει τῶ δρῶτησιν, ἀφαιροῦντα δεῖ ἐν τῶ ἢ εἴσας
 σης. περτεῖν δὲ ἐπὶ τὸν ἐκαστόλου ποιοῦντα, ἔως αὐτὴ λαβείν τὸ
 χρήσιμον. οἷον ἐπὶ τῶς λήσῃς καὶ τῶ ἐπιλέλῃσθαι. οὐ γὰρ συγχω
 ροῦσι τὸν ἀκρίβητος τῶ ἐπισήμῳ, ἐπιλέλῃσθαι. διότι με
 τὰ πεισόντες τῶ πρὸς γμάτος ἀκρίβητος, ἐπιλέλῃσθαι δ' ἐξ ἡτέ
 4 ρον ἐν ἀφελόντα ἐν τῶ ἢ εἴσας, ἐπὶ τὸν. οἷον εἰσαμένοντος τῶ
 πρὸς γμάτος, ἀκρίβητος τῶ ἐπισήμῳ, διότι ἐπιλέλῃσθαι.

Ομοίως δὲ καὶ πρὸς τὸν ἐνισαμένον διότι τῷ μείζονι ἀγαθῷ
 μείζον ἀντίκειται κακόν. περὶ δὲ οὗτοι γὰρ, ὅτι τῇ ὑγείᾳ ἐλάτ-
 ρον ὄντι ἀγαθῷ τῆς οὐξείας, μείζον κακόν ἀντίκειται. τὴν γὰρ
 νόσον μείζον εἶναι κακόν τῆς καχεξίας ἀφαιρέτεον οὕτω καὶ τῶν
 τούτων ἐν ᾧ ἢ ἔσται. ἀφαιρέσειν γὰρ, μάλλον ἀνθέειν οἶον
 ὅτι τῷ μείζονι ἀγαθῷ μείζον κακόν ἀντίκειται, ἐὰν μὴ σωεπι-
 φέρῃ θάττον θάττον. καὶ ἀπὸρ ἢ οὐξεία τὴν ὑγείαν. Οὐ
 μόνον δὲ ἐνισαμένου ὅτι ποιητέον, ἀλλὰ καὶ ἀνδρὶ ἐνστάσεως
 ἀρνήσει, διὰ τὸ πεθορᾶν πᾶσι τοῖς τοῦ σώματος. ἀφαιρέσειν γὰρ ἐν
 ᾧ ἢ ἔσται, ἀναγκαθίσσει πείθει, διὰ τὸ μὴ πεθορᾶν ἐν τῷ
 λοιπῷ, ἐπὶ πινος οὐχ οὕτως. ἐὰν δὲ μὴ πῇ ἀπαιτούμενος ἐν
 στασιν, οὐχ ἔξει ἀφαιρῶναι. εἰσὶ δὲ τὰ αὐτὰ τῶν περὶ τῶν ἀν-
 ἐπὶ τὴν μὲν ψυχὴν, ἐπὶ τὴν δὲ ἀληθείαν. ὑπὸ τούτων γὰρ ὅτι ἀ-
 φελόντα, τὸ λοιπὸν ἀληθείαν καὶ ἀφαιρῶν. Ἐὰν δὲ ὑπὸ πολ-
 λῶν περτίνοντα μὴ φέρῃ τὴν ἐνστάσιν, ἀξιώτεον περτίνοντα
 διαλεκτικῇ δὲ ἔστι περτάσις, πρὸς τὴν οὐτὴν ὑπὸ τῶν περτίνων
 χροῖται, μὴ ὅτι ἐνστάσις. Ὅταν δὲ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ ἀνδρὶ
 ἀδυνάτου καὶ διὰ τὴν ἀδυνάτου συλλογίζεσθαι. ἀφαιρῶν π
 μὲν καὶ διαλεγομένῳ, οὐδὲν διαφέρει ἢ οὕτως ἢ ἐκείνως συλ-
 λογίζεσθαι. διαλεγομένῳ δὲ, οὐ χρῆσθαι τῷ διὰ τὴν ἀδυνά-
 του συλλογισμῷ. ἀνδρὶ μὲν γὰρ τὴν ἀδυνάτου συλλογισμῷ,
 οὐκ ἔστιν ἀμωσθητέον. ὅταν δὲ τὸ ἀδυνάτου συλλογίσωνται, ἀν-
 μὴ λίσσιν ἢ πᾶσι φανέσιν ψυχῆς ὄν, οὐκ ἀδυνάτον φαίνεται εἶναι.
 ὥστε οὐ γίνεσθαι τοῖς ὁρώτων οὐ βούλονται. Δεῖ δὲ περτίν-
 νειν ὅσα ὑπὸ πολλῶν μὲν ἔσται ἐχει. ἐνστάσις δὲ ἢ ὅλως μὴ ὅτιν, 3
 ἢ μὴ ὑπὸ πολλῶν ὅτι τὸ σωιδεῖν. μὴ δυνάμενοι γὰρ σωορᾶν ἐφ
 ὧν οὐχ οὕτως, ὅν ἀληθείαν πείθεισιν. Οὐδεὶς καὶ τὸ συμπόρ-
 σμα ὁρώτημα πείθει εἰ δὲ μὴ, ἀνὰ τὴν οὐδὲν γιγνόμεναι
 συλλογισμῶν. πολλὰς γὰρ καὶ μὴ ὁρώτων, ἀλλ' ὡς συμ-
 βάλινον ἐπιφύροντες, ἀρνοῦνται. καὶ ὅτι ποιῶντες οὐ δεκτοῖ
 σιν ἐλέγχεται τοῖς μὴ σωορῶσιν ὅ, π συμβαίνει ἐκ τῶν πε-
 ρτίνων. ὅταν οὕτω μὴ δὲ φήσας συμβαίνειν, ὁρώτησιν. ὁ δὲ ἀρ- 4

νηθῇ παντελῶς, οὐ δοκεῖ γέγονέναι συλλογισμὸς. Οὐ δοκεῖ
 δὲ πᾶν τὸ κατὰ τὸν διαλεκτικὴν πρότασις εἶναι. οἷον πῶς αὐτὸν
 θρωπος, ἢ ποσάχως λέγεται τὸ ἄρα δὸν. ἐστὶ γὰρ πρότασις δια-
 λεκτικὴ, πρὸς ᾧ ὅτι ἀρκρύνεται καὶ ἢ οὐ. πρὸς δὲ τῷ εἶρη-
 μένῳ, οὐκ ἐστὶ. διὸ οὐ δὲ διαλεκτικὴ ἔστι τὰ βιωτὰ τῆς ὁρῶ-
 τημάτων, ἐὰν μὴ αὐτὸς διορίσας ἢ διελόμενος εἴπῃ, οἷον ἄ-
 ρα γὰρ τὸ ἄρα δὸν οὕτως ἢ οὕτως λέγεται, πρὸς γὰρ τὰ βιωτὰ
 ἢ ῥάδιον ἢ ἀπόκρισις, ἢ κατὰ φῆσιν, ἢ ἀρκρύνει. διὸ πειρα-
 τὸν οὕτω προτείνει τῷ βιωτῷ τῆς προτάσεων. ἅμα δὲ καὶ
 δικαιον ἴσως παρ' ἐκείνου ζητεῖν, ποσάχως λέγεται τὸ ἄρα δὸν,
 ὅταν αὐτῷ διαιρουμένου καὶ προτείνοντος μηδαμῶς συγχω-
 ρήσῃ. ὅς τις δ' εἴνα λόγον πολὺν χρόνον ὁρῶτα, κακῶς πυν-
 θάνεται. εἰ μὲν γὰρ ἀρκρύνοντο τῷ ὁρῶτῳ μένῳ τὸ ἡρωτη-
 μένῳ, δὴ λανθάνει πολλὰ ὁρῶτῳ ματα ὁρῶτα, ἢ πολλὰ κίς ταυ-
 τὰ. ὥστε ἢ ἀδολεχεῖ, ἢ οὐκ ἔχει συλλογισμὸν. ὅς ὀλίγων γὰρ
 2 πᾶς συλλογισμὸς. εἰ δὲ μὴ ἀρκρύνοντο, οὐ οὐκ ἐπιτιμᾷ ἢ
 ἀφίσταται. Ἐστὶ δ' ἐπιχειρεῖν τε χαλεπὸν καὶ ὑπέχειν ῥάδιον
 τῷ αὐτῷ ἡρωτῷ. ἐστὶ δὲ βιωτὰ τὰ τε φύσει πρῶτα καὶ
 τὰ ἔχοντα. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα, ὅρου δέονται. τὰ δ' ἔχοντα δέ-
 ποτῶν πρῶτων, βουλομένων τὸ συνεχὲς λαμβάνειν ἀρκ-
 τῷ πρῶτων. ἢ σοφισματώδη φαίνεται τὰ ἐπιχειρήματα. ἀ-
 3 δύνανται γὰρ ἀρκρύνειν, μὴ ἀρκρύνοντο ἀρκρύνοντο οἰκείων ἀρ-
 χῶν, καὶ σωείρανται μέχρι τῷ ἔχοντων. ὁρίζεται μὲν οὕτω οὐ
 τ' ἀξιόσιν οἱ ἀρκρύνοντο, οὐ τ' αὐτὸ ὁρῶτῳ ὁρίζεται, πρὸς
 σέχουσι. μὴ γινόμενον δὲ φανερὸν, τίποτ' ὅτι τὸ περὶ μένον
 οὐ ῥάδιον ἐπιχειρεῖν. μάλιστα δὲ τὸ βιωτὸν πρὸς τῷ ἀρχαῖς
 συμβαίνει, τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δέχονται βιωτῶν δέονται. τῷ δὲ
 ὁρίζεται δι' ὁρῶν. ἀλλ' ἀναγκαῖον ὁρῶν τῷ βιωτῶν ὁ-
 κῶν γινώσκειν. Ἐστὶ δὲ δυσεπιχειρήματα καὶ τὰ λίαν ἐγγύς
 τῷ ἀρχῆς. οὐ γὰρ ὁρίζεται πολλοὺς πρὸς αὐτὰ λόγους πο-
 εῖσαι, ὅλιν οὐκ ὄντων τῷ ἀνὰ μέσον αὐτῶν τε καὶ τῷ ἀρ-
 4 χῆς, δι' ὧν ἀνάγκη δέονται τὰ μετ' αὐτά. τῶν δὲ ὁρῶν

δυσεπιχειρητότατοι οὗτοι πάντων εἰσὶ μάλιστα, ὅσοι κέχρηται
 τῶν τοιούτων ὀνόμασιν, ἃ πρῶτον μὲν ἄδηλὰ ὄντι, εἴτε ἀπλῶς
 εἴτε πολλαχῶς λέγεται. πρὸς δὲ τοῖς, μὴ δὲ γνώριμα, πό-
 τερὸν κυρίως ἢ κατὰ μεταφορὰν ἔστω τῶ ὀρισμένου λέγε-
 ται. διὰ μὲν γὰρ τὸ ἀταφὴ εἶναι οὐκ ἔχει ἐπιχειρήματα. διὰ δὲ
 τὸ ἀγνωεῖσθαι, εἰ πᾶσι τὸ κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι τοιού-
 τόν ὄντι, οὐκ ἔχει ἐπιτήρησιν. Ὅλως δὲ πᾶν πρὸς βλημα ὅταν
 ἢ δυσεπιχειρήτων, ἢ ὅρου δεῖσθαι ἄποληπτόν, ἢ τῶ πολλα-
 χῶς, ἢ τῶ κατὰ μεταφορὰν εἶναι λεγομένων ἢ οὐ, πόρρω τῶ
 ἀρχῶν. ἢ διὰ τὸ μὴ φανερὸν εἶναι πρῶτον ἢ μὴ τὸ τ' αὐτὸ, καὶ
 πῶς κατὰ τῶ εἰρημνίων ἔργων ὄντι, ὅτι αὐτὸν παρέχεται.
 φανερὸν γὰρ ὄντος τῶ ἔργου, ὁ δὲ ὅτι ἢ ὀρίζεσθαι αὐτοῖς,
 ἢ διαιρεῖσθαι, ἢ τὰς αὐτὰ μέσον περὶ τάσεις ὀρίζεσθαι. διὰ τὸ
 πᾶσι δεικνύεται ἔχεται. Πολλὰς τε τῶ θέσεων μὴ καλῶς
 ἀκριδομένου τῶ ὀρισμοῦ, οὐ ῥάδιον διαλέγεσθαι καὶ ἐπι-
 χειρεῖν. οἷον πότερὸν ἐν ἐνὶ ἐναντίον, ἢ πλείω. ὀριζέντων δὲ
 τῶ ἐναντίων κατὰ ἔργον, ῥάδιον συμβιβάζει, πότερὸν ἐνδέ-
 χεται πλείω τῶ αὐτῶ εἶναι ἐναντία, ἢ οὐ, τὸν αὐτὸν δὲ ἔργ-
 ον καὶ ὡς τῶ ἄλλων τῶ ὀρισμοῦ διορμίων. Ἐοικε δὲ καὶ
 ἐν τοῖς μαθήμασιν εἶναι δι' ὀρισμοῦ ἐλπίαν οὐ ῥάδιον γρά-
 φεσθαι. οἷον καὶ ὅτι ἢ πᾶσι πῶς πλεονάζει τέμνουσιν τὸ ἐπίπε-
 δον γραμμὴ, ὁμοίως διαιρεῖ πῶς τε γραμμὴ καὶ τὸ χωρίον.
 τῶ δὲ ὀρισμοῦ ῥηθέντος φανερὸν τὸ λεγόμενον. πῶς γὰρ αὐτῶ
 ὡς τανύρεσιν ἔχει τὰ χωρία καὶ αἱ γραμμαὶ εἰσι δι' ὀρισμὸς τ'
 αὐτῶ λόγου οὗτος. Ἀπλῶς δὲ τὰ πρῶτα τῶ στοιχείων πει-
 ραίων μὲν τῶ ὀρισμῶν, δι' τὴν γραμμὴν καὶ τὴν κύκλῳ, ῥᾶτα δι-
 ξαι. πᾶσι οὐκ ἔλαττε πρὸς ἐκαστὸν ὄντι κύττων ἐγχειρεῖν, διὰ
 τὸ μὴ πολλατὰ αὐτὰ μέσον εἶναι. ἐὰν ἢ μὴ πεισθῶνται οἱ τῶ ἀρ-
 χῶν ὀρισμοί, χαλεπὸν. τάχα δ' ὅλως ἀδύνατον. ὁμοίως δὲ
 τοῖς καὶ ὡς τῶ κατὰ τῶ λόγους ἔχει. οὐκ ὡς λαμβάνειν,
 ὅταν δυσεπιχειρήτος ἢ ἡ θέσις, ὅτι πέποιθε τι τῶ εἰρημνίων.
 Ὅταν δὲ ἢ πρὸς ἀξίωμα καὶ πῶς πρὸς τὴν μέτρον ὄρον δια

λογισμῶν
 θεωρεῖται
 λογισμῶν
 εἰς τοὺς
 ἑαυτῶν
 οὐκ ἔστιν
 ἢ τὸ δὲ
 1 πεισθῶν
 2 πεισθῶν
 3 πεισθῶν
 4 πεισθῶν
 5 πεισθῶν
 6 πεισθῶν
 7 πεισθῶν
 8 πεισθῶν
 9 πεισθῶν
 10 πεισθῶν
 11 πεισθῶν
 12 πεισθῶν
 13 πεισθῶν
 14 πεισθῶν
 15 πεισθῶν
 16 πεισθῶν
 17 πεισθῶν
 18 πεισθῶν
 19 πεισθῶν
 20 πεισθῶν
 21 πεισθῶν
 22 πεισθῶν
 23 πεισθῶν
 24 πεισθῶν
 25 πεισθῶν
 26 πεισθῶν
 27 πεισθῶν
 28 πεισθῶν
 29 πεισθῶν
 30 πεισθῶν
 31 πεισθῶν
 32 πεισθῶν
 33 πεισθῶν
 34 πεισθῶν
 35 πεισθῶν
 36 πεισθῶν
 37 πεισθῶν
 38 πεισθῶν
 39 πεισθῶν
 40 πεισθῶν
 41 πεισθῶν
 42 πεισθῶν
 43 πεισθῶν
 44 πεισθῶν
 45 πεισθῶν
 46 πεισθῶν
 47 πεισθῶν
 48 πεισθῶν
 49 πεισθῶν
 50 πεισθῶν
 51 πεισθῶν
 52 πεισθῶν
 53 πεισθῶν
 54 πεισθῶν
 55 πεισθῶν
 56 πεισθῶν
 57 πεισθῶν
 58 πεισθῶν
 59 πεισθῶν
 60 πεισθῶν
 61 πεισθῶν
 62 πεισθῶν
 63 πεισθῶν
 64 πεισθῶν
 65 πεισθῶν
 66 πεισθῶν
 67 πεισθῶν
 68 πεισθῶν
 69 πεισθῶν
 70 πεισθῶν
 71 πεισθῶν
 72 πεισθῶν
 73 πεισθῶν
 74 πεισθῶν
 75 πεισθῶν
 76 πεισθῶν
 77 πεισθῶν
 78 πεισθῶν
 79 πεισθῶν
 80 πεισθῶν
 81 πεισθῶν
 82 πεισθῶν
 83 πεισθῶν
 84 πεισθῶν
 85 πεισθῶν
 86 πεισθῶν
 87 πεισθῶν
 88 πεισθῶν
 89 πεισθῶν
 90 πεισθῶν
 91 πεισθῶν
 92 πεισθῶν
 93 πεισθῶν
 94 πεισθῶν
 95 πεισθῶν
 96 πεισθῶν
 97 πεισθῶν
 98 πεισθῶν
 99 πεισθῶν
 100 πεισθῶν

λεγῆναι ἢ πλὴν θέσιν, διαπορήσειεν αὐτῆς, πότῳρον θετίον τὰ
 τοιαῦτα ἢ οὐ. εἰ γὰρ μὴ θήσει. ἀλλ' ἀξιώσει καὶ πρὸς τοῦτο δια-
 λέγεσθαι, μείζον πρὸς αὐτὴν ἢ ἐν ἀρχῇ καὶ μετέω. εἰ δὲ θήσει, πῶ-
 σθῶναι ἢ ἢ τὸν πρὸς αὐτὴν. εἰ μὲν οὖν διὰ μὴ χαλεπώτερον τὸ πρὸ
 βλημα ποιεῖν, θετίον. εἰ δὲ γινώσκω τῶν συλλογίζεσθαι,
 οὐ θετίον, ἢ τῷ μὲν μανθάνοντι εἰ θετίον, ἀν' μὴ γινώσκω τῶν
 ἢ. τῷ δὲ γυμναζομένῳ θετίον, ἀν' ἀληθὲς μόνον φαίνεται. ὥς-
 I τε φανερὸν, ὅτι οὐχ ὁμοίως ὁρῶντες τι καὶ διδάσκοντι ἀξίω-
 » τόν τι θέναι. Πᾶς μὲν οὖν ὁρῶν ματίζειν καὶ τάττειν, σχεδὸν
 » ἱκανὰ τὰ εἰρημνῶ. πρὸ δὲ ἀκρίσειας, πρὸς τὸν μὲν διορι-
 » σέον, πῶς ὁρῶν τὸ καλὸς ἀκρινόμενον, καὶ πρὸς τὸ κα-
 » λὸς ὁρῶντες. εἰ δὲ τὸ μὲν ὁρῶντες, τὸ οὕτως μετα-
 » γαγῆν τὸν λόγον, ὥς τε ποιῆσαι τὸν ἀκρινόμενον τὰ ἀδοξό-
 » τατα λέγειν τῷ δὲ πλὴν θέσιν ἀναγκαίων. τὸ δ' ἀκρινό-
 » μένου, τὸ μὴ δι' αὐτὸν φαίνεσθαι συμβαίνειν τὸ ἀδύνατον ἢ τὸ
 2 πρὸς ἀδοξον, ἀλλὰ δὲ πλὴν θέσιν. ἐπὶ οὖν ἴσως ἀμαρτίαν, τὸ θε-
 » ται πρὸς τὸν ὅ μὴ διὰ. καὶ τὸ θεμνον φυλάττει καὶ τὸ τῶν.
 Επεὶ δὲ ὁρῶν ἀδιόριστα τοῖς γυμνασίοις καὶ πείρασ' ἐνεκα τοῦ
 » λόγους ποιουμένοις, οὐ γὰρ αἱ αὐτοὶ σκοποὶ τοῖς τε διδάσκου-
 » σιν ἢ μανθάνουσιν, καὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις, οὐ δὲ τοῖς τε καὶ
 » τοῖς διατίθουσιν αἰετ' ἀλλήλων σκέψασθαι χάριν. τῷ μὲν
 γὰρ μανθάνοντι θετίον αἰετ' ἀδύνατον. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐπι-
 χειρεῖ φέρει οὐδὲ διδάσκειν. τῷ δὲ ἀγωνιζομένων, τὸν
 3 μὲν ὁρῶντες φαίνεσθαι τι διὰ ποιεῖν πάντως. τὸν δ' ἀκ-
 » κρινόμενον, μηδὲν φαίνεσθαι πάσχειν, ἐν δὲ τοῖς διχλεπ-
 » καῖς στυόδοις, τοῖς μὴ ἀπὸντος χάριν ἀλλὰ πείρασ' καὶ σκέ-
 » ψας οὖν λόγους ποιουμένοις, οὐ διήρθρωται πως, τίς διὰ
 » σοχαίεσθαι τὸν ἀκρινόμενον, καὶ ὁ ποῖα διδόναι, καὶ ποῖα
 μὴ, πρὸς τὸ καλὸς ἢ μὴ καλὸς φυλάττειν πλὴν θέσιν ἐπεὶ ἐν
 οὐδὲν ἐχρυσεν πρὸς ἀδοξον ὑπ' ἄλλων αὐτοὶ τι πείρατῶν
 εἰπεῖν. ἀνάγκη δὲ τὸν ἀκρινόμενον, ὑπέχειν λόγον, θεμε-
 4 νον ἢ τοῖς ἐνδοξον, ἢ ἀδοξον θέσιν, ἢ μηδὲ τῶν. καὶ ἢ τοῖς ἀπὸ καλῶς

αἰδοῖται ἢ ἀδύνατον, ἢ ὠρεσμένως, οἷον τῷ δὲ πνι ἢ αὐτῷ ἢ ἄλ-
 » λω. διαφέρει αὐτὸ δ' οὐδὲν ὅπως αὐτὸ αἰδοῖται ἢ ἀδύνατον οὐσης. ὁ
 » γὰρ αὐτὸς ἔστι περὶ ἑστέ τῶ καλῶς ἀκρίβειαν, καὶ δοῦναι ἢ
 » μὴ δίδοναι τὸ ὁρώμενον. αἰδοῖται μὲν οὐκ οὐσης τῆς θέσεως, αἰ-
 δοῖται ἀνάγκη τὸ συμπράγμα γίνεσθαι. αἰδοῖται δὲ, ἀδύνατον. τὸ
 γὰρ ἀντικείμενον αἰετῇ θέσει ὁρώμενον συμπράττειν. εἰ δὲ μὴ
 τ' αἰδοῖται μὴ τ' αἰδοῖται τὸ κείμενον, καὶ τὸ συμπράγμα ἔστι
 τοιοῦτον. Ἐπεὶ δὲ καλῶς συλλογιζόμενος ὅτι αἰδοῖται τῶν
 καὶ γνωριμῶν τῶν τὸ προβλεπόμενον ἀκρίβειαν, φανερὸν ὡς
 αἰδοῖται μὲν ὅτις ἀπλῶς τῶ κείμενον, οὐ δοῖται τῷ ἀκρίβο-
 μένῳ, οὐδ' ὁ μὴ δοῖται ἀπλῶς, οὐδ' ὁ δοῖται μὲν, ἢ ἦτον δὲ τῶ συμ-
 πράγματις δοῖται. αἰδοῖται γὰρ οὐσης τῆς θέσεως, αἰδοῖται τὸ
 συμπράγμα ὡς περὶ τὰ λαμβανόμενα, αἰδοῖται πάντ' εἶναι,
 καὶ μᾶλλον αἰδοῖται τῶ προκείμενον, εἰ μέλλει ἔξ τῆς γνωρι-
 μῶν τῶν τὸ ἦτον αἰδοῖται πράττειν. ὡς τ' εἰ μήτε τοιοῦ-
 τόν ἔστι τῶ ὁρώμενον, οὐ δοῖται τῷ ἀκρίβομένῳ. εἰ δ' αἰ-
 » δοῖται ἀπλῶς ἢ θέσις, δῆλον ὅτι τὸ συμπράγμα ἀπλῶς αἰ-
 δοῖται. δοῖται οὐκ οὐκ τὰ δοκῶντα πάντα, καὶ τῶ μὴ δοκῶν-
 των ὅσα ἦτον ἔστιν αἰδοῖται τῶ συμπράγματις. ἰσχυρὸς γὰρ αἰ-
 δοῖται διελίχθαι. Ὁ μάλιστα δὲ εἰ μὴ τ' αἰδοῖται μὴ τ' αἰδοῖται
 ἔστι ἢ θέσις, καὶ γὰρ οὕτως τὰτε φαινόμενα ἀπαντα δοῖται,
 καὶ τῶ μὴ δοκῶντων ὅσα μᾶλλον αἰδοῖται τῶ συμπράγμα-
 τος. οὕτω γὰρ αἰδοῖται αἰδοῖται τῶν λόγων γίνε-
 » σθαι. εἰ μὲν οὐκ ἀπλῶς αἰδοῖται ἢ αἰδοῖται τὸ κείμενον περὶ τὰ
 δοκῶντα, ἀπλῶς τῶ συνκρίσιν ποιητέον. εἰ δὲ μὴ ἀπλῶς ἐν
 αἰδοῖται ἢ αἰδοῖται εἶναι τὸ κείμενον, ἀλλὰ τῷ ἀκρίβομένῳ, περὶ
 αὐτὸν τὸ δοκῶν καὶ μὴ δοκῶν κρίνοντα, δοῖται ἢ οὐ δοῖται.
 αὐτὸ δὲ ἐτέρου δόξαν διαφυλάττει ὁ ἀκρίβομενος, δῆλον ὅτι
 περὶ τῶ ἐκείνου διανοοῖται ἀκρίβειαν, δοῖται ἢ ἔστι καὶ
 ἀρνητέον. διὸ καὶ οἱ κρινοῦντες ἀλλοτρίως δόξαν, οἷον ἀγα-
 θόν καὶ κακὸν εἶναι ταυτὸν, καὶ δὲ πρὸς Ἡρακλεῖτος φησιν, οὐ
 διδάσκει μὴ παρῆναι ἅμα τῷ αὐτῷ τ' ἀντιπῶν. οὐχ ὡς οὐ δο-
 »

4
 μὴ

- καὶ αὐτοῖς ᾤεται, ἀλλ' ὅτι παρ' ἡράκλειον, οὕτω λεκτέον. ποι-
οῦσι δὲ ᾤεται καὶ οἱ παρ' ἀλλήλων δεχόμενοι τὰς κρίσεις. σοχά-
ζοντα γάρ, ὡς αὐτοὶ εἰποὶ ὁ κρίμενος, φανερὸν οὖν, τίνων σοχά-
σέον τῷ ἀκρινομένῳ, εἴτε ἀπλῶς ἀδοξον, εἴτε ὑπὲρ τὸ κρί-
μενόν ᾤσιν. Ἐπεὶ δ' αἰνέσκει πάντες τὸ ὀρωτάμενον ἢ ἀδοξον εἶναι
ἢ ἀδοξον, ἢ μηδὲ τῶρον. καὶ ἢ πρὸς τὸν λόγον, ἢ μὴ πρὸς τὸν λό-
γον, εἶναι τὸ ὀρωτάμενον. εἰ μὲν ἢ δοκῇ καὶ μὴ πρὸς τὸν λό-
γον, δοτέον φησὶν τα δοκεῖν. ὅ γάρ ἀναιρεῖται πείντος τῶ ἐν ἀρ-
χῇ εἰάν τε μὴ δοκῇ καὶ μὴ πρὸς τὸν λόγον, δοτέον μὲν, ἐπι-
σημαντέον δὲ τὸ μὴ δοκῇ πρὸς ἀλάθειαν οὐκ εἶναι. ὅντος
δὲ πρὸς τὸν λόγον καὶ δοκῇ, λεκτέον ὅτι δοκεῖ μὲν, ἀλλὰ
λίαν σιῶγγος τῶ ἐν ἀρχῇ ᾤσιν. καὶ ἀναιρεῖται τούτου τε θέν-
τος τὸ κρίμενον. εἰ δὲ πρὸς τὸν λόγον λίαν ἀδοξον τὸ ἀξίωμα,
συμβαίνει μὲν φατέον τούτου τε θέντος, ἀλλὰ λίαν οὐκ εἶναι
εἶναι τὸ περτεινόμενον. εἰ δὲ μήτε ἀδοξον μήτε ἀδοξον, εἰ μὲν
2 μηδὲν πρὸς τὸν λόγον, δοτέον μηδὲν διορίζοντα. εἰ δὲ πρὸς τὸν
λόγον, ἐπισημαντέον, ὅτι ἀναιρεῖται τε θέντος τὸ ἐν ἀρχῇ.
οὕτω γάρ, ὅτι, ἀκρινομένους, οὐδὲν δέξει δι' αὐτὸν πᾶσιν.
εἰάν ποτε περὶ ὧν ἐκαστα πῶν, ὅτι, ὀρωτάτω τούτῳ συλλο-
γισμοῦ, πεινμένων αὐτῶ πάντων τῶ ἀδοξοτέρων τῶ συμ-
πράσματος. ὅσοι δὲ ὕψι ἀδοξοτέρων τῶ συμπράσματος ἐπι-
χειροῦσι συλλογίζεσθαι, δὴ λανθάνουσιν ἀπλῶς συλλογίζονται.
διό τῷ ὀρωτάτω οὐκ εἶναι. Ομοίως δὲ καὶ τῶ τῶ ἀσφαδῶς
3 καὶ πλεοναχῶς λεγομένων ἀπαντητέον. ἐπεὶ γάρ, δέδοται τῶ
ἀκρινομένῳ μὴ μανθάνον πῶ εἰπεῖν, ὅτι οὐ μανθάνω, καὶ
πλεοναχῶς λεγομένου μὴ ὕψι ἀνέκτου ὁμοιωθῆναι ἢ ἀρνήσα-
σθαι, δὴ λανθάνουσιν πρὸς τὸ μὲν αὐτὸ μὴ σαφές ἢ τὸ εἶναι, οὐκ ἀκ-
» κινήτεον τὸ φαῖναι μὴ σιμικαί. πολλὰ γάρ, ἐκ τῶ μὴ σαφῶς
» ὀρωτάτω διδόναι, ἀπαντῆσαι πῶν. εἰάν δὲ γνώμεν
μὲν ἢ τὸ πλεοναχῶς λεγόμενον, εἰάν μὲν αὐτὸ πάντων ἀληθές ἢ
ψευδές ἢ τὸ λεγόμενον, δοτέον ἀπλῶς τὸ λεγόμενον ἢ ἀρνη-
4 τέον. εἰάν δὲ ἐπὶ τι μὲν ψευδές, ἢ, ἐπὶ τι δὲ ἀληθές, ἐπισημαν-

Arist. topic. lib. 8.

bb

πόν, ὅτι πλεοναχῶς λέγεται. καὶ διότι τὸ μὲν, ἰσχυρὸς. τὸ δὲ
 ἀληθές. ὕδρον δὲ διαιρουμένον, ἀδύνατον εἶναι καὶ ἐν ἀρχῇ συν-
 νειώρα τὸ ἀμωβόλον. Ἐὰν δὲ μὴ περιέδῃ τὸ ἀμωβόλον, ἀλ-
 λ' εἰς ἑτέρον βλέψας θῇ, ῥητέον περὶ τὸν ὡς δατόρον ἄγον-
 τα, ὅτι οὐκ εἰς ἑῷον βλέπων ἔθηκεν, ἀλλ' εἰς δατόρον αὐτῷ.
 πλεόνων γὰρ ὄντων τῶν ὑπὸ ταῦτ' ὄνομα ἢ λόγον, ῥαδίαν ἢ
 ἀμωβήθησις. ἐὰν δὲ καὶ σαφές ἢ καὶ ἀπλοῦν τὸ ὁρωτώ-
 μενον, ἢ καὶ ἢ οὐ ἀκριτέον. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασις συλ-
 λογιστικὴ, ἢ ῥυτῶν τίς ἐστιν, ἢ ὧν ὁ συλλογισμὸς, ἢ πινος ῥυ-
 τῶν ἐνέκ. δῆλον δ' ὅταν ἐτέρου χάριν λαμβάνηται, τῷ πλείω
 τὰ ὁμῖα ὁρωτῶν. ἢ γὰρ δι' ἐπαγωγὴν ἢ δι' ὁμοιότητα ὡς ὅτι
 τὸ πολὺ τὸ κατὰ λόγον λαμβάνουσι, τὰ μὲν κατὰ λογιστὰ πάντα
 θετέον, αὐτὴ ἀληθὴ καὶ ἐνδοξα. περὶ δὲ τὸ κατὰ λόγον πειρα-
 τέον ἐνστασιν φέρειν. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐνστάσεως ἢ οὐσης ἢ δοκῆ-
 σης καλύειν τὸν λόγον, δυσκολαίνειν ἐστίν. εἰ οὖν ἐπεὶ πλε-
 λων φαινομένων οὐκ ἴδωσι τὸ κατὰ λόγον μὴ ἔχον ἐνστασιν, φα-
 νερὸν ὅτι δυσκολαίνει. Ἐπὶ δὲ εἰ μὴ δ' αὖτε πειρῶν ἐχει-
 ῶν οὐκ ἀληθές, μᾶλλον αὐτὸς δοξῇ δυσκολαίνειν. καὶ τοιοῦτον δὲ
 τῷ θ' ἱκανόν. πολλοὺς γὰρ λόγους ἐναντίους ἔχοντες τῶν δό-
 ξαις, οὓς χαλεπὸν λύειν κατὰ τὸν τῷ ζῴωντος, ὅτι οὐκ ἐνδέ-
 χεται κινεῖσθαι, οὐ δὲ τὸ σάδιον διελθεῖν. ἀλλ' οὐδ' ἔτι ὅτι τὰ
 ἀντικείμενα τῷ τῶν οὐ θετέον. εἰ οὖν μήτε αὐτὴ πειρῶν ἐ-
 χων, μήτε ἐνστάσιν οὐκ ἴδωσι, δῆλον ὅτι δυσκολαίνει. ἐστὶ γὰρ
 ἢ ἐν λόγοις δυσκολία, ἀπόκρισις πρὸς ἑῷον ἐρημίου τοῦ πινος
 συλλογισμοῦ φθαρτικὴ. Ἐπείχιν δὲ καὶ θεσιν καὶ ὁρισμὸν
 αὐτὸν αὐτῷ διὰ πειρῶν ἐνστάσιν. ἢ ὧν γὰρ ἀναιροῦσιν οἱ
 πινδομένοι τὸ κείμενον, δῆλον ὅτι τῷ τῶν ἐναντιώτερον.
 Ἀδοξον δὲ ὑπὸ θεσιν ὁλαβητέον ὑπέχειν. εἴη δ' αὖτ' ἀδοξος,
 πλεοναχῶς. καὶ γὰρ ἢ ἢς ἄρπα συμβαίνει λέγειν, οἷον εἰ
 πάντα φαίη τίς κινεῖσθαι ἢ μηδέν. καὶ ὅσα χείρονος ἢ τοῦ εἰλέ-
 σθαι καὶ ὑπεναντίω τῶν βουλήσεσιν. οἷον ὅτι ἢ ἡδονὴ ἄρα-
 τὸν, καὶ τὸ ἀδικεῖν βέλπον τῷ ἀδικεῖσθαι. οὐ γὰρ ὡς λόγου 4

τῇ. πολλάκις γὰρ τῷ μὴ καλῶς διελίχαι τὸν λόγον, ὁ δῶ-
 τώμενος αἶπος, διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖν ὅτι ὦν ὡς διαλεχθῶαι κα-
 λῶς πρὸς τὴν θέσιν. οὐ γὰρ ἔστιν ἑπὶ δαίτῳ μὲν τὸ καλῶς
 ἐπιτελεσθῆναι τὸ κοινὸν ὅρον. ἀναγκαῖον οὖν εἶναι πρὸς
 τὸν λέγοντα, καὶ μὴ πρὸς τὴν θέσιν ἐπιχειρεῖν, ὅταν ὁ ἀκρι-
 νόμενος τ' ἀναντία τῷ ὀρωτῷ πᾶσι πρὸς αὐτὴν περὶ πρεσβύτων.
 δυσκολαίνοντες οὖν, ἀγωνιστικὰ καὶ οὐ διαλεκτικὰ ποιοῦ-
 νται τὰς διαβίβας. ἔτι δὲ ἐν τῇ γυμνασίᾳ καὶ πείρασ' ἔχειν, I
 ἀλλ' οὐ διδασκαλίᾳ οἱ τοιοῦτοι τῷ λόγῳ, δῆλον ὡς οὐ μὲν-
 νον τ' ἀληθῆ συλλογιστὴν, ἀλλὰ καὶ ψευδῆ, οὐ δὲ δι' ἀληθῶν
 αἰεὶ, ἀλλ' εἰς οὐ καὶ ψευδῶν. πολλάκις γὰρ ἀληθῶς τε θέν-
 τος, αἰνῶναι αἰάκη τὸν διαλεχόμενον. ὥς τε περὶ ταῖς οὐκ
 ψευδῆ, εἰς οὐ καὶ ψευδῶν τε θέντος αἰνῶναι οὐκ αἰνῶναι διὰ ψευ-
 δῶν. οὐδὲν γὰρ καλύπτει τὴν δοκῆν τὰ μὴ ὄντα μάλλον τῷ ἀλη-
 θῶν. ὥς τε ἐκ τῆς ἐκείνῃ δοκῆν τῶν λόγων γινόμενον, μάλ-
 λον ἔσται πεπεισμένος ἢ ὠφελιμῶς. διὰ δὲ τὸν καλῶς με- 2
 ταβιβάλλοντα, διαλεκτικῶς καὶ μὴ ἐριστικῶς διαβιβάξεν, κα-
 δ' ἀπὸ τὸν γεωμέτρῳ γεωμετρικῶς, αὐτὴ ψευδῆ αὐτ' ἀλη-
 θῆς ἢ τὸ συμπράνόμενον. ὁποῖοι δὲ διαλεκτικοὶ συλλογι-
 σμοὶ, πρὸς τὸν εἰρητῶν. ἐπεὶ δὲ φάσιν κρινόντων ὁ ἐμποδί-
 ζων τὸ κοινὸν ὅρον, δῆλον ὅτι καὶ ἐν λόγοις. κοινὸν γὰρ ἔστι περὶ
 κείμενον καὶ ἐν τοῖς ἑστί, πάλιν τῷ ἀγωνισμῶν. τοῖς δὲ
 οὐκ ἔστιν ἀμφοτέρωθεν τῶν αὐτῶν τέλους τυχεῖν. πλείους γὰρ
 ἐνὸς ἀδυνάτων νικᾶν. διαφέρει δὲ οὐδὲν. αὐτὴ δὲ τῷ ἀκρι- 3
 νεοῦ. αὐτὴ δὲ τῷ ὀρωτῶν ποιῇ αὐτὸ. ὅτε γὰρ ὀριστικῶς ἐ-
 ρωτῆς, φάσιν διαλέχεται, ὅτε ἐν τῷ ἀκρινεοῦ μὴ δι-
 δόντες τὸ φαινόμενον. μὴ δὲ ἐν διχόμενος ὁ, τί ποτε βούλεται ὁ
 ὀρωτῆς πυθέσθαι, δῆλον οὖν ἐκ τῆς εἰρημνῶν, ὅτι οὐχ ὁμοί-
 ως ἐπιμνησκόντων καὶ αὐτὸν τε τῷ λόγῳ καὶ τῷ ὀρωτῷ. οὐ-
 δὲν γὰρ καλύπτει τὸν μὲν λόγον, φάσιν εἶναι. τὸν δὲ ὀρωτῆς-
 τα, ὡς ἐνδέχεται βέλπιστα πρὸς τὸν ἀκρινόμενον διελί-
 χαι. πρὸς γὰρ αὐτὸν δυσκολαίνοντας οὐ διωκτὸν ἴσως οὐδὲν 4

οἷους τις βούλεται, ἀλλ' οἷους ἐνδέχεται ποιῆσαι ἄνθρωποι. ἔπειτα δὲ δύνανται ἀποδείξαι, πότε τ' ἀντιπαραστήσονται, καὶ πότε τὰ ἐν ἀρχῇ λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι. πολλὰ γὰρ καθ' αὐτὸς λέγοντες ἀντιπαραστήσονται. καὶ ἀντιπαραστήσονται πρὸς τὸν διδόντα. διότι οἱ δὲ δῶντες, καὶ τὰ ἀντιπαραστήσονται ἐν ἀρχῇ πολλὰς ὑπακούουσιν, ἀνάγκη φαύλους γίνεσθαι ἄνθρωπους. αἱ δὲ δὲ ἀντιπαραστήσονται τὰ μὲν οὐ διδόντες, τὰ δὲ τιμωρὰ διδόντες. φανερὸν οὖν, ὅτι οὐχ ὁμοίως ἐπιτιμητέον τοῖς δῶνσι καὶ τοῖς λήγουσι. καθ' αὐτὸς δὲ τῷ λόγῳ, πέντε εἰσὶν ἐπιτιμήσεις. πρώτη μὲν, ὅταν ἐκ τῆς ἡρωτικῆς μὲν συμπεδῶνται, μὴ τε πρὸς τὸ πέντε μὴ τε ὅλως μὴ δὲ, ὅταν ἢ δῶν ἢ ἀδῶν, ἢ πάντων ἢ τῶν πλείων, ἐν οἷς τὸ συμπεδῶμα, καὶ μὴτε ἀφαιρέσεων πινῶν, μὴτε πρὸς τὸ πέντε, μὴ δὲ τῶν μὲν ἀφαιρέσεων, τῶν δὲ πρὸς τὸ πέντε γίνεσθαι τὸ συμπεδῶμα. δευτέρα δὲ, εἰ πρὸς τὸν δέσιν μὴ γίνονται οὐ συλλογισμὸς ἐκ τοιούτων τε καὶ οὕτως ὡς εἴρηται πρὸς τὸν. τρίτη δὲ, εἰ πρὸς τὸ πέντε πινῶν, γίνονται συλλογισμοί. τετάρτη δὲ εἰναι χεῖρ τῆς ἡρωτικῆς, καὶ ἢ τὸν ἀδῶν τὸ συμπεδῶμα. πάλιν εἰ ἀφαιρέσεων πινῶν, οἷοι γὰρ πλείονα λαμβάνουσιν τῶν ἀναγκαίων. ὥστε οὐ τῷ τετάρτῳ εἶναι, λέγεται ὁ συλλογισμὸς. ἐπὶ εἰς ἀδῶν τῶν καὶ ἢ τὸν πινῶν τὸ συμπεδῶμα, ἢ ἢ ἀδῶν, ἀλλὰ πλείονος ὄρου διουμένων ἀφαιρέσαι τὸ πρὸς τὸν. Οὐ δὲ δὲ πάντων τῶν πρὸς τὸν ἀδῶν ὁμοίως ἀφαιρέσαι οὐ συλλογισμοί, ἀδῶν » εἶναι καὶ πινῶν. φύσει γὰρ οὐδὲν ὑπάρχει τὰ μὲν, ἔστω. τὰ » δὲ, χαλεπώτερα τῶν χρημύλων. ὥστε ἀν' ἑαυτῶν ἐνδέχεται μάλιστα ἀδῶν συμβιβάζειν, διείλεται καλῶς. φανερὸν οὖν, ὅτι οὐ δὲ τῷ λόγῳ ἢ αὐτὴ ἐπιτιμήσεις, πρὸς τὸ πρὸς τὸν καὶ καθ' αὐτὸ. οὐδὲν γὰρ καλῶς καθ' αὐτὸν μὲν εἶναι τὸν λόγον φεκτὸν, πρὸς δὲ τὸ πρὸς τὸν ἐπαινετὸν. καὶ πάλιν ἀντιπαραστήσονται, καθ' αὐτὸν μὲν ἐπαινετὸν. πρὸς δὲ τὸ πρὸς τὸν » μα, φεκτὸν, ὅταν ἐκ πολλῶν ἀδῶν συμπεδῶνται ἑαυτὸν

ἢ καὶ ἀληθῶν. Εἴη δ' αὖ ποτε λόγος καὶ συμπεπράσμενός μὴ
 συμπεπράσμενός χείρων. ὅταν ὁ μὲν ὕψις ἀληθῶν συμπεπρά-
 νῃται, μὴ τοιούτου τῷ περὶ βλήματος ὄντος. ὁ δὲ περὶ δέηται
 τοιούτων, ἃ ἔστιν ἀδύνατον καὶ ἀληθῆ. καὶ μὴ ἐν τοῖς περὶ λαμ-
 βανομένοις ἢ ὁ λόγος. τοῖς δὲ δὲ ἀληθῶν ἀληθῆ συμ-
 πεπράσμενός σιν οὐ δίκαιον ἐπιτιμᾶν. ἀλλ' ὅς μὲν γὰρ ἀεὶ ἀνάγ-
 κη δὲ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι. τὸ δ' ἀληθῆς ἔστι καὶ δὲ ἀλη-
 θῶν ποτε συλλογίζεσθαι. φανερὸν δὲ, ἐκ τῆς αἰσθητικῆς. I
 ὅταν δὲ ἀπόδειξις ἢ πινὸς ὁ εἰρημένος λόγος, εἰ τί ἔστιν ἄλλο
 πρὸς τὸ συμπεπράσμενός μὴ δαμῶς ἔχον, οὐκ ἔστι πρὸς ἐκείνου
 συλλογισμός. εἰ δὲ φαίνεται, σόφισμα ἔστι καὶ οὐκ ἀπό-
 δειξις. ἔστι δὲ περὶ σόφισμα μὲν, συλλογισμός ἀφ' ἀεικτικῆς.
 ἐπιχείρημα δὲ, συλλογισμός διαλεκτικῆς. σόφισμα δὲ, συλ-
 λογισμός ὀριστικῆς. ἀπόρημα δὲ, συλλογισμός διαλεκτι-
 κῆς ἀντιφάσεως. εἰ δὲ ὕψις ἀμφοτέρων τῶν δοκούντων ἀεικτικῆς,
 μὴ ὁμοίως δὲ δοκούντων, οὐδὲν κωλύει τὸ ἀεικτικῶν μᾶλλον 2
 ἐκείνου δοκεῖν. ἀλλ' εἰ τὸ μὲν δοκεῖν, τὸ δὲ μὴ δοκεῖν. ἢ εἰ
 τὸ μὲν δοκεῖν, τὸ δὲ μὴ δοκεῖν, εἰ μὲν ὁμοίως, ὁμοίως αὖ εἴη
 καὶ μὴ. εἰ δὲ μᾶλλον δαίτηρον, ἀκρίβειαν δὲ μᾶλλον. ἔ-
 στι δὲ τις ἀμαρτία καὶ αὐτὴ κατὰ τὸν συλλογισμὸν, ὅταν ἀεί-
 ξη δὲ μακροτέρων, ἐνδεχόμενον δι' ἐλαττόνων καὶ ἐν τῷ λό-
 γῳ ὑπερχόντων. οἷον ὅτι ἔστι δὲ μακρόν ἐτέρω ἐτόσσον, εἰ-
 λυς αἰτῆται αὐτοῖς ἐκείνων μάλιστα εἶναι. εἶναι δὲ δευτέρω αὐ-
 ταληθῶς, ὥστε τῆς πινὸν μᾶλλον αὐτὸ. πρὸς δὲ τὸ μᾶλ- 3
 λον, μᾶλλον τὸ λεγόμενον εἶναι. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ δόξαν ἀλη-
 θῆ, ἢ ἔστι μᾶλλον ἀκριβὲς τῆς πινὸν. ἢ τῆς δὲ, καὶ αὐτὸ δό-
 ξαν ἀληθῆ εἶναι. καὶ αὐτὸ ἐκείνων μάλιστα εἶναι, ὥστε αὐ-
 τῇ ἢ δὲ ἢ μάλιστα ἀληθῆς, ἀκριβεστέρᾳ ἔστι. τίς δὲ ἢ μοχθη-
 ρεία, ἢ ὅτι ποιεῖ παρ' ὁ λόγος, λαμβάνειν τὸ αἶτιον. λόγος
 δὲ ἔστι δὲ λόγος, ὅταν μὲν ἔσται καὶ δημοσιώτατον, εἰ ἢ συμπε-
 πράσμενός οὕτως, ὥστε μὴδὲν εἶναι ἐπιδρωτῆσαι. ὅταν δὲ, καὶ
 ὅς μάλιστα λέγεται, ὅταν εἰλημμένα μὲν ἢ ὕψις ἀνάγκη 4

εἶναι. ἢ δὲ δὴ συμπόρασμάτων, συμπόραινόμενα. ἔπ, εἰ ἐλ-
 λείπει τὸ σφόδρα εὐδοξον. Ὑδὸς δὲ λόγος καλεῖται τε-
 τταχῶς. ἀνὰ μὲν ἴσον, ὅταν φαίνεται συμπόραινέσθαι μὴ συμ-
 πόραινόμενος, ὁ καλεῖται συλλοπισμὸς ὀριστικῶς. ἄλλον δὲ, ὁ-
 ταν συμπόραινέσθαι μὲν, μὴ μὲν ἢ περὶ τὸ περὶ κείμενον. ὁ πρὸς
 συμβαίνει μάλιστα τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον ἄγονσιν. ἢ περὶ τὸ
 περὶ κείμενον μὲν συμπόραινέσθαι, μὴ μὲν ἢ κατὰ τὴν οἰκείαν
 μέθοδον. ὅττω δὲ ὅτιν, εἰ ἂν ὁ μὴ ὦν ἰαυκὸς, δοκῇ ἰαυκὸς εἶναι.
 ἢ γεωμετρικὸς, μὴ ὦν γεωμετρικὸς. ἢ διαλεκτικὸς, μὴ ὦν
 διαλεκτικὸς, ἀνὰ τε ψευδὸς, ἀνὰ τε ἀληθὲς ἢ τὸ συμβαίνον.
 ἄλλον δὲ ἴσον, εἰ ἂν δὴ ψευδῶν συμπόραινέσθαι. τοῦτο δὲ ἔ-
 » σται ποτὲ μὲν τὸ συμπόρασμα, ψευδὸς. ποτὲ δὲ ἀληθὲς.
 » τὸ μὲν γὰρ ψευδὸς, αἰεὶ δὴ ψευδῶν συμπόραινέσθαι. τὸ δ' ἀ-
 » ληθὲς, ἐγχεῖται καὶ μὴ δι' ἀληθῶν, ὥς πρὸς εἶρηται καὶ περὶ
 τῶν. τὸ μὲν οὖν ψευδὴ τὸν λόγον εἶναι, τὸ λέγοντος ἀ-
 2 μάρτημα μᾶλλον ἢ τῷ λόγῳ. καὶ οὐ δὲ τῷ λέγοντι αἰεὶ,
 ἀλλ' ὅταν λανθάνῃ αὐτὸν, ὅτε ψευδὴ λόγον εἴπε πινά. ἐ-
 πὶ κατ' ἐαυτὸν γε, πολλῶν ἀληθῶν ἀπρὸς χόμειτα μάλ-
 λον, ἀνὰ ὅτι μάλιστα δοκῶντων αἰαρεῖ ἢ τῷ ἀληθῶν.
 τοῦτο γὰρ ὦν, ἀληθῶν ἀπόδειξις ὅτι. διὰ γὰρ τῷ κει-
 μένων πῶς εἶναι παντελῶς, ὥς τε ἔσται τοῦτο ἀπόδειξις,
 εἰ δ' ἀληθὲς συμπόραινοιτο δὴ ψευδῶν καὶ λίαν ὀνηθῶν,
 πολλῶν ἀνὰ εἰν χείρων ψευδῶν συλλογιζομένων, εἰ δ' ἀνὰ ἢ
 3 οὐκ καὶ ψευδῶν συμπόραινόμενος. ὥς τε δὴ λαν, ὅτι πρῶ-
 » τῃ μὲν ἐπίσκεψις λόγου κατ' αὐτὸν, εἰ συμπόραινέσθαι. διου-
 » τῶν δὲ, πότῳ ἀληθὲς ἢ ψευδὸς. ἔτι δ' ἐκ ποίων πινῶν.
 » εἰ μὲν γὰρ ἐκ ψευδῶν, εὐδοξῶν δὲ, λογικῶς. εἰ δ' ἐκ ὄντων μὲν,
 » ἀδύνατον δὲ, φανῶν. εἰ δὲ καὶ ψευδῶν καὶ λίαν ἀδύνατον, δὴ λαν
 » ὅτε φανῶν, ἢ ἀπλῶς ἢ τῷ περὶ γματῶς. τόδ' ἐκ ἀρχῇ καὶ
 » τὰ εὐαγγελία πῶς αἰτεῖται ὁ ὁρῶν, κατ' ἀλήθειαν μὲν ἐν
 τῷ ἀναλυτικῷ εἶρηται. κατὰ δὲ νῦν λεκτικόν. αἰτεῖ-
 4 σθαι δὲ φαίνεται τὸ ἐκ ἀρχῇ, πενταχῶς. φανδράτατα μὲν

καὶ πρῶτον, εἴ τις αὐτὸ τὸ δεικνύσαι δέον, αἰτήσῃ. ὅτι οὐκ ἔστι
 πρῶτον μὲν, οὐ γὰρ δὴ λανθάνειν. ἐν δὲ τοῖς συνωνύμοις καὶ
 ἐν ὅποις τὸ ὄνομα καὶ ὁ λόγος τὸ αὐτὸ σημαίνει, μάλιστα.
 δυνάτορον δὲ, ὅταν καὶ μὲν ὁ δέον ἀρδῆται, καὶ τόλου πρὸς
 αἰτήσῃ. οἷον ἐπιχειρῶν ὅτι τῆς ἐναντίων μία ἐπιστήμη, ὅπως
 τῆς ἀντικειμένων ἀξιῶσαι μίαν εἶναι. δοκεῖ γὰρ ὅτι εἰ καὶ αὐ-
 τὸ δῆξαι, μετ' ἄλλων αἰτεῖται πλειόνων. ἔτιον, εἴ τις ἐκ
 τόλου δῆξαι περικειμένου, καὶ μὲν ὁ δέον αἰτήσῃ. οἷον εἰ πᾶν
 τῶν τῆς ἐναντίων περικειμένου, τῆς δὲ πινῶν ἀξιῶσαι. δοκεῖ γὰρ
 καὶ οὗτος, ὅτι μετὰ πλειόνων, εἰ δὲ δῆξαι, καὶ αὐτὸ χωρὶς αἰ-
 τεῖται. πάλιν εἴ τις διελών, αἰτεῖται τὸ πρὸς βλημα. οἷον εἰ-
 δέον δῆξαι πῶς ἰατρικῶν ὕγιενος καὶ νοσήδους, χωρὶς ἐκά-
 τερων ἀξιῶσαι. ἢ εἴ τις τῆς ἐπομένων ἀλλήλοισι ὕψι ἀνάγκης,
 δυνάτορον αἰτήσῃ. οἷον πῶς πᾶν δυνάτορον, ἀσύμμετρον τῇ διαμέ-
 τρῳ, δέον ἀρδῆται, ὅτι ἡ διάμετρος τῇ πᾶσι. Ὅσα ὅμως
 δὲ καὶ τὰ ἐναντία αἰτεῖται τῶν ὕψι ἀρχῆς. πρῶτον μὲν γὰρ, εἴ-
 τις τῶν ἀντικειμένων, αἰτήσῃ, φάσιν καὶ ἀπόφασιν. δυνά-
 τερων δὲ, τὰ ἐναντία καὶ πῶς αἰτεῖται. οἷον ἄρα δὴ καὶ κα-
 κῶν, ταυτὸν. ἔτιον, εἴ τις τὸ καὶ τόλου ἀξιῶσαι, ὡς μὲν ὁ δέον αἰ-
 τεῖται πῶς αἰτεῖται. οἷον εἰ λαβὼν τῆς ἐναντίων μίαν ἐπιστή-
 μιν ὕγιενος καὶ νοσήδους, ἐπὶ τῶν ἀξιῶσαι. ἢ ὅτι αἰτεῖται
 μίαν, ὡς τῆς καὶ τόλου πῶς αἰτεῖται πειρᾶται λαμβάνειν.
 πάλιν εἰ τις αἰτήσῃ τὸ ἐναντίον τῶν ὕψι ἀνάγκης συμβαίνει
 δὲ τῆς κεμελίων. καὶ εἴ τις αὐτὰ μὲν μὴ λάβῃ τὰ ἀντικείμενα,
 τῶν δὲ αἰτεῖται δύο, ὡς ὅτι εἶναι ἢ ἀντικείμενα ἀντίφασιν.
 διαφέρει δὲ τὸ ἐναντία λαμβάνειν τῶν ἐν ἀρχῇ, ὅτι τῆς μὲν
 εἶναι ἢ ἀμαρτία πρὸς τὸ συμπέρασμα. πρὸς γὰρ ἐκείνο βλέ-
 πνυται, τὸ ἐν ἀρχῇ λέγεται αἰτεῖται. τὰ δὲ ἐναντία εἶναι ἐν
 τῶν πρὸς τῶν, τῶν ἔχειν πῶς ταύτας πρὸς ἀλλήλας.
 πρὸς δὲ γυμνασίαν καὶ μελέτην τῆς τοιούτων λόγων, πρῶτον
 μὲν ἀντιστρέφειν ἐπὶ τῶν λόγων οὕτως εἴ πρὸς τὸ
 εἰ λεγόμενον εἰ πρὸς τὸν ἐξομν, καὶ ἐν ὁλίγοις πολλοὺς ὕψι 4

- σησόμεθα λόγους. τὸ γὰρ ἀντιστρέφειν ὅτι, τὸ μεταλαβόντα
τὸ συμπόρασμα μετὰ τῆς λοιπῶν ὀρωτημάτων, ἀνελείν ἐν
τῆς δοθέντων. ἀνάγκη γὰρ εἶ τὸ συμπόρασμα μὴ ὅτι, μίαν πι-
νὰ ἀναιρεῖσθαι τῆς περὶ τὰς αἰσίων. εἴπερ πασῶν τεθεισῶν ἀνάγκη
ὡς τὸ συμπόρασμα εἶναι, περὶ ἅπασαν τε θέσιν, καὶ ὅτι οὐ-
τως, καὶ ὅτι οὐχ οὕτως τὸ ἐπιχείρημα, σκεπτικόν. καὶ ὀρόντα
τὴν λύσιν, ὁ δὲ ζήτητον, οὕτω γὰρ ἅμα συμβαίνει περὶ τε
1 τὸ ὀρωτῶν καὶ περὶ τὸ ἀρκινεῖσθαι γυμνάσαι. καὶ περὶ
μνησθῆναι ἄλλον ἔχοντα, καθ' αὐτὸς πρὸς ἀλλήλους πρὸς ἀλλήλους,
ἐκ λέγοντα περὶ τὴν ἀντίθεσιν ἐπιχειρήματα. ὅτι γὰρ περὶ
τε τὸ εἰσάγειν πολλὰ ὑποδείκνυται, καὶ περὶ τὸ ἐλέγ-
χειν μεγάλῳ ἔχει βοήθειαν, ὅταν ὑποδείκνυται. καὶ ὅτι οὕτως,
καὶ ὅτι οὐχ οὕτως. περὶ τὰ ἐναντία γὰρ συμβαίνει ποιεῖσθαι
τὴν φυλακὴν. περὶ τε τὴν γὰρ σιν καὶ τὴν κατὰ φιλοσοφί-
αν φρόνησιν, τὸ δύνανθαι σωροῦν, καὶ σωροῦσθαι, τὰ ἀ-
2 φ' ἐκ τῶν συμβαίνοντα τῆς ὑποδείξεως, οὐ μικρὸν ὄργα-
νον. λοιπὸν γὰρ, κύτων ὀρώσας ἐλέγειν διὰ τὸν. διὰ δὲ περὶ
» τὸ τοιοῦτον ὑπάρχειν ὑφ' αὐτῶν. καὶ τὰ τ' ἐστὶν ἡ κατ' ἀλήθειαν ὑ-
» φυία, τὸ δύνανθαι καλῶς ἐλέγειν τ' ἀληθῆς, καὶ φυγεῖν τὸ
» ψεύδους. ὁ περὶ οἱ πεφυκότες δὲ, δύνανται πρὸς δὲ. οἱ γὰρ φι-
λοῦντες καὶ μισοῦντες, τὸ περὶ σφρόδοντον ὑφ' αὐτοῦσι βέλ-
ῖστον. περὶ τε τὰ πλεονέκτως ἐμπιπὸντα τῆς περὶ βλημάτων
ἰδεπίσταται διὰ λόγους, καὶ μάλιστα πρὸς τῆς πρώτων θέ-
3 σεων. ἐν τούτοις γὰρ ἀρκινεῖσθαι οἱ ἀρκινεῖσθαι πολλὰ-
κως. ἐν τε ὅρων ὑποδείκνυται διὰ, καὶ τῆς ἐνδοξῶν τε καὶ τῆς
πρώτων ἔχειν περὶ χεῖρον. διὰ γὰρ κύτων οἱ συλλογισμοὶ γί-
νονται. πειρατέον δὲ καὶ εἰς ἃ πλεονέκτως ἐμπιπὸντα οἱ ἄλλοι
λόγοι, κατέχειν. ὡς περὶ γὰρ ἐν γεωμετρίας περὶ ὀρόντα τὸ περὶ
τὰ στοιχεῖα γυμνάσαι. καὶ ἀριθμοῖς δὲ πρὸς ἀλλήλους κεφαλαισμοῖς
περὶ χεῖρος ἔχειν. καὶ μέγα διαφέρει περὶ τὸ, καὶ τὸν ἄλλον
ἀριθμὸν γινώσκοντα πολλὰ πλεονέκτως. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς
4 λόγοις, δὲ περὶ χεῖρον εἶναι πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν περὶ τὰς,

ἀπὸ στόματος ἢ ἐκ πίστεως καὶ ἀπὸ γῆρ ἐν τῷ μνημονικῷ μῆ-
 νον οἱ τόποι τε δύνανται διδύναι πρὸς αὐτὰ μνημονολογῆναι καὶ ἔτι
 ποιήσει συλλογιστικὸν τρόπον, διὰ τὸ πρὸς ὁρισμὸν αὐτῶν ἐλ-
 πεῖν κατ' ἀριθμὸν πρὸς τὸν τε κοινῶς μᾶλλον εἰς λόγον, ἢ μὴ
 μὲν δυνάμεν ἀρχῆς ἢ καὶ ἑποδύσεως δι' ἀπορήσει μετὰ τὴν χά-
 λεπὸν. Ἐν τῷ τὸν αὐτὸν λόγον πολλοὺς ποιεῖν ἐπιστέον, ὡς ἀδή-
 λότης κρύπτουσα. εἴη δ' αὖτ' ἐκ τοιούτων, εἰς τὸ ὅτι πλεονάζει
 ὁριστικὴ τῆς συγγενείας, πλεονάζει ὁ λόγος. ἔσονται δὲ διωκτοὶ
 τῶν λόγων, οἱ μάλιστα καὶ θόλου ἔσονται πᾶσι δυνάμεναι. οἱ δὲ
 πρὸς οὐκ ἔστι μία πλεονάζων ἐπιστήμη. οὐ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς
 πρὸς αὐτὴν τῶν ἀντιπῶν καὶ συσσίχων ἔστι. Δεῖ δὲ καὶ τὰς ἀρ-
 μνημονολογίας καὶ θόλου ποιεῖν τῶν λόγων, καὶ ἢ δι' ἀφελγμέ-
 νος ἀπὸ μέρους. οὐ γὰρ καὶ πολλοὺς ἔχει τὸν αὐτὸν ποιεῖν.
 ὁμοίως δὲ καὶ ἐν ῥητορικῇ καὶ τῶν ἀντιπῶν, αὐτὸν δὲ
 ὅτι μάλιστα φέρειν ἀπὸ καὶ θόλου φέρειν ἑὸς συλλογισμοῦ.
 αἰετὶ δὲ σκοπεῖν ἑὸς λόγους, εἰ καὶ πλεονάζων κοινῶν διαλέ-
 γονται. πάντες γὰρ οἱ ἀντιπῶν καὶ καὶ θόλου δι' ἀφελγμένοι εἰσι.
 καὶ αὐτὸν ἐν τῇ καὶ θόλος, ἢ τῶ καὶ θόλου ἀπὸ διεισείας, διὰ τὸ
 μὴ εἶναι συλλογιστικὴν μηδὲν ἀλλὰ τῶ καὶ θόλου. τὴν δὲ γυμνα-
 σίαν ἀπὸ δυνάμεως, τῶ μὲν ἐκ παλαιῶν πρὸς νέον. τῶ δὲ συλλογι-
 στικῶν, πρὸς ἐμπειρον. πειρατικὸν τὸ λαμβάνειν πρῶτον μὲν τῶ
 συλλογιστικῶν τὰς προτάσεις, πρῶτον ὅτι ἐκ παλαιῶν τὰς πρῶ-
 βολὰς. ἐν τούτῳ γὰρ ἐκ τῶν γυμνασμιῶν εἰσὶν ὅλως δι-
 ἐκ τῶ γυμνάζεσθαι διαλεγόμενον, πειρατικὸν ἀπὸ φέρειν. ἢ
 συλλογιστικὸν περὶ πινος, ἢ λύσιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀντιστάσιν, ἢ εἰ ὅρ-
 θῶς πρὸς ἡρεσιν, ἢ εἰ μὴ ὅρθῶς, ἢ αὐτὸς, ἢ ἐπὶ τῶν, καὶ πρῶτον πρὸς
 καὶ τῶν, ἐκ τῶν. ἐκ τούτων γὰρ ἢ δυνάμεις. τὸ δὲ γυμνάζει-
 » δαι, δυνάμεις χάριν, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς προτάσεις καὶ
 » ἀντιστάσεις. ἐστὶ γὰρ ὡς ἀπὸ τῶν εἰπεῖν διαλεκτικῶς, ὁ πρὸς τὴν
 » καὶ ἀντιστάσεως. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν προτείνειν. ἐν ποιεῖν τὰ πλεονάζει.
 » δεῖ γὰρ ἐν ὅλως ληφθῆναι πρὸς ὁ ὁ λόγος. τὸ δὲ ἐνίστασθαι, τὸ
 ἐν πολεῖν. ἢ γὰρ διαίρει, ἢ ἀναιρεῖ, τὸ μὲν διδοῦς, τὸ δὲ οὐ. τῶ 4

περτεινομελίων, οὐχ ἅπαντι δὲ διαλεκτόν, οὐδὲ πρὸς τὸ τυχόν
τα γυμνασίον. ἀνάγκη γὰρ πρὸς αἰῶνας φαύλους γίνεσθαι ὅς
λόγους. πρὸς γὰρ τὸν πάντως πειρώμενον φαίνεσθαι διαφύ-
ζειν, δίκαιον μὲν πάντως πειρᾶσθαι συλλογίσασθαι, οὐκ οὐχί
μον δὲ. διόπερ οὐ δεῖ σωτῆραν. οὐχ ἑρως πρὸς ὅς τυχόντας.
ἀνάγκη γὰρ πονηρολογίαν συμβαίνειν. καὶ γὰρ οἱ γυμναζόμε-
νοι ἀδυνατῶσιν ἀπέχεσθαι τῆς διαλέγεσθαι μὴ ἀγωνι-
στικῶς. δεῖ δὲ καὶ πεποιημένους ἔχειν λόγους πρὸς

τὰ τοιαῦτα τῆς περβλημάτων, ἐν οἷς ἐ-
λαχίστων ἐπιπορήματα πρὸς ἀλλή-
λα χρησίμους ἐξομεν. ἔτι δὲ
ἐστὶν οἴκαδ' ὅλα, καὶ πρὸς
οὐς πορεύεσθαι
λεπώτε-
ρον ἐκ τῆς πρᾶ-
πόδας.

τέλος τῆς ὁγδοῦς τῆς τοπικῶν. ἡ' τοι
τῆς ὅλης διαλεκτικῆς.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΙ-
ΚΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ.

Π ΕΡΙ δὲ τῆς σοφιστικῆς ἐλέγχων, καὶ τῆς φαι-
νομένων μὲν ἐλέγχων, ὄντων δὲ πρᾶξι-
σμων, ἀλλ' οὐκ ἐλέγχων, λέγωμεν ἀρξάμενοι
κατὰ φύσιν ἀπὸ τῆς πρώτης. ὅτι μὲν οὖν οἱ
μὲν εἰσι συλλογισμοί, οἱ δὲ οὐκ ὄντες δοκοῦσι,
φανερὸν. ὥς περ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλων ᾧτις γίνεται διάλυσος ὁ-
μοιότητος, καὶ ἐπὶ τῆς λόγων ὁσώτως ἔχει. καὶ γὰρ τὴν ἕξιν
οἱ μὲν ἔχουσιν οὐ, οἱ δὲ φαίνονται φυλετικῶς φησίν τε σ καὶ
ἐπισκοπᾶν τε εἰσὶν. καὶ κατὰ οἱ μὲν δὲ καὶ ἄλλος, οἱ δὲ φαί-
νονται κομῶν τε εἰσὶν. ἐπὶ τε τῆς ἀφύχων ὁσώτως, καὶ
γὰρ τούτων τὰ μὲν, ἀργυρος. τὰ δὲ, χρυσὸς ἔστιν ἀληθῶς. τὰ
δὲ ἔστι μὲν οὐ, φαίνεται δὲ κατὰ τὴν αἰσθησιν. οἷον τὰ μὲν λι- 2
θαργύρενα, καὶ τὰ κατὰ τὴν ἰδέαν, ἀργυρᾶ. τὰ δὲ χρυσαῖα, χρυσᾶ.
τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ συλλογισμὸς καὶ ἐλέγχος, ὁ
μὲν ἔστιν, ὁ δὲ οὐκ ἔστι μὲν, φαίνεται δὲ κατὰ τὴν ἀπειρίαν. οἱ γὰρ
ἀπειροί, ὥς περ αὐτὸν ἀπέρχοντες πόρρωθεν θεωροῦσιν. ὁ μὲν συλ-
λογισμὸς ἐκ πινῶν ἔστι πινόντων, ὥς τε σιωπᾶν ἐπὶ τὸν αἰσ-
θησὶν πὶ τῆς κεμελίων δὲ τῆς κεμελίων, ἐλέγχος δὲ, συλλογι-
σμὸς μετ' ἀντιφάσεως τῆς συμπράξεως οἱ δὲ ᾧτις ποιεῖ-
σι μὲν οὐ, δοκοῦσι δὲ κατὰ πολλὰς αἰτίας. ὧν οἱς τόπος διφύ-
σεως καὶ δημοσιώσεως, ὁ δὲ τῆς ὀνομάτων. ἐπεὶ δὲ γὰρ οὐκ 3
ἔστιν αὐτὰ καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι φέρονται,
ἀλλὰ τοῖς ὀνόμασιν ἀπὸ τῆς πραγμάτων χωρὶς συμβό-
λοις, τὸ συμβαίνειν ὡς τῆς ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς πραγμάτων ἢ
χωρὶς συμβαίνειν. κατὰ περ ὡς τῆς ψήφων τοῖς λογι-
σμοῖς. τὸ δὲ οὐκ ἔστι ὁμοίον, τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα πεπράσται,
καὶ τὸ τῆς λόγων ἀληθῶς. τὰ δὲ πράγματα, τὸν ἀπὸ μὲν ἀ-
πειρά ἔστιν. ἀναγκαῖον οὖν πλεῖον τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ τοῦ- 4

- νομα τὸ ἐν σημείῳ. ὥς πορ οὕτω καὶ οἱ μὴ δεινοὶ τῶς ψή-
 φους φέρειν, ὥς τῶς ἐπιστημῶν πρᾶξι γίγνεται τὸν αὐτὸν
 ἔργον καὶ τῶς λόγων, οἱ τῶς ὀνομάτων τῆς δυνάμεως ἄ-
 πειροι πρᾶξι γίγνεται καὶ αὐτοὶ διαλεγόμενοι, καὶ ἄλλων ἄ-
 κολουῦντες. δὲ μὲν οὕτω ταύτην πῶς αἰτίαν καὶ τῶς λεχθησομέ-
 νας, ἐστὶ συλλογισμὸς καὶ ἐλεγχος φαινόμενος, οὐκ ὦν δὲ. ἐ-
 πεί δὲ ἔστι ἴσιν μάλλον περὶ ὁρῶν τὸ δοκεῖν εἶναι σοφοῖς, ἢ τὸ
 I εἶναι καὶ μὴ δοκεῖν. ἐστὶ γὰρ ἡ σοφιστικὴ, φαινομένη σοφία οὐσα
 » καὶ μὴ. καὶ ὁ σοφιστὴς χρηματιστὴς ἄρ' φαινομένης σοφίας,
 » ἀλλ' οὐκ οὐσίας, δῆλον ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ τὸ τῶς σοφοῦ
 ὁρῶν μάλλον δοκεῖν ποιῆν, ἢ ποιῆν καὶ μὴ δοκεῖν. ἐστὶ δὲ ὥς ἐν
 πρῶς ἐν εἰπεῖν ὁρῶν πορ ἐκείνου τῶς εἰδῶς, ἀφ' οὗ μὲν αὐ-
 τὸν πορ ὦν οἶδε, τὸν δὲ ἀφ' οὗ μὲν ἐμφανίζειν δυνάσθαι.
 τῶς δὲ ἔστι, τὸ μὲν ἐν τῶ δυνάσθαι δοῦναι λόγον, εἰ δὲ, ἐν τῶ
 λαθεῖν. ἀναγκαῖον οὕτω εἶναι συλλογισμοῖς σοφιστέων, τὸ τῶς εἰ
 2 ρημῶν λόγων γλῶσσος ζητεῖν, πορ ὁρῶν γὰρ ἔστιν. ἢ γὰρ εἰαυ-
 τη δυνάμει ποιήσει φαίνεσθαι σοφόν, οὐ τυγχάνουσι πῶς
 περὶ αἰρεσιν ἔχοντες. ὅτι μὲν οὕτω ἔστι τοῦτον γλῶσσος λόγων, καὶ
 ὅτι εἰαυτῆς ἐπὶ εἰναι δυνάμει, οὐς καλῶμεν σοφιστὰς, δῆ-
 λον. πόσα δὲ ἔστιν εἰδῶ τῶς λόγων τῶς σοφιστικῶν, καὶ ἐκ πόσων
 τὸ ἀριθμῶν ἡ δυνάμει αὐτῆς σιμῆσκει, καὶ πόσα μὲν τυγ-
 χάνει τῆς πραγματείας ὄντα, καὶ πορ τῶς ἄλλων τῶς σιμ-
 τερώτων εἰς τῶ τέχνῃ ταύτην, ἢ δὲ λέγωμεν. ἐστὶ δὲ τῶς ἐν
 3 τῶ διαλέγεσθαι λόγων γλῶσσος τέτταρα, διδασκαλικὸν, καὶ δια-
 » λεκτικὸν, καὶ πειραστικὸν, καὶ ὀριστικὸν, καὶ διδασκαλικὸν μὲν,
 » οἱ ἐκ τῶς οἰκείων ἀρχῶν ἐκείνου μαθήματος καὶ οὐκ ἐκ τῶς τῶς
 ἀκρῆστομῶν δοξῶν συλλογισμῶν. διὲ γὰρ πιστεύειν τὸν
 μανθάνοντα. διαλεκτικὸν δὲ, οἱ ἐκ τῶς ἐκδόξων συλλογιστικῶν
 ἀντιφάσεως. πειραστικὸν δὲ, οἱ ἐκ τῶς δοκῶντων τῶ ἀκρῆστο-
 μῶν, καὶ ἀναγκαῖων εἰδῶναι τῶ περὶ οὐκ ἐμῶν ἔχειν πῶς ἐ-
 πιστήμῃ, ὃν ἔργον δῶναι ἐν ἐτόροις. ὀριστικὸν δὲ, οἱ ἐκ τῶς
 4 φαινομένων ἐκδόξων συλλογιστικῶν, μὴ ὄντων δὲ. πορ μὲν οὕτω

τῆς διδασκαλικῆς καὶ ἀκροατικῆς, ὡς τοῖς ἀναλυτικαῖς
 εἶρηται. πορὶ δὲ τῆς διαλεκτικῆς καὶ πειρατικῆς, ἐν τοῖς
 περὶ τὸν πορὶ δὲ τῆς ἀγωνιστικῆς καὶ ὀριστικῆς νῦν λέγω-
 μεν. πρῶτον δὲ ληπτέον, πόσων σοχάζονται οἱ ἐν τοῖς λόγοις
 » ἀσυνήθιστα καὶ διαφιλωνεικωῦτες. εἰσὶ δὲ τῶν πέντε τὸν
 » ἀριθμὸν, ἑλεγχος, καὶ ψευδός, καὶ πρᾶξις, καὶ σολο-
 κισμός, καὶ πέμπτου, τὸ ποιῆσαι ἀδολεχῆσαι τὸν περὶ δια-
 λεγόμενον. ὅστις δὲ ὅτι, πολλαῖς ἀναγκάζεται ταῦτα. 1
 λέγειν, ἢ τὸ μὴ ὄν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἔκαστον εἶναι ζυγῶν.
 μάλιστα μὲν γὰρ περὶ αἰρουῦν φαίνεται ἐλέγχοντες.
 δεύτερον δὲ, ψευδόμενον ἢ δεικνύει. ἔτι, εἰς πρᾶξιν
 ἄγειν. τέταρτον, σολοκίζειν κτείν. ὅστις δὲ ὅτι. τὸ ποιῆσαι
 τῇ λέξει βαρβαρίζειν ἐκ τῆς λόγου τὸν ἀκρινόμενον. πε-
 λυταῖον δὲ, τὸ πλεονάκεις τὸ αὐτὸ λέγειν. ὅτι δὲ εἰς τῶ
 μὲν ἐλέγχον δύο. οἱ μὲν γὰρ εἰς πρᾶξιν τὴν λέξιν. οἱ δὲ ἔξω τῆς
 λέξεως, εἰ δὲ τὰ μὲν πρᾶξιν τὴν λέξιν ἐμπριονῶντα τὴν φαν- 2
 τασίαν, ἔξω τὸν ἀριθμὸν. τῶν δὲ ὅστις, ὁμωνυμία, ἀμφιβο-
 λία, συνώψεις, διαίσεις, περὶ σωδία, καὶ ὁμοῦ λέξεως. ζυ-
 γῶν δὲ πέντε, ἢ τε δὲ τῆς ἐπαγωγῆς, καὶ συλλογισμός, ἀν-
 ληφῆ πρὸς ἄλλος. καὶ ὅτι ὅσων ταχῶς ἀντὶς αὐτῶν ὀνόμα-
 σι καὶ λόγοις μὴ δηλώσωμεν. εἰσὶ δὲ πρᾶξιν μὲν τὴν ὁμωνυ-
 μίαν, οἱ ριούτοι τῆς λόγων. οἷον ὅτι μανθάνουσιν οἱ ἐπι-
 στήμιοι. τὰ γὰρ ἀκροματιζόμενα μανθάνουσιν οἱ γραμ-
 ματικοί. τὸ γὰρ μανθάνειν, ὁμωνυμῶν. τότε ξυνιστάει, χρώ- 3
 μενον τῇ ἐπιστῇ, καὶ τὸ λαμβάνειν τὴν ἐπιστήμην. καὶ πάλιν
 ὅτι κακὰ, ἀγαθὰ. τὰ γὰρ δέοντα ἀγαθὰ, τὰ δὲ κα-
 κὰ δέοντα. διττὸν γὰρ τὸ δέον, τότ' ἀναγκαῖον, ὃ συμβαί-
 νει πολλαῖς ὅτι τῆς κακῶν. εἰ γὰρ κακὸν πρὸς ἀναγκαῖον.
 καὶ τὰ ἀγαθὰ δὲ δέοντα φανερὸν εἶναι. εἴ τι τὸν αὐτὸν καθε-
 ῖναι καὶ εἶναι καὶ καμνέειν καὶ ὑγιαίνειν. ὅς περὶ γὰρ αὐ-
 σατο, ἔσκηκε. καὶ ὅς περὶ ὑγιαίνειτο, ὑγιαίνει. αὐτὰρ δὲ ὃ
 καθεῖναι μένος, καὶ ὑγιαίνειτο ὃ καμνέων. τὸ γὰρ τὸν καμνέοντα 4

- ὅπου ποιῆν ἢ πάχειν, οὐχ εὖ σημαίνειν. ἀλλ' ὅτι μὲν ὅ-
 τι οὐ νῦν κείνων ἢ καθήμενος. ὁ δὲ δὲ ὅς ἐκείνῃ περὶ τὸν.
 πλὴν ὑγιάζει το μὲν καὶ κείνων ὁ κείνων. ὑγιάζει δὲ οὐ κεί-
 νων, ἀλλ' ὁ κείνων οὐ νῦν, ἀλλὰ περὶ τὸν. Παρὰ δὲ
 πλὴν ἀμφιβολίαν, οἱ τοιοῖδε. τὸ βούλεσθαι λαβεῖν μετὰ πο-
 λεμίους. καὶ ἀρ' ὅς τις γινώσκει, ὅς τις γινώσκει, καὶ γὰρ καὶ
 τὸν γινώσκοντα καὶ τὸ γινώσκόμενον, εὐδέχεται ὡς γινώ-
 1 σκοντα σημαίνει τούτῳ τῷ λόγῳ. καὶ ἀρ' ὁ ὅς τις ὅς τις ὅ-
 ρα, ὅρα δὲ τὸν κίονα. ὡς τε ὅρα ὁ κίων. καὶ ἀρ' ὁ οὐ φῆς εἶ-
 ναι, ὅς τις οὐ φῆς εἶναι, φῆς δὲ λίθος εἶναι. οὐ ἀρ' φῆς
 λίθος εἶναι. καὶ ἀρ' ὅς τις σιῶντα λέγειν, διττόν γὰρ ὅς τις καὶ
 τὸ σιῶντα λέγειν, τὸ, τε τὸν λέγοντα σιῶν, καὶ τὸ τὰ λε-
 γόμενα. εἰσι δὲ τῆς ὅποι τῆς πρὸς πλὴν ὁμωνύμιαν καὶ πλὴν
 ἀμφιβολίαν. εἰς μὲν ὅταν ὁ λόγος ἢ ἡ νόμος κυρίως σημεί-
 νῃ πλείω, οἷον ἀπὸς ἢ κύων, εἰς δὲ ὅταν εἰωθότες ὦμεν οὐ-
 2 τὴν λέγειν. Εἰς δὲ ὅταν τὸ σωτὴρ πλὴν σημαίνει, κεχω-
 ρισμένον δὲ, ἀπλῶς. οἷον εἰς πίσαθαι γράμματα. ἐκεί-
 ρον μὲν γὰρ εἰς τὴν, εὖ σημαίνει εἰς πίσαθαι καὶ τὰ γράμ-
 ματα, ἀμφω δὲ πλείω, ἢ τὰ γράμματα αὐτὰ ἐπιστήμῳ ἐ-
 χεῖν, ἢ τῆς γραμμάτων ἄλλον. ἢ μὲν οὕτω ἀμφιβολία καὶ ὁμο-
 νυμία, πρὸς τούτους ὅς τις ὅπως ὅς τις. πρὸς δὲ πλὴν σωτὴρ
 τὰ τριάδε. οἷον τὸ δύναιθαι καθήμενον βαδίζειν, καὶ μὴ γρά-
 φοντα γράφειν. οὐ γὰρ ταυτὸν σημαίνει, εἰς διελώνισ εἴπη
 3 καὶ σωθεῖς, ὡς δύναιθαι τὸν καθήμενον βαδίζειν, καὶ μὴ γρά-
 φοντα γράφειν, καὶ τὸ θ' ὡσαύτως αὐτὸς σωθῇ, τὸν μὴ γρά-
 φοντα γράφειν. σημαίνει γὰρ αὐτὸς ὡς εἶχει δύναιθαι τὸ μὴ γρά-
 φαν γράφειν. εἰς δὲ μὴ σωθῇ, ὅτι εἶχει δύναιθαι ὅτι οὐ γρά-
 φει τὸ γράφειν καὶ μανθάνει νῦν γράμματα, εἰς πρὸς μάν-
 θαναν εἰς πίσαθαι. εἰς τὸ εὖ μόνον δύναιθαι φέρειν, πολλὰ
 δύναιθαι φέρειν. Παρὰ δὲ πλὴν διαίρεισιν, ὅτι τὰ πέντε ὅς
 4 τὸν γὰρ καὶ ἐπὶ πρὸς. ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος διηρημένος καὶ συγκεῖ

μινος, οὐκ αἰτῶν τὸ σημαίνειν αὐτὸ δόξειεν. οἷον ἐπὶ τῇ ἰσχυρίᾳ
 δουλοῦν ὄντα ἐλεύθερον. καὶ τὸ πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἐκ τὸν λί-
 πεδίου Αχιλλεύς. παρὰ δὲ τὴν προσωδίαν, ἐν μὲν τοῖς ἀ-
 νελύττοις διαλεκτικαῖς, οὐ βραδύον ποιῆσαι λόγον. ἐν δὲ τοῖς
 γνησίαις καὶ ποιήμασι, μάλλον. οἷον καὶ τὸν Ὀμηρον ἐ-
 νίοι διορθοῦνται πρὸς τοῦ ἐλέγχου ὡς ἀτόπως εἰρηκότα, τὸ
 μὲν οὐκ ἐπαπύθεσθαι ὁμῶς. λυοῦσι γὰρ αὐτὸ τῇ προσωδίᾳ,
 λέγοντες τὸ οὐδέποτε. καὶ τὸ παρὰ τὸ ἐνὶ πνιόν τῷ ἄλλω
 μινος, ὅτι οὐκ αὐτὸς ὁ λόγος εἶπεν. δίδωμεν δὲ οἱ οὐχὺς ἀρε-
 ται. ἀλλὰ τῷ ἐνὶ πνιῶν ἐπέλεγο διδόναι. τὰ μὲν οὖν βιαῶντα
 πρὸς τὴν προσωδίαν εἶναι. οἱ δὲ πρὸς τὸ χάμα τῆς λέξεως συμ-
 βαίνουσιν, ὅταν τὸ μὴ ταυτὸν ὡς αὐτὸς δρῶν δύνῃται. οἷον, τὸ
 ἀρετῶν, θῆλυ. ἢ τὸ θῆλυ, ἀρετῶν, ἢ μεταξὺ, θάττονον ζώων.
 ἢ πάλιν τὸ πρὸν, πρὶον. ἢ τὸ πρὶον, ποσὸν, ἢ τὸ ποιοῦν, πάχον.
 ἢ τὸ διακείμενον, πρὶον. καὶ τὰ ἄλλα ὡς διήρηται πρὸς τὸν.
 εἴσι γὰρ τὸ μὴ, τῷ πρὶον ὄν, ὡς τῷ πρὶον πὶ τῇ λέξει σημαίνειν. 2
 οἷον τὸ ὑγιαίνειν ὁμοίως χάμα πρὸς τῆς λέξεως λέγεται τῷ τέμνειν
 ἢ οἰκοδομεῖν. καὶ τὸ μὲν ποιοῦν καὶ διακείμενον πῶς δι-
 λαῖ. τὸ δὲ πρὶον π. τὸν αὐτὸν δὲ τῷ πρὶον καὶ ὡς τῷ ἄλλων. οἱ
 μὲν οὖν πρὸς τὴν λέξιν ἐλέγχει, ἐκ τούτων τῷ πρὶον εἴσι.
 τῶν δὲ ἔξω τῆς λέξεως πρὸς λογισμῶν, εἴδη εἰσὶν ἐπὶ αὐτῷ. ἐν μὲν,
 πρὸς τὸ συμβεβηκός. δούλον δὲ, τὸ ἀπλῶς, ἢ μὴ ἀπλῶς ἀλ-
 λὰ πῶς ἢ πρὸς. ἢ ποτέ, ἢ πρὸς τι λέγεσθαι. εἴτε δὲ, τὸ πρὸς τὴν
 τῷ ἐλέγχου ἀγνοίαν. τίτρεται δὲ, τὸ πρὸς τὸ ἐπόμενον. πῶς 3
 πρὸν δὲ, τὸ πρὸς τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν. ἐκτεν δὲ, τὸ πρὸς τὸ
 τὸ μὴ αἰτίον, ὡς αἰτίον ἡθύναι. ἐβδωμον δὲ, τὸ πρὸς τὸ πᾶν
 πρὸς δρῶντάματα αὐτῶν. οἱ μὲν οὖν πρὸς τὸ συμβεβηκός
 πρὸς λογισμοὶ εἰσιν, ὅταν ὁμοίως ὁμοῦν ἀξιωθῇ ὡς πρὸς γμα
 ἡ καὶ τῷ συμβεβηκῶτι ὑπάρχειν. ἐπεὶ γὰρ τῷ αὐτῷ πᾶσι συμ-
 βεβηκῶν, οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις, καὶ καθ' οὗ
 κατηγορεῖται τῶν πάντων ὑπάρχειν. πάντα γὰρ οὕτως εἶσαι
 ταυτὰ ὡς πρὸς φασιν οἱ σοφισταί. οἷον εἰ ὁμοείσοις ἐτόρος ἀν- 4
 θρώπου,

- θρώπου, αὐτὸς αὐτῷ ἔτορος. ἐστὶ γὰρ ἀνθρώπος· ἢ εἰ σωκρά-
 τος ἔτορος. ὁ δὲ σωκράτης ἀνθρώπος, ἔτορον ἀνθρώπου φα-
 σὶν ὁμολογηκέναι, διὰ τὸ συμβεβηκέναι οὗ ἔτορον εἶναι
 ὥστε εἶναι ἀνθρώπον. οἱ δὲ πρῶτον τὸ ἀπλῶς τὸδε ἢ πῃ λέ-
 γεσθαι καὶ μὴ κυρίως, ὅταν τὸ ἐν μέρει λεγόμενον ὡς ἀπλῶς
 εἰρημνύον ληφθῇ. οἷον εἰ τὸ μὴ ὄν δοξάσῃ, ὅτι τὸ μὴ ὄν ἐ-
 στί, οὐ γὰρ ταύτῃ εἶναι τὸ πῖ, καὶ εἶναι ἀπλῶς. ἢ πάλιν ὅτι τὸ
 1 ὄν οὐκ ἐστὶν ὄν, εἰ πῖ ὄντων πῖ μὴ ὄντων, οἷον εἰ μὴ ἀνθρώπος. οὐ
 γὰρ ταύτῃ μὴ εἶναι πῖ, καὶ ἀπλῶς μὴ εἶναι. φαίνεται δὲ διὰ τὸ
 παρεγγὺς τῆς λέξεως καὶ μικρὸν διαφέρειν τὸ εἶναι πῖ τῷ εἶ-
 ναι. καὶ τὸ μὴ εἶναι πῖ, τῷ μὴ εἶναι. ὁμοίως τὸδε καὶ πρῶτον τὸ πῖ καὶ ἀ-
 πλῶς, οἷον εἰ ὁ ἰνδὸς ὅλος μέλας ὢν, λευκὸς ὅστις ὁδόντας,
 λευκὸς ἄρα καὶ οὐ λευκὸς ὄντων. εἰ ἄμφω πῖ, ὅτι ἅμα τὰ ἐν ἑνὶ
 πᾶσι παρέχει. τὸ δὲ τοιοῦτον ἐπὶ ἐνίων μὲν παντὶ θεωρεῖται ῥα-
 διον. οἷον εἰ λευκὸν μέλανα εἶναι τὸν αἰθίοπα ὅστις ὁδόντας. ἢ
 2 τοιοῦτον εἰ λευκὸς. εἰ οὖν ταύτῃ λευκὸς ὅστις μέλας, καὶ οὐ μέ-
 λας, οἷον τὸ διελίχθαι συλλογιστικῶς τὴν λειώσας πῶς ὁρώμε-
 σιν. ἐπὶ ἐνίων δὲ λαμβάνει πολλὰς, εἰς ὅσων ὅταν πῖ λέγη-
 ται, καὶ τὸ ἀπλῶς δοξῇ ἀπολυνθῆναι καὶ ἐν ὅσοις μὴ ῥαδιον
 θεωρεῖται, πότῃρον αὐτῷ κυρίως ἀποδοτέον. γίνεται δὲ τὸ
 τοιοῦτον ἐν ὅσοις ὁμοίως ὑπάρχει τὰ ἀντικείμενα. δοκεῖ γὰρ
 ἢ ἄμφω, ἢ μηδὲ πότῃρον δοτέον ἀπλῶς εἶναι κατηγορεῖν. οἷον εἰ
 τὸ μὲν ἡμῖν λευκόν, τὸ δὲ ἡμῖν μέλαν, πότῃρον λευκὸν ἢ
 3 μέλαν. οἱ δὲ πρῶτον τὸ μὴ διαρίσσειν τὸ συλλογισμὸς, ἢ τὸ
 ἐλιγχνόν, ἀλλὰ πρῶτον τὸ ἐμμελεῖν τῷ λόγῳ γίνονται. ἐλιγ-
 χον μὲν γὰρ ὄντων ἀντίφασιν τῷ αὐτῷ καὶ ἐνὸς μὴ ὀνόματος,
 ἀλλὰ πρῶτον καὶ ὀνόματος μὴ συνωνύμου, ἀλλὰ τῷ αὐ-
 τῷ ἐκ τῆς δοθέντων ἕξ ἀνάγκης, μὴ συναριθμημένου τῷ ἐν
 ἀρχῇ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ, καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ, ὡς αὐτῶς καὶ ἐν
 τῷ αὐτῷ χρόνῳ. τὸν αὐτὸν δὲ τόπον καὶ τὸ φέρεσθαι ποδὶ
 4 χεῖν, οἷον ὅτι τὸ αὐτὸ διπλάσιον καὶ οὐ διπλάσιον. τὰ γὰρ διὰ

τῆς μὲν αὐτῆς διπλάσια, ἢ δὲ ἑξάγων οὐ διπλάσια. ἢ εἰ τὸ αὐτὸ
 τῆς αὐτῆς διπλάσιον καὶ οὐ διπλάσιον. καὶ τὸ μὲν γὰρ τὸ μῆ-
 κος, διπλάσιον. καὶ τὸ πλάτος, οὐ διπλάσιον. ἢ εἰ τῆς αὐ-
 τῆς καὶ καὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ὡσαύτως, ἀλλ' οὐχ ἅμα. διόπερ
 ἔστι φαινόμενος ἐλεγχος. ἔλκει δ' αὖ ἕως ἑξῆς καὶ εἰς ἑξῆς πα-
 ρὰ τὴν λέξιν. Ὁ δὲ πρῶτος ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν, γίνονται μὲν
 οὕτως καὶ ὁσαυταχῶς, ὅσα καὶ εἰδέχεται ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖ-
 σθαι. φαίνονται δὲ ἐλέγχειν, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι σωρᾶν τὸ
 ταυτὸν καὶ ἐν τῷ. Ὁ δὲ πρῶτος ἐπὶ μένον ἐλεγχος, διὰ τὸ
 οἶδαι ἀντιστρέφειν τὴν ἀναλογίαν. ὅταν γὰρ ἐν τῷ ὄντος,
 ἐξ ἀνάγκης τὸδε ἦ, καὶ τῷδε ὄντος, οἶοντα καὶ τὸδε εἶναι ἐξ
 ἀνάγκης. ὅθεν καὶ αἰ πόρῃ τὴν δόξαν ἐκ τῆς αἰδήσεως ἀπά-
 ρται γίνονται. πολλάκις γὰρ τὴν ὁλὴν μέλι ἕως λαμβάνο-
 μεν εἶναι, διὰ τὸ ἐπὶ δαίμονος ἔχειν τὸν χρόνον πρὸς μέλι. καὶ ἐ-
 πὶ συμβαίνει τὴν γλῶσσαν γίνεσθαι διάβροχον, καὶ ἢ διά-
 βροχος, ἕως λαμβάνομεν ὕδατος. τὸδε οὐκ ἀναγκαῖον. ἐν δὲ
 τοῖς ῥητορικοῖς, αἰ καὶ τὸ σημεῖον ἀφ' αἰτίας ἐκ τῆς ἐπο-
 μενῶν εἰσι. βουλόμενοι γὰρ δεῖξαι ὅτι μισῶς, τὸ ἐπόμενον
 ἔλαβον, ὅτι καλῶπιστος. ἢ ὅτι νύκτωρ ὀρέσθαι πλανώμενος.
 πολλοὶς δὲ τῶν μὲν ὑπάρχει. τὸ δὲ κατηγερούμενον οὐχ ὑ-
 πάρχει. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς συλλογιστικοῖς. οἷον ὁ μελισσοῦ
 λόγος, ὅτι ἀπειρον τὸ ἅπαν, λαβὼν τὸ μὲν ἅπαν ἀγλῆστον. ἐκ
 γὰρ μὴ ὄντος, οὐδὲν ἀν' ἐλπίδας. τὸ δὲ γινόμενον, ἐξ ἀρχῆς
 γινέσθαι. εἰ οὖν μὴ γίγονεν, ἀρχὴν οὐκ ἔχει τὸ πᾶν. ὥστε ἀ-
 πειρον. οὐκ ἀνάγκη δὲ ἑξῆς συμβαίνειν. οὐ γὰρ εἰ τὸ γινόμε-
 νον ἅπαν ἀρχὴν ἔχει, καὶ εἴη ἀρχὴν ἔχει, γίγονεν. ὥστε περὶ οὐ
 δεῖ οὐ πρὸς τῶν θόρυβος, ἀνάγκη καὶ τὸν θόρυβον πρὸς τῆν. Οἱ
 δὲ πρῶτος τὸ μὴ αἰτιον, ὥς αἰτιον, ὅταν περὶ ληφθῇ τὸ αἰτιον
 ὡς παρ' ἐκείνο γινόμενον τῆς ἐλέγχου. συμβαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον
 ἐν τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον συλλογισμοῖς. ἐν τοῖς γὰρ ἀναγ-
 καῖον ἀναρθεῖν πρὸς τῆς κειμένων. ἐὰν οὖν καὶ εἰρημνῇ ἐν τῇ
 ἀναγκαίαις ὁρώμασι περὶ τῆς συμπράξεως τὸ συμβαῖ-

- νον ἀδύνατον, δόξει πρῶτον εἶναι γίνεσθαι πολλάκις ὁ ἐλεγχος.
οἷον ὅτι ψυχὴ καὶ ζῶν ταυτὸν. εἰ γὰρ φθορὰ γένεσις ἐναντίον
καὶ τῇ ἑνὶ φθορᾷ ἔσται τις γένεσις. ὁ δὲ θάνατος, φθορά τις
καὶ ἐναντίον ζῶν. ὥστε γένεσις ἢ ζῶν. καὶ τὸ εἶναι γίνεσθαι.
εἴτις δὲ ἀδύνατον. οὐκ ἀρ' αὖ ταυτὸν ἢ ψυχὴ καὶ ἢ ζῶν. οὐ δὲ
συμμελόρισται. συμβαίνειν καὶ καὶ μή τις ταυτὸν φῆ τῇ ψυχῇ
τῷ ζῶντι, τὸ ἀδύνατον. ἀλλὰ μῆνον ἐναντίον ζῶντι μὲν θάνα-
1 τῷ, ὅντι φθορᾷ. φθορὰ δὲ, γένεσιν. ἀσυλλόγιστοι μὲν ἔν' ἀπλῶς
οὐκ εἰσὶν οἱ τριούρι λόγοι, περὶ δὲ τὸ κείμενον, ἀσυλλόγιστοι.
καὶ λανθάνει πολλάκις οὐχ ἡττον αὐτοῖς εἶδος ὁρώτωντας εἰ-
οῦτον. εἰ μὲν οὖν πρῶτον τὸ ἐπόμενον καὶ μὴ αἶλιον λόγοι, τοῦ
τοῖ εἰσιν. οἱ δὲ πρῶτον τὰ δυνάμει δρώματα ἐν ποιεῖν, ὅταν
λανθάνειν πλείω ὄντα, καὶ ὡς ἐνός ὄντος ἀκροδοῦν, ἀποκρισις
μία. ἐπ' αἰῶν μὲν οὖν ῥαδίον εἰδέναι ὅτι πλείω, καὶ ὅτι οὐ δ-
2 πτόν ἀποκρισιν. οἷον πτόρον ἢ γῆ θάλαττάν εἶναι ἢ οὐρανός.
ἐπ' αἰῶν δὲ, ἡττον. καὶ ὡς ἐνός ὄντος, ἢ ὁμοιογενέσι τῷ μὴ ἀ-
ποκρίνεσθαι τὸ δρώμενον, ἢ ἐλέγχου φαίνονται. οἷον
ἀρ' αὖτος καὶ οὐτός εἶναι ἀνθρώπος, ὥστε αὖτις τύπῃ εἴτις
καὶ εἴτις ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐκ ἀνθρώπου τυπῆσει. ἢ πάλιν,
ὡν τὰ μὲν εἶναι ἀγαθὰ, τὰ δὲ οὐκ ἀγαθὰ, πάντα ταῦτα ἀγαθὰ
ἢ οὐκ ἀγαθὰ. ὁ πτόρον γὰρ αὖ φῆ, ἐστὶ μὲν ὡς ἐλεγχον, ἢ ἰσο-
δοῦς φαινόμενον δόξειεν αὖ εἰπεῖν. τὸ γὰρ φαῖναι τίς μὴ ἀγα-
θὸν εἶναι πᾶσι ἀγαθόν, ἢ τίς ἀγαθὸν μὴ ἀγαθόν, ἰσοδοῦς. ὅτι δὲ
3 περὶ ληφθέντων ἑνῶν, καὶ ἐλεγχος γένοιτο ἀληθινός. οἷον εἴ-
τις δοῖν ὁμοίως αὖ καὶ πολλὰ λέγεσθαι, λευκὰ, καὶ γυμνά, καὶ τυ-
φλὰ. εἰ γὰρ τυφλὸν εἴ μὴ ἔχον ὅλιν πεφυκός ᾗ ἔχειν, καὶ τυφλὰ
ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα, πεφυκός δὲ ἔχειν. ὅταν ἔν' εἴ μὴ ἔχῃ, εἴ δὲ
μὴ ἔχῃ, τὰ ἀμφω ἔσται ἢ ὁρῶντα ἢ τυφλὰ, ὅπῃ ἀδύνατον. ἢ
δὲ οὕτως διαιρετέον εἶδος φαινομένων συλλογισμούς καὶ ἐλέγ-
χους, ἢ πάντας αἰαντέον εἰς τὸν τῷ ἐλέγχῳ ἀγνοίαν, ἀρχὴν
ταύτην ποιησαμένους. ἐστὶ γὰρ ἅπαντας ἀναλῦσαι εἶδος λεχ-
4 θέντας εἴπους εἰς τὸν τῷ ἐλέγχῳ διορισμόν. πρῶτον μὲν, εἰ

ἀσυλλόγιστοι. Δεῖ γὰρ ἐκ τῶν κειμένων συμβαίνειν τὸ συμπε-
 ρασμα, ὥστε λέγειν ὅτι ἀνάγκη, ἀλλὰ μὴ φαίνεσθαι. ἔπειτα
 καὶ κατὰ τὰ μόνη τῶ διορισμοῦ. τῶ μὲν γὰρ ἐν τῇ λέξει, οἱ
 μὲν εἰσι πρὸς τὸ διπλόν. οἷον ἢ τε ὁμώνυμια, καὶ ὁ λόγος. καὶ ἢ
 ὁμοιοχημῶσιν, σιώνθεις γὰρ τὸ πάντῃ ὡς τὸ δέλι σημαίνειν.
 ἢ δὲ σιώνθεις καὶ ἢ διαίρεισι καὶ ἢ περὶ σωδία, τὸ μὴ ταυτὴν
 εἶναι τὸν λόγον, ἢ νόημα τὸ διαφθόρον. εἴδει δὲ καὶ ἄλλο κα-
 θάρτα καὶ τὸ περὶ γμα ταυτὸν, εἰ μέλει ἐλεγχῆς ἢ συλλο-
 γισμὸς εἶσθαι. οἷον εἰ λώπιον μὴ ἱμάτιον συλλογίσασθαι,
 ἀλλὰ λώπιον. ἀληθὲς μὲν γὰρ καὶ εἶναι, ἀλλ' οὐ συλλελέγι-
 σαι. ἀλλ' ἐπὶ ὁρωτήματι δέ, ὅτι ταυτὸν σημαίνει περὶ τὸν ἡ
 βιώτα τὸ διαπύ. οἱ δὲ πρὸς τὸ συμβεβηκὸς, ὁριζήντος τῶ
 » συλλογισμοῦ, φανόροι γίνονται. τὸν αὖ τὸν γὰρ ὁρισμὸν δεῖ καὶ
 » τῶ ἐλέγχου γίνεσθαι, πάλιν περὶ σκεῖσθαι πῶ αἰτίφασιν. ὁ
 γὰρ ἐλεγχος, συλλογισμὸς ἀντιφάσεως. εἰ οὖν μὴ ὅτι συλλο-
 γισμὸς τῶ συμβεβηκὸς, οὐ γίνεται ἐλεγχος. οὐ γὰρ εἰ τούτων 2
 ὄντων, ἀνάγκη τόδε εἶναι. ἄλλο δὲ ὅτι λολυκὸν, ἀνάγκη λολυκὸν
 εἶναι ὅτι τὸν συλλογισμὸν. οὐ δ' εἰ τὸ εἰπαυὸν δυοῖν ὁρθάνει-
 σαι ἔχει. συμβέβηκε δὲ αὐτῷ τῷ χρώματι εἶναι, ἢ πρῶτον ἢ ἀρ-
 χῇ, ὅτι χῆμα ἢ ἀρχῇ, ἢ πρῶτον τοῦ τοῦ ὅτι. οὐ γὰρ ἢ χῆμα,
 οὐ δ' ἢ πρῶτον, ἀλλ' ἢ εἰπαυὸν ἢ ἀπόδεξις. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι
 τῶ ἄλλων, ὥστε εἰ ὁ ἐλεγχος συλλογισμὸς τις, οὐκ αὖ εἴη ὅτι
 τὰ συμβεβηκὸς ἐλεγχος. ἀλλὰ πρὸς ἄλλο καὶ οἱ περὶ χνῖται καὶ
 ὅλως οἱ ἐπιστήμονες ὥστε τῶ ἀνέπιστη μόνων ἐλέγχονται. κα- 3
 τὰ συμβεβηκὸς γὰρ πρὶοῦται ὅτι συλλογισμοῦ περὶ ὅτι εἰ-
 δότας. οἱ δ' οὐ δυνάμενοι διακεῖν, ἢ ὁρωτῶμενοι, διδάσκειν, ἢ οὐ
 διδόντες οἶονται δεδωκέναι. οἱ δὲ πρὸς τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς,
 ὅτι οὐ κατὰ τῶ αὐτῶ ἢ ἀπὸ φασιν καὶ κατὰ φασιν. τῶ γὰρ πῆ
 λολυκὸν, τὸ πῆ οὐ λολυκὸν. τῶ δ' ἀπλῶς λολυκὸν, τὸ ἀπλῶς
 εὐ λολυκὸν ἀπὸ φασιν. εἰ οὖν δόντες τὸ πῆ εἶναι λολυκὸν, ὥς ἀ-
 πλῶς εἰρημλίον λαμβάνει, οὐ ποιεῖ ἐλεγχον. φαίνεται δὲ ὅτι
 πῶ ἄγνοια τῶ πῆ ὅτι ἐλεγχος. φανόρῳτα δὲ πάντων οἱ 4

πέτρεον λεχθέντες πρὸ τὸν τῷ ἐλέγχου διορισμὸν διό καὶ
 περὶ σπυροῦ διήκον οὕτως. πρὸ γὰρ τῷ λόγῳ πλεὶς ἐλλείπειν ἢ
 φαντασία γίνεσθαι καὶ διαιρουμένοις, οὕτως κοινόν. ὥτι πᾶσι
 τούτοις θετόν πλεὶς τῷ λόγῳ ἐλλείπειν. οἷτε πρὸ τὸ λαμ-
 βαίνειν τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ ἀναίτιον ὡς αἶτιον πιδέναι δηλοῖ
 δὲ τῷ ὁρισμῷ. Δεῖ γὰρ τὸ συμπόρασμα τῷ ὅλῳ εἶναι συμ-
 βαίνειν, ὅπου οὐκ ἐν τοῖς ἀναίτιοις καὶ πάλιν μὴ ἀριθμῷ
 1 μέρους τῷ ἔξ ἀρχῆς, ὅπου οὐκ ἔχουσιν οἱ πρὸ πλεὶς αἰτίησιν τῷ
 ἐν ἀρχῇ. οἱ δὲ πρὸ τὸ ἐπόμενον, μέρος εἰσὶ τῷ συμβεβη-
 κός, τὸ γὰρ ἐπόμενον συμβέβηκε. διαφύκει δὲ τῷ συμβεβη-
 κός, ὅτι τὸ μὲν συμβεβηκός ἐστὶν ἐφ' αὐτὸς μόνου λαβεῖν, οἷον
 ταυτόν ἐστι τὸ ξανθὸν καὶ τὸ μέλι, καὶ τὸ λευκὸν καὶ κύκνον.
 » τὸ δὲ πρὸ τὸ ἐπόμενον, αἰεὶ ἐν πλείοσι. τὰ γὰρ ἐνὶ καὶ τῷ ταυ-
 » τῷ, καὶ ἀλλήλοις ἀξιοῦμεν εἶναι ταυτά. δι' ὃ γίνεσθαι ὁ πρὸ τὸ
 ἐπόμενον ἐλέγχος. ἐστὶ δ' οὐ πάντως ἀληθές, οἷον ἀν' ἢ λευκὸν
 2 καὶ τῷ συμβεβηκός. καὶ γὰρ ἡ χιὼν καὶ ὁ κύκνος τῷ λευκῷ ταυ-
 τόν. ἢ πάλιν ὡς ἐν τῷ μελίσσου λόγῳ, τὸ αὐτὸ λαμβάνει τὸ
 γερονταί καὶ ἀρχὴν ἔχειν. ἢ τὸ, ἴσοις γίνεσθαι καὶ ταυτὸ μέ-
 γεθος λαμβάνειν. ὅτι γὰρ τὸ γεροντός ἐχει ἀρχὴν, καὶ τὸ ἔχον
 ἀρχὴν, γερονταί ἀξιοῖ, ὡς ἀμφω ταυτά ὄντα τῷ ἀρχὴν ἔ-
 χειν τὸ γεροντός καὶ τὸ πεπιδρασμένον. ὁμοίως δὲ καὶ ὥτι τῷ
 ἴσον γινομένων. εἰ τὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μέγεθος λαμβάνοντα ἴ-
 σα γίνεσθαι. καὶ τὰ ἴσα γινόμενα ἐν μέγεθος λαμβάνει. ὥστε
 3 ἐπόμενον, λαμβάνει. ἐπεὶ οὖν ὁ πρὸ τὸ συμβεβηκός ἐλέγχος
 ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τῷ ἐλέγχου, φανερὸν ὅτι καὶ ὁ πρὸ τὸ ἐπόμενον.
 ἐπισκεπτέον δὲ ὅτι καὶ ἄλλως. οἱ δὲ πρὸ τὸ τὰ πλείω ὁρῶ
 τήματα ἐν ποιῆν, ἐν τῷ μὴ διαρθροῦν ἡμᾶς ἢ μὴ διαρεῖν τὸν
 λόγον τῆς περὶ τῆς ὁρῶ. ἢ γὰρ περὶ τῆς ὁρῶ ἐν καὶ ἐνός. ὁ γὰρ
 αὐτὸς ὁρῶς ἐνός μόνου, καὶ ἀπλῶς τῷ πρὸ γμαρσ. οἷον ἀν-
 θρώπου, καὶ ἐνός μόνου ἀνθρώπου. ὁμοίως δὲ καὶ ὥτι τῷ ἄλ-
 λων, εἰ οὖν μία περὶ τῆς ὁρῶς ἢ ἐν καὶ ἐνός ἀξιοῦσα, καὶ ἀπλῶς
 4 εἶσαι περὶ τῆς ὁρῶς ἢ τῷ αὐτῷ τῆς ὁρῶς. ἐπεὶ δ' ὁ συλλογισμὸς ἐκ

περὶ τῶν, ὁ δὲ ἑλεγχος ἐκ συλλογισμῶν, καὶ ὁ ἑλεγχος ἐ-
 σταὶ ἐκ περὶ τῶν. εἰ οὖν ἡ περὶ τῶν ἐκ τῶν, φανερὸν
 ὅτι καὶ οὗτος ἐκ τῶν ἐλέγχου ἀγνοία. φαίνεται γὰρ εἶναι
 περὶ τῶν, ἢ οὐκ οὐσα περὶ τῶν. εἰ μὲν οὖν δέδοκεν ἀπόκρι-
 σιν ὡς περὶ μίαν ὁρώτησιν, ἔστι ἑλεγχος. εἰ δὲ μὴ δέδο-
 κεν, ἀλλὰ φαίνεται, φαινόμενος ἑλεγχος. ὥστε πάντες οἱ
 ἴσθ' οἱ πίπθουσιν εἰς τὴν τῶν ἐλέγχου ἀγνοίαν. οἱ μὲν οὖν πα-
 ρὰ τὴν λέξιν, οὗ φαινομένη ἀντίφασις, ὁπρὶν ἡ ἴδιον τῶν ἐ-
 λέγχειν. οἱ δ' ἄλλοι πρὶν τὸν τῶν συλλογισμοῦ ὅρον. ἢ δ' ἀπά-
 τη γίνεσθαι, τῶ μὲν πρὶν τὴν ὁμῶν μίαν καὶ τὸν λόγον, ἐν
 τῷ μὴ δύνανται διακρίνειν τὸ πολλαχῶς λεγόμενον. Ἐνία γὰρ
 οὐκ ὁπορὸν διακρίνειν, οἷον τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν καὶ ἑταυτὸν. τῶ δὲ
 πρὶν τὴν συνθεσιν καὶ διαίρεσιν, τῷ μὴ δὲ οἶεσθαι δεῖν φέρεν
 συνθετὸν ἢ διαιρούμενον τὸν λόγον, καθάπερ ὡς τῶ
 πλείων. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶ πρὶν τὴν περὶ σωφίαν. οὐ γὰρ
 ἄλλο δοκεῖ σημεῖναι, ἀνιέμενος καὶ ἐπιτείνόμενος ὁ λόγος, ἐ-
 π' οὐδενός, ἢ οὐκ ὡς πολλῶν. τῶ δὲ πρὶν τὸ ὅλμα, δεῖν τὴν ὁ-
 μοιότητά τῆς λέξεως. χαλεπὸν γὰρ διακρίνειν, πῶς ὡς αὐτῶς,
 ἢ πῶς ὡς ἐτέρως λέγεται. χαλεπὸν γὰρ ὁ ὅλμα δυνάμενος ποι-
 εῖν, ἐγγύς ἐστι τῶ θεωρεῖν τ' ἀληθείας. μάλιστ' ἀπὸ τῶ συν-
 πινύειν, ὅτι πᾶν τὸ κατηγορούμενον πινός, ὥστε λαμβάνομεν
 τὸ δέ τι, καὶ ὡς ἐν ὑπακούομεν. τῷ γὰρ ἐν καὶ τῇ οὐσίᾳ μάλι-
 στα δοκεῖ παρέπεσθαι τὸ, τὸ δέ τι καὶ ἐν. διὸ καὶ τῶ πρὶν τὴν
 λέξιν οὗτος ὁ ἴσθ' οἱ πινός. πρῶτον μὲν ὅτι μάλλον ἢ ἀπά-
 τη γίνεσθαι μετ' ἀλλήλων σκοποῦμενοι, ἢ καθ' ἑαυτοῦς. ἢ μὲν
 γὰρ μετ' ἄλλου σκέψις δεῖν λόγον. ἢ δὲ καθ' αὐτοῦς οὐχ ἡ τῶν
 δι' αὐτῶ τῶ περὶ γματοσ. εἴτα καὶ καθ' αὐτοῦς ἀπατᾶσθαι συμ-
 βαίνει, ὅταν ἐπὶ τῶ λόγου ποιῇται τὴν σκέψιν. ἐπὶ ἢ μὲν ἀπά-
 τη ἐκ τῆς ὁμοιότητος, ἢ δὲ ὁμοιότητος, ἐκ τῆς λέξεως. τῶ δὲ πα-
 ρὰ τὸ συμβεβηκός, δεῖν τὸ μὴ δύνανται διακρίνειν ἑταυτὸν ἢ
 τὸ ἑτέρον, καὶ ἐν καὶ τὰ πολλὰ. μὴ δὲ τοῖς ποίοις τῶ κατη-
 γορημάτων πάντα ταῦτα καὶ τῷ περὶ γματοσ συμβεβηκεν. ὁ-

- μοίως δὲ καὶ τῆς πρῆς τὸ ἐπόμενον, μόρος γὰρ πὶ τῆς συμβε-
 βηκός τοις ἐπόμενον. ἐπὶ δὲ καὶ τῶν πολλῶν φαίνεται καὶ ἀξι-
 οῦται οὕτως, εἰ τόδε ἀπὸ τῆς δὲ μὴ χωρίζεται, μὴ δ' ἀπὸ θατέ-
 ρον χωρίζεται θάτερον. τῆς δὲ πρῆς τὴν ἑλκεῖν τῆς λόγον,
 καὶ τῆς πρῆς τὴν καὶ ἀπλῶς, ἐν τῇ πρῆς μικρόν ἢ ἀπάτη.
 ὡς ἢ ἔδεν περὶ αὐτὸν τὸ πῆ, ἢ πῆ, ἢ τὸ ἀπλῶς ἢ πῶς, ἢ ἐν νῦ,
 καὶ θόλον συγχωροῦμεν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὴ τῆς ἐν ἀρχῇ ἡ λογι-
 σμῶντων, καὶ τῆς ἀναιτίων, καὶ ὅσοι τὰ πλείω δρώτηματα
 ὡς ἐν ποιοῦσιν. ἐν ἅπασιν γὰρ ἢ ἀπάτη δὲ τὸ πρῆς μικρόν.
 οὐ γὰρ διακριβοῦμεν οὐτε τῆς περὶ αὐτῶν οὐτε τῆς συλλο-
 γισμοῦ τὸν ὅρον, δὲ τὴν εἰρημένω αἰτίαν. ἐπεὶ δ' ἐχόμεν,
 παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι συλλογισμοί, ἐχόμεν καὶ παρ'
 ὅποσα οἱ σοφιστικῶς γίνονται τὰ συλλογισμοί καὶ ἑλεγχαι. λέ-
 γω δὲ σοφιστικῶς ἑλεγχαι καὶ συλλογισμὸν, οὐ μόνον τὸν φαι-
 νόμενον συλλογισμὸν ἢ ἑλεγχαι μὴ ὄντα δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν ὄν-
 2 τα μὲν, φαινόμενον δὲ οἰκῶν τῆς περὶ αὐτῶν. εἰσὶ δ' οὐρι οἱ
 μὴ καὶ τὸ περὶ αὐτῶν ἑλεγχαι καὶ δεικνύει ἀγνωστῶς
 ὁ πρὸς τῆς πειραστικῆς. ἐστὶ δ' ἡ πειραστικῆ, μόρος τῆς διαλεκ-
 τικῆς. αὐτὴ δὲ δυνάται συλλογίζεσθαι φούδης, διαγνοῖαι τῆς
 διδόντες τὸν λόγον. οἱ δὲ σοφιστικῶς ἑλεγχαι, αὐτὴ καὶ συλλογίζον-
 3 ται τὴν ἀντίφασιν, οὐ ποιοῦσι δὴ λαν, εἰ ἀγνωστῶς. καὶ γὰρ τὸν εἰδόν-
 τα ἐμποδίζουσι τῶν τοῖς λόγοις. ὅτι δὲ ἐχόμεν αὐτῶν, τῇ αὐ-
 τῇ μετὰ δὴ λαν. παρ' ὅσα γὰρ φαίνεται τοῖς ἀκούουσιν ὡς ἡ-
 3 ρωτήμενα συλλογίζεσθαι, πρῆς αὐτῶν καὶ τῇ ἀπὸ κρινόμενῳ
 δόξειεν. ὥστε ἔσονται συλλογισμοί φούδης δὲ τούτων ἢ
 πάντων, ἢ αἰών. ὁ γὰρ μὴ δρώτην οἶται δεδωκέναι,
 καὶ δρώτην εἶναι. πάλιν ἐπὶ γε πινῶν ἅμα συμβαίνει περ-
 σέρωτάν τὸ ἀνδρῶν, καὶ τὸ φούδης ἐμφανίζειν, οἷον ἐν τοῖς
 πρῆς τὴν λέξιν καὶ τὸν συλλογισμὸν. εἰ δὲ οἱ πρῆς λειπόμενοι
 τῆς ἀντιφάσεως πρῆς τὸν φαινόμενον ἑλεγχαι εἰσὶ, δὴ λαν
 ὅτι πρῆς τῶν αὐτῶν καὶ τῆς φούδης εἶναι συλλογισμοί, παρ'
 4 ὅσα καὶ ὁ φαινόμενος ἑλεγχαι. ὁ δὲ φαινόμενος πρῆς τὰ μέ-

ρια τῶ ἀληθοῦς. ἐκείνου γὰρ ἐκλείποντος, φανεῖν αὐτὸ λέγ-
 χος. οἷον ὁ πρῶτος τὸ μὴ συμβαίνειν διὰ τὸ λόγον, ὃ εἰς τὸ ἀδύνα-
 τόν. καὶ ὁ τῶς δύο ὁρώσεις μίαν ποίων πρῶτος πῶς πέ-
 τασιν, καὶ ἀντὶ τῆς καὶ αὐτὸ ὁ πρῶτος τὸ συμβεβηκός. καὶ τὸ τούτου
 μέριον, ὃ πρῶτος τὸ ἐπόμενον. ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι τῶς πρῶτος γένους,
 ἀλλ' εἶναι τῶς λόγου συμβαίνειν. εἰ τ' ἀντὶ τῆς καὶ τούτου πῶς ἀν-
 τίφασιν, καὶ κατὰ ταῦτο, καὶ περὶ ταῦτο, καὶ ὡσαύτως πα-
 ρά τε τὸ ἐπὶ τῷ, ἢ παρ' ἐκείνου τούτων, ἀμαρτάνει. ἐπὶ πρῶτος τὸ
 ἐναριθμνημένον τῶς ἐν ἀρχῇ, τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν. ὥστε
 ἐχομένον αὐτὸ, παρ' ὅσα γίνονται οἱ πρῶτος λογιζομένοι. πρῶτος πλείω
 μὲν γὰρ οὐκ αὐτὸ εἶναι. πρῶτος δὲ τὰ εἰρημνία εἶσονται πάντες.
 Ἐστὶ γὰρ ὁ σωσιτικὸς ἑλεγχος, ὅς ἐστι ἀπὸ τοῦ ἑλεγχος, ἀλλὰ περὶ
 τινος, καὶ ὁ συλλογισμὸς ὡσαύτως αὐτὸ μὲν μὴ λάβει. ὃ, τε πρῶτος
 τὸ ὁμῶν μὲν ἐν σιμῶν, καὶ ὁ πρῶτος πῶς ὁμοιοχημοσιών.
 τὸ μὲν τὸ δε. καὶ οἱ ἄλλοι ὡσαύτως, οὐτε ἑλεγχον, οὐτε συλ-
 λογιζομένοι εἶσονται, οὐδ' ἀπὸ τοῦ οὐτε περὶ τὸν ὁρώ τῶς μὲν. ἐάν
 δὲ λάβωσι, περὶ μὲν τὸν ὁρώ τῶς μὲν εἶσονται. ἀπὸ τοῦ δὲ οὐκ
 εἶσονται. οὐ γὰρ ἐν σιμῶν εἰλήφασιν, ἀλλὰ φαινόμενον καὶ
 πρῶτος τῶς δε. Παρ' ὅποσα δὲ ἐλέγχονται οἱ ἐλεγχόμενοι, οὐδεὶς
 πειρᾶται λαμβάνειν, ἀλλὰ τῶς τῶς ὄντων ἐπισήμης ἀπάντων.
 ὅτι οὐδε μὲν εἰς τῶς τέχνης. ἀπειροὶ γὰρ εἰσιν αἱ ἐπισήμης.
 ὥστε δῆλον, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ εἶναι, ἑλεγχον δὲ εἰσι καὶ ἀληθεῖς.
 ὅσα γὰρ εἰς ἀπὸ τοῦ εἶναι, εἰσι καὶ ἐλέγχει τὸν δῆλον πῶς ἀντὶ
 φασιν τῶς ἀληθοῦς. οἷον εἰ σύμμετρον πῶς διάμετρον εἴδειν, ἐ-
 λέγχειν αὐτὸς τῶς ἀπὸ τοῦ εἶναι, ὅτι ἀσύμμετρος. ὥστε πάντων
 δεικνύει ἐπισήμης εἶναι. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τῶς πρῶτος τῶς ἐν γεωμε-
 τρία ἀρχαίς καὶ τὰς κύτων συμπόρασματα. οἱ δὲ πρῶτος τῶς ἐν
 ἰατρικῇ. οἱ δὲ πρῶτος τῶς τῶς ἄλλων ἐπισήμης. ἀλλὰ μὲν καὶ οἱ
 φασὶν εἶναι ἑλεγχον, ὁμοίως αὐτὸ εἶναι ἐν ἀπὸ τοῦ εἶναι. καὶ ἐκείνου γὰρ
 τέχνῳ. εἰσι φασὶν συλλογισμὸς. οἷον κατὰ γεωμετρίαν ὁ
 γεωμετρικός. καὶ κατὰ ἰατρικῇ, ὁ ἰατρικός. λέγω δὲ τὸ κατὰ
 τέχνῳ, τὸ κατὰ τῶς ἐκείνης ἀρχαίς. δῆλον οὖν, ὅτι οὐ πάν- 4

- των τῶν ἐλέγχων, ἀλλὰ τῶν τῶν διαλεκτικῶν ληπτέον ὅτι
- » τόπους. οὐ γὰρ κρινοὶ περὶ ἅπαντες τέχνων καὶ δύνανται. καὶ
- » τὸν μὲν καθ' ἐκείνην ἐπιστήμην ἐλέγχον, τῷ ἐπιστήμονος ὅτι θεω
- » ρεῖν, εἴτε μὴ ὦν φαίνεται, εἴτε ἐστὶ, καὶ διατῇ. τὸν δὲ ἐκ τῶν κοι
- » νῶν καὶ ὑπ' οὐδεμίαν τέχνων, τῷ διαλεκτικῶν. εἰ γὰρ ἔχοντες
- ὅσων οἱ εὐδοξοὶ συλλογισμοὶ πορὶ ὁποῦν, ἔχοντες ὅσων οἱ ἐλεγ
- χοὶ. ὁ γὰρ ἐλεγχὸς ὅστις ἀντιφάσεως συλλογισμὸς. ὥστε ἢ εἰς ἢ
- 1 δύο συλλογισμοὶ ἀντιφάσεως, ἐλεγχὸς ὅστις. ἔχοντες ἄρα, παρ
- ὁ πόσα πάντες εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι. εἰ δὲ τὰ τ' ἔχοντες, καὶ τὰς λύσεις
- ἔχοντες. αἱ γὰρ κύριαι αἰσῶσεις, λύσεις εἰσὶν. ἔχοντες δὲ, παρ' ὁ
- πόσα γίνονται, καὶ ὅς φαινόμενους, φαινόμενους δὲ οὐχ ὁ
- πωτῶν, ἀλλὰ τοῖς τοιοῖς δὲ ἀόριστα γὰρ ὅστις, εἰς τις σκοπῇ, παρ
- ὁ πόσα φαίνονται τοῖς τυχεύουσιν. ὥστε φανερὸν, ὅτι τῷ διαλε
- κτικῶν ὅτι τὸ δύνανται λαβεῖν, παρ' ὁ πόσα γίνονται δὲ τῶν κοι
- νῶν ἢ ὦν ἐλεγχος, ἢ φαινόμενος ἐλεγχος. ἢ διαλεκτικὸς, ἢ φαι
- 2 νόμηνος διαλεκτικὸς ἢ πειραστικὸς. οὐκ ἐστὶ δὲ διαφορὰ τῆς λό
- γων, καὶ λέγουσιν τινὲς εἶναι ὅτι μὲν περὶ τὸ νόμα, ὅτι δὲ περὶ
- τῶν διανοίαν. ἄρ' ὅτι γὰρ εἰς ἅπαντας λαμβάνειν, ἄλλους μὲν εἶναι
- περὶ τὸ νόμα λόγους, ἐτόρους δὲ περὶ τῶν διανοίαν. ἀλλ' οὐ
- ὅτι αὐτῶν. τί γὰρ ὅτι τὸ μὴ περὶ τῶν διανοίαν, ἀλλ' ἢ ὅταν μὴ
- χρηται τῷ ὀνόματι οἰόμενος δρῶντα δεικνύει, ἐφ' ᾧ ὁ δρῶν τῶν
- ἔδωκε. τὸ αὐτὸ δὲ εἶναι ὅτι καὶ περὶ τὸ νόμα. τὸ δὲ περὶ τῶν
- διανοίαν, ὅταν ἐφ' ᾧ ἔδωκεν διανοηθεῖς. εἰ δὲ τις πλείω σημεί
- 3 νοντος τῷ ὀνόματι οἰοῖτο εὐ σημεινέειν καὶ ὁ δρῶν τῶν καὶ ὁ δρῶν
- τῶν, οἷον ἴσως τὸ ὅτι ἢ τὸ εὐ πολλὰ σημεινέει. ἀλλὰ καὶ ὁ
- ἀκκρινόμενος καὶ ὁ δρῶν τῶν ζώων εὐ οἰόμενος εἶναι κρῶτη
- σε, καὶ εἰς τὸν λόγον, ὅτι εὐ πάντα, οὗτος περὶ τὸ νόμα ὅτις ἢ
- περὶ τῶν διανοίαν τῷ δρῶν τῶν διειλεγμένους, εἰ δὲ τις
- πολλὰ οἶεταί σημεινέειν, δὴ λανθάνει οὐ περὶ τῶν διανοίαν. πρῶ
- τον μὲν γὰρ πορὶ ὅτι τοιοῦτους ὅτι λόγους ὅτι περὶ τὸ νόμα καὶ
- τῶν διανοίαν, ὅσοι πλείω σημεινέουσιν. εἴτα πορὶ ὅτι τινος.
- 4 ὅτις. οὐ γὰρ εὐ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ περὶ τῶν διανοίαν εἶναι, ἀλλ' εὐ

τῷ τὸν ἀκρινόμενον ἔχει πῶς πρὸς τὰ δεδομένα. εἴτε πρὸς
 τὸ νόμα εἰδέχεται πάντας αὐτοὺς εἶναι. τὸ γὰρ πρὸς τὸ νό-
 μα, τὸ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν εἶναι ὅτιν ἐπεῖτα. εἰ γὰρ μὴ
 πάντες, ἔσονται πινὸς ἑτέροι. οἱ οὐτε πρὸς τὸ νόμα, οὐ-
 τε πρὸς τὴν διάνοιαν. οἱ δὲ φασὶ πάντας. καὶ διαιροῦνται
 ἢ πρὸς τὸ νόμα ἢ πρὸς τὴν διάνοιαν εἶναι πάντας, ἄλλους
 δ' οὐ. ἀλλὰ μὲν ὅσοι συλλογισμοὶ εἰσι πρᾶ τὸ πλεοναχῶς.
 ζυγίων εἰσὶ ἑνὸς οἱ πρᾶ τὸ νόμα. ἀτόπως μὲν γὰρ εἴρηται
 τὸ πρᾶ τὸ νόμα φαῖναι πάντας ὅς πρᾶ τὴν λείν. ἀλλ'-
 ὅτιν εἰσὶ πινὸς πρᾶ λογισμοὶ, οὐ τῷ τὸν ἀκρινόμενον, πρὸς
 τούτου ἔχει πῶς. ἀλλὰ τῷ ζιόνδε ὁρώτημα τὸν λόγον ἔ-
 χειν, ὃ πλείω σημαίνει. ὅλως τε ἄτοπον τὸ πρὸς ἐλέγχου δια-
 λέγεσθαι, ἀλλὰ μὴ πρὸς τὸν πρὸς συλλογισμοῦ. ὃ γὰρ ἐλεγ-
 χος, συλλογισμὸς ὅτιν. ὥς τε χρὴ καὶ πρὸς συλλογισμοῦ πρὸ
 τὸν, ἢ πρὸς ἑαυτοῦ ἐλέγχου. ἐστὶ γὰρ ὁ ζιόντος ἐλεγχος,
 φαινόμενος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως. διὸ ἢ ἐν τῷ συλλογι-
 σμῷ ὅτι τὸ αἴτιον, ἢ ἐν τῇ ἀντιφάσει. πρὸς κείναι γὰρ δὲ τὴν
 ἀντιφάσιν. ὃ τε δ' ἐν ἀμφοῖν, ἀν' ἢ φαινόμενος ἐλεγχος, ἐστὶ δὲ
 ὃ μὲν τῷ σιῶντα λέγειν, ἐν τῇ ἀντιφάσει οὐκ ἐν τῷ συλλογι-
 σμῷ. ὃ δὲ ἂν μὴ ἔχει πρὸς δόξιν ἀν' ἀμφοῖν. ὃ δὲ ὅτι Ὁμήρου ποι-
 ησις ἡμᾶς δὲ τῷ κύκλου, ἐν τῷ συλλογισμῷ, ὃ δὲ ἐν μηδε-
 τέρῳ ἀληθείας συλλογισμὸς. ἀλλὰ δὴ ὅθεν ὁ λόγος ἦλθε. πό-
 τρον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι λόγοι, πρὸς τὴν διάνοιαν εἰσιν ἢ
 οὐ. καὶ εἴτι δοκεῖ πολλὰ σημαίνειν τὸ ζιόντων, καὶ ἔδωκε μὴ
 ὡς ὅτιν τὸ ἡμᾶς, ἐφ' οὗ σιῶντα ὅτι δύο ὄρθαι, πότε-
 ρον πρὸς τὴν διάνοιαν οὗτος διείλεται τὴν ἐκείνου, ἢ οὐ.
 Εἴτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνειν τὸ νόμα, ὃ δὲ μὴ νοεῖ μὴ δὲ οἶ-
 ται, πῶς οὐτος ὁ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεται, ἢ πῶς δὲ ὁ ὥ-
 ταν, πᾶσι δίδοναι διαίρειν εἴγε ὁρώτησέ τις, εἴ ἐστὶ σιῶντα
 λέγειν, ἢ οὐ. ἢ ὅτι μὲν, ὡς οὐ. ἐστὶ δ' ὡς ναί. εἰ δὴ πρὸς δόξιν μηδε-
 μᾶς, ὃ δὲ διαλεχθεῖν, ἀρ' οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεται.
 καὶ τοι οὗτος ὁ λόγος δοκεῖ τῷ πρᾶ τὸ νόμα εἶναι. οὐκ ἀρᾶ 4

- ἔστι γένος τὴν λέγων τὸ πρὸς τὴν δαίνοικαν. ἀλλ' οἱ μὲν τῆς πρὸς
 τὸ νόμα εἰσι καὶ τοιοῦτοι οὐ πάντες, οὐχ ὅτι οἱ ἐλεγχῶν, ἀλ-
 λ' οὐ δ' οἱ φαινόμενοι ἐλεγχῶν. εἰσὶ γὰρ καὶ μὴ πρὸς τὴν λέξιν
 φαινόμενοι ἐλεγχῶν. οἷον ὁ πρὸς τὸ συμβεβηκὸς καὶ ἑτέροι. εἰ
 δέ τις ἀξιοῖ διαρεῖν, ὅτι λέγω δὲ σιῶντα λέγειν τὰ μὲν ὧδ', τὰ
 δ' ὧδ', ἀλλὰ ἑτέρω γ' ἔστι πρὸς τὸν ἄλλον. εἴοτε
 γὰρ οὐ δοκεῖ τὸ ὁρώμενον πολλαχῶς ἔχειν. ἀδυνάτων δὲ
 1 διαρεῖν, ὃ μὴ οἶσται. ἔπειτα τὸ διδάσκειν, ἢ ἄλλο ἔσται. φα-
 νόρον γὰρ ποιήσει πῶς ὡς ἔχει, τῷ μὴ τε ἐπεσκεμμένῳ, μὴ τε εἰ-
 δὲ μὴ τε ἄπο λαμβάνον τι, ὅτι ἄλλο ἄλλως λέγειται. Ἐπεὶ
 καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς τι καλύει ἑτέρω κριεῖν, ὡς ἄρα ἴσται αἰ-
 μονάδες τῶς δυσὶν ἐν τοῖς τέσσαρσιν. εἰσὶ δὲ δυνάδες αἱ μὲν ὧδ'
 εἰσὶ δὲ ὧδ'. καὶ ἄρα τῆς ἐναντίων μία ἐπιστήμη, ἢ οὐ.
 ἔστι δ' ἐναντία τὰ μὲν γινώσκειν, τὰ δ' ἀγινώσκειν. ὡς τ' οἶκεν ἀγνοεῖν
 ὃ ἑτέρω ἀξιοῖν, ὅτι ἐτέρω δ' διδάσκειν τὸ διαλέγεσθαι. καὶ ὅτι
 2 διὰ τὸν μὲν διδάσκοντα μὴ ὁρώμενον, ἀλλ' αὐτὸν δὴ λαμβάνειν.
 τὸν δ' ὁρώμενον. ἐπὶ τὸ φανῆναι ἢ ἀφανῆναι ἀξιοῦσθαι, οὐ δεικνύ-
 ντες ἔστιν, ἀλλὰ πείραν λαμβάνον. ἢ γὰρ πειραστικὴ ἔστι διαλεκ-
 τικὴ τις. διὸ καὶ πρὸς πάντων ἐπισκοπεῖ καὶ θεωρεῖ, οὐ τὸν εἰ-
 δὲ ὧδ', ἀλλὰ τὸν ἀγνοοῦντα, καὶ περαιοῦντα. Ὁ μὲν οὖν
 κατὰ τὸ πρῶγμα θεωρεῖ τὰ κοινὰ, διαλεκτικὸς ἔστιν. ὃ δὲ
 ἑτέρω φαινόμενός τις κριεῖν, σοφιστικὸς. καὶ συλλογισμὸς ὀρι-
 στικὸς καὶ σοφιστικὸς ἔστιν. εἰς μὲν ὁ φαινόμενος συλλογισμὸς,
 3 πρὸς δὲ ὧν ἢ διαλεκτικὴ, πειραστικὴ ἔστι, καὶ ἀληθὴς ἢ τὸ συμ-
 πτόμασμα. καὶ γὰρ διαπὶ ἀπατηλικὸς ἔστι. καὶ ὅσοι μὴ ὄν-
 τες κατὰ τὴν ἐκείνου μέθοδον πρὸς λαγισμοὶ, δοκῶσιν εἶναι
 κατὰ τὴν τέχνην. τὰ γὰρ ἰσοδοχεῖ φήματα, οὐκ ὀριστικὰ.
 κατὰ γὰρ τὰ ἄπο τὴν τέχνην οἱ πρὸς λαγισμοὶ. οὐ δὲ γὰρ εἰ πῶς
 ἔστι ἰσοδοχεῖ φήματα, πρὸς ἀληθὴς. οἷον τὸ ἰσοκράτους, καὶ ὁ
 τετραγωνισμὸς ὃ δὲ τῆς μετρίσκων. ἀλλ' ὡς ὁ Βρύων ἐπεξα-
 γώνησε τὸν κύκλον, εἰ καὶ τετραγωνίζετο ὁ κύκλος, ἀλλ' ὅτι οὐ
 4 κατὰ τὸ πρῶγμα, δὲ ἑτέρω σοφιστικὸς. ὡς τε ὁ, τε πρὸς τῆς δὲ

φαινόμενος συλλογισμός, δριστικός λόγος. καὶ κατὰ τὸ περὶ γ
 μα φαινόμενος καὶ ὁ κατὰ τὸ περὶ γμα φαινόμενος συλλο-
 γισμός, καὶ ἡ συλλογισμός, δριστικός λόγος. φαινόμενος γὰρ
 ὅτι κατὰ τὸ περὶ γμα, ὥς τ' ἀπατητικὸς καὶ ἀδικός. ὥς περὶ γρ
 ἢ ἐν ἀγῶνι ἀδικία εἶδος πῆχει. καὶ ἐστὶν ἀδικος μαχία τις, οὐ-
 πως ἢ ἐν ἀντιλογίᾳ, ἀδικος μαχία δριστικὴ ὅτιν. ἐκεῖ τε γὰρ οἱ
 πάντας νικᾶν περαιοῦμενοι, πάντων ἀπὸνται. καὶ ἐν ταῦτα
 » οἱ δριστικοί. οἱ μὲν οὖν τῆς νίκης ἀντὶ τῆς χάριν τοῦτο, δριστικὴ
 » ἀνθρώποι καὶ φιλέριδες δοκῶσιν εἶναι. οἱ δὲ δόξης χάριν τῆς
 » εἰς χρηματισμόν, σοφιστικοί. ἢ τ' σοφιστικὴ, ἐστὶν ὥς περὶ εἰπομεν
 » χρηματιστικὴ ἕως ἀπὸ σοφίας φαινομένης. διὸ φαινομένης ἀ-
 » ποδείξεως ἐπὶ ἐντα. καὶ τῆς λόγων τῆς ἀντὶ τῆς μὲν εἰσιν οἱ φι-
 » λορίδες καὶ σοφισαί, ἀλλ' οὐ τῆς ἀντὶ τῆς ἐνεν. καὶ λόγος ὁ
 » ἀντὶ τῆς μὲν ἐστὶ σοφιστικός, καὶ δριστικός, ἀλλ' οὐ κατ' ἀντὶ τῆς ἀλ-
 » λ' ἢ μὲν νίκης φαινομένης, δριστικός. ἢ δὲ σοφίας, σοφιστικός.
 καὶ γρ ἢ σοφιστικὴ, ἐστὶ φαινομένη σοφία τις, ἀλλ' οὐκ οὕσα. 2
 Οἱ δὲ δριστικός, ὅτι πως οὐτως ἔχον περὶ τὸν διαλεκτικόν, ὥς
 ὁ φιλοδοχεύς περὶ τὸν γεωμετρικόν. ἀλλ' οὐ μὲν ἐκ δριστικός,
 ὅτι ἐκ τῆς ἀρχῶν καὶ τῆς συμπόρασμάτων τῆς ἑξῆς τῶν τέ-
 χνων φιλοδοχεύει. ὁ δὲ ἑξῆς τῶν διαλεκτικῶν, ποδὶ τὰ ἀλ-
 λά ὅτι δριστικός ὅτι, δῆλον. οἷον ὁ περὶ τῶν μαχίμων, ὁ μὲν δὲ τῆς
 μωρίσκων, οὐκ δριστικός. ὁ δὲ βρύσωνος, δριστικός. καὶ τὸν μὲν ἐκ
 ἐστὶ μετενεκτεῖν, ἀλλ' ἢ περὶ γεωμετρίαν μόνον, δὲ τὸ ἐκ τῆς ἰ-
 δίων εἶναι ἀρχῶν. τὸν δὲ περὶ πολλούς, οἱ μὴ ἴσασιν τὸ δυνά-
 τὸν ἐν ἐκείνῳ, καὶ τὸ ἀδυνάτῳ, ἀρμόσει γρ. ἢ ὥς ἀντιφῶν 3
 ἐπερὶ τῶν μαχίμων, ἢ εἰς μὴ φαίνεσθαι τὸν ἑ, ἀπὸ δειπνοῦ περιπα-
 τεῖν δὲ τὸν ζῶντος λόγον, οὐκ ἰατρικός. κοινός γρ. εἰ μὲν οὖν
 πάντῃ ὁμοίως εἶχεν ὁ δριστικός περὶ τὸν διαλεκτικόν τῶν φιλο-
 δοχεύων περὶ τὸν γεωμετρικόν, οὐκ αὐτῷ ποδὶ ἐκείνων δρι-
 στικός. νῦν δ' οὐκ ἐστὶν ὁ διαλεκτικός ποδὶ γλῶσσι τὸ ὁριζομένον,
 » οὐ δὲ δεικτικός οὐδενός, οὐ δὲ τοῦτο οἷος ὁ κατὰ τὸν. οὐτε
 » γὰρ ὅτιν ἀπαντα ἐν ἐνὶ πινὶ γλῆει. οὐτε εἰ εἶναι, οἷον τε ἑξῆς 4

- » αὐτὰς ἀρχὰς εἶναι τὰ ὄντα. ὥστε οὐδὲ μία τέχνη, τῆς δεικ-
 » νουσῶν ἵνα φύσιν ὁρωτηματικὴ ᾖσιν. οὐ γὰρ ἔξισιν ὁ πρῶτο-
 νοῦ τῆς μεγάλων δοῦναι. συλλογιστικὸς γὰρ οὐ γίνεσθαι ὡς ἀμφοῖν
 ἢ δὲ διαλεκτικὴ, ὁρωτηματικὴ ᾖσιν. εἰ δὲ εἰδέναι, εἰ μὴ καὶ
 πάντα, ἀλλὰ τὰ τε πρῶτα καὶ τὰς οἰκείας ἀρχὰς οὐκ ἀν' ἡρώ-
 τα μὴ διδόντες ἢ, ἀλλ' ἐν εἰχεν ὡς ἐπὶ διαλέξει) περὶ τῶν
 εἰσῶσιν. Ἡ δὲ αὐτὴ καὶ πειραστικὴ. οὐδὲ γὰρ ἡ πειραστικὴ τῶν
 1 αὐτῶν ᾖσιν, οἷα ἡ γεωμετρία, ἀλλ' ὡς ἀν' ἔχει καὶ μὴ εἰδὼς τις. ἔ-
 ξισι γὰρ πείραν λαβεῖν καὶ πᾶσι τὸν μὴ εἰδόντα τὸ πρῶγμα
 τῶ μὴ εἰδόντος. εἰ πόρ καὶ διδῶσιν οὐκ ὡς οἱ δὲν, οὐδὲ ἐκ τῶν ἰ-
 διῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπομνίων ὅσα τοιαῦτα ᾖσιν. ἀεὶ δὲ δὲ μεν, οὐ-
 δὲν καλύπτει μὴ εἰδέναι τῶν τέχνων. μὴ εἰδόντα δὲ, ἀνάγκη ἀ-
 γνοεῖν. ὥστε φανερὸν, ὅτι οὐθένος ὠρυσμῶν ἡ πειραστικὴ ἐπὶ
 » σήμῃ ᾖσι. διὸ καὶ πᾶσι πάντων ᾖσι. πᾶσι γὰρ αἱ τέχναι χρῶν
 » ται καὶ κοινοῖς ἴσι. διὸ πάντες καὶ οἱ ἰδιῶται τὸ πᾶν πινὰ χρῶν
 2 ται. τῇ διαλεκτικῇ καὶ πειραστικῇ. πάντες γὰρ μέχρι πινὸς ἐγ-
 χειροῦσιν ἀνακρίνουν ὅς ἐπαγγελιομένους. τῶν δὲ ᾖσι τὰ κοι-
 νὰ. τῶν γὰρ οὐδὲν ἴσασιν αὐτοὶ, καὶ δοκῶσι λίαν ἐξω λέγειν.
 ἐλέγχουσιν οὖν ἅπαντες. ἀτέχνως γὰρ μετέχουσιν τούτου. οὐ
 ἐν τέχνῳ ἢ διαλεκτικῇ ᾖσι. καὶ ὁ τέχνη συλλογιστικὴ πειρασι-
 κὸς, διαλεκτικὸς. ἐπεὶ δὲ ᾖσι πολλὰ μὲν τῶν καὶ κατὰ πάν-
 των οὐ τοιαῦτα δὲ, ὥστε φύσιν ἵνα εἶναι καὶ γλῶσ, ἀλλ' οἷον
 αἱ ἀρχαί, τὰ δὲ οὐ τοιαῦτα. ἀλλὰ ἰδιῶτα ᾖσιν. ἐν τούτων πᾶσι
 3 ἀπάντων πείραν λαμβάνειν, καὶ εἶναι τέχνων ἵνα. καὶ μὴ
 τοιαύτην εἶναι, οἷα αἱ δεικνύουσιν. διὸ πόρ ὁ ὁριστικὸς, οὐκ ἔ-
 σιν οὕτως ἔχον πάντη, ὡς ὁ φιλοδοχεύς. οὐ γὰρ ᾖσι πρῶ-
 λογιστικὸς ὡς ὠρυσμῶν πινὸς γλῶσ, ἀλλὰ πᾶσι πᾶν
 γλῶσ ἐσσι ὁριστικὸς, τῶ ποι μὲν οὖν εἰσιν οὗτοι τῆς σοφιστικῶν
 ἐλέγχων. οἱ δὲ ᾖσι τῶ διαλεκτικῶν τὸ θεωρεῖν πᾶσι τῶν
 των καὶ δύνανται τῶν ποιεῖν, οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν. ἢ γὰρ πᾶσι
 τὰς περὶ τὰς μέθοδος, ἀπαρτὶν ἔχει ταύτην τῶν θεωρεῖν. καὶ
 4 πᾶσι μὲν τῶν ἐλέγχων εἴρηται τῆς φανηομένων. πᾶσι δὲ τῶ

ψυδδμενόν διείξει, καὶ τὸν λόγον εἰς ἄδδξον ἀγαγεῖν, ὥστε
 γὰρ ὡδδύτδρον τῆς σοφιστικῆς περαιορέσεως, πρῶτον μὲν ἐκ
 τῆς πυιδάνεοδαι πως καὶ δῖα τῆς δῶτῆσεως συμβαίνει μά-
 λιστα. τὸ γὰρ πρὸς μηδὲν ὀρίσταντα κείμενον δῶτῶν, σπρδύ-
 κόν δστι ρύτων. εἰκὴ γὰρ λέγοντες, ἀμαρτάνουσι μάλλον. εἰκὴ
 δὲ λέγουσιν, ὅταν μηδὲν ἢ περ κείμενον. τὸ, πε δῶτῶν πολλὰ,
 καὶ ὠρεισμένων ἢ πρὸς ὃ διαλέγονται. καὶ τὰ δοκῶντα λέ-
 γειν ἀξιοῦ, ποιεῖ πνα δύπορεαν τῆς εἰς ἄδδξον ἀγαγεῖν ἢ ψυδ-
 δος. εἰαὶ τ δῶτῶμενος φῆ ἢ ἀρχφῆ τούτων π, ἀγειν πρὸς ἀ-
 ἐπιχειρήματος δύπορε. δῶναται δὲ νῦν ἢ πον κεικρυγεῖν δῖα
 τούτων, ἢ πρῶτδρον. ἀπειδῶνται γὰρ ἡ ὥστε πρὸς τὸν ἀρ-
 χῆ. σοιχεῖον δὲ τῆς τυχεῖν ἢ ψυδδους πινός ἢ ἀδδξου, τῆς μηδὲ μί-
 αν δύθης δῶτῶν θέσιν, ἀλλὰ φάσκον δῶτῶν μαθεῖν βουλό-
 μενον, χῶραν γὰρ ἐγχειρήματος ἢ σκέψης ποιεῖ. πρὸς δὲ τὸ
 ψυδδμενόν διείξει, ἰδιοσ τόπος ὃ σοφιστικὸς, τῶν ἀγειν πρὸς τῶ-
 αῶτα, πρὸς ὃ δύπορε λέγων. ἔσαι δὲ κὴ καλῶς κὴ μὴ καλῶς
 ὥστε ποιεῖν, καὶ δῖα πρὸς ἐλέχθη πρῶτδρον. πάλιν πρὸς τὸ πρῶ-
 δδξα λέγειν, σκοπεῖν ἐκ ἴνους γλῆους ὃ διαλεγόμενος. εἴτα δῶ-
 τῶν ὅτις πολλοῖς οὐρι λέγουσι πρῶτδξον. ἐστὶ γὰρ ἐκείσοις π
 ριούρν. σοιχεῖον δὲ ρύτων, τῶν ἐκείσων εἰληφέναι θέσεις ἐν
 τῶν περτάσεσι. λύσις δὲ καὶ τούτων ἢ περσῆκυσσα φδρεται,
 τῆς ἐμφανίζειν. ὃ π οὐ δῖα τὸν λόγον συμβαίνει τῶν ἀδδξον. αἰεὶ δὲ
 ὥστε καὶ βούλεται ὃ ἀγωνιζόμενος. ἐπὶ δὲ καὶ ἐκ τῆς βουλή-
 σεων καὶ τῆς φανδρῶν δδξῶν. οὐ γὰρ ταυτὰ βούλονται τε κὴ
 φασίν, ἀλλὰ λέγουσι μὲν ὥς δὲ χημνεσάτους τῆς λόσων, βού-
 λονται δὲ τὰ φαινόμενα λυσίτε λῆ. δῖα τε θαναῖ καλῶς μάλ-
 λον. ἢ ἡλῶ ἢ δῶς φασὶ δεῖν. καὶ πένεδοι δικαίως μάλλον, ἢ
 πολουτῆν αἰαχρῶς. βούλονται δὲ τὰ ἀνάντια. τὸν μὲν οὖν λέ-
 γοντα καὶ τῶν βουλήσεις, εἰς τῶν φαινομένων δδξῶν ἀντέ-
 ον. τὸν δὲ καὶ τῶν τῶν, εἰς τῶν ἀρχκεκρυμμένων. ἀμφοτέ-
 ρως γὰρ ἀνάγκαιον παρὰ δδξα λέγειν. ἢ γὰρ πρὸς τῶν φανδρῶν
 ἢ πρὸς τῶν ἀφανῶν δδξῶν ὅρουσιν ἀνάντια. πολέσος δὲ τόπος 4

- » ἔστι τῇ πρὶν παράδοξα λέγειν, ὥς ποῦ καὶ ὁ Καλλιμαχῆς ἐν τῷ
 » γρηγὰ γέγραπται λέγων. καὶ οἱ ἀρχαῖοι δὲ πάντες ὥντο συμ-
 βαίνειν, πρὶν ἢ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ τὸν νόμον, ἐναντία γὰρ
 εἶναι φύσιν καὶ νόμον. καὶ τὴν δικαιοσύνην κατὰ τὸν νόμον
 μὴ εἶναι καλὸν, κατὰ φύσιν δὲ οὐ καλὸν. διὰ οὗτω πρὸς μὲν
 τὸν εἰπόντα κατὰ φύσιν, κατὰ νόμον ἀπαντᾷν. πρὸς δὲ τὸν
 κατὰ νόμον, ὅτι τὴν φύσιν ἄρειν, ἀμφοτέρως γὰρ εἶναι πα-
 ράδοξα λέγειν. ὡς δὲ τὸ μὲν κατὰ φύσιν αὐτοῖς, τὸ ἀληθὲς.
 τὸ δὲ κατὰ νόμον, τὸ τοῖς πολλοῖς δοκοῦν. ὥς τε δὴ λον, ὅτι
 καὶ κῆνοι καὶ θάπορ καὶ οἱ νῦν, ἢ ἐλέγξει ἢ παράδοξα λέγειν τὸν
 ἀκρινόμηνον ἐπεχείρου πρὶν. Ἐνία δὲ τῆς δόξης μάταιων,
 ἔχει τὸ ἀμφοτέρως ἄδξον εἶναι τὴν ἀπόκρισιν, οἷον πότρον
 τῆς σοφίης ἢ τῷ παρὶ δὲ πείθεσθαι, καὶ τὰ συμφέροντα πρὸς τ-
 τειν, ἢ τὰ δίκαια. καὶ ἀδικεῖσθαι ἀρετῷ πότρον, ἢ ἀδικεῖν. διὰ ὃ
 ἄρειν εἰς τὰ τοῖς πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἐναντία. ἐάν μὲν λέγῃ τις,
 ὥς οἱ πόδοι τῶν λόγων, εἰς τὰ τῶν πολλοῖς. ἐάν δὲ ὥς οἱ πολ-
 λοι, ὡς τὰ τοῖς σοφοῖς. φασὶ γὰρ οἱ μὲν ὅτι ἀνάγκη τὸν δόξαι μῆ-
 να δίκαιον εἶναι. τοῖς δὲ πολλοῖς ἄδξον εἶναι, βασιλεία μὴ δόξαι μῆ-
 νεῖν. ἐστὶ δὲ οὐ τῷ τὰ ἄδξαι στυάγειν, ἀλλὰ τῷ εἰς τὴν κατὰ
 φύσιν καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑπεναντίασιν ἄρειν. ὁ μὲν γὰρ νόμος,
 δόξα τῆς πολλῶν, οἱ δὲ σοφοί, κατὰ φύσιν καὶ κατὰ ἀλήθειαν
 λέγουσι. καὶ τὰ μὲν παράδοξα ἐκ τούτων διὰ ζητεῖν τῆς τό-
 πων. Ποῦ δὲ τῇ ποιῆσαι ἀδξαι εἶναι, ὁ μὲν λέγεται ἀδξαι
 3 εἶναι, εἰρήκαμεν ἡδὴ. πάντες δὲ οἱ τοιοῦτοι λόγοι ὅσοι βούλων-
 ται ποιεῖν, εἰ μὴ δὲν διαφύει τὸ ὄνομα ἢ τὸν λόγον εἰπεῖν. δι-
 πλάσιον δὲ καὶ διπλάσιον ἢ μίσεος, ταυτὸν, εἰ ἄρα ὅστις ἢ μί-
 σεος διπλάσιον, ἔσται ἢ μίσεος ἢ μίσεος διπλάσιον. καὶ πάλιν
 αὐτὸν τῇ διπλάσιον, διπλάσιον ἢ μίσεος τεθεῖ, εἰς ἔσται εἰρη-
 μῆλον, ἢ μίσεος ἢ μίσεος ἢ μίσεος διπλάσιον. καὶ εἰ ἄρα γέ ὅστις ἢ
 ἐπιθυμία ἢ δόξαι, ὅσοι δὲ ὅστις ὅρεξις ἢ δόξαι. ἐστὶν ἄρα ἢ ἐπιθυ-
 μία, ὅρεξις ἢ δόξαι ἢ δόξαι. εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι τῆς λόγων ἐν
 4 τοῖς πρὸς τι, ὅσα μὴ μόνον τὰ γλῆν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πρὸς ἡ λέ-

γονται. καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἀρχῇ δοῦναι. οἷον ἢ τε ὄρεξις π-
 νος ὄρεξις, καὶ ἢ ἐπιθυμία ἕως ἐπιθυμία. καὶ δὲ διπλάσιον,
 ἕως διπλάσιον, καὶ διπλάσιον ἢ μίσις. καὶ ὅσων ἢ οὐσία ἐκ
 ὄντων. πρὸς πᾶσι ὧν εἰσὶν ἕξεις ἢ πάθη, ἢ ἡρωιούτων, ἐν τῷ
 λέγω αὐτῷ πρὸς δὲ λαλῶνται κατὰ τὴν ἐν μὲν ὡς τῶν οὐκ
 τὸ περιττὸν, ἀριθμὸς μέσον ἔχων. ἐστὶ δὲ ἀριθμὸς περιττός.
 ἐστὶν ἀρὰ ἀριθμὸς μέσον ἔχων ἀριθμὸς. καὶ εἰ τὸ σιμὸν κοίλῳ
 πρὸς ἑνὸς ὄντι. ἐστὶ δὲ καὶ ἢ ἑῖς σιμὸν. ἐστὶν ἀρὰ ἑῖς, ἑῖς κοίλῳ. Φα
 θονται δὲ πρὸς, οὐ πρὸς τὴν ἐνίοτε, δὲ τὸ μὴ πρὸς πρὸς δὲ
 οὐκ, εἰ σιμὸν μὲν πρὸς αὐτὸ λαλῶν τὸ διπλάσιον, ἢ οὐδὲν.
 καὶ εἰ σιμὸν μὲν, πρὸς τὸν αὐτὸ ἢ τὸν ὅσον, ἀλλὰ τὸ συμπε-
 ρασμα λέγειν δι' αὐτοῦ. ἀλλὰ φαίνεται δὲ δὲ ὄνομα, τὰν τὸ εἶναι
 ὅσον καὶ σιμὸν. Σολεμνισμός δὲ, οἷον μὲν ὄντι, εἴρηται
 πρὸς τὸν ὅσον, κατὰ πρὸς τὸν ὅσον. εἰ ὁ μὲν καὶ ὁ πρὸς
 ἀρὰ ὄντι. ὁ μὲν γὰρ λέγων οὐλομνισμὸν, σολεμνισμὸν καὶ
 κείνον, οὐ φαίνεται δὲ καὶ ἄλλοις. ὁ δὲ οὐλομνισμὸν, φαίνεται
 μὲν, ἀλλ' οὐ σολεμνισμὸν. δηλὸν οὖν, ὅτι καὶ τὴν χίτης δὲ
 τὰ ὅσον ποιεῖν. διὸ πολλοὶ τῶν λέγων οὐλομνισμοί, σο-
 λεμνισμὸν φαίνονται συλλογίζεσθαι. κατὰ τὸν ὅσον ἐλ-
 γεις. εἰσὶ δὲ πάντες σχεδὸν οἱ φαυνομένοι σολεμνισμοί, πρὸς
 τὸ δὲ. καὶ ὅταν ἢ πρὸς μὴτε ἀρὰ μὴτε δηλὸν δηλῶ, ἀλ-
 λα τὸ μετὰ. τὸ μὲν γὰρ οὐκ, ἀρὰ σιμὸν. τὸ δὲ αὐτῇ,
 δηλὸν. τὸ δὲ ὅσον, δὲ μὲν τὸ μετὰ σιμὸν. πολλὰς
 δὲ σιμὸν καὶ ἐν τῷ ὅσον. οἷον τὸ ὅσον, καλλιόπη, ξύ-
 λον, πορείτιος. τὰ μὲν οὖν ἀρὰ καὶ τῇ δηλῶς διαφύου-
 σιν αἰπώσεως ἀπασιν. τὰ δὲ μετὰ, αἰ μὲν, αἰ δὲ οὐ. δὲ
 τὰ δηλὸν πολλὰς, ὅσον συλλογίζονται ὡς εἰρημνισμὸν ὅσον. ὁ-
 μίως δὲ καὶ ἄλλω πρὸς αὐτῇ ἄλλῃ, ὁ δὲ πρὸς λογισμὸς
 γίνεται, δὲ τὸ κενὸν εἶναι τὸ, τὸ δὲ πρὸς πρὸς πρὸς. τὸ γὰρ
 ὅσον σιμὸν ὁ μὲν, οὐκ. ὁ δὲ, ὅσον. δὲ δὲ ἐν ἀλλὰ
 σιμὸν. μετὰ μὲν τῷ ὄντι, τὸ οὐκ. μετὰ δὲ τῷ εἶναι, τὸ,
 ὅσον. οἷον ἐστὶν ἰππὸνικος, εἶναι ἰππὸνικον, καὶ ἐν τῷ ὄντι. 4

λέων

- λέων ὀνόματων ὡσάυτως. καὶ ὅτι τῶν λεγομένων μὲν σκόδων,
 ἔχοντων δὲ θηλείας ἢ ἀρρενὸς κλησιν. ὅσα γὰρ εἰς τὸ οὐ καὶ
 τὸν πελοτά, τῶν μὲν σκόδων ἔχει κλησιν οἷον ξύλον,
 χοϊνίον. τὰ δὲ μὴ οὕτως. ἀρρενὸς ἢ θηλείας. ὧν ἐνία φορομένη
 ὅτι τὰ σκόδων οἷον ἀσκόδων, ἀρρενὸν καὶ ὄνομα. κλίνη δὲ, θήλυ.
 διόπερ καὶ ὅτι τῶν τοιούτων, ὡσάυτως καὶ τὸ ἐστὶ, καὶ τὸ εἶναι
 διοίσει. καὶ ὅτι πῶς πινὰ ὁμοίως ἔστιν ὁ σολοικισμὸς τοῖς πρὸς τὸ
 1 τὰ μὴ ὁμοίως ἢ τοῖς πρὸς τὸ ἡμῶς ὁμοίως λεγομένοις ἐλέγ-
 χους. ὡς περὶ γὰρ ἐκείνοις ὅτι τῶν πραγμάτων, τῶν τοιούτων ὡς τῶν
 ὀνομάτων συμπίπτει σολοικίζειν. ἀνθρώπος γὰρ καὶ λουκὸν,
 καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα ἔστιν. φανερὸν οὖν, ὅτι τὸν σολοικι-
 σμὸν περατῶν ἐκ τῶν εἰρημένων πῶς τε συλλογίζεσθαι. εἰ-
 δη μὲν οὖν τῶν τῶν ἀπὸ νησιῶν λόγων, καὶ μὲν τῶν εἰδῶν,
 καὶ ὅτι οἱ εἰρημένοι. διαφύκει δὲ οὐ μικρόν, ἐὰν ταχῆ πως
 τὰ πρὸς τὴν ὁρώτησιν πρὸς τὸ λαμβάνειν, ὡς περὶ ἐν τοῖς δια-
 2 λεκτικαῖς. ἐφεξῆς οὖν τοῖς εἰρημένοις, τῶν πρὸς τὸν λεκτικόν.
 ἐστὶ δὲ πρὸς τὸ ἐλέγχειν ἐν μὲν, μῆκος. χαλεπὸν γὰρ ἅμα πολ-
 λὰ σιωραῖν. εἰς δὲ τὸ μῆκος, τοῖς πρὸς εἰρημένοις σοιχείαις χρῆ-
 σθαι. ἐν δὲ τάχως. ὑπορίζοντες γὰρ ἢ τὸν περατῶν. ἐπὶ δὲ ὁρ-
 γῇ καὶ φιλονηκίᾳ. περατῶν γὰρ, ἢ τὸν δυνάμει φυλάτ-
 τεσθαι πάντα. σοιχεῖα δὲ τῆς ὁργῆς, τὸ τε φανερὸν ποιεῖν ἐάν-
 τὸν βουλόμενον ἀδικεῖν. ἐπὶ, τὸ ἐν ἀλλὰ τὰ ὁρώτηματα πεί-
 ναι, ἐάν τε πρὸς αὐτὸ πλείους πρὸς ἑχὴ λόγους, ἐάν τε καὶ οὕ-
 3 οὔτως, καὶ οὕτως οὐχ οὕτως. ἅμα γὰρ συμβαίνει, ἢ πρὸς πλείω
 ἢ πρὸς τῶν ἀντιπαρατίθεσθαι τὴν φυλακὴν. ὅπως τε πάντα τὰ
 πρὸς τὴν κρίσιν λεχθέντα πρὸς τὸν, χρήσιμα καὶ πρὸς τοῖς
 ἀπὸ νησιῶν λόγους, ἢ τὴν κρίσιν ἔστι, τὸ λαθεῖν χρεῖν. καὶ δὲ λα-
 θεῖν, τὰ πάσης. πρὸς ὃ τοῖς ἀντιπαρατίθεσθαι ἀπὸ οὐκ ὀρθῶς ἐπὶ πρὸς
 τὸν λόγον, ὅς ἀφ' ἀσεως ὁρώτησιν, ὡς ὁ νῦν πρὸς βουλό-
 μενον, ἢ καὶ ἰσίου ποιοῦντα τὴν ὁρώτησιν. ἀδήλου γὰρ ὄντος
 τὸ βούλεται λαβεῖν, ἢ τὸν δυσκολαίνουσιν. ὅταν δὲ ὅτι τῶν με-
 4 ρῶν πρὸς διδῶν καὶ ἑκάστην ἐπ' αὐτὸν τὸ κατὰ τὸν πρὸς μάκρως

Arist. de sophistic. elenchia

d d

οὐκ ὀρώτητέον. ἀλλ' ὡς δεδμελίω χρῆσιον. εἴοιτε γὰρ οἶοντα
καὶ αὐτῷ δεδμελίαι. καὶ τοῖς ἀκούουσιν φαίνονται διὰ τὴν τῆς
ἐπαγωγῆς μείαν, ὡς οὐκ ἀν' ἡρώτημένα μάτην. ἐν ὅποις τὸ ὀ-
νόμασι μὴ σημαίνεταί το καθόλου, ἀλλὰ τῇ ὁμοιότητι χρῆ-
σιον πρὸς τὸ συμφέρον. λανθάνει γὰρ ἡ ὁμοιότης πολλὰκις
πρὸς τὸ λαβεῖν τὴν πύτασιν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς βλάπτοντα,
χρὴ πυνθάνεσθαι. οἷον οἰδέοι λαβεῖν, ὅτι δεῖ πάντα τῷ πατρὶ
πείθεσθαι, πότῳ δὲ ἅπαντα δεῖ πείθεσθαι τοῖς γονοῦσιν, ἢ
πάντ' ἀπειθεῖν. καὶ τὸ πλάκις πολλὰ πότῳ συγχωρητέ-
ον ἢ ὀλίγα. μάλλον γὰρ εἴπερ αἰάκη, πολλὰ δέξειεν ἀνέ-
ναι. πρὸς ἀπαιμιλίων γὰρ ἐγγὺς τῷ ἐναντίων, καὶ μείζων καὶ
μεγάλα φαίνεται, καὶ χείρῳ καὶ βελτίῳ τοῖς ἀνθρώποις.
σφόδρα δὲ καὶ πλάκις δοκεῖν πειεῖ ἐληλίσχαι τὸ μάλιστα
σφιστικὸν συσφάντημα τῷ ὀρώτωντων, τὸ μὴ δὲ συλλογι-
σαμένους, μὴ ὀρώτημα τὸ τελευτῶν. ἀλλὰ συμπράσι-
κῶς εἴπειν ὡς συλλελογισμένους, οὐκ ἄρ' αὖ τὸ καὶ τὸ. Σο-
φιστικὸς δὲ καὶ τῷ κειμένῳ πρὸς ἀδξον, τὸ φαινόμενον ἀξιοῦ
ἀκκρίνεσθαι, περὶ κειμένῳ τῷ δοκῶντος ἐξ ἀρχῆς. καὶ τὴν
ὀρώτησιν τῷ τοιούτων οὕτω πειεῖσθαι. πότῳ σοι δοκεῖ. ἀ-
ναγκαῖον γὰρ, ἀν' ἢ τὸ ὀρώτημα ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς, ἐλεγχον
ἢ πρὸς ἀδξον γίνεσθαι δόντος μὲν, ἐλεγχον. μὴ δόντος δὲ, μὴ δὲ
δοκεῖν φάσκοντος, ἀδξον. μὴ δόντος δὲ, μὴ δὲ δοκεῖν ὁμολο-
γῶντος, ἐλεγχον. Εἴπερ καὶ ἀπὸρ ἐν τοῖς ῥητορικῇς,
κὴ ἐν τοῖς ἐλεγκτικῇς ὁμοίως τὰ ἐναντιώματα θεωρητέον, ἢ
πρὸς τὰ ὑφ' αὐτῷ λεγόμενα, ἢ πρὸς οὓς ὁμολογεῖ καλῶς
λίγειν ἢ πρὸς τῇ. Εἴπερ πρὸς τοῖς δοκῶντας τοιούτους, ἢ πρὸς
τοῖς ὁμοίοις, ἢ πρὸς τοῖς ἀλλοιούτοις, ἢ πρὸς πάντας. ὡς πρὸς
καὶ ἀκκρινόμενοι πλάκις ὅταν ἐλέγχωνται, ποιοῦσι διτ-
τὸν, εἰ μὲν συμβαίνειν ἐλέγχεται. κὴ ὀρώτῃτασ χρῆσιον
πρὸς τὸ ῥύτω πρὸς τοῖς ἐνισαμένους. εἰ μὲν ὡδὲ μὲν συμβαίνει, ὡδὲ
δὲ μὴ, ὡδὲ οὕτως εἰληφεν. οἷον καὶ ὁ κλειοφῶν ποιεῖ ἐν τῷ μαν-
στροβούλῳ. Δεῖ δὲ καὶ ἀπαιμιλίων τῷ λόγῳ, τὰ λοιπὰ 4

τῆς ἐπιχειρημάτων ἐπιμένειν. καὶ ἀκρινόμενον ὅταν περ-
αιθανῇται, περυσίασθαι καὶ περαιοῦν. ἐπιχειρητὴν δὲ
εὖιοτε καὶ περὶ ἄλλο, ἐκείνο λαμβάνοντας, εἰ μὴ περὶ τὸ
περκαίμενον ἔχη πῶς ἐπιχειρεῖν. ὁ πόρ. ὁ λυκόφρων ἐποίησε
περβληθέντος λύραν ἐγκωμιάζειν. περὶ δὲ τοῦ ἀπαντη-
τας περὶ τὴν ἐπιχειρεῖν. ἐπειδὴ δοκεῖ δεῖν ἀκρινόμενον πῶς αἰτί-
αν. λέγειν τῶν δι' αἰώνων διφυλακτότερον. τὸ καθόλου συμ-
1 βαίνειν ἐν τοῖς ἐλέγχουσιν λέγειν πῶς ἀντίφασιν ὅ, πῶς φησὶν ἀ-
κρινόμενον. ὅ, πῶς ἀπέφισε, φησὶν. ἀλλὰ μὴ ὅτι τῆς ἐναντίων ἢ αὐ-
τῇ ἐπιστήμῃ, ἢ οὐχ ὡς ἡ αὐτῇ. οὐδεὶς δὲ τὸ συμπόρῳσμα, περ-
ταπκὸς δρώτην. εἴα δὲ οὐδὲ δρώτην. ἀλλ' ὡς ὁμολογου-
μένοισι χρησιέον. ὅ, ὡς μὲν οὐαὶ αἰδωθήσεαι, καὶ πῶς δρώτη-
κὸν ἐν τοῖς ἀπαντητοῖς διαβιβάζει, εἰρητῶ. πῶς δὲ ἀκρινί-
σεως, καὶ πῶς δεῖ λύνειν, καὶ πῶς περὶ τῆς χρεῖσιν τῆς λό-
γων οἱ τοιοῦτοι ὡφέλιμοι, μετὰ τοῦ λακτέον. χρησιμὸς μὲν
2 οὐαὶ εἰς περὶ φιλοσοφίαν, δεῖ δὲ δύο. περὶ τὸν μὲν γὰρ ὡς τοῦ
πολύ γινόμενοι πῶς πῶς λέγειν, ἀμεινον ἔχει ποιούσι περὶ δὲ,
ποσάκως ἐκαστον λέγειν. καὶ ποῖα ὁμοίως, καὶ πῶς ἐτῶς
ὡς τῆς περκαμάτων συμβαίνει, καὶ τοῦ τῆς ὀνομάτων. δού-
τῶρον δὲ, περὶ τοῦ καθ' αὐτὸν ζητήσεαι. ὅ, ὅ, ὅ, ἐτῶς ἐτῶς
πῶς λαγνόμενος, καὶ τοῦ μὴ αἰδανόμενος, καὶ αὐτοῦ ὅ, ὅ,
αὐτῶ τοῦ πῶς παθοὶ πολλάκις. εἰ τὸν δὲ καὶ εἰς τοῦ πῶς
δοξάν, τῶ πῶς πάντα γυμνάζειν δοκεῖν, καὶ μηδενὸς ἀπεί-
3 ρως ἔχειν. εἰ γὰρ κοινονοῦτα λόγων, λέγειν λόγους μηδὲν ἔχον-
» τα διορίζειν πῶς τῆς φανώτης αὐτῆς, ὡς ποῖαν δίδωσι
» τῶ δοκεῖν δυαδραίνειν, οὐδεὶς τ' ἀληθεῖς, ἀλλὰ διὰ πείρειαν. ἀκ-
κρινόμενοι δὲ πῶς ἀπαντητὴν περὶ τοῦ τοιοῦτους λόγους, φα-
νῶρον εἰ πόρ. ὅ, ὅ, εἰρήκαμεν περὶ τῶρον ὅ, ὅ, εἰσὶν οἱ πῶς λα-
γισμοί. καὶ τοῖς ἐν τῶ πυνθάνεσθαι πλεονεξίασθαι, ἐκαστὸς διείλο-
μεν. εἰ ταυτὸν δὲ δεῖ λαβόντα τὸν λόγον ἰδεῖν, καὶ λύνειν πῶς μα-
χθεῖαν. καὶ δρώτῳ μὲνον, ἀπαντᾷ δύνανται ταχέως. ὅ, γὰρ ἰς-
4 μεν πολλάκις, μετὰ τῆς μὲνον ἀγνοοῦμεν. ἐπὶ δὲ ὡς πόρ. ἐν

dd 11

τοῖς ἄλλοις, τὸ θάπρον καὶ βραδύτρονον ἐκ τῶ γε γυμνασίου γί-
 νεται μάλλον, ὅτω καὶ ἐπὶ τῆς λόγων ἔχει. ὥστε αὐθιγὰ μὲν
 ἡμῖν ἢ, ἀμελέτητοι δὲ ὦμεν, ὑδροῦ μὲν τῆς καιρῶν πολλακίς
 συμβαίνει, δευτέρως καὶ τὰς διαγραφάμασι. καὶ γὰρ ἐκεί-
 νων ἀναλύονται, ἐνίοτε σιωθεῖναι πάλιν ἀδυνατῶμεν, οὐτω καὶ
 ἐν τοῖς ἐλέγχοις. εἰδότες γὰρ παρ' ὁ λόγος συμβαίνει, σιωθεῖναι
 τὸν λόγον ἀκροῦμεν. πρώτων μὲν οὕτω ὥς πορρολογίζεσθαι
 φανερὸν ἐνδέξασθαι ποτὲ ἢ μάλλον ἀληθῶς περὶ αἰεῖσθαι δεῖν, ὅ-
 τω καὶ λυτῶν ἐνδέξασθαι ποτὲ μάλλον ἢ κατὰ τ' ἀληθῆς. ὅλως
 γὰρ περὶ οὗτο δριστηκὺς μαχητικόν, οὐχ ὥς ἐλέγχοντα, ἀλλ'
 ὥς φαινομένους ἐλέγχειν. οὐ γὰρ φανερὸν συλλογίζεσθαι καὶ
 οὕτω ὥς περὶ τὸ μὴ δοκεῖν διορθωτέον. Εἰ γὰρ ὅστις ὁ ἐλέγ-
 χος ἀντίφασις μὴ ὁμῶν μὲν ἐκ τῶν, οὐδὲν αὐθιγὰ διαιρεῖ-
 σθαι, περὶ τ' ἀμφοτέρω καὶ τῶ ὁμῶν μίαν. οὐ γὰρ ποιεῖ συλ-
 λογισμὸν. ἀλλ' οὐδὲν ἄλλου χάριν περὶ διαιρετέον, ἀλλ' ὅτι
 ὁ συμπόρασμα φαίνεται ἐλέγχου δὲ. οὐκ αὐθιγὰ ἐλεγχῶναι, ἀλλ'
 λατὸς δοκεῖν ὁμῶν μίαν. ἐπεὶ τότ' ὁμῶν ἀμφοτέρω, καὶ τὰ
 πρὸ τῶ ὁμῶν μίαν, ὅτ' αὖτε ἄλλαι τριαῦται πρὸ ἀκροῦσιν
 καὶ τὸν ἀληθινὸν ἐλέγχον ἀφανίζει. καὶ τὸν ἐλεγχόμενον καὶ
 μὴ ἐλεγχόμενον ἀδελφὸν ποιεῖ. ἐπεὶ γὰρ ἔξισιν ἐν τῷ τέλει συμ-
 πόρασιν μὲν, μὴ ὅτ' ἐφῆσεν, ἀκροῦσιν λέγειν, ἀλλ' ὁμῶν-
 μίαν ἢ ἀμφοτέρω, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἐτυχεν αὐθιγὰ τῶν φέ-
 ρων, ἀδελφὸν, εἰ ἐλήλειπται. ἀδελφὸν γὰρ, εἰ ἀληθῆς λέγειν. εἰ
 δὲ διελὼν ἤρετο τὸ ὁμῶν μίαν ἢ τὸ ἀμφοτέρω, οὐκ αὐθιγὰ ἀδελφὸς
 εἴη ὁ ἐλέγχος. ὅτ' ἐπὶ τῆς σιν μὲν ἢ τῶν, περὶ τὸν δὲ μάλ-
 λον οἱ δριστηκὺς τὸ ναὶ ἢ οὐ, ἀκροῦσιν τὸν ὁμῶν μίαν, ἐ-
 γίνετ' αὐθιγὰ δὲ δὲ τὸ μὴ καλῶς ὁμῶν μίαν πρὸ ἀκροῦσιν
 ἀνὰ κτὴ περὶ ἀποκρίνεσθαι πὶ διορθωτέον τῶ μὴ καλῶς τῶ
 ὁμῶν μίαν. ἐπεὶ διελομένον γε ἰκανῶς, ἀνὰ κτὴ ἢ ναὶ ἢ οὐ λέ-
 γειν τὸν ἀκροῦσιν μίαν. εἰ δὲ ἕως ἡμερῶν τῶν κατὰ τῶ ὁ-
 μῶν μίαν ἐλέγχον εἶναι, τὸ πᾶν πᾶν οὐκ ἔστι διαφυγεῖν τὸ ἐ-
 λέγχεσθαι τὸν ἀκροῦσιν μίαν. ἐπὶ γὰρ τῆς ὁμῶν μίαν, ἀνὰ κτὴ 4

- ὁ ἔφησεν ἀρχφῆσαι ὄνομα καὶ ὁ ἀπέφησε, φῆσαι. ὡς γὰρ διορ-
 θούντων τινος, οὐδὲν ὀφελος. οὐ γὰρ κορίσκον φασὶν εἶναι μου-
 σικόν καὶ ἄμυσσον. ἀλλὰ ἔστιν τὸν κορίσκον, μουσικόν. καὶ
 ἔστιν τὸν κορίσκον ἄμυσσον ὁ γὰρ αὐτὸς ἐστὶ λόγος τὸ, τὸν
 κορίσκον τῷ, ἔστιν τὸν κορίσκον, ὁ πῶρ ἅμα φησὶν(ται καὶ ἀρ-
 φῆσουσιν. ἀλλ' ἴσως οὐ ταυτὸν σημαίνει. οὐδὲ γὰρ ἐκείνῳ ο-
 μα. ὥστε οὐδὲν τι διαφάει, εἰ δὲ τὸ μὲν, τὸ ἀπλῶς λέγειν ἁ-
 ποδώσει, τῷ δὲ, περὶ δὴ σὺ τὸ ἱναὶ ἢ τόνδε, ἄτοπον. οὐδὲν γὰρ
 μᾶλλον διατρώ. ὁ ποτὶ τῷ γὰρ διαφάει. οὐ μὲν ἄλλ' ἐπειδὴ
 ἀδελφὸς μὲν ἔστιν ὁ μὴ διορισμένους τῷ ἀμφιβολίαν, πότῳ
 ἐλήλεηται, ἢ οὐκ ἐλήλεηται. δέδοται γὰρ ἐν τοῖς λόγοις εἰ δι-
 λέν, φανερὸν ὅτι εἰ μὴ διορίσμετα δοῦναι τῷ ὀρώτησιν, ἀλλὰ
 ἀπλῶς, ἀμάρτημά ἐστιν, ὥστε καὶ εἰ μὴ αὐτὸς, ἀλλ' ὅγε λό-
 γος, ἐληλεγμένῳ ὁμοίως ἐστὶ. συμβαίνει μὲν τοῖς πλάκεις ὁρῶν-
 τας τῷ ἀμφιβολίαν, ὁκνεῖν διακρίσθαι διὰ τὴν πυκνότητά τῃς
 2 τὰ βιαιώτα περὶ τεινόντων, ὅπως μὴ πρὸς ἅπαν δοκῶσι δυσκο-
 λαίνεν. εἰ τ' οὐκ αὐτοὶ δύνανται πρὸς ἑαυτοὺς γινέσθαι τὸν λόγον.
 πλάκεις δὲ ἀπὸ τῆς πρὸς ἀδελφόν. ὥστε ἐπεὶ δέδοται διακρίν,
 οὐκ ὁκνεῖται, καὶ ἀπὸ τῶν ἐλέγχων πρὸς πότῳ. εἰ δὲ τὰ δύο ὀρώτη-
 ματα μὴ ἐν ἑνὶ ποιῇ ὀρώτημα, οὐδ' αὖτ' ὁ πρὸς τῷ ὁμῶν μί-
 αν καὶ ἀμφιβολίαν ἐγίνετο πρὸς λογισμὸς. ἀλλ' ἢ ἔλεγχος, ἢ
 οὐ. τί γὰρ διαφάει ὀρώτησαι, εἰ καλλίασ' μὲν ἢ θεμιστοκλῆς
 μυσσίσκ' εἰσιν, ἢ ἀμφοτέρωσις ἐν ὀνόματι τῶν ἑτέρωσις οὐσιν. εἰ δ'
 3 πλείω δηλοῖ ἐνός, πλείω ἠρώτησεν. ἢ ἐν μὴ ὀρώτησιν πρὸς δύο
 ὀρώτησεις μίαν ἀπὸ κρίσιν ἀξιοῦν λαμβάνειν ἀπλῶς, φανε-
 ρὸν ὅτι οὐδὲν περὶ σῆκει τῇς ὁμῶν μίαν ἀπὸ κρίσιν ἀπλῶς,
 οὐδ' εἰ καὶ πάντων ἀληθεῖς, ὡς πρὸς ἀξιοῦσιν τινος. οὐδὲν γὰρ
 ἔστιν διαφάει, ἢ εἰρεῖ, κορίσκος καὶ καλλίασ', πότῳ οἱ
 εἰσιν ἢ οὐκ οἱ, εἴτε παρόντων ἀμφοῖν, εἴτε μὴ παρόντων. ἀμφο-
 τῶς γὰρ, πλείους αἰ περὶ τῶν. εἰ γὰρ εἰ ἀληθεῖς εἰπεῖν, διὰ
 ἔστιν μία ἢ ὀρώτησις. ἐγχαρῆ γὰρ καὶ μνεία ἐτέρω ὀρώτησιν
 4 τὰ ὀρώτηματα, ἅπαντα ναὶ ἢ οὐ, ἀληθεῖς εἶναι λέγειν. ἀλλ' ὁ-

μως οὐκ ἀχρηρίτεον μᾶλλον ἀχρηρίσει. αἰαρεῖται γὰρ τὸ διαλέγε-
 σθαι. ὅθεν δὲ ὁμοιον, ὡς εἰ καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα τεθεῖν τοῖς ἐτόμοις.
 » εἰ δὲ μὴ διὰ πρὸς δύο ὁρώμεναις μιᾶν ἀπόκρισιν διδόναι, φα-
 » νερόν ὅτι οὐδὲ τῶν ὁμωμένων τινὰ ἢ οὐ λεκτέον, οὐδὲ γὰρ ὁ
 » εἰπὼν ἀχρηρίτει, ἀλλ' εἰρηκεν. ἀλλ' ἀξιοῦνται πως καὶ τοῖς δια-
 λεγομένοις, διὰ τὸ λαμβάνειν τὸ συμβαῖνον, ὡς πρὸς τὸ εἰπομένον, εἰ
 πειδὴ πρὸ οὐδὲ λεγχοῖ ἔνδοξον ὅντες δοκῶσιν εἶναι, καὶ τὰ τὸν
 αὐτὸν τρόπον, καὶ λύσεις δόξουσιν εἶναι οὐκ οὐσαι λύσεις, ὥς δὴ
 φαμένον εἶναι μᾶλλον εἶναι φερόμενον, ἢ τὰς ἀληθείας καὶ τὰς ἀπαι-
 σιτικὰς λόγους, καὶ τῇ πρὸς τὸ διπλὸν ἀπαντήσῃ. ἀχρηρίτεον δὲ,
 ὡς μὲν τῶν δοκῶντων, τὸ ἐστὶν λείποντα. καὶ γὰρ οὐ πως ἡμεῖς γέ-
 νοιτ' αὐτὸ πρὸς λεγχοῦ, αὐτὸ δὲ πρὸς δόξον ἀναγκάζεται λέγειν,
 ἐν ταῦτα μάλιστα περὶ τὸν δόξον. ὅταν δὲ τὸ ἐστὶν λεγχοῦ, οὐ
 τὸ πρὸς δόξον αὐτὸ γίνεσθαι δόξον. εἰπεὶ δὲ πᾶς αἰτεῖται τὸ ἐν
 ἀρχῇ, δὴ λανθάνοντα δὲ πάντες αὐτὸ σιμῶμεν, αἰαρεῖται οὐκ
 μὴ συγχωρητέον εἶναι αὐτὰ, ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ αἰετοῦτο. ὅταν δὲ τι
 οὐτὸν ἀξιοῖται, ὁ ἀναγκαῖον μὲν συμβαίνει ἐκ τῆς θέσεως, ἢ δὲ
 ἀδύνατος ἢ ἄδύνατος, ταῦτα λεκτέον. τὰ γὰρ ὅτι ἀνάγκης συμβαίνον-
 τα τῆς αὐτῆς εἶναι θέσεως δοκεῖ. Ἐπὶ ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνό-
 ματι ληφθῇ, ἀλλὰ πρὸς βολῇ, λεκτέον ὅτι οὐχ ὡς ἐδόθη, οὐδὲ
 ὡς περὶ τὴν λαμβάνειν καὶ γὰρ πρὸς τὸ γίνεσθαι πολλακίς ἐ-
 λεγχοῦ. ὁ βεβαιούμενος δὲ τούτων αὐτὸς μὴ καλῶς διδιδῆσθαι, π-
 » ροβῶν, ἀπαντῶντα καὶ τὸν εἰρημένον διορισμόν. αὐτὸ μὲν οὖν
 » τοῖς κυρίως λεγομένοις ὀνόμασιν, ἀνάγκη ἀχρηρίτεον, ἢ ἀπλῶς
 » ἢ διακρίνον, ἀδύνατον ποιοῦν τις τίθεμεν, οἷον ὅτι μὴ σαφὲς
 ἀλλὰ καὶ ὡς ὁρώμεναι, πρὸς τὸ συμβαίνει ὁ συλλογισ-
 μὸς οἷον ἀρὰ ὁ αὐτὸς ἀθλοκίων κτήμα, ἔστιν ἀθλοκίων. καὶ ὁ μὲν
 ὡς δὲ καὶ αὐτὸς ἄλλων. ἀλλὰ μὲν ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ ζῶν,
 καὶ κτήμα ἀρὰ ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ ζῶν. τὸν δὲ αὐτὸς πρὸς τὸ ζῶ-
 νος ἐλέγμεν, ὅτι ζῶν ἔστι. καὶ ἀνθρώπου τὸ ζῶν λακωνικῶν, ὅτι λα-
 » κων. δὴ λανθάνον, ὡς αὐτοῖς ἀσφαλὲς τὸ περὶ τὸν μὲν, οὐ συγχωρη-
 » τέον ἀπλῶς. ὅταν δὲ δυοῖς ἄνθρωποι, διατῶν μὲν ὄντος, ὅτι ἀνάγκη 4

κης θά τόνον εἶναι δοκῇ. θά τόνον δέ, ὅς τις μὴ εἴ ἀνάγκης ὁρῶ-
 τώμενον πό τόνον δέ, εἰ λατὸν διδόναι. χαλεπώ τόνον εἰ συλ-
 λογίσασθαι ἐκ πλειόνων. εἰ δὲ ἐπιχειρῇ, ὅτι τῷ μὲν ὅστις ἐάν-
 πον, τῷ δὲ οὐκ ἐστίν, ἀν' ὃ λόγος ἀληθείας, ἐάν τιον φαῖται, ὄνο-
 μα δὲ μὴ κείσθαι τῷ ἐτόνον. ἐπεὶ δ' εἴα μὲν ὧν λέγουσιν οἱ πολ-
 λοι τὸν μὴ συγχεροῦντα φέρεται ἀν' φαῖται. εἴα δὲ οὐ. οἷ
 ὅσα ἀμφοδόξουσι, πό τόνον γὰρ φθαρτὴ ἢ ἀφθαρτὸς ἢ ψυχὴ ἢ
 1 ἰώων, αὐτὸ δῶκεται τοῖς πολλοῖς. ἐν οἷς ἐν δὴ λον, πό τόνον εἰώ-
 θε λέγεσθαι εἰ περτεινόμενον, πό τόνον ὡς αἰνῶματι. καλῶ
 » σι γὰρ γνώμας, καὶ τοῖς ἀληθεῖς δόξας, καὶ τοῖς ὅλας ἀφφάσεις,
 ὡς ἢ διάμετρος ἀσύμμετρος. ἐπὶ οὐ τ' ἀληθεῖς ἀμφοδόξεῖται μια-
 λιστα, μετὰ φθῶν ἀντις λαμβάνοι τὰ ὀνόματα πῶδε γύτων,
 δὲ μὲν γὰρ εἰ δὴ λον εἶναι, πό τόνον εἰχει εἰ ἀληθεῖς, οὐ δόξας οἷ
 ξεσθαι. δὲ δὲ εἰ ἀμφοδόξον, οὐ δόξει φέρεται. ἢ δὲ μεταφορὰ
 πείσσει τὸν λόγον ἀνέξελεγκτον. Εἰ π' ὅλα ἀντις περτεινόμεται
 2 ἢ ὅ ὁρῶ τὴν μάτων, περτεινόμετον, καὶ περτεινόμετον. εἰ τῷ εἰ αὐ-
 » μάλιστα τ' πῶδε ἀντινόμνον κωλύσειν. ἐπεὶ δὲ ὅστις ἢ μὲν ὁρῶ δὴ λν
 » σις, ἐμφάνισις φέρεται συλλοπισμῶ, πῶ ὁ πῶδε ὁρῶ τὴν συμ-
 » βαίνει εἰ φέρεται. ὅ ὁ φέρεται συλλοπισμῶς λέγει διχῶς, ἢ γὰρ εἰ
 » συλλελοπῶσαι φέρεται. ἢ εἰ μὴ ὧν συλλοπισμῶς δοκεῖ εἶναι συλλο-
 πισμῶς, εἰ αὐτὸ εἰρημνίην νυνὶ λνσις, καὶ ἢ τῷ φαινομένῳ συλ-
 λοπισμῶ. πῶδε φέρεται τῷ ὁρῶ τὴν μάτων διόρθωσις. ὡς τε συμ-
 βαίνει τῷ λόγον ὅς μὲν συλλελοπισμένους ἀνελόντα, ὅς δὲ
 3 φαινομένους διελόντα, λνεν. πάλιν ἐπεὶ τῷ συλλελοπισμέ-
 νων λόγων, οἱ μὲν, ἀληθεῖς. οἱ δὲ, φέρεται εἰχουσι εἰ συμπῶδε α-
 μα. ὅς μὲν καὶ τῷ τῷ συμπῶδε α-μα φέρεται, διχῶς ἐνδέχεται
 λνεν. καὶ γὰρ τῷ ἀνελόντα τῷ ἢ ὁρῶ τὴν μάτων, καὶ τῷ δειξαι
 τῷ συμπῶδε α-μα εἰχον οὕτως. ὅς δὲ καὶ τῷ τῷ περτενόσεις, τῷ
 » ἀνελόντα πῶδε, τὸ γὰρ συμπῶδε α-μα ἀληθεῖς. ὡς τε τοῖς βου-
 » λομένους λνεν λόγον πῶδε μὲν σκεπτόν, εἰ συλλελοπῶσαι,
 » ἢ ἀσυλλογιστοῖς. εἴτα πό τόνον ἀληθεῖς εἰ συμπῶδε α-μα ἢ φέ-
 4 ρεις, ὅπως ἢ διαιροῦντες ἢ ἀναιροῦντες λνόμεν. καὶ α-

ναιρουῦτες, ἢ ὥδε ἢ ὧδε, καὶ τὰ πόρ' ἐλέχθη πέπτον. Διαφέ-
 ρει δὲ πλείστον ὁρωτῶμενόν τε καὶ μὴ, λύνει λόγον, τὸ μὲν γὰρ
 περιδεῖν, χαλεπὸν. τὸ δὲ κατὰ χολῶν ἰδεῖν, ῥάδιον. τῆς μὲν
 οὖν πρῶτῃ τῶν ὁμῶν μέν· καὶ τῶν ἀμυβολικῶν ἐλέγχων οἱ
 μὲν, ἐχρυσί τι τῆς ὁρωτῆμάτων πλείω σημαίνον· οἱ δὲ, τὸ συμ-
 πόδασμα πολλαχῶς λειζόμενον, οἷον ἐν μὲν τῷ σιπῶντᾷ λέγειν,
 τὸ συμπόδασμα διττόν. ἐν δὲ τῷ μὴ σιπῶντᾷ τὸν ἐπισά-
 μενον, ὡς ὑπὸ τῆς δὲ ὁ ἐπισάμενος λέγειν ἢ πρᾶττειν, καὶ ἐκείνο
 σιπῶντᾷ ὁ λέγει ἢ πρᾶττει, οὗτος δὲ ἐπίσταται λέγειν
 ἱαμβεῖα, οὗτος ἀρὰ σιπῶντᾷ καὶ τὰ ἱαμβεῖα, ἐν τῆς ὁρω-
 τημάτων σημαίνει τὸ διττόν, τὸ μὲν ὄν, τὸ δὲ οὐκ ὄν. ὅσοις μὲν
 οὖν ἐν τῷ τέλει τὸ πλεοναχῶς, ἀνὰ μὴ πρὸς λάβῃ τὴν ἀντίφα-
 σιν, οὐ γίνεται ἐλεγχος οἷον ἐν τῷ τυφλὸν ὁρᾶν. αὐτὴ γὰρ αὐ-
 τὴ φάσεως, οὐκ ἐν ἐλεγχος. ὅσοις δὲ ἐν τῆς ὁρωτῆμασιν, οὐκ
 ἀνάγκη περὶ ἀποφῆσαι τὸ διττόν. οὐ γὰρ πρὸς ᾧ, ἀλλὰ διὰ
 ᾧ ὁ λόγος. ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν τὸ διπλοῦν καὶ ὄνομα καὶ 2
 λόγον οὕτως ἀρκεῖται. ὅτι ἐστὶν ὡς, ναί. ἐστὶ δὲ ὡς, οὐ. καὶ τὰ
 δέοντα περικτεῖον ὅτιν' αἰ, ἐστὶ δὲ αἰ οὐ. τὰ γὰρ δέοντα λέγεσθαι
 πολλαχῶς. ἐὰν δὲ λάβῃ, ὑπὸ τέλει πρὸς ἱερίαν τῇ ὁρωτῇ
 διορθωτέον. ἐστὶν ἀρὰ σιπῶντᾷ λέγειν, οὐ. ἀλλὰ τόνδε σιπῶν-
 τα. καὶ ἐν τῆς ἐχρυσί δὲ τὸ πλεοναχῶς ἐν τῷ πρὸς τὰς οἰσιν, ὁ
 μοίως. οὐκ ἀρὰ σιπῶντᾷ ὅτι ἐπίσταται, ναί. ἀλλ' οὐχὶ οὕ-
 τως ἐπισάμενοι. οὐ γὰρ ταυτὸν ὅτιν' αἰ, ὅτι οὐκ ἐστὶ σιπῶντᾷ.
 καὶ ὅτι ὅτι ἐπισάμενους, οὐκ ἐστὶν. Ὅλως τε μαχητέον, 3
 καὶ ἀπλῶς συλλογίζεσθαι, ὅτι οὐχὶ ὅτι φησὶν ἀπέφησε πρὸς γ-
 μα, ἀλλὰ ὄνομα. ὡς τε ᾧ οὐκ ἐλεγχος. φανερὸν δὲ, καὶ ὅτι
 πρῶτῃ τῶν διαίρεσιν καὶ σιπῶντᾷ πῶς λυτέον, ἐὰν γὰρ δια-
 ροῦμενος καὶ σιπῶντᾷ λεκτέον. εἰσὶ δὲ πάντες οἱ ριουῖρι λό-
 γοι, πρῶτῃ σιπῶντᾷ καὶ διαίρεσιν. ἀρ' ὡς εἶδεν σὺ ᾧ τὸν τυπὸ-
 μενον, τὸν τῷ ἐτύπερ οὗτος, καὶ ὡς ἐτύπερ, ᾧ σὺ εἶδεν, ἐ-
 χει μὲν οὖν π καὶ τῆς ἀμυβολόλων ὁρωτῆμάτων, ἀλλ' ἐστὶ πα- 4

- εἰς αὐτὴν οὐ γὰρ ὅτι διττὸν τὸ πρῶτον διαιρεῖσιν· οὐ γὰρ ὁ
 αὐτὸς λόγος γίνεσθαι διαιρούμενος, εἴ πορ μὴ καὶ τὸ ὅρος καὶ ὁ
 ὅρος τῇ περὶ ὧδ' ἀλ' ἐν ὧδ', εἴ πορ ὁ σημεῖος· ἀλλ' ἐν μὲν
 τοῖς γεγραμμένοις ταυτὸν ὄνομα, ὅταν ἐκ τῆς αὐτῆς συνείδησιν
 γεγραμμένον ἢ ὡς αὐτῶς. καὶ δὲ τὰ πρῶτα ποιῆσαι.
 τὰ δὲ φεγγόμενα, οὐ ταυτὰ. ὥς τε οὐ διττὸν τὸ πρῶτον δι-
 αίρεισιν. φανερὸν δὲ, καὶ ὅτι οὐ πάντες οἱ ἑλεγχόμενοι πρῶτον δι-
 ττὸν, καὶ ἀπὸ τῶν πέντε φασί, διαιρετὸν οὐκ ὡς ἀκρινομένον· οὐ
 γὰρ ταυτὸν εἰπεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ πρῶτον, καὶ τὸ φαίνειν
 ἰδεῖν τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ πρῶτον. καὶ ὅτι ἐν τῇ δὲ μὲν λόγος
 ἀρ' οἶδας σὺ νῦν οὐ σῶσαι ἐν πειρατῇ· ἐν τῇ δὲ αὖτε σικελία ὦν, καὶ
 πάλιν ἀρ' ὅτι οὐ σῶσαι σὺντα σικελίαν· ὅταν σικελίαν μὲν εἶναι, εἴη δὲ αὖ-
 τος ἀρ' ὅτι οὐ σῶσαι σικελίαν· ὥς τε σικελίαν μὲν εἶναι·
 ἀρ' ὦν αὖτε ἐπὶ τῇ μὲν σικελίᾳ, ἀπὸ δὲ αὖτε τῇ δὲ αὖτε, τῇ
 δὲ καὶ ἀπὸ δὲ αὖτε τὸ μᾶλλον, ἀπὸ δὲ αὖτε τῇ δὲ αὖτε.
 2 καὶ ὅτι ἀλλὰ μὲν τὸ καὶ, καὶ μᾶλλον καὶ καὶ. ὥς τε καὶ
 καὶ μᾶλλον τὸ καὶ. ἀρ' ἀλλὰ εἰπεῖν νῦν, ὅτι σὺ γέρονας,
 γέρονας ἀρ' νῦν. ἢ ἀλλὰ σημεῖος διαιρετὸν. ἀλλὰ εἰπεῖν
 πέντε νῦν, ὅτι γέρονας, ἀλλ' οὐ νῦν, ἀρ' ὥς δύναισθαι, καὶ ἀδύνα-
 μιν, οὐ τῶς ἢ γὰρ, ποῦ ἢ αὖ, οὐ καὶ εἰς τὸν δὲ εἰς, δύναι-
 μιν τῶς καὶ εἰς, καὶ εἰς αὖ ἀρ' οὐ καὶ εἰς τὸν δὲ εἰς, ἀλλ' ὅτι σὺ
 ποῦ εἰς τὸν δὲ εἰς. λυοῦσι δὲ εἰς τὸν δὲ εἰς καὶ ἀλλως. εἰ γὰρ εἰς
 3 καὶ, ὥς δύναισθαι ποῦ, οὐ φασί συμβαίνει καὶ καὶ εἰς τὸν δὲ εἰς
 εἰς τὸν δὲ εἰς. οὐ γὰρ πάντως ὥς δύναισθαι ποῦ, διδόναι πρὸς
 οὐ ταυτὸν διδόναι τὸ ὥς δύναισθαι, πάντως ὥς δύναισθαι ποι-
 εῖν. ἀλλὰ φανερὸν, ὅτι οὐ καλῶς λυοῦσι. τῆς γὰρ πρῶτον ταυ-
 τὸν λόγον ἢ αὐτὴν λύσιν. αὐτὴ δὲ οὐ καλῶς μὲν πάντας, οὐ
 δὲ πάντως ὡς αὐτῶς. ἀλλ' ἐπὶ περὶ τῶν δὲ εἰς, οὐ περὶ
 τὸν λόγον. πρῶτον δὲ τὸν περὶ ὧδ' ἀλ' ἐν ὧδ', οὐ περὶ
 τῆς γεγραμμένων, οὐ περὶ τῆς λεγομένων. ἀλλὰ εἰπεῖν ὅτι
 4 γένονται αὐτοῖς οὐκ ὁ λόγος. ἀρ' ὅτι τὸ οὐ καλῶς αὐτοῖς οἱ

κία, ναί, οὐκοῦν τὸ οὐ καὶ λαλεῖς τῇ καὶ λαλεῖς ἀπόφασις. ἔ-
 φησας δὲ εἶναι τὸ οὐ καὶ λαλεῖς οἰκία. ἡ οἰκία ἀρὰ ἀπόφα-
 σις. ὥς δὴ λυτέον, δῆλον οὐ γὰρ ταῦτ' σημαίνει ὅτι τὸν, εἰ δὲ
 ἐραδὺ τὸν ῥηθέν, δῆλον δὲ, καὶ τοῖς πρὸ τὸ ὁσαύτως λέγε-
 σθαι τὰ μὴ ταυτά, πῶς ἀπαντητέον. εἰπέτωρ ἐχόμεν' τὰ γλῆν
 τῷ κατηγοριῶν. ὁ μὲν γὰρ ἔδωκεν ὁρώτησις μὴ ὑπάρχειν π
 τῷ, ὅσα π' ὅτι σημαίνει. ὁ δὲ ἐδέξεν ὑπάρχειν π' τῷ πρὸς π' ἢ
 ποσῶν, δοκῶν τῶν δὲ π' ὅτι σημαίνει, δὲ τῶν λέξιν. οἷον ἐν τῷ
 δε τῷ λόγῳ. ἀρ' ἐνδέχεται εἶναι τὸ ἅμα ποιεῖν τε καὶ πεποι-
 κῆναι, ἀλλὰ μὲν ὁρᾶν γὰρ καὶ ἐωρακῆναι τὸ αὐτὸ καὶ καὶ τῷ
 αὐτὸ ἐνδέχεται. ἀρὰ ὅτι τῷ πρὸς π' ποιεῖν π', οὐκοῦν εἰπέ-
 μνεται, καὶ εἶναι, αἰδανέται, ὁμοίως λέγειται. καὶ τῷ πρὸς π' ποιεῖν
 π' σημαίνει. π' δὲ πάλιν τὸ λέγειν, ῥέχειν, ὁρᾶν, ὁμοίως ἀλλή-
 λους λέγειται, ἀλλὰ μὲν τὸ γ' ὁρᾶν, αἰδανέσθαι π' ὅτιν. ὥς τε
 καὶ πρὸς π' π', ἅμα δὲ καὶ ποιεῖν. εἰ δὲ τις ἐκεῖ δούς μὴ ἐνδέχ-
 σθαι ἅμα τὸ αὐτὸ ποιεῖν τε καὶ πεποικῆναι, τὸ ὁρᾶν καὶ ἐω-
 ρακῆναι φαίνεται χωρεῖν, οὐ πῶς ἐλήλησται, εἰ μὴ λέγοι τὸ ὁ-
 ρᾶν ποιεῖν π', ἀλλὰ πρὸς π'. πρὸς δὲ γὰρ τῷ τῷ ὁρώτῃ-
 ματος. ἀλλ' ἔπειτα τῷ ἀκούοντος ἔπειτα λαμβάνεται δεδωκῆναι,
 ὅτε τὸ πέμνειν ποιεῖν π', καὶ τὸ τε τιμῆναι, πεποιηκῆναι π' ἔ-
 δωκε. καὶ ὅσα ἄλλα ὁμοίως λέγειται. τὸ γὰρ λοιπὸν αὐτὸς
 πρὸς π' θησιν ὁ ἀκούων, ὥς ὁμοίως λεγόμενον. τὸ δὲ λέγειται
 μὲν οὐχ ὁμοίως, φαίνεται δὲ δὲ τῶν λέξιν. τὸ αὐτὸ δὲ συμ-
 βαίνει, ὅτι τῷ ἐν τῷ ὁμῶν μίαις. οἷον γὰρ εἰ τοῖς ὁμῶν μίαις
 ὁ ἀγνώστ' τῷ λῶν, ὁ ἔφησεν ἀφ' ἧσιν πρὸς π' οὐχ ὄνομα. 3
 τῷ δὲ ἐν πρὸς π' ὁρώτῃματος, εἰ εἰ βλέπων λέγοι εἰ ὁμῶ
 νυμν. οὐ τῷ γὰρ δόντος εἶναι ἔλεγχος. ὁμοιοὶ δὲ καὶ οἱ οἱ λέ-
 γοι τῷ τοῖς εἰ τις π' ἔχων ὑδρον μὴ ἔχει, ἀπέβαλεν, ὅτι εἰ μὴ
 νον ἀφ' αὐτῶν. ἀστράχων, οὐχ ἔξοι δὲ ἀστράχων. ἡ ὁ
 μὲν μὴ ἔχει πρὸς π' ἔχων, ἀφ' ἐβλήκει. ὅσον δὲ μὴ ἔχει ἡ ὁ
 ἔξοι, οὐκ ἀνάγκη ῥοσῶντα ἀφ' αὐτῶν. ὁρώτῃματος οὐκ ἔχει, σινά
 γει ὡς τῷ ὅσα. τὰ γὰρ δὲ κα, ποσά. εἰ οὐκ ἡ εἰς ἀρχῆς, ὅσα 4

πῆς μὴ ἔχει πρὸς τὸρον ἔχον, ἀρὰ γὰρ ἀρβέβληκε τὸ σαυτὰ, οὐ
 δὲ ἴσ' αὐτὸν δίδωκεν. ἀλλ' ἢ σαυτὰ, ἢ τούτων π. καὶ οὕτω δὲ αὐτὸ
 μὴ ἔχει. οὐ γὰρ ἔχει μόνον εἰς ἀσάρα λον. ἢ οὐ δίδωκεν ὁ οὐκ
 εἶχεν, ἀλλ' ὡς οὐκ εἶχε τὸν εἰς. τὸ γὰρ μόνον, οὐ τότε σὴ μένει,
 οὐ δὲ τοιόνδε, οὐ δὲ τὸν δέ. ἀλλ' ὡς ἔχει πρὸς π. αἶον ὅτι οὐ
 μετὰ ἄλλου ὡς πρὸς οὐκ εἴηρετο. ἀρ' οὐ μὴ ἔχει πρὸς δὲ αὐτὸν. πρὸς
 φαίως δὲ, οὐδ' οὐκ, εἰ δὲ αὐτὸν πρὸς τὴν ταχέως μὴ ἔχον. ταχέως, φη
 βν τὸς δὲ, συλλογίζοιτο, ὅτι δὲ αὐτὸν εἰς ὁ μὴ ἔχει. καὶ φαίως δὲ, οὐ
 ὅτι οὐ συλλογίζοιτο. τὸ γὰρ ταχέως, οὐ τότε δίδωκεν εἰς. ἀλλ'
 ὡς δὲ δίδωκεν. ὡς δὲ μὴ ἔχει πρὸς, δὲ αὐτὸν. οἷον ἡ δὲ αὐτὸν ἔχον, δὲ αὐτὸν
 λυτὴρ αὐτὸν. οἷμοι οὐδὲ καὶ οἷδε πάντες. ἀρ' ἢ μὴ ἔχει χεῖρ τὴν πρὸς
 αὐτὸν. ἢ ὡς μὴ ἔχει ὅφθαλμὸν δὲ αὐτὸν. οὐ γὰρ ἔχει εἰς μόνον. λυτὸν
 σιμὲν οὐκ ἔχοντες, καὶ ὡς ἔχει εἰς μόνον καὶ ὅφθαλμὸν
 μὴ καὶ ἄλλο οἷον οὐδὲ ὅφθαλμὸν ἔχον. οἷδε καὶ ὡς ὁ ἔχει λαβὼν.
 εἰ δὲ οὐ γὰρ μίαν μὴ λυτὸν οὐκ ἔχοντες. φησὶν καὶ οὐκ ἔχει φασὶ μίαν
 μὴ λυτὸν πρὸς τὸν φησὶν. οἷδε οὐκ ἔχοντες τὴν δὲ αὐτὸν αὐτὸν
 τὸς, ὅτι οὐκ ἔχει τὸν ὁ μὴ λαβὼν ἔχει. οἷον οἷον λαβὼν ταχέως
 διαφασὶν ταχέως τὴν ληφεί, ἔχειν αὐτὸν. ἀλλ' ὅφθαλμὸν ἔχοντες
 πρὸς τὸρον οὐδὲ πάντες. οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς αὐ-
 θρωπὸν. εἰ γὰρ λυτὸν αὐτὸν λυτὸν, δὲ αὐτὸν τὸ αὐτὸν εἰς μόνον, οὐκ ἔχον
 τὴν λυτὸν καὶ δὲ αὐτὸν τὸν αὐτὸν ἄλλων οὐκ εἰς μὴ οὐκ εἰς δὲ ὁ δὲ
 λυτὸν αὐτὸν ἀπὸ δὲ οὐκ ἔχοντες, συμπεραίνει. εἰ μὴ δὲ μὴ σὴ
 περαίνει, εἰ μὴ αὐτὸν λυτὸν. εἰ μὴ τὸν περαίνει μὴ οὐκ ἔχοντες, πάντων δὲ
 δὲ αὐτὸν, εἰ μὴ γίνεσθαι συλλογισμὸν. εἰ πρὸς καὶ οἷδε εἰς τὸν
 τὸν λόγον. ἀρὰ οὐκ ἔχοντες γίνεσθαι πρὸς, γίνεσθαι δὲ νῦν ὁ
 τὸν οὐκ ἔχοντες, φησὶν ὁ λόγος. λυτὸν δὲ αὐτὸν ὅτι ἔχοντες. ἀ
 μα ἀρὰ ἔχοντες, φησὶν καὶ αὐτὸν. εἰ μὴ φησὶν ἢ αὐτὸν λυτὸν
 γένεσθαι λόγον ἢ δὲ αὐτὸν εἶναι, οὐ τότε, ἀλλὰ τοιόνδε σὴ μένει. ὁ γὰρ αὐτὸν
 τὸν λόγον καὶ αὐτὸν τὸν δὲ αὐτὸν. καὶ ἀρ' ὁ μανθάνει, ὁ μανθάνων
 εἰς δὲ αὐτὸν ὁ μανθάνει. μανθάνει δὲ πρὸς βραδύ, ταχέως γὰρ ὁ μαν
 θάνει, ἀλλ' ὡς μανθάνει εἶρηκε. καὶ ἀρ' ὁ βραδύ τὸν πατεῖ. βραδύ
 γὰρ τὸν ἡμῶν ὁ λυτὸν. ἢ ὅτι ὁ βραδύ, ἀλλ' ὅτι βραδύ, εἶρηκε

οὐ δ' ὅταν πλὴν κύλικα πίνοι. ὁ πίνει ἀλλ' ὅσον. καὶ ἄρα ὅτις οἶ-
 δε, ὅστις ἢ οὐρών ἢ μαζών οἶδεν. ὦν δὲ τ' μὲν οὐρε, τὸ δὲ ἔμαδε,
 τὰ ἀμφω οὐδέ τ' ὅρα. ἢ ὁ μὲν, οὐχ ἅπαν. ὁ δὲ, ἅπαν. καὶ ὅτι δῖ-
 πος εἶδος ἀνθρώπου παρ' αὐτὸν καὶ ὄν καθ' ἑκάστον. τὸ γὰρ ἀν-
 θρώπου καὶ ἅπαν τὸ κρινόν, οὐ τ' δέ τι. ἀλλὰ τοῖόν δέ τι, ἢ πρὸς
 ἡ, ἢ πῶς, ἢ τῷ ριούτων τι σημεῖναι. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς τὰ κο-
 ρείσμοι καὶ κορείσμοι, μυσησμοι, πόττον ταύτων ἢ ἔττον. τὸ
 μὲν γὰρ τὸδε, ὅστις δὲ τοῖόνδε σημεῖναι. ὥστε οὐκ ἔστιν αὐτὰ ἐκ-
 δεῖσθαι, οὐδέ τι ἐκπείθεσθαι δὲ ποιεῖ τὸν εἶρη ἀνθρώπων, ἀλ-
 λά τὸ ὅπου τὸδε. τὸ δέ τι εἶναι συγχωρεῖν. οὐ γὰρ ἔστι τὸ δέ τι
 εἶναι ὁ πόρ καλλίασ καὶ ὁ πόρ ἀνθρώπος ὅστις. οὐ δ' εἴ τις τὸ ἐκ
 πείμενον μὴ ὁ πόρ. τὸ δέ τι εἶναι λέγει, ἀλλ' ὁ πόρ ποῖον οὐδὲν
 δίοισι. ἔστι γὰρ πρὸς ὄν πολλοὺς ἐν τι, οἷον ὁ ἀνθρώπος. φα-
 νορὸν οὖν, ὅτι οὐ δοτέον τὸ δέ τι εἶναι τὸ κρινῆ, κρινῆ κατὰ τοῦ
 μένον τοῖς πᾶσιν. ἀλλ' ἢ ρι ποσόν, ἢ ποῖον, ἢ πρὸς τι, ἢ ἡ τῷ τοῖς
 τῶν σημεῖναι. ὅλως δὲ ἐν τοῖς πρὸς τὴν λέξιν λόγοις, αἰ κα-
 τὰ τὸ ἀντικείμενον ἔστι ἡ λύσις, ἢ παρ' ὅστις ὁ λόγος. οἷος
 εἰ πρὸς τὴν σωθεῖσιν ὁ λόγος, ἢ λύσις διελόντι. εἰ δὲ πρὸς
 τὴν διαίρεισιν, σωθέντι. Πάλιν εἰ πρὸς περὶ σφῶν ὀρεῖαν, ἢ
 βαρεῖα περὶ σφῶν λύσις. εἰ δὲ πρὸς βαρεῖαν, ἢ ὀρεῖα. εἰ δὲ πα-
 ρ' ὁμοῦ μίαν δῖ, τὸ ἀντικείμενον ὀνομα εἰπόντα λύειν. οἷον εἰ
 ἐμφυχον συμβαίνει λέγειν, ἀφ' ἧς τα δὲ μὴ εἶναι, δῆλον ὡς
 ἔστιν ἐμφυχον. εἰ δ' ἀφ' ἧς ἐφισεν. ὁ δὲ τὸ ἐμφυχον σιωπελογι-
 σατο, λέγειν ὡς ἔστιν ἀφ' ἧς. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἀμφιβο-
 λίασ. εἰ δὲ παρ' ὁμοιότητος λέξεωσ, τὸ ἀντικείμενον ἔστι λύ-
 σις. ἀρ' ὁ μὴ ἔχει δῖν τις αὐτῶν, ἢ οὐχ ὁ μὴ ἔχει, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔχει,
 οἷον ἐν ἁ μόνον ἀστράγαλον. ἀρ' ὁ ἐπίσταται, μαζών ἢ οὐρών
 ἐπίσταται, ἀλλ' οὐχ ἁ ἐπίσταται. καὶ εἰ ὁ βαδίζει πατεῖ, ἀλλ'
 οὐχ ὅτε. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων. πρὸς δὲ ὄν πρὸς τὸ
 συμβεβηκός, μία μὲν ἐν αὐτοῖς λύσις πρὸς ἅπαντας. ἐπεὶ γὰρ
 ἀδιόριστον δῖ τὸ, πότε λεκτέον τοῖς τὰ πρὸς γμαζος, ὅταν ὑπὸ
 τ' συμβεβηκός ὅς ὑπάρχη καὶ ἐπ' αὐτῶν μὲν δοκεῖ καὶ φαίνεσθαι, ἐπ'

νίων δὲ οὐ φασὶν ἀναγκαῖον εἶναι. ῥητέον οὖν συμβεβῆσθαι
 τας ὁμοίως πρὸς ἅπαντας, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον. ἔχειν δὲ δεῖ
 περὶ φέρειν τὸ οἶον. εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων πρὸς τὸ
 συμβεβηκός. οἶον αὖ οἶδας ὁ μέλλω σὲ δρῶτῶν. αὖ οἶδας τὸν
 περσιόντα, ἢ τὸν κεκαλυμμένον; ἀρ' ὁ ἀνδραγαθὸς σὸν ἔστιν ὄρνον.
 ἢ σὸς οὐκὼν πατὴρ. ἀρ' αὖ τὰ ὀλιγάκις, ὀλίγα. φανερὸν γὰρ ἐν
 ἅπασιν τοῖς τοιοῖς, ὡς οὐκ ἀνάγκη τὸ κατὰ τὴν συμβεβηκός, καὶ
 κατὰ τὴν πρᾶγμα τὸ ἀληθινόν. μήνους γὰρ τοῖς κατὰ τὴν
 οὐσίαν ἀδιαφόροις καὶ ἐν οὐσίᾳ, ἅπαντα ὑπάρχειν. τῷ δὲ ἀγα-
 θῷ, οὐ ταυτὸν ἔστι ἀγαθὸν τε εἶναι καὶ μέλλοντι δρῶτάδαι. οὐ
 δὲ τῷ περσιόντι ἢ ἐγκεκαλυμμένῳ, περσιόντι τε εἶναι καὶ κο-
 ρεῖσθαι. ὥστε οὐκ εἰ οἶδας τὸν κορείσκον, ἀγνοῶ δὲ τὸν περσιόντα,
 τὸν αὐτὸν οἶδας καὶ ἀγνοῶ. οὐδ' εἰ ᾄδω ἔστιν ὄρνον, ἐμὸν δὲ ἔστιν
 ἐμὸν ἔστιν ὄρνον, ἀλλ' ἢ κτήμα, ἢ πρᾶγμα, ἢ ἄλλο ὅποιον. τὸν
 αὐτὸν τοιοῦτον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. λύουσι δὲ ἱεροὺς διαίρουσιν
 τὴν δρῶτησιν. φασὶ γὰρ ἀνδέχεσθαι ταῦτ' ὅτι πρᾶγμα εἶδέναι καὶ
 ἀγνοεῖν, ἀλλὰ μὴ κατὰ ταῦτ'. τὸν γὰρ περσιόντα οὐκ εἰδότες,
 τὸν δὲ κορείσκον εἰδότες. ταῦτ' ὅτι μὲν εἶδέναι καὶ ἀγνοεῖν φασὶν,
 ἀλλ' οὐ κατὰ ταῦτ'. καί τοι πρῶτον μὲν, κατὰ τὸν ἦδη εἰπο-
 μέν, δεῖ τῶν πρὸς ταῦτ' ὅτι λόγων τὴν αὐτὴν εἶναι διόρθωσιν. αὐ-
 τῇ δὲ οὐκ ἔστι, ἀλλ' ἢ μὴ ἐπὶ τῶν εἶδέναι. ἀλλ' ὅτι τῶν εἶναι ἢ πῶς
 ἔχειν τὸ αὐτὸ ἀξίωμα, λαμβάνει. οἷον εἰ ὁ δὲ ἔστι πατήρ, ἔστι δὲ σὸς
 εἰ γὰρ ἐπ' ἐνίων ᾄδω ἔστιν ἀληθὺς. καὶ ἀνδέχεσθαι ταῦτ' ὅτι εἶδέναι
 καὶ ἀγνοεῖν, ἀλλ' ἐν ταῦτα οὐδὲν κρινόντες ἐλεγχόν. οὐδὲν δὲ
 καλύψαι τὸν αὐτὸν λόγον πλείους μετὰ τὴν εἰρησίν. ἀλλ' οὐχ
 ἢ πάσης ἀμαρτίας ἐμφάνις, λύσις ἔστιν. ἐγχαρῆ γὰρ δεῖ-
 ξαί πιναι, ὅτι φθόγγος μὲν συλλελογίσται. παρ' ὁ δὲ, μὴ δεῖξαι. οἷον
 τὸν Ζεύωνος λόγον, ὅτι οὐκ ἔστι κινηθῆναι. ὥστε καὶ εἴ τις ἐπι-
 χειρεῖ σωάγειν ὡς εἰς ἀδύνατον, ἀμαρτάνει, καὶ μυριάκις ἢ
 συλλελογισμένον. ἀλλ' οὐκ ἔστιν αὐτὴ λύσις. ὡς γὰρ ἡ λύσις;
 ἐμφάνισις φθόγγος συλλογισμοῦ, παρ' ὁ φθόγγος. εἰ οὖν μὴ
 συλλελογίσται, ἢ ἀληθὺς ἢ φθόγγος ἐπιχειρεῖ σωάγειν, ἢ ἐκεί-

νου δ' ἡλώσις, λύσις δ' ἐστίν. ἴσως δὲ καὶ ᾧ ἐπ' αὐτῶν οὐδὲν καὶ
 λύει συμβαίνειν. πάλιν ἐπὶ γὰρ τούτων, οὐδὲ ᾧ δόξειεν αὖ.
 καὶ γὰρ τὸν κορίσκον ὅτι κορίσκος, οἶδε. καὶ τὸ περσιόν, ὅτι
 περσιόν, ἐνδέχεται. τὸ αὐτὸ εἶδέναι καὶ μὴ οἶον ὅτι μὲν λου-
 κὸν, εἶδέναι. ὅτι δὲ μόνον, μὴ γινώσκειν. οὐ γὰρ αὐτὸ οἶ-
 δε καὶ οὐκ οἶδεν, ἀλλ' οὐ καὶ τὸ αὐτὸ. τὸ δὲ περσιόν καὶ κορί-
 σκον, καὶ ὅτι περσιόν, καὶ ὅτι κορίσκος οἶδεν. ὁ μὲν γὰρ δὲ ἀμαρ-
 τάνουσι καὶ οἱ λήοντες, ὅτι ἅπας ἀριθμὸς, καὶ πολὺς καὶ ὀ-
 λίγος, ὡς πρότερος εἶπομεν. εἰ γὰρ μὴ συμπόρῳ νομίζον, ᾧ
 » πρᾶξι πόντες, ἀληθεὶς συμπόρῳ νομίζον, ᾧ
 » καὶ πρὸν καὶ ὀλίγον, ἀμαρτάνουσιν. ἐνίοι δὲ καὶ τῷ διττῷ λύ-
 ουσι τὸν συλλογισμὸν, ὅτι σὺν δὲ πατήρ, ἢ υἱός, ἢ δούλος
 καὶ τῷ φανερὸν, ὡς εἰ πρᾶ. τὸ πολλαχῶς φαίνεται λέγεσθαι
 ὁ ἡγεῖται, δεικνύμενα ἢ τὸν λόγον κυρίον εἶναι πλεονάζον. τὸ
 δὲ τὸνδε τῷδε εἶναι τέκνον, οὐδὲν λέγει κυρίως, εἰ δευτέρως δὲ
 τέκνον. ἀλλὰ πρᾶ. τὸ συμβεβηκὸς ἢ σὺν δὲ σὺν δὲ. ἀρὰ ᾧ
 σὺν, καὶ εἰ δὲ ᾧ τέκνον. σὺν ἀρὰ τέκνον. ὅτι συμβεβηκὸν εἶναι
 καὶ σὺν τέκνον, ἀλλ' οὐ σὺν τέκνον. καὶ τὸ εἶναι πρὸς κακῶν, ἀ-
 γαθόν. ἢ γὰρ φρόνησις, ἐπιστήμη δὲ πρὸς κακῶν. τὸ δὲ ᾧ τῷ
 των εἶναι, οὐ λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ κτῆμα. εἰ δ' ἀρὰ πολ-
 λαχῶς, καὶ γὰρ τὸν ἀνθρώπον πρὸς ζώων φαμέν εἶναι, ἀλλ' οὐ πρὸς
 κτῆμα, καὶ ἐάν πρὸς κακὰ λέγῃται ὡς πρὸς, δὲ ᾧ πρὸς κα-
 κῶν δὲ. ἀλλ' οὐ ᾧ πρὸς κακῶν. πρᾶ. τὸ πρὸς οὐ καὶ ἀπλῶς
 φαίνεται. καί τι ἐνδέχεται ἴσως ἀγαθὸν εἶναι ἢ πρὸς κακῶν, διτ-
 τῶς, ἀλλ' οὐ καὶ τῷ λόγῳ τῷδε. ἀλλ' εἰ πρὸς δούλον εἴη ἀγα-
 θὸν μοχλοῦ μάλλον, ἴσως δὲ οὐδ' οὕτως. οὐ γὰρ εἰ ἀγαθὸν
 καὶ τῷδε, ἀγαθὸν τῷδε ἄμα. ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἀνθρώπον
 φαμέν πρὸς ζώων εἶναι, οὐ λέγεται πολλαχῶς. οὐ γὰρ εἶπο-
 τέ πρὸς μόνον ἀφελόντες, ᾧ λέγεται πολλαχῶς. καὶ
 γὰρ τὸ ἡμῶν εἰπόντες τῷ ἔργῳ δόσοι, ἰλιάδα σημεῖο-
 μεν, ὡς τὸ μὲν αἶδε δα. τοὺς δὲ πρᾶ. τὸ κυρίως τό-
 δε, ἢ πρὸς, ἢ πρὸς, ἢ πρὸς, ἢ πρὸς πρὸς λέγεσθαι καὶ μὴ ἀπλῶς, 4

λυπὸν σκοποῦντι τὸ συμπράγμα πρὸς τὴν αἰτίφασιν, εἰ
 εὐδέχεται θύτων τὴν πεπονημένην. τὰ γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ἀν-
 πικείμενα καὶ φάσιν καὶ ἀπόφασιν, ἀπλῶς μὲν ἀδιύνα-
 ζον ὑπάρχει τῷ αὐτῷ. πῆ μὲν τοι ἐκείνῳ, ἢ πρὸς ἡ, ἢ
 πῶς, ἢ τὸ μὲν πῆ, τὸ δὲ ἀπλῶς, οὐδὲν καλύει. ὥστε εἰ τὸ
 μὲν ἀπλῶς, τὸ δὲ πῆ, οὐτῶ ἐλεγχος. ὅθεν δὲ αὐτῷ συμ-
 πράγματι θεωρητὸν πρὸς τὴν αἰτίφασιν. εἰσὶ δὲ πάν-
 1 τες οἱ τοιοῦτοι λόγοι ὅθεν ἐλθόντες ἀρ' εὐδέχεται τὸ μὴ ὄν εἶ-
 ναι, ἀλλὰ μὴ ὅτι γὰρ μὴ ὄν. ὁμοίως καὶ τὸ ὄν οὐκ ἔσται. οὐ
 γὰρ ἔσται τὸ τῆς ὄντων. ἀρ' εὐδέχεται τὸν αὐτὸν ἅμα πείθε-
 σθαι καὶ ἀπειθεῖν, ἢ οὐτε τὸ εἶναι π καὶ εἶναι ταυτὸν. τὸ δὲ
 μὴ ὄν, οὐκ ἔστι π, καὶ ἀπλῶς ὅτι. οὐτε εἰ δὲ οὐκ εἶναι τὸδε καὶ
 πῆ, αἰάτη καὶ δὲ οὐκ εἶναι. καὶ γὰρ ὁ μῦθος ἐπισημαίνει, δὲ οὐ-
 κ εἶναι ἐπισημαίνει ὅθεν μόνον, δὲ οὐκ εἶναι οὐ. οὐδὲ ὁ ἀπειθεῖν
 πείθεται, ἀλλὰ π πείθεται. ὁμοίως δὲ ὁ λόγος, καὶ πῶς
 2 τῆς ἀδύνατον ἡ τὸν αὐτὸν ἅμα καὶ ἀληθεύειν. ἀλλὰ ὅτι τὸ
 μὴ εἶναι δὲ θεωρητὸν, πότῳ αὐτὸς ἀφ' ὁμοίως τὸ ἀπλῶς ἀ-
 ληθεύειν ἢ ἀδύνατον, δύσκολον φαίνεται. καλύει δ' αὐ-
 τὸν οὐδὲν, ἀπλῶς μὲν εἶναι ἀδύνατον, πῆ δὲ ἀληθῆ, ἢ πῶς,
 καὶ εἶναι ἀληθῆ ἴνα, ἀληθῆ δὲ μὴ. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῆς
 πρὸς π, καὶ πῆ, καὶ ποτε. πάντες γὰρ οἱ τοιοῦτοι λόγοι
 πρὸς ὅθεν συμβαίνουσιν, ἀρ' ἢ ὅτι ἢ ὅτι ὅτι ἀγα-
 θόν, ἀλλὰ τῷ ἀφρονι καὶ μὴ ὁρθῶς χρώμενῳ, οὐκ ἀγαθόν.
 3 ἀγαθόν ἀρ' καὶ οὐκ ἀγαθόν. ἀρ' αὖ τὸ ὑγαινεῖν ἢ δύναισθαι
 εὐ πόλει, ἀγαθόν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ οὐ βέλπουν. ταυτὸν ἀρ'
 τῷ αὐτῷ ἀγαθόν καὶ οὐκ ἀγαθόν. ἢ οὐδὲν καλύει ἀπλῶς ὄν
 ἀγαθόν, τῷ δὲ μὴ εἶναι ἀγαθόν. ἀρ' ὅ μὴ βούλοισιτ' αὐτὸ φρο-
 νιμὸς κακόν, ἀρ' βάλειν δ' οὐ βούλεται τὸ ἀγαθόν, κακὸν ἀ-
 ρα τὸ ἀγαθόν. οὐ γὰρ ταυτὸν εἰπεῖν τὸ ἀγαθόν εἶναι κακόν,
 καὶ τὸ ἀρ' ἀλλοῦ τὸ ἀγαθόν. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῆς κλέπτου
 λόγος. οὐ γὰρ εἰ κακόν ὅτι κλέπτῃς, καὶ τὸ λαβεῖν ὅτι κα-
 4 κόν. οὐκ ἔστι τὸ κακόν βούλεται, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. τὸ γὰρ λα-

βείν ἀρχὴν, καὶ ἡ νόσος κακὸν ὄν, ἀλλ' οὐκ ἀρχὴ αἰν τῷ νό-
 σον. ἀρὰ τὸ δίκαιον τῷ ἀδίκῳ, καὶ τῷ ἀδίκῳ, τὸ δικαίως αἰ-
 ρετῷ τῷ δόρον, ἀλλὰ ἀφ' ὧν αἰρῶν ἀδίκως, αἰρετῷ τῷ δόρον. ἀρὰ δίκαι-
 ον τὰ αὐτῷ ἔχειν ἕκαστον, ἀλλ' αὐτῷ κρίναι καὶ δόξαν τῷ ἑαυ-
 τῷ, αὐτῷ ἢ φιλῶν, κύριός ἐστιν ἐκ τῷ νόμῳ, τὸ αὐτὸ ἀρὰ δίκαιον
 καὶ οὐ δίκαιον. καὶ πό τῷ δόρον δὲ κρίναι τὸν τὰ δίκαια, λέγον-
 τα ἢ τὰ ἀδίκῃ. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδικοῦ μένον, δίκαιόν ἐστιν ἵνα
 νῶς λέγειν ἀεὶ παρὰ τῷ δόρον. οὐ γὰρ εἰ παθεῖν πᾶσι
 κῶς αἰρετὸν, τὸ ἀδίκως αἰρετῷ τῷ δόρον τῷ δικαίῳ. τῷ δὲ μὲν
 οὐδὲν κωλύει, αὐτῷ ἢ καὶ τῷ δόρον τῷ κρίνοντι. οὐ γὰρ εἰ δί-
 καιον τῷ ἢ ὡς, καὶ ἀπλῶς δίκαιον. ὁμοίως δὲ καὶ ἀδίκῃ ὄν-
 τα, οὐδὲν κωλύει τῷ δόρον λέγειν δίκαιον εἶναι. οὐ γὰρ εἰ λέγειν δί-
 καιον, ἀνάγκη δίκαια εἶναι. ὡς πόρ οὐ δὲ εἰ ωφέλιμον λέγειν, ὡ-
 φέλιμα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῷ δικαίῳ. ὡς τε οὐκ εἰ τὰ λεγ-
 ομένα ἀδίκῃ, ὁ λέγων ἀδίκῃ, νικᾷ. λέγει γὰρ ἀλλ' εἰ δὲ δίκαια,
 ἀπλῶς δὲ καὶ παθεῖν ἀδίκῃ. τῷ δὲ πᾶσι τὸν ὁρισμὸν γινόμε-
 νοις τῷ ἐλέγχῳ καὶ τῷ πόρ ὑπερχέφῃ πρὸς τῷ δόρον, ἀπαντητικόν,
 σκοποῦσι τὸ συμπράσσειν πρὸς τῷ ἀντίφασιν, ὅπως ἔστι
 εἰ αὐτὸ καὶ κατὰ εἰ αὐτὸ καὶ πρὸς εἰ αὐτὸ, καὶ ὡσαύτως, καὶ
 ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. εἰ δὲ ἐν ἀρχῇ περὶ σέφῃ, οὐχ ὁ μὲν
 γητικόν. ὡς ἀδύνατον τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον καὶ οὐ διπλά-
 σιον. ἀλλὰ φάτικόν, μὴ μὲν πᾶσι ὡς, ὡς περὶ τῷ τὸ ἐλέγχῳ
 διωμολογημένον. εἰσι δὲ πάντες οἱ λόγοι, πᾶσι εἰς τὸν δόρον.
 ἀρὰ ὁ εἰδὼς ἕκαστον ὅτι ἕκαστον, οἷδε εἰς πρᾶγμα, καὶ ὁ ἀγνοῶν
 ὡσαύτως, εἰδὼς δὲ τις τὸν Κορίσκον ὅτι Κορίσκος, ἀγνοοῖ αὐτὸ
 πᾶσι σέφῃ, ὡς τε τὸ αὐτὸ καὶ ἐπίσταται καὶ ἀγνοεῖν. καὶ πᾶ-
 λιν ἀρὰ τὸ πᾶσι πᾶσι τῷ ἐπιπῆκος μείζον. γλῶσσῃ δὲ αὐτῷ ἐν
 πῆκος πᾶσι πᾶσι καὶ εἰς μῆκος. εἰ δὲ μείζον, ἐλάττωτος μεί-
 ζον. αὐτὸ ἀρὰ αὐτῷ μείζον καὶ ἐλάττω. ὅς δὲ πᾶσι τὸ αἰτε-
 ῖν καὶ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ, πυνθανομένῳ μὲν, αὐτῷ ἢ δὴ-
 λον, οὐδὲν, οὐ δὲ αὐτῷ δόξον, λέγοντα δὲ τὰ ἀληθῆ. εἰ δὲ
 λάθῃ, τῷ ἀγνοῖαν δὲ τῷ μοχθηρίαν τῷ τριούτων λόγων εἰς
 τὸν

- δρῶν τῶν μεταστρεπείων, ὡς οὐ διηλεγμένον. ὁ γὰρ ἔλεγχος, ἀνδρὶ τῷ ἀρχῆς. εἰ δ' ὅτι ἐδόθη, εἶχ' ὡς τούτῳ χρησομένον, ἀλλ' ὡς πρὸς ἑστῶ συλλογιουμένον ἐναντίον, ἢ ὡς τῶν πρὸς λέγων. καὶ οὗτος δὲ τῶν πρὸς κειμένου συμβιβάζοντας, ἐπ' αὐτῷ
- 1 τῷ λόγῳ διακτέον ἔστιν. ὡς διττὴ τῆς ἐπομένῃς ἡ ἀκροαυμένησις.
 - 2 ἢ γὰρ ὡς τῷ ἐν μὲν τὸ κατὰ λῶν, οἷον ἀνθρώπων ἴσον. ἀξιοῦται γὰρ εἰ τότε μετὰ τῶδε, καὶ τότε εἶναι μετὰ τῶδε, ἢ κατὰ τῶς ἀντιθέσεις. εἰ γὰρ τότε τῶδε ἀκροαυθεῖ, καὶ τῶ ἀντικειμένῳ ἐναντικείμενον, πρὸ καὶ ὁ τῶ μελίστου λόγος. εἰ γὰρ τὸ γεροντὸς ἐχει ἀρχὴν, καὶ ἐγγλῆτον ἀξιοῖ μὴ ἔχειν, ὥστε εἰ ἀγγλῆτος ὁ οὐρανός, καὶ ἀπειρος. ἑστῶ δ' οὐκ ἔστιν, ἀνάπαλιν γὰρ ἡ ἀκροαυμένησις. ὅσοι τὰ πρὸς τὸ πρὸς τινὲς τὴν συλλογίζονται, σκοπεῖν εἰ ἀφαιρούμενα συμβαίνει μηδὲν ἢ τῶν ἀδυνάτων καὶ πειρᾶ ἐμφανισέον καὶ λεκτέον ὡς ἔδωκεν, οὐχ ὡς δοκεῖν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν λόγον. ὡς δὲ χρῆται, εἰδὲν πρὸς τὸν λόγον. πρὸς ὃ οὗτος τὰ πλείω
 - 2 δρῶν τὰ ἐν ποιούτως, οὐδὲν ἐν ἀρχῇ διορισεῖον. δρῶν τῶν γὰρ μία πρὸς μίαν ἀπόκρισιν ὥστε εἶτε πλείω καὶ ἐνός, οὐτε ἐν κατὰ πολλῶν, ἀλλ' ἐν καὶ ἐνός ἢ φατέον ἢ ἀφρατέον. ὡς περὶ δὲ αὐτῶν ὁμωνυμῶν ὅτε μὲν ἀμφοῖν, ὅτε δ' οὐδετὸς ὁ ὑπάρχει. ὥστε τοῖς μὲν ἐπ' ἀπὸν δρῶν τῶν ἀπὸς ἀφρατερομένοισι, οὐδὲν συμβαίνει πάσχειν. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ὅταν μὲν ἢ τὰ πλείω τῶ ἐνί, ἢ ἐν τοῖς πολλοῖς ὑπάρχει, ὡς ἀπὸς δὲν καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἀμφοτέρων, οὐδὲν ὑπεναντίωμα συμβαίνει. ὅταν δὲ ἢ ἐμὲν, τὸ δὲ μὴ, ἢ πλείω κατὰ πλείωνων, καὶ ἔστιν ὡς ἀμφοτέρων ὑπάρχει ἀμφοτέροις, εἰ δ' ὡς οὐχ ὑπάρχει πάλιν. ὥστε διλκωβητέον ἐν τοῖς δὲ τοῖς λόγοις. εἰ ἐμὲν ἔστιν, ἀρα τὸν, εἰ κακόν, ὅτι τῶν ἀληθῶς εἰπεῖν, ἀρα τὸν καὶ κακόν, καὶ πάλιν μήτε ἀρα τὸν, μήτε κακόν. οὐκ ἔστι γὰρ ἐκ τῶν ἐκ τῶν. ὥστε ταῦτ' ἀρα τὸν καὶ κακόν, καὶ οὐτε ἀρα τὸν οὐτε κακόν. καὶ εἰ ἐκαστον αὐτὸ αὐτῶ ταυτὸν. εἰ εἰ τὸ μὲν ἀρα τὸν, κακόν γίνεσθαι. τὸ δὲ κακόν ἀρα τὸν, δύο γλῶσσαι
 - 4 τ' αὖ. θυοῖν τε καὶ αὐτοῶν ἐκ τῶν αὐτῶ ἐκ τῶν ὡς τε ἴτε

Arist. de sophistic. elenchia

e e

καὶ ἀνίστα τὰ αὐτὰ ἐαυτοῖς. ἐμπύπτον σι μὲν οὖν οὗτοι οἱ λό-
 γοι καὶ εἰς ἄλλας λήσεις. καὶ γὰρ τὸ ἀμφω καὶ τὸ ἅπαντα
 πλείω σημαίνει, οὐκ ὡν ταυτὴν. πλεονόμομα συμβαίνει φησὶ
 καὶ ἀρχήσιν. ὅτε οὐκ ἔστιν ἐλεγχος. ἀλλὰ φανερὸν, ὅτι μὴ
 μιᾶς ὁρίσσεως τῆς πλείονων πνομῶν, ἀλλ' ἐν καθ' ἑνὸς
 φάνους ἢ ἀρχαίου, οὐκ ἔστι τὸ ἀδυνατόν. ποδὶ δὲ τῆς ἀπα-
 ρήτων εἰς ταὐτὸν πολλάκις εἰπεῖν, φανερὸν ὡς οὐδοτιόν τῆς
 πρὸς τι λεγομένων, σημαίνει πὶ χωρίζομεν καὶ αὐτὰ τῆς
 κατηγορίας. οἷον τὸ διπλάσιον ἀνδρῶν τῶν διπλάσιον ἡμίσεος,
 ὅτι ἐν φαίνεται. καὶ γὰρ τὰ δέκα, ἐν τοῖς ἐνὸς διέουσι δέκα. καὶ
 τὸ ποιῆσαι, ἐν τῷ μὴ ποιῆσαι. καὶ ὅλως ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἢ φά-
 σις. ἀλλ' ὅμως οὐκ εἰς λέγει τὸδε μὴ εἶναι λελυκὸν, λέγει αὐ-
 τὸ λελυκὸν εἶναι. τὸ δὲ διπλάσιον, οὐ δὲ σημαίνει οὐδὲν ἴσως, ὡς
 ποδὶ οὐ δὲ ἐν τῷ ἡμίσει. εἰ δ' ἄρα καὶ σημαίνει, ἀλλ' οὐ ταυτὸ,
 καὶ σωτηριεύον οὐ δ' ἢ ἐπιστήμη ἐν τῷ εἶδει. οἷον εἰ ἐστὶν ἰατρικὴ
 ἐπιστήμη ὁ ποδὶ τὸ κρινόν. ἐκείνο δ' ἔστι ἐπιστήμη ἐπιστήμη. ἐν δὲ
 τοῖς δι' ὧν δηλοῦται κατηγορουμένων, ὅτε λεκτέον, ὡς οὐ τὸ
 αὐτὸ χωρὶς καὶ ἐν τῷ λόγῳ δηλοῦμενον. τὸ γὰρ κοῖλον, κρινὴ
 μὲν τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῶν σιμῶν καὶ ῥαβδῶν. πρὸς τιθέμενον
 δὲ, οὐδὲν κωλύει. ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ ῥινί, τὸ δὲ τῷ σκέλει συμβαί-
 νει. καὶ οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν, εἰς σιμῶν, ἢ εἰς κρίλη. ἐπὶ οὐδοτιόν
 πλεονέξιν κατ' οὐδὴν. φουδὸς γὰρ ὅστις. οὐ γὰρ ὅστις τὸ σιμῶν εἰς
 κρίλη, ἀλλὰ ῥινὸς τὸδε οἷον πάθος. ὡς τε οὐδὲν ἄρχην, εἰ ἢ εἰς
 ἰ σιμῶν, εἰς ὅστις ἔχουσιν κρινὸς τῆς ῥινὸς, ποδὶ δὲ τῆς σολοικ-
 σμῶν, πρὸς τι μὲν φαίνοντα συμβαίνειν, εἴπομεν πρὸς τερὸν. ὡς
 τε λυτέον ἐπ' αὐτῆς τῆς λέξεως, ἔστι φανερὸν ἅπαντες γὰρ οἱ-
 δε ὅτε βούλοντα καὶ τὰ σκελετά. ἀρ' ὁ λέγεις ἀληθῶς, καὶ
 ἔστι ὅτε ἀληθῶς, φησὶ δὲ πὶ εἶναι λίθον, ἐστὶν ἀρ' αὖ τὸ λίθον. ἢ
 τὸ λέγειν λίθον οὐκ ἔστι λέγειν ὁ, ἀλλ' ὄν. οὐ δὲ ὅτε, ἀλλὰ τῶ-
 ρον. εἰ οὖν ὅροι τοῖς, ἀρ' ὄν λέγεις ἀληθῶς ὅτι ὅτε, οὐκ ἀν-
 δοκῶν ἐλλογίσειν. ὡς ποδὶ οὐ δ' εἰ ὅροι τοῖς, ἀρ' ἔστι λέγεις εἶναι
 ὅστις οὐ γὰρ, ἐν τῷ δὲ εἰπεῖν οὐδὲς, ἢ ὅσα μήτε δὴ λυμὴ τ' ἀρ' ὅτι

- σημαίνει, οὐδὲν διαφέρει. διὸ καὶ οὐ γίνεται σολοικισμός, εἰ δὲ
 λέγεις εἶναι, ἐστὶ ᾧ. ἐλθόν δὲ λέγεις εἶναι, ἐστὶν ἄρα ἐλθόν.
 ὁ δὲ λίθος καὶ τὸ οὗτος, ἀρρηκτὸς ἔχει κλησιν. εἰ δέ τις ὁροίτο,
 ἄρ' οὐτός ἐστιν αὐτῇ. εἶτα πάλιν. τί δὲ οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ κορί-
 σκος. εἶτα εἰποι, ἐστὶν ἄρα οὗτος αὐτῇ, οὐ συλλελογίσται τὸν σο-
 λοικισμόν. οὐ δ' εἰ τὸ κορίσκος σημαίνει, ὅτι αὐτῇ. μὴ δίδω-
 σι δὲ ὁ ἀκριβὴς μνηστικός, ἀλλὰ διὰ ᾧ περὶ ὧν θελήσῃ. εἰ δὲ
 1 μὴ τε ᾧ, μὴ τε δίδωσιν. οὐ συλλελογίσται οὐτε τῷ ὄντι, οὐτε
 περὶ τὸν ὁρωτόμενον. ὁμοίως οὖν καὶ διὰ τὸν λίθον σημαί-
 νειν οὗτος. εἰ δὲ μὴ τε ᾧ, μὴ τε δίδωται, οὐ λεκτέον τὸ συμπρά-
 σμα. φαίνεται δὲ πρῶτον τὸ πᾶν ἀνόμοιον πᾶσιν τῶν ὀνόμα-
 τος ὁμοίαν φαίνεσθαι. ἄρα ἀληθὲς ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι αὐτῇ ἐστὶν, ὅτι
 εἶναι φησὶ αὐτῷ, εἶναι δὲ φησὶ ἀσπίδα, ἐστὶν ἄρα αὐτῇ ἀσπίδα.
 ἢ οὐ καὶ ἀσπίς, εἰ μὴ τὸ αὐτὸ ἀσπίδα σημαίνει, ἀλλὰ ἀσπίς. τὸ
 δὲ ἀσπίδα ταύτην, οὐ δ' ὁ φησὶ εἶναι ᾧ οὗτος, φησὶ δὲ
 2 εἶναι κλέωνα, ἐστὶν ἄρα οὗτος κλέωνα. εἴρηται γὰρ ὅτι φησὶ τῷ
 ὄντι εἶναι, ἐστὶν οὗτος, οὐ ᾧ. οὐ γὰρ ἐλλοιζέται οὕτως ὁ ὄν-
 τημα λεχθέν. ἄρ' ἐπίσταται ᾧ, ἐστὶ δὲ λίθος. ἐπίσταται ἄρα
 λίθος. ἢ οὐ ταύτην σημαίνει αὐτῷ, ἄρα ἐπίσταται ᾧ. καὶ
 οὐ τῷ, ᾧ δὲ λίθος. ἀλλ' αὐτῷ πρῶτον, ᾧ δὲ τῷ ὕστε-
 ρῳ, οὐ τῷ. ἄρ' οὐ ἐπιστήμων ἔχεις, ἐπίσταται ᾧ, ἐπιστήμων δὲ
 ἔχεις λίθου. ἐπίσταται ἄρα λίθου. ἢ τὸ μὲν ὅτι, λίθου λέ-
 γεις. τὸ δὲ ᾧ, λίθου. ἐδόθη δὲ οὐ ἐπιστήμων ἔχεις ἐπίσταται,
 3 οὐ ὅτι, ἀλλὰ ᾧ. ὥστε οὐ λίθου ἀλλὰ λίθου. ὅτι μὲν οἱ
 σοφιστὰς τῶν λόγων οὐ συλλογίζονται σολοικισμόν, ἀλλὰ φαί-
 νονται, καὶ πῶς ἀπαντητέον περὶ αὐτῶν, φανερόν ἐκ τῶν εἰρη-
 μελίων. διὰ δὲ καλεῖται, ὅτι πάντων τῶν λόγων, οἱ μὲν εἰσι ῥα-
 οὺς καπιδεῖν. οἱ δὲ χαλεπώτερον πρῶτον καὶ ἄπειρον πρῶτον λο-
 γίζονται. τὸν ἀκούοντα, πλάκας οἱ αὐτοὶ ἐκείνοις ὄντες. τὸν
 αὐτὸν γὰρ λόγον διὰ καλεῖται τὸν πρῶτον ταῦτο λεγόμενον. ὁ αὐ-
 τὸς γὰρ λόγος τοῖς μὲν πρῶτον λέγειν, τοῖς δὲ πρῶτον δόξαι
 4 αὐτῷ εἶναι, διὰ τὸ μεταφορὸν ἐκαστον μὴ ὁμοίως εἶναι δὴ λον.

ὡς ποῦ οὐκ ἐν τοῖς πρῶτοις τῶν ὁμῶν μίαν, ὅς ποῦ δοκεῖ τὸ πρῶτον
 συνήδιστα εἶναι τῆς πρῶτης λογισμῶν, τὰ μὲν καὶ τοῖς τυχοῦ
 σὶν ἔστι δὴ λα, καὶ οἱ λόγοι σχεδὸν οἱ γελοιῶται, πάντες εἰσι πρῶτον
 τῶν λείων. οἷον ἀνὴρ ἐφ' ὅριον καὶ κλίμακος δὲ φρόν. καὶ ὅπου
 σέλειθε, πρὸς τὴν κοράϊαν. καὶ ποτὶ τὰ τῆς βοῶν ἐμπεροδεν
 τέξετα, οὐδε ποτὶ τὰ. ἀλλ' ὅπου ποτὶ τὰ, ἀμφω καὶ καὶ οὐδ' αὖτε οὐ βόρειας
 οὐ δὴ τα. ἀπὲν κτενε γὰρ τὸν πῶχον καὶ τὸν ὠνούμενον. ἀρ' οὐκ ἀρ
 χος, οὐ δὴ τα, ἀλλὰ ἀκρωνίδης, τὸν αὐτὸν δὴ τὸ πρῶτον καὶ τῆς
 ἄλλων σχεδὸν οἱ πλείστοι. τὰ δὲ καὶ τῶν ἐμπεροδεν τῶν φαίνεται
 λαμβάνειν. σημεῖον δὲ τοῦτο, ὅτι μάχονται πολλὰς ποτὶ
 τῆς ὀνομασίαν, οἷον ποτὶ τὸν τῶν τῶν σημεῖον τὸ ἐν καὶ τῶν
 τῶν καὶ τὸ ὄν, ἢ ἔττον. τοῖς μὲν γὰρ, δοκεῖ τῶν τῶν σημεῖον τὸ
 ὄν καὶ τὸ ἐν οἱ δὲ τὸν ζώοντος καὶ παρμενίδου λήγουσι λόγον
 πρῶτον τὸ πολλαχῶς φαίνεται, τὸ ἐν λέγειται καὶ τὸ ὄν ὁμοί
 ως καὶ πρῶτον εἰς συμβεβηκός, καὶ ποτὶ τῆς ἄλλων ἐκαστον οἱ μὲν
 ἔσονται ῥάους ἰδεῖν, οἱ δὲ χαλεπώτεροι τῆς λόγων. καὶ λαβὲν
 ἐν ἡνι γίνεαι καὶ ποτὶ τὸν ἐλεγχος, ἢ οὐκ ἐλεγχος, εἰ ῥάδιον ὁ
 μοίως ποτὶ πάντων. ἐστὶ δὲ σφιγνὺς λόγος, ὅς ἡσ' ἀκρεῖν πηκ
 μάλισα. δάκνη γὰρ οὗτος μάλισα. ἀκρεῖα δὲ ἐστὶ διττή. ἢ μὲν ἐν
 τοῖς συλλογισμῶν, ὅτι ἀν' ἐλοι τις τῆς ὀρωτημάτων. ἢ δὲ
 ἐν τοῖς ὀριστικῶν, πῶς εἴποι τις τὸ πρὸς τε δὲν. διό ποῦ ἐν τοῖς
 συλλογιστικῶν. οἱ σφιγνὺς τῶν λόγοι, ζήτην μάλισα ποιούσιν.
 ἐστὶ δὲ συλλογιστικὸς μὲν λόγος σφιγνὺς τῶν, ἀν' ἡσ' ὅτι μάλισα
 δοκονύτων ἐν δόξαν, ὅτι μάλισα ἐν δόξαν ἀναιρεῖται. εἰς γὰρ ὡν
 ὁ λόγος, μεταπιθμηνὸς τῆς ἀντιφάσεως, ἀπαντα ὁμοίως ἐ
 ξειλεῖται συλλογισμοῦς. αἰεὶ γὰρ ἡσ' ἐν δόξαν ὁμοίως ἐν δόξαν ἀναι
 ρήσει καὶ καὶ τῶν ἀναιρεῖται. διό ποῦ ἀκρεῖν ἀναγκαῖον. μάλισα μὲν
 οὐκ ὅτι οὐκ ὅτι σφιγνὺς, ὅτι ἡσ' ἰσὺν εἰς συμποδισμα ποιῶν τοῖς ἐ
 ρωτήμασι. δὲ τῶν δὲ, ὅτι ἡσ' ἀπάντων ὁμοίως. οὗτος γὰρ ὁμοί
 ως ποιήσει ἀκρεῖν, ὅτι ποτὶ τὸν τῆς ὀρωτημάτων, ἀναιρετέον.
 εἰς τὸ δὲ χαλεπὸν ἀναιρετέον μὲν γὰρ. ὅτι δὲ ἀναιρετέον, ἀδὴ
 λον. ἢ δὲ ὀριστικῶν, σφιγνὺς τῶν μὲν ὁ πρῶτος διττὸς ἀδὴλος, 4

- πότορον συλλεγόμεναι, ἢ οὐ. καὶ πότορον πρὸς τὸ φερόμενον ἢ διαίρεσιν ὅσιν ἢ λύσει. δούτορος δὲ τῆς ἁλλων, ὁ δὲ λόγος μὲν, ὅτι πρὸς διαίρεσιν ἢ ἀναιρέσιν ὅσι. μὴ φανερὸς δὲ ὢν, διὰ τίνος τῆς ἡρώτημένων ἀναιρέσιν ἢ διαίρεσιν λύσεως ὅσιν. ἀλλὰ πότορον αὐτῇ πρὸς τὸ συμπράγμα, ἢ πρὸς τὴν τῆς ἡρώτημένων ὅσιν ἐνίσταται μὲν οὕτω ὁ μὴ συλλογισθεὶς λόγος δὴ τῆς ὅσιν, ἐὰν ἢ λίαν ἀδύνατον ἢ φερόμενον τὰ λήματα, ἐνίσταται δὲ οὐκ ἄξιον καὶ φρονεῖ.
1. ὅταν μὲν γὰρ ἐλπίσῃ τὴν τῆς τοιούτων ὁρώτημάτων, περὶ οὗ τοῦ λόγου καὶ δι' οὗ, καὶ μὴ περὶ λαβῶν ὅσων καὶ συλλογιστάμενος, δὴ τῆς ὁ συλλογισμός. ὅταν δὲ τῆς ἐξωθεν, οὐκ ἀφρονήτης. ἀλλ' ὁ μὲν λόγος, ἐπεικὴς. ὁ δὲ ὁρώμενος, ἡρώτη καὶ οὐ καλῶς. ἐστὶ γὰρ ὡς πορὶ λυεῖν. ὁ τὸ μὲν πρὸς τὸν λόγον, ὅτι δὲ πρὸς τὸν ὁρώμενον καὶ τὴν ὁρώμενον. ὁ τὸ δὲ πρὸς οὐδέτερον τούτων, ὁμοίως καὶ ὁρώμενος ὅσι, καὶ συλλογισθεὶς, καὶ πρὸς τὴν ἑσιν, καὶ πρὸς τὸν ἀκρινόμενον, καὶ πρὸς τὸν χρόνον, ὅταν ἢ πλείονος χρόνου δεομένη λύσις, ἢ τῆς παρόντος καὶ τοῦ τοῦ διαλεχθῆναι πρὸς τὴν λύσιν. ἐκ πόσων μὲν οὕτω καὶ ἐκ τίνων γίνονται τοῖς διαλεκτικῶσι οἱ πρὸς λαβήματα, καὶ πῶς διὰ τοῦ μὲν φερόμενον, καὶ πρὸς ἀδύνατον λέγειν πρὸς μὲν, ἢ δι' ἐκ τίνων συμβαίνει ὁ συλλογισμός, καὶ πῶς ὁρώμενον, καὶ τίς ἢ τάξις τῆς ὁρώτημάτων, ἐπὶ δὲ πρὸς τὴν χρήσιν πάντες εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, καὶ πορὶ ἀκρίσειας ἀπλῶς τε πάσης, καὶ πῶς λυτέον. ὅς λόγους καὶ ὅς συλλογισμοὺς, εἰρήδω περὶ πάντων ἡμῶν ὁρώμενον. λοιπὸν δὲ πορὶ τῆς ὑπερῆρας περὶ σεως ἀναμνήσαντες, εἰπεῖν τί βραχὺ πορὶ αὐτῆς, καὶ τίς ἐπὶ πθεῖναι τοῖς περὶ ἡμετέροις. περὶ λέμεθα οὕτω δὴ εἶναι ἵνα δύναμιν συλλογιστικῶν πορὶ τῆς περὶ ληψέως ἐκ τῆς ὑπερῆρας των ὡς ἀποδέχεται. ὅσον γὰρ ὅσον ὅσι τῆς διαλεκτικῆς καὶ αὐτῶν καὶ τῆς πειρατικῆς. ἐπεὶ δὲ περὶ ἀσθενείας περὶ αὐτῶν δὴ τῶν τῆς σοφιστικῆς γειννῶσιν, οὐ μόνον δύνανται πείρα λαβεῖν διαλεκτικῶς, ἀλλὰ καὶ ὡς εἰδώς. δὴ ὅσον οὐ μόνον τὸ λεχθὲν ὅσον ὑπερῆρας τῆς περὶ ματείας, τὸ λέ

ρον δύνανται λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅπως λόγον ὑπέχοντες φυλά-
 ξομεν τὴν θέσιν. τὴν δὲ αἰτίαν εἰρήκαμεν τούτου. ἐπεὶ καὶ δεῖ
 εἶναι σωκράτης ἡρώτα, ἀλλ' οὐκ ἀπεκρίνετο. ὥμολογει γὰρ
 μὴ εἰδέναι. διδῆλωται δὲ αὖτις πρὸς τὸν, καὶ πᾶσι πόσα καὶ
 ποίων καὶ πόσων εἶναι, καὶ πόθεν δύπορῃσιν τούτων,
 εἴ τι δὲ πῶς ὁρώτητόν ἢ τεκτέον τὴν ὁρώτησιν πάσῃ, καὶ πε-
 ρὶ τε ἀκριβοῦς καὶ λυσιτελεῖν πρὸς τοὺς συλλογισμοὺς. δι-
 δῆλωται δὲ καὶ πᾶσι τῶν ἄλλων, ὅσα τῆς αὐτῆς μεθόδου τῆς
 λόγων εἶναι. πρὸς δὲ τούτοις, πᾶσι τῶν πρῶτων διελήλυ-
 θαμεν, ὥς πᾶσι εἰρήκαμεν ἡδὴ πρὸς τὸν, ὅτι μὲν εἴτε τις
 ἰκανὸς ἢ περὶ εὐμεθῶς, φανερὸν. διὰ δὲ ὑμῶς μὴ λελθῆναι
 τὸ συμβεβηκός πᾶσι ταύτην τὴν περὶ ματῆα. τῆς γὰρ δι-
 εσκοκέντων ἀπάντων τὰ μὲν παρ' ἐτέρων ληφθέντα πρὸς τὸν,
 πεπονημένια καὶ μὲν ὁρὸς ἐπιδέδωκεν ὑπὸ τῆς πρῶτης
 ὑπόθεσιν. τὰ δὲ ὑπὸ παρῆς διεσκοκέντων, μικρὰν τὸ πρῶτον ἐ-
 πίδοσιν λαμβάνειν εἶναι, χρησιμωτέρων μὲν ἢ πολλῶν τῆς
 ὑπόθεσιν ἐκ τῶν αὐξήσεως. μέγιστον γὰρ ἴσως ἀρχὴ πάντων,
 ὥς πᾶσι λέγεσθαι, διὸ καὶ χαλεπώτατον. ὅσῳ γὰρ κράϊσον τῆ
 διωκόμεν, ὅσον τῶ μικρότατον τῶ μεγέθει, χαλεπώτατόν εἰναι
 ὁφθαλμῶν. ταύτης δὲ διωκόμενης ἔχον τὸ περὶ εἶναι, καὶ σιωπά-
 ξειν τὸ λοιπὸν εἶναι. ὁ πᾶσι καὶ πᾶσι τοῖς πολιτικοῖς λόγους συμ-
 βῆκε, σχεδὸν δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπάσας τέχνας. οἱ μὲν
 γὰρ τοὺς ἀρχαῖς διδόντες, πάντεσσι καὶ μικρόν τι περὶ γὰρ.
 οἱ δὲ νῦν διδοκίμους, πρῶτα λαβόντες πρῶτα πολλὰ, οἷον ἐκ
 διαδοχῆς τῆς καὶ μὲν ὁρὸς περὶ γὰρ, οὕτως ἡνέκασι.
 Τισίαν μὲν μετὰ τοῦ πρῶτου. Θεασίμαχος δὲ, μετὰ Τισίαν.
 Θεόδωρος δὲ μετὰ εἶναι. καὶ πολλοὶ πολλὰ σιωπῶντες
 μὲν. διὸ πᾶσι οὐδὲν θαυμάσιον, εἶναι τὴν πᾶσι τῶν τέχνην.
 ταύτης δὲ τῆς περὶ ματῆας, οὐ τὸ μὲν ὡς. τὸ δ' οὐκ ὡς περὶ
 εἰρηκαμένον. ἀλλ' οὐδὲ πάντεσσι ὑπὸ πᾶσι. καὶ γὰρ τῶ πᾶσι
 εἶναι ὁριστικὸς λόγους μαθηματικῶν, ὁμῶς πᾶσι ἢ καὶ διδόν-
 σις τῆς Γοργίου περὶ ματῆας λόγους γὰρ οἱ μὲν ἡνέκασι, οἱ

δὲ δῶτη μαλ' αὖτις ἐδίδου ἐκ μαθηταίν. εἰς οὓς πλεονέκεις
 εἰώθειν ἐκείνοι οὐκ ἀλλήλων λόγους. διό πορ ταχεῖα μὲν,
 ἄτεχνος δ' ὡς ἡ διδασκαλία τοῖς μαθηταῖσι παρέαυτῶ. οὐ
 γὰρ τέχνη, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῆς τέχνης διδόντες, παιδιδύειν ὑ-
 πελάμβανον. ὡς πορ αὖ πορ ἐπιστήμῃ φάσκων πρὸ δώσειν
 αὐτῷ τῷ μηδὲν ποιεῖν οὐκ ἔστι πόδας, εἴτα σκυβόμεν μὲν μὴ διδά-
 ξει, μὴ δ' ὅθεν ποιεῖν δαίμων τὰ ραῦτα, δαίμων ὅ πολλὰ γλῆν πᾶν
 1 ἑδωπῶν ἡ ποδοματῶν. οὐ τοῖσι γὰρ βεβοήθηκε μὲν πρὸς πᾶν
 χρεῖαν, τέχνῃ δὲ οὐ παρέδωκε. καὶ πορ ῥητορικῇ μὲν ὑ-
 πῆρχεν ἴσως πολλὰ καὶ παλαιὰ τὰ λεγόμενα. πορ δὲ τῶ
 συλλογίζεσθαι, παντελὸς οὐδὲν εἰρημν πρὸ πορ λείπειν ἄλ-
 λο, ἀλλ' ἡ ἐκ τῶν ζῆντων, πολλὴν χρόνον ἐπονέμεν. εἰδὴ φαί-
 νετο διασαμένοις ὑμῖν, ὡς μὴ ἐκ τοιούτων τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑπῆ-
 ρόντων ἔχειν ἡ μέθοδος ἱκανὸς πρὸ τῶν ἄλλων περὶ γ-
 ματείαν τῶν ἐκ πρὸ δώσεως ἡνξημένον, λοιπὸν

2 αὐτῶν πάντων ὑμῶν ἡ τῶν ἀκροωμένων δρῶ-
 γον, τοῖς μὲν περιλειμμένοις τῆς
 μεθόδου, συγγνώμῃ, τοῖς
 δ' ἐρημμένοις πολ-
 λὴν χάριν
 ἔχειν.

Τέλος τῆς σοφιστικῆς ἐλέγχων.

3 τῷ θεῷ δόξα τὴ καὶ
 χάρις ἀμύνη.

441
ΑΡΙΣΤΟΤΕ

ΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

BIBLIA Γ.

Γρὸς Αλέξανδρον πρὶ ρητορικῆς
1 πρὶ ποιητικῆς

616. α.
616. α.

ARISTOTE

LIS DE ARTE RHETO-

RICA LIB. TRES.

2

Ad Alexandrum de Rhetorica
De Poetica

Lib. 11115.
Lib. 11116.

ΕΤΟΤΖΙΑ

ΕΤΟΤΖΙΑ

A

1

2
3
4

ΑΡΙΣΤΟΤΕ

443

ΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΤΟ Α.

1

ΡΗΤΟΡΙΚΗ' ἔστιν αὐτὴ σοφία τῇ δια-
λεκτικῇ. ἀμφοτέρωθεν γὰρ ποδὲ τοιούτων
ἡνδὲ εἰσιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν πινὰ ἀπάντων
ἔστι γνωρίζειν, καὶ οὐδεμᾶς ἐπιστήμης ἀ-
φωρισμένης. διὸ, καὶ πάντες τὸ πᾶν πινὰ
μετέχουσιν ἀμφοῖν. πάντες γὰρ μέ-
χρι πινός καὶ ὑπερέχουσιν καὶ ὑπέχουσιν λό-
γον, καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ κατηγορεῖν ἐν χειροῦσι. τῷ μὲν οὖν

2

πολλῶν, οἱ μὲν εἰκὴ τὰ ὅσα δρῶσιν. οἱ δὲ, διὰ σωθήσθαι ἀρχὴν
ἐξέως. ἐπεὶ δ' ἀμφοτέρωθεν ἐδέχεται, δηλονότι εἴη αὐτὰ
καὶ ὁδοποιεῖν. δι' ὃ γὰρ ἐπιτυχάνουσιν, οἵ τε διὰ σωθήσθαι,
καὶ οἱ ἀρχὴν καὶ τέλος, τούτου τὴν αἰτίαν θεωρεῖν ἐδέχεται.
τὸ δὲ χροῖον ἡδὴ πάντες αὐτοὶ λογίζονται, τέχνης δὲ ὅσον εἴη.
νῦν μὲν οὖν οἱ τὰς τέχνας τῷ λόγῳ σωπιδύμετες, ὀλίγον πε-
ποιήκασι καὶ αὐτῆς μέρους, αἱ γὰρ πίσεις, ἐντέχοντες ἔστι μόνον. τὰ
δ' ἄλλα περὶ ὧν καὶ οἱ δὲ ποδὲ μὲν ἐνθυμημάτων οὐδὲν λέ-
γουσιν, ὁ ποδὲ ἔστι σῶμα τῆς πίσεως. ποδὲ δὲ τῷ ἔξω τῷ πράγ-
ματος, τὰ πλεῖστα πραγματεύονται. διαβολὴ γὰρ καὶ ἔλεος καὶ
ὀργή, καὶ τὰ τοιαῦτα πάσῃ τῆς ψυχῆς, οὐ ποδὲ τῷ πράγμα-
τος ἔστιν, ἀλλὰ πρὸς τὸν δικαστήν. ὥς τ' ἐπὶ ποδὲ πάσας τὰς τὰς
κρίσεις, καὶ ἀπὸ ἐν αἰαῖς τε νῦν ἔστι τῷ πόλεων, καὶ μάλι-
στα τῷς δινομενυμέναις, οὐδὲν αὐτῶν εἶχον ὅ, τι λέγουσιν. ἀπαν-
τες γὰρ, οἱ μὲν οἶοντα εἶναι οὕτω ὅς νόμους ἀγορεύειν. οἱ δὲ
καὶ χροῶνται καὶ κωλύουσιν ἔξω τῷ πράγματι λέγειν. κα-

3

τά ποδὲ καὶ ἐν ἀρεῇ πάγῳ, ὁρῶντες ὅτι νομίζοντες. οὐ γὰρ

4

ff 11

δεῖ τὸν δικαστὴν διαστρέφειν εἰς ὀρθὴν περσάγοντας, ἢ φθό-
 νον ἢ ἔλεον. ὁμοίον γὰρ καὶ εἴς τὸ μέλλει χρῆσθαι κατόνι,
 ὅσον ποιήσει σρεβλόν. ἐν δὲ φανερὸν. ὅτι τὸ μὲν ἀμωσθη-
 τοῦτοσ, οὐδὲν ἔστιν ἔξω τῆς ἀξίας τοῦ περσάγματος ὅτι ἔστιν, ἢ οὐκ
 ἔστιν. ἢ γέγονεν ἢ οὐ γέγονεν. εἰ δὲ μέγα ἢ μικρόν, ἢ δίκαιον ἢ ἀ-
 δικόν, ὅσα μὴ ὀνόμαζέτης διώκεται, αὐτὸν δὴ πού τὸν δικα-
 στὴν δεῖ γινώσκειν. καὶ οὐ μανθάνειν πρὸς τῆς ἀμωσθητοῦ-
 τῶν. μάλιστα μὲν οὖν περσάγει ὅς ὀρθῶς κεκμηλύνους νόμους. 1
 ὅσα ἐνδεχέσθαι πάντα διορίζει αὐτὸς. καὶ ὅτι ἐλάχιστα καὶ
 » λέγειν ἰδίᾳ κρίνουσι. Πρῶτον μὲν, ὅτι εἴα λαβεῖν καὶ
 » ὀλίγους ῥᾶον, ἢ πολλοὺς δὲ φρονοῦντας, καὶ δυνάμεις νο-
 » μωθεῖν καὶ διακρίνειν. ἐπειθ' αἱ μὲν νομοθεταὶ ἐκ πολλοῦ χρό-
 νου σκεψαμένων γίνονται. αἱ δὲ κρίσεις, ὅς ἔσονται. ὥστε
 χαλεπὸν ἀρ' διδόναι τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον καλῶς ὅς
 κρίνοντας. τὸ δὲ πάντων μέγιστον, ὅτι ἢ μὲν τῶ νομοθετῶν κρί-
 σεις οὐ κατὰ μόρον, οὐτὲ πρὸς τῆς παρόντων, ἀλλὰ πρὸς μελ- 2
 λόντων τε καὶ κατὰ λόγον ἔστιν. ὁ δὲ ἐκκλησιαστής καὶ δικαστής ἡ-
 δὲ, αὐτὸ παρόντων καὶ ἀφωρισμένων κρίνουσι. περὶ οὗ καὶ
 » τὸ φιλεῖν ἡδὲ καὶ τὸ μισεῖν, καὶ τὸ ἴδιον συμφέρον σωτήρη-
 » ται πολλάκις. ὥστε μηκέτι δύνανται θεωρεῖν ἰκανῶς τὸ ἀ-
 » ληθές. ἀλλ' ἐπισκοτεῖν τῇ κρίσει τὸ ἴδιον ἡδὲ καὶ λυπηρόν.
 Πρὸς μὲν οὖν τῆς ἄλλων ὥς πρὸς λίγους, δεῖ ὡς ἐλάχιστων ποι-
 εῖν κρείον τὸν κριτὴν. πρὸς δὲ τῷ γεγονέναι ἢ μὴ γεγονέναι, ἢ ἐ-
 σεοῦναι ἢ μὴ ἐσεοῦναι, ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀνάγκη ὅτι κρίτῃς 3
 κατὰ λέγειν. οὐ γὰρ δυνάμεται τὸν νομοθετὴν περὶ δεῖν. εἰ
 δὲ ταῦθ' οὐτως ἔχει, φανερὸν, ὅτι τὰ ἔξω τῆς περσάγματος τε-
 χνολογούσιν, ὅσοι τ' ἄλλα διορίζουσιν. οἷον πὶ δεῖ τὸ περσά-
 γειν ἢ πῶς διήγησιν ἔχειν, καὶ τῆς ἄλλων ἐκείνων μέρων. οὐ-
 δὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς ἄλλο περσάγματος δύνανται, πᾶσι ὅπως τὸν
 κριτὴν ποιόν τινα ποιήσωσι. πρὸς δὲ τῆς ἐντέχων πίστεων, οὐ
 δὲν δυνάμεται. ὅσον δὲ εἰσιν, ὅσον αὐτὸς γένοιτο ἐνθυμηματι-
 κός. δεῖ γὰρ ὅσον τῆς αὐτῆς οὐσίας μετὰ τοῦ πρὸς τὰ δημη- 4

- ροεικῶ καὶ δικανικῶ, καὶ καλλίωνος καὶ πολιτικῶ τῶν αὐτῶν τῆς
 δημηγορικῆς περὶ γματῶν οὐσης, ἢ τῆς ποδὲ τὰ σωμαλ-
 λάγματα, ποδὲ μὲν ἐκείνης, οὐδὲν λέγουσι, ποδὲ δὲ τῆς δικαί-
 ξεοται, πάντες περὶ αὐτῶν τεχνολογεῖν, ὅτι ἡ πόλις ἔστιν περὶ ὁρ-
 γου τὰ ἔξω τῶ περὶ γματος λέγειν αὐτοῖς δημηγορικῶς. καὶ
 ἡ πόλις ἔστι κακὸν ἔργον ἢ δημηγορία δικολογία, ἀλλὰ κοινό-
 τδον. αὐτὰυτὰ μὲν γὰρ ὁ κριτῆς ἐπὶ οἰκείων κρίνει. ὥς τ' οὐ-
 δὲν ἄλλο διὰ πᾶσι ἀκροαταῖς, ὅτι οὕτως ἔχει ὡς φησιν ὁ συμ-
 βουλόων. αὐτὸς δὲ τῶ δικανικῶς οὐχ ἱκανὸν ἔστω. ἀλλὰ περὶ
 ὁρτου ἔστιν ἀναλαβεῖν τὸν ἀκροατὴν. ποδὲ ἄλλο ἔτιον γὰρ ἡ
 κρισις. ὥς τε περὶ τὸ αὐτῶ σκοπεύμενοι, καὶ περὶ χάριν ἀ-
 κροάμενοι, διδάσκει τοῖς ἀμφοισβητῶσιν, ἀλλ' οὐ κρίνουσι. διὸ
 καὶ πολλὰ χυλῶ, ὥς ποδὲ καὶ περὶ τῶν εἰπων, ὁ νόμος καλῶν
 λέγειν ἔξω τῶ περὶ γματος. ἐκεῖ δ' αὐτοῖς οἱ κριταὶ ἔστω πηροῦ
 σιν ἱκανῶς. ἐπεὶ δὲ φανερὸν ἔστι, ὅτι ἡ μὲν αὐτῶ τεχνος μέθοδος,
 2 ποδὲ τῶ πῖσις ἔστιν, ἢ δὲ πῖσις, ἀπόδειξις πῖς, τότε γὰρ πῖ-
 σδύομεν μάλιστα, ὅταν ἀκροαταῖς ἔστω λαβόμεν. ἐστὶ δὲ
 ἀπόδειξις ῥητορικῇ, ἐνθύμημα. καὶ ἐστὶ ἔστω ὥς εἰπεῖν ἀ-
 πλῶς, κυριώτατον τῶ πῖσις. τὸ δὲ ἐνθύμημα, συλλο-
 γισμὸς πῖς. ποδὲ δὲ συλλογισμοῦ ὁμοίως ἀπὸ τῶ τῆς δια-
 λεκτικῆς ἔστιν ἰδεῖν, ἢ αὐτῆς ὅλης ἢ μέρους πῖς, δὴ λεν ὅτι
 ὁ μάλιστα ἔστω δυνάμενος διαρῆν ἐκ τῶν, καὶ πῶς γίνετ' συλ-
 λογισμὸς, οὕτως καὶ ἐνθύμημα πῖς αὐτῶ μάλιστα, περὶ-
 3 λαβὼν ποδὲ ποῖα τέ ἔστι τὰ ἐνθύμηματα, καὶ τῶν αὐτῶ ἔχει δια-
 φορὰς περὶ τῶ λογιστικῶς συλλογισμοῦς. τότε γὰρ ἀληθεῖς
 καὶ τὸ ὁμοίον τῶ ἀληθεῖ, τῆς αὐτῆς ἔστι δυνάμεως ἰδεῖν. ἀμα
 » δὲ καὶ οἱ αὐτῶ ποι περὶ τὸ ἀληθεῖς πεφύκασιν ἱκανῶς, καὶ
 » τὰ πᾶσι ταυγάσιν τῆς ἀληθείας. διὸ, περὶ τὰ αὐτῶ εἰς
 χαστικῶς ἔχειν τῶ ὁμοίως ἔχοντες καὶ περὶ τῶ ἀληθείαν ἔστιν.
 ὅτι μὲν οὕτω τὰ ἔξω τῶ περὶ γματος καὶ οἱ ἄλλοι τεχνολογοῦσι
 καὶ διότι μᾶλλον ἀκροατῶν αὐτῶ περὶ τῶ δικολογεῖν, φανερὸν.
 4 χρήσιμος δὲ ἔστιν ἢ ῥητορικῇ, διὰ τε τὸ φύσει εἶναι κρείτ-
 ff iii

» τῷ τ' ἀληθείᾳ, καὶ τὰ δίκαια τῆς ἐναντίας. ὥστε ἐὰν μὴ καὶ τὸ
 τὸ περὶ ὧν αἱ κρίσεις γίνονται, ἀνάγκη δι' αὐτῆς ἢ τῆς ἀδαι-
 ῶς δι' ἔστιν ἄξιον ἐπιτιμήσεως. ἐπὶ δὲ πρὸς αἰῶνους, οὐ δ' εἰ τῷ
 ἀκριβεστάτην ἐχρίμην ἐπισήμῳ, ῥαδίον ἀπ' ἐκείνης πείσαι λέ-
 γοντας. διδασκαλίας γὰρ ἔστιν, ὃ καὶ τῷ ἐπισήμῳ λόγος.
 ἔστι δὲ ἀδυνάτον. ἀλλ' ἀνάγκη δι' αὐτῆς κρινῶν ποιῆσαι τὰς
 πείσεις καὶ τοὺς λόγους. ὥς ποῦ καὶ ἐν τοῖς ὁπλοῖς ἐλέγξμεν,
 ποῦ τῆς πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐν τούτοις. ἐπὶ δὲ τ' ἀνάντια δι' αἰ-
 δύναι πείθειν, καὶ τὰ τοῦ καὶ ἐν τοῖς συλλογισμοῖς. οὐ γὰρ ὁ-
 πως ἀμφότερα πρὸς τῷ μὲν. οὐ γὰρ δι' αἰδύναι πείθειν.
 ἀλλ' ἵνα μήτε λαμβάνῃ πῶς ἔχει, καὶ ὁ πῶς ἄλλου χρώμεν
 τοῖς λόγοις αὐτοῖς μὴ δικαίως, λυεῖν αὐτοῖς ἔχωμεν. τῆς μὲν
 οὐκ ἄλλων τεχνῶν οὐδεμία τ' ἀνάντια συλλογίζεται. ἡ δὲ
 διαλεκτικὴ καὶ ἡ ῥητορικὴ μέναι ἔστιν ποιοῦσιν. ὁμοίως γὰρ
 εἰσιν ἀμφότεραι τῆς ἐναντίας. τὰ μὲν τοῖς ἑσπεόμενα πρὸς
 ματα οὐκ ὁμοίως ἔχει, ἀλλ' αἰεὶ τ' ἀληθείᾳ καὶ τὰ βελτίω τῇ
 φύσει, ὁ συλλογισμὸς τῶν καὶ πιθανῶν τῶν ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν.
 πρὸς τοῖς ἀπὸ τοῦ, εἰ τῷ σώματι μὲν αἰσχροῦ μὴ δύναιται
 βοηθεῖν ἐαυτῷ, λόγῳ δ' οὐκ αἰσχροῦ. ὁ μᾶλλον ἰδίον ἔστιν ἀν-
 θρώπου τῆς τῷ σώματι γράσας. εἰ δ' ὅτι μετὰ βλάβην
 αὐτὸς ὁ χρώμενος ἀδίκως τῇ τοιαύτῃ δυνάμει τῆς λόγων, ἔστι
 τε κοινόν ἐστι καὶ πάντων τῆς ἀγαθῶν, πλὴν ἀρετῆς. καὶ μά-
 λιστα καὶ τῆς χρησιμότητων. οἷον, ἰσχύος, ὑγείας, πλού-
 τος, στρατηγίας. τοῖς γὰρ αὐτοῖς ὡφελήσεται ταμέγιστα χρώ-
 μενος δικαίως, καὶ βλάβην ἀδίκως. ὅτι μὲν οὐκ ἔστιν οὐ-
 τε αἰόσιμος γένους ἀφωρισμῶν ἡ ῥητορικὴ, ἀλλὰ καὶ ἀ-
 ποῖν διαλεκτικὴ. καὶ ὅτι χρησιμῶς, φανερὸν, καὶ ὅτι οὐ τὸ
 πείθειν ὅσον αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ ἰδεῖν τὰ ὑπάρχοντα πιθανὰ
 ποῦ ἐκείνων. καὶ τὰ ποῦ καὶ ἐν τοῖς ἄλλαις τέχναις πάσαις.
 οὐ δὲ γὰρ ἰατρικῆς τὸ ὑγιᾶ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ μέχρι οὐκ ἐνδέχ-
 εται, μέχρι τοῦ περὶ αἰεῖν. ἐστὶ γὰρ καὶ τοῖς ἀδυνάτους με-
 ταλαβῆναι ὑγείας, ὅμως θοῶς ποῦ καὶ καλῶς. πρὸς δὲ τοῖς

- ὅτι τῆς αὐτῆς τόγῃ πιθανόν καὶ τὸ φαινόμενον ἰδεῖν πιθανόν,
ὡς ποῦ καὶ ἐπὶ τῆς διαλεκτικῆς συλλογισμὸν τε, καὶ φαινό-
μενον συλλογισμὸν, ὃ γὰρ σοφιστικὸς, οὐκ ἐν τῇ δυνάμει, ἀλλ'-
ἐν τῇ περαιοῖται. πάλιν ἐν ταῦτα μὲν ἔστι ὁ μὲν, καὶ τὴν
ἐπιστήμην. ὁ δὲ, καὶ τὴν περαιοῖται ἐρήτωρ. ἐκεῖ δὲ σοφιστικὸς
μὲν, καὶ τὴν περαιοῖται. διαλεκτικὸς δὲ, οὐ καὶ τὴν περ-
αιοῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν δύνανται. πάλιν δὲ αὐτῆς ἡ δὲ τῆς με-
1 ἰσοδου πειρώμεθα λέγειν, πῶς τε καὶ ἐν τίνων δυνάμει με-
ταγχεῖται τῆς περαιοῖται. πάλιν οὖν οἷον ἐξ ὑπαρχῆς ὁρίσ-
μενοι αὐτῶν τίς ἐστι, λέγωμεν τὰ λοιπὰ. ἔστω δὲ ἡ ἐρητορικὴ δύ-
ναμις ποῦ ἐκείνη τῇ θεωρητικῇ ἐνδεχόμενον πιθανόν. ἔστω
γὰρ οὐδεμίας ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὁρῶν. τῆς γὰρ ἄλλων ἐκεί-
νη, ποῦ τὸ αὐτὸ ἐπεκτείναν ἐστὶ διδασκαλικὴ καὶ πιστικὴ. οἷον
ἰατρικὴ, ποῦ ἐν μείνῃ καὶ νοσηρὸν. καὶ γεωμετρία ποῦ τὰ συμ-
βεβηκότα πάσῃ τῇ μεγέθει. καὶ ἀριθμητικὴ ποῦ ἀριθ-
2 μόν. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς τεχνῆς καὶ ἐπιστῆμης. ἡ δὲ
ἐρητορικὴ ποῦ τῇ δοθέντι ὡς εἰπεῖν, δοκεῖ δύνανται θεωρεῖν
τὸ πιθανόν. διὸ καὶ φαμέν αὐτῶν, οὐ περὶ τῆς γλῶσσης ἰδίων ἀφω-
ρισμῶν ἔχειν τὸ τεχνικόν. τῶν δὲ πείσεων, αἱ μὲν, ἀπὸ τῆς
εἰσιν. αἱ δὲ, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς λέγει, ὅσα μὴ δι' ἡμῶν περαιο-
ται, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐπὶ τῇ μαρτυροῦ, ἐκείνη, συγγραφῇ.
ἀπὸ τῆς δὲ, ὅσα δὲ τῆς μετὰ τὸν. καὶ δι' ἡμῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῇ
να δυνάμει. ὡς τε δὲ τῶν τῶν μὲν χρῆσθαι, τὰ δὲ δύ-
3 ρεῖν. τῶν δὲ δὲ τῆς λόγου ποιεῖται πείσεων, ἢ εἰδὴ ἐ-
στίν. αἱ μὲν γὰρ εἰσιν ἐν τῇ ἡμῶν τῇ λέγοντι. αἱ δὲ ἐν τῇ τὸν ἀ-
κροατῶν διαθεῖναι πῶς. αἱ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ λόγῳ δὲ τῇ δει-
κνύναι ἢ φαίνεσθαι δεικνύναι. δὲ μὲν οὖν τῇ ἡμῶν, ὅταν οὐτῶ
λεχθῇ ὁ λόγος, ὡς τε ἀξιόπιστον ποιῇ τὸν λέγοντα. τοῖς γὰρ
ἐπεικέσι πιστὸν μᾶλλον καὶ θάπτον, ποῦ πάντων μὲν ἀ-
πῶς. ἐν οἷς δὲ τὸ ἀκριβὲς μὴ ἔστι, ἀλλὰ τὸ ἀμυδρὸν, καὶ
παντελὸς. διὲ δὲ καὶ ἔστω συμβαίνειν δὲ τὸν λόγον, ἀλλὰ μὴ
4 δὲ τὸ περαιοῖται ποῖον τινα εἶναι τὸν λέγοντα. οὐ γὰρ ὡς

- φορὰ πῶς αἰγμάτων καὶ ἐνθυμήματος, φανερὸν ἐκ τῆς ὁ-
πικῆς. ἐκεῖ γὰρ πρὸς συλλογισμοῦ καὶ ἐπαγωγῆς εἴρηται πρὸς
τόρον. ὅτι τὸ μὲν ἔστι τῆς πολλῶν καὶ ὁμοίων ἐπιδείκνυσθαι,
ὅτι οὕτως ἔχει, ἐκεῖ μὲν ἐπαγωγή ἐστὶ, ἐνταῦθα δὲ πῶς αἰ-
γμάτων. τὸ δὲ ἐν ὧν ὄντων, ἔσθ' ὅσον πῶς αἰγμάτων συμβαίνειν πα-
ρὰ τῶν αἰγμάτων, τῶν αἰγμάτων εἶναι, ἢ καὶ ὅλου, ἢ ὡς ἐπὶ πολλὸν, ἐκεῖ
μὲν συλλογισμός, ἐνταῦθα δὲ ἐνθυμήματα καλεῖται. φανε-
ρὸν δὲ οὕτως καὶ ἐκ τῶν ὅρων ἔχει ἄρα τὸν τὸ εἶδος τῆς ῥητορικῆς.
1 καὶ ἡ ἀπόδειξις γὰρ ἐν τῇς μεθοδικαῖς εἴρηται, καὶ ἐν τῇς ὁμοί-
ως ἔχει. εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν, πῶς αἰγμάτων τῶν ῥητορικῶν. αἱ
δὲ, ἐνθυμηματικαὶ. καὶ πιθανοὶ μὲν οὐχ ἡ τῶν οἱ λόγοι οἱ
δὲ τῆς πῶς αἰγμάτων, θορυβώται δὲ μᾶλλον οἱ ἐνθυ-
μηματικαί, πῶς αἰγμάτων αὐτῶν, καὶ πῶς ἐκ τῶν ῥη-
τορικῶν. ὁ δὲ μὲν ὅσον. νῦν δὲ πρὸς τούτων αὐτῶν διορίσο-
μεν μᾶλλον καὶ ἀποδείξω. Ἐπεὶ γὰρ τὸ πιθανόν, τινὶ πι-
2 θανόν ἐστι, καὶ τὸ μὲν, ὅσον ἐκ τῶν πιθανόν αὐτῶν καὶ πιστὸν δι-
αφέρει. τὸ δὲ τῶν ἐπιδείκνυσθαι δοκεῖν ὅσον τῶν αἰγμάτων. οὐδεμία
δὲ τέχνη σκοπεῖ τὸ καὶ ἀποδείξω. οἷον ἡ ἰατρικὴ τί σωκράτει τὸ
ἐπιδείκνυσθαι ἢ καὶ ἀποδείξω, ἀλλὰ τί τῶν αἰγμάτων, ἢ τῶν αἰγμάτων, τῶ-
3 » τῶν γὰρ ἐν τέχνῳ. τὸ δὲ καὶ ἀποδείξω, ἀπειρον καὶ οὐκ ἐ-
» πιστὸν. οὐ δὲ ἡ ῥητορικὴ τὸ καὶ ἀποδείξω ἐν ὅσον θεωρεῖται,
οἷον σωκράτει ἢ ἰππία. ἀλλὰ τὸ τῶν αἰγμάτων καὶ ἡ
διαλεκτικὴ. καὶ γὰρ ἐκείνη συλλογίζεται, οὐκ ὅσον ὅσον ἐν-
4 » τῶν. φαίνεται γὰρ ὅσον καὶ τῶν πῶς αἰγμάτων. ἀλλ' ἐκεῖ-
νη μὲν, ἐκ τῶν αἰγμάτων λόγου διορίων. ἡ δὲ ῥητορικὴ, ἐκ τῶν ἢ
δὲ βουλόμεθα εἰσάγειν. ἐστὶ δὲ τὸ ὅσον αὐτῶν, περὶ τῶν
τῶν αἰγμάτων πρὸς ὅσον βουλόμεθα καὶ τέχνης μὴ ἔχοντες, καὶ
ἐν τῶν αἰγμάτων ἀκροαταῖς. οἱ οὐ δύνασθαι ὅσον πολλῶν συ-
νοραῖν, οὐ δὲ λογίζεσθαι πόσον ὅσον. βουλόμεθα δὲ πρὸς
τῶν αἰγμάτων ἐνδέχεται ἀμφοτέρωσ' ἔχειν. πρὸς γὰρ τῶν
ἀδυνάτων ἄλλως ἢ γινώσκειν, ἢ εἰσάγειν, ἢ εἰσάγειν, οὐδὲν βου-
4 λόμεθα οὕτως ὅσον λαμβάνων, οὐδὲν ἢ ὅσον, ἢ οὕτως ἐνδέ-

χέτω συμβουλεύειν. ἐνδέχεται δὲ συλλογίζεσθαι καὶ συ-
 νάγειν, τὰ μὲν, ἐκ συλλεγομένων πρὸς τὸν. τὸ δ' ἔξ' ἀσυλ-
 λογίστων μὲν, διαμμένων δὲ συλλογισμοῦ, δεῖ τὸ μὴ εἶναι εὐδο-
 ξα. αἰάκη δὲ τῶν τὸ μὲν, μὴ εἶναι οὐ πρὸς ἀπολύτην δεῖ
 τὸ μᾶλλον, ὃ γὰρ κριτὴς, ὑποκείμενον εἶναι ἀπλούς. τὰ δὲ μὴ πι-
 θανὰ, δεῖ τὸ μὴ ἔξ' ὁμολογουμένων εἶναι μηδ' εὐδόξων. ὥς τε ἀ-
 ναγκαῖον τὸ τε εὐθύμημα εἶναι καὶ τὸ πρῶτον πρὸς τὴν
 εὐδεχόμενων, ὥς τὰ πολλὰ ἔχειν καὶ ἄλλως, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς
 μα, ἑπαγωγὴν ἔχειν. τὸ δ' εὐθύμημα, συλλογισμόν. καὶ ἔξ' ὀλί-
 γων τε καὶ πολλῶν ἐλαττόνων, ἢ ἔξ' ὧν ὁ πρῶτος συλλογισ-
 μὸς. εἰάν γὰρ ἦ τῶν γνῶριμων, οὐ δὲ δεῖ λέγειν. αὐτὸς γὰρ
 ὅσοι περὶ τὴν οὐκ ἀκροατὴς. οἷον ὅτι δωρεὰς, σεφανίτην ἀ-
 τῶνα νεοκικκὴν ἱκανὸν εἰπεῖν, ὅτι ὀλυμπία νεοκικκὴ, τὸ δ' ὅτι
 σεφανίτης τὰ ὀλυμπία, οὐ δὲ δεῖ περὶ εἶναι. γινώσκουσι γὰρ
 πάντες. Ἐπεὶ δ' ἔστιν ὀλίγα μὲν τὰ ἀναγκαῖα, ἔξ' ὧν οἱ ρητο-
 ρεῖς συλλογισμοὶ εἰσιν. τὰ γὰρ πολλὰ, πρὸς ὧν αἱ κρίσεις καὶ
 σκέψεις, εὐδεχόμενα καὶ ἄλλως ἔχειν. πρὸς ὧν μὲν γὰρ περὶ τοῦ
 σι, βουλεύονται καὶ σκοποῦσι. τὰ δὲ περὶ τὸ μὲν πάντα τοι-
 οῦτον γλῶσσος δεῖ. καὶ οὐ δὲν ὥς ἔπος εἰπεῖν ἔξ' αἰάκης τούτων,
 τὰ δ' ὡς ἐπὶ τὸν συμβαίνοντα καὶ εὐδεχόμενα, ἐκ τοῦ τῶν
 αἰάκης ἐπὶ τῶν συλλογίζεσθαι, τὰ δ' ἀναγκαῖα ἔξ' ἀναγκαίων.
 δὴλον δ' ἡμῖν καὶ ὅσοι, ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν. φανερὸν, ὅτι ἔξ'
 ὧν τὰ εὐθύμημα λέγεται, τὰ μὲν ἀναγκαῖα εἶναι, τὰ δὲ
 » πλεῖστα ὥς ἐπὶ τὸν. λέγεται γὰρ εὐθύμηματα, ἔξ' εἰκῶν
 » καὶ σημείων. ὥς τε αἰάκη τούτων ἐκ τῶν, ἐκ τῶν τῶν τῶν
 3 εἶναι, τὸ μὲν γὰρ εἰκὸς δεῖν ὥς ἐπὶ τὸν πνόμενον, οὐχ ἄλλως
 δὲ κατὰ τὸν ὁρίζονται ἱκανῶς, ἀλλὰ τὸ πρὸς τὰ εὐδεχόμενα καὶ
 ἄλλως ἔχειν, οὕτω περὶ εἰκὸς ἔχον περὶ ὁ εἰκὸς, ὥς τὸ κα-
 τὰ τὸν περὶ τὸ κατὰ μέρος. τῶν δὲ σημείων τὸ μὲν, οὕτως
 ἔχει, ὥς τῶν κατὰ τὸν περὶ τὸ κατὰ μέρος, τὸ δὲ, ὥς τῶν κα-
 τὰ τὸν περὶ τὸ κατὰ μέρος. τῶν δὲ, τὸ μὲν ἀναγκαῖον
 τε κμῆρον. τὸ δὲ μὴ ἀναγκαῖον, ἀνώνυμὸν δεῖ κατὰ τὸν δια- 4

- φορὰν ἀναγκαῖα μὲν οὕτω λέγω, ὅς ᾧν γίνεται ὁ συλλογισμὸς. διὸ καὶ τεκμήριον τὸ ριούτον τῆς σημείων ὅτιν. ὅταν γὰρ μὴ ἐνδέχεται οἶόν τε λίσσαι τὸ λειχρὸν, τότε φέρειν οἶόν τε τεκμήριον ὡς δεδιγμένον καὶ πεπορασμένον. τὸ γὰρ τέκμαρ καὶ πόρος, ταυτὸν ὅτι καὶ τὴν ἀρχαίαν γλῶτταν. ἐστὶ δὲ τῆς σημείων, τὸ μὲν ὡς τὸ καθ' ἑκαστον πρὸς τὸ καθόλου, ὥδε. οἶον εἴπῃ εἴποι σημείον εἶναι, ὅτι σοφοὶ δίκαιοι. σωκράτης γὰρ καὶ
- 1 σοφὸς ὡς καὶ δίκαιος, ὅτι μὲν οὕτω σημείον ὅτι. λυτὸν δὲ καὶ ἀληθὲς ἢ τὸ εἰρημένον ἀσυλλόγιστον γάρ. τὸ δὲ, οἶον εἴπῃ εἴποι σημείον ὅτι νοσεῖ, πυρέτῃ γὰρ, ἢ τέτρων ὅτι γὰρ ἔχει ἀναγκάσιον, ὅτι πρὸς τῆς σημείων τεκμήριον μόνον ὅτιν, μόνον γὰρ ἀληθὲς ἢ, ἀλυτὸν ὅτι. τὸ δὲ ὡς τὸ καθόλου πρὸς τὸ καθ' ἑκαστον ἔχον, οἶον εἴπῃ εἴποι, ὅτι πυρέτῃ, σημείον εἶναι, πυκνὸν γὰρ ἀναπνεῖ. λυτὸν δὲ καὶ ὅτι καὶ ἀληθὲς ἢ. ἐνδέχεται γὰρ καὶ μὴ πυρέτῃ πνέοντα πνέειν. τὸ μὲν οὕτω εἰνός ὅτι, καὶ τὸ σημείον καὶ τεκμήριον καὶ τὸ διαφύρον σιν, εἴρηται μὲν καὶ νῦν. μάλλον δὲ φανερὸς καὶ πόρος τούτων, καὶ διατίναν αἰτίαν, τὰ μὲν ἀσυλλόγιστά ὅτι, τὰ δὲ συλλελοπισμένα, καὶ τοῖς ἀναλυτικοῖς διώρεται πόρος αὐτῆς. Παράδειγμα δὲ, ὅτι μὲν ὅτι ἐπαγωγὴ, καὶ πόρος ποῖα ἐπαγωγὴ, εἴρηται. ἐστὶ ὅτι οὐτε ὡς μὲν πρὸς ὅλον, οὐδ' ὡς ὅλον πρὸς ὅλον. ἀλλ' ὡς μὲν πρὸς μὲν, ὅμιον πρὸς ὅμιον. ὅταν ἄμφω μὲν ἢ ἄπο τὸ αὐτὸ γένος, γωρεμῶ τδρον ὅτι δατδρον, ἢ δατδρον πρὸς δειγμά ὅτι. οἶον, ὅτι ἐπεβούλδιε τυραννί δι διονυσίος αἰ τῆς πλὴν φυλακῆς. καὶ γὰρ πεισίσεως πρὸς τδρον ἐπεβούλδιων. ἢ τει πλὴν φυλακῆς, καὶ λαβῶν, ἐτυραννύσε. καὶ θεαγλίνης ἐν μεγάροις, καὶ ἄλλοι ὅσους ἴσασιν, παράδειγμα πάντες γίνονται τῆς διονυσίου. ὃν οὐκ ἴσασιν, εἰ δὲ ὅτι αἰτεῖ. πάντα δὲ τῶν ἄπο τῆς αὐτῆς καθόλου, ὅτι ἐπεβούλδιων τυραννί δι φυλακῆς αἰτεῖ. ὅς ᾧν μὲν οὕτω λέγονται αἰ δοκῶσαι εἶναι πῖσις ἀφεικτικαί, εἴρηται. τῶν δὲ ἐνθυμημάτων, μεγάλη διαφορὰ καὶ μάλιστα λεληθῆα σχεδὸν
- 2 πάντα ὅτιν, ἢ πόρος καὶ πόρος πλὴν διαλεκτικῶς μέθοδον τῆς συλ

λογισμάτων. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶ, ὅτι καὶ τὴν ῥητορικὴν, ὡς τὸ
 καὶ καὶ τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον τῆς συλλογισμάτων. τὰ δὲ,
 κατ' ἄλλας τέχνας καὶ διωάμεν τὰς μὲν οὐσας, τὰς δὲ, ὅπως
 κατελημμένας. διὸ καὶ λαμβάνουσιν τε ὅς ἀκροατὰς, καὶ μάλ-
 λον ἀπὸ μὲν καὶ τὸ πᾶν οὐ δεόντως μεταβαίνουσιν ἐξ αὐ-
 τῶ. μᾶλλον δὲ σαφὲς ἔσται τὸ λεγόμενον, ὅτι πλείονων ῥη-
 τῶν. λέγω γὰρ διαλεκτικὸν τε καὶ ῥητορικὸν συλλογισμούς
 » εἶναι, πᾶσι δὲ ὅς τὸ πᾶν λέγεται. οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ κοινοὶ πε-
 » ρὶ δικαίων καὶ φυσικῶν, καὶ πᾶσι πολιτικῶν, καὶ πᾶσι πολ-
 » λῶν διαφορόντων εἶδει. οἷον, ὅτι μᾶλλον καὶ ἡ τῶν τόπος.
 οὐδὲν γὰρ μᾶλλον ἔσται ἐκ τούτου συλλογισθεῖται, ἢ ἐνθύμη-
 μα εἰπεῖν πᾶσι δικαίων, ἢ φυσικῶν, ἢ πᾶσι ὁμοῦ. καὶ ῥη-
 τῶν, εἶδει διαφορῶν. ἴδια δὲ, ὅσα ἐκ τῆς πᾶσι ἐκαστον εἶδος
 καὶ γένος περὶ τὰς αὐτῶν εἶναι. οἷον, πᾶσι φυσικῶν εἰσι περὶ τὰς
 ἐξ ὧν οὐτε ἐνθύμημα οὐτε συλλογισμός ἐστι πᾶσι τῆς ἡθικῶν
 καὶ πᾶσι τῶν ἄλλων, ἐξ ὧν οὐκ ἔσται πᾶσι τῆς φυσικῶν. ὁ-
 μούως δὲ ὅτι ἔχει ὡς πᾶν. καὶ μὲν οὐ ποιήσει πᾶσι
 οὐδὲν γένος ἐμφρονα. πᾶσι οὐδὲν γὰρ ἡσυχάζει μὲν ὅτι. τῶν
 δὲ ὅσα αὐτῶν ἐκαστον ἐκ λέγειται τὰς περὶ τὰς, λήσει ποιη-
 σας ἄλλω ἐπιστήμῃ τῆς διαλεκτικῆς καὶ ῥητορικῆς. ἀλλὰ γὰρ
 ἐν τῇ ἀρχῇ, οὐκ ἔστι διαλεκτικὴ, οὐδὲ ῥητορικὴ. ἀλλ' ἐκεί-
 νη ἔσται, ἥς ἔχει τὰς ἀρχάς. ἐστὶ ὅτι τὰ πλείστα τῆς ἐνθύμημάτων
 ἐκ τῶν τῆς εἰδῶν λεγόμενα, τῆς νὰ τὰ μὲν καὶ ἴδιον. ἐκ
 δὲ τῆς κοινῶν ἐλάττω. καὶ πᾶσι πᾶσι καὶ ἐν τῇς ῥητορικῆς καὶ
 ἐν ταῦτα διαιρέσιον, τῆς ἐνθύμημάτων τὰ τε εἶδη καὶ ὅς τὸ-
 » πους, ἐξ ὧν ληπτέον. λέγω δὲ εἶδη μὲν, τὰς καὶ ἐκαστον γένος. ἰ-
 » διασὶ περὶ τὰς. τόπος δὲ ὅς κοινούς ὁμοῦ πᾶντων. περὶ
 τὸν οὗν εἰπωμεν πᾶσι τῆς εἰδῶν. πᾶσι δὲ ἐλάττωμεν τὰ γέ-
 νη τῆς ῥητορικῆς. ὅπως διελόμενοι πᾶσι ἐστὶ πᾶσι τῶν χωρὶς
 » λαμβάνωμεν τὰ σοιχεῖα καὶ τὰς περὶ τὰς. ἐστὶ δὲ τῆς ῥητορι-
 » κῆς εἶδη τὰ ἀριθμῶν. ὅσοντι γὰρ καὶ οἱ ἀκροαταὶ τῆς λό-
 γων ὑπάρχουσιν ὄντες. σύγκειται μὲν γὰρ ἐκ τῶν ὁ λόγος ἐκ τε

τῆ λέγοντος. καὶ πόρῃ οὐ λέγει, κῆ περὶ οὐ. κῆ τὸ τέλος περὶ
 ᾧ ᾡδὲν ὅστις, λέγει δὲ τὸν ἀκροατὴν. ἀνάγκη δὲ τὸν ἀκροατὴν, ἢ
 θεωρὸν εἶναι, ἢ κριτὴν. κριτὴν δὲ, ἢ τῆς γε γνησιμότητος, ἢ τῆς μελ-
 λόντων. ἐστὶ δ' ὁ μὲν πόρῃ τῆς μελλόντων κρίνων. οἷον ἐκκλη-
 σιαστής. ὁ δὲ πόρῃ τῆς γε γνησιμότητος, οἷον ὁ δικαστής. ὁ δὲ πόρῃ
 » τῆς δυνάμεως, ὁ θεωρὸς. ὡς τ' ἴδ' ἀνάγκης αὐτὴν εἶναι γλῆν τῆς
 » λόγων τῆς ῥητορικῆς, συμβουλοῦν τὸν δικαστικόν. ἐπιδικαστικόν.
 1 συμβουλῆς δὲ, τὸ μὲν, περὶ τοῦ. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ. αἰεὶ γὰρ καὶ οἱ
 ἰδίᾳ συμβουλοῦντες, καὶ οἱ κοινῇ δημηγοροῦντες, ἑαυτῶν θά-
 ττρον ποιοῦσι. δικῆς δὲ, τὸ μὲν κατηγορία. τὸ δὲ, ἀπὸ λογίας.
 τῶν γὰρ ὁ ποτὶ δόξον ποιῶν ἀνάγκη ἔσθ' ἀμφοισβητικῆς. ἐ-
 πιδικαστικῆς δὲ, τὸ μὲν, ἐπαινος. τὸ δὲ, λόγος. χρόνοι δὲ ἐκεί-
 νου ἑαυτῶν εἰσι, τῶ μὲν συμβουλοῦντι, ὁ μέλλων. πόρῃ γὰρ τῆ
 ἐσομένων συμβουλοῦται, ἢ περὶ ῥέπων, ἢ ἀπὸ ῥέπων. τῶ δὲ δικα-
 ζομένῳ, ὁ γνησιμότητος, πόρῃ γὰρ τῆς περὶ γε γνησιμότητος αἰεὶ ὁ μὲν κα-
 2 τηγορία, ὁ δὲ ἀπὸ λογίας. τῶ δὲ ἐπιδικαστικῆς, κυριώτατος μὲν
 ὁ παρών. κατὰ γὰρ τὰ ὑπάρχοντα, ἐπαινοῦσιν ἢ φέρουσι
 πάντες. περὶ ῥέπων δὲ πολλαὶ καὶ τὰ γνησιμότητος ἀναμι-
 μνήσκοντες, καὶ τὰ μέλλοντα περὶ ῥέπων. τέλος δὲ ἐκεί-
 νου ἑαυτῶν ἔσθ' ὅστις. καὶ εἰσὶν οὗσι εἶα. τῶ μὲν συμβουλοῦ-
 ντι, τὸ συμφέρον καὶ βλαβερὸν. ὁ μὲν γὰρ περὶ ῥέπων, ὡς
 βέλπον συμβουλοῦται. ὁ δὲ ἀπὸ ῥέπων, ὡς χεῖρον ἀπὸ ῥέ-
 πει. τὰ δ' ἄλλα, περὶ ᾧ ᾡδὲν συμπαραλαμβάνει, ἢ δίκαιον,
 3 ἢ ἀδικον, ἢ καλὸν, ἢ αἰσχρὸν. τοῖς δὲ δικαζομένοις, τὸ δί-
 καιον, καὶ τὸ ἀδικον. τὰ δ' ἄλλα, καὶ οὗτοι συμπαραλαμβάνου-
 νουσι περὶ τῶν. τοῖς δὲ ἐπαινοῦσι καὶ φέρουσι, τὸ καλὸν
 καὶ τὸ αἰσχρὸν. τὰ δ' ἄλλα καὶ οὗτοι περὶ τῶν ἐπαναφύρου-
 σι. σημειῶν δὲ, ὅτι τὸ εἰρημὸν ἐκείνοις τέλος. πόρῃ μὲν γὰρ
 τῆς ἄλλων, ἐνίοτε οὐκ αὐτὴν ἀμφοισβητικῆς. οἷον, ὁ δικαστικός
 νος, ὡς οὐ γέγονεν ἢ ὡς οὐκ ἐβλάψεν, ὅτι δ' ἀδικεῖ, οὐδὲ ποτε
 αὐτὸν ἐλάττωσεν. οὐδὲ γὰρ αὐτὸν εἶδεν δίκης. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ
 4 συμβουλοῦντες, τὰ μὲν ἄλλα πολλαὶ περὶ ῥέπων, ὡς δὲ

ἀσύμφορα συμβουλεύουσι, ἢ ἀπ' ὠφελίμων ἀρχῆς ποιοῦσιν,
 οὐκ ἀν' ὁμολογήσειεν. ὥς δ' οὐκ ἄδικον, ὅς τις αἰσχρολογίᾳ κα-
 ταδουλεύῃ, καὶ ὅς τις μηδὲν ἀδικῶν ἦτορ, πολλὰ κίς οὐδὲν φρον-
 τίζουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἐπαινοῦντες καὶ οἱ λέγοντες, οὐ σκο-
 ποῦσιν. εἰ συμφέροντα ἐπεφάνη ἢ ἐλαβόρα. ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπαί-
 νῳ πολλὰ κίς τιθέασιν, ὅτε ὀλιγορήσας τὸ αὐτῷ λυσιστελεῶν-
 τος, ἐπεφάνη καλὸν. οἷον, ἀχιλλεῖα ἐπαινοῦσιν, ὅτε ἐβόησεν
 πρὸς τὸν παῖδα, εἰδὼς, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀρχαίνειν. ἴδον ζῶν. 1
 ῥύτῳ δὲ, ὅ μιν βιοῦν θανάτου, καὶ λυόν. τὸ δὲ ζῶν, συμφέ-
 ρον. φανερὸν δὲ ἐκ τῆς εἰρημνίας, ὅτι ἀνάγκη πρὸς ῥύτῳ ἐ-
 χεῖν πρῶτον προτάσεις. τὰ γὰρ τε κμήρια, καὶ τὰ εἰκότα, καὶ
 τὰ σημεῖα, προτάσεις τῆς ῥητορικῆς. ὅπως μὲν γὰρ συλλογι-
 » σμός, ἐκ προτάσεων ἔστι. τὸ δ' ἐνθυμήματα, συλλογισμός ἔστι, συ-
 » νεστικῶς ἐκ τῆς εἰρημνίας προτάσεων. ἐπεὶ δὲ οὐτε περὶ κῆ-
 » ναι οἷον τε οὐτε περὶ κῆσεσθαι τὰ ἀδυνάτα, ἀλλὰ τὰ δυνα-
 » τὰ. οὐ δὲ τὰ μὴ γινόμενα ἢ μὴ ἐσόμενα οὐχ οἷον τε, τὰ μὲν πε- 2
 » ρεῖσθαι, τὰ δὲ περὶ κῆσεσθαι, ἀναγκαῖον καὶ τῷ συμβου-
 λῶν ὅτι, καὶ τῷ δικαστορὶ καὶ τῷ ἐπισκεπτικῷ, ἔχειν προτά-
 σεως πρὸς δυνάτα καὶ ἀδυνάτου. καὶ εἰ γίνονται ἢ μὴ, καὶ ἢ ἐ-
 σται ἢ μὴ. ἔπει δὲ ἐπεὶ ἅπαντες καὶ ἐπαινοῦντες, καὶ λέγον-
 τες, καὶ περὶ κῆντες, καὶ ἀρχῆς ποιοῦντες, καὶ κατηγοροῦντες,
 καὶ ἀπολογούμενοι, οὐ μόνον τὰ εἰρημνία λεκτικῶναι πειρώ-
 νται, ἀλλὰ καὶ ὅτι μέγα ἢ μικρόν, ἢ τὸ ἀγαθόν ἢ τὸ κακόν, ἢ τὸ
 καλόν, ἢ τὸ αἰσχρόν, ἢ τὸ δίκαιον ἢ τὸ ἀδικον, ἢ καὶ αὐτὰ λέ- 3
 γοντες ἢ πρὸς ἀλλήλων ἀντιπαραβάλλοντες, δηλον, ὅτι δεῖ
 αὐτὰ καὶ πρὸς μεγέθους καὶ σμικρότητος, καὶ τῆς μείζονος καὶ
 τῆς ἐλάττωτος, προτάσεις ἔχειν, καὶ κατόλου καὶ πρὸς ἐλά-
 ττου. οἷον, τὴν μείζονα ἀγαθὸν ἢ ἐλάττω, ἢ ἀδίκημα ἢ δίκαιωμα. ὁ-
 μοίως δὲ καὶ πρὸς τῆς ἄλλων. πρὸς ὧν μὲν οὐκ ἐστὶ ἀνάγκη δεῖ
 λαβεῖν τὰς προτάσεις, εἶρηται. μετὰ δὲ τῶν διαιρετικῶν ἰδίᾳ
 πρὸς ἐλάττου ὅτι, πρὸς ὧν συμβουλή, καὶ πρὸς ὧν οἱ
 ἐπισκεπτικῶν λόγοι. ἔστιν δὲ, πρὸς ὧν αἰδίαται. Πρῶτον μὲν 4

- οὕτω ληπτόν, ποδὶ πρὶα ἀγαθὰ ἢ κακὰ, ὁ συμβουλόων συμ-
 βουλόε. ἐπειδὴ, οὐ ποδὶ ἀπαντα, ἀλλ' ὅσα εὐδέχεται καὶ γέ-
 νεσθαι καὶ μὴ. ὅσα δὲ ὑβ' ἀνάγκης, ἢ ἔστιν, ἢ ἔστι ἀδύνατον εἶναι
 ἢ γένεσθαι, ποδὶ βούτων οὐκ ἔστι συμβουλή. οὐ δὲ δὴ ποδὶ τῆς
 εὐδεχομένων ἀπάντων. ἔστι γὰρ καὶ φύσει εὐία, καὶ ἀπ' τύχης
 γινόμενα ἀγαθὰ, τῆς εὐδεχομένων καὶ γίνεσθαι καὶ μὴ. ποδὶ
 ὧν, οὐδὲν περ' ὄργου τὸ συμβουλόειν. ἀλλὰ δὴ λον, ὅτι ποδὶ
 1 ὅσων ἔστι τὸ συμβουλόεσθαι, βιαῦτα δὲ ἔστιν, ὅσα πέφυκεν ἀ-
 νάγεσθαι εἰς ἡμᾶς, καὶ ὧν ἡ ἀρχὴ τῆς γένεσεως ἐφ' ἡμῖν ἔστι.
 μέχρι γὰρ βύβου σκοποῦμεν, ἕως αὐθ' ὠρωμεν, εἰ ἡμῖν δυνάτα
 ἢ ἀδύνατα περὶ ξαί. καὶ θεῶν μὲν οὕτω ἀκριβὲς διακριθήσεται
 εἶναι καὶ διαλαβεῖν εἰς εἶδη ποδὶ ὧν εἰώτασι χρηματίζειν, ἐπὶ
 δ' ὅσον εὐδέχεται ποδὶ αὐτῆς διορίσκει καὶ τῶν ἀληθειῶν, οὐ
 δεῖ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν ζητεῖν, δεῖ τὸ μήτε τῆς ῥητορι-
 κῆς εἶναι τέχνης, ἀλλ' ἐμφρονεσθᾶς καὶ μάλλον ἀληθινῆς.
 2 πρὸς δὲ πλείω διδόναι καὶ νῦν αὐτῇ τῆς οἰκείων θεωρημα-
 των. ὅπου γὰρ καὶ περὶ τὸν εἰρηκότα τυγχάνομεν, ἀληθεῖς
 ἔστιν, ὅτι ἡ ῥητορικὴ σύγκειται μὲν, ἔκτε τῆς ἀναλυτικῆς ἐπιστή-
 μης, καὶ τῆς ποδὶ τὰ ἡθ' πολιτικῆς. ὁ μὲν δὲ τὰ μὲν, τῇ δια-
 λεκτικῇ. τὰ δὲ, τοῖς σοφιστικοῖς λόγοις. ὅσω δ' αὐτὸς ἢ πῶς δια-
 λεκτικῶς ἢ ταύτην μὴ κατὰ πόρ' αὐθ' ἀνὰ μίαν, ἀλλ' ἐπιστήμας
 περὶ αὐτῆς καὶ τὸ ἀνέχεται, λήσεται πῶς φύσιν αὐτῆς ἀφανί-
 ζας, τῷ μεταβαίνειν ἐπισκοπάζων εἰς ἐπιστήμας ἡ πορ' αὐθ' ἀνὰ μίαν
 3 πινῶν περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ μόνον λόγων. ὅμως δὲ ὅσα περὶ
 ὄργου μὲν ἔστι διελθεῖν ἐπὶ δ' ἡ πορ' αὐθ' ἀνὰ μίαν τῇ πολιτικῇ ἐπι-
 στήμῃ, εἰ πῶς καὶ νῦν. οὐδὲν γὰρ, ποδὶ ὧν βουλόοντα πάν-
 τε, καὶ ποδὶ ἀγορεύουσιν οἱ συμβουλόοντες, τὰ μέγιστα
 τυγχάνει πέντε τὸν ἀριθμὸν ὄντα. ταῦτα δὲ ἔστι, περὶ πόρων
 καὶ πλείμων, καὶ εἰρώνης. ἐν δὲ, ποδὶ φυλακῆς τῆς χώρας,
 καὶ τῆς εὐδεχομένων καὶ ὑβ' ἀγομένων, καὶ νομοθεσίας. ὅς τε
 ποδὶ μὲν πόρων, τὸν μέλλοντα συμβουλόειν, δεῖοι αὐτῶς
 4 περὶ σόδους τῆς πόλεως εἰδέναι, τίνος καὶ πόσαι. ὅπως εἴτε

τις πρὸς αὐτὴν περὶ τῆς πόλεως ἀπάσης, ὅπως εἴ τις περὶ ὁρῶς, ἀ-
 φαιρεθῇ, καὶ εἴ τις μείζων, ἐλάττων γλῆνται. ὁ γὰρ μόνον περὶ
 τὰ ὑπάρχοντα περὶ ἡδονῆς πολὺ σιῶντοί γίνονται, ἀλλὰ
 καὶ ἀφαιρουῖν τε τῆς δαπανημάτων. ταῦτα δ' οὐ μόνον ἐκ τῆς
 πόδι τὰ ἴδια ἐμπειρίας ἐνδέχεται σωροῦν, ἀλλ' ἀναγκαῖον
 καὶ τῆς πρὸς τοῖς ἄλλοις δυνάμεων ἰσορροπία εἶναι περὶ τὴν
 πόδι τῶν συμβουλῶν. πόδι δὲ πολέμου καὶ εἰρήνης, τὴν
 δυνάμειν εἶδεναι τῆς πόλεως, πόση τε ὑπάρχει ἡδὴ, καὶ πόση
 ἐνδέχεται ὑπάρξει. καὶ πῶς ἡς ἢ τε ὑπάρχουσα ὅτι, καὶ ἡς
 ἐνδέχεται περὶ γλῆνται. ἐν δὲ κλίμενος πῶς καὶ τίνας πε-
 πολέμους, οὐ μόνον δὲ τῆς οἰκίας πόλεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ὁ-
 μέρων. ταῦτα ἀναγκαῖον εἶδεναι. ἢ καὶ περὶ οὓς ἐπίδοξον πο-
 λεμῶν, ὅπως περὶ μὲν οὖν κρείττονας εἰρηνοῦνται. περὶ δὲ
 οὓς ἢ τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἢ τὸ πολεμῶν. καὶ τῶς δυνάμεις, πότμον
 ὁμοίαι ἢ ἀνόμοιαι. ἐστὶ γὰρ καὶ ταῦτα πολέμου τε καὶ ἐλάττω-
 δαι. ἀναγκαῖον δὲ καὶ περὶ ταῦτα μὴ μόνον οὖν οἰκίους πο-
 λέμους θεωρεῖν, ἀλλὰ καὶ οὓς τῆς ἄλλων, πῶς ἀρχαί-
 νου σιν. ἀπὸ γὰρ τῆς ὁμοίαν, τὰ ὁμοία γίνεσθαι πέφυκεν.
 » Εἴπε δὲ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας μὴ λανθάνειν, πῶς φυ-
 λάττειται, ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶν εἶδεναι τῆς φυλακῆς, καὶ τὸ εἶ-
 δος. καὶ οὖν τόπους τῆς φυλακῆς. ὅτι δ' ἀδυνάτον, μὴ
 ἐμπειρον ὄντα τῆς χώρας ἢ εἴτ' ἐλάττων ἢ φυλακῆς περὶ τε-
 θῇ, καὶ εἴ τις περὶ ὁρῶς ἀφαιρεθῇ. καὶ οὖν ἐπιτηδεύς τόπους
 πλεονεξία. Εἴπε δὲ πόδι τῆς πόσης δαπάνης ἡκιστα τῇ
 πόλει, καὶ πῶς ἢ αὐτό τι γινώσκον καὶ εἰς τὴν πόλιν. καὶ
 τίνων τ' ὕδατος δέοντα, καὶ τίνων εἰς τὴν πόλιν. ἵνα περὶ τοῦ-
 ρους, καὶ σωθῇ καὶ συμβολαὶ γίνονται. περὶ δὲ οὖν γὰρ φυ-
 λάττειν ἀναγκαῖον ἀνεπιλήτους οὖν κλίμας. περὶ οὖν κρείτ-
 τους, καὶ περὶ οὖν εἰς ταῦτα χρῆσιμους. εἰς δ' ἀσφάλειαν, ἀ-
 παντα μὲν ταῦτα ἀναγκαῖα δύνανται θεωρεῖν. οὐκ ἐλάττω
 δὲ πόδι νομοθεσία ἐπαίειν. ἐν γὰρ τοῖς νόμοις ὅτιν ἢ σωθῇ
 τῆς

- τῆς πόλεως, ὥς τ' αἰατικῶν εἰδέναι, πόσα τέ ὄντι πολιτειῶν
 εἶδη, καὶ ποῖα συμφόρει ἐκείνη, καὶ ἅπασαν πένων φθείρε-
 σθαι πέφυκε, καὶ οἰκείων τῆς πολιτείας καὶ ἐναντίων. λέγω
 δὲ τὸ ἅπασαν οἰκείων φθείρεσθαι, ὅτι ἔξω τῆς βελτίστης πολιτεί-
 ας, αἱ ἄλλαι πᾶσι καὶ ἀνιέμεναι καὶ ἐπιτεινόμεναι φθίρον
 ται. οἷον δημοκρατία οὐ μόνον ἀνιέμεναι, ἀλλὰ καὶ ἐπιτεινόμεναι γίνεται,
 ὥς τε τέλος ἥξει εἰς ὀλιγαρχίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτεινόμεναι σφό-
 1 δ' ὅρα, ὥς πόρ καὶ ἡ γρηγόρης καὶ ἡ σιμύτης, οὐ μόνον ἀνιέμεναι
 ὁρᾷται εἰς τὸ μέσον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα γρηγορᾷ γινόμεναι ἢ σι-
 μά οὐτω διατίθεται πλὴν ῥίνα, ὥς τε μὴ ἢ μυκητῆρα δεκέν εἶναι.
 χρήσιμον δὲ πρὸς τοῖς νομοθεσίαις ὅτι μὴ μόνον ἐπαίειν, τίς πο-
 λιτεία συμφόρει ἐκ τῆς παρεληλυθότων θεωρουμένη, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰδέναι, αἱ ποῖαι τοῖς ποίοις ἀρμόττου-
 σιν, ὥς τε δὴλον, ὅτι πρὸς μὲν πλὴν νομοθεσίαν αἱ τῆς γῆς πε-
 ριόδοι, χρήσιμον ἐν τούτοις ἢ λαβεῖν ὅτι ὅς τῆς ἐθνῶν νόμους.
 2 πρὸς δὲ τοῖς πολιτικῶν συμβουλίαις, αἱ τῆς πόρ τοῖς πράξεις
 χρηφόντων ἰσοεῖαι. ἅπαντα δὲ τῶν πολιτικῶν, ἀλλ' οὐ ῥητο-
 ρικῆς ὁρᾷται ὅτι. πόρ ὅν μὲν οὐκ ἔχειν δεῖ τὸν μέλλοντα συμ-
 βουλεύειν τὰ μέγιστα, ῥαυτὰ ὄντι. Εξ ὧν δὲ δεῖ καὶ πόρ
 τούτων, καὶ πόρ τῆς ἄλλων περὶ πεινῆ ἢ ἀρχέπειν, λέγει μὲν
 » πάλιν. ἁρμόν δὲ καὶ ἰδίαι ἐκείνη, καὶ κρινῆ πᾶσι σκοπὸς τίς ὄντι,
 » οὐ σοφιστῶν καὶ αἰροῦνται καὶ φέρουσι. καὶ τῶν ὄντι ἐν κε
 » φαλαίῳ εἰπεῖν, ἢ τ' οὐδαιμονία καὶ τὰ μέγιστα αὐτῆς. ὥς τε πα
 3 ραδείγματος χάριν λάβωμεν, τί ὄντι ὡς ἄλλως εἰπεῖν ἢ δι-
 δαιμονία, καὶ ἐκ πένων τὰ μέγιστα ταύτης. πόρ γὰρ ταύτης καὶ
 τῆς εἰς ταύτην σιωτεινόντων, καὶ τῆς ἐναντίων ταύτης, αἱ τε
 περὶ τοῦ καὶ ἀρχέπειν πᾶσιν εἰσι. τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἀσφάλειαν
 ταύτης, ἢ τῆς μείων τι, ἢ μείων αὐτ' ἐλάττωσιν ποιοῦντα
 δεῖ πράττειν. τὰ δὲ φθείροντα, ἢ ἐμπεδίζοντα, ἢ τὰ ἐναντία
 » ποιοῦντα, μὴ πράττειν. Ἐστὶ δὲ οὐδαιμονία, οὐ περὶ ἀσφάλειαν
 » τὰ ἀρετῆς, ἢ αὐτὰρ ἐκείνη ζωῆς. ἢ ὁ βίος μετὰ ἀσφαλείας ἢ δι-
 4 στος, ἢ οὐδ' ἀνάγκη μάτων καὶ σωματίων μετὰ διωάμεως φυ

Arist. ars. rhet.

gg

» λαμπρῆς τε καὶ περικτιῆς ρύτων. χιδὸν γὰρ βύτων εἴ, ἢ
 » πλείω πῶ δὲ δαιμονίαν ὁμολογοῦσι εἶναι, ἅπαντες. Εἰ δὲ
 » ἐστὶν ἡ δὲ δαιμονία τοῦτον, ἀνάγκη αὐτῆς εἶναι μὲν δὲ γλῆειαν,
 » πολυφιλίαν, χρηστοφιλίαν, πλούτου, δὲ τεκνία, πολυτεκνί-
 » αμ, δὲ γῆριαν. ἔτι τῶ σώματος ἀρετῆς. οἷον ὑγίειαν, κάλλος
 » ἰσχυρῶ, μέγεθος, δυνάμειν ἀγωνιστικῶν, δόξαν, πρῶτον, δὲ τυ-
 » αμ, ἀρετῶν, ἢ καὶ τὰ μὲν αὐτῆς, φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφρο-
 » σιῶν, δικαιοσύνην. οὐτὼ γὰρ αὐτὰρ κρείσσειας εἶναι ὑπέρ-
 » χει αὐτῶ, τὰ τ' αὐτῶ καὶ τὰ ἐκ τὸς ἀγαθὰ. οὐ γὰρ ὅστις ἄλ-
 » λα πρὸς τῶν. ἐστὶ δὲ αὐτῶ μὲν τὰ πρῶτα ψυχὴν καὶ τὰ εἰ-
 » σώματι. ἔξω δὲ, δὲ γλῆειαν, καὶ φίλοι, καὶ χρήματα, καὶ τιμὴ. ἐπὶ
 » δὲ προσήκειν οἷομαι δα, δυνάμειν ὑπάρχειν καὶ τύχην, οἷτω γὰρ
 » αὐτὰσφαλείας ὁ εἶος εἶναι. λάβωμεν τοίνυν ὁμολογίαν, καὶ βύτων
 » ἔκαστον τί ὅστις. Εὐγλῆειαν μὲν οὕτω ἔθνεϊ μὲν καὶ πόλει, τὸ αὐ-
 » τόχρονα σ' ἢ ἀρχαίους εἶναι, καὶ ἡγεμόνας ὅσους πρῶτους ἐπι-
 » φανῆς, καὶ πολλοὺς ἐπιφανῆς γεγονέναι ὅσους αὐτῶν ὡδὲ τῶν
 » ἡγουμένων. ἰδίαν δὲ δὲ γλῆειαν ἢ ἀπ' ἀνδρῶν ἢ ἀπ' ἡγεμόνων
 » καὶ γνησιότης ἀπ' ἀμφοῖν. καὶ ὡς πρὸς τῶν πόλεως τῶν τε πρῶ-
 » τος γνωρίμων ἢ ἀπ' ἀρετῆς, ἢ πλούτου, ἢ ἀλλώτῳ τῶν τιμο-
 » μένων. καὶ πολλοὺς ἐπιφανῆς ἐκ τῶν γλῆειων, καὶ ἀνδράσ'
 » καὶ γνωστῶν, καὶ νέους καὶ πρεσβυτέρους. δὲ τεκνία δὲ καὶ
 » πολυτεκνία, οὐκ ἄδηλα. ἐστὶ δὲ τῶν κοινῶν μὲν δὲ τεκνία, νεότης
 » αὐτῶ ἢ πολλῇ καὶ ἀγαθῇ. ἀγαθῇ δὲ κατ' ἀρετῶν σώματος.
 » οἷον μέγεθος, κάλλος, ἰσχυρῶ, δυνάμειν ἀγωνιστικῶν. ψυχῆς δὲ
 » σωφροσύνη, καὶ ἀνδρεία, νέου ἀρετῶν. ἰδίαν δὲ, δὲ τεκνία, καὶ
 » πολυτεκνία τὸ τὰ ἰδίαν τέκνα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἶναι καὶ θή-
 » λεια καὶ ἀρρενα. θήλειαν δὲ ἀρετῇ, σώματος μὲν, κάλλος,
 » καὶ μέγεθος. ψυχῆς δὲ, σωφροσύνη, καὶ φιλοδουρία αὐτῶν ἀ-
 » νελευθουρία. ὁμολογίαν δὲ καὶ ἰδίαν καὶ κοινὴν καὶ κατ' ἀνδράσ',
 » καὶ κατὰ γυναικῶν δὲ ζητεῖν, ἔκαστον ὑπάρχειν τῶν τοιού-
 » των. ὅσοις γὰρ τὰ κατὰ γυναικῶν φαῦλα. ὡς πρὸς λακε-
 » δαιμονίαις, χιδὸν κατὰ τὸ ἡμῶν οὐκ ἀδαιμονοῦσι. πλού- 4

τιν δὲ μόνη νομίσματα, πλῆθος γῆς, χερσίων κτήσεις, ἔτι δὲ
 ἐπὶ πλῶν κτήσεις, καὶ βοσκημάτων καὶ ἀνδραπόδων πλῆ-
 θει καὶ μεγέθει καὶ κῶλει διαφορόντων. ταῦτα δὲ πάντα, καὶ
 ἀσφαλῆ καὶ ἐλδοθρία καὶ χρήσιμα. ἔστι δὲ χρήσιμα μὲν,
 μᾶλλον τὰ κέρπια. ἐλδοθρία δὲ, τὰ πρὸς ἀπολαυσιν.
 κέρπια δὲ λέγω, ἀφ' ὧν αἱ πρὸς οὐδὲ. ἀχλαυστικά δὲ, ἀφ'-
 ὧν μηδὲν πρὸς τὴν χρῆσιν γίνεσθαι, ὅτι καὶ ἄξιον. ὅρος δὲ, ἀ-
 σφαλές· μὲν τὸ ἐν ταῦτα καὶ οὐτὼ κεκτῆσθαι, ὥς τ' ἐφ'
 αὐτῷ εἶναι τὴν χρῆσιν αὐτῷ. τῷ δὲ οἰκῆον εἶναι ἢ μὴ, ὅταν ἐφ'
 αὐτῷ ἢ ἀπαλλομεῖσθαι. λέγω δὲ ἀπαλλομεῖσθαι, ὁδὸν καὶ
 πρὸς οὐδὲ ὅλως δὲ, τὸ πλῶν τείνδριν ἐν τῷ χρῆσθαι μᾶλλον ἢ
 ἐν τῷ κεκτῆσθαι. καὶ γὰρ ἢ ἐνδρῆς ἔστι τῷ ριούτων καὶ ἢ
 χρῆσις, πλοῦτος. Εὐδοθρία δ' ἔστι τὸ ἔσπε πάντων ἀπολαύ-
 ῶν ἔσπε λαμβάνεσθαι, ἢ τοῦ τὸν τι ἔχειν οὐ πάντεσ' ἐφ' ἑαυτῷ,
 ἢ οἱ πολλοί, ἢ οἱ ἀγαθοί, ἢ οἱ φρόνιμοι. τιμὴ δὲ ἔστι μὲν σημεῖ-
 ον ἐνδρῆς καὶ δόξης. τιμωρ δὲ δικάως μὲν καὶ μάλιστα οἱ
 2 ἐνδρῆς τῆς πρὸς. οὐ μὲν ἀλλὰ ἡμᾶς καὶ ὁ δυνάμενος ἐνδρ-
 γεῖν. ἐνδρῆς δὲ ἢ εἰς σωτηρίαν, καὶ ὅτι αἶψα τῷ εἶναι, ἢ
 εἰς πλοῦτον, ἢ εἰς τὴν ἄλλων ἀγαθῶν, ὧν μὴ ἐφ' ἑαυτῷ κτῆ-
 σις, ἢ ὅλως ἢ ἐν ταῦτα, ἢ ποτὲ. πολλοὶ γὰρ ἔχουσιν μικρὰ δοκῶν-
 τα, ἡμῶς τυγχάνουσιν. ἀλλ' οἱ ἔσπε καὶ οἱ καιροὶ αἶψα μέρ-
 ρη δὲ πρὸς, δυσία, μὴ μᾶς, ἐν μέτρῳ καὶ ἀνδρὶ μέτρων, γέρεα
 πρὸς, πρὸς, τὰ φοι, εἰς ἑαυτῷ, ἔσπε δὲ μῶσις, τὰ ἐαρ-
 3 βαρῆς, οἷον πρὸς κτήσεις, καὶ ἐκτάσεις, δῶρα τὰ πρὸς ἐκ-
 σοις τίμα, καὶ γὰρ τὸ δῶρον ἔστι κτήματος δόσις, καὶ πρὸς ση-
 μῆον. διὸ καὶ οἱ φιλοχρήματι καὶ οἱ φιλόπρῳσι ἐφ' ἑαυτῷ αὐ-
 τῷ. ἀμφοτέρωσιν γὰρ ἔχει ὧν δέοντα καὶ γὰρ κτήμα ἔστιν, οὐ
 ἐφ' ἑαυτῷ οἱ φιλοχρήματοι. καὶ πρὸς ἔχει οὐ οἱ φιλόπρῳσι.
 Σώματος δὲ ἀρετὴ, ὑγίεια. αὐτῇ δὲ οὐτως, ὥς τε αἰόσους ἑ-
 και χρωμένους τοῖς σώμασι. πολλοὶ γὰρ ὑγιάουσιν, ὥς πρὸς ἡ-
 ρόδικος λέγεσθαι. οὐ σ' οὐδὲς αὐτῷ ἀνδραμονήσκει τῆς ὑγείας,
 4 ὅτι τὸ πάντων ἀπέχεσθαι τῷ ἀνθρωπίνων, ἢ τῷ πλείων.

κάλλος δὲ ἔτδρον καὶ ἐκείνην ἡλικίαν ἔστι. νέου μὲν οὖν καλ-
 λος, ἔπειτα πόνους χρῆσιμεν ἔχειν ἑσώμα, τοὺς τε πρὸς
 δρόμον καὶ πρὸς βίαν, ἡ δὲ ὄντα ἰδεῖν πρὸς ἀπόλυσιν διό,
 οἱ πένταθλοι, κάλλιστοι. οὗτοι πρὸς βίαν καὶ πρὸς τάχος ἅμα
 πεφυκασιν. ἀνμάχοντες δὲ, πρὸς μὲν πόνους ὥς κλειμκούς
 ἡ δὲ δὲ εἶναι δοκεῖν μετὰ φοβερότητος. γέροντος δὲ πρὸς μὲν
 πόνους ὥς ἀναγκαίους ἰκονόν. ἄλυσιν δὲ, διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν,
 ὧν τὸ γῆρας λωβᾶται. ἰσχύς δὲ, ἔστι μὲν δύνάμεις τῆς κινεῖν
 ἔτδρον, ὡς βούλεται. ἀνάγκη δὲ κινεῖν ἔτδρον, ἢ ἔλκοντα ἢ ὠ-
 δουῖντα, ἢ αἶροντα, ἢ πύζοντα, ἢ σωθλίοντα, ὥς τε ὁ ἰσχυρὸς,
 ἢ πᾶσιν, ἢ ὑπὸ τῶν πῶν ὅστις ἰσχυρὸς. μεγέθους δὲ ἀρετῆς, τὸ
 ἑσώμα ἔχειν καὶ μῆκος ἢ βάρους, ἢ πλάτους τῆς πολλῶν τοσού-
 τω μείζονι, ὥς τε μὴ βραδυτῶρα σπρίν τῶς κινήσεις διὰ πῶν
 ἑσώμα βολῶν. ἀγωνιστικὴ δὲ σώματος ἀρετὴ σύμφετα. ἐκ με-
 γέθους καὶ ἰσχύος καὶ τάχους. καὶ γὰρ ὁ ταχὺς ἰσχυρὸς ὄσιν. ὁ
 γὰρ δυνάμενος τὰ σκέλη εἰπῆν πῶς καὶ κινεῖν τῶν καὶ πόρ-
 ρω, δρομικὸς. ὁ δὲ θλίβειν καὶ κατέχειν, παλαιστικὸς. ὁ δὲ ὥσαι
 τῇ πωληγῇ, πωλητικὸς. ὁ δὲ ἀμφοτέρωθεν τῶν τοσούτοις, παγκρατιασ-
 τικὸς. ὁ δὲ πᾶσι τῶν τοσούτοις, πένταθλος. ἀγχιὰ δὲ ὄσιν, ἐραδυντὴς γῆ-
 ρως μετ' ἀλυσίνας. οὐτ' ἐπὶ τῶν ἀγχιὰς ἀγχιὰς, ἀγχιὰς, οὐτ'-
 εἰ μὴ γὰρ μὲν, λυπηρὰς δὲ. ἔστι δὲ καὶ ἐκ τῆς τῆς σώματος ἀρε-
 τῆς καὶ τύχης. μὴ ἀνοστος γὰρ ὧν μὴ δὲ ἰσχυρὸς, οὐκ ἔσται ἀπα-
 ρης, οὐδ' ἀλυσίνας καὶ πολυχρόνιος, οὐτ' ἀν' ἀτυχῆς διαμεί-
 νειν αὐτὸν. ἔστι δὲ πῶς καὶ χωρεῖς ἰσχύος καὶ ὑγείας, ἄλλη δύνά-
 μεις μακροβιότης. πολλοὶ γὰρ αὐτοὶ τῆς τῆς σώματος ἀρετῆς
 μακρόβιοι εἰσιν. ἀλλ' οὐδὲν ἢ ἀκριβορολογία χρῆσιμος ἢ ποδὶ
 τῶν τοσούτων εἰς τὰ νῦν. πολυφιλία δὲ καὶ χρηστοφιλία οὐκ ἀδη-
 λα τῆς φίλου ὀρεσμῆς, ὅτι ἐστὶν ὁ τοιοῦτος φίλος, ὅς τις ἀοίε-
 ται ἀγαθὰ εἶναι ἐκείνῳ, περικλυτὸς ὄσιν αὐτῷ δι' ἐκείνον. ὥς δὲ
 πολλοὶ τοιοῦτοι, πολὺ φίλος. ὥς δὲ καὶ ἐπεινεῖς αὐτοῦ, χρη-
 στέφιος. ἀτυχία δὲ ὄσιν ὧν ἢ τύχη ἀγαθὰν αἰτία, τῶν τῶν γίνε-
 σθαι καὶ ὑπάρχειν, ἢ πάντα, ἢ τὰ πλεῖστα, ἢ τὰ μέγιστα. αἰτία 4

- δὲ ἔστιν ἡ τύχη. ἐνίων μὲν, καὶ ὧν αἰτέχνη. πολλὰ δὲ καὶ ἀτέ-
 χων. οἷον ὅσον ἡ φύσις. ἐνδέχεται δὲ καὶ πρὸς φύσιν εἶναι. ὑ-
 γιείας μὲν γὰρ τέχνη ἡ αἰτία, καὶ πολλοὺς δὲ καὶ μεγάλους, φύ-
 σις. ὅλως δὲ τὰ ριαιῶτα τῆς ἀγαθῶν ἔστιν ἀπὸ τύχης, ἐφ' οἷς
- » ἔστιν ὁ φθόνος. ἐστὶ δὲ καὶ τῆς πρὸς λόγον ἀγαθῶν αἰτία τύχη.
- » οἷον εἰ οἱ ἄλλοι αἰσχροὶ ἀδελφοί, ὁ δὲ, καλὸς. ἢ εἰ ἄλλοι μὴ εἶδον
 τὸν θησαυρὸν, ὁ δὲ, ὄρεται. ἢ εἰ τῷ πλοσίον ἐτυχε τὸ εἶδος,
- 1 τούτου δὲ μὴ. ἢ εἰ μὴ ἦλθε μένος, αἰετοῖ τῆς. οἱ δὲ, ἅπασι ἐλθόν
 τες διεφθάρησαν. πάντα γὰρ τὰ ριαιῶτα, ὁ τυχήματα δοκεῖ
 εἶναι. πόρῃ δὲ ἀρετῆς, ἐπεὶ πόρῃ οἰκειότατος ὁ πόρῃ τῶν ἐπαίνων
 τόπος, ὅταν πόρῃ ἐπαίνου ποιῶμεθα τὸν λόγον, τότε διορι-
 σέον. ὧν μὲν οὖν δεῖ σοχάζεσθαι περὶ ποντίας, ὡς ἐσομένων
 ἢ ὑπαρχόντων, καὶ ὧν ἀπὸ ποντίας, φανερὸν. τὰ γὰρ ἐναντία
- » τούτων ἔστιν. Ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς συμβουλεύοντι σκοπὸς
- » τὸ συμφέρον. βουλεύοντα δὲ οὐ πόρῃ τῶν τέλους, ἀλλὰ πόρῃ
- 2 τῆς πρὸς τὸ τέλος, τῶν δὲ ἔστι τὰ συμφέροντα καὶ τὰς πρὸς
 ξεις, τὸ δὲ συμφέρον ἀγαθόν, ληπτέον αὐτῷ εἰσιχθεῖα πόρῃ ἀγα-
 θοῦ καὶ συμφέροντος ἀπλῶς. ἐστὶ δὲ ἀγαθόν, ὁ αὐτὸ τὸ εἶναι
 τῷ ἐνέειν ἢ αἰρετὸν. καὶ οὐ ἐνέειν ἄλλο αἰρούμεθα, καὶ οὐ ἐφίε-
 ται πάντα, ἢ πάντα τὰ αἰσθητὰ ἔχοντα, ἢ νοῦν, ἢ εἰ λάβοι νοῦν
 καὶ ὅσα ὁ νοῦς ἐκείνῳ ἀρεθίη, καὶ ὅσα ὁ πόρῃ ἐκείνου νοῦς ἀ-
 ποδίδωσιν ἐκείνῳ, ὅτις ἔστιν ἐκείνῳ ἀγαθόν. καὶ οὐ παρόντος
 οὐ διάκειται καὶ αὐτάρκως ἔχει, καὶ τὸ αὐτάρκους, καὶ τὸ πρὶν
- 3 πικρὸν ἢ φυλακτικὸν τῆς ριαιῶτων, καὶ ὃ ἀκρολογεῖ τὰ ριαιῶτα
 καὶ τὰ καλυπτικὰ τῆς ἐναντίων, καὶ τὰ φθαρτικὰ, ἀκρολο-
 θεῖ δὲ διχῶς, ἢ γὰρ ἅμα, ἢ ὕσδρον. οἷον, τῷ μὲν μανθανεῖν τὸ ἐ-
 πίσταται ὕσδρον. τὸ δὲ ὑγιαίνειν τὸ ζῶν ἅμα. καὶ τὰ πεινητικὰ
- » ὑγιῶς. τὰ μὲν γὰρ ὡς τὸ ὑγιαίνειν ὑγείας, τὰ δὲ, ὡς σιτία ὑ-
 γείας, τὰ δὲ, ὡς τὸ γυμνάζεσθαι. ὅτι ὡς ἐπιπολὺ ποιεῖ ὑ-
 γίαν. τούτων δὲ κεμελίων, ἀνάγκη τὰς πελήφας τῆς ἀγαθῶν
 ἀγαθὰς εἶναι, καὶ τὰς τῆς κακῶν ἀπβολὰς. ἀκρολογεῖ γὰρ τῷ
- 4 μὲν, τὸ μὴ ἔχειν τὸ κακὸν ἅμα. τῷ δὲ, τὸ ἔχειν τὸ ἀγαθόν ὕσε-

ρον. καὶ ἡ αὐτὴ ἐλάττωνος ἀρχαίου μέζονος λήψις, καὶ αὐτὴ μέ-
ζονος κακῶν, ἐλάττωνος. ὃ γὰρ ἀποδέχει τὸ μέζον τῶ ἐλάττω-
νοσ, ὅτε γίνεταί τῃ μὲν λήψις, τῇ δ' ἀποβολῇ. καὶ ταῖς ἀρεταῖς
» δὲ, ἀνάγκη ἀρχαῖον εἶναι καὶ τὰ γὰρ ταύτας, ὅτε διακένται οἱ ἐ-
» χοντες, καὶ ποιητικὰ τῶ ἀγαθῶν εἰσι, καὶ περικλυτὰ. ποδὲς καὶ
» σῆς δὲ, καὶ πῖς, καὶ ποία, χωρεῖς ῥητόν. καὶ πῶς ἡδονῶν ἀρχαῖον
εἶν. πάντα γὰρ ἐπὶ τῇ τὰ ἡδῶν αὐτῆς τῇ φύσει, ὥστε καὶ τὰ ἡ-
δέα καὶ τὰ καλὰ, ἀνάγκη ἀρχαῖα εἶν. τὰ μὲν γὰρ ἡδονῆς ποιητι-
καὶ. τῶ δὲ καλῶν, τὰ μὲν ἡδέα. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἑαυτὰ αἰρετά
ἔστιν. ὥς ὃ καὶ ἐν εἰπεῖν, ἀνάγκη ἀρχαῖα εἶν. τὰ δὲ. βούλαιμονία.
καὶ γὰρ καὶ ἑαυτὸ αἰρετὸν καὶ αὐτὰρ καὶ, καὶ ἐν εἰπεῖν αὐτῇ πολ-
λὰ αἰροῦ μετὰ. δικαιοσύνη, ἀνδρεία, σωφροσύνη, μεγαλοψυ-
χία, μεγαλοπρέπεια. καὶ αἱ ἄλλαι τοιαῦται ἐξ εἰς ἀρεταί γὰρ
ψυχῆς. καὶ ὑγίεια, καὶ κάλλος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀρεταί γὰρ σώ-
ματος, καὶ ποιητικὰ πολλῶν. οἷον ὑγίεια, καὶ ἡδονῆς καὶ τῶ ζῆλῳ.
διὸ καὶ ἀρίστον δοκεῖ εἶναι, ὅτε δύο τῶ πολλοῖς ὑμνωτάτων αἱ
» τῶν ἡδονῆς, καὶ τῶ ζῆλῳ, πλοῦτος. ἀρετὴ γὰρ κτήσεως, καὶ
» ποιητικῇ πολλῶν. φίλος καὶ φιλία. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸν αἰρετὸν
» ὁ φίλος, καὶ ποιητικὸν πολλῶν. ὑμῆ, δόξα. καὶ γὰρ ἡδέα καὶ ποιη-
» τικὰ πολλῶν, καὶ ἀπολαύσει αὐτοῖς, ὥς ἐπιτο πολὺ τὸ ὑπάρ-
» χειν ἐφ' οἷς τιμῶνται, δῶαμεις τῶ λέγειν, τῶ περὶ τῆν. ποιητι-
καὶ γὰρ πάντα τὰ τοιαῦτα ἀγαθῶν. ἐπὶ βούλῃ, μὴ μῆ, βού-
λάθεια, ἀγχινοια, πάντα τὰ τοιαῦτα. ποιητικὰ γὰρ αὐτῶν ἀ-
γαθῶν αἰδωάμεις εἰσιν. ὁ μῆτις δὲ καὶ αἱ ἐπιστῆ μῆτις πᾶσαι,
καὶ αἱ τέχναι, καὶ τὸ ζῆλῳ. εἰ γὰρ μὴ δὲν ἄλλο ἐπὶ τῶ ἀρχαῖον,
καὶ αὐτὸ αἰρετὸν ἔστι. καὶ τὸ δίκαιον. συμφέρον γὰρ πᾶσι
νῆ ἔστι. ταῦτα μὲν οὖν χερδὸν τὰ ὁμολογουμένα, ἀρχαῖα ἔστιν.
ἐν δὲ τοῖς ἀμφοσβητισμοῖς, ἐκ τῶν δὲ οἱ συλλογισμοί. ὃ τὸ ἐ-
ναντίον κακόν, τῶ τ' ἀρχαῖον. καὶ οὐ τὸ ἐναντίον. τοῖς ἐχθροῖς
συμφέρι. οἷον, εἰ τὸ δειλὸν εἶναι μάλιστα συμφέρι τοῖς ἐ-
χθροῖς, δῆλον ὅτι ἀνδρεία μάλιστα ὠφέλιμον τοῖς πολέταις.
» καὶ ὅλως ὁ οἱ ἐχθροὶ βούλονται, ἢ ἐφ' ὃ χεῖρουσι, ἐναντίον 4

- » ὅτι τῷ ὠφελίμῳ φαίνεται, διὸ οὐ εἴρηται, ἥκεν γὰρ τῷ πρί-
 » μῳ. ἐστὶ δ' οὐκ αἰεὶ ὅτις ἀλλ' ὡς ἐπὶ πολλοῦ. οὐδὲν γὰρ καλὸν
 εἶναι τοῦτο συμφέρειν τοῖς ἀνθρώποις, ὅθεν λέγεται, ὡς τὰ κα-
 » καὶ σπλάγχει τοῦ ἀνθρώπου. ὅταν ἢ τοῦτο ἐλαβὲν ἀμφοῖν.
 » καὶ οὐ μὴ ἐστὶν ἐπαρβολή, ὅτις ἀγαθόν. ὃ δ' αὖ ἢ μείζον ἢ διὰ
 κακόν. καὶ οὐ ἐνέκα πολλὰ πεπότηται ἢ δεδαπάνηται. φαινό-
 » μενον γὰρ ἀγαθόν ἢ δὴ. καὶ ὡς τέλος ἢ δὴ, τὸ τοιοῦτον ἔσσο-
 » λαμβάνεται καὶ τέλος πολλῶν. τὸ δὲ τέλος ἀγαθόν. ὅθεν ταῦ-
 » τ' εἴρηται, καὶ διέκεν ὀχλωρῶς πριάμῳ. καὶ αἰχρόντοι δηρόν-
 » τε μένεν. καὶ ἡ παροιμία δὲ τὸ, ὅτι θύραις πῶ ὑδρίαν. καὶ ὅ-
 πολλοὶ ἐφύενται. καὶ τὸ πειράζειν φαίνεται. οὐ γὰρ πάν-
 » τες ἐφύενται, τῷ τ' ἀγαθόν. οἱ δὲ πολλοὶ, ὡς πᾶσι πάντες
 φαίνονται. καὶ τὸ ἐπαινετὸν. οὐδεὶς γὰρ τὸ μὴ ἀγαθόν ἐπαι-
 νεῖ, καὶ οἱ ἐχθροὶ καὶ φαῦλοι ἐπαινοῦσιν. ὡς πᾶσι γὰρ πάντες
 ἢ δὴ ὁ μὲν λογιζοῖται καὶ οἱ κακῶς πεπονθότες. διὰ γὰρ τὸ φα-
 2 νόρον ὅμοιοι γίνονται. ὡς πᾶσι καὶ φαῦλοι, οὓς οἱ φίλοι φέ-
 ρουσιν, καὶ ἀγαθοὶ οὓς οἱ ἐχθροὶ ἐπαινοῦσι. διὸ λελαιδωρῆ-
 δαι ὑπὲρ λαόν. καὶ εἰς τοῖς, ὡς σιμωνίδου ποιήσας, κριν-
 δίοις δ' οὐ μέμψεται τὸ ἴλιον. καὶ ὁ τῷ φρονίμων τις, ἢ τῷ ἀ-
 γαθὸν ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν περικρινεῖ. οἷον ὀδυσεὺς ἀθλῶα,
 καὶ ἐλάνω θεοδὶς, καὶ ἀλέξανδρον αἰεταί. καὶ ἀχιλλεὺς ὁ-
 μῆρος. καὶ ὅλως τὰ περαιρετὰ. περαιοῦνται δὲ περῆται,
 3 τὰ τε εἰρημνία, καὶ τὰ τοῖς ἐχθροῖς κακὰ, καὶ τὰ τοῖς φίλοις
 ἀγαθὰ, καὶ τὰ δυνάμει. ταῦτα δὲ διχῶς ὄντι, τὰ τε γινόμενα αὐ-
 » καὶ τὰ ἐξ αἰτίας γινόμενα. ἐξ αἰτίας δὲ, ὅσα ἢ ἀνὸς λυπῆς, ἢ ἐν ὁ-
 » λίγῳ χρόνῳ. τὸ γὰρ χαλεπὸν ὀρίζεται ἢ λυπῆ, ἢ πλῆθος χρό-
 νου. καὶ ὡς αὐτὸν λανθάνει. βούλονται δὲ, ἢ μὴ δὲν κακὸν ἢ ἐλατ-
 τον τῷ ἀγαθῷ. ὅτις δὲ ἐστὶ, εἰ ἢ λανθανῇ ἢ ὑμμερία ἢ μι-
 κρὰ ἢ. καὶ τὰ ἴδια, καὶ ἀμεινῆς, καὶ τὰ περὶ τὰ, πρὶν. οὐ τῷ γὰρ
 μάλλον. καὶ τὰ ἀρμόττοντα αὐτοῖς, τοιαῦτα δὲ τὰ τε περ-
 σήκοντα καὶ τὰ γένος καὶ δυνάμει, καὶ ὧν ἐλείπειν οἶονται, καὶ
 4 μικρὰ ἢ, οὐδὲν γὰρ ἢ τὸν περαιοῦνται ταῦτα περῆται. καὶ

τὰ δύναμιν ἔχοντα. δυνάμει γὰρ ὡς ῥά δια. δύναμιν ἔχοντα δὲ, καὶ
 ἂ πάντες, ἢ οἱ πολλοὶ ἢ οἱ ὁμοιοὶ ἢ οἱ ἡπιοὶ σκωτῶνται. καὶ
 ἂ χειροῦνται τῆς ψυχῆς, ἢ ἂ περὶ ἡσυχίας τοῖς ἐχθροῖς. καὶ ὅ-
 σα οὕτως. δυνάμει σι περὶ αἰροῦνται περὶ τῆς, καὶ περὶ ἂ δύ-
 φυεῖς εἰσι καὶ ἐμπειροί. ῥᾶν γὰρ κατωρῶσιν οἷοντα. καὶ ἂ
 μηδεὶς φαῦλος. ἐπαινετὰ γὰρ μάλλον, καὶ ὧν ἐπιθυμῶντες
 τυγχάνουσιν. ὅ γὰρ μόνον ἡδὺ, ἀλλὰ καὶ ἐλπίον φαίνεται. καὶ
 ἂ μάλιστα ἐκαστοὶ περὶ ἂ τοῖσι τοῖσι. οἷον οἱ φιλόνομοι, εἰ νίκη ἔσται
 οἱ φιλόπμοι, εἰ τιμὴ, οἱ φιλοχρήματι, εἰ χρήματα, καὶ οἱ ἄλ-
 λοι ὡσαύτως. ποδὲ μὲν ἀγαθὸν καὶ τὴ συμφέροντος, ἐκ του-
 » των ληπτέον τῆς πίσεως. Ἐπεὶ δὲ πολλαὶς ὁ μολογῶντες
 » ἀμφω συμφέρον, ποδὲ τὴ μάλλον ἀμφοσβητῆσιν, ἐφεξῆς αὖ
 » εἴη λεπτέον καὶ ποδὲ τὴ μείζονος ἀγαθόν, καὶ τὴ μάλλον συμ-
 » φέροντος. ἔστω δὲ ἂ ἀποδέχον μὲν τοσοῦτον καὶ ἔπ. ἂ ἀποδέχ-
 » μενον δὲ τὸ ἐνυπάρχον, καὶ μείζον μὲν αὖ εἴη καὶ πλείον περὶ
 » ἔλαττον. μέγα δὲ καὶ μικρόν, καὶ πλὺ καὶ ὀλίγον, περὶ τὸ
 » τῆς πολλῶν μέγεθος. καὶ ἂ ἀποδέχον μὲν, τὸ μέγα, τὸ δὲ ἐλπί-
 » πον, μικρόν, καὶ πλὺ καὶ ὀλίγον ὡσαύτως. ἐπεὶ οὖν ἀγαθόν
 » λέγομεν, τότε αὐτὸ αὐτὸ ἐνέει καὶ μὴ ἄλλου αἵρετον, καὶ οὐ
 » πάντες ἐθέλουν, καὶ ὁ νοῦν αὐτὸ καὶ φρόνησιν λαβόντες ἔλθουν-
 » τῶ, καὶ τὸ ποιητικόν καὶ φυλακτικόν, ἢ ὅ ἐπέτα τὰ ριαῦτα,
 » ὅ δ' οὐ ἐνέει τὸ τέλος δὲ. τέλος δ' ἔστιν οὐ ἐνέει τὰ ἄλλα, αὐ-
 » τῶ δὲ ἀγαθόν τὸ περὶ αὐτὸ τῶντα πεπονθός. ἀνάγκη τὰ τε
 » πλείω τῶ ἐνός καὶ τῶ ἐλαττόνων, συναριθμῶμεν μὲν τῶ ἐνός
 » ἢ τῶ ἐλαττόνων, μείζον ἀγαθόν εἶναι. ἂ ἀποδέχει γὰρ. ὅ δὲ ἐνυ-
 » πάρχον ἂ ἀποδέχεται, καὶ ἐάν τὸ μέγιστον τῶ μεγίστου ἂ ἀποδέ-
 » χῃ, καὶ αὐτὰ αὐτῶν, καὶ ὅσα αὐτὰ αὐτῶν. καὶ τὸ μέγιστον τῶ
 » μεγίστου. οἷον, ὁ μέγιστος ἀνὴρ γυναικὸς τῆς μεγίστης μέζων.
 » καὶ ὅλως εἰ οἱ ἀνδρὸς, τῶ γυναικῶν μέζους, καὶ οἱ ἀνδρὸς
 » τῶ γυναικῶν ὅλως μέζους, καὶ ἀνὴρ ὁ μέγιστος τῆς μεγίστης
 » γυναικὸς μέζων. αἰάλογον γὰρ ἔχουσιν αἱ ἂ ἀποδοχαὶ τῶ γε-
 » νῶν, καὶ τῶ μεγίστων ἐν αὐτοῖς. Καὶ ὅταν μὲν τόδε τῶ δε- 4

- πηται, ἐκεῖνο δὲ τοῦτω μὴ. ἐπετα δὲ ἢ τῷ ἅμα, ἢ τῷ ἐφεξῆς, ἢ
 τῇ δυνάμει. ἐνυπάρχει γὰρ ἡ χρῆσις ἢ τῷ ἐπομένῳ ἐν τῇ δια-
 τάσει. ἐπετα δὲ ἅμα μὲν τῷ ὑγιαίνειν τὸ ζῆν. τοῦτω δὲ ἐκεῖνο
 οὐ. ὑστρον δὲ τῷ μαρθαίνειν τὸ ἐπίστασθαι. δυναμὶς δὲ, τῷ ἰσο-
 συλεῖν τὸ ἀρξασθῆναι. ὁ γὰρ ἰσοσυλήσας, καὶ ἀρξασθῆσκει. καὶ
 τὰ ὑποδρέχοντα τῷ αὐτῷ μέizonι μείζω. ἀνάγκη γὰρ ὑποδρέ-
 χειν καὶ τῷ μέizonος. καὶ τὰ μέizonος ἀγαθοῦ ποιητικῶς, μείζω.
- 1** ὁδοῦ γὰρ αὐτῷ, τὸ μέizonος ποιητικὸν εἶναι, καὶ οὐ τὸ ποιητι-
 κὸν μείζον, ὡσπύτως. εἰ γὰρ τὸ ὑγιαίνειν αἰρετώτερον τῷ ἡδέος,
 καὶ μείζον ἀγαθοῦ, καὶ ἡ ὑγίεια τῆς ἡδονῆς μείζων. καὶ τὸ αἰρε-
 τώτερον καὶ αὐτὸ, τῷ μὴ καὶ αὐτὸ. οἷον, ἰσὺς ὑγιαίνειν, τὸ μὲν
 γὰρ οὐ καὶ αὐτῷ εἴκει, τὸ δὲ, αὐτῷ ὅπου αὐτὸ ἀγαθὸν καὶ ἡ δ'
 μὲν, τέλος, τὸ δὲ, μὴ τέλος. τὸ μὲν γὰρ, ἄλλος εἴκει. τὸ δὲ, αὐ-
 τῷ. οἷον ἐγὼ μαρθαίνω, τῷ δὲ εἶχειν τὸ σῶμα. καὶ εἴ ἦτον περὶ
 δεόμενον διατάσει ἢ ἐτάσει. αὐτὰρ κέστρον γὰρ ἦτον δὲ περὶ
- 2** διατατῆς τὸ ἐλαττόνων ἢ ῥαυτῶν περὶ δεόμενον, καὶ ὅταν τόδε
 μὲν, αὐτῷ τῷ δὲ μὴ ἢ, ἢ μὴ δυνατὸν ἢ γινέσθαι. διατάσει ἢ αὐτῷ
 τῷ τῷ, αὐτὰρ κέστρον δὲ τὸ μὴ δεόμενον. ὥστε φαίνεται μεί-
 ζον ἀγαθὸν καὶ ἡ ἀρχή, τὸ δὲ μὴ ἀρχή. καὶ ἡ αἰτία, τὸ δὲ οὐκ
- » αἰτία, ὅτι τὸ αὐτὸ αὐτῷ γὰρ αἰτία ἢ ἀρχῆς, ἀδύνατον εἶναι,
 » ἢ γινέσθαι. καὶ δυνατὸν ἀρχαῖν, τὸ ἀπὸ τῆς μέizonος ἀρχῆς μεί-
 ζον. καὶ δυνατὸν αἰτία, τὸ ἀπὸ τῆς μέizonος αἰτίας μείζον. καὶ
 ἀνάπαλιν δὲ δυνατὸν ἀρχαῖν, ἢ τῷ μέizonος ἀρχῇ, μείζων. καὶ
- 3** δυνατὸν αἰτία, τὸ τῷ μέizonος αἰτία, μείζον. δὴλον οὖν ἐκ τῆς
 εἰρημελῶν, ὅτι ἀμφοτέρωσ' μείζον ὅτι. καὶ εἰ ἡ ἀρχή τόδε, τὸ
 » δὲ μὴ ἀρχή, δόξει μείζον εἶναι. καὶ εἰ μὴ ἀρχή, τὸ δὲ ἀρχή.
 » τὸ γὰρ τέλος μείζον καὶ οὐκ ἀρχή, ὥς περὶ ὁ λεωδάμας κα-
 » τηγορῶν ἐφ' ἡ καλλιστράτου, τὸν βουλομένην τῷ πράξαν-
 » τος μᾶλλον ἀδικεῖν, οὐ γὰρ αὐτὸν παραχρῆναι μὴ βουλοσα-
 μένου. πάλιν δὲ καὶ χαβείας, τὸν πράξαντα τῷ βουλο-
 μένῳ. οὐ γὰρ αὐτὸν γινέσθαι, εἰ μὴ αὐτὸν ὁ πράξων. τῷ τῷ γὰρ
- 4** εἴκει ἐπιστολῶν, ὅπως πράξωσι. καὶ τὸ σπουδαιότερον τῷ

- ἰαλός, καὶ ὁ ἐλατ' ἀν' ὁ βελπίων, ἢ ἀπλῶς. ἢ ἡ βελπίων. οἶον
 τὸ ἀδικεῖν μαλ' ἢ ἀδικεῖν. ὅτι γὰρ ὁ δικαιοτόρος ἐ-
 » λατ' ἀν'. καὶ τὸ ἡδίων, τῷ ἡπὶον ἡδύος. τὴν γὰρ ἡδονὴν πάντες
 » δύνανται, καὶ αὐτὸς ἐνέκει τ' ἡδύος ὁρέγονται. ὡρεῖται δὲ τῷ ὅτι
 » τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸ τέλος. ἡδίων δὲ τὸ, τε ἄλλο τὸ δόρον καὶ τὸ
 πολυχρονιώδον ἡδύ. καὶ τὸ κάλλιον τῷ ἡπὶον καλῶν. τὸ
 γὰρ καλὸν ὅστις ἡπὶ τὸ ἡδύ, ἢ καὶ αὐτὸ αἰρετὸν. καὶ ὅσων αὐ-
 I ρὶ ἑαυτοῖς ἢ φίλοις βούλονται αἰπὸν εἶναι μαλ' ἢ, τῷ
 μείζω ἀγαθῷ. ὅσων δὲ ἡκιστα, μείζω κακῷ. καὶ τὰ πολυχρο-
 νιώδον τῷ ὀλιγοχρονιώδων, καὶ τὰ βεβαϊότῳ τῷ μὴ
 βεβαϊότῳ, ὑποδρέχει γὰρ ἡ χρῆσις, τῷ μὲν, τῷ χρόνῳ,
 τῷ δὲ, τῇ βουλήσει. ὅταν γὰρ βούλωνται, ὑπάρχει μαλ'-
 λον ἢ τῷ βεβαϊόν. καὶ ὡς ἀν' ἐκ τῷ συσσίχων καὶ τῷ ἐμοί-
 ων πώσεων, καὶ τ' ἄλλα ἀκολουθεῖ. οἶον εἰ τὸ ἀνδρείως καὶ
 κάλλιον καὶ αἰρετώτερον τῷ σωφρόνως, καὶ ἀνδρεία σωφρο-
 2 σιώνος αἰρετώτερον, καὶ τὸ ἀνδρείον δὲ τῷ σωφρονεῖν, καὶ ὁ
 » πάντες αἰροῦνται, τῷ μὴ ὁ πάντες, καὶ οἱ πλείους ἢ οἱ ἐ-
 » λείποντο. ἀγαθὸν γὰρ ἡ, οὐ πάντες ἐφύονται. ὥστε καὶ μεί-
 ζον οὐ μαλ' ἢ. καὶ ὁ ἀμωσθησάντες, ἢ οἱ ἐχέροι ἢ οἱ κρίνον-
 τες, ἢ ὁ οὐ κρίνουσι, τὸ μὲν γὰρ, ὡς οἱ πάντες φαῖεν ὅτι. ὅ-
 δὲ ὡς οἱ κύνες καὶ οἱ εἰδότες, καὶ ὅτι μὲν, οὐ πάντες μετέχου-
 σι μείζον. ἀπὸ μίας γὰρ τὸ μὴ μετέχειν, ὅτι δὲ οὐ μηδεὶς, ἢ οὐ
 ὀλίγοι, ἀπαινώτερον γὰρ. καὶ τὰ ἐπαινετώτερα. καλλίω
 3 γὰρ. καὶ ὧν αἰ τι καὶ μείζους ὡσπεύτως. ἢ γὰρ πρὶν, ὡς πρὶν
 ἀξία πρὶν. καὶ ὧν αἰ ζήμια μείζους. καὶ τὰ τῷ ὁ μολογον-
 μένων ἢ φαινομένων μεγάλων, μείζω. καὶ διαορούμενα δὲ εἰς
 » τὰ μὲν, τῷ μείζω φαίνεται, πλείονων γὰρ ὑποδροχὴ φαί-
 » νεται. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς φησι, πείσαι λέγουσιν τὸν μελέα-
 » ρον ἀνὰ σελῶν. ὅσα καὶ ἀνθρώποισι πέλοι, τῷ ἄνδρ' ἀλῶν,
 » ἀνδρείω μὲν κτείνουσι, πύλιν δὲ τε. πῦρ ἀμαθύνει. τέκνα δὲ
 » τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναικας. καὶ τὸ σωπ-
 4 θῆναι καὶ ἐπικοδομεῖν, ὡς πρὶν ἐπίχαρμος διὰ τε ὅτι αὐτὸ τῷ

διαιρέσει. ἢ γὰρ σωθῆσις, ἡ παροχὴν δεικνύσι πολλῶν. καὶ ὁ-
 παρὲν φαίνεται μεγάλων καὶ αἰτίων. ἐπεὶ δὲ τὸ χαλεπώ-
 » τειν καὶ σωσιώττειν μείζον, καὶ οἱ καιροὶ καὶ αἱ ἡλικίαι,
 » καὶ οἱ τόποι, καὶ οἱ χρόνοι, καὶ αἱ δυνάμεις ποιῶσι μέγα.
 » εἰ γὰρ πρὶν δύναιμι, καὶ παρ' ἡλικίαν καὶ πρὶν ἄλλους,
 καὶ εἰ οὕτως, ἢ ἐν ταῦτα, ἢ τὸ ἐξ ἐμέως καὶ καλῶν καὶ ἀ-
 γαστῶν, καὶ δικαίων, καὶ τῶν ἐναντίων. ὅθεν καὶ τὸ ἐπὶ γρημ-
 » μα τῷ Ὀλυμπιονίκῃ. πρὸς δὲ μὲν ἀμφ' ὧμοισιν ἔχων τὰ χεῖρας, ἅ
 » συλλαν, ἰχθυὺς ἕξ ἀρῶν εἰς τὴν γέαν ἐφόρον. καὶ ὁ ἰσχυρὰ τῆς
 αὐτὸν ἐνέγκω μίαν λείων, ἕξ ὧν ὑπὲρ ἔξω. καὶ τὸ αὐτο-
 φυῆς τ' ἐπικτήτου, χαλεπώττειν γὰρ, ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς Φησὶν
 αὐτοδιδασκτὸς εἶμι, καὶ τὸ μέγα λυ μείζον μόρος. οἷον, πόρι-
 κλῆς τὸν ἐπιτάμιον λέγων, πῶν νεότης ἐκ τῆς πόλεως ἀνὴρ ἤ-
 θαι, ὡς πόρ καὶ τὸ ἐὰρ ἐκ τῆς ἐνταῦτα εἰ ἐξαίρεθαι. καὶ τὰ ἐν
 χρεῖα μείζονι χρήσιμα, οἷον τὰ ἐν γῆρα καὶ νόσοις. καὶ δυνὸν τὸ
 ἐγγύττειν τῶ τέλει. καὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ἀπλάσ, καὶ τὸ δυνά
 τὸν τῆς ἀδωάτου. τὸ μὲν γὰρ αὐτῷ, τὸ δ' οὐ. καὶ τὰ ἐντέλει τῆ
 εἰου. τέλει γὰρ μάλλον. ἢ τὰ πρὸς τῷ τέλει. καὶ τὰ πρὸς ἀλή-
 θειαν τῶ πρὸς δόξαν. ὅρος δὲ τῆς πρὸς δόξαν, ὁ λαοθαλὴν μέλ-
 λων οὐκ αὐτὸν ἔλθω. διὸ καὶ τὸ εὖ πάσχειν, τῆς εὖ ποιῆν δόξαν
 αὐτὸν αἰρετώττειν εἶναι. τὸ μὲν γὰρ, καὶ λαοθαλὴν, αἰρετῶτα. ποι-
 εῖν δ' εὖ λαοθαλῶν οὐ δοκεῖ αὐτὸν εἶναι. καὶ ὅτι εἶναι μάλλον
 ἢ δοκεῖν εὐλογεῖται. πρὸς ἀλήθειαν γὰρ μάλλον. διὸ καὶ πῶν δι-
 καιοσύνῃ φασι, μικρὸν εἶναι, ὅτι δοκεῖν ἢ εἶναι αἰρετώττειν,
 τὸ δὲ ὑγιαίνειν οὐ. καὶ τὸ πρὸς πολλὰ χρησιμώττειν. οἷον, τὸ
 » πρὸς τὸ ζῆν καὶ εὖ ζῆν, καὶ πῶν ἡδονῇ. καὶ τὸ πρᾶττειν τὰ
 » καλὰ. διὸ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἡ ὑγίεια, μέγιστα δοκεῖ εἶναι. ἅ-
 παντα γὰρ ἔχει τῶν. καὶ τὸ ἀλυπώττειν, καὶ τὸ μετ' ἡδονῆς.
 πλείω γὰρ ἐνός. ὡς τε ὑπάρχει καὶ ἡ ἡδονὴ ἀγαστῶν, καὶ ἡ ἀλυ-
 » πία. καὶ δυνὸν ὁ τῷ αὐτῷ πρὸς ἡδονῇ, μείζον τὸ ὅλον ποιῆ.
 » καὶ ἂν λαοθαλὴν παρόντα ἢ ἀλαοθαλὴν. πρὸς ἀλήθειαν γὰρ
 τείνει τῶν. διὸ καὶ τὸ πλούτειν καὶ δοκεῖν φανεῖν αὐτὸν μείζον

ἄρα θὸν τῷ δοκεῖν. καὶ τὸ ἄρα πητὸν, καὶ τοῖς μὲν, μένοισι, τοῖς
 δε μετ' ἄλλων. διὸ καὶ οὐκ ἴση ζημία, ἀν' ἧς τὸν ἐτορ' ὀφθαλ-
 μον τυφλώσῃ, καὶ τὸν δύο ἔχοντα. ἄρα πητὸν γὰρ μένον ἀφ' ἡ-
 ρῆται, ἐκ τίνων μὲν οὖν διὰ τοῦ πείθου φέρειν ἐν τῷ περὶ πείν
 καὶ ἀφ' ἧς πείν, σχεδὸν εἰρηται. Μένον δὲ, καὶ κυριώτατον
 » ἀπάντων πρὸς τὸ δύνανται πείθου καὶ καλῶς συμβουλεύ-
 » ειν, τοῖς πολιτείᾳς ἀπάσας λαβεῖν, καὶ τὰ ἐκείνης ἔσθαι, καὶ νό-
 1 μμα καὶ συμφέροντα διελεῖν. πείθονται γὰρ ἅπαντες τῷ συμ-
 φέροντι, συμφέρι δὲ τὸ σῶζον τὴν πόλιν. ἐπὶ δὲ κυρία μὲν ὄσιν
 ἢ τῷ κυρίου ἀποφανσις. τὰ δὲ κυρία, διήρηται, καὶ κατὰ τοῖς
 πολιτείᾳς. ὅσαι γὰρ αἱ πολιτεῖαι, τσαῦτα καὶ τὰ κυρία ὄσιν
 εἰς δὲ πολιτεῖαι τέσσαρες, δημοκρατία, ὀλιγαρχία, ἀριστο-
 κρατία, μνηραρχία. ὥστε τὸ μὲν κυριον καὶ τὸ κρινον, τούτων
 ἀν' εἴη μῆριον, ἢ ὅλον τούτων. ἐστὶ δὲ δημοκρατία μὲν, πολι-
 2 τεῖα, ἐν ἣ κληροὶ διανέμονται τοῖς ἀρχαῖς. ὀλιγαρχία δὲ, ἐν ἣ
 οἱ ἀρχὴ πημάτων. ἀριστοκρατία δὲ, ἐν ἣ κατὰ παιδείαν. παι-
 3 δείαν δὲ λέγω, τὴν ὑπὸ τῷ νόμῳ κεμενῶν. οἱ γὰρ ἐμμελν-
 ῆτες ἐν τοῖς νόμοις ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ ἀρχοῦσιν. ἀνάγκη δὲ
 τούτους φαίνεσθαι ἀρίστους. ὅθεν καὶ τὸ νόμα εἰληφε ὅτις.
 μνηραρχία δ' ὄσιν κατὰ τοῦ νόμου, ἐν ἣ εἰς ἀπάντων κυριός ὄσιν.
 τούτων δὲ, ἢ μὲν κατὰ τάξιν ἵνα, βασιλεία. ἢ ἀόριστος, τυ-
 ραννίς. τὸ δὲ τέλος ἐκείνης πολιτείας οὐ διὰ λαμβάνειν, αἰ-
 4 ροῦνται γὰρ τὰ πρὸς τὸ τέλος. ἐστὶ δὲ δημοκρατίας μὲν τέλος
 εὐδωρία. ὀλιγαρχίας δὲ, πλοῦτος. ἀριστοκρατίας δὲ, τὰ
 πρὸς παιδείαν καὶ τὰ νόμματα. βασιλείας δὲ τὸ ἐν νόμῳ ἐ-
 πιστατεῖν. τυραννίδος δὲ, φυλακὴ. δῆλον οὖν, ὅτι τὰ πρὸς τὸ
 τέλος ἐκείνης ἔσθαι καὶ νόμματα καὶ συμφέροντα διαιρετέον, εἰ-
 » πὲρ αἰροῦνται πρὸς ὅτις ἀναφέροντες, ἐπεὶ δὲ οὐ μένον αἱ
 » πίσεις γίνονται δι' ἀφ' ἡκπιον λόγον, ἀλλὰ καὶ δι' ἡθικόν. ὅ
 » γὰρ ποῖόν τινα φαίνεσθαι τὸν λέγοντα πιστόμεν. ὅτις δ' ὄσιν,
 » ἀν' ἄρα τοῖς φαίνονται ἢ οὐνοῖς, ἢ ἀμφώ. δέοι αὖτ' αἱ τῇ πο-
 4 λιτείᾳ ἐκείνης ἔχειν ἡμᾶς. τὸ μὲν γὰρ ἐκείνου ἡθους πιθανώ-

ταπτον, ἀνάγκη πρὸς ἐκείνῳ εἶναι. Τῷ δὲ ληφθῆσεται
 δὲ τῆς αὐτῆς. τὰ μὲν γὰρ ἦδη φανερὰ καὶ τῷ προαίρε-
 σιν. ἡ δὲ προαίρεσις, ἀναφύεται πρὸς τὸ τέλος. ὧν μὲν οὖν
 διὰ ὁρέγεσθαι προβέβηκτας ὡς ἐσομένων ἢ ὄντων, καὶ ἐκτί-
 νων διὰ τῶν πρὸς τῇ συμφέροντος πίστεως λαμβάνειν, ἐπὶ δὲ τῆς
 πρὸς τῶν πολιτείᾳς ἡθῶν καὶ νομίμων, δὲ τῶν τε καὶ πῶς
 δι' ὑπορήσομεν, ἐφ' ὅσον ἡ τῷ παρόντι καὶ τῷ σύμμετρῳ, εἰρη-
 ται. διηκρίβωται γὰρ ἐν τῇς πολιτικῆς πρὸς τοῦτων. **I**
 τὰ δὲ τῶν λέγουμεν, πρὸς ἀρετῆς καὶ κακίας, ἢ καλοῦ ἢ
 αἰσχροῦ. οὐ γὰρ σκοποῖ, τῷ ἐπαινοῦ καὶ φέροντι. συμβέ-
 σεται γὰρ ἅμα πρὸς τοῦτων λέγοντας, καὶ κείνα δηλοῦν, ὡς
 ὧν ποιῶντιν, ὡς ληφθῆσόμεθα καὶ τὸ ἦθος, ὅπως ἡ
 διὰ τῶν πίστεως. ἐκ τῆς αὐτῆς γὰρ ἡμᾶς τε καὶ ἄλλον ἀξιόπι-
 » στον διωκόμεθα κριεῖν πρὸς ἀρετῶν. ἐπεὶ δὲ συμβαίνει καὶ
 » χωρὶς ἀποδοῆς καὶ μετὰ ἀποδοῆς ἐπαινεῖν πλάκισ οὐ μύ-
 » ρον ἀνθρώπων, ἢ θεῶν, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπων, καὶ τῶν ἄλλων ζώων 2
 » τυχόν. τὸν αὐτὸν ἔργον καὶ πρὸς τοῦτων ληπτέον τῶν προτά-
 » σεως. ὡς τε ὅσον πρὸς δειγμάτων χάριν εἴπωμεν καὶ πρὸς τοῦ-
 » των. καλὸν μὲν οὖν ὅτι αὐτὸ ἀρετὴν ὄν, ἐπαινεῖ τὸν ἦ. ἢ
 » ὅτι ἀγαθὸν ὄν, ἡδὺ ἢ, ὅτι ἀγαθόν. εἰ δὲ εἴπω ὅτι τὸ καλόν, ἀ-
 » νάγκη τῷ ἀρετῶν καλὸν εἶναι. ἀγαθὸν γὰρ ὄν, ἐπαινεῖ τὸν ὅτι.
 ἀρετὴ δὲ ἐστὶ μὲν δυνάμεις, ὡς δοκεῖ, ποιεῖν ἀγαθῶν, καὶ φυ-
 λατῆς δυνάμεις, δι' ὅρα τὴν πολλῶν καὶ μεγάλων, καὶ πάν-
 των πρὸς πάντα. μὲν δὲ ἀρετῆς, δικαιοσύνη ἀνδρεία, σωφρο-
 » σιὴ, μεγαλοπρέπεια, μεγαλοψυχία, ἐλευθεριότης, περὶ 3
 » τῆς, φρόνησις, σοφία, ἀνάγκη δὲ μεγίστας εἶναι ἀρετὰς τῶν τοῖς
 » ἄλλοις χρησιμωτάτας, εἴ πορ ὅτιν ἡ ἀρετὴ καὶ δυνάμεις δι' ὅ-
 » γητικῆς. δὲ εἴπω ὅτι δικαίους καὶ ἀνδρείους μάλιστα ἡμῶσιν.
 ἡ μὲν γὰρ πολέμῳ, ἡ δὲ καὶ εἰρηνῇ χρήσιμὸς ὅτιν αὐτοῖς. εἴτα
 ἐλευθεριότης. περὶ οὗτοι γὰρ καὶ οὐκ ἀνταγωνίζονται πρὸς τῆς
 χρημάτων, ὧν μάλιστα ἐπιέναι ἄλλοι. ἐστὶ δὲ δικαιοσύνη μὲν,
 ἀρετὴ, δι' ἣν τὰ αὐτῶν ἐκαστοὶ ἔχουσι, καὶ ὡς ὁ νόμος. ἀδικία 4

- δὲ, δι' ὧν τὰ ἀλλότρια, οὐχ ὡς ὁ νόμος. ἀνδρία δὲ, δι' ὧν περὶ
 πικρὴ εἰσι τῆς καλῶν ὁρίων ἐν τοῖς κινδύνοις, καὶ ὡς ὁ νόμος
 κελύει, καὶ ὑπηρετικῇ τῷ νόμῳ. Διελία δὲ τὸ ἀντίον σω-
 φροσύνη δὲ ὅστιν ἀρετὴ, καὶ ὧν πρὸς τὰς ἡδονὰς τὰ σώματος ἔ-
 πως ἔχουσιν, ὡς ὁ νόμος κελύει. ἀκλασία δὲ τὸ ἠλικίον.
 ἐλευθεριότης δὲ, πᾶσι χρήματα οὐ ποιητικῇ. ἀνελυβορία
 δὲ, τὸ ἠλικίον. μεγαλοψυχία δὲ ἀρετὴ μεγάλων ποιητικῇ
 1 οὐδ' ἔτι μακάτων. μικροψυχία δὲ, τὸ ἠλικίον. μεγαλοπρέ-
 πεια δὲ, ἀρετὴ ἐν δαπανήμασι μεγάλους ποιητικῇ, μικρο-
 ψυχία δὲ καὶ μικροπρέπεια, τὸ ἠλικίον. φρόνησις δ' ὅστιν ἀ-
 ρετὴ διανοία, καὶ ὧν οὐ βουλεύεται δύνανται. πᾶσι γὰρ
 ὧν καὶ κακῶν τῆς εἰρημνύων εἰς οὐδαιμονίαν. πᾶσι μὲν οὖν
 ἀρετῆς καὶ κακίας καὶ θόλου, καὶ πᾶσι τῆς μεγάλων εἰρημνύει
 καὶ τὸν ἐνέστω καὶ ῥόνον ἐκείνου. πᾶσι δὲ τῆς ἄλλων οὐχα-
 λεπὸν ἰδίαν. Φανερὸν γὰρ, ὅτι ἀνάγκη, τὰ τε ποιητικῇ τῆς
 2 ἀρετῆς εἶναι καλὰ, πρὸς ἀρετῶν γὰρ, καὶ τὰ ἀπ' ἀρετῆς π-
 νόμην. τῶν δὲ τὰ τε σημεῖα τῆς ἀρετῆς καὶ τὰ ὁρᾶ. ἐ-
 πεί τὰ σημεῖα καὶ τὰ τῶν ὧν ὅσα εἰσιν ἀγαθῶν ὁρᾶ ἢ πᾶσι
 καλὰ. ἀνάγκη τε ὅσα ἀνδρείας ὁρᾶ, ἢ σημεῖα ἀνδρείας, ἢ
 ἀνδρείως πέπεισται, καλὰ εἶναι τῶν καὶ τὰ δίκαια, καὶ τὰ
 δικάως ὁρᾶ, πᾶσι δὲ οὐ. ἐν μὲν γὰρ ταύτῃ τῆς ἀρετῆς, ἐκ
 αἰ τοῦ δικάως καλὸν, ἀλλ' ὅτι τῆς ἡμιούδου αἰχρὸν τὸ δικά-
 ως μᾶλλον ἢ τὸ ἀδίκως. καὶ καλὰ τῆς ἄλλας δὲ ἀρετῆς ὡς αὐ-
 3 τως, καὶ ἐφ' ὅσοις τὰ ἀθλα ἡμῶν, καλὰ. καὶ ἐφ' ὅσοις πρὸς μᾶλ-
 λον ἢ χρήματα, καὶ ὅσα μὴ αὐτῶν ἐνέγκει πρὸς τῆς αἰρετῆς,
 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, ὅτι ἐπὶ τῇ παρ' ἑαυτοῦ ἐκείνου, παρι-
 δὼν ἐαυτῶν, καὶ τὰ τῇ φύσει ἀγαθὰ, καὶ ἂ μὴ αὐτῶν ἀγαθὰ. αὐ-
 τῶν γὰρ ἐνέγκει τὰ τῶν καλῶν, καὶ ὅσα τε δυνάμιτι ἐδέχεται ὑπάρ-
 χειν μᾶλλον ἢ ζῶντι. τὸ γὰρ αὐτῶν ἐνέγκει, μᾶλλον ἔχει τὰ ζῶν-
 τα, καὶ ὅσα ὁρᾶ τῆς καλῶν ἐνέγκει. ἢ τῶν γὰρ αὐτῶν, καὶ ὅσα
 οὐ περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ πᾶσι αὐτῶν. καὶ πᾶσι ὅτι
 4 οὐ ποιητικῇ. δίκαιον γὰρ. καὶ τὰ οὐδ' ἔτι μακάτων, οὐ γὰρ

εἰς αὐτὸν. καὶ τὰ ἐναντία ἐφ' οἷς αἰχλύνονται. τὰ γὰρ αἰχρὰ αἰ
 αἰχλύνονται καὶ λέγοντες καὶ πρηνῶτες καὶ μέλλοντες, ὡς ποδ
 καὶ σαπφῶ πεποίηκεν, ἐπόντες τῆ ἀλκαίου, θελω ἡ τ' εἰπεῖν
 ἀλλὰ με κωλύει αἰδώς. αἰδ' ἡ κού εἰδλὼν ἱμῶρον ἢ χαλῶν, καὶ
 αἷτ' εἰπεῖν γλῶσσ' ἐκὺ καὶ κακόν, αἰδώς κεν σέ οὐκ εἶχεν ὁμμα
 τα, ἀλλ' ἔλεγες ποδὶ ὧ δικαίῳ. καὶ ποδὶ ὧν αἰωνιάσι μὴ φο-
 βούμενοι. ποδὶ γὰρ τῆς πρὸς δόξαν φρόντων ἀγαθὸν ἑῷ
 πάχουσι. καὶ τῆς φύσει ἀπουδασιότων ἀρετῶν χαλῶν, καὶ
 τὰ δ' ἄρα. οἷον ἀνδρός, ἢ γυναικὸς. καὶ αἱ ἀφελαιστικαὶ ἄλλοις
 μάλλον ἢ αὐτοῖς. διὸ τὸ δίκαιον καὶ ἡ δικαιοσύνη χαλῶν. καὶ
 τὸ εὖ εἰρηρὸς ἡμωρεῖσθαι μάλλον, καὶ μὴ χαλῶν. καὶ τῆς
 τότε γὰρ αὐτὰ ποδιδόναι δίκαιον. τὸ δὲ δίκαιον, χαλῶν. καὶ
 ἀνδρεῖον, τὸ μὴ ἡτῶσθαι, καὶ νίκη καὶ τιμὴ τῆς χαλῶν. αἰρε-
 τά τε γὰρ ἀκαρπα ὄντα, καὶ ὑποδοχὴν ἀρετῆς δηλαδὴ καὶ τὰ
 μνημονούτα. καὶ τὰ μάλλον, μάλλον. μάλλον δὲ καὶ ἂ μὴ ξὼν
 π' ἐπεταί, καὶ οἷς τιμὴ ἀπολουθεῖ, καὶ τὰ περιτὰ καὶ τὰ μέγα
 ὑπάρχοντα. χαλῶν. δι' μνημόνυτα γὰρ. καὶ κτήματα ἀκαρ-
 πα. ἐλθούθριώτῳ γὰρ. καὶ τὰ παρ' ἐκείνοις δέῃ δία, καὶ τὰ
 ὅσα σημεῖα ἔστι τῆς παρ' ἐκείνοις ἐπαινουμένην, οἷον ἐν λακε-
 δαίμονι κομᾶν, χαλῶν. ἐλθούθριος γὰρ σημεῖον. οὐ γὰρ ἔστι κα
 μῶντα ῥάδιον οὐδὲν ποιεῖν ὅρτον θελήσιν. καὶ τὸ μηδεμίαν ὁ
 γὰρ εἰσθε βαλῶσιν τέχνῳ. ἐλθούθριον γὰρ, εἰ μὴ πρὸς ἄλλον
 ἢ ἑαυτὸν. ληπτέον δὲ, καὶ τὰ σώεγγυστοῖς ὑπάρχουσιν, ὡς καὶ τῶν
 ὄντα καὶ πρὸς ἐπαινον καὶ πρὸς φόρον. οἷον τὸν δούλοῦ καὶ
 δούλου, δειλὸν καὶ ἐπίβουλον. καὶ τὸν ἡλίθιον, χρηστὸν. καὶ
 τὸν ἀνάλγητον, πρᾶον. καὶ ἐκείνους δὲ, ἐκ τῆς πρᾶουλουτοῦ
 των αἰετῶν τὸ ἐέλπιδον. οἷον τὸν ὀργίλον καὶ τὸν μακρὸν ἂ
 πλοῦν, καὶ τὸν αὐθάδη, μεγαλοπρεπὴ καὶ σεμνόν. καὶ τὸν
 ἐν τῶν ὑποδουλοῦν, ὡς ἐν τῶν ἀρετῶν ὄντας. οἷον τὸν θρα-
 συῶ, ἀνδρεῖον. καὶ τὸν ἄσωτον, ἐλθούθριον. δόξει τε γὰρ τοῖς
 πολλοῖς καὶ ἅμα πρᾶουτικὸν ἐκ τῆς αἰτίας. εἰ γὰρ οὐ μὴ
 ἀνάγκη κινδυνολυπικῶς, πολλὰ μάλλον αὐτὸ δόξειεν ὅπου κα-
 λῶν, καὶ

- » λὸν. καὶ εἰ περὶ πικρὰς, τοῖς τυχεύουσιν καὶ τοῖς φίλοις. ἔπειτα βο-
 » λὴ γὰρ ἀρετῆς, τὸ πάντας οὕτως ποιεῖν. σκοπεῖν δὲ καὶ παρ' οἷς ὁ
 ἔπαινος, ὡς πόρτ' ὁ σωκράτης ἐλεγε, οὐ χαλεπὸν ἀθλωαίον οὐ
 ἐν ἀθλωαίοις ἐπαινεῖν, δεῖ δὲ τὸ πρὸ ἐκείνοις τίμιον λίσσιν, ὡς ὁ
 πάρεχον. οἷον ἐν συνθαις ἢ λάκκοις, ἢ φιλοσόφοις. καὶ ὅλως δὲ τὸ
 τίμιον ἄγειν εἰς τὸ καλὸν. ἐπεὶ πόρτ' δοκεῖ γειτνιάειν. καὶ ὅσα κα-
 τὰ τὸ προσήκον. οἷον εἰς ἄξια τῶν περιγίων καὶ τῶν περιπρ-
 1 γυλίων. εὐδαίμωνι δὲ γὰρ καὶ καλὸν, τὸ προσεπικτᾶσθαι π-
 » μὲν. ἢ εἰ πρὸς τὸ προσήκον ὡς τὸ βέλπον καὶ τὸ κάλλιον.
 οἷον εἰς ὁ δὲ τυχεῖν μὲν μέλιος, ὁ δὲ ἀτυχὲς μεγάλῳ ψυχῳ, ἢ
 μείζων χυλόμενος βελτίων καὶ καλῶ. μακροκώτορος, τοιοῦτον
 δὲ τὸ τῆς ἰσικράτους, ὅς οἱ εἰς οἶα, καὶ τῆς ὀλυμπιονίκου.
 πρὸς δὲ μὲν ἀμφ' ὁμοιοῖν ἔχων ἴσχυειν. καὶ τὸ τῆς σιμωνίδου.
 ἢ παρ' οἷς τε καὶ ἀνδρὸς, ἀδελφῶν τ' οὕσα τυχεύων. Ἐπεὶ
 » δὲ ἐκ τῶν περὶ ξέων ὁ ἔπαινος, ἰδίον δὲ τῆς ἀπονδάλου τοῦ καλῶ
 2 περὶ αἵρεσιν, πειρατέον δεικνύει περὶ τὸν καλῶ περὶ αἵρεσιν,
 χρησίμον δὲ τὸ πολλάκις φαίνεσθαι πεπεραχότα. διὸ καὶ τὰ
 συμπάσματα καὶ τὰ ἀπὸ τύχης, ὡς ἐν περὶ αἵρεσιν ληπτέον. αὐ-
 γὰρ πολλὰ καὶ ὁμοία περὶ φέρηται, σημεῖον ἀρετῆς εἶναι δόξει
 » καὶ περὶ αἵρεσιν. ἐστὶ δὲ ἔπαινος λόγος ἐμφανίζων μέγεθος
 » ἀρετῆς. δεῖ οὖν τοῖς περὶ ξέων ἐπιδεικνύειν, ὡς τοιοῦτον. τὸ
 δὲ ἐγκώμιον τῶν ὀρθῶν ὅτι. τὰ δὲ κύκλω, εἰς πίσιν. οἷον δι' ἐ-
 νεια, καὶ παιδεία. εἰς γὰρ ἄρα δὲ ἄρα δὲ ἄρα δὲ, καὶ τὸν οὐ-
 3 τω ἔα φέρεται, τοιοῦτον εἶναι. διὸ καὶ ἐγκωμιάζομεν περὶ ξαν-
 τας. τὰ δὲ ὀρθὰ σημεῖα τῆς ἐξέως εἶσιν. ἐπεὶ ἐπαινοῦμεν καὶ μὴ
 πεπεραχότα, εἰς πεισδύοιμεν εἶναι τοιοῦτον. μακροεὶσμός δὲ καὶ
 εὐδαίμωνισμός, αὐτὸς μὲν ταυτὰ. τοῖς δὲ οὐ ταυτὰ, ἀλλ'
 ὡς πόρτ' ἢ εὐδαίμωνι τὴν ἀρετὴν, καὶ ὁ εὐδαίμωνισμός περὶ
 χειρῶν. ἔχει δὲ κοινὸν εἶδος ὁ ἔπαινος, καὶ αἱ συμβουλαί. ἃ
 γὰρ αὐτὸ ἐν τῇ συμβουλῇ εἶναι ἔπαινος, τοῖς μεταπερὶ δέντα τῇ
 λέξει, ἐγκώμια γίνεσθαι. ἐπεὶ οὖν ἐχομεν ἃ δεῖ περὶ ξένων, καὶ
 4 ποιοῦν τινα εἶναι, δεῖ τοῖς ὡς ἔπαινος λέγοντας, τῇ λέξει

Arist. ars. rhet.

h h

μεταλιδναι καὶ σρέφειν. οἷον. ὅπ ουδέι μέγα φρονεῖν αὐτῷ τοῖς
 » δὲ τύχην, ἀλλὰ τοῖς δι' αὐτὸν. οὐτὰρ μὲν οὕτω λεχθὲν, ἔπει-
 δή κεν δυνάσται. ὡς δὲ δ' ἐπαινον, μέγα φρονεῖν οὐ τοῖς δὲ τύ-
 χην ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ τοῖς δι' αὐτὸν. ὥς τε ὅταν ἐπαινεῖν. βού-
 λαι, ὅρα, τί αὐτὸν ὑπόθοιο. καὶ ὅταν ἔπειθ' εἰδαι, ὅρα, τί αὐτὸν
 ἐπαινεῖας. ἡ δὲ λέξις ἔσται ἀντικειμένη ἐξ ἀνάγκης. ὅταν τὸ
 μὲν, καλὸν, τὸ δὲ, μὴ καλὸν μεταπέθῃ. χρησέον δὲ, καὶ
 τῷ αὐξητικῶν πολλοῖς. οἷον, εἰ μῦθος, ἢ πρῶτος, ἢ μετ' ὀλί-
 γων, ἢ ὁ μάλιστα πεποιήκεν. ἅπαντα γὰρ ἔστω, καλὰ. καὶ
 τὸ ἐκ τῷ χρόνῳ καὶ τῷ καιρῷ. ἔστω δὲ πρῶτον τὸ περὶ σῆκον.
 καὶ εἰ πλάκεις τὸ αὐτὸ κατὰ ῥῥωκε. μέγα γὰρ καὶ οὐκ ἀρ-
 τύχης, ἀλλὰ δι' αὐτὸν αὐτὸς δόξει. καὶ εἰ τὰ περὶ σῆκοντα καὶ π-
 μῶντα δὲ τῶν ῥῥωκε καὶ κατὰ σκευάσθῃ, καὶ εἰς ὃν πρῶ-
 τον ἐγκώμιον ἐποιήσῃ. οἷον εἰς ἱππόλοχον, καὶ ἀργυρίου, καὶ
 ἀριστογένηνα, τὸ ἐν ἀγορᾷ σταθῶναι. ὁ μὲν γὰρ δὲ καὶ τῷ τῷ ἐ-
 ναντίων. καὶ μὴ κατὰ αὐτὸν ὑπερῆς, πρὸς ἄλλους αὐτὸν πρῶ-
 βάλλειν. ὅπρ' ἰσοκράτης ἐποίει, δὲ τῷ ἀσωθήειαν. τῷ δι-
 καιολογεῖν, δὲ δὲ πρὸς ἀδελφούς συγκρίνειν. αὐξητικὸν γὰρ
 καὶ καλὸν, εἰ αὐτοδαιών βελτίων. πίπτει δὲ ὑλότης ἢ αὐξη-
 σις εἰς τῷ ἐπαινοῦς. ἐν ὑδροχῇ γὰρ ὅστις. ἢ δὲ ὑδροχῇ τῷ
 καλῶν. διὸ, καὶ μὴ πρὸς αὐτὸν ἀδελφούς, ἀλλὰ πρὸς τῷ ἄλ-
 λους δὲ πρῶτάλλειν. ἐπεὶ πρὸς ἢ ὑδροχῇ δοκεῖ μὲν εἶναι ἀ-
 » ρετῶν. ὅλως δὲ τῷ κοινῶν εἰδῶν ἅπασι τοῖς λόγοις ἢ μὲν αὐ-
 ξησις ἐπιτηδειοτέρῃ τοῖς ἐπιδεικτικῶς. τῷ γὰρ πρῶτος ὁ-
 » 3 μολογὸν μὲν ἀσ' λαμβάνουσιν. ὥς τε λοιπὸν, μέγας τοῖς
 θῆναι καὶ κάλλος. τὰ δὲ πρῶτα δείγματα τοῖς συμβουλοῦ-
 κοῖς. ἐκ γὰρ τῷ περὶ γεροντότων τὰ μέλλοντα κατὰ μακρὰν οὐ-
 μενοι, κρινόμεν. τὰ δὲ ἐνθυμήματα, τοῖς διανοητοῖς, αἰτίαν
 γὰρ καὶ ἀπόδειξιν δέχεται τὸ γένος μάλιστα δὲ τὰ ἀταφῆς.
 ἐκ πίνων μὲν οὕτω οἱ ἐπαινοὶ καὶ οἱ λόγοι λέγονται σχεδὸν πάν-
 τες, καὶ πρὸς ποῖα δὲ βλέπντας ἐπαινεῖν καὶ λέγειν, καὶ ἐκ
 πίνων τὰ ἐγκώμια γίνονται καὶ τὰ ὀνειδῆ, ταῦτ' ὅστις. ἐχρημῶς 4

καὶ θυτῶν, τὰ ἐναντία τοῖς φαῖδρά. ὁ γὰρ φόβος ἐκ τῆς
ἐναντίας ἐστίν.

Περὶ τῆς δικανικῆς εἰδους.

- Περὶ δὲ τῆς κατηγορίας καὶ ἀκρογίας, ἐκ πόσων καὶ
ποίων διὰ ποιῆσαι τοὺς συλλογισμούς, ἐχέμενον ἀν' εἴη λέ-
γειν. διὰ δὲ λαβεῖν εἴα, ἐν μὲν, τίνων καὶ πόσων ἐκαστὸν ἀδικού-
σι. δευτέρον δὲ, πῶς αὐτοὶ διακείμενοι. τρίτον δὲ, τοῦ ποίου καὶ
1 πῶς ἔχοντες. διορισμένοι οὖν τὸ ἀδικεῖν, λέγωμεν ἑξῆς. ἔ-
στω δὴ τὸ ἀδικεῖν, τὸ βλάπτεν ἐκόντα πρὸς τὸν νόμον. νόμος
δὲ ὅστις, ὁ μὲν, ἴδιος. ὁ δὲ, κρινὸς. λέγω δὲ ἴδιον μὲν, καθ' ὃν γε-
γραμμένον κλιτεύονται. κρινὸν δὲ, ὅσα ἄρετα πρὸς πᾶ-
σιν ὁμολογεῖται δοκεῖ. ἐκόντες δὲ κρινούσιν, ὅτε εἰδότες καὶ
μὴ ἀναγκασμένοι. ὅσα μὲν οὖν ἐκόντες, οὐ πάντα περαι-
ροῦμενοι. ὅσα δὲ περαιρούμενοι, ἐκόντες καὶ εἰδότες ἅπαν-
τα. οὐ αἰεὶς γὰρ ὁ περαιρεῖται, ἀγνοεῖ. δι' ἃ δὲ περαιροῦνται
2 βλάπτειν, καὶ φάλαγγεσιν πρὸς τὸν νόμον, κακία ὅτι καὶ ἀ-
κράσια. εἰ γὰρ πινὸς ἔχωσι μοχθηρίαν, ἢ μίαν ἢ πλείους πε-
ρεῖ δὲ τοῦτο ὁ μοχθηροὶ τυγχάνουσιν ὄντες, καὶ ἀδικοῖ εἰπὶν. οἱ δὲ
μὲν αἰελοῦθρος, ποδὶ χήματα. ὁ δὲ ἀκρόλατος, ποδὶ τὰς τῆς
σώματος ἡδονάς. ὁ δὲ μαλακός, ποδὶ τὰ ῥάθυμα. ὁ δὲ διήλως,
ποδὶ τοὺς κινδύνους. τοῦτο γὰρ συγκινδυνώνοντας ἐγκαταλιμπά-
νουν διὰ τὸν φόβον. ὁ δὲ φιλότιμος, διὰ τὴν τιμὴν. ὁ δὲ ἐξυμνος,
δι' ὁρμήν. ὁ δὲ φιλόνηκος, διὰ νίκην. ὁ δὲ πικρὸς, διὰ τιμωρίαν.
3 ὁ δὲ ἄφρων, διὰ τὸ ἀπατάσθαι ποδὶ τὸ δίκαιον καὶ ἀγαθόν. ὁ
δὲ ἀνείχυντος, δι' ὀλιτωρίαν δόξης. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων
ἐκαστος, ποδὶ ἔκαστον τῆς ἁποκρίσεως. ἀλλὰ ποδὶ μὲν θυτῶν
δὴ λαν. τὰ μὲν, ἐκ τῆς ποδὶ τὰς ἀρετὰς εἰρημνίων. τὰ δὲ, ἐκ τῆς
ποδὶ τὰ πάθη ῥηθισμίων. λοιπὸν δὲ εἰπεῖν, πόσος, ἐκαστὸς
καὶ πῶς ἔχουσιν ἀδικεῖν, καὶ τίνες. πρῶτον μὲν οὖν δι-
λώμεθα, τίνων ὀρεγόμενοι, καὶ πῶς φεύγοντες, ἐγχειροῦμεν
ἀδικεῖν. δὴ λαν γὰρ, ὡς τὸ μὲν κατηγοροῦντι, πόσα καὶ ποῖα
4 θυτῶν ὑπάρχει τῷ ἀντιδίκῳ σκεπτόν, ὧν ἐπὶ μέντοι πάντες,

h h u

ἄνθρωπον ἀδικήσιν. τῷ δὲ ἀπ' λογονυμνίῳ, ποῖα καὶ πόσα
 » τῶν οὐχ ὑπάρχει. πάντες δὲ πρᾶττονσι πάντα, τὰ μὲν, οὐ
 » δι' αὐτοῦ, τὰ δὲ, δι' αὐτοῦ. ἥτις μὲν οὖν μὴ δι' αὐτοῦ, τὰ μὲν, δια-
 τύχην πρᾶττονσι. τὰ δ' ἄν ἀνάγκης. ἥτις δ' ἄν ἀνάγκης, τὰ μὲν,
 εἰς. τὰ δὲ, φνύσει. ὥς τε πάντα ὅσα μὴ δι' αὐτοῦ πρᾶττονσι, τὰ
 μὲν, ἀπ' τύχης. τὰ δὲ φνύσει, τὰ δὲ, εἰς. ὅσα δὲ δι' αὐτοῦ, ὧν αὐ-
 τοὶ αἰτιοί, τὰ μὲν δι' ἑσθ'ος, τὰ δὲ δι' ὀρέξειν. καὶ τὰ μὲν, δὲ λογι-
 στικῶς ὀρέξειν τὰ δὲ, δι' ἀλόγιστον. ἐστὶ δὲ ἡ βούλησις, μετὰ λόγου
 ὀρέξειν ἀγαθόν. οὐδεις γὰρ βούλεται, ἀλλ' ἢ ὅταν οἰηθείη εἶναι
 » ἀγαθόν. ἀλλοι δ' ὀρέξεισιν, ὀρῇ καὶ ἐπιθυμίᾳ. ὥς τ' ἀνάγκη
 » πάντα ὅσα πρᾶττονσι, δι' αἰτίας ἐπὶ αἰ, δὲ τύχην, δὲ βίαν,
 » δὲ φνύσιν, δι' ἑσθ'ος, δὲ λογισμὸν, δὲ θυμὸν, δι' ἐπιθυμίαν. τὸ
 » δὲ περὶ διαιρέσθαι καθ' ἡλικίαν ἢ ἐξέδς, ἢ ἀλλ' ἄττα τὰ πρᾶτ-
 » τόμενα, περίοργον. εἴτ' συμβέβηκε τοῖς νέοις ὀργίλοις εἶναι ἢ ἐ-
 πιθυμητικῶς, οὐ δὲ τῶν νεότητα πρᾶττονσι τὰ τοιαῦτα, ἀλ-
 λά δι' ὀργὴν καὶ ἐπιθυμίαν. οὐ δὲ οἱ πολοῦσι καὶ πένητες
 δὲ πολοῦτον καὶ πένιαν, ἀλλὰ συμβέβηκε, τοῖς μὲν πένησι, δὲ
 τῶν εὐδαιμον ἐπιθυμῶν χρημάτων. τοῖς δὲ πολοῦσι δὲ τῶν
 ὑπερουσίαν, ἐπιθυμῶν ἥτις μὴ ἀναγκαίων ἡδονῶν. ἀλλὰ πρᾶτ-
 τουσιν καὶ οὐρι, οὐ δὲ πολοῦτον καὶ πένιαν, ἀλλὰ δὲ τῶν ἐπι-
 θυμῶν. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ δίκαιοι καὶ οἱ ἀδικοί, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ
 λεγόμενοι κατὰ τὰς ἐξέσεις πρᾶττεν, δὲ τῶν πάντων πρᾶξου-
 σιν. ἢ γὰρ δὲ λογισμὸν, ἢ δὲ πάθος. ἀλλ' οἱ μὲν δι' ἡθ'ος, καὶ πά-
 » θος, χρῆσθαι. οἱ δὲ δὲ τ' ἀνάντια, συμβαίνει μὲν τοῖς μὲν τοῖς
 » αἰσδιέξεσι, τὰ τοιαῦτα πῶς καὶ λουθεῖν, τοῖς δὲ τοῖς αἰσδι, τὰ
 τοῖς αἰσδι. οὐδὲς γὰρ ἴσως, τῷ μὲν σῶφρονι δὲ τὸ σῶφρον, δόξει
 τε καὶ ἐπιθυμῶν χρῆσθαι ἐπακούσθαι τοῦ τοῖς ἡδονῶν.
 τῷ δ' ἀνὸς λάσῳ, αἰ εὐαντία πόρ' ἥτις αὐτοῦ τοῖς τῶν. διὸ τὰς
 μὲν τοῖς αἰσδι διαιρέσεις, ἐπὶ τὸν σκεπτικόν, ποῖα τοῖς εἰσθ'ος
 ἔπειθ' εἰ μὲν τ' ἀδικοῦς, ἢ μέλας, ἢ μέλας ἢ μικρός, οὐδὲν τέ-
 παντα ἥτις τοῖς αἰσδι ἀκούσθαι. εἰ δὲ νέος, ἢ πρεσβύτης, ἢ
 δίκαιος ἢ ἀδικός, ἢ δὲ διαφθόρος. καὶ ὅλως ὅσα ἥτις συμβαίνειον- 4

- τῶν ποιῆται, διαφύρει. τὰ ἥδη τῆς ἀνθρώπων οἶον πλουτοῖν δο-
κείτω ἢ πένεσθαι, διοίσει ἡ καὶ ἀτυχεῖν ἢ εὐτυχεῖν. τῶν μὲν
οὖν ὕδατον ὁρῶμεν. νῦν δὲ, πόρῃ τῆς λοιπῶν εἰπωμεν περὶ
τῶν. Ἐστὶ δ' ἄρ' τύχης μὲν τὰ ραῦτα γινώμενα, ὅσων ἢ τε
αἰτία ἀόριστος, καὶ μὴ ἐνέκ' αὐτοῦ γίνεσθαι, καὶ μὴ τε αἰεὶ μὴ ὥς
ἐπιτελευτῇ, μή τε τεταγμένως. δὴλον δ' ἐκ τῆς ὁρίσεως τῆς τύ-
χης πόρῃ τούτων. φησὶ δὲ, ὅσον ἢ καὶ αἰτία ἐν αὐτοῖς καὶ τε-
1 ταγμένως. ἢ γὰρ αἰεὶ, ἢ ὥς ἐπιτελευτῇ ὁσάντως ἀρχαίνει. τὰ
γὰρ πρῶτα φησιν, οὐδέ τίς ἀκριβοῦς λογίσθαι, πότῃρον καὶ φη-
σιν πῶς, ἢ ἄλλω αἰτίαν γίνεσθαι. δοξεῖ δ' αὖ καὶ ἡ τύχη αἰτία
εἶναι τῆς ραῦτων. βία δὲ ὅσα πρῶτα ἐπιθυμίαν, ἢ ἔως λο-
γισμοὺς γίνεσθαι δι' αὐτῆς τῆς περὶ τῶν. εἴθι δ' ὅτε δὲ τὸ
πλάκας πεποιηκέναι ποιοῦσι. δὲ λογισμὸν δὲ, τὰ δοκῶντα
συμφύειν ἐκ τῆς εἰρημνίων ἀγαθῶν. ἢ ὥς τέλος, ἢ ὥς πρὸς τὸ
2 λος, ὅταν δὲ τὸ συμφύειν περὶ τῆς. εἴθι δ' ὅτε καὶ οἱ ἀκόλαστοι συμ-
φύονται περὶ τῆς, ἀλλ' ὅτε τὸ συμφύειν, ἀλλὰ δὴ δὸν. δὲ
θυμὸν ὃ καὶ ἐργὴν, τὰ πτωχὴν περὶ. διαφύει δ' ἡ μωρία καὶ κέλα-
σις. ἢ μὲν γὰρ κέλασις, τὴν πᾶσαν ἐνέκ' ὅτιν. ἢ δὲ μωρία, τὴν
ποιοῦντος, ἵνα πληρωθῇ. πόρῃ μὲν ἔν τινά ὅτιν ἢ ἐργὴ, δὴ δὸν ἐ-
σαι ἐν τοῖς πόρῃ τῆς παθῶν. δι' ἐπιθυμίαν ὃ περὶ τῆς, ὅσα φαί-
νεσθαι ἢ δὲ. ἔστι δὲ καὶ τὸ σωφροσύνη καὶ τὸ ἐπιστῆναι ἐν τοῖς ἢ δὲ.
πρὸς γὰρ καὶ τῆς φησὶ μὴ ἢ δὲ, ὅταν ἐπιστῆναι, ἢ δὲ ποι-
3 οῦσιν. ὥς τε συλλαβόντι εἰπεῖν, ὅσα δι' αὐτῶν περὶ τῆς, ἅπαν
τὰ ὅτιν, ἢ ἀγαθὰ, ἢ φαινόμενα ἀγαθὰ, ἢ ἢ δὲ, ἢ φαινόμενα ἢ-
δέα. ἐπεὶ δ' ὅσα δι' αὐτῶν ἐκέντες περὶ τῆς, οὐχ ἐκέντες δι-
ὅσα μὴ δι' αὐτῶν, πάντ' αὖ εἴη ὅσα ἐκέντες περὶ τῆς, ἀγαθὰ
ἢ φαινόμενα ἀγαθὰ, ἢ ἢ δὲ, ἢ φαινόμενα ἢ δὲ. τίθῃ μὲν γὰρ καὶ
πρὸς τῆς κακῶν, ἢ φαινομένων κακῶν ἀπαλλαγῶν, ἢ αἰτὶ μεί-
ζονος ἐλάττωτος μετὰ ληψὶν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς, αἶρετὰ γὰρ πως
ὅτι. καὶ πρὸς τῆς λυπηρῶν ἢ φαινομένων ἀπαλλαγῶν, ἢ μετὰ-
ληψὶν αἰτὶ μείζονος ἐλάττωτος ὁσάντως ἐν τοῖς ἢ δὲ. ληψὶ
4 οὐ γὰρ τὰ συμφύονται καὶ τὰ ἢ δὲ, πόσα καὶ ποῖα. πόρῃ μὲν

οὐκ τῶ συμφορῶντος, ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς εἴρηται πρὸς
 τὸν. ποδὶ δὲ τῶ ἡδέος, εἴπομεν νῦν. Δεῖ δὲ νομίζειν, ἰκανοὺς
 εἶναι τοὺς ὁρούς, ἀλλ' ὥσι ποδὶ ἐκείνου μήτε ἀκριβεῖς, μήτε ἀ-
 σαφείς. Ἐποκείδω δ' ἡ μὲν εἶναι τῶ ἡδονῶν, κίνησιν πρὸς ψυ-
 χῆς, καὶ κατὰ τὰς ἀδρόαν, καὶ αἰσθητῶν εἰς τῶ ὑπάρχοντων
 φύσιν. λυπὴν δὲ τὸν ἀντίον. εἰδὴ δὲ τὴν ἡδονὴν τὸ τοιοῦτον, δηλο-
 νόπ καὶ ἡδύδτι τὸ κινήσιν τῆς ἐρημνῆς διαδέσεως. τὸ δὲ
 φθαρτικὸν ἢ τῆς ἀντιπρὸς κατὰ τὰς κινήσιν, λυπὴν. 1
 ἀνάγκη οὐκ ἡδύ εἶναι, τότε εἰς τὸ κατὰ φύσιν εἶναι ὡς ἐπι-
 τῶν. καὶ μάλιστα ὅταν ἀπειληφότα ἢ τῶ ἐν τῇ φύσιν τὰ
 » κατ' αὐτῶν γινόμενα καὶ τὰ ἐστὶν. καὶ γὰρ τὸ εἰδησιμὸν, ὡς-
 » πρὸς πεφυκὲς ἢ δὴ γίγνεται. ὁμοίον γὰρ τὸ εἶδος τῇ φύσει. ἐγγύς
 » γὰρ τὸ πολλάκις τῶ αἰεῖδτι. εἰ δ' ἡ μὲν φύσις τῶ αἰεῖ. τὸ δὲ εἶ-
 » δος, τῶ πολλάκις. καὶ τὸ μὴ βίαιον δὲ, πρὸς φύσιν γὰρ ἡ βία.
 διὸ αἰ ἀνάγκη λυπὴν. καὶ ὁρῶς εἴρηται. πᾶν γὰρ ἀνάγκη
 » καὶ ὁν πρᾶγμα ἀντιπρὸς ἐφύ. τῶ δ' ἐπιμελείας καὶ τῶ σπου- 2
 » δας καὶ τῶ συνενόιας, λυπὴν. ἀνάγκη γὰρ καὶ βία
 » τῶ τῶ, ἀλλ' ἢ ἐν τῇ φύσιν. οὐτῶ δὲ τὸ εἶδος ποιεῖ ἡδύ. τὰ δ' ἀντι-
 » πρὸς ἡδέα. διὸ αἰ ῥαθυμία, καὶ αἰ ἀφροσύνη, καὶ αἰ ἀμέλεια, καὶ
 » αἰ παιδεία, καὶ αἰ ἀναπαύσεις, καὶ ὑπνος, τῶ ἡδέων. οὐδὲν γὰρ
 » πρὸς ἀνάγκη τῶ τῶν καὶ οὐκ ἢ ἐπιθυμία ἐν ἡ, ἅπαν ἡδύ. ἢ
 » γὰρ ἐπιθυμία, τῶ ἡδέως δὲ τῶ ὁρεῖς. τῶ δ' ἐπιθυμιῶν, αἰ μὲν
 » ἀλλοιοί εἰσι, αἰ δὲ μετὰ λόγον. λέγω δὲ ἀλόγους μὲν, ὅσας μὴ
 » ἐκ τῶ ὑπολαμβάνειν τὴν ἐπιθυμίαν. εἰ δὲ τῶ τῶ, ὅσαι 3
 » λέγονται εἶναι φύσει ὡς πρὸς αἰ δὲ τῶ σώματος ὑπάρχονσι.
 οἷον ἢ τῶ τῶ δειλά καὶ πένια, καὶ κατὰ ἐκείνον εἶδος τῶ τῶ ἐπι-
 » θυμία, καὶ αἰ ποδὶ τὰ γούσα, καὶ ποδὶ τὰ ἀφροδίσια. καὶ ὁ-
 » λως τὰ ἀπὸ αἰ, καὶ ποδὶ ὁ σμῶν ὁ ὡδίασ, καὶ ἀπολῶν, καὶ ὁ λιν.
 μετὰ λόγον δὲ, ὅσαι ἐκ τῶ πειθαρχεῖ ἐπιθυμῶσι. πολλὰ γὰρ
 » καὶ διάσασθαι καὶ κτήσασθαι ἐπιθυμῶσι, ἀνελόντες,
 » καὶ πειθαρχεῖς ἐπεὶ δ' εἰ τὸ ἡδέα ἐν τῶ αἰσθάνεσθαι τινος
 » πρὸς, ἢ δὲ φαντασία δὲ τῶ αἰσθάνεσθαι τινος ἀσθάνεσθαι, καὶ τῶ μεμνη 4

- μέλω καὶ τῷ ἐλπίζοντι ἀκολουθεῖν φαντασία τις οὐ μέμνηται
 ἢ ἐλπίζει· εἰ δὲ ᾤδῃτο, δὴ λανθόντι καὶ ἡδοναὶ μάλα μεμνημένοις
 καὶ ἐλπίζουσιν, ἐπεὶ πόρ καὶ αἰθέσις. ὥς τ' ἀνάνη πάντα τὰ
 ἡδέα, ἢ ἐν τῷ αἰσθάνεσθαι εἶναι παρόντα, ἢ ἐν τῷ μεμνήσθαι
 γεγνημένα, ἢ ἐν τῷ ἐλπίσειν μέλλοντα. αἰσθάνονται μὲν γὰρ
 τὰ παρόντα. μέμνωται δὲ τὰ γεγνημένα. ἐλπίζουσι δὲ τὰ
 μέλλοντα. τὰ μὲν οὖν μνησθῆναι τὰ, ἡδέα ὄσιν, οὐ μόνον ὅσα ἐν
 1 τῷ παρόντι ὅτε παρὼν ἡδέα ἴδῃ, ἀλλ' ἐνία, καὶ οὐχ ἡδέα, ἀν' ἢ
 » ὑστρον καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸ μετὰ ᾤδῃτο. ὅθεν καὶ ᾤδῃτο εἰρη-
 » ται. ἀλλ' ἡδὺ τι σωθέντα μεμνήσθαι πόρων. καὶ μετὰ γὰρ τε
 » καὶ ἄλλοισι τὸρ πέττει ἀνὴρ μνήμενος, ὅς τις πολλά πάθοι καὶ
 πολλὰ ὄργῃ. οὕτω δ' αἰτίον, ὅτι ἡδὺ καὶ τὸ μὴ ἔχειν τὸ κα-
 κόν. τὰ δ' ἐν ἐλπίδι, ὅσα παρόντα ἢ διφραίνειν ἢ ὠφελῆν φαί-
 νεται μέγαλα, ἢ ἀνδρὶ λυπῆς ὠφελῆν. ὁ δ' αὖτ' ὅσα παρόντα
 διφραίνει, καὶ ἐλπίζοντας καὶ μεμνημένους, ὥς ἐπιτοκλῦ.
 2 διὸ καὶ τὸ ὀργίζεσθαι ἡδὺ. ὥς πόρ ὁ μῆρος ἐπιήσσε πόρ. τῷ θυ-
 » μῳ, ὥς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καὶ τριβομένιοιο. οὐδεὶς
 » γὰρ ὀργίζεται τῷ ἀδωάτῳ φαινομένῳ τιμωρίᾳ στυχεῖν, ὅ δὲ
 τοῖς πολὺ ὑποδῶν αὐτῷ τῷ δωάμεναι, ἢ οὐκ ὀργίζονται, ἢ ἡτῶν.
 καὶ ἐν ταῖς πλείους ἐπιθυμίαις, ἀκολουθεῖ τις ἡδονῇ. ἢ γὰρ
 μεμνημένοι, ὥς ἐτύχον, ἢ ἐλπίζοντες, ὥς τὸ ἐξόνται, χαίρουσι
 πινὰ ἡδονῶν. οἳ οἱ τ' ἐν τοῖς πυρετοῖς ἐχέμενοι καὶ δίψαις, καὶ με-
 μνημένοι ὥς ἐπον, καὶ ἐλπίζοντες πείσθαι, χαίρουσι, καὶ οἱ ἐ-
 3 ρῶντες διαλεγόμενοι καὶ γράφοντες καὶ ποιῶντες αἰεί τι πε-
 ρὶ τῷ δρωμένῳ οὐ χαίρουσιν. ἐν ἅπασιν γὰρ τοῖς τοιούτοις με-
 μνημένοι, οἳ αἰσθάνεσθαι οἶονται τῷ δρωμένῳ καὶ ἀρχὴ δρω-
 » τος γίνεσθαι αὐτῇ πᾶσιν, ὅταν μὴ μόνον παρόντος χαίρωσιν. ἀλλ'
 » λα καὶ ἀπόντος μεμνημένοι δρῶσι. διὸ καὶ ὅταν λυπηρὸς γέ-
 » νηται τῷ μὴ πρῆναι. καὶ ἐν τοῖς πένθεσι καὶ θρῆνοις ἐγγίνεσθαι
 ἡδονῇ. ἢ μὲν γὰρ λυπῇ, πόρ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἡδονῇ δὲ ἐν τῷ
 μεμνήσθαι καὶ ὅραν πως ἐκείνον, καὶ ἂν ἐπεχτῇ, καὶ οἷος ἴδῃ.
 4 διὸ καὶ τῷ τ' εἶρηται, ὥς φάσιν. τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐν ὁμόρον ὥς τε γέ-

οιο. καὶ τὸ ὑμωρεῖσθαι ἡδὺν. οὐ γὰρ τὸ μὴ τυγχάνειν λυπηρόν
 ἔστι, τὸ τυγχάνειν ἡδὺν. οἱ δ' ὀργιζόμενοι, λυπηρὺν αὖτις ἀνυποβλή-
 πως μὴ τιμωροῦμενοι. ἐλπίζοντες δὲ χαίρουσι. καὶ ἐν νικᾶν ἡ-
 δὺν, οὐ μόνον τοῖς φιλονείκοις, ἀλλὰ καὶ πᾶσι. φαντασία γὰρ
 ὑποδροχῆς γίνεσθαι, οὐ πάντες ἔχουσιν ἐπιθυμίαν, ἢ ἡρέμα, ἢ
 μάλλον. ἐπεὶ δὲ τὸ νικᾶν ἡδὺν, ἀνάγκη καὶ τοῖς παιδίας ἡδέϊασ-
 εῖναι, τοῖς μαχητικῶς καὶ ἀνελπτικῶς καὶ ὀρωπικῶς. πολλὰ-
 κς γὰρ ἐν αὐτοῖς γίνεσθαι τὸ νικᾶν, καὶ ἀστραγαλίσεις, καὶ σφαι-
 ρίσεις, καὶ κυβείας καὶ πετρίδας, καὶ ποδῶν τοῖς ἀσπονδασμένους
 δὲ παιδίας ὁμοίως. αἱ μὲν γὰρ ἡδέϊαι γίνονται, αὐτὴς ἡ σωὴ-
 » θης. αἱ δ' ὀδυρῆς ἡδέϊαι, οἷον κωνηγία, καὶ πᾶσα θηροπικὴ. ὅ-
 » που γὰρ ἄμιλλα, ἐν ταῦτα καὶ νίκη ἔστι. διὸ καὶ ἡ δικηνικὴ, καὶ
 ἡ ὀριστικὴ, ἡδέϊα τοῖς εἰσισιμένοις καὶ δυνάμενοις. καὶ πρὸς
 καὶ ὀδοδεία τῶν ἡδίστων, διὰ τὸ γίνεσθαι φαντασίαν ἐν ἑ-
 σω, ὅτι τοῦτο καὶ ἀσπονδῶς, καὶ μάλλον ὅταν φάσιν,
 οὐς οἶεσθαι ἀληθεύειν. τοῖσι δὲ οἱ ἐγγὺς μάλλον τῶν πόρ-
 ρω, καὶ οἱ σωὴθεις καὶ οἱ γνώριμοι καὶ οἱ πολῖται, τῶν ἄπο-
 θεν, καὶ οἱ ὄντες τῶν μελλόντων, καὶ οἱ φρόνιμοι ἀφρόνων,
 καὶ πολλοὶ ὀλίπων. μάλλον γὰρ εἰς ἀληθεύειν οὐκ εἰρημνύσας
 τῶν ἐναντίων. ἐπεὶ ὥντες πρὸς καὶ φρονᾶν, ὥς πορὶ παιδίων
 ἢ θηρίων, οὐδὲν μέλει τῆς τούτων πικρῆς ἢ τῆς δόξης, αὐτῆς γε
 τῆς δόξης χάριν. ἀλλ' εἴ πορὶ δι' ἄλλο ἔστι, καὶ ὅτι λῶς τῶν ἡδέων.
 τό, τε γὰρ φιλεῖν ἡδὺν. οὐδεὶς γὰρ φίλωνος ὁ μὴ χαίρων οἰ-
 νῶ. καὶ τὸ φιλεῖσθαι ἡδὺν. φαντασία γὰρ καὶ ἐν ταῦτα τῶν ὅ-
 πάρεχεν αὐτῶν τὸ ἀγαθὸν εἶναι, οὐ πάντες ἐπιθυμοῦσιν οἱ αἰ-
 » θανόμενοι. τὸ δὲ φιλεῖσθαι ἀγαπᾶσθαι ἔστιν αὐτὸν δι' αὐτὸν.
 » καὶ τὸ θαυμάζεσθαι ἡδὺν, δι' αὐτὸ τὸ ὑμᾶσθαι, καὶ τὸ κολα-
 » κεύεσθαι, καὶ ὁ κολαξ ἡδὺν. φαινόμενος γὰρ θαυμαστὴς καὶ φαι-
 νόμενος φίλος ὁ κολαξ ἔστι. καὶ τὸ ταυτὰ πράττειν πολλὰ κς ἡ-
 » δὺν. τὸ γὰρ σωὴθῆναι, ἡδὺν λῶ. καὶ ἐμεταβάλλειν ἡδὺν. εἰς φύσιν
 » ἢ γίνεσθαι μεταβάλλειν. τὸ γὰρ αὐτὸ ἀεὶ ὑποδρβολῶν ποιεῖ τῆς
 » καθεστῶσης ἕξεως. ὅθεν εἰρητῶν, μεταβολὴ πάντων γλυκὺ. διὰ 4

- ὅτι καὶ τὰ δὲ χρόνου ἡδία ὅτι καὶ ἀνθρώποι καὶ πράγ-
 ματα. μετὰ βολὴν γὰρ ἐκ τῶ πόντου ὄδιν. ἅμα δὲ καὶ ἀνάνιον, τὸ
 δὲ τῶ χρόνου. καὶ τὸ μαρτυρεῖν καὶ τὸ θαυμάζειν, ἡδὺ ὡς ἐπι-
 το πολὺ. ἐν μὲν γὰρ τῷ θαυμάζειν, τῷ ἐπιθυμῶν μαθεῖν ὄδιν.
 ὡς τε τὸ θαυμαστὸν ἐπιθυμῶν. ἐν δὲ τῷ μαρτυρεῖν, εἰς τὸ κα-
 τὰ φύσιν καὶ δίστασαι. καὶ τὸ οὐ ποιῶν καὶ τὸ οὐ πάσχειν, τῷ
 ἡδίων. ἐν μὲν γὰρ οὐ πάσχειν, τυγχάνειν ὄδιν ὡν ἐπιθυμῶσι. τὸ
 1 δὲ οὐ ποιῶν, ἔχειν καὶ ἀποδίδειν, ὡν ἀμφοτέρων ἐφύεται.
 δὲ δὲ τὸ ἡδὺ εἶναι τὸ οὐ ποιῶν, τὸ ἐπανορθῶν, ἡδὺ τοῖς
 ἀνθρώποις ὄδιν ὅτι πλοῦσιον, καὶ τὸ τὰ ἐλλειπῆ ἐπιτελεῖν. ἐ-
 πεί δὲ τὸ μαρτυρεῖν τε ἡδὺ, καὶ τὸ θαυμάζειν, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα, ἀνάγκη ἡδία εἶναι, τότε μεμνημένον, ὡς πᾶν γρηγορὴ καὶ
 ἀνδρῶν τοιοῦτα καὶ πρὶν ἡδία, καὶ πᾶν ὁ αὐτὸς μεμνημένον.
 καὶ ἐν μὲν ἡδὺ οὐ τὸ μέλημα. οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ χεῖρ, ἀλ-
 λὰ συλλογισμός ὄδιν, ὅτι ὅτι ἐκείνο, ὡς τε μαρτυρεῖν ἢ συμ-
 2 βαίνει. καὶ αἱ περιπέτεια, καὶ τὸ πρὸ μικρὸν σώζειν ἐκ
 τῷ κινδύνῳ. πάντα γὰρ θαυμαστὰ ὄντα. καὶ ἐπεί τὸ κατὰ
 φύσιν ἡδὺ, τὰ συγγενῇ δὲ κατὰ φύσιν ἀλλήλοις ὄδιν, ἅπαντα
 τὰ συγγενῇ καὶ ὁμοίᾳ ἡδία, ὡς ἐπιτε πολὺ. οἷον ἀνθρώπος ἀν-
 θρώπῳ καὶ ἰσσοῖς ἰσσοῖς, καὶ νέος νέῳ. ὅθεν καὶ αἱ παροιμίαι
 » εἰρωτα. ὡς ἡλὶς ἡλίκῃ τὸν περὶ. καὶ ὡς αἰὶ τῷ ὁμοίῳ φίλον τὸ
 » ὁμοίον. καὶ ἐγνώκει δὲ θῆρ θῆρα. καὶ αἰὶ καλοῖς πρὸ καλοῖον,
 » καὶ ὅτε ἄλλα τιαῦτα. ἐπεί δὲ τὸ ὁμοίον καὶ συγγενὲς ἡδὺ ἐαυ-
 3 τῷ ἅπαν, μάλιστα δ' αὐτὸς πρὸς ἐαυτὸν ἐκαστος ὅτι πέπον-
 θεν, ἀνάγκη πάντας φιλαύτους εἶναι, ἢ μᾶλλον ἢ ἡττον. πάν-
 τα γὰρ τὰ τιαῦτα ὑπάρχει πρὸς αὐτὸν μάλιστα. ἐπεί δὲ φι-
 λαυτοὶ πάντες, καὶ τὰ αὐτῷ ἀνάγκη ἡδία εἶναι πᾶσιν. οἷον ὀρ-
 γα, λόγους. διὸ φιλοκλέλακος, ὡς ἐπιτε πολὺ, καὶ φιλοδρασαί,
 καὶ φιλόπρως, καὶ φιλότεκνοι. αὐτῷ γὰρ ὀρῶν τὰ τέκνα. καὶ
 » τὸ τὰ ἐλλειπῆ ἐπιτελεῖν, ἡδὺ. αὐτῷ γὰρ ὀρῶν ἡδὺ γίγνεται.
 » καὶ ἐπεί τὸ ἀρῶν ἡδίστον, καὶ τὸ σφόν δόκειν εἶναι, ἡδὺ. ἀρ-
 4 χικὲν γὰρ τὸ φρονεῖν. ἐστὶ δ' ἡ σφόν πρὸς καὶ θαυμαστῶν ἐ-

πισήμη. ἐπὶ δὲ πρὶ φιλόπμοι, ὡς ἐπὶ πολὺν, ἀνάγκη καὶ τὸ
 ἐπιπρᾶν τοῖς πέλας ἡδὺ εἶναι, καὶ ἐν ᾧ βέλπυς δοκεῖ εἶναι
 » αὐτὸς αὐτῷ ἐν ταῦτα διακρίβειν. ὡς πρὸς οὐρεπίδης φησί. καὶ
 » τοῖ τῷ τ' ἐπείγειται, νέμων ἐκείνησιν ἡμῶν πλεῖστον μόρος, ἵν'
 » αὐτὸς αὐτῷ τυγχάνῃ βέλπυς ὢν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ἡ παι-
 δῶ τῶν ἡδέων, καὶ πᾶσα ἀνέστις, καὶ ὁ γέλως τῶν ἡδέων, ἀνάγκη
 καὶ δὲ καὶ τὰ γελοῖα ἡδέα εἶναι, καὶ ἀνθρώπων καὶ λόγων καὶ
 ὄντων. διώριται ὅτι πρὸς γελοίων χωρεῖ ἐν τοῖς πρὸς πικρῶν. I
 πρὸς μὲν οὖν ἡδέων, εἰρήδω τῶντα. τὰ δὲ λυπηρὰ, ἐν τῷ ἐν αὐ-
 τῶν τοῖς φανερὰ. ὦν μὲν οὖν ἐν ἐκείνῳ ἀδικοῦσι, ταῦτ' ὅτι.
 Πᾶς δὲ ἔχοντες, καὶ πῖνασ', λέγουμεν νῦν. αὐτοὶ μὲν οὖν ὅταν
 οἶοντα δυνάτον εἶναι τὸ πρᾶγμα περὶ λυῖναι, καὶ ἐαυτοῖς
 δυνάτον, εἴτε ἀν' λαθεῖν πρᾶξαντες, ἢ μὴ λαθόντες μὴ δοῦναι
 δίκην, ἢ δοῦναι μὲν, ἀλλ' ἐλάττω τῷ ζημίαν εἶναι τῷ κόρδους
 ἐαυτοῖς, ἢ ὦν κήδοντα. πρῶτα μὲν οὖν δυνάτεια φαίνεται, καὶ ποῖα
 ἀδύνατα, ἐν τοῖς ὑπόδρον ἐρηθίσεται. κοινὰ μὲν τῶν μόρων τῆς 2
 ἐρηθιστικῆς τῶντα πάντων. αὐτοὶ δ' οἶοντα δυνάτοισι εἶναι μάλι-
 στα, ἀζημίωτοι ἀδικεῖν, οἱ εἰπεῖν δυνάμενοι, καὶ οἱ περὶ κτλ. καὶ
 οἱ ἐμπειροὶ πολλῶν αἰώνων. καὶ ἐάν πολλοὶ θέλωσι, καὶ ἐάν
 πολλοὶ σινοῖ. καὶ μάλιστα μὲν, αὐτῶν αὐτῶν ἐν τοῖς εἰρημνίοις, οἶον-
 τα δύνανται. εἰ δὲ μὴ, καὶ ὑπάρχουσι τοῖς αὐτοῖς θέλωσι, ἢ
 ὑπέρειται, ἢ κοινῶν. δὲ γὰρ τῶντα δύνανται. καὶ πράττειν, καὶ
 λαμβάνειν, καὶ μὴ δοῦναι δίκην. καὶ ἐάν θέλωσι, καὶ οἱ ἀδικοῦ-
 μένοις, ἢ τοῖς κριταῖς. οἱ μὲν γὰρ θέλωσι, ἀφ' ὧν λακτοῖ τε πρὸς τ'
 ἀδικεῖν, καὶ περὶ τῶντα μάττοντα, πρὶν ἐπεξελεῖν. οἱ δὲ 3
 κριταὶ χαίροντα οἷς ἀν' θέλωσι. καὶ ὅλως ἀδικεῖν, ἢ με-
 κροῖς ζημιῶσι, λαθνητικῶς δὲ εἰσιν, οἱ τ' ἐναντίοι τοῖς ἐκλήμα-
 σιν. οἶον ἀδικοῦσιν πρὸς αἰκίαν. καὶ ὁ πένης καὶ ὁ αἰχρὸς πρὸς
 μοιχείαν. καὶ τὰ λίαν ἐν φανερῶ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς. ἀφ' ὧν
 λακτα γὰρ δὲ τ' μὴδὲν αἰεῖται. καὶ τὰ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦ-
 τα, ἃ μὴ δὲ εἰς ἀφ' ὧν λακτα γὰρ καὶ τῶντα. πάντες γὰρ τὰ εἰ-
 δότα, ὡς πρὸς ἀρρωσθήματα φυλάττοντα, καὶ τὰ ἀδίκηματα. 4

ὁ δὲ μηδὲν πῶ ἢ ῥῶσιν σεν, οὐδὲν οὐ λαμβάνει. καὶ οἷς μηδὲν
 ἔχουσιν ἢ πολλοί. οἱ μὲν γὰρ, οἷον τὰ λήσιν διὰ τὸ μὴ φυλάτ-
 τεσθαι. οἱ δὲ, λαμβάνουσιν τε, διὰ τὸ μὴ δοκεῖν αὐτῶν ἐπιχειροῦν φυ-
 λαττομένοις, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ λόγιαν ἔχειν, ὅτι καὶ ἐπιχειροῦσι.
 καὶ οἷς ὑπάρχει κρύψις, ἢ ὕψος, ἢ τόπος, ἢ διάδοσις οὐ πρὸς.
 καὶ ὅσοις μὴ λαθεῖσιν ἐστὶ δῖοσις δίκης, ἢ ἀναβολὴ χρόνιος, ἢ δια-
 φθορα κριτῆς. καὶ οἷς ἐὰν γίνῃται ζημία, ἐστὶ δῖοσις τῆς ἐκτί-
 σεως, ἢ ἀναβολὴ χρόνιος, ἢ δι' ἀπὸ ῥέαν μηδὲν ἔξει, ὅ, πᾶσι λεί-
 σει. καὶ οἷς τὰ μὲν κέρδη φανερὰ, ἢ μετὰ λα, ἢ ἐγγύς. αἱ δὲ ζη-
 μίαι, ἢ μικραὶ ἢ ἀφανεῖς, ἢ πόρρω. καὶ ὅ, μὴ ἔστι πτωχεύσει. τῇ
 ὠφελείᾳ, οἷον δοκεῖ ἔχειν ἢ τυραννίς. καὶ ὅσοις τὰ μὲν ἀδική-
 ματα, λήμματα. αἱ δὲ ζημίαι ὀνείδη μόνον. καὶ οἷς τὸ ὕψος
 πῶν, τὰ μὲν ἀδικήματα εἰς ἐπαινον πῶν, οἷον εἰς σωτήριον ἀμαρ-
 τωρῶν σῶσαι. ὡς πῶν πῶν ἢ μὴ πῶν, ὡς πῶν ζῶντι, αἱ δὲ ζη-
 μίαι, εἰς χρεώματα, ἢ φυγὴ, ἢ τοιοῦτον πῶν ἀμφοτέρω γὰρ ἀδι-
 κησὶ καὶ ἀμφοτέρω εἶχοντες. πῶν, οὐχ οἱ αὐτοὶ, ἀλλ' οἱ ἐ-
 ναντίοι τῶν ἡσιν. καὶ οἱ πολλὰ κίς ἢ λειπτότες, ἢ μὴ ἐξημι-
 μῶν, καὶ οἱ πολλὰ κίς ἀπὸ τυχερῶν. εἰσὶ γὰρ τινὲς καὶ ἐν
 τοῖς τοιοῦτοις, ὡς πῶν καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς. οἱ ἀναμάχουται.
 καὶ οἷς αὐτῶν πῶν χρεώματα ἢ τὸ ἡδὺν, τὸ δὲ λυπηρὸν ὕδρον. ἢ τὸ κέρ-
 » δος, ἢ δὲ ζημία ὕδρον. οἱ δὲ ἀκρατεῖς, τοιοῦτοι. ἐστὶ δ' ἀκρασία
 » πῶν πᾶντα, ὅσων ὀρέγονται. καὶ οἷς αὐτῶν τὸ ὕψος, τὸ μὲν λυ-
 » πηρὸν ἢ δὴ ἢ ἢ ζημία. τὸ δὲ ἡδὺν καὶ ὠφέλιμον, ὕδρον καὶ χρο-
 3 νιώτῶν. οἱ γὰρ ἐκράτεῖς καὶ φρονιμώτεροι, τῶν πᾶντων δῖοσις
 σιν. καὶ οἷς αὐτῶν ἐν δέχεται διὰ τὴν τύχην δοῦναι πρᾶξι, ἢ δι' ἀνάγκην,
 ἢ διὰ φύσιν, ἢ δι' ἔθος, καὶ ὅλως ἀμύρτειν, ἀλλὰ μὴ ἀδικεῖν. καὶ
 οἷς αὐτῶν ἢ τῶν ἐπὶ κέρους τυχεῖν, καὶ ὅσοι αὐτῶν ἐνδεῖς ὦσι. διχῶς δὲ
 εἰσιν ἐνδεῖς, ἢ γὰρ ὡς ἀναγκαίως, ὡς πῶν οἱ πένητες, ἢ ὡς ὡς
 βολῆς, ὡς πῶν οἱ πῶν, καὶ οἱ σφόδρα οὐ δοκίμως, καὶ
 » οἱ σφόδρα ἀδοξοῦντες, οἱ μὲν, ὡς οὐ δόξοντες. οἱ δὲ, ὡς οὐ δὲν
 » μᾶλλον δόξοντες αὐτοὶ μὲν οὐ πῶν οὕτως εἶχοντες, ἐπιχειροῦσιν.
 4 ἀδικησὶ δὲ τῶν τοιοῦτων καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐχρησασθῶν αὐτοῖς

οὐδείς. ἢ εἰς τὰ ἀναγκαῖα, ἢ εἰς ὑποδροχὴν, ἢ εἰς ἀπόλαυσιν,
 καὶ τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς. τῷ μὲν γὰρ ἡ λήψις ταχέια. τῷ δὲ
 ἡ πτωρία βραδεία. οἷ, οἱ συλῶντες τοὺς κορχηδονίους. καὶ τοὺς
 μὴ δὲ λαβεῖς μὴ δὲ φυλακτικῶς, ἀλλὰ πσιδπικῶς. ῥάδιον
 γὰρ πάντας λαβεῖν. καὶ τοὺς ῥαθυμῶντας, ἐπιμελῶς γὰρ τὸ
 ἐπεξελεῖν. καὶ τοὺς αἰχμητῶντας. οὐ γὰρ μαχητικοὶ ποδὲς κορ-
 δους, καὶ τοὺς ὑπὸ πολλῶν ἀδικημάτων καὶ μὴ ἐπεξελεῖν τῶντας
 ὡς ὄντας καὶ τὴν παροιμίαν, τοῦτους μυσῶν λείαν. καὶ οὓς
 μὴδε πώποτε καὶ οὓς πολλὰκις, ἀμφότεροι γὰρ ἀφύλακτοι.
 οἱ μὲν ὡς οὐδέποτε. οἱ δὲ ὡς οὐκ ἂν ἔλ. καὶ τοὺς διαβεβλημέ-
 νους, ἢ δὲ διαβόλους, οἱ τοιοῦτοι γὰρ οὐτε περαιοῦνται φοβέ-
 μνοι τοὺς κριτὰς, οὐτε δύνανται πείθιν. ὧν οἱ μισοῦμενοι καὶ
 φθονοῦμενοί εἰσι. καὶ πρὸς οὓς ἔχουσι πρῶτασιν, ἢ περζώνων,
 ἢ αὐτῶν, ἢ φίλων, ἢ ποιησάντων κακῶς. ἢ μελησάντων, ἢ αὐτοῦ
 ἢ περζώνος, ἢ ὧν κήδονται ὡς πρὸ γὰρ ἡ παροιμία, περφάδως
 2 δέεται μόνον ἢ πονηρία. καὶ τοὺς ἐχθρούς καὶ τοὺς φίλους, τοὺς μὲν
 3 γὰρ ῥάδιον. τοὺς δὲ ἡδύ. καὶ τοὺς ἀφίλους, καὶ τοὺς μὴ δεινούς εἰ-
 πείν ἢ πρᾶξι. ἢ γὰρ οὐκ ἐγχειροῦσιν ἐπινῆαι, ἢ καὶ τὰ μάλιστα
 τῶν, ἢ οὐδὲν πορταίνουσι. καὶ οἷς μὴ λυσιτελεῖ διαλέγειν ἐπιτη-
 ροῦσιν, ἢ δίκην, ἢ ἐκλίσιν. οἷον, οἱ ξένοι καὶ αὐτοῦργοι. ἐπὶ μικρῶν
 τε γὰρ διαλύονται, καὶ ῥαδίως οἱ τοιοῦτοι καὶ τὰ πᾶν. καὶ
 τοὺς πολλὰ ἢ δίκην τῶν ἢ τοιαῦτα οἷα ἀδικῶνται. ἐγγύς γὰρ ἔ-
 δοκεῖ τῶν μὴ ἀδικεῖν εἶναι, ὅταν τι τοιοῦτον ἀδικηῇ τις, οἷς εἰώθει
 καὶ αὐτὸς ἀδικεῖν. λέγω δὲ, οἷς εἴ τις τὸν εἰώθοντα ὑβρίζει αἰκί-
 σαιτο. καὶ τοὺς ἢ πεπεικέντας κακῶς, ἢ βουληθέντας, ἢ βουλο-
 μένους, ἢ ποιήσαντας. ἔχει γὰρ καὶ τὸ ἡδύ, καὶ τὸ καλόν καὶ ἐγ-
 γύς τοῦτο, τῶν μὴ ἀδικεῖν φαίνεται. καὶ οἷς χειροῦται, ἢ φίλοις,
 ἢ θυμαζομένοις, ἢ ὀρωμένοις ἢ κυρίοις, ἢ ὅλως πρὸς οὓς ἴδ-
 σιν αὐτοῖς, καὶ πρὸς οὓς ὅστις ἐπεικείας τυχεῖν. καὶ οἷς ἂν ἐγκεκλη-
 κότες ὦσι, καὶ περδιακεχωρηκότες. οἷς καὶ λιπῶτος ἐποίησε τὰ
 ποδὲς δίωνα. καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα, ἐγγύς τῶν μὴ ἀδικεῖν φαίνεται.
 καὶ τοὺς ὑπὲρ ἄλλων μέλλοντας, ἂν μὴ αὐτοῖς. ὡς οὐκ ἐπὶ αὐτοῖς. 4

- μενον βουλόμεθα. ὡς ποδὶ λέγειται αἰνισίδημος γέλωνι πέμ-
 ηαι, κατὰ βία ἀνδραποδιέμεν ὅτι ἐφθασεν, ὡς καὶ αὐτὸς
 μέλων. καὶ ἔς ἀδικήσαντες δυνήσονται πολλὰ δίκαια πράτ-
 τειν, ὡς ῥαδίως ἰασομένοι, ὡς ποδὶ ἐφη ἰάσων ὁ θεὸς ἰαλός, διὰ τὸ
 δικεῖν ἐνία, ὅπως δύνῃται καὶ δίκαια πολλὰ ποιεῖν. καὶ ἅπαν-
 τες ἢ πολλοὶ ἀδικεῖν εἰώθασιν. συγγνώμης γὰρ οἶοντα τούτε-
 ραι. καὶ τὰ ῥαδία κρύβει. τοιαῦτα δὲ, ὅτε ἢ τὰ γὰρ ἀναλίσκει-
 ται, οἷον τὰ ἐδωδήμα. ἢ τὰ δὲ μετέβληται, ἢ χήμασιν, ἢ χρώμα-
 σιν ἢ κράτεσιν. ἢ ἅ πολλαχρὸν ἀφανίσαι δύπορον. τοιαῦτα δὲ
 τὰ δὲ βάσανα καὶ ἐν μικροῖς τόποις ἀφανίζόμενα, καὶ οἷς ἀ-
 διάφορα καὶ ὁμοῖα πολλὰ περὶ πῆρξε τῷ ἀδικοῦντι. καὶ ὅσα
 αἰχλῶν ὄντα λέγειν οἱ ἀδικηθέντες, οἷον γυναικῶν οἰκείων ὕ-
 βρεις, ἢ εἰς ἐαυτοῦς ἢ εἰς ἑτέρας. καὶ ὅσα περὶ δικεῖν δέξειεν αὐτὸς ἐπε-
 ξιών. τοιαῦτα δὲ τὰ τε μικρὰ, καὶ ἐφ' οἷς συγγνώμη. ὡς μὲν
 οὕτως ἔχοντες ἀδικούσι, καὶ πῖτα, καὶ ποῖους, καὶ διαπὶ, σχεδὸν
 2 τούτῳ ἔστι. τὰ δὲ ἀδικήματα πάντα καὶ δικαίωματα διέ-
 λωμεν, ἀρξάμενοι πρώτων ἐν τούτοις. ὡρεται δὲ τὰ δίκαια καὶ
 τὰ ἀδικα, πρὸς τε νόμον ὁ δὲ νόμος, καὶ πρὸς οὐς ἔστι διχῶς. λέγω
 δὲ νόμον, τὸν μὲν ἴδιον. τὸν δὲ κοινόν. ἴδιον μὲν, τὸν ἐκείνοις ὡ-
 ρισμένον πρὸς ἐαυτοῦς. καὶ ἑτέροις, τὸν μὲν, ἀρχαίον, τὸν δὲ γε-
 ραμμένον. κοινὸν δὲ τὸν κοινῶς φύσιν. ἐστὶ γὰρ, ὁ μαντεῖον ὄντα
 πάντες φύσει κοινὸν δίκαιον καὶ ἀδικον, καὶ μηδὲ μία κοινω-
 νία πρὸς ἀλλήλους ἢ, μηδὲ σιωθήκη. οἷον, καὶ ἡ σοφοκλέους
 3 ἀντιγόνη φαίνεται λέγουσα, ὅτι δίκαιον ἀπειρημένον διαίψαι
 τὸν πολυεῖκλον, ὡς φύσει ὄντα δικαίον. οὐ γὰρ π νῦν τε
 καὶ ἄλλοις, ἀλλ' αἰεί ποτε ἦν δικαίον. καὶ οὐδὲ οἱ δὲν ὄντα φαίνε. καὶ
 ὡς ἐμπεδοκλῆς λέγει, πόρῃ τῷ μὴ κτείνειν τὸ ἐμψυχον. δικαίον
 γὰρ, οὐ ποῖ μὲν δίκαιον, ποῖ δὲ οὐ δίκαιον, ἀλλὰ ἔμην πάντων
 νόμιμον, διὰ τὸ δὲ μέδοντος αἰθέρος ὡς ἐκείως τέτακται. διὰ τὸ
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. καὶ ὡς λέγει ἐν τῷ μεσσηνιακῷ ἀλκίδαμος.
 πρὸς οὐς δὲ διώρεται, διχῶς διώρεται. ἢ γὰρ πρὸς τὸ κοινόν,
 4 ἢ πρὸς ἕκαστον κοινωνόντων, ἀλλ' ἔτι πρὸς τὸν καὶ μὴ πρὸς τὸν.

» διὸ καὶ τὰ ἀδικήματα καὶ τὰ δικαιώματα διχῶς ὅστι ἀδικεῖν
 » καὶ δικαιοπραγεῖν. ἢ γὰρ πρὸς ἑᾷ ὡρισιμὸν ἢ πρὸς τὸ κοι-
 νόν. ὁ γὰρ μοιχὸς καὶ τύπων, ἀδικεῖ τινα τῶν ὡρισιμῶν. ὁ
 δὲ μὴ στρατὸλόμος, τὸ κοινόν. ἀπάντων δὲ τῶν ἀδικημάτων
 διηρημένων. καὶ τῶν μὲν, ὧν τῶν πρὸς τὸ κοινόν. τῶν δὲ πρὸς ἄλ-
 λον καὶ πρὸς ἄλλους, ἀναλαβόντες τί ὅστι τὸ ἀδικεῖν, λεί-
 πωμεν τὰ λοιπὰ. ἔστι δὲ τὸ ἀδικεῖν, τὸ ἅπλοῦς ἐκόντων τὰ ἀ-
 » δικα πάσχειν. τὸ γὰρ ἀδικεῖν, ὥριται πρὸς τὸν ἐκὸνσιον εἶναι. I
 » ἐπεὶ δ' αὐτὰρ τὸν ἀδικὸν ὡς βλάπτειν καὶ ἀκονοῦν βλά-
 πτεται, αἰ μὲν βλάπτει, ἐκ τῶν πρὸς τὸν φανδράει. τὰ γὰρ
 ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ διήρηται καθ' αὐτὰ πρὸς τὸν, καὶ τὰ ἐ-
 κὸνσιον. ὅτι ἐστὶν ὅσα εἰδότης. ὡς τ' αὐτὰρ πάντα τὰ ἐγκλήμα-
 τα, ἢ πρὸς τὸ κοινόν, ἢ ἰδίον εἶναι, ἢ ἀγνωστῶς καὶ ἀκονοῦν, ἢ
 ἐκόντος καὶ εἰδότης. καὶ τῶν τῶν μὲν, περὶ λαοῦ. τὰ δὲ,
 διὰ πάθος. πρὸς μὲν οὖν θυμὸν ῥηθῆσεται ἐν τοῖς πρὸς τὰ
 πάθος. πῶς δὲ περὶ αὐτῶν καὶ πῶς ἔχοντες, εἰρηται πρὸς 2
 τὸν. Ἐπεὶ δ' ὁμοιογενῶς πολλὰς πεπεραχῆναι, ἢ τὸ
 ἐπίπλεγμα οὐχ ὁμοιογενῶς, ἢ πρὸς τὸ ἐπίπλεγμα. οἷον
 λαβεῖν μὲν ἀλλ' οὐ κλέψαι. καὶ πατάξαι πρὸς τὸν ἀλλ' οὐχ
 ὑβρίσαι, καὶ συγγενέσαι ἀλλ' οὐ μοιχεύσαι, ἢ κλέψαι ἀλλ'-
 οὐχ ἱεροσυλεῖν, οὐ γὰρ θεοῦ. ἢ ἐπιδράσθαι μὲν, ἀλλ' οὐ
 δημῶσι, ἢ διελθεῖν μὲν τοῖς πολεμίοις, ἀλλ' οὐ περὶ διδ-
 ναι. διαγῶντα δὲ οὐ καὶ πρὸς τῶν διωρίσθαι, τὴν κλο-
 πῇ, τὴν ὑβρί, τὴν μοιχείαν. ὅπως αὐτὴν τὴν ὑπάρχειν αὐτὴν τὴν
 πᾶρχειν βουλόμεθα δεικνύειν, ἔχωμεν ἐμφανίζειν τὸ δι- 3
 καιον. ἔστι δὲ πάντα τὰ τοιαῦτα, πρὸς τῶν ἀδικῶν εἶναι καὶ
 φανῶν, ἢ μὴ ἀδικῶν πρὸς οὐ ἢ ἀμφοτέρω. ἐν γὰρ τῇ
 περὶ αὐτῶν ὅστις ἢ μοιχεία καὶ τὸ ἀδικεῖν. τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν
 ὀνομάτων περὶ αὐτῶν τῶν περὶ αὐτῶν, οἷον ὑβρί, καὶ κλο-
 πῇ. οὐ γὰρ εἰ ἐπάταξε, πάντως ὑβρίσει. ἀλλ' εἰ ἔπειτα τῶν
 ἀπὸ μᾶλλον ἐκείνων, ἢ αὐτὸς ἢ διώκει. οὐ δὲ πάντως, εἰ λαθρα
 ἔλαβεν, ἐκλεψεν. ἀλλ' εἰ τῶν βλάβη ἐκλεψεν, καὶ σφετερισμῶ 4

- εαυτῶ. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τῶν ἄλλων ἔχει, ὥς πρὸς καὶ πρὸς
 » τούτων. Ἐπεὶ δὲ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων ἑνὶ δύο εἶδη.
 » τὰ μὲν γὰρ γεγραμμένα. τὰ δὲ ἀρχαῖα. πρὸς ὧν μὲν οἱ νόμοι
 ἀγορεύουσιν, εἰρηταί. τῶν δὲ ἀρχαίων, δύο ὅστιν εἶδη. τῶν δὲ
 τὰ μὲν καὶ ὑπερβολῶς ἀρετῆς καὶ κακίας, ἐφ' οἷς ὁνείδῃ,
 καὶ ἔπαινοι, ἀπὸ μίαι καὶ ἡμεῖς καὶ δωρεαί. οἷον τὸ χάριν ἔχειν
 τῷ ποιῆσαντι, καὶ αὐτὸν ποιεῖν τὸν οὗ ποιῆσαντα, καὶ βοη-
 I θητικὸν εἶναι τοῖς φίλοις, καὶ ὅσα ἄλλα ραυταί. τὰ δὲ, τῆς ἰ-
 δίου νόμου καὶ ἐγγεγραμμένου ἐληήματα. τὸ γὰρ ἐπεικὲς, δη-
 » καὶ δίκαιον εἶναι ἐστὶ δὲ ἐπεικὲς, τὸ πρὸς τὸν γεγραμμένον νό-
 » μόν δίκαιον. συμβαίνει δὲ ὅτι. τὰ μὲν, αἰόντων, τὰ δὲ, ἐκόν-
 των τῶν νομοθετῶν. ἀκόντων μὲν, ὅταν λάθῃ. ἐκόντων δὲ, ὅταν
 μὴ δύνωνται διορίσαι. ἀλλ' ἀνάγκαιον μὲν ἢ καὶ θόλου εἰπεῖν
 μὴ ἢ δὲ, ἀλλ' ὥς ἐπιτοκλῦ. καὶ ὅσα μὴ ῥαδίον διορίσαι διὰ πει-
 ρίαν. οἷον, τὸ ἴσθαι σιδήρεω. καὶ πηλίκω, καὶ ποίῳ ὕνι. ἔπο-
 2 λείποι γὰρ δὴ ὁ αἰὼν διαριθμῶνται. αὐτοῦ ἢ ἀδιορίστον, δέοι
 δὲ νομοθετῆσαι, ἀνάγκη ἀπλῶς εἰπεῖν. ὥς τε καὶ δακτύλιον
 ἔχων ἐπάρηται πλὴν χεῖρα ἢ πατάξῃ, καὶ τὰ μὲν τὸν γεγραμμέ-
 νον νόμον, εὐχόρως ὅτι καὶ ἀδικεῖ. καὶ τὰ δὲ τὸ ἀληθεῖς, οὐκ ἀδι-
 κεί. καὶ ἐπεικὲς ὅτι ὅστιν. εἰ δὲ ἐστὶ τὸ εἰρημένον ἐπεικὲς, φανε-
 ρὸν ὁ πρὸς ὅτι τὰ ἐπεικὴ καὶ οὐκ ἐπεικὴ, καὶ ποῖοι οὐκ ἐπει-
 κὴς ἀνθρώποι. ἐφ' οἷς τε εἴδει συγγνώμῃ ἔχειν ἐπεικὴ τῶν.
 καὶ τὸ τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰ ἀδικήματα, μὴ τῶ ἴσον ἀξιοῦν
 3 μὴ δὲ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ τὰ ἀτυχήματα. ἐστὶ δ' ἀτυχήμα-
 τα μὲν, ὅσα πρὸς λόγα καὶ μὴ ἀπὸ μοχθηρίας. ἁμαρτήματα
 δὲ, ὅσα μὴ πρὸς λόγα καὶ μὴ ἀπὸ πονηρίας. ἀδικήματα δὲ ὅσα
 μὴ τε πρὸς λόγα, ἀπὸ πονηρίας τε ὅτι. τὰ γὰρ δι' ἐπιθυμίαν, ἀ-
 πὸ πονηρίας, καὶ τὸ τοῖς ἀνθρώποις συγγνώσκον ἐπεικὲς,
 καὶ τὸ μὴ πρὸς τὸν νόμον, ἀλλὰ πρὸς τὸν νομοθέτην σκο-
 πτεῖν. καὶ τὸ μὴ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὴν διαίνοιαν
 τῶ νομοθέτου σκοπεῖν. καὶ μὴ πρὸς τὴν προᾶξιν, ἀλλὰ
 4 πρὸς τὴν προαίρεσιν. καὶ μὴ πρὸς τὸ μόρος, ἀλλὰ πρὸς τὸ

λον. μὴ δὲ πρὶός πρηνῶ, ἀλλὰ ποῖός τις αἰεὶ, ἢ ὥς ἐπὶ πολὺ.
 καὶ τὸ μνημονεύειν μάλλον ὧν ἐπαθεν ἀγαθῶν, ἢ κακῶν. καὶ
 ἀγαθῶν ὧν ἐπαθε μάλλον. ἢ ἐπὶ πρὶος. καὶ τὸ ἀνέχεσθαι ἀδικοῦ
 μένον. καὶ τὸ μάλλον λόγῳ ἐθέλειν κρίνεσθαι, ἢ ὁρᾶν. καὶ εἰς
 δίκαιαν μάλλον, ἢ εἰς δίκην βούλεισθαι ἰέναι. ὃ γὰρ δικαιοσύνης
 τὸ ἐπιδικᾶν ὁρᾶν, ὃ δὲ δικαιοσύνης τὸν νόμον. καὶ τοῦτον εὐεχεῖται
 δικαιοσύνης ὁρᾶν, ὃ πᾶσι τὸ ἐπιδικᾶν ἰσχύει. πῶς μὲν οὖν τῆς ἐπι-
 δικαίας διορίσθαι τὸν τρόπον δεῖται. ἀδικήματα δὲ μείζονα, ὅσα αὐτῷ
 ἀπὸ μείζονος ἢ ἀδικίας. διὸ καὶ τὰ ἐλάττω, μέγιστα. οἷον με-
 λανώπου καλλιστράτος κατηγόρει, ὅτι πρὸς τοὺς ἑταίρους ἡμῶν
 βόλια ἰδὼν ὅσον ναοποιούς. ἐπὶ δικαιοσύνης δὲ, τοῦ ἀντιπρό-
 σθεντος, ἐκ τῆς ἀποδείξεως τῆς δυνάμεως. ὃ γὰρ εἰς ἰδὼν ἡμῶν
 λια κλέψας, καὶ ὁ ποῦν ἀδικήσας. ὅτι μὲν δὴ οὕτω τὸ μείζον
 ὅτι δὲ ἐκ τῆς βλάβους κρίνεσθαι καὶ οὐ μὴ ἐστὶν ἴση ἡμῶν, ἀλλ'
 ἐκ τῶν ἐλάττων. καὶ οὐ μὴ ἐστὶν ἴσους. χαλεπὸν γὰρ καὶ ἀδύ-
 νατον. καὶ οὐ μὴ εἰς δίκην λαβεῖν τὸν παθόντα. αὐτῶν γὰρ. 2
 ἢ γὰρ δίκη καὶ νόμοις, ἴσους. καὶ εἰ ὁ παθὼν καὶ εἰ ὁ ἀδικήσας
 αὐτὸς αὐτὸν μέγας ἐκείλῳ. εἰ γὰρ μείζονι ὁ ποιήσας δι-
 καίος καὶ λαοφίλος. οἷον σοφοκλῆς ἀπὸρ δυνάμει στυγερῶν
 ἐπὶ ἀπίσταν ἐαυτὸν. ὑβριστεῖς, οὐ ἡμῶν ἐφ' ἐλάτ-
 τωτος, ἢ οὐ ὁ παθὼν ἐτίμησεν ἐαυτὸν. καὶ ὁ μόνος ἢ πρῶτος ἢ
 μετ' ὀλίγων πεποίηκε. καὶ τὸ πλάγιος τὸ αὐτὸ ἀμαρτάνειν
 μέγα, καὶ δι' ὧν αὐτὸς ἐτίμησεν καὶ ὁρᾶν τὰ καλὸν καὶ ζημι-
 οῦντα οἷον, εἰ ἀρχειμῶσι, δι' ὧν αὐτὸς νόμος τεθῆ, καὶ δι' οὓς 3
 τὸ δεσμωπείον ὥς δομῆται. καὶ τὸ θρηνηδόνον ἀδικήματα,
 μείζον. καὶ τὸ ἐκ περνοῖας μάλλον, καὶ ὁ οἱ ἀκούοντες, φο-
 βώται μάλλον ἢ ἐλεοῦσι. καὶ τὰ μὲν ἡγεμονία εἰς τοιαῦτα,
 ὅτι πολλὰ ἀνέθηκε δίκαια, ἢ ἀποδείκνυται. οἷον ὁρῶντες, δεξι-
 ας, πίσεις, ἐπιγαμίας. πολλὰ γὰρ ἀδικημάτων ἀποδοχή.
 καὶ τὸ εὐταῦθα οὐ καλῶνται οἱ ἀδικοῦντες. ὅπως ποιού-
 σιν οἱ φελοδάρτυρες. πολλὰ γὰρ οὐκ αὐτὸς ἀδικήσας. εἴγε καὶ
 ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐφ' οἷς αἰσθάνη μάλιστα, καὶ εἰ δεῖται, ὅφ' οὐ 4
 οὐ

οὐ πέπονθε. πλείω γὰρ ἀδικεῖ, ὅτε τε κακῶς ποιεῖ, ὅτι τε οὐκ
 οὐ ποιεῖ, καὶ ὁ πρῶτος τὰ γενομένα δίκαιος. ἀμείνωνος γὰρ μὴ
 δι' ἀνάγκην δίκαιον εἶναι. τὰ μὲν οὖν γεγενημένα, δι' ἀνάγκης.
 τὰ δ' ἀρχαῖα, οὐ. ἄλλον δὲ τρόπον, εἰ πρῶτος τὰ γεγενη-
 μένα. ὁ γὰρ τὰ φοβερὰ ἀδικῶν καὶ τὰ ἐπιζημία, καὶ τὰ
 μὴ ἐπιζημία ἀδικήσῃεν αὐτῷ. ποῦ μὲν οὖν ἀδικήματος μεί-
 ζονος, καὶ ἐλάττωτος, εἴρηται. ποῦ δὲ τῆς ἀπέχων καλου-
 1 μένων πίσεων, ἐχόμενον ὅτι τῆς εἰρημίων ἐπιστραμῆν. ἰ-
 διά γὰρ αὐτῶν τῆς δικαστικῶν εἰσι, πέντε τὸν ἀριθμὸν, νό-
 μοι, μαρτυροί, σωθῆκαι, βάρη, ὅρκος. πρῶτον μὲν
 οὖν εἰπωμεν ποῦ νόμων, πῶς χρῆσθαι καὶ περὶ ἐποντα
 καὶ ἀρτέποντα καὶ κατηγορεύτα καὶ ἀχρηστούμενον. φα-
 νόρον μὲν γὰρ, ὅτε εἰ μὲν εὐανπίος ἢ ὁ γεγενημένος τῷ
 πείγματι, τῷ κρινῶ νόμῳ χρῆσθαι, καὶ τοῖς ἐπεικέσιν ὡς
 δικαιοδότης. καὶ ὅτε τῇ γνώμῃ τῇ ἀρίστῃ κρίνειν χρωμέ-
 2 νους, τουτίσι, τὸ μὴ πάντῃ χρῆσθαι τοῖς γεγενημένοις. καὶ
 ὅτι τὸ μὲν ἐπεικὲς αἰεὶ μέλει, καὶ οὐδέποτε μεταβάλλει οὐδ' ὁ
 κρινὸς κατὰ φύσιν γὰρ ὅστιν. οἱ δὲ γεγενημένοι πλάκεις. ὁ-
 » θεα εἴρηται ἐν τῇ τῆς σοφοκλέους ἀντιγράμῃ. ἀχρηστοί γὰρ,
 » ὅτι ἐπεξε πρῶτος τὸν τῆς κρείοντος νόμον, ἀλλ' οὐ πρῶτος τὸν ἀ-
 » ρχαῖον. οὐ γὰρ πινυ γὰρ καὶ χεῖς, ἀλλ' αἰεὶ ποτε ταῦτ' οὖν ἐπὶ
 οὐκ ἐμμελλον ἀνθρώπος οὐδενός. καὶ ὅτι τὸ δίκαιόν ὅστιν ἀληθές
 ἔστι καὶ συμφέρον, ἀλλ' οὐ τὸ δοκῶν. ὥστ' οὐ νόμος ὁ γεγενη-
 3 μένος. οὐ γὰρ ποιεῖ τὸ ὄργον τὸ τῆς νόμου. καὶ ὅτι ὡς πρὸς ἀρ-
 » χρογῶμων ὁ κριτής ὅστιν, ὅπως διακρίνει τὸ κίβδηλον δίκαι-
 » ον καὶ τὸ ἀληθές. καὶ ὅτι βελτίονος ἀνθρώπος τὸ τοῖς ἀρχαῖοις
 » ἢ τοῖς γεγενημένοις χρῆσθαι καὶ ἐμμένειν, καὶ εἴπερ εὐανπίος
 νόμῳ οὐδοκίμοις, ἢ αὐτὸς αὐτῷ. οἷον ὁ μὲν, εὐνοτε κελδεῖ
 κλέια εἶναι, ἢ αὐτὸς αὐτῶν. ὁ δ' ἀπαγορεύει μὴ σιωπῆσαι
 πρῶτος τὸν νόμον. καὶ εἰ ἀμυβόλος. ὥστε σφίφειν καὶ ὁρᾶν ἐφ'
 ὁ ποτὶ δ' αὖν τῷ ἀτωγῶν, ἢ τὸ δίκαιον ἐφαρμόσει, ἢ τὸ συμφέ-
 4 ρον, εἴτα τοῦτ' χρῆσθαι. καὶ εἰ τὰ μὲν πείγματα ἐφ' οἷς ἐ-

τέθῃ ὁ νόμος, μηκέτι μέλει, ὁ δὲ νόμος, πειρατέον ἔστω δη-
 λωτῷ, καὶ μάχεσθαι ταύτῃ πρὸς αὐτὸν. εἰ δὲ ὁ γεγραμμέ-
 νος ἢ πρὸς τὸ πρᾶγμα τότε γνώμῃ τῇ ἀρίστῃ λεκτέον ὅτι,
 οὐ τὸ πρᾶξαι τὸν νόμον εὐκτα δικάζειν ὅτιν. ἀλλ' ἵνα εἰς ἀγνοή-
 σῃ ὅτι λέγει ὁ νόμος, μὴ ἐπιπορεύειν. καὶ ὅτι, οὐ τὸ ἀπλῶς ἀγα-
 θὸν αἰρεῖται οὐδὲς, ἀλλὰ τὸ αὐτῷ. καὶ ὅτι οὐδὲν διαφέρει, ἢ
 μὴ κείσθαι, ἢ μὴ χρῆσθαι. καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις, οὐ λυ-
 σιτε λαί πρᾶσσόμεναι πρᾶξαι τὸν ἰατρὸν. οὐ γὰρ ὁ σὺν τῷ ἐλά-
 » πειν ἡ ἀμαρτία τῷ ἰατρῷ, ὅσον τὸ ἐλθέειν ἀπειθεῖν τῷ ἀρ-
 » χοντι. καὶ ὅτι τὸ τῆς νόμων σφώτερον ζητεῖν εἶναι, τῷ τῷ ὅτιν ὁ
 ἐν τοῖς ἐπαινοῦ μέλοις νόμοις ἀπαγορεύεται. καὶ πᾶσι μὲν τῆς
 νόμων, οὐ τῷ διωρίδω. Πόρι δὲ τῆς μαρτύρων, μάρτυρες
 εἰσι διωρίτοι. οἱ μὲν, παλαιοί, οἱ δὲ, πρὸς φαρι. καὶ ὅτι τῶν,
 οἱ μὲν μετέχοντες τῷ κινδύνου, οἱ δὲ ἐκτός. λέγω δὲ παλαι-
 ούς, τῶν τε ποιητῶν, καὶ ὅσων ἄλλων γνωρίμων εἰσι κρίσεις
 φανερὰι. οἷον ἀθλῶν οἱ ὁμῆρω μάρτυρι ἐχρήσαντο πᾶσι σα-
 λαμίνοιο. καὶ τινὲς οἱ εὐαγγέλιος πᾶσι λαί τῷ κερεινδίῳ
 πρὸς σιγῆς. καὶ κλειφῶν καὶ τῷ κριτίου τοῖς σόλωνος ἐλε-
 γείοις ἐχρήσαντο, λέγων, ὅτι πάλαι ἀσελγῆς ἡ οἰκία. οὐ γὰρ
 αὐτὸς ποτε ἐποίησε σόλων, εἰπὲν μοι κριτία πυρόεχαι παῖς ἀ-
 κούειν. πᾶσι μὲν οὖν τῆς γνομένων, οἱ τοιοῦτοι μάρτυρες.
 πᾶσι δὲ τῆς ἐσμύων, καὶ οἱ χρησμολόγοι. οἷον θεμιστοκλῆς,
 ὅτι ναυμαχητέον, τὸ ξύλινον λέγει τῆς, ἐπὶ καὶ αἱ πα-
 ροιμία, ὡς πᾶσι εἰρηται, μαρτυρία ὅτιν. οἷον, εἰς συμβου-
 λὸν εἰ μὴ ποιεῖται, ὡς λεν γόροντα, τῷ τῷ μαρτυρεῖ ἡ πα-
 » ροιμία. μὴ πᾶσι δὲ ὅτιν γόροντα. καὶ τὸ ὅτιν ὅτιν αἰαρεῖν,
 » ὡν καὶ ὅτιν πατὴρας. νήπιος, ὅς πατὴρας κτείναν, παῖδας
 καὶ τῷ λαίποι. πρὸς φαρι δὲ, ὅσοι γνώμῃ, καὶ κεκρίκασι τῷ
 χρήσιμοι γὰρ, καὶ αἱ τῶν κρίσεις, τῷ πᾶσι τῷ αὐτῷ
 ἀμφοτέρω τῷ. οἷον, δὲ βουλῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρήσαντο
 καὶ τῷ χάρητος, ὡς πᾶσι εἰπε πρὸς ἀρχίβιον, ὅτι ἐπιδέ-
 δυναν ἐν τῷ πόλει τὸ ὅμοιο εἶναι πονηροῦς εἶναι. καὶ οἱ μετέ- 4

χοντες τὰ κινδύνου, αὐτὸ δὲ ὁσὶ φερόμενοι οἱ μὲν οὖν τοιοῦ-
 ται, τῶν τοιούτων μάρτυρες εἰσι. γέροντες, ἢ μὴ. ἔστιν, ἢ μὴ. πόρ-
 ρι δὲ τῶν πτόν. οὐ μάρτυρες. αἶον, εἰ δίκαιον, ἢ ἀδίκον, ἢ συμφέ-
 ρον, ἢ ἀσύμφερον. οἱ δὲ ἄποθεν, καὶ πόρρι τῶν πτόν πιστάτοι.
 πιστάτοι γὰρ οἱ παλαιοὶ. ἀδίκους γὰρ. πιστάματα γὰρ
 πόρρι μαρτυρεῖν. μάρτυρας μὲν μὴ ἔχοντι, ὅτι ἐκ τῆς εἰς-
 των δεῖ κρίναι. καὶ τῶν τῶν τῆ γνώμῃ τῆ ἀρίστη. καὶ οὐ οὐκ
 1 ἔστιν ἵσταται τὰ εἰς τὰ ἐπ' ἀργεῖω καὶ ὅτι οὐχ ἀλίσκε-
 ται φερόμενοι μαρτυρεῖν. τὰ εἰς τὰ. ἔχοντι δὲ πρὸς μὴ ἔχοντα,
 οὐ οὐχ ὑπόδικα τὰ εἰς τὰ. καὶ οὐ οὐδὲν αὐτὸ εἰς μαρτυρεῖν.
 εἰ ἐκ τῆς λόγων ἱκανὸν ἡ δὲ θεωρεῖται. εἰς δὲ αἱ μαρτυρεῖαι, αἱ
 μὲν, πόρρι αὐτῶ. αἱ δὲ, πόρρι τῶ ἀμωσθενῶντος. καὶ αἱ μὲν,
 πόρρι τῶ πτόν. αἱ δὲ, πόρρι τῶ ἡθους. ὥστε φανερὸν,
 ὅτι οὐδὲ πτόν ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ χρῆσιν. εἰ μὴ γὰρ κα-
 τὰ τῶ πτόν, ἢ αὐτῶ ὁ μὲν λαομυθίας, ἢ τῶ ἀμωσθενῶν
 2 πτόν, ἀλλὰ πόρρι τῶ ἡθους αὐτῶ εἰς ἐπείκειαν, ἢ τῶ
 ἀμωσθενῶντος εἰς φανερὸν. τὰ δὲ ἄλλα, πόρρι μάρτυ-
 ρος, ἢ φερόν, ἢ ἔχον, ἢ μετὰ ξέν, ἢ ὁδοκίμωνος, ἢ ἀδοξοῦ-
 ρος, ἢ μετὰ ξέν, καὶ ὅσαι ἄλλαι τῶν αὐτῶ διαφοραὶ, ἐκ τῆς αὐ-
 τῆς τόπων λεκτέον, ἢ οἶων πόρ καὶ τὰ ἐνθυμήματα λέγ-
 μεν. πόρρι δὲ σωθῆκα, τῶν τῶ λόγων χρῆσις ὅστιν, ὅσον
 αὐξάν, ἢ καθελεῖν, ἢ πιστὰς ποιῆν, ἢ ἀπίστους, αὐτῶ μὲν αὐτῶ ὑ-
 πάρχουσι, πιστὰς καὶ κυρίασ. τῶ δὲ τῶ ἀμωσθενῶντος, τῶ
 3 ναντίον. πρὸς μὲν οὖν τὸ πιστὰς ἢ ἀπίστους καὶ ἀσκηδάζειν, οὐ-
 δὲν διαφύκει τῆς τῶ τῶ μάρτυρας πτόν. ὅτι οἱ
 γὰρ αὐτῶ ὥσιν οἱ ἐπὶ γεγενημένοι, ἢ φυλάττοντες, τῶ τῶ
 αἱ σωθῆκα, πιστὰς εἰσιν. ὁ μὲν λαομυθίας δὲ εἶναι τῆς σωθῆ-
 κης, οἱ καὶ μὲν οὐσης, αὐξάν. ἢ γὰρ σωθῆκα, νόμος ὅστιν ἰ-
 διος, καὶ καὶ μὲν. καὶ αἱ μὲν σωθῆκα οὐ πτόν τὸν νό-
 μον κρείον. οἱ δὲ νόμοι τῶ καὶ τὸν νόμον σωθῆκα. καὶ ὅλως
 αὐτῶς ὁ νόμος, σωθῆκα τῶ ὅστιν, ὥστε ὅστις ἀπίστῃ καὶ ἀναρεῖ
 σωθῆκα, ὥς νόμους ἀναρεῖ. ἐπὶ δὲ πτόν τῶ τὰ πολλὰ τῶ

συναλλαγμάτων, καὶ τὰ ἐκείναια, καὶ τὰς συνθήκας.
 ὥστε ἀνθρώπων γιγνομένων, ἀνέρεται ἡ πρὸς ἀλλήλους χρεία
 τῆς ἀνθρώπων. καὶ τ' ἄλλα δὲ ὅσα ἀρμόττει, ἐπὶ πολλοῖς ἰ-
 δεῖν ἔστιν. αὐτὸ δ' ἐναντία ἢ, καὶ μετὰ τῆς ἀμφισβητήτων,
 πρῶτον μὲν, ἀπὸς αὐτοῖς πρὸς νόμον ἐκτιπούμενον μαχη-
 σαι, ταῦθ' ἀρμόττει. ἄρ' ὅσον γὰρ, εἰ τις μὲν νόμους αὐτὸν μὴ ὁρ-
 θῶς κείμενοι ὦσιν, ἀλλ' ὑπαπατῶσιν οἱ πειθέμενοι, οὐκ οἴομε-
 σα δεῖν πείθεσθαι, τοῖς δὲ συνθήκαις ἀναγκαῖον. εἴθ' ὅτι τῷ
 δικαίου ἐραβδύτης ἔστιν ὁ δικαστής. οὐκ ὡς ἄλλοι σκεπτεῖον, ἀλ-
 λ' ὡς δικαιοδότην. καὶ τὸ μὲν δίκαιον, οὐκ ἔστι μεταστρέφαι,
 οὐτ' ἀπάτη, οὐτ' ἀνέγκη, πεφυκὸς γὰρ ἔστι. συνθήκαι δὲ γί-
 γνονται, καὶ ὑπὸ ἀπατηθέντων, καὶ ἀναγκασθέντων. πρὸς δὲ
 τοῖς σκοπεῖν, εἰ ἐναντία πνί ἔστιν, ἢ τῆς γεγραμμένων νό-
 μων, ἢ τῆς κοινῶν, καὶ τοῖς δικαίοις ἢ καλοῖς. ἐπὶ τε, ἢ ἄλ-
 λαις συνθήκαις ὑπόδρασι ἢ περὶ δόξαις. ἢ γὰρ αἱ ὑπόδρασι κί-
 ραι, ἢ κίρῳ δ' αἱ περὶ δόξαι. ἢ αἱ περὶ δόξαι ὁρθαί, αἱ δ' ὑ-
 πόδρασι ἢ πατήσιν. ὅποδρως αὐτὸν ἢ χρήσιμον. ἐπὶ δὲ τὸ συμ-
 φέρον, ὅρα αὐτὸν εἴπῃ ἐκτιπούμεν τοῖς κριταῖς, καὶ ὅσα ἄλλα
 τοιαῦτα. καὶ γὰρ τοῦτο, οὐκ ὁρῶνται ὁμοίως. αἱ δὲ βάρ-
 βανοι, μαρτυρεῖται πινδοῖς εἶσιν. ἔχειν δὲ δοκῶσι πίσιν, ὅτι ἀ-
 νάγκη τις πρὸς ἐστὶ, οὐκ ὡς χαλεπὸν οὐδὲν ποδὲς τοῦτων ἰδεῖν,
 καὶ τὰ ἐνδεχόμενα εἰπεῖν. ὑπὸν αὐτὸν τε ὑπάρχουσιν οἰκτεῖται, αὐ-
 ξεῖν ἔστιν ὅτι ἀληθεῖς μὲν αὐτὸν μαρτυρεῖται εἶσιν, αὐτὸν ὑπεναν-
 τίαι ὦσι, καὶ μετὰ τῆς ἀμφισβητήτων, διαλῶσι αὐτὸν πρὸς τ' ἀ-
 ληθῆ λέγων καὶ τόλῳ τῶν γίγνους τῆς βασάνων. οὐδὲν γὰρ ἢ τ-
 ὶν ἀναγκασόμενοι τὰ φερόν λέγουσιν, ἢ τ' ἀληθῆ, καὶ δια-
 καρτῶν τε μὴ λέγειν τ' ἀληθῆ, καὶ ῥαδίως καὶ φερόν φερόν
 μὲνοι ὡς πωσόμενοι δαῖτον. δεῖ δ' ἔχειν ἐπαναφῶν ἐπὶ τοι-
 αῦτα γελημελῆ πρὸς δειγμάτων, αἷον οἱ κρινόντες. δεῖ
 δὲ λέγειν, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἀληθεῖς οἱ βάρβανοι. πολλοὶ γὰρ σὺρ-
 ροὶ καὶ λιθοδρῶμοι καὶ τοῖς ψυχῆς ὅντες δυνάτοι, γινώσκ-
 ως ἐγκαρτῶν οἱ τοῖς ἀνάγκαις. οἱ δὲ δειλοὶ καὶ οὐλα-

- βῆς πρὸ τῆς αἰάκας· ἰδὲν αὐτῷ καθαρροῦσιν, ὥς τε οὐδὲν ἔστι πιστὸν ἐν βασιάνοις. ἔστι δὲ ὅρκων, τετραχῶς ἔστι διελθῆναι. ἢ γὰρ δίδωσι καὶ λαμβάνει, ἢ οὐδέτερον. ἢ τὸ μὲν, τὸ δ' οὐ. καὶ ἑνὶ των, ἢ δίδωσιν μὲν, οὐ λαμβάνει δὲ, ἢ λαμβάνει μὲν, οὐ δίδωσι δὲ. ἐπὶ ἄλλως πρὸς τῶντα εἰ ὁμώμεσαι. καὶ οὕτως ἢ ὑφ' αὐτῶ, ἢ ὑπ' ἐκείνου. οὐ δίδωσι μὲν οὖν, ὅτι ῥαδίως ἐπιπορεύσι. καὶ ὅτι ὁ μὲν ὁμώμετος, οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ χρεμάτα. οὗ δὲ μὴ ὁμώμετος, οἷμαι καθαρὸν ἀφ' ἑαυτοῦ. καὶ ὥς οὐκ ὁ κίνδυνος κρείττων ὁ ἐν τῷ δικαστῇ. τῷ μὲν γὰρ πιστεύει, τῷ δ' οὐ. οὐ λαμβάνει δ', ὅτι ἀντὶ χρημάτων ὅρκος. καὶ ὅτι εἰ μὴ φάσιν, κατωμύθεον αὐτῶν. κρείττον γὰρ ἐνέειναι φάσιν εἶναι, ἢ μηδενός. ὁμώμετος μὲν γὰρ, ἔξει. μὴ ὁμώμετος δ', οὐ. ὥς τε διαρετῶν αὐτῶν εἴη, ἀλλ' οὐ δ' ἐπιπορεύειν τὸ μὴ, καὶ τὸ τῶν ἐνοφάνους ἀρμόζει, ὅτι οὐκ ἴση πρὸς κλησὶς αὐτῶν, ἀσεβῆς πρὸς δούσεβι. ἀλλ' ὁμώμετος, καὶ ἰσχυρὸς, ἀσθενῆς.
- 2 πατάξει ἢ πωληγῶν πρὸς καλίσσιν. εἰ δὲ λαμβάνει, ὅτι πιστεύει αὐτῶ, ἐκείνῳ δ' οὐ. καὶ τὸ τῶν ἐνοφάνους μεταστρέψαντα, φάτεον οὕτως. ἴσον εἶναι, εἰ μὲν ὁ ἀσεβὴς διδῶν, ὁ δούσεβις δ' ὁμνῶν. δεινόν γε τὸ μὴ ἐδέλιναι αὐτὸν, ἔσθ' ὅν ἐκείνους ἀξιοὶ ὁμώμετος, δικάζειν. εἰ δὲ δίδωσιν, ὅτι δούσεβις τὸ δέλειν τῷ θεῷ ἐπιτρέπειν. καὶ ὅτι, οὐδὲν δέει αὐτὸν ἄλλων κριτῶν διέδοι. αὐτῶ γὰρ δίδωσι κρίνειν. καὶ ὅτι, ἄτοπον τὸ μὴ δέλειν ὁμνῶναι, πρὸς ὅν ἄλλους ἀξιοὶ ὁμνῶναι. ἐπεί ὁ καθ' ἑκάστον δὴ λον πῶς λεκτέον, καὶ σωδιαζόμενον, πῶς λεκτέον δὴ λον. οἷον, εἰ αὐτὸς μὲν θέλει λαμβάνειν, διδόναι δὲ μὴ. καὶ εἰ δίδωσι μὲν, λαμβάνειν δὲ μὴ θέλει. καὶ εἰ λαμβάνειν καὶ διδόναι θέλει, εἴτε μὴ δ' ἔτερον. ἐκ γὰρ τῶν εἰρημελῶν ἀνάγκη συγκαταθεῖν, ὥς τε καὶ οὗς λόγους ἀνάγκη συγκαταθεῖν ἐκ τῶν εἰρημελῶν. δὴ λον δὲ, αὐτῶ ἢ ἡ πατημῆος ὑπ' αὐτῶ ὁ ἐναντίος, ὅτι οὐκ ἐπιπορεύει. ἐκ τῶν γὰρ τὸ ἀδικεῖν ἔστι. τὸ δὲ ἐπιπορεύειν, ἀδικεῖν ἔστι. τὰ δὲ εἰς καὶ τὰ ἀπάτη, ἀκούσια. ἐνταῦθα
- 4 δια οὖν σωκατέον καὶ τὸ ἐπιπορεύειν, ὅτι ἔστι τὸ τῆς διανοίας ἀλ-

λ' οὐ τῷ σόματι. ἐὰν δὲ τῷ ἀντιδίκῳ ἢ ὁ μωμοσμένος, ὅπ' πᾶν
 παχύνεται ὁ μὴ ἐμμένων, οἷς ὥμωσεν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τοῖς νό-
 μοις χρᾶνται ὁ μὲν περὶ τῶν καὶ ἡμᾶς μὲν ἀξιοῦμεν ἐμμένειν,
 οἷς ἀν' ὁ μὲν περὶ δικάζητε. αὐτοὶ δ' οὐκ ἐμμένοντες. καὶ ὅσα
 ἄλλα, αὐτῶν πῶς εἴπεται. ποδὶ μὲν οὖν τῆς ἀπέχων πίσειν,
 εἰρήδω τοσούτα.

ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙ-
 ΚΗΣ ΤΟ Β΄.

Κ' ΤΙΝΩΝ μὲν διὰ καὶ περὶ εἶπεν καὶ ἀρ-
 γῆ πειν, καὶ φέγειν καὶ ἐπαινεῖν, καὶ κατηγο-
 ρεῖν καὶ ἀπολογεῖσθαι, καὶ ποιεῖν δεξιὰ καὶ 2
 περὶ τὰς χρήσιμους περὶ τοῦτον πῶς, καὶ
 τοῦτο δὲ. ποδὶ γὰρ τοῦτον καὶ ἐκ τοῦτον, τὰ
 ἐνθυμήματα λέγειται. ὡς ποδὶ ἐκαστον εἶπεν ἰδίᾳ τὸ γένος
 τῆς λέγων. ἐπεὶ δ' ἔνεα κρίσεως ὅσιν ἡ ῥητορικὴ καὶ γὰρ καὶ τοῖς
 συμβουλεύει κρίνεισι, καὶ ἡ δίκη κρίνεισι ὅσιν, ἀνάγκη μὴ μόνον
 περὶ τὸν λόγον ὅσον, ὅπως ἀπολογητοῦς ἔσται καὶ πῶς, ἀλλὰ
 καὶ αὐτὸν ποιοῦν πῶς καὶ τὸν κριτὴν καὶ τὸν ἀκούοντα. πρὶν γὰρ
 διαφέρει περὶ πῶς. μάλιστα μὲν, ἐν τοῖς συμβουλεύεισι. εἴτα 3
 » δὲ καὶ ἐν τοῖς δίκαις, τὸ, πῶς ποιοῦν πῶς φαίνεται τὸν λέγον-
 » τα, καὶ τὸ περὶ αὐτοῦ ἀπολογητοῦς ἔχειν πῶς αὐτὸν. περὶ
 » δὲ τοῖς εἰς καὶ αὐτοὶ διακρίμενοι πῶς τυγχάνωσι. τὸ μὲν
 οὖν ποιοῦν πῶς φαίνεται τὸν λέγοντα, χρησιμώτερον εἰς τοῖς
 συμβουλεύεισι. τὸ δὲ διακρίνει πῶς τὸν ἀκούοντα, εἰς τοῖς δι-
 κασ. οὐ γὰρ ταυτὰ φαίνεται φιλοφρονεῖν καὶ μισοῦσιν, οὐδ' ὁρ-
 ητομείοις καὶ πῶς ἔχουσιν. ἀλλ' ἢ τὸ πρῶτον ἔδρα, ἢ κα-
 τὰ τὸ μέγεθος ἔδρα. τῷ μὲν γὰρ φιλοφρονεῖν, ποδὶ οὐ ποιεῖται 4

- τῷ κρίσιν, ἢ οὐκ ἀδικεῖν, ἢ μικρὰ δοκεῖ ἀδικεῖν. τῷ δὲ μισοῦ-
 ῖ, ὁ ἄνθρωπος. καὶ τῷ μὲν ἐπιθυμῶντι καὶ οὐκ ἐλπίδι, εἰς ἢ τὸ
 ἐσόμενον ἡδύ, καὶ ἐσέσθαι, καὶ ἀγαθὸν ἐσέσθαι φαίνεται, τῷ δὲ
 ἀπειθεῖ καὶ δυσχεραίνοντι, ὁ ἄνθρωπος. τῷ μὲν οὖν αὐτῷ εἶναι
 » πιστὸς ὡς λέγοντας, εἰς τὰ αἰῶνα. ὁ παῖς γὰρ ὅστις, δι' αὐ-
 » πιστοῦ μὲν ἔξω τῆς ἀφιδείξεων. ἐστὶ δὲ τῷ τῷ, φρόνησις, καὶ ἀ-
 » ρετή, καὶ δυνάμει. διαφύσσονται γὰρ πᾶσι ὧν λέγουσιν ἢ συμβου-
 1 λούουσιν, ἢ δὲ πάντα τῷ τῷ, ἢ δὲ ὅλων ἡ. ἢ γὰρ δι' ἀφροσύ-
 νῃ οὐκ ὁρῶντες ὡς δόξα ἔχουσιν, ἢ δόξα ἔχοντες ὁρῶντες, δὲ μῆ-
 χηρείαν οὐ τὰ δοκῶντα λέγουσιν. ἢ φρόνησι μὲν καὶ ἐπιει-
 κής εἰσιν, ἀλλ' οὐκ ὀνοί, διότι πᾶσι ἐνδέχεται, μὴ τὰ βέλυστα συμ-
 βουλεύειν πνώσκοντας, καὶ πᾶσι τῷ τῷ οὐ δὲν. ἀνάγκη ἄρα τὸν
 ἄπαντα δοκῶντα τῷ τῷ ἔχειν, εἶναι τοῖς ἀκροωμένοις πιστὸν. ὁ-
 θεν μὲν οὖν φρόνησι καὶ σωφροσύνη φανέειν αὐτῷ, ἐκ τῆς πε-
 ρι τοῖς ἀρεταῖς διηρημένων ληπτόν. ἐκ τῆς αὐτῆς γὰρ, καὶ ἐπὶ τὸν
 2 ἡς καὶ ἐαυτὸν καὶ τὸν ἀλλόθεν τοῦτον. πᾶσι δὲ ὀνοίαισιν καὶ πε-
 λίασιν, ἐκ τοῖς πᾶσι τὰ πάθη λεκτέον. ἔστι δὲ τὰ πάθη,
 δι' ὅσα μεταβάλλοντες διαφύσσονται πρὸς τὰς κρίσεις, οἷς ἐπε-
 τὰ λυπῶ καὶ ἡδονῇ. οἷς ὁρῶν, ἔλεος, φόβος, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦ-
 τα. καὶ τὰ τοῖς ἐναντία δειδὶ δὲ διαρῆναι τὰ πᾶσι ἐκαστον εἰς
 εἰς, λέγω δὲ οἷον πᾶσι ὁρῶν, πᾶσι τε διακείμενοι ὁρῶντες εἰς,
 καὶ πᾶσι εἰδόμενοι ὁρῶντες, καὶ ὑπὸ τοῖς. εἰ γὰρ τὸ μὲν ἐν
 ἢ τὰ δύο ἔχοι μὲν ὅλων, ἄπαντα δὲ μὴ, ἀδύνατον αὐτῷ εἶναι τῷ
 3 ὁρῶν ἐμπειρίαν. ὁ μὲν γὰρ δὲ, καὶ πᾶσι τῶν ἄλλων. ὡς πᾶσι ἐν καὶ
 ἐπὶ τῶν περὶ τῶν διηρημένων διερχόμενοι τὰς περὶ τὰς. οὐ τῷ καὶ
 ὑπὸ ὅλων ποιήσω μὲν, καὶ διελω μὲν τὸν εἰρημένον τῶν.
 ἔστι δὲ ὁρῶν, ὁρῶντες μετὰ λυπῶς τιμωρίας φαινομένης, δὲ
 φαινομένης ὁλιγωρίας τῶν εἰς αὐτὸν ἢ εἰς αὐτῶν πᾶσι μὴ περ-
 σκύνοντας. ἐπεὶ δὲ τῶν ἐστὶν ἢ ὁρῶν, ἀνάγκη τὸν ὁρῶν ὁρῶν,
 ἔσθαι αἰς τῶν καὶ τῶν ἐνὶ οἷον κλέωνι, ἀλλ' οὐκ ἀνθρώπῳ.
 καὶ ὅτι αὐτὸν, ἢ τῶν αὐτῶν πᾶσι τι πεποίηκεν ἢ ἐμελλε. καὶ πᾶ-
 4 σι ὁρῶν ἐπεσθαι ἵνα ἡδονῇ τῷ ἀφ' τῆς ἐλπίδος τῶν ἡ-

» μωρήσασθαι. ἢ δὲ μὲν γὰρ τὸ οἶεσθαι τὸ λυγρὸν εἶναι ὡς ἐφίεσθαι. οὐ
 » δὲ τὸ φαινομένου ἀδυνάτων ἐφίεσθαι. ὁ δὲ ὀργιζόμενος ἐ-
 » φίεσθαι αὐτῷ διωκτῇ. διὸ καλῶς εἰρητῶ παρὶ θυμῷ. ὥστε
 » πολὺ γλυκίων μέλιτος καὶ λειομύοιο, ἀνδρῶν ἐν σήθεσιν
 » ἀίξεσθαι. ἀκοινοῦ γὰρ καὶ ἡδονῇ πρὸς διὰ τε ῥῆτος, καὶ διότι δια-
 » βίουσιν ἐν τῷ πτωχεύειν τῇ διανοίᾳ. ἢ οὕτω τότε ἐγγινομέ-
 » νη φαντασία ἡδονῶν ποιεῖ. ὥς περ ἡ τῆς ἐνυπνίων. ἐπεὶ δὲ ἡ ὀ-
 » λιτωρία ἐστὶν ἐν ὁρῇ δόξης παρὶ μνηστῶν ἀξίον φαινομένον. I
 καὶ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀξία οἷός μεθ' αὐτοῦ εἶναι, καὶ
 τὰ σωτήριοντα πρὸς τῶν. ὅσα δὲ μνηστῶν ἢ πάντων μικρὰ, οὐ-
 δινὸς ἀξία ὑπολαμβάνομεν. ὅσα δὲ εἶδη ὀλιτωρίας, καὶ
 » φρόνησις τε καὶ ἐπιεικεία, καὶ ὕβρις. ὅ, τε γὰρ καὶ φρο-
 » νῶν ὀλιτωρεῖ. ἢ γὰρ οἶοντα μνηστῶν ἀξία εἶναι, τῶν καὶ
 φρονούσι. τῆς δὲ μνηστῶν ἀξίων, ὀλιτωρούσι. καὶ ὁ ἐπιεικὴς
 φαίνεται καὶ φρονεῖν. ἐστὶ δὲ ὁ ἐπιεικεία, ἐμποδισμὸς τῶν
 βουλήσεσιν, οὐχ ἵνα αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ. ἐπεὶ οὕτω οὐχ 2
 ἵνα αὐτῷ τὸ ὀλιτωρεῖ. δὴ λαν γὰρ, ὅτι οὐτε βλάψεν ὑπολαμ-
 βάνει, ἐφοβεῖτο γὰρ καὶ οὐκ ὀλιτωρεῖ, οὐτ' ὠφελῆσαι αὐτὸν οὐδὲν
 ἀξίον λόγου. ἐφρόντισε γὰρ αὐτῷ ὥς τε θίλῃ εἶναι. καὶ ὁ ὑβρίζων
 δὲ ὀλιτωρεῖ. ἐστὶ γὰρ ὕβρις, τὸ βλάψεν καὶ λυπεῖν, ἐφ' οἷς αἰ-
 χύνη δὲ τῷ πάσχοντι, μὴ ἵνα πλῆνται αὐτῷ ἄλλο, ἢ ὅτι ἐλπί-
 » σι, ἀλλ' ὅπως ἡδῆ. οἱ γὰρ αὐτοῖς ποιοῦντες οὐχ ὑβρίζουσιν, ἀλ-
 » λα ὑμωροῦνται. αὐτὸν δὲ τῆς ἡδονῆς τῶν ὑβρίζουσιν, ὅτι οἶον
 » ται κακὰς δρῶντες αὐτοῖς ὑποδέχιναι μᾶλλον. διὸ οἱ νέοι καὶ 3
 οἱ πλεῖστοι, ὑβρίζουσι. ὑποδέχιναι γὰρ οἶοντα ὑβρίζοντες ὑβρίως
 δὲ αὐτῶν, ὁ δὲ ἀπ' αὐτῶν, ὀλιτωρεῖ. τὸ γὰρ μνηστῶν ἀξίον, οὐ-
 δεμίαν ἔχει πμῶν, οὐτε κακῶν οὐτε ἀγαθῶν. διὸ λέγει ὀργι-
 » ζόμενος ὁ ἀχιλλεύς. ἡτίμησεν, ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀ-
 » πούρασθαι, καὶ ὡς εἴ' ἐν ἀπῆμτον μετανάστην, ὡς δὲ τῶν ὀργι-
 » ζόμενος. περὶ οὗ καὶ οἶοντα πολυωρεῖσθαι ὑπο τῆς ἡπτόνων
 καὶ γλῶσσης, καὶ δύνάμιν, καὶ ἀρετῶν, καὶ ὅλως ἐν ὧ αὐ-
 » τῶν ὑποδέχιναι πλὴν. οἶον ἐν χρήμασιν ὁ πλούσιος πένιτος 4

- καὶ ἐν τῷ λέγειν ῥητορικῶς, ἀδωάκην εἰπεῖν, καὶ ἀρχὴν ἀρ-
 χολογίου, καὶ ἀρχὴν ἀξίως οἰόμενος, τὴν ἀρχὴν ἀξίως. διὸ εἰ-
 » ρηται, θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοφείων βασιλῶν. καὶ ἀλλάγε-
 » καὶ μετόπισθεν ἔχει κῆτον, ὅφρα τελείωσι. ἀγανακτοῦσι γὰρ
 δὲ τὴν ἀδωάκην. ἐπὶ ἀφ' ὧν ἡσ οἶεταὶ οὐ πάσχειν δεῖν. οὐ τοῖς
 δὲ εἰσιν, οὐς οὐ πεποίηκεν ἡ κριεῖ, ἢ αὐτὸς, ἢ τῶν αὐτῶν τις, ἢ δὲ
 αὐτῶν, ἢ βούλεται, ἢ ἐβουλήθη. φανερὸν οὖν ἐκ τούτων ἡδὴ,
 1 πῶς τ' ἔχοντες ὀργίζονται αὐτοῖς, καὶ τίσι, καὶ δὲ ποῖα. αὐτοῖς
 μὲν γὰρ ὅταν λυπῶνται. ἐφίεται γὰρ πινος ὀλυμπιεύς. ἐάν
 τε κατ' οὐ θυμῶν οὖν ἀντιπικρὸν ἡσ. οἶον, τῷ διφῶντι περὶ
 τὸ πῖν, ἐάν τε μὴ, ὁμοίως ταυτὸ φαίνεται ποιεῖν, καὶ αὐτὸ
 ἀντιπερὶ τῆς ἡσ, ἀντὶ μὴ συμπερὶ τῆς, ἐάν τε ἄλλοι ἐν οὐχί οὐ
 τως ἔχον, τῆς πᾶσιν ὀργίζεταί. διὸ καὶ μνοντες, πενόμενοι, ὀρῶν
 2 τες, διφῶντες, ὅλως ἐπιθυμῶντες, καὶ μὴ κατὰ τοῦ τες, ὅρ
 γίλοι εἰσὶ καὶ οὐ παρὸρ μῆτοι, μάλιστα μὲν περὶ τῶν παρόντων
 ὀλιγορῶντας. οἷς, καὶ μνων μὲν, τῆς περὶ τὴν νόσον. πενόμενος
 δὲ, τῆς περὶ τὴν πενίαν. πολεμῶν δὲ τῆς περὶ τὸν πόλεμον.
 ὀρῶν δὲ τῆς περὶ τὸν ὄρωτα. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς ἄλλοις. περ-
 » ὀδοποιεῖται γὰρ ἐκαστος περὶ τὴν ἐκαστον ὀργλῶν ἑαυτοῦ τῶν
 » πέρχοντες πάθους. ἐπὶ δὲ ἐάν τ' ἀνάντια τύχη περὶ δεχόμε-
 νος. λυπεῖ γὰρ μάλλον τὸ πολὺ καὶ πρὸς δόξαν, ὥς περὶ καὶ
 τὸς περὶ τὸ πολὺ πρὸς δόξαν. ἐάν γὰρ γλῆνται ὁ βούλεται. διὸ καὶ
 ὦραι, καὶ χρόνοι, καὶ διαθήσεις, καὶ ἡλικίαι, ἐκ τούτων φανε-
 3 ραί. ποῖα δὲ κίνησι περὶ ὀργλῶν, καὶ πότε, καὶ πού, καὶ ὅ π ὅ-
 τε μάλλον ἐν τούτοις εἰσὶ, μάλλον καὶ δὲ κίνησι. αὐτοῖς μὲν δὲ
 οὕτως ἔχοντες, δὲ κίνησι περὶ ὀργλῶν. ὀργίζονται δὲ, τῆς
 τε κατὰ γλῶσσι, καὶ χλιδάουσι, καὶ σκώπουνσιν. ὑβρίζουσιν
 γὰρ, καὶ τῶς τὰ τοιαῦτα ἐλάτουνσιν, ὅτε ὑβριεως σημεῖα. ἀνάν-
 κη δὲ τοιαῦτα εἶναι, ἀμὴν τε ἀντὶ τινός, μὴ τ' ὠφέλιμα τῆς
 ποιῶσιν. ἡδὴ γὰρ δοκεῖ δι' ὑβρίων. καὶ τῆς κακῶς λέγουσι καὶ
 κατὰ φρονούσι, περὶ ἃ αὐτοῖς μάλιστα ἀπονδύχουσιν. οἶον, οἱ ἡδὴ
 4 φιλοσοφία φιλοπικρὸν μὲν, ἐάν τις εἰς τὴν φιλοσοφίαν, οἱ

επιφανέ
ντι

δὲ ὡδὶ τῇ ἰδέᾳ, εἰάν τις εἰς τὴν ἰδέαν. ὁμοίως δὲ καὶ ὡδὶ τῇ ἄλ-
λων. ταῦτα δὲ πολλῶ μάλλον, εἰάν τις πτόσῃσι μὴ ὑπάρ-
χειν αὐτοῖς, ἢ ὅλως ἢ μὴ ἰσχυρῶς, ἢ μὴ δοκεῖν. ἐπειδὴν δὲ σφό-
δρα οἶοντα ὑπάρχειν αὐτοῖς, ἐν οἷς σκώπτονται, οὐ φροντί-
ζουσι. καὶ τοῖς ὅλοις μάλλον, ἢ τοῖς μὴ ὅλοις. οἶοντα γὰρ
προσέκειν μάλλον ὑπὸ αὐτῆς οὐ πάχειν, ἢ μὴ. καὶ τοῖς εἰδι-
σμενίοις πᾶν μάλλον, ἢ φροντίζειν, εἰάν πάλιν μὴ οὕτως ὁ-
μιλώσι. καὶ γὰρ ὑπὸ τούτων οἶοντα καὶ φρονεῖν. τα-
τὸν γὰρ αὐτοῖς. καὶ τοῖς μὴ ἀπὸ πτοῦσιν οὐ, μὴ δὲ τὴν ἴσιν
ἀφιδιδόνσι. καὶ τοῖς τὰ ἀνάντια πτοῦσιν αὐτοῖς. εἰάν ἡ πτοῦσιν
σι. καὶ φρονεῖν γὰρ πάντες οἱ τοιοῦτοι φαίνονται. καὶ οἱ μὲν,
ὡς ἡ πτόνων. οἱ δὲ, ὡς πρὸς ἡ πτόνων. καὶ τοῖς ἐν μηδενὶ λόγῳ
οὐσιν, αὐτοῖς ὀλιγοῦσι μάλλον. ὑπόκειται γὰρ ἡ ὀρὴ τῆς ὀλι-
γοῦσιν πρὸς τοῖς προσέκειντας. προσέκειν δὲ τοῖς ἡ πτοῖς μὴ ὀ-
λιγοῦσιν, τοῖς δὲ ὅλοις, εἰάν τε μὴ οὐ λέγουν ἢ ποιοῦσι. καὶ ἐπὶ
μάλλον, εἰάν τὰ ἀνάντια, καὶ εἰάν μὴ αἰσθάνωνται δεομένων. ὡς
πρὸς ἀνάντια πτοῦσιν πρὸς τὴν μελεῖα γὰρ. ὀλιγοῦσιν γὰρ
τὸ μὴ αἰσθάνειν σημεῖον. ὡς γὰρ φροντίζουσι, οὐ λαμβάνει.
καὶ τοῖς ἐπιχαίρουσι τοῖς ἀτυχίαις. καὶ ὅλως οὐ θυμολογίαις
ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀτυχίαις. ἢ γὰρ ἐχθροῦ, ἢ ὀλιγοῦσιν τοῖς ση-
μεῖον. καὶ τοῖς μὴ φροντίζουσιν, εἰάν λυπήσωσι. διὸ καὶ τοῖς
καὶ ἀγγέλουσιν ὀρὴν γίνονται. καὶ τοῖς ἡ ἀκούουσι πρὸς αὐ-
τῆς, ἢ θεωμένοις τὰ αὐτῆς φαῦλα. ὁμοίως γὰρ εἰπὴν, ἢ ὀλιγο-
ροῦσιν, ἢ ἐχθροῖς. οἱ γὰρ ὅλοι, σωμαλγούσι. θεωμένοι δὲ τὰ οἱ
καὶ φαῦλα πάντες, ἀλγούσιν, ἐν τοῖς ὀλιγοῦσιν, πρὸς πέν-
τε, πρὸς ὅς τιλοπμῶνται, πρὸς ὅς θαυμάζουσιν, ὑφ' ὧν βού-
λονται θαυμάζειν, πρὸς οὓς αἰσθάνονται, ἢ ἐν τοῖς αἰσθάνο-
μένοις αὐτοῖς. ἐν τοῖς αὐτοῖς ὀλιγοῦσιν, ὀρὴν γίνονται μάλλον.
καὶ τοῖς εἰς τὰ τριαῦτα ὀλιγοῦσιν, πρὸς ὧν αὐτοῖς αἰσθάνονται
μὴ βοηθοῦσι. οἷον γονεῖς, τέκνα, γυναικας, ἀρχιμένους. καὶ τοῖς
χάριν μὴ ἀφιδιδόνσι. πρὸς τὸ προσέκειν γὰρ ἡ ὀλιγοῦσιν. καὶ τοῖς
εἰρωνολογίοις, πρὸς τοῖς ἀποδιδόντας. καὶ φρονητικὸν γὰρ ἡ 4

- εἰρηναίᾳ. καὶ τοῖς τῆς ἄλλων δὲ ποιητικῆς αὐτῶν καὶ αὐτῶν. καὶ ὅσοι καὶ ἀφρονητικῶν, τὸ μὴ ἀξιονῶν πάντας καὶ αὐτῶν. ποιητικῶν δι' ὁρῆς, καὶ ἡ λήθη, οἷον καὶ τῆς ὀνομάτων οὐσίας. πρὸς μικρόν. ὀλιτωρεῖας γὰρ δεκά καὶ ἡ λήθη σημειοῦν εἶναι. δεκά μὲν γὰρ ἀμέλειαν, ἡ λήθη γίνεσθαι. ἡ δὲ ἀμέλεια, ὀλιτωρεῖα δέσιν. οἷς μὲν οὕτω ὀργίζονται, καὶ ὡς ἔχοντες, καὶ ποῖα, εἴρηται. δεκά δὲ ὡς δόλοι αὐτῶν, αὐτῶν καὶ ἀσυνέτακτον τῷ λόγῳ.
1. ποιητικῶν, οἷοι ὄντες ὀργίλως ἔχουσι, καὶ οὕτως ἐναντίους τοῖς ἀνθρώποις ὄντας, ἐφ' οἷς ὀργίζονται, καὶ τοιούτους, οἷοις ὀργίζονται. ἐπεὶ δὲ τὸ ὀργίζεσθαι ἐναντίον τῷ περὶ εἶδαι, καὶ ὀργὴ περὶ ὅτι, ληπτόν πῶς π. ἔχοντες πρῶτοι εἰσι, καὶ πρὸς πῶς πρῶτος ἔχουσι, καὶ δεκά τίνων περὶ ὄντων. ἔστω δὲ πρῶτοι, καὶ ὁρῆς καὶ ἡρέμους ὀρῆς. εἰ οὕτω ὀργίζονται τῶν ὀλιτωρεῶν, ὀλιτωρεῖα δὲ δεκά ἐκείνους, φανερὸν, ὅτι καὶ τοῖς μετέπειτα ποιητικῶν ἡ ἀνευστίας ποιητικῶν, ἡ φαινομένης.
2. τοιούτους πρῶτοι εἰσι, καὶ τοῖς τ' ἀνευστίας ὡς ἐπὶ ἡμεῖς βλαβεροῖς καὶ ὅσοι καὶ εἰς αὐτοὺς τοιοῦτοι. οὐδεὶς γὰρ αὐτὸς αὐτῶν δεκά ὀλιτωρεῖν, καὶ τοῖς ὁμοιογενέσι καὶ μετὰ μελεμένοις. ὡς γὰρ ἔχοντες δύνανται τὸ λυπεῖσθαι καὶ τοῖς ποιημένοις, πᾶσι τῶν ὀρῆς. σημειοῦν δὲ τῆς τῆς οἰκετικῆς καὶ ἀλάστον. οὕτως μὲν γὰρ ἀνόντων καὶ ἀπλήρων, μετὰ καὶ λαλῶν. πρὸς οὗτο δὲ ὁμοιογενέτας δικαίως καὶ λαλῶν, πᾶσι μετὰ διμυμένοι. αὐτοὶ δὲ π. ἀνευστίας τὸ τὰ φανερὰ ἀρνεῖσθαι.
3. ἡ δὲ ἀνευστίας, ὀλιτωρεῖα καὶ ἀφρονητικῶν. ὡς γὰρ πᾶσι κατὰ φρονοῦμεν, οὐκ ἀνευστίας. καὶ τῶν ταπεινομένων πρὸς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἀνελίχουσι. φαίνονται γὰρ ὁμοιογενέσι ἢ πᾶσι εἶναι. οἱ δὲ πᾶσι, φοβούμεναι. φοβούμενος δὲ οὐδεὶς ὀλιτωρεῖ. ὅτι δὲ πρὸς οὗτο ταπεινομένους πᾶσι ἡ ὀργή, καὶ οἱ κύνες δολοῦσιν, οὐδ' ἀνευστίας οὗτο καὶ ὀνέγοντας. καὶ τοῖς ἀποσπᾶσθαι πρὸς οὗτο ἀποσπᾶσθαι. δεκά δὲ ἀποσπᾶσθαι, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀφρονεῖσθαι. καὶ τοῖς μετὰ κατὰ φρονοῦμεν. καὶ τοῖς διομένους καὶ παρὰ.
4. τοιούτοις. ταπεινότεροι γὰρ, καὶ τοῖς μὴ ὕψους, μὴ δὲ χλιδῶν.

σοῦς, μὴ δὲ ὀλιγωροῖς, ἢ εἰς μηδέν, ἢ μὴ εἰς χρηστὸν, ἢ μὴ εἰς
 τοιούτους, οἳ οἱ πόρ' αὐτοῖ. ὅλως δ' ἐκ τῆς ἐναντίων διεσκοπεῖν
 τὰ πρὸς αὐτὰ, καὶ οὐς φοβοῦνται, καὶ οὐς αἰσχύνοιντο. ἔως γὰρ
 αὐτὸς οὕτως ἔχωσιν, οὐκ ὀργίζονται. ἀδυνάτων γὰρ ἅμα φοβεῖσθαι
 καὶ ὀργίζεσθαι. καὶ τοῖς δι' ὀργὴν πικρῶσιν, ἢ οὐκ ὀργίζονται, ἢ
 » ἢ πον ὀργίζονται. οὐ γὰρ δι' ὀλιγωρίαν φαίνονται περὶ αὐτῶν. οὐ-
 δις γὰρ ὀργιζόμενος ὀλιγοῦται. ἢ μὲν γὰρ ὀλιγοῦται, ἄλυστος. ἢ
 δι' ὀργὴν, μετὰ λύπης. καὶ τοῖς ἀλυστομένοις αὐτοῖς, καὶ ἔχοντες
 δὲ ἐναντίως τῷ ὀργίζεσθαι, δὴ λανθάνει πρὸς αὐτοὺς εἶναι. οἷον ἐν πα-
 ραδείσῳ, ἐν γέλωτι, ἐν ἐορτῇ, ἐν δὴν ἡμερία, ἐν κατὰ κράτος ἐν πληρώ-
 σει, ὅλως, ἐν ἀλυσίᾳ καὶ ἡδονῇ μὴ ὑβριστικῶς, καὶ ἐν ἐλπίδι ἐπιει-
 κεί. ἐπὶ ὅ γε χρονικῶς, καὶ μὴ ὑπόγυοι τῇ ὀργῇ ὄντες, παύειν
 ὀργὴν ὁ χρόνος. παύειν καὶ ἐπὶ τοῦ ὀργὴν μείζω, ἢ παρ' ἄλλου λη-
 φθείσα ὑμῶν πρὸς τὸν πόρ'. διὸ οὐ φιλοκράτης, ἐπὶ πόρ' πινός
 ὀργιζομένου τῷ δῆμῳ, πὶ οὐκ ἀφ' ὧν, οὐ πω γὰρ ἐφ' ἡ. ἀλλὰ
 πόρ' ; ὅταν ἄλλον ἴδω διαβεβλημένον. πρὸς γὰρ γίγνεται, 2
 ὅταν εἰς ἄλλον τὴν ὀργὴν ἀναλώσωσιν. οἷον σιωπῇ ἐπὶ ὀρ-
 γῶν. μάλλον γὰρ χαλεπαίνοντες, ἢ καλίσαντες, ἀφῆκαν,
 δὲ τὸ καλίσαντες τῇ περὶ τὸν ἀνὴρα κατὰ γὰρ ἀνὴρα θάνατον. καὶ
 ἐὰν ἔλῃσι, καὶ ἐὰν μείζον κακὸν πεπονητότεσ' ὦσιν, ἢ ὀργιζόμε-
 νοι ἔσονται αὐτῶν. ὥς πόρ' γὰρ εἰληφέναι ὑμῶν οἷον. καὶ
 ἐὰν ἀδικεῖν οἷον, αὐτοὶ καὶ δικαίως πάσχειν. οὐ γίγνεται γὰρ
 ἢ ὀργὴ πρὸς τὸ δικαίον. οὐ γὰρ ἐπὶ πρὸς τὸ περὶ σῆκον οἷον
 πάσχειν. ἢ δὲ ὀργὴ ὅτις μὲν. διὸ τῷ λόγῳ δεῖ περὶ λαλῆναι. 3
 γὰρ ἀκτῆσι γὰρ ἢ πον καλὸς ὀργιζόμενοι καὶ οἱ δουλοῖ. καὶ ἐὰν μὴ αἰ-
 σθησέσθαι οἷον, ὅτι δι' αὐτοῖς, καὶ αὐτῶν ἐπαθόν. ἢ γὰρ ὀργὴ,
 τῆς κατὰ κράτος ὅτις. δὴ λανθάνει τῷ ὀρ' οἷον. διὸ ὀρ' πρὸς πεποι-
 » ται, φάσθαι ὀδυρῆα πολίπορον. ὥς οὐ τε ὑμῶν ὀργιζόμενος. εἰ
 » μὴ ὅτις ἢ ὅτις καὶ ὑφ' οὐ, καὶ αὐτῶν ὅτις. ὥς τ' οὐ τε τοῖς ἄλλοις ὅσοι
 μὴ αἰσθάνονται, ὀργίζονται, οὐ τε τοῖς τε θνητοῖς ἐν, ὥς πεπο-
 νήσιν τε τὸ ἔχον, καὶ οὐκ ἀλγίσσουσιν, οὐ δ' αἰσθιστομένοις, οὐ
 οἱ ὀργιζόμενοι ἐπὶ αὐτοῖς. διὸ οὐ πόρ' ὅτις ἐκ τῶν ὀργιστῶν παῦ 4

ὁ δὲ πρὸς τὸν

καὶ τὸν

καὶ τὸν

καὶ τὸν

καὶ τὸν

καὶ τὸν

καὶ τὸν

καὶ τὸν

- » σπει βουλόμενος τὸν ἀχιλλέα τῆς ὀρχῆς πενηδύτος, καὶ φῶν ἔ
 » δὴ γαῖαν ἀεικίζῃ μενεαίνων. δῆλον ἔν, ὅτι τοῖς περὶ νένου-
 » λομένοις, ἐκ τῶν τῆς τῶν λεκτέων, αὐτοῖς μὲν πρῶτον ἀ-
 » γασσι τοῖς τοῖς, οἷς δ' ὀργίζοντο, ἢ φοβόρους, ἢ αἰχλύνος ἀξίους,
 » ἢ κεχαρισμένους, ἢ ἄκοντας, ἢ ἑσθέρους τοῖς περὶ η-
 » μένοις. τίνες δὲ φιλοῦσι καὶ μισοῦσι, καὶ διατί, τίς φι-
 » λῶν καὶ τὸ φιλεῖν ὁρτάμενοι λέγωμεν. ἔγω δὴ τὸ φιλεῖν, τὸ
 I βούλει δαί' ἵνι ἂν οἴεσθαι ἀγαθὰ ἐκείνου εἶναι, ἀλλὰ μὴ αὐτῷ,
 » καὶ τὸ κατὰ δύναμιν περὶ τὸν εἶναι τῶν. τίς δ' ὅστις,
 » ὁ φιλεῖν καὶ ἀντιφιλομενός. οἶοντο δὲ φίλοι εἶναι, οἱ οὕτως
 » ἔχον οἱόμενοι περὶ ἀλλήλους. τῶν δὲ ἑσθέρων, αἰσχύ-
 » κη τῶν εἶναι τὸν σωτηρόμενον τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ σωταροῦ
 » τὰ τοῖς λυπηροῖς, καὶ διατί ἔτδρον, ἀλλὰ δ' ἐκείνον. γινόμενων
 » γὰρ ὧν βούλοντο, χαίρουσι πάντες. τῆς ἐναντίων δὲ, λυποῦ-
 » νται, ὥς τε τῆς βουλήσεως σημεῖον αἰλῶνται, καὶ αἰδοῦνται. καὶ
 2 οἷς ἢ δὴ τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ καὶ κακὰ. καὶ οἱ τοῖς αὐτοῖς φίλοι, καὶ
 οἱ τοῖς αὐτοῖς ἐχθροί. ταυτὰ γὰρ τοῖς βούλει δαί' ἀγάπῃ. ὥς
 » τε ἂν τοῖς αὐτοῖς καὶ ἄλλω βουλόμενος, τῶν φανέτω φίλος
 » εἶναι, καὶ τοῖς περὶ τῆς τοῖς, ἢ αὐτοῖς, ἢ ὧν κηδοντο,
 » ἢ εἰ μέγαλα, ἢ εἰ περὶ δύμους, ἢ εἰ ἐν τοῖς τοῖς, καὶ αὐ-
 » τῶν εἶναι, ἢ οὐς ἂν οἶοντο βούλει δαί' ποιεῖν ὅτι, καὶ τοῖς τῆς φι-
 » λους, καὶ τοῖς φιλοῦντας, οὐς αὐτοῖς φιλοῦσι, καὶ τοῖς φιλο-
 » μένους ἑσθέρους τοῖς φιλομενῶν εἰς τοῖς, καὶ τοῖς αὐτοῖς
 3 ἐχθροῖς, καὶ μισοῦντας οὐς αὐτοῖς μισοῦσι, καὶ τοῖς μισοῦ-
 » νους ἑσθέρους τοῖς εἰς τοῖς μισομενῶν. πᾶσι γὰρ τοῖς, ταυτὰ
 » ἀγαθὰ φανέτω εἶναι καὶ ἐκ τοῖς, ὥς τε βούλει δαί' τὰ αὐτοῖς
 » ἀγαθὰ, ὅτι τῶν τῶν φίλων. ἐπὶ τοῖς ὅτι ποιητῶν εἰς χρήμα-
 » τα καὶ σωτηρίαν. διὸ τοῖς ἐλθροῖς καὶ τοῖς ἀνδρείους π-
 » μεσι, καὶ τοῖς δικαίοις. τοῖς τοῖς δ' ἑσθέρους λαμβάνουσι, τοῖς μὴ
 » ἀφ' ἐτδρῶν ζῶντας. τοῖς τοῖς δ' ἂν ὀργίζονται. καὶ τῶν-
 » τῶν, οἱ ἂν γεωργίαν καὶ τῶν ἄλλων οἱ αὐτοῖς μάλιστα.
 4 καὶ τοῖς σώφρονας, ὅτι οὐκ ἂν δικαιοῖ, καὶ τοῖς ἀπεργασθῶσι δὲ

καὶ τῶν
 τῶν τοῖς

καὶ τῶν

καὶ τῶν

καὶ τῶν

- λοι εἶναι. καὶ οἷς αὐτὰ ἄρα θὰ συμπεράτῳσιν, εἰ μὴ μέλλωσιν
 αὐτοῖς ἐσεῖσθαι μέγῳ κακῷ. καὶ τοῖς ὁμοίως τοῖς ἀπόντας, καὶ
 τοῖς παρόντας φιλοῦσι. διὸ καὶ τοῖς πόρῃ τοῖς τεθνεώτας τοῖς
 ζῶντας, πάντας φιλοῦσι. καὶ ὅλως τοῖς σφόδρα φιλοφίλους καὶ
 μὴ ἐγκαταλείποντας. μάλιστα γὰρ φιλοῦσι τοῖς ἀγαθῶν τοῖς φι-
 λείν ἀγαθούς. καὶ τοῖς μὴ καταπορεύουσιν, πρὸς ἑαυτοῖς. τοῖς
 τοῖς δὲ καὶ οἱ τὰ φανήσονται αὐτοῖς λέγοντες. εἴρηται γὰρ, ὅτι
 1 πρὸς τοῖς φίλους τὰ πρὸς δόξαν οὐκ αἰσχυρόμεθα. εἰ οὖν ὁ αἰ-
 σχυρόμενος μὴ φιλεῖ, ὁ μὴ αἰσχυρόμενος φιλοῦντι εἴκει. καὶ τοῖς
 μὴ φοβούσιν, καὶ οἷς θαρρῶμεν. τοῖς γὰρ ὃν φοβῶμαι, φιλεῖ. *εὐφροσύνη*
 εἴδη δὲ φιλίας, εἰς αἰτίαν, καὶ οἰκειότητος, καὶ συγγένειας, καὶ ὅσα
 τοιαῦτα. ποιητικῶς δὲ φιλίας, χάρις, καὶ τὸ μὴ διηθένης ποιῆ-
 σαι, καὶ τὸ κηλῶναι μὴ δηλῶναι. αὐτῶς γὰρ οὕτως εὐεχέει φαί-
 νεται, καὶ οὐ δι' ἐτόπον. πόρῃ δὲ ἔχρατος καὶ τὸ μισεῖν, φανε-
 ρόν, ὡς ἐκ τοῦ ἀντιπῶν διὰ θαρρῶν. ποιητικῶς δὲ ἔχρατος ὀργή, *ἐκ τῆς*
 2 ἐπηρεασμὸς, διαβολή. ὀργὴ μὲν οὖν ἔστιν, ἐκ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν.
 ἔχρατος δὲ, καὶ αὐτὸς τοῦ πρὸς ἑαυτὸν. εἰ γὰρ ἡπολάττωμεν
 εἶναι τοῖονδε, μισοῦμεν. καὶ ἡ μὲν ὀργή, αἰ πόρῃ τὰ κατέχευται,
 οἷον καμλίαν, σκυράτη. τὸ δὲ μῖσος καὶ πρὸς τὰ γένη. τὸν γὰρ
 κλέπτω μισεῖ, καὶ τὸν σκυφάτην ἔχρατος. καὶ τὸ μὲν ἰατὸν *αἰσχυρῶς*
 χρόνῳ, τὸ δ' ἀνίατον. καὶ ἡ μὲν, τὸ λυπῶναι ἐπίκειται, ἡ δὲ τὸ
 κακῶναι μάλλον. αἰσθάνεσθαι γὰρ βούλεται ὁ ὀργιζόμενος,
 τῷ δ' οὐδὲν διαφέρει. ἐστὶ δὲ τὰ μὲν λυπηρὰ, αἰσθητὰ πάντα.
 3 τὰ δὲ μάλιστα κακὰ, ἡκιστα αἰσθητὰ, ἀδικία καὶ ἀφροσύνη. *μὴ μὲν*
 οὐδὲν γὰρ λυπεῖ ἡ παρουσία τῆς κακίας. καὶ τὸ μετὰ λυ-
 πης, τὸ δ' οὐ μετὰ λυπης. ὁ μὲν γὰρ ὀργιζόμενος, λυπεῖται.
 ὁ δὲ μισῶν, οὐ. καὶ ὁ μὲν πολλὰν αὐτὸν γλυσσόμενον, ἐλέησειν. ὁ
 δ' οὐδενός. ὁ μὲν γὰρ ἀντιπαθεῖν βούλεται ὃ ὀργίζεται. ὁ δὲ,
 μὴ εἶναι. φανερὸν οὖν ἐκ τούτων, ὅτι εὐδέχεται ἔχρατος καὶ φι-
 λους καὶ ὄντας ἀφαιρεκνύει, καὶ μὴ ὄντας κτείνει, καὶ φάσκον-
 τας διαλύει, καὶ ἡ δι' ὀργὴν ἢ δι' ἔχρατον ἀμφοτέρωθεν τῶν ἐ-
 1 π' ὅπότ' αὐτὸν περαιρεῖται τίς ἄρειν. Ποῖα δὲ ἀποβολή

καὶ τίνα καὶ πῶς ἔχοντες, ὥς δὲ φανερὸν. ἔστω δὲ φόβος λυ-
 πῆς ἢ ταραχῆς ἐκ φαντασίας μέλλοντες κακοῦ ἢ φθαρ-
 τοῦ ἢ λυπῆρός. οὐ γὰρ πάντα τὰ κακὰ φοβέται. οἷον εἰ ἔσται
 ἀδικος ἢ βραδύς. ἀλλ' ὅσα ἢ λυπὰς μέγας, ἢ φθορὰς δύ-
 νανται. καὶ ταῦτα, ἃ μὴ πόρρω, ἀλλὰ σάνεγγυς φαίνεται, ὥς τε
 μέλλειν. τὰ γὰρ πόρρω σφόδρα, οὐ φοβοῦνται. ἴσασι γὰρ πάν-
 τες, ὅτι ἀφ' εὐνοίας. ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐγγύς, οὐ δὲ φροντίζουσιν
 εἶδ' ὁ φόβος τὸ τ' ὅτι, ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα φοβερὰ εἶναι, ὅσα
 φαίνεται δύνάμειν ἔχειν μέγαν τὸ φθεῖρειν ἢ βλάπτειν
 σωτηνούς. διὸ καὶ τὰ βλάβαινα, εἰ λυπὴν μέγαν
 σημεῖα τῆς τοιούτων, φοβερὰ. ἐγγύς γὰρ φαίνεται τὸ φοβερὸν.
 ὅσοι γὰρ ὅτι κινδύους, φοβερὸν πλησιασμός. τοιαῦτα δὲ
 ἔχοντες καὶ ὁρῶντες δυνάμειν ποιῆναι. δηλὸν γὰρ, ὅτι βούλονται
 τε καὶ δύνανται. ὥς τε ἐγγύς εἰσι τὸ ποιῆναι. καὶ ἀδικία δύνά-
 μιν ἔχουσα. τὸ περαιοῦν γὰρ ὁ ἀδικος, ἀδικος. καὶ ἀρετὴ
 ὑβρίζουμένη δύνάμειν ἔχουσα. δηλὸν γὰρ, ὅτι περαιοῦνται μὲν
 ὅταν ὑβρίζονται αἰεὶ, δύνανται δὲ νῦν. καὶ φόβος, τῆς δυνάμει-
 νων. π. ποιῆσαι. ἐν πᾶσι δὲ γὰρ ἀνάγκη εἶναι καὶ τὸν τοιοῦτον.
 εἰπεὶ δὲ οἱ πολλοὶ χεῖρους καὶ ἡττους τὸ καρδαίνειν. καὶ οἱ δι-
 λθοὶ ἐν τοῖς κινδύοις, φοβερὸν ὥς ἐπιβόλον, τὸ ἐπ' ἄλλω αὐ-
 τὸν εἶναι. ὥς τε οἱ σωειδότες πεπονηκότες τὸ δεινόν, φοβέροι, ἢ
 κατεπείν. ἢ ἐγκαταλιπεῖν. καὶ οἱ δυνάμειν ἀδικεῖν αἰεὶ, τοῖς
 δυνάμειν ἀδικεῖν. ὥς γὰρ ἐπιβόλον, ἀδικούσιν οἱ αὐτοὶ
 ποιοῦντες δύνανται. καὶ οἱ ἡδονήκων νομίζοντες ἀδικεῖν.
 αἰεὶ γὰρ τηροῦσι καιρὸν. καὶ οἱ ἡδονήκων, εἰ δύνανται ἔχουσι.
 φοβέροι, δὲ διότι τὸ ἀντιπαθεῖν. ὑπὲρ γὰρ τὸ τοιοῦτον φοβε-
 ρόν. καὶ οἱ τῆς αὐτῆς αἰτίας τῶν, ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἅμα ὑ-
 πέρχειν ἀμφοῖν. αἰεὶ γὰρ πολεμῶσι πρὸς τοιοῦτους. καὶ οἱ τοῖς
 κρείττοσι φοβέροι, καὶ αὐτοῖς φοβέροι. μάλλον γὰρ αὐτοὶ δύνανται
 βλάπτειν αὐτοὺς, ἢ τοῖς κρείττοσι. καὶ οὐ φοβοῦνται οἱ κρείτ-
 τους αὐτῶν δὲ τῶν, καὶ οἱ τοῖς κρείττοσι αὐτῶν ἀνιηρότεροι,
 καὶ οἱ τοῖς ἡττοσιν αὐτῶν ἐπιπείμενοι. ἢ γὰρ ἡδονήκων, ἢ αὐτοὶ
 ἐνδέχονται.

- ξηθίντες. καὶ οἱ ὅλῳι τῆς ἡδονῆς καὶ ἐχθρῶν ἢ ἀντιπα-
 λῶν, οὐχ οἱ ὀξύνουσι καὶ παρησιαστικοί. ἀλλ' οἱ παῖδες καὶ ἡλικιω-
 ρωνδὲ καὶ πανούργοι. ἄλλοι γὰρ εἰ ἐγγύς. ὥς τ' οὐδέποτε φο-
 βερὸν οὐ πόρρω. πάντα δὲ τὰ φοβερὰ, φοβερῶς τὰ ὅσα αἰετ-
 μαρτώσιν, ἐπανορθώσασθαι μὴ ἐνδέχεται. ἀλλ' ἢ ὅλως ἀν-
 νατα, ἢ μὴ ἐφ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀντιπώτοις. καὶ ὥν βοήθειαι
 μὴ εἰσὶν, ἢ μὴ ῥάδια, ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν, φοβερὰ ἔστιν, ὅσα ἐφ'
 I ἐτῶν γιγνόμενα ἢ μέλλοντα ἐλπίσιν ἔστιν, τὰ μὲν οὖν φοβε-
 ρὰ καὶ ἀφοβῶνται. ἄλλοι δὲ ὥς εἰπεῖν τὰ μέγιστα, τῶντα ἔστιν.
 ὡς δὲ διακείμενοι αὐτοὶ φοβοντάς, νῦν λέγωμεν, εἰ δὴ ἔστιν ὁ φό-
 βος μετὰ περὶ δυνάμει τῆς πίστεως ἢ φθαρτὸν παῖδος, αἰσχυρῶς
 φανερὸν ὅτι οὐδεὶς φοβεῖται τῆς οἰομένης μηδὲν ἀν' παθεῖν,
 οὐδὲ τῶντα ἀμὲν οἶοντα παθεῖν, οὐδὲ τῶντων ὑφ' ὧν μὴ οἶον-
 ται, οὐδὲ τότε ὅτε μὴ οἶοντα. ἀλλ' ἀπὸ τίνων φοβεῖσθαι ὥς οἰο-
 μένους παθεῖν αὐτὸν, καὶ τῶν ἑσπερίων, καὶ τῶντα, καὶ τότε.
 2 οὐκ οἶοντα δὲ παθεῖν αὐτὸν, οὐτε οἱ ἐν ἐπιτυχίαις μεγάλας ἐν-
 τες. διὸ ὑβρίζουσι καὶ ὀλιγαῖροι καὶ θρασεῖς. ποιεῖ δὲ τοιοῦ-
 τος, πρὸς οὐκ ἐγγύς, πολυωλία, δύνανται. οὐτε οἱ ἡδὴ περ-
 θίναι πάντα νομίζοντες τὰ δεινὰ καὶ ἀπελγμένους πρὸς τὸ μέ-
 λλον, ὥς πρὸς οἱ ἀρχτυμπανίζοντες ἡδὴ. ἀλλὰ δεῖ πᾶσι ὑπὲρ
 ναι ἐλπίδα σωτηρίας, πρὸς οὐκ ἀπώλειαν. σημεῖον δὲ, ὅ γὰρ φό-
 βος βουλομένης ποιεῖ καί τι οὐδεὶς βουλομένης πρὸς τῆς
 ἀνελπίστου. ὥς τε δεῖ τοιοῦτος πρὸς ἀσφάλειαν, ὅταν ἢ ἐλπίον
 3 τὸ φοβεῖσθαι αὐτὸν, ὅτι τοιοῦτος εἰσιν, οἱ οἱ παθεῖν. καὶ γὰρ ἄλ-
 λαι μεῖζους ἐπαθόν. καὶ τῶν ὁμοίων δεικνύει πάσχοντας, ἢ
 πιπνύοντας, καὶ ἑσπερίων, ὑφ' ὧν οὐκ ὦνται, καὶ τῶντα
 καὶ τότε, ὅτε οὐκ ὦνται. ἐπεὶ δὲ πρὸς φόβου φανερὸν, τί ἔστι, καὶ
 τῆς φοβερῶν, καὶ ὥς ἐκαστοὶ ἔχοντες διὰ τὰς. φανερὸν ἐκ τῶν
 τῶν καὶ τὸ θαρρύνει τί ἔστι, καὶ πρὸς ποῖα θαρραλέοι, καὶ πᾶσι
 διακείμενοι θαρραλέοι εἰσιν. τότε γὰρ θάρσος ἀντιπῶν τῷ φό-
 βῳ, καὶ τὸ θαρραλέον τῷ φοβερῷ, ὥς τε μετὰ φαντασίαν ἢ
 4 ἐλπίς τῆς σωτηρίας ἔστιν, ὥς ἐγγύς ὄντων. τῆς δὲ φοβερῶν, ἢ

Arist. ars. rhet.

k k

μὴ ὄντων, ἢ πόρρω ὄντων. ἔστι δὲ θαρραλέα, τὰ τε ὄντα δεινὰ
 πόρρω, καὶ θαρραλέα ἐγγύς, καὶ ἐπανορθώσεις ἐὰν ᾧσι, καὶ
 βοηθεῖαι, ἢ πρὸς αὐτὸν, ἢ μετὰ αὐτὸν, ἢ ἀμφω. καὶ μήτε ἡδικομενοί
 μήτε ἡδικοῦντες ᾧσιν, ἀνταγωνισαί τε, ἢ μὴ ᾧσιν ὁλως, ἢ μὴ
 ἔχουσι δύνανται, ἢ δύνανται ἔχοντες ᾧσι φίλοι, ἢ πεποιθότες
 ᾧσιν οὐ, ἢ πεπονθότες, ἢ ἐὰν πλείους ᾧσιν εἰς τῶνδε συμφε-
 ρόμενοι, ἢ κρείττους, ἢ ἀμφω. αὐτοὶ δ' οὕτως ἔχοντες, θαρρα-
 λείοι εἰσιν, ἐὰν πρὸς αὐτὸν ᾧσιν οἷον καὶ μὴ πεπονθ-
 ναι, ἢ ἐὰν πολλὰ κινῶν ᾧσιν εἰς τὰ δεινὰ καὶ διαπε-
 ραζέσθαι, διχῶς γὰρ ἀπαθεῖς γίνονται οἱ ἀνθρώποι, ἢ τῷ μὴ πε-
 πειράσθαι, ἢ τῷ βοηθεῖν ἔχειν. ὥς περ ἐν τοῖς κατὰ δόξα-
 ταν κινδύοις, οἷτε ἀπειροὶ χειμῶνος θαρροῦσι τὰ μέλλοντα
 οἷτε βοηθεῖν ἔχοντες διὰ τὴν ἐμπειρίαν. καὶ ὅταν τοῖς ὁμοί-
 οῖς μὴ ἢ φοβερὸν, μὴ δὲ τοῖς ἡπιοῖς, καὶ ὧν κρείττους οἶονται εἶναι.
 οἶονται δὲ ὧν κεκρατήκασιν, ἢ αὐτοῖς, ἢ τῷ κρείττονων, ἢ τῷ ὁ-
 μοίων. καὶ ἐὰν ὑπάρχειν αὐτοῖς οἶονται πλείω καὶ μέγιστον, οἷς
 ὑποδρέχοντες φοβέροι εἰσι. τῶνδε δ' ἔστι, πρὸς χρημάτων,
 καὶ ἰσχύος σωμάτων, καὶ χώρας, καὶ φίλων, καὶ τῷ πρὸς πόλεμον
 πρᾶσθαι, ἢ πασῶν, ἢ τῷ μεγίστων. καὶ ἐὰν μὴ ἡδικοῦντες ᾧ-
 σιν, ἢ μηδένα, ἢ μὴ πολλὰς, ἢ μὴ τοιούτους, πρὸς ὧν φοβώμεθα.
 καὶ ὁλως αὐτὰ πρὸς θεοὺς αὐτοῖς καλῶς ἔχει, τὰ τε ἄλλα, καὶ
 τὰ ἀπὸ σημείων καὶ λόγιων. θαρραλέον γὰρ ἡ ὀρμή. τὸ δὲ μὴ ἀ-
 δικεῖν ἀλλ' ἀδικεῖν οὐκ ὀρμή. τὸ δὲ θεῖον ὑπολαμβά-
 νεται βοηθεῖν τοῖς ἀδικημένοις. καὶ ὅταν περὶ χειρὸν ᾧσιν, ἢ μὴ
 δὲν αὐτὸν παθεῖν μηδὲ πείσεσθαι, ἢ κατὰ νόμον οἶονται. καὶ πρὸς
 μὲν τῷ φοβερῶν καὶ θαρραλέων, εἴρηται. ποῖα δὲ αἰσχύνομεθα
 καὶ ἀναισχυντῶσι, καὶ πρὸς τίνας, καὶ πῶς ἔχοντες, ἐκ τῶνδε
 δῆλον. Ἐστὼ δ' αἰσχύνῃ, λυγρὰ τις καὶ ταραχὴ πρὸς τὰ εἰς
 ἀδοξίαν φαινόμενα φέρειν τῷ κακῶν, ἢ παρόντων, ἢ μελλον-
 των, ἢ μελλόντων. ἢ δὲ ἀναισχυντία, ὀλιωρία τις καὶ ἀπά-
 θεα πρὸς αὐτὰ τῶνδε. εἰ δ' ἐστὶν αἰσχύνῃ ἡ ὀριστεύουσα, αἰσχύνῃ
 αἰσχύνομεθα μὲν ὡς τοῖς τοιούτοις τῷ κακῶν, ἀδοκεῖ αἰσχρὰ εἶναι 4

- αὐτῷ, ἢ ὧν φροντίζει. τοιαῦτα δὲ ἔστιν, ὅσα ἀπὸ κακίας ὄρῃα
 ἔστιν. οἷον ἀπὸ βλάβειν ἀσπίδα ἢ φυγεῖν. ἀπὸ δειλίας γάρ. καὶ
 τὸ ἀπὸ σφοδρῆσαι πρὸς καλὰ δύνει. ἀπὸ ἀδικίας γάρ. καὶ τὸ συγ-
 γλῆναι οἷς οὐ δεῖ, ἢ ὅπου οὐ δεῖ, ἢ ὅτε μὴ δεῖ. ἀπὸ ἀκρί-
 σίας γάρ. καὶ τὸ κορδαίνειν ἀπὸ μικρῶν, ἢ ἀπὸ αἰσχρῶν, ἢ ἀπὸ
 ἀδυνάτων, οἷον πενήτων, ἢ τεθνεώτων. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία,
 » τὸ καὶ ἀπὸ νεκροῦ φέρειν. ἀπὸ αἰσχροκορδίας γάρ. καὶ ἀνελ-
 1 θρίας. καὶ τὸ μὴ βοηθεῖν δυνάμενον εἰς χρήματα, ἢ ἡπὶ τον βο-
 θῆν, καὶ εὐβοηθεῖν πρὸς τῷ ἡπὶ τον δύπῳ, καὶ θανείν εἶδαι
 ὅτε δόξει αἰτεῖν. καὶ αἰτεῖν, ὅτε ἀπατεῖν. καὶ ἀπατεῖν, ὅτε αἰ-
 τεῖν. καὶ ἐπαινεῖν, ἵνα δόξῃ αἰτεῖν, καὶ τὸ ἀπὸ τυχερά τα μη-
 δέν ἡπὶ τον. πάντα γάρ ἀνελθὺ θρίας τοιαῦτα σημεῖα. τὸ δὲ ἐπαι-
 νεῖν παρόντα, καὶ λακείας. καὶ τὸ τ' ἀγαθὰ μὲν ἐπιδρεπαινεῖν,
 τὰ δὲ φῶλα συλλαβεῖν. καὶ τὸ ἐπιδραλεῖν ἐπὶ ἀλγοῦ π.
 καὶ τ' ἄλλα πάντα ὅσα τοιαῦτα. καὶ λακείας γάρ σημεῖα. καὶ εὐ-
 2 μὴ ὑπομένειν πόνης. οὗς οἱ πρεσβυτέρους, ἢ οἱ Ἰουδαῖοι, ἢ οἱ
 ἕξουσιν μάλλον. ἢ ὅπως οἱ ἀδυνατῶντες, πάντα γάρ μαλα-
 κείας σημεῖα. καὶ τὸ ὑφ' ἐτέρου δι' πάσιν, καὶ τὸ πολὺ καὶ
 ἄλλ' ἐποίησεν ὁ νόμος. μικροψυχίας γάρ πάντα καὶ ὑπερ-
 τῆς σημεῖα. καὶ τὸ ποδὲς αὐτῶν λέγειν καὶ ἐπαγγέλλεσθαι, καὶ
 τὸ τὰ ἄλλοῦ αὐτῶν φάσκειν. ἀλαζονεία γάρ. ὁμοίως δὲ, καὶ
 ὡς τῶν ἄλλων ἐκείνης τῷ τῷ ἡπὶ τον κακίαν τὰ ὄρῃα, καὶ τὰ
 σημεῖα καὶ τὰ ὁμοία. αἰσχρὰ γάρ καὶ αἰσχυντῆρα, καὶ ἐπὶ τοῖς
 3 τὸ τῶν καλῶν, ὧν πάντες μετέχουσι, ἢ οἱ ὅμοιοι πάντες, ἢ οἱ
 πολλοί, μὴ μετέχειν. ὁμοίους δὲ λέων ὁμογενεῖς, πολίτας, ἢ-
 λικας συγγενεῖς, ὅπως εἰς ἕξουσιν. αἰσχρὸν γάρ ἡδὴ τὸ μὴ μετέ-
 χεῖν, οἷον παιδιδάσας καὶ ὡς τὸ σὺν τον, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως
 πάντα δὲ τοιαῦτα μάλλον, εἰάν αὐτὸς ἢ αἰπὸς τῶν ὑπερβαίνων,
 ἢ ὑπαρχόντων, ἢ μελλόντων. πάσχοντες δὲ ἢ πεπονθότες,
 ἢ πεπαισμένοι τὰ τοιαῦτα, αἰσχύνονται, ὅσα εἰς ἀπὸ μίαν φέ-
 ρει καὶ ὁνομάζει, τοιαῦτα δὲ ἔστιν, ὅσα εἰς ὑπερετίσεις, ἢ σώματος
 4 ἢ ὄρων αἰσχρῶν, ὧν ὅτι τὸ ὑβρίζεσθαι. καὶ τὰ μὲν εἰς
 k k ii

κινῶ
ν

δοῦν

ἐκείνους

πῶς

ἐν τῷ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

ἀκολασίαν, καὶ ἐκόντα καὶ ἄκοντα. τὰ δὲ εἰς βίαν, ἄκοντα. ἀπ' αἰανδρίας γὰρ ἢ δειλίας, ἢ ὑπομονῇ καὶ τὸ μὴ ἀμύνεσθαι. ἂ μὲν οὖν αἰχλύνονται, τοῦτο δὲ καὶ τὰ κριαῦτα. Ἐπεὶ δὲ πρὸς ἀδοξίαν φαντασία δὲ ἢ αἰχλύνῃ, καὶ ταύτης αὐτῆς χάριν, ἀλλὰ μὴ τῆς ἀρεταίνοντων, οὐδὲ δὲ τῆς δόξης φροντίξει, ἀλλ' ἢ δὲ τῶν δοξάζοντα, αἰάκη τοῦτο αἰχλύνεσθαι, ὧν λόγον ἔχει. λόγον δὲ ἔχει τῆς θαυμαζόντων, καὶ οὐς θαυμάζει καὶ νῦν ἐπὶ βούλεται θαυμάζειν. καὶ πρὸς οὐς φιλοτιμείται. καὶ ὧν μὴ καὶ φρονεῖ τῆς δόξης. θαυμάζειν μὲν ἐν βούλονται ὑπὸ βούλων, καὶ θαυμάζουσι τοῦτο, οἳ ἔχουσι ἡ ἀγαθὸν τῆς πμέων. ἢ παρ' ὧν τυγχάνουσι διόμνητοι σφόδρα πνὸς ὧν ἐκείνοι κνέροι. οἷον οἳ δ' ὦν τῶν. φιλοτιμῶνται δὲ πρὸς τῶν ὁμπίους, φροντίζουσι δὲ ὡς ἀληθεύοντων τῆς φρονίμων. τοιοῦτοι δὲ, οἳτε πρὸς βντόροι καὶ οἳ πεπαιδευμένοι. καὶ τὰ ἐν ὁφθαλμῷ καὶ τὰ ἐν φανερῷ. ὅθεν καὶ οἳ παροίμια τὸ ἐν ὁφθαλμοῖς εἶναι αἰδῶ. καὶ δὲ τῶν αἰ παρσιμελούς μάλ2 λον αἰχλύνονται, καὶ τῶν περσιχόντας αὐτοῖς, δὲ τὸ ἐν ὁφθαλμοῖς ἀμφοτέρω. καὶ τῶν μὴ πρὸς τοῦτο ἐν ὁφθαλμοῖς. δὴλον γὰρ τοῖς φανομένοις ἀμαρτάνειν, τ' αἰαντία δοκεῖν τοῖς τοῖς. καὶ τῶν μὴ συγνωμνικῶν. ἀγαθὸν αὐτὸς ποιῇ, τοῦτο λέγεσθαι τοῖς πλάσῃ μὴ νεμεσῶν. ὥστε αὐτὸ μὴ ποιῇ, δὴλον ὅτι νεμεσῶ, καὶ τῶν ὑπαγγελτικῶν πολλοῖς. οὐδὲν γὰρ διαφύει μὴ δοκεῖν, ἢ μὴ ὑπαγγέλειν. ὑπαγγελτικῶν δὲ, οἳτε ἡ δικημενοὶ δὲ τὸ πρᾶπτεῖν, καὶ οἳ κακὸς λόγοι. εἴπερ γὰρ καὶ τῶν μὴ ἀμαρτάνοντα, 3 ἐπὶ μᾶλλον τῶν ἀμαρτάνοντα. καὶ οἳ ἢ διατμήν τῶν τοῖς τῆς πλάσῃ ἀμαρτίας, οἷον χλδυσάις καὶ καμφοδοποιόις κακὸς λόγοι γὰρ πῶς οὐρι, καὶ ὑπαγγελτικῶν. καὶ ἐν οἷς μὴδὲν ἀρετῆς τυγχάνουσιν. ὥς περ γὰρ θαυμαζόμενοι διάκεινται. διὸ καὶ τῶν πρῶτον πν διηρώτας αἰχλύνονται, ὥς οὐδὲν πῶ ἡξιώκεις ἐν αὐτοῖς. τοιοῦτοι δὲ οἳτε ἀρ' πν βουλόμνητοι ὧλοι εἶναι. τὰ γὰρ βίλπια τε δίαν. διὸ δὲ ἔχει ἢ τ' οὐρι πνδου ἀπόκρισις πρὸς τῶν συρακηνότους. καὶ τῆς πάλαι γνωρίμων οἳ μὴδὲν σιμῶν. 4

- τις αἰχύνονται δι' οὐ μόνον ἀλλὰ τὰ ἐνθάδε αἰχύνονται, ἀλ-
 λά καὶ τὰ σημεῖα, οἷον οὐ μόνον ἀφροδισιάζοντες, ἀλλὰ καὶ τὰ
 σημεῖα αὐτῆς. καὶ οὐ μόνον περιούτους τὰ αἰχρά, ἀλλὰ καὶ λέ-
 γοντες ὁμοίως δὲ, οὐ δὲ εἰρημένους αἰχύνονται μόνον, ἀλ-
 λά καὶ εἰς δηλώσαντας αὐτοὺς, οἷον, θοράκοντας καὶ φίλους
 τούτων. ὅλως δ' οὐκ αἰχύνονται, οὐθ' ὧν πολλοὶ καὶ φρονούσι
 τῆς δόξης τὴν ἀληθείαν. οὐδεὶς γὰρ θηρία καὶ τὰ παιδία αἰχύ-
 νεται. οὐτε τὰ αὐτὰ εἰς γνωρίμους καὶ εἰς ἀγνώντας. ἀλλὰ εἰς
 μὲν γνωρίμους, τὰ πρὸς ἀλήθειαν δοκοῦντα. εἰς δὲ ἀποθεῖν,
 τὰ πρὸς τὸν νόμον. αὐτοὶ δὲ ὧδε διακειμένοι, αἰχύνονται. διὰ τοῦτο
 πρῶτον μὲν, εἰ ὑπάρχει πρὸς αὐτοὺς ἔχοντες ὅτω τινος, οἷος
 ἐφάμεν εἶναι οὓς αἰχύνονται. ἢ ἔτι οὐτοι, ἢ θαυμαζόμενοι, ἢ
 θαυμάζοντες, ἢ ὑφ' ὧν βούλονται θαυμάζειν, ἢ ὧν δέονται
 ἵνα χρεῖαν, ὧν μὴ τρέχοντες ἀδελφοὶ ὄντες, καὶ οὐτοι οἱ ὁρῶν-
 τός, ὡς πρὸς κυδίσας πρὸς τῆς σάμου κληρουχίας ἐδημηγῶσι
 2 σεν. ἢ εἰς οὐκ ἔτι λαβεῖν εἰς ἀθλοῦς, περιστάναι κύκλω
 εἰς ἑλλωσας, ὡς ὁρῶντας καὶ μὴ μόνον ἀκουσόμενους ἀλλ'
 ἡρώωνται. ἢ αὖ πάλιν ὧσιν οἱ θιοῦτοι, ἢ μέλωσιν αἰδοῦν-
 ται. διὸ καὶ ὁρᾶν αὐτοὺς τῆς ζηλιότητος ποτὶ,
 οὐ βούλονται. θαυμασταὶ γὰρ οἱ ζηλωταί. καὶ ὅταν ἔχωσιν ἀ-
 κατὰ αἰχνοῦσιν ὁρᾶν καὶ πρᾶγματα, ἢ ἐαυτῆς, ἢ περὶ ἄλλων,
 ἢ ἄλλων πινῶν, πρὸς οὓς ὑπάρχει τις αὐτοῖς ἀγχιεῖα. καὶ ὅ-
 λως ὑποδὶ ὧν αἰχύνονται αὐτοὶ εἰσὶ δι' οὗτοι οἱ εἰρημένοι, καὶ οἱ
 3 εἰς αὐτοὺς ἀναφρόμενοι, ὧν διδάσκαλοι ἢ σύμβουλοι γέγονα-
 σι. καὶ ἐὰν ὧσιν ἑτέροι ὁμοῖοι, πρὸς οὓς φιλοτιμῶνται. πολ-
 λὰ γὰρ αἰχνοῦμενοι διὰ τοῦτο βιοῦσιν ποιοῦσι καὶ οὐ ποιοῦσι.
 καὶ μέλλοντες ὁρᾶν, καὶ ἐν φανερῷ ἀναστρέφειν τοῖς συ-
 νεδίοσιν αἰχνοῦνται μᾶλλον εἰσιν ὅθεν καὶ ἀντιφῶν ὁ κριτής
 μέλλων ἀρετὴν πανίξειν ὑποδιδόντας, εἶπεν, ἰδὼν εἰς συ-
 ναποθνήσκον μέλλοντας ἐκκαλῶν τοῖς ὡς ἔστιν διὰ τῆς πυ-
 λῶν, πῆ ἐκκαλῶν πῆδε ἐφ' ἡ, ἢ μὴ αὐρίον πρὸς ὑμᾶς ἰδὼν τούτων.
 4 πρὸς μὲν οὖν αἰχύνους, τούτοις. πρὸς δὲ ἀναιχνοῦς, δηλόν,

ὡς ἐκ τῆς ἐναντίων δὲ προήσομεν. τίσι δὲ χεῖρας ἔχουσι καὶ
 ὥπῃ πῶς αὐτοὶ ἔχοντες, ὡς ἐσταμένοις τὴν χεῖρα, δηλον
 ἔσται. ἔστω δὲ χεῖρας, καθ' ἧν ὁ ἔχων λέγεται χεῖρας ἁπλοῦς
 διομένῳ, μὴ ἀντίπνος, μὴ δ' ἵνα πᾶσι τῷ ἁπλοῦς ὡπῇ, ἀλλ'
 ἵνα ἐκείνῳ, μεγάλη δ' ἀν' ἡ σφόδρα διομένων, ἢ μεγάλων
 καὶ χαλεπῶν, ἢ ἐν καιροῖς τοιούτοις, ἢ μόνος ἢ πρῶτος, ἢ μά-
 λιστα, διήσεις δὲ εἰσιν, αἰ εὐρέεις, καὶ βύτων μάλιστα, αἰ μετὰ
 λυπῆς τῆς μὴ μεταπηνομένης. καὶ τῶν δὲ αἰ ἐπιθυμῶν. οἱ, 1
 ὁ δ' ὅπως καὶ ἐν ταῖς τῆς σωματικῆς κακώσεσι καὶ ἐν κινδύνοις, καὶ
 γὰρ ὁ κινδυνώων ἐπιθυμεῖ, καὶ ὁ λυπημένος. διὸ οἱ ἐν πενίᾳ
 παρυσάμενοι καὶ φυλαῖς, καὶ μικρὰ ὑπηρετήσωσι διὰ τὸ μέγε-
 θος τῆς αἰτίας, καὶ τὸν καιρὸν κεχειρισμένοι. οἷον, ὁ ἐν λυ-
 κείῳ τὸν φορμὸν δούς. ἀνάγκη οὖν μάλιστα μὲν, εἰς τοιαῦτα ἔ-
 χειν τὴν ἁπλοῦς. εἰ δὲ μὴ, εἰς ἴσα, ἢ μείζω. ὡς τ' ἐπεὶ φανε-
 ρὸν καὶ ὅτι, καὶ ἐφ' οἷς γίνεται χεῖρας, καὶ πῶς ἔχουσι, δηλον
 ὅτι ἐκ βύτων πρᾶσι δασείον ἔσται μὲν διεικνύτας, ἢ ὄντας, ἢ γε- 2
 γνημένους ἐν τοιαύτῃ διήσει καὶ λυπῇ. ἔστω δὲ, ὑπηρετήσω ἐν
 τοιαύτῃ χρεῖα, τοιούτων π' ὑπηρετῶντας. φανερὸν δὲ, καὶ ὅτι
 ἀφαιρῆσαι ἐνδέχεται τὴν χεῖρα, καὶ ποιεῖν ἀχαρείτους. ἢ γὰρ
 ὅτι αὐτῶς ἄνεκα ὑπηρετῶσιν, ἢ ὑπηρετῶν. ἔστω δ' οὐκ ἔχοντες
 χεῖρας. ἢ ὅτι ἀπὸ τύχης σωῖντες, ἢ ὑποκινῶντες, ἢ ὅτι ἀπέ-
 δωκαν οὐκ ἔδωκαν. εἴτε εἰδότες εἴτε μὴ. ἀμφοτέρως γὰρ τὴν ἀν-
 τίπνον, ὡς τ' οὐδ' οὕτως αὐτὴν ἔχοντες. καὶ πρὸς ἅπασας τὰς
 κατηγορίας σκεπτόν, ἢ γὰρ χεῖρας ὄντι, ἢ οὐκ ὄντι, ἢ ἁπλοῦς, 3
 ἢ τοιούτοις, ἢ ποτέ, ἢ ποῦ. σημείον δὲ, εἰ ἔλαττον μὴ ὑπηρετῶσιν.
 καὶ εἰ τις ἐχέτω, ἢ ταῦτα, ἢ ἴσα, ἢ μείζω. δηλον γὰρ, ὅτι οὐ
 δὲ ταῦτα ἡμῶν ἐνέκα, ἢ εἰ φαῦλα εἰδὼς. οὐδεὶς γὰρ ὁ μὲν
 γὰρ εἰδὼς φαύλων. καὶ πρὸς μὲν τῶν χαλεπῶν καὶ ἀχαρεί-
 σθῆν, εἴρηται. ποῖα δ' ἐλεεινὰ, καὶ τίνας ἐλεούσιν, καὶ πῶς
 αὐτοὶ ἔχοντες, λέγωμεν. ἔστω δὲ ἔλεος λυπητῆς ὥπῃ τῷ φαινο-
 μένῳ κακῷ φθαρτικῷ καὶ λυπητῷ τῶ ἀνάξιου τυγχάνειν. ὁ
 καὶ αὐτὸς περὶ δόκησε παθεῖν, ἢ τῆς αὐτῆς πινά. καὶ ἔστω, ὁ- 4

- ταν πλῆσιόν φαίνῃται. δὴ λον γὰρ, ὅτι αἰάκη τὸν μέλλοντα ἐ-
 λήσειν ὑπάρχειν τοῦτον. οἷον, οἷσέσθαι παθεῖν αὐτὸ κακόν,
 ἢ αὐτὸν. ἢ τῆς αὐτῆς πινά, καὶ τοῦτον κακόν, οἷον εἶρηται ἐν τῷ
 ὄρω, ἢ ὁμοιον, ἢ πρὸς πλῆσιον, διὸ οὐτε οἱ παντελὸς ἀφλω-
 λότες ἐλεῦσιν. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν παθεῖν οἷονται, πεπόντασι
 αὐτῶν οἱ ἀπορροδαυμονεῖν οἰόμενοι, ἀλλ' ὑβρίζουσιν. εἰ γὰρ ἂν
 πάντες οἷονται ὑπάρχειν τ' ἀγαθὰ, δὴ λον, ὅτι καὶ τὸ μὴ εὐδεχε-
 1 δαι παθεῖν τι κακόν. καὶ γὰρ τῶν τῆς ἀγαθῶν. εἰσὶ δὲ τοῦτον
 οἱ νομίζοντες παθεῖν αὐτῶν, οἱ πεπονθότες ἢ δὴ καὶ διαπεφύγτες. *μαγνητικῶν*
 καὶ οἱ περὶ βύττοροι καὶ δὴ τ' φρονεῖν, καὶ δι' ἐμπειρίαν. καὶ οἱ
 ἀδυνάτοις, καὶ οἱ δειλότεροι μάλλον, καὶ οἱ πεποιδότες. οὐ
 λόγιστοι γὰρ. καὶ οἱ ὑπάρχοντες γυνεὲς καὶ τέκνα ἢ γυναικὸς.
 αὐτῶν γὰρ τῶν καὶ οἱ παθεῖν δὴ τὰ εἰρημνία. καὶ οἱ μήτε
 ἐν ἀδυναμίᾳ πάθει ὄντες, οἷον ἐν ὀργῇ ἢ θάρρει. ἀλόγιστα
 γὰρ τῆς ἐσομένης τῶν. καὶ τ' ἐν ὑβριστικῇ διαθήσει, καὶ γὰρ
 2 οὐτοι ἀλόγιστοι τῆς πείσεσθαι τι, ἀλλ' οἱ μεταξὺ τούτων. μήτ'
 αὐτοὶ φοβούμενοι σφόδρα. οὐ γὰρ ἐλεῦσιν οἱ ἐκπεπληγμένοι *μυαυλῶν*
 δὴ τὸ εἶναι περὶ τῶν οἰκείων πάθει. καὶ οἱ ὧν τῶν ἱνασὶ εἶναι ἐ-
 πικεῖσθαι. ὁ γὰρ μηδὲν οἰόμενος. πάντες οἷσέσθαι ἀξίους εἶναι *μυαυλῶν*
 κακῶν. καὶ ὅπως δὲ ὅταν οὕτως ἔχει, ὥς τ' ἀναμνησθῶναι τοι-
 αῦτα συμβεβηκότα ἢ αὐτῶν ἢ τῆς αὐτῆς, ἢ ἐλπίσαι γινέσθαι, ἢ
 ἐάν τῶν ἢ τῆς αὐτῆς. ὥς μὲν οὕτως ἔχοντες ἐλεῦσιν, εἶρηται. Α'
 δὲ ἐλεῦσιν, ἐκ τῆς ὀρεσμοῦ δὴ λον. ὅσα τε γὰρ ἐκ τῆς λυπηρῶν
 3 καὶ ὀδυνηρῶν φθαρτικὰ, πάντες ἐλεῖν. καὶ ὅσα αἰαυρετικὰ, *φρίδω*
 καὶ ὅσα ἢ τύχη αἰτία κακῶν, μέγιστος ἔχοντων. ἐστὶ δ' ὀδυνη-
 ρὰ μὲν καὶ φθαρτικὰ, θάνατοι καὶ αἰκίαι, καὶ σωμάτων κακώ-
 σεις, καὶ γῆρας, καὶ νόσοι, καὶ τρυφῆς ἀνδρα. ὧν δὲ ἢ τύχη αἰ-
 τία κακῶν, ἀφιλία, ὀλιγοφιλία. διὸ καὶ τὸ διασπᾶσθαι ἀπὸ τῶν
 λων καὶ σωμάτων, ἐλεῖν. αἰσχρὸν, ἀδύνατον, ἀναπηρία, καὶ τὸ ὅτι *μυαυλῶν*
 θεῶν περὶ ὅσον ἀγαθόν τι περὶ ξαί, κακόν τι συμβῆναι. καὶ τ' πολυμυθία
 λάμψις τοῦτον. καὶ τὸ πεπονθότες γινέσθαι ἢ ἀγαθόν. οἷον. διο-
 4 πείθει τὰ πρὸς βασιλείᾳ, ὅτι πεθερῶν καὶ πέμφθαι. καὶ τὸ
 k k iiii

ἴσμεν

ἐλπίαν

ἐλπίαν

ἐλπίαν

ἐλπίαν

ἐλπίαν

ἐλπίαν

ἐλπίαν

μηδὲν γελῆσαι ἀγαθόν, ἢ γλομύων μὴ εἶναι ἀπόλαυσιν.
 ἐφ' οἷς μὲν οὖν ἐλεοῦσι, ταῦτα καὶ τὰ ριαῦτά ἐστιν. Ἐλεοῦσι
 δὲ τοὺς περὶ γινώσκουσιν, εἰ μὴ σφόδρα ἐγγὺς ὦσιν οἰκειότητος.
 ποδὶ δὲ τοῦτο, ὡς ποδὶ ποδὶ αὐτοῦ μέλλοντας ἔχουσι. διὸ καὶ
 ἄμασις, ἐπὶ μὲν τῷ αἰεὶ ἀγομνῶ ὑπὸ ἀχθάνειν, οὐκ ἐδάκρυ-
 σεν, ὡς φασιν. ὑπὸ δὲ τῷ ὧλῳ περὶ τοῦτο. ὅσοι μὲν γὰρ ἐλε-
 εῖνον, ἐκείνο δὲ δεινόν. τὸ γὰρ δεινόν, ἐτδρον τῆς ἐλεεινοῦ, καὶ ἐκ
 κρουστικὸν τῆς ἐλέου, καὶ πολλάκις τῷ ἐναντίῳ χρήσιμον. ἐπὶ
 ἐλεοῦσιν, ἐγγὺς αὐτῶν τῆς δεινοῦ ὄντες, καὶ οὗτοι ὁμοίους ἐλεοῦσι,
 καὶ τὰ ἡλικία, καὶ τὰ ἡλικία, καὶ τὰ ἡλικία, καὶ τὰ ἡλικία, καὶ τὰ
 γὰρ ἐν πᾶσι γὰρ τοῖς, μάλλον φαίνεται καὶ αὐτῷ ἀνὴρ
 ξαι. ὅλως γὰρ δειλὰ βεῖν, ὅσι ὅσα ἐπ' αὐτῶν φοβούται, ταῦτα
 ἐπ' ἄλλων γινόμενα ἐλεοῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς φαίνονται τὰ πά-
 θη ἐλεεινά ἐστι, τὰ δὲ μυριόσπονδον γινόμενα ἢ ἐσόμενα, οὐτ'-
 ἐλπίοντες, ὅτε μεμνημένοι, ἢ ὅλως οὐκ ἐλεοῦσιν ἢ οὐχ ὁμοί-
 ως, ἀνάγκη οὗτω ποδὶ γινόμενους ὁμοίους καὶ φωνὰς καὶ
 ἐσόμενα, καὶ ὅλως τῇ ἑσποκρίσει, ἐλεεινοτόδους εἶναι. ἐγγὺς γὰρ
 ποιοῦσι φαίνονται, τὸ κακὸν περὶ ὁμμάτων ποιοῦντες, ἢ ὡς
 μέλλον, ἢ ὡς γεροντό. καὶ τὰ γεροντότα ἀρῶν, ἢ μέλλοντα δὲ
 ταχέων, ἐλεεινότορα δὲ εἰς αὐτὸ, καὶ τὰ σημεῖα, καὶ τοῖς περὶ
 ξαι. οἱ, ἐσόμενα τῶν πεπονθότων, καὶ ὅσα ριαῦτα, καὶ λόγους
 τῶν ἐν τῷ πάθει ὄντων, οἷον ἢ δὴ τελευτώντων. καὶ μάλιστα τὸ
 αὐτοδαίους εἶναι, ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς ὄντας. ἅπαντα γὰρ
 ταῦτα δὲ τὸ ἐγγὺς φαίνονται μάλλον ποιεῖ τὸν ἐλεον, καὶ ὡς
 ἀναξίους περὶ ὄντας, καὶ ἐν ὁφθαλμοῖς φαινομένου τῶν πά-
 θουσιν. ἀντίκειται δὲ τῷ ἐλεῖν, μάλιστα μὲν ὁ καλὸς νεμε-
 σᾶν τὸ γὰρ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀναξίαις καὶ περὶ ταῖς, ἀντι-
 κείμενόν ἐστι τοῦτον ἵνα, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἡθους τὸ λυπεῖσθαι
 ὑπὸ ταῖς ἀναξίαις δι' ἀπείριαις, καὶ ἀμφὶ τὰ πάθη ἡθους καὶ
 » σοῦ. διὰ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀναξίαις περὶ τοῦτον κακῶς σιναχθεῖσαι,
 » τοῖς δὲ νεμεσᾶν. ἀδικον γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἀξίαν γινόμενον. διὸ καὶ
 » τοῖς τοῖς ἀπὸ δίδομεν τὸ νεμεσᾶν. δόξει δ' αὖ καὶ ὁ φθύνος, τῷ 4

- ἐλεῖν τὸν αὐτὸν ἀντικείμενον ὅσον, ὡς σὺν ἡγῶν τε, καὶ ταῦ
τὸν ὅν τῷ νεμεσῶν. ἐστὶ δ' ἐτόνον. λυπημένον γὰρ ταραχώδης καὶ
ὁ φθόνος ὅστις, καὶ εἰς δι' περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐ τῷ ἀναξίου, ἀλλὰ τῷ
ἴσου καὶ ὁμοίου. τὸ δὲ μὴ ὅτι αὐτῷ ἡ συμβήσεται ἐτόνον, ἀλ-
λά δι' αὐτὸν τὸν πλησίον, πᾶσιν ὁμοίως δεῖν ὑπάρχειν. οὐ γὰρ
ἐπ' ἔσται τὸ μὲν, νέμεσις, τὸ δὲ φθόνος. ἀλλὰ φθόνος, ἀν' δι' αὐ-
τὸ ὅσον ὑπάρχει ἡ λυπη καὶ ἡ ταραχή. ὅτι αὐτῷ π' ἔσται φῶν
1 λον, ἀπ' τῆς ἐκείνου δι' περὶ αὐτοῦ. φανερὸν δὲ, ὅτι ἀκούοντες
σε καὶ τὰ ἐναντία πᾶσι τοῖς. ὁ μὲν γὰρ λυπὸν μένος ἐπὶ
τοῖς ἀναξίοις κακοπεργούσιν, ἡ δὲ σέβεται ἡ ἀλυπος ἔσται ὑπὲρ
τοῖς ἐναντίοις κακοπεργούσιν. οἷον, δεῖν παρὰ τοῖς καὶ με-
αφόνους, ὅταν τύχῃσι τιμωρίαν, οὐδεὶς αὐτῶν λυπηθεὶς χρη-
στὸς. δεῖν γὰρ χαίρειν ὑπὲρ τοῖς τοῖς τοῖς, ὡς δ' αὐτῶς καὶ ἐπὶ τοῖς
δι' περὶ τοῦ κατ' ἀξίαν. ἀμφω γὰρ δίκαια. καὶ ποιεῖ χαίρειν
τὸν ἐπεικῆ. ἀνάγκη γὰρ ἐλπίζειν ὑπάρχειν αὐτῶν ὁμοίως,
2 καὶ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἡ τοῖς ἀπαντα τοῖς, τὰ δ' ἐναν-
τία τῷ ἐναντίου. ὁ γὰρ αὐτὸς ὅστις ἐπιχειρεῖ καὶ φθονε-
ρὸς. ἐφ' ᾧ γὰρ ἡ λυπητὴ γιγνομένῃ καὶ ὑπάρχειν, ἀναγ-
καῖον ὅσον ἐπὶ τῇ στήσεται καὶ φθορᾷ τῇ τοῖς χαίρειν, διὸ καὶ
λυπητὴ μὲν ἐλέους πάντα τοῦτ' ὅστις. διαφύγει δὲ, δεῖν τοῖς εἰρη-
μνίας ἀτίαν. ὡς τε πρὸς τὸ μὴ ἐλεεινὰ ποιεῖν, ἀπαντα ὁμοί-
ως χρήσιμα. πρῶτον μὲν οὖν πρὸς τῷ νεμεσῶν λέγομεν, τί-
σι νεμεσῶσι, καὶ ἐπὶ τίσι, καὶ ὅπως ἔχοντες αὐτοῖς. εἴτα μετὰ
3 τοῖς πρὸς τῷ ἄλλων φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημνίων. εἰ γὰρ ὅστις
τὸ νεμεσῶν λυπεῖται ὑπὲρ τῷ φανομένῳ ἀναξίως δι' περὶ αὐτοῦ
πρῶτον μὲν δεῖν, ὅτι οὐχ οἷον τ' αὐτῷ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς νε-
μεσῶν. οὐδεὶς γὰρ δίκαιος ἢ ἀνδρείος, ἢ εὐαρετὴν λήψεται, νε-
μεσᾶν τῷ. εἰ δὲ αὐτοῖς ἐλεοῖ ὑπὲρ τοῖς ἐναντίοις τοῖς τῶν εἰσιν, ἀλ-
λ' ἐπὶ πλοῦτῳ καὶ δυνάμει καὶ τοῖς τοῖς τοῖς, ὅσων ὡς ἀπλῶς
εἴπῃν ἀξιοὶ εἰσιν ἀγαθοί. καὶ οἱ τὰ φύσει ἔχοντες ἀγαθὰ, οἷον
δι' ἡλικίαν, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα βλαῦνται. ἐπειδὴ δὲ ἀρχαῖοι
4 ἐγγὺς φαίνεται τῷ φύσει, ἀνάγκη τοῖς τὸ αὐτὸ τὸ ἔχουσιν ἀγα-

αυτο
αυτο
αυτο

αυτο
αυτο

αυτο
αυτο

αυτο
αυτο

αυτο
αυτο

αυτο
αυτο

αυτο
αυτο

αυτο
αυτο

αυτο
αυτο

αυτο
αυτο
αυτο

ἔχον, ἐὰν νεώσι ἔχοντες τυγχάνωσι, καὶ δὲ ἄλλοι οὐ περὶ αὐτοῖς,
 μάλλον νεμεσῶν. μάλλον γὰρ λυποῦσιν οἱ νεώσι πλοῦτοι ὄντες
 τῆς πάλαι καὶ δὲ γλῆος. ὁμοίως δὲ καὶ ἀρχόντες, καὶ δυ-
 νάμενοι, καὶ πλούσιοι, καὶ δ' ἐπικτικοί. καὶ ὅποῦ τῆς τοιοῦ-
 των, καὶ δὲ αὐτοῖς ἄλλοι ἀγαθὸν γίνεσθαι αὐτοῖς ὡς αὐτοῖς.
 καὶ γὰρ ἐν ταῦτα μάλλον λυποῦσιν οἱ νεώπλουτοι ἀρχόντες
 καὶ δὲ τὸν πλοῦτον ἢ οἱ ἀρχαῖοι πλοῦτοι. ὁμοίως δὲ, καὶ ὡς
 τῆς ἄλλων. ἀπὸν δ' ὅτι οἱ μὲν δοκῶσι τὰ αὐτῶς ἔχειν, οἱ δ' οὐ.
 τὸ γὰρ αἰεὶ οὕτω φαινόμενον ἔχειν, ἀληθὲς δοκεῖ. ὥς θ' οἱ ἑτέροι
 οὐ τὰ αὐτῶς ἔχειν. καὶ ἐπεὶ ἐκαστην τῆς ἀγαθῶν οὐ τῆς τυχεύουσ
 ἀξίον, ἀλλὰ τίς ἐστι ἀναλογία, καὶ τὸ ἀρμότιον. οἷον ὁ πλοῦτον
 καὶ ἄλλος, οὐ τῷ δικαίῳ ἀρμότιον, ἀλλὰ τῷ ἀνδρείῳ, καὶ γάμοι
 διαφύροντες, οὐ τοῖς νεώσι πλοῦσι, ἀλλὰ τοῖς οὐ γλῆσι.
 ἐὰν οὖν ἀγαθὸς ὢν μὴ τῆς ἀρμότιον τυγχάνῃ, νεμεσητὸν,
 καὶ τὸν ἥττω κρείττονι ἀμνησθήτε, μάλιστα μὲν ὅς ἐν τῷ αὐ-
 τῷ. ὅθεν καὶ τῆς εἰρημίας, ἀντὶς δ' ἀλέεινε μάχῃ τε λαμῶ
 νιάδαο. ἔστι γὰρ οἱ νεμεσητὸν, ὃ τ' ἀμείνονι φῶτι μάχῃ το. εἰ δὲ
 μὴ, καὶ αὐτὸ ὅποσοῦν, ὃ ἥττων τῷ κρείττονι. οἷον, εἰ ὁ μονοσικῆς
 δικαίῳ. ἑλπίων γὰρ ἡ δικαιοσύνη τῆς μονοσικῆς. οἷς μὲν οὖν
 νεμεσῶσι, καὶ δι' αὐτὸν ὅλων δὴ λον. αὐτοῖς τε γὰρ καὶ τὰ τοι-
 αῦτά ἐστιν. αὐτοῖς δὲ νεμεσητὸν εἰσιν, ἐὰν ἀξιοί τυγχάνωσι τῆς
 μεγίστων ἀγαθῶν, καὶ ταυτὰ κεκτημένοι. τὸ γὰρ τῆς ὁμοίων ἀ-
 ξιούσθαι ὅς μὴ ὁμοίους, οὐ δίκαιον. δούτορον δ' αὐτὸν ἀγα-
 θοί, καὶ αὐτοῖς τυγχάνωσι, κρίνουσι γὰρ οὐ, καὶ τὸ ἀδι-
 κην μισοῦσι. καὶ ἐὰν φιλόπμοι καὶ ὀρεγόμενοι πινῶν πράξεων,
 καὶ μάλιστα πᾶσι αὐτοῖς φιλόπμοι ὦσιν, ὧν ἑτέροι ἀνέξιοι ὄν-
 τες τυγχάνωσι. καὶ ὅλως οἱ ἀξιοῦντες αὐτοῖς αὐτοῖς, ὧν ἑτέρους
 μὴ ἀξιοῦσι, νεμεσητὸν τοῖς τοῖς, καὶ τοῖς. διὸ οἱ ἀνδραποδῶ-
 δις καὶ φάλοισι καὶ ἀφελόμενοι, οὐ νεμεσητὸν. ἐδὲν γὰρ ἐστὶ τοι-
 οῦτον, οὐ αὐτοῖς οἷονται ἀξίους εἶναι. φανερὸν δ' ἐκ τούτων, ὅτι
 ποίοις ἀτυχούσι καὶ κακοπερατοῦσιν ἢ μὴ τυγχάνωσι χαίρειν,
 ἢ ἀλὺ πᾶς ἔχειν δεῖ. ἐκ γὰρ τῆς εἰρημίας τὰ ἀντικείμενα δὴ λῶ

- ἔστιν ὥστε αὐτὸν τε κριτὰς τοῦτον τε πρᾶξι δόσῃ ὁ λόγος, καὶ
 ὅς ἀξιοῦντας ἐλεῖν δαί, καὶ ἐφ' οἷς ἐλεῖν δαί, ἀναξίους
 μὲν ὄντας τυγχάνειν, ἀξίους δὲ μὴ τυγχάνειν, ἀδύνατον ἐλεῖν.
 Διὰ τὸν δὲ, καὶ τοῖς πᾶσι φθονοῦσι καὶ πᾶσι καὶ πῶς ἔχοντες, εἰ-
 ποδὲς ἔστιν ὁ φθόνος λυπηρὺς ὡς οὐ πρὸς χάριν φαινομένη τῆς εἰ-
 ρηνιῶν ἀγαθῶν ποδὲς ὅς οὐκ οὐκ. μὴ ἵνα πᾶσι τῶ ἀλλὰ δι' ἐκεί-
 νους φθονοῦσιν μὲν γὰρ οἱ τοιοῦτοι, οἷς εἰσὶ ἕνους ὁμοιοι, ἢ φά-
 νον, ὁμοίους ὅς λέγω, καὶ ὡς γένος, καὶ ὡς συνέτακτον καὶ ἡλικίαν
 καὶ ὡς ἔξιν, καὶ ὡς δόξαν, καὶ ὡς τὰ ὑπάρχοντα, καὶ οἷς μικρὰ ἐλ-
 λείπει, καὶ μὴ πᾶντα ὑπάρχειν. διὸ, οἱ μέγαλα πρὸς τῶν τε καὶ οὐ
 τυχεῖν τε, φθονοῦσι εἰσιν. πᾶντα εἰ οἷον, τὰ αὐτῆς φέρειν, καὶ
 οἱ πτωχοὶ ἐπὶ πτωχῶν διαφθονοῦσιν, καὶ μέγιστα τοῖς σοφῶν, ἢ οὐ
 δαίμονες. καὶ οἱ φιλότιμοι φθονοῦσιν τοῖς ἀπειλοπείμων, καὶ οἱ
 δόξοφοι, φιλόπρωτοι εἰς ἀδύνατον. καὶ οἱ ὅλως φιλόδοξοι πρὸς
 πᾶσι φθονοῦσι ποδὲς ὅς, καὶ οἱ μικροψυχοι. πᾶντα εἰ αὐτοῖς δο-
 κεῖ μέγαλα εἶναι. ἐφ' οἷς δὲ φθονοῦσι, τὰ μὲν ἀγαθὰ, εἴρηται.
 ἐφ' ὅσοις γὰρ φιλοδοξοῦσι καὶ φιλοτιμοῦνται ὁρῶντες, καὶ ὁρῶντες
 τὰ δόξης, καὶ ὅσα οὐ τυγχίματά ἐστι, ἀφ' ὧν ποδὲς πᾶντα φθόνος
 ἔστι, καὶ μέγιστα, ὧν αὐτοὶ ἢ ὁρῶνται, ἢ οἶονται εἶναι αὐτοῖς ἔχειν,
 ἢ ὧν αὐτοὶ τῇ κτήσει μικρῶ ὑποδέχονται, ἢ μικρῶ ἐλείπονται
 φανερὸν δὲ καὶ οἷς φθονοῦσιν, ἅμα γὰρ εἴρηται. τοῖς γὰρ ἔγγυς καὶ
 χρόνῳ. καὶ τόπῳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ δόξῃ φθονοῦσιν, ὅθεν εἴρηται
 τὸ συγγενὲς γὰρ, καὶ φθονοῦν ἐπίσταται. καὶ πρὸς οὐδ' ὅλως φιλο-
 τιμοῦνται. φιλοπρωτοῦνται μὲν γὰρ πρὸς ὅς εἰρημένους. πρὸς δὲ
 ὅς μνηστῆρας ὄντας ἢ πρὸς ὅς ἐσομένους, ἢ πεθνεῖντας, οὐ
 δαί. οὐδὲ πρὸς ὅς ἐφ' ἡρακλείου σήλαις οὐδ' ὧν πρὸς οἷον
 τὰ πρὸς αὐτοῖς ἢ πρὸς τοῖς ἄλλοις λέγειν δαί. οὐδ' ὧν πρὸς
 ὑποδέχονται, ὡς σπύγας καὶ πρὸς τοῖς τοῖς, καὶ ποδὲς τὰ τοιαῦτα.
 ἐπειδὴ δὲ πρὸς ὅς αἰταωνιστὰς καὶ αἰτρώσας, καὶ ὅλως ὅς τ'
 αὐτὶ ἐπιμελῆς φιλοτιμοῦνται, ἀνάγκη τοῖς μέγιστα φθονοῦν.
 ὅθεν εἴρηται καὶ κοράμβη κοράμβη. καὶ τῶν ταχέων, ἢ οἱ μέγιστοι τυχεῖν
 τε ἢ μὴ τυχεῖν, φθονοῦσι. καὶ ὧν κεκτημένων ἢ καὶ φθονοῦσι.

μοθικα

μινω

μινω/μινω

μινω/μινω

μινω

μινω

μινω

μινω

ονείδης αὐτοῖς. εἰσὶ δὲ καὶ οὗτοι, ἐγγὺς ὅμοιοι δῆλον γὰρ, ὅτι
 παρ' αὐτοῦ οὐ τυγχάνουσι τῆ ἀγαθοῦ. ὥς τε τοῦτο λυποῦν ποιεῖ
 τὸν φθόνον. καὶ τοῖς ἢ ἔχουσι τοῦτο ἢ κεκτημένοις, ἃ αὐτοῖς
 προσήκον ἢ ἐκέκτην τό ποτε. διὸ προσβύτδροι νεωτέρους. καὶ οἱ
 πολλὰ δαπανήσαντες εἰς τὸ αὐτὸ τοῖς ὀλίγοις φθονοῦσι δῆλον δὲ
 καὶ ἐφ' οἷς χαίρουσιν οἱ τοιοῦτοι, καὶ ἐπὶ τίσι, καὶ πῶς ἔχοντες. ὥς
 γὰρ μὴ ἔχοντες λυποῦνται, οὕτως ἔχοντες ὠδύονται ἀνείποις ἢ
 ἀδύσονται. ὥς τε αὐτοῖς μὲν πρᾶσι δαδῶσιν οὕτως ἔχειν, οἱ
 δὲ λείπειν, ἢ τυγχάνειν ἑνὸς ἀγαθοῦ ἀξιούμενοι, ὥσιν οἱ οἱ καὶ
 οἱ εἰρημεῖοι, δῆλον ὥς οὐ τούτων ἐλεῖν πρὸς τὸ κυρίων.
 πῶς δὲ ἔχουσι οἱ ζηλωταὶ καὶ τὰ ποῖα, καὶ ἐπὶ τίσιν, ἐν δὲ ἐν-
 ὅτι δῆλον. εἰ γὰρ ὅτι ζηλῶς λυπητὴς ἐπὶ φαινομένη παρουσίᾳ
 ἀγαθῶν ἐντίμων καὶ ἐνδεχομένων αὐτῷ λαβεῖν ποδὶ τοῦ ο-
 μοίου τῇ φύσει, οὐχ ὅτι ἄλλω, ἀλλ' ὅτι οὐχὶ καὶ αὐτῷ ὅτι.
 διὸ καὶ ἐπεικὲς ὅτιν ὁ ζηλῶς, καὶ ἐπεικῶν. τὸ δὲ φθονεῖν φα-
 λον καὶ φάλλον. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὸν πρᾶσι δαδῶσιν ὅτιν ὁ ζηλῶν
 τυγχάνειν τῆς ἀγαθῶν. ὁ δὲ, τὸν πλησίον μὴ ἔχειν ὅτιν ὁ φθόν-
 νον. ἀνάγκη δὲ ζηλωτῶν εἶναι τοῦ ἀξιούμενος ἀγαθῶν
 ὧν μὴ ἔχουσιν. οὐδὲ τοῖς γὰρ ἀξιοῖ τὰ φαινόμενα ἀδύνατα. διὸ οἱ
 νέοι καὶ οἱ μεγάλης ψυχῆ τοιοῦτοι, καὶ οἱ ὑπάρχει τοιοῦτα ἀ-
 γαθὰ, ἃ τῆς ἐντίμων ἀξία ὅτιν ἀνδρῶν. εἰ γὰρ τοῦτο, πολυ-
 τος, καὶ πολυψλία, καὶ ἀρχαὶ καὶ ὅσα τοιοῦτα. ὥς γὰρ προ-
 σήκον αὐτοῖς ἀγαθοῖς εἶναι, ὅτι προσήκον τοῖς ἀγαθοῖς ἔχου-
 σι ζηλωταί, καὶ ὧν πέχονοι, ἢ συγγενεῖς, ἢ οἰκείοι, ἢ τὸ ἔθνος, ἢ
 ἢ πόλις, ἐπὶ μοι ζηλωτῇ ποδὶ τοῦτο. οἰκεία γὰρ οἶονται αὐτοῖς
 εἶναι καὶ ἀξιοὶ τοῦτων. εἰ δὲ ὅτι ζηλωτὰ τὰ ἐντίμα ἀγαθὰ, ἀ-
 νάγκη τὰς τε ἀρετὰς εἶναι τοιοῦτας, καὶ ὅτι τοῖς ἀλλοις ὠφέ-
 λιμα καὶ ὀδύνη. ἡμῶσι γὰρ τοῦτο ὀδύνη τοῦτων, καὶ τοῦτο ἀ-
 γαθούς, καὶ ὅτων ἀγαθῶν ἀπολαύσις τοῖς πλησίον ὅτιν. οἶον
 τὰ αὐτῶν, καὶ καλὸς μάλλον ὑγείας. φανερὸν δὲ καὶ οἱ ζη-
 λῶται πίνουσι. οἱ γὰρ τοῦτο καὶ τὰ τοιοῦτα κεκτημένοι, ζηλωτῇ.
 εἰ δὲ τοῦτο τὰ εἰρημεῖα, οἶον ἀνδρία, σωφία, ἀρχή. οἱ γὰρ ἀρ-

I

2

3

4

- ληντες πολλους δωαντων οὐκ ἐπὶ τῇ δόξῃ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἐκείνων. πάν-
 τες οἱ τὰ τριαῦτα δωάνμενοι, καὶ οἷς πολλοὶ ὁμοιοὶ βούλον-
 ται εἶναι, ἢ πολλοὶ γνώριμοι, ἢ φίλοι πολλοί, ἢ οὐς πολλοὶ θαυ-
 μάξουσιν, ἢ οὐς αὐτοὶ θαυμάξουσιν. καὶ ὧν ἔπαινοι καὶ ἐκώμα-
 λίζονται, ἢ ὑπὸ κτηνῶν, ἢ λογογράφων. καὶ καταφρονοῦσι δὲ
 τῆς ἐναντίων. ἐναντίον γὰρ ἡλὼν καὶ καταφρονήσεις ἔστι. καὶ τὸ ἡ-
 λῶν, τὸ καταφρονεῖν. ἀλλὰ καὶ δὲ οὕτως ἔχοντας ὥστε ἡ-
 λῶνθαι, καὶ καταφρονήτικους εἶναι τούτων τε καὶ τῶν ὑπὸ τοῖς
 ὁσοι τὰ ἐναντία κινεῖ ἔχουσι τῆς ἀγαθῶν τῆς ἡλῶν. διὸ
 πολλὰ καὶ καταφρονοῦσι τῆς ἐντυχεῖν, ὅταν ἀνδρὶ τῆς ἐν
 τῇματι ἀγαθῶν ὑπάρχει αἰετὶς ἢ τύχη. δι' ὧν μὲν οὖν τὰ πά-
 θη ἐγγίνεσθαι καὶ διαλύνεσθαι, ἢ ὧν αἱ πίσις γίνονται, ποδὶ αὐ-
 τῶν εἶρηται. τὰ δὲ ἡδὴ ποιοὶ πνύθαι, καὶ τὰ πάθη, καὶ τὰς ἐξέ-
 καὶ τὰς ἡλικίας, καὶ τὰς τύχας, διελθῶμεν καὶ τῶν τῶν. λέ-
 γω δὲ πάθη μὲν ὁργῶν, ἐπιθυμίας, καὶ τὰ τριαῦτα, ποδὶ ὧν
 2 εἶρηκα μὲν περὶ τὸν. ἐξέειπεν δὲ, ἀρετὰς καὶ κακίας. εἶρηται καὶ
 ποδὶ τούτων περὶ τὸν, καὶ ποῖα περὶ αὐτῶν ἔχουσι, καὶ
 ποῖων περὶ κτηνῶν. ἡλικίας δὲ εἰσι, νεότης, καὶ ἀκμή, καὶ γῆρας. *ἡλικία*
 τύχας δὲ λέγω, ἐν γένεσιν, ἐν θανάτῳ, ἐν ἀμείνῃ, καὶ τὰ ἀνα-
 τὰ ὑπὸ τοῖς, καὶ ὅπως ἐντυχίαν καὶ δυστυχίαν. οἱ μὲν οὖν νέοι,
 τὰ ἡδὴ εἰσὶν ἐπιθυμητικῶν, καὶ οἱ ποιεῖν ὡς ἀνὲρ ἐπιθυμῶσι.
 καὶ τῆς ποδὶ τὸ σῶμα ἐπιθυμῶν, μάλιστα ἀνδρῶν ἡλικίας εἰ-
 σι τῆς ποδὶ τὰ ἀφροδίσια καὶ ἀκρατεῖς τῶν τῶν. οὐ μεταβο-
 3 λῶν δὲ καὶ ἀφροδίται περὶ τῶν ἐπιθυμίας. καὶ σφόδρα μὲν ἐπι-
 θυμῶσι, τὰ χυ δὲ παύονται. ὁφείλει γὰρ αἱ βελήσεις, καὶ οὐ με-
 γάλαι. ὡς ποδὶ αὐτῶν καμνόντων δίψαι καὶ πείναι, καὶ θυμῶ-
 καὶ, καὶ ἐνθυμῶν, καὶ οἱ ἀνδρῶν ἐν τῇ ὁρμῇ, καὶ ἡ πῶς εἰσι *ἐνθυμῶν*
 τῶν θυμῶν. δὲ γὰρ ἐνθυμῶν, οὐκ ἀνέχονται ὀλιγορούμενοι,
 ἀλλ' ἀγανακτῶσι. αὐτοὶ ὦν τῶν ἀδικεῖν. καὶ ἐνθυμῶν μὲν εἰ-
 σι, μάλιστα δὲ ἐνθυμῶν. ὑπὸ τῶν γὰρ ἐνθυμῶν νεότης. ἢ
 νίκη ὑπὸ τῶν ἡλικίας. καὶ ἀμφὶ τῶν μάλιστα, ἢ ἐνθυμῶν. *ἐνθυμῶν*
 4 ἐνθυμῶν δὲ ἡλικίας, δὲ τὸ μὴ πῶς ἐνθυμῶν περὶ αὐτῶν.

ὥς πορ τὸ πῆτακον ἔχει ἀπὸ φθιγμα εἰς ἀμφιάρκον. καὶ οὐ
κακισθεῖς, ἀλλ' οὐθεῖς δὲ τὸ μὴ πω τε θεωρηκοῦναι πολλὰς
πρὸς ἑαυτὸν. καὶ οὐ πῆτοι, δὲ τὸ μὴ πω πολλὰ ὕμνηται. καὶ
οὐ λπιδες. ὥς πορ γὰρ οἱ οἰνωμένοι, οὐτὼ διάθρομοί εἰσι οἱ νέοι
ἄπο τῆς φύσεως. ἅμα δὲ, καὶ δὲ τὸ μὴ πω πρὸς ἀφ' ἑαυτοῦ
χρημαῖαι, καὶ ἔωσι τὰ πλεῖστα ἐλπίδι. ἢ μὲν γὰρ ἐλπίς, τῆς μέλ-
λοντος ἔστιν. ἢ δὲ μνήμη, τῆς παρελθούσης, τοῖς δὲ νέοις, τὸ μὲν
μέλλον, πολὺ. τὸ δὲ παρελθὺς, ὅραχ'· τῇ γὰρ πρώτῃ ἡ-
μῶν αὐτῶν μεμνημένοι μὲν οὐδὲν οἶονται, ἐλπίζειν δὲ πάντα καὶ οὐ
ἐκπατήσοι εἰσι δὲ τὸ εἰρημένον, ἐλπίζουσιν γὰρ ῥαδίως, καὶ οὐ
φραδτόροι, θυμώδεις γὰρ καὶ οὐ λπιδες. ὦν τὸ μὲν, μὴ φοβῆ-
σθαι. τὸ δὲ, θαρρῆν ποιῆ. οὐτε γὰρ ὀργισμένος οὐδεὶς φοβῆ-
ται. τὸ, τε ἐλπίζειν ἀγαθόν τι, θαρραλέον ἔστι. καὶ αἰσχυνη-
λαί οὐ γὰρ πω καλὰ ἔτορα ἄπο λαμβάνουσιν ἀλλὰ πεπαί-
δευται ἄπο τῆς νόμου μένου. καὶ μετὰ τοῦτο, οὐτε γὰρ
ἄπο τῆς βίου οὐ πω τε ταπεινῶνται, ἀλλὰ τῆς ἀναγκαίων ἀ-
πειροί εἰσι, καὶ τὸ ἀξιόμ' μετὰ τὸν αἰσθῶν, μετὰ τοῦτο, ἡλικίαν.
ἔστι δ' οὐ λπιδες. καὶ μᾶλλον αἰροῦνται πρὸς τὴν καλὰ
τῆς συμφέρουσιν. τῷ γὰρ ἡθελῶσι μᾶλλον, ἢ τῷ λογισμῷ.
ἔστι δ' οὐ μὲν λογισμὸς τῆς συμφέρουσιν. ἢ δ' ἀρετῇ, τῆς καλῆς
καὶ φιλόφρονος καὶ φιλέταιροι μᾶλλον τῆς ἄλλων ἡλικίων,
δὲ τὸ χαίρειν τῷ συγγενῇ, καὶ μὴ πω πρὸς τὸ συμφέρον κρί-
νεν μηδὲν, ὥς τε μὴ δὲ ἔωσι φίλους. καὶ ἅπαντα ἰδὲ τὸ μᾶλλον
καὶ σφοδρότερον ἀμαρτάνουσιν πρὸς τὸ χιλῶντον. πάντα γὰρ
ἄγαν πρὸς τὸν συγγενῆ γὰρ ἄγαν, καὶ μισοῦσιν ἄγαν, καὶ
τ' ἄλλα πάντα ὁμοίως. οἱ καὶ εἰδέναι πάντα οἶονται καὶ διανοεῖ-
σθαι. ἔστι γὰρ αἰτιόνομος καὶ τῆς πάντα ἄγαν. καὶ τὰ ἀδικήμα-
τα ἀδικούσιν εἰς ὕβριν καὶ οὐ κακοεργίαν. καὶ ἐλεεινότης, δὲ
τὸ πάντας χρηστὸς καὶ ἐλεεινὸς ἄπο λαμβάνειν. τῇ γὰρ αὐτῆς
ἀδικίας ἔωσι πέλας μετῴσιν. ὥς τ' ἀνάξια πάσιν ἄπο λαμ-
βάνουσιν αὐτῶν. καὶ φιλοφρονεῖται. διὸ καὶ οὐ λπιδες. ἢ γὰρ οὐ-
δαπεία πεποιθὲς μὲν ὕβρις ἔστι. τὸ μὲν οὖν τῆς νέων, τοῖον 4

- τον ἡ θός ὄσιν. οἱ δὲ πρὸς ἐν τούτοις καὶ παρηκμακύνει, ἀχ-
δὸν ἐκ τῆς ἐναντίων τούτοις τὰ πλεῖστα ἐχρυσιν ἡ θη. δὲ γὰρ τὸ
πολλὰ ἐπὶ τῇ βεβιωκέναι, καὶ πλεῖω ὕλη πατήσθαι, καὶ ἡ μαρ-
τηκύναι, καὶ τὰ πλεῖω φαῦλα εἶναι τῆς περὶ γμάτων, ὅτε δια-
βεβαιωνώμεν οὐδὲν ἡ πόν τε ἄραν ἅπαντα, ἡ δὲ καὶ οἶονται, ἡ-
τασι δὲ οὐδὲν, καὶ ἀμωσθησύναι, περὶ πείσιν αἰ τὸ ἴσως
καὶ τάχα, καὶ πάντα λέγουσιν οὕτω, παρὰ γὰρ οὐδὲν. καὶ κα-
1 κήθεσι εἰσὶν. ἐστὶ γὰρ καὶ κήθεα, τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔσχαλα μβά-
ναι ἅπαντα, ἐπὶ δὲ ταχὺ πῶς εἰσι δὲ πῶς ἀπείαν. ἀπείαν δὲ
δι' ἐμπερίαν, καὶ οὐ πῶς φιλοῦσι σφόδρα, οὐ πῶς μισοῦσι δὲ
» τῶν, ἀλλὰ καὶ πῶς εἰαντοσ ἔσχαλα μβάνει, καὶ φιλοῦσιν ὡς
» μισοῦσιν, καὶ μισοῦσιν ὡς φιλοῦσιν, καὶ μικροῦ ψυχῆ, δὲ
τὸ πῶς περὶ αὐτῶν ἔσχαλα μβάνει. οὐδὲν γὰρ μετὰ λου οὐδὲ
πρὸς τοῦ, ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸν βίον ἐπιθυμίας. καὶ ἀνελούσε
ροί. ἐν γὰρ πῶς ἀναγκαίων ἡ οὐσία, ἅμα δὲ καὶ δὲ πῶς ἐμπε-
2 εἶαν ἴσασιν, ὡς χαλεπὸν τὸ κτήσασθαι, καὶ ῥαδίον τὸ ἀρβα-
» λῆν. καὶ δειλὴ, καὶ πάντα περὶ φρονησιν, ἐναντίως γὰρ διά-
κέναι τοῖς νέοις. καὶ πῶς ψυχμῶν γὰρ εἰσι. οἱ δὲ, θορμῶν. ὡς πῶς
περὶ αὐτῶν πρὶν τὸ γῆρας τῇ δειλίᾳ, καὶ γὰρ ὁ φόβος καὶ τῆς ψυ-
χῆς τῆς ὄσιν. καὶ φιλόσοφοι, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμῶν,
δὲ τὸ πῶς ἀπείαν εἶναι πῶς ἐπιθυμίας. καὶ οὐδὲν ἔσχαλα, τούτου
μάλιστα ἐπιθυμίας. καὶ φιλάτοι μᾶλλον ἢ δειλῆ. μικροψυ-
χία γὰρ τις καὶ αὐτῇ. καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ζώσιν, ἀλλ' οὐ
3 πρὸς τὸ καλὸν μᾶλλον ἢ δειλῆ, δὲ τὸ φίλον εἶναι. τὸ μὲν γὰρ
» συμφέρον, αὐτῶν ἄρα θόν ὄσιν, τὸ δὲ καλὸν, ἄσχαλα, καὶ αἰαί-
χυνθι μᾶλλον, ἢ αἰχυνθι. δὲ γὰρ εἰ μὴ φροντίσιν ὁμοίως
τῶ καλὸν καὶ τῶ συμφέροντος, ὁλίωρεσι τῶ δοκεῖν. καὶ δυσέλ-
πιδες διὰ τῶ ἐμπερίαν. τὰ γὰρ πλεῖστα τῶ περὶ γμάτων
» φαῦλα ὄσιν. ἀρβαίνει γὰρ, τὰ πλεῖστα ἐπὶ τὸ χεῖρον, καὶ ἐπὶ δὲ
» πῶς δειλίας, καὶ ζώσι τῇ μνήμῃ μᾶλλον, ἢ τῇ ἐλπίδι. τῶ γὰρ
» εἶον τὸ μὲν μέλλον, ὀλίγον. τὸ δὲ παρεληλυθός, πρὸς. ἐστὶ δὲ
4 ἡ μὲν ἐλπίς, τῶ μέλλοντος. ἡ δὲ μνήμη, τῶ παρελθόντος.

νων. ὁ πὸρ αἴπον καὶ τῆς ἀδολεχίας αὐτοῖς, διατελοῦσι γὰρ
 τὰ γινόμενα λέγοντες, ἀναμνησκόμενοι γὰρ ἡδονῶν. καὶ οἱ
 θυμοὶ ὅς εἰς μὲν εἰσιν, ἀδυνεῖς δὲ καὶ αἱ ἐπιθυμίαι, αἱ μὲν, ἐκ
 λελοῖ πασιν. αἱ δὲ ἀδυνεῖς, ὥς τ' ὅτε ἐπιθυμῶντες ὅτε περ
 ἔκαστος καὶ τῶν ἐπιθυμίας, ἀλλὰ καὶ τὸ κέρδος. διὸ καὶ σω
 φρονικοὶ φαίνονται οἱ τηλικούτοι, αἱ τε γὰρ ἐπιθυμίαι ἀείνε
 σοι, καὶ δυνάμει σι τῷ κέρδει. καὶ μάλλον ἡδονῶν λογισ
 μόν, ἢ καὶ ἡδονῶν. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς, τῶ συμφέροντος. εἰ δὲ
 ἡδονῶν, τῆς ἀρετῆς ὅτι, καὶ τὰ ἀδίκηματ' ἀδικούσιν εἰς ἀδικίαν
 καὶ εἰς ὕβριν. ἐλεγκτικοὶ δὲ καὶ οἱ γόροντες εἰσιν, ἀλλ' οὐδ' ἄτα
 τὸ τοῖς νέοις. οἱ μὲν γὰρ ἄτα φιλοφροσύνην. οἱ δὲ δι' ἀδυνεῖαν.
 πάντες γὰρ οἶοντες ἐγγὺς εἶναι αὐτοῖς παθεῖν, ὅτι ἐλεγκ
 τικῶν, ὁδυνητικοὶ εἰσι καὶ οὐκ ὀφείλονται. εἰ δὲ φιλόλογοι
 εὐαντίον γὰρ τὸ ὁδυνητικόν, τῷ φιλόλογον. τῶ μὲν οὖν νέων
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων τὰ ἡδονῶν ταῦτα. ὥς τ' ἐπὶ ἀρχαῖς
 πάντες τῶν σφετέρων ἡδονῶν λιπομύνην λόγους καὶ ὅς ὁμοί
 ους, οὐκ ἀδελφόν, πῶς χράμενοι τοῖς λόγοις, ριούρι φαίνον
 ται καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ λόγοι. Οἱ δὲ ἀνμάζοντες, φανερὸν ὅτι
 μεταξὺ τούτων τὸ ἡδονῶν ἐσόντων ἀφαιρουμένων τῶν
 ἀπορροήων. καὶ οὐτε σφόδρα θαρροῦντες, θρασυήτορες γὰρ
 τὸ βίουτον, οὐτε λίαν φοβούμενοι, καλῶς περὶ ἀμφω ἔχον
 τες, οὐτε πᾶσι πισδόντες, οὐτε πᾶσιν ἀπιστῶντες, ἀλλὰ κα
 τὰ τὸ ἀληθὲς κρίνοντες μόνον. καὶ οὐτε περὶ φειδῶ, οὐτε
 περὶ ἀσώπειαν, ἀλλὰ περὶ ἀρμύπτον, ὁμοίως δὲ, καὶ περὶ θυ
 μόν καὶ περὶ ἐπιθυμίαν. καὶ σώφρονος μετὰ ἀνδρείας, καὶ
 ἀνδρείου μετὰ σωφροσύνης. ἐν γὰρ τοῖς νέοις καὶ τοῖς γόρονσι
 διήρηται τῶντα. εἰσι γὰρ οἱ μὲν νέοι, ἀνδρείοι καὶ ἀνύλαστοι. οἱ δὲ
 πρεσβύτεροι, σώφρονες καὶ λιγροί. ὥς δὲ καὶ τὸν εἰπεῖν, ὅ
 σκα μὲν διήρηται ἡ νεότης καὶ τὸ γῆρας τῶν ἀφελίμων, τῶντα
 ἔχουσιν. ὅσα δὲ ἀπορροήων σιν ἢ ἐλείπουσι, τούτων τὸ μέ
 τρον καὶ τὸ ἀρμύπτον ἀνμάζει δὲ τὸ μὲν σῶμα, ἀπὸ τῶν εἰ
 κόντων ἐπὶ, μέχρι καὶ τῶν πέντε καὶ εἰκόσιντα, ἢ δὲ ψυχῇ, πε
 εἰ τὰ

- εἰ τὰ εἶδος δι᾿ ἑν πεντήκοντα. πόρῃ μὲν οὖν νεότητος καὶ γήρως
 καὶ ἀκμῆς ποίων ἡδῶν δύνει κασον, εἰρηδῶ τῶντα. πόρῃ
 δὲ τῆς ἀρετῆς τύχης πηρομένων ἀγαθῶν, δι' ὅσα αὐτῆς καὶ τὰ ἡ-
 θη ποῖα ἄτῃ συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις, λίσσμεν ἐφεξῆς. δι-
 γνέας μὲν οὖν ἡ θός ἐστι, τὸ φιλοπρότῳ εἶναι τὸν κεκτη-
 μένον αὐτῷ, πάντες γὰρ ὅταν ὑπάρχη ἡ, πρὸς ἑαυτὸν σώρῃ ἐν
 εἰσάσιν. ἡ δὲ διγνεία ἐν πρῶτης ἡς περὶ γένων ἐστὶ, καὶ κατὰ
 1 φρονιτικῶν, καὶ τῆς ὁμοίων τῆς περὶ γένους τῆς αὐτῆς. δεῖ το
 ταῦτα πῶς μάλλον ἢ ἡ γνῆς γιγνόμενα, ἐν πρῶτῳ εἶναι καὶ
 ἀλλοτρίοντα. ἐστὶ δὲ διγνῆς μὲν, κατὰ τὸν τῆς γένους ἀρε-
 τῶν. γνῆσιον δὲ κατὰ τὸ μὴ ὑξίστασθαι ἐκ τῆς φύσεως. ὁ πόρ
 ἐπιτο πολὺ οὐ συμβαίνει τῆς διγνῆς. ἀλλ' εἰσὶν οἱ πολλοὶ δι-
 τελεῖς. φερεῖ γὰρ ἐστὶ καὶ ἐν τῆς γνῆς ἀνδρῶν ὥς πόρ ἐν τῆς
 κατὰ τῆς χώρας γιγνόμενοις εἴσοτε, καὶ αὐτῇ ἀγαθὸν τὸ γνῆς
 ἐγγίγονται διὰ πινος χρόνου ἀνδρῶν περιτοί. καὶ πεῖτα πάλιν
 2 ἀναδίδωσιν. ὑξίσταται δὲ τὰ μὲν διφνῇ γνῆ, εἰς μακρῶς πόρ ἡ
 θη. οἷον οἱ ἀρετῆς ἀλκυβιάδου, καὶ οἱ ἀρετῆς διονυσίου τῆς περὶ πόρ
 τὰ δὲ σάσιμα, εἰς ἀβελτορίαν καὶ νωθρότητα. οἷον οἱ ἀρετῆς κίμω
 νος καὶ περικλέους καὶ σωκράτους. τῷ δὲ πολούτῳ ἄεπε-
 ται ἡ θη, ἐπιπολῆς ἐστὶν ἰδεῖν ἄπαντα. ὑξίσταται γὰρ καὶ ἡ πόρ ἡ
 φανοί, πρῶτον τῆς πρὸς τῆς κτήσεως τῆς πολούτου. ὥς πόρ γὰρ
 ἔχοντες ἄπαντα τὰ ἀγαθὰ, οὕτω διάκεινται. ὁ γὰρ πολούτης,
 οἷον τῆς πόρ ἐστὶ τῆς ἀξίας τῆς ἄλλων. διὸ φαίνεται πάντα ὡ-
 3 νεῖα εἶναι αὐτῇ. καὶ ἦν φερεῖ, καὶ σαλῶντος. ἦν φερεῖ μὲν, διὰ
 τε τὴν ἦν φερεῖ καὶ τὴν αὐτῆς τῆς διδαιμονίας, σαλῶν-
 νος δὲ καὶ σῶντος, δεῖ το πᾶντας εἰσθῆναι διατίθεν πόρ
 τὸ δρῶμενον καὶ θαυμαζόμενον ὑπ' αὐτῆς, καὶ τῷ οἶδατε ἡ-
 λω ὅς ἄλλους ἂν αὐτοῖς, ἅμα δὲ καὶ εἰκότως ταῦτα πᾶ-
 ρχουσι πολλοὶ γὰρ οἱ διόμενοι τὸν ἐχόντων. ὅθεν καὶ τὸ σιμωνί-
 δου εἰρησὶ πόρ τῆς σοφῆς καὶ πολούσιων πρὸς τὴν γυναικα
 4 ἡ σοφόν. πολούσιον εἰπεῖν. ὅς γὰρ σοφὸς ὅραν ἦν τῆς πολούσιων

δύσταις ἐφ' ἡ διακρίνοντας. καὶ οὐκ οἶδαι ἀξίους εἶν' ἀρχεῖν. ἔχειν
 γὰρ οἶοντα, ὧν εὐκτα ἀξίον ἀρχεῖν, καὶ ὡς ἐν κεφαλαίῳ, αἰοῖ
 τοῦ δὲ δαίμονος ἡθους ὁ πλοῦτος ὅστις. διαφέρει δὲ τοῖς νεώσι
 κεκμημένοις, καὶ τοῖς πάλαι τὰ ἡδὴ, τῷ ἅπαντα μάλλον, καὶ
 φανερὸν τὰ καὶ ἔχειν τοῦ νεοπλούτου. ὡς πόρ' γὰρ ἀπαι-
 δευσία πλούτου ὅστις, τὸ νεὸν πλοῦτον εἶναι καὶ ἀδίκημα τὰ ἀδι-
 κήσιν, οὐ κακοεργητὰ. ἀλλὰ τὰ μὲν, ὑβριστικὰ. τὰ δὲ, ἀκρα-
 τικὰ. οἷον εἰς αἰκίαν καὶ μοιχείαν. Ομοίως δὲ πόρ' δυνά-
 μεως. σχεδὸν τὰ πλεῖστα φανερὰ ὅστις ἡδὴ. τὰ μὲν γὰρ τὰ αὐτὰ
 ἔχει ἡ δυνάμεις τῷ πλούτῳ, τὰ δὲ καὶ ἐλπίῳ. φιλότιμοι γὰρ
 καὶ ἀνδρῶδες πόρ' τὰ ἡδὴ οἱ δυνάμενοι τῷ πλοῦσι, δὲ τὸ
 ἐπιδόξου δύνανται ὅσα ὑβρισταὶ αὐτοῖς περὶ τὴν δὲ τῷ δυνάμει.
 καὶ αὐτοδασκῶντες, δὲ τὸ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι, αἰαγκαζό-
 μενοι σκοπεῖν τὰ πόρ' τῷ δυνάμει. καὶ στυγνὸι ἢ βαρύν-
 τες, ποιεῖ γὰρ ἐμφανέσθους τὸ ἀξίωμα, διὸ μετὰ ζήλου ἐστὶ
 δὲ ἡ στυγνότης μαλακῇ καὶ οὐκ ἡμῶν βαρύντης. καὶ ἐὰν ἀδινῇ
 στυγνότης, οὐ μικραδίκητοι εἰσι. ἀλλὰ μεγαλαδίκητοι. ἡ δ' οὐ τυ-
 χία τὰ μέγιστα ἔχει τῷ εἰρημίων τὰ ἡδὴ. εἰς γὰρ τῷ στυγνῷ
 νουσιν αἰδοῦνται εἶναι οὐ τυχεῖς. καὶ ἐπὶ εἰς οὐτέ κεν, καὶ κα-
 τὰ τὸ σῶμα ἀγαθὰ πρᾶσθαι ἀξίᾳ ἢ οὐ τυχεῖς ἀπολογεῖται. ὁ
 πόρ' φανώτεροι μὲν οὖν καὶ ἀγαθότεροι δὲ τῷ οὐ τυχεῖς
 εἰσιν. ἐν δ' ἀκρολυθεῖ βέλιον ἡθους τῇ οὐ τυχεῖς, ὅτι φιλόδοκοι
 εἰσιν καὶ ἔχουσι περὶ τὸ θεῖον πῶς, πιστεύοντες δὲ τὰ γιγνώ-
 μενα ἀγαθὰ ἅπασι τῇ τύχῃ. πόρ' μὲν οὖν τῷ κατ' ἡλικίαν
 καὶ τύχην ἡθους, εἰρημῶν. τὰ γὰρ ἐκείνη τῷ εἰρημίων ἐν τῷ
 ἐκείνων φανερὰ ὅστις, οἷον πένθος καὶ ἀτυχὲς ἡθους, καὶ ἀ-
 δυνάμει. ἐπεὶ δ' ἡ τῷ πιθανῶν λόγων χρησὶς περὶ κρίσιν ἐ-
 στί. πόρ' ὧν γὰρ ἴσμεν καὶ κεκρίναμεν, οὐδὲν ἐν αἰσθητῷ τῷ λό-
 γου. ἐστὶ δὲ, αὐτὴ περὶ ἀκρίτου χρόνου τῷ λόγῳ περὶ τὴν ἡ
 ἀκρίτου. οἷον οἱ νοῦ διδόντες τοιοῦτον ἢ πείθοντες. ἐδὲν γὰρ
 ἡ τῷ κριτῇ ὅστις εἰς. ὧν γὰρ αἰσθητῶν, οὐ τὸς ὅστις ὡς ἀπὸ
 εἰπεῖν κριτῇ. ἐὰν τε περὶ ἀμωσέω ὧν τε, ἐὰν τε περὶ ὑπό-

δεσιν λείγῃ. ὡς ὁ μὲν γὰρ λέγων αἰνάνη χρῆσθαι καὶ αἰνάνη
 εἶναι τὴν αἰνάνη, πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἀμφοτέρωθεν τὸν λόγον ποιεῖ
 τὰ ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐπιδικητικαῖς. ὡς πρὸς γὰρ πρὸς κρι- *κατακρίνει*
 τὴν, ἐν δικῶν ὁ λόγος σωτήριος. ὁ λόγος δὲ μόνως ὡς ἀπὸ τοῦ
 ὅτι κριτικὸς, ὁ ἐν τοῖς περὶ δικῶν αἰνάνη τὰ ἐν τὴν μὲν κρινόντων. τὰ *κατακρίνει*
 τε. γὰρ ἀμφοτέρωθεν μὲν αἰνάνη ζητεῖται πρὸς ἑκάστην, καὶ πρὸς ὧν βου- *κατακρίνει*
 λούονται. πρὸς δὲ τῆς κατὰ τὴν πολιτείαν ἡθῶν, ἐν τοῖς συμ-
 1 βουλομένοις εἶρηται πρὸς τὸν. ὡς τε διωρισμένον αὐτὸ εἶναι, πῶς
 τε, καὶ διὰ τὴν αἰνάνη λόγους εἶναι ἡθῶν ποιεῖται. ἐπεὶ δὲ *μὴ ποιεῖται*
 πρὸς ἑκάστην μὲν γὰρ τῆς λόγων, ἐπὶ τὸν τὸ τέλος αὐτῶν, πρὸς
 ἀπάντων δὲ αὐτῶν εἰλημμέναι δόξαι καὶ περὶ τὰς εἰσὶν, ὡς ὧν *μὴ ποιεῖται*
 τὰς πῆλιν φέρουσι, καὶ συμβουλεύοντες καὶ ἐπιδικηνοῦντες
 καὶ ἀμφοτέρωθεν. ἐπὶ δὲ ὧν ἡθῶν λόγους ἐνδέχεται
 ποιεῖν, καὶ πρὸς τὴν διαίρεσιν, λαμβάνοντες μὲν διελθεῖν πρὸς *κατακρίνει*
 τῆς κρινόντων. πᾶσι γὰρ αἰνάνη, καὶ πρὸς τῆς διαίρεσιν καὶ ἀ- *κατακρίνει*
 2 δυνάτου περὶ αἰνάνη ἐν τοῖς λόγοις. καὶ ὧν μὲν ὡς ἔσται. ὧν δὲ *κατακρίνει*
 ὡς γὰρ περὶ αἰνάνη διακρίνει. ἐπὶ δὲ πρὸς μεγάλους κρινόντων *κατακρίνει*
 πάντων ὅτι τῆς λόγων. χρῶνται γὰρ πάντες τῷ μείζοντι καὶ αὐ- *κατακρίνει*
 ξεν, καὶ συμβουλεύοντες, καὶ περὶ τῶν, ἢ ἀφ' ἑκόντων, *κατακρίνει*
 καὶ ἐπὶ αἰνάνη, καὶ ἀφ' ἑκόντων, καὶ ἀφ' ἑκόντων, ἢ ἀφ' ἑκόντων *κατακρίνει*
 μὲν τὴν δὲ διωρισμένων, πρὸς τὰ ἐν τῇ μείζοντι πειρα- *κατακρίνει*
 δά μὲν εἰπεῖν κρινόντων, καὶ πρὸς τὰς ἀφ' ἑκόντων, ὅπως τὰς ἀφ' *κατακρίνει*
 ἑκόντων περὶ αἰνάνη, ἀφ' ἑκόντων πᾶσι ἀφ' ἑκόντων πρὸς αἰνάνη. ἐστὶ *κατακρίνει*
 3 δὲ τῆς κρινόντων τὸ μὲν αὐτῶν, οἰκειότατον τοῖς ἐπιδικητικαῖς, ὡς *κατακρίνει*
 πρὸς εἶρηται. τὸ δὲ γὰρ τῶν, τοῖς δικητικαῖς. πρὸς τὴν γὰρ ἡ *κατακρίνει*
 κριτικῶν. τὸ δὲ δυνάτον καὶ ἐσόμενον, τοῖς συμβουλομένοις.
 πρὸς τὸν μὲν οὖν πρὸς δυνάτον καὶ ἀδυνάτων λέγωμεν. αὐ-
 δὴ τὸν αἰνάνη ἢ δυνάτον, ἢ εἶναι ἢ γινέσθαι, καὶ τὸ ἐνα-
 πτόν αὐτῶν δόξαι εἶναι δυνάτον, οἷον, εἰ δυνάτον ὑγιαίνει-
 ναι αἰθρῶν καὶ νοσῆσαι. ἢ γὰρ αὐτῶν δυνάμις τῆς αἰνάνη *κατακρίνει*
 ὧν ἢ αἰνάνη. καὶ εἰ τὸ ὁμοῖον δυνάτον, καὶ τὸ αὐτόμοιον. καὶ *κατακρίνει*
 4 εἰ τὸ χαλεπώτερον δυνάτον, καὶ τὸ ῥᾶν. καὶ εἰ αὐτὸν δαίον

ἢ καλὸν γινέσθαι δωατὸν, καὶ ὅλως γινέσθαι δωατὸν χα-
 » λεπώτερον γὰρ καλὸν οἰκίαν, ἢ οἰκίαν γινέσθαι, καὶ οὐ ἡ ἀρ-
 » χὴ δωατὴ γινέσθαι καὶ τέλος. οὐδὲν γὰρ γίγνεται οὐδὲ ἀρ-
 χὴ γίγνεται τῆς ἀδυνατίων, οἷον τὸ σύμμετρον πῶς διάμε-
 » τρον εἶναι, οὐ τ' αὖ ἀρχαί τε γίγνεται, οὐτε γίγνεται. καὶ οὐ τὸ
 » τέλος, καὶ ἡ ἀρχὴ δωατὴ. ἅπαντα γὰρ ἕξ ἀρχῆς γίγνεται. καὶ
 εἰ τὸ δούτερον τῇ οὐσίᾳ ἢ τῇ γινέσει δωατὸν γινέσθαι καὶ τὸ
 » πρῶτερον, οἷον εἰ ἀνδρα γινέσθαι δωατὸν, καὶ παῖδα. πρῶ-
 » τερον γὰρ ἐκείνο γίγνεται καὶ εἰ παῖδα, καὶ ἀνδρα. ἀρχὴ γὰρ ἐ-
 κείνο. καὶ ὧν ὁρῶς ἢ ἐπιθυμία φύσει ὄσιν, οὐδεὶς γὰρ τῆς ἀδυ-
 » νάτων ὁρᾷ, οὐδ' ἐπιθυμεῖ ὡς ἐπὶ το πολὺ. καὶ ὧν ἐπιστῇ μαί εἰ-
 » σι καὶ τέχναι, δωατὸν τῶν τε καὶ εἶναι καὶ γινέσθαι. καὶ ὅσων
 ἡ ἀρχὴ τῆς γινέσθαις ἐν τοῖς ὄσιν, ἃ καὶ ἡμεῖς ἀναγκάσμεν
 αὐ καὶ πείσμεν. τῶν τε δὲ ὄσιν, ὧν κρείττους, ἢ κρείτοι ἢ ὧλοι.
 καὶ ὧν τὰ μὲν δωατά, καὶ τὸ ὅλον δωατὸν. καὶ ὧν τὸ ὅλον
 δωατὸν, καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπὶ το πολὺ, εἴτε γὰρ πρῶτον καὶ κε-
 » φαλῖς, καὶ χιτῶν γινέσθαι δωατά, καὶ ἑποδῆματα δωα-
 » τὸν γινέσθαι, καὶ εἰ ἑποδῆματα, καὶ πρῶτον καὶ κεφαλῖς
 καὶ χιτῶν. καὶ εἰ τὸ γινέσθαι ὅλον τῆς δωατῆς γινέσθαι, καὶ τὸ
 εἶδος. καὶ εἰ τὸ εἶδος, καὶ τὸ γινέσθαι. οἷον εἰ πλοῖον γινέσθαι δυ-
 » νατὸν, καὶ ἑλῆρη. καὶ εἰ ἑλῆρη, καὶ πλοῖον. καὶ εἰ θάλασσαν τῆς
 » πρὸς ἄλληλα πεφυκῶν, καὶ θάλασσαν. οἷον, εἰ διπλάσιον, καὶ
 ἡμισυ. καὶ εἰ ἡμισυ, καὶ διπλάσιον. καὶ εἰ αὐτὸ τέχνης ἢ πρῶ-
 » τος δωατὸν γινέσθαι, πᾶλλον δὲ τέχνης καὶ ἐπιμε-
 » λείας δωατὸν. ὅθεν καὶ ἀγάθωνι εἶρηται καὶ μὲν, τὰ μὲν γε-
 » τῇ τέχνῃ πρῶτον, τὰ δὲ ἡμῶν ἀνάγκη καὶ τῇ τύχῃ πρὸς γίνε-
 » ται. καὶ τὸ τοῖς χείρῳσιν ἢ ἡτοσιν ἢ ἀφρονετόροις δωατὸν, καὶ
 τοῖς ἐναντίοις μᾶλλον ὡς πρὸ καὶ ἰσοκράτης εἶπεν. διενόντων,
 » εἰ ὁ μὲν δούτερος ἐμαθεν, αὐτὸς δὲ μὴ δυνήσεται διδόναι. πρὸς
 » δὲ ἀδυνατίων δὴ λον, ὅτι ἐκ τῆς ἐναντίας τοῖς εἰρημνίοις ὑπάρ-
 » χει. εἰ δὲ γέροντι ἢ μὴ γέροντι, ἐκ τῆς δεσπεπτόν. πρῶτον μὲν,
 » εἰ τὸ ἡτοσιν γινέσθαι πεφυκῶς γέροντι, καὶ τὸ μᾶλλον πεφυκῶς, 4

- γεγονός αὐτῇ. καὶ εἰ τὸ ὕδρον εἰωθὸς γίνεσθαι γέρονε, καὶ τὸ
 πρὸ τδρον γέρονεν. οἷον εἰ ἐπὶ λήσσει καὶ ἐμαδὲ ποτε ᾤσσο.
 καὶ εἰ ἐδύατο καὶ ἐβούλετο, πέπερα. πάντες γὰρ, ὅταν δυ-
 νάμενοι βουληθῶσι, πρὸ τδρον σιν. ἐμποδὼν γὰρ οὐδέν. καὶ εἰ ἐβού-
 λητο, καὶ μηδὲν τῆς ἐξω ἐκώλυε. καὶ εἰ ἐδύατο καὶ ὠρῆζετο. καὶ
 εἰ ἐδύατο καὶ ἐπεθύμει ὡς γὰρ ἐπιτο πολὺ, ὧν ὀρεζόνται, αὐ-
 τῶν ὄντων, καὶ ποιούσιν. οἱ μὲν φασί, δι' ἀκρασίαν. οἱ δ' ἐπει-
 ρῇ, ὅτι τῆς ἐπιθυμίας ἐπιθυμοῦσιν. καὶ εἰ ἐμελλε γίνεσθαι, καὶ
 ποιῆν. εἰκὸς γὰρ τὸν μέλλοντα, καὶ ποιῆσαι. καὶ εἰ περὶ γέρονεν
 ὅσα πεφύκει πρὸ ἐκείνου, ἢ ἐνέγκει ἐκείνου. οἷον εἰ ἤστραφε, καὶ
 ἐβρόντησε. καὶ εἰ ἐπείρασε, καὶ ἐπεραξε. καὶ εἰ ὅσα ὑδρον πέφυ-
 κε γίνεσθαι, ἢ οὐ ἐνέγκει γίνεσθαι, γέρονε. καὶ τὸ πρὸ τδρον καὶ
 τούτου ἐνέγκει, πρὸ τδρον τούτου γέρονεν. οἷον εἰ ἐβρόντησε, καὶ
 ἤστραφε. καὶ εἰ ἐπεραξε, καὶ ἐπείρασεν. ἐστὶ δὲ τούτων ἀπάντων
 τὰ μὲν, ἰξανάγκης. τὰ δὲ, ὡς ἐπιτο πολὺ οὕτως ἔχοντα. πῶς δὲ
 2 τῶ μὴ γερονείαι, φανερὸν ἐκ τῆς ἀντιπρὸς τοῖς εἰρημνίοις. καὶ
 πῶς δὲ τῶ ἐσομένῳ, ἐκ τῆς αὐτῆς δῆλον. τότε γὰρ ἐν δυνάμει
 καὶ βουλῇ ὄν ἔσται, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ καὶ ὀρῇ καὶ λογισμῷ
 μετὰ δυνάμεως ὄν, δὴ τῶ καὶ τὸ ἐν ὀρμῇ τῶ ποιῆν ἢ μελ-
 λήσει ἔσται. ὡς γὰρ ἐπιτο πολὺ γίνεσθαι μᾶλλον τὰ μέλλοντα,
 ἢ τὰ μὴ μέλλοντα. καὶ εἰ περὶ γέρονεν, ὅσα πρὸ τδρον πέφυκε
 γίνεσθαι. οἷον, εἰ συννεφεῖ, εἰκὸς ὕσαι. καὶ εἰ τὸ ἐνέγκει τούτου γε-
 ρονός, καὶ ᾤσσο εἰκὸς γλνέσθαι. οἷον εἰ θιμέλιος, οἰκία. πῶς δὲ
 3 δὲ μεγέθους καὶ μικρότητος τῆς περὶ γμάτων, μέζονός τε καὶ
 ἐλάττονος, καὶ ὁλως μεγάλων καὶ μικρῶν, ἐκ τῆς περὶ εἰρημνί-
 ων ἢ μὴν ὅτι φανερὸν. εἴρηται γὰρ ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς πε-
 εἰ τε μεγέθους ἀγαθῶν, καὶ πῶς δὲ μέζονος ἀπλῶς καὶ ἐ-
 » λάττονος. ὡς τ' ἐπεὶ καθ' ἑκάστον τῆς λόγων, τὸ περὶ κείμενον τέ-
 » λος ἀγαθόν ὅστις, οἷον, εἰ τὸ συμφέρον καὶ τὸ καλὸν καὶ δίκαιον,
 » φανερὸν ὅτι δι' ἐκείνων ληπτέον τὰς αὐξήσεις πᾶσι. τὸ δὲ πρὸ
 τῶ πρὶν ζητεῖν πῶς μεγέθους ἀπλῶς καὶ ὑποδροχῆς κενό-
 4 λογεῖν ὅτι. κυριώτερα γὰρ ὅτι πρὸς τὴν χρείαν τῆς καθόλου,

- εἶσα δαὶ τὰν τὰ παρ' ἡμῶν τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἥδη ἔ-
 χετε, ἐλθόντες στρατηγὸν αὐτοκράτορα. εἰ δὲ καὶ φυλακὴν
 δώτε, καὶ αἰετῶν αἰσῆτε, δουλοῦντε ἥδη φαλακρίδι. αἰσω-
 πος δὲ, ἐν σάμῳ σωτηροῦν διημαγωγῶ κρινομένῳ ποδὶ θα-
 νάτου, ἐφ' ἡλῶ πεκα διαβαίνουσαν ποταμὸν, ἃ παρ' ἡμῶν εἰς σαρκὶν
 φάρμακα, οὐδὲν αὐτῶν δὲ ἐκδῶναι, πολλὸν χρόνον κακοπα-
 θῆναι καὶ κωροαῖσας πολλοὺς ἔχειν αὐτῆς, ἔχον δὲ πλά-
 νωμενον, ὡς εἶδεν αὐτῶν κακοκτείναντα δρωτῶν, εἰ ἀφελῶν
 αὐτῆς οὗς κωροαῖσας. πλὴν δὲ οὐκ εἰς δρομίου δὲ διατί, φά-
 ναι, ὅτι οὐ τοι μὲν, πλῆρεις μὲν ἥδη εἰσι, καὶ ὀλίγον ἔλκευσιν αἰ-
 μα. εἰ δὲ οὗτος ἀφελῆ, ἐτόροι ἐλθόντες πεινῶντες ἐκ πῶν
 τοῦ μὲν τὸ λοιπὸν αἶμα. ἀπὲρ οὖν καὶ ὑμᾶς ἐφ' ὃ αὐτοῦ
 σάμμοι, οὐτος μὲν, οὐδὲν ἐπὶ ἐλάττω. πλούσιος γὰρ ἐστὶ. εἰ δὲ
 οὗτος ἀρκτείνετε, ἐτόροι ἔξουσιν πένιτες, οἳ ὑμῶν αἰαλώσου
 σι τὰ κοινὰ κλέποντες. εἰ δὲ οἱ λόγοι, διημεσμεῖς, καὶ ἔχου-
 σιν ἄρα θὸν οὗτος, ὅτι πρὸς γματὰ μὲν εἰρεῖν ὁμοῖα γελνημέ-
 να, χαλεπὸν λόγους δὲ ἔχον. ποιῆσαι γὰρ δεῖ, ὡς πρὸς καὶ πρὸς
 βολῆς αὐτῶν δύνῃται τὸ ὁμοῖον ὁραῖν, ὅς πρὸς ἔχον ἐκινῶν
 σωῖας. ἔχον μὲν οὖν πρὸς τὰ δὲ τῶν λόγων χρησιμῶν
 τὸν δὲ πρὸς τὸ βουλόσθαι, τὰ δὲ τῶν πραγμάτων. ὁ-
 μοῖα γὰρ ὡς ἐπὶ τὰ μέλλοντα, τοῖς γεγενομένοις. δεῖ δὲ χρῆσθαι
 τοῖς πρὸς δείγμασι, μὴ ἔχοντα μὲν ἐν θυμῷ, ὡς ἀπὸ δέξε-
 σιν, ἔχοντα δὲ ὡς μαρτυρείοις ἐπὶ λόγοις χρώμενοι ἐπὶ τοῖς ἐν-
 θυμῷ. πρὸς πρὸς μὲν γὰρ εἰσὶν ἐπὶ παρ' ἡμῶν. τοῖς δὲ ἐν-
 θυμῷ οὐκ οἰκῶν ἐπὶ παρ' ἡμῶν, πλὴν ὀλίγοις. ἐπὶ πρὸς μὲν δὲ
 μαρτυρείοις. ὁ δὲ μαρτυρῶν, πανταχοῦ πιθανός. διότι καὶ πρὸς
 ἡθὲν μὲν, ἀνάγκη πολλὰ λέγειν. ἐπὶ πρὸς πρὸς δὲ, καὶ ἐν ἡθ-
 νὸν μαρτυρῶν γὰρ πρὸς καὶ εἰς χρησῖμος. πρὸς μὲν οὖν εἶδη πα-
 ραδείγματων καὶ πρὸς αὐτοῖς, καὶ πρὸς τὴν χρῆσιν, εἴρηται.
 πρὸς δὲ γνομολογίας ἐν ἡθῶν, τίς γινώμη, μάλιστα αὐτῶν γέ-
 νοιτο φανερὸν, πρὸς πρὸς πρὸς καὶ πρὸς, καὶ πρὸς ἀρμότῃ χρῆ-
 σαι τῶν γνομολογῶν ἐν τοῖς λόγοις. εἰ δὲ γινώμη, ἀπόφασι-

σις μὲν, οὐ μὲν τοι ποδὶ τῆς καὶ θύκασον. οἷον, ποῖός τις ἰσχυρὰ
 τις, ἀλλὰ καὶ θόλον. οὐτε ὑπὸ πάντων καὶ θόλον. οἷον, οὐκ ἔστι
 δύ, τῷ καμπύλῳ ἀντιπῶν, ἀλλὰ ποδὶ ὅσων αἱ πράξεις εἰσι,
 καὶ αἰρετὰ ἢ φλυκτὰ ἔστι πρὸς τὸ πρῶτον. ὥς τ' ἐπεὶ τὰ ἐνδυ-
 μήματα ὁ ποδὶ τῶντων συλλογισμός ἐστι σχεδὸν, τὰ τε συμπε-
 ράσματα τῆς ἐνδυμνήματων καὶ αἱ ἀρχαί, ἀφαιρεθέντος τῆς
 συλλοπμοῦ, γὰρ μαί εἰσιν. οἷον χρη δ' ἔσ' ποθ' ὅς τις ἀρπύφρων
 πέφυκ' ἀνὴρ, παῖδας πεισῶς ἐκδιδάσκειν σοφούς. ἔστω
 μὲν οὖν γνώμη, πρὸς τὴν θέσιν δὲ τῆς αἰτίας καὶ τῆς διατῆς, ἐν
 δύμνημα ἔσαι τὸ ἅπαν, οἷον χωρεῖς γὰρ ἄλλης ἢς ἔχουσιν ἀρ-
 γίας φθόνον πρὸς ἀνδρῶν ἐμφάνουσι θυσιμῆν. καὶ τὸ, οὐκ
 ἔστιν ὅς τις πάντ' ἀνὴρ διδάσκων. ἢ οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ὅς τις ἔσ'
 ἢ ἐλδύθρος. ἢ χρημάτων γὰρ δουλεύς ἐστιν, ἢ τύχης. εἰδὴ ἔστι γνώ-
 μη τὸ εἰρημένον, ἀνάγκη τέτταρα εἶναι γνώμης εἶδη. ἢ γὰρ με-
 τὰ ἐπλόρου ἔσαι, ἢ αὐτὸ ἐπλόρου. ἀφαιρέτως μὲν οὖν διό-
 μναι εἰσιν, αἱ μετὰ ἐπλόρου ὅσαι πρῶτον δόξοντι λέγουσιν ἢ
 ἀμνησθῆναι μνησθῆναι. ὅσαι δὲ μνησθῆναι πρῶτον δόξον, αὐτὸ ἐπλόρου.
 τῶντων δ' ἀνάγκη, τὰς μὲν, δὲ τὸ περὶ γινώσκειν μνησθῆναι διδοῦναι
 ἐπλόρου. οἷον, ἀνδρὶ δὴ γινώσκον ἀριστὸν ἔστιν ὥς γ' ἡμῶν δοκεῖ.
 φαίνεται γὰρ τοῖς πολλοῖς οὕτω. τὰς δ' ἄμα λεγόμεναι δὴ λῆς
 εἶναι ἐπιβλέψασιν. οἷον, οὐδεὶς ὁρᾷς, ὅς τις οὐκ αἰετὶ λῆ.
 τῆς δὲ μετ' ἐπλόρου, αἱ μὲν, ἐνδυμνήματος μέρους εἰσιν. ὥς-
 » ποδὶ χρη δ' οὐ ποθ' ὅς τις ἀρπύφρων πέφυκ' ἀνὴρ. αἱ δ' ἐνδυμ-
 νήματα καὶ μὲν, οὐκ ἐνδυμνήματος δὲ μέρους. αἱ ποδὶ καὶ μάλιστα
 οὐδοκίμους εἰσι δ' αὐτοῖς, ἐν ὅσας ἐμφαίνεται τῆς λεγόμενης
 » εἰς αἶπον. οἷον ἐν τῷδε, ἀδάναντον ὀργλῶ μὴ φυλάττειν θνητὸς ὄν.
 » τὸ μὲν γὰρ φαῖναι μὴ δεῖν αἰετὶ φυλάττειν τὴν ὀργλῆν, γνώμη. τὸ
 » δὲ περὶ σκέμενον τὸ θνητὸν ὄντα, τὸ διατῆ λείγει. ὁμοῖον δὲ καὶ
 » τὸ, θνατὰ χρη τὸν θνατὸν, οὐκ ἀδάναντα θνατὸν φρονεῖν. φανε-
 ρὸν οὖν ἐκ τῆς εἰρημένων, πόσα τε εἶδη γνώμης, καὶ ποδὶ ποῖον
 ἔκαστον ἀρμύττει. ποδὶ γὰρ τῆς ἀμνησθῆναι μνησθῆναι ἢ πρῶτον δόξον
 μὴ αὐτὸ ἐπλόρου, ἀλλ' ἢ περὶ αὐτὰ ἐν ἐπλόρου, γνώμη χρη 4

- δαι τῷ συμπαράσκει. οἷον εἴ τις εἴποι. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπειδὴ οὐ
 τε φθονεῖ δαι δαί, οὐτ' ἀρῶν εἶναι, οὐ φημι χρὴ παιδιδε-
 οῦ, ἢ ἴσως περὶ πάντα, ἐπειπεῖν τὰ ἐμπειρῶν. πορὶ δὲ τῆς ^{συγγρα}
 μὴ πρὸς δέων, ἀδελφῶν δὲ, περὶ πᾶν τὸ διαπύρογνῳ τῶν ^{καὶ τὰς φων}
 τα. ἀρ' μὲν τῆς δ' αὖ τοῖς τοιούτοις, καὶ τὰ λακωνικά ἀρ' φθίγ-
 ματα καὶ αἰνιγματώδη. οἷον εἴ τις λέγοι ὁ πόρ σήσιος χερὸς αὐ-
 λοκροῖς εἶπεν, οὐ οὐ δαί ὑβρισὰς εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες χα- ^{αἰσθε}
 1 μῶθεν ἄδουσιν. ἀρ' μὲν τῆς δὲ γνωμολογεῖν ἡλικία μὲν περὶ-
 τυτοῖς. πορὶ δὲ τῶν ὧν ἐμπειρὸς τις. ὡς τὸ μὲν μὴ τηλι-
 κούτων ὄντα γνωμολογεῖν, ἀπρεπές, ὡς πόρ καὶ τὸ μυθολο- ^{καὶ μὴ}
 γεῖν. τὸ δὲ πορὶ ὧν ἀπειρος, ἡλικίον καὶ ἀπαίδευτον. σημεῖον ^{καὶ τὸ}
 δ' ἴσθον. οἱ γὰρ ἀγροῖκοι. μάλιστα γνωμοτύποι εἰσὶ, καὶ ῥαδί- ^{καὶ τὸ}
 ως ἀρ' φαίνονται. καὶ πόρ δὲ μὴ ὄντος καὶ πόρ εἶπεν, ἀρ' ^{καὶ τὸ}
 μὲν τῆς αὐτοῦ χαλίσκου καὶ δεινώσε. καὶ αὐτοῖς τοῖς, ἢ ἀρ' ῥαδί- ^{καὶ τὸ}
 νον, ἢ ἀρ' εἰδέσθαι. χρὴ δαι δαί, καὶ τοῖς τεθρυλλημένοις ^{καὶ τὸ}
 2 καὶ κρινάς γνώμης, αὐτοῖς χρὴ σιμῶ. δὲ γὰρ τὸ εἶναι κρινά, ^{καὶ τὸ}
 ὡς ὁ γνωμογόνων ἀπάντων, ὅς τῶς ἔχειν δοκεῖσιν. οἷον πρὸς ^{καὶ τὸ}
 » καλῶν πρὸς τὸ κινδυνεύειν μὴ δυσμελῶν, εἰς εἰνὸς ἀρ' ^{καὶ τὸ}
 » σος, ἀμύνεσθαι πορὶ πάσης. καὶ αὐτὸ τὸ ἡπῶν ὄντας, ξανὸς εἰ- ^{καὶ τὸ}
 » νύλιος. καὶ τοῖς τὸ αἰαρεῖν τῶς ἐχθρῶν τὰ τέκνα, μηδὲν ἀρ' ^{καὶ τὸ}
 » καλῶν. νήπιος, ὅς πατὴρ ἀκτεῖνασ, παῖδας καὶ ἀρ' αἰ- ^{καὶ τὸ}
 πρὸς τῶς παροικῶν, καὶ γνώμης εἰσιν. οἷον μαρτυρεῖται. ἀρ' ^{καὶ τὸ}
 πρὸς παροικῶν. δαί δὲ τοῖς γνώμης λέγειν, καὶ πρὸς τὰ δεδ- ^{καὶ τὸ}
 3 μωσιδελία. λέγω δὲ δεδμωσιδελία, οἷον τὸ, γνώμης αὐτὸν, ^{καὶ τὸ}
 καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν. ὅταν ἢ τὸ ἡθὺς φαίνεσθαι μέλοι βέλπον, ^{καὶ τὸ}
 ἢ παθητικῶς εἰρημλῶν ὅτιν. εἰ δὲ παθητικῶς μὲν, εἴ τις ὁρῶν ^{καὶ τὸ}
 μένος καὶ φαῖν φουδὸς εἶναι, ὡς δαί γινώσκων αὐτὸν. οὐρ ^{καὶ τὸ}
 μὲν οὖν εἰ γινώσκων αὐτὸν, οὐκ αὐτοῖς σρατηρεῖν ἡγίωσε. τὸ ^{καὶ τὸ}
 δὲ ἡθὺς, βέλπον. οὐ οὐ δαί ὡς πόρ φασὶν ὡλεῖν, ὡς μὴ σποντα, ^{καὶ τὸ}
 ἀλλὰ μάλλον μισεῖν ὡς ὡλεῖσιν. δαί δὲ τῇ λέξει, τῶν περ- ^{καὶ τὸ}
 αἰρεσιν σωδελῶν. εἰ δὲ μὴ, τῶν αἰπῶν ἐπὶ λέγειν. οἷον ἢ οὐ- ^{καὶ τὸ}
 4 τῶς εἰπόντα ὅτι δαί ὡλεῖν, οὐχ ὡς πόρ φασὶν, ἀλλ' ὡς αἰ- ^{καὶ τὸ}

λήσονται. ἐπιβουλία γὰρ ταῦτο δόρον. ἢ ὥδε. οὐκ ἀρῖσκει δὲ μοι τὸ
 λεγόμενον. δεῖ γὰρ τὸν γ' ἀληθινόν. φίλον, ὡς φιλήσονται αἰεὶ
 φιλεῖν. καὶ οὐδὲ τὸ μηδὲν ἄραν. δεῖ γὰρ τοὺς γε κακοῦς, ἄραν
 μισεῖν. Ἐχουσι δὲ εἰς τοὺς λόγους βοήθειαν, ἐκείνους, μίαν
 μὲν δὴ δὲ τὴν φορτικότητα τῆς ἀκροατῆς, χαίρουσι γὰρ, εἰ
 πικρὸν δόλου λέγων, ἐπιτύχει τῆς δοξῆς, ὥς ἐκείνοι κατὰ μέρος
 ἔχουσιν. ὃ δὴ λέγω, δὴ λανθάνει ὥδε. ἅμα δὲ καὶ πῶς δεῖ αὐτοὺς
 διεξιέναι. ἢ μὲν γὰρ γνώμη ὡς πρὸς εἰρήνην, καὶ δόλου ἀπόφανσις
 ὅτι, χαίρουσι δὲ καὶ δόλου λεγόμενον, ὃ κατὰ μέρος ἔπος λαμ-
 βάνοντες τυγχάνουσιν. οἳ, εἴ τις χεῖρσι τύχει κεκρυμμένος ἢ τέ-
 κνοις φάουλαις, ἀρδεῖται τ' αὖ τ' ἐπὶ πόντος, ὅτε οὐδὲν χειρὸν
 χαλεπώτερον. ἢ ὅτε οὐδὲν ἡλιθιώτερον τεκνοποιῖας. ὥς τε δεῖ
 σοχάζεσθαι, ποῖα τυγχάνουσιν περὶ λαμβάνοντες οὕτως. εἴ-
 τα πρὸς τοὺς λέγειν. ταύτην δὲ δεῖ μίαν χρῆσιν ἔχειν ὅτι
 μεγαλοχεῖν, καὶ ἐτόραν κρείττω. ἢ διὰ τοῦτο γὰρ περὶ τοῦ λόγου.
 ἢ διὰ τοῦτο δὲ ἔχουσιν λόγοι, ἐν οἷς δὴ ἡ περὶ αἰεσίς. αἱ γὰρ γνώμη
 πᾶσαι τοῦτο ποιοῦσι, δὲ τὸ ἀρφαίνεσθαι τὸν τὴν γνώμην λέ-
 γοντα καὶ δόλου (ὡς τῆς περὶ αἰεσίς). ὥς τ' αὖ χρῆσθαι ὡς αἰεσί-
 μοι, καὶ χρῆσθαι φαίνεσθαι ποιοῦσι τὸν λέγοντα. πρὸς μὲν
 οὐκ γνώμης καὶ τί ὅτι καὶ πόσα εἶδη αὐτῆς, καὶ πότε χρῆσθαι
 αὐταῖς, καὶ τίνα ὠφέλειαν ἔχει, εἰρηδωτοῦται. πρὸς δὲ ἐν-
 θυμημάτων, καὶ δόλου τε εἰπωμέν, τίνα ἔχοντες δεῖ ζητεῖν. καὶ
 μετὰ ταῦτα, τοῦτο ποιοῦσι. ἄλλο γὰρ εἶδος ἐκδοῦν τοῦτο ὅτι
 ὅτι μὲν οὐκ τὸ ἐνθυμημα συλλογισμός τις ὅτι, εἰρηδωτοῦται περὶ
 τοῦτο, καὶ πῶς συλλογισμός καὶ τί διαφέρει τῆς διαλεκτικῆς.
 οὐτε γὰρ πόρρωθεν, οὐτε πάντα δεῖ λαμβάνοντα σιωπᾶν. ὅ-
 τι γὰρ ἀσφαλὲς γὰρ, ἀσφαλὲς δὲ τὸ μήκος. τὸ δὲ, ἀδολεσχία δὲ τὸ φανερὰ
 λέγειν. τοῦτο γὰρ αἰπὸν. καὶ τὸ πιθανώτερον εἶναι τοῦ ἀπαι-
 δούτους τῆς παιδείας ἐν τοῖς ὅλοις, ὡς πρὸς οἱ ποιη-
 ταῖ φασι τοῦ ἀπαιδούτους πρὸς ὅλοις μυσικῶς τὸν λέγειν. οἱ
 μὲν γὰρ τὰ κοινὰ καὶ τὰ καὶ δόλου λέγουσιν. οἱ δὲ ὅτι ὡς ἴσασιν,
 καὶ τὰ ἐγγύς. ὥς τ' οὐκ ἔστι πάντων τῆς δοκῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς 4

- ὡρεσιμίων λεκτίον. οἷον ἢ τοῖς κρινούσιν, ἢ οὓς ἀφ' ἑξῆς ἔχοντες. καὶ ἀπομαρτυροῦντες
 ὅτι οἱ ὅτι φάινεται, δὴ λὸν εἶναι ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις.
 καὶ μὴ μόνον σωᾶν ἐκ τῆς ἀναγκαίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ὡς
 ἐπιδοπολῶ. πρῶτον μὲν οὖν δεῖ λαβεῖν, ὅτι ποδὶ οὐ δεῖ λέ-
 γειν καὶ συλλογίζεσθαι, εἴτε κλιπκῶ συλλογισμῶ, εἴθ' ὅποιω
 οὐκ ἀναγκαῖον κατὰ τοῦτο ἔχειν τὰ ὑπάρχοντα ἢ πάντα, ἢ
 εἴνα. μηδὲν γὰρ ἔχων, ὅς οὐθενός αὐ' ἔχους σωᾶν. λέγει δὲ, οἱ
 1 πῶς αὖ δυνάμεθα συμβουλοῦν ἀθλωαίοις, εἰ πολεμητέον
 ἢ μὴ πολεμητέον, μὴ ἔχοντες τις δύναμις αὐτῶ. πότμον, ναυ-
 πικῆ, ἢ περική, ἢ ἀμφω. καὶ αὐτὴ πόση, καὶ πρὸς ποδὶ τίνος, ἢ
 οἷσι καὶ ἐχθροί. ἐπὶ δὲ, τίνας πολέμους περλεμήσιν, καὶ
 πῶς καὶ τ' ἄλλα τὰ τοιαῦτα. καὶ ἐπαίνων εἰ μὴ ἔχομεν τὴν εὐ-
 λογαμίαν ναυμαχίαν, ἢ τὴν εὐμαραθῶν μάχην, ἢ τὰ ἑσθῆ-
 ῖρα κλειδῶν περλεμήσιν, ἢ τῆς ἄλλων πιναν τριούτων. ἐκ γὰρ
 τῆς ὑπάρχοντων ἢ δοκούντων ὑπάρχειν καλῶν, ἐπαίνουσι πάν-
 2 τες. ὁμοίως δὲ καὶ φέρουσιν ἐκ τῆς εὐαντίας, σκοπῶντες πῶς
 ὑπάρχει τοιούτων αὐτοῖς, ἢ δοκεῖ. οἷον ὅτι ὅς ἐλλωσάμεθα τε-
 δουλώσας, καὶ ὅς περὶ τὸν βαρβάρων συμμαχουμένους
 καὶ ἀριστοῦς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ πόδας ἀ-
 γάτας. καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, καὶ εἴη ἄλλο ἁμαρτήμα τοιούτων
 ὑπάρχει αὐτοῖς. ὡς δ' αὐταῖς καὶ οἱ κατηγόρωντες καὶ οἱ ἀφ-
 λογοῦμενοι, ἐκ τῆς ὑπάρχοντων σκοπῶμενοι κατηγοροῦσι καὶ
 ἀφλογοῦνται. οὐδὲν δὲ διαφέρει ποδὶ ἀθλωαίων ἢ λακεδαί-
 3 μονίων, ἢ αἰθρώπου, ἢ θεοῦ, ταυτὸ ὅτι οὐδὲν ὁρᾷ. καὶ γὰρ συμ-
 βουλοῦντα τῶ ἀρχαί, καὶ ἐπαίνων τὰ καὶ φέροντα καὶ
 κατηγοροῦντα καὶ ἀφλογοῦμενον ἑσθῆ αὐτῶ τὰ ὑπάρχον-
 τα ἢ δοκούντα ὑπάρχειν λιπῆον, ἢ ἐκ τῶντων λέγουμεν ἐπα-
 νοῦντες ἢ φέροντες, εἴπῃ καλὸν ὑπάρχει ἢ αἰσχρὸν. κατηγο-
 ροῦντες δὲ ἢ ἀφλογοῦμενοι, εἴπῃ δίκαιον ὑπάρχει ἢ ἀδι-
 κον. συμβουλοῦντες δὲ, εἴπῃ συμφερόν ἢ βλαβερόν. ὁ-
 μοίως δὲ τοῖς τοῖς, καὶ ποδὶ πράγματι οὐ νοῦν. οἷον πε-
 4 εἰ δικαιοσύνης, ἢ ἀγαθόν. ἢ μὴ ἀγαθόν ἐκ τῆς ὑπάρχον-

των τῇ δικαιοσυνῇ, ἢ τῷ ἀγαθῷ, ἐπειδὴ καὶ πάντες οὕτω φαί-
νονται ἀποδεικνύετε, ἀντὶ ἀκριβέστερον ἀντὶ μαλακώτερον
συλλογίζονται. οὐ γὰρ ἐξ ἀπάντων λαμβάνουσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς
ποδὲ ἐκαστον ὑπαρχόντων, καὶ διὰ τὸ λόγου. δὴ λανθάνει γὰρ, ὅτι ἀ-
δύνατον ἄλλως δεικνύναι, φανερὸν ὅτι ἀναγκαῖον ὡς πρὸς τὴν
τοῖς τοπικοῖς πρῶτον ποδὲ ἐκαστον ἔχεν ἐξαιλεγμὴν ποδὲ τὴν
ἐνδεχόμενων, καὶ τῆς ἐπικαιροτάτων, ποδὲ δὲ τῆς ἐξυποχίου
μηγομένων, ζητεῖν τὸν αὐτὸν τόπον ἀκριβέστερα, μὴ εἰς ἀό-
ριστα, ἀλλὰ τὰ ὑπαρχόντα, ποδὲ ὧν ὁ λόγος, καὶ περιεργάζον-
τα τὰ πλείστα καὶ ἐγγυτάτω τῷ περάγματι. ὅσω μὲν γὰρ αὐ-
τοῖς ἐγγυτέρω, τοσούτω αἰετιώτερον, καὶ ἡττον κρινά. λέγουμεν δὲ
κρινά, τὸ ἐπαινεῖν τὸν ἀχίλεια ὅτι ἀνθρώπος, καὶ ὅτι τῆς ἡμι-
δείων, καὶ ὅτι εἰς τὸ ἴλιον ἐστρατεύσατο. ταῦτα γὰρ καὶ ἄλλοις
ὑπάρχει πολλοῖς. ὥς τ' οὐδὲν μάλλον ὁ ριούτος ἀχίλεια ἐπαι-
νεῖ, ἢ διομήδην. ἰδία δὲ, ἀμνηστέον ἄλλω συμβέβηκεν, ἢ τῷ ἀχι-
λεια, οἷον τὸ ἀρκετεῖναι τὸν ἔκτορα τὸν ἀρίστον τῆς δρώων, καὶ
τὸν κύκνον, ὃς ἐκώλυεν ἀπαντας ἀρβαίνειν, ἄρως ὦν, καὶ ὃ
τε νεώτατος καὶ οὐκ ἐνδοξος ὦν ἀστράτῳ σε. καὶ ὅτι ἄλλα τοι-
αῦτα. εἰς μὲν οὖν τόπος τῆς ἐκλογῆς, καὶ πρῶτος, οὗτος ὁ τό-
πος. τὰ δὲ σοιχεῖα τῆς ἐνθυμημάτων λέγωμεν. σοιχεῖον δὲ
λέγω καὶ τόπον ἐνθυμημάτων, τὸ αὐτὸ. πρῶτον δὲ ἔπωμεν,
» ποδὲ ὧν ἀναγκαῖον εἰπεῖν πρῶτον. ἐστὶ γὰρ τῆς ἐνθυμημάτων
» δύο εἶδη. τὰ μὲν γὰρ δεικνύουσιν, ὅτι ἐστὶν ἢ οὐκ ἐστὶ. τὰ δὲ ἐ-
λεγκνύουσιν. καὶ διαφέρει. ὡς πρὸς τὴν τοῖς διαλεκτικοῖς ἐλεγχος
καὶ συλλογισμός. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν δεικνύον ἐνθυμημα, τὸ ἐξ ὁ-
μολογημένων συνάγειν. τὸ δὲ ἐλεγκνύον, τὸ τὰ αἰομολογη-
μένα συνάγειν. σχεδὸν μὲν οὖν ἡμῖν ποδὲ ἐκαστα τῆς εἰδῶν
τῆς χρησίμων καὶ ἀναγκαῖων, ἔχονται οἱ τόποι, ἐξαιλεγμὴν
γὰρ ποδὲ ἐκαστον αἰ περὶ τάσεις εἰσὶν, ὡς τ' ἐξ ὧν διεφύρειν τὰ
ἐνθυμηματα τόπων, ποδὲ ἀγαθόν, ἢ κακόν, ἢ καλόν, ἢ αἰ-
σχρὸν, ἢ δίκαιον, ἢ ἀδίκον. καὶ ποδὲ τῆς ἡθικῶν παθημάτων, 4

καὶ ἔξω τῶν οὐρανῶν εἰρημνέοι ἡμῖν ὑπάρχουσι πρὸς τὸν οὐρανόν· οἱ τὸ
 ποιῶντες δι' ἄλλον ὅρον καὶ τὸν οὐρανόν· πᾶν τὸν λαὸν λαμβάνειν, καὶ
 λέγειν, πᾶσι θεοῖς φαινομένοι, τοὺς τε ἐλεγκτικούς καὶ τοὺς δικ-
 πικούς, καὶ τοὺς τῶν φαινομένων ἐνθυμημάτων, ὅντων δ' οὐκ ἐν
 θυμημάτων. ἐπεὶ πρὸς οὐδὲ συλλογισμῶν. δηλωθέντων δὲ τοῦ
 τῶν πᾶσι τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐνστάδων διορίσμεν, πόθεν διὰ
 τὰ ἐνθυμήματα φέρειν. Ἐστὶ δὲ εἰς μὲν τόπος τῶν δικ-
 κῶν, ἐκ τῶν ἐναντίων. διὰ γὰρ σκοπεῖν, εἰ τῶν ἐναντίων τὸ ἐν-
 τόν, ἀναιροῦν μὲν, εἰ μὴ ὑπάρχει, καὶ τὸ ἀναιρῶν δὲ εἰ ὑπάρ-
 χει, οἷον ὅτι τὸ σωφρονεῖν, ἀνατρεῖν. τὸ γὰρ ἀνατρεῖν, ἐλα-
 βρόν. ὡς ἐν τῷ μεσσηνιακῷ. εἰ γὰρ ὁ πόλεμος αἶπος τῶν πρὸν
 τῶν κακῶν. μετὰ τῆς εἰρήνης διὰ ἐπανορθώσασθαι. εἰ πρὸς γὰρ
 οὐδὲ τοῖς κακῶς δεσφρακῶσιν ἀκροσῶν, δίκαιον εἰς ὀργὴν πί-
 πειν, οὐδ' εἰ γὰρ ἀναγκασθεὶς τις οὐ φράσει πινά, περὶ σῆκόν ὅτι
 δι' ὀφείλειται χάριν. ἀλλ' εἰ πρὸς ὅτι ἐν βροτῶν ἀδολογίαν
 2 πιθανόν, νομίζειν χρῆμα καὶ τὸ ἐναντίον, ἀπὸς ἀλλήλων πολλὰ
 συμβαίνειν βροτῶν. Ἄλλος ἐκ τῶν ὁμοίων πῶσων. ὁμοίως
 γὰρ διὰ ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν. οἷον ὅτι τὸ δίκαιον οὐ πᾶν ἀ-
 γασθὲν. καὶ γὰρ αὐτὸ δίκαιος. νῦν δ' οὐχ αἰρετὸν δίκαιος ἀγ-
 θασθὲν. Ἄλλος ἐκ τῶν πρὸς ἀλλήλων. εἰ γὰρ διατρίβῃ ὑπάρχει
 τὸ καλὸς καὶ τὸ δίκαιος κινήσει, διατρίβῃ τὸ περὶ θῆναι,
 καὶ εἰ κελεύσει, καὶ τὸ περὶ πικρύναι. οἷον ὡς ὁ τε λῶν τις διομέ-
 δων πρὸς τῶν τε λῶνδων. εἰ γὰρ μὴ δι' ἡμῖν αἰχρὸν τὸ πωλεῖν, ὅ-
 3 δι' ἡμῖν τὸ ὠνεῖσθαι. καὶ εἰ τῶν περὶ θῆναι τὸ καλὸς καὶ δίκαι-
 ὡς ὑπάρχει, καὶ τῶν κινήσει. καὶ εἰ τῶν κινήσει, καὶ τῶν πε-
 πονθῶν. ἐστὶ δ' αὐτὸ τὸ πᾶσι λαλῶν. εἰ γὰρ δίκαιος ἀπέ-
 θανει, δίκαιος πέπονθεν, ἀλλ' ἴσως οὐχ ἕως οὐ, διὸ διὰ σκο-
 πεῖν χωρεῖς, εἰ ἄξιός ὁ παθὼν παθεῖν, καὶ ὁ ποιήσας ποιῆσαι, εἰ
 τα χρῆσθαι, ὁ ποτὶς αὐτὸν ἀρμόζει. ἐνίοτε γὰρ διαφωνεῖ τὸ
 τοῦτο, καὶ οὐδὲν καλὸν εἰ ὡς πρὸς ἐν τῷ ἀλλομύωνι τῷ θεο-
 δέκτον, μητρά δὲ τῶν σὺν, οὐκ ἐστὶν ἐν βροτῶν, φησὶ δ' ἀρχαί-
 4 νόμος, ἀλλὰ διαλαβόντας σκοπεῖν διὰ. ὁμοίως δὲ τῆς ἀλ-

- χοροῦνται ὅσοις ἐπιτελεῖται, ἀλλὰ πρὸς ἀπίστην κατηγόρου. ὁ-
 » λως γὰρ βούλεται ὁ κατηγόρων, εἰλπίων εἶναι τῶν φονέων.
 » ὅσοι ἐν ἐξελίξει καὶ θόλου, ὁ τόπος οὐ τὸς ὄσιν. ὅταν τις ἐπι-
 ἡμῶν ἄλλοις ἀαυτοῖς μὴ ποιῇ ἢ μὴ ποιήσιν αὐτὸν. ἢ περὶ πε-
 πτεῖν ἀαυτοῖς μὴ ποιῇ, ἢ μὴ ποιήσιν αὐτὸν. ἄλλος ὅδε οἰσμοῦ.
 οἶον ὅτι τὸ θαυμάσιον οὐδὲν ὄσιν, ἀλλ' ἢ θεὸς, ἢ θεοῦ ὄρον. καί-
 τοι ὅς τις οἶται θεοῦ ὄρον εἶναι, ὅσον ἀνέγκη οἰεσθαι καὶ θεὸς
 1 εἶναι. καὶ ὡς ἰσχυρὰ τῆς οὐ γυναικότατος ὁ βέλτερος. καὶ γὰρ
 ἀριστοδίου καὶ ἀριστογέρονι. οὐδὲν πρὸ τῶν ὑπὲρ γυναικῶν,
 πρὶν γυναικῶν τι περὶ αὐτοῦ. καὶ ὅτι συγγενέσθω αὐτοῖς. τὰ τοῦ
 ὄρα, συγγενέσθω ὅστις τὰ ἐμὰ τῶν ἀριστοδίου καὶ τῶν ἀριστο-
 γείτονος, ἢ τὰ σὰ. καὶ ὡς ἐν τῷ ἀλεξάνδρῳ. ὅτι πάντες αὐτὸν
 2 μολογῶμεν μὴ μὴ σμίουσιν, οὐχ ἐνὸς σώματος ἀλλὰ πάντων
 πλάσιν. καὶ διὸ σωκράτης οὐκ ἐφη βαδίζει εἰς ἀρχέλαον ὅ-
 τινι γὰρ ἐφη εἶναι, τὸ μὴ δύνανται ἀμύνεσθαι ὁμοίως οὐ παρὸν
 3 τε, ὡς πρὸς κακῶς. πάντες γὰρ οὐκ οἰοῦνται, καὶ λαβόντες
 πρῶτον τί ὄσιν, συλλογίζονται πρὸς ὧν λέγουσιν. ἄλλος. ἐκ τῶ
 ποταχῶς, οἶον ἐν τοῖς ὅσιν, πρὸς τῶν ὄρα. ἄλλος ἐκ διαι-
 ρέσεως, οἶον, εἰ πάντες ἔχον ἐνέκον ἀδικεῖσιν, ἢ τῶν γὰρ ἐνέκον
 ἢ τῶν δε, ἢ τῶν δε, καὶ δὲ μὲν τὰ δύο, ἀδύνατον. δὲ δὲ τὸ εἶναι οὐ
 δ' αὖτε φασι. ἄλλος ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. οἶον, ἐκ τῆς πεπαρη-
 ρίας. ὅτι πρὸς τῶν τέκνων αἰγυαῖνός τε παντὶ ἀνδρὶ διορίζουσι
 τ' ἀληθείας. ὅσοι μὲν γὰρ ἀθλῶσι μετὰ τῶν ῥῆναι ἀμφοτέρω-
 3 τοῦ περὶ τὸν ὕον ἢ μήτηρ ἀπέφωκε. ὅσοι δὲ διήκονισμον
 νίκα καὶ εἰς ἑλθόντος ἀμφοτέρω ὕον, ἢ δωδωνίς ἀπὸ λείπον ἰσμη-
 νίου τὸν ὕον, καὶ δὲ ὅσοι διήκονισμον αὐτῶν καὶ
 » πάλιν ἐκ τῶ νόμου τῶ θεοδέκτου, ὅτι τοῖς κακῶς ἐπιμεληθεῖ-
 » σι τῶν ἀλλοθίων ἱππων, οὐ πρὸς διδῶσι τῶν οἰκείων. οὐ δὲ τοῖς
 » ἀνὰ τῶν αἰσίων ἀλλοθίων ναύς. οὐκ οὐκ εἰ ὁμοίως ἐφ' ἀπὸν-
 » των καὶ τοῖς κακῶς φυλάττει τῶν ἀλλοθίων, οὐκ οὐκ εἰς
 » τῶν οἰκείων σωθῆναι. καὶ ὡς ἀλκυονίδας. ὅτι πάντες τῶν
 » σφόνδς ἡμῶν πρὸς ὁ τὸν οὐ. πᾶσι γὰρ ἀρχέλαον καί-

πρὸ βλασφημῆσαντα, τελευτήκασιν. καὶ χῆροι ὄμνηρον, οὐκ οὔτε
 πολίτην. καὶ μετυλησμένοι σαπφῶ, καὶ πρὸ οὐρανῶν γυναικας,
 καὶ λακεδαίμονιοι χίλωνα τῆς γόροντων ἐκρίθησαν, ἡκιστα φιλο-
 λήροι οὐκ οὔτε. καὶ ἰταλιώται πυθαγόραν. καὶ λαμψακίνοιοι ἀ-
 ναξαγόραν ξένον ὄντα ἔθαψαν, καὶ πῖμασι ἔτεκεν καὶ νῦν. καὶ ἀ-
 θηναῖοι τοῖς σελωνος χρησάμενοι νόμοις, οὐδαμῶς ἔκριναν. καὶ
 λακεδαίμονιοι τοῖς λυκαύργοι. καὶ δῆβησιν ἅμα οἱ περὶ αὐ-
 τῶν, φιλόσοφοι ἐλέγοντο, καὶ οὐδαμῶς ἔκριναν ἡ πόλις. Ἄλλος. 1
 ἐκ κριάως πρὸς τὴν αὐτὴν, ἢ ὁμοίου, ἢ ἐναντίου. μάλιστα μὲν εἰ
 πάντες καὶ αἰεὶ. εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' ἢ οἱ πλείστοι, ἢ σοφοί, ἢ πάντες,
 ἢ οἱ πλείους, ἢ ἄρα τοῖς. ἢ εἰ αὐτοὶ οἱ κρίνοντες, ἢ οὓς ἀρετὴν ἔχον-
 τας, ἢ οἷς μὴ οἷόν τε τὸ ἐναντίον κρίνουν. οἷον τοῖς κυρίοις, ἢ οἷς
 μὴ καλὴν τὰ ἐναντία κρίνουν. οἷον θεοῖς, ἢ πατρὶ, ἢ διδασκάλῳ
 ὡς πρὸς τὸ εἶς μετὰ μὲν εἶπεν ἀποκλῆς. εἰ τῶς σεμνῆς
 θεῶς ἱκανὸς εἶχεν ἐν ἀρετῇ πάγῳ δοῦναι δίκην, μετὰ μὲν
 εἰ οὐ πῶ, ἢ ὡς πρὸς σαπφῶ, ὅτε τὸ ἀρετὴν ἔκριναν. οἱ θεοὶ 2
 γὰρ οὐ πῶ κεκρίκασιν, ἀπέθνησκον ἑαυτῶν. ἢ ὡς ἀρίστης πρὸς
 πλάτωνα, ἐπαγγελτικῶς πρὸς τὴν ἐπὶ πόντα ὡς ὥτε. ἀλλὰ μὲν
 ὁ γὰρ ἑταῖρος ἡμῶν ἔφη, οὐδὲν τοιοῦτον, λέγων τὸν σωκράτην. καὶ
 ἡγήσασθαι ἐν δελφοῖς ἐπὶ πρῶτα τὸν θεόν, κεχημενίος πρὸς τε-
 ρον ὀλυμπιάσιν, εἰ αὐτῷ τῶν θεῶν δοκεῖ ἅπασιν τῷ πατρὶ, ὡς αἰχρὸν
 ὄν τ' ἀνάντια εἰπεῖν. καὶ πρὸς τῆς ἐλένης ὡς ἰσοκράτης ἔρε-
 ψαν, ὅτι πᾶσι δαίαι εἰς θεοὺς ἔκριναν. καὶ πρὸς ἀλεξάνδρου, ὃν
 οἱ θεοὶ πρὸς ἐκρίναν. καὶ πρὸς οὐρανίου, ὅτι πᾶσι δαίαι, ὡς πρὸς 3
 ἰσοκράτης φησὶ. κόνων τοῦ θυσιάζοντος, πάντας τοὺς ἄλλους
 πρὸς ἀλιπῶν, ὡς οὐρανίου ἡλθεν. Ἄλλος ἐκ τῶν μὲν, ὡς
 πρὸς ἐν τοῖς τοπικοῖς ποῖα κινήσεις ἡ ψυχὴ. ἢ δεξιὰ ἢ ἡδε. πα-
 ράδειγμα ἐκ τῶν σωκράτους τῶν θεοδίκων. εἰς ποῖον ἰδρὸν ἡσέ-
 βηκε, πῶς θεῶν οὐ τε τιμήκεν ὧν ἡ πόλις νομίζει. ἄλλος, ἐ-
 πειδὴ τῶν τῶν πλείων συμβαίνει, ὡς δ' ἐπεὶ πᾶσι αὐτῷ ἀγα-
 θόν καὶ κακὸν ἐκ τῶν ἀνθρώπων δοῦναι, πρὸς εἰπεῖν ἢ ἀρετὴν εἰπεῖν,
 καὶ κατὰ τὸν ἢ ἀρετὴν εἰπεῖν, καὶ ἐπαινεῖν ἢ ἡρεῖν. οἷον τῶν 4

παιδῶν

- παιδύσει τὸ φθονεῖν ἀπολαύσει κακόν. τὸ δὲ σοφὸν εἶναι,
 ἀγαθόν. οὐ τῶν δὲ παιδύεσθαι. φθονεῖν γὰρ οὐ δεῖ. δεῖ
 μὲν οὖν παιδύεσθαι. σοφὸν γὰρ εἶναι δεῖ. οὐ γὰρ ὁ λόγος ὅτι
 ἡ καλὴ πόσις τέχνη πρὸς λαβὴν καὶ τὸ δυνάτον, καὶ τ' ἄλ-
 λα ὡς εἴρηται. ἄλλος. ὅταν πρὸς δυνάμει καὶ ἀντικειμένῳ περ-
 ρέπειν ἢ ἀρρεῖν δέη, καὶ τῷ πρὸς τὸν εἰρημνίῳ ἵππῳ, ἐπὶ
 ἀμφοῖν χρῆσθαι. διαφέρει δὲ, ὅτι ἐκεῖ μὲν τὰ τυχόντα ἀντι-
 1. δεῖται, ἐνταῦθα δὲ ταῖς ἐντίαι. οἷον ἰδὲ οὐκ εἶα τὸν ἥδον δὴ μὴ
 γορεῖν. ἐὰν μὲν γὰρ ἐφίσηται τὰ δίκαια λέγεις, οἱ ἀνθρώποι σε μι-
 σήσουσιν. ἐὰν δὲ τὰ ἀδίκῃ. οἱ θεοὶ. δεῖ μὲν οὖν δὴ μὴ γορεῖν. ἐὰν
 μὲν γὰρ τὰ ἀδίκῃ λέγῃς, οἱ ἀνθρώποι σε φιλήσουσιν. ἐὰν δὲ τὰ
 δίκαια, οἱ θεοὶ. ἔντι δ' ὅτι ταῦτα τῷ λεγομένῳ τὸ ἐλθὲν πρὸς
 2. αὐτὸν, καὶ ὅς ἄλλος. καὶ ἡ βλέψωσις τῆς τ' ἐστίν, ὅταν δυνάμει ἐν
 τῷ ἐκ τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἐπὶ τῷ, ἐν ἀντίαι ἐκ τῶν ἐ-
 κατέρω. ἄλλος. ἐπειδὴ οὐ τὰ ἀντιαι ἐπαινοῦσι φανερὰς καὶ
 3. ἀφανερὰς. ἀλλὰ φανερὰς μὲν τὰ δίκαια καὶ τὰ κατὰ ἐπαινοῦ
 σι μάλιστα. ἰδίαι δὲ τὰ συμφέροντα μάλλον βούλονται, ἐκ τῶν
 τῶν περὶ αὐτὸν σιωπᾶν θάττον. τῆς γὰρ πρὸς αὐτὸν οὐτος ὁ
 τόπος κυριώτατος ἐστίν. ἄλλος. ἐκ τῆς ἀνάλου συμβαίνειν.
 οἷον, ὁ ἰσχυρὰς τὸν ἥδον ἀντὶ τῆς νέου τῶν ὄντων τῆς ἡλικίας ὅτι μέ-
 4. γας μὲν ποιεῖται ὅς μισοφόρους, οἷον στραβὰ καὶ χαλεπὰ
 μὲν δὲ τὴν ἐπιήκειαν. φυγάδας δ' οὐ ποιεῖται, ὅς ἐν τοῖς
 μισοφόροις ἀνέκετα πεπεγμένους; ἄλλος. ἐκ τῆς τῶν συμ-
 βαίνον ἐκ τῆς ταῦτον, ὅτι καὶ ὅς ἂν συμβαίνει ταῦτα. οἷον ξυνο-
 φαίης ἐλθόν, ὅτι ὁμοίως ἀειβοῦσιν οἱ γινέσθαι φάσκοντες
 ὅς θεοὺς, πῶς ἀρθεῖν λέγουσιν. ἀμφοτέρως γὰρ συμβαί-
 νει, μὴ εἶναι ποτε ὅς θεοὺς. καὶ ὅλως δὲ τὸ συμβαίνον ὅς ἐκ
 τῶν, λαμβάνειν ὡς ταῦτα αἰεὶ. μέλει τε δὲ κρίναι οὐ πρὸς
 5. σωκράτους, ἀλλὰ πρὸς ἐπισημοῦς, εἰ καὶ ἐλθὲν φεῖν.

Arist. ars rhet.

mm

καὶ οὕτω τὸ δίδοναι γῆν καὶ ὕδωρ, δυνάμειν ἔστι, καὶ τὸ μετέχειν
 τῆς κρείνους εἰρήνης, ποιεῖν τὸ πρὸς τὰ πόμηνον. ληπνέον δ' αὖτ' ὁ
 πότμον ἢ χρῆσιν. ἄλλος, ἐκ τῆς μὴ ταύτῃ τοῦ αὐτοῦ αἰεὶ αἰ-
 ρεῖσθαι, ὕδρον ἢ πρὸς τὸν, ἀλλ' αὐτὰ παλιν. οἷον τὸ ἐν θυ-
 μιμα. εἰ φέρουσι μενέμαχόμεθα, ὅπως κατέλθωμεν, κα-
 πλθόντες δὲ, φερόμεθα, ὅπως μὴ μαχόμεθα. ὅτι μὲν γὰρ
 τὸ μέναι αὐτὴ τῇ μάχῃ καὶ ἡρωῶ. ὅτι δὲ εἰ μὴ μάχῃ αὐ-
 τὴ τῇ μὴ μέναι. ἄλλος. τὸ οὐ εἶναι αὐτὴ εἰ μὴ γλῆνοι τοῦ τούτου ἔ-
 νεια φαῖναι εἶναι, ἢ γλῆναι. οἷον, εἰδοῖν αὐτὸς πνί, ἵνα ἀφε-
 λόμενος λυπήσῃ. ὅθεν καὶ τὸ τ' εἶρηται. πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ
 κατ' ἐνόμιον φέρων, μέγαλα δίδωσιν. οὐτυχεύματα, ἀλλ' ἵνα
 τοῖς συμφορὰς λάβωσιν ἐπιφανέσθαι. καὶ τὸ ἐκ τῆς μελεάργου
 τῆς αὐτοῦ αἰετῆς, οὐχ ἵνα κτάνωσι θῆρα. ὅπως δὲ μαρτυρεῖ
 ἀρετῇ γλῆναι μελεάργου πρὸς ἐλλάδα. καὶ τὸ ἐκ τῆς αἰαν-
 τος τῆς θεοδίκου. ὅτι ὁ διομήδης περὶ εἰλεῖ οὐδυσσεύς, οὐ πρῶτον
 ἀλλ' ἵνα ἡτῶν ἢ ὁ ἀκλουθῶν. καὶ δέχεται γὰρ τοῦτον εἶναι πρῶτον
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

- θύου ἄλως· καὶ τοὶ οὐκ εἰς, οὐ δὲ πιθανόν ἐν ἄλμῃ πεφορμέ-
 νους δεῖσθαι ἄλως· καὶ τὰ σέμφυλα ἐλαίου, καὶ τοὶ ἄπιστον ὅτι
 ὡν ἐλαίου γίγνεται, τῶν δὲ δεῖσθαι ἐλαίου. ἄλλος· ἐλεγκτικὸς
 τὸ τὰ ἀνόμολογῶν μετὰ σκοπεῖν χωρὶς μὲν ἐπὶ τῇ ἀμφοτέρῃ
 ὡν τῶν, εἴ ἂν ἀνόμολογῶν μετὰ ἐν πάντων, χρόνων καὶ πράξεων
 καὶ λόγων· οἳ, καὶ φησὶ μὲν φιλεῖν ὑμᾶς, σωώμεσε δὲ τοῖς
 κόντα· χωρὶς δὲ πᾶσι καὶ φησὶν εἶναι μετὰ λόγον, οὐκ ἔ-
 χει δὲ ἀφ' αὐτοῦ διδιδασκόμενον οὐδεμίαν δύναν· χωρὶς δὲ πᾶ-
 σιν καὶ τῇ ἀμφοτέρῃ ὡν, καὶ οὐτὸς μὲν, οὐ δεδάνεικε πῶποτ'
 οὐδὲν· ἐπὶ δὲ καὶ πολλὰ λέλυται μὲν· ἄλλος, τοῖς διαβε-
 βλημένοις καὶ ἀνθρώποις καὶ πράγμασιν, ἢ δοκῶσι εἰς λέγειν
 πῶς αἰτῶν τῇ πρὸς δόξου· ἐστὶ γὰρ πᾶσι φαινέται· οἷον διαβε-
 βλημένης πρὸς πρὸς τὸν αὐτῆς ὑόν δὲ τὸ ἀσπάζεσθαι, ἐδόκει
 σωεῖναι τῷ μερῶν λειψάνῳ δὲ τῇ αἰτίῳ, ἐλπίθῃ ἢ διαβο-
 λῇ· καὶ οἷον ἐν τῷ αἰνῶνι τῷ θεοδίκου, ὁ δὲ σὺ δὲ λέγει πρὸς
 τὸν αἰνῶνα· διότι αἰσθητὸς τὸς ὡν τῇ αἰνῶτος οὐ δοκεῖ· ἄλ-
 λος ἀφ' αὐτοῦ αἰτίου· ἐάν τε ὑπάρχῃ, ὅτε δὲ, καὶ μὴ ὑπάρχῃ ὅτι
 οὐκ ἔστιν· ἅμα γὰρ τὸ αἰτίον καὶ οὐ αἰτίον· καὶ ἀνὸν αἰτίον, οὐ-
 δὲν δὲ· οἷον λεωδάμας ἀφ' ἀνόμολογος ἐλεγε καὶ τηγορήσαν-
 τος θρασυβούλου, ὅτι πῶς σιλήθησιν γονῶς ἐν τῇ ἀκροπόλει·
 ἀλλ' ἐνόησε ἐπὶ τῇ ἐλάκοντα οὐκ ἐνδέχεται εἶναι· μάλλον γὰρ
 αἰσθητὸν αὐτῷ τῷ ἐλάκοντα, ἐγγεγραμμένης τῆς ἐχρᾶς
 πρὸς τὸν δῆμον· ἄλλος· εἰ ἐνδέχεται ἐλπίον, ἢ ἐνδέχεται, ὡν
 ἢ συμβουλεύει ἢ περὶ τῇ ἢ πέπεραχο σκοπεῖν· φανερὸν γὰρ,
 ὅτι εἰ μὴ οὕτως ἔχει, οὐ πέπεραχεν· οὐδεὶς γὰρ ἐκὼν τὰ φᾶ-
 λα καὶ γνώσκων περὶ αἰεῖται· ἐστὶ δὲ τῶν φούδου· πολλὰ καὶ
 γὰρ τῶν γίνεσθαι ὑπόδον δῆλον, πῶς μὲν πράξει ἐλπίον· πρὸ-
 τδρον δὲ ἄδηλον· ἄλλος· ὅταν ἂν ἐν αὐτῶν μέλλῃ πράξεσθαι,
 τοῖς πεπεραγμένοις ἅμα σκοπεῖν· οἳ ἐνοφανῆς ἐλάττωσιν ὁρᾶν
 τῶσιν, εἰ θύουσι τῇ λαλῶν θία καὶ θρῆν οὐσιν ἢ μὴ, σωεῖν οὐ-
 λῶν· εἰ μὲν θεὸν ἔπολαμβάνουσι, μὴ θρῆν εἶναι· εἰ δὲ αὐθρῶ-
 πον, μὴ θύειν· ἄλλος τόπος εἰς τῷ ἀμαρτηθέντι καὶ τηγορεῖν

ἢ ἀρλογείδαι. οἷον ἐν τῇ καρκίνου μηλείᾳ, οἱ μὲν, καὶ τηρο-
 ρεῦσιν ὅτι τὸ παιδίαν ἀπέκτεινον, οὐ φαίνεσθαι γὰρ αὐτῶς,
 ἡμάρτε γὰρ ἡ μηλεία, πῶς τὴν ἀρσενικὴν τῆς παιδων. ἡ δὲ
 ἀρλογείδαι, ὅτι οὐκ αὐτῶς παιδίαν ἀλλὰ τὸν ἰάσωνα αὐτῶς
 πέκτεινε. τὸ γὰρ ἡμάρτεν αὐτῶς, μὴ ποιήσασα, εἴ πορ καὶ δά τε
 ρον ἐκίνοσεν. ἐστὶ δὲ ὁ τόπος οὗτος καὶ τῇ ἐνθυμήματι τὸ εἶ-
 δος, ὅλη ἡ περὶ τὴν θεοδώρου τέχνη. ἄλλος ἀπὸ τῆς ὀνόματις.
 οἷον ὡς ὁ σοφοκλῆς, σαφῶς σιδηρῶ καὶ φοροῦσα τὸ νόμα.
 καὶ ὡς ἐν τοῖς τῆς θεᾶς ἐπαίνοις εἰώθασιν λέγειν, καὶ ὡς κό-
 νων θρασύβουλον θρασύβουλον ἐκάλει, καὶ ἡρόδοτος θρασύ-
 μαχον, αἰεὶ θρασύμαχος εἶ. καὶ πῶλον αἰεὶ σὺ πῶλος εἶ. καὶ
 δράκοντα τὸν νομοθέτην, ὅτι οὐκ αὐτῶς ἀνθρώπων οἱ νόμοι, ἀλ-
 λα δράκοντος. χαλεπὸι γὰρ. καὶ ὡς ἡ οὐρεπίδου ἐκάλει εἰς τὴν
 ἀφροδίτην καὶ τὸ νόμα ὁρῶς, ἀφροσύνησ γὰρ ἀρχεῖς θεᾶ. καὶ
 ὡς χαιρήμων, πενθελί, ἐσπελὴς συμφορᾶς ἐπὶ νῦμος. οὐδὲ
 κινεῖ δὲ μᾶλλον τῆς ἐνθυμημάτων τὰ ἐλεγκτικὰ τῆς ἀρλετικῆς
 πικρῶν, ὅτι τὸ συναγωγὴν μὲν ἐναντίων εἶναι ἐν μικρῷ τὸ ἐ-
 λεγκτικὸν ἐνθύμημα. πρὸς μὲν δὲ φανερὰ εἶναι τῷ ἀκροα-
 τῇ μᾶλλον. πάντων δὲ καὶ τῆς ἐλεγκτικῆς καὶ τῆς δεικτικῆς
 συλλογισμῶν, θορυβεῖται μάλιστα τὰ ριαῦτα ὅσα ἀρχόμενοι
 σωορῶσι, μὴ τῷ ἐπιπολῆς εἶναι. ἅμα γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυ-
 τοῖς χαίρουσι περὶ αὐτὰν ὁμῶς. καὶ ὅσων τὸ σὺν ἡσυχίᾳ σιν
 ὡς θ' ἅμα εἰρημνίων γνωρίζειν. ἐπεὶ δὲ ἀνδέχεται τὸ μὲν εἶναι
 συλλογισμὸν, τὸ δὲ μὴ εἶναι μὲν, φαίνεσθαι δὲ, ἀνάγκη καὶ ἐν-
 θυμημα, τὸ μὲν, εἶναι ἐνθύμημα, τὸ δὲ, μὴ εἶναι, φαίνεσθαι
 δὲ, ἐπεὶ πορ τὸ ἐνθύμημα, συλλογισμὸς τις. τότε δὲ εἰσι τῆς
 φαινομένων ἐνθυμημάτων. εἰς μὲν, ὅτι πρὸς τὴν λέξιν. καὶ τὴν
 τὴν ἐν μὲν μόρος, ὡς πορ ἐν τοῖς διαλεκτικαῖς, τὸ μὴ συλλογι-
 στικὸν συμπεράσματι καὶ τὸ τελευτῶν εἰπεῖν. οὐκ ἐστὶ τὸ,
 καὶ τὸ, ἀνάγκη ἀλλὰ τὸ καὶ τὸ. ἐν γὰρ τοῖς ἐνθυμήμασι τὸ συνε-
 σταμμένως καὶ ἀντικειμένως εἰπεῖν, φαίνεται ἐνθύμημα ἢ γὰρ
 τοιαῦτη λέξις χώρα ὅσιν ἐνθυμήματος, καὶ εἴοικε τὸ τοιοῦτον

- εἶναι πρὸς τὸ ὅμιμα τῆς λέξεως. ἐστὶ δὲ εἰς τὸ τῇ λέξει συλλογιστικῶς λέγειν χρήσιμον, τὸ συλλογισμῶν πολλῶν κεφάλαια λέγειν, ὅτι ὅς μιν, ἔσωσε. τῆς δὲ ἡμετέρῳις ἐπιμώρησε. ὅς δ' ἐμίλωσ' ἐλδοθῶσεν. ἔκαστον μὲν γὰρ τούτων, ἐξ ἄλλων ἀπεδείχθη. σωτὴ δέντων δὲ, φαίνεται ἡ καὶ ἐκ τούτων γίνεσθαι. ἐν δὲ τὸ πρὸς τὴν ὁμῶν μίαν, ὡς τὸ φαῖναι ἀπονδαῖον εἶναι μὴ ἀφ' οὗ γ' ὅστις ἡ τιμωτάτη πασῶν τελετή. τὰ γὰρ μυστήρια πασῶν τιμωτάτη τελετή. ἢ εἴπῃς τὸν κῆνα ἐγκωμιάζων τὸν ἐν ὧ οὐρανῷ συμπρῶτα λαμβάνει, ἢ τὸν πᾶνα ὅτι πίνδαρος, ἔφη τῷ μάκαρ ὃν τε μέγας Θεοῦ κῆνα πανθόδαπὸν καλέουσιν ὀλύμπιοι. ἢ ὅτι τὸ μηδὲνα εἶναι κῆνα ἀπμώτα τὸν ὅστις. ὡς τε τὸ ἱνὰ δὴ λον ὅτι τίμον. καὶ τὸ κρινονικὸν φαῖναι τὸν ὀρμῶ εἶναι μάλιστα τῷ Θεῷ. μένως γὰρ καλεῖται κρινὸς ὀρμῆς καὶ τὸ τὸν λόγον εἶναι ἀπονδαῖον τὸν. ὅτι οἱ ἀγαθοὶ ἀνδρὸς, οὐ χρημάτων, ἀλλὰ λόγου εἰσὶν ἄξιοι. τὸ γὰρ λόγου ἄξιον, οὐχ ἁπλῶς λέγεται. ἄλλος, τὸ διηρημένον σωτὴ δέντα λέγειν, ἢ τὸ συγ- κείμενον διαιροῦντα. ἐπεὶ γὰρ ταυτὸν δοκεῖ εἶναι οὐκ ὄντα τὸν πλάκῃς, ὅπότῃρον χρησιμώτῃρον, ὅς δὲ ποιεῖν. ἐστὶ δὲ ὅς δὲ, οὐκ ἔστιν ὁ λόγος. οἷον τὸ εἰδέναι, ὅτι ἑκείνης ἐν πειραεῖ ὅστις. ἔκαστος γὰρ οἶδε. καὶ τὸν τὰ σοιχεῖα ἐπισάμενον, ὅτι τὸ ἔπος οἶδε. τὸ γὰρ ἔπος τὸ αὐτὸ ὅστις. καὶ ἐπεὶ τὸ δις ὅσον ἔστιν νο- σῶδός, μηδὲ φαῖναι ὑγιεινὸν εἶναι. ἄρ' ὅσον γὰρ, εἰ τὰ δύο ἀγα- θὰ, ἐν κακῷ ὅστις. οὐτῶ μὲν οὕτω ἐλεγκτικόν. ὡς δὲ δεικτικόν ὅστις. οὐ γὰρ ὅστις ἐν ἀγαθῷ, δύο κακὰ. ὅλως δὲ ὁ τὸ πρὸς πρῶ- λογιστικὸς. πάλιν τὸ πλυκράτους εἰς θρασύου λον, ὅτι ἑλ- κωντα τυρανίους κατέλυσε, σωτήρησι γὰρ. ἢ τὸ ἐν τῷ ὀρέσει τῷ Θεοδίκῳ. ἐν διαιρέσει γὰρ ὅστις. δίκαιόν ὅστις εἴπῃς ἀν' κτεῖ νη πόσιν, ἀφθνήσκων ταύτην. καὶ τῷ πατρὶ γὰρ τιμωρεῖν τὸν ἥον. οὐκ ὡ καὶ τῷ πέπερακται, σωτὴ δέντα γὰρ ἴσως, οὐκέτι δι- καιον. εἴη δ' αὖ καὶ πρὸς τὴν ἐλπίδα ἀφαιρέται γὰρ τὸ ἄπο- πνος. ἄλλος δὲ τὸ πρὸς τὸ δεινώσει καὶ τὸ ἀσθενεῖν ἢ ἀσθενεῖν ἢ ἀσθενεῖν 4 ξειν. ὅς δὲ ὅστις ὅταν μὴ δείξας ὅτι ἐποίησεν, ἀνέστη ὁ πρῶτος

μα. ποιεῖ γὰρ φαίνεσθαι, ἢ ὥς οὐτε πεποίηκεν, ὅταν ὁ τὴν αἰ-
 πταν ἔχων αὐξή. ἢ ὥς πεποίηκεν, ὅταν ὁ κατηγεράν ὀργίζῃται.
 οὐκ ἐν δὲ τὴν αὐτὴν ἡμῶν. πρὸς ἀρχὴν γὰρ ὁ ἀκροατὴς, ὅτι ἐ-
 ποιήσεν ἢ οὐκ ἐποίησεν, οὐ διεγμύου. ἄλλος. τὸ ἐκ σημείων
 αὐτολόγισον γὰρ καὶ ὁ δῶν. οἷον εἰς λέγει, ταῖς πόλεσι συμ-
 φόρουσιν οἱ ὀδυνάται. ὁ γὰρ ἀρμόδιον καὶ ἀριστοχρίτωνος ὀδῶν,
 κατέλυσε τὸν τύραννον ἱππάρχον. ἢ εἴπῃς λέγει, ὅτι κλέπτης
 διονύσιος, πονηρὸς γὰρ αὐτολόγισον γὰρ καὶ ὁ δῶν. οὐ γὰρ πᾶς
 πονηρὸς κλέπτης, ἀλλ' ὁ κλέπτης πᾶς πονηρὸς. ἄλλος. διὰ τὸ
 συμβεβηκός. οἷον ὁ λέγει πολυκράτης εἰς τοὺς μῦς. ὅτι ἐβόηθη-
 (εν) διατρώγοντες τὰς νύκτας. ἢ εἴπῃς φαίν, τὸ ὡς ἀπὸ πονοκλη-
 θῶναι τιμωτάτων. διὰ γὰρ τὸ μὴ κληθῶναι ὁ ἀχλὺς ἐμύ-
 σε τοὺς ἀρχαίους ἐν τῇ νύκτι. ὁ δ' ὡς ἀνιμαζόμενος ἐμύσε. συ-
 νέβη δὲ ὁ δῶν, ὡς τὴν μὴ κληθῶναι. ἄλλος. τὸ πρὸς ἐπὶ με-
 νον οἷον ἐν τῷ ἀλεξάνδρῳ, ὅτι μεγάλῳ ψυχῳ. ἀποδιδὼν γὰρ
 τὴν κλεῖν ὁμιλίαν, ἐν τῇ ἰδίᾳ διέβη καθ' αὐτὸν, ὅτι γὰρ οἱ
 μεγάλῳ ψυχῳ ριούτοι, καὶ οὕτως μεγάλῳ ψυχῳ δόξαιεν αὐ-
 καὶ ἐπεὶ καὶ κλεῖν πρὸς καὶ νύκτωρ πλανᾶται, μειχρὸς ὁ τοιοῦ-
 τὸς ὅστις. ὁμοίον δὲ καὶ ὅτι ἐν τοῖς ἰσοῖς οἱ πῶχοι καὶ ἀδουσι καὶ
 ὀργίζονται. καὶ ὅτι τοῖς φυγάσιν ἐξέστιν οἰκῆν ὅπου αὐ-
 θέλωσιν. ὅτι γὰρ τοῖς δοκῶσιν οὐδαμῶν ἐν ὑπάρχει τῶντα, καὶ οἱς ὑ-
 πάρχει τῶντα, δόξαιεν αὐ- οὐδαμῶν ἐν. διατρώγει δὲ τῷ πῶς.
 διὸ καὶ εἰς τὴν ἐλπίδα ἐμπίπτει. ἄλλος. πρὸς τὸ ἀναιδέως ὡς
 αἴτιον. οἷον τῷ ἄμα, ἢ μετὰ ὁ δῶν γεγονέναι. τὸ γὰρ μετὰ ὁ δῶν
 ὡς διὰ ὁ δῶν λαμβάνουσιν. καὶ μάλιστα οἱ ἐν τῷ πολιτείαις.
 οἷον ὡς ὁ δὴ μάδης τὴν δὴ μὲν ὁ δῶν κλιτεῖαν, πάντων τῶν
 κακῶν αἰτίαν. μετ' ἐκείνῳ γὰρ συνέβη ὁ πόλεμος. ἄλλος.
 πρὸς τὴν ἐλπίδα τῶν πότε καὶ πῶς, οἷον ὅτι δικαίως ἀλέξαν-
 δρος ἔλαβε τὴν ἐλπίδα. αἵρεσις γὰρ αὐτὴ ἐδόθη πρὸς τῶν πα-
 τῶν. οὐ γὰρ αἰεῖ ἰσως, ἀλλὰ τὸ πρῶτον. καὶ γὰρ ὁ πατήρ, μέχρι
 τοῦτο κύριος. ἢ εἴπῃς φαίν τὸ τῷ πῶν ὁ δῶν ἐλδοθῶν, ὕβριν
 εἶναι. οὐ γὰρ πάντως, ἀλλ' ὅταν ἀρχὴ χειρῶν ἀδίκων. ἐπὶ ὡς- 4

- πρὸς αὐτοῖς ὁριστικῶς πρὸς τὸ ἀπλῶς καὶ μὴ ἀπλῶς, ἀλλὰ ἡ
 γίνεται φαινόμενος συλλογισμός. οἷον αὐτὸς μὲν τοῖς διαλεκτι-
 κῶς, ὅτι οὐδὲ τὸ μὴ ὄν, ἐστὶ γὰρ τὸ μὴ ὄν, μὴ ὄν. καὶ οὕτως ἐπιση-
 τὸν τὸ ἀγνώστον. ἐστὶ γὰρ ἐπισητὸν τὸ ἀγνώστον, ὅτι ἀγνώστον. οὐ-
 τω καὶ αὐτοῖς ῥητορικῶς ὅτι φαινόμενον ἐνθύμημα πρὸς μὴ
 ἀπλῶς εἰκὸς, ἀλλὰ ἡ εἰκὸς. ἐστὶ δὲ ὁμοίωσις, οὐ καὶ τόλου, ὡς πρὸς
 καὶ ἀγάθων λέγει. τάχ' αὖτις εἰκὸς αὐτὸ τὸ εἶναι λέγει βρο-
 1 τοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα, γίνεται γὰρ τὸ πρὸς τὸ εἰ-
 κὸς, ὡς τὸ εἰκότα, καὶ τὸ πρὸς τὸ εἰκότα. οὐ δὲ ὁμοίωσις εἶναι τὸ μὴ εἰ-
 κὸς, εἰκότα ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς πρὸς καὶ ὑπὸ τῆς ὁριστικῆς,
 τὸ κατὰ πᾶσι περὶ ἡ, καὶ πᾶσι οὐ περὶ τῶν μετὰ ποιῶν συν-
 φαντίαν, καὶ ἐν ταύτῃ πρὸς τὸ εἰκότα εἶναι μὴ ἀπλῶς, ἀλλὰ
 πᾶσι εἰκότα. ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ τόπου, ἡ κέρκεος τέχνη συγκεκμημένη. *καὶ ἐν τῇ*
 αὐτῇ γὰρ μὴ ἐν ὁμοίωσις ἢ τῇ αἰτίᾳ οἷον ἀδελφῆς ὦν, αἰκίαν φέρει. *καὶ ἐν τῇ*
 οὐ γὰρ εἰκότα. καὶ ἐν ὁμοίωσις ὦν, οἷον ἀνὴρ ἰσχυρὸς ὦν, οὐ γὰρ εἰκότα, ὅτι *καὶ ἐν τῇ*
 2 εἰκότα ἐμμελεῖ δόξαι. ὁμοίως δὲ, καὶ τοῖς ἄλλων. ἢ γὰρ ἐν ὁ-
 χον αἰνέσει, ἢ μὴ ἐν ὁμοίωσις εἶναι τῇ αἰτίᾳ. φαίνεται μὲν οὕτως ἀμφό-
 τῃ εἰκότα, ἐστὶ δὲ τὸ μὲν εἰκότα. δὲ οὐχ ἀπλῶς. ἀλλ' ὡς πρὸς *ἐν τῇ*
 εἶρηται, καὶ τὸ τὸν ἢ τῷ λόγον κρείττω πρῶτον, τὸ δὲ ὅτι. καὶ ἐν τῷ
 θεῷ δὲ, δικαίως ἐδουλόχουν οἱ ἀνθρώποι τὸ πρωταγέρον ἐ-
 π' ἀγγελμα. φερόμενος γὰρ ὅτι καὶ οὐκ ἀληθῆς, ἀλλὰ φαινόμε-
 νον εἰκότα, καὶ ἐν οὐδεμίᾳ τέχνῃ, ἀλλ' ἐν ῥητορικῇ καὶ ὁριστικῇ. *ἐν τῇ*
 καὶ πρὸς μὲν ἐνθύμημάτων, καὶ τῆς ὄντων καὶ τῆς φαινομένων
 3 εἶρηται. πρὸς δὲ λυδῶν, ἐχόμενον ὅτι τῆς εἰρημένων εἰπεῖν. ἐστὶ *καὶ ἐν τῇ*
 » δὲ λυδῶν ἢ αὐτοῖς συλλογισμῶν, ἢ ἐν τῇ ἐν γένεσι. τὸ μὲν *καὶ ἐν τῇ*
 οὕτως αὐτοῖς συλλογισμῶν, ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ τὸ πᾶσι ἐν δὲ
 » γίνεται ποιεῖν. οἱ μὲν γὰρ συλλογισμοί, ἐν τῇ ἐν δόξῃ. δοκῶντα *καὶ ἐν τῇ*
 » δὲ πολλὰ ἐναντία ἀλλήλοις ὅτιν, αἱ δὲ ἐν δόξῃ, φέρονται κα-
 » θάπερ καὶ ἐν τοῖς τοπικῶς τε ἰσχυρῶς. ἢ γὰρ ἰσχυρῶς ἐν τῇ ὁμοί-
 ου, ἢ ἐν τῇ ἐν ἀντίᾳ, ἢ ἐν τῇ κεκρυμμένων. λέγω δὲ ἀφ' ἐαυτῶ
 μὲν, οἱ εἰ πρὸς ὁμοίωσις εἶναι ἐνθύμημα ὡς ἀπονομαστος, ἢ ἐν τῇ
 4 διχῶς. ἢ ἐν καὶ τόλου εἰπόντα, ὅτι πᾶσι ἐν δόξῃ πονηρόν, ἢ κατὰ

μῶρος, ὅτι οὐκ ἀν' ἐλέγχῳ καὶ λίσσῳ ἢ καὶ κῶρος δ' ὥς, εἰ μὴ ἡ-
 λυκαὶ κρηνοὶ δ' ὥς τ' αὖτις. ἡ δὲ τῆς ἀντιπύου, ἀν' ἑαυτοῖς φέρειται.
 οἶον εἰ τὸ ἐνθύμημα ὡς ὅτι ἀγαθὸς ἀνὴρ, πάντας ὅς ἐστι λυγροὺς
 οὐ ποιεῖ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μαχηρὸς κακὸς. ἡ δὲ τῆς ὁμῆς. εἰ ὡς
 ἐνθύμημα, ὅτι εἰ κακὸς περὶ τὸ πᾶν αἰεὶ μισοῦσιν, ὅτι ἀλ-
 λ' οὐδ' οἱ οὐ περὶ τὸ πᾶν αἰεὶ φιλοῦσιν. αἰεὶ δὲ κρίσεις αἰεὶ ἀπὸ
 τῆς γνωρίμων ἀνδρῶν, οἶον εἴ τις ἐνθύμημα εἶπεν, ὅτι μεθύ-
 ουσι διὰ συγγνώμην ἔχειν. ἀπονοῦντες γὰρ ἀμαρτάνουσιν. ἐν-
 σασις. οὐκ ὡς ὁ πῆλκός ἀνέτερος. οὐ γὰρ ἀν' αἰεὶ μείζους ζημίασι
 ἐνομοθέτησεν, ἐάν τις μεθύων ἀμαρτάνῃ. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν-
 θυμήματα λέγεται ἐκ τεσσάρων. τὰ δὲ τέσσαρα ταῦτά εἰσιν, εἰ-
 κὴς, πρᾶξις, κίνησις, σημεῖον. ἐστὶ δὲ τὰ μὲν, ἐκ τῆς ὥς
 ἐπιτηδύου ἢ ὄντων ἢ δοκούντων συνηγμένα ἐνθύμηματα ἐκ
 τῆς εἰκότων. τὰ δὲ δι' ἐπαγωγῆς, διὰ τῆς ὁμῆς, ἢ ἐνός, ἢ πλείο-
 νων. ὅταν λαβὼν τὸ κατὰ μέρος, εἴτα συλλογίσθῃ τὸ κατὰ μέ-
 ρος διὰ πρᾶξις. τὰ δὲ δι' ἀναγκαῖον, καὶ ὄντος τε κ-
 μηρίου, τὰ δὲ διὰ τῆς κατὰ μέρος ἢ ἐν μέρει ὄντος, ἐάν τις ὄν ἐάν
 τε μὴ διὰ σημείων. τὸ δὲ εἰκός, οὐ τὸ αἰεὶ, ἀλλὰ τὸ ὥς ἐπι-
 πλυν. φανερὸν, ὅτι τὰ τοιαῦτα μὲν τῆς ἐνθυμημάτων, αἰεὶ ὅτι
 λυγροὶ, φέροντα ἔνστασιν. ἡ δὲ λυγρὸς φαινομένη, ἀλλ' οὐκ ἀλη-
 θὴς αἰεὶ. οὐ γὰρ ὅτι οὐκ εἰκὸς λυγρὸς ἐνιστάμενος, ἀλλ' ὅτι οὐκ
 ἀναγκαῖον. διὸ καὶ αἰεὶ ὅτι πλεονεκτεῖν, ἀπὸ λογισμῶν μάλ-
 λον ἢ κατὰ τοιοῦτα διὰ τῆς ὁμῆς τὸν πρᾶξις. ἐπεὶ δ' ὁ μὲν
 κατὰ μέρος, διὰ εἰκότων ἐπιλείκνυσιν. ἐστὶ δὲ οὐ ταυτὸ λυγρὸς,
 ἢ ὅτι οὐκ εἰκός, ἢ ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον, αἰεὶ δὲ ἔχει ἔνστασιν τὸ ὥς
 ἐπιπλυν. οὐ γὰρ ἀν' ὡς εἰκός, ἀλλ' αἰεὶ καὶ ἀναγκαῖον οὐδὲν
 ὁ κριτὴς οἶεταί. ἀν' οὐτὼ ἐλπίδι, ἢ οὐκ εἰκός εἶναι, ἢ οὐκ αὐτῷ
 κριτῶν πρᾶξις, ὥς πρὸς ἐλέγχον. ἢ γὰρ ἐκ τῆς ἀναγ-
 καίων διὰ αὐτὸν μόνον κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς εἰκότων. ὅσο
 γὰρ ὅτι τὸ γνώμη τῆς ἀρίστη κρίνεται, οὐκ ὡς ἡ ἀντιπύου ἐλπίδι, ὅτι
 οὐκ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ διὰ λυγρὸν, ὅτι οὐκ εἰκός. ὅσο δὲ συμβῇ-
 σεται, ἐάν τις ἢ ἔνστασις μάλλον ὥς ἐπιπλυν. ἐν δὲ λέγει δὲ εἶναι 4

εἰκός
 εἰκός
 εἰκός
 εἰκός

εἰκός

- ραύτην διχῶς ἢ τῷ χρόνῳ, ἢ τοῖς περὶ γμασι. κυριώτερον δὲ,
 εἰ ἀμφοῖν. εἰ γὰρ τὰ πλεονάκεις οὕτω, τὸ τ' ὅτιν εἰνὲς μάλλον.
 λνέται δὲ τὰ σημεῖα καὶ τὰ δὲ σημεῖον ἐν θυμήματα εἰρημέ-
 να, καὶ ἢ ὑπάρχοντα. ὡς πρὸς ἐλέχθη ἐν τοῖς πρώτοις. ὅτι γὰρ ἄ-
 συλλόγιστον ὅτι πᾶν σημεῖον, δῆλον ἢ μὴ ἐκ τῆς ἀναλυτικῶν.
 πρὸς δὲ τὰ πρὸς αἰγύματα, ἢ αὐτὴ λνσις καὶ τὰ εἰκότα. εἰ
 τε γὰρ ἔχωμεν π, οὐχ οὕτω λνέται, ὅτι οὐκ αἰγύκατον, καὶ
 1 εἰ τὰ πλεῖω ἢ πλεονάκεις ἄλλως. εἰ δὲ καὶ τὰ πλεῖω καὶ τὰ
 πλεονάκεις οὕτω, μαχητέον, ἢ ὅτι τὸ παρὸν οὐχ ὁμοῖον, ἢ οὐχ
 ὁμοῖως, ἢ διαφορὰν γέ πνα ἔχει. τὰ δὲ τεκμήρια καὶ τεκμη-
 ριῶδη ἐν θυμήματα, καὶ τὰ μὲν τὸ ἀσυλλόγιστον, οὐκ ἔσαι λν-
 εται. δῆλον δὲ καὶ τὸ τ' ἢ μὴ ἐκ τῆς ἀναλυτικῶν. λνέται δ' ὡς
 οὐχ ὑπάρχει τὸ λεγόμενον, δεικνύει. εἰ δὲ φανερὸν καὶ ὅτι ὑ-
 πάρχει καὶ ὅτι τεκμήριον, ἄλυσον ἢ δὴ γίγνεται ἴδιον. πᾶν γὰρ
 γίγνεται ἀφ' αἰετῆς ἢ δὴ φανερὰ. τὸ δ' αὖξεν καὶ μειοῦ, οὐκ ἔ-
 2 σιν ἐν θυμήματος σοιχείον. τὸ γὰρ αὐτὸ λέγω σοιχείον καὶ τόπον.
 ἐστὶ γὰρ σοιχείον καὶ τόπος, εἰς ὃ πολλὰ ἐν θυμήματα ἐμπίπτει.
 τὸ δ' αὖξεν καὶ μειοῦ, ἐστὶν ἐν θυμήματα πρὸς τὸ αἰετῆς, ὅτι
 μέγα ἢ μικρόν, ὡς πρὸς καὶ ὅτι ἀγαθόν ἢ κακόν, ἢ δίκαιον, ἢ ἄ-
 δικον καὶ τῆς ἄλλων ὁποῦ. ταῦτα δ' ἐστὶ πᾶντα, πρὸς αἰετῆς οὐκ
 λογισμοὶ καὶ τὰ ἐν θυμήματα, ὡς τ' εἰ μὴ δὲ τούτων ἔχον
 ἐν θυμήματος τόπος, οὐ δὲ τὸ αὖξεν καὶ τὸ μειοῦ. οὐ δὲ τὰ
 λνέται ἐν θυμήματα εἶδος τί ὅτιν ἄλλο τῆς καὶ τὰ σκεδαστικῶν.
 3 δῆλον γὰρ ὅτι λνέται, ἢ ὁ αἰετῆς, ἢ εἴσα σιν ἐν γένων. ἀντα-
 ποδείκνυσιν δὲ τὸ ἀντικείμενον. οἶον, εἰ εἰδείξεν ὅτι γέρονεν, οὐ-
 τος, ὅτι οὐ γέρονεν. εἰ δὲ ὅτι οὐ γέρονεν, οὐτος, ὅτι γέρονεν. ὡς-
 τε αὐτὴ μὲν οὐκ αὐτὴ διαφορὰ. τοῖς αὐτοῖς γὰρ χράνται ἀμ-
 φότροι. ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν, ἐν θυμήματα φόρου σιν, ἢ δ' εἴσα σιν
 οὐκ ἔστιν ἐν θυμήματα. ἀλλὰ κατὰ πρὸς ἐν τοῖς τοπικῶν τὸ εἰπεῖν
 δέξαι πνα, ὅτι ἢ εἴσαι δῆλον, ὅτι οὐ συλλεγόμεναι, ἢ ὅτι ἴδιον
 δὴς ἢ εἰληφεν. ἔπειτα μὲν πρὸς αἰετῆς καὶ γινώσκων καὶ ἐν-
 4 θυμημάτων, καὶ ὅλως τῆς πρὸς πᾶσι διαίσιαν, ὅθεν τε δὲ πο-

adone

ρήσομεν κῆ ὡς αὐτὸν λῦσομεν, εἰρήδω ἡμῖν ῥαυτὰ. λοιπὸν
δὲ διεξελθεῖν ποδὶ λέξεως καὶ τάξεως.

BIBAION γ.

ΠΕΙΔΗ δὲ ἔία ὅτιν, ἃ δὲ περὶ ματε νυκτω
ποδὶ τὸν λόγον. εἰ μὲν, ἐκ τίνων αἱ πίσεις ἔσονται. I
δδύτορον δὲ, ποδὶ τὴν λέξιν. ἔτι δὲ, πῶς
χρητὰς τὰ μὲν τῶ λόγον. ποδὶ μὲν τῆς πί
σεων, εἰρηται καὶ ἐκ πόσων, ὅτι ἐκ τῶν ὅτι, καὶ

afflictio

adone

isid

et

fructu

adone

isid

adone

adone

τῶν ποῖα, καὶ διατὶ ῥαυτὰ μὲν. ἢ γὰρ τῶ αὐτοῖ ἡ πεπον-
θῆναι οἱ κρίνοντες, ἢ τῶ πρὶ οὗς πνασ ἡ απολαμβάνειν ὅς λέ-
γοντας, ἢ τῶ ἀφ' οὗ διείχεται πείθοντες πάντες. εἰρηται δὲ καὶ
τὰ ἐν θυμῷ ματα, πόθεν δὲ ποιεῖν οὐδαι. ἔστι γὰρ τὰ μὲν, εἰδῆ
τῆς ἐν θυμῷ ματῶν. τὰ δὲ, τόποι. ποδὶ δὲ τῆς λέξεως ἐχόμενόν
ὅτιν εἰπεῖν. οὐ γὰρ ἀπό χρητὸς ἔχειν ἃ δὲ λέγειν. ἀλλ' αἰάτην κῆ
τῶν, ὡς δὲ εἰπεῖν. καὶ συμβάλλεται πολλά πρὸς τὸ φανῆ-
ναι ποιόν πνα τὸν λόγον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ἐξητήθη καὶ
φύσιν, ὅπως πέφυκε πρῶτον αὐτὰ τὰ περὶ ματα ἐκ τίνων ἔ-
χει τὸ πιθανόν. δδύτορον δὲ, τὸ τῶν λέξεων διαδέδαι. ἔτι
δὲ τῶν, ὅ δύνανται μὲν ἔχει μερίστην, οὐ πῶ δὲ πικεχείρη
ται τὰ ποδὶ τὴν ὑπόκρισιν. καὶ γὰρ εἰς τὴν ἱστορικὴν κῆ ῥαυτὰ
διδαν ὅτι παρῆλθεν. ὑπεκρίνοντο γὰρ αὐτοῖς τὰς ἱστορίας οἱ
ποιηταὶ τὸ πρῶτον. δῆλον οὖν, ὅτι καὶ ποδὶ τὴν ῥητορικὴν ὅτι
τὸ ρητορικόν, ὡς ποδὶ καὶ ποδὶ τὴν ποιητικὴν. ὅπως ἔτδοι ἱνδῶ
ἐπερματὸς δὲ τῶν, καὶ γλαυκῶν ὁ τίος. ἔστι δὲ αὐτὴ μὲν ἐν
τῇ φωνῇ, πῶς αὐτὴ δὲ χρητὰς πρὸς ἐκαστον πάθος. οἷον πό
τε μεγάλη καὶ πότε μικρὰ καὶ μέση. καὶ πῶς τῶς τόνοις. οἷον
ὀξεῖα καὶ βαρεῖα καὶ μέση, καὶ ῥυθμοῖς πσι πρὸς ἐκαστον. ἔτι
γὰρ ὅτι, ποδὶ ὧν σκοπῶσι. τῶν δὲ ὅτι, μέγεθος, ἀρμενία, ῥυθ
μός. τὰ μὲν οὖν ἀθλα χερδὸν ἐκ τῶν αἰώνων οὐρι λαμβάνου- 4

- σι. καὶ καὶ δὲ πρὸ ἐκεῖ μείζον δύνανται τῶς κρινεῖν οἱ ἄποκρι-
 ται, οὐτῶς δηλονότι καὶ καὶ τῶς κρινεῖν οἱ ἄποκρι-
 μοι καὶ τῶς πολιτείας. οὐτῶς δὲ σύγκριται τέχνη πρὸς αὐ-
 τῶς. ἐπεὶ καὶ τὸ πρὸς τὴν λέξιν οὐκ ἐπερὶ ληθεῖ, καὶ δοκεῖ φορπ-
 κὸν εἶναι καλῶς ἄπο λαμβανόμενον. ἀλλ' ὅλης οὐσης πρὸς δό-
 ξαν τῆς περὶ γματείας τῆς πρὸς τὴν ῥητορικῇ, οὐκ ὁρῶντες
 ἔχοντες, ἀλλ' ὡς ἀναγκαῖον τὴν ἐπιμέλειαν ποιητέον. ἐπεὶ τὸ
 1 γε δίκαιον μηδὲν πλεονάζειν πρὸς τὸν λόγον, ἢ ὡς μήτε λυ-
 πτεῖν, μήτ' ἀφραίνειν. δίκαιον γὰρ αὐτοῖς ἀπὸνίζεσθαι τοῖς περὶ γ-
 μασιν, ὥς τε τ' ἄλλα ἐξω ἀφ' ἑαυτοῦ, περὶ δὲ γὰρ ὅτιν. ἀλλ' ὅμως
 μέγα δύνανται, καὶ δὲ πρὸς εἰρησίου, δὲ τὴν τῶ ἀκροατῶν μυχη-
 ρίαν. τὸ μὲν οὖν τῆς λέξεως ἔχει μὲν μικρὸν ἀναγκαῖον ἐν πᾶ-
 σι διδασκαλία. διαφορὰ γὰρ πρὸς τὸ δηλῶσαι, ὡς δὲ εἰπεῖν,
 οὐ μὲν τῶ ὅσον, ἀλλ' ἅπαντα φαντασίᾳ τὰν τὰ ὅτι καὶ πρὸς
 τὸν ἀκροατῶν. διὸ οὐδεὶς οὕτω γεωμετρεῖν διδάσκει. ἐκείνη μὲν
 2 οὖν ὅταν ἐλθῇ, ταυτὸ κρινεῖται τῇ ἄποκριτικῇ. ἐπεὶ χειρὶ καὶ
 δὲ ἐπὶ ὀλίγον πρὸς αὐτῆς εἰπεῖν πινδύ, ὅτι θρασυμάχως ἐν τῇ
 » ἐλέοις. καὶ δὲ φιλῶς τὸ ἄποκριτικὸν εἶναι καὶ ἀπεχόπε-
 » ρον, πρὸς δὲ τὴν λέξιν ἐν τῇ χον. διὸ καὶ τῶς τῶς δυνάμενοι οἱ
 γίνεσθαι πάλιν ἄλλα, καὶ δὲ πρὸς καὶ τοῖς καὶ τὴν ὑπόκρισιν
 ῥητορικῇ. οἱ γὰρ γεωμετρεῖν λόγοι μείζον ἰσχύος δὲ τὴν λέξιν,
 ἢ δὲ τὴν διανοίαν. ἡρξάντο μὲν οὖν κινῆσαι τὸ πρῶτον, ὡς-
 πρὸς πέφυκεν οἱ ποιηταί. τὰ γὰρ ὀνόματα μνημονεύματα ὄντι. ὡς
 3 πῆρε δὲ καὶ ἡ φωνὴ πάντων μνημονεύματα τῇ τῶς μορίων ἡμῶν.
 διὸ καὶ αἱ τέχναι συνίστηται, ἢ τῶς ῥαφωδία, καὶ ἡ ἄποκριτικῇ, ὡς
 καὶ ἄλλαι γε. ἐπεὶ δ' οἱ ποιηταί λέγοντες ἀνέστη δὲ τὴν λέ-
 ξιν ἐδόκει ποιεῖσθαι τήνδε τὴν δόξαν, δὲ τῶς ποιητῶν
 καὶ πρῶτη ἐγείρε λέξεις. οἷον ἡ γοργίου. καὶ νῦν ἐπὶ οἱ πολλοὶ
 τῶς ἀπαυδῶντων, τῶς τοῦ τοῦ οἷον διαλέγεσθαι καὶ μισαί.
 τῶς δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν λόγον, καὶ ποιῶντες λέξεις ὅτι
 4 δὲ τοῖς δὲ τὸ συμβαίνει. οὐ δὲ γὰρ οἱ τῶς τῶς δὲ ποιοῦ-
 ντες, ἐπὶ γὰρ τὸν αὐτὸν τὸν τῶν. ἀλλ' ὡς πρὸς καὶ ἐν τῶς

τε μέτρων εἰς τὸ ἱαμβεῖον μετέβησεν, διὰ τὸ τῷ λόγῳ ᾧδε
 τῆς μέτρων ὁμοιότητα εἶναι τῆς ἄλλων. οὐ τῷ καὶ τῆς ὀνομά-
 των ἀφῆκασιν, ὅσα πρὸς τὴν διάλεκτόν εἰσιν. οἷς δ' οἱ πρότερον
 ἐκείνου καὶ ἐπὶ καὶ νῦν εἰς τὰ ἐξάμετρα προσηύτερος ἀφῆκασιν.
 διὸ γε λαῖον μεμῆσθαι τούτους, οἱ αὐτοὶ οὐκ ἐπὶ χρωδῶν ἐκεί-
 νῳ τῷ Ἰσώπῳ. ὥστε φανερὸν, ὅτι οὐχ ἅπαντα ὅσα ποδὶ λέ-
 ξειν εἰσὶν εἰπεῖν ἀκριβοῦς λόγον ἡμῶν. ἀλλ' ὅσα ποδὶ ριζώ-
 της, οἷα σ' λέγουμεν. ποδὶ δ' ἐκείνης εἰρητῶν ἐν τοῖς ποδὶ ριζώ-
 κῃσιν. Ἐστὶ οὖν ἐκείνα τε θεωρημένα, καὶ ὡρίσθω λέξεως ἀρετὴ
 σαφὴ εἶναι. σημείον γάρ, ὅτι ὁ λόγος ἐὰν μὴ δηλοῖ, οὐ ποιήσει
 τὸ εὐαγὲς ὄν. καὶ μήτε ταπεινὸν μήτε ἄποδ' τὸ ἀξίωμα,
 ἀλλὰ πρέπουσιν. ἢ γὰρ ποιητικὴ, ἴσως οὐ ταπεινὴ. ἀλλ' ὅτι πρέ-
 πουσα τῷ λόγῳ. τῆς δ' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, σαφὴ μὲν ποιεῖ
 τὰ κύρια. μὴ δ' ἐπὶ τῶν δὲ, ἀλλὰ κεκοσμημένων τ' ἄλλα ὀνόμα-
 τα. ὅσα εἰρητῶν ἐν τοῖς ποδὶ ποιητικῇ. τὸ γὰρ ὕψιμα λέγειν καὶ
 φαίνεσθαι σιμνοτόραν. ὥς ποδὶ γὰρ πρὸς τοὺς ἐξέχουσιν οἱ αὐτοὶ
 ποὶ καὶ πρὸς τοὺς κλίτας, τὸ αὐτὸ πάχουσι καὶ πρὸς τὴν
 λέξιν. διὸ δὲ ποιῶν ἐκείνῳ τὴν διάλεκτον. θύμασιν γὰρ
 τῆς ἀπόντων εἰσιν. ἡ δὲ δὲ τὸ θυμασὶν εἰσιν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς
 μέτρων, πλά τε ποιεῖ ᾧδε καὶ ἀρμόττει ἐκείνῳ, πλείον γὰρ
 ὕψις ποδὶ ἀ καὶ ποδὶ οὐδ' ὁ λόγος. ἐν δὲ τοῖς μελοῖς λό-
 γοις, πολλὰ ἐλάττωσιν. ἢ ἂν πόθεις, ἐλάττωσιν. ἐπὶ καὶ ἐν ταῖς
 θα εἰδούλῳ καὶ μελοποιεῖτο ἢ λίαν νέος, ἀπρεπέδον ἢ ποδὶ
 λίαν μικρὸν. ἀλλ' ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς τοῖς, ἐπισυλλόμενον καὶ αὐ-
 ξανόμενον τὸ πρέπον. διὸ δεῖ λαμβάνειν ποιῶντας, καὶ μὴ
 δοκεῖν λέγειν πεπλάσμενως, ἀλλὰ πεφυκώς. ᾧδε γὰρ πι-
 στον. ἐκείνο δὲ, ρυθμίστον. ὥς ποδὶ γὰρ πρὸς ἐπιβουλεύοντα
 διαβάλλοντα, καὶ ποδὶ πρὸς τοὺς οἶνους τοὺς μεμυγμένους, καὶ
 οἶον ἢ θεοδώρου φωνὴν πέπονθε πρὸς τὴν τῆς ἄλλων ἄποκρι-
 τῆς. ἢ μὲν γὰρ τὸ λέγοντα εἰσιν εἶναι, αὐτὸ δ' ἀλόγιστον. καὶ πε-
 ται δ' οὐ, ἐὰν τις ἐκ τῆς εἰωθέως διάλεκτου ἐκλέποντι σιωπῇ.
 ὅπου οὐκ ἐπίσης ποιεῖ καὶ ὑπὲρ διεξέπρωτοσ. ὄντων δ' ὀνομά-

- των καὶ ῥημάτων, ὅς ὦν ὁ λόγος σωθήσκει, ἥτις δὲ ὀνομάτων
 » ῥαυτ' ἐχόντων εἶδη, ὅσα τε θεωροῦται ἐν τοῖς πόδι ποιήσας.
 » ὅντων γλώτταις μὲν καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ πεποιημένοις
 ὀλιγάκις καὶ ὀλιγαχού χησιόν. ὅπου δὲ ὕστρον ὀρούμεν, τὸ τε
 διατὶ εἰρηται, ὡδὶ τὸ μέζον γὰρ ὕδαλλά τῃ πρέπνους. τὸ δὲ
 κίερον καὶ τὸ οἰκίον καὶ μεταφοραὶ μῆναι χρύσιμοι περὶ
 τῷ ἥτις φιλων λόγων λείν. σημεῖον δὲ ὅτι τῷ μῆναι πᾶν-
 » πς χρώνται. πάντες γὰρ μεταφοραῖς διαλέγονται καὶ τοῖς οἰ-
 κείοις καὶ τοῖς κυρίοις, ὥς τε δῆλον, ὥς ἐὰν οὐ πρὶν τις, ἔσται τὸ
 ξονικόν, καὶ λανθάνειν ἐνδέχεται, καὶ σαφηνισθῇ. αὐτὴ δὲ ἡ
 τῷ ῥητορικῷ λόγῳ ἀρετῇ. ἥτις δὲ ὀνομάτων, τῷ μὲν σοφιστῇ ὁ
 μῶν μίαι χησιμοί. πᾶσι ταύτας γὰρ κακουργεῖ. τῷ πρὶν τῷ
 δὲ πᾶν μίαι. λέγω δὲ κίερά τε καὶ σωώνυμα, οἷον τὸ πο-
 ρύεσθαι τε καὶ τὸ βαδίζειν. τῷ γὰρ ἀμφοτέρω, καὶ κίερα
 καὶ σωώνυμα ἀλλήλοισ. πᾶσι οὖν ὅντων ἑκατὸν ὄντι, καὶ πο-
 » σα εἶδη μεταφορᾶς, καὶ ὅτι ὅτι πλεῖστον δύνανται καὶ ἐν ποι-
 ἡσει καὶ ἐν λόγοις, αἱ μεταφοραὶ εἰρηται, καὶ ἀπὸρ ἐλέγχομεν
 ἐν τοῖς πόδι ποιητικῇς. ὅσων δὲ ἐν λόγοις δεῖ μᾶλλον ποι-
 λοποιεῖσθαι πᾶσι αὐτῷ, ὅσων ὕδαλλά τῶν βοήθημάτων ὁ
 λόγος ὄντι. ἥτις μέγαν, καὶ τὸ σαφές καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ξονικόν,
 ἔχει μάλιστα ἢ μεταφορᾶ, καὶ λαβὴν οὐκ ἔστιν αὐτῷ παρ' ἄλ-
 λου. δεῖ δὲ καὶ τὰ ἐπίθετα καὶ τὰς μεταφορὰς ἀρμυρίου ὄντος
 λείπειν. ὅτι δὲ ἔσται ἐν τῷ ἀνὰ λόγον. εἰ δὲ μὴ, ἀπρεπὲς φανεί-
 » ται. δεῖ τὸ πρῶτον λατὰ ἐν αὐτῇ μάλιστα φαίνεσθαι. ἀλλὰ
 δεῖ σκοπεῖν ὡς νέω φοινίκις, οὐτῶ γάρ οὐ πᾶσι. οὐ γὰρ ἡ αὐτῇ
 πρὶν εἰδῆς, καὶ εἰαί τε καὶ σμῆν βούλη, ἀπὸ τῷ βελπόνων ἥτις
 ἐν τῷ γλῆν φέρει τῷ μεταφορᾶ, εἰαί τε φέρει ἀπὸ τῷ χει-
 ρόνων. λέγω δὲ οἷον, ἐπεὶ τὰ ἐν αὐτῇ αὐτῷ τῷ γλῆν, φαῖναι
 τὸν μὲν πῶχ οὐόντα οὐχί εἶναι, τὸν δὲ οὐχόμενον πῶχ οὐέν. ὁ
 πᾶμφω αἰτίσεις τὸ εἰρημνίον ὄντι ποιῇν. ὡς καὶ ἰωκράτης
 καλλίαν μὴ ἀγύρετην, ἀλλ' οὐ δαδούχον. ὁ δὲ ἔφη, ἀμνύον αὐ-
 » τὸν εἶναι. οὐ γὰρ αὐτὴ μὴ ἀγύρετην αἰτῶν καλῆν, ἀλλὰ δαδούχον

εὐχέλεια

καὶ ἔβρι

καὶ

αὐτῷ

ἐν

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

καὶ

ἄμφω γὰρ ποδὶ θεόν. ἀλλὰ τὸ μὲν, ἥμιον. τὸ δὲ, ἄμιον. καὶ οἱ μὲν διονυσιοκέλευς, αὐτοὶ δὲ αὐτὸς τεχνίτης καλῶσι. ταῦτα δὲ ἄμφω μεταφοραὶ. ἡ μὲν, ἐν παινόντων. ἡ δὲ, πῶν-
 τιον. καὶ οἱ μὲν λησαί, αὐτοὶ δὲ αὐτὸς ποιεῖς καλῶσι νῦν. διὸ ἔξει λέγειν τὸν ἀδικήσαντα μὲν ἄμαρτάνειν, τὸν δὲ ἄμαρ-
 τάνοντα, ἀδικῆσαι. καὶ τὸν κλέψαντα, καὶ λαβεῖν καὶ πορθεῖ-
 σαι. τὸ δὲ ὡς ὁ τίλεφος οὐριπίδου φησὶ κώπας ἀνάσσειν καὶ
 ἀχρεῖας εἰς μουσῶν. ἀπρεπὲς, ὅτι τὸ ἀνάσσειν μείζον ἢ κατ' ἄ-
 ξίαν. οὐ κέκλεται οὕτως. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς συλλαβαῖς ἄμαρτία
 εἰ μὴ ἡ δέξασθαι σήμειά φωνῆς. οἷον, διονυσίος περσαχορδύει
 ὁ χαλκὸς ἐν τοῖς ἐλεγκτοῖς, κραυγῇ καλλιόπης τῷ ποιή-
 σιν, ὅτι ἄμφω φωναί. φάλη δὲ ἡ μεταφορὰ, ταῖς ἀσήμεσι φω-
 ναῖς. ἐν δὲ, οὐ πρόωθεν διεί, ἀλλ' ἐκ τῆς συγγενῆς καὶ τῆς ὁ-
 μαιδῶν μεταφθερῆν τὰ ἀνώνυμα ὀνομαστικῶς, ὁλεχρῶν,
 δηλόν ἐστιν ὅτι συγγενὲς. οἷον, ἐν τῷ ἀνιγμάτῳ τῷ οὐδοκίμῳ
 ἡ, αὐτὸν εἶδον πυρίχαλκον ἐπ' αὐτοῖς κολληθέντα. ἀνώνυμον 2
 γὰρ τὸ πάθος. ἐστὶ δὲ ἄμφω περὶ ἀκρίσις τις, κέκλησιν τοῖνυν ἐπε-
 τῷ τῆς συνίας περὶ βολῇ, καὶ ὅλως ἐκ τῆς οὐκ ἡνιγμῆων,
 ἐστὶ μεταφορὰς λαβεῖν ἐπιεικῆς. αἱ μεταφοραὶ γὰρ ἀνιπτον-
 ται. ὥς τε δηλόν, ὅτι οὐ μετενέμεται, καὶ ἀπ' ἀλλῶν καλῶς
 δὲ ὀνόματι, τὸ μὲν, ὡς περὶ λικνυμνίος λέγει ἐν τοῖς ἰσοφοῖς,
 ἡ τῷ σημειομενῶ, καὶ αἶσχος δὲ ὡσαύτως. ἐν δὲ εἶδον, ὁ λῦει
 τὸν σποιστικὸν λόγον, ὅτι γὰρ ὡς ἐφ' ἡβρῶσιν οὐ θείνα αἰχρολο-
 γεῖν, εἰ πορὶ αὐτὸ σημειῖν τόδε, ἀντὶ τ' τόδε εἰπεῖν, ὅτι γὰρ 3
 ὅτι ἰσοδοῦς. ἐστὶ γὰρ ἄλλο ἄλλου κυριώτερον, καὶ ὁμοιωμένον
 μᾶλλον καὶ οἰκνότερον, τῷ πρῶτον ἢ πρᾶγμα περὶ ὁμμάτων.
 ἐπὶ δὲ ὁμοίως ἔχονση μείνῃ τόδε καὶ τόδε. ὥς τε καὶ ἔπος, ἄλλο
 ἄλλου καλλιόν, καὶ αἶσχιον θετέον. ἄμφω μὲν γὰρ, τὸ καλὸν καὶ
 αἶσχρον σημειῖν σὺν ἀλλ' οὐχ ἡ καλόν, ἡ οὐκ ἡ αἶσχρον, ἡ ταῦτα
 μὲν, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἡ πῶν. ταῖς δὲ μεταφορὰς ἐν τοῖς οἰ-
 σέον ἀπ' ἀλλῶν ἢ τῇ φωνῇ, ἢ τῇ δαυάμει, ἢ τῇ ὀφθαλμῷ, ἢ ἄλλῃ τινὶ
 αἰσθῆσει. διαφθερῆν δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἐοδὸς ἀκτυλῶς ἢ ὡς μᾶλλον, ἢ 4

- φοινικισδάκτυλος ἢ ἐπ' φανλότορον, δρυδροδάκτυλος. κὴ ἐν
 τοῖς ἐπιθέτοις. ἐστὶ μὲν τοῖς ἐπιθέτοις ποιεῖσθαι ἀπὸ φανλότου ἢ
 αἰχρῶν. οἷον, ὁ μητροφόντης. ἐστὶ δ' ἀπὸ τῆς βελπίονος. οἷον, ὁ πα-
 τὴρ ἀμύντωρ. καὶ ὁ σιμωνίδης. ὅτε μὲν ἐδίδου μισθὸν ὀλίγον
 αὐτῷ ὁ νικησας τοῖς ἑρμῶσιν, οὐκ ἠθέλε ποιεῖν. ὡς δυσχεραίνων
 εἰς ἡμίονους ποιεῖν. ἐπεὶ δ' ἰκανὸν ἔδωκεν, ἐκίνησε χαίρειτε ἀεὶ
 λατῶν θυγατὶ δούλῳ ἵππων, καὶ τοῖς καὶ τῶν ὄνων θυγατῶν δού-
 λῳ ἦσαν. ἐπὶ δ' αὐτῷ ἡσποκρεῖσθαι. ἐστὶ δὲ ὁ ἡσποκρετισμός, ὅς ἐ-
 λατῶν ποιεῖ καὶ ἑκατὸν καὶ ἑκατὸν. ὡς πῆρ καὶ ἀοριστοφά-
 νης σκώπει ἐν τοῖς βαβυλωνίοις, αὐτὴ μὲν χρυσοῦ χρυσιδά-
 ριον. αὐτὴ δ' ἰματίς, ἰματιδάριον. αὐτὴ δὲ λοιδορία, λοιδορε-
 μάριον, καὶ νοσημάτιον, οὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ καὶ πρὸς τῆρεν ἐν
 ἀμφόρῳ τὸ μέλιον. τὰ δὲ ψυχρά, ἐν τέτταρσι γίνονται κατὰ
 τὴν λέξιν, ἐν τε τοῖς διπλοῖς ὀνόμασιν. οἷον, λυκέφρων τὸν πο-
 λυπρόσωπον οὐρανὸν τῆς μεγαλοκροῦ φεγγῆς καὶ ἀκτὴν δὲ
 2 σκωπόρον, καὶ ὡς χοργία, ὠνόμαζε πτωχόμενος σκωλαξ ἐ-
 πορκήσαντας καὶ κατ' οὐροκλήσαντας. καὶ ὡς ἀλκιδάμας, μέ-
 νων μὲν τὴν ψυχὴν πληρομένῳ, πλείων δὲ τὴν ὁψιν γίνο-
 μένῳ, κὴ τε λεισφόρον ὡς ἡ τὴν πρὸς θυμῶν αὐτῷ γλήσεσθαι
 κὴ τε λεισφόρον τὴν πρὸς τῶν λόγων κατέστησε, κὴ κυανόχρων
 τὸ τῆς θαλάσσης ἑδάφος. πάντ' αὖ γὰρ τῶν ποιητικῶν δὲ τὴν
 διπλάσιν φαίνεται. μία μὲν ἐν αὐτῇ αἰτία, μία δὲ τὸ χρῆσθαι
 γλώτῃσι. οἷον, λυκέφρων ἐδρέλω, τὸν πελώριον αὐτῶν, κὴ σκι-
 3 ρων σίνις ἀνὴρ, κὴ ἀλκιδάμας ἀνδρῶν τῇ ποιήσει, κὴ τὴν τῆς
 φησὶν ἀτασθαλίαν, κὴ ἀκράτωρ τῆς διανοίας, κὴ ὀργὴν τε θυγ-
 μένον. εἶπεν δ' ἐν τοῖς ἐπιθέτοις, ἢ μακροῖς ἢ ἀκαίροις, ἢ πυκ-
 νοῖς χρῆσθαι. ἐν μὲν ἢ ποιήσει πρὸς πείρα γάλα λυκὸν εἰπεῖν. ἐν
 λόγῳ τὰ μὲν ἀπρεπέδρα. τὰ δὲ αὐτῇ κατὰ κρῆν, ἵζελέγει κὴ
 ποιῆ φανερὸν, ὅτι ποιήσεως ὅστιν. ἐπεὶ δεῖ γὰρ χρῆσθαι αὐτῇ. ἵζε-
 4 ἀλλά τῃ γὰρ εἰώθως, κὴ ξενικῶς ποιῆ τὴν λέξιν. ἀλλὰ δεῖ σο-
 χεῖσθαι τὸ μέλις, ἐπεὶ μέλιον ποιῆ κακόν, ἢ εἰκὴ λέγειν. ἢ μὲν
 γὰρ, οὐκ ἔχει τὸ δὲ, ἢ δὲ ἑκατὸς. διὸ τὰ ἀλκιδάμαντος ψυ-

μετὰ τὴν
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

ἐπὶ τῇ
οὐκ

χρὰ φαίνεται. οὐ γὰρ ἡδύσματος χρῆται, ἀλλ' ὡς ἐδύσματος τοῖς
ἐπιδέοις, οὕτω πυκνοῖς καὶ μέγροσι καὶ ἐπιδήλοις. οἷος, οὐχ
ἰσθῶτα, ἀλλὰ τὸν ὑγρὸν ἰσθῶτα. καὶ οὐκ εἰς ἰσθμια, ἀλλ' εἰς
τὴν τῆς ἰσθμίων πανήγυριν. καὶ οὐχὶ νόμους, ἀλλὰ τοῦ τῆς πό-
λεως βασιλεὺς νόμους. καὶ οὐκ ὁρομῆα, ἀλλὰ ὁρομῆα τῇ
τῆς ψυχῆς ὁρμῇ. καὶ οὐχὶ μουσεῖον, ἀλλὰ τὸ τῆς φρονήσεως πα-
ραλαβὼν μουσεῖον. καὶ σκυθρωπὸν τὴν φροντίδα τῆς ψυχῆς,
καὶ οὐκ ἡλῆες, ἀλλὰ πανδήμιον ἡλῆες δημουργός, καὶ οἰκο-
νόμος τῆς τῆς ἀκροσάντων ἡδονῆς. καὶ οὐκ ἡλῆες ἀλλὰ τῆς ὑ-
λας κλάδοις ἀπέκρυψε, καὶ ὅτι σῶμα πῆμπετον, ἀλλὰ τὴν
τῆς σώματος αἰσθάνειν. καὶ τίμιον τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιθυμίαν.
τοῖς δ' ἄμα, καὶ διπλοῦν, καὶ ἐπιδέον ὥστε ποιήματα γίνεσθαι, καὶ
οὕτως ὑβόρον τὴν τῆς μετὰ τῆς ἀποβολῆς. διὸ ποιητικὸς
λέγοντες, τῇ ἀπρεπείᾳ τὸ μελῶδες καὶ τὸ ψυχρὸν ἐμπριού-
σι καὶ τὸ ἀσφαιδὲς δὲ τὴν ἀδολογίαν. ὅταν γινώσκοντι ἐπεμ-
βάλη, διαλύνει τὸ σαφές τῷ ἐπισκοτεῖν. οἱ δ' αὖθροποι τοῖς 2
διπλοῖς χρῶνται, ὅταν ἀνώνυμον ἢ, καὶ ὁ λόγος δι' αὐτῶν
τος, οἷον τὸ χρονοῦ βεῖν. ἀλλ' αὖ πολὺ, πάντως ποιητικόν. διὸ
χρησιμώταρον ἢ διπλῇ λέξις τοῖς διδυραμβοποιοῖς. οὐ τοι
γὰρ, τοφώδεις. αἱ δὲ γλῶτται, τοῖς ἐποποιοῖς. σεμνὸν γὰρ καὶ
αὐθάδεις. μεταφορὰ δὲ τοῖς ἱαμβείοις. τοῖς τοῖς γὰρ νῦν χρῶν-
ται ὥς ποδὲς εἶρηται. καὶ ἐπὶ τέταρτον τὸ ψυχρὸν ἐν τοῖς μετα-
φοραῖς γίνεσθαι. εἰσὶ γὰρ καὶ μεταφοραὶ ἀπρεπεῖς. αἱ μὲν, δὲ 3
τὸ μελῶδες, χρῶνται γὰρ καὶ οἱ κωμωδοποιοὶ μεταφοραῖς. αἱ
δὲ, δὲ τὸ σεμνὸν ἄραν καὶ ἱερὰ καὶ ἀσφαῖς δὲ, αὐτὸν πόρεωθεν.
οἷον γοργίασ' ἡλῶρα καὶ αἰμα τὰ πέγματα. οὐ δὲ τοῖς
αἰχρὰς μὲν ἡσθῶρα, καὶ καὶ δὲ ἐδῶρα. ποιητικόν γὰρ ἄραν
καὶ ὡς ἀλκιδάμασ' τὴν μετὰ τὴν ἀντιπῆχιν τῆς νόμων
καὶ τὴν ὀδύσειαν, καὶ τὸν ἀνθρωπίνου εἶου καὶ τῶν πόνων, καὶ οὐ-
δὲν τοῖς τοῖς, ἀνθρῶμα τῇ ποιήσει περὶ τῶν. ἅπαντα ἡ τῶν
ἀπὸ τῶν δὲ τὰ εἰρημύα. τὸ δὲ γοργίου εἰς τὴν μετὰ τὴν. ἐπὶ
κατ' αὐτὸν πετρελὴν ἀφῆκε ὅτι περὶ τῶμα, ἀρῖσα τῆς ἱερῶν. 4
εἶπε

- εἶπε γὰρ αἰχρὸν γε ὦ φιλομήλα. ὄρνιθι μὲν γὰρ εἰ ἐποίησεν,
 οὐκ αἰχρὸν. παρθένω δὲ αἰχρὸν. οὐδ' οὖν ἐλοιδορήσεν ἐπὶ πῶν ὁ
 ῥῶ, ἀλλ' οὐχ ὁδῶν. ἔστι δὲ καὶ ἡ εἰκὼν μεταφορὰ. διαφύκει
 γὰρ μικρὸν. ὅταν μὲν γὰρ εἴπῃ τὸν ἀχιλλέα, ὡς δὲ λέων ἐπώ-
 ρουσεν, εἰκὼν ἔστι. ὅτι δὲ λέων ἐπώρουσε, μεταφορὰ. διὰ γὰρ
 ἀμφω ἀνδρείους εἶναι περὶ στήθεσσι μετενεγκὼν λέοντα τὸν
 ἀχιλλέα. χρῆσιμον δὲ ἡ εἰκὼν καὶ ἐν λόγῳ. ὁ λιγάκις δὲ, ποιη-
 τὴν γὰρ οἰεῖται δὲ, ὡς πρὸς αἱ μεταφοραὶ. μεταφοραὶ γὰρ εἰ-
 σὶ διαφύκουσιν τῷ εἰρημνίῳ. εἰσὶ δ' εἰκόνες. οἷον ἡ ἀνδροπίω-
 νος εἰς ἰδριέα, ὅτι ὁμοίος ᾧς ἐκ τῆς δεσμῶν κωιδίῳ. ἐκείνῃ
 τε γὰρ περὶ πῶν πόντα δάνει, καὶ ἰδριέα λυθύντα ἐκ τῆς δε-
 σμῶν, εἶναι χαλεπὸν. καὶ ὡς θεοδάμας εἰκάζει ἀρχίδαμην
 δι' ἐξέω, γεωμετρεῖν οὐκ ἐπισταμνέω, καὶ ἐκ τῆς ἀνάλογου. ἔστι γὰρ
 καὶ ὁ δῖος ἀρχίδαμος γεωμετρεῖς. καὶ τὸ ἐν τῇ πολιτείᾳ
 διὰ τῆς πλάτωνος. οὐδ' οἱ εἶναι τῆς ἀνελόντας σκυλοδόντας, εἰκόνασι
 2 ᾧς κωιδίῳ, ἀπὸς λίθους δάνει τῆς βαλόντων οὐχ ἀπὸ με-
 να. καὶ ὡς ὁ δὴ μεθ' αὐτῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι ὁμοίος ναυκληρῶ
 ἀχρῶ μὲν, ἡ ἀποκώφω δὲ. καὶ ἡ εἰς τὰ μέτρα τῆς περὶ τῆς, ὅτι εἰ-
 κε ᾧς ἀνδρὶ καὶ ἄλλους ὡραίοις. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἀνδράγους, τὰ
 δὲ διαλυθέντα, οὐχ ὁμοία φαίνονται. καὶ ἡ περικλῆους εἰς σα-
 μίους, εἰκόνασι αὐτῶν τοῖς παιδίῳ, ἀπὸ τῶν φωνῶν δέχεται μὲν
 κλαίοντα δὲ, καὶ εἰς βιωτῶν, ὅτι ὁμοίος τοῖς πρῖνοις. τοῖς τε γὰρ
 πρῖνους ὑφ' αὐτῆς καὶ τῶν πρῖνους, καὶ εἰς βιωτῶν πρὸς ἀλλή-
 λους μαχομένους. καὶ ὁ δὴ μεθ' αὐτῆς τὸν δῆμον, ὅτι ὁμοίος ἔστι
 3 ᾧς ἐν τοῖς πλοίοις ναυτιῶσι. καὶ ὡς ὁ δὴ μεθ' αὐτῆς εἰκόνασι
 εἰς ἡρώεσσι τῶν τίτθαις, αἱ τὸ φώμισμα καὶ τῶν πρῖνους, τῶ
 σιὰ λω τὰ παιδία πρὸς ἀλλήλους. καὶ ὡς ἀνδρῶν κηροσώδου
 τὸν τὸν λεπτὴν λιβαίω τῶ εἰκόνασι, ὅτι ἀπὸ μὲν οὐ φραίνε-
 πάσας γὰρ ταύτας καὶ ὡς εἰκόνασι, καὶ ὡς μεταφορὰς ἔχει
 λέγειν. ὡς τε ὅτι ἀνδρῶν κηροσώδου ὡς μεταφορὰ, λεχθεῖσαι,
 δῆλον ὅτι αὐτῶν καὶ εἰκόνασι ἐστίν, καὶ αἱ εἰκόνασι μεταφο-
 4 ραὶ λόγου δεόμεναι. αἰεὶ δὲ δεῖ τὴν μεταφορὰν τὴν ἐκ τῆς αἰε-

Arist. ars. rhet.

nn

λεγον, ἀνταποδιδόναι κὺ ἐπὶ δαίτορα, καὶ ἐπὶ τῷ ὁμογενῶν.
 οἷον, εἴη φιλία ἀσπίς διογύσου, κὺ πλὴν ἀσπίδα ἀρμόσκειν λέ-
 γουσαι φιλίαν ἀρεῖος. ὁ μὲν ἐν λόγος, σωπῆθεται ἐν βύτων.
 ἐστὶ δ' ἀρχὴ τῆς λέξεως, τὸ ἐλλυίαν. ἔστι δ' ἔστιν, ἐν πέντε.
 πρὸς τον μὲν ἐν τοῖς σιωδῆσμοις, αὐτὸ ἀφ' ἡδύτης ὡς πεφνησσι
 πρὸς τόροι καὶ ὕδροι γίνεσθαι ἀλλήλων, οἷον ἄνιοι ἀπαιτῆσιν.
 ὡς πρὸς ὁ μὲν, καὶ ὁ ἐπὶ μὲν, ἀπαιτῆ τὸν δέ, καὶ τὸν, ὁ δέ. Δεῖ
 δὲ ἔως μέμνηται, ἀνταποδιδόναι ἀλλήλοις καὶ μήτε μακρὰν
 ἀπαρτῶν, μήτε σιωδῆσμον πρὸ σιωδῆσμου ἀφ' ἡδύτης τῷ ἀ-
 ναγκαίου. ὁλιγαχὺ γὰρ ἀρμόσκει. ἐπὶ δ' ἐπεὶ μοι εἶπεν, ἡλθε-
 τε γὰρ κλιῶν δεόμενός τε καὶ ἀξίαν, ἐπερὶ δόμῳ πρὸ λαβῶν
 αὐτοῦ. ἐν τοῖς τοῖς γὰρ πολλοὶ πρὸ τῆς ἀφ' ἡδύτης σιωδῆ-
 σμου, περὶ βιβλίου τῶν σιωδῆσμοι, αὐτὸ πολὺ ἐμεταξὺ γέ-
 νηται τῷ ἐπερὶ δόμῳ, ἀσφαῖς. ἐν μὲν δὴ τὸ δὲ ἐν τοῖς σιωδῆ-
 σμοις, δδύτορον δέ, τὸ τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι λέγειν καὶ μὴ τῷ πε-
 ρεῖχουσι. ἔστιν μὲν ἀμωβόλως. τῶν δὲ αὐτῶν ἐν ἀντίπα πρὸ 2
 αἰρήται. ὁ πρὸς τοῖς τοῖς, ὅταν μὲν μὲν ἔχωσι λέγειν, περὶ-
 ποιῶνται δὲ λέγειν. οἱ γὰρ τοῖς τοῖς ἐν ποίησει λέγουσι τῶν δὲ.
 οἷον ἐμπεδοκλῆς. φωνακίξει γὰρ τὸ κύκλῳ πλὴν ὄν, καὶ πᾶ-
 χουσι οἱ ἀκροαταί, ὁ πρὸς οἱ πολλοὶ πρὸ τοῖς μάλιστα, ὅταν
 λέγουσιν ἀμωβόλα συμπερὶ ἀνδύουσι. κροῖσος ἄλλω διαβῶς,
 μεγάλῳ ἀρχὴν καὶ ἑλπίσει, καὶ δὲ τὸ ὅλως εἶναι ἀμάρτη
 μα ἐλαττον, δὲ τῷ λεγῶν τῷ πρὸς γματος λέγουσιν οἱ μάλιστα
 τῷ τῷ γὰρ αὐτῷ ἐν τοῖς ἀρπασμοῖς, ἀρπῶν ἢ πρὸς ἀντίπα 3
 πᾶν μάλιστα, ἢ τὸ πόσα ἔχει, καὶ τὸ ὅτι ἔχει, ἢ τὸ πότε. διὸ οἱ
 χρησιμολόγοι, ἐπερὶ σιωδῆσμον πότε. ἀπαντα δὲ τῶν δὲ ὁμοία.
 ὡς τὸ αὐτὸ μὲν τοῖς τοῖς πινὸς ἀνέκα, φλυκτίον τέταρτον, ὡς πρὸς
 ταχέρας, τῷ γλῆν τῷ ὀνόματι τῶν διήρει, ἀρρενα, καὶ διήλεια,
 καὶ σκλήν. Δεῖ γὰρ ἀφ' ἡδύτης καὶ τῶν δὲ ὁρῶς. ἢ δὲ ἐλθόντα
 καὶ διαλεχθεῖσα, ὡς πρὸς πέμπτον, ἐν τῷ τῷ πολλὰ καὶ ὀλίγα,
 καὶ ἐν ὁρῶς ὀνόμαζεν. οἱ δὲ ἐλθόντες, ἐν τῷ πόν με. ὅλως δὲ
 δεῖ δὲ ἀνὰ γνώσον εἶναι τὸ εἰρημνόν, καὶ δὲ φραζον. ἐστὶ δὲ τὸ αὐτὸ 4

- τὸ, ὅ πορ οἱ κηλοὶ σωδίσμοι οὐκ ἔχουσιν. ὁ δ' ἄμ' ῥάδιον δια
 σίξαι, ὡς πορ τὰ ἡρακλείου. τὰ γὰρ ἡρακλείου διασίξαι, ὅρον
 δὲ τὸ ἀδελφὸν εἶναι πρὸς τὸ περὶ τὸν, τὸν ὅρον, ἢ τὸ περ-
 τὸρον, οἷον ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῷ τῷ συγγράμματι. φησὶ γὰρ, τῷ
 λόγῳ τῷ ὅντος αἰετὶ ἀνθρώποι γιγνόνται. ἀδελφὸν γὰρ
 τὸ αἰετὶ περὶ τὸν τῷ διασίξαι. ἔτι δὲ ποιεῖ σολοικίζεν, τὸ μὴ
 ἀφ' ἑαυτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ τὴν γυνῆς ἀμφὸν ὁ ἀρμόστης. οἷον ἢ λό-
 1 φον, ἢ χάσμα. τὸ μὲν ἰδὼν, οὐ κινῶν. τὸ δ' αἰδομένον, κινῶν.
 ἀσάφει δὲ, καὶ αὐτὸ μὴ περὶ τοῦ εἶπης, μέλων πολλὰ μεταξὺ
 ἐμβάλλειν. οἷον, ἔμελλον γὰρ διαλεχθεὶς ἐκείνῳ τάδε, καὶ τάδε
 καὶ ὡς πορ δέχεται, ἀλλὰ μὴ ἔμελλον γὰρ διαλεχθεὶς πορ δέ-
 2 χεται, εἴτα τάδε καὶ τάδε, καὶ ὡς ἐγλύετο. εἰς ὅ γε δὲ τῆς
 λέξεως συμβάλλεται τάδε, τὸ λόγῳ χρῆσθαι αὐτὸν ὀνόματι,
 οἷον, μὴ κύκλον, ἀλλ' ἐπίπεδον ἐκ τῶ μέσου ἴσον. εἰς δὲ σωδ-
 3 μίαν τὸ ἐναντίον, αὐτὸ τῷ λόγῳ ὄνομα. καὶ εἰ μὴ αἰχρὸν ἢ ἄ-
 4 πρεπὲς, εἰ μὲν ἐν τῷ λόγῳ ἢ αἰχρὸν, ὅνομα λέγειν. εἰ μὴ δὲ
 ἐν τῷ ὀνόματι, τὸν λόγον. καὶ μεταφορᾷς δηλοῦν, καὶ τοῖς ἐπι-
 θέτοις ὀνομαζόμενον τὸ κηλοῦν. καὶ τὸ πολλὰ ποιεῖν, ὅ πορ
 οἱ ποιεῖται ποιεῖσιν, ἐν ὅς ὄντες λιμενίος, ὁ μωσὶς λέγουσι λιμενίος
 εἰς ἀχαίους, καὶ δέλεον μὲν αἰετὶ πολυθυροὶ διαπύλαι. καὶ ὁ
 μὴ ἐπὶ τὴν γυνῆν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκείνων, τῆς γυναικὸς τῆς ἡμετέρας
 μετράσ. εἰ μὴ ὅ σωτόμως, ὁ ἐναντίον τῆς ἡμετέρας γυναι-
 3 κὸς, καὶ μετὰ σωδίσμου λέγειν. εἰ μὴ δὲ σωτόμως, αὐτὸ μὲν
 σωδίσμος, μὴ ἀσωδίσκος δὲ, οἱ περὶ τοῦ καὶ διαλεχθεὶς, πορ δέ-
 4 χεται διελίχθην. καὶ ὁ αὐτὸν μάχου χρησίστην, ὅς ὢν μὴ ἔχει λέγειν,
 οἱ ἐκείνος πορ δέχεται τῷ τὸν μωσὶ. εἰς τὴν ὡς μωσὶς ὀλίγος λό-
 φος. αὐτὸς γὰρ οὕτως εἰς ἄπειρον. εἰ δὲ ὅς καὶ τῷ ἀγαθῶν
 καὶ κακῶς. ὁ πῶς οὐκ ἔχει. ὁ πορ τῶν αὐτῶν χρησίστην. ὅθεν καὶ
 τὰ ὀνόματα οἱ ποιεῖται φέρουσιν. τὸ ἀχρὸν καὶ τὸ ἄλυρον μέ-
 4 λος. ἐκ τῶν σφηδῶν γὰρ ἐπιφύουσιν. ὁδοκίμει δὲ ὅς καὶ ἐν
 ταῖς μεταφορᾷς λεγόμενον, τῶν ἀνάλωτον. οἷον, τὸ φαίει
 τὸν σάλπιγγα εἶναι μέλος ἄλυρον. τὸ δὲ πρὶν ἐξε-

ἡ λέξις, εἰ μὴ παθητικὴ τε καὶ ἡθητικὴ, καὶ τοῖς ὑποκειμένοις
 περὶ γμασιν ἀνάλογον. ὁ δὲ ἀνάλογόν ἐστιν, εἰ μὴ τε ποδὶ οὐδὲ
 πικρὸν αὐτοκτεθῆλως λέγεται, μὴ τε ποδὶ οὐτε λῶν σεμνῶς, μὴ
 τ' ἐπὶ τῷ οὐτε λῶν ονόματι ἐπὶ ἡ κόσμος. εἰ δὲ μὴ, καὶ μωδία φαί-
 νεται, οἷον ποιῆ κλεοφῶν. ὁ μῆνις γὰρ ἑνὶ λέγει καὶ εἰποιον
 αὐτὸν ποτὶ τὴν συκῇ. παθητικὴ δὲ, εἰ μὴ ἡ ὕβρις, ὀρχομενίου ἡ
 λέξις. εἰ μὴ δὲ ἀσεβῆ καὶ αἰσχρά, δυσχεραίνοντως καὶ οὐ λαβον-
 μενῶς λέγειν. εἰ μὴ δὲ ἐπαινετὰ, ἀγαμενῶς, εἰ μὴ δὲ ἐλεεινὰ, τα-
 πεινῶς. καὶ ὡς τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως. πιδανοὶ δὲ τὸ περὶ γμα
 καὶ ἡ οἰκία λέξις, περὶ λαογίγεται γὰρ ἡ ψυχὴ ὡς ἀληθῶς λέ-
 γοντος. ὅτι ὡς τῶν οἰκιστῶν οὕτως ἐχρυσιν ὡς τ' οἶονται, εἰ καὶ
 μὴ οὕτως ἔχει. ὡς ὁ λέγων τὰ περὶ γματα οὕτως ἔχει. καὶ
 στωμογιοπαθεῖ αἰεὶ ὁ ἀκούων τῷ παθητικῷ λέγοντι, κἂν μὴ δὲ
 λέγῃ, διὸ πολλοὶ καὶ τὰ πᾶσι τοῖς ἀκροαταῖς δορυβοῦντες.
 καὶ ἡθητικὴ δὲ αὐτὴ ἡ ἐκ τῶν σημείων δείξῃς, ὅτι ἀκούουσι ἡ ἀρ-
 μήτου σα ἐκείῳ γλῆναι καὶ ἔξει. λέγω δὲ γλῆναι μὲν, καὶ ἡλικί-
 ας. οἷον παῖς ἢ ἀνὴρ, ἢ γόρῶν καὶ γυνή, ἢ ἀνὴρ. καὶ λαίμων ἢ
 διπλάτος. ἔξῃς δὲ, καὶ ἄς ποῖός τις τῷ βίῳ. οὐ γὰρ καὶ ἄπασι
 ἔξιν οἱ βίοι ποῖοι πινδοῖ. εἰ μὴ οὕτως καὶ τὰ ονόματα οἰκία λέγῃ τῇ
 ἔξει, κρινῇσι τὸ ἦθος. οὐ γὰρ τῷ τῷ, οὐθ' ὡς αὐτῶς ἀρφοίς αὐ-
 καὶ πε παιδὶ μὲν εἰπεί. πᾶσι δὲ πῶς οἱ ἀκροαταί, καὶ ὅ
 καὶ τῶν κέρως χράνται οἱ λαογίγῃ. τίς δ' οὐκ οἶδεν ἅ πάντες
 ἴσασι. ὁμοιογίγῃ γὰρ ὁ ἀκούων αἰσχυρόμενος, ὅπως μετέχῃ οὐ-
 πόρ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες. τὸ δ' οὐ καίρως ἢ μὴ δὲ χαίρως χρῆ-
 σθαι, κοινὸν ἅ πάντων τῶν εἰδῶν ἐστιν. ἀλλ' οὐδὲ πᾶσις ὑποδ-
 βολῆς, τὸ θεν λῶν μενον. δεῖ γὰρ αὐτὸν αὐτῷ προσεπιπλήτῃν.
 δοκεῖ γὰρ ἀληθῆς εἶναι. ἐπεὶ οὐ λανθάνει γὰρ ὁ κρινῇ τὸν λέγον-
 τα. ἐπὶ τοῖς ἀνάλογον μὴ πᾶσιν ἅμα χρῆσθαι. οὕτω γὰρ
 κλέπτει ὁ ἀκροατής. λέγω δὲ, οἷον εἰ μὴ τὰ ονόματα σκληρὰ
 ἢ, μὴ καὶ τῇ φωνῇ καὶ τῷ προσώπῳ καὶ τοῖς ἀρμήτου σιν. εἰ
 δὲ μὴ, φανερὸν γίγνεται ἐκείῳ ὅτιν. εἰ μὴ δὲ τὸδε μὲν, τὸδε δὲ
 μὴ λανθάνῃ κρινῇ τὸ αὐτῷ. εἰ μὴ οὕτως τὰ μαλακὰ σκληρῶς, καὶ

τὰ σκληρὰ μαλακῶς λέγεται, ἀπίθανον γίγνεται. τὰ δὲ ὀνό-
 ματα τὰ ἐπίθετα καὶ διπλᾶ, πλείω. καὶ τὰ ξένα μάλιστα
 ἀρμόττει λέγοντι παθητικῶς. συγγνώμη γὰρ ὀρεζομένη κα-
 κὸν φαίνει οὐρανὸς μηδὲς ἢ πελώριον εἰπεῖν. καὶ ὅταν ἡ δὲ ἔ-
 χῃ ὄσ' ἀκροατῶν καὶ ποιήσῃ ἐνθουσιάζει, ἢ ἐπαίνοισι, ἢ λόγοις,
 ἢ ὀργῇ, ἢ φιλίᾳ. οἷον καὶ ἱερκράτης πρὶς ἐν τῷ πανηγυρικῷ ἐ-
 πίτελει φήμη δὲ καὶ γνώμη καὶ οἱ ἱνδοὶ ἐτλησαν. φθέγονται
 1 τε γὰρ τὰ ἑαυτῶν ἐνθουσιάζοντες, ὥς τε καὶ ἀφ' ἑαυτῶν, δη-
 λονότι οὐμῶς ἔχοντες. διὸ καὶ τῇ ποιήσει ἡρμοσεν. ἐνθον γὰρ
 ἢ ποιήσις. ἢ δὲ οὐτῶ δεινὴ μετ' εἰρωνείας ὥς πορροχίαν εἰ-
 ποίει, καὶ τὰ ἐν τῷ φαίδρω. τὸ δὲ χάσμα τῆς λέξεως δεῖ μὴ τε-
 ῖμμετον εἶναι, μὴτε ἀρρυθμιον. τὸ μὲν γὰρ, ἀπίθανον. πεπλά-
 σθαι γὰρ δοκεῖ, καὶ ἅμα καὶ ὁρίσθαι, περὶ σέχειν γὰρ ποιεῖ τῷ ὁ-
 μοίῳ πότε πάλιν ἡεῖ, ὥς πορροχίαν τῆς κηρύκων περλαμδα-
 νουσι τὰ παιδία, τὸ, πῖνα αἰετῶν ἐπίτρεπον ὁ ἀπελευθέρου-
 2 μένος τὸν κλέωνα. εἰ δὲ ἀρρυθμιον, ἀπέραντον. δεῖ δὲ πεπλάσ-
 θαι μὲν, μὴ μέτῳ δὲ ἀνδρῶν γὰρ καὶ ἀγνοῶν τὸ ἀπειρον. πορρο-
 3 νεῖται δὲ ἀριθμῷ πάντα. ὁ δὲ τῷ χάσματι τῆς λέξεως ἀριθμῶς
 ῥυθμῶς ὄσιν, οὐ καὶ τὰ μέτρα τμητὰ. διὸ ῥυθμῶν δεῖ ἔχειν τὸν
 λόγον, μέτρον δὲ μὴ. ποίημα γὰρ ἔσται. ῥυθμῶν δὲ μὴ ἀκριβῶς,
 ὅσοι δὲ ἔσται, εἰς μέτρον του ἢ. τῆς δὲ ῥυθμῶν, ὁ μὲν, ἡρώος σε-
 μνός καὶ λεπτὸς καὶ ἀρμυνίαν δόμνος. ὁ δ' ἱάμβος, αὐτῇ
 ὄσιν ἢ λέξεις ἢ τῆς πολλῶν. διὸ μάλιστα πάντων τῆς μέτρων ἵαμ-
 3 βεῖα φθέγονται λέγοντες. δεῖ δὲ σεμνοτέρων γινέσθαι καὶ ἐκ-
 σῆναι. ὁ δὲ ἱσχυρὸς κορδακικὸς τῶρος, δηλοῖ δὲ τὰ τετραμέτρα
 ἐστὶν ἱσχυρὸς ῥυθμῶς τὰ τετραμέτρα. λέγει περὶ τῶν παιᾶν, ὡς ἔχον
 τὸ μὲν ὥς ἐν ἀπὸρρήτω, ἀπὸ θρασυμάχου ἀρεάμενοι. ἐκ ἔχον
 λέγειν, τὸς ὡς. ἐστὶ δὲ ἕλτος ὁ παιᾶν, καὶ ἐχόμενος τῆς εἰρημέ-
 νων. ῥία δὲ περὶ δύο ἔσιν. ἐκείνων δὲ ὁ μὲν ἐν περὶ ἐν. ὁ δὲ, δύο
 περὶ ἐν. ἔχειται δὲ τῆς λόγων τούτων τούτων ὁ ἡμιόλιος, οὐ-
 τος δ' ὄσιν ὁ παιᾶν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι διὰ γε τὰ εἰρημέλια ἀφε-
 4 τίτοι, καὶ διὸ π μετρίκοι. ὁ δὲ παιᾶν, λιγυρὸς. ἀπὸ μόνου γὰρ οὐκ

ἔστι μέτρον τῶν ῥηθέντων ῥυθμῶν, ὥς τε μάλιστα λονθάινει. νῦν
 μὲν οὖν χρᾶνται τῷ νῦν ποιᾶσι καὶ ἀρχόμενοι. δεῖ δὲ διαφέ-
 ρειν τὴν τελευτὴν, τῆς ἀρχῆς. ἔστι δὲ ποιᾶτος δύο εἶδη αὐτι-
 κήμενα ἀλλήλοις. ὡς τὸ μὲν, ἀρχὴ ἢ ἀρμύττει, ὥς πορὶ καὶ χρᾶν-
 ται. οὗτος δὲ δὲσιν, οὗ ἀρχὴ μὲν ἢ μακρὰ, τελευτῶσι δὲ βῆς
 βραχεῖαι. δευτέρως εἴτε λυκίαι καὶ χρυσοκέμα ἐκδορὴ ποῖ
 δὲσιν. ἔτερον δὲ δὲσιν ἐκδορὴ, οὗ βραχεῖαι ἀρχοῦσι βῆς, ἢ δὲ
 μακρὰ τελευτῶσι. μετὰ τὸ γὰρ ὕδατά τ' ὠκεανὸν ἢ φαίσι νύξ. I
 οὗτος δὲ τελευτῶν ποιᾶ. ἢ γὰρ βραχεῖαι δὲ τὸ ἀπὸ λῆς εἶναι,
 ποιᾶ καὶ λυκίαι. ἀλλὰ δεῖ τῇ μακρᾷ ἀρμύττειν, καὶ δὴ λῆς
 εἶναι τὴν τελευτὴν, μὴ δὲ τὸν γράφοντα, μὴ δὲ δὲ τὴν πρὸς
 γράφῃ, ἀλλὰ δὲ τὸν ῥυθμὸν. ὅτι μὲν οὖν ὁ ῥυθμὸς δεῖ εἶναι
 τὴν λέξιν καὶ μὴ ἀρμύττειν, καὶ τὴν δὲ ὁ ῥυθμὸς ποιᾶσι ῥυθ-
 μὸν, καὶ πῶς ἔχοντες, εἶρηται. τὴν δὲ λέξιν ἀνὰ κτὴν εἶναι ἢ εἰρο-
 μένῃ, καὶ τῷ συνδέσμῳ μίαν, ὥς πορὶ αἱ ἐν τοῖς διθυράμβοις
 αἰαβολαί, ἢ κατεστραμμένῃ καὶ οὐκ αὐτῇ τῇ ἀρχαίῳ 2
 ποιᾶ τῇ ἀντιθέσει. ἢ μὲν οὖν εἰρομένη λέξις, ἢ ἀρχαία δὲσιν
 ἢ ῥοδότου. θουρίου ἢ δὲ ἐστὶν ἀπὸ δεῖς. ταύτῃ γὰρ πρὸς τὸν
 μὲν ἅπαντες, νῦν δὲ οὐ πολλοὶ χρᾶνται. λέγω δὲ εἰρομένην,
 ἢ οὐδὲν ἔχει τέλος καὶ αὐτὴν, αὐτὴν τὸ πρῶτον λεγόμενον
 τελευθεῖν. ἔστι δὲ ἀνδρὲς, δὲ τὸ ἀπειρον τὸ γὰρ τέλος πάν-
 τες βούλονται καθεῖναι. διὸ πορὶ καὶ οἱ ὁρομῆς ὡς τῆς καμ-
 πῆρσιν ἐκπνέουσι καὶ ἐκ λυκίαι. πεθορᾶντες γὰρ τὸ πέ-
 ρας, οὐ καμνοῦσι πρὸς τὸν. ἢ μὲν οὖν εἰρομένη τῆς λέξεως, 3
 ἔστιν ἢ δὲ. κατεστραμμένη δὲ, ἢ ἐν περιόδοις. λέγω δὲ περὶ-
 δον, λέξιν ἐχούσαν ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ αὐτὴν, καὶ μέ-
 γεθος ὁ συνόπτον, ἢ λέξιν δὲ ἢ τοιαύτην καὶ ὁμαθῆς. ἢ λέξιν μὲν
 δὲ τὸ ἀνὰ πῶς ἔχειν τὸ ἀπὸ αὐτῇ. καὶ ὅτι αἱ πῆρσιν οἶται
 ὁ ἀκροατὴς, τῷ αἰετῷ πρὸς αὐτὴν πᾶσι. τὸ δὲ μὲν περὶ οἶν
 εἶναι, μὴ δὲ ἀνδρὲς, ἀνδρὲς. ὁμαθῆς δὲ, ὅτι ἀνιμνησθῆναι.
 ὅτι δὲ, ὅτι ἀνιμνησθῆναι ἔχει ἢ ἐν περιόδοις λέξις, ὅτι πάντων ὁ-
 μνημονεύονται. διὸ καὶ τῇ μέτρῳ πάντες μνημονεύονται 4

- μάλλον τῆς χύδην. ἀριθμὸν γὰρ ἔχει, ὃ μετρίται. Δεῖ δὲ τῆς
 περιόδου καὶ τῆς διανοίας τε τελεῖσθαι καὶ μὴ διακοπῆσθαι,
 ὥς ποτ' αὖ σοφοκλέους ἰαμβεῖα. καλυδὼν μὲν, ἡ δὲ γαῖα πε-
 λοπίαν χρόνον. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος γὰρ ὅστις ἔστω λαβεῖν τῷ διαιρέ-
 σαι, ὥς ποτ' καὶ ἐπὶ τῷ εἰρημνίῳ, τὴν καλυδὼνα εἶναι τῆς πε-
 λοπνήσου. περίοδος δὲ, ἡ μὲν, ἐν κώλοις, ἡ δ' ἀφελῆς. ἔστι δὲ
 ἐν κώλοις μὲν, λίξις ἡ τε λεγόμενὴ τε καὶ διηρημένη, καὶ οὐα
 I νάπνου σο, μὴ ἐν τῇ διαίρεισει, ὥς ποτ' καὶ ἡ εἰρημνίῃ περίοδος,
 ἀλλ' ὅλη. κώλον δ' ὅστις, ὃ ἐπὶ τὸν μέγιστον ταύτης. ἀφελῆ δὲ λέ-
 γω, τὴν μονόκωλον. Δεῖ γὰρ καὶ τὰ κώλα, καὶ τὰς περιόδους, μί-
 τε μεινύρους εἶναι, μί τε μακράς. τὸ μὲν γὰρ μικρὸν, περὶ
 πλείον πολλὰς ποιεῖ τὸν ἀκροατῶν. αἰνέτη γὰρ ὅταν ἔλθῃ
 μὲν ἐπὶ τὸ πῦρ καὶ τὸ μέτρον, οὐτ' ἔχει ἐν αὐτῷ ὅρου αἰνέ-
 τωσθαι παύσαμην, οἷον περὶ αἰνέτην γίνεσθαι διὰ τὴν αἰτί-
 κρυσιν. τὰ δὲ μακρὰ ἀφλείπειται ποιεῖ, ὥς ποτ' οἱ ὁξωτῶν
 2 ἀκρόμαθοντες τὸ τῶμαρς ἀφλείπουσι γὰρ καὶ οὐρι εἶος
 συμπόρι παύσας. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ περίοδοι αἱ μακραί οὐ-
 σαι λόγος γίνεσθαι καὶ αἰαβολῇ ὁμοίον, ὥς τε γίνεσθαι ὁ ἔστω
 διηρημνίος ὁ χῆρος εἰς μελάνι ππιδὴν ποιήσαντα ἀντὶ τῆς αἰ-
 νερόφων αἰαβολῆς. οἷον αὐτῶν καὶ τελεῖται αἰνέ, ἄλλω κα-
 κα τελεῖται, ἡ δὲ μακρὰ αἰαβολῇ τῷ ποιήσαντι κακίση. ἀρ-
 μότι γὰρ ὁμοίον, καὶ εἰς εἶος μακροκώλους λέγειν, αἱ γὰρ λίαν
 βραχύνωσι, οὐ περίοδος γίνεσθαι. περὶ τῶν ἔν αἰνέ τὸν ἀκροα-
 3 τῶν. τῆς δὲ ἐν κώλῳ λέξεως, ἡ μὲν, διηρημνίῃ ὅστις. ἡ δὲ, ἀντικει-
 μένῃ. διηρημνίῃ μὲν, οἷον ἐξ ὁμοίας πολλὰς τῆς πανηγύ-
 ρεις ἀγόντων, καὶ εἶος γυμνικῶν ἀγόνων καὶ ὁμοίων. ἀντι-
 κειμένη δὲ ἐν ἡ ἐκαστῶν τῶν κώλῳ, ἡ περὶ ἐναντίον ἐναντίον
 συντελεῖται, ἡ τὰν τὸ ἐπέδωκεται τῶν ἐναντίοις. οἷον ἀμφοτέρους
 δι' ὧν ἔστι καὶ εἶος ἁπομειναντας, καὶ εἶος ἀκρόλου διηρημνί-
 μὲν γὰρ πλείων, τῶν οἷον περὶ σκετῆσαν. οἷον διηρημνίῃ, τὴν οἷ-
 κσι κατέλιπον. ἐναντία δὲ ἁπομεινῇ ἡ ἀκρόλου διηρημνί-
 4 πλείων. ὥς καὶ οἷον χρημάτων διηρημνίῃ, καὶ τῶν ἀκρόλου-

σαι βουλομένοις. ἀπόλαυσις κτήσεται ἀντίκειται, καὶ ἐπὶ συμ-
 βάλει πολλάκις ἐν πόλεσι ταύταις καὶ οὗ φρονίμους ἀτυχεῖν
 καὶ οὗ ἀφρονάσκατορ θοῦν, οἱ δὲ μὲν τῆς ἀρίστων ἡξίω θη-
 ρον, οὐ πολὺ δὲ ὕδρον πλὴν ἀρχὴ τῆς θαλάσσης ἔλαβον.
 πλοῦσαι μὲν δὲ τῆς ἡπείρου, περὶ οὗ δὲ δὲ τῆς θαλάσσης.
 τὸν μὲν ἐλήσποντον ἐδέξατο, τὸν δὲ ἄλτω διορξασα. καὶ φυ-
 σσει πολίτας ὄντας, νόμῳ τῆς πόλεως εἶδεναι. οἱ μὲν γὰρ αὐ-
 τῆς, καλῶς ἀπώλωντο, οἱ δὲ αἰσχροῦς ἐσώθησαν. καὶ ἰδίᾳ μὲν τοῖς
 βαρβαροῖς οἰκέτας χρῆσθαι, κοινῇ δὲ πολλοὺς τῆς συμμάχων
 περιορᾶν δουλοῦντας, ἢ ἄξιν ζῶντας, ἢ τελευτήσαντας κα-
 ταλείπειν. καὶ ὁ εἰς περὶ θάλασσαν ἦν εἶπε καὶ λυκόφρονά ἐν δι-
 κασθῆναι, οὗτοι δὲ ἡμᾶς οἴκοι μὲν ὄντες ἐπώλων, ἐλθόντες δὲ
 ὡς ὑμᾶς ἐώνωνται. ἅπαντα γὰρ τοῦτο ποιεῖ τὸ εἰρημένον. ἡ-
 δεῖα δὲ βῆναι τὸ αὐτὴν λέξις, ὅτι τὰ ἐκωντὰ γνωριμώτατα. καὶ
 πρὸς ἡμεῶν μᾶλλον γνωριμὰ. καὶ ὅτι οἴκε συλλοπισμῶ. ὁ γὰρ
 ἐλεγχος, σωματικῇ τῆς ἀντικειμένων βῆναι. ἀντίθεσις μὲν ἔν τῳ 2
 ριού τὸν ὅτι. παρὶσσοις δὲ, ἐὰν ἡ ἴσα τὰ κῶλα. παρομοίωσις
 δὲ, ἀνὸμοια τὰ ἔχοντα ἔχει καὶ ἑκάτερά τῆς κῶλων. ἀνὰ πῃ δὲ ἡ
 ἐν ἀρχῇ, ἡ αὐτὴ τελευτῇ ἔχειν. καὶ ἀρχὴ μὲν αἰεὶ τὰ ὀνόματά.
 ἡ δὲ τελευτῇ τῆς ἐσχάτης συλλαβᾶς. ἡ τῆς αὐτῆς ὀνόματς πῶ-
 σεις, ἡ τὸ αὐτὸ ὄνομα. ἐν ἀρχῇ μὲν, τὰ ριαῦτα, ἀχρὸν ἔλα-
 βον, ἀχρὸν παρ' αὐτῶ. δωρητοῖτ' ἐπέλοντο πρὸς ἀρρητοῖτ' ἐπέεσ-
 σιν. αὐτὴ τελευτῇ δὲ, οὐκ ὡς θηρὸν αὐτὸν παιδίον τε θοκύναι, ἀλλ'
 λαύτῳ αἰῶνον γερονταῖ. ἐν πλείστοις δὲ φρονήσι, καὶ ἐν ἔλα 3
 χίστοις ἐλπίσι. πῶσις δὲ ταυτῶ, ἄξιος δὲ σταθῶναι χαλκῷ,
 οὐκ ἄξιος ὢν χαλκῷ. ταυτὸ δὲ ὄνομα, σὺ δὲ αὐτὸν καὶ ζῶντα
 ἐλεγδὸς κακῶς, καὶ νῦν γράφεις κακῶς. ἀπὸ συλλαβῆς δὲ, πῃ
 αὐτὸ παθὸς δεινόν, εἰ αὐτὸν εἶδες ἀρχὴν. ὅτι δὲ ἅμα πάντ' ἔχειν
 ταῦτό, καὶ ἀντίθεσις εἶναι τὸ αὐτὸ, καὶ παρὶσον, καὶ ὁμοιοπί-
 λον. αἱ δὲ ἀρχαὶ τῆς περιόδου χερδὸν ἐν τοῖς θεοδικτείσις
 ἐξηριθμῶνται. εἰσὶ δὲ καὶ ἑλθεῖς ἀντιθέσεις, οἷον καὶ ἐπίχαρ-
 μος ἐπίει. τόκα μὲν ἐν τήνων ἐπὶ τῶν. τόκα δὲ πρὸς τήνοισ ἐ- 4

- αὐ. ἐπεὶ δὲ διώριται πόλιν, πόθεν λέγεται, τὰ ἀσεία
 καὶ τὰ δοκιμῶντα λεγέον, ποιεῖν μὲν οὖν ἐστὶ τῆς οὐφου
 ἢ τῆς γεγυμνασμένου, διῆξαι δὲ τῆς μεθόδου ταύτης. εἰπωμεν
 οὖν καὶ διαριθμήσωμεν. ἀρχὴ δ' ἐστὶ ἡ μὲν αὐτῇ. τὸ γὰρ μαν
 θάνει ῥαδίως ἡδὺ φέσει πᾶσιν ἐστίν, τὰ δὲ ὀνόματα σημεῖναι
 πῶς τε ὅσα τῆς ὀνομάτων πρὶν ἡμῶν μάθησιν, ἡδίστα. αἱ μὲν
 οὖν γλῶτται, ἀγνώστες. τὰ δὲ κύρια, ἴσμεν, ἡ δὲ μεταφορὰ
 ποιεῖ ἄριστον μάλιστα. ὅταν γὰρ εἴπῃ τὸ γῆρας καλῶμεν, ἐποίη
 σε λέγειν καὶ γῶσιν ὅτι τῆς γλῶτται. ἀμφω γὰρ ἀπηνθηκέως
 πρὶν οὖν μὲν οὖν καὶ αἱ τῆς ποιητικῆς εἰκόνες τὸ αὐτὸ. διὸ πόρ
 αὐτὸν φαίνονται. ἐστὶ γὰρ εἰκὼν καὶ πόρ εἰρηται πρὸς τὸν, με
 ταφορὰ διαφύρουσα περὶ δέσει. διὸ ἡ τῶν ἡδὺ, ὅτι μακροτέ
 ρως καὶ οὐ λέγει ὡς ἄριστον ἐκείνο. οὐκ ὡς δὲ ζητεῖ ἄριστον ἢ
 γῆ. ἀνὰ κτλ δὲ καὶ λέγειν καὶ ἀνθυμῆματα, τῶντα εἶναι ἀσεία, ὅ
 σα ποιεῖ ἡμῶν μάθησιν ταχέαν. διὸ οὐτε τὰ ἐπιπόλαια τῆς
 ἀνθυμῆμάτων δοκιμῆς. ἐπιπόλαια γὰρ λέγμεν τὰ παντὶ
 δὴλα, καὶ ἀμυδρὰ δὲ ζητῆται, οὐτε ὅσα εἰρημῶς ἀγνοοῦμεν
 ἔστιν. ἀλλ' ὅσων ἡ ἀμα λεγομένων, ἡ γῶσις γίνεται, καὶ εἰ μὴ περ
 τὸν ὑπὲρ ἡ μὲν ὀνομαζομένη ἡ δὲ αἰσίοια. γίνεται γὰρ οἶον
 ἡ μάθησις. ἐκείνως δὲ οὐδέ τὸν. καὶ μὲν οὖν τῶν διανοίαν
 τῆς λεγομένης τὰ τῶντα δοκιμῆς τῆς ἀνθυμῆμάτων, καὶ
 δὲ τῶν λέγειν, τῶν μὲν γέματι εἰς ἀντικειμένως λέγεται, οἶον
 καὶ τῶν τοῖς ἄλλοις κοινῶς εἰρημῶς νομιζόντων τοῖς αὐτοῖς ἰ
 3 δίοις πόλεμον, ἀντίκειται πέλεμος γὰρ εἰρημῶς. τοῖς δ' ὀνόμα
 σιν, εἰς ἡ μεταφορὰ καὶ ταύτην. μὴ τ' ἄλλοιαν, χαλε
 πον γὰρ σιωπῆειν. μὴ τ' αὐτὴ πόλεμον, οὐδὲν γὰρ πρὶν πᾶσαι. ἐ
 πὶ εἰ περὶ ὀνομάτων ποιεῖ ὡς ἡδὺ ἀνδρῶν. ὅρα γὰρ διὰ τὰ
 περὶ πόλεμον μάλλον, ἢ μέλλοντα. ἐν δὲ τῶν σοχάεσθαι τοῦ
 των, μεταφορὰς, ἀντιθέτως, ἀνδρείας. τῆς δὲ μεταφορὰν
 τε τῶν οὐδὲν, δοκιμῆς μάλιστα αἱ καὶ ἀντιθέτως. ἀντιθέτως
 ὡς πόρ περικλῆς ἐφ' ἡ τῶν νεότητα τῶν ἀχλὺς μὲν ἐν τῶ
 4 πολέμῳ, οὕτως ἡ φανίση ἐκ τῆς πόλεως, ὡς πόρ εἴπῃ τὸ ἔαρ

ἐν τῷ αὐτῷ ὕψει. καὶ λεπίνης ποδὶ λακιδαιμόνων, οὐκ
 ἔαν περιδῆν τῷ ἐλλάδα ἐτόφθαλμον γλυκερίω. καὶ
 κηυσόδοτος, αὐτοδύζοντος χάριτος δὴν ἄσδοῦναι ποδὶ τὸν
 ὀλωθακὸν πόλεμον, ἡχανάκει, φάσκων εἰς πνίγμα τὸν δὴ
 μὲν ἔχοντα τὰς δὴν ἄσδοῦναι περὶ δὴν δοῦναι, καὶ πρᾶκτα
 πότε εἰς ἀθλωαίους εἰ δὴ εἰσαν ἐπισιπταμένους, ἔφη, δὴν εἰ
 ξινῶναι τὸ μελ' ἀδὸν ἡμῶσιμα. καὶ ἰωκράτης, αὐτοδύζοντος
 ἀθλωαίων περὶ ἐπίδακνον καὶ τῷ πρᾶκτα, ἡχανάκει φά-
 σκων αὐτῶς τῷ πολέμῳ τὰ ἐφόδια παρηρῆσαι. καὶ περὶ
 λαος τῷ πᾶραλον τῷ μέδου. τὸν δὲ σὺν τῇ κίαν τῷ πειραί-
 ῳ. καὶ περικλῆς τῷ αἰγίαν ἀφελῆν ἐκέλευσε, τῷ λήμῳ
 τῷ πειραίῳ. καὶ μυροκλῆς, οὐδὲν ἔφη πονηρότερον εἶναι ὄνο-
 μάσας πνᾶ τῷ ἐπεικᾶν. ἐκείνον μὲν γὰρ, ἐπὶ εἰπὼν τέκων πρ-
 ονδύεσαι. αὐτὸν δὲ ἐπὶ δεικᾶν. καὶ τὸ ἀλεξάνδρου ἱαμ-
 βέον ἐπὶ τῷ θυγατρῶν περὶ τὸν γάμον ἐγχεῖν οὐκ ὦν,
 ἐπὶ δὴν μορφοί μοι τῷ γάμων αἰ παρθενοί. καὶ τὸ πολυδύκτου
 εἰς ἀρχὴν κηκὸν ἴνα αὐτοῖσι πᾶσι. ἔμην δὴν ἄσδοῦναι ἡσυχίαν
 ἄγειν ἔσο τῆς τύχης, αὐτὸν πεντασείγγω νόσῳ δεδιμένον. καὶ
 κηυσόδοτος τῷ εἰρεῖς ἐκείναι μύλωνας ποικίλους. ὀκνῶν
 δὲ τὰ κη. πηλεῖα, τὰ ἀπὸ τῆς οὐλίας, αἰσίαν δὲ, ὅτι εἰς σκε-
 λῖαν τῷ πόλιν ὕψιαν. ἔφη γὰρ μεταφορὰ καὶ περὶ ὀμμά-
 των. καὶ ὥστε εἰσὶν αὐτῶν ἐλλάδα. καὶ ἔφη περὶ ὀμμάτων τῷ
 πνᾶ, μεταφορὰ. καὶ ὥς περὶ κηυσόδοτος δὴ λαβῆσαι ἐ-
 κέλευσε, μὴ πολλὰς ποιήσωσι τῷ σωθρομαῖς ἐκκλησίας, καὶ
 ἰσοκράτης περὶ εἰς σωβῆχοντας αὐτῶς πανηγύρεσι, καὶ οἱ
 αὐτῷ ἐπὶ τῷ ὄψῳ. διότι ἄξιον ἔστι τῷ τῷ τῷ τῷ αὐτῷ ἐλα-
 μῖνι τε τελευτήτων, κείρασαι τῷ ἐλλάδα, ὥς συγκατα-
 πομῆς τῇ ἀρετῇ αὐτῷ τῷ ἐλθούσῳ. εἰ μὲν γὰρ εἶπεν, ὅ-
 τι ἄξιον δακρύσαι συγκατα-
 πομῆς τῇ ἀρετῇ, μεταφο-
 ρὰ καὶ περὶ ὀμμάτων. τὸ δὲ τῇ ἀρετῇ τῇ ἐλθούσῳ ἀντί-
 θεσιν πνᾶ ἔχει. καὶ ἰωκράτης εἶπεν. ἡ γὰρ ὁδοῖ μοι τῷ λό-
 των δὴ μέσων τῷ χάριτι πεπεσγμένων δὴ. μεταφορὰ καὶ

I

2

3

4

- αἰαλογίαν· καὶ τὸ δὲ μέσων, περὶ ὁρμάτων ποιεῖ καὶ τὸ φά-
 ναι πρᾶκτα λέν· οὗς κινδύνους τοῖς κινδύνοις βοηθήσοντας,
 περὶ ὁρμάτων μεταφορὰ· καὶ λυκολέων· ἑσπερὶ χαλκίου· οὐ
 » δὲ πῶς ἰκετὴραν ἠγίνθητε αὐτῆς πῶς εἰκόνα πῶς χαλκίου με-
 » ταφορὰ γὰρ ἐν τῷ παρόντι, ἀλλ' οὐκ αἰεὶ, ἀλλὰ περὶ ὁρμάτων.
 κινδυνολόντων γὰρ αὐτῆς, ἰκετεὶ ἡ εἰκόνα, τὸ ἄψυχον δὲ ἑμψυ-
 χον, τὸ ὑπόμνημα τῆς τῆς πόλεως ὁρῶν, καὶ πάντα τοῖον
 I μελετῶντες αἰεὶ, μικρὰ φρονεῖν· τὸ γὰρ μελετᾶν αὐξάνει τί ὅτι.
 καὶ ὅτι τὸν νοῦν ὁ θεὸς φάει αἰνῶν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀμφω γὰρ,
 δηλοῖ π. οὐ γὰρ διαλυόμεθα οὗς κλέμους, ἀλλ' ἀναβαλλό-
 μεθα· ἀμφω γὰρ ὅτι μέλλοντα· καὶ ἡ ἀναβολὴ, καὶ ἡ τοιαύτη
 εἰρήνη· καὶ τὸ τοῖς σωθῆναι φανταῖς τοῖον εἶναι, πρὸς καὶ λ-
 λιον, τῆς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένων, τὰ μὲν γὰρ ἑσπερὶ μικρὰ
 καὶ μᾶς τύχης· αὐτῶν δὲ, ἑσπερὶ παντὸς τῆς πολέμου· ἀμφω
 γὰρ νίκης σημεῖα· ἐπὶ καὶ πόλεως τῷ λόγῳ τῆς ἀνθρώπων με-
 2 γάλας· οὐθὺν αὖς διδάσιν· ἡ γὰρ οὐθὺν, βλάβης δικαία ὄσιν.
 ὅτι μὲν οὖν τὰ ἀσεία ἐν μεταφορᾷ τῆς ἀνάλογον λέγεται
 καὶ τῆς περὶ ὁρμάτων ποιεῖν εἰρηται· λεκτέον δὲ τὸ λέγονται περὶ
 ὁρμάτων, καὶ τὸ πρῶτον γίνεσθαι ὅτι· λέγω δὲ περὶ ὁρμάτων
 ταῦτα ποιεῖν, ὅσα ἐν ὁρῶντα σημεῖα· οἶον, τὸν ἀγαθὸν αὐ-
 θρα φανταῖς εἶναι περὶ τῶνον, μεταφορὰ· ἀμφω γὰρ τέλεια, ἀλ-
 λ' οὐ σημεῖα ἐν ὁρῶντα· ἀλλὰ τὸ αὐτοῦ τῶν ἔχοντα· πῶς ἀκ-
 μῶν, ἐν ὁρῶντα· καὶ τὸ σὲ δ' ὡς πρὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν ὁρῶντα· καὶ τὸ ἐ-
 3 λουθῆναι ἐμὴν αἰξάντας πρὸς αἰξάντας, ἐν ὁρῶντα καὶ με-
 ταφορὰ· ταχὺ γὰρ λέγει· καὶ ὡς κέχρηται ὁ μικρὸς πολλαχού τῶ
 πᾶσι ψυχαῖς, ἐμψυχα λέγειν δὲ τῆς μεταφορᾷ· ἐν πᾶσι δὲ εἰ
 νὰ γὰρ ποιεῖν, ἀνδοκίμῃ· οἶον, ἐν τοῖς αὐτοῖς, αὐτῶν δ' ἀπεδόνδε
 κυλινδεῖσθαι λῶας αἰαδῆς, καὶ ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ πᾶσι με-
 νεαίων· καὶ ἐν γὰρ ἴσαντο λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι· καὶ αἰχμὴ
 δὲ σῶν οἶο δι' αὐτοῦ μαιμῶσαι· ἐν πᾶσι γὰρ τοῖς αὐτοῖς δὲ εἰμψυ-
 χα εἶναι, ἐν ὁρῶντα φαίνεται· τὸ αἰαδῶν τὴν γὰρ καὶ με-
 4 μᾶν καὶ τὰλλα, ἐν ὁρῶντα· ταῦτα δὲ περὶ τῆς καὶ αὐτῶν

λογίαν μεταφορᾶς. ὡς γὰρ ὁ λίθος πρὸς τὸν σίσυφον, ὁ αἶψα
 ἀντιπρὸς πρὸς τὸν αἰὲν ἀντιπρὸς. πρὶν δὲ καὶ ἐν διδοκίμοις
 (οἱς εἰκόσιν ἐπὶ τῷ ἀφύχων ταυτὰ. κυρτὰ φαληριόωντα.
 πρὸ μὲν τὰλλα, αἰτὰρ ἐπ' ἄλλα. κινούμενα γὰρ καὶ ζάντα
 ποιεῖ πάντα. ἢ δ' ἐν ὁρῶν, μίμης. Δεῖ δὲ μεταφύειν, καὶ δὲ
 πρὸ εἰρητῶν πρὸς τὸν, ἀφ' οἰκείων καὶ φανερῶν. οἶον, καὶ ἐν
 λοσοφίᾳ ὁ ὁμοῖον, καὶ ἐν πολὺ διέχουσι θεωρεῖν, ὁ δὲ ὅρου, ὡς
 πρὸ ἀρχῆς ἐφ' ἑαυτὸν εἶναι διατητῶν καὶ βωμῶν. ἐπ' ἄμ
 φω γὰρ τὸ ἀδικοῦμενον καὶ ἀφ' ὅτου, ἢ εἴς φαίν' ἀκνυρα καὶ
 κρεμάσθαι τὸ αὐτὸ εἶναι. ἀμφω γὰρ ταυτὸ π. ἄλλα διαφύει
 τῷ αὐτῷ καὶ καὶ τῷ. καὶ τὸ αἰώμαλ' ἰδοὺ τὰς πόλεις, ἐν
 πολὺ διέχουσι ταυτὸ, ἐν ἐπιφανείᾳ, καὶ διωάμεσι τὸ ἴσον.
 ἐστὶ δὲ καὶ τὰ ἀσεία, τὰ πλεῖστα δὲ μεταφορᾶς, καὶ ἐκ τῆς περ
 σεξαπατῶν. μᾶλλον γὰρ γίνεσθαι δῆλον, ὅτι ἐμαθε πρὸς τὸ
 νανπῶς εἶχειν, καὶ εἰσὶν ἐν λείγειν ἢ λυγρῶς ἀληθῶς ἐπὶ δὲ ἡ-
 μαρτον. καὶ τῷ ἀφ' ὅτου γινώσκων δὲ τὰ ἀσεία ὅτι ἐκ τῆς μὴ, ὅ
 φησι λείγειν, οἶον τὸ τῆς σιγῆς. ὅτι τέτληκες ἐαυτὸς χαμῶ-
 θεν ἄσονται. καὶ τὰ δὲ ἡνιγμῶν δὲ τὸ αὐτὸ ἡδέα, μάθης γὰρ
 καὶ λέγειται μεταφορᾶς. καὶ ὁ λέγει θεόδωρος, τὸ κοινὰ λεί-
 γειν. γίνεσθαι δὲ, ὅταν πρὸς δόξον ἢ. καὶ μὴ ὡς ἐκείνος λείγει πρὸς
 τῷ ἐμπερῶν δόξαν, ἀλλ' ὡς πρὸς οἱ ἐν τῷ γελίοις τὰ πρὸς
 πεποιμῶν, ὅπου δύναιται, καὶ τὰ πρὸς χάμματα σκώματα. ἐ-
 ξαπατῶ γὰρ καὶ ἐν τῷ μέτρῳ. οὐ γὰρ ὡς πρὸς ὁ ἀνδρῶν νῆπι-
 λαβῶν. εἴς τε δὲ ἔχων ἔστω ποσὶ χίμετλα, ὅδ' ὡς πρὸς πῆδιλα ἐ-
 ρεῖν. ἐν τῷ δὲ ἄμα λειομῶν, δεῖ δὲ ἡλὸν εἶναι. τὰ δὲ πρὸς χάμ-
 ματα ποιεῖ, οὐχ ὁ λείγει, ἀλλ' ὁ μεταστρέφει ὄνομα. οἶον, τὸ
 θεοδῶρου εἰς νίκων τὸν κθαρῶδον, θράττει. περὶ σφαιρῶν
 γὰρ λείγει τὸ θράττει καὶ ἔξαπατῶν. ἄλλο γὰρ λείγει. διὸ μα-
 θόντι ἡδύ. ἐπεὶ εἰ μὴ ἔστω λαμβάνει θράττει, οὐ δόξει ἀσείον
 εἶναι, καὶ τὸ βούλει αὐτὸν πρὸς. δεῖ δὲ ἀμφότῳ περὶ σκῶν
 τῷ λείγειν. οὐ τῷ δὲ καὶ τὰ ἀσεία, οἶον ὅτι φαῖναι ἀθλωαίσις
 τῷ τῆς θαλάσσης ἀρχὴν, μὴ ἀρχὴν εἶναι τῆς κρητῶν ὄνασαι

- γρ. ἢ ὡς πρὶς ἰσοκράτης τὴν ἀρχὴν τῇ πλεῖ, ἀρχὴν εἶναι τῆς
 τῆς κακῶν. ἀμφοτέρως γὰρ ὁ οὐκ ἀν' ὡς ἡ πρὸς ὁρᾶν, τῆς τῆς
 ρηται, καὶ ἐγνώσθη, ὅτι ἀληθὺς. τότε γρ τὴν ἀρχὴν φαῖται
 ἀρχὴν εἶναι, οὐδὲν σφόν. ἀλλ' οὐχ οὕτω λέγει, καὶ μὴ ἀρχὴν
 εἶναι ὅτι ἐπὶ ἀπόφησι. ἀλλ' ἄλλως. ἐν ἅπασιν ὅτι οὐκ εἶναι περ
 σπέντως ἐπὶ ὀνόματι ἐνέκη, ὁ μὲν μίαν ἢ μεταφορὰ, τότε ἐπὶ
 δι' ἀνάγκης, οὐκ ἀνάγκης, ὁ μὲν μίαν ἀπέφησεν, ἀλλὰ περ
 σπέντως, εἰ αἰεὶ δις, καὶ οὐκ ἀν' ἡλίοιο μάλλον ἢ σε διὰ ξένος,
 ξένος, ἢ οὐ μάλλον ἢ σε διὰ, ἐπὶ αὐτῷ, καὶ οὐ διὰ τὸν ξένον, ξένον
 αἰεὶ εἶναι. ἀλλόττιον γρ καὶ ἄλλο. τὸ αὐτῷ καὶ τὸ ἀναφανδρί-
 δου τὸ ἐπὶ πινούμενον, καλὸν γὰρ ἀφ' ἀθανεῖν, πρὶν θανάτου θραῦ
 ἄξιον. ταυτὸν γὰρ ὅτι τῷ εἶπεν. ἄξιον γρ ἀφ' ἀθανεῖν, μὴ ὄντα
 ἄξιον ἀφ' ἀθανεῖν, ἢ ἄξιον ἀφ' ἀθανεῖν, μὴ θανάτου ἄξιον ὄντα, ἢ
 μὴ πεινῶντα θανάτου ἄξια, τὸ μὲν οὖν εἶδος τὸ αὐτῷ τῆς λέ-
 ξως ῥυτῶν. ἀλλ' ὅσω ἀν' ἐλάττω καὶ ἀν' ἐλαττωτέρως λεχθῇ, ὅ-
 2 σόντω οὐδοκμῇ μάλλον. τὸ δ' αἰπὸν, ὅτι ἡ μάθησις διὰ μὲν
 τὸ ἀπικεῖσθαι, μάλλον. διὰ δὲ ἐν ὀλίγῳ, θάττον γίνεται. διὰ
 διὰ περσεῖναι, ἢ τὸ περὶ ὃν λέγεται, ἢ τὸ ὁρθῶς λέγεσθαι, ἢ
 ἢ τὸ λεγόμενον ἀληθὺς καὶ μὴ ἐπιπόλαιον. ἐστὶ γρ τῶν τε χω-
 ρῶν ἐχέειν. οἷον ἀφ' ἀθανεῖν διὰ, μὴ δὲν ἀμαρτάνοντα, ἀλλ' οὐκ
 ἀσεῖον. ἀλλ' ἐὰν ἄμα ἀμφω εἶναι. ἄξιον γὰρ ἀφ' ἀθανεῖν, μὴ ἄ-
 3 ξιον ὄντα τῷ ἀφ' ἀθανεῖν. ὅσω δ' ἀν' ἀπείρῳ εἶναι, ὅσον τῷ ἀσεῖο-
 τῶν ὡραίνεσθαι. οἷον εἰ καὶ τὰ ὀνόματα μεταφορὰ εἶναι, καὶ με-
 4 ταφορὰ θιαδὶ, καὶ ἀντίσωσις καὶ παρῶσις, καὶ ἔχει ἐν ὁρ-
 γειαν. Εἰσὶ δὲ καὶ αἰεὶ ἐκόντες, ὡς πρὸς εἶρηται καὶ ἐν τῷ ἄ-
 νω, αἰεὶ οὐδοκμῇ μόνον τῷ πινούμενον μεταφορὰ, αἰεὶ γὰρ ἐκ δυ-
 οῖν λέγονται, ὡς πρὸς ἡ ἀνάλογον μεταφορὰ, οἷον ἡ ἀσπίς φα-
 μεν θιαδὶ ἀνδρῶν ἀρεῶς, καὶ τόξον φόρμιγγα ἄχρηδος, οὕτω μὲν
 οὖν λέγουσιν οὐχ ἀπείρῳ. τὸ δ' εἰπεῖν τὸ τόξον φόρμιγγα ἢ
 τῷ ἀσπίδα θιαδὶ, ἀπείρῳ. καὶ εἰκόλουσι δὲ οὕτως. οἷον
 πιδήκω ἀνδρῶν, λυκῶ φεικτομένῳ εἰς μύωπα. ἀμφω γὰρ
 4 συνάγεται. τὸ δ' εἰ εἶναι, ὅταν μεταφορὰ ἢ, ἢ γρ εἰκόσαι τῷ
 εἰκόσαι

ἀσπίδα, πάλιν ἀριος. καὶ τὸ δρεῖπον ῥάκει οἰκέειν. καὶ τὸν
 νικητὴν φαίει φιλονητήτην εἶναι δεδηγμένον ἕως πρὸς
 ὡς πρὸς εἰκασίαν θρασύμαχος ἰδὼν τὸν νικητὴν ἢ τὴν ἡμέλειον ἕως
 πρὸς τὸς ῥαφιδωτά, κομῶντα δὲ καὶ αὐχμηρὸν ἔπ. οὐ οἷς
 μάλιστα ἐκτίπουν σιν οἱ ποιηταί, εἰ μὴ οὐ, καὶ εἰ οὐ δὲ δοκι-
 μῶσι. λέγει δὲ ὅταν ἀφροδίτῳ σιν, ὡς πρὸς σέλινον οὐλα τὰ σκέ-
 λη φορεῖ. ὡς πρὸς φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ κερνίκῳ. καὶ τὰ
 ζοικῶντα πάντα εἰκόνδς εἰσιν. αἱ δὲ εἰκόνδς, ὅτε μεταφοραὶ, εἰ-
 ρηταὶ πλάκεις. καὶ αἱ παροιμίαι μεταφοραὶ ἀπ' εἰδους ἐπ-
 εἶδους εἰσιν. οἷον αὐτὶς ὡς ἀγαθὸν πεισόμηνος αὐτὸν ἐπαγάζη-
 ται, εἴτα βλαβῇ, ὡς ὁ καρπὸς διός φησι τὸν λατῶ. ἀμφω γὰρ
 τὸ εἰρημλὸν πεπόνδα σιν. ὅθεν μὲν οὕτω τὰ ἀσεία λέγεται, καὶ
 διότι, ὅθεν εἰρηταὶ τὸ αἶλον. Εἰσὶ δὲ καὶ διδοκίμοι οἱ ἕως
 βολαὶ μεταφοραὶ. οἷον εἰς ὑπαιπισμὸν, ὡς φησι γὰρ αὐ-
 τὸν εἶναι συκαμῆναι τὰ λατῶν. ὁρῶν γὰρ τὸ ὑπὸ πῖον. ἀλλὰ
 τὸ παλὺ σφόδρα. τὸ δὲ ὡς πρὸς τὸ, καὶ τὸ, ἕως βολῆς τῇ λέ-
 ξει διαφύρουσα, ὡς πρὸς φιλάμμων ζυγομαχίῃ τῷ κερνίκῳ. ὡς
 θλω δ' αὐτὸν τὸν φιλάμμων εἶναι μαχόμενον τῷ κερνίκῳ. ὡς
 πρὸς σέλινον οὐλα τὰ σκέλη φορεῖν. ὡς θλω δὲ οὐ σκέλη. ἀλλὰ
 σέλινα ἔχειν οὕτως οὐλα. εἰσὶ δὲ ἕως βολαὶ μεταφοραὶ
 σφοδρότερον γὰρ δηλοῦσιν, διὸ ὀργιζόμενοι λέγουσι μάλιστα.
 οὐδ' εἰ μὴ τό τε δὴν ὅτε ἡμάς ὅς τε κῆνς τε κερνίκῳ δ' οὐ
 γαμέω ἀγαμέμνονος ἀρεῖαν, οὐδ' εἰ χρυσὴν ἀφροδίτην κάλ-
 λος ὀρίζοι, ὅρκα δ' ἄθλω αἶν γλαυκὰ πιδίσο φάριζοι. χρῶν
 δὲ μάλιστα βούτω οἱ ἀπικεῖ ῥήτορες. διὸ πρὸς βούτῳ λέγειν
 ἀπρεπές. ἀεὶ δὲ μὴ λεληθῆναι, ὅτι ἄλλη ἐκείνῳ γλῆσι ἀρμύτ
 τει λέγεις. οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ γρηφικὴ καὶ ἀγωνιστικὴ. οὐδὲ δὴμηγο-
 ρικὴ καὶ δικανικὴ. ἀμφω δὲ ἀνάγκη εἰδέναι. τὸ μὲν γὰρ ὅστις ἐλ-
 λωίηεν. ἐπίστασθαι. τὸ δὲ, μὴ ἀναγκάζεσθαι καὶ τῶ σιωπῶν, αὐ-
 τὸ βούληται μεταδόναι τοῖς ἄλλοις. ὁ πρὸς πάχουσιν οἱ μὴ ἐπ-
 σάμενοι γρηφειν. εἰ δὲ λέγεις γρηφικὴ μὲν, ἢ ἀκρεβισάτη. αἰτω-
 νιστικὴ δὲ, ἢ ἕως κριτικῶν τῶν. ταύτης δὲ, δύο εἶδη. ἢ μὲν γὰρ, 4

- ἡ δὲ, παθητική. διὸ καὶ οἱ ἄποκριται τὰ ραῦτα τῆς
 δραμάτων διώκονσι καὶ οἱ πινύται τοῦ ριούχου. εἰσάγονται
 δὲ οἱ ἀναπικτικοί. οἷον χαρῆμων. ἀκριβὴς γὰρ, ὡς πρὸς λογι-
 γράφος, καὶ λυκίμμος τῆς διδυραμποπιδῶν, καὶ πῖρα βλαβό-
 μνοι, οἱ μὲν, τῆς γραμμῶν ἐν τοῖς αὐτοῖς στοιχοῖ φαίνονται. οἱ δὲ
 ἐν τῶν ἄτωνι ἀρμότῃ. διὸ καὶ τὰ ἄποκριται ἀφημελῆς τῆς
 1 ἄποκριται οὐ πινύται τὸ αὐτὸ τῆς ὀργῶν, φαίνεται οὐκ ἔστι. οἱ
 τὰ πᾶσι δὲ ταῖς καὶ τὸ πλάκας τὸ αὐτὸ εἰπεῖν ἐν τῇ γραμ-
 μῇ, ὅρῳ σ' ἀφ' ὅθεν μαζέται, ἐν δὲ ἀφ' ὅθεν λυκί, καὶ οἱ ἐν τῶν
 χράνται. ἐστὶ γὰρ ἄποκριται. ἀνάκη δὲ μετὰ βλάμειν τὸ αὐ-
 τὸ λέγοντας. ὅπρ' ὁδοποιεῖ τὸ ἄποκρινεσθαι. οὐ γὰρ δὲ ὁ κλέ-
 φας ὑμῶν. οὐ γὰρ ὅστις ὅστις ἔστιν ὁ ἕξασπῆς. οὐ γὰρ ὁ τὸ ἕχων πε-
 δῶναι ἐπιχειρήσας. οἷον καὶ φιλήμων ὁ ἄποκριτης ἐκείνῃ ἐν-
 τε τῇ ἀναξάνδριδου γεροντομανίᾳ, ὅτι λέγει ῥαδάμανθους καὶ
 2 παλαμήδους. καὶ ἐν τῷ περὶ λόγῳ τῆς ἀσεβῶν, τὸ ἐπὶ. ἐὰν
 γὰρ ἡς τὰ ραῦτα μὴ ἄποκρινεσθαι, γίνεται ὁ πῶς δοκῇ φέ-
 ρων, καὶ τὰ ἀσιώδεα ὡς αὐτῶς, ἡλθον ἀπὸ τῆς. ἐδεόμην.
 ἀνάκη γὰρ ἄποκρινεσθαι, καὶ μὴ ὡς ἐν τῷ λέγοντα τῷ αὐτῷ ἡ-
 θει καὶ τῶν εἰπεῖν. ἐπὶ ἔχει ἰδιὸν ἡ τὰ ἀσιώδεα. ἐν ἴσῳ γὰρ
 χρόνῳ πλάττει εἰρηδοῦ. ὁ γὰρ σιωδισμός ἐν ποιεῖ τὰ πολ-
 λα. ὥστε ἐὰν ἔλθῃ, δὴ λθον ὅτι ἔστιν ἐν πλά. βινυσιπὶον
 οὐκ ἔχει αὐξήσιν. ἡλθον, διελέχθην, ἰκέτευσα πολλά. δοκεῖ δὲ
 3 ἄποκριται, ὅσα εἰπον, ὅσα φημι. ἔστι δὲ βούλεται ποιεῖν καὶ
 ὁμηρος, ἐν τῷ νῆρδῳ δὲ αὐτὸ σύμμετρον, νῆρδῳ ἀγλαΐης, νῆρδῳ ὅς καὶ ἐν τῷ
 λισος. πρὸς οὐ γὰρ πλάττει, ἀνάκη καὶ πλάκας εἰρη-
 δοῦ. εἰ οὐκ καὶ πλάκας καὶ πλάττει. ὥστε ἡνέχεν ἀπαξ
 μνηθεῖς δὲ τὸν πῶς λογιζομένον, καὶ μνήμην πεποιτικῶν, οὐδὲ
 μνηθῶν αὐτῷ λόγον πινυσιπῶν. Εἰ μὲν οὐκ ἀπὸ τῆς
 κῆ λέξις, καὶ παντὶ λαῷ ὅμοιος τῇ σκιαγραφίᾳ. ὅσω γὰρ αὐ-
 τῶν ἐν τῷ ὅχλῳ, πρὸς τὸν ἡδέα. διὸ τὰ ἀκριβὴς περὶ-
 4 ὅρα καὶ χεῖρα φαίνεται ἐν ἀμφοτέρω. ἡ δὲ δίκη, ἀκριβὴς δὲ δόν.

ἐπὶ δὲ μάλλον εἰ ἐνὶ κριτῇ. ἐλάττωσον γὰρ ὅτιν ἀνθρώποις.
 οὐ σύνοπον γὰρ μάλλον τὸ οἰκεῖον τῷ πράγματι, καὶ τὸ ἀλ-
 λοῦτον, καὶ ὁ ἀπὸν ἀπεσιν. ὥστε καὶ θαρσύνει κριτὴς. διὸ οὐχ οἱ
 αὐτοὶ ἐν πᾶσι τοῖσι δόδοι μὲν σὶ ῥήτορες. ἀλλ' ὅπου μάλι-
 λιστα ὑποκρίσας, ἐν ταῦτα ἡκιστα ἀκρίβεια ἐν. ἑστὶν δὲ, ὅ-
 που φωνῆς, καὶ μάλιστα ὅπου μεγάλης. ἡ μὲν οὖν ἐπιθεικτικὴ
 λέξις, γραμμικὰ τῇ. τὸ γὰρ ὅσον αὐτῆς, ἀνάγνωσις. διὰ τῆ-
 ρα δὲ, ἡ δικανικὴ. τὸ δὲ περὶ διαιρεῖσθαι τὴν λέξιν, ὅτι ἡ δέειν
 δέει καὶ μεγαλοπρεπῆ, περιόρνον. πὶ γὰρ μάλλον ἢ σώφρο-
 να καὶ ἐλευθέριον, καὶ εἴ τις ἄλλη ἡθους ἀρετῇ. τὸ γὰρ ἡ δέειν
 εἶναι ποιήσει δηλονότι τὰ εἰρημνία. εἴ πορ ὁρῶς ὡρεται ἡ ἀ-
 ρετῇ τῆς λέξεως. τίνας γὰρ εἴνεα δέει σαφὴ καὶ μὴ ταπεινῶ
 εἶναι, ἀλλὰ πρὶς πονέον. αὐτὴ γὰρ ἀδολεχῇ, οὐ σαφὴς, οὐδὲ αὐ-
 σιῶν μὲν. ἀλλὰ δηλονότι τὸ μέσον ἀρμόζειν. καὶ τὸ ἡ δέειν
 τὰ εἰρημνία ποιήσει, αὐτὸ μὲν τὸ εἰωθὸς, καὶ ἐκινῶν, καὶ ὁ
 ῥυθμὸς, καὶ τὸ πιθανόν ἐκ τῶν πρὶς ποντος. πορὶ μὲν οὖν τῆς
 λέξεως εἰρημνία καὶ κοινῇ πορὶ ἅπαντων, καὶ ἰδίᾳ πορὶ ἐκαστον
 γένος. λοιπὸν δὲ, πορὶ τάξεως εἰπεῖν. ἐστὶ δὲ τῷ λόγῳ δύο μέ-
 ρη. ἀναγκαῖον γὰρ τὸ τε πρᾶγμα εἰπεῖν πορὶ οὐ, καὶ τὸ τ' ἀφ-
 εἶξαι. διὸ εἰπόντα μὴ ἀφείξαι, ἢ ἀφείξαι μὴ περὶ πόν-
 τα, ἀδύνατον. ὅ, τε γὰρ ἀφεικνύων, τὴν ἀφείκνυσι. καὶ ὁ περὶ
 λέγων, εἴνεα τῶν ἀφείξαι περὶ λέγει. τῶν δὲ, τὸ μὲν, πρὸ-
 θεσίς ὅτι. τὸ δὲ, πίστις. ὥς πορ αὐτὴ εἴ τις διέλοι, ὅτι τὸ μὲν, πρὸ-
 βλημα. τὸ δὲ, ἀπόδειξις. νῦν δὲ διαροῦσι χελοῖως. διήγησις
 γὰρ που τῶν δικανικῶν λόγων μόνου ὅτιν. ἐπιθεικτικὸν δὲ καὶ
 ῥημνορικόν, πῶς ἐνδέχεται διήγησιν εἶναι οἷαν λέγουσιν, ἢ
 τὰ πρὸς τὸ ἀντίδικον, ἢ ἐπίλογον τῶν ἀφεικνυκῶν. περὶ οἰ-
 μιον δὲ καὶ ἀντιπαραβολή, καὶ ἐπὶ νοδός, ἐν τοῖς ῥημνορ-
 αῖς τότε γίνεται, ὅταν ἀντιλογία ἢ, καὶ γὰρ ἡ κατηγορία καὶ ἡ
 ἀφελοςία πολλαίαι. ἀλλ' οὐχ ἡ συμβουλή, ἀλλ' ὁ ἐπίλογος.
 ἐπὶ δὲ οὐδὲ δικανικὸν παντὸς. οἷον ἐὰν μικρὸς ὁ λόγος, ἢ τὸ
 πρᾶγμα ὀμνημῶντον. συμβαίνει γὰρ τῶν μήκους ἀφαιρου
 μέλου

- μέλου ἀναγκαῖα εἶναι μέτρια, πρὸς θεοὺς, καὶ πίστις. ἰδίᾳ μὲν
 οὖν τῶν ταῦτα δὲ πλεονάζοντες, περὶ τοὺς θεοὺς, πίστις, ἐπίλο-
 γος. τὰ γὰρ πρὸς τὸν αἰτίησιν τῶν πείσεων ἔστι. καὶ ἡ ἀντιπρὸς, ἀλλὰ πρὸς τὸν
 βολῆν, αὐξήσεις τῶν αὐτῶν, ὥστε μέγας τι τῶν πείσεων, ἀπὸ δεικνύ-
 σι γὰρ τὸ ποιῶν ἔστω, ἀλλ' οὐ τὸ περὶ τοὺς θεοὺς. οὐδ' οὐ ἐπίλο-
 γος, ἀλλ' ἀναμνήσκου. ἔστι οὖν ἀντὶς τὰς ταῦτα διαίρη, ὅ-
 ποδ' ἐπὶ τοῖς οἱ ποδὶ διόδωρον, διήγησις ἐπὶ τὸν καὶ ἡ ἐπὶ διήγη-
 σις καὶ περὶ διήγησις, καὶ ἐλεγχος, καὶ ἐπέλεγχος. δεῖ δὲ εἶδος *λεγεινὰ*
 τι λέγοντας καὶ διαφορὰν, ὄνομα τίθεται. εἰ δὲ μὴ, γίνεται κε-
 νὸν καὶ ληρώδες. οἷον λικύμνιος ποιεῖ ἐν τῇ τέχνῃ, ἐπερρωσιν ὁ-
 νομάζων, καὶ ἀπὸ πλεονάζοντες, καὶ ὁλοῦς. τὸ μὲν οὖν περὶ τοὺς θεοὺς
 ἐστὶν ἀρχὴ λόγου. ὅποδ' ἐπὶ ποιήσει πρὸς λόγος, καὶ ἐν αὐλῇσιν *καὶ ἐν αὐλῇσιν*
 περὶ αὐλῶν. πάντα γὰρ ἀρχαὶ ταῦτ' εἰσὶ. καὶ οἷον ὁδοποιήσις *καὶ ὁδοποιήσις*
 τῶ ἐπὶ ὄντι. τὸ μὲν οὖν περὶ αὐλῶν, ὁμοίον τῶ τῶ ἐπὶ διεικτι-
 κῶν περὶ τοὺς θεοὺς. καὶ γὰρ οἱ αὐλῶν. ὅτι αὐτὸν ἔχουσιν αὐλῶν, *καὶ ἔχουσιν αὐλῶν*
 2 ἔστω περὶ αὐλῶν, σιωπῇ φανερῶς ἐπὶ τοῖς θεοῖς, καὶ ἐν τοῖς ἐπι-
 δεικτικῶν λόγοις δεῖ οὐ τὰ γράφειν. ὅτι γὰρ αὐτὸν βούληται οὐ-
 θῆς εἶποντα, εὐδοκῶν καὶ σιωπῇ. ὅποδ' πάντες ποιοῦσι.
 πρὸς δειγμάτων τὸ τῆς ἰσοκράτους ἐλένης περὶ τοὺς θεοὺς. οὐδὲν γὰρ *καὶ ἐν αὐλῇσιν*
 οἰκῶν ὑπάρχει τοῖς ὀρίστικῶν καὶ ἐλένης ἅμα δὲ καὶ ἐκ τῶν *καὶ ἐκ τῶν*
 πίστη, ἀρμύττει μὴ ὅλον τὸν λόγον ὁμοειδῆ εἶναι. λέγεται δὲ
 τὰ τῶ ἐπὶ διεικτικῶν περὶ τοὺς θεοὺς, ὅτι ἐπὶ τοῖς θεοῖς ἢ φόνου. οἷον γορ-
 γίας μὲν ἐν τῶ ὀλυμπιακῶ λόγῳ, ὅποδ' πολλῶν ἀγίοι θεοῖς
 3 μάχεσθαι ὡς αὐτῶν ἐλλοῦς. ἐπαινεῖ γὰρ τῶν πάντων γοργίας *καὶ ἐπὶ τοῖς θεοῖς*
 σιωπῇ φανερῶς. ἰσοκράτης δὲ φέρει, ὅτι τῶν μὲν τῶν σιωπῇ φανερῶς
 ἀρετῆς, δωρεῶς ἐπὶ τοῖς θεοῖς. ἔστι δὲ φρονούσιν, οὐδὲν ἀθλῶν ἐ-
 πὶ τοῖς θεοῖς. καὶ ἀπὸ συμβουλῆς. οἷον ὅτι δεῖ τῶν ἀγαθῶν πρῶτον.
 διὸ καὶ αὐτῶς ἀρετῆς φανερῶς ἐπαινεῖ, οὐδὲν τῶν τοῖς θεοῖς, οἱ μὴ τε οὐ-
 δοκιμοῦσι, μὴ τε φανερῶς, ἀλλ' ὅσοι ἀγαθῶν ὄντες ἀλλήλοις.
 ὡς περὶ ἀλέξανδρος ὁ πρῶτος. οὐδὲν γὰρ συμβουλεύει, ἐπὶ
 δὲ ἐκ τῶν δικανικῶν περὶ τοὺς θεοὺς. ἔστω δὲ τῶν πρὸς τὸν ἀ-
 4 κροατῶν, εἰ ποδὶ πρὸς ἀδελφῶν λόγου, ἢ ποδὶ χαλεπῶν, ἢ ποδὶ τε

θρυλλημένον πολλοῖς, ὥς τε συγγνώμῃ ἔχειν οἷον χοιρίλος,
 νῦν δ' ὅτε πάντα δέδωκε. τὰ μὲν οὖν τῶν ἐπιδεικτικῶν λεγέ-
 μενα προοίμια, ἐκ τῶντων, ἢ ἐκ παίνου, ἐκ λόγου, ἐκ προῤῥη-
 ῖς ἀπ' ὤτης. ἐκ τῶν πρὸς τὸν ἀκροατὴν. Αἱ δὲ ἢ ἐξ ἑνὸς ἢ οὐκ ἑ-
 ἓναι τὰ ἐνδοσιμα τῷ λόγῳ. τὰ δὲ τῶν δικανικῶν προοίμια, αἱ
 λαβεῖν, ὅτι ταυτὸ δυνάσται ὁ πρὸς τῶν δραμάτων οἱ πρέσβιοι,
 καὶ τῶν ἐπὶ τὰ προοίμια. τὰ μὲν γὰρ τῶν διθυράμβων, ὅμοια
 τῶν ἐπὶ δικανικῶν. οἷον ἦλθεν εἰς σέ, δὲ σέ κ' ἡ τε ἀδωρα, κ' οὐδ' ἔ-
 γεινέμαται καὶ τὰ σκῦλα ὧς διόνουσε. ἐν δὲ τῶν λόγους καὶ
 ἐπεσι Αἰγυμὰ βετὶ τῶν λόγων. ἵνα περὶ δῶσι ποδὶ οὐ λῶ ὁ λό-
 γος. καὶ μὴ κρέμαται ἡ διάνοια. τὸ γὰρ ἀόριστον, πλανῶ. ὁ δὲ οὐδ'
 οὖν ὥς πρὸς εἰς τὴν χεῖρα τὴν ἀρχὴν ποιῆι ἐχέμενον ἀνελευ-
 θεῖν ὡς λόγῳ. δὲ τῶν μὲν αἰεὶ δεῖ. ἀνδρα μοι ἔνεπε μοῦ-
 σα. ἢ γὰρ ὁμοῖον λόγων ἄλλων, ὅπως ἀσίασ' ἀπ' ἰωνίας, ἦλθεν εἰς
 οὐρώτην πόλεμος μέγας. καὶ οἱ ἔσθλ' ἐδελύσιν ποδὶ τ' ὀρθῶ-
 μα καὶ μὴ οὐδ' ἴσ' ὥς πρὸς οὐρεπίδης, ἀλλ' ἐν τῷ περὶ λόγῳ γέ-
 γνησθαι, ὥς πρὸς καὶ σοφοκλῆς. ἐμὲ πατήρ λυτὸν πόλυβος.
 καὶ ἡ καμωδία ὡς πρὸς τῶν. τὸ μὲν οὖν ἀνγκυαῖοτατον ὄρρον
 τῶν προοιμίου καὶ ἴδιον τῶν, δηλώσαι τὸ τέλος αὐτῶν ἢ ἑνὸς ὁ
 λόγος. διὸ πρὸς αὐτῶν ἢ ἡ μὲν τὸ περὶ γμα, οὐ χρῆσιον
 προοιμίου. τὰ δὲ ἄλλα εἶδη οἷς χρῶνται, ἰατρύματα καὶ κοι-
 νὰ. λέγεται δὲ τῶν, ἐκ τε τῶν λεγόντων, καὶ τῶν ἀκροατῶν, κ' τῶν
 περὶ γματος, καὶ τῶν ἐναντίου. ποδὶ αὐτῶν μὲν τοι καὶ τῶν ἀν-
 τιδίκων, ὅσα ποδὶ διαβολῆς λῦσαι καὶ πιῆσαι. ἐστὶ δὲ οὐχ ὅ-
 μοῖος. ἀπ' ὅλων μὲν γὰρ, πρὸς τὰ πρὸς διαβολῶν.
 κατηγορῶν π' οὐκ ἐπὶ λόγῳ. διὸ δὲ οὐκ ἄδελον. τὸν μὲν
 γὰρ ἀπ' ὅλων μὲν, ὅταν μέλλῃ εἰσάξειν αὐτὸν, ἀναγκάειον ἀ-
 νελεῖν τὰ κωλύοντα, ὥς τε λυτέον πρὸς τὴν διαβολῶν. τῶν
 δὲ διαβάλλοντι, ἐν τῷ ἐπὶ λόγῳ διαβλητέον, ἵνα μνημονεύωσι
 μᾶλλον. τὰ δὲ πρὸς τὸν ἀκροατὴν, ἐκτε τῶν οὐκ ὄντων ποιῆσαι,
 καὶ τῶν ὄντων. καὶ ἐνίοτε δὲ ἐκ τῶν περὶ σκεπτικῶν, ἢ τῶν ἐναντίων.
 οὐ γὰρ αἰεὶ συμφέρει ποιῆν περὶ σκεπτικῶν. διὸ πολλοὶ εἰς γέλω 4

1. τα περιώνυμα περὶ αὐτοῦ. εἰς δὲ οὐ μάστιγι ἀπαντὰ ἀνάξει, ἐὰν
 ἡσυχάζῃ, καὶ τὸ ἐπιεικὲς φαίνεται. περὶ σέχουσι γὰρ μάλ
 λον ὅσοις. περὶ σέχουσι δὲ, τοῖς μεγάλοις, τοῖς ἰσίοις, τοῖς
 θαυμαστοῖς, τοῖς ἡδέσι. διὸ δὲ ἐμπιπὼν, ὡς παρὰ τοιούτων ὁ λό
 γος. ἐὰν δὲ μὴ περὶ σέχουσι, ὅτι μικρόν, ὅτι οὐδὲν περὶ ἐκεί
 νους, ὅτι λυπηρόν. δὲ δὲ μὴ λυπηρόν, ὅτι πάντα ἔξω τῆς λυ
 πῆς τὰ τοιαῦτα. περὶ φάσιν γὰρ ἀκροατῶν καὶ τὰ ἔξω τῆς
 2. περὶ γμαῖς ἀκροατῶν, ἐπεὶ αὐτὸν τοιοῦτον ἦ, ὅσον δὲ περὶ
 μίον. ἀλλ' ἢ, ὅσον τὸ περὶ γμαῖς εἰπεῖν κεφαλαιώδως, ἵνα ἔχῃ
 ὡς περὶ σῶμα κεφαλῶν. ἐπὶ τὸ περὶ σέχουσι ποιεῖν πάντων τῶν
 μόνων κρινόν, ἐὰν δὲ. πανταχοῦ γὰρ ἀνάσει μάλλον, ἢ ἀρχέ
 μλοι. διὸ γὰρ οὐκ ἐπὶ ἀρχῇ τὰ πῆν, ὅτι μάλιστα πάντες περὶ
 σέχοντες ἀκροατῶν. ὡς τε ὅπου αὐτὸν καὶ τοῖς, λεκτέον. καί μοι
 περὶ σέχουσι τὸν νόον. ὅ δὲ γὰρ μάλλον ἐμὸν, ἢ ὑμέτερον. καὶ ὅρῳ
 γὰρ ἢ μῦν, οἷον οὐδέ ποτε ἀντικατέλειπον, ἢ οὕτω θαυμαστόν.
 3. ὅσον δὲ εἶναι, ὡς περὶ ἔφη περὶ δικῶν, ὅτι νυστεύειν οἱ ἀκροατῶν
 παρεμβάλλειν τῆς πεντηκονταδράχμων αὐτοῖς. ὅτι δὲ περὶ
 τὸν ἀκροατῶν, ὅτι ἢ περὶ ὁ ἀκροατῆς, δὴ λον. πάντες γὰρ ἢ δια
 βάλλουσιν, ἢ φόβους ἀφ' ἑλθόντων ἐν τοῖς περὶ σέχουσι. αὐτὰς ὅρῳ
 μὲν, οὐχ' ὅπως αὐτοῖς ὅτι, τί φροιμάζῃ. καὶ οἱ περὶ σέχουσι δὲ
 περὶ γμαῖς ἔχοντες ἢ δοκῶντες, πανταχοῦ γὰρ εἰλπον διαβί
 βον, ἢ τὸ περὶ γμαῖς. διὸ οἱ δουλοῖ, οὐ τὰ ὅρῳ τῶν μὲν λέγου
 σιν, ἀλλὰ τὰ κύκλω, καὶ περὶ σέχουσι. πόθεν δὲ οὐνοὺς δὲ
 4. ποιεῖν, εἰρηται, καὶ τῶν ἄλλων ἵνασον τῶν τοιούτων. ἐπεὶ δὲ οὐ
 λέγειται, ὅσον εἰς φαίνεσθαι ὅσον ἐλθεῖν, ἢ δὲ ἡλεονόον, τοῦτων
 δὲ δύο σοχαζέσθαι. ἐν δὲ τοῖς ἐπιδικαστικῶν οἷον δὲ δὲ ποιεῖν
 στυγερῶν οἷον τὸ ἀκροατῶν, ἢ αὐτὸν, ἢ γλῶσση, ἢ ἐπιδικαστικῶν
 αὐτῶν, ἢ ἄλλως γὰρ πῶς. ὅ γὰρ λέγει σωκράτης ἐν τῷ ἐπιδικαστικῶν
 ἀληθείας, ὅτι οὐ χαλεπὸν ἀθλωαίους ἐν ἀθλωαίοις ἐπαινεῖν, ἀλλ'
 λὰ ἐν λακεδαίμονοις. τὰ δὲ τῶν δημοτικῶν ἐν τῶν τῶν δικανι
 καλὸν λόγων εἶναι. φησὶ δὲ ἡμεῖς ἔχει. καὶ γὰρ, καὶ πόρῳ οὐ ἴσασιν, καὶ
 5. οὐδὲν δὲ τῶν περὶ σέχουσι τὸ περὶ γμαῖς. ἀλλ' ἢ διαβίβον ἢ τῶν αὐτῶν

λέγοντας, ἢ εἰ μὴ ἡλικίαν βούληται ἀπολαμβάνωσιν, ἀλλ' ἢ με-
 ζον, ἢ ἑλαττον, διὸ ἢ διαβάλλειν, ἢ ἀχλὺ ἐδαιαίαναι, καὶ ἢ αὐ-
 ξῆσαι, ἢ μειῶσαι. τῶν δὲ αὖτις, περὶ οὐ μόνον δέεται, ἢ κ' ὁμοί-
 ας, ὥς αὐτὸς ἐδαιαίαναι φαίνεται εἰ μὴ ἐχθροῦ τὸν γὰρ τὸ
 γρηγορίου ἐγκώμιον εἰς ἡλείους. οὐδὲν γὰρ περὶ ἐξαπώνιστος οὐδὲ
 περὶ ἀνακινήσας οὐδὲν ἀρχαί, ἢ λίσ πόλιν οὐδ' αὖτις. ποδὶ
 δὲ διαβολῆς, αὐτὸ μὲν τὸ ἴδιον αὐτὸς ὑπόληψεν δυσχερὴ ἀχλὺ-
 σαιτο. οὐδὲν γὰρ διαφύκει εἴτε ἐπὶ πόλιν, εἴτε μὴ. ὥστε
 ὅτι καὶ πόλιν. Ἄλλος τόπος ὥστε περὶ τὰ ἀμωσβήτου-
 μενα ἀπαντᾶν, ἢ ὥς οὐκ ἐστὶ, ἢ ὥς οὐ βλαβερὸν, ἢ οὐ ὅτι, ἢ
 ὥς οὐ τιλικὸν, ἢ οὐκ ἀδικον, ἢ οὐ μέγα, ἢ οὐκ αἰσχρὸν, ἢ οὐκ
 ἔχον μέγεθος. ποδὶ γὰρ τῶν δὲ ἀμωσβήτης. ὥς ποδὶ ὁ-
 κράτης περὶ ναυσικράτην. ἔφη γὰρ ποιῆσαι ὁ ἔλεγε, καὶ βλά-
 ηται, ἀλλ' οὐκ ἀδικεῖν. ἢ αὐτὸς ἐδαιαίαναι ἀδικῶντα, εἰ βλα-
 βερὸν, ἀλλ' αὐτὸν, εἰ λυπηρὸν, ἀλλ' ὠφέλιμον, ἢ π' ἄλλο ὅτι-
 οὔτε. Ἄλλος τόπος. ὥς ὅτι ἀμαρτήματα, ἢ ἀτύχημα, ἢ ἀναγ-
 καῖον. οἷον σοφοκλῆς ἔφη, πέμειν οὐχ ὥς ὁ διαβάλλων ἔφη. ἴ-
 να δοκῇ γέρον, ἀλλ' ἴδιον ἀνάγκης. οὐ γὰρ ἐκόντι εἶναι αὐτῷ ἔτι ὅγ-
 δουκοντα. καὶ αὐτὸς ἐδαιαίαναι τὸ οὐ αὖτις, ὅτι ἐν βλα-
 ηται ἢ βούλετο. ἀλλ' αὐτὸν, καὶ οὐ ὅτι ὁ διεβάλλειν πῶς.
 σωτέον δὲ βλαβερῶν. δίκαιον δὲ μισεῖν, εἰ ὁ πῶς ὅτι γλῆται
 ἐποίησεν. Ἄλλος. εἰ ἐμπεριείληται ὁ διαβάλλων, ἢ νῦν, ἢ πρὶ-
 ττον, ἢ αὐτὸς ἢ τῷ ἐγγύς. Ἄλλος. εἰ ἄλλοι ἐμπεριλαμβάνον-
 ται, οὐς ὁμολογουσι μὴ ἀόχους εἶναι τῇ διαβολῇ. οἷον, εἰ ὅτι
 καὶ παρὸς ὁ μισθός, καὶ ὁ δέεινα ἀρχαί. Ἄλλος. εἰ ἄλλους διέβα-
 λεν, ἢ ἄλλος αὐτὸν. ἢ αὐτὸν διαβολῆς ὑπελαμβάνοντο, ὥς ποδὶ
 αὐτὸς νῦν, οἱ πεφύνασιν οὐκ ἀόχους. Ἄλλος. εἰ τῷ ἀντιπῶν δια-
 βάλλειν τὸν διαβάλλοντα. ἄτοπον γὰρ, εἰ ὁ αὐτὸς ἀπίστος, οἱ
 τούτου ἐσονταί λόγοι πῶς. Ἄλλος. εἰ γέρονε κρίσις. ὥς ποδὶ
 οὐρεπίδης περὶ ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀντιπῶν καὶ τηροῦντα,
 ὥς ἀσεβὴς, ὅς γ' ἐποίησε κελεύων ἐπὶ ὁρκεῖν, ἢ μὲν γλῶσσ' ὡ-
 ιωσεν, ἢ δὲ φρενὶ αὐτῷ μιστος. ἔφη γὰρ αὐτὸν ἀδικεῖν τῷ ἐκ τῆ

- διονυσιακοῦ ἀγῶνος κρίσεις εἰς τὰ δικαστήρια ἄγοντα. ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν δέδωκεν αἰετὸν ἢ δώσειν, ἢ ἰβουλίῳ καταγορεῖν. ἄλλος ἐκ τῆς διαβολῆς καταγορεῖν, ἢ λίκην καὶ ἑστῶ, ὅτι ἄλλας κρίσεις ποιεῖ, καὶ ὅτι οὐ πισδύει τῷ πείγματι. κοινὸς δ' αὖτε φοῖν ὁ τόπος τὸ σύμβολον λέγειν, οἷον, ἐν τῷ πενικρῷ ὁ ὀδυσσεύς, ὅτι οἰκείος τῷ πειάμῳ. ἢ γὰρ ἡσιόνη ἀδελφὴ. ὁ δὲ, ὅτι ὁ πατὴρ ἐχρὸς τῷ πειάμῳ, ὁ τελαμών καὶ ὅτι οὐ κατεῖπε τῆς κατὰ σκόπων. ἄλλος. τῷ διαβάλλοντι, τῷ ἐπαινοῦντι μικρὸν μακρὰς ψέγει, μέγα σιωπῶντος, ἢ πολλὰ ἀγαθὰ περθεύεται ὁ εἰς τὸ πείγμα περφορεῖ ἐν ψέγει, βιοῦτοι δὲ οἱ τεχνικώτατοι καὶ ἀδικώτατοι, τοῖς ἀγαθοῖς γὰρ βλάπτειν πειράωνται, μιγνύουσιν αὐτὰ τῷ κακῷ. κοινὸν δὲ τῷ διαβάλλοντι καὶ τῷ ἀφελουμένῳ, ἐπεὶ τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται πλεόνων ἐνεκα πειχέλωαι, τῷ μὲν διαβάλλοντι, κακοηδισίον ἐπὶ χειρὸν ἐκ λαμβάινοντι. τῷ δὲ ἀφελουμένῳ αὐτὸ τὸ βέλπον. οἷον ὅτι ὁ διομήδης τὸν ὀδυσσεῖα περθεύει. τῷ μὲν, ὅτι δὲ εὖ ἀρίστον ἄπολαμβάνειν τὸν ὀδυσσεῖα τῷ δ' ὅτι οὐ. ἀλλὰ δὲ τὸ μόνον μὴ αὐτὰταινίσκω ὡς φαῦλον. καὶ πῶς μὲν διαβολῆς εἰρήδω ῥοσάτω. διήγησις δ' ἐν μὲν τοῖς ἐπιδικητικαῖς δὲ οὐκ ἐφεξῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ μὲν. δεῖ μὲν γὰρ τὰς πράξεις διελθεῖν, ὅθεν ὁ λόγος. σὺ γὰρ κείτῃ γὰρ ἔχων ὁ λόγος, τὸ μὲν, ἄπειχον. οὐ δὲ γὰρ αἵτιος ὁ λέγων τῆς πράξεων. τὸ δ' ἐκ τῆς τέχνης. ἑστῶ δ' ὅτι δεῖξαι, ἢ ὅτι δὲ ἐὰν ἢ ἄπισον, ἢ ὅτι ποῖον, ἢ ὅτι πόσον, ἢ καὶ ἅπαντα. δὲ δὲ τὰ τ' ἐνίοτε, οὐκ ἐφεξῆς δεῖ διηγεῖσθαι πάντα. ὅτι δυσμνημόνους τὸ δεικνύειν οὕτως. ἐν μὲν οὖν τοῦτων, ἀνδρείος, ἐκ δὲ τῆς δεσφῆς, ἢ δίκαιος. καὶ ἀπ' οὐδὲν ὁ λόγος οὕτως, ἐκεῖνος δὲ, περικλῆς. καὶ οὐ λιτὸς. δεῖ δὲ εἶναι μὲν γνωρίμους ἀναμνησκειν. διό οἱ πολλοὶ οὐδὲν δέοντα διηγάζουσιν. οἷον, εἰ δέλεος ἀχιλλεῖα ἐπαινεῖν. ἴσασι γὰρ πάντες τὰς πράξεις. ἀλλὰ χρῆσθαι αὐτῶς δεῖ. ἐὰν δὲ κριτὰς δεῖ, οὐ γὰρ πολλοὶ ἴσασι. — ἐπὶ δὲ ἑπικῶν, λόγος ἐμφανέων μέγιστος ἀρετῆς. δεῖ οὖν
- 4 τὰς πράξεις δεικνύειν ὡς τιαυτῶ. τὸ δ' ἐγκώμιον τῆς δρῶν

αρχήν

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

μαρτυρία

ὅτι. τὰ δὲ κινῶν, εἰς πίσιν. οἶον, ἀνθρώπων, καὶ παιδεία. εἰς
 γὰρ ὅτι ἀγαθῶν ἀγαθούς, καὶ τὸν οὐ πῶς ἀφ' ἑαυτῶν οἶον.
 διὸ καὶ ἐγκωμιάζομεν πράξαντας. τὰ δ' ὅτι σημεῖα τῆς ἐ-
 ξεως ὅτιν ἐπεὶ δὲ ἐπαινοῖμεν αὐτὸν καὶ μὴ πεπερασμένα εἰς πιστοί-
 μεν εἶναι τοῦτον, μακροσμοὶ καὶ οὐδαιμνισμοὶ αὐτοῖς με-
 τατὰ, τοῖς δ' ἐκ τούτων, ἀλλ' ὡς πόρῃ οὐδαιμνία πῶς ἀρε-
 τῶν, καὶ οὐδαιμνισμοὶς ἀντιτίθει τῶν, ἔχει δὲ πικρὸν ἐ-
 δος ὁ ἐπαινος καὶ αἰσινβολαί. ἃ γὰρ ἐν τῷ συμβουλευτικῷ ἐν-
 πόθοιο αὐτῶν, τῶν μετὰ τὴν λείξιν ἐγκωμιαζόμεν. ἐπεὶ
 οὐκ ἐχόμεν ἃ δὲ πράττειν, καὶ πρὶν πῶς δὲ εἶναι, τῶν ὡς
 ἔποθεν καὶ λέγοντα, τῇ λείξει μετὰ τὴν λείξιν καὶ σφίφειν.
 οἶον, ὅτι οὐδὲ μέγα φρονεῖν τῶν τῶν δὲ τύχην, ἀλλὰ τοῖς δι-
 εαυτὸν. οὐ πῶς μετὰ οὐκ ἐχόμεν, ἔποθεν καὶ δύνανται, ὡς δὲ ἐ-
 παινον. μέγα φρονεῖν οὐ τοῖς δὲ τύχην, ἀλλὰ τοῖς δι' αὐτὸν.
 ὡς τε ὅταν τε ἐπαινέσαι βουληθῆς, ὅρα τὴν αὐτὴν πόθοιο. καὶ ὅ-
 ταν ἔποθεν, ὅρα τὴν αὐτὴν ἐπαινέσαι. ἢ δὲ λείξιν ἀντικει-
 μένῃ εἶναι ὅτι ἀνέστης, ὅταν τὸ μετὰ, καλὸν, τὸ δὲ, μὴ καλόν.
 μετὰ τὴν νῦν δὲ γελοιῶς πῶς διήγησιν φασὶ εἶναι τα-
 χεῖαν. καὶ τοιῶς πόρῃ τῶν μάθωντι ὁρῶμεν, σκληρὰ δὲ
 μαλακῇ μάξει, τὴν δὲ ἐφ' ἑαυτὸν. ἀδύνατον, καὶ ἀνταρθεῖς ὁμοίως.
 λέγει γὰρ μὴ μακρὰς διηγεῖσθαι. ὡς πόρῃ οὐδὲ περὶ μακρά-
 δαι μακρὰς, οὐδὲ τῶν πῶς λέγειν. οὐδὲ γὰρ ἀνταρθεῖς εἶ-
 σ' ὅτι, ἢ τῶν ταχὺ, ἢ τῶν σιωτόμως, ἀλλὰ τῶν μετὰ. ὅτι δὲ
 τὸ λέγειν ὅσα δηλώσει πρᾶγμα, ἢ ὅσα ποιήσει. ἔποθεν εἶναι
 γεγονέναι, ἢ ἐβλακέναι ἢ ἡδονικόν, ἢ τῶν ταχὺ, ἢ τῶν μετὰ
 λει. τῶν δὲ ἀντιπῶς τὰ ἀντιπῶς. πρᾶγμα δὲ διηγεῖσθαι δὲ, ὅτι εἰς πῶς
 σὺν ἀρετῇ φέρει. οἶον ἐπὶ δὲ αὐτὸν δι' αὐτὸν αἰεὶ τὰ δὲ καὶ λέγειν
 μὴ τὰ τέκνα ἐγκωμιαζέειν. ἢ δὲ τῶν κακῶν, ὁ δὲ ἀπικρι-
 νάτο μοι ὅτι οὐκ αὐτὸς ἢ, ἔσται ἄλλα παιδεία. ἢ ὅτι ἀπικρι-
 μένους αἰγὺ πῶς ἀπικρινάσαι φησὶν ὁ ἡρόδοτος, ἢ ὅσα ἡδονα-
 τοῖς δικασταῖς. ἀφ' ὅτων μετὰ δὲ, ἐλάττων ἢ διήγησις αἰσινβολαί.
 οὐδαιμνισμοί, ἢ μὴ γεγονέναι, ἢ μὴ ἐβλακέναι εἶναι, ἢ μὴ ἀδύνατον, 4

- ἢ μὴ τήλικον ἔχον· ὥστε πᾶσι τὸ ὁμοῦ λαγόνμενον οὐ διατίπτεον,
 εἰ μὴ ἢ εἰς ἐκείνο σωτείνη, οἷον εἰ πέπρακται, ἀλλ' οὐκ ἀδι-
 κων, ἐπὶ πεπραγμένα δὲ λέγειν, ὅσα μὴ πεπραγμένα, ἢ οἰκτον, *αὐτοῦ*
 ἢ δεινῶσιν φέρει. πρῶτον δὲ αἰγνότητος ἀπολαύσας, ὅτε *μὴ*
 πρὸς τὴν πηνελόπην ἐνέβηκον, ἔπειτα πεποίηται. καὶ ὡς φά- *αὐτοῦ*
 ὕμνος τὸν κλυτὰ, καὶ ὁ ἐν τῷ οἴνῳ περὶ λαγόν. ἡ δὲ κλυτὰ *αὐτοῦ*
 δὲ τὴν διήγησιν εἶναι. ἔσται δὲ ἔστω, αὐτὸς εἰδῶμεν τί ἡ ἴσος ποιεῖ.
 1 αὐτὸ μὲν δὴ τὸ περὶ αἰρέσιν δηλῶν. ποιοῦν δὲ τὸ ἡ ἴσος, τῷ ποιοῦν
 τῶν τῶν. ἡ δὲ περὶ αἰρέσεις ποία τῷ τέλει. διατὶ γὰρ οὐκ ἔχουσιν
 οἱ μαθηματικὸι λόγοι ἡ ἴσος. ὅτι οὐδὲ περὶ αἰρέσιν. ἔγρη οὐ εἴ-
 κα οὐκ ἔχουσιν. ἀλλ' οἱ σωκρατικοὶ. πᾶσι τοῖσι τῶν γὰρ λέγου-
 σιν. ἀλλὰ ἡ δὲ τὰ ἐπὶ μέλας ἐκείνῳ ἡ ἴσος. οἱ ὅτι ἅμα λέγων ἐ-
 βάδιζε. δηλῶ γὰρ θρασυτέτα, καὶ ἀγροικίαν ἡ ἴσος. καὶ μὴ ὡς ἀπὸ
 διανοίας λέγειν ὡς πᾶσι οἱ νῦν. ἀλλ' ὡς ἀπὸ περὶ αἰρέσεως. ἐπὶ δὲ *αὐτοῦ*
 ἔβουλόμην καὶ περὶ λόμην γὰρ ἔστω, ἀλλ' εἰ μὴ ὠνήμην ἐλ-
 2 πον. τὸ μὲν γὰρ, φρονίμου. τὸ δὲ ἀγαθού. φρονίμου μὲν γὰρ, αὐ-
 τῷ τὸ ὠφέλιμον διώκων. ἀγαθού δ' αὐτῷ τῷ τὸ καλόν. αὐτὸ δ' ἀπὸ-
 σον ἡ, τότε τὴν αἰτίαν ἐπὶ λέγειν. ὡς πᾶσι σοφικῆς ποιεῖ πα-
 ράδειγμα τὸ ἐκ τῆς ἀντηρήσεως. ὅτι μᾶλλον τῆς ἀδελφῆς ἐκεί-
 ρ, ἢ αὐτοῦ, ἢ τέκνων. τὰ μὲν γὰρ αὐτὸν γινέσθαι ἀπὸ λόμην. μὴ *αὐτοῦ*
 τὸ δ' αὐτὸν ἀδου, καὶ πατρὸς βιβλικῶν, οὐκ ἔστι ἀδελφὸς ὅστις αὐ-
 βλάσει περὶ. εἰ μὴ ἔχῃς αἰτίαν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀγνοεῖς ἀπὸ-
 σα λείων. ἀλλὰ φύσει τοῖσι τῶν εἰ. ἀπὸ τοῖσι γὰρ ἄλλοι πρᾶτ-
 3 τιν ἐκόντα πᾶσι τὸ συμφέρον. ἐπὶ ἐκ τῆς παθητικῆς λέγειν, *αὐτοῦ*
 διηγουμένον, καὶ τὰ ἐπὶ μέλας καὶ ἴσας, καὶ τὰ ἴδια αὐτῷ, ἢ *αὐτοῦ*
 ἐκείνῳ περὶ σόντα. ὁ δ' ὡς τὸ μετὰ βλάβας. καὶ ὡς πᾶσι *αὐτοῦ*
 κρυτῶν αἰσίνης ὅτι διαγρῶν καὶ τῶν χειρῶν διασείων. π-
 θανά γὰρ, διότι σύμβολα γίνονται τῶν αἰσίνων ἐκείνων ὧν οὐκ *αὐτοῦ*
 ἴσας. πᾶσι δὲ ποιοῦντα λαβὴν ἐξ ὁμήρου ὅτιν. ὡς ἄρ' ἔφη, *αὐτοῦ*
 γρηῖς ὅ κατὰ χεῖρας περὶ σωπα. οἱ γὰρ δακρυῖν ἀρχόμενοι, *αὐτοῦ*
 ἐπὶ λαμβάνοντα τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ οἱ τῶν εἰσάγαγε σεαυτὸν *αὐτοῦ*
 4 ποιοῦν τινά. ἵνα ὡς τοῖσι τῶν διωρώσι, καὶ τὸν αὐτὸν τῶν λαμβά- *αὐτοῦ*

νων δὲ ποίει. ὅτι δὲ ῥάδιον, ὁρᾶν δὲ ἐν τῷ ἀπαγγελλόντων.
 ποδὶ ὧν γὰρ μηδὲν ἴσμεν, ὁμῶς λαμβάνομεν ὑπὸ ληψίν τινα.
 πρὸ λαχοῦ δὲ δὲ διηγεῖσθαι, καὶ ἐνίοτε οὐκ ἐν ἀρχῇ. ἐν δὲ διη-
 μνηρεῖα ἡκιστα διηγησὶς ὅστις. ὅτι ποδὶ τῷ μελλόντων οὐθὲς
 διηγεῖται. ἀλλ' ἐὰν πρὸ διηγησὶς ἢ, τῷ γνησιμῶν ἐστὶ. ἵνα αἰα-
 μνησθῇ τε σ' ἐκείνων, βέλπιδον βούλῃ σὸν ποδὶ τῷ ὑσδρον, ἢ
 διαβάλλου τις ἢ ἐπαινοῦ τις. ἀλλὰ τότε οὐ τὸ τῷ συμβούλου
 ποιούσιν ὅστις. ἀν' δὲ ἢ ἀπὸ σὸν, ὑπὸ χνεῖσθαι τε καὶ αἰτίαν λέ-
 χειν ὁ δὲ, καὶ διατάττειν οἷς βούλῃσθαι. οἷον, ἢ ἰουαῖς ἢ κερ-
 κίνου ἐν τῷ οἰδίῳ δι, αἰεὶ ὑπὸ χνεῖσθαι, πνιδανομῶν τῷ ζήτῳ
 τὸν ὅν. καὶ ὁ αἰμῶν. ὁ σφοκλίου. Τὰς δὲ πῖσεις δὲ
 ἀρδαικινὰς εἶναι. ἀρδαικινὰ δὲ χρῇ, ἐπεὶ ποδὶ τε τῷ ἄρων
 ἢ ἀμωσθησὶς ποδὶ τῷ ἀμωσθησὶς κυμῶν φέρωνται πλὴν ἀπὸ
 δειξίν οἷον, εἰ ὅτι οὐ γέρονται, ἀμωσθησὶς, ἐν τῷ κρίσει δὲ τῷ
 ἐν μάλιστα πλὴν ἀπὸ δειξίν φέρειν. εἰ δὲ ὅτι οὐκ ἐβλάψεν τῷ
 ἢ ὅτι οὐ τῷ σὸν δὲ, ἢ ὅτι δικαίως, ὡς αὐτῶς καὶ εἰ ποδὶ τῷ γνη-
 σθαι ὅστις ἢ ἀμωσθησὶς. μὴ λανθάνει τῷ δὲ ὅτι ἀναγκαῖον,
 ἐν ταύτῃ τῷ ἀμωσθησὶς μῆνι τὸν ἐτδρον εἶναι πονηρόν. οὐ
 γὰρ ὅστις ἀγνοία αἰτία ὡς ποδὶ αὐτῷ εἰ πνιδ ποδὶ τῷ δικαίου ἀμ-
 ωσθησὶς. ὡς τ' ἐν τῷ χρόνῳ. ἐν δὲ τῷ ἄλλοις οὐ. ἐν
 δὲ τοῖς ἐπιδεικνύουσιν, τὸ πολὺ, ὅτι καλὰ ἢ ὠφέλιμα ἢ αὐξή-
 σις ἐστὶ. τὰ γὰρ πρᾶγματα δὲ πρὸς δειξίν. ὀλιγάκις γὰρ καὶ
 τῷ τῶν ἀρδαιξίς φέρουσι, ἐὰν ἀπὸ σὸν ἢ, ἢ ἐὰν ἄλλος αἰτίαν
 ἔχῃ. ἐν δὲ τοῖς διημνηρεῖς, ἢ ὡς οὐκ ἐστὶ ἀμωσθησὶς
 αὐτῶς, ἢ ὡς ἐστὶ μὴ ἀκαλῶς, ἀλλ' οὐ δικαίως, ἢ οὐκ ὠφέλι-
 μα, ἢ οὐ τιμωρῶνται, δειξίν δὲ, καὶ ὁρᾶν εἰ ἐβλάψεν ἐκτὸς τῷ
 πρᾶγματός. τιμωρῶν γὰρ τῷ φαίνεται καὶ τῷ ἄλλων, ὅτι
 ἐβλάψεν. ἐστὶ δὲ τὰ μὴ πρᾶγματα, διημνηρεῖς τὰ. τὰ
 δὲ ἐνθυμήματα, δικανικὰ τὰ. ἢ μὴ γὰρ ποδὶ τῷ μέλλον. ὡς
 τῷ τῷ γνησιμῶν ἀνάγκη πρᾶγματα λέγειν, ἢ δὲ ποδὶ
 τῷ ὄντων ἢ μὴ ὄντων, οὐ μάλον ἀπὸ δειξίν ὅτι καὶ ἀνάγκη.
 ἔχει γὰρ τὸ γεροντὸς ἀνάγκη. οὐ δὲ δὲ ἐφεξῆς λέγειν τὰ ἐνθυ

λίαντα

αὐτῶν καὶ τῷ

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

λίαντα

- μήματα. ἀλλ' αἰάμηνά. εἰ δὲ μὴ, καὶ τὰ λάττει ἄλληλα. ἐστὶ
 γὰρ καὶ τὸ πρὸς ὅρος. ὃ δὲ λέγει τὸτα εἶπες, ὅς' αὖ πεπνυ-
 μέλιος ἀνὴρ. ἀλλ' οὐ ριῶντα καὶ μὴ πᾶσι πάντων ἐνθυμήμα-
 τα ζητεῖν. εἰ δὲ μὴ, ποιήσεις ὅπως ἐνιοι ποιοῦσι. τίς φιλοσο-
 φούντων, οἱ συλλογίζονται τὰ γνωριμώτερα καὶ πρῶτα, ἢ
 ὅσων λέγουσι, καὶ ὅταν πᾶσιος κριῖς, μὴ λέγει ἐνθυμήματα. ἢ
 γὰρ ἐκκρούσει τὸ πᾶσιος, ἢ μάτην εἰρημνίον. ἔσται τὸ ἐνθυμή-
 μα. ἐκκρούουσι γὰρ αἱ κινήσεις ἄλληλας αἰῶμα, καὶ ἡ ἀφα-
 νίζουσιν, ἢ ἀδυνατεῖς ποιοῦσιν. οὐ δ' ὅταν ἡδικῇ τὸν λόγον. οὐ
 δεῖ ἐνθυμήματα ζητεῖν ἅμα. οὐ γὰρ ἔχει οὐτε ἡθὺς οὐτε περ-
 αῖρεσιν ἢ ἀπόδειξις. γνώμης δὲ χρῆσθαι καὶ ἐν διηγήσει καὶ ἐν
 πείσει. ἡθικὸν γὰρ ἐπὶ δέδωκε, καὶ ταῦτ' εἰδὼς, ὡς οὐ δεῖ πει-
 εῖσθαι. εἰ δὲ παθητικῶς, καὶ οὐ μετὰ μέλει μνηστικῶς πᾶσι δι-
 κημνίω. Ἐν τῷ μὲν γὰρ περιῶδι. τὸ κοῦδος, ἐμοὶ δὲ τὸ δίκαιον,
 τὸ δὲ δὴ μνησθῆναι χαλεπώτερον τῷ δικάζεσθαι εἰκότως. διότι
 2 πᾶσι τὸ μέλλαν. ἐκεῖ δὲ πᾶσι τὸ γεγονός. ὃ ἐπὶ τὸν ἡθὺ καὶ
 κρίσις μάλιστα, ὡς ἐφ' ἐπιμνήδης ὁ κριῖς. ἐκείνος γὰρ πᾶσι τῷ
 ἐσομένων οὐκ ἐμάντολτο. ἀλλὰ πᾶσι τῷ γεγονότων μὲν, ἀ-
 δήλων δὲ. καὶ ὁ νόμος ὑπὸ θεοῖς ἐν τοῖς δικαστικοῖς. ἔχοντα δὲ
 ἀρχὴν ῥᾶν ὀρεῖν ἀπόδειξιν, καὶ οὐκ ἔχει πρὸς διαβίαν.
 οἷον, πρὸς αὐτὴν δίκην, ἢ πᾶσι τῷ, ἢ παθητικῶς ποιεῖν. ἀλλ' ἡ-
 κιστα πάντων, εἰ μὴ ὁρίζηται. δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦτα, ὅτι κριῖν.
 ὅπως οἱ ἀδύνατοι ῥᾶν τοῖς ποιοῦσι, καὶ ἰσοκράτης. καὶ γὰρ συμ-
 3 βουλεύων κατηγορεῖ. οἷον λακεδαίμωνίων μὲν, ἐν τῷ πανηγυ-
 ρικῷ, χάριτος δὲ, ἐν τῷ συμμαχικῷ. ἐν δὲ τοῖς ἐπιδεικτικοῖς,
 δεῖ τὸν λόγον ἐπεισοδιῶν ἐπαίνους, οἷον ἰσοκράτης ποιεῖ. αἰεὶ
 γὰρ πᾶσι εἰσάγει. καὶ ὅς' ἔλεγε τοῖς γίγας, ὅτι οὐχ ἄπολείπει αὐ-
 τὸν ὁ λόγος, ὅτι δὲ. εἰ γὰρ ἀχιμεία λέγει πηλὴα ἐπαινεῖ, εἰ-
 τε αἰάκων, εἰ ταῦτα θεὸν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὴν ἰάν. ἢ τὰ, καὶ τὰ
 ποιεῖ. ὁμοίως δὲ. ἔχοντα μὲν οὐκ ἀπὸ δέξαις, καὶ ἡθικῶς
 λεκτέον καὶ ἀπὸ δεικτικῶς. εἰ δὲ μὴ ἔχῃς ἐνθυμήματα ἢ δι-
 4 κῶς. καὶ μάλλον τῷ ἐπὶ πεικῇ ἀρμότῃ χρῆσθαι φαίνεσθαι, ἢ τὸν

- γαί, τό τε καὶ μάττε δαι. πρὶ δὲ δῶτῃ αὖτος, δὲ καὶ ρόν δὲ
 ποιῆσαι, μάλιστα μὲν, ὅταν εἴδῃτον δῶτῃ αὖτος ἢ. ὥστε αὖτος
 περὶ σέωτῃ δέντρος, συμβαίνει τὸ αὖτον. οἷον πρὶ κλῆς λάμ-
 πωνά ἐπῆρετο πρὶ τῆς τελετῆς τῆς σωτῆρας ἰδρῶν. εἰ-
 πόντος δὲ ὅτι οὐχ οἷον τε ἀτέλεστον ἀκρῶν, ἢ ῥετο, εἰ οἶδεν αὖ-
 τος. φάσκοντες δὲ, καὶ πῶς ἀτέλετος ὦν. δὲ τὸν δὲ, ὅταν
 τὸ μὲν, φανερὸν ἢ. τῷ δὲ δῶτῃ αὖτον πρὶ κλῆς ἢ, ὅτι δῶσει. πυ-
 1 δόμενον γὰρ δὲ τὴν μίαν πρὶ τῇσιν, μὴ περὶ σέωτῃ τὸ φα-
 νερὸν, ἀλλὰ τὸ συμπράσσειν. οἷον σωκράτης μελίτη
 οὐ φάσκοντος αὖτον θεοὺς νομίζειν. εἰρηκεν, εἰ δαιμόνιον πρὶ
 γαί. ὁμοιογενῆς δὲ, ἢ ῥετο εἰ οὐχ οἱ δαιμόνιοι ἢ τῇ θεῶν παῖ-
 δες εἶναι, ἢ θεῶν πρὶ. φησὶν δὲ, ὅτι οὐκ εἶναι, ὅς τις θεῶν μὲν
 παῖδας οἶμαι εἶναι, θεοὺς δὲ οὐ. εἰ ὅταν μέλλῃ ἢ εὐαντία λέ-
 γοντα δειξάν, ἢ πρὶ δόξα. πρὶ τῇσιν δὲ, ὅταν μὴ εἴναι, ἀλλ' ἢ
 σοφιστικῶς ἀκρῶν μένον λιγυ. εἰ γὰρ οὐτως ἀκρῶν ἢ.
 2 ὅτι εἴτι μὲν, εἴτι δ' οὐ. ἢ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ. ἢ πρὶ μὲν, πρὶ δ' οὐ. το-
 ρυβοῦσιν ὡς ἀκρῶν τῇσιν, ἀλλῶς δὲ μὴ ἐγχειρεῖν. εἰ γὰρ εἴτι
 κεκρῶτῃ δαι δει. οὐ γὰρ οἷον τε πολλὰ δῶτῃ αὖτον, δὲ τὴν αὖ-
 νειαν τῇ ἀκρῶν τῇσιν. διὸ καὶ τὰ ἐνθυμήματα ὅτι μάλιστα συστῇ
 φαν δει. ἀκρῶν δαι δει, πρὶ μὲν τὰ ἀμφοτέρω, δαι εἰν ἀκρῶν
 ροῦν τὰ λόγῳ καὶ μὴ σωτῇ αὖτος. πρὶ δὲ τὰ δαι εἰν τὰ ἀκρῶν
 τῇσιν, τὴν λιγυ φανερὸν τὰ δῶτῃ αὖτον ἀκρῶν τῇσιν. πρὶ ἐπὶ δῶτῃ
 τῇσιν τὸ ἐπὶ τὸν, ἢ συλλογισαδαι. οὐ γὰρ χαλεπὸν περὶ αὖτον, εἰ
 3 νιό λόγῳ. φανερὸν δὲ μὲν εἶσαι ἐκ τῆς τῇσιν καὶ εἴτι καὶ
 αἰ λῶσεις, καὶ πρὶ συμπράσσειν, εἰ δῶτῃ αὖτον ποιῇ τὸ
 συμπράσσειν, τὴν αἰτίαν εἰπεῖν. οἷον σοφικῆς δῶτῃ αὖτον
 ὡς περὶ σέωτῃ αὖτον, εἰ δῶτῃ αὖτον ὡς περὶ κλῆς ἀλλοῖς περὶ
 λῶσι καὶ τῇσιν τῇσιν τῇσιν τῇσιν. εἴτι δὲ εἰ πονηράσι τῇσιν
 εἰδοκεῖ εἶναι. εἴτι. οὐκ ἔστιν οὐκ εἴτι εἴτι εἴτι εἴτι εἴτι εἴτι
 φη. οὐ γὰρ ὡς ἀλλὰ βελτίῳ. καὶ ὡς ὁ λακων δῶτῃ αὖτον
 εἰφορίας δῶτῃ αὖτον. εἰ δῶτῃ αὖτον τὴν δαι εἴτι ἀκρῶν
 4 ἀτῇσιν, εἴτι. ὅ δὲ, οὐκ ἔστιν οὐκ εἴτι εἴτι εἴτι εἴτι εἴτι εἴτι

καὶ δικαίως αὐτὸς ἐφῆκε καὶ οὐκ ἀπόλοιο. οὐ δὴ ταῦτα ἐφῆκε. οἱ μὲν γὰρ
 χρήματα λαβόντες, ἔπειτα ἐπεξέειπεν. ἐγὼ δὲ οὐκ, ἀλλὰ γνώμη.
 διό οὐτε ἐπιδόταν δέει μετὰ τὸ συμπράσσειν, οὐτε τὸ συμ-
 πράσσειν ἐπιδόταν, εἰ μὴ τὸ πολὺ περιῇ τῶν ἀληθινῶν. πε-
 ρεὶ δὲ τῶν γελοιῶν, ἐπειδὴ τινα δοκεῖ χρῆσιν ἔχειν ἐν τοῖς ἀγῶ-
 » σι καὶ δέειν ἐφῆκε περὶ αὐτοῦ, τὴν μὲν ἀποδοῦναι διαφθερεῖν τῶν ἐ-
 » ναντίων γέλωτι, τὸν δὲ γέλωτα ἀποδοῦναι, ὁρῶντες λέγοντες, εἰρηται
 πόσα εἶδη γελοιῶν ὅτι ἐν τοῖς ποικίλοις ποιητικῆς, ὧν τὸ μὲν ἀρ-
 μύττει ἐλδοθῶν. τὸ δ' οὐκ. ὅπως οὖν τὸ ἀρμύττειν ἀπὸ τῶν λή-
 » ϕεται. ἐστὶ δ' ἡ εἰρωνεία τῆς βωμολοχίας ἐλδοθῶν τῶν. ὁ
 μὲν γὰρ αὐτὸς εὐεχεῖται τὸ γέλωτον. ὁ δὲ βωμολόχος, ἐπιδόσ.
 ὁ δ' ἐπίλογος σύμπειται ἐκ τε τῶν ἀρῶν, ἐκτε τῶν πρὸς αὐτὸν καὶ
 ταυτοκλῆσιν οὐ τὸν ἀκροατὴν καὶ τὸν ἐναντίον φάσκειν, καὶ
 ἐκ τῆς αὐξήσεως καὶ ταπεινώσεως, καὶ ἐκ τῆς εἰς τὰ πάθη τὸν ἀ-
 κροατὴν καὶ τῆς ἀντιμνήσεως. πέφυκε γὰρ μετὰ τὸ
 ἀχρεῖσθαι αὐτὸν μὲν ἀληθῆ, τὸν δὲ ἐναντίον ψευδῆ, οὐ τὸ 2
 ἐπαινεῖν καὶ τὸ λῆζειν καὶ τὸ ἐπιχαλκίζειν. δυοῖν δὲ διατρίβου
 σοχάσθαι. ἢ οὐ τοῖς ἀγῶνι, ἢ ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ. ὁ δ' ὅτι κακῶς
 τοῖς ἀγῶνι, ἢ ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ. ὅς ὧν δὲ δὴ τοῖς ἀγῶνι καὶ τῶν ἀγῶνι
 εἰρηται οἱ τόποι, πόθεν ἀποδοῦναι δέει καὶ ταυτοκλῆσιν καὶ
 φάσκειν. τὸ δὲ μετὰ τῶν διειρημένων ἡδὴ, αὐξάνει ὅτι καὶ
 φάσκειν ἢ ταπεινοῦ. δέει γὰρ τὰ πεπερημενία ὁμολογεῖσθαι,
 εἰ μέλει τὸ ποσὸν ὁρῶν. καὶ γὰρ ἡ τῶν σωμάτων αὐξήσις, ἐκ περὶ
 παρχόντων ὅτι. ὅθεν δὲ δέει αὐξάνει καὶ ταπεινοῦ, ἐκκείνεται οἱ 3
 τόποι πρὸς τὸν μετὰ δὲ τῶν δὴλων ὄντων καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ ἡλί-
 κισ τὰ πάθη ἀρεῖ τὸν ἀκροατὴν. τῶν δ' ὅτι, ἔλεος, καὶ
 δεινότης, καὶ ὀργή, καὶ μίσος, καὶ φόβος, καὶ ἡλός, καὶ ἑ-
 ρεις. εἰρηται δὲ καὶ τῶν οἱ τόποι πρὸς τὸν μετὰ δὲ τῶν δὴλων ὄντων
 πρὸν, ἀναμνήσαι τὰ πεπερημενία, ὅθεν δὲ ἀρμύττει ποιεῖν οὐ-
 τως, ὥς πρὸς φάσκειν ἐν τοῖς πεποιμένοις οὐκ ὁρῶντες λέγοντες. ἵ-
 να γὰρ δὲ μαθῇ ἡ καλὸν οὐσι πολλάκις εἰπεῖν, ἐκεί μὲν οὖν δέει
 τὸ περὶ γὰρ εἰπεῖν, ἵνα μὴ λανθάνῃ πρὸς οὐκ ἡ κρίσις. ἐν ταῦ- 4

θα δὲ δι' ὧν διδρασκται κεφαλαιωδῶς. ἀρχὴ δὲ, ὅτι αὐτὸς πέχετο *hauadhu*
 ἀπέδωκεν. ὥς τε αὐτὸ καὶ δι' ὅ, λεκτέον. λέγεται δὲ ἕξ ἀντιπα- *mebhe*
 ραβολῆς τῶ ἐναντίου. πρῶτα ἄλλαν δὲ, ἢ ὅσα ποδὶ τὸ αὐτὸ αὐτὸ *hauadhu*
 φωνήεν, εἰ καὶ ἀντικρῖν. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν μὲν τὰδε ποδὶ τῶδε. ἐπὶ *hauadhu*
 δὲ, τὰδε, καὶ διὰ τῶντα, ἢ ἕξ ἐρωτεύσας, οἷον οὗτος γὰρ, τὰ δ' εἰ- *hauadhu*
 πιν, ἐπὶ δὲ τὰδε, καὶ τί αὐτὸ ποιεῖ, εἰ τὰδε ἐδέξαν, ἀλλὰ μὴ τὰ *hauadhu*
 δε, ἢ ἕξ ἐρωτεύσας, πὶ οὐ διδρασκται, ἢ δὴ οὕτως πὶ ἐδέξαν, ἢ *hauadhu*

ἢ οὕτως. ἢ ἐκ πρῶτα βολῆς. ἢ καὶ φῦσιν ὡς ἐλέχθη.

οὕτω τὰ αὐτῶ. καὶ πάλιν ἐκ βούλην χωρὶς τὰ

τῶ ἐναντίου λόγου. τελευτῇ δὲ τῆς λέ-

ξεως ἀρμύττει, ἢ ἀσιωδέως, ὁ-

πως ἐπίλογος, ἀλλὰ μὴ

λόγος ἢ εἰρηνα. ἀκν-

κῶατε. ἐχέτε.

κρίνα-

τε.

hauadhu

hauadhu

ΕΡΕΣΤΕΙΛΑΨ' ἄσ' ἡμῖν, ὅτι πρὸς πολλοὺς πέ-
 ρμασ' περὶ ἡμῶν ὡς διαλεξιμὸν ἔστω
 ἢ γράφῃν αἰτίας μεθόδους τῆς περὶ τῶν
 λόγων, ἐπὶ δὲ, οὐδὲν ἔραθυμίαν ἔστω βεβα-
 μῶν ἐν τούτοις, τοῖς χρόνοις, ἀλλὰ δὲ ζητεῖν
 ὅπως ἔστω αὐτῶν γράφῃν αἰτίαι διηκριβωμένως, ὡς ὁδὸς ἀλ-
 λος γὰρ γράφῃ τῶν πρὸς τῶν πραγμάτων νομῶν. ταύτην δὲ
 εἰς τὴν τὴν διανοοίαν εἶχον. ὡς πρὸς γὰρ ἐπὶ ταῖς ἀπονομαστικαῖς τὴν
 ἀπὸ περὶ τὴν τῆς λογικῶν ἀνθρώπων ἔχειν, ὅτι δύνανται
 τῶν λαβεῖν ἐστὶν σοὶ πειρατέον τὴν διδασκαλίαν. πρὸς γὰρ καὶ
 λῖον ὅτι καὶ βασιλικὸν τρόπον τὴν ψυχὴν ἔχειν δι' ἡγεμονίαν, καὶ
 τὴν ἐξ ἑνὸς σώματος ὁρᾶν δι' ἡγεμονίαν. καὶ γὰρ ἂν πᾶν ὅτι, τὸν
 τοῖς ὁμοῖς πρῶτον ὁρᾶν, φαίνεται ὅτι τυχόντων τοῖς λόγοις ὁ
 σφριζόντα, καὶ τῶν εἰδῶν, ὅτι τοῖς μὲν ἐν δὲ ἡγεμονίᾳ πρὸς
 τὸ νομῶν, ἢ ἀναφορὰ πρὸς πάντων τῆς πραγμάτων εἰς ἑν
 ἡμῶν ὅτι. τοῖς δὲ ἔστω τὴν βασιλείαν ἡγεμονίαν τε ταγ-
 μενοῖς, περὶ λόγον. ὡς πρὸς ἑνὸς αὐτονομίης ὅτι πόλεων διορ-
 θῶν εἶωθεν ὅτι καὶ ἡγεμονίαν ἄνθρωπος νόμος, ὅτι ὡς ἔστω
 τὴν σὴν βασιλείαν κατεστῶτας, ἄνθρωπος δύνανται αὐτῶν τὸ συμ-
 φῶν ὁ σὸς λόγος. καὶ γὰρ ὁ νόμος ὅτι ὡς ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν, λό-
 γος ὡς ὁρῶν καὶ ὁ νόμος ὅτι ὡς ἀπὸ τοῦ πόλεως, μὲν ὡν πᾶς
 δεῖ πρὸς τὴν ἐκείνην. περὶ δὲ τοῖς, οὐ καὶ ἀπὸ τοῦ οἱ μὲν σοὶ τῶ
 τὸ ὅτι, ὅτι ὡς μὲν λόγῳ χωρῶν, καὶ μετὰ τοῦ πάντα
 πρὸς τὴν περὶ τὴν μὲν, ὡς ὄντας καλοῦς τε καὶ ἀγαθοῦς ἐ-
 πανοῦμεν. ὡς δὲ αὐτὸν λόγον τι ποιῶντας, ὡς ὄντας ὡς μὲν
 καὶ θειώδεις, μισοῦμεν. δὲ τῶν καὶ καὶ ὡς τὴν αὐτῶν
 καὶ ἐμφανίζονται ἐκ τῶν καὶ καὶ ὡς ἀγαθοῦς δηλώσαν-
 τας αὐτῶν τὴν ἀρετὴν ἐκ τῶν καὶ καὶ ὡς μὲν. οὐ τῶ καὶ τῶ μελλόντων 4

κακῶν ἀρχὴν ὅτιν δὲ ῥήματα, καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ὅτι
 σιν ἔχοντες. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἐπιούσας δυσχερείας ἐφύρο
 μεν, καὶ τὰς μὴ περὶ σπουδῆς ἡμῶν ἀφελείας ἐπιδείκνυμεν ὡς
 πρὸς γὰρ βίος ἀλυστος, αἶρε τὸς, οὐ τὰ λόγους σιωπῶντες, ἀγαπῶ-
 ντες. εἰδέναι δὲ σε δεήσει, ὅτι πρὸς δείγματα ἔστι τοῖς πλείστοις
 ἀνθρώπων, τοῖς μὲν, ὁ νόμος. τοῖς δὲ, ὁ σὸς βίος καὶ λόγος ὁ πῶς
 ἐν διαφόρων εἰ πάντων ἐλλυμένων καὶ βαρβαρῶν, πάντων ἔστι
 1 σοὶ ἀποδοθῆναι κινήσιον, ἵνα τὴν ἐν τούτων ἀρχὴν μὴ σιν οἱ πόρ-
 τῶν διατίθεντες, τοῖς τῆς ἀρετῆς σιχαίσι καλλιχεροφύ-
 μενοι μὴ πρὸς τὰ φαῦλα σφᾶς ἀνέχουσιν, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς
 » ἀρετῆς μετέχουσιν ἐπιθυμῶσιν. ἐπὶ δὲ τὸ βουλόμεθα, τὴν πόρ-
 » τὴν ἀνθρώπων θεοῦ τὰ τὸν ἔστιν. ὡς τε οὐκ εἰς τὰ πάρος καὶ μη-
 δένος ἀξία τὴν ἀποδοθῆναι ἐστι σοὶ καλὴ ἀναλωτέον. ἀλλὰ τὴν μὴ τὴν
 πολλὴν αὐτῶν τῶν καλῶς βουλόμεθα μαθεῖν βουλήν. τίς
 γὰρ δὴ ποτ' ἀν' ἀμφοτέρωθεν τῶν νοῶν ἐχόντων, ὅτι τὸ μὲν πρῶ-
 2 τειν μὴ βουλόμεθα, σημεῖον ἔστιν ἀνείας. τὸ δὲ καλὴ τὴν ὑ-
 φήγησιν τῶν λόγων σιωπῶντες ἐν τῇ ὑπὲρ ἐκείνου πρὸς γελῶν-
 των, παροῦσιν. ἰδεῖν δὲ ἔστι πάντας τοὺς ἀρετῶν ἐλλυμένων πο-
 λιτοδομῶντες, λόγῳ πρῶτον, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς συνηνομήνους, πρὸς
 δὲ τοῖς τοῖς, καὶ τοῖς μέγιστον ἀξίωμα τῶν βαρβαρῶν ἔχοντας, τοῖς
 τῶν πρὸ τῆς παραγμάτων χωρῶντες, εἰδότες καλῶς, ὡς ἀ-
 » κρόκλης ἔστι σωτηρίας, ἢ διὰ τῶν λόγων νομῶν τὴν συμφέρον
 » τὸς θεοῦ. τὰ τὴν ἀπόρρητον οἰητέον, οὐ τὴν ἐν τῇ οἰκιστοῦ
 3 μάτων ἀσφαλῆ πρὸς σωτηρίαν εἶναι νομῶν. ἀλλὰ γὰρ ὁ κῶ-
 ἐν πλείω γράφειν, μὴ περὶ καλλωπίζουσα δέξω. πόρτι τῇ ἀ-
 κριβῶς γνωρίζομεν, ὡς οὐχ ὁ μὲν λογονομένων πῶς εἰς ἐπιφέ-
 ρων. διότι ἀφῆσω ἐκείνα μόνον εἰπὼν, πόρτι ὡς ἀνέστη εἰς
 ἅπαντα τὸν βίον, ὅτι ὅτι ἔστιν ὡς διαφόρῳ μὲν τὴν λαίπων ζωῶν.
 ὅτι ἐν καὶ ἡμεῖς διαφόρῳ τῶν λαίπων ἐφομεν ἀνθρώπων, οἱ
 μέγιστος τιμῆς ὡς τὴν δαιμονίαν τε τυχεύουσιν. ἐπιθυμῶμεν
 γὰρ καὶ θυμῶ καὶ τοῖς τοῖς τοῖς καὶ τὰ λαίπων ἰδὲ πάντα.
 4 λόγῳ ὅτι ἐν τῇ λαίπων χωρὶς ἀνθρώπων ἀποπώτατον ἀνέ-

εἴη πάντων, εἰ τοῦτω μόνῳ τῷ λοιπῶν ζώων. οὐδαμὸν ἐσθρον
 βιουῦτες, τὸ αἶμα τῆ κεφαλῆς εἶν δὲ ῥαθυμίαν ἀφωμένον καὶ
 λιτωρῆσαντες. διακελεύομαι δὴ σοι πάλαι πρὸς κεκλημένῳ,
 » τῇσ' αὖτ' λόγων ἀντέχεσθαι πολυσοψίας, καὶ ἀπὸρ γὰρ ἔστι φυ
 » λακτικὴν σωματικὴν ὑγίαν οὕτω τῆς ψυχῆς φυλακτικὴν καὶ θείαν
 » καὶ παιδείαν. ταύτης γὰρ προηγουμένης, οὐ πᾶν ἐν συμβήσεσσι
 σοι παρὶ τῆς πράξεως, ἀλλὰ σώζον ἀπάσας ὥς ἐπος εἰπεῖν, τῆς
 ὑπὸ λόγου σοι τῷ ἀγαθῶν κτήσεις. χωρὶς δὲ τῆς εἰρημνίων, I
 εἰς τῆς ὀφθαλμοῖς βλέπειν, ἡδὺ, ἔστι τῆς ψυχῆς ὁμμοσιν
 » ὅθεν δερκὲν ἔστι θαυμαστὸν. ἐπὶ δὲ ὥς παρὸς ὁ στρατηγὸς ἔστι σωτὴρ
 » στρατοπέδου οὕτω λόγος μετὰ παιδείας ἡγεμὼν ἔστι εἰς. ταυ
 » τὴ μὲν δὲ καὶ τὰ τοῦτο ὁμοίαν πρὸς ἀλιπτεῖν νομίζω καλῶς ἡ-
 μὴν ἔχειν, καὶ τὸν ὑπὸ λόγου καὶ ῥόν. ἔργου δὲ μετὰ διακε-
 λυόμενος, ὁ πῶς μὴ δὲ τῷ λοιπῶν ἀνθρώπων λήλαται τὸ
 βιβλίον ὅτι, καὶ τῷ τῷ εἰδῶς, ὅτι καὶ ἀπὸρ τῷ ὑπὸ τῷ γλυ-
 νηθέντας, οἱ γλυνθέντες τῷ ὑπὸ βαλλομένων μάλλον πολυ- 2
 σιν, οὕτω καὶ οἱ δόροντες ἡ τῷ μετὰ χόντων. ὥς παρὸς γὰρ ὑπὸ
 τέκνων τοῦτων τῷ λόγων ὑπὸ ἀποτεθνήσκουσιν, οἱ μὲν γὰρ πά-
 ριοι λεγόμενοι σοφισαί, δὲ ἔστι μὴ τε κῆν, αὐτοὶ δὲ ῥαθυμίαν ἄ-
 μυνον οὐ ἐσθρον σιν. ἀλλὰ χρήματα λαβόντες, ἀκρηγνῆσιν
 σιν. διατῶν τοῦ ἐπὶ σοι πρὸς κελεύομαι διαφυλάττειν οὕτω
 τῷ λόγους τοῦτο, ὁ πῶς νεοὶ καὶ θεῶτες, ὑπὸ μηδενὸς χρή-
 μασι διαφθαρήσονται, καὶ σμῖως δὲ μετὰ σοῦ συμβιβάσαντες,
 εἰς ἡλικίαν ἐλθόντες, δόξης ἀκρηγνῶν τε νέονται. πρὸς λήλαται 3
 δὲ, καὶ ἀπὸρ ἡμῶν ἐδήλωσε νικάνωρ, καὶ τῷ λοιπῶν τε χο-
 ραφῶν, εἴ τις ἡ γλαφυρὸν ὑπὸ τῷ αὐτῷ τῷ τῶν γέγρα-
 φων ἐπὶ τῷ τέχναις. περιτρίβει δὲ, δυοὶ τοῦτο βιβλίοις. ὦν, ἔ-
 μὲν ἔστιν ἐμὸν, ἐπὶ τῷ ὑπὸ ἐμὸν τέχναις θεοδότη γράφεις.
 τὸ δὲ ἐσθρον κέραιος. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦτο ἰδὲ πάντα γέγρα-
 πται, περὶ τῷ πολιτικῶν καὶ τῷ δικανικῶν πρὸς ἀγγελά-
 των. ὅθεν πρὸς ἐκείνῳ ἀπὸ τῷ ὑπὸ κρήσεις ἐκ τῷ δὲ τῷ ὑπὸ
 μνημάτων σοι γέγραμμένων. ὁρῶσο. 4

API-

- ΡΙΑ γλήη τῷ πολιτικῶν εἰσι λόγων. τὸ μὲν,
 δημηγορικόν. τὸ δὲ, ἐπιδεικνυκόν. τὸ δὲ, δι-
 κηνικόν. εἶδη δὲ τούτων, ἐπὶ α. περὶ ἐπικόν, ἀρ-
 ῖς ἐπικόν, ἐγκωμιαστικόν, ψευδὲς, κατηγορι-
 κόν, ἀρλορητικόν, καὶ ὑπεταστικόν, ἢ αὐτὸ καθ'
- αὐτὸ, ἢ περὶ ἄλλο. τὰ μὲν οὖν εἶδη τῶν λόγων, ὁσὺν τα ἀριθ-
 μῶς εἰσι. χρῆσόμεθα δὲ αὐτοῖς, ἐν ταῖς κοιναῖς δημηγορίαις,
 καὶ ταῖς πόρῃ τὰ συμβόλαια δικαιολογίας, καὶ ταῖς ἰδίαις
 ὁμιλίαις. οὐτὼ δ' αὖ ἐπιμέτατον λέγειν πόρῃ αὐτῷ διωη-
 θήμεν, εἰ καὶ καθ' ἑκάστην εἶδος ἀρλορητικόν, ἀπειρημη-
 σάμεθα ταῖς διωμείαις αὐτῷ καὶ ταῖς χρήσεσι καὶ ταῖς περὶ εἰς.
- 2 καὶ πρώτον μὲν, ταῖς περὶ τοῦ πᾶς καὶ ἀρ τοῦ πᾶς, ἐπεὶ πόρῃ αὐτῷ
 ἰδίαις ὁμιλίαις, καὶ ταῖς κοιναῖς δημηγορίαις, ἐν τοῖςδε μά-
 λιστα αὐτῷ χρῆσις εἰσι, διελθόμεν αὖ. καθόλου μὲν οὖν εἰ-
 πεῖν, περὶ τοῦ πᾶς μὲν εἰσιν, ὅτι περὶ αἰρέσεις, ἢ λόγους, ἢ περὶ εἰς,
 πρὸς ἀκλήσις. ἀρ τοῦ πᾶς δὲ ἀρ περὶ αἰρέσεως, ἢ λόγων, ἢ περὶ
 εἰς, διακάλυσις. οὐτὼ δὲ τούτων διωρισμένων, τὸν μὲν περ-
 ῖς ποντα, καὶ διεικνύειν ταῖς, ἐφ' ἃ πρὸς ἀκλήσις, δίκαια ὄντα,
 καὶ νόμιμα, καὶ συμφέροντα, καὶ καλὰ, καὶ ἡδέα, καὶ ῥάδια
- 3 περὶ χεῖρα. εἰ δὲ μὴ, διωατά τε διεικνύειν, ὅταν ὅτι διωχρῇ
 πρὸς ἀκλήσις, καὶ ὡς ἀναγκαῖα ταῖς ποιεῖν εἰσι. τὸν δὲ ἀρ πᾶς πον-
 τα, δεῖ δὲ τῷ ἐναντίων κάλυψιν ἐπιφέρειν, ὡς οὐ δίκαιον, οὐ
 δὲ νόμιμον εἰσιν, οὐ δὲ συμφέρον, οὐ δὲ καλόν, οὐ δὲ ἡδὺ, οὐ δὲ
 διωατὸν περὶ τῷ εἰς. εἰ δὲ μὴ, ὡς ὁρῶδες, καὶ οὐκ ἀναγ-
 καῖον. ἀπασαὶ δὲ αἱ περὶ εἰς μετέχουσι τούτων ἀμφοτέρων,
 ὡς τε μὴδε τῶν αὐτῷ ὡς διωατῶν ἐχόντα λόγων ἀρ εἰς, ὡν μὲν
 οὐκ ὀρέγεσθαι δεῖ ὅτι περὶ ποντα καὶ ἀρ πᾶς ποντα, ταῖς
- 4 εἰσιν. ὁρίσασθαι δὲ περὶ αὐτῶν τούτων ἑκάστην, πᾶς εἰσιν, καὶ δεῖξαι

Arist. ars. rhet. ad Alex.

pp

πύθεν αὐτῷ εἰς τὸν λόγον δὲ πρὸς ὅσον. δίκαιον μὲν οὖν ἐστὶ,
 τὸ τῷ ἅπαντων, ἢ τὸ τῷ πλείονος ἔσθ' ἀρχαφον. διορίζον τὰ
 καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά. εἴτε δὲ βί, τὸ γινέσθαι πρᾶν, καὶ φίλους
 οὐ ποιεῖν, καὶ τοῖς δὲ ὀρθοῦς χάριν ἀρχιδόναι. τῷ τῷ γὰρ καὶ
 τὰ τῷ τοῖς ὁμοῖα οὐ πρὸς τὰ τοῖς ἀνθρώποις οἱ γεγραμ-
 μένοι νόμοι ποιεῖν. ἀλλ' ἐθ' ἀρχαφῶ καὶ κρινῶ νόμῳ νομίζεσθαι.
 τὰ μὲν οὖν δίκαια, τῷ τῷ βί. νόμος δὲ βί, ὁμοῖα λόγῳ πρὸ-
 λείας κρινόν, δὲ γεγραμμάτων πρὸς τὰ τοῖς, πῶς χ' ἡ πρὸς τοῖς
 ἐκείνα. συμφέρον δὲ βί, τῷ τῷ ὑπαρχόντων ἀγαθῶν φυλακῇ, ἢ τῷ
 μὴ πρὸς ὄντων κτήσις, ἢ τῷ τῷ ὑπαρχόντων κακῶν ἀρξοβολῇ, ἢ τῷ
 πρὸς ὄντων γινέσθαι βλαβερῶν διακώλυσις. διακρίσεις
 δὲ εἴτε τοῖς μὲν ἰδιώταις, εἰς σῶμα, καὶ ψυχὴν, καὶ τὰ ἐπὶ κτή-
 τα. σῶμα πρὸς τῷ τῷ συμφέρον, ῥώμη, καὶ ἄλλος, ὑγεία. ψυχὴ
 δὲ, ἀνδρεία, σοφία, δικαιοσύνη. τὰ δὲ ἐπὶ κτήτα. φίλοι, χρήμα-
 τα, κτήματα. τὰ δὲ ἐναντία τῷ τοῖς, ἀσύμφορα. πόλει δὲ συμ-
 φέροντα τὰ τοῖς τῷ βί, ὁμοῖα, δυνάμεις πρὸς πόλεμον, 2
 χρήματα καὶ πρὸς ὄντων ὑπορία, συμμάχων ἀρετὴ καὶ πλῆ-
 θος. καὶ συλλήθεον ἅπαντα τὰ τῷ τοῖς ὁμοῖα τοῖς, συμφέρον-
 τα νομίζομεν. τὰ δὲ τῷ τοῖς ἐναντία ἀσύμφορα καλὰ δὲ βί,
 ἀφ' ὧν ὀδοξία τις, καὶ τιμῆς ἀδοξος γινέσθαι τοῖς πρὸς ἑα-
 σιν. ἡ δὲ δὲ τὰ χαρὰν ὀραζόμενα. ῥάδια δὲ, τὰ μετὰ ἐλαχί-
 στου χρόνου καὶ πόνου καὶ δαπάνης ἐπιτελούνμενα. δυνάμεις δὲ
 πάντα τὰ ἐνδεχόμενα γινέσθαι ἀναγκαῖα ὅ, τὰ μὴ ἐφ' ἡμῖν ὄν-
 τα πρὸς τοῖς, ἀλλ' ὡς ἐξ ἀνάγκης θείας. ἢ ἀνθρώπων οὕτως ὄν-
 τα. τὰ μὲν οὖν δίκαια, καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὰ συμφέροντα, καὶ 3
 τὰ καλὰ, καὶ τὰ ἡδέα, καὶ τὰ ῥάδια, καὶ τὰ δυνάμεις, καὶ τὰ ἀνάγκη
 καὶ τὰ, τῷ τῷ βί. δὲ πρὸς ὅσον δὲ πρὸς τῷ τῷ λέγειν ὅ, αὐτῷ
 πρὸς τῷ πρὸς ὄντων, καὶ τῷ ὁμοῖα τῷ τοῖς καὶ τῷ ἐναντίων
 αὐτοῖς, καὶ τῷ ἡ δὲ κερμενίων, ἡ δὲ τῷ ἀνθρώπων ἐνδε-
 ξων, ἢ ἡ δὲ τῷ ἀνταγωνιστῶν ἡμῖν. εἰ μὲν οὖν δὲ
 καὶ οἷον αὐτῷ τὸν τῷ τῷ, ἡμῖν δεδήλωται. τὸ δὲ ὁμοῖον τῷ δι-
 καίῳ, τοῖον δὲ βί. ὡς πρὸς γὰρ δίκαιον νομίζομεν τοῖς γονόσι 4

- πείθεσθαι, τὸν αὐτὸν ὅρον προσήκει μίμεισθαι ὅς ἔστι νόμος
 τῆς πατρίδος παρέξαις. καὶ καθάπερ ὅς οὐ ποιήσαντας, αὐ-
 τοδουρθεῖν δίκαιόν ἐστιν, οὐ τῷ ὅς μηδὲν ἡμᾶς κακὸν ὀργάσαι
 μέλους, δίκαιόν ἐστι μὴ βλάπτειν. τὸ μὲν οὖν ὁμοίον τῷ δικαίῳ
 τὸν ὅρον ἔχον διὰ λαμβάνειν. ἐκ δὲ τῆς ἐναντίας, καὶ κα-
 ταφανὲς πρὸς αὐτὸ τὸ πρῶτον δειγμα. καθάπερ γὰρ ὅς κα-
 κὸν ἢ ποιήσαντας δίκαιόν ἐστι τιμωρεῖσθαι, καὶ ὅς αὐτοδουρθε-
 ντας οὐ τῷ προσήκει αὐτοδουρθεῖν. τὸ δὲ κεκριμένον
 ἡσυχίας ἐνδόξων δίκαιον, οὐ τῷ λήφει. ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς μόνον
 μισοῦμεν, καὶ κακῶς κρινοῦμεν ὅς ἐχθρούς, ἀλλὰ καὶ ἀδι-
 ναῖοι καὶ λακεδαίμονες δίκαιον εἶναι κρίνουσι ὅς ἐχθρούς τι-
 μωρεῖσθαι. τὸ μὲν οὖν δίκαιον οὐ τῷ μελετῶ πολλὰς, λή-
 φει. τὸ δὲ νόμιμον, αὐτὸ μὲν οἶόν ἐστιν, ὥριται ἡμῖν πέτρον.
 διὰ δὲ ὅπου αὐτὴ ἡ χρῆσις αὐτὸν τε τὸν ἀρξομένον, καὶ τὸν
 νόμον λαμβάνειν. εἴτα τὸ ὁμοίον τῷ γεγραμμένῳ νόμῳ. εἴη
 2 διὰ τοῖόνδε. ὥς περὶ γὰρ ὁ νομοθέτης μεγίσταις ζημίαις ὅς
 κλέπτει ἐκέλευεν, οὐ τῷ δὲ καὶ ὅς ἴσταται τῆς, μάλιστα
 τιμωρεῖσθαι. καὶ γὰρ οὐκ ἐκείνουσι τὸν δίκαιον. καὶ καθά-
 περ ὁ νομοθέτης κληρονόμους πεποίηκε ὅς ἐγγυτάτω γέ-
 νους ὄντας τοῖς ἀπαισιν ἀφθνήσκουσιν, οὐ τῷ καὶ τῆς τῆς ἀπε-
 λουθόρου χρημάτων ἐμὲ νῦν προσήκει κυρίον γινέσθαι. τῆς
 γὰρ ἀπελουθώσαντων αὐτὸν τετέλεσται, ἐγγυτάτω
 γένος αὐτοῦ ὢν, καὶ τῆς ἀπελουθόρων δίκαιος αὐτὸν ὥς ἀρ-
 χεῖν.
 3 τὸ μὲν οὖν ὁμοίον τῷ νόμῳ, ἔχον τὸν ὅρον λαμβάνειν.
 τὸ δὲ ἐναντίον, ὥδε. εἰ γὰρ ὁ νόμος ἀπαγορεύει τὰ δημόσια
 διανέμεσθαι, δηλονότι ὅς διαιρουμένους αὐτὰ πάντας ἀδι-
 κῆν, ὁ νομοθέτης ἐκρίνει. εἰ γὰρ τιμᾶσθαι οἱ νόμοι προστάτ-
 τει ὅς καλῶς καὶ δικαίως τῆς κρινῶν ἐπιστήσαντας, δηλονότι,
 ὥς καὶ ὅς τὰ δημόσια διαφθείροντας, τιμωρεῖσθαι ἀείχες νομί-
 ζουσιν. ἐκ μὲν οὖν τῆς ἐναντίας κατὰφανὲς οὐ τῷ γινέσθαι τὸ νό-
 μῳ. ἐκ δὲ τῆς κεκριμένης ὥδε, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τὸν νόμον
 4 ὅσον, ἀλλὰ τῶν φημι τὸν νομοθέτην εἶναι, ἀλλὰ καὶ

πρὸς τὸν οἱ δικασαὶ διεξιόντος λυσιθίδου, πρὸς ἀλήσια τοῖς
 νῦν ὑπὲρ μὲν λεγομένοις, ἐφ' ἡν ὁ νόμος τῶν νόμων τῶν
 τῶν. τὸ μὲν οὖν νόμον οὐτὼ μεπόντες τῶν λαχῶν διέφομεν.
 τὸ δὲ συμφέρον, αὐτὸ μὲν οἶόν ἐστιν, ἐν τοῖς πρὸς τὸν ὄρεται.
 διὰ δὲ λαμβάνειν εἰς τοὺς λόγους τῶν περὶ τῶν καὶ ἐκ τῶν
 συμφέροντος ἀν' ὑπάρχῃ, καὶ μεπόντας τὸν αὐτὸν τῶν
 ὅς περὶ τῶν νομίμων καὶ τῶν δικαίων διηλθομεν, οὐτὼ καὶ
 τὸ συμφέρον, πολλαχῶς ἐμφανίζειν. εἴη δὲ ἀν' τὸ μὲν ὅμοιον
 τῶν συμφέροντος τοῖονδε. ὡς περὶ γὰρ ἐν τοῖς πολλοῖς συμφέροντος
 τοῖς δὲ ψυχράτους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν τοῖς πολιτεί-
 ας λυσιτελεῖ τοῖς φρονιμώτατους καὶ δικαιοτάτους περὶ τῶν
 ναὶ τῶν ἀλλήλων. καὶ κατὰ τὸν τοῖς ἀνθρώποις ὑγίαινει, συμ-
 φέρει φυλάττειν μὴ νοσήσωσιν, οὕτως καὶ τοῖς πόλεσιν ὅμο-
 νοῦσαις συμφέροντος διὰ περὶ σκοπεῖν, μὴ σασιάσωσι. τὰ μὲν οὖν
 ὅμοια τῶν συμφέροντος, τοῖς τὸν τῶν μετῶν, τῶν πᾶσι ποι-
 οῖς. ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων, ὡς περὶ τὸ συμφέροντος ἔστι καὶ τῶν
 νῦν. εἰ γὰρ λυσιτελεῖ τοῖς ἐπικρατεῖς τῶν πολιτῶν ὑμῶν, συμ-
 φέροντος ἀν' εἴη, καὶ τοῖς πονηροῖς καὶ λῃξεν, εἰ γὰρ οἴεσθε ἀσύμφο-
 ρόν τὸ μόνους ἡμᾶς περὶς διὰ τοῖς πολεμῖν, συμφέροντος ἀν'
 εἴη τὸ λακεδαίμονιους συμμάχους ποιοῦν τοῖς ἡμᾶς, οὕ-
 τως διὰ τοῖς πολεμῖν. ἐκ μὲν δὲ τῶν ἐναντίων, οὕτως τὸ συμ-
 φέροντος καὶ τῶν ποιοῖς. τὸ δὲ κεκρυμμένον ὑπὲρ ἐν δὲ τῶν συμ-
 φέροντος, ὡς περὶ λαμβάνειν. λακεδαίμονιους τε γὰρ ἀθλωαίους
 καὶ τῶν πολεμῖν, συμφέροντος αὐτοῖς ὡς διὰ τῶν, μὴ τῶν πόλιν
 αὐτῶν ἀνδραγαθήσασθαι. καὶ πάλιν ἀθλωαῖοι, ἐξόν αὐτοῖς ἀ-
 νοικίῃ. τῶν ἀνδραγαθῶν, συμφέροντος σφίσι ὡς διὰ τῶν, τοῖς ποιοῖ-
 σαι λακεδαίμονιους. τοῖς μὲν οὖν τῶν δικαίων, καὶ τῶν νομί-
 μων, καὶ τῶν συμφέροντος, οὕτως μετῶν, διὰ τῶν. τὸ δὲ κα-
 λόν, καὶ τὸ ῥάδιον, καὶ τὸ ἡδύ, καὶ τὸ δυνατὸν, καὶ τὸ ἀνάγκη-
 καλόν, ὅμοιον τῶν τῶν μετῶν. καὶ τοῖς μὲν τῶν, ἐν-
 τὸν δὲ διὰ τῶν. πάλιν δὲ διορισμένον, καὶ τοῖς πό-
 σων, καὶ πρίων, καὶ πίνων, ἐν τῶν τοῖς βουλομένων καὶ τῶν ἐκ-

- κλησίαις, συμβουλεύουσιν. αὐτὸν γὰρ βούλων ἐκαστὰ σαφῶς ἐπι-
 στήμεθα, ὅς μιν ἰδίους λόγους αὐτὰ τὰ πράγματα, καθ' ἐ-
 κέστην ἢ μὴν συμβουλίαν πρᾶξάσθαι. τοῖς δὲ κοινὰς ἰδέασθαι ἐκ πο-
 λυῖ περὶ εὐδοκίαν ἐπιφύκειν ἐφ' ἐκείναις τῇσ' πράξεων, ῥαδίως
 διωησόμεθα. τούτων οὖν ἐνέχον, διακρίνον ἢ μὴν πρὸς ὧν κοι-
 » νῇ βουλεύονται πάντες. ἐν κεφαλαίῳ μὲν οὖν εἰπεῖν εἰσὶν ἐπὶ
 » τὸν ἀριθμὸν περὶ θέσεις, πρὸς ὧν δημηγορήσομεν. ἀνάγκη γὰρ
 I ὅτι καὶ βουλεύεσθαι, καὶ λέγειν ἡμᾶς ἐν βουλῇ καὶ δήμῳ, ἢ
 πρὸς ἰδρῶν, ἢ πρὸς νόμων, ἢ πρὸς τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς,
 ἢ πρὸς τὸν πρὸς ἄλλας πόλεις συμμαχιῶν καὶ συμβολαίων
 ἢ πρὸς πολέμων, ἢ πρὸς εἰρῆνης, ἢ πρὸς πόρου χρημάτων. αἱ
 μὲν οὖν περὶ θέσεις, αὐτὰ τυγχάνουσιν οὐσίαι, πρὸς ὧν βου-
 λουσόμεθα καὶ δημηγορήσομεν. ἐκέστην δὲ περὶ θέσεων διελώ-
 μεθα. καὶ σκοπῶμεν, ἐν οἷς ἕρποισι ἐδέχεται πρὸς τούτων λό-
 γῳ χρῆσθαι. πρὸς μὲν οὖν ἰδρῶν περὶ τῶν ἀναγκαῖον λέ-
 2 γειν. ἢ γὰρ ὁρῶμεν, ὡς τὰ καθεστῶτα διαφυλακτέον, ἢ ὡς ὑπὲρ
 τὸ μέγαλο πρὸς ἐπιδρόν πῶς, ἢ ὡς (καὶ τὸ ταπεινὸν τὸν. ὅταν
 μὲν οὖν λέγωμεν, ὡς δεῖ τὰ καθεστῶτα διαφυλάττειν, ὁρῶμεν
 ἀφορμαίς. ἐκ μὲν τῆς δικαίου λέγοντες, τὰ πάγια εἶδη πα-
 ρὰ πᾶσι πρᾶξαι ἐν δίκῃ, ἀδικόν δὲ. καὶ ὅτι τὰ μαντεῖα πάντα τοῖς
 ἀνθρώποις περὶ τὰ τῆς κατὰ τὰ πάγια ποιεῖσθαι τοῖς θυσίαις.
 καὶ ὅτι τῇσ' ἡρώτων οἰκισόντων τοῖς πόλεις, καὶ τοῖς θεοῖς ἱερῶν
 σαμνῶν τὰ ἰδρῶν, μάλιστα δεῖ διαμελεῖν τοῖς πρὸς τοῖς θεοῖς ἐ-
 3 πιμελείας. ἐκ δὲ τῆς συμφόροντος, ὅτι πρὸς χρημάτων σω-
 πέλεια, ἢ τοῖς ἰδιώταις, ἢ τῷ κοινῷ τῆς πόλεως, συμφόρον ἐ-
 σται κατὰ τὰ πάγια τῇσ' ἰδρῶν θυομένων. καὶ ὅτι πρὸς ἀνελ-
 μίαν λυσίτε λείβει τοῖς πολίταις. ἐπεὶ συμπομπόντων ὁ πᾶσι
 τῇσ' ἱππέων, ἡμιλίων, ὅτι τοι μὲν τῶν γίνονται αὐτοὶ πολῖται φι-
 λοτιμοὶ μὲν πρὸς τῶν καλῶν. ἐκ δὲ τῆς καλῶν, ἢ οὐτω λαμπρὰς
 τοῖς ἰορτοῖς πρὸς τῶν θεωρητῶν συμβέβηκεν. ἐκ δὲ τῆς ἡδονῆς, εἰ
 καὶ πρὸς τὸ θεωρεῖσθαι ποικιλία τῆς πρὸς τῇσ' ἰδρῶν θυ-
 4 σίας. ἐκ δὲ τῆς διωκτικῆς, εἰ μήτε ἐν δίκῃ γελῶμεν, μήτε ἐν πρᾶ-
 ξει.

βολή πῶς ταύτας ὅταν μὲν ἐν τοῖς καθεστώσι συνηγορῶμεν
 ἔγωγε ποῦσι, σκεπτόμενοι τῆς περὶ τῶν περὶ τῶν οὐκ ὁ-
 μοιοῦτων. καὶ ὡς ἀνέχεται διδάσκειν πῶς τῶν λεγομένων. ὅταν
 δὲ ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς δὲ συνελθόντων μετὰ τῶν τοῖς
 ἰσοποιήσας. πῶς μὲν τὰ παλαιὰ κινεῖν, ἀφορμὰς ἐξομεν δι-
 » πρεπεί, λέγοντες δὲ περὶ τῶν τοῖς ὑπάρχονσι, δὲ καὶ τῶν
 » ἔστιν, ἀλλ' αὖξεν τὰ καθεστῶτα. ἔπειθ' ὡς καὶ τῶν θεῶν εἰς οὐρανὸν
 » σφύρουσιν εἶναι, τοῖς μάλλον αὐτῶν πρῶτον. ἔπειθ' ὡς οὐτε οἱ πα-
 τὸς δὲ αἰεὶ καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς θυσιῶν ἦγον. ἀλλὰ πρὸς τοῖς κα-
 ροῦς καὶ τοῖς διπλοῦς ὁρῶντες, καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ τῶν πρὸς τοῖς
 θεοῦσθ' ἀρχαίαν ἐν τῇ τῷ. ἔπειθ' ὡς καὶ ἡμεῖς τῶν τοῖς ἀπάν-
 των οὐτῶ καὶ τοῖς πόλεως καὶ τοῖς ἰδίους οἰκιστοῖς διοικῶμεν. λέ-
 γει δὲ, καὶ εἰ τῶν τοῖς καὶ τῶν τοῖς ἀνθρώπων, ὡφελεία τις ἔστι τῇ
 πόλει, ἢ λαμπρότης, ἢ ἡδονή, μετὰ τῶν τοῖς περὶ τῶν τοῖς
 εἰρηται. ὅταν δὲ ἐπὶ τὰ πεινότερον συσέλωμεν, πρῶτον μὲν
 ἡμεῖς καὶ τοῖς τὸν λόγον ἀνακτείνον, τί πρὸς τὸν τοῖς χεῖρον οἱ πο-
 λῖται τυγχάνουσιν νῦν ἢ περὶ τὸν τοῖς. ἔπειθ' ὡς οὐκ εἰς τοῖς θεῶν
 χαίρειν τοῖς δαπάναις τῶν θυσιῶν. ἀλλὰ τοῖς διπλοῦς τῶν
 θυσιῶν. εἴθ' ὡς τῶν τοῖς ἀνθρώπων τῶν τοῖς καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἀνθρώ-
 πῳ καὶ τῶν τοῖς, ὅσοι πρὸς δύνανται ἡμῶν τοῖς. ἔπειθ' ὅτι
 οὐκ ἡμεῖς τοῖς ἀνθρώποις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τοῖς διπλοῦς καὶ
 καὶ τοῖς περὶ τῶν τοῖς καὶ τῶν τοῖς δαπάναις. ἀφορ-
 μαὶς μὲν ἐν ταύτας καὶ τοῖς ὁμοιοῦς τοῖς ταύτας ἡμεῖς τῶν
 πῶς τοῖς θυσιῶν περὶ τῶν τοῖς ἐξομεν. ἵνα δὲ καὶ τὰ καὶ τῶν τοῖς
 » τίς τῶν θυσιῶν δῶμεν εἰσχεῖσθαι καὶ νομοθετεῖν ὁρῶμεθα καὶ
 » ταύτην. ἐστὶ γὰρ κρατίστη θυσία πάντων, ἢ πῶς ἂν ἔχη, πρὸς μὲν
 » τοῖς θεοῖς, ὁσίων καὶ θείων. πρὸς δὲ τοῖς δαπάναις, μετῴως. πρὸς
 δὲ πόλεμον, ὡφελίμως. πρὸς δὲ τοῖς θεωρίαις, λαμπρῶς. ἐξ
 δὲ, πρὸς μὲν τοῖς θεοῖς, ὁσίων, καὶ τὰ παλαιὰ μὴ καὶ τῶν τοῖς.
 πρὸς δὲ τοῖς δαπάναις, μετῴως, εἰ μὴ πάντα τὰ πεμπόμενα
 καὶ τῶν τοῖς. πρὸς δὲ τοῖς θεωρίαις λαμπρῶς, εἰ μὴ χρυσῶ
 καὶ τοῖς τοῖς, ἀλλὰ μὴ σιμωναλισκεται, δαμλῶς ἡς χρῆσι- 4

ται. πρὸς δὲ τοὺς πολέμους, ὡφελίμως, ἐὰν ἱππεῖς καὶ ὁ πᾶσι-
 ται διεσκόλασμένοι συμπομπόωσι. τὰ μὲν δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς
 ἐκ τούτων καλλίστα κατὰ σκοδύσμεν. ἐκ δὲ τῆς πρὸ τούτου εἰρη-
 μλίῳν, καθ' οὓς ἀνδέχεται ὑπονοσθήμεναι, πρὸς ἐκείνης ἐ-
 ροπῆσθαι εἰσόμεθα. πρὸς δὲ νόμων πάλιν καὶ τῆς πολιτικῆς
 κατὰ σκοδύῃς ὁμοιοῦς πῶς δέλωμεν. εἰσὶ δὲ νόμοι, συλλήβ-
 δην μὲν εἰπεῖν, ὁμοιογενήματα κρινὰ πόλεως. ἃ δὲ χρῆμα-
 1 των ὀρεῖται καὶ πρὸς τὰ τῆς, πῶς χρὴ ἐκείνα πράττειν. δεῖ δὲ αὖ-
 τῆς πᾶσι θεῖσιν, ἐν μὲν τοῖς δημοκρατίαις τοῖς μικρὰς ἀρχαῖς
 καὶ τοῖς πολλὰς, κληρωτοῖς ποιεῖν. ἀσασίαν γὰρ εἶναι. τοῖς δὲ
 μεγίσταις, χειροτονητοῖς ἀπὸ τῆς πόλεως. οὕτω γὰρ ὁ μὲν δῆμος
 κινεῖται ὡς διδόναι τοῖς ἡμέτεροις οἷς ἀν' ἐθέλοι, τοῖς λαμβάνουσιν
 αὐτοῖς οὐ φρονήσει. οἱ δὲ ἐπιφανέστεροι, μάλλον πᾶσι καλοκτα-
 2 θίαν ἀσκήσουσιν, εἰδότες, ὅτι τὸ πρὸς τοῖς πόλεσι σπουδακ-
 μῆν, οὐκ ἀλυσίτελεις αὐτοῖς ἔστι. πρὸς μὲν οὖν τοῖς ἀρχαῖς
 3 σίας ἐν τῇ δημοκρατίᾳ, οὕτω δεῖ νομοθετεῖν. πρὸς δὲ πᾶσι ἄλ-
 λων διοίκησιν, καθ' ἣν μὲν ἐκείνους διελεῖν, πολὺ ἀν' ὄρον εἶναι.
 συλλήβδην δὲ δεῖ πρὸς φυλάττειν, ὅπως οἱ νόμοι τὸ μὲν πᾶσι
 τοῖς ἀρχαῖς ἐκείνους οὐσίαν ἔχουσιν, ἐπιβουλεύειν. τοῖς
 δὲ πᾶσι τοῖς, εἰς τοῖς κρινὰς λαμβάνουσιν ἐκείνους ἀπὸ τῆς
 λαμβάνειν ἐμπιθήσωσι. εἶναι δὲ οὕτως ἀν' κατὰ σκοδύσειν, εἰ
 τοῖς μὲν τοῖς οὐσίαν ἔχουσιν, ἀντὶ τῆς εἰς τὸ κρινόντα παρῶ μέ-
 4 νων, τιμῆς ἡν οὐκ ἀπὸ τῆς νόμων ἀφωρισμένοι τυγχάνουσιν, ἢ
 δὲ πενομλίαν τοῖς πᾶσι χώραν ὀργαζομένους, καὶ ναυκληροῦντας,
 τῆς ἀγοραίῳ μάλλον πρὸς ἡμῶν, ὅπως οἱ μὲν πᾶσι τοῖς
 ἐκείνους τῇ πόλει λειτονεύωσι. τὸ δὲ πᾶσι, οὐ συκοφαν-
 τήσας, ἀλλ' ὀργασίαν ἐπιθυμήσιν. δεῖ δὲ πρὸς τοῖς καὶ πρὸς
 τῆς μίτη χώραν ποιεῖν ἀνάδασον, καὶ τῆς δημόσιας οὐσίας
 τελετώντων, ἰσχυροῦς καὶ νόμους, καὶ μεγάλας ἐπικέ-
 δαι πμωρίαν τοῖς λαμβάνουσιν τοῖς. χρὴ δὲ τοῖς ἐν πολέ-
 μω τελετώντων, εἰς τῆς πμωρίαν δημόσιον ἐκείνους πρὸ
 4 τῆς πόλεως ἀφωρεῖσθαι, καὶ τοῖς πασι αὐτοῖς ἕως ἡμέρας, δημοσίαν

ἴστω δίδοται. τῆς μὲν οὖν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ νόμων τῶν
 δέσιν τριαύτην αἰετρίδαι. πρὸς δὲ τοῖς ὀλιγαρχίᾳς, τοῖς μὲν
 ἀρχαῖς αἰετὸς νόμους ἀκρίβειαν ἔχουσιν πᾶσι τοῖς τῆς πολι-
 τείας μετέχουσιν. τούτων δὲ εἶναι, τοῖς μὲν παλαιοῖς, κληρω-
 τοῖς. τοῖς δὲ μεγίστοις, κρυπτῇ φήσιν μεθ' ὅρων καὶ παλαιῆς ἀ-
 κριβείας διαφωτιστάς. αἰετὸς δὲ τοῖς ζημίαις ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ με-
 γίστοις ἐπικείδαι τοῖς ὑβρίζουσιν ἑκάς τῆς πολιτείας ἐπιχειροῦσι.
 » τὸ γὰρ παλαιότατον, οὐχ οὕτως ἀρχῶν ἀνακτεῖσθαι μέλλον, ὥς
 » ἔχει βαρύνει ὑβρίζοντες. χρηρὲς δὲ καὶ τοῖς διαφορᾶς τῆς πολι-
 » τείας, ὅτι τάχιστα διαλύειν, καὶ μὴ χρονίζουσαι, μὴ δὲ σωφρονεῖν
 ἐκ τῆς χώρας (ἐπὶ τῶν πόλιν τὸν ὅλον. ἐκ γὰρ τῆς τοιούτων
 σωφρονεῖν συστρέφεται τὰ παλαιά, καὶ καὶ ἀλλὰ τοῖς ὀλιγαρχ-
 χίαις. καὶ τούτων δὲ εἶπε, αἰετὸς νόμους, ἐν μὲν τοῖς δημο-
 κρατίαις, καὶ λύνειν τοῖς πολλοῖς τοῖς τῆς πολιτείας οὐσίαις
 ἐπιβουλεύειν. ἐν δὲ τοῖς ὀλιγαρχίαις, ἀκρίβειαν περὶ τῆς πο-
 λιτείας μετέχοντας ὑβρίζουσιν ἀποκτείνουσιν καὶ συκοφαν-
 τῆς τοῖς πολιταῖς. ἐν μὲν οὖν ὁρίζουσαι αἰετὸς νόμους ἐν τῇ
 πολιτικῇ καὶ ἀστυνομίᾳ, ἐκ τούτων οὐκ ἀγνοήσεις. αἰετὸς δὲ τὸν
 σωφρονεῖν ἐξελόντα νόμῳ, διακρίνειν τοῖς ἴσιν ὄντα τοῖς
 πολιταῖς, ὁμοιογενέστερον τε τοῖς ἄλλοις νόμοις, καὶ συμφέ-
 ροντα τῇ πόλει, μάλιστα μὲν πρὸς ὁμόνοιαν. εἰ γὰρ μὴ, πρὸς τῶν
 τῆς πολιτείας καὶ ἀστυνομίας, ἢ πρὸς τοῖς κινῶν περὶ πόλεως, ἢ
 πρὸς οὐδὲν τῶν κοινῶν τῆς πόλεως, ἢ πρὸς τῶν πολιτικῶν
 δυνάμειν, ἢ πρὸς ἄλλο τι τῆς τοιούτων. ἀντιλέγοντα δὲ αἰετὸς
 σκοπεῖν, περὶ τῶν μὲν, εἰ μὴ κοινὸς ὁ νόμος. εἰ περὶ, εἰ μὴ τοῖς
 ἄλλοις ὁμοιογενέστερον ἀλλ' ὑπερπενήσιος ἔσται. ἐπὶ τούτοις, εἰ μὴ πρὸς
 μηδὲν τῆς εἰρημνίας συμφέρον, ἀλλὰ τῶν ἀντιπαραθέσεων. ἐπὶ
 τούτοις μὲν οὖν νόμων καὶ τῆς κινήσεως καὶ ἀστυνομίας, ἐν τούτοις
 καὶ τῶν δυνάμεων καὶ λέγειν οὐ πορῆσομεν. πρὸς δὲ συμμάχων καὶ
 τῆς πρὸς τοῖς ἄλλοις πόλεις συμβολαίων, διελθεῖν ἐπιχειρή-
 σομεν. τὰ μὲν οὖν συμβόλαια καὶ τοῖς τάξεις, ἀναγκαῖον κα-
 τὰ σωφρονεῖν κοινῶς γίνεσθαι. συμμάχους δὲ κτερίζει καὶ

ὅς καί τοις ὅτε. ὅταν πνέσῃ καὶ ἑαυτοῦ ὥσιν ἀδελφεῖς, ἢ πό-
 λεμος ἢ τις περὶ δόκιμος, ἢ δὲ ὅτε ποιήσασθαι συμμαχίαν
 πρὸς Ἰνῆας, ὅτι πολέμῳ ἀφ᾽ ἑσέως πινῶς νομίζουσιν. αἰτίαι
 μὲν οὖν αὐτοῖς, καὶ αἱ πρὸς ἀλλήλους ταύτας ἀλλὰ πλείους
 τῶ ποιῆσαι συμμαχίαν εἶσιν. Δεῖ δὲ ὅταν σωαγορεύειν βού-
 λῃ τῇ γινομένη συμμαχίᾳ τὸν καιρὸν τοιοῦτον ὑπάρχοντα ἐμ-
 φανίζειν καὶ δεικνύειν ὅς τῳ συμμαχίαν τριουμένους. μάλι-
 στα μὲν δίκαιους ὄντας, καὶ πρὸς τὸν πῶς πόλει ἀγαθὸν πε-
 ριηκότας, καὶ δύνανται μεγάλῳ ἔχοντας, καὶ πλείον τοῖς
 τόποις καὶ τοῖς ὕψους. εἰ δὲ μὴ, τῶν ἄλλων ἂν ὑπάρχῃ, τῶν
 σιωπῶν. ὅταν δὲ διακωλύῃς τῳ συμμαχίαν, ἐμφανίζειν ἐν-
 δέχεται. πρῶτον μὲν, ὡς οὐκ ἀδίκῃ ποιῆσαι νῦν αὐτῷ. ἔ-
 πειθ' ὡς οὐ δίκαιοι τυγχάνουσιν ὄντες. εἴθ' ὡς πρὸς τὸν ἡμᾶς
 κακῶς περιηκότας. εἰ δὲ μὴ, ὡς μακρὰν τοῖς τόποις ἀπέχον-
 τεσ. καὶ οὐχ ὑπάρχοντες διακωλύειν περὶ σῆκοντας πα-
 ραγινέσθαι καιρούς. ταῖς μὲν οὖν ἀντιλογίαις καὶ ταῖς σιωπῇ
 2 γορίαις ταῖς ποδὶ τῶ συμμαχῶν, ἐκ τούτων καὶ τῶ τοῖς ὁ-
 μοιοῦσιν οὐ πορῆσαι χρῆσθαι. ποδὶ εἰρῶν δὲ πάλιν καὶ
 πολέμου τὸν αὐτὸν τοῖς μεγίστας ἰδέσθαι. ἐκλάβωμεν.
 περὶ φάσεις μὲν ἔν εἰσι τῶ πόλεμον ἐκ φέρειν πρὸς πινῶς, αὐ-
 τοῖς. Δεῖ πρὸς τὸν ἀδικηθέντας, νῦν καιρὸν πρὸς πεπρωμένων,
 ἀμύνεσθαι ὅς ἀδικήσαντας, ἢ νῦν ἀδικουμένων ἑαυτοῖς
 3 πολεμῶν, ἢ ἑαυτοῖς συγγενῶν, ἢ ἑαυτοῖς οὐδὲν τῶ, ἢ συμμαχοῖς
 ἀδικουμένοις βοηθεῖν, ἢ τῶ τῇ πόλει συμφέροντος ἐνεκεν, ἢ εἰς
 οὐδὲν ἑαυτοῖς, ἢ εἰς οὐδὲν ἑαυτοῖς, ἢ εἰς δύνανται, ἢ εἰς ἄλλο τι τῶ τοιοῦ-
 των. ὅταν μὲν ἔν τῳ τὸ πολεμῶν πρὸς ἀλλήλους, τούτων τε
 τῶ περὶ φάσεων ὅς πλείους σωακτέον, καὶ μετὰ τῶν δίκαι-
 κέον, ὅς ὥν ὅτι περιγινέσθαι τῳ πολέμῳ, ὅτι πλείους τῶν
 » τοῖς πρὸς ἀλλήλους ὑπάρχοντάς. περιγινόντω δὲ πάντες
 » ἢ δὲ τῳ τῶ τῶν οὐνοῖαν, ὡς οὐ τυχῶν περὶ σωαγορεύμεν, ἢ
 » δὲ σωμάτων πλείους καὶ ῥώμῳ, ἢ δὲ χρημάτων οὐδὲν ἑαυτοῖς
 4 ἢ δὲ στρατηγού φρόνησιν, ἢ δὲ συμμαχῶν ἀρετῇ, ἢ δὲ τό-

πων οὐφύια. ἡ γὰρ τῶν μετ' αὐτῶν καὶ τῶν τοιούτων τὰ τοῖς πράγ-
 μασιν οἰκειότατα λαμβάνοντες, ἐμφανιοῦμεν, ὅταν τοῖς
 πολεμῶν πρᾶκτα μὲν, τὰ μὲν τῶν ἐναντίων ταπεινούταις,
 τὰ δὲ ἡμέτερά τῶν αὐξήσεσι μεγάλα καυσιζῶντες. εἰ δὲ πό-
 λεμον μέλλοντα γίνεσθαι διακάλυπεν ἐπιχειρῶμεν, πρῶτον
 μὲν διὰ περὶ φάσιν λεκτέον, ἢ παντελὸς οὐδεμίαν ὑπάρχου-
 σάν, ἢ μικράς καὶ ταπεινάς οὐσας τοῖς δυσχεραῖς. ἐπειθ' ὡς
 οὐ συμφόρει πολεμῶν διεξιόντα τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἀτυχί-
 ματα τοῖς ἀνθρώποις. περὶ δὲ τοῖς, τὰ περὶ νικᾶσιν σιωπῶν-
 τας τῶν πολεμῶν τοῖς ἐναντίοις ὑπάρχοντα, μᾶλλον λεκ-
 τέον. τοῦτο δὲ ἔστιν, ἅπασιν ἀρτίως κατηριθμητῶν. γίνεσθαι μὲν
 ὅν μέλλοντα πόλεμον ἐκ τούτων ἀρχεῖται. ἢ δὲ ἐνέστω-
 τα παύειν ἐπιχειροῦντας, εἰ μὲν κρατῶσιν οἱ συμβουλο-
 μένοι, αὐτῶν ἑστῶς πρῶτον λεκτέον, ὅτι διὰ τοῦ νοῦ ἔχοντες,
 μὴ πωρμύειν ἕως αὐτῶν πέσωσιν, ἀλλ' αὐτῶν κρατεῖν ποιῆσαι
 πῶς εἰρῶμεν. ἐπειτα δὲ ὅτι πέφυκεν ὁ πόλεμος καὶ τῶν οὐτι-
 χοντων ἐν αὐτῶν πολλοὺς ἀφ' ἑλπίων. ἢ δὲ εἰρῶμεν, ὅτι μὲν ἡ-
 τωμένους, σώζειν. ὅτι δὲ νικῶντας, ὡς αὐτοὶ ἐπὶ πόλεμον πα-
 ρείχιν ἀφ' ἑλπίων, διεξιτέον δὲ τοῖς μεταβολαῖς τοῖς ἐν τῷ πολέ-
 μῳ, ὡς πολλὰ καὶ πρᾶξαίοντες γίνονται. ὅτι μὲν ἐν τῷ πολέ-
 μῳ κρατοῦντας, ἐκ τῶν τοιούτων ὑπὸ πῶς εἰρῶμεν πρᾶκτα
 τέον. ὅτι δὲ ἐπὶ αἰκίας, ὅτι αὐτῶν τε τῶν συμβαίνων, καὶ ἐκ
 τῶν μὴ παροξύνεσθαι τοῖς περὶ αἰκίας τοῖς συμφοραῖς πει-
 θομένους, καὶ ἐκ τῶν κινδύνων τῶν γελιμημένων τῶν μὴ ποιῶ-
 σαδαι πῶς εἰρῶμεν, καὶ ἐκ τῶν κρείττων εἶναι τοῖς κρείττοσι
 μῶρος τι τῶν ὑπαρχόντων περὶ εἶναι, ἢ κλέμω κρατηθέντας
 αὐτοῖς, αὐτοῖς κτήμασιν ἀφ' ἑλπίων. συλλήβδην δὲ τῶν ἡμᾶς
 εἰδέναι δεῖ, ὅτι τότε πάντες οἱ ἀνθρώποι οὗτοι πολέμους εἰ-
 νάσι διαλύνεσθαι περὶ ἀλλήλους, ὅταν ἢ τὴν δίκαιαν ἀξιοῦν ὅτι
 ἐναντίους ἡπολαμβάνωσιν ἢ διανεχῶσι τοῖς συμμάχοις, ἢ
 τῷ κλέμῳ κἀμνῶσιν, ἢ φοβηθῶσι ὅτι ἐναντίους, ἢ σασιάσω-
 σι περὶ σφᾶς αὐτοῖς, ὥς τε ἡ γὰρ τῶν τε πάντων καὶ τῶν τοῖς

- ὁμοιοῦσιν, τὰ τοῖς πράγμασιν οἰκειότατα σωμάτων, οὐκ ἀχρήσεις, ὅθεν χρὴ πᾶσι πλείονα δημογορεῖν καὶ εἰρῶναι. λέγειται δὲ ἡμᾶς ἐπὶ πᾶσι πόρων χρημάτων διελθεῖν, πρῶτον μὲν ἐν σκεπτικῶν, εἴ τι τῆς πόλεως κτημάτων ἡμελημένον ὅστις καὶ μήτε πρὸς δόδον ποιῶν καὶ τοῖς τοῖς ὑπαίρετον τίδω. λέγω δὲ οἷον τόπους ὑνᾶς δημοσίους ἡμελημένους, ὅς ὦν τοῖς ἰδιώταις ἢ περὶ δέντων ἢ μετὰ δέντων, πρὸς δόδον αὖ τις τῆ πό-
- 1** λει γίγνοιτο. κοινότητος γὰρ οὗ τοῦ πόρος ὅστις. αὖ δὲ μηδὲν ἢ τοῖς πόροι, ἀπὸ τιμημάτων ἀναγκαῖον ποιῶντα τοῖς εἰσφορᾶς. ἢ τοῖς μὲν πένησι τὰ σώματα πῶς εἶναι πρὸς τεταγμένον εἰς τοῖς κινδύνους, τοῖς δὲ πλεονέχουσιν τὰ χρήματα, τοῖς δὲ τεχνίταις ὅσα συλλήβδην δὲ πᾶσι πόρων εἰσφορῶνται, φαῖναι αὖ τοῖς ἰσοῦς τοῖς πλείοσι, καὶ πολυχρόνους καὶ μεγάλους ὄντας. τοῖς δὲ τῆς ἀντιπώσης τὰ ἀντιπώσης τοῖς ἐχόντας. τοῖς μὲν ἐν πρὸς δόδον, πᾶσι ὧν δημογορήσωμεν, καὶ τὰ μὲν τῶν πόρων ὅσων τῶν
- 2** λόγους συστήσωμεν, καὶ πρὸς δόδον καὶ ἀπὸ δόδον, ἐκ τῆς εἰρημνίων ἴσμεν. πρὸς δόδον δὲ πάλιν ἐφίξῃς τότε ἐκωμαστικὸν εἶδος, καὶ ψεκτικὸν πᾶσι λαβόμεν. συλλήβδην μὲν ἐν ὅσιν ἐγ- ἐκωμαστικὸν εἶδος, πρὸς δόδον, καὶ πρὸς δόδον, καὶ λόγους, ἐν δόδον ἀνέξουσιν, καὶ μὴ πρὸς δόδον σωοικέωσις. ψεκτικὸν δὲ εἰς ἀντιπώσης τῶν πόρων. τῶν μὲν ἐν δόδον, ἀπείνωσις. τῶν δὲ ἀνέξουσιν, ἀνέξουσιν. ἐπαινετὰ μὲν ἐν ὅσιν πράγματα, τὰ δίκαια, καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὰ συμφέροντα, καὶ τὰ καλὰ, καὶ τὰ ἡδέα, καὶ
- 3** τὰ ῥάδια περὶ λαβόμεν. τῶν δὲ, αὐτὰ τε οἷα ὅστις, καὶ ὅθεν αὐτοῖς πολλὰ ποιήσωμεν, ἐν τοῖς πρὸς πόρων εἰρημνίᾳ. διὰ δὲ τὸν ὀλιγοπῶντα, δεικνύειν τοῖς λόγοις, ὡς τῶν πόρων ἀνθρώπων ἢ τοῖς πράγμασιν ὑπάρχει τῶν πόρων ὑπὸ τῶν κατὰ δόδον, ἢ δὲ αὐτῶν πρὸς δόδον, ἢ ἐκ τῶν ἐπισυμβαλόντων, ἢ ἐκ τῶν τῶν πόρων γινόμενων, ἢ οὐκ ἀλλὰ τῶν πόρων ἐπιτελεσθέντων, ὁμοιοῦσιν πρὸς δὲ καὶ τῶν ψεκτικῶν, τὰ ἀντιπώσης τῶν πόρων δεικνύειν πρὸς δόδον τῶν ψεκτικῶν. τὸ μὲν ἐκ τῶν πόρων, οἷον ἐκ τῶν ὀλιγοπῶντων τὸ σώμα
- 4** αἰνῶναι, καὶ ἐκ τῶν πόρων, ἐπὶ ἀρρωστίαν ἐμπίπτειν. καὶ

ἐκ τῆς φιλοσοφίας, διενόητον εἶναι πρὸς φρόνησιν. καὶ ἐκ τῆς ἀ-
 μελείης, οὐδεὶς τῆς ἀναγκαίων εἶναι. τὸ δ' εὐεχεῖται τοῦτο, οἷον ἐ-
 νεκεῖ τῆς σεφανωθῆναι ἕως τῆς κλιτῆς, πολλοὺς πόρους καὶ
 κινδύνους ἕως μέρους. καὶ εὐεχεῖται τῆς χαρίζεσθαι τοῖς ὁρῶμέ-
 νοις, τῆς ἄλλων οὐδὲν φροντίουσι. τὸ δὲ μὴ αἰεὶ τοῦτο, οἷον
 οὐκ αἰεὶ τῆς ναυτῆς, ναυμαχιῶν νῆκαι, καὶ οὐκ αἰεὶ τῆς πίπειν.
 αἱ παροινίαι. τὰ τριαῦτα δὲ τοῖς περὶ τῶν οὐμοιοῦτως με-
 πῶν, ἐγκωμίων καὶ λόγων πολλῶν δύπορήσεις. αὐξήσεις δὲ
 καὶ ταπεινώσεις συληβδην ἅπαντα τὰ τριαῦτα τόνδε τὸν τό-
 πον μεπῶν, πρῶτον μὲν ἀρχαίων, ὡς πρὸς ἀρτίως μετῆλ-
 θον, ἕως τοῦτο πολλὰ γελῆσαι, ἢ κακὰ, ἢ ἀγαθὰ. εἰς
 μὲν δὲ τὸς τοῖς αὐξήσας οὐκ. δούτορος δὲ, κεκρμένον με-
 τὰ φέρειν. αὐτὸ μὲν ἐπαινῆς, ἀγαθὸν. αὐτὸ δὲ φεγῆς, κακὸν. εἴτα πα-
 ριστάναι τὸ ἕως τοῦ λεγόμενον, καὶ πρὸς ἀλλή-
 λα. τῆς μὲν ἕως τοῦ λεγόμενον, τὰ μέγιστα διεξιῶν. τῆς δὲ ἐ-
 τέρου τὰ ἐλάττω, καὶ οὐτὼ μέγα φανῶναι. εἴτ' οὖν, πρὸς τὸ
 ἕως τοῦ λεγόμενον, αὐτὸ πρὸς ἀλλήλιν ἐν ἐλάττω τῆς ἕως
 πῶν αὐτὸν ἰδέαν πιπόντων. φανείτω γὰρ οὐτὼ τὸ ἕως τοῦ
 λεγόμενον μέγιστον, ὡς πρὸς οἱ μέγιστοι τὰ μέγιστα φαίνονται μέ-
 γιστος, ὅταν πρὸς βραχυτέρους πρὸς αὐτὸν. εἴται δὲ καὶ ὡς πᾶν-
 τως αὐξήσιν, εἰ κενόται μέγα ἀγαθὸν ἔστω, τοῦτο πᾶν ἀνάντιον
 ἐὰν λέγῃς μέγα κακὸν, φανείτω. ὡς αὐτὸς δὲ εἰ νομίζεται μέ-
 γα κακὸν ἐὰν τοῦτο ἀνάντιον λέγῃς, μέγα ἀγαθὸν φανείτω.
 εἴται δὲ καὶ ὡς μέγιστον ποιῇν τὰ ἀγαθὰ ἢ τὰ κακὰ, ἐὰν ἀρ-
 φαίνῃς αὐτὸν ἐκ διανοίας συμβιβάζων ὡς ἐκ πολλοῦ περὶ νό-
 σεν. ὡς πρὸς πρὸς τῆς ἐπεβάλλει. ὡς πολλὴ χρόνον ἐπετα-
 πν. ὡς οὐδὲς ἄλλος πρὸς τὸν τοῦτο ἀνέχειρσεν. ὡς μετὰ
 τοῦτων ἐπεξε. μεθ' ὧν οὐδὲς ἄλλος. ὡς τοῦ τοῦτο, μεθ' οὗς
 οὐδὲς ἐτέρος. ὡς ἐκὼν. ὡς ἐκ περὶ νόσας. ὡς εἰ πάντες τοῦτο
 ἴσως ποιοῖμεν, οὐδὲ μόνον αὐτὸν, ἢ φαύλως περὶ ποιοῖμεν. καὶ
 δὲ καὶ εἰκάζοντα συμβιβάζειν καὶ ἐποικοδομῶντα τὸ ἐτέρον
 ὡς ὡς τὸ ἐτέρον, αὐξήσιν τὸ πᾶν τοιῶδε. ὅς τις δὲ τῆς φίλων κα-

δεῖται, ὅσον εἰκὸς καὶ ὅσον αὐτῷ γονεῖς πρῶτον. ὅς δὲ ὅσον γονεῖας
 πρῶτον, οὐδὲς κὴ πῶς παῖδα πῶς ἐκ τῶ ὅν ποιῶν βουλήσεται.
 συλλήβδην δὲ, ἐάν πολλαὶ αἵτιον ἀρφαίνης, ἐάν τε ἀγαθῶν
 ἐάν τε κακῶν, μέγαλα φανείτω. σκοπεῖν δὲ καὶ τὸ πρῶτον,
 ὅπῃ φανείτω, καὶ τὰ μὲν διακρίνειν, ἢ καὶ θόλου λεγέ-
 μενον, καὶ ὅπῃ τῶν αὐτῶν μείζον ἢ, τὸν δὲ τὸν ἴσον αὐτῷ λέγειν.
 τὰς μὲν ὅσον αὐξήσεις οὕτω μετῶν, πλείους ποιήσεις καὶ με-
 1 ρίους. ταπεινώσεις δὲ τοῖς λόχοις καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κα-
 κα, τὸν ἐκείνῳ ἴσον μετῶν, ὡς εἰρήνη μὲν ἐπὶ τῷ μέγα-
 λων καὶ μάστιγα μὲν, αὐτῶν μὲν αἰῶν ἐπιδεικνύης. εἰ δὲ μὴ,
 ὡς ἐλαχίστων καὶ σμικροτάτων. ὡς μὲν ὅσον ἐγκωμιάζοντες κὴ
 ἡμίονοι, αὐξήσομεν καὶ ταπεινώσομεν ἀπὸ αὐτῶν ἐλάττωμεν,
 ἐκ τούτων ἴσμεν. χρήσιμοι δὲ αἱ τῶν αὐξήσεων ἀφορμαὶ εἰσι,
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εἰδῶσιν. ἀλλ' ἢ πλείον δυνάμεις αὐτῶν ὅσον
 ἐν τοῖς ἐγκωμίοις καὶ ἐν τοῖς λόχοις. πῶς μὲν ὅσον τούτων ἐ-
 2 τῶν δὲ οὐκ ἐπὶ πρῶτον. διέλαμεν δὲ πάλιν ὁμοίως πῶς τούτοις
 τότε κατηγορικὸν καὶ τὸ ἀκροατικὸν εἶδος, ὃ πῶς πῶς δι-
 κρινόμεν ὅσον πρῶτον, αὐτὰ τε ὅσον ὡς σπῆνκε, κὴ ὡς δι-
 ατῶν χρῆσθαι. εἰ δὲ τὸ μὲν κατηγορικὸν, συλλήβδην εἰπεῖν,
 ἀμαρτημάτων καὶ ἀδικημάτων ὑπελάμβανεν. τὸ δὲ ἀκροα-
 τικὸν, ἀμαρτημάτων καὶ ἀδικημάτων κατηγορηθέντων ἢ κα-
 θ' ὑποπτεθέντων, διάλυσιν. ἐκ τούτου δὲ τῶν εἰδῶν τὰς δυνά-
 3 μεις τὰς αὐτὰς ἐχόντων κατηγορῶντα μὲν, ἀναγκαῖον λέγειν,
 ὅταν μὲν εἰς πονηρίαν κατηγορή, ὡς αἱ τῶν ἐκείνων πράξεις
 ἀδικαὶ καὶ πρῶτον, καὶ τῶ πῶς πῶς πολὺ τῶν ἀσύμφοροι
 τυγχάνουσιν οὕτω. ὅταν δὲ εἰς ἀβελτηρίαν, ὡς αὐτῶν τε καὶ
 τῶ πρῶτον, ἀσύμφοροι, καὶ αἰσχυρὰ, καὶ ἀνδρείς, καὶ ἀδύνα-
 4 ται ἐπιτελεσθῶσι. τῶν μὲν καὶ τὰ τούτοις ὁμοία, καὶ τὰ τε
 τῶ πρῶτον καὶ τῶ ἀβελτῶν ἐπιχειρήματα ὅσον. διὰ δὲ καὶ
 ὅσον πρῶτον τῶ κατηγορῶντας, ὡς ποῖοις τῶ ἀδικημά-
 των οἱ νομοὶ τὰς ὑμῶν εἰσὶν τάττονται, καὶ πῶς αἱ τῶ ἀδικη-
 4 μάτων οἱ δικασταὶ τὰς ὑμῶν εἰσὶν ὁρίζουσιν, ὅταν μὲν ὅσον ἢ νόμος

διωρεκώς, ὅτῳ δὲ μόνον σκοπεῖν τὸν κατήγορον, ὅπως αὐτὸς ἐπὶ
 δείξει τὸ πρῶτον γελημελίον, ὅταν οἱ δικασταὶ τὸν κατήγορον
 μόνον εἰδῶσιν, αὐξήσιον ἔστι τὰ ἀδικήματα, καὶ τὰ τῆς ἐναντίων
 ἀμαρτήματα. καὶ μάλιστα μὲν δεικτέον, ὡς ἐκὼν καὶ ἐκ προνοίας
 οὐ τῆς τυχεύσης, ἀλλὰ μετὰ πρᾶσκύνῃς παλαιοῦς ἡδίκησεν.
 εἰ δὲ μὴ δυνάσθῃ ὁ δῖος πρῶτον, ἀλλὰ νομίμεις δείξαι τὸν ἐ-
 ναντίον ὡς ἡμαρτε τὸν ἴσον ἢ ὅτι ταῦτα πράξει διανοηθεὶς
 καλῶς, ἢ τύχῃσι, περικαιρέτιον πλὴν συγγνώμῃ, λέγοντα τοῖς
 ἀκούουσιν, ὡς οὐ δὲ πράξαντας ἡμαρτεκύναι φάσκειν. ἀλλὰ
 πρὶν πράξαι δὲ λαβεῖν. ἔπειθ' ὡς εἰ καὶ ὑβήμρτεν ἢ ἢ τύχῃσιν
 ἐκείνους, δὲ δὲ τοῖς ἀτυχίας καὶ τοῖς ἀμάρτησιν ζημιωθῶσι μάλ-
 λον αὐτῶν, ἢ τὸ μὴ εἶναι τὸν τῶν κρίσεων. περὶ δὲ τοῖς
 καὶ ὁ νομὸς δὲ τῆς ἐκείνου ὅς ὑβήμρτάνουσιν, ἀλλ' ὅσοι δικούς
 ἐποίησεν, ἵνα μὴ πάντες ὑβήμρτάνωσι. λέγε δὲ, καὶ ὡς εἰ τὸν τὰ
 κρίματα ἀχλὺς μόνον ἀχλὺς δέξονται. πολλοὺς ὅς ἀδικεῖν, περ-
 αίσμενον. ἔξουσι καὶ ὁρθῶντες μὲν γὰρ ἀπὸ αὐτῶν εἰδέωσι
 πράξουσιν. ἀχλὺς δὲ φάσκοντες ἢ τυχεύειν, τιμωρίαν
 οὐχ ὑφέξουσιν. τοῖς μὲν δὲ κατήγορον σιν, ἐκ τῆς τοιούτων ἢ συγ-
 γνώμῃ περικαιρέτια. καὶ ὡς περὶ τὸν εἶρηται δὲ τῆς αὐξήσων
 πολλὰν αἵτια κακῶν τὰ τῆς ἐναντίων ὅρ' ἂν δεικτέον. τὸ μὲν
 εἶναι κατηγορικὸν ἴδως δὲ τῆς μόρῃν ἀχλὺς λαβεῖν τῶν τῶν.
 δὲ ἀχλὺς ἡπικόν, δὲ τῶν μεθόδων στωίσαται. πόθεν αὐτῶν
 ἀχλὺς ἡπικόν. ἢ γὰρ ἀχλὺς δεικτέον τῶ ἀχλὺς ἡπικόν, ὡς οὐ-
 δὲ τῆς κατηγορικῆς μὲν ἐπράξεν, ἢ εἰ αὐτὸ ἀναγκάζειται ὁμολο-
 γεῖν, πειρατέον δεικνύει ἐννομον καὶ δίκαιον καὶ καλὸν καὶ
 συμφόρον τῇ πόλει τὸ πεπραγμένον. εἰ δὲ μὴ ὅτῳ δύνω-
 ται ἀχλὺς εἶναι, εἰς ἀμαρτήματα ἢ εἰς ἀτυχία ἀγοντα τοῖς πρά-
 ξεις, καὶ μικρὰς τοῖς βλάβας ἀπ' αὐτῆς γηνομένης ἀχλὺς φαί-
 νονται, συγγνώμης τυχεῖν πειρατέον. ἀδικίαν δὲ καὶ ἀμαρτή-
 μα καὶ ἀτυχίαν αὐτὸ διορίζουσιν, τὸ μὲν ἐκ προνοίας κακὸν τι ποι-
 εῖν, ἀδικίαν πῆθαι, καὶ φάσι δὲ τιμωρίαν ὑπὸ τοῖς τοιούτοις
 πλὴν μεγίστην λαμβάνειν. τὸ δὲ δι' ἀγνοίαν ἐλαβόρον τι πράτ- 4

τειν, ἀμάρτιαν εἶναι φατίον. τὸ δὲ μὴ δι' αὐτὸν, ἀλλὰ δι' ἐπεί-
 ρους πινὰς ἢ δὲ τύχην μηδὲν ἐπιτελεῖν τῷ βεβληθέντων κα-
 λῶς, ἀτυχίαν τίθει. καὶ φασι τὸ μὲν ἀδικεῖν, εἶναι τῷ πονηρῶν
 ἀνθρώπων ἴδιον. τὸ δ' ὑπερμαρτεῖν καὶ ποδὶ τοῖς πράξεσι ἀτυ-
 χεῖν, οὐ μόνον εἶναι ἐκ τῶ ἴδιον, ἀλλὰ καὶ κοινὸν καὶ τῷ δικα-
 ζόντων, καὶ τῷ ἄλλων ἀνθρώπων. αἷμα δὲ συγγνώμην ἔχειν ἀ-
 ναγκασιδὲς ἵε ὁμοῦ λαοῦ τῷ τοιούτων αἰτιῶν, κοινὸν τοῖς ἀκού-
 1 σσι πινῶν τὸ ἀμαρτάνειν καὶ τὸ ἀτυχεῖν. διὰ δὲ τὸν ἀχρηστο-
 μενον πάντα θεωρεῖν, ἐφ' οἷς τῷ ἀδικημάτων οἵ τε νόμοι τοῖς πι-
 μωρίαις ἐπάξιοι, καὶ οἱ δικασταὶ ζημίαις τιμῶσι. καὶ ὅταν ὁ
 νόμος ὀρίξῃ τοῖς τιμωρίαις, δεικνύον. ὡς οὐκ ἐποίησε τὸ πρῶ-
 παν, ἢ ὡς εἴνομα καὶ δίκαια ἐποίησεν. ὅτε δὲ οἱ δικασταὶ καθε-
 σῆκασι τιμῶσι τῇς ζημίας, ὁμοίως πάλιν οὐ φατίον, ὅτι ταῦ-
 τα οὐκ ἐποίησεν. ἀλλὰ μᾶλλον μικρὰ βεβλημμένον τὸν ἀνάν-
 2 τῶν τοῖς ὁμοιοῦσιν ἐν τοῖς κατηγορίαις καὶ ἐν τοῖς ἀχρηστο-
 αῖς δι' ἐπείσμεν. λέγειται δ' ἡμῶν ἐπὶ διεξελθεῖν τὸ ὑπερταστικόν
 εἶδος. ἐν κεφαλῇ μὲν ἐν εἰπεῖν, ἢ ὑπερτασίς ἐστι περαιρέων ἢ
 πράξεων ἢ λόγων πρὸς ἄλληλα, ἢ πρὸς τὸν ἄλλον βίον ἀν-
 ὑπερμενῶν ἐμφάνισις. διὰ δὲ τὸν ὑπερτάξοντα ζητεῖν, εἴη ἢ ὁ λό-
 γος ὃν ὑπερτάξῃ, ἢ αἱ πράξεις τῷ ὑπερταξομένῳ, ἢ αἱ περαιρέσεις
 ἀντιπρὸς τῷ ἀλλήλῳ. ἢ δὲ μέθοδος ἢ δε, σκοπεῖν ἐν τῷ παρῶ-
 3 χημένῳ χρόνῳ, εἰ τὸ πρῶτον πινος ὅλος γινόμενος, πάλιν ἐ-
 χερὸς ἐγίγνηται, καὶ πάλιν ὅλος τῷ αὐτῷ χρόνῳ. ἢ ἄλλο ἀνάν-
 τῶν εἰς μοχθηρίαν φέρων ἐπεφάνη, ἢ ἐπὶ πράξει, εἰαν οἱ καιροὶ
 περιπέσοιεν αὐτῷ ἀνάντιον τοῖς πρὸ τῶν ὑπ' αὐτῷ πεπεργ-
 μένοις. ὡσαύτως δὲ ὅρα, καὶ εἴ τι εἰπὼν νῦν λέγει ἀνάντιον τοῖς
 πρὸ τῶν αὐτῷ εἰρημέντοις. ἢ εἴ τι εἴη ἀνάντιον τοῖς λεγομέ-
 νοις, ἢ τοῖς πρὸ τῶν εἰρημέντοις. ὡσαύτως δὲ καὶ εἴ τι πάλιν περ-
 εἴλετο ἀνάντιον τοῖς πρὸ τῶν εἰρημέντοις, ἢ πρὸ ἐλπί-
 4 τ' αὐτῶν καιρῶν πρὸ πεισόντων. ὁμοιοῦσιν δὲ τοῖς λαμβά-
 νειν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ἀνδοξα ἐπιτηδύματα, τοῖς ἐν τῷ τ' ὑπε-

Τεχνολογίου βίω ἐκαιπώσεις. τὸ μὲν ὅν ἕξεταισικὸν εἶδος, οὐ τῶ
 μετῶν, οὐδὲνα πρῶταλείφεις ἴσθην τῆς ἕξεταισικῆς. ἀπάντων
 δὲ τῶν εἰδῶν ἡδὴ διηρημένων, δεῖ καὶ χωρὶς τῶν ἐν τῇ ἐκείνῃ ὁ-
 ταν ἀρμότῃ, χρῆσθαι, καὶ κοινῇ συμμεγνύτα τὰς διωάμεις
 αὐτῶν. ταῦτα μὲν γὰρ ἔχει μὲν διαφορὰς ἀμεγάρους. ἐπικρινω-
 νοῦσι μὲν τὴν κατὰ τὰς χρήσεις ἀλλήλοις. καὶ ταυτὸ πεπὸν-
 दाσι, τοῖς τῶν ἀνθρώπων εἶδεσι. καὶ γὰρ οὐτὶ τῇ μὲν, ὁμοιοι. τῇ
 δὲ, ἀνόμοιοι τὰς ὁφείας καὶ τὰς αἰσθήσεις εἰσιν. οὐ τῶ δὲ τῶν εἰδῶν
 διωρισμένων, καὶ ὧν περὶ δέοντα, κοινῇ πάλιν ἕξεταισικῶν
 » μὲν καὶ διέλετο μὲν, ὡς αὐτοῖς δεῖ χρῆσθαι. πρῶτον μὲν ὅν καὶ
 » τὸ δίκαιον, καὶ τὸ νόμιμον, καὶ τὸ συμφέρον, καὶ τὸ καλόν,
 » καὶ τὸ ἡδύ, καὶ τὰ τοῖς ἀκούοντα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχῇ διε-
 λόμενα, κοινὰ πᾶσι τοῖς εἰδῶσιν ἔστι. μάλιστα δ' αὐτοῖς τὸ περὶ
 πικρὸν περὶ χρῆσθαι. δούτορον δὲ, τὰς ἀνέσεις καὶ ταπεινώ-
 σεις χρησίμους ἀναγκαῖον εἶναι πρὶν τὰ λοιπὰ πάντα. μάλι-
 σα δ' αὐτῶν ἐν τῷ ἐγκωμίῳ καὶ τοῖς λόγοις αἱ χρήσεις. εἴθ' οὖν
 δὲ, πίσεις. αἷς ἀνάσκη μὲν περὶ πάντα τὰ μόρῃ τῶν λόγων χρῆ-
 σθαι. χρησιμώτατα δὲ εἰσιν ἐν ταῖς κατηγορίαις καὶ ταῖς ἀρ-
 λογίαις. ταῦτα γὰρ πλείους ἀπλογίας δέοντα. περὶ δὲ
 τοῖς, περὶ αὐτῶν καὶ αἰτήματα καὶ παλλογίας, καὶ
 μήκος λόγου, καὶ μέγεθος μήκους, καὶ βραχυλογία, καὶ ὀρ-
 μηνεία. ταῦτα γὰρ τὰ τοῖς ὁμοίοις, κοινὰς ἔχει. πᾶσι τοῖς εἰδε-
 σι τὰς χρήσεις. ποδὶ μὲν ὅν τῶν δικαίων καὶ τῶν νομίμων καὶ
 τῶν τοῖς ὁμοιοῦσιν, περὶ τὸν διωρισμένον, καὶ τῶν χρῆ-
 σιν αὐτῶν διεξήλθον. καὶ ποδὶ μὲν τῶν ἀνέσεων καὶ ταπεινώ-
 δων εἶπεν. νῦν δὲ ποδὶ τῶν ἄλλων δηλώσω. πρῶτον ἀπὸ
 τῶν πίσεων ἀρξάμενος. εἰσὶ δὲ δύο τοῖς πίσεων. γίνονται
 γὰρ αἱ μὲν, ἕξ αὐτῶν τῶν λόγων. καὶ τῶν πράξεων. καὶ τῶν ἀν-
 θρώπων. αἱ δ' ἐπὶ δεῖται, τοῖς λεγομένοις καὶ τοῖς περὶ τομνοῖς.
 τὰ μὲν γὰρ ἐκόντα, καὶ πρῶτα εἰγμένα, καὶ τεκμήρια, καὶ ἐν-
 θυμήματα, καὶ γὰρ μισθὸν, καὶ τὰ σημεῖα, καὶ οἱ ἐλεγχοί, πίσεις
 ἕξ αὐτῶν τῶν λόγων καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων
 εἰσιν.

- εἰσιν. ἐπίθετοι δὲ, μαρτυραίαι, ὄρεσι, βάραι. διὰ δὲ τούτων
 ἐκείνην αὐτὴν τε σιωπῶναι, ποία τίς ὄστι, καὶ πόθεν τῇ εἰς αὐ-
 τῶν λόγων δι' ὑποθέσμεν, καὶ τὰ ἀλλήλων διαφύρουσιν. εἰκὸς
 μὲν οὖν ὄστι, οὐ λεγομένου, πρὸς αἰγμάτων ἐν τῷ διανοίαις
 ἔχουσιν οἱ ἀκούοντες. λέσω δ' οἷον εἴ τις φαίη τὴν παρὰ δαξού
 λειδοι μέγαν εἶναι, καὶ ὅς οἱ κείους δι' πρὸς τῆν, καὶ ὅς ἐ-
 χρούς ἀτυχεῖν, καὶ τὰ τῷ τοῖς ὁμοίαι, συλλήβδην εἰκὸς τα δὲ
 I εἶεν. ἐκείνος γὰρ τῇ ἀκούοντων σιωπῶν αὐτὸς αὐτῷ πρὸς
 τῷ τῶν καὶ τῇ τῷ τοῖς ὁμοίαι τῶν, ἔχοντι τῶν τῶν ἐπιθυ-
 μίας. ὥς τε εἴ τις εἴη πρὸς τῶν ἡμῶν ἐν τῷ λόγῳ αἰ, εἰ
 ὅς ἀκούοντες σιωπῶντας ληψόμεθα πρὸς τῶν πρὸς τῶν
 οὐ λέγομεν. τῷ τοῖς γὰρ αὐτὸς εἰκὸς ὄστι μάλιστα πισθύνειν. τὸ
 μὲν οὖν εἰκὸς τῶν τῶν ἔχει φθίνειν. διακρούμεν δὲ αὐτὸς εἰς τῶν
 ἰδέας. μία μὲν οὖν ὄστι, τὸ τὰ πᾶσι τὰ καὶ φθίνειν ἀκού-
 θῶντα τῶν ἀνθρώπων, τῶν λόγῳ συμπρὸς λαμβάνειν ἐν τῷ
 2 κατηγορεῖν, ἢ ἀπὸ γῆρας. οἷον ἐν τῷ τῶν καὶ φρο-
 νήσαντες πᾶσι, ἢ δεικνύειν, ἢ καὶ αὐτὸς εἴ τις τὸ πρὸς τῶν πολ-
 λάκις πεποιθὲς τε, ἢ πᾶσι ἡδυνάτες, ἢ λυπηθέντες, ἢ ἐπι-
 θυμωθέντες, ἢ πεπαισμένοι τῶν ἐπιθυμῶν, ἢ πᾶσι τῶν τε, ἢ
 ἡ τῶν τῶν ἐπὶ τῶν πεπαισθέντες πᾶσι τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 μαθῶν, ἢ πᾶσι τῶν ἀλλῶν ἀνθρώπων, οἷς συμπράττειν. τῶν γὰρ
 καὶ τὰ τῷ τοῖς ὁμοίαι κοινὰ τῶν ἀνθρώπων φθίνειν ὄντα πᾶ-
 σι, γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν ὄστι. τὰ μὲν οὖν καὶ φθίνειν τῶν
 3 ἀνθρώποις εἰδησιμὰ γίνεσθαι, τῶν τῶν ὄστι. ἀφαιρὲν δὲ
 συμπρὸς λαμβάνειν ἐν τοῖς λόγοις. ἐπὶ τῶν δὲ μὲν ὄστι τῶν εἰ-
 κῶν ἐπὶ τῶν, ὁ καὶ σιωπῶν εἰκὸς ποιοῦμεν. εἴ τις δὲ κῶν
 δος. πολλὰκις γὰρ τῶν τῶν τῶν φθίνειν εἰσατάμενοι, καὶ τὰ ἡ-
 δὴ περὶ τῶν πρὸς τῶν. οὐτῶν δὲ τῶν διωρισμένων, ἐν
 μὲν τῶν περὶ τῶν καὶ τῶν ἀπὸ τῶν δεικνύον ἐπὶ τῶν
 ἐπὶ τῶν, ὅτι εἴ τις τὸ πρὸς τῶν ἐφ' ὃ ἡμεῖς πρὸς λαμβάνειν
 ἢ ὡς ἀντιλέγειν ὅτι, ὡς ἡμεῖς φαμέν, γίνεσθαι. εἰ δὲ μὴ, ὅτι τὰ
 4 τῶν τῶν πρὸς τῶν ὁμοίαι, εἴ τις τὸν τῶν γίνεσθαι ὃν ἡμεῖς

Arist. ars. rhet. ad Alex.

α γ

- κῶτων χρήσει ἀπολαύειν. ἀπὶ δὲ τὸν γὰρ ποιήσεις τὴν κα-
τηγορίαν. αὐτὸς δὲ ὁμοιοῦν ἀναγκάζει, τοῖς τῶν πολλῶν ἡθε-
σιν ἀφομοίον τῶν σωτῆρ πρᾶξεις. ὅτι μάλιστα λέγων, ὡς οἱ
πλεῖστοι καὶ οἱ πάντες ὄντες καὶ τὰ τοιαῦτα πρᾶττεσιν ὅτως,
ὡς σὺ τυγχάνει πεποιημένος. αὐτὸς δὲ μὴ διωκτὸν ἢ ὄντα διέξει
καὶ ἀποδοκίματον τῶν ἀτυχίας, ἢ τῶν ἀμαρτίας. καὶ συγγνώ-
μης πειρατῶν τυγχάνει, πρὸ λαμβάνοντα τὰ κοινὰ τῶν ἀν-
θρώπων γινόμενα πάθη, δι' ὧν ὕψιστά μεθ' αὐτῶν λογισμοῦ. τοῦτο
δὲ δὲσιν, ὅπως, ὁρῶν, μέθ' αὐτοῦ, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁμοιοῦ-
πα. τὸ μὲν ὅτι εἰς τὴν αὐτῆς τῆς μεθόδου τεχνικῶς τὰ μέ-
την. πρὸ δὲ πείραγμα δὲ δὲ, πρᾶξεις ὁμοιοῦν γελιημέναι, καὶ ἐ-
ναντίαι τῶν νῦν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων. τότε δὲ χρῆσθαι αὐτοῖς
ὄντες, ὅτι ἀπὸ τοῦ ὅτι τοῦτο σὺν λεγόμενον, εἶναι φανερὸν ποιῶ-
ναι θέλεις. εἰ δὲ τῶν εἰκότος μὴ πισδύηται, ὅπως πρᾶξιν ὁ-
μοιοῦν ἐτόλμαν τῶν αὐτῶν σὺν λεγομένη καὶ μαθόντες οὕτω. πε-
2 πρὸ γελιῶν, ὡς σὺ φησὶ γελιῶν, μάλλον πισδύσωσι τοῖς
αὐτῶν σὺν λεγομένοις. εἰ δὲ τῶν πρὸ δειγμάτων, δύο εἴδη ποι-
τὰ μὲν γὰρ τῶν πρὸ γματῶν, γίνεσθαι καὶ λόγον. τὰ δὲ, πρὸ
λόγον. καὶ δὲ τὰ μὲν καὶ λόγον γινόμενα, πισδύεσθαι. τὰ
δὲ μὴ καὶ λόγον, ἀπισθεῖν. λέγω δὲ οἶον, εἴπερ φάσκει ὅτι
πλεῖστος δικαιοτῶν εἶναι τῶν πενομένων, καὶ φέρει πινὰς πρᾶ-
ξας πλεῖστων ἀνθρώπων δικαίως. τὰ μὲν ὅτι καὶ τῶν πρὸ δει-
γμάτων καὶ λόγον εἶναι δοκεῖ. ὅτι γὰρ πλείστοι νομίζον
3 τας, ὅτι πλεῖστοι εἶναι δικαιοτῶν τῶν πενομένων. εἰ δὲ ἴσ-
πάλιν ἀρφαίνει τινὰς τῶν πλεονεξίων τῶν χρημάτων ἀδικήσαν-
τας, τῶν πρὸ τὸ εἰς γελιημένῳ πρὸ δειγμάτων πρὸ γματῶν,
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τοῦ πλεονεξίου. ὡς αὐτῶν δὲ καὶ εἴπερ
φέρει πρὸ δειγμάτων τῶν καὶ λόγον εἶναι δοκῶντων, διότι κα-
κεδαμένοι ποτὲ ἢ ἀθλῶνται πολλῶν πλεονεξίων συμμά-
χων, καὶ πολέμῳ ὅτι ἐναντίους. καὶ περὶ εἴπερ ὅτι ἀκρί-
οντας πολλοὺς συμμάχους ποιεῖται. τὰ μὲν δὲ καὶ τῶν
4 πρὸ δειγμάτων καὶ λόγον ὄντες. ἅπαντες γὰρ νομίζοντες

ἐν τοῖς πολέμοις τὸ πλεονέκτημα οὐ μόνον ῥοπήν ἔχειν πρὸς τὴν
 νίκην. εἰ δὲ τις ἀρφαίνεται ἐξέλοι, μὴ τὸ τ' αὖτις τὸν νικῶν τοῖς
 πρὸς τὸ εἰκὸς γεληνμένους πρᾶγμασι χρῆται· αὐτὸς πρᾶξι δειγ-
 μασι λείπων, ὡς οἱ μὲν ἀθλήσει φυγάδεις, τὸ πρᾶξον μετὰ πεν-
 τήκοντα αὐθρῶν φυλλῶ τε καὶ λαβόντες, καὶ πρὸς τοῖς ἐν ἅ-
 σει πολλὰ πλείους ὄντας καὶ συμμάχοις λακεδαιμονίοις
 χρωμένους, πλεμῆσαντες, κατῆλθον εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Σπ-
 ρταίοι δὲ λακεδαιμονίων, καὶ σχεδὸν ἀπάντων πελοποννησίων
 εἰς τὴν βιοπάαν ἐμβαλόντων, μένοι παρὶ τὰ λούντα πρᾶ-
 ταξάμενοι, τὴν λακεδαιμονίων δυνάμιν ἐνίκησαν. δίων δὲ ὁ συ-
 ρακυσίος μετὰ ἑξαχλίων ὁπλιτῶν εἰς συρακυσίας πάλυσας
 διονυσίον πελλαπλάσιονα δυνάμιν ἔχοντα, κατεπλήμυσεν.
 ὡσπύτωσ δὲ κερύνθιοι συρακυσίοις ἐνεία ἑξήρεσι βουθήσαν-
 τες, καρχηδονίους δὲ ἐκ τὸν καὶ πεντήκοντα ναυσὶ βῶντες
 λιμέσι τῶν συρακυσίων ἐφορμάντας, τὴν δὲ πόλιν ἀπαῖον
 πάλιν τῆς ἀκροπόλεως ἔχοντες, οὐδὲν ἥτιον κατεπλήμυσαν.
 συλλήβδην δὲ τῶν καὶ τὰ τοῖς ὁμοῖα πρᾶξι λόγον περ-
 χόμενα, τοῖς κατὰ τὸ εἰκὸς γινόμενα συμβουλάς, ἀπίστους
 ποιῆν εἴωθε. τῶν μὲν οὖν πρᾶξι δειγμάτων τριακὴ τις ἡ φύ-
 σις ὅσι. χρῆσθαι δὲ αὐτῶν ἐκαστὸν ὅπως. ὅταν μὲν ἡμεῖς λεί-
 πωμεν τὰ κατὰ λόγον γινόμενα, δεικνύμεν, ὡς ἐπὶ τοῖς πολλοῖς τῶ-
 ρον τὸν ὅσον ἐπιτελευμένους τοῖς πράξεσι. ὅταν δὲ τὰ πρᾶξι
 λόγον γινόμενα, φέροντας. ὅσα πρᾶξι λόγον δοκοῦντα γινέ-
 σθαι τῶν πραγμάτων, διλότῳσ ἀρετὴ βήκεν. ὅταν δὲ οἱ ἐναν-
 τίοι λείπωσι τοῖς, καὶ δεικνύειν, ὡς δι' τυχήματα τοῖς σινε-
 βη. καὶ λείπειν, ὅτι ριπῶνται πράξεις ἐν τῷ σπανίῳ γένεσιν,
 οἷος δὲ σὺ λείγεις πελάγους. καὶ μὲν οὖν πρᾶξι δειγμάτων οὐ-
 τω χρῆσθαι. ὅταν γὰρ μὲν τὰ πρᾶξι λόγον γινόμενα φέρωμεν,
 καὶ σινάγεις αὐτῶν, ὅτι πλείονα, καὶ κατὰ λέγειν, ὡς οὐδὲν
 μάλλον ἐκείνα ῥύπων εἴωθε γίνεσθαι. καὶ δὲ χρῆσθαι τοῖς πα-
 ραδείγμασι μὴ μόνον ἐκ τούτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων. λέ-
 πω δὲ οἷον ἐὰν ἀρφαίνης. πινὰς πλείονα ἐκ τούτων καὶ τοῖς συμμάχοις

χρωμένον, καὶ διαλυθεῖται αὐτῷ πλὴν φιλίας. καὶ λέγῃς, ἡ-
 μῖν δὲ αὐτῶς καὶ κοινῶς πρὸς αὐτοὺς περὶ σφοδρώμεθα, πο-
 λὺν χρόνον πλὴν συμμαχίαν φυλάξομεν. καὶ πάλιν, αὐτῶς
 ἐτόρουσ' ἀπὸ πρᾶσι δυνάμεις πλεμῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ
 πολεμῆσθαι ἀρχαίνῃσιν. εἴτα λέγῃς, αὐτῶς πρᾶσι δυνάμεις
 πολεμῶμεν, βελτίους αὐτῶς τοῦ νίκης τοῖς ἐλπίδας ἐχοίμεν.
 πολλὰ δὲ λήψῃ πρᾶσι δυνάμεις διὰ τοῦτο περὶ γνησίων πρᾶ-
 1 ξίων, καὶ διὰ τοῦτο νῦν γινομένων. τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν ὄντων, τῇ
 » μὲν, ὁμοία, τῇ δὲ, ἀνόμοια ἀλλήλοις ὄσιν. ὥς τε διὰ τὴν αἰτίαν
 » ταύτην, καὶ πρᾶσι δυνάμεων δι' ἀπορήσομεν, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ
 ἄλλων λεγόμενοις οὐ χαλεπῶς ἀντιροῦμεν. τῷ μὲν οὖν πα-
 ραδειγμάτων, τοῖς τε ὑποπύσιν, καὶ ὡς αὐτοῖς χρῆσόμε-
 θα, καὶ ὅθεν πολλὰ ληψόμεθα. τεκμήρια δὲ ὄσιν, ὅσα αὐτῶς
 νανπῶς ἢ πεπεσγμένα τῶ ποδὶ οὐ ὁ λόγος, καὶ ὅσα ὁ λόγος
 αὐτοῖς ἐαυτῶ ἀντιποῦται. τῷ γὰρ ἀκούοντων, οἱ πλεῖστοι τοῖς
 2 συμβαίνουσιν τοῖς λόγον ἢ τὴν πράξιν. ἀντιπῶμασι, τεκ-
 μέρονται μηδὲν ὑγιᾶν εἶναι, μήτε τῶν λεγόμενων, μήτε τῶν
 πρᾶσι δυνάμεων. πολλὰ δὲ λήψῃ τεκμήρια σκοπῶν, εἴτε ὁ λό-
 γος τῶ ἀντιπῶ αὐτοῖς αὐτῶ τῶ πρᾶσι δυνάμει ἀντιποῦται, εἴτε
 ἢ πράξις αὐτῇ ἀντιπῶ τῶ λόγῳ ὄσιν. τὰ μὲν ἐν τεκμήρια ρι-
 αῶτά ὄσιν, καὶ οὕτως αὐτὰ πλεῖστα ποιήσεις. ἀντιπῶματα δὲ
 ὄσιν. οὐ μόνον τὰ τῶ λόγῳ καὶ τῇ πράξει ἀντιπῶμεν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι. λήψῃ δὲ πολλὰ μετῶν, ὡς ἐν τῶ ὄσιν-
 3 ταστικῷ εἶδει εἶρηται. καὶ σκοπῶν, εἴπῃ ὁ λόγος ἐαυτῶ ἀντι-
 πῶται. ἢ τὰ πεπεσγμένα τοῖς δικαίοις, ἢ τῶ νόμῳ, ἢ τῶ συμ-
 φῶντι, ἢ τῶ καλῷ, ἢ τῶ δυνάτῳ, ἢ τῶ ῥαδίῳ, ἢ τῶ εἰκότι, ἢ
 τῶ ἡθελῶ λέγοντος, ἢ τῶ ἡθελῶ πρᾶσι δυνάμεων. τὰ μὲν οὖν
 τοιαῦτα τῷ ἀντιπῶματων καὶ τῷ ἀντιπῶν ἐκληπείον. τὰ
 δὲ ἀντιπῶ τῶ τοῖς ἑαυτῶν αὐτῶς ἀντιπῶν, ὡς φαίνον-
 τας τοῖς πράξις τοῖς ἡμετέροις, καὶ τοῖς λόγοις ἀντιπῶ μέ-
 νους τοῖς ἀδίκτοις, καὶ τοῖς ἀνόμοις, καὶ τοῖς ἀσυμφόροις, καὶ
 4 τοῖς τῶ ἀντιπῶν τῶ πονηρῶν ἡθελῶ, καὶ σπληνῶν, τοῖς

μοχλοῖς νομιζομένοις εἶναι. διὰ δὲ τούτων ἕκαστα συνηγορεῖν
 ὡς εἰς βραχὺ τιτὰ, καὶ φράζειν, ὅτι μάλιστα καὶ ὀλίγοις τοῖς νοή-
 μασι. τὰ μὲν οὖν ἐν διηγήματι εἶχον τὸν λόγον πολλὰ ποιή-
 σωμεν. καὶ οὕτως αὐτοῖς ἀρῖστα χρυσόμεθα. γνώμη δὲ ὅτι μὲν
 ἐν κεφαλαίῳ καὶ ὅλων τῶν περὶ γνάμνων δόγματος ἰδίου δὴ-
 λωσις. δύο δὲ λόγοι τῶν γνώμων εἰσι. ὁ μὲν ἐνδεξος. ὁ δὲ, πα-
 ράδοξος. ὅταν μὲν ἐν ἐνδεξον λέγῃς, οὐδὲν δεῖ τοῖς αἰτίαις φέ-
 ρειν, οὐτε γὰρ ἀγνοεῖται, οὐτ' ἀπιστεῖται τὸ λεγόμενον. ὅταν δὲ
 παράδοξον λέγῃς, καὶ φράζειν τοῖς αἰτίαις συντόμως, ἵνα τῶν
 ἀδολοχῶν καὶ τῶν ἀπίστων διαφυγῇς. δεῖ δὲ τοῖς γνώμασι οἰ-
 κείαις φέρειν τῶν περὶ γνάμνων. ἵνα μὴ σκαιὸν καὶ ἀπὸρρητόν
 φαίνεται τὸ λεγόμενον. πρὸς δὲ τῶν γνώμων αὐτοῖς, ἢ ἐκ τῆς
 ἰδίας φύσεως, ἢ ἐκ ἀδολοχίας, ἢ ἐκ παρομοιωδούς. αἱ μὲν ἐν
 ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως, τοιαῖδε ἕνεις εἰσι. οὐκ εἶναι μὲν δοκεῖ δι-
 νόν γινέσθαι στρατηγὸν, περὶ γνάμνων ἀπειρον ὄντα. ἐπὶ δὲ
 ὅτιν ἡδε νοῦν ἐχόντων αἰσθάνεσθαι τοῖς τῶν περὶ γνάμνων πα-
 ραδείγμασι χρωμένους, πειρᾶσθαι διαφυγεῖν τοῖς ἐκ τῆς ἀ-
 βουλίας ἀμαρτίας. ἐκ μὲν οὖν τῆς ἰδίας φύσεως τοιαύτας
 ποιήσωμεν γνώμας. ὅτι ἀδολοχίας δὲ, τοιαύτας δὲ, διενόησά
 μιν δοκῶσιν οἱ κλέπτοντες τῶν ληϊζομένων ποιεῖν. οἱ μὲν γὰρ,
 λαθραίως. οἱ δὲ, φανερῶς τὰ χρήματα ἀδυνατοῦνται. τοῖς
 μὲν οὖν ὅτι ἀδολοχίας γνώμας, τὸν λόγον εἶχον πολλὰς
 ποιήσωμεν. αἱ δὲ ἐκ παρομοιωδούς, τοιαῖδε εἰσιν. ὁ μὲν οὖν τὸν
 μὲν δοκῶσιν οἱ τὰ χρήματα ἀπὸρρητοῦτες, τοῖς τοῖς πόλεις
 περὶ διδοῦσι ποιεῖν. πιστὸν δὲν τε γὰρ ἀμφοτέρω, ὅτι πιστὸν
 τὰς ἀδικεῖσιν. ἐπὶ δὲ πρὸς ἀλλήλοισιν οἱ δοκῶσι ποιεῖν οἱ
 ἀδικοῖ, τοῖς τυράννοις. ἐκείνοι τε γὰρ ὧν μὲν αὐτοὶ ἀδικεῖσιν,
 οὐκ ἀξιοῦσι διδοῦναι δίκας. ὧν δὲ τοῖς ἀλλοῖς ἐγκαλοῦσιν, ἀ-
 νυπρόκλητως ὑμωροῦνται. οὐτοί τε, εἰ μὲν πᾶσι τῶν ἐμὲν
 ἔχουσιν, οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν εἰ δὲ πᾶσι τούτων ἔλαβον, καὶ αὐ-
 τὸ καὶ ὅς τούτους οἶοντάς τινος κωμίσασθαι. γνώμας μὲν οὕτω
 τὸν λόγον εἶχον μέλιοντες, πρὸς πολλὰς ποιήσωμεν. σκαιὸν δὲ ὅτι

ἄλλο ἄλλου, οὐ τὸ τυχόν τῶ τυχόντος, οὐ δ' ἅπαν παντός, ἀλ-
 λά τὸ γὰρ εἰδησιμὸν γίνεσθαι περὶ τῶ πράγματος, ἢ ἅμα τῷ
 πράγματι, ἢ μετὰ τὸ πρᾶγμα. ἐστὶ δὲ σημεῖον τότε γινόμενον
 μὴ μόνον τῶ γινομένου, ἀλλὰ καὶ τῶ μὴ γινομένου. ὡσαύτως
 δὲ καὶ τὸ μὴ γεγονός, οὐ μόνον τῶ μὴ ὄντος, ἀλλὰ καὶ τῶ ὄντος.
 ποιεῖ δὲ τῶ σημεῖον, τὸ μὲν οἶδαι. τὸ δὲ εἰδέναι. καὶ λίσσον δὲ
 τὸ εἰδέναι ποιοῦν. δούτορον δὲ, τὸ δόξαν πιθανοτάτην ὀρχάζο-
 μενον. πρὸς δὲ πρὶν ὅσον σημεῖα συλλήβδην εἰπεῖν ὕψις ἐκ-
 σου τῶ πεπεραγμένων, καὶ λεγομένων, καὶ ὀρωμένων, καὶ ἂν ἔ-
 κασον λαμβάνοντες. ἐκτε τῶ μεγέθους, καὶ τῆς σμικρότητος
 τῶ ἀφαινεόντων κακῶν ἢ ἀγαθῶν. ἐν δὲ ἐκ τῶ μαρτυριῶν
 ἢ ἐκ τῶ μαρτυρουμένων, καὶ ἐκ τῶ συμπαρόντων ἡμῖν, ἢ τοῖς ἐ-
 ναντίοις, καὶ ὕψις αὐτῶ ἐκείνων, καὶ ἐκ τῶ ἀρχηλάων, καὶ ἐκ τῶ
 χρόνων, καὶ ὕψις ἄλλων πολλῶν. τῶ μὲν οὖν σημείων ἐν τούτοις
 οὐκ ἔστιν ὁμοῦ. Ἐλεγχος δὲ, ἐστὶ μὲν ὁ μὴ δυνάτον ἄλλως ἔ-
 2 χεῖν, ἀλλ' οὕτως ὥς ἡμεῖς λέγομεν. λαμβάνεται δὲ ἐκ τῶ φι-
 σει ἀναγκαίων, ὥς ἡμεῖς λέγομεν. ἢ ὁ ἀπὸ πλείων καὶ ἐκ τῶ κατὰ
 φύσιν δυνάτῃ ἢ ἀδυνάτων, ὥς οἱ ἐναντίοι λέγουσι. κατὰ φύ-
 σιν μὲν οὖν ἀναγκαῖον ὅτι, οἷον τῶ ζῆντας σιτίων διείδαι,
 καὶ τὰ τοῖς ὁμοῖα. ὥς δ' ἡμεῖς λέγομεν, ἐστὶν ἀναγκαῖον τῶ
 μεμαστιγμένους ὁμολογεῖν, ἅπασιν οἱ μαστιγοῦντες κελεύου-
 σι. κατὰ φύσιν δὲ πάλιν ἀδύνατον ὅτι παιδάριον μικρὸν κλέ-
 3 ψαι τοσούτον ἀργύριον, οἷον μὴ δυνάτον φέρειν. καὶ οἷχεσθαι
 τῶ φέρον. ὥς δ' αὖ ὁ ἐναντίος λέγει, ἐστὶ ἀδύνατον. ἀν' φά-
 σκη μὲν ἐν χρόνοις πρὶν ἀθλῶσι πιπῆσαι τὸ συμβόλαιον,
 ἡμεῖς δὲ ἐχομεν ἐπιδείξει τοῖς ἀκούουσιν, ὥς κατὰ τῶ τότε
 καιροῦ σ' ἀπεδημονίμην, ἐν ἐτέρῃ πόλει πνι. τῶ μὲν οὖν ἐ-
 λέγχους ἐκ τούτων, καὶ ἐκ τῶ τοῖς ὁμοῖα τῶν ποιησό-
 μεθα. συλλήβδην δὲ, τῶ ὕψις αὐτῶ τῶ λόγον καὶ τῶ πρᾶ-
 ξιν καὶ τῶ ἀνθρώπων πίσεις ἀπάσας διεληλυδαμεν.
 Σκεψώμεθα δὲ, καὶ πῶ ἀλλήλων διαφύρουσιν. τὸ μὲν τῶ ἐν
 4 κῶς τῶ πρὸς αἰτίμαθς, πᾶν τὴ διαφύρει, διότι τῶ μὲν εἰκότος

ἔχουσιν αὐτοὶ οἱ ἀκούοντες ἀνοίαν. τὰ δὲ πρᾶξιμα, καὶ
 ἐκ τῆς ἐναντίων, καὶ ἐκ τῆς ὁμοίων φέρειν ὅστι. τὰ δὲ τεκμήρια
 μόνον ἐκ τῆς πρὸς τὸν λόγον καὶ τὴν πρᾶξιν ἐναντίων σωτί-
 ζεται. καὶ μὴ ἐνθυμήματα γὰρ τεκμηρίου ταύτην τὴν διαφο-
 ρὰν ἔχουσιν. ὅτε τὸ μὲν τεκμήριον, πρὸς τὸν λόγον καὶ τὴν πρᾶ-
 ξιν ἐναντίως ὅστι. τὸ δ' ἐνθυμήμα καὶ τοῖς πρὸς τὰς ἄλλας ἰ-
 δέας ἐναντιώσεις ὁμοίως. ἢ καὶ δὴ τὸ, τὸ μὲν τεκμήριον
 οὐκ ἐφ' ἧ μὴ λαμβάνειν. ἀλλ' ἢ πρὸς τὰ πρᾶγματα καὶ τοῖς
 λόγοις ἐναντίως πρὸς ὑπάρχῃ, καὶ δ' ἐνθυμήματα πολλὰ χόθεν
 οἷόν τε πορίζεται τοῖς λέγουσι. γὰρ μὲν δ' ἐνθυμημάτων δια-
 φέρουσιν. ἢ τὰ μὲν ἐνθυμήματα μόνον ἐκ τῆς ἐναντιώσεως σύγ-
 κενται, τοῖς δὲ γνώμας καὶ μετὰ τῆς ἐναντιώσεως, καὶ ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς διωκτοῦ ὅστιν ἐμφανίζειν. τὰ δὲ σημεῖα τῆς
 γνώμων καὶ τῆς περὶ ἐρημύων ἀπάντων ταύτην διαφύουσιν,
 ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάντα, οἷσιν ἐμποιεῖ τῶς ἀκούουσιν. τῆς δὲ
 σημείων ἐνία, καὶ σαφὲς εἶδέναι ποιήσει τοῖς κρίνοντας. καὶ διό-
 τι τῆς μὲν ἐτέρων οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πορίζεται τὰ παλαιά. τῆς
 δὲ σημείων, πολλὰ ῥαδίως ὅστι ποιήσασθαι. καὶ μὴ ἐλεγχος
 σημείου ταύτην διαφύει, διότι τῆς μὲν σημείων ἐνία μόνον οἶ-
 δαι ποιεῖ τοῖς ἀκούοντας. ἐλεγχος δὲ πᾶς τὴν ἀλήθειαν διδά-
 σκει τοῖς κρίνοντας, ὥς τε τοῖς μὲν τῆς λόγων καὶ τῆς πρᾶξεων
 πίσεις οἱ αἰτέσι, καὶ ὅθεν ἐμπορήσμεν, καὶ τίνι ἀλλήλων δια-
 φύουσιν, ἐκ τῆς περὶ ἐρημύων ἴσμεν. τῆς δ' ἐπιθέτων, ἐκείνην
 πάλιν διέλθωμεν. ἢ μὲν οὖν δόξα τῆς λέγοντος ὅστι, τὸ τὴν αὐ-
 τῆς διανοίαν ἐμφανίζειν καὶ τῆς πρᾶξεων. διὰ δ' ἐμπει-
 ρον ἀρχαίαν ἐκ τὸν, πρὸς ὧν αὐτὸν λέγοι. καὶ ἐπιδεικνύει, ὥς
 συμφύει σοὶ τ' ἀληθῆ λέγειν πρὸς τῶν. τὸν δ' ἀντιλέπον-
 τα, μάλιστα δεκνύει μηδεμίαν ἐμπειρίαν ἔχοντα τὸν ἐναν-
 τίον, πρὸς ὧν ἀρχαίαν, τὴν δὲ δόξαν ὁμοίως. ἀλλ' ὅτε ὅτε
 μὴ διωκτὸν ἢ, δεκνύει, ὥς καὶ οἱ ἐμπειροὶ πολλὰκις ὁμοίως
 τάνουσιν. ἀλλ' ὅτε μὴ ἐνδέχεται λέγειν, ὥς ἀσύμφορόν ὅστι
 τοῖς ἐναντίοις τ' ἀληθῆ πρὸς τούτων εἰπεῖν. τοῖς μὲν οὖν δό-

- ξαις τῶν λέγοντες, οὕτω χρῆσόμεθα, καὶ αὐτοὶ ἀρφαίνομε-
 νοι, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀντιλέγοντες. μαρτυρεῖα δὲ ἔστιν, ὁμολογία
 σιωπῆδος ἐκ τῆς ἀνάγκης δι' εἶναι τὸ μαρτυροῦμενον, ἢ πι-
 θανόν, ἢ ἀπίθανον, ἢ ἀμωβόλον πρὸς πίσιν. ὡσαύτως δὲ, καὶ
 τὸν μάρτυρα πιστὸν, ἢ ἀπιστον, ἢ ἀμωβόλον. ὅταν μὲν δὴ τὸ μαρ-
 τυροῦμενον ἢ πιθανόν, καὶ ὁ μάρτυς ἀληθινός, οὐδὲν δέον-
 οὔτω αἰ μαρτυρεῖαι ἐπὶ λόγων. εἰ μὴ βούλη γνώμῃ ἢ ἐν θυ-
 1 μῃ σιωπῶμεν εἰπεῖν τῶν ἀσέβων ἐνεκεν. ὅταν δὲ ἕπο πῶν
 τῶν ὁ μάρτυς, ἀρφαίνομεν διὰ, ὡς οὐτε χάριτος ἐνεκεν, οὐτε
 πμωρίας, ἢ κέρδους, ὁ τοιοῦτος αὐτὰ φερόμεν μαρτυρήσει.
 διὰ δὲ καὶ διδάσκειν, ὅτι οὐ συμφέρει τὸ φερόμεν μαρτυρεῖν.
 αἱ μὲν γὰρ ὠφέλειαι, μικραὶ. τὸ δὲ ὑπερβαλεῖν, χαλεπὸν.
 γνωστὸν δὲ οὐ μόνον εἰς ἀρχήν οἱ νόμοι ζημιοῦσιν, ἀλλὰ
 καὶ εἰς δόξαν, καὶ εἰς ἀπίσταν. ἔστι μὲν οὖν μάρτυρας, οὕτω
 πιστοὺς ποιήσομεν. ἀντιλέγοντας δὲ μαρτυρεῖα, διὰ τὸν ἐ-
 2 πὶν τῶν μάρτυρος διαβάλλειν, αὐτὸν ἢ πονηρὸς, ἢ τὸ μαρτυροῦ-
 μενον ὑπερβαλεῖν, αὐτὸν ἀπίθανον τυγχάνῃ, ἢ καὶ σιωποῦν τοῖς
 τοῖς ἀντιλέγειν, σιωπῶντα τὰ φανότατα τῶν ἀνθρώπων
 εἰς ταυτὸ. σκεπτικὸν δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἔστιν ὁ μάρτυς, ὁ μαρτυ-
 ρεῖ, ἢ εἰ μέτεστιν αὐτῷ πρὸς τῶν πραγμάτων. ἢ ἐχθρὸς ἔστιν, οὐ
 καὶ μαρτυρεῖ, ἢ πένης. τοῦτων γὰρ οἱ μὲν, διὰ χάριν. οἱ δὲ, διὰ
 πμωρίαν, οἱ δὲ, διὰ κέρδος ἕπο πῶν οὔτω τὰ φερόμεν μαρτυ-
 ρεῖν. καὶ τὸν τῶν φερόμεν μαρτυρεῖν νόμον, τοῖς τοῖς πεθε-
 3 καὶ αὐτὸς φησὶ τὸν νομοθέτην. ἄτοπον οὖν εἶναι τῶν νομοθέ-
 τῶν τοῖς μάρτυσι μὴ πιστὸν εἶναι, ἔστι κρίνομεν πιστὸν αὐ-
 τοῖς καὶ τοῖς νόμοις κρίνειν ὁμομνηστὰς. ἔστι μὲν οὖν μάρ-
 τυρας οὕτως ἀπίθανος ποιήσομεν. ἔστι δὲ καὶ κλέπειν τὸν
 μαρτυρεῖν, ἐπὶ πῶν φερόμεν. μαρτυρήσων μὲν ὡς λυσικλῆς. μὲν
 ἔστι τοῖς οὐκ ὡς ἔγωγε. καὶ λόντος γὰρ ἐμοί, τῶν ἐπὶ πρὸς
 οὐτος. καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἀρφαίσει φερόμεν μαρτυρεῖν, φε-
 ρομαρτύρος δὲ κὼ οὐχ ὑφέξει. τοιοῦτον, ὅταν μὲν ἢ μὴν συμ-
 4 φέρῃ καὶ πῶν τὸν μαρτυρεῖν, οὕτως αὐτῇ χρῆσόμεθα. εἰ αὖ

δὲ οἱ ἀντιπαραστήσαντες, ἐμφανιστέον τὴν κακο-
 ποιίαν αὐτῆς, καὶ συγγραψάμενους μαρτυρεῖν κελύσο-
 μεν. μάρτυσι μὲν ἔν καὶ μαρτυρίαις ἐκ βιβλίων ἴσμεν, ὡς διὰ
 χρῆσθαι. Βάθμος δὲ ἔστι μὲν ὁμολογία πρὸς συνεδρῶν,
 ἄκοντος δὲ. ὅταν μὲν ἔν συμφόρῃ ἡμῶν πρὶν αὐτῶν ἰσχυραὶ,
 λεκτέον. ὡς οἷγε ἰδιώται πρὸς τῆς ἀποστασιοτάτων, καὶ αἱ
 πόλεις πρὸς τῆς μεγίστων, ἐκ βασιάνων τὰς πίσις λαμβάνου-
 σι. καὶ διότι πιστότερόν ἐστι βάθμος μαρτύρων. τοῖς μὲν γὰρ
 μάρτυσι, συμφόρει πολλάκις ἴδυσθαι. τοῖς δὲ βασιμίζο-
 μένοις, λυσιτελεῖ τὰ ληθῆ λέγειν. οὕτω γὰρ παύσονται τά-
 χιστα τῆς κακοπαθείας. ὅταν δὲ βούληται βασιάνους ἀπίστους
 πρὶν, πρῶτον μὲν λεκτέον, ὡς οἱ βασιμίζόμενοι τοῖς ἐκδιδο-
 σι πολέμοι γίνονται. καὶ δεῦτε, πολλοὶ τῆς δεσποτικῆς κα-
 τὰ ἴδυσθαι. ἔπειθ' ὅτι πολλάκις τοῖς βασιμίζουσιν ὁμολογού-
 σιν, οὐ τὰς ἀληθείας, ἵνα ὡς τάχιστα τῆς κακῶν παύσωνται.
 λεκτέον δ', ὅτι καὶ τῆς ἐλευθέρων πολλοὶ ἢ δὴ βασιμίζόμε-
 νοι, καὶ αὐτῆς ἐξέδωκεν, βουλόμενοι τὴν πρᾶντικα κακο-
 παθεῖαν ἐκφυγεῖν. ὥστε πλὴν μᾶλλον δὲ λόγον ἔχον δούλους
 ἴδυσθαι καὶ τῆς δεσποτικῆς βούλειται τὴν αὐτῆς πι-
 μωρίαν ἐκφυγεῖν, ἢ πολλὰς κακοπαθείας τοῖς σώμασι καὶ
 τοῖς ψυχαῖς ὑπομένειν τε, ἵνα ἔτι μὴδὲν πάθωσιν, αὐτοὶ
 βούλειται μὴ ἴδυσθαι εἰπεῖν. τὰς μὲν ἔν βασιάνους, ἐκ τῆς βι-
 ούτων καὶ τῆς βύβουσι ὁμοιοτάτων πιθανὰς καὶ ἀπιθάνους
 κατὰ σήσομεν. ὅρκος δὲ ἔστι μετὰ θέας πρὸς λέγειν φάσις ἀ-
 ναπόσεικος. διὰ δ' αὐτὸν ὅταν μὲν αὐξάνῃ ἐξέλωμεν, λέγειν οὐ-
 πως. οὐδεὶς ἀνέμπορεῖν βούλοισι, φοβούμενος τὴν τε πρᾶν-
 τῆς θεῶν πμωρίαν, καὶ τὴν πρᾶν τοῖς ἀνθρώποις αἰχίνω.
 » καὶ διεξιέναι, ὅτι ἔστι μὲν ἀνθρώπους λαθεῖν ἔστι, ἔστι δὲ θεοὺς
 » οὐκ ἔστιν. ὅταν δὲ οἱ ἀντιπαραστήσαντες εἰς ὅρκον, καὶ βου-
 λώμεθα ἡμεῖς ταπεινοῦ αὐτὸν, λεκτέον, ὡς τῆς αὐτῆς ἔστιν
 ἀνθρώπων τὰ πονηρὰ πράττειν καὶ μὴ φροντίζειν ἐπορεῖν
 τας. ὅστις γὰρ κακοῦργῶν οἶται λαμβάνειν ἔστι θεοὺς, οὐτος δ'

- δὲ ἐπιπορεύων τιμωρίᾳ οἶέτω τούτεσθαι. καὶ πῶς μὲν τῆς ὁρ-
 κων ὁμοιοῦς πῶς τοῖς περὶ φημένους μετιόντας, λέγειν δὲ πε-
 ρὶ σομν ἄποδ' αὐτῆς συλλήβδην δὲ τοῖς πάσας πίσεις ἡδὴ κα-
 θ' ἅπ' ἄποδ' εἰς μεθ' αὐτῆς διεξελθὼν διαμν, καὶ δεδωκῆμεν, ὅ μὴ
 νον ὡς ἐκείνη αὐτῆς δυνάμειν ἐχέον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀλλήλων δια-
 φόρουσι, καὶ πῶς αὐτοῖς χρῆσθον. νῦν δὲ ἄποδ' τῆς ἄπολοι-
 πων, ἃ τῆς ἑλὼν εἰδῶν ἔστι, καὶ πῶς πάντας τοὺς λόγους χρῆσι-
 1 μα γίνεσθαι, διδάσκειν ἐπιχειρήσομεν. περὶ καὶ τῆς ἀληθείας μὲν ἔν-
 ἔστι δι' ἧς τὰ τε τῆς ἀκούοντων ἐπιτιμήματα, καὶ τοῖς τῆς ἀντι-
 λέγειν μελλόντων λόγους περὶ καὶ τῆς λαμβάνοντες, ὅ περὶ αἰρη-
 σομν τοῖς ἐπιφορομένους δυσχερίαι. καὶ τοῖς μὲν τῆς ἀκούον-
 των ἐπιτιμήσεις ὡς καὶ περὶ καὶ τῆς λαμβάνειν. ἴσως δὲ ἑνὲς ἡ-
 μῶν θαυμάζουσιν, ὅτι νέος ὢν, οὕτω πῶς μεγάλων πραγ-
 μάτων ἐπιχειρήσεια δημηγορεῖν. καὶ πάλιν μηδεὶς ἀπαντή-
 σει μοι δύσκολος, ὅτι μέλλω συμβουλεύειν ἡμῖν, πῶς ὦν ὁ-
 2 κνουσί πινδ' ἄλλοι παρησιάζεσθαι περὶ ἡμῶν. πῶς μὲν ἔν-
 τῆς μελλόντων δυσχερίαι εἶναι τοῖς ἀκούουσιν, οὕτω δὲ περὶ
 καὶ τῆς λαμβάνοντα φέρειν αἰτίαι, παρ' ἃς ὁρῶν ποιεῖν δόξης
 συμβουλεύων θεικνύτα τὴν δὴ μίαν τῆς κερζόντων, τὸ μέγε-
 θος τῆς κινδύνων, ἢ τὸ τῶ κινῶν συμφέρον, ἢ ἄλλω τοιαύ-
 την αἰτίαν, δι' ἧς λυσιτελεῖ τὴν ἐπιφορομένῳ δυσχερίαν. αὐτὸ δὲ
 μηδὲν ἢ ἥτον θορυβῶσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ λέγειν σωτόμως, ἢ
 ὡς ἐκ γνῶμης, ἢ ὡς ἐκ θυμῆματός ἡμῶν. διὸ πάντων ἀβ-
 3 πῶς τὰ τὸν ἔστιν, ἢ κεν μὲν ὡς πῶς τῆς πραγμάτων βουλοῦσιν
 μέλους τὰ κράτιστα, νῦν δὲ μὴ βουλομένους ἀκούειν τῆς λε-
 γόντων οἶεσθαι καλῶς αὐτῶν βουλοῦσθαι. καὶ πάλιν, ὅτι κα-
 λόν ἔστιν, ἢ αὐτῶν αἰστανμένων συμβουλεύειν, ἢ τῆς συμβου-
 λυόντων ἀκούοντας, ἅπ' αὐτῶν αὐτοῖς δοκῇ χειροτονεῖν. αὐ-
 μὲν οὖν τοῖς δημηγορίαις οὕτω καὶ τοῖς περὶ καὶ τῆς ἀληθεί-
 σι χρῆσθον, καὶ τοῖς θορύβοις ἀπαντητέον. αὐτὸ δὲ τοῖς δι-
 καιολογίαις περὶ καὶ τῆς ἀληθείας μὲν ὁμοιοῦς πῶς τοῖς περ-
 4 εἰρημένους. ἀπαντήσομεν δὲ τοῖς θορύβοις, εἰ μὲν ἐν ἀρ-

χαῖς γίνονται τῆς λόγων, ὡς δὲ πως. οὐκ ἄλλοτὸν οὕτω ἔστι, τὸν μὲν
 νομίζεσθαι περὶ τάξαι δι' οὐ λόγους τῆς ἀντιδικῶν ἐκείνῳ ἀρ-
 δοῦναι, ὅς δὲ διηκόντας ἡμᾶς ὁμομνησάμενοι καὶ τὸν νόμον
 κρίνουν, εἴτα μὴ δὲ τὸν εἴνα λόγον ἀκροῦσαι βούλεσθαι, καὶ ἐκεί-
 νον μὲν ὑμῶν ὁσαύτην περνοῖαν ἔχειν, ὅπως ἀκροῦσθαι πάν-
 των τῆς λεγομένην διόρκως δῆσεσθαι τὴν ψήφον, ὑμᾶς δὲ πε-
 ρὶ τούτων οὕτως ὀλιγώρως ἔχειν, ὥς τε μήτε τὰς ἀρχαῖς αὐτῶν
 ὑπομείναντας τῆς λόγων, ἥδη νομίζεσθαι ἀκριβὲς ἅπαντα γι-
 νώσκειν, καὶ ἄλλως, πῶς οὐκ ἄλλοτὸν ἔστι, τὸν μὲν νομίζεσθαι περὶ
 τάξαι τῆς ψήφων ἰσῶν γινομένην τὸν φύγοντα νικᾶν. ὑμᾶς δὲ
 οὕτως εὐαντίως γινώσκειν περὶ τούτων, ὥς μὴδὲ ἀκροῦσθαι
 μελῶν τῆς διαβεβλημένων ἀκροῦσθαι καὶ κείνο μὲν δὲ τὸ μάλλον
 κινδυνεύειν ὅς φύγοντας ἀκροῦσθαι ταύτην τὴν πλεονεξίαν
 αὐτοῖς ἐν ταῖς ψήφοις, ὑμᾶς δὲ τοῖς μὲν ἀκινδύνως κατηγο-
 ροῦσι μὴ πλεονεκεῖν, ὅς δὲ μετὰ φόβου καὶ κινδύνων περὶ
 τῆς κατηγορουμένων ἀκροῦσθαι, ὡς θορυβοῦντας ἐκ-
 πλῆττειν, ἐὰν μὲν οὕτω ἐν ἀρχαῖς οἱ θορυβοὶ γίνονται, ὅττις
 τὸν ἴσον αὐτοῖς ἀπαντητέον. ἐὰν δὲ περὶ ἐκείνου τῆς λό-
 γου θορυβώσιν, ἐὰν μὲν ὀλίγοι πινὲς ὅττις κριώσιν, ἐπιτημη-
 τέον τοῖς θορυβοῦσι. καὶ περὶ αὐτῶν λεκτέον, ὅτι δίκαιον νῦν
 μετὰ αὐτῶν ἀκροῦσθαι ἔστιν, ἵνα μὴ κωλύσῃς ὅς ἄλλους ὁρῶντας δι-
 κάζειν. ἐπὶ δὲ ἀκροῦσθαι, τότε ποιεῖν ὅτι αὐτῶν ἐθέλωσιν. ἐὰν δὲ
 τὸ πλεονεξίαν θορυβῇ, μὴ τοῖς κρίνουσιν, ἀλλ' ἐν αὐτῶν ἐπὶ πλεονεξίαν.
 τὸ μὲν γὰρ ἐκείνοις ἐπιτιμᾶν, ὁρῶντας ὁρῶντας. τῶν δὲ ἐκείνῳ ἐπὶ
 πλεονεξίαν καὶ λέγειν ἐν τῶν λέγειν ἡμαρτηκέναι, συγγνώμης ποιῇ-
 σαι τυχεῖν. διὰ δὲ καὶ δεῖσθαι τῆς κριτικῶν διμηνῶς αὐτῶν ἀ-
 κροῦσαι τῆς λόγου. καὶ περὶ ὧν μέλλονσι κρινέσθαι τὴν ψήφον
 φέρειν, ἥδη τὴν διαισίαν φανερὰν τίθεσθαι. συλλήθεσθαι δὲ τοῖς
 θορυβοῖς ἀπαντήσομεν κεφαλαιωδῶς, ἢ γνώμης ἢ ἐν θορυβῶ-
 μασι, διεικνύμεν ὅς θορυβοῦντας, ἢ τοῖς δίκαιοις, ἢ τοῖς νό-
 μοις, ἢ τῶν συμφέροντων τῆς πόλεως, ἢ τῶν καλῶν ἐναντιουμένων.
 ἐκ γὰρ τῆς κριτικῶν ἔστιν, ὅτι μάλιστα παῦσαι ὅς ἀκροῦντας

θορυβοῦντας. ταῦσι μὲν ἔν περὶς τοῦ ακροατοῦ περὶ αἰσθη-
 σιν, ὡς δεῖ χρῆσθαι, καὶ ὅπως τοῖς θορύβοις ἀπαντητέον, ἐκ
 τῆς περὶ φημελῶν ἴσμεν, τὰ δὲ ἄπο τῆς ἀνταγωνιστῶν ἐπίδοξα
 λέγεσθαι πάλιν, ὡς δεῖ περὶ αἰσθητικῶν ἀντιδρῶν. ἴσως
 ἔν οὐδενί τῳ αὐτῷ πενίαν, ἥς οὐκ ἐστὶν, ἀλλ' ὅτι τοῦ τοῦ πρὸς, ὑ-
 παίτιος ἔστι. καὶ πάλιν πυνθάνομαι αὐτῶν, τόδε καὶ τόδε μέλ-
 λειν λέγειν. καὶ μὲν οὖν τοῖς περὶ τὸν λόγον οὕτω δεῖ τὰ ἐπί-
 1 δόξα λέγεσθαι ἄπο τῆς ἐναντίων περὶ αἰσθητικῶν ἀντιδρῶν, δια-
 λύνειν καὶ ἀποδοῦναι ποιῆν. καὶ γὰρ καὶ πάντις ἰσχυρὰ ἢ τὰ περὶ δια-
 βεβλημένα, οὐχ ὁμοίως φαίνεται μετὰ τὰ τοῖς ἡδὴ περὶ αἰσθη-
 κώσιν. ἐὰν δὲ τοῦ τοῦ λόγου ἐξελθῇ, καὶ οἱ ἐναντίοι περὶ
 κατεληφότες ὦσιν, ἀμέλλομεν λέγειν, ἀντιπερὶ αἰσθητικῶν
 ὅστις αὐτὰ, λύνοντα τὸν τὸν τοῦ πρὸς. οὐ τὸς δ' οὐ μόνον μὲν κα-
 τέλθουσι πολλὰ περὶς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ σαφὲς εἰδὼς, ὅτι ἴζε-
 λή γε αὐτῶν, περὶ αἰσθητικῶν μὲν τὸν λόγον καὶ περὶ διέβασιν
 2 ἴν ἡμᾶς μὴ ὁμοίως αὐτῷ περὶ σέχνητε, ἢ ἐπὶ μὴ εἴπω περὶς ὑ-
 μᾶς αὐτῶν, δεῖ τὸ διασέσθαι περὶ τὸν τὸν ἄπο τοῦ τοῦ. ἐπὶ δ'
 οἱ μὲν, δεῖν τοῖς ἐμοῖς λόγους παρ' ἐμοῦ πυνθάνεσθαι ὑμᾶς,
 ἀλλὰ μὴ πρὸς τοῦ τοῦ. εἰ δὲ καὶ ταῦθ' οὐκ οὐ περὶ διέσυνε λέγων,
 ἀφ' ἡμῶν, οὐ μικρὰ σημεῖα εἶναι τῷ μὴδὲν ὑμῶν τοῦ τοῦ λέγειν.
 κέχρηται δὲ καὶ οὐκ ἐπίδοξος ἐν φιλοκλήτῃ τεχνικῶς τοῦ τοῦ
 εἰδὼς δεῖ τῷ δε. λέξω δ' ἐπὶ καὶ μόνον διαφθεῖρασθαι δοκῇ, λόγους
 ἄπο τῶν αὐτῶν ἡδὴ κενεῖται. ἀλλ' ἴζε ἐμοῦ γὰρ τὰ μὲν μαθήσῃ
 3 κλῦν. ὅτι αὐτῶν αὐτῶν ἐμφανεί σοι λέγων. ταῦσι μὲν οὖν περὶ-
 αἰσθητικῶν ὡς δεῖ. χρῆσθαι καὶ περὶς τοῦ κριτοῦ, καὶ περὶς τοῦ
 ἐναντίους, ἴσμεν δεῖ τοῦ τοῦ αἰτήματα δεῖσθαι ἐν τοῖς λόγοις,
 ἀπὸ τῆς ἀκροῦνται οἱ λόγοντες αὐτῶν τῶν τοῦ τοῦ δ' ὅτι, τὰ
 μὲν, ἀδικα. τὰ δὲ, δίκαια. δίκαιον μὲν ἔν ὅτι, τότε περὶ σέχνη
 τοῖς λεγόμενοις αἰτεῖσθαι, καὶ μετ' οὐνοῖας ἀκροῦν. δίκαιον
 δὲ, καὶ τὸ κατὰ τοῦ νόμου αὐτῷ βοηθῆσαι, καὶ τὸ μὴδὲν πα-
 ρὰ τοῦ νόμου ψεύσασθαι, καὶ τὸ τοῖς ἀτυχήμασι συνώμῳ
 4 ἔχειν. ἐὰν μὲν ἢ πρὸς τοῦ νόμου, ἀδικον. ἐὰν δὲ μὴ, δίκαιον. τὰ

μὲν ἔν αὐτῇματα, τοῦτο δὲ διελόμεθα δι' αὐτῆς τῆς διαφο-
 ρᾶς. ἵν' εἰδότες τό, τε δίκαιον καὶ τὸ ἀδίκον, χρώμεθα καὶ τῷ
 τὸν καιρὸν, καὶ μὴ λανθάνωσιν ἡμᾶς οἱ ἀνάντιοι, ἀδίκῃ πᾶσι
 τοῦτο δὲ τῶς δικάζοντας, καὶ ποδὶ μὲν τοῦτων ἐκ τῶν εἰρημνίων
 οὐκ ἀγνοήσομεν. παλιλλογία δὲ, ἐστὶ μὲν σωθῆμος ἀνάμνησις.
 δεῖ δ' αὖτῃ χρῆσθαι, καὶ ποδὶ τῶς μὲν, καὶ ποδὶ τῶν ὅλων
 λόγων τῶς τε λελύθῃς. παλιλλογία δὲ ἐν κεφαλαίοις, ἢ
 διαλογιζόμενοι, ἢ περαιρούμενοι, ἢ περσερωτῶντες, ἢ ἀπ-
 λογιζόμενοι. δεῖξω δὲ αὐτῶν, οἷον ἐκαστὸν ἔστι. τὸ μὲν ἔν δια-
 λογίζεσθαι ριόνδε πᾶσιν. ἀπρὸς δ' ἑτέρῳ πᾶσι ἐκείνων οὐρι
 εἰ μὴ φανόροι μὲν ἦσαν ἡμᾶς περὶ τὸν ἐγκαταλείποτες,
 ἕξελιγνόντες δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν ἡμῶν στρατοῦντες, οὐδὲν δὲ
 πῶποτε ὧν ὁμολογήσῃσι κινήσαντες. τὸ μὲν ἔν διαλογί-
 ζεσθαι τοῦτον ἔστι. τὸ δὲ ἀπρὸς λογίζεσθαι, τοῦτον ἀπὲρ δεῖξαι δι-
 αὐτῶς διαλύσαντας περὶ τὸν οὐ τὴν συμμαχίαν, καὶ πρὸς τὴν
 ἐπιτεμένους ὑμῖν, ὅτε περὶ λακεδαιμονίους ἐκπεμψόμεν, 2
 καὶ μάλιστ' ἀποδύσαντας ἕξελιγνόντες τὴν πόλιν ἡ-
 μῶν. τὸ μὲν ἔν ἀπρὸς λογίζεσθαι, τοῦτον ἔστι. τὸ δ' ἐκ περαιρέ-
 αως ἀναμνήσκων, ριόνδε. ἀνθυμῆσαι δὲ δεῖ, ὅτι συμβεβη-
 κεν ἡμῖν, ἕξελιγνόντες τὴν πόλιν περὶ τοῦτο ἐκπεμψόμεθα, μηδὲ
 κτε κινῶν ἕξελιγνόντες τὴν πόλιν παθεῖν. ἐοικότες γὰρ ἡ-
 μῖν κλέμεις, ἐκώλυον λακεδαιμονίους τὴν χώραν ἡμῶν
 διαφθεῖραι. χρήματα δὲ πολλὰ καὶ νῦν φέροντες διαπελοῦ-
 σιν. ἐκ περαιρέαως μὲν οὕτως ἀναμνήσομεν. ἕξ ἐκπεμψόμεν 3
 δὲ, τόνδε τὸν ἔσπον, ἡδέως δ' αὖ αὐτῶν πυθόμεν, διαπὶ τῶς
 σωτάξεις ἡμῖν οὐκ ἀπρὸς διδόναι. οὐ δὲ γὰρ ὡς ἀπρὸς οὐκ εἰ-
 πὲν αὖ κλέμεις οἱ τοσαῦτα χρήματα καὶ ἐκαστὸν ἐναι-
 τὸν ἐκ τῆς χώρας ἐκπεμψόμεν λακεδαιμονίους. οὐ δ' αὖ φήσωσιν
 εἰς τὴν πόλιν διοίκησιν πολλὰ δαπανᾶν. παντελὸς γὰρ
 ἐλάχιστα τῶν νησιωτῶν ἀναλίσκοντες φαίνονται. ἐκ μὲν ἔν ἐ-
 κπεμψόμεν οὐ πᾶσι παλιλλογία δὲ ἔστι λέγειν π-
 περσερωτῶν μὴ λέγειν, ἢ ἐν τοῖς ἀνάντιοις ὀνόμασι τὰ πρᾶ 4

γμάτα περσαιοροβύειν. εἴη δ' αὖ αὐτῆς τὸ ἄλμα τριούρν, ἐν
 τῷ πρὸς τῶν εἰρημένων σωτόμας ἀναμνήσκων. οὐ δ' αὖ δ'
 οἶμυ δειν λέγειν, ὅτι οὐτοὶ μὲν οἱ φάσκοντες πολλὰ ἀγαθὰ
 πεπεινηκέναι, πλείονα φαίνονται πῶς πόλιν ἐκκεκαυερηκός-
 τε, ἡμεῖς δ' οὐς οὐτοὶ φασιν ἀχαρίστους εἶναι, τούτοις τε πολ-
 λάκις βουθήσαντες, καὶ τοὺς ἄλλους οὐδὲν ἀδικῶντες. τὸ μὲν
 ἐν ἐν περσποίησει πρὸς αὐτοὺς λέγοντα σωτόμας ἀναμ-
 νήσκων, τριούρν δ' ἐστι. τὸ δ' αὖ τῶν ἐν αὐτοῖς ὀνόμασι περσα-
 οροβύειν τὰ πράγματα, πάλιν τριούρν δ' ἐστιν. οὐτοὶ μὲν οἱ χρη-
 σοὶ πολλὰ φαίνονται τοῖς συμμάχοις καὶ ἀπὸ πειποιήκων, ἡμεῖς
 δ' οἱ φαῦλοι ἀγαθὸν αὐτοῖς αἵ ποὶ καὶ τισάντες. διὰ τούτων
 μὲν δ' ἐν σωτόμας ἀναμνήσκοντες, τῶν παλιλλογίαις χρη-
 σόμεθα, καὶ πρὸς τῶν μὲν καὶ πρὸς τῶν ὅλων λόγων τῶν
 τε λόγων. ὅθεν δ' ἐστιν ἀσεία λέγειν, καὶ τὰ μήνη τῶν λό-
 γων πρὸς ὅπως αὐτοῖς ἐξέλθω, τοῖς δ' ἐξίμεν πάλιν. ἀσεία
 μὲν δ' ἐν λέγειν, ἐκ τούτου τῶν τούτου δ' ἐστιν οἷον τὰ ἐνθυμήματα
 λέγοντας ὅλα, ἡ ἡμῶν, ὥστε τὸ ἡμῶν αὐτοῖς ἔστω λαμβάνειν
 τοὺς ἀνελόντας, διὰ δὲ καὶ γνώμας συμπεραλβαίνειν. χρη-
 δὲ τούτων καὶ πάντα τὰ μὲν συγκαταλέγειν διαλλάττον-
 τα τοὺς λόγους. καὶ μηδέποτε ὁμοιον εἰς τὸ αὐτὸ πολλὰ π-
 ρέντα. καὶ οὕτως ὁ λόγος ἀσείος φανέτω. μνησκὼν δὲ τοὺς
 λόγους βουλόμενον, διὰ μὲν τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐν ἐκείνῳ
 μὲν τὰ ἐνόντα, οἷα τέ ἐστιν πῶς φύσιν διδάσκων καὶ πῶς χρη-
 σιν, καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ, καὶ τῶν περσάσεις αὐτῶν ἐκδηρεῖσθαι.
 αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ μακρότερον ἐτελήσωμεν τὸν λόγον ποιεῖν, διὰ
 πολλοῖς ὀνόμασι πρὸς ἐκείνου χρησάμεν. χρη δὲ πρὸς μὲν ὅσον
 καὶ τῶν λόγων παλιλλογεῖν καὶ πῶς παλιλλογίαν σωτόμας
 ποιεῖσθαι. ἐν δὲ τῇ τε λόγῳ τῶν λόγων, τῶν πρὸς ὧν καὶ ἐν
 καὶ τῶν ἐρηκας, ἀθρόα σωπιδεῖναι, καὶ πρὸς ὅλων τῶν πραγμάτων
 λέγειν. τοῖς μὲν δ' ἐν τῶν τούτων μῆκος ἐξουσιν οἱ λόγοι. βρα-
 χυλογεῖν δὲ βουλόμενον, ὅλον τὸ πρᾶγμα ἐν ὀνόματι πε-
 ρσποίησει, καὶ τῶν αὐτῶν ἀρχὴν βραχύτατον τῶν πραγ-

μα π. χρῆ δὲ καὶ σιωδῆσιν ολίγους κριεῖν. τὰ πλεῖστα δὲ ζου-
 γνῶναι. ὀνομάζειν μὲν οὕτω, τῇ δὲ λέξει εἰς δύο χρῆσθαι. καὶ
 παλιλλογίαν τὴν σιωδῆσιν ἐκ τῆς μόρας ἀφαιρεῖν, ἐν δὲ τῷ
 τελευτῶν μόνον, παλιλλογεῖν. καὶ ὅσον μὲν τὸν ἔργον βρα-
 χεῖς ὅς λόγους ποιήσομεν. ἐὰν δὲ βούλη μέσως λέγειν, τὰ μέ-
 γιστα τῆς μόρας ἐκλείπων, πρὸς τὴν ἑνὶ πρὶν κριεῖν ὅς λόγους.
 χρῆ δὲ καὶ τοῖς ὀνόμασι τοῖς μέσοις χρῆσθαι, καὶ μήτε τοῖς μα-
 κροτάτοις, μήτε τοῖς βραχυτάτοις, μήτε πολλοῖς πείρεται εἰς
 ἀλλὰ μετέοις. χρῆ δὲ καὶ ὅς ἐπὶ λόγους ἐκ τῆς ἀνὰ μέσον με-
 ρῶν, μήτε παντελῶς ἀλείφειν. μήτε πᾶσι τοῖς μέρεσιν ἐπιφέ-
 ρειν. ἀλλ' ἅπασαν μάλιστα βούλη καταννοῆσαι ὅς ἀκούοντας,
 ὅτι τούτων μάλιστα παλιλλογεῖν ὡς τῇ τελευτῇ. τὰ μὲν ἔν μὴ
 κη τῆς λόγων ἐκ τῶν πρὶν ποιήσομεν, ὡς ἡ ἀνὰ μέσον. ἀνὰ δὲ
 ἀσείον γράφειν θέλης λόγον, πρὸς φύλαττε ὡς μάλιστα, ὅπως
 τὰ ἡδὴ τῆς λόγων ὁμοιοῦ τοῖς ἀνθρώποις διωκῇ. ὅσον δὲ
 ποιήσεις, ἐὰν ἐπιθεωρῇς τὰ μέγιστα τῆς ἡδὴ καὶ τὰ ἀκριβῆ
 καὶ τὰ μετὰ. πρὸς μὲν ἔν τούτων, ἐν τούτων οὐκ ἀγνοήσεις.
 πρὸς δὲ ὀνομάτων σιωδῆσιν δηλώσωμεν. καὶ ὅσον τῆς
 αἰσθητικῶν ἔστι. πρὸς μὲν ἔν τούτων ὀνομάτων εἰς τρεῖς, ἀ-
 πλοῦς, ἢ σιωδῆτος, ἢ μεταφύων. ὡς αὐτῶς καὶ σιωδῆσεις
 τρεῖς. μία μὲν, εἰς φωνήεντα τελευτῶν τῶν συλλαβῶν, καὶ ἀφ-
 φωνήεντος ἀρχεῖν. δευτέρα δὲ, ἀφ' ἀφώνου ἀρχεῖν, καὶ
 εἰς ἀφώνων τελευτῶν. τρίτη δὲ, τὰ ἀφώνων πρὸς τὰ φωνήεντα
 σιωδῆν. τέτταρτος δὲ πᾶσι τοῖς. μία μὲν, τὰ ὁμοία τῆς ὀνομά-
 των, ἢ πρὸς ἀλλήλα ἡδύναι, ἢ διασπείρειν. ἀλλήδε, τοῖς αὐτοῖς
 ὀνόμασι χρῆσθαι, ἢ μεταβάλλειν εἰς ἑτέρας. τρίτη δὲ, ἐν ἢ πολ-
 λοῖς ὀνόμασι τὸ πρᾶγμα περὶ σαφὲς εἶναι. τετάρτη δὲ, ἐξ ἧς
 τὰ πρᾶγμα τὰ ὀνομάζειν ἢ ἀποδιδόναι. ὅπως δὲ καλίστην
 ποιήσεις, τὴν ὁρμὴν εἶναι, νῦν δηλώσωμεν. πρὸς μὲν ἔν εἰς
 δύο ὁρμῶν εἶναι, εἴτε σαφὲς εἶναι λέγειν. ἡμίματ' αὖτε εἰς
 δύο λέγειν. τὰ δὲ ἐν μὲν, ὅτι αὐτὸς δύναιται καὶ ὅσον καὶ ἐπὶ
 ὅν. δευτέρον δὲ, ὅτι οὐδὲς οὐ δύναιται, ἑτέρος δὲ δύναιται. ἔ-
 τιν δὲ,

- τον δὲ, ὅτε οὐκ ἔστι καὶ ἔστι δύνάμει. τὰ τεταρτην δὲ, ὅ-
 τε οὐτ' αὖτὸς οὐθ' ἑτέρος δύνάμει, πέμπτον δὲ, ὅτι αὐτὸς μὲν,
 δύνάμει. ἑτέρος δὲ, δύνάμει. ἔκτον τὸ, ὅτε αὐτὸς μὲν, ἑτέρον
 δύνάμει. ἐκείνος δὲ, οὐ δύνάμει ἑτέρον. ἕκαστον δὲ τούτων ἐ-
 πί τῆς δευτέρας. ὅτι μὲν γὰρ αὐτὸς δύνάμει καὶ ἔστι καὶ
 ἑτέρον, τοῖόνδε ἔστιν. ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τούτων αἷμας ὑμῖν ἐχθρό-
 μω, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν μέλλοντα στρατεύειν ἐφ' ὑμᾶς δικαί-
 1 λυστα. ὅτι δὲ, οὐκ ἔστι μὲν οὐ δύνάμει, ἑτέρος δὲ δύνάμει, τοῖόν-
 δε. αὐτὸς μὲν οὐκ ἀδυνατῶν ἔχει πρὸς ἐπὶ εἰν ἡμῶν. οὐ-
 τὸς δὲ τῆς λυσι δὲ τῆς πόλει τῆς ἀσφαλείας, καὶ μάλιστα ἀν' δυ-
 νηθείη περὶ αὐτὸν ἀβουλεύει, τὸ δὲ ὅτι οὐκ ἔστι καὶ ἑτέρον
 δύνάμει, τοῖόνδε. οὐ μόνον δὲ αὐτὸς πολέμους δυνάμει αὐτὸν.
 παρέχων, ἀλλὰ καὶ βουλεύεται τῆς πολιτείας οὐχ ἡμῶν
 δύνάμει. δὲ ὅτι οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ἑτέρος δύνάμει τοῖόνδε. οὐτ'
 αὐτὸς δυνάμει ὀλίγη δύνάμει ἔχων καὶ τῆς λυσι δὲ εἰ-
 2 νηθείη, οὐτ' ἄλλος οὐδὲ τῆς πολιτείας. τὸ δὲ ὅτι ἐκείνος μὲν
 δύνάμει, αὐτὸς δὲ οὐ δύνάμει, τοῖόνδε. οὐκ ἔστι μὲν γὰρ ὁρῶντα
 τῶν σώματι, ἐπεὶ δὲ ἀρρωστῶν τυγχάνω. τὸ δὲ ὅτι αὐτὸς μὲν ἔτε-
 ρον δύνάμει, ἐκείνος δὲ οὐ δύνάμει. ἑτέρον, τοῖόνδε. ἐπεὶ μὲν γὰρ
 κυβερνήσαι δυνάμει εἰμι, οὐτὸς δὲ οὐδὲ καὶ πηλαγῆσαι δύνά-
 3 μει. ἡμῶντα μὲν οὐκ εἰς δύο ὁρῶντα εἶναι, ὥστε πρὸς τῆς
 τῆς πρὸς γμάτων ἀπάντων τὸν αὐτὸν τῶν μετῶν. Σα-
 φῶς δὲ ὅθεν δηλώσεις, ἔστι πάλιν σκεπτικόν. πρῶτον μὲν ἔν-
 3 ὀνόματι τοῖς οἰκείοις ὀνόμασιν ὅτι ἀν' λέγεις, διαφύτων τὸ ἀμ-
 ῖνον, ὁρῶντα δὲ πρὸς τὰ φωνήεντα τῆς γραμμάτων, ὅ-
 πως μὴ ἐξῆς τε δύνάμει. περὶ δὲ καὶ τοῖς καλῶν μετῶν
 ἀρῶν, ὅπως αὐτῶν δύνάμει περὶ τῆς. σκόπει δὲ καὶ τῶν
 σιῶντα τῶν ὀνομάτων, ὅπως μὴ τε συγκεχυμένη, μὴ ἔστι
 βῆτα εἶναι. τὰ γὰρ οὐτὼ λεγόμενα, δύσγνωστα συμβαίνει. με-
 τὰ δὲ σιωδῆσιν οὐδ' αὖ περὶ τῆς, ἀλλ' ἰδὲν ἔστι ἀκλῶν-
 4 τῶντα. τὸ μὲν οὐκ ἔστι σιωδῆσιν ἀλλ' ἰδὲν ἀκλῶν-
 τῶντα. τοῖόνδε ἔστιν. ἐπεὶ μὲν περὶ ἐχθρόμω, οὐ ἐφ' ἑλῶ. οὐ δὲ φά-

Arist. ars. rhet. ad Alex.

r r

σκων ἤξεν, οὐκ ἦλθον. πάλιν ὅταν ὁ αὐτὸς σιῶ δέσιμος σιῶ ακό-
 λουτος ἦ. οἶον, σὺ γὰρ καὶ κένων αἵτιος ἐχλίου, καὶ τῶτων αἵ-
 λιος σὺ. ποδὲ μὲν οὕτω τῆς σιῶ δέσιμων εἴρηται. καὶ ἀπὸ τῶτων
 περὶ μαίρεσθαι διὰ καὶ ποδὲ τῆς ἄλλων. διὰ δὲ, καὶ τῶ σιῶ θε-
 σιν τῆς ὀνομάτων, μή τε συγκεχυμένω, μή τε ἀποβρατῶ εἶν.
 τὸ μὲν γὰρ συγκεχυμένως, τριόνδε ἔστιν. ὡς ὅταν εἴπῃς, λεινόν ἔστι
 ἔστιν τὴν πῆλιν ἔστιν. ἀδελφὸν ἢ λῶ, ὁ πότμος αὐτῶ ὁ τῶτων.
 εἰ δὲ εἴπῃς οὕτως, δὴ λον ποιήσεις. λεινόν ἔστι ἔστιν ἀπὸ τῶ
 τῶ τῶ πῆλιν. εἰ μὲν ἔνι συγχεῖν τῶ σιῶ θεσιν τῆς ὀνομάτων,
 τριόνδε ἔστι. τὸ δὲ περὶ σέχειν τῶς ἀρθροῖς, ὅπως ἐν τῶ δέοντι
 περὶ πῆλιν, ἐπὶ τῆς δὲ ὅρα. ἔστι ὁ ἀρθρωπὸς ἔστιν τὸν ἀρθρω-
 πον ἀδικεῖ. νῦν μὲν ἔνι ἐπὶ νόμῳ τὰ ἀρθρα, ἀφῆ ποιῆ τῶ λῆ-
 ξιν. ἔστιν ἀρεθύντα δὲ, ἀσφῆ ποιῆσει. ἔδ' ὅτε δὲ συμβαίνει καὶ τὸ
 ἀνὰ πάλιν. τὰ μὲν ἔνι ἐν τῶς ἀρθροῖς, τριῶν τὰ ἔστι. τὰ ἢ φωνήεν
 τα μὴ πῆλιν πῆλιν ἀλλήλα, ἀνὰ μὴ ποτε ἄλλως δυνάτον ἢ δηλω-
 ται, ἢ ἀνὰ πῆλιν ἢ τις, ἢ ἄλλη διαίρεσις. τὸ δὲ ἀμφὶ βολα δια-
 φέρειν, τριόνδε ἔστι. εἴα τ' ὀνομάτων, ταυτὰ ἐπιπλείοσι πρὸ
 γμασι κείται. οἷον, ὁδὸς τῆς θυράων, καὶ ὁδὸς ἢν βαδίζουσι διὰ δὲ
 ἐπὶ τῶς τριῶν, τὸ ἴδιον αἰετὶ συμποδὶ λαμβανόν. καὶ σφαῖρας
 μὲν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἀνὰ τῶν πῆλιν, διαλεξώμεθα. εἰς
 δύο δὲ ὁρμῶν ὁρμῶν δὲ τῆς περὶ τῶν μεθόδου. ποδὲ δὲ
 ἀνὰ πῆλιν, καὶ παρὶστώων, καὶ ὁμοιοτήτων λέγωμεν ἢ δὴ. δεῖ
 σόμεθα γὰρ καὶ τῶτων. ἀνὰ πῆλιν μὲν οὕτω ἔστι τὸ ἀνὰ πῆλιν
 τῶ ὀνομασίαν ἅμα καὶ τῶ δυνάμειν τῶς ἀνὰ πῆλιν οἷς ἔχον,
 ἢ τὸ ἔτδρον τῶτων. τῶς μὲν οὕτω ὀνόμασιν εἶν αὐτὸ ἀνὰ πῆλιν ἅ-
 μα καὶ τῆ δυνάμει τῶδε. οὐ γὰρ δίκαιον, ἔστιν μὲν τὰ ἐμὰ ἔ-
 χοντα πῶ τῆν, ἐμὰ δὲ τὰ ὄντα περὶ ἐμῶν, οὐ τῶ πῶχ ὄντιν.
 τῶς δ' ὀνόμασι μῶνοις. διδόντω γὰρ ὁ πῶχ οἷος καὶ οὐ δαίμων
 τῶ πῆλιν καὶ ἐν δὲ τῆ δὲ δυνάμει, ἐπὶ μὲν ἔστιν νοσοῦντα ἐ-
 θδράπλου. οὐ τῶς δὲ μῶνι μετῶν κακῶν αἵτιος γέγονεν. ἀν-
 ταῦτα μὲν γὰρ τὰ ὀνόματ' αὐτὸν ἀνὰ πῆλιν. αἰ δὲ περὶ ξείας, ἀνὰ πῆλιν
 πῆλιν. καὶ λίσσον μὲν ἔνι εἶν αὐτὸ, τὸ κατ' ἀμφὸ τῶν ἀνὰ πῆλιν καὶ

καὶ τὴν δυνάμιν, καὶ καὶ τὴν ὀνομασίαν. ἔστι δὲ καὶ τὰ λοι-
 πὰ δύο ἀντίθετα. Παρίστωσις δὲ ἔστι μὲν, ὅταν δύο ἴσα λέ-
 γηται κῶλα. εἴη δ' αὖ ἴσα καὶ πολλὰ μικρά, ὀλίγοις μεγάλοις,
 καὶ ἴσα τὸ μέγεθος, ἴσα τὸ ἀριθμὸν. ἔχει δὲ βιόνδε τὸ ὅμιον ἢ
 παρίστωσις, ἢ δὲ χρημάτων ἀκρίαν, ἢ δὲ πλείονος μέγεθος
 ὧν γὰρ οὐτε ὁμοία οὐτε ἐναντία, ἀλλ' ἴσα μόνον ἀλλήλοις.
 παρομοιωσις δὲ ἔστιν ἢ μείζων τῆς παρὶστώσεως. οὐ γὰρ μόνον ἴ-
 1 σα τὰ κῶλα ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ὁμοία, ἢ ὁμοίων ὀνομάτων. ὅσον
 διὰ τε λόγον μέμνημα, φάρμακον τεχνασμα. μάλιστα ὅτι κινῶν
 ὁμοία τὰ τελευτῶν τῆς ὀνομάτων. ὧν γὰρ μάλιστα ποιεῖ
 τὴν ὁμοίωσιν. ὁμοία δ' ἔστιν ὀνόματα, τὰ ἢ ὁμοίων συλλαβῶν,
 ἐν αἷς πλείους γράμματα τὰ αὐτὰ ἔστιν. οἷον πλείονος μὲν, ἐν δε-
 ῶς. δυνάμει δὲ, ἐν τε λῶς. ὅσα δὲ ἔξω τέχνης κεῖται, τὸ αὐτὸ μα-
 τὸν αὐτὸ δείξει. πῶς μὲν οὖν τούτων, ἀπὸ χρη. καὶ γὰρ τὸ δι-
 καιον, καὶ τὸ καλὸν, καὶ τὸ συμφέρον, καὶ τὰ λοιπὰ, αὐτὰ τε
 2 ἴσμεν ἄβρι, καὶ ὅθεν αὐτῆς πολλὰ ποιεῖσιν. ὡσαύτως δὲ καὶ
 τὰς αὐξήσεις, καὶ τὰς πενῶσεις γινώσκουσιν, αἱ πινές τε εἰσι,
 καὶ ὅθεν αὐτῆς εἰς ὅς λόγους διπορήσονται. ὁμοιοῦτος δὲ
 τούτοις, τὰς τε περὶ καὶ λήψεις, καὶ τὰ πρὸς τῆς ἀκρόντων
 αἰτήματα, καὶ τὰς παλιλλογίας, καὶ τὰς ἀσεολογίας, καὶ
 τὰ μήκη τῆς λόγων, καὶ τῆς ὁρμῆς εἰς τὴν συνῶσιν ἀπαρ-
 ἴσμεν. ὥς τε τὰς κοινὰς δυνάμεις ἀπάντων τῆς εἰδῶν, καὶ τὰς
 διαφορὰς, καὶ τὰς χρήσεις αὐτῆς ἐκ τῆς περὶ ἡμετέρων εἰδῶν,
 3 αὐτὴν εἰδῶμεν ἢ μᾶλλον αὐτῶν καὶ γινώσκουσιν ἀναλαβόμενοι αὐ-
 τὰς, καὶ τὰ περὶ γινώσκουσιν, πολλὰ διπορεῖαν καὶ γρά-
 φοντες καὶ λέγοντες ἢ αὐτῆς ἐξομεν. καὶ τὰ μὲν οὖν
 οὐτως ἀκριβέστατα αὐτῶν εἰς λόγους συμματῶν, ὥς
 διὰ τὴν τοῖς εἰδῶσι χρὴ τὰ τῆς εἰς λόγους συμματῶν, ἵσιν
 τε πρώτοις τῆς μὲν χρῆσθαι, καὶ πῶς τούτοις αὐτοῖς, ὧν γὰρ
 πάλιν δηλώσω. Προοίμια μὲν οὖν περὶ τὰ τῶν κοινῶν δι-
 ἔστι τῆς εἰδῶν. καὶ αὐτῶν πᾶσι τοῖς περὶ γινώσκουσιν ἀκρίαν
 4 γινώσκουσιν. ἔστι δὲ περὶ οἰκονομίας καὶ τῶν μὲν εἰπεῖν, ἀκρόαταις πα-

- λείπεσθε, ὅτι οὗτος πειράσσομαι διδάσκειν. ὅτι οὗτος μὲν οὖν τὸν ἴ-
 πον ῥῆς δι' ἀκευμένους ἐν τοῖς δημηγορίαις, τῆς δὲ μνηστῆρος
 ἡπομνησέον. τοῖς δὲ μήτε διαβεβλημένοις, μήτε δι' ἀκευμέ-
 νοις, ῥητέον, ὡς δίκαιόν ἐστι καὶ συμφέρον τοῖς πείραν μὴ δεδω-
 κῆσι τῆς πολιτῶν, οὐκ ἄκροατοὺς γλῆναι. ἔπειτα ὅς ἀκού-
 οντας ἐπαίνω θόρα πολέον, δικάως καὶ νομιστῶς ὅς λό-
 γους ὡς εἰώθεσι δοκιμάζειν. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐλαττώσεσι οἰσέον λέ-
 γοντας, ὡς οὐ διενόηται πιδύων ἀνέστην, ἀλλὰ νομίζων τῷ κη-
 νῷ τὸ συμφέρον εἰσηγήσασθαι. καὶ τοῖς μὲν, μήτε δι' ἀκευμέ-
 νοις διαβεβλημένοις, ἐκ τῆς τοιούτων πλὴν οὐνοῖαν ποιεῖον. ὅς δὲ
 διαβεβλημένους, ἀναγκαῖον τοῖς διαβολαῖς ἢ ἀντίδωκεν, ἢ τὰ
 περὶ γμάτῃ, ἡποδῶν λέγουσιν, ἢ τὸν λόγον. αὐτοὶ δὲ αἱ διαβο-
 λαὶ γίνονται, ἢ ἐκ τῆς παρόντος, ἢ ἐκ τῆς παροισχυμένου χρόνου. ἐκ
 μὲν ἐν τῇ παροισχυμένου χρόνου, ἐάν τις ἡποπιδύηται εἰς πο-
 νηρίαν πινά, πρῶτον μὲν τῇ πρὸς ὅς ἀκροατοὺς περὶ γμάτῃ
 2 φειχθῆναι, καὶ λέγειν, ὡς οὐ δι' αὐτοὺς ἀγνοῶ διαβεβλημένος
 ἀλλ' ἐπιδείξω φιδύειν ὅσας τοῖς διαβολαῖς. ἔπειτα κεφαλαιω-
 δῶς ἐν ῥῆς περὶ οἰμοῖς ἀκροατοῦ, ἀνέχῃς τί λέγειν ἡποδῶ
 στωτῆ, καὶ τοῖς κρίσεις φεκτέον. ἀναγκαῖον γὰρ αὐτῇ πρὸς τὸ
 δημόσιον ἢ τις διαβεβλημένος, ἀνέχῃ πρὸς ὅς ιδιώτας, ἢ γε-
 γνηναι κρίσιν, ἢ μέλλει γλῆναι, ἢ μὴ βούλει, ὅς πλὴν
 αἰτίαν ἐπενεγκόντας λαβεῖν κρίσιν. καὶ ῥητέον, ὡς ἀδίκως ἢ κρί-
 σις ἐγλῆτο. καὶ ὡς ἡπο τῆς ἐχθρῶν κατεστασίασθαι μὲν. ἢ ἐάν
 3 ὅτι οὗτος μὴ ἐνδέχῃ, λέγει, ὡς ἰκανὸν ἡμῖν ἀτυχῆσαι τότε. καὶ ὡς
 δίκαιόν ἐστιν τῆς περὶ γμάτων ἢ δὴ κεκριμένων, μὴ ποδῇ τῇ αὐ-
 τῆς ἐπὶ διαβολῇ ἔχειν. ἀνδρὶ ἐπίδοξος ἢ κρίσις ἢ γλῆναι, λεκ-
 τέον, ὡς ἐτιμῶς εἰ ποδῇ τῆς διαβολῶν ἐν τοῖς κατεστημένοις ἢ δὴ
 κρίνεσθαι, καὶ ἐλεγχθῆς πλὴν πόλιν ἀδικῶν, ἀκροατοῦ, ἡπο-
 ζυμῶ. ἐάν δὲ οἱ ἐγκυκλίους μὴ ἐπεξίσιν, αὐτῇ ὅτι οὗτος χρῆσι
 μείον ποιεῖν. διότι πλὴν διαβολῇ φιδύειν ἡμῶν κατήνεγ-
 καν, ὅ γὰρ εἰκὸς εἶναι δοξεῖ ὅς ἀληθῶς ἐγκυκλίους, μὴ βού-
 4 λειναι κρίσιν λαβεῖν. αἰεὶ δὲ κατηγορεῖν χρῆ διαβολῆς, καὶ λέ-

ρειν ὡς δεινὸν καὶ κρινὸν καὶ πολλῶν κακῶν αἵτιον. ἐμφανι-
 σέον δ', ὅτι καὶ πολλοὶ ἤδη διεφθάρησαν ἀδίκως διαβληθέν-
 τες. ἡ δὲ καὶ διδάσκειν, ὡς οὐκ ἔστιν ἄποδρ' τῆς κρινῶν βου-
 λουμένων, μὴ πρὸ πάντων εἶναι λόγους ἀκρίβοντας, τὸ συμ-
 φερόν σκοπεῖν, ἀλλὰ ταῖς αἰών διαβολαῖς δυχεραίνεσθαι. δεῖ δὲ
 καὶ ἐπαγγέλλεσθαι, καὶ ὑποχρῆσθαι δίκαια καὶ συμφέροντα
 καὶ καλὰ ἐπιδείξαι, ἃ ὑπέχοντο συμβουλοῦν. εἰς μὲν γὰρ ἐκ τῶν
 προηγουμένων χρόνων διαβεβλημένων, εἴχον τὸν ἴσον ἐν ταῖς δὲ
 μνηρείαις ταῖς διαβολαῖς λυπέον. Εἰ δὲ τῶ παρόντος χρόνου
 διαβληθῶς εἶναι λέγοντας, περὶ τὸν μὲν ἡλικίαν. εἰ δὲ γὰρ νέος
 παντελὸς. εἰ δὲ πρεσβύτης δὲ δὴμηγορῇ δυχεραίνεται. τῶ μὲν
 γὰρ οὐ πῶ ἤρχεται. τῶ δὲ ἤδη προσήκειν πεπαῦσαι οἴοντα. ἐ-
 πειτα εἰς σιωπῆς εἰσθαι λέγειν. πολυπράγμων γὰρ εἶναι δο-
 κεῖ οὐκ εἶναι. καὶ εἰ μὴ δὲ πῶ περὶ τὸν εἰρήκει. καὶ γὰρ οὐκ εἶναι
 πινος ἰδίου δοκεῖ πρὸς τὸ εἶδος δὴμηγορεῖν. ἐκ μὲν γὰρ τῶ παρόν-
 τος χρόνου οὕτω τὴ διαβολαῖ ποδὶ τὸν δὴμηγοροῦντα τοιαῦ-
 ται γνήσιοντα. περὶ φασίξει δὲ ἄποδρ' αὐτῆς δεῖ. τὸν μὲν
 νεώτερον, ἐκ τῆς ὀρημίας τῆς συμβουλοῦντων, καὶ ἐκ τῆς
 προσήκοντος βούλῃ. λέγει δ' οἷον ἄποδρ' λαμπραρχίας, ἢ
 ἄποδρ' γυμνασίου, ἢ ἄποδρ' ὁπλων, ἢ ἴππων, ἢ ποδὶ πλέμνυ.
 εἴχον γὰρ οὐκ ἐλάχισον μέρος τῶ νέῳ μέτεσι. ῥητέον δὲ, καὶ
 ὡς εἰ μὴ πῶ καὶ ἡλικίας τὸ φρονεῖν, ἀλλὰ καὶ τῶ φρονεῖν καὶ ἐ-
 πιμέλειαν. ἐμφανισέον δὲ, καὶ ὡς ἀμαρτόν τι μὲν, ἴδιον τὸ
 ἀτύχημα. καὶ τὸ δῶρον τι δὲ, κρινὴ ἢ ὠφέλεια. τῶ μὲν γὰρ νέῳ,
 ἐκ τῆς βουλοῦντων περὶ φασίσειον. γέροντι δὲ περὶ φασίσειον λέγον-
 τι, ἐκ τῆς ὀρημίας τῆς συμβουλοῦντων, καὶ ἐκ τῆς οὐ πο-
 ρείας αὐτῶν. περὶ δὲ τοῖς, καὶ ἐκ τῶ μεγέθους, καὶ ἐκ τῆς κοι-
 νότητος τῆς κινδύνων, καὶ ἐκ τῆς ἄλλων τῶ τοιούτων. τὸ δὲ
 λίσαν εἰς δισμοσίῳ, ἐκ τῆς ἐμπειρίας καὶ ἐκ τῆς αἰσχρόν εἶναι περὶ
 τὸν δεῖ λέγοντα, νῦν μὴ ἀφραίνεσθαι γνώμας. τῶ δὲ μὴ εἰ-
 δισμοσίῳ, ἐκ τῆς μεγέθους τῆς κινδύνων, καὶ ἐκ τῆς ἀνταγκῶν
 εἶναι πάντα τινὰ, ὥς τῆς πόλεως μέτεσιν, ἄποδρ' τῆς νῦν περ-

- κειμένων ἀφφαίνεσθαι γνώμῃ. Ἐὰς μὲν οὖν πᾶσι αὐτὸν τὸν
 αὐθροπον διαβολὰς, ἐν ταῖς δημηγορίαις, ἐκ τῆς τοιούτων λυ-
 εῖν ἐπιχειρήσμεν. Αἱ δὲ πᾶσι τὸ πρᾶγμα γίνονται μὲν, ὅ-
 ταν τις ἡσυχίαν πρὸς τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας ἢ πρὸς τοὺς κρείτ-
 τονας συμβουλεύει, ἢ εἰρώλῃ πειθόμεναι αἰσχρὰ, ἢ παραινεῖν
 πᾶσι τοῖς θυσιᾶς μικρὰ σιωπῇ λείν, ἢ τι τοιοῦτον εἰσηγήσῃ. Δεῖ
 δὲ πᾶσι τῆς τοιούτων, πρὸς τὸν μὲν πρὸς τοὺς ἀκροατοὺς περ-
 1. ἡ κατὰ τὴν χρῆσιν. ἔπειτα τὴν αἰτίαν εἰς τὴν ἀνάγκην, καὶ
 τὴν τύχην, καὶ τοὺς καιροὺς, καὶ τὸ συμφέρον ἀναφέρειν, καὶ
 λέγειν, ὡς οὐχ οἱ συμβουλεύοντες τῆς τοιούτων, ἀλλὰ τὰ πρᾶ-
 γματα ὅστις αἰτία. καὶ Ἐὰς μὲν πᾶσι τὸ πρᾶγμα διαβολὰς, ἐκ
 τῆς τοιούτων ἀφφαίνεσθαι συμβουλεύοντων ἀπάξομεν. ὁ δὲ λόγος
 ἐν ταῖς δημηγορίαις διαβάλλεται, ὅταν ἢ μακρὸς ἢ ἀρχαῖος
 ἢ ἄπιστος λέγῃται. ἐὰν μὲν ὅν μακρὸς ἢ. τὸ πλεονέκτης αἰπατέον
 τῆς περὶ γμάτων. ἐὰν ὁ ἀρχαῖος, διδασκάλον ὅτι νῦν καιρὸς αὐ-
 2. τῶς εἴη. εἰ δὲ ἀπίθανος, ὑπαχθεῖσθαι δεῖ, ὡς ἀληθὴ ἐπιδείξει
 ὡς τῶς λόγον, Ἐὰς μὲν ὅν δημηγορίαις, ἐκ τῶντων κατὰ τὴν σὺμμε-
 στα. Τάξομεν δὲ πᾶσι, ἐὰν μὲν μηδεμίαν διαβολὴν ἔχου-
 μεν, μήτε αὐτοὶ, μήτε ὁ λόγος, μήτε τὸ πρᾶγμα, τὴν πρὸς θε-
 σιν ἐν ἀρχῇ ὁμολογῶν ἐκδήσομεν. ὅταν δὲ τὸ προσέχειν καὶ τῶς λό-
 γου διμηνῶς ἀκούειν, ὕψον πρὸς ἀκρίβειαν. ἐὰν δὲ διαβολὴ
 τις ἢ τῆς περὶ φημένων πᾶσι ἡμᾶς, περὶ κατὰ λαβόντες τοὺς ἀ-
 κροατοὺς, καὶ πᾶσι τῆς διαβολῶν τοῖς ἀφφαίνεσθαι καὶ τοῖς περ-
 3. φάσεις σιωπῇ ἐνέγκοντες, οὕτω περὶ δήσομεν καὶ τοὺς ἀ-
 κροατοὺς ὡς τὸ προσέχειν πρὸς ἀκρίβειαν. ὅταν μὲν οὖν τὸν
 λόγον τοῖς κατὰ τὰς αἰτίας τῆς δημηγορίας ποιητέον. μετὰ δὲ τῶ-
 τος, ἀνάγκη ἡμᾶς εἶναι, ἢ τοῖς περὶ γνημῶν πρᾶξεις ἀπαγ-
 γέλλειν, ἢ ἀναμνησκείν, ἢ τοῖς νῦν οὐσας μορρίζοντα δηλοῦν,
 ἢ τοῖς μελλούσας γνησεῖσθαι προλέγειν. ὅταν μὲν οὖν πρὸς
 βεβαίως ἀπαγγέλλομεν, πάντα δὲ τὰ ἐκδήντα κατὰ τὴν διεξελ-
 θέν. ἵνα πρῶτον μὲν, μέγιστος ὁ λόγος ἔχῃ. ἀπαγγελία γὰρ μέ-
 4. νον εἶναι ἢ τοιαύτη. καὶ οὐδὲν ἄλλο λόγου χάριμα παρεμπεσεῖται.

εἴπειθ' ὅπως αὐτὸ μὲν ἀρχὴ τυχερὴ τις ὦμεν, μὴ δὲ τὴν ἡμετέ-
 ραν ῥαθυμίαν ἀκρόνουμεν οἶοντα διαμαρτάνειν τῆς περὶ-
 ξείως, ἀλλὰ δι' ἄλλω αἰτίαν πινά. αὐτὸ δὲ ἐπιτύχωμεν, μὴ διατύ-
 χην ὑπολάβωσι ὅτι γελῆσαι, ἀλλὰ δὲ τὴν ἡμετέραν
 περὶ θυμίαν. ταῦτα δὲ πιστόουσιν, ἐπειδὴ τοῖς πράγμασιν οὐ
 παρελόντο περὶ τοῖς οἰσιν. ἐὰν δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν περὶ θυ-
 μίαν ἡμῶν θεωρῶσι, μὴδὲν πρὸς λαίπροντων, ἀλλ' ἀκριβὲς ἐ-
 καστὰ ἀπαγγελλόντων. ὅταν μὲν οὖν πρὸς βίαν ἀπαγγέλω-
 μεν, δὲ τῶν αἰτίων ταύτας ἐκαστὰ ὅν τ' ὅσον ἐγλύνει, ἀπαγγελ-
 τίον. ὅταν δὲ αὐτοὶ δημηγοροῦντες, τὴν παρεληλυθότων πρὸς
 ξίωμεν ἢ καὶ τὰ παρόντα δηλώμεν, ἢ τὰ μέλλοντα περὶ λέγω-
 μεν, δὲ τῶν ἐκαστὸν ποιῆν βραχέως καὶ σαφῶς, καὶ μὴ ἀπί-
 σως. σαφῶς μὲν, ὅπως καὶ ταυμάσι τὰ λεγόμενα πράγμα-
 τα. σωτόμως δὲ, ἵνα μνημονόσωσι τὰ ἐκείνητα. πιστῶς δὲ, ὅ-
 πως μὴ περὶ τῶν τοῦ πρὸς πίσει καὶ τοῦ δικαιολογίας βεβαιώ-
 σαι τὸν λόγον ἡμῶν, τῶν ὁμηγερέων ἡμῶν οἱ ἀκρόνουμεν ἀρχο-
 κιμάσωσι. σαφῶς μὲν οὖν δηλώσομεν ἀρχὴ τῶν ὀνομάτων ἢ
 ἀρχὴ τῶν πραγμάτων. ἀρχὴ μὲν οὖν τῶν πραγμάτων, ἐὰν μὴ
 ὑποδρατῶς αὐτὰ δηλώμεν, ἀλλὰ τὰ πρῶτα περὶ τὰ ἢ
 περὶ τοῖς μὲν, ἢ περὶ τοῖς μὲν, πρῶτα λέγωμεν. τὰ δὲ λοιπὰ
 ἐφεξῆς τά τῶν καὶ ἐὰν μὴ περὶ τοῖς μὲν πρῶτα τῶν τῶν, πε-
 ρὶ ἧς αὐτὸ ἐγχειρήσωμεν λέγειν, δὲ τῶν ὁμηγερέων ὁμηγερέων. ἀρχὴ μὲν
 οὖν τῶν πραγμάτων, σαφῶς οὕτως ὁρῶμεν. ἀρχὴ δὲ τῶν ὀνο-
 μάτων, ἐὰν ὅτι μάλιστα τοῖς οἰκείοις τῶν πραγμάτων ὀνομα-
 σι τῶν πράξεων περὶ τοῖς μὲν. καὶ ἐὰν τοῖς κοινοῖς καὶ μὴ
 ὑποδρατῶς αὐτὰ πρῶτα, ἀλλ' αἰ τὰ ἐχόμενα ἐξῆς τά τῶν
 μεν. σαφῶς μὲν οὖν δηλώσομεν, ταυτὰ διαφυλάττοντες.
 Σωτόμως δὲ, ἐὰν ἀρχὴ τῶν πραγμάτων τὴν τῶν ὀνομάτων,
 περὶ τοῖς μὲν τὰ μὴ ἀναγκαῖα ἐκείνητα, ταῦτα μὲν καὶ ταῦτα
 ποντες, ὡς ἀφαιρεθέντων, ἀσαφὲς ἔσται ὁ λόγος. καὶ σωτό-
 μως μὲν, ὅτι τὸν τῶν ὀνομάτων δηλώσομεν. Οὐκ ἀπίσως δὲ, αὐ-
 τοῖς τῶν ἀπιδόχων πρὸς αἰτίων φερόμεν, πρὸς αἰτίων

- τως τὰ λεγόμενα δόξει περὶ χυλῶν. ὅσα δ' αὖ λίαν ἄπιστα συμ-
βαίνει, αἱ περὶ ἀλέπειν. εἰ αὖ ἀναγκαῖον ἢ, λέγειν, εἰδότες αἱ
φαίνεσθαι, καὶ ἐπιπλέεσθαι αὐτὰ τῷ τῆς περὶ ἀλήφειας χή-
ματι ἐπιδραβεῖν, καὶ περὶ ὅντος τῷ λόγῳ ἐπιδείξειν ἀ-
ληθείας ὑπάρχουσαν, περὶ φασιστάμενον, ὅτι τὰ περὶ ἐρημνία
πρῶτον βούλει ἀφαιρῆσαι ἀληθῆ ὄντα ἢ δίκαια, ἢ τοὺς τοι-
ούτων. καὶ ἔστιν μὲν τὸν ἔχοντα τὰς ἀπιστίας ἰσάμεθα. συλ-
1 λήθην δὲ τὰς ἀπαγγελίας καὶ τὰς δηλώσεις καὶ τὰς περὶ ἐρη-
σεις ὅτι ἀπάντων τῶν ἐρημνίων, σαφείς καὶ βραχείας καὶ οὐκ
ἀπίστους ποιήσομεν. τάξομεν δὲ αὐτὰς διὰ τῶν ἔχοντων. ὅ-
ταν μὲν γὰρ ὦσιν ὀλίγα τὰ πράγματα πρὸς ὧν λέγομεν, καὶ
γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, τῷ περὶ οὐκ ὀλίγῳ σωμάτω. ἵνα μὴ βρα-
χὺ ἔστω τὸ μῦθος καὶ αὐτὸ τὸ τελεῖν γλήτω. ὅταν δὲ λίαν ὦσιν
αἱ πράξεις πολλαὶ καὶ μὴ γνώριμοι, παρ' ἑκάστου σωμάτως
ποιήσομεν, καὶ δικαίως καὶ συμφερούσας καὶ καλὰς ἀρχα-
2 νοῦμεν, ἵνα μὴ μόνον περὶ μακρολογῶντες ἀπολῶν τὸν λόγον
καὶ μὴ ποιήσιν ποιῶμεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀκούοντων τὰς δια-
νοίας ἀναλαμβάνωμεν. αὐτὰ δ' ὦσιν αἱ πράξεις μέλαι καὶ ἀ-
γνοούμεναι, τὴν ἀπαγγελίαν ἢ τὴν δὴλωσιν ἢ τὴν περὶ ἐρημνίαν
ἐπὶ τῷ περὶ οὐκ ὀλίγῳ σωμάτῳ τελεῖν. ἔστι δὲ ποιήσομεν,
εἰ αὖ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πραγμάτων ἐπὶ τὸ τέλος διέλθω-
μεν, μηδὲν ἄλλο συμπιλαμβανόντες, ἀλλ' ἢ τὰς πράξεις αὐ-
τὰς μετὰ φράζοντες. καὶ τὰς μὲν διηγήσεις, ἐπὶ τοῖς περὶ οὐ-
3 μίοις ὡς αἱ τὰ τελεῖν, οὕτως εἰσάμεθα. μετὰ δὲ τῶν ἐπιβε-
βαιώσεων, δι' ὧν τὰς περὶ ἐρημνίας πράξεις, ἐκ τῶν πίσεων καὶ
τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, οἷός ὑπέδειμεθα δείξειν,
βεβαιώσομεν. ὅταν μὲν ὅν σωμάτως ποιῆς οἰκεία τελεῖται τὰς δὴ
μηγορίας εἰς πίσεις, τά τε τῶν πραγμάτων ἔδη, καὶ τὰ πα-
ραδείγματα, καὶ τὰ ἐπιδεικνύμενα, καὶ ἡ δόξα τῶν λέγοντος.
χρησιέον δὲ καὶ αὐτὴς τῶν ἄλλων πίσεων παρεμπέση. τὰ τελεῖν
δὲ αὐτὰς ὡς αἱ αἱ. πρῶτον μὲν τὴν τῶν λέγοντος δόξαν. εἰ δὲ μὴ,
4 τὰ τῶν πραγμάτων ἔδη, δεικνύτας ὅτι ταῦθ' ἀλέγομεν, ἢ

τὰ τούτοις ὁμοία, οὕτως εἰδισαί γίνεσθαι. ὡς δὲ τούτοις πρὸς
δείγματα οἰεῖον καὶ εἰ ὁμοιότης τις ἔστι πρὸς τὰ ὑφ' ἡμῶν λε-
γόμενα, περὶ τακτέον. λαμβάνειν δὲ δεῖ τὰ πρὸς δείγματα οἰ-
κεῖα τῷ πράγματι, καὶ τὰ ἐγγύτατα τοῖς ἀκούουσι χρόνῳ ἢ
τόπῳ. εἰ δὲ μὴ ὑπάρχη ῥηταῦτα, τῆς ἄλλων τὰ μέγιστα καὶ
γνωριμώτατα. μετὰ ταῦτα γνωμολογητέον. δεῖ δὲ καὶ ποδὶ
τὰ μόρῃ τῆς εἰκῶτων καὶ τῆς πρὸς δείγματων ὡς τελευτῆς,
ἐνθυμηματώδους καὶ γνωμολογητικῆς ὡς τελευτῆς ποιείσθαι. I
καὶ ὡς μὲν πίσις οὕτως ἐπὶ ταῖς πράξεσι περὶ τακτέον. εἰ δὲ
πιστόν ᾖ τὰ πράγματα, οὐδέως ἐνθέντα, ὡς μὲν πίσις πα-
ραληπτέον. τῷ δὲ δικαίῳ, καὶ τῷ νομίμῳ, καὶ τῷ συμφέροντι,
καὶ τῷ καλῷ, καὶ τῷ ἡδέϊ, καὶ τῷ ῥαδίῳ, καὶ τῷ δυνατῷ,
καὶ τῷ ἀντικαίῳ, ὡς περὶ ῥημάτων, πράξεις βεβαιωτέον. καὶ εἰ
μὲν ὑπάρχει, πρῶτον τὸ δίκαιον τακτέον, διεξιόντας δὲ τὸν
τε τὸ δικαίον, καὶ τὸ ὁμοίον τῷ δικαίῳ, καὶ τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ κε-
κρυμμένον δικαίον. δεῖ δὲ καὶ τὰ πρὸς δείγματα τοῖς ἑσπέρῳσι λε-
γόμενοις δικαίοις ὁμοίον φέρειν. πολλὰ δὲ ἔξῃς λέγειν ἔκτε τῆς
ἰδίας πρὸς ἑκάστοις δικαίων ἑσπεριζομένων. καὶ ἐν τῇ ἐν αὐ-
τῇ τῇ πόλει καὶ ἢ λέγεις, καὶ ἐν τῇ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. ὅ-
ταν δὲ ἅπαντα ἑσπέρῳσι τὸν ἑσπέρῳσι μεπόντες διέλθωμεν, ἐπὶ τε-
λευτῆς αὐτῶν γνώμας καὶ ἐνθυμηματα μέγιστα, καὶ ἄλληλοις ἁ-
νόμοια ἐνέκοντες, εἰ μὲν μακρόν ἢ ἑσπέρῳσι, καὶ βουλώμεθα
μνημονοῦναι, συντόμως παλιλλογήσομεν. εἰ δὲ μείον ἢ, καὶ
μνημονοῦναι, αὐτὸ τὸ μόνον ὁρῶμεν, πάλιν ἑσπέρῳσι περὶ
σόμεθα. ἔστι δὲ ὁ λέγων τοῖονδε. ὡς μὲν δίκαιόν ἐστιν ἡμᾶς βοηθεῖν
συρακυσίοις, ἐκ τῆς εἰρημνίων ἰκανῶς ἀποδεῖχθαι νομίζω. ὡς
δὲ καὶ συμφέρει ταῦτα πράττειν, ἐπιχειρήσω διδάσκειν. πάλιν ὁ
ποδὶ τὸ συμφέροντος ὁμοιοῦτως τοῖς περὶ ῥημάτων ὡς τὸ
δικαίου μέγιστον, καὶ ὡς τῇ τελευτῇ τὸ μόνον ἢ παλιλλογίαν,
ἢ ὁρῶμεν ἐπιθεῖς, πάλιν ἑσπέρῳσι, πάλιν ὑπάρχησιν, περὶ π-
θεῖ. ἑσπέρῳσι δὲ τὸν ἑσπέρῳσι ἄλλο ἄλλω συνάπτεται μόνον καὶ συν-
φαινέειν τὸν λόγον. ὅταν δὲ πάντα διέλθῃς, ὅσων ἐνδέχεται σοι 4

- βεβαιώσει τὴν περὶ τὴν, ὥστε τοῖς ἅπασι κεφαλαιωδῶς
μετὰ ἐνθυμημάτων καὶ γνώμων ἢ χρημάτων δέκνυε, ὥς ἄδικον
καὶ ἀσύμφορον, καὶ ἀχρὸν, καὶ ἀειδές, μὴ ποιεῖν ταῦτα. καὶ ἀντι-
τίθει κεφαλαιωδῶς, ὥς δίκαιον, καὶ συμφέρον, καὶ καλόν, καὶ
ἡδὺ πράττειν, ἐφ' ᾧ πρᾶξι καλεῖται. ὅταν ὅμως ἡ δὴ ἡς ἐγνώμο-
λογηκῶς, τὴν περὶ τὴν πόλιν ὀρίσται. καὶ ὁρίζονται μὲν τὸν τό-
πον βεβαιώσασκεν τὰ περὶ τὴν πόλιν. μετὰ δὲ ὁρίζονται τὸ μέγεθος, λέ-
1 ξομεν τὴν περὶ τὴν πόλιν. αὐτὴ δὲ ὅτι, δι' ἧς τοῖς ἐνδεχομένως
ἀντιλογίᾳς ῥηθῶσι τοῖς ἑσπέρων ἐρημίσι, περὶ τὴν πόλιν
βασίαν διασύνει. διὰ δὲ τὰ μὲν ἐκείνων μικρὰ ποιεῖν, τὰ ὅσα
τῶν αὐξάνει, ὥς ἐν ταῖς αὐξήσεσι περὶ τὴν πόλιν. καὶ δὲ πρᾶξι
ναὶ καὶ ἐν περὶ τὴν πόλιν, ὅταν τὸν μέγιστον ἢ καὶ περὶ τὴν πόλιν, ἀλλή-
καὶ ἐν περὶ τὴν πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τὴν πόλιν, καὶ διὰ τὴν πόλιν
τας τοῖς τοῖς, τὰ μὲν σωτῆς αὐξάνει, τὰ δὲ τῶν ἐναντίων ἀ-
φαιρῇ καὶ μικρὰ ποιοῦντα. καὶ ὁρίζονται μὲν τὸν τόπον τοῖς περὶ
2 καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν. ταῦτα δὲ διελθόντες ὥστε τὴν πόλιν,
παλλήλοισι μὲν τὰ περὶ τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν,
βόντες, ἢ ἀπὸ τὴν πόλιν, ἢ περὶ τὴν πόλιν, ἢ ἐν τὴν πόλιν, ἢ
ἐρῶν ἐκείνους. ἐὰν δὲ ὥστε τὸ βοηθεῖν τοῖς, περὶ τὴν πόλιν, ἢ ἐν τὴν πόλιν
ἢ πόλιν, ἀρμόσει σωτῆς εἰπεῖν, καὶ εἰς περὶ τὴν πόλιν
τοῖς περὶ τὴν πόλιν, ἐκκλησιάζοντας πόλιν, ἢ πόλιν, ἢ ἐκείνους. μά-
λιστα γὰρ τοῖς οὕτω διακειμένοις ἐκείνους ἐπαμύνην, καὶ τὴν πόλιν
3 σὺ μὲν ἐν πάντες ὑφ' ὧν οἰοῦνται καὶ τὸ περὶ τὴν πόλιν, ὅτι περὶ τὴν πόλιν
θῆναι, ἢ πόλιν, ἢ περὶ τὴν πόλιν, ἢ ἐν τὴν πόλιν, ἢ ἐκείνους, ἢ
ὧν κηδόμενοι τυγχάνουσι. καὶ τὴν πόλιν, ἢ ἐκείνους, ἢ ἐν τὴν πόλιν, ἢ
πρὸς τὴν πόλιν, ἀγαθόν τι περὶ τὴν πόλιν, ἢ πόλιν, ἢ περὶ τὴν πόλιν,
ἢ ἐν τὴν πόλιν, ἢ ἐκείνους, ἢ ἐν τὴν πόλιν, ἢ κηδόμενοι τυγχάνουσι.
τοῖς μὲν ἐν τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν,
ἐλεον ἀρεῖν. διὰ τὴν πόλιν, ἢ ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν, ἢ ἐκείνους,
ἐὰν σωθῶνται, ὅτι πάντες ἐλεοῦσι τοῖς, οὓς οἰκίως ἐ-
4 χεῖν αὐτοῖς ὑπερήφασιν, ἢ οἰοῦνται ἀναξίους εἶναι δυστυχεῖν.
διὰ δὲ ταῦτα ἀρφαίνουσιν ἐκείνους οὓς ἐκείνους ἐλεονοῦς

ποιῆν. καὶ ἐπιθεικνῆναι αὐτοῖς, ἢ κακῶς πεπονθότας, ἢ πά-
 χοντας, ἢ πεισομένων, εἰ μὴ οἱ ἀκούοντες αὐτοῖς ἐοικωσιν.
 εἰ δὲ τῶν μὴ ἐν, δεικτέον ὅτι ὅν λέγεις ἀγαθῶν ἐσθρη-
 μένους, ὧν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, ἢ τοῖς πολλοῖς μέτεστιν, ἢ ἀγα-
 θοῦ μηδέποτε τυχεύοντας, ἢ μὴ τυγχάνοντες, ἢ μὴ τρυφε-
 μένους, εἰ μὴ νῦν οἱ ἀκούοντες οἰκτεῖρωσιν. ἐκ τούτων μὲν ἔν
 ὡς τὸν ἑλίου ἄξιον. τὰς δὲ ἀρετὰς, ἐκ τῆς ἐναντίας
 τοῖς τοῖς ποιήσομεν. τὸν αὐτὸν τρόπον φροισμαζόμενοι, καὶ τὰ
 πράγματα διεξιόντες τῶν τε πίσει χοόμενοι, καὶ τοῖς ἀκού-
 ονσι δεικνύτες, ὡς ἔστιν ἅπασιν ἐπιχειροῦσιν, αἴμα, καὶ
 ἀδίκη, καὶ ἀσύμφορα, καὶ αἰσχρά, καὶ ἀνδρῶν, καὶ ἀδύνατα, καὶ
 δρῶν, καὶ οὐκ ἀναγκαῖα. ἢ δὲ τάξεις ὁμοιοτρόπως ἔσαι, οἷα
 καὶ τῷ περὶ ἐπονί. τοῖς μὲν οὖν καὶ αὐτοῖς ἀρετῆς ποιοῦσι, οὐ-
 τῶ τὰς τάξεις ποιητόν. τοὺς δὲ πρὸς τὰς ἐν τῶν εἰρη-
 μένους περὶ ἀρετῆς ἀντιλέγοντας, πρῶτον μὲν ἐν τῷ περὶ
 μίῳ δεῖ οἷς μέλλωσι ἀντιλέγειν, περὶ δεῖ. τὰ δ' ἄλλα καὶ
 αὐτὰ περὶ μάριεσθαι μετὰ δὲ τὰ περὶ ἡμῶν, μάλιστα μὲν ἔ-
 καστα τῆς περὶ ἡμῶν καὶ ἐν ἡμῶν περὶ ἡμῶν ἐπιθεικ-
 νῆν ὡς οὐκ ἔστι δίκαια, οὐ δὲ νόμιμα, οὐ δὲ συμφέροντα, ὅτι
 τοῖς ἀκούουσι, ἐφ' ἃ πρὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντί. ὅτι δὲ πρὶν
 σεις, ἀρετῶν, ἢ ἀδίκη ὄντα ἀλέγει, ἢ ἀσύμφορα, ἢ τοῖς
 ἑμῶν, ἢ ἐναντία τοῖς δίκαιοις, καὶ τοῖς συμφέρουσι, καὶ τοῖς
 κεκρυμμένοις εἶναι τοῖς τοῖς. ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ τῆς ἄλλων τὰ
 ὑπάρχοντα μέπει. κράτιστος μὲν ἔν ὅτι τῶν ἀρετῶν
 οὐ τόσ' ἔστιν. εἰ δὲ μὴ ἐν δὲ χῆμα ὅτι ποιῆν, ἐκ τῆς πρὸς ἀρετῆς
 μὲν οὖν τῶν, ἀπὸ τῆς λέγων. οἷον. εἰ μὴ ὁ ἐναντίος δίκαιον ἀρε-
 τῶν, σὺ ἐπιχειρεῖς δεικνῆναι, ὡς ἔστιν αἰσχρὸν, ἢ ἀσύμφορον, ἢ
 δρῶν, ἢ ἀδύνατον, ἢ ὅ, πρὸς ἡμῶν τοῖς τοῖς. εἰ δὲ ἐκείνοσ' ἔ-
 χῃ τὸ συμφέρον, σὺ ἐπιθεικνῆναι ὡς ἀδίκον, καὶ ἄλλο ἔχῃ
 πρὸς τὸν τῶ. δεῖ δὲ καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἀρετῶν, τὰ δὲ τῶ ἐναν-
 τίου τῶν τοῖς, ποιοῦντα, ὡς ἐν τῷ περὶ ἐπὶ κῶ εἰρησῶ. χρὴ δὲ
 καὶ γνώμας φέρειν καὶ ἐνθυμήματα, καὶ ἀπὸ ἐκείσε, καὶ

- ταῖς περὶ αὐτὰ λήψεις λυεῖν, καὶ ὑπὲρ τῆ τελευτῆ παλιλλοχεῖν.
 πρὸς δὲ τοῖς αὐτοῖς, καὶ μὲν ταῖς περὶ τοῦ πατρὸς ἀρχαίαν φιλικὴν ὑ-
 πάρχειν οἷς βοηθεῖν περὶ ἐπομην πρὸς τοῦ περὶ ἐπομολόγους,
 καὶ ὁφείλοντας χάριν ἔχειν τοῖς διομνύουσιν. οἷς δὲ οὐκ ἔδμεν
 βοηθεῖν, ἢ ὀργῆς, ἢ φθόνου, ἢ ἔχθρας ἀξίους ὑπάρχοντες. ἐχ-
 θραν μὲν ὅτι ἐμποιήσωμεν ὑπὲρ ἐκείνων οὐ περὶ σκόντως τοῦ ἀ-
 πώτερου ἐπομολόγους ἀρχαίοντες κακῶς πεπονθότας, ἢ τῶν φί-
 λων, ἢ αὐτῶν, ἢ ὧν κηδόμενοι τυγχάνουσιν. ὀργὴν δὲ ἐὰν ἐπιδοι-
 κνύωμεν, πρὸς τὸ περὶ σκόντος ὀλιγορκεμένους, ἢ ἡδικομένους, ἢ
 τῶν φίλων ἐκείνων, ἢ αὐτῶν, ἢ ὧν κηδόμενοι τυγχάνουσιν αὐτοῖς.
 φθόνον δὲ πρὸς σκόντος συλλήβδην πρὸς τοῖς αὐτοῖς, οὓς ἀρχ-
 φαίνομεν ἀναξίως οὐ πεπεραγμένους, ἢ πράττοντας, ἢ πράξον-
 τας, ἢ ἀγαθοὺς μηδέποτε ἐσθρηνμένους, ἢ μὴ ἐσθρουμένους, ἢ μὴ
 ἐσθρηνμένους, ἢ κακῶς μηδέποτε τυγχάνοντας, ἢ μὴ τυγχά-
 νοντας, ἢ μὴ δὲ τελεωμένους. φθόνον μὲν ὅτι καὶ ἔχθραν καὶ ὀρ-
 γήν, τοῖς τὸν τῶν ἐμποιήσωμεν. φιλικὴν δὲ καὶ χάριν καὶ ἑ-
 λεον, ἐκ τῶν αὐτῶν περὶ τοῦ πατρὸς. συμθήσωμεν δὲ καὶ τάξομεν
 ὑπὲρ πάντων τῶν περὶ ἐκείνων αὐτῶν τόνδε τὸν τρόπον. τὸ μὲν
 ὅτι περὶ ἐπικρὸν εἶδος, αὐτῶν τε ἴσμεν, οἷόν ἐστι, καὶ ὑπὲρ ὧν συνε-
 στήκει, καὶ ὡς αὐτῶν χρησέον. τὸ δὲ ἐγκωμιαστικόν, καὶ τὸ κακῶς
 λογικόν πάλιν περὶ ἐκείνων σκοπεῖται. φρονημασίον ὅτι καὶ πε-
 ρὶ τοῦτων, πρὸς τὸν περὶ ἐκείνων τοῖς περὶ ἐκείνων καὶ τοῖς διαβο-
 λῶν, ἀρχαίοντες ὁμοίως, ὡς πρὸς αὐτοῖς περὶ ἐπικρῶν. Ἐπὶ δὲ
 3 τὸ περὶ ἐκείνων πρὸς καλὸν, ἐκτε τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν δη-
 μιουργίαις εἰρημένων, καὶ ἐκ τῶν θουμαστικῶν καὶ περιφανῶν φά-
 σκειν, καὶ αὐτῶν ἴσα, καὶ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ, καὶ τοῦ φερο-
 μένους ἀρχαίοντες πεπεραγμένους. ὡς γὰρ ἐπὶ τοῦ πολὺ τῶν τοῖς
 οὐτῶν εἰδῶν, οὐκ ἀπῶνος, ἀλλ' ἐπιδείξιος ἄνεκα λέγομεν. τά-
 ξομεν δὲ πρὸς τὸν τὰ περὶ οἶμα, τὸν αὐτῶν τῶν ὄντων ὑπὲρ τῶν
 περὶ τοῦτων καὶ ἀρχαίοντων. μετὰ δὲ τὸ περὶ οἶμον, δεῖ διελέ-
 γειν τὰ ἐξω τῆς ἀρετῆς ἀγαθὰ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀρετῇ ὄν-
 4 τα, πρὸς οὐτῶ. τὰ μὲν ὅτι ἐξω τῆς ἀρετῆς, εἰς ἀνθρώπων, καὶ

ῥώμιω, καὶ κέλλος, καὶ πλοῦτον. τὴν δ' ἀρετὴν, εἰς σοφίαν,
καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, καὶ ἐπιτηδεύματων ἀνδρα-
γυῖαν δὲ, τὰ μὲν τῆς ἀρετῆς, δικαίως ἐγκωμιάζονται. τὰ δ' ἐ-
ξω, κλέπτει. οὗτος γὰρ ἰσχυροῦς, καὶ οὗτος καλὸς, καὶ οὗτος δὴ γε-
νεῖς, καὶ οὗτος πολυσίονος, οὐκ ἐπαινεῖν, ἀλλὰ μακαρίζειν περ-
σῆκε. οὗτοι δὲ λογισάμενοι. μετὰ τὰ προοίμια πρῶτην τὴν
γλυνελογίαν τάξομεν. πρῶτον γὰρ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ζώοις, τῷ δ' ὑπάρχειν εὐδξον ἢ ἀδξον. τοῖς ἀνθρώποις τὸν μὲν
ἀνθρώπων ἢ π' ἄλλο τοιοῦτον ζῶον δὴ λόγως γλυνελογοῦμεν. 1
ὅταν δὲ πάθος, ἢ πρῶγμα, ἢ λόγον, ἢ κτῆμα, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ
ζῴου τῷ προσόντων εὐδξων δὴ λόγως ἐπαινεῖσομεν. γλυνελο-
γεῖν δὲ ὡς δὲ δεῖ. εἰ μὲν ὥσιν οἱ πτόχοι ἀποδαῖοι, πάντας
ὕψι ἀρχῆς ἀναλαβόντες, μέχρι πτός τὸν ἐγκωμιάζομενον, ἐ-
φ' ἐκείνῳ τῷ πτόχῳ κεφαλαιωδῶς εὐδξόντι περιπτεῖναι
εἰ μὲν οἱ πτόχοι μὲν ὥς ἀποδαῖοι, οὗτος δὲ λοιπὸς συμβεῖη-
κε μὴδὲν ἀξιόλογον πτόχειν, οὗτος μὲν πτόχος τὸν αὐτὸν τῷ 2
πτόχῳ διελθεῖν, οὗτος δὲ φάλλους πτόχειν. περφασισάμενον,
ὅτι δὲ πτόχος τῷ πτόχῳ, οὐ θέλεις λέγων αὐτὸς μακρο
» λογεῖν. ἐπὶ δὲ οὐκ ἀδελφὸν εἶναι πτόχῳ, ὅτι οὗτος ὕψι ἀρχῆς γε-
» νομένους, εἰκός ἐστι τοῖς πτόχοις ὁμοιοῦσθαι. εἰ μὲν οἱ πτό-
χαιοι πτόχοι φάλλοι τυγχάνουσιν ὄντες, οἱ δὲ πτός αὐτὸν
εὐδξοι, τῷ τῷ δὲ γλυνελογεῖν, καὶ λέγειν, ὅτι πτόχῳ μὲν ἐκεί-
νων, περὶ ὅσον αὐτὸς μακρολογεῖν. οὗτος δὲ πτόχῳ γερονότας
τῷ ἐπαινουμένων, τῷ τῷ ὄντας ἀρχῆς ἐπιδείξειν. καὶ δὲ 3
λόν, ὡς οἷα τῷ πτόχῳ ἀποδαῖοι ἴσθαι ἢ ἔχειν. ὅτι γὰρ εἰκός
φανῶναι οὗτος τοιοῦτους καλὸς ἢ ἀρχῆς εἶναι, ἐκ μὲν ὁμοιοῦσθαι
πτόχῳ γερονότας. εἰ μὲν οἱ μὴδὲν ἀπὸ τῷ πτόχῳ εὐδξον ὑπάρ-
» χη, λέγει, ὡς αὐτὸν ὅτι γλυνελογοῦσιν, ὡς δὴ γερονότας
» πάντες οἱ πτός ἀρετῶν δὴ πεφυκότες ἐπὶ μὲν δὲ καὶ τοῖς ἄλ-
λοις, ὅσοι οὗτος πτόχῳ ἐπαινοῦσι. λέγων, ὅτι πολλοὶ πτόχῳ
νων εὐδξων τυγχόντες, ἀνέξιοι γερονότας. λέγει δὲ καὶ ὅτι τῷ πτόχῳ,
οὐ οὗτος πτόχῳ πτόχειν νῦν ἐγκωμιάζειν. ὁμοιοῦσθαι πτόχῳ δὲ 4

- καὶ κακολογούντα ἐπὶ τῷ μελετηρῶν προσηνῶν, ποιητῶν τῶν
 γλυπτικῶν καὶ ἄλλων μὲν τὸν ἔργον, ἐν τοῖς ἐπαίνοις κὴ τοῖς
 κακολογίαις τοῖς γλυπτικῶν τακτικῶν, εἴ τι δὲ εὐδοξον αὐτῷ
 δὲ τῷ τύχῃ ὑπῆρξε, ἔδωκε μόνον διαφυλάττοντα. εἴ τι τὰ
 πρόποντα τοῖς ἡλικίαις ὀρεῖται, καὶ μικρὰ ἔως ἤρ' παιδας ἔχ
 οὔτω διακρίνει, ὡς δὲ ἔως ἐφεσώτας οἰόντων καὶ σμίουσιν εἶναι καὶ
 σφρονασθ. διό βραχυλογητέον πρὸς αὐτῷ. ὅταν δὲ ἔδωκεν τὸν
- 1 ἔργον διέλαθῃς ἐπιτελευτῇ τῶ μέρους ἀνθύμῳ καὶ γνώμῃ
 εἰπὼν, ὀρεῖταις ἔδωκε τὸ μέρος ἐπὶ τῇ τῷ νεανίσκου ἡλικίᾳ, καὶ
 τῷ πρόθεσιν κινήσει, καὶ προπείλμενος, ἢ τὰ ὀρεῖται τῷ ἐπει-
 νου μέρει, ἢ τὸν ἔργον, ἢ τὰ ἐπιτελευτά, αὐξεν καὶ ἀπόρ-
 εῖτο μὲν πρότερον ἀρχαῖς ἐπὶ τῷ ἐγκωμιαστικῷ ἔδωκεν,
 διεξιὼν, ὅτι ἔπειτα τῷ τῷ ἐπεινου μέρει ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ
 ὄντος, τὸ, καὶ τὸ, γέγονεν εὐδοξον, ἢ ὅτι δὲ τῷ τῷ, ἢ ὅτι δὲ
 τῷ ἐπὶ τελευτά, ἢ ἐκ τῷ τῷ, ἢ ἀνὰ τῷ τῷ, ἀλλὰ δὲ καὶ
- 2 ἐτέρων νέων εὐδοξον προῖε παρὰ τῷ, καὶ ἔπειτα βάλ-
 λειν δεικνύει τοῖς τῷ τῷ ἐκείνων. τῷ μὲν ἐτέρου, τῷ τῷ
 χισα τῷ ὑπαρχόντων λέγοντα. τῷ δὲ ἔπειτα σοφὸν ἐπεινου μέρει,
 τὰ μέγιστα. καὶ δὲ, καὶ παρὰ ἄλλοις μικρὰ εὐδοξον προῖε
 παρὰ τῷ τῷ σοφῷ λεγομένοις, καὶ οὔτω μὲν φά-
 νεσθαι. αἰεὶ δὲ καὶ εἰκάζοντα τοῖς προῖε, αὐξεν ὡς. καὶ ποῖ,
 καὶ ποῖος τις νέος οὔτω φιλόσοφος ἐγένετο, ὅς περὶ βέλτερος
 γινόμενος, μεγάλῳ ἀν' ἐπίδοσιν ἔχει. καὶ οὔτως ἡς ὀρεῖται μὲν
- 3 ἔως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἔπειτα μέρει πόντος, σφόδρα τῷ ἐπὶ τῇ
 λοσοφίᾳ φιλοκρίαν ἀγαπήσει. ἔδωκεν μὲν ἔν τὸν ἔργον εἰκάζ-
 ζοντες, αὐξεν σοφῶν. ὅταν ἢ καὶ τὰ πρὸς τῷ ἡλικίᾳ τῷ νεανίσκου
 διέλαθῃ, καὶ ἐπὶ τελευτῇ τῷ τῷ μέρει γνώμας καὶ ἀνθύμῳ
 ματὰ τάξιν, ἢ παλιλλογήσαντες σωτόμως τὰ προφρημῶν
 ἢ τὰ περὶ τὸν μέρει τελευτῶν ὀρεῖται μέρει, πάλιν ἂν διεπρά-
 ξασθαι ὅτι ἡμῶν ἐγκωμιαστικῶν ἀνὴρ προπείλμενος, τῷ δικαιο-
 σωτῶν τάξιν προπείλ. καὶ ὁμοῖοις ὅπως τοῖς προφρημῶν
- 4 αὐξεν ἔπειτα, ἔπειτα ὡς τῷ σοφῶν, ἐάν ὑπάρχῃ. καὶ ταύ-

την τὸν αὐτὸν ὅσον διελθόντες, περθεμένοι τὴν αἰσρέειαν,
 εἰς ἡ. καὶ τὴν αἰξήσιν ταύτης πάλιν διασφραγίσαντες, ὅταν ὅτι
 τελευτῇ τῶ μόνου ὅτι τὸν γινώμεθα. καὶ πάντα τὰ εἶδη δι-
 ξελιλυθότες ὦμεν, παλινογράφουτες ἐν κεφαλαίῳ τὰ περ
 εισημένα, τελευτῇ ἡτοίχων γινώμεν, ἢ ἐν δὲ μὴ παντὶ τῷ λόγῳ
 ἐπιθήσομεν. ἀρμόσει δὲ ἐν τοῖς ἐπαίνοις, καὶ πολλοῖς ὀνόμα-
 σι ποδὲς ἔκαστον χρητάμενον, μεγαλοπρεπῆ τὴν λέξιν ποιῆ-
 σαι. τὸν δὲ αὐτὸν ὅσον αὐτὴν τῆς μηχανῶν περὶ γμάτων κα-
 κολογόντες, τοῖς κατηγόροις συστήσομεν. δεῖ δὲ μὴ σκώπτειν
 ὃν ἀνέκακον λατῶμεν, ἀλλὰ διεξιέναι τὸν εἶον αὐτῶν. μάλλον γὰρ
 οἱ λόγοι τῆς σκωμμάτων, καὶ τοῖς ἀκρόνουντας πείθουσι, καὶ τοῖς
 κακολογούμενοις λυποῦσι. τὰ μὲν γὰρ σκώμματα σοχάειται
 τῆς ιδέας, ἢ τῆς οὐσίας. οἱ δὲ λόγοι τῆς ἡθῶν καὶ τῆς ὅρων
 εἰσιν, οἷον εἰκόνες. φυλάττει δὲ καὶ τοῖς αἰχρᾶς πράξεις, μη-
 χροῖς ὀνόμασι λέγειν. ἵνα μὴ διαβάλης ἐν ἡτοῖς, ἀλλὰ τὰ τοιαῦ-
 τα αἰνιγματωδῶς ὁρμῶν δύνειν. καὶ ἐτῶν περὶ γμάτων ὀνό-
 μασι χρωμένους, δηλοῦν τὸ πρᾶγμα. καὶ δὲ ἐν τοῖς κακο-
 λογίαις εἰρωνεύεσθαι καὶ κατὰ γὰρ τὴν ἐναντίαν, ἐφ' οἷς σε-
 μνύνεται. καὶ ἰδίαν μὲν καὶ ὀλίγων παρόντων ἀπμάζειν αὐτῶν.
 ἐν δὲ τοῖς ὅλοις κοινὰς μάλιστα κατηγόροις λοιδορεῖν. αὐ-
 ξειν δὲ καὶ ταπεινοῦ τὸν αὐτὸν ὅσον τοῖς κακολογίαις, ὃν-
 ποδὲ καὶ τὰ ἐγκώμια. ποδὲ μὲν ἐν τοῖς τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς
 εἰδῶσι μὲν τὴν χρῆσιν. λοιπὸν δὲ ἔστιν ἡμῖν εἶδος τό, τε κατη-
 γορεῖται, καὶ τὸ ὑπερβαίνειν. τῶν πάλιν ὡς ἐν τῷ δικανικῷ γί-
 νεται συστήσομεν, καὶ τάξομεν, καὶ διέλθομεν. πρῶτον μὲν ἐν
 ἐν τοῖς περὶ μίσις περθεῖται τὸ πρᾶγμα, ποδὲ οὐ κατη-
 γορήσομεν ἢ ἀκρολογησόμεθα, ὡς ποδὲ ὅτι τῶν ἄλλων εἰδῶν.
 περθεῖται δὲ πρᾶγμα λέγομεν ἐκ τῆς αὐτῆς, ὡς ἐν τῷ περθε-
 πικῷ καὶ ἐν τῷ ἀκρολογικῷ. ἐπὶ δὲ καὶ ποδὲ τῆς δὲ μινείας,
 τῷ μὲν οὐ διακεμένῳ ἐκ τῶ παροχομένῳ χρόνῳ ἢ τῶ παρόν-
 τος, καὶ μὴ δὲ διαβεβλημένῳ ὡς πρὸς αὐτῶν, ἢ πρὸς τὸ πρᾶγ-
 μα, ἢ πρὸς τὸν λόγον τοῖς ἀκρόνουντας συχεράνειν τὸν αὐτὸν ὅσον 4

πρὶν,

πον, ὡς ποδὶ ἐκείνων εἶρηται, τὴν δὲ μὲν εἰαν πορσεῖον. τῷ δὲ
 μήτε δὲ, μήτε κακῶς διακειμένῳ. τὴν δὲ μὲν εἰαν πρᾶσι δα-
 σίον ἐκ τῶ παροισχυμένῳ χρόνου, ἢ ἐκ τῶ παρόντος, ἢ δι' αὐτὸν,
 ἢ τὸ πρᾶγμα, ἢ τὸν λόγον. τῷ δὲ διαβεβλημένῳ, εἴα μὲν με-
 μνημένως, εἴα δὲ διδῶς πρὸς δὲ μὲν εἰαν πορσεῖον. οὐτος μὲν
 οὐκ ὅτι εἶσαι, δι' οὐ τὴν δὲ μὲν εἰαν πρᾶσι δασιέον. ὅς μὲν
 γὰρ μήτε δὲ μήτε κακῶς διακειμένους, αὐτὸς μὲν συντόμως
 1 ἐπαινετέον. καὶ ὅς ἐναντίους κακολογητέον. διὰ δὲ αὐτὸς ἐκ
 χύτων ἐπαινεῖν, ὧν μάλιστα μέτεσι τοῖς ἀκούονσι. λέγω δὲ το-
 λόπολιν, φιλέτταρον, ἐλεήμονα, καὶ τριαῦτα. τὸν δὲ ἐναντίον κα-
 κολογεῖν ἐκ χύτων, ἐφ' οἷς οἱ ἀκούοντες ὀρποῦνται. τῷ δὲ
 ὅτι μὲν πόλιν, μὲν πόλιν, ἀχάριτον, ἀναλεήμονα, καὶ τὰ τριαῦ-
 τα. χρὴ δὲ καὶ ὅς δικαστὴς ἐπαινῶ θοράπιδος, ὡς δικαστὴς δι-
 καιοί, καὶ δεινοί εἰσι. συμπεπληγμένον καὶ τῶς ἐλαττώσεις. εἴ-
 2 πων τῷ ἀντιδίκων καὶ τῶν δικαστῶν εἶχει πρὸς τὸ λέγειν, ἢ πρᾶτ-
 τειν, ἢ ἄλλοι τῷ ποδὶ τὸν ἀπὸν. πρὸς δὲ τῷ τῶς ἐμβλητέον,
 τό, τε δίκαιον, καὶ τὸ νόμιμον, καὶ τὸ συμφέρον, καὶ τὰ τῷ τῶς
 ἀκούουσα. τῷ μὲν οὐκ μήτε δὲ μήτε κακῶς διακειμένῳ, ἐκ
 χύτων ἐκ τοῖς δικασταῖς τὴν δὲ νοῖαν πορσεῖον. τῷ δὲ δια-
 βεβλημένῳ, εἴα μὲν ἐκ τῶ παροισχυμένου χρόνου αἰ διαβολαὶ
 ὥσι ποδὶ τὸν λόγον, ἴσμεν ὡς διὰ τὰ τριαῦτα λυεῖν ἐκ τῶ πρᾶ-
 τῶν. εἴα δὲ ἐκ τῶ παρόντος χρόνου, ποδὶ αὐτὸν τὸν ἀνθρώ-
 πον ἀναγκαῖον διαβεβληθῆναι, εἴα ἀπρεπὴς, ἢ τῷ παρόντι ἀ-
 3 πῶνι, ἢ ὑπεναντίος τοῖς ἐκλήμασιν, ἢ ὁμολογούμενος τῇ κα-
 τηγορίᾳ. ἀπρεπὴς μὲν οὐκ γλῶσσῃ, εἴα ἀπρεπὴς νεώτε-
 ρος, ἢ πρὸς βύττος ἑστῶς ἄλλου. ὑπεναντίος δὲ, εἴα ἡς ἰ-
 σχυρὸς ὢν, ἀποκρίνεται ἀντιθέτως αἰκίασ. ἢ εἴα πρὸς βύττος ὢν, ὑ-
 βριν ἐγκρατὴς σώφρονι. ἢ εἴα πρὸς πάντων πλουσίων ἀντιθέτως, πᾶ-
 νυ πέντης χρημάτων ἐγκρατὴς. οἱ μὲν οὐκ τοῖς ὑπεναντίοι
 εἰσι τοῖν ἐκλήμασιν. ὁμολογούμενος δὲ εἶσαι, εἴα πρὸς ἰσχυρὸς
 ὢν, ἑστῶς ἀποκρίνεται αἰκίασ δῶκεται. ἢ εἴα πρὸς κλέπτῃς δοκῶν
 4 εἶναι, καλοπῆς δίκην φέρει. ὅλως δὲ, οἱ τῶς ποδὶ αὐτῷ δόξα-
 Arist. ars. rhet. ad Alex.

ὁμοιοῦς πους αὐτοῖς ἔχοντες, ὁμοιογενεῖς τοῖς ἐκλήμασι
 δόξουσιν εἶναι. ποδὲς μὲν οὖν αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον, ἐκ τῶ παρόν-
 τος χρόνου διακρίνεται γινώσκονται διαβολαί. αἱ δὲ ποδὲς περὶ
 μα συμβαίνουσιν, εἰς τις πραγματεύεται πρὸς οἰκίους φί-
 λους, ἢ ξένους, ἢ ἰδίους, ἢ ποδὲς μικρῶν, ἢ αἰσχυρῶν. ταῦτα γὰρ
 ἀδοξίαν τοῖς δημοφιλέσι ποιεῖ. πῶς οὖν τοῖς διαβολαῖς τοῖς
 περὶ μελέας ἀκρίβως, ὥστε δηλώσω. δύο μὲν δὲ σοι-
 χεῖα λέγω κρινὰ καὶ πάντων. τὸ μὲν, οἷον ἀνὸς μίσητος ὡς κρι-
 τοῖς ἐπιπλήξειν, περὶ καὶ λαμβάνει αὐτὸς καὶ ἐπιπλήξει. τὸ
 δὲ ἑτέρον εἰς τοῖς πέσεις, μάλιστα μὲν εἰς τοῖς ἀντιδίκους ἀκ-
 κρίβεις. εἰ δὲ μὴ, εἰς ἄλλους ἵνα περὶ φάσει χρόνιος, ὅπ-
 ουχ ἐκὼν, ἀλλ' ἔπειτα ἀνταγωνιστῶν ἀνταγωνιστῶν, εἰς τὸν
 ἀπὸ κατὰς καὶ ἐκείνην δὲ τὴν διαβολῇ τὰδε χρὴ περὶ
 σιγῆσαι. τὸν μὲν νῦν τὸν, περὶ βυτῶν ὧν ἀκρίβως τῶ
 ἀπὸ καὶ μὲν ἔπειτα αὐτῶν, ἢ μέγιστος ἀδικημάτων, ἢ περὶ
 σμῖαν χρόνου, ἢ πᾶσι, ἢ ἄλλοι τοιοῦτον. εἰ δὲ ἔπειτα ἄλ-
 λου λέγῃς, ἔπειτα, ὡς δὲ καὶ πᾶσι σωτηροῖς, ἢ δι' ἑτέρων τῶ
 ἀντιδίκου, ἢ δὲ τὸ τοῖς πέσεις μασι πᾶσι γινώσκονται, ἢ δὲ τὸ τῶ
 κρινῶ συμφέρον, ἢ δὲ τὸ δόξουσιν εἶναι, καὶ ἀδικεῖν ὡς σωτη-
 ροῖς. εἰ δὲ ὁμοιογενεῖς τῶ ἐκλήματι, ἢ ὑπερκατὰς
 τῇ κατὰς γινώσκονται τῇ περὶ καὶ λαμβάνει χρὴ δὲ, καὶ λέ-
 γειν, ὡς οὐ δίκαιον καὶ νόμιμον, οὐ δὲ συμφέρον, ἐκ τῆς ἔπειτα
 λήψεως ἢ τῆς ἔπειτα περὶ καὶ λαμβάνειν, πρὶν τῶ πράγμα-
 τος ἀκούσαι. τοῖς μὲν οὖν ποδὲς τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν διαβολαῖς, 3
 οὕτω λῦσομεν. τὰς δὲ ποδὲς τὸ πρᾶγμα, οὕτως ἀπὸ
 μεθὰ, τὴν αἰτίαν εἰς τὸν ἐναντίον πᾶσι ποντες, ἢ λαοφιλίαν ἐγ-
 καλοῦντες αὐτοῖς, ἢ ἀδικίαν, ἢ πλεονεξίαν, ἢ φιλονεικίαν, καὶ
 ὁρμήν περὶ ἀδίκους, ὅπ' τῶ δικαίου δι' ἄλλου τῶ πον-
 τῶ ἀδίκους. τοῖς μὲν οὖν ἰδίους διαβολαῖς τῶ τῶ δικαίου οὐ
 τῶ λῦσομεν. τοῖς δὲ κρινῶς πᾶσι τοῖς εἰδέναι, ὡς τῶ τῶ περὶ
 ρων εἰδέναι εἶναι. τὰς δὲ μελέας δὲ τὰ δικανικὰ περὶ οἷμα, τὸν
 αὐτὸν τῶ πον- 4 ὅν ποδὲς καὶ τὰς δημοφιλίαν καὶ τὸν αὐτὸν δὲ λό-

- πον καὶ τοῖς ἀπαγγελίαις συνάφομεν τῷ πεποιμένῳ. καὶ ἡ πε-
 ρὶ τὰ μόρῃ πιστὴς καὶ δικαίας ἀφ' αὐτοῦ μενῇ, αὐτὸς ὑφ' ἑαυ-
 τῆς σωματοειδὲς κτηνὸς μεθ' αὐτῆς. καὶ μετὰ τοῦτο, ἔσται βε-
 βαιώσις. αὐτὸς μὲν ἀντιλείπωνται τὰ πράγματα ἕως τοῦ ἀντιδί-
 κων, ἐκ τῆς πίσεως. αὐτὸς δὲ ὁμολογῆται, ἐκ τῆς δικαίων, καὶ ἐκ
 τῆς συμφρόντων, καὶ ἐκ τῆς τοῦτοῖς ἀκρολογίων. τὰ τῆς δὲ
 διὰ τῆς μὲν πίσεως πρώτης τοῖς μαρτυρίαις. καὶ τὰ ἐκ τῆς βα-
 1 σάνων ἡμῶν ὁμολογηθέντες, αὐτὸς ὑπάρχῃ. ἔπειτα βεβαιονῶ, αὐ-
 τὸς ἀπὸ θανάτου, γὰρ μετὰ καὶ ἐνθυμήμασιν. ἐὰν δὲ μὴ παντε-
 λως πιδανὰ ἦ, τῷ εἰκότι. ἔπειτα τοῖς πρὸς αἰτίμασι, καὶ τοῖς
 τε κηρείοις, καὶ τοῖς σημείοις, καὶ τοῖς ἐλέγχουσι. τὰ δὲ τοῦτον δὲ,
 τοῖς ἐνθυμήμασι, καὶ τοῖς γνωμολογίαις, ἐὰν δὲ ὁμολογῆ-
 ται τὰ πράγματα, τοῖς μὲν πίσεις ἐκτείνον. τῇ δὲ δικαιολογίᾳ
 ὡς πρὸς τὸν τοῖς ἐμπροσθεν, χρυσίον. καὶ ὅσον μὲν τὸν τοῖς
 βεβαιώσομεν. μετὰ δὲ τὴν βεβαιώσιν, τὰ πρὸς τοῖς ἀντιδίκους
 2 τὰ τῶν πόντων, περὶ αὐτῶν ληφόμεθα αὐτῶν τὰ ἐπίδοξα λέγεσθαι.
 ἐὰν μὲν οὕτως ὁμολογῶνται τὰ πράγματα, τοῖς μὲν ὑφ' ἡμῶν πίσεις
 εἰρημνίαις ἀντιθέτον. τοῖς δ' ὑπ' ἐκείνων μελλούσας λέγεσθαι,
 διασυρτίον καὶ ταπεινώτον. ἐὰν δὲ ὁμολογῶντες ὧσιν ἐννο-
 μα καὶ δίκαια ἀφ' αὐτῶν καὶ τοῖς γεγραμμένους νόμους ἔσ-
 μὲν ἡμεῖς παρεχόμεθα. καὶ τοῖς ὁμοῖς τοῖς τοῖς, δικαίους, καὶ
 καλούς, καὶ συμφρόντας τῷ κοινῷ τῆς πόλεως κεκριμένους
 ἕως τοῦ πολλῶν, τοῖς τοῖς εἶναι πειρατέον ἐπιδεικνύειν. τοῖς
 3 δὲ τοῖς ἀντιδίκων, τὰ ἐναντία. ἐὰν δὲ μὴ ἐνδέχῃται τοῖς λέ-
 γειν, ἕως μὲν μνησκει τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐχ ἕως τοῦ νόμου, ἀλ-
 λά τῶν πράγματων δικάζουσιν, ὁμοῖς καὶ τοῖς νόμους
 τοῖς καμμένους τὴν ἀφ' οὐσίαν. καὶ διδάσκει ὅτι οὐ νομοθετεῖν
 νῦν περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἐν ταῖς πόλεσι τῶν κυρίαις ἡμέραις. αὐ-
 τὸς δ' ἡμῶν συμβαίνει τὸ πρὸς μοχθηροῖς καὶ δοκούσιν εἶναι νόμους
 τὸ πράγμα περὶ αὐτῶν, ἔκτεον, ὡς οὐ νόμος ἀλλ' ἀνομία τὸ
 τοῖς τὸν ἔστιν. ὁ μὲν γὰρ νόμος τοῖς τὸ ὠφελεῖν τίθεται, οὐ τοῖς
 4 δὲ βλάπτει τὴν πόλιν. ἔκτεον δὲ, καὶ ὡς οὐ πρὸς ἀνομίαν οὐσιν,

ἀνὸν τῷ τῷ νόμῳ ἐναντίαν ψῆφον θῶνται. ἀλλὰ νομοθετή-
 σουσιν. ὥστε μὴ χρῆσθαι δόγμασι πονηροῖς καὶ πρᾶνόμοις,
 αἵ δὲ καὶ ἔστιν συμβιβάζειν, ὥς οὐδείς νόμος κωλύει τὸ κοι-
 νὸν εὖ ποιεῖν. ἔστι δὲ φαύλους νόμους ἀκέρους ποιεῖν, εὐδὲ-
 τὴν τὴν πόλιν ἔστι. πῶς δὲ μὲν οὕτως τῶν σαφῶς ἐξημελῶν νόμων
 ὁποῖον σὲ αὐτῶς ἔχωμεν, ἐκ τῶν τοιούτων περὶ ἀλλοτρίων ἀ-
 νωντες, ἀνπλέγειν εὐπορήσομεν. πῶς δὲ τῶν ἀμυδρόλων, εἰ
 οὕτως ἔσονται ἀμυδρὰς ὥς σοὶ συμφέρει, αἵ τῶν ἑστέων ἀμυδρὰ
 κινεῖν. αὐτὸς δὲ ὁ ἐναντίος λέγει, χρῆ διδάσκειν, ὥς ὁ νομοθέ-
 τῆς οὐ ἔστιν διανοεῖσθαι τὸν σὺ λέγεις. καὶ ὅτι συμφέρει αὐτοῖς
 οὕτως λέγειν τὸν νόμον. εἰ δὲ μὴ δυνάτοίς ἦς τῶν ἐναντίον
 μετιστάναι, αἰκνυε, ὥς οὐδὲν ἄλλο λέγειν ὁ ἐναντίος δύναται
 νόμος, ἢ ὁ σὺ. καὶ πῶς δὲ τῶν νόμων ὥς αἵ χρῆσθαι ἔστιν
 τὸν ἑστέον μετῶν, εὐπορήσεις. καὶ τὸν δὲ αὐτὸν ὁμολογη-
 τῆς ἐκ τῶν δικαίων καὶ τῶν νομίμων τὴν ἀρχολογίαν ποιεῖσθαι
 μέλλουσιν, ἐκ τῶν ταῖς ἐπιδόξαις ἐκδηλοῦσθαι περὶ ἀλλοτρίων. 2
 Εἰ δὲ ὁμολογητῆς συγγνώμης ἀξίως τι χεῖν, ὥς χρῆ
 πειραιεῖσθαι τὰ ταῦτα τῶν ἀντιδικῶν. πρῶτον μὲν λεκ-
 τῆον, ὥς καὶ ἐκ τῶν δυνάμεων, καὶ ὥς τὰ ταῦτα ὑπεμαρτάνειν
 φασὶν ὅταν γνωθῶσιν. ὥς εἰ τῷ τῷ συγγνώμῃ ἔχει, καὶ
 ἔστι ἄλλους πάντας, τῶν ὑμῶν ἀφῆσθε. ἐπὶ δὲ λέγει, ὥς
 εἰ τῶν ὁμολογητῶν ὑπεμαρτάνειν ἀρχολογίαν ποιεῖσθαι, πῶς τῶν
 μὴ ὁμολογητῶν καὶ ἀμυδρὰς ποιεῖσθαι. λεκτῆον δὲ, ὅτι εἰ καὶ ἐ-
 ξήμαρτεν, οὐκ ἐμὲ αἰετὶ τῶν τῶν ἀμαρτάνων ἐκδηλοῦσθαι. 3
 πρὸς δὲ τῶν τῶν ἐκδηλοῦν, ὥς οὐδὲ ὁ νομοθέτης τοῖς ἀμαρτάνου-
 σι συγγνώμῃ ἔχει. οὐκ ἐμὲ δίκαιον οὐδὲ ἔστι δικαστὴς καὶ ἔστι
 νόμους κρίνοντας. ἐκ μὲν οὕτως τῶν τοιούτων τῶν συγγνώμῃ
 πειραιεῖσθαι μετῶν, καὶ τὰ πρὸς ἀρχαῖς δεδωκέναι. συλλή-
 θην δὲ τὰ ἑστέων τῶν ἀντιδικῶν μέλλοντα λέγεσθαι, καὶ πρὸς
 πίσιν καὶ δικαιολογίαν καὶ συγγνώμῃ, ἐκ τῶν περὶ ἐξημελῶν
 περὶ ἀλλοτρίων ἀμυδρὰς ποιεῖσθαι. μετὰ δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν ἀναλογη-
 τῆον ἐκ κεφαλῇ τὸν λόγον ὅλον. καὶ σιωπῶντος εἰ καὶ εὐδὲ- 4

- χήται, πρὸς μὲν τοὺς ἐναντίους, ἔχθραν, ἢ ὀργήν, ἢ φθόνον τοῖς
 δικασταῖς ἐμποιητέον. πρὸς δὲ ἡμᾶς, φιλίαν, ἢ χάριν, ἢ ἔλεον.
 ὅθεν δὲ τοῦτο γίνεται ἐν τῷ δημηγορικῷ, καὶ τοῖς τῆς προ-
 πῶν καὶ ἀποπῶν εἰρήκαμεν. καὶ ἐν τῷ ἀρχολογητικῷ εἶδει.
 πάλιν ὡς τελευτῆς διέξιμεν. τὸν μὲν οὖν προῶτον λόγον ἐὰν
 κατηγοράμεν ἐν τοῖς δικαστικοῖς, οὕτω καὶ συνήσομεν, καὶ πεί-
 ξομεν. Ἐὰν δὲ ἀρχολογώμεθα, τὸ μὲν προοίμιον, ὁμοιοῦ-
 1 πως τῷ κατηγορικῷ πειρήσομεν. τῆς δὲ κατηγορικῶν, ἃ
 μὲν εἰδέναι τοὺς ἀκούοντες ἐποίησε, πᾶσαι λέγωμεν. ἃ δὲ δευ-
 ξειν, τοῦτο περικυβέμενοι, μετὰ τὸ προοίμιον διαλύσομεν. τοὺς
 τε μάρτυρας, καὶ τοὺς βασιλέους, καὶ τοὺς ὄρκους ἀπίστους ποιῆ-
 σομεν, ὡς περὶ ἀκρίβειας. εἰ μὲν τὰ πρῶτα πειρήσῃ, τὴν ὑ-
 ποδὴν αὐτῆς ἀρχολογίαν, ὡς τὸν ἐκ τῆς πᾶσαι περὶ μὲν
 μεταβιβάζοντες. εἰ δὲ οἱ μάρτυρες οἱ βασιλεῖς τε πει-
 ρῶσι, ὡς τὸν λόγον, ἢ τὴν πρῶτην, ἢ ὅτι ἄλλο ἔχεις ὡς τῆς ἐ-
 2 νανπίων πιστότατον. ἀνὰ δὲ τὸ λυσιστελές, ἢ τὸ ἐξος ἐπιφθόνων
 σου κατηγορήσῃ, ἀρχολογῶν μάλιστα μὲν ὡς λυσιστελές ἐστὶ τὸ
 κατηγορικόν. εἰ δὲ μὴ, ὅτι οὐκ εἰδισαὶ τὰ τοιαῦτα πεί-
 τειν, οὐτε σὺ, οὐτε οἱ σοὶ ὅμοιοι, ἢ ὅτι οὐ δοῖτον τὸν ἔχον. τὸ
 μὲν οὖν εἰκὸς οὕτω λύσεις. τὸ δὲ πρῶτον δειγμα. προῶτον
 μὲν ἀνὰ δέω δεικνύει, ὡς οὐχ ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἐγκυανμένῳ. εἰ
 δὲ μὴ, ἐπὶ τὸν φθόνον αὐτῶν πρῶτον δειγμα ἐκ τῆς ἐναντίων πρῶ-
 τὸ εἰκὸς γινώσκον. τὸ δὲ περικυβέμενον λῦε, φράζων παρ' ἅσιν
 3 πᾶσιν ἐναντιωθῶσι συνέβη. τοῖς δὲ γνώμας καὶ τὰ ἐνθυμή-
 ματα, ἢ πρῶτον δόξα ἀπόφαινε, ἢ ἀμώβολα. τὰ δὲ σημεῖα, παρὰ
 νων ὄντων ἀπόφαινε σημεῖα, καὶ μὴ μόνον τῶν σοὶ ἐγκυανμέ-
 νων. καὶ τὰ μὲν τῆς ἐναντίων τοῖς ἐναντίον ἀγνοῦντες ἢ ὡς
 ἀμώβολον, ἀπίθανον δοῖτον τὸν ἔχον κατεστήσομεν. ἀνὰ δὲ ὁ-
 μολογῶμεν τὰ ἐγκυανμένα περικυβέμεναι, ἐκ τῆς δικαίων καὶ
 νομίμων μετόντες, ἐνομώτορα καὶ δικαιοτόρα τὰ ἡμετέ-
 ρα ἀρχαῖς περὶ πειρασόμεθα. ἀνὰ δὲ μὴ δοῖτον ἐνδέχεται, εἰς
 4 ἀμάρτημα ἢ ἀτύχημα κατεφύγοντας, καὶ σμικρὰς τοῖς βλά-

» βας, ἀρχαίνοντας, συγγνώμης τυγχάνειν πειρατίον. τὸ μὲν
 » ἀμαρτάνειν, κρινόν πάντων ἀνθρώπων ἐπιδεικνύοντες, τὸ δὲ
 » ἀδικεῖν ἴδιον τῆς πονηρίας. λέγει δὲ ὅτι καὶ ἐπεικὲς καὶ δίκαιον
 καὶ συμφέρον ἔστιν συγγνώμῃ εἶναι ταῖς ἀμαρτίαις. οὐδεὶς
 γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων εἶπαι τοιοῦτον αὐτῷ σωεμπέση. ἀπόφαινε
 καὶ τὸν ἐναντίον, εἶπαι ὅτι ἀμαρτεν, συγγνώμης τυχεῖν ἀξιόχρη-
 στα. μετὰ δὲ τοῦτα αἱ περὶ ἀληθείας αἱ ὑπὸ τῆς ἐναντίας
 εἰρημνίαι. ταῖς μὲν οὖν ἄλλας ὕψω τῆς περὶ γυμνάτων ἐν-
 πορήσομεν λυεῖν. εἰ δὲ διαβάλλωσιν ἡμᾶς, ὡς γεγραμμέ-
 νου λόγους λέγουμεν, ἢ λέγειν μελετῶμεν, ἢ ὡς ὑπὸ μεθῶπι-
 νι σωτηροῦμεν, καὶ περὶ τὰ τοιαῦτα ὁμῶς βαδίζοντας, εἰ-
 ρωνόεσθαι. καὶ περὶ μὲν τῆς γραφῆς λέγειν, μὴ κωλύειν τὸν
 νόμον, ἢ αὐτὸν γεγραμμένα λέγειν, ἢ ἐκείνον ἀρχαῖα. τὸν γὰρ
 οὐκ ἔστιν τοιαῦτα πράττειν. λέγειν δὲ, ὅπως αὐτὸς βούληται
 συγχωρεῖν. ῥητόν δὲ, καὶ ὅτι οὕτως ὁ ἐναντίος οἶεται μεγά-
 λα ἡδικοῦναι. ὡς τὸ οὐ νομίζειν με κατ' ἀξίαν κατηγορεῖται, εἰ
 μὴ γράφοιμι, καὶ πλὴν χρόνον σκεψάμεν. περὶ μὲν οὖν
 ταῖς τῆς γεγραμμένων λόγων διαβολαῖς, οὕτως ἀπαντήσιον.
 Ἄν δὲ φάσκωσιν ἡμᾶς λέγειν μανθάνειν καὶ μελετᾶν, ὁμο-
 λογήσαντες, ὁρῶμεν. ἡμεῖς μὲν οἱ μανθάνοντες ὡς φῆς, οὐ
 φιλόδοκοι εἰς μὲν. σὺ δὲ ὁ λέγειν μὴ ἐπιστάμενος καὶ νῦν ἡμᾶς,
 καὶ περὶ τὸν δόσον, ἑάλως συκοφαντῆς. ὡς τε λυσιτελεῖς φανεί-
 ται τοῖς πολίταις, καὶ ἐκείνον μανθάνειν ῥητορεύειν. οὐ γὰρ οὕτω
 πονηρόν, οὐ δὲ συκοφαντήν αὐτὸν εἶναι. τὸν αὐτὸν δὲ ἵππον,
 καὶ ἡμᾶς ἐπὶ μεθῶπι σωτηροῦν λέγειν, ὁμολογήσαντες εἰ-
 ρωνόεσόμεθα καὶ τὸν αἰπώμενον ἡμᾶς ἐπιδείξομεν ὅτι
 ποιοῦντα, καὶ ὅς ἄλλους ἀπαντας. τῆς δὲ μεθῶπι διαιρεῖν τὰ
 εἶδη καὶ λέγειν, ὡς οἱ μὲν ἐπὶ χρήμασιν. οἱ δὲ, ὑπὸ χάρισιν. οἱ
 δὲ ὑπὸ τιμωρίαις. οἱ δὲ, ὑπὸ ἡμεῖς σωτηροῦσιν. αὐτὸν μὲν
 οὖν ἀπόφαινε διὰ χάριν σωτηροῦντα. τὸν δὲ ἐναντίον λέγει,
 οὐ δὲ ἐπὶ μικρῷ μεθῶπι σωτηροῦν. ὅπως γὰρ λάβῃ ἀργύριον
 ἀδικῶς, οὐχ ὅπως μὴ ἐκπίσῃ, δικάζεσθαι. τῷ αὐτῷ δὲ ἵππῳ, 4

- καὶ ἐὰν τις, ἡμᾶς διηγάξει οὐκ ἔτι λείγῃ διδάσκειν, ἢ λόγους
δικαιολογῶν συγχρόφειν. ἀπόφαινε γὰρ καὶ τοὺς ἄλλους ἀπαν-
τας καὶ ὅσον δύναται τοὺς ὀλίγους ὠφελεῖν, καὶ διδάσκοντες
καὶ συμβουλοῦντας. καὶ οὕτως ἐν τέλει ποδὶ τῆς τοιούτων
ἀπαντήσεως. Χρη δὲ καὶ ποδὶ τῶν ὁρώμενων καὶ τῶν ἀκρι-
βείων ὅπου πῖπτον εἰς τὰ τοιαῦτα εἶδη, μὴ ῥαθύμως ἔχειν,
ἀλλὰ διακρίνειν τὰς ὁμολογίας καὶ τὰς ἀρνήσεις, ἐν ταῖς ἀ-
ποκρίσεσιν. ὁμολογίαι μὲν οὖν εἰσιν αἰτιαταί. ἀπέκτεινάς
μου τὸν ἥδον. ἀπέκτεινα περὶ τὸν ἐπὶ ἐμὲ σίδηρον αἰρόμενον.
συνέκλειψάν μου τὸν ἥδον. ἔτω γὰρ ἀδίκων χειρὶν ἀρῶντα. κα-
τέαξά μου τὴν κεφαλὴν. ἐπὶ βιαζομένου σου νικτῶ εἰς τὴν
ἐμὴν οἰκίαν εἰσελθόν. αἱ μὲν οὖν ρητοίαι ὁμολογίαι τῶ νομί-
μῳ πειθύνουσαι, ὁμολογῶνται. αἱ δὲ ρητοίαι ἀρνήσεις πρὸς
κλίνουσι τὸν νόμον. ἀπέκτεινάς μου τὸν ἥδον. οὐκ ἔτω γὰρ, ἀλλ' ὁ
νόμος. τὰ δὲ τοιαῦτα πάντα οὕτω διεξέποκρινεσθαι, ὅταν τῶ
νόμῳ ὁ μὲν, κελύβητος ᾖ. ὁ δὲ, κωλύει. τὰ μὲν οὖν πρὸς
τοὺς ἀντιπάλους, ἐκ τούτων ἀπάντων συνάξεις, μετὰ δὲ τῶν
παλιλλογίᾳ τῶν εἰρημνίων ἡδὴ, συνῶμος ἀνάμνησις. χρησι-
μοὺς δὲ εἶσι πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς. ὥστε καὶ πρὸς μὲν καὶ
πρὸς εἶδος, τῇ παλιλλογίᾳ χρῆσθαι. μάλιστα διὰ τὸ μὴ
πρὸς τῶν κατηγορίᾳ, καὶ τῶν ἀκρολογίᾳ. ἐπὶ δὲ πρὸς τῶν
ὑποπᾶς καὶ ἀκροπᾶς. οὐ γὰρ μόνον ἀνάμνησιν εἶναι φαμὲν
ποδὶ τῆς εἰρημνίων ἐν ταῦτα, καὶ τὰ ποδὶ καὶ τῶν ἐγκω-
μίων καὶ τῶν κακολογίων ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς κριτὰς οὕ-
τω διαθῆναι, καὶ πρὸς τοὺς ἐναντίους κακῶς. δι' ὃ καὶ τὸν λόγον τῶ
ποδὶ τῆς ἐν τῷ λόγῳ μὲν τὰ τῶν μὲν. ἐστὶ δὲ μνημονικὸν ποιῆν
ἐν κεφαλαίῳ, ἀκρολογιζόμενον ποδὶ τῆς εἰρημνίων, ἢ διαλο-
γιζόμενον, ἢ περὶ τῶν τῶν. τῆς μὲν σαυτῶν, τὰ βέλπιστα. τῆς
δὲ ἐναντίων τὰ φηλότατα. εἰ δὲ βούλει ὁρώμενος ἡμᾶς
ποιησάμενον. οἷον δὲ τούτων ἐκαστὸν ὅστις, ἐκ τῶν περὶ τῶν ἰ-
σμεν. οὕτω δὲ διαθήσομεν ἡμᾶς, καὶ τοὺς ἐναντίους κακῶς, ὥς ποδὶ
ὡδὲ τῶν περὶ τῶν καὶ ἀκροπᾶν, ὥς φαίνονται κεφαλαιω-

δὴς, ἐφ' οἷς δὲ πεπρήκαμεν τοὺς ἀδικουῦντας, ἢ ποιούμεν, ἢ ποιή-
 σομεν, ἢ αὐτοῖς, ἢ ἡμετέροις τίλοι. ἢ αὐτοῖς, ἢ ὧν κηδόμενοι τυγ-
 χάνουσιν, ἢ πάλιν τοὺς κρίνοντας αὐτοῖς, ἢ ὧν κηδόμενοι τυγχα-
 νουσι καὶ διεξιόντες αὐτοῖς, ὡς νῦν καμρὸς χάρειτας ἡμῖν τῷ ὕ-
 πιεργμῶν ἀφροῦναι. καὶ πρὸς τοῦτο ἐλεεινὸς ἡμᾶς αὐ-
 τοῖς καὶ δισάντες, ἐὰν ἐνδέχῃται. τοῦτο δὲ ποιήσομεν, ἐπιδεικ-
 νύτες ὡς πρὸς τοὺς ἀκούοντας οἰκείως ἔχωμεν. καὶ αἰαξίως
 δυστυχούμεν κακῶς πρὸς τὸν πεπονθότα, ἢ νῦν πάχοντες, ἢ
 ἢ πεισόμενοι, ἐὰν μὴ βοηθῶσι ἡμῖν οὗτοι. ἐὰν δὲ μὴ βοηθῶσι
 πάρεχῃ, διεξιόντες τῶν ἀγαθῶν ἐσθρῆμεθα, ἢ ἐσθρῆσόμεθα,
 ἢ ἐσθρῆσόμεθα, ὁλιτωρηθέντες ἕως τῆς κρίνοντων, ἢ ὡς ἀγα-
 θοῦ μηδέποτε ἐτύχομεν, ἢ μὴ ἐπιτυγχάνομεν, ἢ μὴ ἐπιτρυφώ-
 μεθα, μὴ τούτων ἡμῖν συμβοηθῶσάντων. ἐκ γὰρ τούτων ἐλεει-
 νοὺς καὶ τῶν τοῦτο ἡμᾶς αὐτοῖς καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας δὲ δια-
 δῆσομεν. διαβαλλόμεν δὲ τοὺς ἀντιδίκους καὶ φθονεῖν ποιή-
 σομεν, ἐκ τῆς ἐναντίων τοῦτο ἀφραίνοντες ἕως τούτων, ἢ
 τῆς τοῦτο τίλων τοῖς ἀκούοντας, ἢ ὧν αὐτοῖς κηδόνται κακῶς
 πεπονθότας, ἢ πάχοντες, ἢ πεισόμενους πρὸς τὸ περσῆκον. 2
 ἐκ γὰρ τῆς τοῦτο καὶ μῖσος καὶ ὀργὴν πρὸς αὐτοῖς ἔξουσιν.
 αὐτὸ δὲ μὴ ταῦτα ἐνδέχῃται, σωμάξομεν ὅσον φθόνον τοῖς ἀκού-
 ουσι καὶ τῶν ἐναντίων ὀργασόμεθα. γὰρ φθονεῖν πλῆσιων
 τῶν μισεῖν ὅστις φθονήσονται δὲ συλλήβδην, ἐὰν αἰαξίους αὐτοῖς
 δὲ πρὸς τὸν ἀφραίνωμεν, καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας ἄλλο-
 τῶς ἔχοντας διεξιόντες, ὡς ἀγαθὰ πολλὰ πεπόνθασιν ἀδι- 3
 κως, ἢ πάχουσιν, ἢ μέλλουσι πείσεσθαι. ἢ ἀγαθοῦ οὐδέπω πρὸς
 τὸν ἐσθρῆσθαι, ἢ νῦν ὁ ἐσθρῆσκοντα, ἢ οὐ ἐσθρῆσκοντα, ἢ κακῶς
 οὐδέπω τε τυχεύουσιν, ἢ νῦν οὐ τυχεύουσιν, ἢ οὐ τρυφώμενοι,
 ἐὰν μὴ νῦν αὐτοῖς οἱ κριταὶ καλῶσιν. ἐκ τούτων μὲν ἐν αὐτοῖς
 ἐπὶ λόγοις διμηνῶς μὲν αὐτοῖς, κακῶς δὲ, τοὺς ἐναντίους διαδή-
 σομεν. ἐκ δὲ τῆς περὶ τῶν ἀπάντων ἐπέχουσιν καὶ τὰς κα-
 τηγορίας καὶ τὰς ἀφραγίας τάξομεν. το δὲ βέλτεσθαι ἐν- 4
 δος, αὐτὸ μὲν καὶ ἐὰν τὸ οὐ πολλαῖς σωίσταται. τοῖς ὅλοις

- εἶδεν· οὐ μὲν ἄλλ' ὅπως μὴ δὲ τοῦτον τὴν τάξιν ἀγορεύων, ἀν' πο-
 θ' ἡμῖν λόγον, ἢ εἶον, ἢ περὶ ἀνθρώπων, ἢ διοίκησιν πόλεως ἐ-
 ξετάξεν συμβῆ, διέξειμι καὶ πρὸ τοῦ κεφαλαιωδῶς. φροί-
 μασιόν μὲν οὖν σχεδὸν ὁμοιοῦτως τοῖς διαβεβλημένοις καὶ
 τοῖς ὑπετάξουσιν ταῦτα. ὥστε περὶ φάσεις ἀναρχαῖς οὐ λόγους
 ἐνεγκόντες, δι' ἃς δόξομεν εἰκότως εἶναι ποιεῖν, οὕτως ἐπὶ τῷ
 1 ὑπετάσσιν ἥξομεν. ἀρμύσουσι δὲ αἱ ριαίαι, ἐν μὲν τοῖς πολιτι-
 κῶς συλλόγοις, ὥς οὐ φιλονεικίᾳ τὸ ριούην ποιοῦμεν. ἀλλ' ὅ-
 πως μὴ λάθῃ τοὺς ἀκούοντας. εἴτα ὅτι ἡμᾶς οὐ τοῖς πρώτως ἡ-
 νώχληται. ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις ἢ ἔχραται, ἢ τὰ ἐστὶ τῶ ὑπεταξομέ-
 νων φάλαγγόντα, ἢ φιλίαν περὶ τοῦ ὑπεταξομένου, ἢ ὅπως ἀ-
 νήτες ἀπεχέσονται, μηκέτι ταῦτα ποιήσωσιν. ἐν δὲ τοῖς δημη-
 σίοις, τὸ νόμιμον, τὸ δίκαιον, τὸ τῷ κοινῷ συμφέρον. φροίμα-
 σάμενοι δ' ἐκ τούτων καὶ τῶν τοῖς ὁμοιοῦτων ἐφεξῆς ἐκ-
 2 σον περὶ τοῦτον τῶν ἐνδέχων, ἢ περὶ χυμῶν, ἢ διανοηθέν-
 των, ὑπετάσσομεν, ἐν δὲ κινήσει αὐτὰ, καὶ τοῖς δικαίοις καὶ τοῖς
 νομίμοις, καὶ τοῖς ἰδίᾳ καὶ κοινῇ συμφέρουσιν ἐκτενέστερον,
 καὶ πάντα σκοποῦντες. εἴη οὖν αὐτὰς αὐτοῖς εἶναι ἐκτενέστερον, ἢ τοῖς
 ἡγεσι τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων, ἢ τοῖς εἰκόσιν. ἵνα δὲ μὴ μνηνώ-
 μεν τὸν λόγον καθ' ὃν ἐκείνοις λέγοντες, ὅσω αὖτε πλείοσι τῶν ἐν-
 δόξων ἐπιτηδεύματων, ἢ πραγμάτων, ἢ λόγων, ἢ ἐκείνων ἐκτε-
 3 πνούμενα τὰ τῶν ὑπεταξομένων ἀκροαίνομεν τοῖς ἀκούουσι. το-
 σὺν τῷ μάλλον οἱ ὑπεταξόμενοι ἀδδοῦσι. ἀλλ' οὐδὲ πικρῶ τῷ ἡ-
 θεῖ μὴ ὑπετάξεν, ἀλλὰ περὶ. εἴη οὖν τὸν τόπον οἱ λόγοι γιγνό-
 μενοι, πιθανώτεροι φανήσονται τοῖς ἀκούουσιν. οἱ δὲ λέγοντες
 αὐτοῖς ἡκιστα διαβάλλουσιν. ὅταν ὅ πάντα ἀκριβῶς ὑπετακῶς
 ἀνέξῃς αὐτὰ, παλιλλογίαν ἐπὶ τῇ τε λαοῦ τε σωτόμον πρίη-
 σον. καὶ τοὺς ἀκροατοὺς πρὸς τῶν εἰρημίων ἀνάνησον, τὰ μὲν
 οὖν εἶδη πάντα εἴη τὸν τόπον τὰ τῶν τε, ἐν τέλει αὐτοῖς
 4 χρῆσθαι. ἀλλ' οὐ καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας, ὅτι μάλι-
 στα πειράσθαι καὶ τὰ πεπραγμένα τοῖς λόγοις ἀκροαθῆναι,

καὶ σὺν εὐχίῃ αὐτοῖς, τοῖς αὖτε ἀπασι νῦν ἐρίμῳ χρῆσθαι. καὶ
 πρὸς μὲν οὗτω λέγειν ἐκτέχνως καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις καὶ ἐν τοῖς
 κοινοῖς ἀπὸσι, καὶ τοῖς περὶ τοῦ ἄλλου ὁμιλίας ἐν τοῖς
 πλείστοις καὶ τεχνικωτάτας ἀφορμαῖς ἐξομεν. χρὴ δὲ καὶ πλὴν
 ἐπιμέλειαν ποιεῖν, μὴ μόνον πρὸς τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ
 πρὸς τὸν εἶον τὸν αὐτὸς διακωσμοῦν τὰ τοῖς ἰδέαις τοῖς περὶ
 ῥημῶν. συμβάλλεται γὰρ ἡ πρὸς τὸν εἶον πρᾶσιν, καὶ περὶ
 τὸ πείθην καὶ περὶ τὸ δόξην ἐπεικύνει τυγχάνειν. πρῶτον μὲν
 ἐν διελείῳ χρὴ τὰ πρᾶγματα καὶ τὴν ὅλῳ τὴν παιδουμα
 ἴς διαίρειν, ὅτι πρῶτον, ἢ δούτορον, ἢ ἕλτον, ἢ τέταρτον, μετα
 χειρίζον, εἴτα σὺν τοῖς ποιεῖν πρᾶσιν, ὡς πρὸς ἐν τοῖς
 περὶ οἰμῶις διήλθομεν τὰ πρὸς τῆς ἀκροατικῆς. οὐ μὲν μὲν ἐν
 τὰ πρὸς σὺν τὸν ποιήσεις, ἐὰν οἷς ὁμολοῖς ἐμμένῃς, καὶ δια
 φυλάτῃς τοῖς αὐτοῖς δὲ παντὸς τῆς βίου, καὶ πρὸς τῆς
 ἄλλων ἐπιτηδουμάτων φαίνῃ μὴ μετισταμένους, ἀλλὰ εἰ τοῖς
 αὐτοῖς χρώμενος. περὶ ἐξέσσι δὲ σοι. ἐὰν μεγάλας καὶ καλὰς
 μεταχειρίῃ τοῖς πράξεσι, καὶ τοῖς πολλοῖς συμφοροῦσας. οὐ
 μὲν δὲ γινόμενοι, ὅταν ἐν τῇ πράξει γίνῃ, ὅτι τῆς κα
 κῶν ἀκροατικῆς ἔχουσι, τῆς δὲ ἀκροατικῆς παρουσίαν, ταύτας μὲν
 ὡς συμφοροῦσας αὐτοῖς ἀκροατικῆς. ὅτι δὲ τὰν ἀντία πρᾶ
 σιν ἀκούουσιν, ταύτας ἀκροατικῆς ἀκούουσιν. ἀντί δὲ τῆς ταχέως καὶ
 σαφῆ καὶ μὴ ἄπιστον πλὴν διήγησιν λέγεσθαι, τοῖς πράξεσι διὰ
 ταύτας ποιῆσαι. ταχέως μὲν οὗτω ἐπιτελείσεις, ἀνὲρ μὴ πάντα
 πράττειν ἀμα βούλη, ἀλλὰ πρὸς τὸν πρῶτον, ἐπειτα τὸ
 εἰς. καὶ θαρρῶς δὲ, ἀνὲρ μὴ ταχὺ τῆς πράξεως παύμενος, ἀλλὰ
 πρᾶγματα μετὰ χειρὶ, πρὶν ταύτην ἐπιτελεῖσαι. μὴ ἄπιστος
 δὲ, ἀνὲρ μὴ πρᾶ τὸ ἥθος τὸ σὺν τοῖς πράξεσι. περὶ δὲ τοῖς
 αὐτῶν περὶ τοῖς αὐτοῖς ἐχθροῖς καὶ φίλοις εἶναι σοι. ἐκ δὲ
 τῆς πίστεως ληφόμεθα, πρὸς ὧν μὲν ἐπιστήμῳ ἐχόμεν καὶ
 πλὴν ταύτης ἐχόμεν τοῖς πράξεσι ἐπιτελεῖν. πρὸς ὧν δὲ τυγ
 χάνομεν ἀγνοοῦντες, καὶ τὸ ὡς ἐπιτελεῖν συμβαῖνον. ἀσ
 φαλίσταρον γὰρ πράττειν πρὸς τῆς οὕτως ἐχόντων, περὶ τὸ

- εἰς τοὺς ἀρχαίεποντες. εἰς δὲ τὸν περὶ τοῦ ἀντιδίκου ἀγῶ-
 να, εἰ μὴ τοῖς λόγοις, ἐκ τῆς λελεγμένων ποιήσομεν βεβαιό-
 τητά ποδὶ ἡμῶν. εἰ δὲ τοῖς συμβολαίοις ἔσται ποιήσομεν, εἰ
 καὶ τὰ τοῦ νόμου αὐτὰ μεταχειρίζομεθα ὡς ἀρχαίους καὶ
 τοῦ γεγραμμένους μετὰ μαρτύρων ὡς βελτίων ὀριζομένων
 χρόνοις. ἐκ δὲ τῆς ἐπιλόγου, ποδὶ μὲν τῆς λελεγμένων, ἀνα-
 μνήσομεν τοῦ ἀκροατοῦ τὰ παλαιὰ καὶ κεφαλαιῶ αὐτοῦ
 εἰπόντες. ἔξ ὧν δὲ πράττομεν ἀναμνήσομεν οὕτως, ἐπειδὴν τοῖς
 αὐτοῖς πράξεις, ἢ τοῖς ὁμοίαις μεταχειρίζομεθα τοῖς περὶ
 ραῖς. ὡς δὲ διακρίνομεν περὶ ἡμῶν, εἰνὶ πράττομεν ἔξ
 ὧν οὐ πεπονθέναι δύξουσιν, ἢ πάσχειν, ἢ πείσεσθαι. μέγα
 δὲ πράξομεν, εἰνὶ πολλῶν αἰτίων καὶ καλῶν πράξεις μετα-
 χειρίζομεθα, καὶ ἔσται μὲν τὸν ἔσπον χρόνον καὶ τὸν βίον αὐ-
 τῷ πρᾶσκειν. ἐκ δὲ τῆς περὶ τοῦ σώματος σωτάξεως ποδὶ τοῦ
 λόγου γυμνάζομεν. τοῖς δὲ θυσιῶν δειπνοῦν, ὡς περὶ ἡμῶν.
- 2 περὶ μὲν τοῦ σώματος, ὁσίως. περὶ δὲ τοῦ δαπάναι, μετρίως. περὶ
 δὲ τοῦ σώματος, λαμπρῶς, περὶ δὲ τοῦ πολίτης, ὡφελίμως
 ἢ περὶ μὲν τοῦ σώματος ὁσίως ἔξουσιν, εἰνὶ καὶ τὰ παλαιὰ θυώ-
 μεν. περὶ δὲ τοῦ δαπάναι μετρίως, εἰνὶ μὴ τὰ πεμπόμενα πάν-
 τα τοῖς δαπανομένοις σωταναλίσκειν. περὶ δὲ τοῦ σώματος
 λαμπρῶς. εἰνὶ μεγαλοπρεπῶς ὥς σκεπάζομεν. περὶ
 δὲ τοῦ πολίτης ὡφελίμως, εἰνὶ ἱππεῖς καὶ ὁπλίται διασκεπ-
 ασινοὶ συμπέμπωσι. τὰ μὲν δὲ περὶ τοῦ σώματος οὕτω γινόμε-
 να, ὁσίως αὐτοῖς.
- 3 Φιλίαν δὲ ἐκ τοῦ σώματος περὶ τοῦ ὁμοίου ἔ-
 πους ἡμῶν. καὶ οἷς ταυτὰ συμφέρει, καὶ οἷς ποδὶ τὰ μέγιστα
 ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμῶν κρινανθῆναι, ἢ γὰρ τοῦ σώματος μάλιστα συμβαί-
 νει ψιλία. συμμάχους δὲ ποιεῖν τοῖς δικαιοτάτοις, καὶ τοῖς
 δύνανται πλεονέχοντες καὶ τοῖς πλεονέχοντες καὶ τοῖς πλεονέχοντες. ἐχ-
 θροὺς δὲ τοῖς ἐναντίους τοῖς τοῖς. πόλεμον δὲ αἰρεῖσθαι, περὶ τοῦ
 ἀδικεῖν ἐπιχειροῦντες τὸν πόλεμον ἢ τοῖς ὡς τοῖς ἢ τοῖς συμμάχους
 αὐτοῖς. τοῖς δὲ φιλίας ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἢ διὰ τοῦ σώματος ἢ διὰ τῆς συμ-
 4 μάχων, ἢ διὰ ξένων. καὶ περὶ μὲν διὰ τοῦ σώματος. δούτορον δὲ,

διασυμμάχων. ἔτιον δὲ, δὴ ξύων. πόρι δὲ πόρου χρημά-
 των, κρᾶπσον μὲν ἀπὸ τῆς ἰδίων περσόδων ἢ κτημάτων. διό-
 τδρον δὲ, ἀπὸ τῆς πημάτων. ἔτιον δὲ, τῆς πηνήτων τὰ σώμα
 τα παρεχόντων λειοεργεῖν. τῆς δὲ τεχνιτῆς ὁ πῶλα, τῆς πλου-
 σίων χρημάτων. πόρι πολιτείας δὲ, δημουργία μὲν ἀρί-
 στη. ἐν ἧ οἱ νόμοι τοῖς ἀρίστοις τὰς ἡμᾶς ἀκρυνέμεν, τὸ δὲ πῶ-
 λος μὴ τε χειροδονίας, μὴ τε ψευδοφείας ἐσθῆται. κακίση δὲ,
 ἐν ἧ τῶ πῶλῃ πῶλα διδάσιν οἱ νόμοι ὅς πῶλου τοῦ πῶλας ὑβρί-
 ζειν. ὀλιγαρχῶν δὲ εἰσι δύο ἔσονται. ἢ γὰρ ἔστι εἰς τὴν εἰσὶν, ἢ ἀπὸ τῆ
 ἡμῶν. ποιεῖται δὲ συμμαχους ἀναγκαζόντων, ὅταν οἱ
 πολῖται μὴ τυγχάνωσι δι' αὐτῶν δυνάμει, τὴν χώραν καὶ τὰ
 φρούρια φυλάττειν, ἢ ὅς πλεμῖους ἀμύνεσθαι. παρέσθαι δὲ
 δέει συμμαχίαν, ὅταν μὴ ἀνάγκη τις ἢ ποιεῖται αὐτῶν, ἢ μα-
 κρὰν τοῖς τόποις ἀπέχωσι, καὶ ἀδύνατοι ὦσι καὶ τὰς περσὴ
 κόντας πῶλα γίνεσθαι καμρὸν. πολίτης δὲ ἀγαθὸς ὅστις, ὅς-
 τις φίλους μὲν χρησιμωτάτους τῇ πόλει πῶλα σκευάζει. ἐχ-
 θροὺς δὲ ἐλαχίστους καὶ ἀδυνατάτους, καὶ ὅς τις πῶλας περ-
 σόδους πῶλα σκευάζει, τῆς ἰδίων μὴ δύνανται δημότων. καὶ ὅς τις
 ἐκ τῶν δικαίων παρέχων, ὅς ἀδικῶν τῶν τῶν κρινῶν ὑβρι-
 ζει. δωροῦται δὲ πάντες, ἐλπίζοντες ὡφελιμῶς εἶναι, ἢ
 τῆς περσόδων οὐδυνεσιδὼν χρεῖν ἀπὸ διδόντες. ὅς πῶλας
 σι δὲ πάντες, κοῦδους εὐεκεν, ἢ ἡμῶν, ἢ ἡδονῆς, ἢ φόβου. συ-
 ναλλάττεισι δὲ πάντες, ἢ καὶ τὰ περσὴ σιν, ἢ ἀκρυνέμεν. αἱ γὰρ
 περσὴ εἰσι περσὴ πῶλας, ἢ δὴ βίαν, ἢ δὴ πεισῶν, ἢ δι' ἀ-
 πάτης, ἢ δὴ περσὴ αἰσῶν. Ἐν δὲ πολέμῳ περσὴ γίνονται πολε-
 μοῦντες, ἢ δὴ τύχην, ἢ δὴ σωμάτων πῶλας, ἢ ῥώμην, ἢ δὴ
 χρημάτων οὐ πορῶν, ἢ δὴ τὸ πῶν οὐφύαν, ἢ δι' ἀρετῶν συμ-
 μάχων, ἢ δὴ στρατηγῶν γνώμην. Ἐγκαταλιπεῖν δὲ ὅς συμ-
 μάχους ὡς πλεμῖους ἀμύνεσθαι, ἢ δὴ τὸ μάλλον συμφέρειν
 ὅς, ἢ δὴ τὸ καὶ τὰς ἀλλὰ τὸν πόλεμον. δίκαια δὲ
 περσὴ εἶναι ὅτι, τὸ ῥῶν κρινῶν τῆς πόλεως ἢ εἶναι ἐπεσθαι, ῥῶν
 νόμοις πείθεσθαι, καὶ τῶν ἰδίων ὁμολογίαις ἐμμένειν.

συμφέρει δὲ, σώματι μὲν οὐξία, καὶ κάλλος, καὶ ῥώμη, καὶ
 ὑγεία. ἡ δὲ, σοφία, φρόνησις, ἀνδρεία, σωφροσύνη, δι-
 καιοσύνη. σωμαφορτοῖσι δὲ ὄντοισι, χρήματα, φίλοι. ἁ-
 σύμφορα δὲ, πάντα τὰ τούτων. πόλις δὲ συμφέρον, πᾶσι τοῖς
 πολιτῶν.

I

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ

ΡΟΙΗΤΙΚΗΣ

2

ΕΠΙ ποιητικῆς αὐτῆς τε, καὶ τῆς εἰδῶν
 αὐτῆς, ὡς ἵνα δυνάμει ἐκείνη ἔχει, καὶ
 πῶς διὰ σιωπᾶσαι ὅτι μύθος, εἰ μέλ-
 λοι καλῶς ἐξευῆ ποιήσιν, ἐπὶ δὲ ἐκ πο-
 σων, καὶ ποίων ὅτι μορίων, ὁμοίως δὲ
 καὶ ποδὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τῆς αὐτῆς ὅτι με-
 ὁδοῦ λέγωμεν, ἀρεῶμενοι, καὶ τὰ φύσιν

πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων. ἐκ ποίᾶ δὲ, καὶ ἡ τῆς ἱερωδίας πρῶ-
 σις, ἐπὶ δὲ καμωδία, καὶ ἡ διθυραμβοποιητικῆ, καὶ τῆς αὐλητικῆς
 ἡ ψαλμῶν, καὶ κινητικῆς, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὕτω μίμη-
 σις τὸ σῶλον. διαφέρουσιν δὲ ἀλλήλων οὕτως. ἡ γὰρ τῶν γλῶσ-
 σῶν ἐπὶ τοῖς μιμηταῖς, ἡ τῶν ἑτέρων, ἡ τῶν ἑτέρων, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν

3

ἔχον. ὡς ποδὶ γὰρ καὶ χώμασι, καὶ χήμασι πολλὰ μεμνη-
 τῶν πινδὸς ἀπεικάζοντες, οἱ μὲν δὲ τέχνης, οἱ δὲ, δὲ σιωπῆας,
 ἐπὶ τοῖς δὲ, δὲ τῆς φωνῆς, οὕτω καὶ τῶν εἰρημνῶν τέχνης, ἀ-
 πασαι μὲν ποιῶνται πᾶσι μίμησιν ἐν ῥυθμῶ, καὶ λόγῳ, καὶ
 ἀρμονίᾳ. ὅντοισι δὲ χωρὶς ἡ μεμνημένοις, οἷον, ἀρμονία μὲν,
 καὶ ῥυθμῶν χωρὶς μόνον ἡ αὐλητικῆ, καὶ ἡ κινητικῆ,
 καὶ εἰ πινδὸς ἐπὶ τοῖς τυγχάνουσιν οὕτως τοιῶνται πᾶσι δυνάμει,
 οἷον ἡ τῆς συνῆγων. αὐτῶν δὲ τῶν ῥυθμῶ μεμνημένοις χωρὶς ἀρ-

4

μονίας οἱ τῆς ὀρχήσων. καὶ γὰρ οὕτω δὲ τῆς χηματοποιῶν

ῥυθμῶν μιμνήσκου καὶ ἡθῆ, καὶ πάθη, καὶ πράξεις. ἡ δὲ ἐπο-
 ποιῆα μῆνον τοῖς λόγοις ψαλμοῖς, ἢ τοῖς μέτροις, καὶ τοῖς εἴτε
 μιμνήσκει μετ' ἀλλήλων, εἴθ' ἐνὶ ὑνι γλῆναι χωρμένη τῆς μέτρων
 τυγχάνουσα μέχρι τῆς νῦν. οὐδὲν γὰρ ἀνέχοιμεν ὀνομάσαι κοι-
 νὸν τοῖς σώφρονος, καὶ ξενάρχου μίμνους, καὶ τοῖς σωκρατικῶς
 λόγους. ὁ δὲ εἴπῃς διὰ τῶν μέτρων, ἢ ἐλεγεῖων, ἢ τῆς ἄλλων ὑνῶν
 τοιούτων ποιῶν τὴν μίμνησιν. ἀλλὰ οἱ ἀνθρώποι γε συνάπτον
 τὰς τῶν μέτρων τὸ ποιεῖν, τοῖς μὲν ἐλεγεῖοις, τοῖς δὲ ἐποποιῶν
 ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς τοῖς καλῶς μίμνησιν, ποιηταῖς, ἀλλὰ κοινῇ
 καὶ τὸ μέτρον, περὶ σατορβύοντες. καὶ γὰρ, ἀν' ἱατρικῆς, ἢ μουσι-
 κῆς τι διὰ τῆς μέτρων ἐκφράζουσιν, οὐ τὴν καλῶς εἰώθασι. οὐδὲν
 δὲ κοινόν ἐστιν ὁμήρῳ, καὶ ἐμπεδοκλεῖ, ἀλλὰ τὸ μέτρον. δι' ὃ, τὸν
 μὲν ποιητὴν, δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ, φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποι-
 ητὴν. ὁμοίως δὲ, καὶ εἴπῃς ἅπαντα τὰ μέτρα μιμνήσκων, ποιῶν το-
 τὴν μίμνησιν, καὶ ἀπὸ τοῦ χαλεπῆς ἐποίησεν ἰσοποκύνταυρον,
 μικτὴν ῥαψωδίαν ἐξ ἁπάντων τῆς μέτρων, οὐκ ἡθῆ καὶ ποιητὴν
 περὶ σατορβύον. ἀλλὰ μὲν οὖν τοῖς τῶν διωριότων τοῖς τὸν ἴον
 πον. εἰσὶ δὲ πινδοί, αἱ πᾶσι χρῶνται τῆς εἰρημνύοις. λέγω δὲ οἶον
 ῥυθμῶν, καὶ μέλει, καὶ μέτρον, ὡς πρὸς ἡτῆς διθυραμβικῶν
 ποιήσεις, καὶ ἡ τῆς νόμων, καὶ ἡ τῆς τραγωδίας, καὶ ἡ κωμῶν. δια-
 φέρουσι δὲ, ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν, αἱ δὲ καὶ μὲν ὁρῶσιν. ταύτας
 μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῆς τεχνῶν, ἐν αἷς κρινώμεται τὴν
 μίμνησιν, ἐπεὶ δὲ μιμνήσκου οἱ μιμνήσκοντες, ἀνάγκη
 καὶ τὸ τοῖς ἢ ἀποδοῦναι, ἢ φανερῶς εἶναι, τὰ γὰρ ἡθῆ σχεδὸν
 αἰετῶς ἀποδοῦναι μῆνοις, καὶ κίκα γὰρ καὶ ἀρετῇ τὰ ἡθῆ δια-
 φέρουσι πάντες, ἢ τριβελπίονας, ἢ καὶ ἡμᾶς, ἢ χείρονας ἀνάγκη
 καὶ μιμνῆσθαι, ὡς πρὸς οἱ γρηφῆς, κληνῶν τῶν κρείττων, ἢ
 παύσων δὲ χείρων, διονυσίου ὁμοίου εἰκάζει. δῆλον δὲ, ὅτι καὶ
 τῆς λεγομένης ἐκείνης μιμνήσκων ἐξ ἁπάντων τῶν διαφορῶν. καὶ
 εἰς τὴν ἐτόρᾳ, τῶν ἐτόρᾳ μιμνῆσθαι τοῖς τὸν ἴον. καὶ γὰρ ἐν
 ὁρχήσει, καὶ αὐλήσει, καὶ καθαρίσει ὅτι γλῆναι ταύτας τὰς
 ἀνομοιότητας, καὶ πρὸς τοῖς λόγους δὲ, καὶ τὴν ψαλμοῖαν, 4

δι' ὁμηρος μὲν βελτίους, κλειώων δὲ ὁμήριος, ἡγήμων δὲ ὁ δα-
 σιος ὁ τοῖς παρωδίας πρῶτος, καὶ νικέχαις ὁ τῶν δη-
 λιάδων, χείρως ὁ ὁμήριος δὲ καὶ πᾶσι διθυράμβους, καὶ τοῖς νό-
 μους, ὡς πᾶσι, καὶ κύνων παρ' ἡμέτερος, καὶ φιλόξενος με-
 μήσαιτο αὐτῷ. αὐτῷ δὲ τῇ διαφορᾷ καὶ ἡ τραγωδία πρὸς τὴν κα-
 μωδίαν διέστηκεν. ἡ μὲν γὰρ χείρως, ἡ δὲ βελτίους μμεῖωθ' βού-
 λεται τῷ νῦν. ἐν δὲ τοῦτων ἔστι διαφορὰ τὸ, ὡς ἔκαστα τοῦ-
 1 πων μμεῖωθ' αὐτῷ πρὸς καὶ γὰρ αὐτοῖς αὐτοῖς, καὶ τὰ αὐτὰ μμεῖ-
 οῦται ἔστιν, ὅτε μὲν ἀπαγγέλλοντα, ἢ ἐπιδόμοντι γινώσκοντες, ὡς πρὸς
 ὁμηρος ποιῇ, ἢ ὡς τὸν αὐτὸν, καὶ μὴ μεταβάλλοντα, ἢ πάντας
 ὡς πρὸς ἴσοντας, καὶ ἐνδραγῆτας τοῖς μμεῖωθ' ἔστιν. ἐν τῇ δὲ
 ταύτῃ διαφορᾷ ἡ μμεῖωθ' ἔστιν, ὡς εἰ πομπὴ κατ' ἀρχάς, καὶ
 οἷς τε, καὶ αὐτῷ, ὡς τε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς αὐτῷ μμεῖωθ' ὁμή-
 ρω σοφοκλήης. μμεῖωθ' γὰρ ἀμφω πᾶσι δαίοντες, τῇ δὲ ἀρι-
 στοφανεί. πρὸς ἴσοντας γὰρ μμεῖωθ' καὶ δρῶντας ἀμφω. ὅ-
 2 θεν καὶ δρᾶμα καὶ κλείεται ἡνδὲ αὐτὰ φασι, ὅτι μμεῖωθ' καὶ
 δρῶντας. διὸ καὶ αὐτὸν ποιοῦντα τῆς τε τραγωδίας, καὶ τῆς
 καμωδίας οἱ δὲ οἷς. τῆς μὲν καμωδίας οἱ μεγαρεῖς, οἷς τε
 αὐτῷ, ὡς τῇ τῆς παρ' αὐτοῖς δημηκρατείας, γλυκομένης,
 καὶ οἱ ἐκ σικελίας. ἐκείθεν γὰρ τῷ ἐπίχαρμος ὁ ποιητής, πε-
 λῶ πρὸς τὸν ὦν χωνιάδου, καὶ μάγνητος, καὶ τῆς τραγωδίας
 αὐτοῖς τῷ πελοποννήσῳ ποιοῦμενοι τὰ ὀνόματα σημείον, οὐ
 τοῖς μὲν γὰρ καίμας τοῖς πᾶσι οἰκίδας καλεῖν φασι, ἀθλῶν αὐτοῖς
 3 δὲ δημῶν, ὡς καμωδῶν, ἐκ ἀρχῇ καμῶν λεχθέντων, ἀλλὰ
 τῇ κατὰ καίμας πλάνη ἀπμαχομένων ἐκ τῆς ἀσέως. καὶ τὸ
 ποιῇ αὐτοῖς μὲν δρᾶν, ἀθλῶν αὐτοῖς δὲ πρὸς τῇ πελοποννήσῳ.
 πᾶσι μὲν οὖν τῆς διαφορᾶς, καὶ πόσι, καὶ πίνοντες τῆς μμεῖ-
 οῦς, εἰρήδω τῷ. εἰοίκασι δὲ γλῆνῃσι μὲν ὅλως τῶν ποιη-
 κῶν αὐτῶν δύο τινες, καὶ αὐτῶν φυσικαί. τό, τε γὰρ μμεῖ-
 οῦται σύμφυτον τῷ αἰθρωπῶν ἐκ πᾶσι δὲ, καὶ τῷ δια-
 φέρονσι τῷ ἄλλων ζώων, ὅτι μμεῖωθ' ταύτων ἔστι, καὶ τοῖς μα-
 4 θήσεσι ποιῇται δὲ μμεῖωθ' τοῖς πρῶτος, καὶ τὸ χεῖρεν

- μείζω καὶ ἐπιμύττω τὰ χήματα εἶναι τοῦτο ἐκείνων. τὸ μὲν
οὖν ἐπισκοπεῖν, εἰ ἄρ' ἔχει ἥδη ἡ τραγωδία τοῖς εἰδέναι ἱκα-
νός, ἢ οὐ, αὐτὸ, τε καὶ αὐτὸ κρινόμενον, καὶ περὶ τὰ θεῖα,
ἄλλος λόγος. γνυμένης οὖν ἀπ' ἀρχῆς αὐτοχρηστικῆς, καὶ
αὐτῇ, καὶ ἡ κωμωδία. καὶ ἡ μὲν ἄρ' ἔτι ὑπαρχόντων τὸν διδύ-
ραμβον. καὶ δὲ ἄρ' ἔτι τὰ φαλλικά, ἃ ἔπ' καὶ νῦν ἐν πολλαῖς
ἔτι πύλων διαμύνει νομιζόμενα, καὶ τὰ μικρὸν ἠνελύθη περὶ
1 γόντων, ὅσον ἐγένετο φανερὸν αὐτῆς. καὶ πολλὰς μεταβο-
λὰς μεταβαλόνσα ἡ τραγωδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔχει πλὴν ἐαι-
τῆς φύσιν. καὶ τότε ἔτι ἡ ἄποκριτὴ πλῆθος ὑπὸ εὐδὸς εἰς δύο
πρώτους αἰχίλους ἤγαγε, καὶ τὰ τῶ χοροῦ ἡγάγωσε, καὶ τὸν
λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασε. οἷς δὲ, καὶ σκωσηρα-
σίαν σοφοκλῆς, ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων καὶ λεί-
ξεως γελοίας, διὰ τὸ ἐκ σατυρικῶν μεταβαλεῖν, ὅτε ἀπεσε-
μνώθη. τότε μῦθον ἐκ τετραμέθων ἱαμβέων ἐγένετο. τὸ μὲν γὰρ
2 πρῶτον τετραμέθω ἐχρώντο, διὰ τὸ ἄτυρικόν, καὶ ὀρχησικὸν
τόρτον εἶναι πλὴν ποιησιν. λέξεως δὲ γνυμένης, αὐτῇ ἡ φύσις ἐ-
οικεῖον μέτρον ὄρε. μάλιστα γὰρ λεπτὴν ἔτι μέτρων ἐἱαμβέων
ἔστι. σημεῖον δὲ τοῦτο. πλεῖστα γὰρ ἱαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ δια-
λέκτῳ τῇ περὶ ἀλλήλους, ἐξάμετρα δὲ ὀλιγάκις, καὶ ἐνβαί-
νοντες τῆς λευκικῆς ἀρμονίας. ἐπὶ δὲ ἐπεισοδίων πλεῖστα, καὶ
τὰ ἄλλα ὥς ἐκαστα κοσμηθῶναι λέγεσθαι. πόρτι μὲν οὖν τοῦ-
των τοσαῦτα ἔσω ἢ μὲν εἰρημνία. πολὺ γὰρ ἀνίσως ὅσον εἴη
3 διεξιέναι καθεκαστον. ἡ δὲ κωμωδία ἔστιν, ὥς πόρ' εἴπομεν, μίμη-
σις φανλοτόρων μὲν, οὐ μὲν τοῖς κατὰ πάρεν κακίαν, ἀλλὰ
τῶ αἰχροῦ ἔστι τὸ γελοῖον μέριον. τὸ γὰρ γελοῖον ἔστιν ἀμάρ-
τημά τι, καὶ αἶχος ἀνώδυνον, καὶ οὐ φθαρτικόν, οἷον, ὁ δὲ τῆς
τὸ γελοῖον πρῶτον αἰχρόν τι, καὶ διεστραμμένον αἰδὺν ὁδύ-
νης αἰ μὲν οὖν τῆς τραγωδίας μεταβάσεις, καὶ δι' ὧν ἐγένον-
το, οὐ λεληθασιν. ἡ δὲ κωμωδία διὰ τὸ μὴ αὐτοδαλεῖσθαι ὑπὸ
χρῆς, ἔλασεν. καὶ γὰρ χορὸν κωμωδῶν ὅτε ποτε ὁ ἀρχὼν ἐδω-
4 κεν. ἀλλ' ἐξελθόντων ἡδὲ δὲ χήματα πῖνα αὐτῆς ἐχούσης,
Arist. de poetice. τ τ

οὐ ληθόμενοι αὐτῆς ποιῆσαι μνησθούμεθα. τίς δὲ πρὸς τα
ἀπέδωκεν, ἢ περὶ λόγους, ἢ πλῆθι ἡποκριτῶς, καὶ ὅσα τρια
τα ἠγνόηται. τὸ δὲ μνῆσθαι ποιῆν, ἐπὶ χαρμῆς, καὶ φόρμῃς ἡρ
ξαν. τὸ μὲν οὖν ἔξ ἀρχῆς, ἐκ σικελίας ἤλθε. τῆς δὲ ἀθλῶν
σιν κράτος πρῶτος ἡρξεν, ἀφ' ἑλνίκος τῆς ἰαμβλικῆς ἰδέας, κα
θόλου ποιῆν λόγους, ἢ μνῆσθαι. ἢ μὲν οὖν ἐποποιῶν τῇ ἔργω
διὰ μέτρον μέτρον μετὰ λόγον μίμησις εἶναι ὡς δαίμων
ἠκούσθησιν. τῷ δὲ τὸ μέτρον ἀπολύειν, καὶ ἀπαγγελίαν
εἶναι, ταύτῃ διαφύρουσιν, ἐπὶ δὲ τῷ μήκει, ἢ μὲν ὅτι μάλιστα
περᾶται ἡ πόσις μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι, ἢ μικρὸν ἔξαλλάτ
τειν. ἢ δὲ ἐποποιῶν ἀόριστος τῷ χρόνῳ καὶ βύτῳ διαφύρει. καὶ
τοὶ τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν τῷ ἔργῳ διαφύρει ἐπίοισιν, καὶ
ἐν τῷ ἔργῳ. μὲν δὲ ἐστὶ τὰ μὲν ταυτὰ, τὰ δὲ ἰδία τῆς ἔρ
γῳ διαφύρει, διότι, ὅς τις πρὶ ἔργῳ διαφύρει ὡς δαίμων,
καὶ φανῆσθαι, οἷον καὶ πρὶ ἔργῳ. ἢ μὲν γὰρ ἐποποιῶν ἔχει, ὅ
τι παρὰ τῇ ἔργῳ. ἢ δὲ αὐτῇ, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιῶν. πε
ρὶ μὲν οὖν τῆς ἐξαμέτρον μιμητικῆς, καὶ πρὶ καμωδίας ὅ
σον ὁρῶμεν. πρὶ δὲ ἔργῳ διαφύρει λέγωμεν, ἀπὸ βόνης αὐ
τῆς ἐκ τῆς ἐρημνῶν τὸν γινόμενον ὅρον τῆς οὐσίας. ἐστὶν οὖν
ἔργῳ διαφύρει μίμησις πρὸς ἑαυτὸν ὡς δαίμων, καὶ πρὸς ἑαυτὸν, μέ
γιστος ἐχρῆσθαι, ἢ δυνάμει λόγῳ χωρὶς ἐκείνου τῆς εἰδῶν ἐν
τῷ μέρει οὐρανῶν, καὶ οὐ δι' ἐπαγγελίας, ἀλλὰ δι' ἐλέου,
καὶ φόβου πρὸς αὐτοῦ τῶν τῆς βίου τῶν πρὸς αὐτῶν καὶ θάρ
σιν. λέγω δὲ ἢ δυνάμει μὲν λόγον τὸν ἐχρῆσθαι ὅσον, καὶ ἀρ
μονίαν, καὶ μέτρον, τὸ δὲ χωρὶς τῆς εἰδῶν τὸ δὲ μέτρον ἐν ἑ
αυτῷ μόνον πρὸς αὐτὸν, καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν μέτρων. ἐπεὶ δὲ πρὸς
τῶν ποιῶν τῶν μίμησιν, πρῶτον μὲν ἔξ ἀνάγκης αὐτῶν ἔ
στι μίμησις ἔργῳ διαφύρει ὅ τῆς ὁφείας κόσμος, εἶτα μελοποιῶν, καὶ
λέγει. ἐν τῷ τῷ γὰρ ποιῶν τῶν μίμησιν. λέγω δὲ λέγει μὲν
αὐτῶν τῶν τῶν μέτρων σῶσις, μελοποιῶν δὲ, ὅ τῶν δυνάμει
φανερὰν ἔχει πᾶσι. ἐπεὶ δὲ πρὸς ἑαυτὸν ὅτι μίμησις, πρὸς ἑ
αυτὸν δὲ ἡ πόσις πρὸς αὐτῶν, οὐς ἀνάγκη ποιῶν τῶν εἶναι 4

- καὶ τὰ τοῦ ἡθους, καὶ τὴν διάνοιαν, διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πρά-
ξεις εἶναι φανερόν, πέντε αἰτίαι δύο τῶν πράξεων
εἶναι, διάνοιαν, καὶ ἡθους. καὶ καὶ ταύτας καὶ τυγχάνουσι,
καὶ ἀφ' τυγχάνουσι πάντες. ἐστὶ δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μύθος
μύμησις. λέγει γὰρ μύθον ὁδόν, τὴν σιῶθιν τῆς πραγμά-
των, τὰ δὲ ἡθους, καὶ ὁ πρὸς τὴν εἰσὶν φανερὸν πρᾶτοντας,
διάνοιαν δὲ ἐν ὅποις λέγοντες ἀφ' αἰκνύσιν, ἢ καὶ ἀφ' αἰ-
1 νοῦται γνώμην. αἰσάνη οὖν πρὸς τὴν γὰρ δὲ αἰσάνη εἶναι ἐξ,
καὶ ἂν πρὸς τὴν δὲ τῆς γὰρ δὲ αἰσάνη, μύθος, ἡθους, καὶ λέ-
ξεις, καὶ διάνοιαν, καὶ ἡθους, καὶ μέλος πρὸς οἷς μὲν γὰρ μύμη-
ται δύο μὲν εἶναι, ὡς δὲ μύμηται ἐν, ἂν δὲ μύμηται εἶναι.
καὶ πρὸς τῶν οὐδὲν τούτοις μὲν οὖν οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν, ὡς εἰ-
πεῖν καὶ τῶν τοῖς εἶδεσι. καὶ γὰρ ὁ αἰσάνη πᾶν, καὶ ἡθους,
καὶ μύθον, καὶ λέξιν, καὶ μέλος, καὶ διάνοιαν ὡς αὐτῶν μέ-
2 ρισον δὲ τῶν εἶναι ἡθους πρᾶτοντας σύστασις. ἢ γὰρ τὴν γὰρ
δὲ αἰσάνη οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλὰ πράξεων, καὶ εἶον, καὶ
δύο δαίμονας. καὶ καὶ δαίμονας. καὶ γὰρ ἡ δὲ δαίμονας ἐν
πρᾶξι εἶναι. καὶ τὸ τέλος πρᾶξις τῶν εἶναι, οὐκ ὀλίγη. εἰπὶ δὲ κα-
τὰ μὲν τὰ ἡθους, ποιοῖ πέντε, καὶ δὲ τῶν πράξεων, δὲ δαίμονας,
ἢ τὸν αὐτὸν. οὐκ ὀλίγη ὡς τὰ ἡθους μύμηται πρᾶτοντας, ἀλ-
λα τὰ ἡθους συμπεριλαμβάνουσι διὰ τῶν πράξεων, ὡς τε τὰ πρᾶ-
γμάτα, καὶ ὁ μύθος τέλος τῆς γὰρ δὲ αἰσάνη. τὸ δὲ τέλος μέγιστον
ἀπάντων εἶναι. αὐτὸ μὲν γὰρ πρᾶξις, οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλὰ τῶν
3 αὐτῶν δὲ ἡθους, γλῶσσιν αὐτῶν γὰρ τῶν νέων τῶν πλείων, ἀλλὰ
τῶν εἶναι, καὶ ὁ αὐτὸς ποιεῖ πολλοὶ τῶν οἷον καὶ τῶν
γὰρ δὲ αἰσάνη πρὸς πάλιν γλῶσσιν πέπονθεν. ὁ μὲν γὰρ πολὺ
γλῶσσιν ἀλλὰ τῶν ἡθους γλῶσσιν. ἢ δὲ γλῶσσιν γλῶσσιν οὐδὲν ἔχει
ἡθους. ἐπὶ αὐτῶν εἶναι ἡθους ἡθους, καὶ λέξεις, καὶ δια-
νοῖας ὅτι πεποιμένους, οὐκ ὀλίγη, ὁ αὐτὸς τῶν γὰρ δὲ αἰσάνη ὁδόν,
ἀλλὰ πολὺ μάλλον ἢ καὶ δὲ αἰσάνη τῶν γλῶσσιν καὶ γλῶσσιν τῶν γλῶ-
δία, ἔχοντα γλῶσσιν, καὶ σύστασιν πραγμάτων. πρὸς τούτοις τὰ
4 μέγιστα, οἷς ἀνθρώπων γλῶσσιν τῶν γλῶσσιν, τῶν μύθον μὲν εἶναι, αἰτε-
τε 11

- το πολὺ, μετὰ δὲ ᾧτις ἄλλο οὐδὲν. μέσον δὲ καὶ αὐτὸ μετ-
 ἄλλο καὶ μετ' ἐκείνο ἑτόρον. Αἰετ' ἄρα ᾧτις σινεστώτας δὲ μύ-
 θους, μήθ' ὁ πόθεν ἔτυχεν, ἀρχέσθαι, μήθ' ὁ πῶς ἔτυχε, τελευ-
 τᾶν. ἀλλὰ κεχρησθαι τοῖς εἰρημελίαις ἰδίαις. ἔτι δὲ περὶ τὸ κα-
 λὸν καὶ ζῶον καὶ ἅπαν πρᾶγμα, ὃ σιωπῆσθαι ἐκ ἱνῶν, οὐ μὲν-
 ον τοῦτο πεπαγμένον αἰετ' εἶναι, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν
 μὴ τὸ τυχόν. τὸ γὰρ καλὸν, ἐν μεγέθει καὶ τάξει ὄσι. διὸ οὐτε
 1 **π**άμμικρον αὐτὸ γλῶσσι το καλὸν ζῶον. συγχέεται γὰρ ἡ θεωρία
 ἐγγύς, τὸ ἀναισθητὸν χρόνου γινομένη. οὐτε παμμέγεθος. οὐ
 γὰρ ἅμα ἡ θεωρία γίνεταί, ἀλλ' οἰχέται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἐν,
 καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας. οἷον, εἰ μινείων σαδίων εἴη ζῶον.
 ὥς τε αἰετ' ἀπὸρ ὑπὸ τῆς σωματίων, καὶ τοῦ τῆς ζώων εἶναι
 μὲν μέγεθος, ᾧτις δὲ οὐ σιωπῆσθαι εἶναι. οὐτὼ καὶ τοῦ τῆς μύ-
 θων εἶναι μὲν μήκος, ᾧτις δὲ οὐ μινμήνολτον εἶναι τὸ μήκος.
 τὸ δὲ μήκος ὅρος πρὸς μὲν ἄνω καὶ, καὶ πῶς αἰσθησιν οὐ
 2 **τῆς** τέχνης ὄσι. εἰ γὰρ εἴδει ἐκ τὸν ἱερωδίασ' ἀπὸνίξας, πρὸς
 κλειψύφρασ' αὐτὸν γινόντων. ὥς πῶς ποτὲ καὶ ἄλλο τι φασίν. ὃ
 δὲ καθ' αὐτὴν πῶς φῦσιν τὸ πρᾶγμα ὅρος, αἰετ' μὲν ὁ μεί-
 ζων, μέχρι τὸ σιωπῆσθαι εἶναι, καλλίων ὄσι κατὰ τὸ μέγεθος.
 ὥς δὲ ἄλλως διωρίζονται εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ τὸ
 εἶδος, ἢ τὸ ἀναγκαῖον, ἐφεξῆς γινομένων συμβαίνει εἰς οὐτυ-
 χίαν ἐκ δυσυχίας, ἢ ὅτι οὐτυχίας εἰς δυσυχίαν μεταβάλλ-
 λειν, ἱκανὸς ὅρος ὄσι τὸ μέγεθος. μύθος δὲ ὄσι εἰς, οὐχ ὥς-
 3 **π**ῶς ἱνὲς οἶονται, εἰὰν πῶς εἴα ἢ. πολλὰ γὰρ, καὶ ἄπειρα τῶ
 γλῶσσι συμβαίνει, ὅτι ὧν ἐνίων οὐδὲν ὄσι ἐν, οὐτὼ δὲ, καὶ πρᾶ-
 ξεις ἐνὸς πολλὰ εἰσιν ὅτι ὧν μία οὐδε μία γίνεταί, πρᾶξις. δι' ὃ
 πάντες οἰκισσιν ἀμαρτάνειν, ὅσοι τῆς ποιητῆς ἡρακλῆϊδα καὶ
 θησιῖδα, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν. οἶονται γὰρ,
 εἰπεῖν εἰς τὸ ἡρακλῆος, εἴα καὶ τὸν μύθον εἶναι πρᾶσθαι. ὃ δὲ
 ὁμηρος, ὥς πῶς καὶ τὰ ἄλλα διαφύει, καὶ τῆς τ' εἰσὶ καλῶς
 ἰδίαν. ἢ τὸν δὲ τέχνην, ἢ δὲ φῦσιν. ὁδύσειαν γὰρ ποιῶν οὐκ ἐ-
 4 **π**οίησεν ἅπαντα, ὅσα αὐτῷ σιωπῆσθαι. οἷον πλεονάζει μὲν ἐν τῷ

- ποίηται. καὶ οὐδὲν ἥττον διφραίνει. ὥστ' οὐ πάντως εἶν' ζητητέον,
 πρὸ διδομένων μύθων, πῶς οὖν αἱ ἔργα διὰ εἰσιν, ἀντέχει. καὶ
 γὰρ γελοῖον εἶναι ζητεῖν. ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώ-
 ριμαῖς εἰναι, ἀλλ' ὅμως διφραίνει πάντας. δῆλον ἔν ἐκ τούτων,
 ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῆς μύθων εἶναι διφραίνων, ἢ τῆς
 μέτρων ὅσω ποιητῆς καὶ τὴν μέμνησιν εἶναι. μεμνῆται ὅτις πρὸ
 ξεις. καὶ ἀρὰ συμβῇ γινόμενα ποιεῖν, οὐδὲν ἥττον ποιητῆς εἶναι.
 1 τῆς γὰρ γινόμενων εἶναι οὐδὲν κωλύει τριαῦτα εἶναι, οἷα αὖ εἰ-
 κὸς γινέσθαι, καὶ δυνάμει γινέσθαι, καὶ ὁ ἐκείνος αὐτῆς ποιη-
 τῆς εἶναι. τῆς δὲ ἀπλῶν μύθων, καὶ πράξεων, αἱ ἐπεισοδιώδεις
 εἰσὶ χεῖρες. λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μύθον, ὃν τὰ ἐπεισόδια με-
 τ' ἀλλήλων οὐτ' εἰκὸς, οὐτ' ἀνάγκη εἶναι. τριαῦτα δὲ ποιούμενα
 ἕκαστον μὲν τῆς φασίλων ποιητῆς δι' αὐτῶν, ἕκαστον δὲ τῆς ἀρχαίων
 δὲ τῶν ἑκαστοῦ. ἀγωνίσματα γὰρ ποιούμετες καὶ πρὸ τῶν
 δυνάμει πρὸ τείναντες μύθον, πλάκεις διασφίρειν ἀνάγκη
 2 ζοῦνται τὸ ἐφεξῆς. ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας εἶναι πράξεως ἢ μί-
 μησης, ἀλλὰ καὶ φοβερῶν, καὶ ἐλεεινῶν. ταῦτα δὲ γίνονται μά-
 λιστα τριαῦτα, καὶ μᾶλλον, ὅταν γίνηται πρὸ τῶν δόξαν δι' ἀλ-
 λήλων. εἰ γὰρ θάυμαστον οὕτως ἔξει μᾶλλον, ἢ εἰ ἀπὸ τῆς αὐτομά-
 του, καὶ τῆς τύχης. ἐπεὶ καὶ τῆς ἀπὸ τύχης ταῦτα θαύμασι
 τατα δοκεῖ, ὅσα ὥς περ ἐπὶ τῆς φασίλων γινόμενα. οἷον ὡς
 ὁ αἰσθητὴς ὁ τῆς μύθου ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν θα-
 νάσκει τῶ μύθῳ, θεωροῦντι ἐμπεσὼν. εἰκοι γὰρ τὰ τριαῦτα οὐκ
 3 εἰναι γινέσθαι. ὥς τε ἀνάγκη εἶναι τριούρους εἶναι καλλίστας μύθους.
 εἰσὶ δὲ τῆς μύθων οἱ μὲν ἀπλοῖ, οἱ δὲ πεπλεγμένοι. καὶ γὰρ αἱ
 πράξεις, ὧν μνήσεις οἱ μύθοι εἰσιν, ὑπάρχουσιν ἀπὸ τῶν οὐσῶν
 τριαῦτα. λέγω δὲ ἀπλῶν μὲν πρῶτον, ἢς γινόμενης, ὥς περ ὡ-
 ρισται, σιωπῆς καὶ μῆτος, ἀπὸ περὶ πετρίας ἢ ἀναγνωρισμοῦ
 ἢ μετὰ βίας γίνονται. πεπλεγμένη δὲ, ὅτι ἢς μετὰ ἀναγνωρισ-
 μῶν ἢ περὶ πετρίας, ἢ ἀμφόιν, ἢ μετὰ βίας εἶναι. ταῦτα δὲ διὰ
 γινέσθαι ὅτι αὐτῆς τῆς συστάσεως τῆς μύθου. ὥς τε ἐκ τῆς περὶ γε-
 4 νημέων συμβαίνει ἢ ὅτι ἀνάγκη, ἢ καὶ εἰκὸς γίνεσθαι ταῦτα

διαφύρει γὰρ πολὺ γίνεσθαι, τὰ δὲ δὴ τὰ δὲ, ἢ μετὰ τὰ δὲ. ἐστὶ
 δὲ περιπέτεια μὲν ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τῆς περὶ τομῶν μεταβο-
 λῆ, καὶ τὰ πόδι εἶρηται. καὶ οὗτος δὲ, ὡς πόδι λέγεται, καὶ τὰ πόδι
 καὶ ἢ ἀναγκαῖον. ὡς πόδι ἐν τῷ οἰδί ποδι, ἐλθὼν ὡς οὐφρανῶν
 τὸν οἰδί ποιν, καὶ ἀπαλλάξων τῆς περὶ τὴν μητρίαν φόβος, δη-
 λώσας, ὅς τις μὲν, ἡ ἐναντίον ἐποίησε, καὶ τῷ λυγρῇ, ὁ μὲν ἀ-
 γόμενος ὡς ἀφ' ἀθανοῦ μινος, ὁ δὲ δαναὸς ἀφ' ἀθανοῦ, ὡς ἀφ'
 κτενῶν, τὸν μὲν στωβρὴν ἐκ τῆς περὶ τομῶν ἀφ' ἀθανοῦ, τὸν
 δὲ στωβρῶν. ἀναγνώρισις δ' ὅτιν, ὡς πόδι καὶ οὐνομα σὴ μένει
 ἐξ ἀγνοίας εἰς γνώσιν μεταβολῇ ἢ εἰς οὐλίαν, ἢ ἐχθρῶν τῆς
 περὶ οὐλίαν, ἢ δυστυχίαν ὡς οὐσίαν. καλλίστη δὲ ἀναγνώ-
 ρις, ὅταν ἅμα περιπέτεια γίνουται, ὡς ἐχει ἐν τῷ οἰδί ποδι.
 εἰσὶ μὲν οὖν καὶ ἄλλαι ἀναγνώσεις. καὶ γὰρ περὶ ἀφύχα,
 καὶ τὰ τυχεῖντα ὅτιν, ὡς πόδι εἶρηται, συμβαίνει. καὶ εἰ πέ-
 περχί πρὸς ἢ μὴ περὶ τομῶν ἀναγνώρισις. ἀλλ' ἡ μάλιστα τῆς
 μινος, καὶ ἡ μάλιστα τῆς περὶ τομῶν, ἢ εἰρημὴν ὅτιν. ἢ γὰρ οὐλίαν
 τῆς ἀναγνώρις, καὶ περιπέτεια, ἢ ἐλεον ἐξεί, ἢ φόβον οἶων περὶ
 ξείων ἢ τρυφῶν μίμης ὑπόκειται. ἐπὶ δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν καὶ
 τὸ οὐτυχεῖν ὡς τῆς οὐλίαν τῶν συμβαίνει, ἐπειδὴ ἢ ἀναγνώρι-
 σις πινῶν ὅτιν ἀναγνώρις. ἐπὶ δὲ ἀναγνώρις, αἰ μὲν εἰσὶ θα-
 τέρου περὶ τὸν ἐτῆρον μένον. ὅταν ἢ δῆλος ἐτῆρος, πρὸς ὅτιν. ὅ-
 τε δι' ἀμφοτέρους διεί ἀναγνώρις, οἶον ἢ μὲν ἰωλῆος τῷ ὁ-
 ρέσει ἀναγνώρις ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνῳ ὃ περὶ
 τῷ ἰωλῆος ἄλλης ἐδεί ἀναγνώρις. δύο μὲν οὖν τῆς μιν-
 ος μορῇ ποδὶ ταῦτ' ὅτι, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρις, εἶτον
 δὲ, πάθος. ἡ τῶν δὲ περιπέτεια μὲν, καὶ ἀναγνώρις εἶρη-
 ται. πάθος δὲ ὅτι περὶ φθαρτικῇ, ἢ ὁδωνηρῇ, οἶον, οἶτε ἐν
 τῷ φανερῷ θάνατοι, καὶ αἱ περιωδωταί, καὶ ἴωσις, καὶ ὅσα
 οὐλίαν τα. μορῇ δὲ τρυφῶν οἶς μὲν εἶδεσι διὰ χρῆσθαι, περὶ-
 τῆρον εἰπομέν, καὶ τὰ δὲ τὸ ποσόν. καὶ εἰς ἀδιαιρεῖται κεχωρι-
 σμένα, τὰ δὲ ὅτι, περὶ λογος, ἐπιστόδιον, ἐξοδος, χειρὸν, καὶ
 τῶν τὸ μὲν πάρος, τὸ δὲ σάσιμον. κοινὰ μὲν οὖν ἀπάντων

- ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ ἀπὸ τῆς σκλῆς, καὶ κόμῃσι. ἔστι δὲ πρὸς λόγους
 μὲν μῦθος ὅλον ἱσχυρῶς, τὸ πρὸς χοροῦ παρόδον. ἐπεισό-
 διον δὲ μῦθος ὅλον ἱσχυρῶς, τὸ μετὰ ὅλων χειρῶν με-
 λων. ἐξοδος δὲ μῦθος ὅλον ἱσχυρῶς, μεθ' οὗκ ἔστι χορὸς μέ-
 λων. χειρὶ δὲ παρόδου μὲν ἢ πρώτῃ λέξις ὅλον χοροῦ. σά-
 σιμην δὲ μέλος χοροῦ, τὸ αὖθις ἀναπαύσων, καὶ ἱσχυρῶς. κόμ-
 μος δὲ, θρῆνος καὶ νῶς χοροῦ, καὶ ἀπὸ σκλῆς. μῦθος μὲν οὖν ἱσ-
 1 γχυρῶς οἷς μὲν δεῖ χρῆσθαι, πρὸ τῶν εἰρηταῖ. καὶ δεῖ δὲ τὸ πο-
 σὸν, καὶ εἰς ἃ διακρίνεται κεχωρισμένα, ταῦτ' ὅστις. ὡς δὲ δεῖ το-
 χᾶσθαι, καὶ ἃ δεῖ ὑπολαβεῖσθαι συνιστάντας ὅς μιν θύουσ, καὶ
 πῶθεν ἔσται τὸ τῆς ἱσχυρῶς ὄργον, ἐφεξῆς αὖθις λεκτέον. οἷς
 νῦν εἰρημνύοις. ἐπειδὴ οὖν δεῖ πῶς συνιστάνεσθαι τῆς καλλι-
 2 σης ἱσχυρῶς μὴ ἀπλῶς, ἀλλὰ πεπλεγμένῳ, καὶ ταύτην
 φοβερῶν, καὶ ἐλεεινῶν εἶναι μνηστικῶς, ὅτι οὗτος γὰρ ἴδιον τῆς τοι-
 αύτης μνηστέος ὅτι, πρῶτον μὲν δεῖ ὅλον, οὐτὲ ὅς ἐπεικείσ
 3 αἰσθῆσθαι δεῖ μετὰ βλάβοντας φαίνεσθαι ὑπὸ τύχῃς εἰς δυ-
 συχίαν. οὐ γὰρ φοβερὸν, ὅς ἐλεεινὸν ὅτι, ἀλλὰ μαρὸν ὅτι.
 οὐτὲ ὅς μνηστέος ὑπὸ τύχῃς εἰς δύσυχίαν. ἃ ἱσχυρῶς τὰ ὅν
 γὰρ ὅτι πάντων. οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ. οὐτὲ γὰρ φιλόφρων
 πον, οὐτὲ ἐλεεινόν, οὐτὲ φοβερὸν ὅτι, οὐδ' αὖτὸν σφόδρα πε-
 νηρόν, ὑπὸ τύχῃς εἰς δυσυχίαν μεταπίπτειν. τὸ μὲν γὰρ φι-
 λοφύρων ἔχει αὐτὴν ἡ τῆς σὺντασις, ἀλλ' οὐτὲ ἐλεον, ὅτι φό-
 βον. ὁ μὲν γὰρ πᾶσι τὸν ἀνέξιον ὅτι δυσυχῶτα, ὁ δὲ πᾶσι τὸν
 4 ὁμοιον. ἔλιος μὲν πᾶσι τὸν ἀνέξιον, φόβος ὃ πᾶσι τὸν ὁμοιον.
 ὥς τε οὐτὲ ἐλεεινόν, οὐτὲ φοβερὸν φαίνεται τὸ συμβαίνον. ὁ με-
 τὰ ἄρ' αὖτὸν λειπόμενος. ἔστι δὲ τοιοῦτο, ὃ μὴ τε ἀρετῇ δια-
 φέρων, καὶ δικαιοσύνη, μήτε δὲ κακίαν, καὶ μοχθηρίαν με-
 τὰ βλάβων εἰς πῶς δυσυχίαν, ἀλλὰ δι' ἀμαρτίαν ἵνα τῆς ἐν με-
 γάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ δύσυχια, οἷον, οἱ δὲ πρὸς, καὶ θύσης, καὶ
 οἱ ἐκ τῆς τοιούτων γλῶσς ἐπιφανείς αἰσθῆσθαι, ἀνίστη ἀρ' αὖτὸν
 καλῶς ἔχοντα μύθον, ἀπλῶς εἶναι μάλλον, ἢ διπλῶς, ὥς-
 4 πᾶσι πινύσ φασι. καὶ μετὰ βλάβην οὐκ εἰς δύσυχίαν ἐκ δυσυχίας

- ον. οὐ γὰρ πᾶσαν διὰ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ τραγωδίας, ἀλλὰ
 πῶς οἰκίαν. ἐπεὶ δὲ πῶς ἀπὸ ἐλέους, καὶ φόβου διὰ μνήσε-
 ως διὰ ἡδονὴν πρᾶσσουσιν τὸν ποιητὴν, φανερὸν, ὡς ἔστι
 ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμπειρίαν. ποῖα οὖν διεναι, ἢ πρὸς οἰ-
 κία φαίνεται τῷ συμπεπνόντων, λάβωμεν. Ἀνάγκη δὲ ἢ πρὸς
 λῶν εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις, ἢ ἐχθρῶν,
 ἢ μηδὲ τῶν ἀνὰ μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρὸν ἀρκτεῖν, οὐδὲν ἐλε-
 εῖν οὐτὲ ποιῶν, οὐτὲ μέλλων δεικνύει, πᾶσι κατ' αἰὶν τὸ
 πάθος, οὐδ' αὖ μὴ δεικνύει ἔχοντες. ὅταν δ' ἐν τοῖς φιλίας
 ἐγγένεσθαι τὰ πάθη, οἶον, ἢ ἀδελφὸς ἀδελφόν, ἢ υἱὸς πατέρα,
 ἢ μήτηρ υἱόν, ἢ υἱὸς μητέρα ἀρκτεῖν, ἢ μέλη, ἢ τοῦτον ἢ
 ἄλλο δρᾶν, ταῦτα ζητήσιον. τοῦ μὲν οὖν παρὰ λημμένους
 μὴ τοῦς λύνειν οὐκ ἔστι. λέγω δὲ, οἶον πῶς κλυτὰ μνήσαν ἀρ-
 θροῦσθαι ἑκάστου τῷ ὀρέσθαι, καὶ πῶς ἐριφύλιον ἑκάστου τῷ ἀλκμαί-
 ωνος. αὐτὸν δὲ δεικνύει διὰ, καὶ τοῖς πρᾶσσουσιν οἰκίαν
 2 καλῶς. τὸ δὲ καλῶς, πᾶσι λέγεται, εἰπωμεν σαφέστερον, ἐστὶ
 μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι πῶς πράξιν, ὡς πρὸς οἱ παλαιοὶ ἐποί-
 ουν, εἰδότες καὶ γινώσκοντες, κατὰ πρὸς καὶ δεικνύει πρὸς
 σεν ἀρκτεῖν τῶν πρᾶσσουσιν πῶς μὴ δεικνύει. ἐστὶ δὲ πράξαι μὲν,
 ἀγνοοῦν δὲ πράξαι τὸ δεικνύει, εἰδ' ὅσον ἀναγνωρίσαι πῶς
 φιλίαν, ὡς πρὸς ὁ σοφοκλέους οἰδίου. ἔστι μὲν οὖν
 ἐξω τῷ δρᾶμα. ἐν δ' αὖ τῷ τῷ τραγωδία, οἶον, ὁ ἀλκμαί-
 ωνος ἀσυνάμασ, ἢ ὁ τηλέγονος ὁ ἐν τῷ δραματίᾳ ὀδυσσεύς.
 3 ἐπὶ δὲ εἰδόν, πρὸς τῷ τὸν μέλλοντα ποιῶν πᾶσι ἀνέκ-
 ετων, δι' ἀγνοίαν ἀναγνωρίσαι, πρὸς ποιῶν, καὶ πρὸς τῷ τῷ
 οὐκ ἔστιν ἄλλως. ἢ γὰρ πράξαι ἀνάγκη, ἢ μὴ, καὶ εἰδότες, ἢ μὴ
 εἰδότες. τοῦτων δὲ τὸ μὲν γινώσκοντα μελῆσαι, καὶ μὴ πρά-
 ξαι χεῖρις. τὸ, τῷ γὰρ μαρὸν ἔχει, καὶ οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν γὰρ.
 διότι πρὸς οὐδὲς πρὸς ὁμοίως, εἰ μὴ ὀλιγάκις οἶον, ἐν αὐτῇ γὰρ
 τὸν κρέοντα ὁ αἰμῶν. τὸ γὰρ πράξαι ἀπὸ τῶν, βέλπον δὲ ὁ
 γνοῦντα μὲν πράξαι. πράξαι τα δὲ ἀναγνωρίσαι. τὸ, τῷ γὰρ
 4 ἀρὸν δὲ πρὸς ἐστὶ, καὶ ἢ ἀναγνωρίσαι ἐκ τῶν κινῶν. κρᾶπτον δὲ

τὸ τελευτῶν. λέγω δὲ οἶον, ἐν τῷ κρεσσόντῃ ἢ μορῶπι μέλ-
 λει τὸν υἱὸν ἀρκτείνειν. ἀρκτείνει δὲ οὐ, ἀλλ' ἀνιγνώρισε. καὶ
 ἐν τῇ ἰωλνείᾳ ἢ ἀδελφὴ τὸν ἀδελφόν. καὶ ἐν τῇ ἑλῃ ὁ υἱὸς
 τῷ μητρίᾳ ἐκδιδόναι μέλλων, ἀνιγνώρισε. δὲ δὲ, ὅπως
 πάλαι εἰρηται, οὐ πόρῃ πολλὰ γλῆναι ἔσθω δῖαι εἰσι. ζητοῦ
 πῶς γὰρ οὐκ ἀρ' τέχνης, ἀλλ' ἀρ' τύχης ὄντων τὸν τοιοῦτον πα-
 ρασκιδάξεν ἐν τοῖς μύθοις, ἀναγινώσκοντα ἐν τῷ ταύτῃ τῷ
 οἰκίᾳ ἀπαντᾶν, ὅσους τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθῃ. πόρῃ
 μὲν οὖν τῆς τῆς περὶ γμάτων συστάσεως, καὶ ποίους, καὶ τί-
 νας εἶναι δεῖ τοῖς μύθοις εἰρηται ἰκανῶς. πόρῃ δὲ τὰ ἡδὴ τέτ-
 ταρά δυν, ὧν δεῖτο χαίρειν. ἐν μὲν καὶ πρῶτον, ὅπως χρῆται
 ἢ. ἔξει δὲ ἡδὴ μὲν, ἐάν, ὥς πόρ' ἐλέγῃ, ποιῇ φανερὰν ὁ λό-
 γος, ἢ ἡ πρᾶξις περὶ αἰρεσίν ἴνα, φανερὸν μὲν, ἐάν φανῇ.
 χρῆσθαι δὲ, ἐάν χρῆσθαι, ἐστὶ δὲ ἐν ἐκείνῳ γλῆναι. καὶ γὰρ γυνὴ δὲ
 χρῆσθαι, καὶ δούλῳ. καί τινι γέλωτος ὄντων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ
 ὁλῶς φανερὸν δὲ. δούτῳ δὲ τὰ ἀρμόττοντα. ἐστὶ γὰρ ἀν-
 δρείον μὲν τὸ ἡδὴ, ἀλλ' οὐκ ἀρμόττον γυναικί, τὸ ἀνδρείον,
 ἢ δεινὸν εἶναι. τίτον δὲ τὸ ὁμοιον. δὲ γὰρ ἔτῳ τῷ χρῆσθαι,
 τὸ ἡδὴ, καὶ ἀρμόττον ποιῇσαι, ὥς πόρ' εἰρηται. τί τὰ τῶν δὲ, τὸ
 ὁμαλόν. καὶ γὰρ ἀνώμαλός τις ἢ ὁ. τῷ μίμησιν παρέχων, καὶ
 τοιοῦτον ἡδὴ ἔσθω πθεῖς, ὁμοῦς ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι.
 ἐστὶ δὲ πρᾶξις πονηρίας μὲν ἡδὴ μὴ ἀναγκαῖον, οἶον, ὁ
 μὲν ἔλαος ἐν τῷ ὀρέσῃ. τῷ δὲ ἀπρεπὺς, καὶ μὴ ἀρμόττοντος,
 ὅ, τι θρῆνός ὁδυσσεὺς ἐν τῇ σκύλλῃ, καὶ ἡ τῆς μελανίπποισ ἢ
 σις. τῷ δὲ ἀνώμαλον, ἢ ἀνάλιδι ἰωλνείᾳ. οὐ δὲν γὰρ οἰκον
 ἢ ἰκετόνουσα τῇ υἱοῦ. χρῆ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἡδὴ, ὥς πόρ' καὶ
 ἐν τῇ τῆς περὶ γμάτων συστάσει ἀπὸ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον, ἢ
 τὸ εἰκός. καὶ δὲ μετὰ δὲ γίνεσθαι ἢ ἀναγκαῖον, ἢ εἰκός.
 φανερὸν δὲ, ὅτι καὶ τῶν λῦσεις τῶν μύθων ὅτι αὐτῷ δεῖ τῷ μύ-
 θου συμβαίνειν, καὶ μὴ, ὥς πόρ' ἐν τῇ μηδείᾳ, ἀρ' μηχανῆς, καὶ
 ἐν τῇ ἰλιάδῃ τὰ πόρ' ἀπόπλων. ἀλλὰ μηχανῇ χρῆσθαι ὡς τὰ
 ἐξω τῷ δρᾶματός ἢ ὅσα περὶ τῷ γέγονεν, ἀ οὐκ οἶόν τε ἀνθρω- 4

πόν εἰδέναι, ἢ ὅσα ὕσθρον, ἃ δίδται περὶ ἀγορεύουσ, καὶ ἀγε-
 λίας. ἅπαντα γὰρ ἀφ' οὗ μὲν τοῖς θεοῖς ὁρᾶν, ἄλλοι δὲ μὴ-
 δὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασιν. εἰ δὲ μὴ, ἐξω τῆς ἱερωδίας, οἷον,
 τὰ ἐν τῷ οἰδίῳ δι τῆς σοφοκλέους. ἐπεὶ δὲ μίμησις ὅστις ἱε-
 ρωδία βελ πόνων, ἡ μᾶς δὲ μίμειται ὅσους ἀγαθούς εἰκονογρά-
 φους. καὶ γὰρ ἐκείνοι ἀφ' οὗ μὲν τῶν οἰκείων μερῶν ὁμοίους
 ποιῶντες, καλλίους γράφουσιν. οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμου-
 1 μνον καὶ ὁρῶντες, καὶ ἐκείνους, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα ἐ-
 χοντες. τῶν τῶν ἡθῶν, ἐπεικέας ποιεῖν πρὸς αἰγίμα, ἡ σκλη-
 ρότητος δὲ, οἷον τὸν ἀχιλλεῖα ἀγαθὸν καὶ ὁμηρος. τῶν δὲ δὲ
 διατηρεῖν, καὶ περὶ τοῖς τοῖς πρὸς τὰ ἐξ ἀνάγκης ἀπολα-
 θούσας αἰσθήσεις τῇ ποιητικῇ. καὶ γὰρ κατ' αὐτὰς ὅστις ἀμαρ-
 τάνειν πολλαί. εἰρηται δὲ πορὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκτελεστέοις
 λόγοις ἱκανῶς. ἀναγνώσεις δὲ πᾶσι μὲν ὅστις, εἰρηται περὶ τὸν.
 εἶδη δὲ ἀναγνωρίσας, πρῶτη μὲν ἡ ἀπεχνοτάτη, καὶ ἡ πλεῖ-
 2 στοι χροῖται δι' ἀφ' οὗ, ἡ δὲ τῶν σημείων. τῶν δὲ τὰ μὲν
 σύμφυτα, οἷον, λέγχι, λω φοροῦσι γηλνῆς, ἡ ἀσδράς, οἷ-
 ους ἐν τῷ θυέση κεκῆνος. τὰ δὲ ἐπίκτητα. καὶ τούτων τὰ μὲν
 ἐν τῷ σώματι, οἷον, οὐλαί, τὰ δὲ ἐκ τὸς, τὰ περιδέραια. καὶ οἷον
 ἐν τῇ τυροῖ δὲ τῆς σκάφης. ἐστὶ δὲ καὶ τοῖς τοῖς χρῆσται ἡ βελ-
 πον, ἡ χεῖρον. οἷον, ὁδυσσεὺς δὲ τῆς οὐλῆς. ἄλλως ἀναγνωρίσθη
 ἅπασι τῆς τοφου, καὶ ἄλλως ἅπασι τῶν συμβαλῶν. εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν
 πίσεως ἐνείκα ἀπεχνοτάται καὶ αἱ τριαῦται πᾶσι. αἱ δὲ ἐκ πε-
 3 ριπετείας, ὡς πορὶ ἡ ἐν τοῖς νίπροις, βελπίους. δδύτδραι δὲ αἱ
 πεποιμνύται ἅπασι τῶν ποιητῶν. διὸ ἅπεχοι, οἷον, ὁρέσης ἐν τῇ ἱ-
 ωγλνῆα ἀναγνώσει, τῶν ἀδελφῶν ἀναγνωρίσθαι ἐν π' ἐκείνης
 ἐκείνη μὲν. γὰρ δὲ τῆς ἐπιστολῆς, ἐκείνος. ὁ δὲ σημείων τῶν δὲ
 αὐτῶς λέγει, ἀβούλεται ὁ ποιητής, ἀλλ' οὐχ ὁ μύθος. διὸ ἐγ-
 γὺς τῆς εἰρημότητος ἀμαρπίας ὅστις ὕψω γὰρ αὐτῶν καὶ ἐν γ
 κῆν, καὶ ἐν τῷ σοφοκλέους τηρεῖ ἡ τῆς κερκίδος φωνή. ἴτη δὲ
 ἡ δὲ μὲν κῆς. τὸ αἰσθῆσαι ἡ ἰδόντα. ὡς πορὶ οἱ ἐν κυπρίοις τοῖς
 4 δικαιογλέους ἰδὼν γὰρ τῶν γράφῶν ἐκλαυσε. καὶ ἡ ἐν ἀλκι-

- δοι το κατόλου, οἶον, τῆς ἰωλυνείας τυθείσης πινός κέρης,
 καὶ ἀφαισείσης ἀδύλως τοῖς δύσασιν, ἰδρωθείσης δὲ εἰς ἀλ-
 λω χρόαν, ἐν ἧ νόμος ὡς ἔχοντες δύειν τῇ θεῷ, ταύτην ἐ-
 χει πλὴν ἰδρωσύνω, χρόνῳ δὲ ὕσδρον τῷ ἀδελφῷ σινέβη ἐλθεῖν
 τῆς ἰδρείας, διαπύ, ὅπ ἀνέλεον ὁ θεὸς διὰ πινά αἰτίαν. ἔξω τῷ
 κατόλου ἐλθεῖν ἐκεῖ, καὶ ἐφ' ὅπ δὲ, ἔξω τῷ μύθου. ἐλθόντων δὲ
 καὶ ληφθεὶς, δύεσθαι μέλῳ ἀνεγνώρισε, εἰδ' ὡς δὲ ἐπιπύσης,
 1. εἰδ' ὡς πελιδνός ἐκίνοσε καὶ τὸ εἰκός ἐπαῶν, ὅτι οὐκ ἀρ' αὖ μόν-
 νον πλὴν ἀδελφῷ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐδίει τυθῶναι καὶ ἐπὶ τεύθει
 ἡ σωτηρία. μετὰ δὲ τοῦτο ἡ δὴ ἄποθνήσκοντα τὰ ὀνόματα ἐπει-
 σοδιοῦ. ὅπως δὲ ἔσται οἰκεία τὰ ἐπεισόδια, σκοπεῖν οἶον, ἐν ᾧ
 ὁρῆσθαι μαΐα, δι' ἧς ἐλήφθη, καὶ ἡ σωτηρία δὲ τῆς καθάρσε-
 ως. ἐν μὲν οὖν τοῖς δράμασι τὰ ἐπεισόδια συνῶμα, ἡ δὲ ἐκ-
 ποιία τοῖς μνησκῶ. τῆς γὰρ ὀδυσσεύας μακρὸς ὁ λόγος
 ὅστις, ἀρχὴ μὲν ὡς πινός ἐτι, πρὸ καὶ πρὸ ἀφελήτου μὲν
 2. ἄπο τῆς περὶ δῶνος, καὶ μόνου ὄντος. ἐπεὶ δὲ τῷ οἴκῳ οὕτως
 ἐχόντων, ὥς τε τὰ χρήματα ἄπο μνηστῆρων ἀναλίσκεισθαι, καὶ
 τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύεισθαι, αὐτὸς ἀποκινεῖται χεῖμασθῆς, καὶ ἀνα-
 γνωρίσας πινός, αὐτὸς ἐπιθήμενος, αὐτὸς μὲν ἐσώθη, ὅς δι' ἐ-
 χθρούς διέφθειρε. τὸ μὲν ἔν' ἰδίῳ ὅτι, τὰ δὲ ἄλλα ἐπεισόδια.
 ἐπὶ δὲ πάσης ἱερωδίας τὸ μὲν δέσις, τὸ δὲ λύσις. τὰ μὲν ἔξω
 θεν, καὶ ἐνῖα τῷ ἐσώθην πολλακῆς ἡ δέσις. τὸ δὲ λυσιπὼν, ἡ λύ-
 σις. λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι πλὴν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦτο ὅτι
 3. μέρους, ὃ ἔχοντόν ὅστις. ὅς οὐ μεταβαίνειν εἰς ἀτυχίαν, λύσιν
 πλὴν ἀπ' τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι τέλους, ὡς περὶ
 ἐν τῷ λυκεῖ τῷ θεοδένου, δέσις μὲν τὰ τε πεπενηγμένα, καὶ ἡ
 τῷ παιδίου λήψις. λύσις δὲ, ἡ ἀπ' τῆς αἰπάσεως τῷ θανάτου
 μέχρι τῷ τέλους. ἱερωδίας δὲ εἶδη εἰσι τέσσαρα. τοσαῦτα γὰρ
 καὶ τὰ μέρη ἐλέχθη, ἡ μὲν πεπενηγμένη, ἡ δὲ ὅλον ὅτι περι-
 τεῖα, καὶ ἀναγνωρίσις. ἡ δὲ παθητική, οἶον οἷον αἰαντες, καὶ ἡ ἰξί-
 νος. ἡ δὲ ἡθική, οἷον αἰθινώπιδες, καὶ ὁ πηλὸς. τὸ δὲ τέταρτον, ὅτι
 4. αἶτε φόρεδες, καὶ περιηθῆς, καὶ ὅσα ἐν ἁδῇ. μάλιστα μὲν ὅτι

ἅπαντα διὰ πειρᾶσαι ἔχειν, εἰ δὲ μὴ, τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα,
 ἄλλως τε καὶ ὥς νῦν συκκοφαντῆσι ἔως πικρῶς, γεγονότων ἢ
 καθ' ἑκάστον μῦθος ἀγαθῶν πικρῶς, ἐκείνου τῆς ἰδίου ἀγαθοῦ
 ἀξιοῦσι τὸν εὐα ἑαυτοῦ βλάπτεσθαι. δίκαιον δὲ καὶ Ἰσχυροῦς ἀλ-
 λη, καὶ πῶς αὐτῶν λέγειν οὐ δένειστος ὡς μὴ θῶ. ἔστι δὲ ὧν ἡ αὐ-
 τῇ πλοκή καὶ λῦσις. πολλοὶ δὲ πλεῖστοι οὗ, λῦσις κα-
 κῆς. διὰ δὲ ἀμφω αἰ κροτεῖσθαι, καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύ-
 σθημα Ἰσχυροῦς. ἐπὶ ποικίλῳ δὲ λέγω ὅτι πλῆμνον, οἷον, εἴ τις
 τὸν τῆς ἰλιάδος ὅλον ποιεῖ μῦθον. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἔστι τὸ μῆκος
 λαμβάνει τὰ μὲν τὸ πρὸς πόντον μέγιστος. ἐν δὲ τοῖς ὁράμασι
 πρὸς πῶς πῶς ὑπόληψιν ἀρβαίνει. σημεῖον δὲ ὅσοι πῶς ἰ-
 λίου ὅλον ἐποίησαν, καὶ μὴ κατὰ μῦθον, ὡς πῶς οὐρεπίδης νιό-
 βω ἢ μήδειαν, καὶ μὴ ὡς πῶς αἰχίλλης, ἢ ἐκπίπτουσιν, ἢ κακῶς
 ἀγωνίζονται. ἐπεὶ καὶ ἀγαθῶν ἕξτερον ἐν τῷ μῶν. ἐν δὲ τοῖς
 περιπετείαις, καὶ ἐν τοῖς ἀπολοῖς. πρῶτα γὰρ ἰσχυροῦς, ὧν
 βούλονται, θαυμαστῶς. Ἰσχυρὸν γὰρ ἔστι, καὶ ἀνθρώπων. 2
 ἐστὶ δὲ ἔστι ὅταν ὁ σοφὸς μὲν, μετὰ πόνηρίαις δὲ ἕξτερον πατήρ
 ὡς πῶς σίμφος. καὶ ὁ ἀνθρώπος μὲν, ἀδίκος δὲ ἡττηθῇ. ἐστὶ δὲ
 ἔστι εἰκὸς, ὡς πῶς ἀγαθῶν λέγειν. εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι πολλὰ,
 καὶ πῶς τὸ εἰκὸς. καὶ τὸν χορὸν δὲ εὐα διὰ ἑαυτοῦ εἶναι τῶς ὑ-
 ποκριτῶς, καὶ μῦθον εἶναι τῶς ὅλου, καὶ συναγωνίζεσθαι, μὴ
 ὡς πῶς παρ' οὐρεπίδης, ἀλλ' ὡς πῶς πῶς σοφοκλεί, τῶς δὲ λοι-
 ποῖς τὰ διδόμενα μάλλον ἢ μῦθον, ἢ ἄλλης Ἰσχυροῦς ἔστι. δι' ὃ
 ἐμβόλιμα ἄδουσιν, πρῶτον ἀρξάντες ἀγαθῶν τῶς τοῦτον. 3
 καί τι τὴ διαφύκει, ἢ ἐμβόλιμα ἄδειν, ἢ ἔρῃσιν ἕξτερον εἰς ἄλ-
 λον ἀρξάντες, ἢ ἐπεισόδιον ὅλον, πῶς μὲν ἔν. τῶς ἄλλων ἡδὴ
 εἴρηται. λοιπὸν δὲ πῶς λέξεως, ἢ διανοίας ἐπεῖν. τὰ μὲν ἔν
 πῶς πῶς διανοίαν, ἐν τοῖς πῶς ἔρητορικῆς κείδω. ἔστι γὰρ
 ἴδιον μάλλον ἐκείνης τῆς μεθόδου. ἐστὶ δὲ κατὰ πῶς διανοίαν
 τῶς, ὅσα ἑαυτοῦ λόγου διὰ πῶς σκευάσθαι. μῦθον δὲ τῶς
 τῶς, τε ἀρξάντες, καὶ τὸ λῦναι, καὶ ὅσα πῶς πῶς σκευά-
 ζειν. οἷον, ἔλεον, ἢ φόβον, ἢ ὀργήν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἐπὶ μέ- 4
 γιστος,

- γετος, καὶ σμικρότητα. δὴλον δὲ οὕτως καὶ ἐν τοῖς πράγμα-
σιν ἅρ' ἑκὼς αὐτῶς εἰδὼν διὰ χρῆσθαι. ὅτ' αὖτ' ἢ ἐλεεινὰ, ἢ διεινὰ,
ἢ μεγάλα, ἢ εἰκότα δὴ πρᾶσκάειν. πολλὴν ὁσοῦτον διαφέρει
ὅτι τὰ μὲν διὰ φαίνεσθαι αὐτὸν διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λό-
γῳ ἅρ' ἑκὼς λέγοντες πρᾶσκαλίας, καὶ πρᾶ τὸν λόγον γί-
γνεσθαι. τί γὰρ αὖτ' εἴη τῷ λέγοντος ὄρον, εἰ φανείη ἡδὲ καὶ μὴ
διὰ τὸν λόγον; τῷ δὲ πρᾶ τὸν λέγειν, ἐν μὲν ὅστις εἶδος διὰ εἰ-
1 αὐτῶς, τὰ χάματα τῆς λέξεως, ἃ ὅστις, εἰδέναι τῆς ἅρ' ἑκὼς περικῆς,
καὶ τῷ πρᾶ τὸν λέγειν ἔχοντος ἀρχιτεκτονικῶς. οἷον, τί ἐν ὅλῃ,
καὶ τί οὐχί, καὶ διήγησις, καὶ ἀπειλή, καὶ δρώτησις, καὶ ἀπέ-
κραισις, καὶ εἴη ἄλλο τι οὗτον. πρᾶ τὸν ὅλῃων γινώσκων, ἢ ἀ-
γνοίαν, οὐδὲν εἰς τὸ ποιητικῶς ἐπιτήμημα φέρει. ὅτι καὶ ἃ
ξίον ἀποδοῖς. τί γὰρ αὖτ' ἡ ἀποδοῖς ἡ μαρτυρία, ἃ πρᾶ τὸν γῶ-
ρα ἔπι πρᾶ. ὅτι οὐχέτι οἷος μὲν, ἐπιτάττει εἰπὼν. μὲν γὰρ
ἄειδε θεῶν. τὸ γὰρ κελεύει σάφει, ποιῆναι ἢ μὴ, ἐπιτάττει δέ.
2 διὰ πρᾶ εἶδω, ὡς ἄλλης, καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὅν τινα ἔργον. τῆς
δὲ λέξεως ἀπάσης τὰ δὲ ὅστις τὰ μὲν, σοιχείον συλλαβῆς, σιωπῆς
σμός, ὄνομα, ῥήμα, ἀρῶρον, πᾶσις, λέγεις. σοιχείον μὲν ὅν ὅστις
φωνῆς ἀδιαίρετος. οὐ πᾶσα δὲ, ἀλλ' ὅστις πέφυκε συνετὴ γίνε-
σθαι φωνῆς. καὶ γὰρ τῷ θηρίων εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναί, ὧν δὲ
μὲν λέγω σοιχείον. ταύτης δὲ μὲν τὸτε φωνῆς, καὶ τὸ ἡμί-
φωνον, καὶ ἄφωνον. ἐστὶ δὲ φωνῆς μὲν αὐτὸν περὶ βολῆς ἔχον
φωνῶν ἀκυστήν, ἡμίφωνον δὲ, τὸ μὲν περὶ βολῆς, ἔχον
3 φωνῶν ἀκυστήν, οἷς τὸ σ', καὶ τὸ ρ'. ἄφωνον δὲ, τὸ μετὰ περὶ β-
βολῆς, καὶ αὐτὸ μὲν οὐδὲ μὲν ἔχον φωνῶν, μετὰ δὲ τῷ ἔχον
των πινὰ φωνῶν, γινόμενον ἀκυστόν. οἷς τὸ γ', καὶ τὸ δ'. τῶν
δὲ διαφέρει χάμασι περὶ τῶν σῶματος, καὶ τόποις, καὶ δασύτητι,
καὶ φλόγητι, καὶ μήκει, καὶ ἐραχύντητι, ἐπὶ δὲ ὀξύτητι, καὶ βα-
ρύτητι, καὶ τῷ μέσῳ, πρᾶ τὸν ὧν καὶ ἔκαστον ἐν τοῖς μετὰ περὶ β-
σῆκει θεῶν, συλλαβῆς δὲ ὅστις φωνῆς ἀσπόμενος συνετὴ ὅστις ἀφώ-
ν, καὶ φωνῶν ἔχοντες, καὶ γὰρ τὸ γ' ἢ αὐτὸ τῶν ἀσσυλλαβῆς, καὶ
4 μετὰ τῶν ἄ, οἷς, τὸ γ' ἢ α'. ἀλλὰ καὶ ὅλῃων θεῶν τῶν δια-

Arist. de poetice.

uu

φορὰς τῆς μετῆς δέξι. σωδίσμος δέ δέξι φωνὴ ἄσημος, ἢ οὐτε
 κωλύει, οὐτε ποιεῖ φωνῶν μίαν σημαντικῶν, ἐκ παλαιόνων φω-
 νῶν πεφυκῶν σωπίθεσθαι. καὶ ὥτ' ἴδ' ἄκρων, καὶ ὥτ' ἴδ' μέ-
 σου, καὶ μὴ ἀρμότῃ ἐν ἀρχῇ ἢ λόγῳ πιδέναι καθ' αὐτὸν, οἷον,
 μὲν, ἢ τῷ, δὴ. ἢ φωνὴ ἄσημος ἐκ παλαιόνων μὲν φωνῶν μᾶς, ση-
 μαντικῶν δὲ περιῖν πεφυκῶν μίαν φωνῶν, ἀρῆρον δέ δέξι φω-
 νὴ ἄσημος ἢ λόγῳ ἀρχὴν, ἢ τέλος, ἢ διορισμὸν δηλοῖ, οἷς, τὸ
 φημί, καὶ τὸ πῶδε, καὶ τὰ ἄλλα. ἢ φωνὴ ἄσημος, ἢ οὐτε κω-
 λυεῖ, οὐτε ποιεῖ φωνῶν μίαν σημαντικῶν ἐκ παλαιόνων φωνῶν
 πεφυκῶν σωπίθεσθαι. καὶ ὥτ' ἴδ' ἄκρων, καὶ ὥτ' ἴδ' μέσου.
 ὄνομα δέ δέξι φωνὴ σωδετῇ, σημαντικῇ ἀνδ' χρόνον, ἢ μέρος
 οὐδὲν δέξι καθ' αὐτὸ σημαντικόν. ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς ἐν χρόνῳ
 δεῖ, ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ σημαίνει. οἷς ἐν τῷ δευτέρῳ, τὸ δε-
 ρον οὐ σημαίνει. ῥήμα δὲ, φωνὴ σωδετῇ σημαντικῇ μετὰ χρό-
 νου, ἢς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὐτὸ, ὡς πῶρ καὶ ὥτ' ἴδ' ὄνο-
 μάτων. τὸ μὲν γὰρ ἀνθρώπος, ἢ λαὸς κενὸν περὶ σημαίνει τὸ τό-
 πον, τὸ δὲ βαδίζει, ἢ βεβάδικε περὶ σημαίνει. ἔμην, τὸν πῶντα
 χρόνον, ἔδεν, τὸν πῶντα χρόνον. πῶσεως δέ δέξιν ὀνόματος ἢ
 ῥήματος, ἢ μὲν ἐκαστὰ τῶν, ἢ ἑνὶ τῷ σημαντικού, καὶ ὅσα
 τριαῦτα, ἢ δὲ ἐκαστὰ τῶν, ἐνὶ ἢ πολλοῖς, οἷς ἀνθρώποι, ἢ ἀνθρώ-
 πος, ἢ δὲ καὶ τὰ ἑσπεριτὰ, οἷς κατ' ὁρώτησιν, ἢ ἐπίταξιν. ἔ-
 γαφ' ἐβάδισεν, ἢ βάδιζε, πῶσις ῥήματος καὶ τῶν τὰ εἶδη
 δέξι. λόγος ὁ φωνὴ σωδετῇ σημαντικῇ. ἢς ἐνὶ μέρος καθ' αὐτὰ
 σημαντικόν. οὐ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ ῥημάτων, καὶ ὀνόματ' ἐν γ-
 κείτω, οἷς, ὁ τῶ ἀνθρώπου ὀρισμός. ἀλλ' ἐνδέχεται ἀνδ' ῥημά-
 των εἶναι λόγον. μέρος μὲν τῷ αἰετὶ σημαντικόν ἐξεί οἷς ἐν τῷ βα-
 δίζει κλέων, ὁ κλέων, εἰς δέ δέξι λόγος διχῶς. ἢ γὰρ ὁ ἐν σημεί-
 νων, ἢ ὁ ἐκ παλαιόνων σωδέσμων, οἷς, ἢ ἱλίας μὲν σωδέσμων εἶς.
 ὁ δὲ τῶ ἀνθρώπου, τῷ ἐν σημαντικόν. ὀνόματος δὲ εἶδη τὸ μὲν
 ἀπλοῦν, ἢ πλοῦν δὲ λέγω, ὁ μὴ ἐκ σημανόντων σύκειται. ἔδεν
 διπλῶν, ὥντων δὲ, ἔμην ἐκ σημανόντων, καὶ ἀσήμων. ἔδεν ἐκ ση-
 μαινόντων σύκειται. εἶη δ' ἄν, καὶ ῥιπλοῦν, καὶ τετραπλοῦν ὄνο-

- μα. οἱ τὰ πολλὰ τῷ μεγαλιώτῃ ὁρμονικῶς ἐξάνθισσιν. ἅπαν ὃ ὄνομα ὅστις ἢ κνέριον, ἢ γλῶττα, ἢ μεταφορὰ, ἢ κέσμος, ἢ πεπονημένον, ἢ ἐπεκτεταμένον, ἢ ὑψηλὸν, ἢ ὑψηλαγαλμένον. λέγω ὃ κνέριον μὲν, ὃ χρώνιαι ἐκαστοί. γλῶτταν δὲ, ὃ ἔτεροι. ὥστε φα νδρόν ὅτι καὶ γλῶτταν, καὶ κνέριον εἶναι δυνάτον ἐκ αὐτοῦ, μὴ τοῖς αὐτοῖς δὲ. ἔγρη σίγαλον κυπρίοις μὲν κνέριον, ἢ μὲν ὃ γλῶττα. μεταφορὰ δὲ ὅστις, ὁ νόματος ἀλλοτρίᾳ ἐπιφορὰ ἢ ἀρχήν τις ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀρχὴ εἶδους ἐπὶ γένος, ἢ ἀρχὴ εἶδους ἐπὶ εἶδος, οἱ, νηὺς δὲ μῆρι ἢ ἀνιάλογον, λέγω δὲ ἀρχὴ γένους μὲν ἐπὶ εἶδος, οἱ, νηὺς δὲ μῆρι ἢ διέσκηκε, ἔγρη ὁρμῆν ὅστις ἐσάναι τι. ἀρχὴ εἶδους δὲ ἐπὶ γένος. ἢ δὴ μνέρι ὁδὸς δὲ ἐσάναι ὅρμη. ἔγρη μνέριον πλὴν ὅστις, ὃ νῦν ἀντι τῷ πολλοῦ κέχρηται. ἀπὸ εἶδους δὲ ἀπὸ εἶδους, οἱ, χαλκῷ ἀρχὴ χιν αἰρῶσας τὰ μνέρι ἀπὸ χαλκῷ. ἀντιπῶσα γρη ἔμναι αἰρῶσαι ταμῆν ἔγρη ταμῆν αἰρῶσαι εἰρηκον. ἀμφω ἔγρη ἀφελῆν τί ὅστις. ἔγρη ἀνιάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχῃ τὸ δούτερον πρὸς τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον. ὁρμῆ γρη ἀντι τῷ διὰ τε ρου τὸ τέταρτον, ἢ ἀντι τῷ τε τάρτου τὸ δούτερον. καὶ ἐνίοτε πρὸς ἡδέασιν, ἀνθ' οὗ λέγει, πρὸς ὅστις. λέγω δὲ, οἶον, ὁμοίως ἔχει πάλιν πρὸς διόνυσον, καὶ ἀπὸ πρὸς ἀρχῶν. ὁρμῆ τοῖνυν καὶ πλὴν ἀπὸ πάλιν ἀρχῶν, καὶ πλὴν πάλιν ἀπὸ πάλιν διονύσου. ἔγρη, ὁμοίως ἔχει ἀπὸ πρὸς ἡμέραν, καὶ γρη πρὸς βίον. ὁρμῆ τίνυν πλὴν ἀπὸ πρὸς, γρη πρὸς ἡμέραν, καὶ γρη πρὸς βίον. ἢ ὥς ποδὲς ἐμπεδυκῆς, δυσιμας εἶον ἐνίοις διόνυσον ὁνομα κέμνον τῷ ἀνιάλογον. ἀλλ' οὐδὲν ἢ τῶν ὁμοίως λεχθέντων. οἱ, ἔγρη τὸν καρπὸν μὲν ἀπὸ πρὸς, ἀπὸ πρὸς, πλὴν ὃ φλόγα ἀρχὴ τῷ ἡλίον, ἀνώνυμον. ἀλλ' ὁμοίως ἔχει ἔγρη πρὸς τὸν ἡλίον καὶ τὸ ἀπὸ πρὸς πρὸς τὸν καρπὸν. διὸ ἐρητῶ ἀπὸ πρὸς διονύσου φλόγα. ἔστι δὲ τῷ ῥόπῳ ῥύτω. τῆς μεταφορᾶς χρῆσθαι, καὶ ἄλλως πρὸς ἀπὸ πρὸς τὰ ἀλλοτρίον ἀρχῆσαι τῷ οἰκείῳ πρὸς, εἰ πλὴν ἀπὸ πρὸς ἀπὸ πρὸς πρὸς ἀρχῶν, ἀλλὰ οἶνον. πεπονημένον δὲ ὅστις, ὃ ὅλως μὴ καλούμενον ἔστω πινων αὐτὸς τίς τῷ ὁρητῆς. δοκεῖ γρη ἔγρη ἔγρη οἱ, τὰ κέρατα

ὄρνυτας, καὶ τὸν ἰδὲ ἀρνητῆρα. ἐπεκτεταμένον δὲ ὄσιν, ἢ ἀφ' ἡμελίου, τὸ μὲν, ἐὰν φωνῇεν μακροτόρῳ κεχημελῖον, ἢ τῷ οἰκίῳ, ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένη. τὸ δὲ αὐτῷ ἀφ' ἡμελίου ἢ ἢ αὐτῷ, ἢ ἐμβεβλημένου. ἐπεκτεταμένον μὲν, οἷ, τὸ πότεως πό-
ληος. καὶ τὸ πηλείδου, πηληιάδεω. ἀφ' ἡμελίου δὲ, οἷ, τὸ κεῖ,
καὶ τὸ δῶ. καὶ μία γίνεται ἀμφοτόρων, ἐῆς, ἥς, ἕλληλα γμέ-
νον δὲ ὄσιν, ὅταν τῷ ὀνομαζομένου τὸ μὲν κατὰ λείπη, τὸ δὲ
πρὶν, οἷ, τὸ δεξιτόρον κατὰ μαζόν, ἀπὲ τῷ δεξιόν. ἕτερον οὐνο-
μάτων τὰ μὲν ἄρρενα, τὰ δὲ θήλεα, τὰ ὅ μεταξύ. ἄρρενα μὲν
ὅσα τε λουτὰ εἰς τὸ ν' καὶ ρ', καὶ ὅσα ἐκ τῷ ἀφώνων σύγ-
κεται. τῶν δὲ ὄσιν δύο, τὸ φ' καὶ ξ'. θήλεα δὲ, ὅσα ἐκ τῷ φῶ
νηοῦτων εἰς τε τὰ αἰ μακρά, οἷ, εἰς ἡ, καὶ ὦ, καὶ τῷ ἐπεκτεινο-
μένων εἰς α', ὥς τε ἴσα συμβαίνει πλῆθει, εἰς ὅσα τὰ ἄρρενα, καὶ
τὰ θήλεα. τὸ γὰρ φ' καὶ τὸ ξ' αὐτὰ ὄσιν, εἰς δὲ ἀφώνων αὐτὸν
ὄνομα τε λουτὰ, οὐδὲ εἰς φωνῇεν βραχύ. εἰς δὲ τὸ ἰ ἴα μόνα,
μύλι, κύμμι, πέπιδι. εἰς δὲ τὸ υ' πέντε, τὸ πῶν, τὸ νάπυ, τὸ
ζόνυ, τὸ δόνυ, τὸ ἄσυ. τὰ δὲ μεταξύ εἰς τῶν, καὶ ν' καὶ σ'.
λείξεως δὲ ἀρετῇ, σαφῇ, καὶ μὴ ταπεινῶ εἶναι. σαφές ἐστι μὲν
οὕτως ὄσιν ἢ ἐκ τῷ κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ ταπεινῇ. πρῶτον
γὰρ δὲ, ἢ κλεοφάντος ποιήσεις, καὶ ἢ ὁσενέλου. σεμνὴ δὲ, καὶ
ἕξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικόν, ἢ τοῖς ξενικοῖς κεχημελῖον. ξενι-
κὸν δὲ λέγω, γλωττῶν, καὶ μεταφορῶν, καὶ ἐπέκτασιν, καὶ πᾶν
τὸ πρῶτον τὸ κύριον. ἀλλ' αὐτὸς ἅμα ἅπαντα τὰ τριῶν ποιή-
σῃ, ἢ ἀνιγμά εἶσαι, ἢ βαρβαρισμός. αὐτὸ μὲν οὕτως ἐκ μεταφο-
ρῶν, ἀνιγμά. ἐὰν δὲ ἐκ γλωττῶν, καὶ βαρβαρισμός. ἀνιγ-
ματος γὰρ ἰδέα αὐτῇ ὄσιν, τὸ λέγοντα τὰ ὑπάρχοντα ἀδύνα-
τα, σιωπᾶν. κατὰ μὲν οὕτως τῷ ὀνομάτων σιωπᾶσιν, ὅχι
οἷον τε ὅτις ποιῇ. κατὰ δὲ τῷ μεταφορῶν, οὐδέχεται, οἷ,
αὐτορὰ ἰδὸν πυρίχαλκον ἐπ' αὐτοῖς κληθέντα, καὶ τὰ ρικῶ-
τα. ἐκ δὲ τῷ γλωττῶν ὁ βαρβαρισμός. διὸ ἀνακέραια
πῶς ὅτις. τὸ μὲν οὕτως μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει, μὴ δὲ ταπεινόν
ἢ γλωττῶν, καὶ ἢ μεταφορῶν καὶ ὁ κύσμος, καὶ τὰλλα τὰ εἰρη

- μέλα εἶδεν. τὸ δὲ κύριον, τὴν σαφηνείαν. οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέ-
 ρος συμβάλλοντάς εἰς τὸ σαφές τῆς λέξεως, καὶ μὴ ἰδιωτικόν
 αἰετὶ πεκτάσεις, καὶ ἀρχὴ καὶ καὶ ὑπαλλαγαὶ τῆς ὀνομάτων.
 ὅθεν μὲν τὸ ἄλλως εἶχειν, ἢ ὡς τὸ κύριον πρὸς τὸ εἰωθὸς γιγνό-
 μενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει. ὅθεν δὲ τὸ κοινωνεῖν τῶν εἰωθό-
 τος, τὸ σαφές ἐστίν. ὥς τε οὐκ ὁρῶντες φέροισιν οἱ ἐπιτιμῶντες
 τῷ τριούτῳ ῥόπῳ τῆς διαλέκτου, καὶ διακωμωδοῦντες τὸν
 1 ποιητὴν, οἷον κλείδης ὁ ἀρχαῖος. ὡς ῥα διὸν ποιῆν, εἴ τις δώ-
 σει ἐκτείνῃ ἐφ' ὅπου βούλει ἱαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέ-
 ξει. οἷον, ἡ πύλας εἶδον μαρμαρῶνα βαδίζοντα. καὶ οὐκ ἀν' γενεά
 μένος τὸν ἐκείνου ὑπερβόρον. τὸ μὲν ἔν φαινέσθαι πως χρώ-
 μενον τούτῳ τῷ ῥόπῳ, γελοῖον, τὸ δὲ μέτρον κοινωνῶν ἁπάντων
 ὅσι τῆς μερῶν. καὶ γὰρ μεταφοραῖς, καὶ γλώτταις, καὶ τοῖς
 ἄλλοις εἶδεσι χρώμενος ἀπρεπῶς, καὶ ἐπιτηδὸν ὑπὲρ τὰ γε-
 λοῖα, τὸ αὐτὸ ἀν' ἀπορρίπτει. τὸ δὲ ἀρμόγιον, ὅσον διαφέ-
 2 ρει ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τῶν, θεωρεῖται, ἐν τῇ μετρίῳ τῆς ὀνομάτων εἰς
 τὸ μέτρον, καὶ ὑπὲρ τῆς γλώττης δὲ, καὶ ὑπὲρ τῆς μεταφορῶν καὶ
 ὑπὲρ τῆς ἄλλων εἰδῶν μεταπθεῖς ἀν' τὰς κύρια ὀνόματα, κα-
 πίδοι, ὅπ' ἀληθεῖς λέγουμεν, οἷον, τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἱαμβεῖον
 αἰγύλιον καὶ οὐρεπίδου, ἐν δὲ μέτρον ὄνομα μεταθέντος, ἀν' τὴν
 κυρίου εἰωθότος, γλώττης, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' οὐτε-
 λές. αἰγύλιος μὲν γὰρ ἐν τῷ φιλοκλήτῃ ἐποίησε, φαγέδαινα
 ἡ μῆνυ σάρκασ' ἐωδία ποδός. ὁ δὲ ἀν' τῆς ἐωδίας, τὸ θοῖνα τὸ με-
 3 τέθηκε. καὶ νῦν δὲ μ' ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ οὐκ ἰσχυρὸς, καὶ αἰεθός,
 εἴ τις λέγει τὰ κύρια μεταπθεῖς. νῦν δὲ μ' ἐὼν μικρός τε καὶ
 ἀδυνάτος καὶ αἰεθός. καὶ δίφρον ἀεκέλιον κατὰ θείας, ὀλίγην
 τε βᾶπτερον. δίφρον μοχλοῦ κατὰ θείας, μικρὰν τε βᾶπτερον.
 καὶ τὸ κῆρόνδ' ἐκωμῶσιν, ἡρόνδ' ἐκράζουσιν. ἐν δὲ ἀρεφράδης
 ἔσθ' ἐκωμῶσιν ἐκωμῶσιν. ὅθεν ἂν οὐδὲς ἀν' εἴποι ἐν τῇ διαλέ-
 κτῳ, τῷ τριούτῳ χρώσθαι, οἷον, τὸ δυνάτων ἀπο. ἀλλὰ μὴ ἀχρῶ-
 4 μάτων, καὶ τὸ σέθεν, καὶ τὸ, ἐπὶ δὲ νιν, καὶ τὸ ἀχιλλέως πέ-
 ρει, ἀλλὰ μὴ ποδὶ ἀχιλλέως. καὶ ὅσα ἄλλα τριούτα. ὅθεν γὰρ

τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρίοις, ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει ἅ-
 παντα τὰ τοιαῦτα. ἐκεῖνος δὲ ἔστι ἡ γνώσις. ἐστὶ δὲ μέγα μὲν
 τὸ ἐκείνῳ τῆς εἰρημνύων πρεπόντως χρῆσθαι, καὶ διωλοῖς ὁ-
 νόμασι, καὶ γλώτταις. τὸ δὲ μέγιστον τὸ μεταφορικὸν εἶναι,
 μόνον γὰρ ἔστι οὐτε παρ' ἄλλου ὅτι λαβεῖν. οὐ φυνάσκει ση-
 μεῖόν ὅτι. τὸ γὰρ οὕτω μεταφθεῖν, τὸ ὁμοίον θεωρεῖν ὅτι. τῆς δὲ
 ὀνομάτων τὰ μὲν διωλά μάλιστα ἀρμόζει τοῖς διθυράμβοις,
 αἱ δὲ γλώτται τοῖς ἡρωϊκοῖς αἱ δὲ μεταφοραὶ τοῖς ἱαμβείοις. 1
 καὶ ἐν μὲν τοῖς ἡρωϊκοῖς ἅπαντα χρήσιμα τὰ εἰρημνύα, ἐν δὲ
 τοῖς ἱαμβείοις, ὅσα τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι, τῶν αὖ ἀρ-
 μόζει τῆς ὀνομάτων, ὅσοις καὶ ἐν λόγοις περὶ χρῆσται, ἐστὶ
 δὲ τὰ τοιαῦτα τὸ κύριον. καὶ μεταφορὰ καὶ κύσιμος. πᾶσι
 μὲν οὖν ἔσται γωδίασθαι καὶ τῆς ἐν τῷ περὶ τῆς μιμήσεως ἔσται ἡ-
 μῶν ἱκανὰ τὰ εἰρημνύα. πᾶσι δὲ τῆς διηγηματικῆς, καὶ ἐν μέ-
 γρω μιμητικῆς, ὅτι διὰ τοῦ μύθου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἔργῳ
 διαίαις συνιστάναι δραματικὸν, καὶ πᾶσι μίαν περὶ ὅλων, 2
 καὶ τελείαν ἔχοντα ἀρχὴν, καὶ μέσον, καὶ τέλος, ἵνα ὡς πᾶσι
 ἴδωμεν ἐν ὅλῳ, ποιῇ τὴν οἰκίαν ἡδονὴν, δῆλον. καὶ μὴ ὁμοί-
 ας ἰσορροπία τοῖς συνήθεσι εἶναι. ἐν αἷσι ἀνάγκη οὐχὶ μᾶλλον περὶ
 ξέως ποιεῖσθαι δῆλως, ἀλλ' ἐν ὅσῳ χρόνῳ, ὅσα ἐν τῷ τῷ συ-
 νέβη πᾶσι ἐν αἷσι, ἢ πλείους. ὡς ἐκείνους, ὡς ἔτυχεν, ἔχει περὶ
 ἄλληλα, ὡς πᾶσι γὰρ καὶ ὅτι αὐτὸς χρόνος. ἢ τὸ ἐν σαλαμί-
 νι ἐγένετο ναυμαχία, καὶ ἢ ἐν σικελίᾳ καρχηδονίων μάχη, οὐ
 δὲν περὶ τὸ αὐτὸ σωτείνου (ἢ τέλος). οὐτὼ καὶ ἐν τοῖς ἐφε- 3
 ξῆς χρόνοις ἐνίοτε γίνεται διὰ τὸν μετὰ διὰ τὸν. ἢ ὡς ἐν οὐ-
 δὲν γίνεται τέλος. ὁ δὲ οἱ πολλοὶ τῆς ποιητικῆς ἔστιν ὁρῶ-
 σι. διὸ, ὡς πᾶσι εἰπωμεν, ἢ δὴ καὶ ταύτην διασπείσας ἀνφανείῃ ὁ
 μῆρος πρὸς ἄλλους τῶν μὲν τὸν πόλεμον, καὶ πᾶσι ἔχοντα
 ἀρχὴν, καὶ τέλος ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον, λίαν γὰρ αὐτὸ μέ-
 γας. καὶ οὐκ ὁλοσώπῃς ἐμελλεν εἶσεσθαι. ἢ τῷ μεγέθει με-
 τὰ λόντα, καὶ περὶ πλεονέκτου τῇ περικλίᾳ. νῦν δὲ ἐν μὲν ὁ ἀρ-
 χὴν ἐπεισοδίοις κέχρηται αὐτῆς πολλοῖς, οἷον, νεῶν καὶ 4

λόγῳ, καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, οἷς διαλαμβάνει τὴν ποίησιν.
 οἱ δὲ ἄλλοι ποδὲς εἷς ποιοῦσι, καὶ ποδὲς εἷς χρόνον, καὶ μίαν
 περὶ πολυμορίῃ, οἷον, ὁ τὰ κυπριακὰ ποιήσας, καὶ τὴν μι-
 κρὰν ἱλιάδα. τριζαρονῶν ἐκ μὲν ἱλιάδος, καὶ ὁδύσειας μία ἔ-
 γωγία ποιῆται ἐκείδρας, ἢ δύο μῆναι. ἐκ δὲ κυπρίων πολλὰ.
 καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς ἱλιάδος πλεονόκτω, οἷον, ὁ πλεων, κρίσις,
 πωλεκτήτης, νεοπόλεμος, οὐρὺ πύλος, πῶχαια, λάκαινα, ἱ-
 λίου πόρις, καὶ ἀπόπλους, καὶ σίνων, καὶ βωιάδιδος. ἐπὶ δὲ
 τὰ εἶδη ταυτὰ δι' ἔχειν τὴν ἐποποιίαν τῇ ἔγωγῳ. ἢ γὰρ ἁ-
 πλοῦ, ἢ πεπλεγμένῳ, ἢ ἡθικῷ, ἢ παθητικῷ δεῖ εἶναι, καὶ
 τὰ μὲν ἔξω μελετῆσαι, καὶ ὁ ἴσως ταυτὰ. καὶ γὰρ ποδὲς πε-
 τειδὶν δεῖ, καὶ ἀναγνωρίαν, καὶ παθημάτων, ἐπὶ τῇ δια-
 νοίᾳ, καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καθαρά. οἷς ἅπαντες ὁμηρος κέχρηται
 καὶ πρῶτος, καὶ ἰσχυρὸς καὶ γὰρ καὶ τῶν ποιημάτων ἐκείδρον συνεί-
 σκεν ἢ μὲν ἱλιάς ἁπλοῦ, καὶ παθητικόν, ἢ δὲ ὁδύσειαν, πε-
 2 πλεγμένον. ἀναγνωρίσις γὰρ διόλου, καὶ ἡθικῇ. πρὸς δὲ τοῖς
 τοῖς λέξιν, καὶ διανοίᾳ πάντας ἐπιδείδεικε. διαφέρει δὲ κα-
 τά τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἢ ἐποποιία, καὶ τὸ μέτρον. τὴν μὲν
 εἰς μῆκος ὁρος ἰσχυρὸς εἰρημνός. δύνανται γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι
 τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ τέλος. εἴη δ' αὖ ὁδοῦ, εἰ τῶ μὲν ἀρχαίων ἐ-
 λείπονται αἱ συστάσεις εἶναι, πρὸς τε τὸ πλεονόκτω τῇ ἔγωγῳ
 τῶς εἰς μίαν ἀκρόασιν ἡθικῶν πρὸς ἡθικῶν. ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐ-
 πεκτείνεσθαι εἰς μέγας πολὺ τὴν ἐποποιίαν ἰδίαν, δὲ εἰς εὐμὴν
 3 τῇ ἔγωγῳ μὴ εὐδέχασθαι ἅμα περὶ πόλεως πολλὰ μμεῖσθαι,
 ἀλλὰ εἰς αὐτὴν τῆς σιλικῆς, καὶ τῶς ἁποκριτῶς μὲν ὁδοῦ. εὐ δὲ
 τῇ ἐποποιίᾳ, δὲ εἰς διήγησιν εἶναι, εἰς πολλὰ μὲν ἅμα ποιῆναι
 περὶ αἰνόμενα, εὐ δ' ὧν οἰκείων ὄντων ἀνέξεται ὁ τῇ ποιήματι οὐ-
 κὲς. ὥστε τῶς ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν, καὶ τὸ με-
 ταβάλλειν τὸν ἀκούοντα, καὶ ἐπεισοδίων ἀνομοίοις ἐπεισο-
 4 δίοις. τὸ γὰρ ὁμοίον ταχὺ πληροῦν, ἐκπύειν ποιῆσαι ἔγωγῳ
 δίασθαι. τὸ δὲ μέτρον τὸ ἡρωικὸν ἀπὸ τῆς πείρας ἡρμυσε. εἰ γὰρ
 4 τὴν ἄλλω πνὶ μέτρῳ διηγηματικῷ μέμνηται ποιῆσαι, ἢ εὐ πολ

λοῖς, ἀπρεπὲς αὖ φαίνοιο. τὸ γὰρ ἡρώϊκόν σασιμῶτατον, καὶ
 ὀκνωδέστατον τῆς μέγρων ἔστι. διὸ καὶ γλώτῃσ' καὶ μεταφο-
 ραῖς δέχεται μάλιστα. περιττὴ γὰρ καὶ ἡ διηγηματικὴ μέμησις
 τῆς ἄλλων. τὸ δὲ ἰαμβικόν, καὶ τε ἱάμετρον κινήτικόν, τὸ μὲν
 ὀρχησικόν, τὸ δὲ πρακτικόν. ἐπὶ δὲ ἀτοπώτερον, εἰ μεγάλους
 αὐτὰ, ὥς ποδὶ χαρῆμα. διὸ οὐδεις μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλω
 πεποίηκεν, ἢ τῷ ῥώῳ. ἀλλ' ὥς ποδὶ εἴημεν, αὐτὴ ἡ φύσις διδά-
 σκεῖ τὸ ἀρμόστιον αὐτῷ διαρθεῖν. ὁμηρος δὲ ἄλλὰ τε πολλὰ
 ἄξιός ἐστι πεινεῖν, καὶ δὴ καὶ ὅτε μόνος τῆς ποιητῆς οὐκ ἀγνοεῖ, 1
 ὁ δὲ ποιῆν αὐτόν. αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάττω λείπειν.
 οὐ γὰρ ἔστι κατὰ τῶν μεμνημένων. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δι'
 ὅλου ἀγωνίζονται, μίμονες δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάκις. ὁ δὲ ὀλί-
 γα φροῖμασάμενος, οὐδὲν εἰσάγει αὐτοῖς, ἢ γυναικῶν, ἢ ἄλλο
 τι ἥθους, καὶ οὐδὲν ἄηθες, ἀλλ' ἔχον ἥθους. δεῖ μὲν οὖν ἐν τῇ
 ἱστορίᾳ πρὸς τὸ θαυμάσιον. μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐ-
 κποίᾳ τὸ ἀνάλογον. διὸ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμάσιον 2
 δεῖ τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς τὸν πρῶτον. ἐπειτα τὰ ποδὶ τῶν ἑκ-
 ρος διώγειν (καὶ σκηνῆς ὄντα, γελῶν αὖ φανείν, οἱ μὲν ἐστῶτες,
 καὶ οὐ διώκοντες, ὁ δὲ ἀναμύνων. ἐν δὲ τοῖς ἐπεσι λαμβάνειν.
 τὸ δὲ θαυμάσιον ἡδύ. σημεῖον δὲ. πάντες γὰρ περὶ τῶν τε ἀ-
 παγγέλλουσιν, ὥς χαρίζομενοι. δεδιδάχθη δὲ μάλιστα ὁμηρος
 καὶ ἄλλοις ἑστῶσιν αὐτῷ λέγειν, ὥς δεῖ. ἐπὶ δὲ ἑστῶτος πρὸς λαο-
 σμούς. οἶοντες γὰρ ἀνθρώποι ὅταν βουδὶ ὄντες, ἢ γινόμενοι, βου-
 δὲ γίνονται, εἰ τὸ ὑπερόν ἔστι, καὶ τὸ πρὸ τῶν εἶναι, ἢ γίνεσθαι. ἑστῶτος 3
 δὲ ἔστι βουδὲς. δι' ὃ δὴ, αὖ τ' ἐπὶ τῶν βουδὲς, ἄλλου δὲ βουδὲς
 ὄντες ἀνάγκη εἶναι ἢ γίνεσθαι, ἢ περὶ τῶν. δεῖ γὰρ τ' εἰδέναι
 ἑστῶτος ἀληθεῖς ὄν, πρὸς λαοὺς ἢ μῶν ἢ ψυχῆ καὶ τὸ πρῶτον,
 ὥς ὄν. περὶ αἰρεῖσθαι τε ἀδύνατα, καὶ εἰς τὰ μᾶλλον, ἢ δυνα-
 τὰ καὶ ἀπίθανα, τοὺς τε λόγους μὴ σιωπᾶσθαι ἐκ μὲν ἀλό-
 γων, ἀλλὰ μάλιστα μηδὲν εἶναι ἀλόγον. εἰ δὲ μὴ, ἔξω τῆς μυθολο-
 γίας, ὥς ποδὶ οἰδίπους. τ' μὴ εἰδέναι πᾶς ὁ ἰόλαος ἀπέθανεν.
 ἀλλὰ μὴ ἐν ὁδῷ ῥάματι, ὥς ποδὶ ἐν ἡλικίᾳ οἱ τὰ πύθια ἀπαγ 4

- γέλλοντες, ἢ ἐν μουσῶν, ὁ ἄφρωνος ἐκτελέσει εἰς τὴν μουσικὴν
 ἡκων. ὥστε τὸ λέγειν, ὅτι ἀνέγνω αὐτὸς ὁ μύθος, γελῶν ὅτι ἀρ-
 χῆς γὰρ οὐ δεῖ σιωπᾶσαι τοιούτους. αὐτὸς δὲ θῆ, καὶ φαίνεται
 ὁ λόγος τὸν ἐνδεχόμενον, καὶ ἄτοκον. ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν ὁδῷ
 σεία ἄλλα, τὰ πόρῃ τὴν ἐκτελεῖν ὥς οὐκ αὐτῷ ἀνεκτὰ δῆλον
 αὐτὸν γένετο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς ποιήσει. νῦν δὲ τοῖς ἄλ-
 λους ἀρχαῖς ὁ ποιητὴς ἐμφανίζει ἡδύων τὸ ἄτοκον. τῇ δὲ
 1 λέξει δὲ διαπονθῆν ἐν τοῖς ἀρχαῖς μέρεσι, καὶ μήτε ἡθικῶς μή-
 τε διανοητικῶς. ἀρκυρῆς γὰρ πάλιν ἡ λίσαν λαμπρὰ λέξις
 τὰ ἡθικὰ, καὶ τοῖς διανοίᾳ. πόρῃ δὲ περὶ λημάτων, καὶ λυσέ-
 ων ἐκ πόσων τε, καὶ πῶς αὐτὸν εἶδον εἶναι, ὥστε θεωροῦσι γένοιτ'
 αὐτὸν φανερὸν. ἐπεὶ γὰρ ὅτι μνηστὴς ὁ ποιητὴς, ὥς πρὸς αὐτὸν ἡ ζω-
 γράφος, ἢ πρὸς ἄλλος ἐκτελεστικὸς, ἀνάγκη μμεῖσθαι, ἵδων ὄν-
 των τὸν ἀριθμὸν, ἐν ἡ αἰεὶ ἢ γὰρ οἷα ἡ, ἢ ὅτιν, ἢ οἷα φασί, καὶ
 δοκεῖ, ἢ οἷα εἶναι αἰετ. ταῦτα δ' ἐξ ἀγέλλετα λέξει, ἢ καὶ γλώτ-
 2 ταις, καὶ μεταφοραῖς. καὶ πάλιν πάλιν τῆς λέξεως ὅτι. διδο-
 μεν γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς. περὶ δὲ τοῖς οὐχ ἡ αὐτῇ ὁρ-
 θότης ὅτι τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποιητικῆς, οὐδὲ ἄλλης τέχνης,
 καὶ ποιητικῆς. αὐτῆς δὲ τῆς ποιητικῆς διττὴ ἡ ἀμαρτία. ἢ μὲν
 γὰρ καθ' αὐτὴν, ἢ δὲ κατὰ συμβεβηκός. ἢ μὲν γὰρ περὶ αἰετ με-
 μήταται ἀδυναμία, αὐτῆς ἡ ἀμαρτία. ἢ δὲ τὸ περιλείπει
 μὴ ὁρθῶς κατὰ συμβεβηκός, ἀλλὰ τὸν ἴσων ἀμφω τὰ δεξιά
 περὶ βεληκός. ἢ τὸ καθ' ἐκείνην τέχνη ἀμαρτήματα, οἷα, τὸ
 3 κατὰ ἰατρικὴν ἢ ἄλλω τέχνῃ, ἢ ἀδυναμία πεπεῖνται. πᾶσι
 οὖν ὁπῶς αὐτὸς οὐ καθ' ἐκείνην. ὥστε δεῖ τὰ ἐπιπλήματα ἐν
 τοῖς περὶ λήμασιν ἐκ τούτ' ἐπισκοποῦντα λύνειν. πρῶτον μὲν
 γὰρ αὐτὰ περὶ αὐτὴν τὴν τέχνην ἀδυναμία πεπεῖνται ἢ μαρ-
 τηται. ἀλλ' ὁρθῶς ἐχει, εἰ τυγχάνοι τῶ τέλους τῆς αὐτῆς εἰ γὰρ
 τέλους εἴρηται, οἷα, εἰ οὕτως ἐκ πηλικῶν τῶν, ἢ αὐτῶ, ἢ ἄλλο
 πρὸς μῶρος. παρὰ δὲ γμα, ἢ τῶ ἐκτος δῶξίς, ἢ μὲν τοῖς τῶ
 λος, ἢ μᾶλλον ἢ ἡ τῶν ἐνδεχόμενα ὑπάρχειν, καὶ κατὰ τὴν πόρῃ
 4 τῶν τέχνῃ ἢ μαρτηται οὐκ ὁρθῶς. δεῖ γὰρ, εἰ ἐνδεχόμενα ὁ-

λως μηδαμῇ ἀμαρτῆσαι. ἐπὶ ποτῶν ἐστὶ τὸ ἀμαρτήμα, τῆς
 κατὰ τὴν τέχνην, ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός. ἔλαττον γὰρ, εἰ μὴ
 ἦδῃ, ὅτε ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ κακομιμήτως ἐ-
 γράψῃ. πρὸς δὲ τοῖς, εἰς ἐπιμάται, ὅτε οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ'
 οἷα δι᾽ οἷ, καὶ σοφοκλῆς ἐφῆ. αὐτὸς μὲν οἶους δι᾽, ποιεῖν, οὐρι-
 πίδης δὲ, οἱοί εἰσι. διὸ ταύτην λυτέον. εἰ ὅ μὴ δὲ τῶν, ὅτε οὐ τῶ
 φατίν, οἷ τὰ ποτὶ θεῶν. ἴσως γὰρ οὐτε βέλπον οὕτω λέγειν,
 οὐτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἐτυχεν. ὥς ποτὶ ξυνοφανίης. ἀλλ' οὐ φασι τὰ
 δε. ἴσως δὲ οὐ βέλπον μὲν ἀλλ' οὕτως εἶχεν, δι᾽, τὰ ποτὶ τῆς
 ὁπλων, ἐγχα δὲ σπον ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτήρος. οὕτω γὰρ τὸ
 νόμιζον, ὥς ποτὶ καὶ νῦν ἰλλυριοί. ποτὶ δὲ τῆς καλῶς, ἢ μὴ κα-
 λῶς ἢ εἰρηταί πνι, ἢ πῆπεσται, οὐ μόνον σκεπῆον εἰς αὐτὸ τὸ
 πεπεσγμένον, ἢ εἰρημένον ἐλέκντα, ἢ ἀπουδαῖον, ἢ φαύλον,
 ἀλλὰ καὶ εἰς τ' πεσπῆοντα, ἢ λέγοντα, πρὸς ὄν, ἢ ὅτε, ἢ ὅτω, ἢ ὅ
 εἴκεν, οἷ, ἢ μείζονος ἀγαθοῦ, ἵνα γλῆται, ἢ μείζονος κακοῦ,
 ἵνα ἀχρησται. τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δι᾽ διαλλειν, 2
 οἷ, γλῶτῃ. οὐρῆας μὲν πεσπῆον, ἴσως γὰρ οὐ τῶς ἡμῶνους
 λέγει, ἀλλὰ τῶς φυλακας. καὶ τὸν δόλωνα, εἶδος μὲν ἔω κα-
 κός, οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρὸς σωπὸν αἰχρόν. τὸ
 γὰρ οὐδὲ οἱ κρήτες οὐ πρὸς σωπὸν καλοῦσι. καὶ τὸ ζωρότε-
 ρον δὲ κέραιε, οὐ τὸ ἀκράτον ὡς οἶνόφλυξι, ἀλλὰ τὸ θάπτον.
 τὸ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἰρηται, δι᾽, ἄλλοι μὲν ῥά θεοί τε, καὶ
 ἀνδρῶν οὐδὲν παννύχοι, καὶ τὸ, ἢ τοῖς ὅτ' εἰς πεδίον τὸ πῶτον ἀ-
 θρήσειν. καὶ αὐτῶν συνείγων τε ὁμαδον. τὸ γὰρ πάντες, αἰ 3
 πὶ τῆς πολλοί, κατὰ μεταφορὰν εἰρηται. τὸ γὰρ πᾶν πολὺ π,
 καὶ τὸ οἷν δι' ἄμμερος, κατὰ μεταφορὰν. τὸ γὰρ γνωριμώτα-
 ρον, μόνον. κατὰ δὲ πεσπῆον, ὥς ποτὶ ἱερωτάσ' ἔλυνεν ὁ θά-
 σιος τὸ, διδομένον δὲ οἱ. καὶ τὸ μὲν, οὐ κατὰ πύθεται ὁμβρω. τὰ
 δὲ διαιρείσει, οἷον, ἐμπροκλῆς. αἶψα δὲ θνητά. ἐφύοντο τὰ
 πρὶν μάθον ἀθανάτα, ἰδῶ τε πρὶν κέκριθ. τὰ δὲ ἀμφοβολία,
 πρῶτον δὲ πλείον νύξ. τὸ γὰρ πλείον ἀμφοβόλον ἔστι. τὰ δὲ κα-
 τὰ τῆς λέξεως, οἷ, τ' κεκραμμένον οἶνον φασι εἶν. ὅθεν 4

πεπνύμεν, κνημὶς νεοπέπνυτο κασιτόροιο. κὶ χαλκίαν σ' ἔδωκεν
 σίδηρον ὀργαζομένης. ὅθεν εἴρη' ὀργαννυμένης δι' οἴνοχοδύεν
 οὐ πινόντων οἶνον. εἴη δ' αὖ οὐ δῖος γέ μετ' ἀφοραῖ. δῖ' ὅ
 καὶ ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντίωμά τι δοκῇ σημεῖν, ἐπισκο-
 πῆν, ποσάχως αὖ σημαίνει. ἔστιν ἐν τῷ εἰρημνίῳ, δῖ', τῇ ῥ' ἔχει
 ἑκαλκεον ἔγχος, ὃ ταύτῃ κωλυθῆναι. εἰ ποσάχως αὖ δέχε-
 ται, ὡς δὲ πῶς. μάλιστα αὖ πρὸς ἑκαλκεοὶ κατὰ τὴν κατ' ἀντι-
 1 κρὺν, ἥ ὡς γλαυκῶν λέγει, ὅτι αἰὶα ἀλόγως περὶ πλάμ-
 βαίσι, κὶ αὐτοὶ κατὰ φημισμένοι συλλογίζοντο, καὶ ὡς εἴρη
 κόπης, ὅτε δοκῇ, ἐπιπῶσιν, αὖ ὑπεναντίον ἢ τῇ αὐτῇ οἰήσει.
 ἔστιν δὲ πέπονθε τὰ πόρ' ἱκαρίον. οἶοντο γὰρ αὐτὸν λείκωναι
 εἶναι. ἄρ' ὅσον ἐν τῷ μὴ ἐντυχῆν τὸν τηλέμαχον αὐτὸν εἰς λα-
 κεδαίμονα ἐλθόντα. εἰ δ' ἴσως ἔχει, ὡς πόρ' οἱ κεφαλῶν δὲ φα-
 σι. πρ' αὐτῆς γὰρ γῆμμε λέγουσι τὸν ὀδυσσεῖα, καὶ εἶναι ἱκαρίον
 ἀλλ' οὐκ ἱκαρίον. διχμαρτήμα δὲ τὸ πρὸς βλημα εἰς ὅσον. ὅ-
 2 λως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν ἢ πρὸς τὴν ποίησιν, ἢ πρὸς εἰς βέλπ-
 ον, ἢ πρὸς τὴν δόξαν δῖ' αἰάγειν. πρὸς τε γὰρ τὴν ποίησιν αἰρε-
 τῶτόρον πιθανόν ἀδύνατον, ἢ ἀπίθανον καὶ δυνατόν. τοιού-
 τους δ' εἶναι. οἶους ἔστις ἐρεχφον. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ εἰλῆ-
 ον. τὸ γὰρ πρ' ἀδαιγμα δῖ' ἑκαλκεῖν, πρὸς ἀφασί τ' ἀλογα.
 οὐτῶτε κὶ ὅτε ποτέ οὐκ ἀλογόν ὅσον. εἰς γὰρ κὶ πρ' αὐτὸ εἰς
 γίνεσθαι. τὰ δ' ὑπεναντία, ὡς εἰρημνία, οὐτῶ σκοπεῖν, ὡς πόρ'
 οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχαι. εἰ τὸ αὐτὸ, κὶ πρὸς τὸ αὐτὸ, κὶ ὡς αὐ-
 3 τῶς, ὡς τε καὶ αὐτὸν ἢ πρὸς αὐτὸς λέγει, ἢ ὅ αὖ φρόνιμος ὑ-
 πόδηται. ὅρ' ἡ δὲ ἐπιτίμησις, κὶ ἀλογία, κὶ μωχρεία. ὅταν μὴ
 ἀνάγκης οὐσης μὴδὲν χρῆσθαι ὃ ἀλόγῳ. ὡς πόρ' οὐκ ἐπίδησ' ὃ
 αἰρεῖν τοῦ πονηρία. ὡς πόρ' ἐν ὁρέσει τῇ μενελάῳ. τῷ μὲν οὖν
 ἐπιπνύματα ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν. ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατον, ἢ ὡς
 ἀλογα, ἢ ὡς βλαβερὰ, ἢ ὡς ὑπεναντία, ἢ ὡς πρ' αὐτὸ ὅρ' ὅτι
 τα τὴν κατὰ τέχνην. αἰ ὅ λυσεῖς ἐκ τῶ εἰρημνίῳ ἀριθμῶν σκε-
 πῆσαι. εἰ δὲ δώδεκα. πότόρον ὃ βελτίων ἢ ἐποποιητικὴ μέμη-
 4 σις, ἢ ἢ ἑκαγὼδική, διαπρήσειον αὐτῆς. εἰ δ' ἢ ἢ τὸν φορτικὸν βελ-

τίων. Τριαύτη δὲ πρὸς βελτίους διατάξῃ, δὴ λανθόντων ἅπαν
 τα μμουνμένη φορτικῇ. ὡς γὰρ οὐκ αἰδομένοτων ἀν' μὴ αὐτὸς
 περὶ δὴ, πολλὰ κίνησιν κινουμένων. οἱ φάυλοι αὐληταὶ κυ-
 λισμένοι, ἀν' δίσκον δὴ μμείδαι, καὶ ἔλκοντες τὸν κερυφαλ-
 ον, ἀν' σκύλλαν αὐλῶσιν. ἡ μὲν οὖν παγωδία, Τριαύτη δὲ τὴν ὥσ
 καὶ οἱ περὶ τὸν ὄν ὑσδρους αὐτῶ ὦνον ἔσποκειτάς. ὡς λί-
 αν γὰρ ἔσποδράλλοντα πίθηκον ὁ μμωίσκος τὸν καλλιπαί-
 δην ἐκάλει. Τριαύτη δὲ δόξα καὶ πινδάρου ἰω. ὡς οὐτοί ε-
 χοισί πρὸς αὐτοὺς, ἡ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν ἐποποιίαν ἔχει. τὴν
 μὲν οὖν ποδὶ τῶς διατάξῃ ἐπεικείσ, φασὶν εἶναι, δι' ὃ οὐδὲν δέον
 τῶ τῶς ὁμημάτων. τὴν δὲ φραγκικὴν πρὸς φάυλους. ἡ οὖν φορ-
 τικῇ, χείρων δὴ λανθόντων ἀν' εἶν. πρὸ τῶν μμὴ οὐ τῆς πρηντικῆς
 ἡ κατηγορία, ἀλλὰ τῆς ἔσποκειτικῆς. ἐπεὶ δὲ περιδράξεται
 τοῖς σημείοις, καὶ ῥαφδοῦντα, ὁ ποδὲ ποιεῖ σωσίστρατος, καὶ
 διαδιδόντα, ὁ ποδὲ ποιεῖ μμωσίθεος ὁ πώππος. εἴτα οὐδὲ κίνη-
 σις ἅπαντα ἀφροδικμασία, εἴ ποδὲ μμὴ δ' ὄρχισις. ἀλλ' ἡ φάυ-
 λων, ὁ ποδὲ καὶ καλλιπαί δὴ ἐπιτιμάτο, καὶ νῦν ἄλλοι, ὡς δὴ
 ἐλδὲ δέρας γυναικας μμωμμένων. ἐπὶ ἡ παγωδία καὶ ἀνδὲ κε-
 νήσεως κρεῖ τὸ αὐτῆς ὡς ποδὲ ἡ ἐποποιία. δὲ γὰρ τῶ ἀναγινώ-
 σκειν, φανδρά ὁ ποῖα τίς δὲ. εἰ οὖν δὲ τὰλλα κρεῖττων, ὅτι γὰρ
 οὐκ ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν. ἐπειτα διότι πάντ' ἔχει, ὅτι
 ποδὲ ἡ ἐποποιία, καὶ γὰρ τῶ μέγῳ ἔξεσι χρῆσθαι, καὶ ὅτι οὐ μμ-
 κρόν μόρος τὴν μμωσικῇ, καὶ τὴν ὅτι ἔχει, δι' ἧς τῶς ἡδονὰς
 ἐπίσανται ἀναρχέστα. εἴτα καὶ τὸ ἀναρχές ἔχει, καὶ ἐν τῇ
 ἀναγνωρίσει, καὶ τῶ τῶ δὲ τῶν. ἐπὶ τὸ ἐν ἐλάτῳ μμὴ τὸ τέ-
 λος τῆς μμωσεως εἶναι. τὸ γὰρ ἀθροῦν τὸν ἡδονὴ πολλῶ κε-
 κραμμένον τῶ χρόνῳ. λέγω δ' οἷον εἴ τις τὸν οἰδίπῳ θείῃ, τὸν
 σοφοκλέους ἀν' ἐπὶ σιν ὅσοις ἡ ἱλιάς, ἔτι ἡ τῶν μμὴ ὁ ποιασοῦ
 μμωσις ἡ τῶ ἐποποιῶν. σημεῖον δὲ, ἐκ τῶς ὁ ποιασοῦ μμωσε-
 ως, πλείους παγωδίαι γίνονται. ὡς τε ἐκ μμὴ ἀνὰ μμωτον ποιῶ-
 σιν, ἀνὰ κτὴ ἡ βραχία δεικνύμενον μμωουρον φαίνεται, ἡ ἀκρὸς
 τῶντα τῶ τῶ μέγῳ μμὴ, ὑδραρῇ. ἐάν δὲ πλείους, λέγω δὲ, 4

εἶον, ἐὰν ἐκπλεόνων πράξεων ἢ συκκιμένη, οὐ μίαν. ὥς ποδὶ ἡ
 ἰλιάς ἔχει πολλὰ ριαῦτα μόρη, καὶ ἡ ὀδυσεΐα. ἃ καὶ καθ' ἑαυ
 τὰ ἔχει μέγεθος. καὶ ρι τῶν τα ποιήματα συνέστηκεν ὥς
 ἐνδέχεται ἀρίστα, καὶ ὅτι μάλιστα μίαν πρᾶξιν μίμησιν ὅτιν.
 εἰ δὲ τῶν τα διαφέρει πᾶσι, καὶ ἐπὶ τῷ τῆς τέχνης ὄργῳ. διὰ
 γὰρ οὐ πῶς τυχεύειν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτὰς, ἀλλὰ πῶς εἰρημένην
 φανερὸν ὅτι κρεῖττον αὐτῶν εἶναι μᾶλλον τῶς τέλους τυχεύοντα
 τῆς ἐκποιήσεως. ποδὶ μὲν ὅσον φραγῶδιστος, καὶ ἐκποιήσεως, καὶ
 αὐτῶς, καὶ τῶς εἰδῶν, καὶ τῶς μόρων αὐτῶς, καὶ πόσε, καὶ πὶ
 διαφέρει, καὶ τῶς δὲ, ἢ μὴ, πίνουσιν αἰτίαι, καὶ ποδὶ ἐπιμνήσεων,
 καὶ λύσεων, εἰρήδω τσαῦτα.

ΤΕΛΟΣ.

SERIES CHARTARVM.

* a b c d e f g h i k l m n o p q r s t
 u x y z aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk
 ll mm nn oo pp qq rr ss tt uu.

Omnes sunt quaterniones præter ee duernione.

Venetiis apud Aldi filios, expensis no-
 bilis uiri Federici de Turrisanis
 eorum auunculi.

M. D. LI.

In primo libro.

Pagina 254 τὸ δῶνασαι γνωρίζειν ὅπως ὦν ἔκαστον αὐτῶν
καὶ εἰπεῖν τὸ χρῆσιμον. 256 ὅσοι δ' ὅπως ὦν ὀνόματι πῶν ἁ-
πόδοσιν ποιοῦμαι. [ὀνομαζικῶς ἀπόδοσιν quoz; legitur.

Pagina 263 ὁ δὲ συλλογισμὸς βιασικῶς τῶρος. scribitur quoz;
δρασικῶς τῶρος. eadem Pagina ijs uerbis ἢ τῶν πλείων ἢ τῶν
γνωριμωτάτων addit alius codex hæc uerba καὶ ὅσαι δόξαι καὶ
τὰ τέχνη εἰσι.

In II.

Pagina 285 καὶ αὐτὸ ἔσαι τοιοῦτον. alia lectio habet. καὶ αὐ-
τὸ ἔσαι τὸ περὶ πείρνον τοιοῦτον.

In III.

Pagina 287 ὁ πρῶτος τυγχάνει αὐτῶν ἁπλοῦς. aliter le-
gitur. ὁ πῶτος τυγχάνει αὐτῶν ἁπλοῦς. Pagina 291 καὶ
εἰ τὸ βέλπσον τῶ βελτίσον βέλπσον. reperitur in alio codice
καὶ εἰ τὸ βέλπσον τῶ βελτίσον βέλπσον. Pagina 291 ijs uerbis
μᾶλλον γὰρ ἀγαπῶμεν ἔχοντες ἅμῃ ἐστὶ ῥαδίως λαβεῖν codex
uestustus subdit καὶ εἰ δύο εἴη αἰρετώτερα, τὸ μᾶλλον αἰρετὸν
τῶ ἢ πον αἰρετῶ αἰρετώτερον. ὁμοίως δὲ. Pagina 292 ijs uerbis
οἶον εἰ τὸ μὲν πῶν ἁπλοῦς, τὸ δὲ τὸ σῶμα adiungit alia lectio
ἐπὶ ὧν ἡ ἀκρότης καὶ τὸ εἶ αἰρετώτερον, καὶ αὐτὸ εἶ αἰρετώ-
τερον. ἔχει δὲ ἄσασιν.

In IIII.

Pagina 304 ἐπὶ ἐὰν ἢ ἀνάντιον ἔνι τὸ εἶδος. legitur et aliter
ἐπὶ ἐὰν ἢ ἀνάντιον πὶ τῶ εἶδος. Pagina 310 αὐτὸ γὰρ τὸ χλῖος
καὶ τὸ εἶδος. è diuerso legitur sic. αὐτὸ γὰρ τὸ εἶδος, καὶ τὸ χέ-
ρος. Pagina 315 uerbum ultimum libri dicit μεθοδιστύον.
iijus codex habet μετιπτόν.

In V.

pagina 316 ὅπ τὸ μὲν αὖ πλείοσι μετὰ exemplar subdit δύ-
ναται τῆς ψυχῆς γίνεσθαι. καὶ γὰρ ἐν τοῖς πάθεσιν καὶ τῷ λογί-
κῳ ἡ ἀρετὴ ὁρίν.

In VI.

pagina 356 συμβαίνοι γὰρ ἀν' ἐκάτερον δέκατερον γνωρί-
ζεσθαι. aliter οὐ γὰρ ἀνδέχεται ἐκάτερον δέκατερον γνωρί-
ζεσθαι.

In VII.

pagina 368 ὅπ δυνάτον γινέσθαι καὶ τὸ πᾶν εἶναι συλλογι-
σμὸν. scribitur et sic. ὅτι δυνάτον γινέσθαι τὸ ὅρισμὸς καὶ
τὸ πᾶν εἶναι συλλογισμὸν. pagina 373 πρὸς τὰ πάλαι οὐ-
τε τὰ ἐκ τῶ ὅρων. scribitur οὐτε τὰ ἐκ τῶ ὅρων τέτανται.

005044702

